

سەرجه می بهرهمه وهرگیتدراره کانی

شاکر فهتاح

کتیبی پینجه م

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنی ئیمتیا: شهوکت شیخ یهزدین

سهرنووسهر: بهدران نههمه ههیب

***

ناونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولتیر

سەرجهمی بهرهمه وهرگێردراوهکانی

شاكر فهتاح

کتیپی پینجهم

رێکخستن و لیکۆلینهوهی
ئهمهد سهید عهلی بهرنجی

ناوی کتیب: سەرجهمی بهرهمه وهرگێردراوهکانی شاكر فهتاح - کتیبی پینجهم
دانانی: شاكر فهتاح
رێکخستن و لیکۆلینهوهی: ئهمهد سهید عهلی بهرنجی
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۵۱۴
دهرهینانی هونهریی ناوهوه و بهرگ: ئاراس ئهکرهه
ههلهگری: دلشاد مستهفا
سهربهڕشتیبی چاپ: ئاوپهجمانی حاجی مهحموود
چاپی بهکههه، ههولێر- ۲۰۰۶
له کتیبخانهی گشتیبی ههولێر ژماره (۷۵۸) ی سالی ۲۰۰۵ ی دراوهتی

ژياني هونه رڼه ندان

هه‌ریه‌می هه‌جدلی

نووسه‌ری: فرانک سلوتره‌ر میژووناسی به‌ناوبانگ

ده‌نگی‌کی خۆش «یوسف» کیش ئەکات!...

لاوه‌که، له‌ناو کۆلانه‌کانی (ته‌به‌ریه) (١) دا له‌چوارپیتکه‌ی خۆی ئەخو‌ری که‌ زوو بگاته‌ جی‌ له‌پر به‌هۆی کزه‌بای ئیوارێ و ه‌ که‌ له‌ گۆمه‌که‌وه‌ ئەهات، ده‌نگی‌کی به‌رگۆی که‌وت، ئەمه‌نده‌ به‌لایه‌وه‌ خۆش بوو، کاری لێ‌ کرد چوارپیتکه‌ی وه‌ستاند، بۆ ئەمه‌ی گۆیتی لێ‌ بگری‌ ده‌نگه‌ که‌ هی‌ کچی‌ک بوو به‌زمانی یۆنانی گۆرانیی ئەگوت هۆنراوه‌کانیش له‌ باب‌ه‌ت دلدارییه‌وه‌ بوون... ده‌نگه‌که‌ شیرین بوو، ناسک و نهرم بوو، راست و په‌وان ئەهات، زرنگانه‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی ناوازه‌یشی هه‌بوو لاهه‌که‌ی مه‌ست کرد!...

(یوسف) له‌ته‌مه‌نی بیست و یه‌ک سالی‌دا بوو به‌ژنو و بالایه‌کی که‌له‌گه‌ت و باریکی هه‌بوو چاوه‌کانی ر‌ه‌ش بوون نه‌خشه‌کانی ده‌موچاوشی، به‌راستی بیروباوه‌ره‌کانی ناو دلی، دهر ئەپ‌رین کوره‌که‌ ژیری و مه‌ندییه‌کی وایشی هه‌بوو، که‌ له‌ته‌مه‌نی خۆی پیشکه‌وتبوون جا له‌به‌ر ئەمه‌ی که‌ له‌گه‌ل دایکه‌که‌ی خۆیدا، له‌ناو شاری (مه‌جدهل) دا ئەژیا، له‌ نزیک گۆمی (ته‌به‌ریه) وه‌، بۆ خۆب‌ندن خۆی له‌ناو زانستگۆی (ته‌به‌ریه) دا ناو‌نووس کرد.

که‌ ئەوکاته‌ له‌ هه‌موولایه‌که‌وه‌ شاگردان روویان تی‌ ئەکرد، بۆ خۆب‌ندن پزیشکایه‌تی و ئەو زانستانه‌ی که‌ راستی په‌رسته‌کان یۆنان تو‌ماریان کردبوون.

جا له‌وکاته‌دا که‌ خه‌ریکی خۆب‌ندن پزیشکایه‌تی بوو، ناچار بووبوو که‌ خۆی به‌پیشه‌یه‌کی پچوکه‌وه‌ خه‌ریک بکات تا نان بۆ خۆی و دایکی په‌یدا بکات... ئەچوو، به‌کۆشکه‌ رازاوه‌کانه‌وه‌ ئەگه‌را که‌ به‌ملاوه‌ه‌ولای گۆمی (ته‌به‌ریه) (١) دا دامه‌زرا‌بوون، چاره‌ی رۆماییه‌ ده‌سه‌لاتداره‌کانی به‌زه‌روو ئەکرد، که‌ خۆینه‌ پ‌سه‌کانی له‌شیان ئەمژین.

(١) ته‌به‌ریه: شاریکه‌ له‌ فه‌له‌ستین له‌سه‌ر ده‌ریاچه‌یه‌ک هه‌ر به‌م ناوه‌وه‌، ٢٥ هه‌زارێکی تیا‌داده‌نیشی، مه‌ل‌به‌ندیکی رۆشن‌بیری کۆنی جووله‌که‌که‌نه‌ له‌ دوا‌ی کاولکردنی ئورشه‌لیم له‌لایه‌ن نه‌بوکه‌دناسره‌وه‌، پایته‌ختی میرنیشینی جه‌لیلی سه‌لیبیه‌کان بووه‌ له‌ ١٠٩٩ ز.دا، هه‌ر له‌ نیشکیه‌وه‌، له‌ ناست (حه‌تتین) دا سه‌لاحه‌ددینی کورد به‌سه‌ر سه‌لیبیه‌کاندا له‌ ١١٨٧ ز.دا زال‌بووه‌.

ته‌نانه‌ت، هه‌ندی‌ جاریش (یوسف) بانگ ئەکرا بۆ تیمارکردنی (بیلاتسی به‌نتی) که‌ سه‌رداری خاکی جووله‌که‌کان بوو، به‌لام خۆی رۆماییی بوو، جا ئەم سه‌رداره‌ هه‌ر بۆ ئەوه‌ هاتووچۆی (ته‌به‌ریه) ی ئەکرد که‌ ته‌ماشای جوانییه‌که‌ی بکات، هه‌روه‌ها بۆ ئەوه‌یش ئەهاته‌ ئەوێ که‌ ناگای له‌ کرده‌وه‌و‌کاری (ه‌ی‌رۆدس ئەنیتاس) بچ‌ که‌ سه‌رداری (جه‌لیل) بوو و، پ‌پاویکی فرۆفیل‌بازیش بوو که‌ له‌ باپیری خۆبه‌وه‌ توندیی توورپه‌یی وه‌رگرتبوو. که‌چی ژیری و تیگه‌یشتنه‌که‌ی لێ‌وه‌ فێرنه‌بووبوو!...

ده‌نگی که‌چه‌که‌ ئەمه‌نده‌ خۆش بوو، هه‌ر به‌چه‌شنی موگناتیس که‌ ناسن کیش ئەکات، ئەویش (یوسف) ی کیش کرد بۆ لای خۆی.

(یوسف) ی‌ش به‌ده‌نگه‌وه‌ چوو تا گه‌یشته‌ بناوانه‌که‌ی کاتیکی زانی خۆی له‌به‌ر پانتاییه‌که‌ی شاردا دیی، که‌ به‌جوانی رازا‌بووه‌وه‌ کۆمه‌لێکی گه‌وره‌یشی له‌ مرۆف چاوپیتکه‌وت که‌ له‌ که‌چه‌ گۆرانی بیژه‌که‌ کۆبووبوونه‌وه‌ (یوسف) ی‌ش به‌پایه‌یه‌ک له‌و پایانه‌دا هه‌ل‌گه‌را که‌ له‌ناو ئەو پانتایییه‌دا دامه‌زرا‌بوون و په‌یکه‌ری بازه‌ رۆماییه‌کانیان به‌سه‌روه‌ه‌ دانرا‌بوو که‌ گه‌یشته‌ پۆپه‌ی پایه‌که‌ چاوی به‌که‌لاتی کۆشکه‌ گه‌وره‌که‌ی خونکار که‌وت که‌ به‌سه‌ر گردی (ئه‌کرۆپۆل) (١) وه‌ دروست کرابوو، به‌شه‌نگو شو‌خییه‌که‌وه‌ به‌رزبووبوه‌وه‌ به‌ئاسماندا، به‌دریژایی لێ‌واری گۆمه‌که‌یش ک‌شابوو، بۆ ئەمه‌ی بیسته‌ نیشانه‌یه‌کی ه‌ی‌زه‌ه‌ره‌تی سه‌ری‌بازه‌کان و گه‌وره‌یی خونکار!... جا له‌و کاته‌دا، که‌چه‌ گۆرانی بیژه‌که‌ له‌سه‌رخۆ دانیشتبوو، هه‌ر وه‌ک له‌ مالی‌ خۆیدا دانیشتی‌ و بوو، تارێکی به‌سنگی خۆبه‌وه‌ گرتبوو ئەوانیش که‌ له‌وێ دابوون له‌ شپۆه‌ که‌مه‌ره‌یه‌که‌دا دانیشتبوون، که‌چه‌که‌ که‌وتبووه‌ ناوه‌راستیانه‌وه‌، زۆریه‌ی ئەو که‌سانه‌یش تیکه‌ل‌ بوون له‌ یۆنانییه‌کان و رۆماییه‌کان خاوه‌نی ده‌نگه‌ که‌یش کچی‌کی پچوک بوو، ته‌مه‌نی له‌ هه‌ژده‌ سالان تیپه‌ری نه‌کردبوو، به‌ژن و بالاجوان، له‌ش باریک، ده‌موچاویکی جوان و شه‌نگو شو‌خی پتوه‌ بوو، دلی پ‌پاوی کیش ئەکرد، سه‌ری خۆیشی به‌پارچه‌ سیپالی‌ک

(١) (طه‌ریه) یان: ده‌ریاچه‌ی جه‌لیل، جه‌نناسه‌ر: ده‌ریاچه‌یه‌کی سوێراوه‌ له‌ فه‌له‌ستین له‌ ده‌قه‌ری جه‌لیلدا، له‌ نزمایی (الغور) دا له‌سه‌ر سنوری ولاتی سوریا، رووباری ئه‌رده‌نی پ‌پاده‌روات، ١٧٥ کم؛ درێژی ٢٠ کم و پانی ١٠ کم نزمایی ٣٠٠ مه‌تره‌ له‌ ژیر ناستی ده‌ریاوه‌.

(٢) ئەکرۆپۆل: له‌ راستیدا ئەم ناوه‌ به‌و قه‌لاسه‌خته‌ ده‌وتری‌ که‌ وا به‌سه‌رگه‌ردیکی به‌ردینه‌وه‌ له‌ نیشکی ئەسینای کۆن له‌ ولاتی یۆنان، به‌رزی گرده‌که‌ (١٠٠ م) ده‌ب‌ له‌ رووی ده‌ریاوه‌، قه‌لاکه‌ پره‌ له‌ په‌یکه‌ری ناوازه‌ و هونه‌ری به‌رزوجوان؛ گرنه‌گه‌کانیان (پارسینۆن و ئه‌رخسیۆن) نن.

داپۆشیبوو، به شیتوهی جووله که کان به لām... سیپال کهی پیتی کراوه جوانی و ناوازه بی بشاریتته وه؟!...

سه رو شیتوهیشی تیکه ل بوو له سه ر و شیتوهی یۆنانییه کان و عیبرانییه کان، خروپریی ده موچاوه کهی و نووک تیریی لووته کهی نیشانهی ئه وه بوون که کچه که زیره کییه کی بلیمه تانهی هه بوو، که پرشنگی ئه و زیره کییه له ههردوو چاوه کانیدا دیار بوو، که به قوولی ته ماشایان نه کرد و به لای رهنگی بنه وشه بییشدا ئه یانوار ی پیسته کهی له شیشی ناسک و نه رمونۆل و لووس و په رنگ گهش بوو کاتیکیش به رامبه ر به چه پلته ریزانی سهیر که ره کان دهستی کرد به زه رده خه نه کردن، له ناو روویدا په نگیکی سووری کهم پرشنگیدا!...

(یوسف) یش که به چاوه تیزه کانی خۆی له کچه که وردبووه وه، بۆی ده رکهوت که خوتنه کانی یۆنانی و عیبرانیی ناو له شی بوو بوون به هۆی ئه وهی که وا بی باکانه گۆرانیی دلداریی له بهردهم کۆمه لئیکی وا دا بلئی... به تایبه تی له شاریکی وایشدا که جووله که کان جیتیوارانیان نه کرد، له بهر ئه وهی که بوو بووه ناوچه یه کی رۆماییه داگیر که ره کان!...

ئه و چوار که سه یش که له گه ل کچه که دا بوون و ساز و ئاوازیان بۆلی ئه دا، جل و بهرگه کانیان پان و پۆر بوون، هه ر له هی ئه وان به یان نه کرد که له ناوچه کانی رۆژه لاتی (ئه ردهن) و (زرتی مردوو) دا دانه نیشتن... سه رۆکی تیپه که یش- که له هه موویان که له گهت تریوو، سه روچاویکی سهیری پیتوه بوو، که سه رنجی پیاوی را ئه کیشا، ریشه کهی ماش و برنج بوو، تاریکی گه وره یشی به هه ر دوو دهستی خۆیه وه گرتیوو به کیکی تریشیان دووز له یه کی میسیری به دهسته وه بوو سییه میشیان بۆریه یه کی به دهسته وه بوو که له مس دروست کرابوو چواره میشیان چه نه ی به دهسته کانی خۆیه وه بهستیوو به هه ر دوو پیتی کانیسی له چه ند ته خته داریکی ئه دا، که له رینه وه کانیان له گه ل ئاوازه کانی سازه کانداریک ئه که وتن!...

له راستیدا تیپتیکی سه رسوریهینه ربوو زۆرتتر له و تیپه ساز و ئاوازه بزێوانه ی نه کرد که ئافره ته سه ما که ره کان له گه ل خۆیاندا ئه یان گیران، نه ک تیپتیکی وا که له گه ل ئافره تیکی گۆرانی بیژدا بی!...

سه مایه کی وای کرد که ناگری به ردا یه گیان!

(یوسف) هه رگیز به بیریا نه ئه هات که ده نگیکی خوشی وه ک دهنگی ئه م کچه گۆرانی بیژه ی بیستی له ژبانی کچه که هه ر له گو له زه نه قیقی ئه کرد که که وتبیته ناو درکانه وه!

لاوه که یش رووی کرده رۆماییه کی قه له و، لیبی پرسی:

ئه و کچه کییه؟!... کارایش له لاه که مۆر بووه وه، چونکه ئه وساکه، ئه وه به بی شه رمی دانه ترا که جووله که یکی بۆره پیاو رۆماییه کی پایه بلند بخاته گفتوگۆ وه!... گوتی: (ئه و کچه مه ریه می مه جده لیبیه... ئه مه شتیکی زۆرسه یه که تو ئه م کچه نانسیت بۆچ کهس هیه له مه جده لدا که ئه م ئافره ته سۆزانییه نه ناسیت؟!...).

به لām به لای (یوسف) وه، (مه ریه می مه جده لی) له و ئافره ته سووکانه نه بوو که شه قامه کانی ئه م شاره جوانه تازه یه یان پر کردبوو له خۆیان!... (مه ریه م) ده موچاوی خۆی سووراو و سپیاو نه ئه کرد، قه ره کانی خۆشی به خه نه ی (کلپۆ پاترا) ی میسری رهنگ نه ئه کرد!... جوانییه که ی له وان به بوو که پیاو، بخاته سه ر ئه و بیره ی که رهنگه به راستی ئافره تیکی داوین پیس بی، که چی له ره وشت و خووه کانی، مرۆقی سه رسام نه کرد... چونکه مه نگ و سه نگینه، به بیته نگییه که وه، دانه نیشت و تاره که ی نه گرت به دهسته یه وه و په سه ندکردنی گو یگر و سهیر که ره کانی زنگانه وه رام ئه دایه وه جا دیه نه که ی (مه ریه م) وای پیشان ئه دا که له ئافره ته کانی تر ناکات! جا له هه موو شتیکی سه رسوریهینه رتر بۆ ئه و ئه وه بوو، که گۆرانییه کانی (مه ریه م) بریتی بوون له هۆنراوه په سه ند و بلنده کانی زمانی یۆنانی. (یوسف) یش له دلئی خۆیدا پرسی: (ئه م کچه چۆن ئه م هۆنراوه ریکو پیکه کۆنه ی بۆ له بهر کراوه?... له کویش تارلیدان فیر بووه که وا به م جو ره هونه ری تیا نه نوینتی؟!...» پاش ئه وه سه رنجیدا له وان ه ی که له و ئی دا بوون که ته ماشای کرد چه ند که سیک نه بی جووله که یان تیا نه بوو... چونکه (هیرۆس) به ته نگ ئه وه وه بوو که گه نگه پیاوانی شاره کانی تر کیش بکات بۆ ئاوه دانکردنه وه ی ئه م شاره تازه یه ئه وانیش چاویان بری سووه زۆره که ی، بۆیه کا هاتبوونه ئه و ئی سا ئایا له رینگای دزینه وه بی، یاخود له رینگای فرمانی پاکه وه بی بۆ رۆماییه کان، پارهیان چنگ که و ئی سا له بهر ئه مه بوو که جووله که کان حه زیان له چاره ی ئه و شاره نه ئه کرد!...

(یوسف) که ته ماشای کرد، تا چاوی بری نه کرد خانوه ده شته کییه کانی رۆماییه کانی

به‌رچاو نه‌کهوت که له ته‌نشست لیواره‌کانی گۆمه‌که‌وه دامه‌زرابوون، هه‌موویان چوارلایان چیمه‌ن و لاله‌زار و دیواری بلن‌د بلن‌دبوو، که له و دیویانه‌وه هه‌موو بابه‌تیکی خۆش رابواردنیان تیا تاماده کرابوو له‌م خانوانه له هه‌موویان که‌وره‌تر، خانووی (بیلاتسی به‌نتی) بوو، که سه‌رداری خاکی [(جووله‌که‌کان) بوو! ...

ته‌ماشاکردنه‌کانی ئه‌وانه‌ی که له کچه گۆرانی بیژه‌که کۆبوو بوونه‌وه پریوون له هه‌ست و تاسه‌و ئاره‌زووی بلن‌سسه‌دار هه‌رچه‌نده، هه‌ریه‌که‌یشیان، له روویه‌که‌وه گه‌شکه‌داربوو بوون هه‌ندیکیان به‌خۆشیی ده‌نگه‌که‌ی و به‌ناوازیی ناوازه ئه‌ندیشه‌ بزوینه‌که‌ی گه‌شکه‌داربوو بوون هه‌ندیکیشیان گرفتاری جوانیی له‌ش و لاری کچه گۆرانی بیژه‌که و، جادووی هه‌رزه‌کارییه‌که‌ی بوون، به‌لام چه‌ند که‌سی‌کیشیان له لایه‌کی تروه چاویان تی بریوو ئاره‌زوویان هه‌ستا بوو و ئه‌یانویست به‌گوشینی له‌ش و لاری کچه‌که خۆیان شادمان بکه‌ن جا له‌ناو ئه‌وه‌که‌سانه‌دا که ئاره‌زووی ئه‌و له‌شه‌باریکه‌ی (مه‌ریه‌م) یان نه‌کرد، ئه‌فسه‌ریکی رۆماییی بوو، که به‌رگیکی ئه‌ر خه‌وانیی له‌به‌ردابوو، وه‌ک به‌رگی پیاوه فه‌رمانداره‌کان (یوسف) زانی که ئه‌وه ناوی (جایوس فلاکوس) بوو، که خوشکه‌زای (بیلاتس) بوو، که زۆر له پیتش بوو لای فه‌رمانداری لالۆی خۆی و، سه‌رکرده‌ی یاساوه تابه‌تییه‌کانیشی بوو، (جه‌لیل) ییش پرپوو له چیرۆکی دل‌ه‌قیی ئه‌م رۆماییه له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا که له به‌ده‌ختیی خۆیان نه‌که‌وته به‌رده‌ستی و ئازاری ئه‌دان، پیاوه‌که، که له‌گه‌ت بوو، به‌ژن و بالایه‌کی ریکوپینکی پتوه بوو، جوانییه‌کی وایشی پتوه بوو که هه‌ر له جوانیی ئافه‌رتی ئه‌کرد! ...

کابرا ناوی به‌وه ده‌رکردبوو که خووی دابوو مه‌ی خواردنه‌وه و، می‌بازی کردن و، خۆش رابواردنیش له‌ناو ئه‌و ئه‌هه‌نگه‌ پرپه‌زموو رهمو بێ شه‌رمیانه‌دا که له‌ناو کۆشکی لالۆی دا ئه‌کران.

پاش ئه‌وه‌ی گۆرانییه‌کان پرانه‌وه، ساز و ئاواز لی ده‌ره‌کان ده‌ستیان کرد به‌ئاوازیکی سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی لی دانیکه گه‌رمو گوێ که خوتنیان ئه‌هینایه جۆش ئه‌م ناوازه له‌و ئاوازه‌ بوو که له‌و سه‌رده‌مه‌دا باو بوون له‌ناو دانیش‌توانی ناوچه‌کانی چیاو ده‌شته‌کانی چوارلای (ئه‌رده‌ن) و گوئی (زرتی مردوو) دا (مه‌ریه‌م) ییش تاره‌که‌ی خۆی به‌جی هه‌شت و راست بووه‌وه سه‌رپێ، له‌سه‌ر نووکی په‌نجه‌کانی خۆی راوه‌ستا باله‌کانی خۆی به‌رزکرده‌وه هه‌روه‌ک په‌رستنی خۆی بۆ شتیکی نه‌بینراو بنویتی و ابوو پاش ئه‌وه ده‌ستی

کرد به‌له‌نجه‌ولار و له‌ش نوشتانده‌وه هه‌روه‌ک ئاوازه‌کان خوتوو که‌ی له‌شی بده‌ن و ابوو! ... بزوو تنه‌وه‌کانیشی، له‌گه‌ل ئاوازه‌که‌دا گورج ئه‌بوونه‌وه هه‌رچی له‌ویدا بوو و سه‌یری ئه‌کرد له‌سه‌رسورماندا هه‌ناسه‌ی لی برا زۆری پێ نه‌چوو سه‌رپۆشه‌که‌ی سه‌ری که‌وته خواره‌وه پرچ و ئه‌گرجه و قژه‌ زیتینه‌که‌ی، که پرسنگیان ئه‌دا له جوانیدا، به‌و چروپرییه‌وه که هه‌بوون کشانه‌ خواره‌وه سه‌ر شانه‌کانی^(۱) و به‌سه‌ریاندا په‌خشان بوون کچه‌که که ئه‌سوورایه‌وه، هه‌ر له شاپلیسته‌یه‌کی ئه‌کرد که پێچ بخوات به‌خۆیه‌وه پاش ئه‌وه قژه‌کانی ئه‌گه‌شانه‌وه و ئه‌کرانه‌وه، هه‌روه‌ک گره‌ ئاگریکیان ئه‌نواند! ... سه‌یرکه‌ره‌کان له هه‌موولایه‌که‌وه ده‌نگی دل پیاچوون و په‌سه‌ندکردنی خۆیان به‌رزکرده‌وه ... به‌لام (جایوس کوس)، ئاره‌زوویه‌کی ره‌گه‌ز بازیی ئاشکرا له چاوه‌کانیا هه‌لگیرسا کچه‌که‌ی (مه‌جدهل) ییش له کاتی سه‌ماکردنه‌که‌یا پێ ئه‌که‌نی پاشان خۆی شوێرکرده‌وه بۆ ئه‌فسه‌ره رۆماییه‌که، به‌ئاره‌زوو ئه‌یبزوواند، به‌لام به‌چاویکی تیز پێ کردنیش هه‌و سه‌یری ئه‌کرد! ... (مه‌ریه‌م) تا ئه‌هات زووتر ئه‌سوورایه‌وه زۆرتر خۆی با ئه‌دا، هه‌ر که‌سی‌کیش ده‌ستی بۆ بکیشایه به‌شیرینییه‌که‌وه خۆی له ده‌ستی راته‌پسکاند.

کاتیکیش ئاوازه‌که ته‌واوو، به‌لیشا و پاره‌ی به‌سه‌ردا رڤا (مه‌ریه‌م) ییش به‌سه‌ریه‌نجه‌کانی خۆیه‌وه وه‌ستا، مه‌مه‌که‌کانیشی له‌گه‌ل به‌رزبوونه‌وه و نزم بوونه‌وه‌ی سنگیان ئه‌له‌رینه‌وه هه‌ر ئه‌تگوت په‌یکه‌ری (ئه‌فرۆدیت)^(۲) وه‌ به‌زیندویتی راوه‌ستاوه ... چاوه‌کانی گه‌شانه‌وه و ئه‌بریسکانه‌وه روومه‌ته‌کانیشی سوور هه‌لگه‌ران.

که‌چی له‌پر په‌نگ به‌روویه‌وه نه‌ما به‌جۆریکی وایش زه‌رد هه‌لگه‌را هه‌ر ئه‌تگوت په‌نگی به‌رده‌مه‌ره‌ له‌شی سست بوو پاش ئه‌وه کۆمایه‌وه و په‌تیکی برد، ویستی له‌نگه‌ری له‌شی خۆی رابگری له‌وکاته‌دا (یوسف) زانیی چی رووئه‌دات خۆی کوتا بۆلای (مه‌ریه‌م) به‌لام سه‌یر که‌ره‌کان ئه‌مه‌نده چروپر دانیش‌توون ریتگای نه‌بوو بیگاتی به‌لام (جایوس فلاکوس) خۆی گه‌یانده (مه‌ریه‌م) و گرتیه‌وه به‌ده‌ست، نه‌یه‌یشت بکه‌ویت چونکه (مه‌ریه‌م) گیژ و وێژیوو بوو، هۆشی به‌خۆی نه‌ما بوو، ئه‌گه‌ر ئه‌و نه‌یگر تابه‌ ئه‌که‌وت به‌ده‌مه‌وه.^(۳)

(۱) وه‌بان: رڤانه سه‌ر شانوملی.

(۲) ئه‌فرۆدیت: خواوه‌ندی جوانی و خۆشه‌ویستی له‌لای ئه‌گریکه‌کان، یان ئیروس، که له‌لای رۆمانه‌کان قینۆسه و له‌لای فینکییه‌کان بۆته ئه‌شته‌روت، عه‌ره‌بیش (زه‌ره) یان هه‌یه ... بۆ ئه‌مه!

(۳) یان: به‌ده‌مه‌دا ئه‌که‌وت.

تسەي توندونىز ئەبىتە ھۆي دۇستايەتسى!...

ئەوانەي لەويدا دانىشتىبون سەرسام بوون، واقيان وپما ئەفسەرە رۇمىيەكەيش كىچەكەي دانايە سەر زەوي كەچى لە پر دەنگىك قىرىشكاندى و گوتى (بلاو بەكن، ئەو ئافرەتە جنۇكەي لەناو لەشدايە!) ئەوانەي لەوي يىشدايون، ھەموويان بلاويەيان لى كرد وليى سلەمىنەوہ چونكە ئەوساكە ئەم باوہرە باوبو كە شەيتان ئەچىتە ناو ھەندى لەشەوہ، ھەروہا لەويشەوہ ئەچىتە ناو لەشى ئەوكەسانەيشەوہ كە لەو كەسە نزيك ئەبنەوہ!...

لەبەر ئەو كەس لەوي دانەمايەوہ (يوسف) و (جايوس فلاكوس) نەيى، كە يوسف ئەيناسىيەوہ، بەبۇنەي ئەوہو كە زۆر ھاتوچۆي كۆشكى (بىلاس) ئەكرد بۆ چاككردەوہي، (يوسف) لە تەنشت كىچەكەوہ ھەل توتو، مەچەكى گرت بزانتى: لىدانى دەمارەكەي چۆنە لەوكاتەدا كىچەكە لەشى ھاتبوو لەرزىن، دەمارەكانى و ئەندامەكانى ناو بەناو لە خۇيانەوہ پتيان ئەدا و ئەبزووتنەوہ بەدەمىش وپنەي ئەكرد، جار بەجارتىكىش ھاواري ئازارى ئەكرد كىچەكە، وەك مار گەستىيى دەستى كرد بەگىنگلە دان، لە تاو ئازار خۆي ئەپىچايەوہ ھەر وەك داركارىي بكرى ئاوا لە تاو ئىشى لەشى ئەتلايەوہ پاشان لەشە تەنكە ناسكەكەي (مەريەم) بارى ئازارى سووك بوو فى گرتنەكەيشى^(۱) كزيو، خاوبووہو ئەنجا رۇمىيەكەي كە پرسى: (تۆ بلىيى ئەم ئافرتە تووشى نەخوشىيى پىرۇز بوويى؟!...) كەسانى ئەو سەردەمەيش ئەم ناوہيان نابو لە نەخوشىيى فى گرتن كە بەم جۆرەيى چونكە باوہريان وابو، كە ئەو نەخوشىيە لەوہو پەيدا ئەيى كە گيانى شەيتانەكان ياخود گيانى فرىشتەكان ئەچنە ناو لەشى مرقۇفەوہ^(۲) (يوسف) يش دوو دل بو لەوہي كە بيروباوہري خۆي لەم رووہو دەربىر چونكە ئەوہي تووشى ئافرتەكە ھاتبوو نىشانەي واى پتوہ نەبو كە لەھيى فى گرتن بكات.

(جايوس) يش ئەمجارە بەتوندوتىرئىيەكەوہ پرسەكەي خۆي كرددەوہ بەلام لەو كاتەدا، كىچەكە توند پۇمى (يوسف) داچلەكاند ئەنجا بەرۇمىيەكەي گوت: (بروا ناكەم

(۱) فى لىھاتنەكەيشى...

(۲) ئەوہي جىي سەرنجە لەناو كوردەواري خۇشماندا بەنەخۇشى (سوورپۇشە) وا دەلەين، منالەيك ئەگەر وابى، داىكى دەلەي: (لە موبارەكەكەي گرتوہ) جا لەوہدەچى ھەر لەترسەوہي بەمجۆرە ناوي دەبن چونكە لە كۇندا ئەم نەخۇشەيە كوشندەبوو، لەترسدا ئاوا ناويان دەبرد.

نەخۇشىيى پىرۇزىي رەنگە ھەر بربتى بى لە گىژوويىي و لە ھۆش خۆ چوونىك كە لە خۇماندووكردنەوہ پەيدا بوويى لە سەماكردنەكەيدا... بۇيشى ھەيە كە گيانىكى پيس چوويىتە لەشەوہ!...)... بەلام يوسف پەيى بەوہ نەبرد بو، كە كىچەكە ھاتبووہو ھۆش خۆي و، گوتى لە گىفتوگۆي ھەردووكيان ئەگرت، لەبەر ئەو بەقسەكەي يوسف قىنى ھەلسا و دەموچاوي سوور ھەلگەرا بەلام (جايوس) بەروويەكى خۇشەوہ پىي گوت:

(كەس قسەي خراپى دەريارەي تۆ نەكردوہ... كەسپش لىرە نىيە من و پزىشك نەيىن...)... كىچەكەيش بەدەنگىكى بەرزوہ قىژاندى گوتى: (پزىشكى چى؟!...) يوسفى جەللى ھەر ئەوہ ئەزانى كە (زەروو) بەر بداتە لەشى ئەمو ئەو خوتىيان بگرى!...)...

قسەكانى ئافرتە سەماكەرەكە، رەق بوون بۆ دللى يوسف^(۱) كاريان تى كرد بەلام زۆرى پى نەچو ئافرتەكە قىنەكەي نىشتەوہ، توورەيەكەي بەدەموچاوہ وە نەما دەستى كرد بەزەردەخەنە و سوپاس كردن بەلام بۆ جوولەكەكە نا، كە كراسىكى ھەژارانەي لەبەردا بو بۆ رۇمىيەكەي جلوبەرگە رازاوہكە!... رۇمىيەكەيش پىي گوت: (تۆ ئەگەر ھىشتا كز و بى ھىزىت كۆشكەكەي لالۆم لىرەوہ نزيكە ئەتەمە ئەوي!...)...

بەلام كىچەكە سوپاسى كرددەوہ و پىي گوت ھەر ئەيى بچمەوہ بۆ (مەجدەل) خۆي كىشايەوہ رابوہستى. لەو كاتەدا رووي كرددە يوسف و پىي گوت: ئەم جۆرە لە ھۆش خۆ چوونەم جار بەجارتىك تووش دى، بەلام لە پاش سەماكردن جا لەو كاتەدا رەتتىكى برد، ئەوئەندەي نەمابوو بكەوي بەدەمەوہ بەلام يوسف فرىاي كەوتو گرتىەوہ نەيھىشت بەكەوي.

ھەستى كرد لەشىكى نەرمونۇلى پتوہيە، لەناو باوہشيا دللى زۆرتەر لىيدا پىي گوت: ئەوہ چوارپىكەي منە سواري بى، منىش ئەچمەوہ بۆ (مەجدەل).

سەماكەرەكە ئامۇزگارىيەكى يوسف ئەكات!

جا لەسەر بەردىك كە ئەيروانى بەسەر گۆمى (تەبەريە)دا، كىچەكە دانىشت تا گوي درىژەكە پشوو بەك بدات ئەنجا رووي كرددە يوسف و پىي گوت: (ئىمىرۆ چووبويىتە لاي كى چاكى بكەيتەوہ؟!...)... (يوسف) يش ئەو شووشەيەي بلىد كرددەوہ كە زەرووہكانى تىادانا بوو گوتى: (زەرووہكانم ناو سكيان پرە لە خوتىي بىلاتس!)... كىچەكە دەستى

(۱) قسەكانى ئافرتە سەماكەرەكە لەبەر دللى يوسف دا رەقبوون.

کرده و به قسه کردن گوتی: (له مه جدلدا ئەلین خوینی «داود» له ناو دەماره کانی تۆدا ئەگه پڕی که واته بۆچ خۆت بهم پیشه یه وه خه ریک کردوو، زه روو به ریده یته له شی کهسانی تر و خوینیان لێ بگریت؟!...)... لێره دا یوسف گوتی: (نه خۆشه کانم مزی باشم ئەدەنێ بیجگه له وه له سه ر دهستی (ئه لیکسه نده ر لیماخس) ی پزیشکی به ناو بانگی جووله که دا زانست فیر ئەم)... کچه که ییش به تیزی کردنی که وه له چی لێ هه ل قورتان و به بی شه رمانه پیتی گوت: (من بروا ناکه م فرمانه که ی تۆ به وه زیانی پی بگات، که هه موو که س به وه بزانیته که ده وله مه ندرین بازرگانی (ئورشه لیم)، که ناوی (یوسف ئەرمیاثیا) یه ئاپۆی تۆی؟!...)... لاوه که ییش رهنگی سوور هه لگه را چونکه له راستیدا به هۆی ئامۆزگار ییه کانی ئاپۆیه وه بووبوو که سه ردار که وتیوو ه ناو نه خۆشه کانییه وه!... ئەوه نده هه بوو، له داویدا به کچه که ی گوت: (هه ر ئەوه نده پارهبه کی باشم بۆ کۆبیته وه ده مو ده ست کۆچ ئەکه م بۆ ئەسه که نده ر ییه تا له وێ بچمه به ر خویندن، پزیشکایه تی بخوینم!...)...

ئەوه نده ی پی نه چوو له گه ل یه کتر دا کرانه وه (مه ریه م) ییش له بابته خۆیه وه قسه ی بۆ کرد گوتی: (من له ته مه نی دوانزه سالی مه وه که و ته ده ست (دیه تریۆس) ئەو پیتی خویندم و فیری کردم بۆ هه موو جیگا یه کی بردم له گه ل خۆیدا... له به ر ئەوه زۆر شتی لێوه فیریوم... بیجگه له وه هه ر نووسراوی کیشم ده ست بکه وێ ئەخوینمه وه!...)...

لاوه که ییش لپی پرسى: (دیه تریۆس) کییه؟!... کچه که ییش گوتی: (ئوه تا له شه قامی یۆنانییه کاندایه تار دروست ئەکات... منیش له گه ل ئەودا ئەژیم!...) یوسف له م قسه یه سه لیه ییه وه، که مه ریه م گوتی له گه ل پیاوی کدا ئەژیم و پیاوه که ییش یۆنانییه!... دووباره ده ستیان کرده وه به گفتوگۆ کردن له بابته ئەسه که نده ر ییه وه... له ئەنجامدا وا ده رکه وت، که ئەوه ی کچه که ئەیزانی زۆر تر بوو له وه ی که یوسف ئەیزانی چونکه له (دیه تریۆس) وه زۆری له و بابته وه بیستبوو... کچه که ییش گوتی: (ئهمه بۆ تۆ ئەبیته جیی شانازی که بلتی له ئەسه که نده ر ییه دا پزیشکایه تیم خویندوه و فیریوم!...)... جا ئەمه ییش قسه یه کی راست بوو چونکه ئەو ده مه شاری ئەسه که نده ر ییه بووبوو سه رچا وه ی خویندن بۆ ئەو که سانه ی که ئەیانویست له زانست و هونه ری پزیشکایه تیدا قال بن هه ر بابته تیکی پزیشکایه تیش دا به اتایه بۆ تازه کردنه وه ی ئەو زانست و هونه ره له ویدا په یدا ئەبوو.

دووباره کچه که که وته وه قسه کردن له بابته ئەسه که نده ر ییه وه گوتی: من به م زووانه

کۆچ ئەکه م بۆ ئەوێ، بۆ ئەمه ی له سه ر ته ختی به زمگا هه کانی ئەوێ سه ما بکه م و گۆرانی بلیم و پارهبه یدا بکه م (یوسف) ییش گوتی: (به لām ئافره تی جووله که مافی ئەوه ی نییه که له ناو به زمگا هاندا خۆی ده ربخات!...)... کچه که ییش گوتی: (من خوینی یۆنانیم له له شدایه... هه تا له گه ل (دیه تریۆس) ییشدا ده ستتم نه کرد به ژین، چیشکه ی کامه رانییم نه کرد... ئیستا که ییش وه ک یۆنانییه کان ئەژیم!...)... ئەو ییش گوتی: (ئهم کاره به ره رووی خۆت ئەبیته وه!)... دوا ی ئەوه به زه رده خه نه یه که وه پیتی گوت: (ئهی ئەوه نییه له نووسراوی پیرۆزدا له بابته ئافره ته وه گوتراوه: که ده می خۆی به قسه ی تیگه یشتوو انه وه ئەکاته وه!)... (مه ریه م) ییش به م تیز پینکردنه ی (یوسف) ه په ست بوو، سه ری خۆی داخست پاش ئەوه ده ستیان کرده وه به گه رانه وه بۆ (مه جدل) به لām ئەوه نده ی پی نه چوو، کچه که، ئەو بیته نگیه ی پچری گوتی:

(ئهو پۆماییه کی بوو، که له کاتی له هۆش خۆجووندا یارمه تیی دام؟!...)... ئەو ییش گوتی: (جایۆس فلاکوس) بوو که خوشکه زای (بیلاتسی به نتی) یه کچه که گوتی: (به راستی پیاویکی جوانه!...)... ئەو ییش گوتی: (هه روه ها زۆر به د خویشه!)... پاش ئەوه، کچه که له بابته سه ردار و کۆشکه که یه وه پرسى لێ کرد، گوتی: (ئهمه راسته سه ردار که نیزه کی وای هیه که به پرووتییه وه سه ما ی بۆ ئەکات؟!...)... (یوسف) ییش رهنگی سوور هه لگه را و گوتی: (کچیتکی پچکۆله ی وه ک تۆ، ره وا نییه بیر له م جووره شتانه بکاته وه، یاخود لیتانه وه بدوێ!...)...

کچه که ییش گوتی: (من ته مه نم گه یشتو ته هه ژده سالی، له به ر ئەوه ئازادم، هه ر شتیکم بوێ ئەیکه م!...)...

ئەو ییش گوتی: (به لām تۆ که وات کرد سه ر ئیشه بۆ باوک و دایکی خۆت په یدا ئەکه یته... بیری خۆتی بخه ره وه، که نووسراو ئەفه رمووی: ریز له باوک و دایکی خۆت بگره و باشه بۆیان، تا له سه ر زه ویدا زۆر بمیته وه!)...

ئیتتر ئەو ده مه کچه که، گۆرانیکی سه یری به سه ردا هات رهنگی تیک چوو لێوی خۆیسه ئەمه نده گه ست زۆری نه ما بوو که برینداری بکات پاش ئەوه قیژاندی گوتی: (ئه گه ر ئەته وێ بیسته دۆستی من، ناوی باوک و دایکم له لا مه به!)... پاش ئەوه دووباره، له ناکاو ره وشت و سه ر و شتیوه ی گۆررایه وه تا ئەندازه یه ک چوو وه سه ر ئەو باره ی که هه یبوو له کاتی سه ما کردنه که یا له ناو شه قامه کانی (ته به ریه) دا.

ئىنجا گوتى: (تۆنابى ئەمەندە وشك بيت لەكردەو و رەوشته پاك و راستەكانى خۆتا چونكە تۆ هېشتا لە تەمەنى بېست و دوو سالى تىپەرت نەكردوو جا ئەگەر بېستو هەندى بەزمورەزم بۆ خۆت نەدۆزىتەو، كە خۆشيبان لى بچىزىت، بى ئەمەى لە خۆشيبى ژيان تى بگەيت، زوو بەزوو پير ئەبېت و تەمەنى خۆت لە دەست ئەدەيت!...)...

(مەريەم) بەچەشنى پيرەكان خۆى گرژ و مۆن كرد (يوسف) يش خۆى پىن نەگيرا، داىە پرمەى پىكەنەن... جا بەم جۆرە بوو كە هەردووكيان چوونە ناو شارى (مەجدەل)هوە!...

(مەريەم) نەبەيشت (يوسف) بچىن لەگەلىا تا مالى خۆيان، كە گەيشتنە بەر دەروازەى شارەكە لە گوئى درېژەكە خۆى هاويشتە خوارەو و سوياسى (يوسف)ى كرد ولىيى جيابوو هەو.

(يوسف) يش وەستا و دەستی كرد بەسەيرکردنى (مەريەم) كە لەش سووكانە و رىكوپىك و پشت بەخۆبەستانە، ئەرۆيشت بەرېگادا، تا لە چا و ون بوو ئىنجا مى نا بۆ مالى يەكيتك لە نەخۆشەكان خۆى كە دەمىتك بوو نەچووبوو لەى بۆ تىماركردنى لەوئى بيانووى بۆ نەخۆشەكە هېنايهو كە لەبەرچى دوا كەوتوو گوتى: من خەرىكى چاككردنەوئى سەما كەرىك بووم كە لەناو شەقامەكانى (تەبەرىە)دا تووشى گيژىي و لە هۆش خۆ چوون بووبوو ژنى نەخۆشەكەيش كە ئەوئى لى بېست هەلى داىي گوتى: (رەنگە ئەو سەماكەرە مەريەمى مەجدەلى بوئى؟!... ئاى چ كچىكى جانانەيه!... باوەر بەهېچ قەسەيهكى ناكري!... چونكە لە هېچ شەرم ناكات!...)... نەخۆشەكەيش گوتى: (راشيل ئاگات لە دەمى خۆت بى!).... بەلام ژنەكە گوتى: (تەنانەت بەپىي باوەرپى جوولەكەكان بەگوناهبار دائەنرى چونكە ئەو چا و لەبت پەرسەكانى يۆنانىيەكان و رۆمىيەكان ئەكات لە ژيندا تۆ بالى بت پەرسىي بەئەستۆوئەيه!...)... (يوسف) پەيى بەو بەرد كە لە رېسواكردنى ژنەكەدا، بەشى خۆيشى تيا بوو چونكە ئەو لە زانستكۆى يۆنانىيەكانى (تەبەرىە)دا ئەيخوتىندا جا هەرەك ژنەكە هەستى بەدەموچا و تىكچوونى (يوسف) كەردى و ابوو، دەمودەست گوتى: (دوور نىيە كە ئەم لاوە گرفتارى جوانىي مەريەمى مەجدەلى بووبى، لەگەل ئەو گيانە خراپانەدا كە زال بوون بەسەريا... بەلام هەر ئەم نىيە كە گرفتارى ئەو كچە بووبى!...)...

لە راستیدا، كە يوسف چووە ناو پىخەفەكەبەو، هەستى بەخۆى كرد كە بەتەواوئەتى گرفتارى دلدارىي مەريەم بوو چ لە خەودا، چ لە بيدارىيدا، هەر ئەو ئەهاتەو بەرچاوى. بۆ بەيانىي رۆژى دووهم، پريارىدا مالى (دیمە تريۆس) بدۆزیتەو بەلام

كارەسات واهاتە پىشەو كە لە دەست دۆزىنەوئى فرؤفيل بۆ ئەوكارە رزگارى ببى چونكە لەناكاو، لە كاتى ناشتاكردنيا، يەكيتك لە ساز لى دەرهكان هاتە لاى و پىي گوت دواى كەوئى بۆ مالى (دیمە تريۆس) لەسەر شەقامى يۆنانىيەكان، تا نەخۆشيبەكى هەيه چاكى بكاتەو، داىكى (يوسف) يش بەسەر سورمانىكەو سەيرى يوسفى ئەكرد چونكە سەيرى كرد لە ئەندازە بەدەر خۆى ئەرازىتەوئى پىي گوت: (كە تۆ ئەچىتە مالى سەردار ئەمەندە خۆت نارازىتەوئە... بۆچ لەو مالهەدا كە بۆى ئەچىت كچ هەيه؟!...)... كە يوسف دەموچاوى سوور هەلگەرا، داىكەكەى لە گومانەكەى خۆى دلنيابوو كە راستە... گوتى: (تۆ بلئى كى بى؟!... چ كاتىكيش بتوانم بچم ببىنم و بوئى بخوازم؟!...)... يوسف پەيى بەو بەرد كە داىكى بەپەرۆشى ئەوئەوئەيه كە ژنى بۆ بهيئى، تا بەبۆئەى ژن هېنانەكەيهو واز لە چوونە ئەسكەندەرييە بهيئى!...

ئەو سەماكەرەى يارمەتیی هەژارانى ئەدا!

مالى تار دروست كەرەكە گەوڕەبوو هەر ئەوئەندە يوسف لىي نزيك بوو هەو، ئاوازى نەرم نەرم ئەهاتنە بەرگوتى، يەكيتك لە وانەى كە تازە فىيرى ساز لى دان ئەبوون مەشقى ئەكرد كاتىك براىە ناو باخچەكەى كە پرى بوو لە گوئى و چنوور هېچ نيشانەيهكى مەريەمى بەرچاو نەكەوت لە پر دەنگى يەكيتكى كەوتە بەرگوئى، پىي گوت: (وەرە ئىرە!)... كە ئاوورى داىهەو، پىاوئىكى يۆنانىي قەلەوى دىي لە تەمەنى شەست سالان دابوو لەسەر تەختىك دانىشتبوو لە نزيك لىوارى كەلە بەردىكى گەورە و بلندەو لەناو باخچەكەدا خەرىكى سازكردنى ژىيەكانى تارىكى گەورەبوو چاوەكانىشى كە چووبوون بەناو دەموچاوه خەرهكەيدا، پرپوون لە زىرەكى و دل خۆشى دەمودەست يوسف هەستى بەخۆى كرد ئەو كابرە قەلەوئەى بەدلدا ئەچى كەچى ئەمەندەيش مەيى خواردبووئە بۆنى لىو ئەهات يوسف بەشیرىنييەكەو گوتى: (پىيان گوتم دیمە تريۆس ئەبەوئى بئىنئى) ... پىاوئەكەيش گوتى: (منم دیمە تريۆس) ... ئىنجا يوسف گوتى: (بەلام مەريەم گوتى من لەگەل ئەو ئەژىم...) يوسف هېشتا قەسەكەى خۆى تەواو نەكردبوو، دەموچاوى سوور هەلگەرا وشلەژا و زمانى وەستا... پىاوئەكەيش گوتى: (بۆچ لەمەدا كەموكوورپى هەيه كە لەگەل مندا بژى؟!... تۆش وەك هەموو كەسپىك، ئەبى ئەوئەت بەدلدا بىت، كە بى مەبەس نىيە، كچىكى جوان لەگەل پىاوئىك دا بژى... بەلام تۆ كە ئەم بىنئى ئەوئەت دىتە بەرچاو من پىاوئىكى بەدخووبم و داوئىنى كچى بچووك پىس بكەم؟!...)... ئەوئەى گوت و دەستى كرد بەپىكەنەن بەدەنگىكى بەرزەو دەستى

گرتبوو به زگیه وه نه وهک بته قتی پاشان به چمکی کراسه که ی چاوه کانی خوی سړی ئنجا گوتی: (داخه که م بۆ خۆم!... ته نانه ت نه گهر ئاره زووی ژنیش بکه م، هیچ ژنیک نیسه ئاره زووی قه له ویتکی وهک من بکات!...)...

(یوسف) یش ته کانی دایه خوی په شیمان بوونه وهی خوی له قسه که ی خوی بۆ پیشان بدات به لآم کابرا دهستی کرده وه به قسه که ی خوی گوتی: (بیگومان تو به ندوباوی نه موته وت بیستوتته وه... به لآم راستییه که ی نه وه تا که نه و تافره تانه چاو به مه ریه م هه ل نه هیتن (هه ر له بهر نه وهی که پیاوانی دلکیش کرده و چاویان تی پرپوه جا هه ر نه و که سانه یشن که پیتی نه لاین سۆزانی و داوین پیس بۆ نه مه ی پاکانه بۆ خویان بکه ن، که بۆچ ئاره زووی له شی نه که ن!...)...

ئنجا یوسف به دل پیا چونیکه وه پیتی گوت: (وام دبیته پیش چاو که راستی په رست بیت!...) (۱)

کابرایش گوتی: (نه، من پیاویتی مه ی خۆم!... من پیاوانم زۆر تا قی کردۆته وه وایشم بۆ دهر که وتوه که زۆربه یان دهر وونیان پر له به دیی و ناپاک...)

من با وهرم به و خوا به نیبه که بچ به ریم بکات له خۆش رابواردن به لآم چاکه ی من له وه دایه که له خۆم به ولاره زیان به که سی تر ناگه یینم!... به راستی من وام پچ خوشه که که سانی تریش له خۆشی و کامه رانییدا ببینم جا له بهر نه مه یه که ماوه نه دهم به مه ریه م گۆزانی بلتی و سه مایش بکات، تا نه وان خۆشی له بینینی جوانییبه که ی و کرده وه په نگینه کانی بیین نه مه یش به لای خۆمه وه، دووره له کاری شه یتانه وه... نه ی جووله که!...)...

پاش نه وه یوسفی بانگ کرده لای خۆبه وه دابنیشی ئنجا له بابته فییه که ی مه ریه مه وه پرسى لى کرد، که رۆژی پیشوو تووشی هاتبوو (یوسف) یش گوتی: (من پروا ناکه م نه وه نه خۆشیی پیرۆزی... چونکه زۆرکچی وام دیوه که تووشی نه م جووره فییه نه بوون... که چی زۆریشیان که گه یشتوونه ته ته مه نه ی پیگه یشتن چاک بوونه ته وه!...)... کاتى که یوسف پیتی گوت: هاواری وای نه کرد، وهک دارکاری کرایی واپوو، کابرای یونانی هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: (من به هیوای نه وه بووم مه ریه م نه وهی له بیهر چوو بیتته وه چونکه نه و کاته ی مه ریه م هینایه لای خۆم په روه رده ی بکه م

(۱) راستی په رست: واته (فهلله سوف).

ته مه نی دوانزه سالان بوو باوکه که ی کۆتر باز بوو، راوی کۆتری نه کرد دزیتکی به دخویش بوو هه موو جاریک لیتی نه دا... ته نانه ت نه وه نه دی نه ما بوو که بیفرۆشی به کابرایه کی رۆمایه ی به لآم من نرخیتکی گرانترم پیدای و به ئاشکرایش کردم به کچی خۆم له سه ر دهستی فه رمانه ر واپیدا... هه رچییه کیشم نه زانی له ساز و ئاواز و راستی په رستی و هونه ره کان فیتم کرد... له راستییدا مه ریه م له گۆزانی گوتن و سه ما کردندا ته واو قال بووه و شاره زا بووه... جا له بهر نه مه یه که که سانی تر به ده ست بلا و بیبه که وه به خششی نه دهنی!...)...

یوسف یش که لیتی پرسى: (تا یا لیتی ناترسی هیچی به سه ریتی؟)

گوتی: (پشتم به تیپی ساز لی دهره کان به ستوه که ئاگایان لیتی بی، هیچی به سه ر نه یی)... پاشان گوتی: (له راستییدا مه ریه م له وانه یه، نه گهر بیه وی، دلی خونکاره کان کیش بکات به لآم هه رچی منم کامه رانیی نه و له سه روو هه موو شتی که وه دانه نیم جا هه ر له بهر نه مه یشه که نامه وی دووری بخه مه وه له (مه جدل)... نه ی نه گهر تو له جیتی من بوویتایه چیت نه کرد؟!...) (یوسف) یش شاره گه وه ره کان و خراپه ی ناو شاره گه وه ره کانی بی که وته وه وای هاته پیش چاو، که بۆ (مه ریه م) وه ها چاکتره که شوو به لاویتی چاکي له سه رخۆ و مه ند و سه نگین بکات، که ئاگای لیتی بیت و خه می بخوات و کامه رانی و خۆش گوزهرانیشی بۆ پیتک به یتنی کاتیک نه وه یشی به بیردا هات که چی نه بی نه گهر نه و لاوه پزیشکی سهرکه وتووبی له کاره که ی خۆیدا؟... دلی که وته لیدان به لآم وایشی هاته پیش چاو که ئاواته کانی (مه ریه م) له ئاواته کانی خۆی که مترن دوا یی گوتی: (لای نه ته وه که ی خۆم واته یه ک هه یه نه لى: مرۆف بریتییبه له و وینه به رزانه ی که دلی خۆی ئاواتی بۆ نه خوازی، جا له بهر نه وه گومانم هه یه له وه دا که نه گهر مه ریه م دوور بخریتته وه له گۆزانی و سه ما کردن، به کامه رانییه وه بمیتیتته وه!...)... کابرایش گوتی:

(نا ی له م هۆشه به هیزه ت که له م له شه پچوکه تایه!...)...

کاتیک نه وان له م گفتوگۆبه دا بوون، له و دیو دهرگا که وه ده نگه ده نگیک هات پاشان (مه ریه م) په یدا بوو. سه رپۆشه که ی سه ری خۆی لادا، بی نه مه ی بزانی (یوسف) له و بیبه یان نا ئنجا گوتی: (سه معان تووشی کاره ساتیک بووه وای هیناومه له گه ل خۆمدا)... ئنجا له و کاته دا هه ندی که س هاتنه ژووره وه (ها دجا) ی سه رۆکی تیپی ساز لی دهره کانیان له ناودا بوو یاریده ی یه کپیک له راهه ماسی که ره کانی نه دا، که پرستی برابوو.

(مهریه) یش که پیتی زانی (یوسف) له ویتییه، بهزهرده خه نه یه که وه گوتی: (تاوئیک له مهو پیتش له مائی ئیوه بووم دایکت پیتی گوتم که هه تا ئیوارئ یش ناگه ریتیه وه) ... (دیمه تریوس) یش پیتی گوت: من خوم ناردوومه به شوتینیا، بیتنه ئیره، تا سوپاسی خومی پیتشکهش بکهه له سهر ئه وهی که دویتنی یارمه تیبی توئی داوه و پیتته وه خه ربیک بووه (یوسف) یش چوو ته نیشته ماسی گره برینداره که وه، به چیچکانه وه دانیشته له دواییدا بوئی ده رکهوت که ئیسکه کانی بالئ له جئ چوون دهستی کرد به سرکردنی له شی ماسی گره که، هه ندئ گیا و مهیی تیکه له کرد و دایی پاشان ئیسکه له جئ چوو کانی بالئ خسته وه جیتی خویمان ئیجا له شیتوه یه کی هونه رمه ندانه دا باله که ی به سته وه به چه ند پارچه ته خته یه که وه که (دیمه تریوس) ئه وهی لئ دیی، سهری سورما و خوی پئ نه گیرا دهستی کرد به پیا هه لدانئ...

شو ناکات به یوسف!

بو به یانیی رۆژی دووهه (یوسف) چوو له لای (سه معان) سهیری نه خو شیییه که ی بکاته وه ههر ئه وه نده گه یشته ده رکی باخچه که ی (دیمه تریوس) وه ستا، نه وه ک ئه و چاو نه ندازه جوانه ی که که وتبووه به رچاوی، تیکی بدات!...

چونکه وینه یه کی زیندوو بوو بو دلنیایی و کامه رانی که ته ماشای کرد (سه معان) له سهر ته ختیک دانیشتبوو، له گوئی ئاوی گوومه که وه (مهریه) یش له خوار پیتییه وه دانیشتبوو، تاره که ی خوی لئ نه دا و ئه و گۆرانیه شی ئه گوت که (سوله یمانی تیکه یشتوو)^(۱) له نووسراوی (گۆرانیی گۆرانییان)^(۲) دا ئه و گۆرانیه ی گوتبوو... به لام (یوسف) ی لاو، له پاش تاوئیک خوی پئ نه گیرا، خوی ئاشکرا نه کات، به ده نگیکی

(۱) سله یمانی حکیم: له ده روه به ری ۹۷۰ - ۹۳۵ پ. زدا مه لیک ئیسرائیلیه کان بووه کوری داوود پیتغه مبه ره له (بتشایع) ی ژنی که به نارها داگیری کردو ماره ی کرد، له سه رده مه که یدا ولات گه یشته ئه و به ری گه شه کردن و ههر ئه ویشه که هه یکه لی ئورشه لیمی بنیاتنا؛ له مه دا له گه ل (حیرام) ی پاشای (صور) هاو په یمانبون و هه رچی کرێکار و شاره زا و ته خته ی دار ئوروززه بو ینارد سلیمان زانا و حکیم و پیتغه مبه رتیکی خواش بووه، له قورناتی پیروزدا باسی لئوه کراوه.

(۲) گۆرانی گۆرانییان: (نشید الانشاد) و اتا سرودی سروده کان که مه به ست له و سروده به که له کلتیسادا به ده نگه وه ده وتراو هی داوود پیتغه مبه ر بووه که جگه له هیز و توانا و جوانی ده نگیشی هه یجگار خو شبووه، ئه گه ی سلیمان خوی سرودی نه بووه، له ته وراتدا به (مه زامیر) ناو ده برین و ئه مه یه کی که له وان.

به زه وه ئافه رینی لئ کرد... (سه معان) یش گوتی: (خوین گره که، مافی هه یه وا بکات!... ئای ئه و روزه م چه ند پئ خو ش بوو که له چه فی رینگای کفر ناحوومدا تووشت هاتم و تو م ئه دبی ئه گریایت؟!...)... کچه که که ئه وهی لئ بیست داچله کی و گوتی: (یوسف!) که من تووشی ئه و به سه ره اته سه خته هاتم، ته مه نم له دوانزه سالان تیپه ری نه کردبوو... هه تا ئه یان توانی لییان ئه دام له به رگو پووشه نییش رووتیان ئه کردمه وه به رووتی پيشانی که سانی تریان ئه دام... تا له بابته کرینی منه وه سه ودا بکه ن... ئه م سه معانه یش یه که م که س بوو به زه یی پیا ما ها تبتیه وه له ژیا نا... ئیتر سه رسورمانی پئ ئه وئ که من ئه و و (دیمه تریوس) م له هه موو که س زۆرتتر خو ش بوئ له جیهاندا؟!...)... یوسف دهستی کرد به پشکنینی بالئ سه معان^(۱) پاش ئه وه کچه که رووی کرده وه یوسف و دهستی کرد به پیا هه لدان به سه ریا، و سوپاسی ئه کرد، له سه ره ئه وهی که ئه و هونه رمه ندیه ی پيشان دا بوو له گرتنه وهی باله که ی سه معاندا... دوایی یوسف ناچار بوو لییان جیا بووه وه تا بگات به نه خو شه کانی خویدا به لام تا پۆی (مهریه) له میتشیکی جوئ نه ئه بووه وه.

مهریه م وا ئه هاته پيش چاوی یوسف، که منالیکه و به زه رده خه نه یه ک کامه ران ئه بی و، به موئی و گرژییه کیش ئه که ویتته گریان!... هه رچه نده یوسف له مائی (دیمه تریوس) دا روو که شتیک له روو که شه کانی ده وله مه ندیی و خو ش گوزه رانیی چاو پئ نه ئه که وت، به لام شتی وایشی تیا ئه دبی که ماله ده وله مه نده کان له سهری دامابوون... ئه وهی ئه دبی که کامه رانییه ک هه یه له ناو ئه و خانووه دا، دلئ هه موو ئه ندامانی ئه و خیزانه ی پیکه وه نووساندوووه.

ئه و کامه رانییه یش له و خو شه و یستیه راسته قینه و ئاشکرایه دا ده رئه که وئ که له ناوه ندیاندا به که نه پیتجو په نای تیایه و نه ئه یش شارریتته وه!... کاتئ که یوسفی لاو، له بانگی شتواندا گه راپه وه مائی، بوئی ماسی سووره وه کراوی هات به لووتدا ده می پرپوو له ئا و بو خواردنی، رووی کرده جیتی چیتش لئ نانه که یان که ته ماشای کرد ئه و (مهریه) به ته نشت دایکییه وه دانیشتبوو مهریه م ماسییه کی گه وری به دیاری هینا بوو بو دایکی یوسف دایکیشی به زۆر گلی دا بووه وه لای خویمان نانی شتویمان له گه لدا بخوات!... (یوسف) یش پیتی گوت: (تۆ بلئی له پاش شتو خوارده که یش، سه ما کردنی کمان له سایه ی تۆوه ده ستگیر بیئ؟!...)...

(۱) راستتر: به ته ماشا کردنی بالئ... که (معاینه) ده گرتته وه نه ک (تفتیش).

مەریه مېش ھەردوو بۆلە خۆی بەرزکرده وە و خۆی وا پېشاندا کە ئەوێ پێ ناخۆشە ، گوتی : (ئەتەوێ دراوسێکانت پیت بلین لە مانی خۆتا لەگەڵ کچیکی سۆزانیدا را ئەبۆتیت؟!...)

جا لەوکاتەدا کە دایکی یوسف خەریکی نامادەکردنی چێستی شێوان بوو لاوەکە مەریه مې له گەڵ خۆیدا برد بۆنا و ئەو نەخۆشخانە یه ی کە ھەژارەکانی ناو شاری تیا چاک ئەکرده وە ، دواي ئەو له پاش شیو خواردنیش لەگەلیا چوو وە بۆ مانی خۆیان لەو کاتەیشدا کە خەریک بوون لەیەکتر جوئ بېنەو، مەریه مې گوتی : (بەرستی یوسف ، دلم بەدایکتاچوو... تۆیش ھەر وہا کردو وە و رەوشتی شیرینت ھە یە!...)... پاش ئەو بەسەر نووکی پەنجەکانیە وە خۆی بەرزکرده وە و ماچیکی کولمی یوسفی کرد!... کاتیک یوسف گەرایە وە لای دایکی کامەرانیی پتو دیا ربوو ، دایکە کە ییش قسە ی لەگەلیا کردو وە کە ئەو کچە ی بۆ بخوازی و ماری بکات لە بابەت سەماکردنە کە ییشیە وە ئە یگوت (پێغەمبەر داوود) خۆی شی ، کە ھەستی ئایینی تینی ئەسەند ، دەستی ئەکرد بەسەماکردن لە بەردەم نارامگای خودادا ، لەناو پەیکەرگاکەدا!... بەلام کە لاوەکە بە مەریه مې گوت شووی پێ بکات ، مەریه مې گوتی : (لە تۆ ناو شیتە وە کە من ماری بکەیت!..)

بەلام کە یوسف نووچی لەسەر گرت ، گوتی : ئاواتی من ئەو یە بېمە لاسایی کەرە وە یەکی^(۱) بەناو بانگ ، تا بەھۆی ئەو وە سامان و خۆش رابواردنیکی وا برژی بەسەر (دیە تریوس) دا ، کە تۆ لە ی ئەرک و نازاری ژبانی خۆی بۆ بکاتە وە!...

بانگ کرا بۆ سەماکردن لە کۆشکی بیلاتسی بەنتیدا

مەریه مې ، بەتەنیا ، لەناو باخچە کە دا دانیشتبوو ، لەسەر ئاوازیکی تازه مەشقی ئەکرد لە پر راسپیتراویک ھاتە لای ، کە لە لایەن (بیلاتسی بەنتی) یە وە نیرابوو پیاو کە لە رووی ریزگرتنە وە بۆی چە مییە وە و پیتی گوت سەرداری گەرە ، بانگی ئەکات بۆ نانی شیو خواردن لە کۆشکی خۆیدا ، کە لە (تەبەریە) دا یە ، ئە یە وێ گۆرانی بلێ و سەما ییش بکات بۆ میوانەکانی!...

کچە ئەمەندە گەشکە دار بوو بەم بانگکردنە ، ئەو ی لە بېرچوو وە کە یوسف چاوی پیتی ئەترساند ، یاخود ئەو کردو وە نەنگانە ی لەبیر چوو وە کە بیستتبو وە لەناو

(۱) لاسایی کەرە وە : ئەکتەر (ممثل).

کۆشکەکانی رۆمایییەکاندا ئەکران ئەو ھەر بیری لەو ئەکرده وە کە پارە یەکی ئەمەندە زۆری دەست ئەکە وێ ، کە (دیە تریوس) بتوانی پیتی بروات بۆ ئەسکەندەرییە . پیاو راسپیتراو کە لیتی پرسی مانی یوسف لە کوپتە ؟ چونکە لەو کاتەدا ژنی سەردار پیتوستی بەچاککردنە وە ھەبوو مەریه مېش رینگای پېشاندا بۆ مالا کە بەلام ئەو ییشی پێ گوت ، کە نەھێلێ یوسف بەو بزانی ، کە بۆ کۆشکی سەردار بانگ کراو (دیە تریوس) ییش ئەمەندە ی پێ خۆش بوو کە (مەریه مې) بۆ کۆشکی سەردار بانگ کراو ، لە خۆشیاندا گوتی : (زۆری پێ ناچی ، ئیتر بانگ ئەکریت بۆ سەماکردن لە کۆشکی گەرە پیاو کاندایا).

ئەمە ییش بۆ ئەو باشە کە ھەر کاتێ چوینە لای کارگێری جینگای لاسایی کردنە وە ئەسکەندەرییە بەناسانی وەرت بگرت!...)... پاش ئەو ییش گوتی : (ئەو ئەو یە لەو ئە ترسم کە لەناو ئەو کۆشکە دا شتیکت بەسەری!...)... کەچی (مەریه مې) تی کۆشا ترسی لە دل دەر بکات ، بەو دڵنیای کرد کە تیپی ساز لێ دەرە کان ناگایان لیتی ئەبێ... بەلام ھەر ئەو ئەندە ی خۆش بوو تا گە یشتە کۆشکە کە ھەر ئەو ئیوارە یە جیا یان کردو وە لە تیپی ساز لێ دەرە کان و ئەویان گە یاندە ژوو ریکی تاییە تی زۆری پێ نەچوو ، کچیک ھاتە لای و پیتی گوت : (بۆچ بەرگی سەماکردن لەبەر ناکەیت؟) ... کاتێ کە مەریه مېش پیتی گوت : وا راھاتووم کە بەجلوی بەرگی ئاساییە وە سەما بکەم کچە کە تیزی پێ کرد دەمۆدە ست کراسیکی تەنکی وای بۆ ھینا و لەبەری کرد کە شوینە جوانەکانی لەشی بەتەواوە تی دەرخواست پاش ئەو لیتو کانیشی بۆ سوور کرد (مەریه مې) لە کچە کە وە زانی ، کە نیزە کە و ناویشی (ئیتس) ە ئنجا لیتی پرسی : (بۆچ تۆیش کە سەما ئەکەیت ھەر ئەم جۆرە کراسە تەنکانە لەبەر ئەکەیت؟)...

بەلێ وا ئەکەم... کاتێ کە پیاو کاندای سەرخۆش ئەبن ، ئەو یان پێ خۆشە کە کراسە کە رابکیشن ئەمیش وا دروست کراو ھەر کە راکیشرا بکرتە وە و بکە و پتە خوارە وە!...

مەریه مېش بەسەر سورمانیکە وە پیتی گوت : (بۆچ تۆ بەرووتیبە وە سەما ئەکەیت؟) ... کە نیزە کە کە ییش گوتی : (بەلێ... بۆچ کەس تۆی بەرووتیبە وە نەدیو؟)...

مەریه مېش گوتی : (کەس بەرووتیبە وە منی نەدیو... تەنانت ئەو دیە تریوسە ییش کە کردوومی بەکچی خۆی ، ھیشتا بەرووتیبە وە نەیدیوم!...) . کە نیزە کە کە ییش بەدەنگیکی بەرزە وە گوتی : (کەواتە تۆ ھیشتا بوخچە ی نەکراوەت!؟) ... کەواتە بگەرێرە وە (مەجدەل) ... باشترە بۆ تۆ کە شوو بە لایکی جوولە کە ی باش بکەیت... چونکە ئەم

جیگایه پریه تی له داوین پیسی و به دخویی... رویشتن چاکتره له وهی که خوتیتیی خونکار (هیرودوس) بیینی... تابلتی ئەم پیاه گوشتنه پیس و نه گریسه... کهس له دهستی رزگار نابئ...!...

لهوکاته دا ساز و ئاواز لیدرا (ئیتس) یش دەرگاکی کردوه و رویشته دهره وه (مهریم) له داخانا هاته لهرزین، به دل ئەویست لهو جیگایه را بکات که چی له گهل ئەوه یشدا سهرجلی کاریکی وای پئ کرد که ئەو دەرگاکی که نیه که که لیبی چوه دهره وه، دووباره بیکاته وه که تهماشای کرد ئەو هۆلیکی یه جگار گه وهری له بهرده مدایه، ئەمهنده رازینراوه ته وه دل پیاه کیش ئەکات سهرین و پشتی و تهخت له سووچیکه وه دانراون له ویدا پیاویتک دانیشتبوو، به لایه وه ابوو خونکار (هیرودوس) ئەوی، پیوانی گه وهره گه وهره له ملا و له ولایه وه دانیشتبوو، گه شترین و جوانترین جلویه رگیان له بهردا بوو خوان له بهرده می هه موویاندا دانرابوو.

وادیاربوو مهی کاری کردبوو، هه موو سهرخوش بوو بوون، تهنیا (جایوس فلاکوس) نه بئ، له گهل پیاویتکی ئیسک گراندا، که چاوی بریوو بوو له ئالوش و خرۆشی ره گه زیایی له دل خۆیدا گوتی رهنگه ئەمه یش (بیلانس) بی له و پهری هۆله که یشه وه (ئیتس) خه ریکی سه ماکردن بوو له سهر چهند ئاوازیک که ساز لی دهره کانیان له بهرچا و شارر ابوو نه وه.

که نیه که که یش خوی و نزیک ئەخسته وه له میوانه کان، ئەکه و ته بهرچنگیان دهست بازی و گه مهی له گهلدا ئەکردن کاتئ که ئەیشیان ویست بیگرن، خوی له دهستیان رانه پسکاند!...

(جایوس) یش چاوی بریبوه سه ماکه ره که به لام لی وهرس بوو بوو (مهریم) یش گرفتاری جوانی بوو بوو کاتئ که که نیه که که لی نزیک بوو وه، چمکی کراسه که ی راکتیشا کراس که و ته خواره وه ئەویش به پروتی دهستی کرد به سه ماکردن تهنیا پارچه سیپالیتیک نه بئ که ئەملاو ئەولای سمتی شاردر بوو وه هیچی له بهردا نه ماوو^(۱)

(۱) له راستیدا ئەم (پارچه سیپال) ماموستا لهو بهر لاپه ره که وه له ئاستیدا نووسیویه (زنار؟) و دیاره ماناکه ی بۆ ساغ نه بوته وه، جا زنار بهو پشتینه دهوترئ که ناموسولمانه کان ده بانه ست بۆ جیاکردنه وه یان، زۆتر له قایش یان چهرم بوو، که به شلی له که ممردا ده به سترای دهینی ئافره تی جوان ده کرد له پیش و پاشه وه له (المنجد) دا هاتوه: (البسه الزنار، شد الزنار علی وسطه والزنار مايشد علی الوسط).

پیاهه کان به ده نگیکی بهرزه وه گوتیان: (ئهو سیپاله یه ش لاده... ئه و سیپاله یه ش لاده... ئه و سیپاله یه ش لاده...!)... له چاویاندا ئالوش و خرۆشیکی درنده ی وادیار بوو، که ترس و لهرزی خسته بوو دلی (مهریم) وه مه ربه مه ئه یویست خوی دهر باز بکات!... (ئیتس) یش دهر پیکه ی دا که ند و خوی نزیک خسته وه له (جایوس) دهستی بۆ کیشا و دهر پیکه ی فریادی بهرده می به لام لاه که خوی تی نه گه یان!... (هیرودوس) یش خوی کیش کرد و دهر پیکه ی گرت به دهسته وه و قیژانندی گوتی:

(ئیمشه و ئەم کچه بۆ منه!...)... ئیتر ئەوساکه که نیه که که کشایه دو او ه بۆ ئەو جیگایه ی (مهریم) ی تیابوو، که له داخانا گری گرتبوو ئنجا به مهریمه می گوت: (ئه زانی جایوس فلاکوس بۆچ دهر پیکه ی رانه کیشام؟... ئه وه له بهر ئەوه بوو که توی ئەوی!)... مهریمه یش قیژانندی گوتی: (ئه مه هه رگیز سهر ناگرئ! من هه ر بۆ ئەوه هاتومه ته ئیره که سه ما بکه م و هیچی تر!...)... ئیتر لهو ده مه دا گوتی له ساز و ئاوازی تیه که ی خوی بوو، هه ندیک به وه دلنیا بووه وه، زال بووه وه به سه ترس و لهرزه که ی خۆیدا ئنجا هاته ناو هۆله که وه!...

هه له ی یه که م

هه ر ئەوه نده سه رپۆشه که له له شی (مهریم) که و ته خواره وه، یه کتیک له رۆما بیه کان دهستی کرد به پیکه نین مهریمه یش که ئەم پیکه نینه ی گوتی لی بوو، هه موو ئەندامه کانی له شی گرژبوون.

چونکه قسه ی که نیه که که ی بیرکه و ته وه به لام ساز و ئاوازه کان هه ست و تاسه کانی ئەویان وهرده گرتوو و کاریان تی کردن، کاتیکی به خوی زانی سه ماکردنه که هه موو دلته نگییه کی له بیربرده وه... به لام سه ماکردنه که ی، سه ماکردنیکی پر هونه ر نه بوو، ئالوش و خرۆشی که ی نه نه بزواند له راستیدا هه ر له و وینه زیندووانه ی ئەکرد که جوانی و دلکیش کردنیان پیشان ئەدا، له خاکی (جهلیل) دا. هه رچی له ویدا دانیشتبوو، سه رسام ما له ناوازی و جوانی ئەو سه ماکردنه (هیرودوس) سه ری بهرز کردوه و به وردییه که وه سه رنجی له (مهریم) ئەدا راستیه که ی بۆی گه شکه دار بوو بوو (بیلانس) یش چاوتیبرینه وشکه کانی له ناودا دانه مان به لام (جایوس فلاکوس) هه ر چاوه پروانی ئەوه بوو که زوو سه ماکردنه که ته واوبی، وهرس بوو بوو له درێزه ی پئ دانی سه ماکردنه که!... کاتئ که سه ماکردنه که بریاه وه، هه موو لایه ک دهستیان کرد به ئافه رین

کردن و چه پلّه ریزان مه‌ریه‌میش له شپوه‌یه‌کی ناسک و شیرین و گه‌وره‌یه‌کی خانمانه‌دا له‌به‌رده‌م سهرداردا کرنووشی نه‌وازشی کیشا سهرداریش پر تووره‌که‌یه‌ک پاره‌ی بۆ هه‌لدا وه‌ری گرن، مه‌ریه‌م له زرنه‌گی پاره‌کانه‌وه زانی که له هه‌زار دیناری زۆرت تر تیا به مه‌ریه‌م تووره‌که‌یه‌کی هه‌لگرت و رۆیشت بۆ نه‌وپه‌ری هۆله‌که، له‌وتیه سه‌یریکی پیاوه‌کانی تیپه ساز و ناوازه‌کی خۆی کرد و تووره‌که‌یه‌کی هه‌لدا بۆ (هادجا) که سهرکرده‌ی تیپه‌که بوو پاش نه‌وه ده‌موده‌ست چوو بۆ نه‌و ژووهری که لیوه‌ی هاتبووه ده‌روه وه‌ستا و سه‌یریکی له‌شه جوانه خروپر و نه‌رمو نۆله‌که‌ی خۆی کرد ئنجا له ناوینه درپژه‌که‌ی ناو ژووهره‌که‌وه سه‌یریکی ده‌موچاوه ناسک و شیرینه دلکیش که‌ره‌که‌ی خۆی کرد تا نه‌هات له خۆی ورد نه‌بووه‌وه بی‌ری به‌خۆیه‌وه خه‌ریک بووبوو، ناگای له خۆی نه‌بوو که (جایۆس فلاکوس) ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه کاتێ که چاوی به‌و که‌وت داچله‌کی به‌لام (جایۆس) دلنیا‌ی کرد له‌وه‌ی که هیچی لێ ناکات، ترسی نیشتته‌وه تووره‌که‌یه‌کی تریشی پاره پی به‌خشی و ده‌ستیشی کرد به‌پیاوه‌لانی سه‌ماکرده‌که‌ی و کارتێ کردنی نه‌و سه‌ماکرده‌نه له دلی هه‌مووان... پاش نه‌وه رووی لێ نا که بچیت له‌گه‌لیا و هه‌ندێ چیشت به‌خوات له جیگا‌یه‌کی وا دا که دووربێ له‌ خوانه‌کانی سه‌رخۆشه‌کانه‌وه... به‌لام که‌ردیی مه‌ریه‌م هیشتا نیشانه‌ی ترس و له‌رزنی پتیه‌ دپاره، رووی تێ کرد و گوتی: (کچۆله‌که‌ی خۆم هیشتا هه‌ر لیم نه‌ترسیت؟! مه‌ریه‌میش بی‌انووی وا بۆ هینایه‌وه، که نه‌بی زوو پراوه‌وه بۆ مالتی، چونکه (دیمه‌تریۆس) چاوه‌روانیی نه‌کات (جایۆس) یش پتیه‌ گوت: (بیگومان نه‌و تووره‌که‌ پاره‌یه‌ ترس و مرسی له دل نه‌باته‌ ده‌روه! بیجگه‌ له‌وه چوار یاسا‌ل‌یشت هه‌یه، هه‌موویان خاوه‌ن هیتز و بازووی خۆیانن!...) کاتیک (مه‌ریه‌م) به‌ته‌نیشت (جایۆس) هه‌و رۆیشت به‌ناو پاره‌وه درپژه‌که‌ی ناو کۆشکه‌که‌دا، هه‌ستی کرد به‌خۆی که به‌هه‌له‌دا چوه‌ نه‌مه‌نده له خۆی نه‌ترسی... ته‌نا ته‌ خوتووه‌کی دلی نه‌هات و خۆشی به‌له‌شی نه‌گه‌یشت، که نه‌یبینی کورپکی لای جوانی خاوه‌ن پایه و ده‌سه‌لاتی وه‌ک (جایۆس) له‌گه‌لیابن و به‌ده‌ستی خۆی میوانداری بکات.

کاتیکیش هه‌ستی کرد به‌بالی (جایۆس) باوه‌شی پیا نه‌کات و کراس و به‌رگه‌ ناو‌ریشمه‌ لووسه‌کانیشی له له‌شی نه‌که‌وئ، دل خرۆشانی خۆی بۆ به‌ریه‌ست نه‌کرا... کاتیکیان زانی گه‌یشتنه ژووهریکی به‌جگار گه‌وره و جوان و رازاوه.

مه‌ریه‌میش به‌سه‌رسامیه‌که‌وه لیتی پرسی: (ئه‌مه‌یه ژووهری نوستنه‌که‌ت؟!...)... (جایۆس) یش وه‌رامی دا‌یه‌وه گوتی: (به‌لێ نه‌مه‌یه... به‌لام پیویست ناکات لیتی

بترسیت!...)... جا بۆ نه‌مه‌ی نیاز پاکیی خۆی بۆ بنوینێ ده‌موده‌ست ده‌ستی کرد به‌داگیرساندنێ مۆمه‌کان... له سووچیکێ ژووهره‌که‌یسه‌وه خوانیکێ نان خواردنی بچووک ئاماده‌کرا بوو هه‌ر شتێ خۆش بێ و چاک بێ بۆ خواردن له‌سه‌ری دانرابوو... لاوه‌که هه‌ر خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌کی پیشکه‌ش به‌مه‌ریه‌م نه‌کرد، لیتی وه‌رنه‌گرت به‌راستی برسیه‌تی په‌ریشانی کردبوو.

کاتیک (جایۆس) له‌مه‌ریه‌م هاته‌ پیسه‌وه و له‌شی به‌له‌شیه‌وه نووساند، مه‌ریه‌م تێ کۆشا خۆی لێ دووریخاته‌وه به‌لام هیتزیکێ شارراوه له‌له‌شیا، پالی پتیه‌ نه‌نا، خۆی خا و بکاته‌وه و خۆی بدات به‌ده‌سته‌یه‌وه... کاتێ که لاوه‌که‌یش به‌دل‌تیکێ پر له‌خۆشه‌ویسته‌یه‌وه باوه‌شی پیا کرد و ده‌می نا به‌ده‌میوه، ماچی بکات، مه‌ریه‌م ماچه‌که‌ی پی خۆش بوو که‌چی له‌پر نه‌رم و شیرینی و جوانیه‌که‌ی (جایۆس) له ئارادا نه‌مان و، درنده‌یه‌تیبه‌کی به‌گروکلپه‌وه له ده‌مو چاویا ده‌رکه‌وت!... مه‌ریه‌میش ده‌ستی کرد به‌قیژاندن و هاوار کردن و په‌لاماردان تا خۆی له ده‌ستی رزگار بکات، به‌لام له پاشدا سه‌ری گیتبوو پرستی برا دوا‌یی ته‌کانی دا‌یه‌ خۆی، خۆی رزگار بکات، چونکه هه‌ستی به‌لاوه‌که کرد خستۆتیبه‌ سه‌ر باله‌کانی خۆی و هه‌لیگرتوه به‌لام له‌وکاته‌دا سه‌ره‌تای له هۆش خۆ چوون لیتی دیاردیدا زۆری پی نه‌چوو که‌وته بێ هۆشییه‌کی قووله‌وه!...

رۆماییه‌کان کچه‌ جووله‌که‌ ماره‌ ناکه‌ن!

(یوسف) نه‌و ئیواره‌یه، دره‌نگ گه‌یشته‌ کۆشکه‌که‌ی سهردار به‌ده‌م هاواری ژنه‌که‌یه‌وه هاتبوو (کلۆدیابر و کیۆلا) یش که ژنی سهرداربوو، خانیکێ ناسک و نازداربوو، جوانیه‌کی ناوازه‌ی هه‌بوو، خۆینی شاهه‌نشاهه‌کانی رۆما له‌ناو ده‌ماره‌کانی له‌شیا بوو. که‌چی له‌گه‌ل نه‌وه‌یشا له دل ره‌قیدا له‌وانی نه‌ئه‌کرد به‌پیچه‌وانه‌ی نه‌م قسه‌یه‌ تابلیتی ئافره‌تیکێ نه‌رمونیان و شیرین خوو بوو جا نه‌و له‌وه‌دا سکالای له ده‌ست ئیشی بالی نه‌کرد، که ئاوسابوو، له‌شیشی گه‌رم داها‌ت‌بوو، به‌هۆی دوومه‌لیکه‌وه که لیتی هاتبوو یوسفیش ده‌موده‌ست، هونه‌رمه‌ندی خۆی نوواند و دوومه‌له‌که‌ی بۆ هه‌ل‌د‌ری پاشان بۆی پاک کرده‌وه و هه‌ندێ درمان‌یشیدا به‌خانم که ئیشه‌که‌ی بشکێ... (کلۆریا) یش پر تووره‌که‌یه‌ک پاره‌ی زیری پی به‌خشی.

هه‌روه‌ها خوانیکێ پر خوارده‌مه‌نیی هه‌مه‌ ره‌نگیشی خسته‌ به‌رده‌می دره‌نگه‌ شه‌ویک

(یوسف) له کۆشکه که هاته دهرهوه بهلام ههر ئهوهنده چهند ههنگاوێکی لێ دوور کهوتهوه، نرکه نرکیکی نهرمی هاته بهرگویی بهدهم دهنگهکهوه چوو که تهماشای کرد ئهوا (هادجا)ی سههرکردهی تیپی ساز و ئاوازهکهی (مهريهم)ه فری دراوته ناو چالێکهوه، لهشیشی بریندار کراوه (یوسف)یش دهمودهست، دهستی کرد بهدهران کردنی ئیتر ههر ئهوهنده بیستی لهو که (مهريهم) لهو کۆشکهدا ماوتهوه و، لهسههر ئهوهیش سهربازهکان خهنجهریان لێ داوهکه نووچی گرتیوو لهسههر ئهوهی بی (مهريهم) نهپراوتهوه، دهمودهست (یوسف) گهراپهوه ناو کۆشکهکه، بهبیانوی ئهوهیشهوه که هندی داوودهرمانی لهوی بهجی ماوه، یاساولهکان پریاندا بجیتته ژوروه ئهوهیش پیوستی بهوه نهبوو که بیرکی زۆر لهوه بکاتهوه، راسته و راست خوێ کوتا بو ژووری (جایۆس فلاكوس) که تهماشای کرد لاوهکه ژوروهکهی خوێ بهجی ئههیلێ، بهدزیبهکهوه خوێ خسته ناو ژوروهکهوه؛ که تهماشای کرد ئهوا (مهريهم) له هۆش خوێ چوو و جلویهرگهکانیشی لهبهردا که ندراره ههر بهدیمه نیا دیاربوو که ئهفسهرهکه ئابرووی شکاندبوو لهگهڵ ئهوهیشدا گهلیک جیگای لهشی شین بووبوووه که بهلگهبوو بو ئهوهی کچه که پهلهقاژی کردبوو، تا خوێ له دهست ئهفسهرهکه رزگار بکات!... (یوسف)یش هیچ نهوهستا دهمودهست کچهکهی بهدهستهکانی خوێ ههنگرت و بهدزیبهوه گهیانديه ئهو جیگایه که (هادجا) چاوهروانیی ئهکرد دواهی ههردووکیان لهسههر ئهوه بریاریان دا که خوێان لهو رێگایه لابدهن که ئهچێ بو مائی (دیمه تریۆس)، تا کاروبار دیتتهوه سهرخوێ لهبهر ئهوه کچه که یان ههنگرت و بردیان بو مائی (سهمعان) له شاری (کفر ناحوم)دا کهچی (مهريهم)یش که ههر لهسههر خوێ چوووو، هیشتا نههاتبووه هۆش خوێ!...

(مهريهم) لهبهربهیانی دوایدا هاتهوه هۆش خوێ که تهماشای کرد و (یوسف) بهتهنیشتیبهوه دانیشتیوه یوسفیش ئهوی رووی دابوو بو گپراههوه مهريهمیش ههر ئهوهنده کارساتهکهی خوێ بیرهکتهوه، له یوسف ههنگهراپهوه و دهستی کرد بهگلهیی لێ کردنی که نهیهیشتیبوو بمری لهو جیگایه دا، که کهتنهکهی تیادیوو پاشان دهستی کرد بهشیوهن و گریان بو بهختی رهشی خوێ که وای بهسههر هینابوو دواي ئهوه لهگهشی و رووخۆشیهکهی خوێ کهوت و خویدا بهدهست خهموخهفت و ماتى و مؤنیهوه.

(دیمه تریۆس)یش، که (یوسف) لهو کهینه و بهینهیهی ئاگاهدارکرد و زانیی (مهريهم) له پیتاوی چاکه دانهوهی ئهودا تووشی ئهوه کهتنه هاتوو، دل و دهرونی پرپوو له خهمو

و، له داخاند ئهینالاند!... (دیمه تریۆس)ی خهمگین به (یوسف)ی گوت: (خۆزگه مهريهمت ئهخواست و مارهت ئهکرد به راستی تو لاویکی بی هاوتایت ئهوهیش خویشی ئهوییت!...)... یوسفیش پیتی گوت: (راست ئهکهیت خویشی ئهویتم بهلام منی ئهوهندهی ئهسهکه ندهریبه خویش ناوی!...)... ئنجا (یوسف) چوو به لای (کلۆریا برۆکیولا)وه له بهر نهخۆشیهکهی سههری لێ بدات ههر ئهوهنده له کهینه و بهینه کهی مهريهمی ئاگادار کرد و بهسهرهاتهکهی بو گپراههوه، خامه که گوتی: (پیتوسته مێرده کهم تۆ لهیه کی گهوره بو ئهم کچه بکاتهوه پارهی کی زۆری بداتی، تۆ ئهیناسیت؟!...)... (یوسف)یش که خانی تیگه یاند، رۆژتیک له رۆژان له (مهريهم)ی خواستبوو شووی پی بکات، خانم ئهمه نده دلێ رهنجا، له داخاند گریا گوتی: (چیت ئهوی بۆت بکه م!...)... (یوسف)یش ئهمه ی بههه لزانێ که به خانم بلێ، ئهترسی لهوهی که (جایۆس) سهربازهکانی خوێ بنیترێ به شوین کچه که دا بیدۆزنهوه، خانی گوتی: (ناتوانی ئازاری ئهوه کچه بدات... چونکه شاهه نساھی رۆما بانگی کردۆته لای خوێ پیوسته له پاش چهند رۆژتیک بجی بو لای!)... کاتی یوسف له خانم جیابوووه، له ناو باخچهی کۆشکه که دا چاوی به (جایۆس) کهوت ئهفسهره کهیش لی پرسی: له باهت (مهريهم)هوه چی ئهزانێ؟!... (یوسف)یش پیتی گوت: (له دیمه تریۆس پیرسه!)... ئهوهیش گوتی: (بهلام دیمه تریۆس هیچی پی نهگوت... من ئهمه ندهم خویش ئهوی زۆری نه ماوه بو شیت بیم!... ته نانهت خویشه و پیستیبه کهی ئهوه چۆته خوینمه وه... تازه له دلّم نابیتته وه).

یوسفیش گوتی: (کهواته حز ئهکهیت ماره ی بکهیت؟! جا لی رده ئهفسهره که ههلی دایه، گوتی: (ماره کردن؟!... چۆن ئه بی رۆماییه کی خانه دان، کچیتکی جووله که ماره بکات نه خواهه لاکه له شۆره سوارانی شاهه نساھیش بی؟! تۆ خویشت ئهوه ئه زانیت که یاسا ریتی ئهوه نادات!...) (یوسف)یش بهسههر بلندیبه که وه پیتی گوت: (ته نانهت ئایینی ئیمه ییش ری نادات به کچیتکی جووله که که شوو بهبت په رستی بکات، چونکه ئهوه بهوه پیس ئه بی!...) که ئهفسهره که ئهوهی له یوسف بیست، دهستی خوێ بهزر کردوه لیتی بدات بهلام لهو کاته دا (کلۆدیا)یان دی بهره و باخچه که ته هات له بهر ئهوه دهستی لێ نه وه شاندا ئنجا دووباره (جایۆس)، پیش ئهمه ی خانم بگاته ئهوی لیتی پرسیبه وه: (ئیتستایش ههر لهسههر قسه ی خۆتیت که هیچ شتیک له باهت ئهم کچه وه نازانیت؟!) (یوسف)یش به دهنگیکی بهرزه وه پیتی گوت: (من ههر ئهوه نده ئه زانم که دیمه تریۆس له شیوهیه کی یاسا پیدا کردویتی به کچی خوێ جا له بهر ئهوه ییش که ئهوه

هاونیشتمانیکی رۆماییه، له توانایدا ههیه که له شاهه‌نشاھ خۆی، داوای پاراستنی ئه‌و کچه بکات!... ئه‌م هه‌ره‌شه‌کردنه، کاری له دلێ ئه‌فسه‌ره‌که کرد ئه‌ویش لێی راپه‌ربو، گوتی: (بۆچ تۆیش خۆت به‌هاونیشتمانیکی رۆماییه داننیت؟!)... ئنجا که یوسف پتی گوت: نه... ئه‌فسه‌ره‌که به‌ته‌وسیکه‌وه پتی گوت: (که‌واته ئه‌گه‌ر له‌مه‌و دوا گه‌ستوگۆت له‌گه‌ڵ به‌کتیکدا کرد، که له خۆت گه‌وره‌تر بێ، زمانی خۆت بگره، نه‌وه‌ک ئافه‌ره‌تیکه‌ی وات ده‌س نه‌که‌وه‌ی که بتپاریزی ئه‌وه‌ی گوتو به‌چاوێکی پر مه‌به‌سه‌وه، سه‌یریکه‌ی (کلۆدیا) ی کرد!...

(مه‌ریه‌م) هه‌ر له‌به‌ر تۆله سه‌ندنه‌وه ژیا!

رۆژتیکیان یوسف گه‌راپه‌وه نه‌خۆشخانه‌که‌ی خۆی، که ته‌ماشای کرد (مه‌ریه‌م)، بێ هۆش که‌وتوه به‌سه‌ر زه‌ویدا ئاگای له خۆی نه‌ماوه!... له دوا‌یی‌دا بۆی ده‌رکه‌وت، که مه‌ریه‌م هه‌ندیک له‌و ده‌رمانه سه‌رکه‌ره‌ی خوارده‌بووه‌وه، که بۆ کینه‌وه‌بینه‌ی نه‌شته‌رکاری هه‌لیگرتبوو به‌ومه‌به‌سه‌یش خوارده‌بووه‌وه که ئه‌و زۆله‌ی، به‌هۆی که‌تنه‌که‌ی (جایۆس) وه‌ له‌ناو سکیا په‌یدا بووبوو، فری ببات (یوسف) یش ده‌موده‌ست، ده‌ستی کرد به‌ده‌رمان کردنی، مناله‌که‌ی پێ فریدا.

(مه‌ریه‌م) یش که‌ رزگاری بوو له ده‌ست مردن، سه‌رسورمانی پێ ئه‌ویست لاره‌که ده‌ست به‌جێ زۆله‌که‌ی له‌ناو باخچه‌که‌دا ناشت هه‌یج شوینتیکه‌ی ئه‌و کاره‌ساته‌یشه‌ی نه‌هه‌یشته‌وه، هه‌مووی لابرده‌چی که‌ کچه‌که‌ له‌به‌ره‌به‌یاندا هاته‌وه هۆش خۆی و خه‌به‌ری بووه‌وه گله‌یی لێ کرد، که رزگاری کردبوو له ده‌ست مردن چونکه‌ به‌هه‌یابوو بوو بمیریت به‌لام یوسف له‌وه دلنای کرد، که نه‌هه‌یشتوه که‌س به‌و سه‌ر شوپیه‌ی بزانی، ته‌نانه‌ت دایکی خۆیشه‌ی!... پێش ئه‌مه‌ی ئیوارێ به‌سه‌ر دای، هه‌ندێ له‌ش خۆشیه‌ی پێ گه‌یشتبوو، یوسف به‌کچه‌که‌ی گوت پێوه‌یه‌ بچێ بۆ (ئوره‌شه‌لیم)، ئه‌یه‌وه‌ی له‌ پزیشه‌کایه‌تیدا تا‌قی بکریته‌وه سویندیشیدا که‌ تا ئه‌گه‌ریته‌وه، خه‌ریکی خۆکوشان نه‌بێ هه‌مووی هه‌فته‌به‌کیشه‌ی پێ ئه‌چێ، ئه‌گه‌ریته‌وه لای کچه‌که‌یش له‌ چاویه‌وه دیاربوو که‌ بریاریکه‌ی پر به‌دلێ دا‌بوو له‌ دلێ خۆیدا، گوتی: (من جاریکی تر خه‌ریکی خۆکوشان نا‌م چونکه‌ ئاما‌نجیکم بۆ خۆم داناوه که‌ له‌ پیناوی ئه‌وه‌دا ئه‌ژیم!...)... لاره‌که‌یش دلێ ده‌ستی کرد به‌لێدان وایزانی ئا‌واته‌که‌ی خه‌ریکه‌ دیته‌دیی به‌لام قسه‌کانی دوا‌یی کچه‌که‌، هه‌موو هه‌یوایه‌کی له‌ دل ده‌رکرد چونکه‌ مه‌ریه‌م گوتی: (له‌به‌رده‌م خودادا سویند

ئه‌خۆم که‌ نه‌سه‌روم تا (جایۆس فلاکوس) ئه‌کوژم و تۆله‌ی خۆمی لێ ئه‌که‌مه‌وه!)... (یوسف) هه‌رچه‌ندی کرد کچه‌که‌ی بۆ په‌ی‌شمان نه‌کرایه‌وه (به‌زه‌بی) پیا ئه‌هاته‌وه که به‌وخه‌باته‌ی له‌ نا‌وبچێ ته‌نانه‌ت تا ئه‌هات شت‌گرێتر ئه‌بوو له‌سه‌ر قسه‌که‌ی خۆی... سروشتی مه‌ریه‌م به‌جاریکی گۆررا... گیانیکه‌ی خراب چووه ناو له‌شیه‌وه... ئه‌و پالی پێوه ئه‌نا بۆ به‌دکاری... جۆره‌ گیانینی پشم و قین چووه له‌شیه‌وه و سه‌ره‌وتی لێ بارکرد... ئیتر ئاما‌نجی نه‌ما له‌ ژیاندا ئه‌وه نه‌بێ که‌ ئه‌و پیا‌وه بکوژێ، که‌ ئابرووی بردوه‌وه!...

(یوسف) له تا‌قی کردنه‌وه‌که‌یدا به‌باشی سه‌رکه‌وت به‌هۆی ده‌سه‌لاتی ئاپۆشیه‌وه که‌ بازگانیکی ده‌وله‌مه‌ند بوو توانی بپێ به‌پزیشه‌کی په‌یکه‌رگای گه‌وره له‌ ئوره‌شه‌لیمدا ئنجا که‌ له‌وه دلنایبوو، که‌ ده‌رگای گه‌وره‌یی لێ کرایه‌وه، گه‌راپه‌وه (مه‌جده‌ل)، هه‌ر به‌و هه‌یوایه‌ی که‌ (مه‌ریه‌م) بخاته سه‌ر ئه‌وه‌ی شووی پێ بکات به‌لام له‌نا‌کا و پینان گوت که‌ (مه‌ریه‌م) و (دیعه‌تریۆس) و ها‌وپێکانیان، هه‌موویان کۆچیان کردوه بۆ ئه‌سکه‌نده‌ریه‌ه!... (یوسف) سه‌ری سورما له‌م کاره‌ له‌ دلێ خۆیدا ئه‌یگوت: ئه‌بێ له‌ کو‌ی پاره‌یان ده‌ست که‌وتبێ بۆ ئه‌م کۆچ کردنه‌!... خۆ ئه‌و دوو تووره‌که‌ پاره‌یه‌ی ده‌ست (مه‌ریه‌م) که‌وت، هه‌ر له‌وشه‌وه نه‌گرسه‌دا که‌ ئه‌و کاره‌ساتانه‌ی تیا قه‌وما، له‌نا‌وچوون و دزان که‌چی که‌ سه‌رنجیدا هه‌ر پاره‌یه‌کی هه‌بووبوو و له‌نا‌و نه‌خۆشخانه‌که‌ی خۆیدا دا‌ینابوو، کچه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی دزیبووی و بردبووی له‌گه‌ڵ خۆیدا!... به‌راستی ئه‌م که‌تنه‌ بۆ یوسف له‌ هه‌موو که‌تنه‌کانی تر گرانه‌تر بوو!... چونکه‌ ئه‌و وای رانه‌ ئه‌په‌رموو له‌ مه‌ریه‌م که‌ چاکه‌ی وا بداته‌وه!... یاخود که‌تنی وای، بۆ هه‌یج که‌سه‌تیک له‌ ده‌ست بوه‌شیته‌وه!...

مه‌ریه‌می مه‌جده‌لی له‌ ئه‌سکه‌نده‌ریه‌دا!...

(یوسف) بۆی نه‌کرا بچیت بۆ ئه‌سکه‌نده‌ریه‌ه، تا پینج سالی تر له‌ ماوه‌ی ئه‌م پینج سا‌له‌یشه‌دا نا‌ویانگ و سامانیکی باشی ده‌سکه‌وتبوو ئه‌و نه‌ک هه‌ر له‌ (خاکی جووله‌که‌کاندا)، یاخود له‌ شاری (جه‌لیل)دا، ته‌نانه‌ت له‌نا‌و خاکی (سوریه‌ه)یشه‌دا نا‌وی ده‌رکردبوو جا ئه‌م سه‌رکه‌وته‌ (یوسفی)ی له‌ ئا‌واته‌که‌ی پێشووی وه‌رگێت‌رابوو که‌ بچیته‌ ئه‌سکه‌نده‌ریه‌ه و پسیۆری خۆی له‌ پزیشه‌کایه‌تیدا، له‌وه‌ی، ته‌واو بکات به‌لام له‌نا‌کا و پیا‌ویکی ده‌وله‌مه‌ند له‌ ئه‌سکه‌نده‌ریه‌ه هاته‌ لای و، پر تووره‌که‌یه‌ کیشه‌ پارهی

بیته لای کاتی که یوسف چووه لای، بازرگانه جووله که که بر دیه جیگایه ک هر وه کونیک وا بوو ئەمەندە شیبی تەریی هەبوو، لەبەر بۆنەکهی پیاو هەناسە ی سوار ئەبوو بەناو ئەو کونەدا (یوسف) ی برده ژوورەوه که گەیشتنه بەر دەرگاکه دوو جاری لێدا پاش ئەوه دوو جاری تریشی لێ دایهوه کونیک ی پچووک کرایهوه پیاویک لهو کونەوه سه یریکی کرد ژۆری پێ نهچوو دەرگاکه ی کردهوه و دەستی کرد بەسەر زەنشت کردنی (ماتات) و توانجی تی ئەگرت پیتی گوت: (ئیمه خویمان بخهینه تهنگو چه له مهوه و تو پارهت دەست کهوی!...) ... بازرگانه که ییش پیتی گوت: (من ئەگەر بابەتی دزیتییەکه ی ئیوه نه فرۆشم، چیتان پێ ئەکری؟...) ...

که یوسف هاته ژوورەوه کۆمه لیتیکی دیی له مالاوله ولای ناگردانیکه وه دانیشتبون، که مه نجه لیتیکی به سه ره وه دانرابوو! له ژووریکی تریشدا پیاویکی پیری نه خوشی دیی، پاکشاوو کچیکی رووشیرینیش به ته نشتی وه دانیشتبوو، ناوی (ئه لیبنا) بوو هەر ئەوه نده کچه که زانی (یوسف) پزیشکه به ره و پیری چوو و به ده میه وه پێ که نی و خوش هاتنی لێ کرد له ژوورەکه دا یه کییک قیژاندی گوتی: (ئه وه جووله که یه کی پر فروفیله، پشتی پێ نا به سترئ!...) ... نه خوشه که ییش به (یوسف) ی گوت: (تکا ئەکه م له کوره که م ببوو، کورپکی سه ره چه وته!...) ... (یوسف) بۆی دەرکهوت که پیاوه پیره که نه خوشی سنگی هه یه له ناوه وه سوور بوته وه پتوبسته نه شته رکاراییه کی ده موده ستیی تیا بکری، تا هەر ئاویک له ناو سییه که دا کووته وه فری بدریته دهره وه، کوره که به ره نگاری کرد به لام پیاوه پیره که نووچی گرت له سه ره ئەوه ی که پزیشکه که هه رچی یه ک به باش ئەزانیت بیكات (یوسف) ییش شارەزایانه، له شیتوه یه کی هونه رمه ندانه دا نه شته رکاراییه که ی ته واو کرد و سه ری هه موولایه کی هینایه سه ره سوورمان کچه که ییش که سه ما که ریک بوو لهو سه ما که رانه ی که له به زمگای ئەسکه نده ربییه دا یاری ئەکرد، یارمه تیی (یوسف) ی ئەدا یوسف، پاره ی لێ وەر نه گرتن، له رووی ریزگرتنی (ماتات) ی هاوارییه وه به لام پیره که له کوئی نه بووه وه تا دهنکه مروارییه کی به نرخی پزیشکه ش کرد یوسفیش ناچار بوو لپی وەرگرت هه ستیشی به خوئی ئەکرد، که کوره که ی پیاوه پیره که به چاویکی پر له دوژمنایه تییه وه سه یری ئەکات ژۆری پێ نه چوو، بۆی دەرکهوت که کوره که له دزه کل له چاو فرینه کانی شاری ئەسکه نده ربییه یه!...

مه ربه م له سه ره نه خشی به زمگای ئەسکه نده ربییه یاری نه کرد!

هه رچه نده (یوسف) نه یوانی (مه ربه م) بدۆزیتته وه، به لام له خویندن و کارکردنه که ییدا له به ره دهستی مامۆستا کانی پزیشکایه تیدا، که لکیکی ژۆری وەرگرت. (ماتات) ییش به لینی خوئی به جی هینا یوسفی له گه ل خویدا برد بۆ به زمگای ئەسکه نده ربییه پزیشکه لاوه که سه ری سوورما له وه ی که ئەو به زمگایه به وه هه موو گه وره و فراوانیی هه وه که هه یبوو، به شی سه یرکه رانی نه ئەکرد.

له راستیدا (فلامن) ی سه ما که ر، له لایه ن کۆمه لانی نه ته وه وه ئە په رسترا، ئەمە نده خوشیان ئەویست! ... (ماتات) به (یوسف) ی هاواری گوت: هه رچه نده (مه ربه م) له کچانی به زمگاهه که به داوین پیسی به ناوبانگن، به لام هیشتا کچه و بوخچه ی نه کراوه یشه هه رچه ند پیاوان خوینی تی هه ل ئەسوون، ئەو هه ر دووریان ئەخاته وه له خوئی که چی له گه ل ئەوه یشدا ئەوان هه ر خه ریکی ئەوه ن دلێ کیش بکه ن و پاره ی پزیشکه ش بکه ن! ... (یوسف) ییش گوتی: (که مه ربه م ده ست به روویانه وه بنی، چۆن ئەوان لپی دینه پزیشه وه!...) ... پیاوه که ییش پیکه نی و گوتی: (تویش که پزیشکیکی، وای هه ل ئەگرت که له سه روشتی مرۆقاییه تی شارەزابی... تا ئافره ت ده ست به رووی پیاوه وه بنی ئەو ژۆرت لپی دیته پزیشه وه که چی که ئافره ته که خوئی بدا به ده ستیه وه، ئەو زوو لپی وهرس ئەبی! ... سا ئایا (فلامن) داوین پیس بی یان به کچی ماییتته وه، له راستیدا کچیکی جوان و شه نگ و شوخه سه روشتیکی ساردیشی هه یه... ئەو هه ر ئەوه نده به ته نگ پیاوانه وه یه، که پاره ی پزیشکه ش بکه ن!...) یه ک له دوای یه ک، سه ما کردنه کان ده ستیان پیکرد.

پاش تاویک (ماتات) گوتی: (وا فلامنیش خه ریکه بیته دهره وه، سه ما بکات) ... یوسفیش له خوئی پرسی: (ئه بی ئەم ئافره ته چی بکات تا ئەوه نده سه یر که ران گرفتاری بن؟ ... دوور نییه بۆبه کا له کچه کانی هاواری خوشه ویستتر بی، که به شه جوانه کانی له شی خوئی باشتەر دهریخات!) ... بازرگانه که ییش گوتی: (به پپچه وانە ی ئەوه، تیکرا هیچ به شیکی له شی خوئی دهرناخت که چی له گه ل ئەوه یشدا، که شه رمی هه یه به خوئی و خوئی ئەپۆشی، ئەمە نده سه ما کردنه که ی جوان و ناوازه یه، دلێ هه مووان کیش ئەکات!...) ... ئیتر هه ر ئەو تاوه بوو، له پر په رده یان هه ل دایه وه و، چاو ئەندازی باخچه یه کی ره نگی ن دەرکهوت پاش ئەوه له ناو گو له کانه وه ئافره تیک خوئی دهرخست، ئەمە نده جوان بوو هه ر

ئه تگوت فریشتەى بههشته!... کراسینکی سپیی پاک و بی گەردی له بهر کردبوو، که له ناوه راستا هاتبووه یهک و له ناستی که مەری و تەنشت مەمکه کانیه وه به پەتی زیوین به سترابوو قژیکی زێرینیشی به سه ره وه بوو، چەند گەوهه ریکی پیتوه ئەچریسکایه وه... تاریکیشی گرتبوو به دهسته وه... له ناو چراکانی ناو به زمگا که دا، ئەویش وهک چراپهک هه لگیرسابوو، پرشنگی ئەدا!... دهستی بزواند و تاره که ی لێ دا، دهستی شی کرد به خوتینده وهی هۆنراوه یه کی دلداریی... (یوسف) داماو و بیدەنگ بوو دلپیشی دهستی کرد به لیدان چونکه دهنگه که ی ناسیبه وه، که له وه پیش پیتوهی راهاتبوو.

ئه مه هه ر ئەو دهنگه بوو که له یه کییک له شه قامه کانی (ته به ریه) دا گویتی لێ بوو بوو!... کچه که (مه ریه) خۆی بوو زۆرتر پیتگه یشتبوو، شهنگو شۆخی و جوانیبه که ی زۆرتر گه شه یان کردبوو به رووی پیاویکه وه پیتکه نی، که یه کییک بوو له پیاوه گه وره کانی فه رمانداریی له و شارهدا پیاوه که ناوی (بلوتینۆس بوو) پاش ئەوه بۆ سه یر که ره کان خۆی چه مانده وه، به ناوی ریزگر تیانده وه.

که ئەوانیش به چه پلنه ریزان ئەو کۆشکه یان هینابوو له رزین (ماتات) ییش له یوسفی پرسى گوتی: (کچه که ناوازه نیه؟) یوسفیش گوتی: (به لێ، ناوازه به راستی ناوازه تریشه له وهی که پینج سال له مه و پیش دیومه!...)...

(ماتات) ییش له پر گوتی: (پینج سال؟! مه به ست ئەوه یه که...؟) یوسفیش گوتی: (ئه م کچه ی که له ناو ئەسکه نده ریبه دا به ناوی (فلامن) وه به ناویانگه، هه ر ئەو کچه یه که من به دوایدا ئەگه ریم، هه ر (مه ریه) خۆیه تی وا دهرئه که وئ ناوی خۆی بۆیه کا گۆریوه تا نه یناسنه وه که جووله که یه!...) (ماتات) ییش گوتی: (ئه مه ییش له ژیریبه تی که وای کردوه له راستیدا، جووله که کانی ئیمه خۆشه ویست نین ته نانه ت له ئەسکه نده ریبه ییشدا خۆشیان ناویین که له هه موو ره گه زه کانی تر زۆرترین بیجگه له وه ئەگه ر بشزانن جووله که یه، هه یچ رۆماییه ک ماره ی ناکات!...)...

کاتی که سه یر که ره کان بیدەنگ بوونه وه، ساز و ناوازه کان جارێکی تر دهنگیان به رز بووه وه ناوازه کانیان خۆش بوون، مرۆقی ئەبزواند مه ریه مییش دهستی کرد به له نجه و لار کردنیکی وه ها که تاره زووی هه موو که سیکێ ئەبزواند!... (یوسف) که ناووری دایه وه ته ماشای کرد (بلوتینۆس) به چاویکی وا سه یری بزوتنه وه نه رمو نۆله کانی له شی (مه ریه) ئەکات که ئالۆش و خرۆشیان تیا دیاره و تاره زووی پیتگه یشتنی ئەکات ئنجا

له وه وه تی گه یشت که کابرا هیشتا به کامی خۆی نه گه یشتوه و (مه ریه) ییشی به دهست نه گرتوه!...

یوسف له دلێ خۆیدا به دۆزینه وهی ئەم راستیبه خۆشیی پێ گه یشت کاتی که سه ما کردنه که ی مه ریه م ته وا بوو و کچه که به زمگا که ی به جی هیشت، یوسف تاره زووی خۆی ده بریی که به جی و چاوی پیتی بکه وئ. (ماتات) ییش له گه لیا رۆیشت بۆ ژوووری (فلامن) که له پشت جیگای دانیشتنه کانه وه بوو به لام سه ربازیک ریتی پێ گرتن، گوتی (بلوتینۆس) فه رمانی داوه نا بێ که س (مه ریه) بیینی^(۱) (یوسف) ییش ویستی ده مه قالیی له گه لدا بکات که چی له پر دهنگیکی گر له پشتیه وه هات و گوتی: (گویت لێ نه بوو چیی پێ گویت، جووله که؟!...)... یوسف خه ربیک بوو له سه ر قسه ی خۆی پروات کابرا که ییش، که هه ر (بلوتینۆس) خۆی بوو گوتی: (فلامن دۆستایه تی له گه ل هه یچ جووله که یه ک دا ناکات!...)... ئنجا یوسف گوتی: (ئیمه هه ردوو کمان له میژوه دۆستی یه کترین من له شاری جه لیله وه ئەیناسم) رۆماییه خاوه ن ده سه لاته که ییش به سه ریا قیژاند، گوتی: (به س چه نه بده، جووله که ی سه گ!... فلامن به خۆته وه گلاو مه که... چونکه ئەو هه رگیز نیشتمانه پیسه که ی توی نه دیوه!...)...

جا پیتش ئەمه ی یوسف ئاوړ له خۆی بداته وه، ئاسنیکی قورسیان کوتا به سه ریا، پیتستی سه ریان پارچه پارچه کرد ده موده ست له هۆش خۆی چوو که وت به ده ما!... کاتی که یوسف هاته وه هۆش خۆی، خۆی له ناو ژوووریکدا دیی، که پرپوویو له بۆنی خۆش به که لویه له کانی ناویا دیاریو که جیگای نوستنی ئافره تیک بوو راستیبه که ییشی ئافره تیک له وئ دابوو، وای زانی (فلامن) ه که چی له پاشدا بۆی دهرکه وت (ئه لبینا) ده رچوو کچه که ییش ئامۆزگاریی کرد، بۆ ئەوه تی نه کۆشێ که (فلامن) بیینی ته وه له به زمگا دا.

چونکه ئەو رۆماییه یه جگار به چنگ و که لله ره قه پاشان پیتی گوت: (منیش ئەوه ئەزانم که مه ریه م نیوه جووله که یه هه ر له وساو ه که هاتۆته ئەسکه نده ریبه به وه م زانیوه یه که م سه ما که ری ئیره من بووم ئەویشم خسته تیپه که ی خۆمه وه. که چی پیتش من که وت له سه ما کردنا!...)...

(یوسف) ییش دهستی کرد به گفتگۆکردن له گه لیا و قسه ی لێ دهرئه هیئا، پیتی گوت:

(۱) نووسه ر توشی غه فله تگی ریبه ک بووه، ئەگین (مه ریه) لیره ناوی (فلامن) ه و پاسه وانه که ش هه ر به م ناوه ده یناسی.

(که واته ئه بێ تو مهربه مت خوڤ نهوئ!...) کچه که یش به گهرمیکه وه گوتی: (ئه بێ کئ هه بێ بتوانئ (فلامن) ی خوڤ نهوئ؟... چونکه خواکان کرده وه و هونه رمه ندی بی ناوازه یان پئ به خشیه وه!... مه گهر له وه قینم لئ به لسی که کچیک ی بئ دل!... ئافره ت بۆ ئه وه دروست کراوه که پیاو له باخه لیان ماندویتی به سه سیتته وه و ئه رک و نازاری فرمانی رۆژانه ی خوئ له بېر بچیتته وه... که چی ئه م ئافره ته هه رئه وه ئه زانی که ئالوڤی پیاوان به یتته جوڤ بئ ئه مه ی ئه و ئالوڤه یان دایرکینیتته وه ته نانه ت ئه و ئه مه بۆیه کا ئه کات که پوول و پارهیان به ده سه ته وه نه هیتلئ!...) (یوسف) یش به دلئیک گهرمه وه گوتی: (که واته ئه و به راستی خوئ نادان به ده سه ت ئه وانه وه که گرفتاری جوانی بوون؟!...) که (ئه لبینا) سه رنجی دا ده موچاوی یوسف تیک چوو، به زهی پیاها ته وه و پئی گوت: «که واته تو یش هه زی لئ ئه که یت؟!...») (یوسف) یش گوتی: (له پئنج سال له مه و پئشه وه دل پئیدا چوو به لام نه ک وه ک سه ما که ریک ته نیا له بهر ئه وه ی که کچیک پچکوئه ی داوئین پاک بوو!)... (ئه لبینا) یش با وه پری به وه نه ئه کرد که (فلامن) رۆژیک له رۆژان کچیک به سه زمانی داوئین پاک بوئ (یوسف) یش به ته وا وه تی ئه وه ی بۆ ده رخست که (فلامن) هه ر له بهر ئه وه یاری به هۆشی پیاوان ئه کات که توئه ی ئاپرووی خوئ بکاته وه، که به هۆی زۆرداری سه ربازیکی رۆماییه وه له دهستی چوو!... (ئه لبینا) یش به دلئیک گهرمه وه پئی گوت: (ئیس تا تی گه یتم که فلامن بۆج رقی له هه موو رۆماییه ک ئه یتته وه... که چی تو له گه ل ئه م که ته یشا که به سه ریا ها تو وه، هه ر خوڤت ئه وئ؟!...) (یوسف) یش له (تهورات) وه ئه مه ی گپراهه وه که: (دۆست خوڤه ویستی نابرتته وه برایش بۆ ئه وه له دایک بووه که له ته نگانه دا دهستی برای خوئ بگرئ!...)...

کچه که یش برین پئچه که ی بۆ چاک کرده وه و پئی گوت: (من جووله که ی زۆرم نه ناسیه وه له ژبانی خوڤدا به لام هه ر ئه وه نده م له ده ست دئ که بلیم وادیاره تو پیاوئیک ی هاوتایت، یوسف ئه مه یش بۆ من ئاسان نییه که بلیم (فلامن) له گه ل تو یشدا ههروه ها ئه جوولیتته وه، که له گه ل پیاوانی تر دا ئه جوولیتته وه به لام من به وه کامه ران ئه بم که شووت پئ بکه م و منالانت بۆ به ره م به ینم، ههروه ها باری سه ر شانیشت سووک بکه م!... ئه مه راسته که منیش سه ما که ریکم به لام ههروه ک که سانی تر ئه لئین، من داوئین پیس نیم ته نانه ت سوئندیش بۆ ئه خوڤم که هه رگیز له ژبانی خوڤدا داوئین پیسیم نه کرده!...)...

ئه وه نده هه بوو (یوسف)، دلئ خوئ به ده سه ت خوڤه وه نه بوو!... جا له بهر ئه وه کچه که جیگای (فلامن) ی بۆ ده رخست، که له سه ر که ناری گوئی (مه ربوت) ه، ئنجا گوتی: (ئه وه نده هه یه ده رگای خانووه که ی (فلامن) دوو سه ربازی یاساولئ به سه ره وه دانراوه (بلوئینۆس) یش فه رمانی واداوه. که واته وا چاکه به دزییه وه له ناو گوڤه که وه خوڤ بهاویژیتته ناو باخچه ی ماله که وه ئه ویش ئه بئ له ده رگایه کی پشت خانووه که وه بچیتته ناوی!...)...

ماچیک له تاریکید!

له پاش نیوه رۆیه کی رۆژانی زستاندا یوسف خوئ گه یانده خانووی (مه ربه م) ئه ویش کاتیک بوو که به ته وا وه تی چاک بوو بووه وه ئه و کۆشکانه یش که له ملاو له ولای که ناری گوئی (مه ربوت) دا په خشان بوو بوون، له کۆشکه هه ره گه وره و ناوازه کانی شاره که بوون... (یوسف) له ده رگای پشت کۆشکه که وه، به دزییه وه خوئ کرد به ماله که دا به ناو دره خته کاندای دهستی کرد به رۆیشتن له ناکا وه سهستی کرد به دوو ده ست ئالان له ملیه وه ده نگیک ناسراو و پئ راهاتویشی گوئ لئ بوو گوتی: (کئ توئ گه یانده ئه م جیگایه که هه ر که سی هاتبیتته ناوی، سه ری تیاچوو؟!...) (خاوه نی ئه و ده ست و ده نگه (هادجا) ی سه رکرده ی تیپی ساز و ناوازه که ی (مه ربه م) بوو!...

کابرای ساز لئ ده ر، دهستی کرد به گپراهه وه ی به سه رهاتی مه ربه م، که چۆن ئه وه نده ی له دهستی هاتبئ توئه ی له رۆماییه کان کردوته وه و، پوول و پارهییشی به ده سه ته وه نه هیشتوون ئنجا له گه ل خوڤدا برديه لای تپه که ی (دیمه تریۆس) که ته ماشای کرد یۆنانیه قه له وه که په رده به ک به سه ر چاوه کانی ها تو وه به لام به هاتنی یوسف گه لیک شادمان بوو هه رئه وه نده بیستی که لاوه که (بلوئینۆس) نازاری داوه، به گهرمیه که وه گوتی: (من گه لیک له و پیاوه ئه ترسم که نازاری (فلامن) بدات ههروه ها له (مه ربه م) یش گه لیک ئه ترسم که ههستی توئه کردنه وه که تنی خراپی پئ بکات!... من هه رچه نده له رووی خوڤشت و خواردنه وه که موکووریم نییه، به لام وا هه ست ئه که م که رۆژانی کامه رانی به سه رچوون هیشتا خوڤگه به ژبانی (مه جده ل) ئه خوازم!...) (یوسف) یش له چاوه کانی (دیمه تریۆس) وردبووه وه که ته ماشای کرد هیوایه ک هه یه بۆ چاک کردنه وه یان که ببینن به لام ئه وه یش پئویتی به نه شته رکاری هه یه له و کاته یشا مه ربه م هات کراسیکی له به ردا بوو، جوانیه کانی له شی ده رخستبوو که چاوی به یوسف

کهوت خوښی و چلونیی له گه‌ل کرد پاش نه‌وه باو‌ه‌شی کرد به‌کابرای پیره‌میرد دا و له خوښیاندا دهستی کرد به‌گریان که یوسف چاوه‌کانی چاک نه‌کاته‌وه... که چوونه ناو باخچه‌که، یوسف که‌ینه‌و به‌ینه‌که‌ی خوښی و بلوتینوسی بو‌گتیرایه‌وه ده‌ستیشی کرد به‌گله‌یی کردن له مهربم که ره‌گه‌زی خوښی گوت‌پوه نه‌ویش گوتی: (من هه‌ر نه‌وه‌نده‌م کردووه که پازی جووله‌که‌یی خوښی بشارمه‌وه!)... پاش نه‌وه دهستی کرد به‌پاکانه‌کردن بو‌کرده‌وه‌که‌ی خوښی نه‌وه‌ی پیشاندا که رۆماییه‌کان چهند قینیان له جووله‌که‌ی نه‌بیته‌وه هه‌روه‌ها ده‌رگای سه‌رکه‌وتنیشیان له روویدا دا نه‌خست، نه‌گه‌ر بیان زانیایه جووله‌که‌یه!... دوا‌یی له یوسفی پرسی: هوښی هاتنی چیه بو‌نه‌سه‌که‌نده‌ریبه؟... نه‌ویش گوتی: (من خوښه‌ویستی تۆ هیناومی بو‌ئیره ویستیشم بزائم ئایا تۆ له‌سه‌ر خوښه‌ویستیبه‌که‌ی خوښی ما‌ویته‌وه؟)

که‌چی مهربم وای پین گوت: (بو‌تۆ وا چاکتره که منت خوښ نه‌وی... چونکه خوښه‌ویستی من بو‌تۆ نه‌بیته سه‌رگه‌ردانی... بگه‌ر پیره‌وه بو‌ئورشه‌لیم... هه‌روه‌ها نه‌وه‌یش له‌بیر خوښی به‌ره‌وه که کچیتک ناسیوه و ناوی مهربمی مه‌جده‌لی بووه!) (یوسف) یش له‌ناو تاریکیی باخچه‌که‌دا دهستی مهربمی گرت و رووی وه‌رگتیرایه لای خوښی، ئنجا پیتی گوت: (نه‌گه‌ر تۆ سویندم بو‌بخوښت که خوښی ناویم، هه‌ر ئیستا‌که نه‌گه‌ر پیمه‌وه جیتی خوښی...!)... مهربمیش سه‌ری خسته‌سه‌ر سنگی یوسف و دهستی کرد به‌گریان!... ئنجا یوسف مهربمی گوشی به‌خوښه‌وه لیتوی له‌سه‌ر لیتوی داناو ماچیتکی ته‌واوی کرد که زۆری پینچوو... ئنجا پیتی گوت‌وه: (کچی چاکبه له‌گه‌لما وه‌روه بو‌ئورشه‌لیم، نه‌تکه‌م به‌ژنی خوښی...!)... مهربمیش گوتی: (پیم ناکری وه‌ک ژنیک له‌گه‌لما بپیمه‌وه چونکه هه‌تا دلم پیری له‌پشم و قین به‌رامبه‌ر جایوس فلاکوس و سویندی خوښی نه‌به‌مه‌سه‌ر که به‌دهستی خوښی بیکوژم، هه‌لناگرم خوښه‌ویستی له‌گه‌ل تۆدا بکه‌م!... له راستیدا نه‌مه‌نده رقم لهم پیا‌وه‌یه و له هه‌موو رۆماییه‌کیشه، لیم بووه به‌نه‌خوښی، جا هه‌تا نه‌یکوژم لهم نه‌خوښیبه‌م چاک نابه‌وه!...)... یوسف تینگه‌یشت که مهربم هه‌ر له‌سه‌ر پین ره‌ویی خوښی نه‌روات به‌رپوه دۆستایه‌تیبه که‌یشی له‌گه‌ل (بلوتینوس) دا هه‌ر بو‌نه‌وه‌یه، که نه‌وه بکات به‌هوښه‌ک و دهستی بگاته دۆزمنه‌که‌ی خوښی، تۆله‌ی لینی بکاته‌وه ته‌نانه‌ت هه‌ر وایش روویدا بلوتینوس، به‌هوښی نه‌وه هیز و ده‌سه‌لاته‌وه که‌هه‌ببو، توانی به‌شاهه‌نشا فه‌رمانیک ده‌ربکات که (جایوس فلاکوس) بو‌نه‌سه‌که‌نده‌ریبه بنی‌رری. یوسف هه‌رچه‌ندی کرد (مهربم) ی بو‌پاشگه‌ز نه‌کرایه‌وه له‌وه‌ی

که تۆله له دۆزمنه‌که‌ی خوښی بکاته‌وه و بیکوژنی چونکه پشم و قین دلی به‌جاریک داگیرکردبو!...

یوسف به‌هوښی پزیشکه هیندیبه‌که‌ی دۆستی خوښه‌وه، (جیفاکا)، توانی رووناک‌ی به‌خوښیته‌وه به‌چاوه‌کانی (دیبه‌تریوس)، مهربمیش، نه‌وه‌نده‌ی نه‌ما‌بو که له خوښیاندا شیت بیی دهستی کرد به‌ده‌ست له مل کردنی یوسف و ماچ کردنی لاوه‌که، بو‌جاریکی تریش توانی له‌ناو باخچه‌که‌دا بیبینیته‌وه تاریکه شه‌و بو هه‌ر هه‌ردووکیان بوون به‌ته‌نیا مه‌به‌سی نه‌وه‌بوو جاریکی تریش له‌گه‌لما خه‌ریک بیته‌وه به‌لکو واز له تۆله سه‌ندنه‌وه‌ی خوښی به‌یینی دهستی کرد به‌گفتو‌گو له‌گه‌ل کردنی پیتی گوت (ئامۆزگاریبه‌کانی پیغه‌مه‌ره‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌مانت له‌بیر چۆته‌وه؟... له‌گه‌ل خوښی خه‌ریک به‌پشم و قین له‌ دلی خوښی ده‌ره‌یینی... چونکه کوشتنی جایوس فلاکوس و له‌ناو‌بردنی رۆماییه‌کان، به‌ناوی تۆله‌ی نه‌وه‌وه که خوښیان ویستویت و ئاره‌زوی لنگ بازبیان له‌گه‌لدا کردویت، وه‌ک خوښی نه‌بیته‌وه به‌رچاوی خوښی، وا ده‌رناچت که کامه‌رانی و ئارامی دلت پین بیه‌خشن... چونکه خوښی دلی و ئارامی گیان له‌هیچ ریگایه‌که‌وه ده‌ست ناکه‌ون له‌ریگای چا‌وپۆشینه‌وه نه‌بی... که‌واته چا‌و له‌گه‌لما جی‌یوس فلاکوس پپۆشه... نه‌وه‌یشت له‌بیرنه‌چت که شاهه‌نشا نه‌وی خوښی بو‌بیتجگه له‌وه خوشکه‌زای (بیلاتس) یشه... تۆش ناتوانیت رۆماییه‌کی وا ناسراو بکوژیت و به‌زیندو‌یتنی بمینیته‌وه به‌سه‌ر جیهانه‌وه!...)... مهربمیش پیتی گوت: (ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر یاسایش ریم بدات نه‌وه بکه‌م، هه‌ر وای لینی دی؟) نه‌ویش لینی پرسی: (چ یاسایه‌ک هه‌یه ریت بدات کوشتن بکه‌یت؟) مهربمیش گوتی: (ئایینی جووله‌که‌ی نه‌لی: (نه‌گه‌ر یه‌کیتک کچیتکی دی له‌کینگه‌یه‌کدا، که ده‌زگیرانی پیا‌ویک بپین، به‌زۆر ئابرووی برابن، نه‌وه‌سه‌ی نه‌وه به‌دکاریبه‌ی له‌گه‌ل کردووه سزاکه‌ی کوشتنه‌وه!)... یاسایش نه‌لی ژبیانی پیا‌وه زۆرداره‌که نه‌چیته ژیر چنگی نه‌وه که‌سه‌وه که نه‌وه کچه ده‌زگیرانیبه‌تی جا له‌به‌ر نه‌مه‌ی که تۆگیانی جایوس فلاکوس له‌به‌ر نه‌پیری، من نه‌وه‌م خسته‌سه‌ر نه‌ستۆی خوښی که گیانی نه‌وه ده‌ربکیشم!)... (یوسف) یش خه‌ریک بوو ده‌مه‌قالبی له‌گه‌ل بکات ئنجا (مهربم) به‌توورپه‌یه‌که‌وه قیزاندی گوتی: (چونکه نه‌وه رۆماییی بوو، نه‌ت ویرا بیکوژیت... به‌لام من ده‌ره‌ستی نه‌وه نایه‌م!...)... مهربم به‌توورپه‌بونه‌که‌ی جوانتری لینی هات.

نا‌وازه‌تر ده‌رته‌که‌وت (یوسف) یش بی‌ری له‌وه نه‌کرده‌وه که ریگایه‌ک بدۆزیته‌وه، (جایوس) له‌وه کوشتنه‌وه رزگار بکات، هه‌روه‌ها (مهربم) یش له‌ لینی پرسینه‌وه‌ی نه‌وه

کوشتنه رزگار بکات به لّام ئەو کاتیک ئەو هی بۆ ئەکرا، که بزانی (مەریەم) چۆن و لە چ رێگە یە کیشەو کوشتنە کە ی (جایۆس) جیبە جی ئەکات ئەو نەندە هەبوو، (مەریەم) هیچ رازیکێ بۆ ئەو دەرە خست... ئەو هەر ئەو نەندە ی بە یوسف گوت: (کە شارێ ئەسکە نەدریبە، لە کاتیکێ دیاردی کرادا ناگای لە تۆلە کردنەو کەم ئەبێ. جایۆس گوێزراوە تەو بۆ ئەسکە نەدریبە لە پاش چەند هەفتە یە کیش ئەگاتە ئێرە... لێریش ئەبیتە سەر کردە ی هەموو لەشکرە رۆماییەکان!...)...

ئەو مامۆستایە ی که موزدە ی بەزە یی پیا هاتنەو و چاوپۆشین ئەدات!

ئێوارە یە کیان یوسف لە گەل دیمە تریۆس دا چوو بۆ بەزمگاکە، لاو کە، که مەریەمی دی، سەمایەکی و ناوازە ئەکات کە هەرگیز لەو پێش نە ی دیو، بە جارێک گەشکە داربوو... یوسف ناگای لە تیلاییەکانی چاوی مەریەم بوو، کە روو بۆ کوێو ئەکات کە تەماشای کرد رووی کردۆتە شانەشین سەرداری شارە کە یوسف کە چاوی هەلبریی و (جایۆس فلاکوس) ی دی، بە هەموو جوانی و شەنگ و شوخییە کە یەو، دلی دا خورپا!... لە پاش تەواو بوونی سەماکردنە کە، دەمو دەست یوسف و پیاو پیرە کە روویان کردە ژووری کچە کە پیاو پیرە کە باو هشی بە مەریەمدا کرد و بە گەرمییە کەو پتی گوت: (بە راستی یارییە کە ت جوان راپەراند سەمایەکی ناوازە ت کرد هونەرت تیانواند ئیتر هیچ کچیک نەمایەو کە لە توو باشتر سەما بکات... کە لە سەماکردندا پەنجە لە پەنجە ت بدات... هەرچی ئاوات بوو هاتە دی!...)...

مەریەمیش گوتی: (وانیە... هیشتا هەموو ئاواتیکم نە هاتۆتە دی... بە لّام بەم زوانە بە هەموو ئاواتیکم ئەگەم!...)...

ئنجا پەردە ی دەرگای ژوورە کە لادرا (جایۆس فلاکوس) یش هاتە ژوورەو دەستی کرد بە خۆپێ ناسینی خۆی بە (مەریەم) و پیا هەلدانی ئنجا لە مەریم وردبوو و گوتی: (تۆلێتی تۆ ئەو کچە بیت کە لە (تەبەرە) دا دیم سەمای ئەکرد هەرگیز برۆا ناکەم جوانی و شەنگ و شوخییە کە ت گەشە یان کردوو ئیستا کە دل ژۆرتەر کیش ئەکەیت کەواتە سەر سورمانی پێ ناوی کە ئەلین هەموو پیاوانی ئەسکە نەدریبە خۆبان هاویشتۆتە بەر پیت!...)... هەر و هە (یوسف) و (دیمە تریۆس) یشی ناسییەو... مەریەمیش لیتی پرسی: (ئە ی تۆ چۆن ئەبیت؟) (جایۆس) یش بە زەردە خەنە یە کەو دەستی ماچ کرد و گوتی: (بێگومان منیش وەک ئەوانم لێ دێ!...)...

ئیتەر لەو ساکەو (دیمە تریۆس) لەشی تیک چوو نەخۆشیی سک باکردنی تووش بوو، لە گەل نەخۆشیی تەو و ژمی خوتندا.

نەخۆشییەکانی بە تەواوەتی کزیان کردبوو، رۆژیک لە رۆژان یوسف چوو لە لای تەماشای نەخۆشییەکانی بکات. پیاو پیرە کە یش وای پێ خۆش بوو، کە بیهێلێتەو لە لای خۆی و نووج گرتنی (مەریەم) ی بۆ بگێرێتەو لە سەر ئەو ی کە تۆلە ی خۆی لە (جایۆس فلاکوس) ئەکاتەو پیاو پیرە کە گوتی: (مەریەم بە هیچ کلزجیک واز لەم بریارە ی خۆی ناهێنێ... جا لە بەر ئەو هە چی لە تۆ ناوی ئەو نەبێ، کە لە پاش کوشتنە کە، مەریەم دەر باز بکەیت لە گەل خۆتدا بۆ جیگایەکی دوور، تا لە دەست مردن رزگاری بکەیت لە گەل خۆتدا بیبەرەو بۆ (ئورشە لیم)، یاخود بیبە بۆ (هیندستان) یاخود بۆ هەر شارێکی تر کە خۆت ئەتەوی هەرچی منم، مەرگم لێ نزیک بۆتەو زۆرم نەماو بژیم... منیش هەر بە ئاواتی ئەو و دەم کە مەریەم ببینم لە پەنای پیاویکی باش دایە و لە پاش مردنی من خەمی ئەخوات!... بە لّام، تۆ ئیستا کە بریاری هیچ مەدە... جارێ لە پێشدا بیری لێ بکەرەو دووریش بیری لێ بکەرەو!...)... (یوسف) یش کەوتە پەژارەو، هەر ئەو ی لە خۆی ئەپرسی: (ئایا ئەمە نە مەریەمی بە راستی خۆش ئەوی، کە هەل بگرێ لە پیناوی ئەو واز لە بیرویاو رەکانی خۆی بهێنێ و، لەم کە تنە دا یارمەتی بدات؟!... ئایا خۆشە ویستی یە کە ی مەریەم ئەو ئەهێنێ کە لە پیناوی ئەو دا، نیشتمان و سامان و ناوبانگە کە ی خۆی بخاتە ژیر پتو و بیفرینێ بۆ جیگایەکی دوور لە خاکی شاهەنشاهی تیی رۆما؟!... ئە ی ئەگەر ئەمە ی لە پیناوی مەریەمدا نەکرد چی روو ئەدات؟!... بۆج بێ مەریەم ژبان نرخی هە یە؟!... ئەو نەندە هە یە ئایینی جوولە کە رتی ئەو ی داو بە دەزگی رانی کچە ئابروو برابەرە کە، کە تۆلە ی خۆی لە ئابروو بەرە کە بکاتەو.

یوسف لە گەل سەرۆکی کە شیشە جوولە کە کاندای، لە ئەسکە نەدریبە دا، گفتوگۆی لە سەر ئەمە کرد: پیتی گوت: (بە لّام من لە بەر هەر هۆبە ک بێ، ماو نادم بە خۆم کە هیچ مرۆقێک بکوژم!...)... سەر کە شیشە کە یش پیتی گوت: (قسە ت دروستە بە هەلە دا نەچوێت راست ئەکەیت تۆیش هەر وە ک لە سەر قسە ی ئەو مامۆستایە برۆیت بە رتو وایە، کە لە دانیشتوانی (ناسیرە) یەو پتی ئەلین: (یەسوع) و ئیستا کە یش لە شارەکانی ناوچە ی (جەلیل) دا موزدە بلاو ئەکاتەو.

چونکە ئەم مامۆستایە هانە ی نەتەو نادات بچن بە گژ (رۆما) دا ئەو هەر ئەو یان فیر

ئەكەت كە بەرگەى نازار بگرن، كە خۆيان رابگرن، كە خۆشەويستى و بەزەبى پياھاتنەو و چا پۆشى بنۆين!... ئەم مامۆستاي (ناسيرە) يە، بەتەمەن پچووگە، كەسبش نازانچ كە ئەم ھەموو ژيرى و تىگەيشتنە لە كۆتوھە فيرپووه!... (ئەشعيا) ي پىغەمبەر لە كاتى خۆيدا پيش بىنبى نواندوو، كە پياويك پەيدا ئەبى، ئەمەندە گيانى سووك ئەبى، ئەمەندە لى بورده ئەبى، خۆى لە پىناوى گوناھباراندا بەخت ئەكات و لەبەر ئەوانبش ھەموو ئەرك و نازاريك ئەچيژى!...

تۆلە كردنەوھەكى سامناك... بەلام!

نەخۆشيبەكانى (دیمە تریۆس) كاريان لى كرد دوايى كاتى مردن ھات نامۆژگارىي يوسفى كرد كە ئاگاي لە مەريەم بى و چاوديرى بكات... لە پاش تۆلەسەندەوھەكەيشى، دەمودەست ماریه بكات!... مەريەميش لەداخاندەستى كرد بەگريان ئەوھى ئەھيتايە پيش چاوى خۆى كە يوسف بەھۆى ئەوھە چەند تووشى دەردى سەرى ديت.

(دیمە تریۆس) يش بئەدەنگ و سەنگ بۆ خۆى چاوى ليك ناو مرد!... زستان بەسەردا رابرد لە برانەوھى مانگى نەورۆز (ماریت) دا شارى ئەسكەندەريە خۆى نامادەكرد بۆ ئاھەنگى جەژنى (ديونيسيا) ئەمەيش جەژنى (ديونيس) ي خوا بوو، كە بەلای زۆر ئاينەوھە بەگەورە و پيرۆز دائەنرا جا لەبەر ئەوھە جەژنەكە بووبوھە ھۆى ئەوھى كە گەليك ئاھەنگى نەتەوھى تيا بگري كە سى شەوو سى رۆژى پى ئەچوو لەو ماوھەيشدا، ھەموو كەسيك پى بەخۆى ئەدا كە بەئارەزووى خۆى سەرخوش بى و مى بازى يش بكات!... جا لە شەوى دوايى جەژنەكەدا، لەناو پياواندا يەكيكيان ھەل ئەبژارد، كە ببیتە نوينەرى (ئەفرۆدیت) ژن و ميترديەكى سەر زارى يان لە ناوھند ھەردوو كياندا پىك ئەھينا پاشان ژنەكە خۆى وا ئەنواند كە ميتردەكەى خۆى بكوژى ميتردەكە ئەمرد بەلام زۆرى پى نەچوو زىندوو ئەبووھە ئەمەيش ئەوھى پيشان ئەدا كە تۆو، كە بنچينەى ژيانە، پاش ئەمەى لەناو زەويدا نيژرا، دووبارە ژيانى تيا پەيدا ئەبیتەوھە و سەردەر ئەكاتەوھە، تا پى بگا و بەردات!...

ئىجا (فلامن) يان ھەلبژارد كە كاري (ئەفرۆدیت) (١) پيشان بدات... كاري (ديونيس) يش خرايە ئەستۆي (جايۆس فلاكوس) كە ئەو بينۆينى!... ئيتەر ئەو كاتە بۆ

(١) خواوھندى جوانى و خۆشەويستى لەلای گريكەكانى.

(يوسف) دەرکەوت، كە (مەريەم) چ رى و شوينىكى داناوھ بۆ تۆلەسەندەوھى خۆى لە (جايۆس فلاكوس). تەنانەت، يوسف، پەبى بەوھيش برد كە ئەفسەرە رۆمايبەكە، ھەر بەپەنجەى (مەريەم) بۆ ئەوكارە ھەلبژيراروھ!... جا لە دوورەوھ (يوسف) و (جيفاكاي) پزىشكە ھىنديبەكە و (ماتات) و ھەستابوون، تەماشاي ئەو ديمەنيان ئەكرد... ھەرچى ھونەريكى ئەسكەندەريە ھەبوو لە پىك ھينانى ئەو ئاھەنگەدا بەكارھينرابوو كاتى كە ژن و ميتردەكە چوونە ناو ئەويپخەفەوھە كە لەسەر تەختى بەزمگاگە بۆيان نامادە كرابوو، سەيركەرەكان بەپەرۆشەوھە سەيرى بزووتنەوھەكانى ھەردوو كيان ئەكردن كە لەو ديو پەردە تەنكەكانەوھە دياربوون!... (يوسف) پى بەدل ئەيوست بقىزىتى و (جايۆس فلاكوس) ئاگادار بكات لە خۆى كە نە كوژرى... بەلام... ھاواری ئەو لەناو ئەو ھەموو دەنگە دەنگەدا چۆن ئەگەيشتە بەرگوتى (جايۆس فلاكوس)؟ ژن و ميتردەكە چوونە باخەلى يەكتەر و دەستيان لە ملي يەكتريش كرد... كە سەرنج درا ئەو ھەموو دەنگە دەنگە نيشتەوھە. ھەرچى لەوئى دابوو دەنگى لە خۆى پرى، ھەناسەيشى نەتەھات كەچى لە پى ھاواريك لە (ديونيس) ھەوھەستا... نەتەوھەكە وشك بوو (١) ھيشتا بەناوازەبى لاسايى كردنەوھەكە بەگەشكەداريبەوھە مابووھە بەلام كە ديبان (فلامن) خەريكە خۆى دەرياز بكات، ھۆشيان ھاتەوھە سەرخۆيان، وريا بوونەوھە پەردەى ئەو خەوانەى كە لاسايى كردنەوھەكە ھيتابووى بەسەر چاوياندا، لاچوو... كە تەماشايان كرد ئەو خەنجەريكى راستەقىنە لە سنگى (جايۆس) چەقىوھ!... ھەروھە خوينىكى راستەقىنەيش لە سنگيەوھە دپتە دەرى!...

(يوسف) يش خۆى گەياندە ئەو جيگايەى كە مەريەم خۆى بۆ كوتا، خۆى تيا پەنا بدات كە تەماشاي كرد ئەو بەخەنجەريكى تريبش لە خۆى ئەدا بەلام زوو بەزوو بۆى دەرکەوت كە برينەكەى قوول نەبوو ھەرچەنديشى كرد مەريەمى بۆ نەخرايە سەر ئەوھى كە خۆى دەرياز بكات، ئەو ھەر لەسەر ئەوھە نووچى گرتبوو كە خۆى بكوژى بەلام باش بوو (جيفاكاي) كەوت بەفريايا، دەمودەست بەھۆى نوواندى موگناتيسيبەوھە چا بەستى كرد و وازى ھينا لە كوشتنى خۆى (٢) ھەر لەوكاتەيشدا (جايۆس) دەرمان كرا ئەوھيش

(١) راستەر: خەلكەكە وشك بوو.

(٢) ئەمە جيگاي سەرنج و تى رامانە، چونكە ئەو جۆرە نواندە پىبوستى بەھينانەكايەى باردۆخىكى تايبەتەوھە كە لەو حالەتە پى لە تەنگرە و شپىزەببەى ئەو ساتەوھەختەى نووسەر خولقاندوبە نايەتەدى، وھيان زۆر زەحمەتە بپتەدى... ئەمە خالىكى ھەرە لاوازە بەم بەرھەمەوھە.

دەرکەوت که (مەریەم) لە تاو شپەرزەیی خۆی نەیتوانیبوو خەنجەرەکه بەتەواوەتی بەسنگیان بکات بەلام (بلۆتینۆس) یەجگار بەم کارەساتە تێک چوو بوو خۆی و (جایۆس) بەیاساوە کانیانەوه، دەستیان کرد بەگەران بەدوای (مەریەم) دا که تەماشایان کرد، ئەوا کهوتوو بەسەر زەویدا، بریندارە، نووزە تیانەماوە، نابزۆیتەوه نوواندنی پەزیشکەکه کاری لێ کرد بوو (یوسف) یش هیچ لەوه کۆی نەکردەوه که بەناشکرا بە (بلۆتینۆس) بلێ: کچەکه بۆیەکا وای کرد که تۆلەئە خۆی بکاتەوه لە (جایۆس) که لەوه پێش ئابرووی بردبوو.

بەلام (بلۆتینۆس) قیژاندی گوتی: (بەلام ئایینی جوولەکه ئیمەئە رۆمایێ ناگریتەوه... ئیمە ئەو بەپیاو کوژ دانه نیتین!...)...

پاشان فەرمانیدا بەسەربازەکانی خۆی که لەناو گۆرستانی تاوانباراندا بینن...!

مەریەم لەبەرچاوە نەتەوهی ئەسکەندەرییەدا بەرپووتی سەما ئەکات

هەر ئەوشەوه، مەریەم، لەناو گۆرستانی تاوانباراندا نیترا پاش ئەوه سەربازێکی چەکداربشی بەسەرەوه دانرا گۆرەکهی بیاریزی (یوسف و جیفاکا و هادجا) تا ماوەیەکی تەواو لە نزیک گۆرستانەکهوه مانەوه هەر بیریان لەوه نەکردەوه که ڕیگایەک بدۆزنەوه و لاشەکهی (مەریەم) داگیر بکەن.^(۱)

ئەوه نەهه بوو، زۆر بەو پەژارەیهوه نەمان چونکه هەر ئەوه نەهه تاریکه شهوهکه پەرهی سەند و سەرماکه زۆربوو، یوسف لەسەربازەکه نزیک بووهوه و بیری خستەوه که لەناو شاردا چراخان هەیه و بەزمورەزمومەئە و مێ بازی... تکاشی لێ کرد که ڕێی بدات ئەو شهوگاره بەشیوهن و گریان بباتە سەر لەسەر گۆری دەزگیرانەکهی خۆی هەندێ پارە زێڕیشی دایە که پێی رابوێرێ بۆ خۆی!... بەم ڕەنگە بەهەرستیکیان لاشەکهی (مەریەم) یان دزیی و بردیان بۆ مالتی (ئەلبینا) که لەوئ بەولاه جیگای تریان نەدۆزییەوه ئەم مالتەیش، لە راستیدا، مالتی باوکی ئەو کچە بوو، که ناوی (ئەخیلاس) بوو... کابرا، ئەو پیاو پیره دزه بوو، که (یوسف) لەسەرەتای هاتنیا بۆ ئەسکەندەرییە چاکی کردەوه لە نەخۆشییەکهی ئیتر لەویدا (یوسف و جیفاکا)، هەر دووکیان پێتکەوه یارمەتی یەکترباندا، لە وریا کردنەوهی (مەریەم) دا، لەو خەوهی که بەهۆی پزیشکە هیندییه کهوه لیتی کهوتبوو هەرۆهها برینەکهی سنگیشیان دەرمان کرد که مەریەم خۆی

(۱) راستتر: لاشەکهی مەریەمیان دەستکەوتتەوه، دەستگیرکەنەوه، یان دەری بهیننەوه.

خەنجەری لێ دابوو که مەریەم ئاوری دایەوه بەم لاو بەو لای خۆیدا تەماشای کرد کامەرانی بەدەموچاوی هەر چوار پیاوکهوه دیاره: یوسف و جیفاکا و هادجا و ئەخیلاس... بەلام ڕوویەکی تری چاوی پێت کەوت که پشم و قینی لێ ئەتکا و خەریک بوو کامەرانی چوار کهسەکه و هەمووان تێک بدات... ئەوهیش ڕووی (ماتینو) بوو که کۆری خاوەن مالتەکه بوو ئەمیش هەر ئەو لاوه بوو، که هەر لە یەکهەم چاوی کهوتتەیهوه دۆژمانیەتی خۆی بەرامبەر یوسف نوواند... هۆی ئەو دۆژمانیەتییهی ئەوه بوو، که یوسف (ئەخیلاس) ی لە دەست مردن ڕزگار کرد، که بەهۆی ئەوهوه ئەو هەلەئە لە دەست چوو که ببێ بەسەر داری ئەو کۆمەلە دزانەئە که (ماتات) کهلۆپەله دزراوهکانی دەستی ئەوانی ئەفرۆشتهوه!... زۆری پێت نەچوو (یوسف)، (هادجا) ی نارد بۆ لای (ماتات)، که ئەو پارەیهی لە لای داناوو بۆی بنیتریتەوه هەرۆهها ڕووی لێ نا لە مالتی (مەریەم) دا هەر جلۆپەرگۆگە وهه ریک هەیه کۆی بکاتەوه، ئنجا کهشتییه کیش بەکری بگری که پێی دەریاز بین بەلام (هادجا) لە پاش چەند کاتێک بەخەمبارییهوه گەراپەوه چونکه بۆی دەرکەوتبوو که (بلۆتینۆس) ئەمەئە بەهەل زانیوو که (مەریەم) دەستی درێژی کردبوو بۆ سەر (جایۆس)، بەبیانوی ئەوهوه دەستی کردبوو بەنازاردانی هەموو جوولەکهکان، نەتەوهیشی لێ هان دابوو چونکه لەبەر ئەمەئە دەستیای جوولەکه سوو خۆرەکانی یەجگار بەسەرەوه بوو، لەناو بردنی ئەوانە ئەبوو بەهۆی ڕزگار بوونی خۆی لەو دەستیوانە!...

جا لەو کاتەدا که ئەوان بیریان لەوه نەکردەوه که چۆن خۆیان ڕزگار بکەن، (ماتات) گەیشته لایان (ئەلبینا) یشی لەگەڵدا بوو هەردووکیان دەستیان کرد بەگێرانی وهی هورۆمی رۆماییهکان بۆ سەر جوولەکهکانی ناو شارەکه که چۆن هانەئە نەتەوهیان لێ ئەدەن و مالتەکانیان کاول ئەکەن و دوکانەکانیان ئەشکینن و تالانیشیان ئەکەن و هەرچی کردەوهی نەنگ و بەپەنگیشه ئەوه ئەکەن!...

بەلام مەترسییه که سەخت تری لێ هات، که ئەوانە بیریان کهوتەوه (ماتینو) بۆیەکا بەدزییهوه چۆتە دەرۆه، تا کهینه و بەینهی (مەریەم) لە رۆماییهکان بگەیین، که (مەریەم) هیشتا زیندوو و نەمردوو!... (یوسف) یش وای هاتە پێش چاوی، که ڕزگار کردنی (مەریەم) و جوولەکهکانی ئەسکەندەرییه، تەنیا لەسەر دەستی خۆیدا پێتکە دێ نوستنی کچەکهی بەهەل زانی و ئامۆژگاریی هاورپێکانی خۆی کرد که ئاگیان لیتی بێ ئنجا خۆی دەریاز کرد بچیتە دەرۆه (ئەلبینا) یش بەدلێکی گەرمەوه لیتی پاراپەوه،

گوتی: (یوسف! نه که یت برۆیتته دهروه له دهستیان دهر ناچیت نه تکوژن چونکه نه ته وه وروژاوه ههر جووله که یه کی دهست که وئ پارچه پارچه ی نه کات!...) به لآم (یوسف) گوتی نه دایه ته نگوچه له مه، به هه له داوان خۆی گه یانده به زمگا که، که له ویدا رۆماییه کان سه رۆکی پیاوه ئایینییه کانیه جووله که کان و پیاوه گه وره کانیه ئه وانیهان کۆکردبووه، بۆ ئه مه ی نازاریان بدهن!...

(یوسف) یش که س نه بوو یارمه تیی بدات، دهروونی نه بچ و خوا ناسیبیه که ی!... له کانگای دهروونی (یوسف) دا، دهنگیک به چرپه پیتی نه گوت: (برۆ، مه ترسه من له گه لتام... بی باک به، من خوای گه وره ی تۆم... پشتت نه گرم و هیزت نه ده می، به دهستی راستیشم نه تگرم!)... ئه م فه رموودانه هی خوابوون که له سه ر زمانیه (ئه شعیا) پیغه مبه ر گوترا بوون... که ته ماشای کرد به زمگا که پریو بوو له کۆمه لانی نه ته وه هه موویان سه ریه ان گه رم بوو بوو. وروژا بوون گریان سه ندبوو له هه موو لایه که وه ئه م قسه یه یان دووباره نه کرده وه و دهنگی ئه دایه وه له ناو هۆلی به زمگا که دا: (مه رگ بۆ جووله که!) له ناو ئه و کۆمه له چر و پره یشدا که له به ر ده میا بوو دهنگیک به ر زبووه وه گوتی: (مبه ن بۆ لای بلۆتینۆس له بابه ت فلامنه وه قسه م پتییه ..) زوو به زوو گه یاندرایه سه ر جیگایه کی به رز له به ر سنگی^(۱) به زمگا که دا، که سه رۆکی پیاوه ئایینییه کانیه جووله که و پیاوه گه وره کانیه ان له پیش ده م (بلۆتینۆس) دا وه ستا بوون (بلۆتینۆس) یش ناگری به ر ئه دایه هه ست و تاسه ی کۆمه لانی نه ته وه، که له ویدا کۆبوو بوونه وه ئنجا (بلۆتینۆس) قیژاندى به سه ر گه وره ی جووله که کاند، که یاسا وه رۆماییه کان تیروپر لییان نه دا، پتی گوت: (ده ی پئ له گونا هه کانیه خۆت بنی!) گه وره ی جووله که کانیه هاته پیشه وه و پتی گوت: (ئایا دادپه روه ریه ی رۆماییه، له ناو ئه سه کهنده ریه هه دا هه لگیروه؟!...) (بلۆتینۆس) یش به پشتی دهستی خۆی مالیی به سه رۆکی جووله که کاند ئنجا دهستی کرد به به دنا و کردنی هه موو جووله که کان، که ئه وان (فلامن) یان فراندوه... پیاوه ئایینییه که یش گوتی: (که فلامن پیاو کورجی، کورژاوه که کییه؟!... ئه مه یه کورژاوه که؟!...) ئه وه ی گوت و په نجیه کیشا بۆ (جایۆس) که به ته نشت رۆماییه وروژاوه که وه دانیشته بوو!... نه ته وه یش دهستی کرد به پیکه نین... دووباره پیاوه ئایینییه که پتی گوته وه: (بۆچ راستی له نه ته وه ئه شاربه ته وه؟!... بلئی من له جووله که کان

چهند کۆمه له پارهییه کی گه وره م وه رگرتوه، که به دهستیای و لیم سه ندون هه موویانم بۆ میبازی و شیتو ویتی و جه ربه زه یی^(۱) و گه روگیچه ل به خت کردوه تۆیش بۆیه کا نه ته وئ جووله که کان له ناو ببه یت تا له وه دهستیایاوه خۆت رزگار بکه یت!...) (بلۆتینۆس) ته کانیه دایه خۆی که له پیاوه ئایینییه پیره که بدات، به لآم (یوسف) خۆی گه یانده ناوه راستیانه وه، نه به یشته لئی بدات ئنجا قیژاندى گوتی: (هه رمم که له شارده وه ی فلامن، هه لبرگم لیم بپرسریتته وه هیچ که سیک له جووله که کان ناگایان له خۆشارده وه ی فلامن نییه!...)... پاش ئه وه (یوسف) رووی وه رگی پرايه نه ته وه و په نجیه بۆ (جایۆس) درپژکرد، گوتی: (ئیه وه له جایۆس فلاکۆس بپرسن ئه و ئافره تانه ی که ئیه و پتی ئه لئین فلامن و که چی له راستیدا ناوی (مه ربه می مه جده لی) یه، بۆچ دهستی دایه کوشتنی؟!...)... (جایۆس) په شوکا و ترسی لئ نیشت چونکه ئه وه زۆر ئاسان بوو که هه ست و تاسه ی ئه و کۆمه له وروژاوانه ی که درنده یه تییه ان بزوتبووه وه و خواخوا ی ئه وه یان بوو که نیچیریکیه ان ده ست بکه وئ و پارچه پارچه ی بکه ن، هه ل بگیژریتته وه!... ئنجا له پیش ئه مه دا (بلۆتینۆس) و یاسا وه کانیه قسه ی پئ بپرن، (یوسف) به دهنگیکی به رزه وه قسه ی بۆ کردن مه به سیشی ئه وه بوو که یۆنانیه کان به خاته پال خۆی و هاو رپیکانی، تا له گه ل جووله که کاند زۆریه ی نه ته وه بکه ن به یه ک گوتی: (خوتنه کانیه یۆنانی و جووله که کان له ناو ده ماره کانیه فلامندا ئه گه رپن... (بلۆتینۆس) یش هه ر له به ر ئه وه قینی له (فلامن) هه لگرتوه، که نه یتوانیه وه به و پارانه ی که له جووله که کانیه وه رگرتوه، به دهستیای، فلامن له خسته به ری و بیکرئ!... (بلۆتینۆس) نه یتوانی ئه و کچه بکرئ، که (جایۆس فلاکوس) ئا برووی شکاند و داوینی پیس کرد، له ته مه نی منالییدا کچه که یش ویستی ئا برووی خۆی بکریتته وه و تۆله ی سه ربه رزی خۆی بکاته وه، به پیتی ئه و ئاینه ی که جووله که کان له سه رین... یۆنانیه کانیه که کاروباریک که لکی خۆبانی تیابیی، دادپه روه ریه ی به گۆرانییه وه ئه لئین... ئه ی یۆنانیه کان!... ئیه وه ئه هیلن رۆماییه ک، بچ تاوان و بچ گونا هان بکوژیت، هه ر له به ر ئه مه ی که له دهستیایه کانیه خۆی رزگاری ببیت؟!)

ئه مجاره نه ته وه، بۆ (یوسف) دهنگیدا به لآم بلۆتینۆس (یوسف) ی پال پتوه نا بۆ لاوه پاش ئه وه دهستی کرده وه به هانه دانی نه ته وه بۆ سه ر جووله که کان جاریکی تریش هه ست و تاسه ی به د و نه گریس به رامبه ر جووله که کان وروژایه وه هه ندیک له وانه به ته نشت

(۱) له به رده م، له پیش؛ ئه مه ئاوابوه: (علی مکان مرتفع فی صدر المسرح).

(۱) جه ربه زه یی: (مغامرة)

تهختی به زمگا که دا هه لگه رانه سه ره وه، بۆ ئەمە ی سه رهۆکه جووله که کان له توپهت بکه ن، له بهردهم یاساوه کاندای که لییان کۆبوو بوونه وه!...

جیهان له بهرچاوی (یوسف) تاریک بوو له وهیش تی گه یشت که کار له کار ترازاوه و هیچی تری له دهست نایهت بیکات ره نجه رۆیی دلی داگیرکرد به لام له ناو، بزوو تنه وه یه کی سه رسور هینه ر که وته ناو نه ته وه وه ئیتر کاتی که زانرا که ئەو هه موو دهنگه دهنگه گۆررا و بوو به ییده نگی که ته ماشایان کرد، ئەوا هه موو که سیکی به په رهۆشه وه چاوی پر یه وه ته تهختی به زمگا که (یوسف) که ناو وری دایه وه، ته ماشای کرد په رده که کرایه وه له پر دهنگی تاریک هات، که (یوسف) ئەیتوانی به ئاسانی له ناو هه زاران تاردا دهنگی جوئی بکاته وه.. پاش ئەوه ئافره تیک ده رکه وت، کراسیکی تهنگی له بهر دابوو، له بهر تیشکی چراکان له شه خورپه نه ره مو نۆله که ی ئە بریسکایه وه قژه زێرینه کانی شی شوپ بوو بوونه وه به سه ر شانه کانی هه ره ته تگوت پارچه یه ک ناگره و هه لگیره ساوه... نه ته وه هه موو دهنگیان هه لبریی: (فلامنه... ئە فرودیت) که چه که هاته پی شه وه ناو تهخته که دهستی کرد به خوتندنه وه ی هۆنراوه یه کی دلداریی به گۆرانییه وه... سه مایه کی وایشی کرد، له نجه و لاریکی وایشی پیشاندا، که هه رگیز شاری ئەسکه نده ریه به وه ی به خۆیه وه نه دیبوو... ته نانه ت، (مه ریه م) خۆشی، جاریک نه بی، ئەو سه ما کردنه ناوازه ی به خۆیه وه نه دیبوو... ئەویش ئەو جار به بو، که (ئیتس) ی که نیزه کی چاوپت که وت، له کۆشکی (بیلاتس) دا سه مای ئە کرد... به راستی (مه ریه م) سه ما و له نجه و لاریکی و جوان و ناوازه ی پیشاندا، که هه موو ئالۆش و خرو شیتیکی پیای ئە بزواند!... ئنجا (مه ریه م) دهستی کرد به دا که ندنی به رگه کانی یه ک له دوا ی یه ک، پارچه کانی به رگه کانی، له له شی خۆی ئە کرده وه ئیتر هیچ به له شییه وه نه ما، ده رییه کی کولی زێرین نه بی که سمته کانی ئە شارد ه وه!... مه ریه م به روو تییه کی نیوه ته واره وه سه مای ئە کرد، له نجه ولاری ئە کرد!...

مه ریه م سه ریه ستی خۆی ئە به خشی له پیناوی رزگار کردنی یوسف دا!

جا هه ره که نه ته وه که، به راستی چاوبه ستیکی به هیز کرابن ساز و ناوازه که ی مه ریه م و سه ما و له نجه ولاره که ی و جوانی و شهنگو شوخییه که ی هه موو هه ست و هوشیکیان لی داگیر کردن!... (یوسف) ییش په یی به وه برد، که هه لیان بۆ هه لکه وتوه خۆیان رزگار بکه ن ده موده ست، چرپاندی به گوتی نزیک ترین به ندیی جووله که دا پیتی گوت: (هه مووتان

به دزییه وه بچه ده ره وه له هه ر شوینیکیا جووله که تان دی، بیخه نه سه ر شوپش کردن چه که کانتان هه لبرگن له ناو خانوه کانیشتاندا خۆتان قایم بکه ن!...)... (یوسف) ئەوه ی ئە زانی که ئە گه ر وایان کرد، (بلۆتینۆس)، رینگای بۆ نامینیته وه نازاریان بدات مه گه ر سه ربازه چه ک داره کان به کار بهیته ش شاهه نشاهیش، هه رگیز له کاری وا خۆش نابی، هه ر پیاویکی تاوانی وا بکات که م هه ل ئە که وی که بیبه خشی!.

که (فلامن) له سه ما کردنه که ی خۆی بووه وه، ئەمه نده چه پله ریزانی بۆکرا، به زمگا که ئە له رایه وه (ئه لبینا) ییش له پشتته وه هات، له ش پۆشیکی دا به سه ر له شه رووته که یا، دایپۆی (مه ریه م) ییش سوپاس و شه و باشیی پیشکشی سه ر که ران کرد، پاش ئەوه هه رای کرد بۆ لای (یوسف) و خۆی فری دایه سه رسنگی پاش ئەوه به چریه پیتی گوت: کاتی له خه و پاره ییم تی گه یشتم که چ مه به سیکی به رز و بلند و خۆیه خت کردنیکی به نرخ و گرنگت نوواندوه بۆ رزگار کردنی جووله که کانی شاره که ئیستاکه ییش من بۆیه کا هاتومه ته ئیره که تو رزگار بکه م!...

(یوسف) ییش، بی باکانه ماچی کرد و گوتی نه دایه، هیچ که سیکی و هیچ شتیکی که له ناویاندا بوو!... نه ته وه ییش ده ستیان کرد به ده ننگ به رز کردنه وه، ئەیانگوت: (فلامن!... فلامن!...)... (جایۆس) ییش که چاوی بریبوووه ئەو له شولاره جوان و ریکوپینک و دلکیش که ره، له جیتی خۆی وشک بوو!...

ته نیا که سیکی هه بوو، له ناو ئەوانه دا، هه موویان، که تیگه یشتیی له وه ی که له دوا ی ئەم جو ره چاوبه ست کردنه وه چی رووی داوه... (بلۆتینۆس) بۆی ده رکه وت که جووله ک به ندیه کان هیچیان له ویدا نه ماون و خۆیان شاردۆته وه... ئنجا رووی کرده (یوسف) و ئەوه ی لی پرسی، لاوه که ییش درۆی له گه لدا نه کرد پیتی گوت: بۆیه کا رۆیشتوون، خۆیان له ناو خانوه کانی خۆیاندا قایم بکه ن!...

رۆماییه که ییش هه لی کیشایه شیره که ی و به سه ریا قیزاند گوتی: (که واته هه ردووکتان به ده ستی خۆم ئە کوزم!...)... له وکاته دا یارمه تی له لایه ن (جایۆس فلاکۆس) وه هات چونکه توند ده ستی هاو ریکه ی خۆی گرت و پیتی گوت: (نه که ییت ئەمه بکه ییت!... ئەمه تی نه گه یشتووی پی ئە لین... چونکه ئە گه ر تو ده ست له فلامن بدیت، که نه ته وه ئە بیه رستی، ئەمه نده خۆشی ئەوی له قیناندا له توو په تت ئە کات!... به لام ئە گه ر ئە ته وی پیاوه که بکوژه، باکت نه بی!...)... (مه ریه م) ییش به گه رموگورییه که وه گوتی: (هه رچی

رووی داوه ئۆبالی به ئهستۆی منه... گوناھ گوناھی منه گوناھی کهسی تر نییه!...)

بهلام (بلۆتینۆس) قیژاندی به سهر (یوسف) دا و گوتی: (ملت دانه ویتنه له بهردهما ههر ئیستا که لهت ئه پهرینم!...)

(یوسف) یش بیتی نه هات ملی بۆ دانه ویتنی، ههر به پیتوه مایه وه، ره پ راوه ستابوو به سهر به زبیه که وه تیی ئه نواری به لام دووسه بازی رۆماییی ناچاران کرد نوشتایه وه (مه ریه م) یش به هه ناسه ساردییه که وه، بۆ یه کتیک ئه گه را که رزگاری بکات له دهست کوشتن له پر چاوی به (جایۆس) که وت ده موده ست میتشکی که وته کار و له (جایۆس) نزیک بووه وه به دلێکی پر له کلپه و سۆزه وه پیتی گوت: (یوسف رزگار بکه تا ئه میتنم ئه بم به کاره کرت!...) (جایۆس) یش دوو دل بوو له وه کاره... دووباره (مه ریه م) به دلێکی گه رمه وه پیتی گوته وه: (ههر سامانیکم هه یه ئه یده م به تو و به بلۆتینۆس، به مه رجی یوسفم بۆ رزگار بکه ن!...)... قسه کانی مه ریه م کاربان کرده دلی رۆماییه پوول په رسته که به لام (یوسف) دهنگی هه ل بری و پارایه وه له (مه ریه م) که له و خو به خت کرده ی خوئی پاشگه ز بیسته وه که چی (مه ریه م) گوتی: (ئۆ بالی که تنه که، ههر به ئهستۆی خووم!...)... به م ره نگه له سه ره ئه وه ریک که وتن!... ئیتر (بلۆتینۆس) فه رمانیدا به سه ربازه کانی خوئی که (یوسف) له گه ل یه که م که شتیدا که له ئه سه که نده ریبه وه پروات، ره وان به کن!... دوا چاوه ئه ندازیکیش که (یوسف) چاوی پتی که وت ئه وه بوو، که (مه ریه م) ی دیی له ناوه ند هه ردوو پیاوه که دا سه ری دانه وان دووه و نوشتا وه ته وه هه ردوو بالیشی بۆ رووی ئه و راکیشاوه، به خوا ی ئه سپیژی ئا به م ره نگه، (مه ریه م) خوئی فرۆشت به و رۆماییه و، خوئی کرد به که نیزه ک بۆ (جایۆس)، تا (یوسف) ی ده زگیرانی خوئی نازاد بکات!...

که چه ناوانباره که دوا ی بیروباوه ری یه سوع ئه که وێ!

پایزتیکی تازه هات به سهر (ئورشه لیم) دا رۆماییه کان تا ئه هات زه بر و زه نگیان زۆرتتر ئه نواند به سه ره ئه و خاکه دا تا ئه هات نازاری جووله که کانیان زۆرتتر ئه دا... ئه و جووله کانه یش هه یج جیگایه کیان بۆ نه ما بووه وه په نای بۆ به رن (په یکه ر گا) نه بی!... که ئه مه یش ئه و په رستگایه بوو، جووله که کان به رده مه که یان کرد بوو به بازار که له وه یشه وه گیانی بازارگانی گه وه هری خوا په رستی ی ورد و خاش کرد بوو.

زرنگه ی زپیش، ریزی بۆ ئایین نه هیتشبووه وه!... به یانی یه کیان (یوسف) له ناو

باخچه که ی مالی خویندا وه ستابوو، له ناو چیمه ن و لاله زاره که ی ئه و باخچه یه دا دیمه نی باخچه یه کی تری ئه هینایه وه یادی خوئی، که ئه ویش له شاری (مه جدهل) دابوو وای ئه هاته پیش چاوه، که تارمایی کچیک له ناو گو له کانی ئه و باخچه یه دا دیاره، قزتیکی زپینی پیتوه یه که وه ک زپر ئه بریسکیته وه و پرشنگ ئه دات.

هه روه ها کچه که دهنگیکی خویش و جوانبشی پیتوه یه.

ئه وه تی (یوسف) له باوه شی (مه ریه م) دوور خرابووه وه، شه ش مانگ و نیوی پتی چووبوو، که ههر رۆژهی به سه د سال لیتی ئه رۆیشت!... (یوسف) په یی به وه یش ئه برد، که (مه ریه م) لیتی نزیک بۆته وه. چونکه (جایۆس) گوتیزابووه بۆ (سه فوره) که پایته ختی ناوچه ی (جه لیل) بوو کرابوو سه ر کرده ی له شکره رۆماییه کانی ئه و ئه وه نده هه بوو یوسف دلی بروایی نه ئه دا که خوئی بگه ینیته خو شه ویسته که ی خوئی نه وه ک ئه و کرده وه یه ی بیته هوی ئه وه ی که سه رگه ردانیی خوئی و هه ناسه ساردی یی (مه ریه م) په ره بسینئ!... خوئی ههر به وه وه دلنیا ئه کرد که چاوه روانیی دهنگی به سه ره اتی (مه ریه م) بکات!...

(مه ریه م) یش وه ک یاریک له گه ل (جایۆس) دا ئه ژیا جووله که کانی نه ته وه ی خویشی، ئه ویان به ئافره تیکی داوین پیس دانه نا به لام په ییان به وه ئه به برد که (مه ریه م) له پیتاوی چ مه به سیکی جوامیرانه دا ژبانی خوئی به خت ئه کات!... کابرای رۆماییش له ئه ندازه به دهر، (مه ریه م) ی ئه شکاند و ریسوا ی ئه کرد و سه ری پتی شوژ ئه کرد به لام سه ری له وه سو رما بوو، که (مه ریه م) له و شتیوه جوانه دا ئارامی ئه گرت و، خه مو پیشی ئه خواره وه!... (یوسف) یش له (جایۆس) زۆرتتر سه ری سو رما بوو.

له ههر لایه که وه دهنگی که ی نه وه یه نی (مه ریه م) ئه هات هه موویان له سه ره ئه وه یه کیان ئه گرت، که (مه ریه م) ئه مه نده مه ند و زرنگه له خو راکرتندا، له ئارام و به رگه گرتندا، به رامبه ر ئه و که سه ی که خستوو تیه به ندیخانه وه، هه یج پشم و قینیک پیشان نادات... ههر له و به یانییه دا یه کتیک هاتبووه سه ردانی (یوسف)، ئه یگوت: (ئه و کرده وه جوانانه ی که (مه ریه م) خووی پتوه گرتوون وه ک: ئارام و له سه ر خوئی و گیان سووکی و چاوپۆشین، ههر ئه و بیروباوه رانه ی یه سوعی ناسیری هاواریان بۆ ئه کات و بلاویان ئه کاته وه!... په یتا په یتا کۆمه لانی نه ته وه دین و ئه چنه ژپر ئالای ئه م مامۆستا لاه وه!... (یوسف) یش لیتی پرسی: (تۆ خو ت گوتیت لیتی بووه؟!...!)... میوانه که یش پیتی گوت: (به لئ... خویشم گویم لیتی بووه، ئه بگوت: خوئی له وانیه که به سه زمان

چونکه ئەوانه ئاسمان جینگه یانه... خۆشی له خۆتان، ئەگەر توانج و پلاریان تێ گرتن و دەریان کردن و هه‌موو ناوو ناتۆره‌یه‌کی خراپ‌بشیان له‌سه‌ر من دهرباره‌ کردن به‌ناوه‌یایی... که‌واته‌ دل‌خۆش بن، شادمان بن چونکه‌ مزى ئیپوه‌ گه‌وره‌یه‌ له‌ ئاسماندا!...

میوانه‌که‌یش که‌ له‌ پیاوه‌ گه‌وره‌کانی ئایین بوو، ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌قسه‌کردن گوتی: (ئهم لاهه، ئەمه‌نده‌ کاری کردۆته‌ دلێ هه‌مووان، وای لێ کردوون، که‌ له‌ ژێره‌وه‌ به‌چرپه‌ به‌یه‌کتر ئە‌لێن: که‌ ئە‌گه‌ر بێتو فه‌رمان بدات به‌جوله‌که‌کان، له‌وانه‌ن که‌ هه‌موویان، ده‌موده‌ست، بکه‌ونه‌ یه‌ک و خه‌بات بکه‌ن بۆ پرژگاربوونی خۆیان له‌ ده‌ست داگیرکه‌ریی پۆما و زۆر و سته‌مه‌کانی!... منیش کۆری پیاوه‌ ئاینیه‌کانم کۆکرده‌وه‌ بۆ ئە‌مه‌ی له‌ بابه‌ت ئە‌م پیاوه‌وه‌ قسه‌یان بۆ بکه‌م. من هه‌رگیز گوێم له‌وه‌ نه‌بووه‌، هانه‌ی نه‌ته‌وه‌ بدات بۆ شۆرش بیروباوه‌رپه‌کانیشی که‌ بلاوه‌یان ئە‌کاته‌وه‌ به‌ناو نه‌ته‌وه‌دا، و له‌ پیاو ئە‌گه‌ئینی که‌ یه‌کێک بێ له‌ پێغه‌مبه‌ره‌ چاکه‌کان، دووریش نییه‌ که‌ ئە‌وه‌ (مه‌سیا) یاخود (مه‌سیح)ه‌ بێ که‌ چاوه‌پوانی ئە‌که‌ین ده‌رکه‌وی!...).

دوژمه‌کانی خۆتان خۆش بوئ...

بۆ ئە‌وانه‌یش بپارێنه‌وه‌ که‌ خراپه‌تان له‌گه‌ڵ ئە‌که‌ن!

له‌ پاش هه‌فته‌یه‌ک، له‌ناکاو (هادجا) گه‌بشته‌ لای (یوسف) له‌لایه‌ن (مه‌ریه‌م)ه‌وه‌ نێرابطو بۆ ئە‌وه‌ی بگاته‌ سه‌ر (جایۆس فلاکۆس) که‌ له‌ نه‌خۆشی چاکی بکاته‌وه‌. له‌ خانووی نه‌خۆشه‌که‌دا، (یوسف) به‌بینینی (کلۆدیا بدۆکیولا)ی ژنی (بیلاتس) دل‌خۆش بوو ئە‌وه‌ پیتی گوت که‌ (جایۆس) له‌ ئە‌سپه‌که‌ی که‌وتۆته‌ خواره‌وه‌ و، گوێی نه‌داوه‌ته‌ برینه‌که‌ی، وای ئیستایش ئە‌وه‌ برینه‌ ته‌شه‌نه‌ی کردووه‌. (یوسف) له‌مه‌ سه‌ری زۆر سوپما که‌زانی (مه‌ریه‌م) نازار ده‌رکه‌ی خۆی به‌خشیه‌وه‌ له‌ گوناهه‌کان. ی (کلۆدیا)یش گوتی: (وا ده‌ر ئە‌که‌وی که‌ ئامۆژگارییه‌کانی یه‌سوع له‌ توانایاندا هه‌یه‌ که‌ سروشتی مرۆفایه‌تی بگۆرن!...).

له‌مه‌یش زۆرتر سه‌ری سوپما که‌زانی (مه‌ریه‌م) و (کلۆدیا) خۆشی، بوونه‌ته‌ ده‌سته‌ی مامۆستا لاهه‌که‌! له‌ ژووری نه‌خۆشه‌که‌دا، یوسف چاوی به‌ئافه‌تیه‌ک که‌وت، له‌ په‌نایه‌ک نوشتابوووه‌، رووی کردبووه‌ خواو لێی ئە‌پارایه‌وه‌ خه‌مو خه‌فه‌تیش شه‌نگ و شوخییه‌کی دابوو به‌ده‌موچاوه‌ زه‌رد هه‌لگه‌راوه‌که‌ی، ئە‌وه‌نده‌ی تر جوانی کردبوو هه‌ر ئە‌وه‌نده‌

ئافه‌ته‌که‌ هه‌ستی پێ کرد هاتوو، ده‌موده‌ست چووبه‌لایه‌وه‌ و ماچیکێ له‌ روومه‌تی کرد و ده‌ستی گۆشی و تاویکیش خۆی لێ نزیك خسته‌وه‌ چاوه‌کانی گه‌شانه‌وه‌یه‌کی وایان تێ که‌وت، له‌ خۆشیاندا ئە‌چرسیکانه‌وه‌ یوسف له‌وه‌وه‌ تێ گه‌یشت که‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌ی ئە‌وی هه‌یشتا له‌ دلدا ماوه‌ ئنجا که‌ یوسف سه‌رسورمانی خۆی له‌وه‌ پیشاندا که‌ (مه‌ریه‌م) بۆ زۆرداره‌که‌ی خۆی ئە‌پارێته‌وه‌ له‌ خوا، (مه‌ریه‌م) پیتی گوت: (یه‌سوع گوتی: دوژمنانی خۆتان خۆش بوئ پیرۆزبایی له‌وانه‌ بکه‌ن که‌ جنیوتان پێ ئە‌ده‌ن و توانج و پلارتان تێ ئە‌گرن چاکه‌ بکه‌ن له‌گه‌ڵ ئە‌وانه‌دا که‌ ئیپوه‌یان خۆش ناوی بۆ ئە‌وه‌ که‌سانه‌یش بپارێنه‌وه‌ که‌ خراپه‌تان له‌گه‌ڵ ئە‌که‌ن و زۆر و سته‌متان لێ ئە‌که‌ن!)

یوسف پۆماییه‌ نه‌خۆشه‌که‌ی ده‌رمان کرد هه‌ر له‌ناو ئە‌وه‌ خانووه‌یشدا نانی شتیوانی خوارد به‌لام له‌وه‌ سه‌ری زۆر سوپما که‌ (مه‌ریه‌م)ی دیی، وه‌ک که‌بیانویه‌کی مالتی پێزی لێ ئە‌گیری که‌چی خۆشی که‌ نیه‌زکێکه‌ و وه‌ک به‌نده‌یش وایه‌، دانیشتیوانی خانووه‌که‌ هه‌موو خۆشیان ئە‌ویست هه‌موو پێزیان لێ ئە‌گرت (مه‌ریه‌م) ئە‌وه‌ی بۆ گێپرایه‌وه‌، که‌ له‌وه‌تی (مه‌سیا) ئە‌وه‌ گیانه‌ خراپانه‌ی له‌ له‌شی ده‌ره‌یتاوه‌، که‌ زال بووبوون به‌سه‌ر ده‌روونیا، دلنیایی پێ گه‌یشتوووه‌ و ده‌روونیشی پرپوه‌ له‌ ئارام و ئاسایش ئیتر له‌ و ساکه‌وه‌ وای لێ هاتوو هه‌یچ گوێ ناداته‌ توانج و پلاری ئە‌مو ئە‌وه‌، ریسواکردنیشی له‌لایه‌ن (جایۆس)ه‌وه‌ کار له‌ دلێ ناکات چونکه‌ دلێ پرپوه‌ له‌ چاوپۆشی، پرپوه‌ له‌ ئارام!...

(جایۆس) ئە‌وه‌ شه‌وه‌ ئیش و نازاری زۆر بوو (یوسف) هه‌رچه‌ندی کرد ئە‌وه‌ی بۆ پرژگار نه‌کرا که‌بوو به‌به‌ره‌به‌یان ده‌موده‌ست مرد لاشه‌که‌یان له‌ شپوه‌یه‌کی سه‌ربازانه‌دا ناشت (مه‌ریه‌م) له‌گه‌ڵ شپوه‌ن که‌ره‌کاندا، له‌ ناوه‌راستی به‌نده‌ و نوکه‌ره‌کاندا ئە‌رۆشت. کراسیکی ره‌شی له‌به‌رکردبوو، جوانیه‌که‌ی ده‌ره‌خست نه‌ته‌وه‌ی (جه‌لیل)یش ئە‌وه‌ کۆمه‌له‌یان به‌چاویکی پرپشم و قین و دل پێ خۆش بوونه‌وه‌ سه‌یر ئە‌کرد کاتی که‌ (مه‌ریه‌م) به‌لایاندا تێپه‌ری، ژنیک تفی لێ کرد و ئە‌م وشه‌یه‌ی لێ دووباره‌ ئە‌کرده‌وه‌: (سۆزانی!... سۆزانی!) ئە‌مه‌ به‌لای (یوسف)ه‌وه‌ زۆر ناخۆش بوو که‌ (مه‌ریه‌م) به‌وه‌ جوژه‌ بیینی له‌ ریسواکردنی (جایۆس) پرژگاری بووب، که‌چی به‌ره‌نگاری پشم و قین و نازاردانی نه‌ته‌وه‌ بیی، که‌ ئە‌وه‌ خۆی له‌ پێناوی پرژگارکردنی جووله‌که‌کانی ئە‌سکه‌نده‌ریبه‌دا به‌خت کرد!...

کى ههيه له ئيوه که بى گوناھ بى؟!...

که له ناشتنى جايوس بوونهوه، يوسف بهدواى مهربه مدا گهرا که تهماشای کرد، و له باخچهى ماله کهدا کهوتوووه ئەمه نده مانوووبوو، پهکى کهوتوووه کاتى که مهربه م زانى يوسف له وپيه، به دهه ميه وه پيکهنى و خوى فرى دايه باوه شيه وه، پيى گوت: (ژيان بى تو چه ند ناخوشه!... به راستى پيشيمان بوومه ته وه له وهى که گويم له ناموزگار بيه کانى مه جدلت نه گرت!...)... (يوسف) ييش پيى گوت که له گه ليا بگه رپيته وه بو (ئورشه ليم) (مهربه م) ييش گوتى: (جارى بام خوم پاک بکه مه وه. چونکه به پيى تايينى جووله که نه بى واکه م!... ئەمه وئ له ناو خانوووه کونه که ماندا ئەم زستانه به سه ر ببه م به هوى نويزکردن و گويزگرتن له ناموزگار بيه کانى (مهسيا) وه خوم پاک ئەکه مه وه له گوناھ پاش ئەوه له سه ره تاي به هاردا ئەبينه ژن و ميتردى به کترى!...) .

(يوسف) ييش له وه دلنيا بوو، که (هادجا) ناگای لى بوو، خه مخورى ئەکرد له به ر ئەوه نه يوست به ربه رچى بداته وه ده موده ست کوچى کرد بو گوندى (کفر ناحوم) چونکه (بيلا تس) ئەو فرمانه ي دابوو به سه ردا، که له وه دنگه بکو لپته وه که گوايا (يه سوع) به کيک له کچانى ئەو گونده ي زيندوو کردۆته وه!...

کاتى له گوندى (کفر ناحوم) گه رايه وه، سه رپيکى له مالى (مهربه م) دا که تهماشای کرد چوارلاى خانوووه که پر بوو بوو له مرؤف پاشان زانى که نه ته وه (مهربه م) ي گرتوووه بو ئەمه ي وهک ئافره تپيکى داوین پيس سزاي بدات و به رده بارانى بکات (يوسف) ييش به دلپيکى پر کلپه و زامه وه قيراندى گوتى: (مهربه م)!... بزيه کا ئيمرو نازاد بویت له ده ست به نده يى، تابيسته نيچيرپک و بکه ويته ده ست ئەو شپت و ويتانه وه!...)... به ناو ئەو کومه لانه دا ريگای خوى کرده وه و تيبپه راند، که تهماشای کرد ئەوا (مهربه م) به پيوه يه و پالى داوه ته وه به ده رگای خانوووه کهى خويانه وه (هادجا) ييش به ته نشتيه وه وه ستاوه (مهربه م) هينچ ترسيکى پيوه ديار نه بوو بى باکانه وه ستابوو، ده ربه ست به که س نه بوو به لام هه ر تهماشای (مهسيا) ي ئەکرد که له ناوه راستى ئەو کومه لانه دا وه ستابوو (فه ريسى)^(۱) به کان له (مهسيا) يان پرسى: (ماموستا ئەم ئافره ته داوین پيسه به پيى تايينى موساي ئەبى به رده باران بکرى ئەفه رموويت چى؟!...)... به لام له راستيدا ئەوانه، ئەيانويست قسه ي لى ده ربه يتن... ئەگه ر برياريدا به رده باران بکرى،

ئەوه ئەگه پيى که هانه يان ئەدا به رده بارانى بکه ن... خو ئەگه ر فه رمويشى وازى لى به يتن ئەوا به ناموزگار بيه کهى خوى ده ستورى تايينه که ئەشکيى!...

به لام (مهسيا) ده موده ست وه رامى نه دانه وه... ئەو هه ر ئەوه نده ي کرد، نوشتايه وه و به په نجه له سه ر زه ويه که ئەينو سى... پاشان سه رى به رز کرده وه و به نه رمونيانى و شيرين بيه که وه پيى گوتن: (هه ر کاميکتان بى گوناھه بام له پيشدا به رديکى تى بگري!)... دووباره ده ستى کرده وه به نو سين له سه ر زه ويه که کاتى که نه ته وه ئەوه يان بو دهرکه وت که چيى له سه ر گلّه که نو سيوه، کزومات بوون و، له جى خويان وشک بوون تهماشايان کرد هه له کانيان و گوناھه کانيان، هه مو يان له سه ر ئەو گلّه نو سرون ئيتر خويان له خويان ته ريق بوونه وه هه ستيان به نه گى و سه رشورپى خويان ئەکرد پاش ئەوه يه ک له دواى يه ک جيگا که يان به جيته شت! ئيتر که س له ويدا نه مايه وه (مهربه م) و (هادجا) و (يوسف) و (مهسيا) نه بى ئنجا (مهسيا) رووى کرده (مهربه م) و پيى گوت: (برو، جارپيکى تر گوناھه که!)...

ئيتر له وشه وه دا، ماله کهى (مهربه م) گه يشته وه دۆخى جاران ژيانه کهى پيشووى هاته وه ناو. جا له و کاته دا که (مهربه م)، له ناو باخچه که دا، له باوه شى (يوسف) دا بوو، يوسف به مهربه مى گوت: (ئه ترسم له وهى به جيت به يلم و نه ته وه هه لمه تت بباته سه ر!...)... مهربه م ييش گوتى: (مهسيا ئەتوانى پرگارم بکات له ده ستيان... من به يانى دواى ئەکه وم تا (ناسيره)، بو ئەمه ي بچمه ژير تالا کهى ئەوه وه!...)...

(يوسف) ييش به به زه يى پياها تنه وه ديه که وه پيى گوت: (مه به ست ئەوه تا کاره کهى من و تو هه ل ئەوه شپته وه؟!...)... (مهربه م) ييش گوتى: (شتى واهه يه که له ئاره زوواتى (۱) مرؤفايه تى به رزتر و پيرؤزتره... ئەگه ر بيت و ژيانى خومان له پيناو (يه سوع) دا به خت بکه ين، له ئەنجامدا کامه رانترمان لى دى... چونکه بيگومان ئەو، ئەو (مهسيا) که چاوه روانبى ئەکرى!...) (يوسف) ييش تى گه يشت که مه به سى (مهربه م) چييه... په ييشى به وه برد که بزيه کا مهربه مى ده ست که وتۆته وه، تا دووباره له ده ستى ده ربه يته وه!...

(۱) راستتر: ئاره زووه کانى...

(۱) فه ريسى: جووله که توندره وه ده مار تونده کان.

گهله کۆمهکی گهوره!

بۆ رۆژی دوایی، (یوسف) له گهله (مهريهه) دا چوو بۆ (ناسیره) پاشان چوو بۆ (ئورشهليم) بیرهوهریی ئه و رۆژانه ییشی ئه هاته وه یاد، که به کامه رانییه وه له ناو (جهليل) دا رای ئه بوارد ههستی به خۆی کرد که سایه و پایه و سامان، به هه موویان، نه یان توانی جیگای ئه و کامه رانییه پر بکه نه وه که له ده می لای نییدا هه یبوو، له و کاته دا که هه ر پزیشکیکی هه ژاری بی ناوونیشان بوو، چوار پیکه ی خۆی له ناو کۆلانه کانی (ته به ریه) دا لێ ئه خوړی!... ژیا نه که ی (ئورشه لیم) ی تال و ناخۆش بوو بوو، لێیشی وه پس بوو بوو.

له هه موولایه که وه دهنگی بلا بوو نه وه ی بیروبا وه ره کانی (مهسیا) و ده رکه وتنی شاکاره کانی ئه و، که له ده ست که س نه ئه هاتن، ئه هات و ئه که وته به رگوتی (یوسف)... ته نانه ت رۆژ پیکیان به وه ییشی زانی که (هیرۆدۆس) ی خونکار و پیاوه ئاینیه کانی جووله که کان داو ئه نینه وه بۆ (مهسیا) که بیکوژن ئه ویش ده موده ست چوه لای (مهريهه)، تا له و که ی نه وه یه یه وه وریای بکاته وه (١) ده سته ی (مهسیا) ییشی له ولای گوندی (بیت سهیدا) وه دۆزییه وه (مهريهه) ی له رازی گه له کۆمه کی که ناگادار کرد و، خۆیشی گه راپیه وه بۆ (ئورشه لیم).

یوسف له زستاندا، خۆی به نه خۆشه کانی خۆیه وه خه ربک کرد. تپک چوونی بیروبا وه ره کانی ئایین و ره وشت و خووی به چاوی خۆی ئه دیی خۆ له ناو پیاوه ئاینیه کانی جووله که، و کار به ده ستانی په یکه ر گاکه دا، ئه و ئایین و ره وشت و خووانه، هه ر به جار پک نه ما بوون!... له به ر ئه وه، (یوسف)، له کانگای دل به وه حه زی ئه کرد (ئورشه لیم) و سایه و پایه که ی خۆی به جی به یلی، هه ر بۆ ئه مه ی که له گه له (مهريهه) دا له (مه جدله) دا بژین!... به لām مه رج ئه وه بوو (مهريهه) بیته سه ر رێ!... جا (یوسف) له م باره دا بوو، تا رۆژ پیکیان زانی که (مهسیا) ی گه وه، که وتۆته ر پگا و روویشی کردۆته (ئورشه لیم)... یوسف ههستی کرد، که (مهسیا) و شاگرده کانی که وتوونه ته ته نگوچه له مه یه کی گه وه وه... چونکه دانیش توانی شاره که سه ر به رۆماییه کان بوون له به ر ئه وه ده موده ست رۆیشه ته ده رێ، تا له ر پگادا به (مهسیا) و کۆمه له که ی بگات و هوشیار یان بکاته وه له و داوه ی که بۆیان ناونه ته وه!... یوسف

(١) یان: ناگاداری بکات.

کۆمه له که ی له ناو دۆلیکی قوولدا چاوپێ که وت (مهريهه) ییشی که ئه وی چاوپێ که وت دلی کرایه وه و شادمان بوو... کۆلی یوسفی ماچ کرد... یوسف یش مه به سی هاته که ی خۆی تی گه یاند... به لām (مهسیا) له ناو نامۆژگار ییه کانی خۆیدا ئه وه ی گوتبوو، که بۆیه که ئه چپته ناو شاری (ئورشه لیم) وه تا بکه ویتته ده ست پیاوه ئاینیه کانی جووله که وه، ئازاری بگات و بمړی!... له به ر ئه وه (یوسف) و (مهريهه) په ییان به وه برد که پتویست به ترس و له رز ناکات!...

(مهسیا) له (ئورشه لیم) دا پتیشوازییه کی یه جگار ناوازه کرا هۆگر یوونی که سانیش به وه وه، بوو بووه هۆی هانه دانی پیاوه ئاینیه کان که زۆر تر خه ربکی ئاماده کردنی داوه که یان بن ئنجا که جه ژنی (..... فصیح) (١) نزیک بووه وه و به هار دهستی پێ کرد، جووله که کان خه ربکی خۆ ئاماده کردن بوون بۆ ئه و جه ژنه... پتیش ئه مه ی جه ژن ده ست پێ بکات، به حه فته یه ک، ئه وانه ی بۆ خواپه رستی و سه ر لێ دانی (ئورشه لیم) له جیی خۆیان بزوتبوون، هه موویان گه یشتنه ئه وی ئه و رۆژه ییش که پیاوه ئاینیه کانی جووله که و سه رۆکه کانی نه ته وه (یه سوخ) یان گرت، به بیانوی ئه وه وه که له ژیره وه گه له کۆمه کی له ده سه لاتی شاهه نشاهی رۆما ئه کات، بۆ ئه مه ی خۆی بیته سه ر ته ختی شاهیی جووله کان... ئه و رۆژه دوایی ژیا نی (مهسیا) نزیک بووه وه!... له رۆژ پیکه ی هه ینی دا (مهسیا) یان له ناوه ند دوو دزدا، کرد به داردا... هه تا پتیشیان کرا، لێیا ندا و سووک ریسواشیان کرد... که چی (مهسیا) ییش هه ر ئه م پارانه وه یه ی دووباره ئه کرده وه: (ئه ی باوکی هه مووان! بیان به خشه! چونکه خۆشیشیان نازانن چی ئه که ن!...)... (مهريهه) و (یوسف) ییش به ته نیشت داری هه لئواسینه که ی (مهسیا) وه دانیش تبون به جییان نه ئه هیشت... کاتێ که (مهسیا) گیانی پاکێ به خاک سپارد (یوسف) به هۆی ئه و نازه وه که هه یبوو له لای (بیلاتس)، تێ کۆشا، تار پتی درا، لاشه که ی (مهسیا) وه ربرگری... ئنجا (یوسف) له گۆر پکی تازه دا، (مهسیا) ی ناشته وه... که چی له گه له ئه وه ییشدا (مهريهه) هه ر وازی له و قسه یه نه ئه هیئا که (مهسیا) ی گه وه، زۆری پێ

(١) مامۆستا له ده سنووسه که دا بۆ شایی به رامبه ر (فصیح) داناوه که دیاره مه به ستهی مانا کوردیه که یه تی و له به م به رامبه ر لاپه ره که ش هه مان وشه و نیشانه ی (?) داناوه، به لām له کتیبی (ژیا نی مه سیح) دا بۆ ئه مه وشه ی (په سخ) ی داناوه که نازانم چۆن ئه مه ی هه لپه ژارد وه هه ر چۆنی بی ئه مه ئه و جه ژنه یه که جووله که کان به رابه ر پتی عیسا پیغه مبه ر له ئوی نیل به سه لامه تی په رینه وه، رزگار یانبوو له ده ست فیره ون.

ناچی له گۆره کهی خۆی دیته دهره وه و زیندوو ئه بیته وه، که خۆبشی ههر وای گوتوو!...^(۱)

له زیندوو بوونه وهی مهسیا دوو کهس ناگای لئ بووه! .

له پۆژی یه کشه مهی دوا ییدا، (یوسف) چوو بۆ کرینی که رهستهی خۆش کردنی لاشه کهی (مهسیا) مه ریه می به ته نشت گۆره که وه به جی هیش کاتی که گه پرایه وه، سه رنجیدا ده موچاوی (مه ریه م) گه ش بو بو وه وه و پری بو بو له مزگیتی. (مه ریه م) که سه یری کرد بو، به ردی گۆره که له جی خۆی نه ما بو ده سی کرد بو به گریان، ترسا بو له وهی که (بیلاتس) لاشه کهی دزیی... کاتی که ئاو وری دایه وه، له پری که کیکی بینی، به ته نشتی وه وه ستا وه، پتی ئه لئ: (مه ریه م) ههر ئیسته پڕۆ به شا گرده کانم و به که سانی تریش بلئ که من له ناو مردوو اندا راست بو مه ته وه!... (یوسف) ییش ترسا له وهی که سه رۆ که کانی جووله که کان ئازاری (مه ریه م) بدن، ده موده ست (مه ریه م) ی نارد بۆ (عه ماس) ئیواری ئه و پۆزه ییش، خۆبشی پۆبشت تا پتی بگات. لایکیشی له گه لدا بو که ههر به ناو ئه و ریگایه دا ئه پۆبشت له کاتی کوچ کردنه که یاندا، یه کیکی تریشیان هاته سه ر، که هیچیان نه یان ئه ناسی.

کاتی گه یشتنه ئه و خانو وهی که (مه ریه م) تیا بو، (یوسف) ههر دوو ها وری که ی خۆی بانگ کرده سه ر ناخواردنی ئیواری کاتی که شبو هاته پیشه وه و ههر سیکیان ده ستیان کرد به نوێژ کردن (یوسف) و ها وری که ی جیگای بزما ریان به ههر دوو ده ستی پیا وه

(۱) بۆ زیاتر روونکردنه وهی ئه م کۆتاییه تراژیدی ئامیژهی هه زره تی مه سیح، ده بی په نا به رینه به ر قورئانی پیرۆز و خه به ری راستیی له وه وه ده ستگیرکه یین: «... له به ر پتی خوا لادان و ئه و بوختانه گه وه بۆ مه ریه میان هه لبه ست، له به ر ئه وه ش که ده یانگوت: ئیمه عیسا ی کوری مه ریه من له ناو برد - که پیغه مبه ری خودا بو - که چی نه ئه وان کوشتیان، نه توانیان له قه ناره ی دن؛ به لام سه ریان لئ تیکچوو بو، نه یان ناسی و ئه و که سانه ی دهرباره ی ئه م له ناو خۆدا کیشه یانه، له رایه که یان دوو دلن له و باره وه و ههر په پیره وانی گومانن و بیگومان نه یان کوشتوووه. به لکو خوا به ره و خۆی هه لکیشایه وه. خوا هه میشه خاوه نی ده سه لات بو وه و له کارزانه (جزمی شه شه م - سو ره ی نیسا، ۱۵۶-۱۵۸ - قورئانی پیرۆز، وه رگێڕاوی مامۆستا هه ژار. چاپی تاران. نشر احسان.

هه ره ها بۆ زیاتر له م با سه وه به روانه: ته فسیری نامی بۆ قورئانی پیرۆز، مه لا عه بدولکه ره می موده یس به رگی دوو ۱۹۸۰ به غدا، ل ۶۶۴-۶۶۹.

نه ناسرا وه که وه دی، که به سه رداری چه لیپا که وه لییان درابوون... جا له وه وه تی گه یشتن که ئه و پیا وه ئه بی (مه سیا) بی!... (یوسف) ییش ده موده ست چوو ه ژوو ره که ی ته نیشتیان، موژده ی به (مه ریه م) دا... که چی که هه ردوو کیان هاته وه ژوو ره که، ته ماشایان کرد له وئ نه ما وه!... ئیتر له و کاته وه، هه ردوو کیان چوو ه دلپانه وه، که (یه سو ع) ههر ئه و (مه سیا) یه بو وه که (ته ورات) موژده ی هاته نی دا وه... جا له به ر ئه وه (مه ریه م) پی شنیازی کرد بۆ (یوسف)، که هه ردوو کیان بی نه نا گاداره کان^(۱) به سه ر ئه وه وه که (مه سیا) له ناو مردوو اندا راست بو ته وه!... به م ره نگه، کاره سات وای هی نا، که (یوسف) و (مه ریه م) له دوا ییدا یه ک بگر نه وه... که خۆشه ویستی هه ردوو کیان پی که وه بیه ستی ته وه... ئه وه ند هه یه، ئه و خۆشه ویستی به له و خۆشه ویستی به دلئ مرۆ قایه تی پتوه راهاتوو ه ئه وه خۆشه ویستی به کی و ابو، که له و خۆشه ویستی به پاکتر و به رز و پیرۆز تر بو... چونکه هه ردوو کیان له سه ر خۆشه ویستی خوا یه کیان گرتبوو!...

ته و ابو و

۱۹۶۶ / ۴ / ۳.

(۱) ناگاداره کان: شایه ده کان.

مۆزار

نووسىنى: ھەنرى تۆماس

ئەم نووسراوھ

جىيى داخە كە جىھان ھەر وا بووھ: ھەچ زانا و ھونەرمەند و وئىژەوانىتىكى گەورە و بلىمەتى تىدا ھەللكەوتىتى، لە جىياتى ئەمەى دەستى بگىرى و يارمەتییى بدرى و ژيان گوزەرانى بۆ ئاسان بگرى و پاىەى بلندى پى بدرى، لەلايەن نەتەوہكەى خۆيەوہ، بەپىچەوانەوہ، ئازار دراوہ و، زىانى پى گەبىنراوہ و، تەفروتوننا كراوہ و كەمتەرخەمىيە لە گەلدا كراوہ، تا لەناو ھەژارى و پەنجەرۆيى رىسوايىدا سەرى ناوہتە خاكەوہ.

(مۆزار)ى بەسەزمانىش كە ساز و ئاواز لىدەرەتكى ئەلمانىيە زۆر گەورە و شارەزا و بلىمەت بوو لە ھونەرەكەى خۆيدا، ھەر لە تەمەنى پىنج سالىيەوہ جىھانى ھىتابوہ سەرسورمان.

بەرھەمەكانىشى تا دوايى تەمەنى كە تەنبا (۳۵) سال بوو، ھەر لە گەشەكردن و برەودابوون، تا ھەموو خاكى ئەوروپاي گەشكەدار كرد و، ئەوپەرى پىز و پەسەندكردنباي بۆ خواوہنەكەيان پچرى.

كەچى مۆزارى بەسەزمان، كە لەو تەمەنە بچووكەيدا گىيانى پاكى بەخاك سپارد، لە ژيانىكى تال و ناخوشدا، لەوپەرى ھەژارى و ھەناسەساردى و پەنجەرۆيىدا مرد.

جا ئەم نووسراوھ ناوازيە، (مۆزار)، كە ھى مېژوونوسى بەناوبانگى ئىنگلىز، (ھەنرى تۆماس)ە، بەدوورودرېژى چىرۆكى ژيانى ئەم پىاوھ گەورەيە لە شىوہيەكى رەند و رەنگىندا دەردەخات، كە بەزەيى پىاو دەبزووتىتى و بۆئەو جوانەمەرگە بەنرخەيش، كە ھىچ خۆشبيەكى وای لە ژيانى خۆى نەچىشت، فرمىسكى دەرژىنى منىش كە ژيانى (مۆزار)، پىشكەشى (خوتىندەوارانى كورد) دەكەم، ژيانى سەدان زانا و ھونەرمەند و وئىژەوانانى بەكەلك و بەنرخى كوردەوارىيان دەخەمەوہ ياد، كە ھەتا لە ژياندابوون، لەناو ئازار و خەم و پەژارە و سەرگەردانى و ھەژارىدا تالونەوہ، بەھۆى ناشىتى و بەدكردارى و زۆردارىيە خۆمانەوہ!...

لە راستىدا سەربەرزى و سەربەستى و سەرنەفرازى، تەنبا، بەو گەلە دەبى، كە نرخ بەزانا و ھونەرمەند و وئىژەوانانى خۆى دەدا و، دەست گىرۆيىيان دەكا و، كاروبارى گشتىيە

خۆبشى دەداتە دەستىيان خۆشبەختانە، ئەم سەردەمە، جىھان، لەم رووہوہ كەمىك گۆرراوہ و، رووى كردۆتە باشى لە گەلىك خاكى پىشكەوتوى سەر زەمىندا، ئەم پىزگرتن و، پىشگرتن و دەستگرتنى زانا و ھونەرمەند و وئىژەوانانە دەبىن تەنانەت خاكى و ايان تىدايە، وەك (سوید)، پىز و يارمەتى و پاداش بەزانا و ھونەرمەند و وئىژەوانانى ھەموو جىھانىش دەبەخشى، پىجگە لە ھىنەكانى خۆى^(۱) جا تۆ بلىي ئىمەيش لە خەوى كۆلى ھوشيار بىيەوہ و بەزەيىمان بەخاكەماندا بىتەوہ و، ئىتر لەمە بەدواوہ پىز لە زانا و ھونەرمەند و وئىژەوانەكانمان بگرىن و پىشگرتن بگرىن و، دەستىشيان بگرىن، تا لەگەل كاروانى جىھاندا پىشكەوين؟... ئەمە ئاواتىكى مەزنى گشتىمانە.

لە خودام دەوى بىتە دى!...! (*).

شاكارىكى بى وئىنە

«ئاواز گىيانى سازە... ھەر لە ئەسپىكى رەسەنى لەش رىكوپىك دەكات كە بەناو رىگا فراوانەكانى دەنگدا تاو بدات.

جا لەو تاودانەدا گۆرانى پەيدا دەبىت... تۆ ھەرچەند دەكەيت ناتوانىت فىترى بىت... چونكە ھەرچەند لە ساز بكوئىتەوہ، دەستكەوتت كەمترى لى دى... ئەوئەندە ھەيە ھەستى پى دەكەيت و تاسەيشت پى دىتە جۆش!...»

جا لە بنچىنەى ئەم راستىيە سەردەتايىانەوہ بوو، كە مېشكى (ولفگانگ) لە مندالىدا كرايەوہ... كاتى كە باوكى بەپەروشىكەوہ پى دەگوت «دەى بام ساز و ئاوازىك لى بدەين!»، (ولفگانگ) ھەستى بەو راستىيانە دەكرد و، پەيشى پى دەبەردن...

(لېوپۆمۆزار)ى باوك، ساز و ئاوازلىدەرەتكى فەرمانبەر بوو^(۱) لە كلىساي

(۱) مەبەستى لە پاداشتى (نۆيل)ە كە لە سوید ھەموو سالىك لەلايەن (ئەلفرد نۆيل)ەوہ ۱۸۳۳- ۱۸۹۶ كەزانايەكى كىمىياگەرىيە ئەو ولاتە بوو لە ۱۸۶۶ دىنامىتى دۆزىوہ، جا لەسەر وەستىتى خۆى سامانەكەى تەرخان كرا بۆ پىنج ھەللكەوتوو لە بواردەكانى: ئەدەب، فىزىيا، كىمىيا، پىشكى و ناشتى لە ولاتانى جىھاندا نەك تەنبا سوید.

(*) : خۆش بەختانە، لای ئىمەيش ئەم ئاواتە لە سالى ۱۹۶۸ بەدواوہ دەستى بەھاتنە دى كرد (وەرگىتر).

(۱) باشتەر وابوو: فەرمانبەرەتكى شاز و ئاواز لىدەر بوو...

(سالیزبۆرگ)دا... ژنه که یشی له هه موو ئافره ته کانی شاره که جوانتر بوو... کوره که یشیان که ناوی (ولفگانگ) بوو هه ر له مندالییه وه^(۱) له (پیانۆ) لیداندا گه یشته ئه و په یری هونه رمه ندی ئه وانه ی ناسیایویشیان بوون ده یانگوت: گوپچکه کانی ئه م منداله له ئه ندازه به دهر ناسکن، له وزه به دهر هه ست به دهنگ ده کهن و، دهنگ کاربان تی ده کات ته نانه ت ئه وهنده زیره ک بوو، له هه ر ئامییرتیکی ساز و ئاوازه وه دهنگیک دهر بچوايه، ده یزانی ئه و دهنگه به کام ئامییر لیدراوه و، له په یژه ی ساز و ئاوازشدا له چ پله یه کدا وه ستاوه که چی هیشتا فییری نووسین و خویندنه وه ی پیته کان و ژماره کانیش نه بوو بوو!...

ئه وهنده ی گوپچکه کانی ئه و منداله یش ناسک بوون و، زوو هه ستیان به دهنگ ده کرد، ئه وهنده یش چاوه کانی گه ش و فراوان بوون و پرپوون له زیندویتی!... چاوه کانی له چاو ده موچاوه بچکۆله که یدا گه وره دهرده که وتن دانیشتوانی (سالیز بۆرگ) یش له باوکی (ولفگانگ) یان دهرسی: «توخودا لیۆیلدی باوک، پیتمان بلتی ئه و چاوانه ی ولفگانگ چی ده بین؟»... باوکه که یش رووی ده کرده کوره بچکۆله که ی خۆی و له چاوه کانی ورد ده بووه وه، تا وای لێ ده هات چاوه به ست ده بوو... له و دوو چاوه دا بریسکه یه کی سه هیر و سه رسوره یتنه ر هه بوو... بریسکه ی بلیمه تی و تیشکی پیگه یشتووی... بلیمه تی ساز و ئاواز... ههروه ک گیانی (ولفگانگ) له و چاوانه وه به گه رمیکه وه بلتی: «من ناتوانم هۆنراوه بنووسم... نایشتوانم وینه بکیشم... به لām ده توانم ساز و ئاواز لێ بدهم... بابه گیان من له خوداییه وه فییری ساز و ئاواز بووم!».

وا ده هاته پیش چاوی باوکی... ئه م منداله بچووه که، (ولفگانگ)، چهند سه هیر بوو!... هیچ رۆژتیک نه بوو سه د جار ده ست نه کاته ملی باوک و دایکی و لیبیان نه پرسیت: ئایا خۆشیان ده ویت یان نا؟

جاری وا هه بوو باوکی چه زی ده کرد بیدوینی و، بیبزوینی له به ر ئه وه پیتی ده گوت: نه ء خۆشم ناویتی... که چی زۆری پێ نه ده چوو منداله که چاوه کانی داده گیرسان و پریش ده بوون له فرمیسک... لیوه کانیشی ده ستیان ده کرد به له رزین... به لتی، وولفگانگ، تا ئه م

(۱) له راستیدا (ولفگانگ ئه ماد یۆس مۆتسارت) که به (خۆشه ویستی خوا) ش ناوده برا، له ۲۷ ی کانوونی دووه می ۱۷۵۶دا له دایکبووه، به ر له مه یش به پینچ سال (ماریا ئانا) ی خوشکی له دایکبوو، ئه م دووانه پاش چه وت منالی تره اتن که هیچیان بۆ دایک و باوکیان نه ماپوونه وه. ماریای خوشکیشی ههروه ک مۆتسارت له بواری هونه ری مۆسیقادا لیزان و هه لکه وتوو بووه به لām له بلیمه تیدا نه ده گه یشته ئه و.

ئهنده یه دلێ ناسک بوو زوو هه ستی به شت ده کرد... شت زوو کاری له دلێ ده کرد... هه رچه ندی ده کرد خۆی پێ چاره نه ده کرا... هه ر ئه وه نده گوپی له ئاواژتیک بووايه، که له که ره نایه که وه به اتایه دهر وه، ده ستبه جێ دلێ داده خوریا!...

هه ر له مندالییه وه دیار بوو که ژبان بۆ ولفگانگ سه خت ده بێ چونکه هه ستی وا ناسک به هه ر که سپیکه وه بێ، به زه بی به خاوه نه که ی خۆیدا نایه ته وه، تووشی خه فته ت و ئازاری ده کات... به لām... هه رچۆنیک رۆژگار ده یه وێ، بام بیکات... پیتی ناوی خۆی به خه موخه فته وه بتلیینیته وه، هه ر له به ر ئه مه ی که ژبانی به سه خت لێ ده روا!؟... ئه و که مندالیکی هه لکه وتوو بێ، که مندالیکی بلیمه ت و پیگه یشتوو بێ، به سیه تی... که واته بام خه ربکی ساز و ئاوازه که ی خۆی بێ... له گه ل بلیمه تییه که ی خۆشیدا هه ل بکات!...

ساز و ئاواز بۆ خونکاران و شاهه نشاهان لێ ده دات!...

«مۆزار»، که گه یشته ته مه نی چوار سالان، ده ستی کرد به هه لبه ستنی پارچه ی ساز و ئاواز که له سه ر (پیانۆ) لێ ده دران... ئه و پارچانه تا ئیمپرۆکه یش ماونه ته وه!^(۱) که ته مه نی گه یشته پینچ سالان پارچه ساز و ئاواژتیک و اگرای دانا که پیانو لیده ریکی ئاسایی پیتی نه ده کرا لیبی بدات که چی خۆی دانهره بچکۆله ی مندال، ده یتوانی لیبی بدات!... بلیمه تییه که ی موزار بلیمه ت نه بوو، هه موو که سی ده هینایه سه رسورمان!...

به باوکه که یان گوت: «ئه م منداله ی تۆ گه ئجینه یه کی به نرخه! به قسه ی ئیمه ده که یت کوره که ت هه لکه و بگه ل خۆتدا و برۆ بۆ گه شتیک، بگه ری به ناو کۆری خونکاره گه وره کانی ئه وروپادا.

(۱) زۆریه ی ئه و زانیاریانه ی دهرباره ی مۆتسارت ده نووسرین له پیتی ئه و نامه و یاداشته وه ن که کاتی خۆی ئه وانه ی ناسیویانه له باره یانه وه نووسیوه له نامه ی که سپیکه مۆسیقازانی ناو کۆشکی شاهانه ی نه مسسا بۆ خوشکه که ی مۆتسارتی ناردوه - دوا ی مردنی - ده لێ: رۆژتیک له گه ل باوکیدا چووینه ماله وه، که روانیمان مۆتسارت له سه ر کورسیه که و خه ربکی نووسینه، ته مه نی چوار سال بوو، که دیقه تمان دا خه ربکی نووسینی نۆته ی پارچه مۆسیقایه که، سه ر سامبووین له نووسینه که و له قورس و گرانی نۆته که، پیتمان گوت: ئه مه کاریکی چاکه به لām هینده قورسه لیدان و دهره یتانی به مۆسیقا زۆر گرانه، که س نایزان، وه لاهه که ی ئه ویش ئه وه بوو، چوه سه ر پیانوکه و ده ستی به لیدانی کرد و وتی: راسته، گرانه، به لām ئه مه وای لێ ده کات ببیته (کۆنشرتۆ) - یانی دابلۆگتیک له نیوان ته نیا ناله تیکی مۆسیقا و هه موو ئوکیسترکه - هه روا جه ختی له سه ر ئه وه ده کرد که ته نیا مه شقکردنیکی ورد و به رده وام وا له پیاو ده کات لیبی بزانی و تیاشاره زا بێ... جا ئه وکاته ئاسان ده بی.

واتا (تۆپرا) هه‌لبه‌ستنی به‌هیوای ئه‌وه بوو که ساز و ئاوازه‌کانی ئاسمانی لاسایی خانه‌کان^(۱) به‌زمگه‌هه به‌پێژه‌کان بگرنه‌وه. ئاوبانگ و ناوونیشانیشی به‌هه‌موو لایه‌کی جیهاندا بلأو بکاته‌وه.

(مۆزار) هه‌شتا له‌گریی دووه‌می ته‌مه‌نی تپه‌ری نه‌کرد بوو، که ئه‌م هه‌موو هه‌یوا و ئاواته‌ گه‌ورانه‌ی هه‌بوو!... ئاخۆ به‌کیک ئه‌م جووره‌ هه‌یوا و ئاواته‌ گه‌ورانه‌ی هه‌بێ، به‌په‌چووک داده‌نرێ؟! نه‌ هه‌رگیز به‌په‌چووک دانانرێ!... چونکه هه‌لبه‌ستنی ساز و ئاواز و گۆزانیی لاسایی‌کردنه‌وه (تۆپرا) بۆ ئه‌و شتیکی گران نه‌بوو ئه‌و (مۆزار) بوو که توانی سه‌رکرده‌یی ده‌سته‌یه‌ک له‌ ساز لێده‌ران بکات، له‌ ئاهه‌نگیکی ئایینی به‌سامدا، که ئه‌و نوێژکه‌رانه‌ی له‌ویدا بوون^(۲) له‌به‌ر په‌چووکێ له‌شی، هه‌رچه‌ندیان ده‌کرد نه‌یانده‌توانی بیبین!

هه‌رگیز دانانی ساز و ئاواز و گۆزانیی لاسایی‌کردنه‌وه بۆ ئه‌و گران نه‌بوو، که ئه‌مه‌نده بیره‌وه‌ری تپه‌ری بوو، ئه‌مه‌نده زیره‌کیه‌که‌ی له‌ ئه‌ندازه‌به‌ده‌ر بوو، هه‌موو ئاوازیکی گۆزانیی ئایینی له‌به‌ر ده‌کرد، که له‌ کلێسای (په‌ترۆسی په‌رۆز) دا ده‌گوترا، که چی گۆزانییه‌که هه‌شتا تۆماریش نه‌کرا‌بوو!... «مۆزار» ئه‌م گۆزانییه‌ ئه‌مه‌نده کاری لێ کرد، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا که هه‌ر جارێک بوو گوتی لێ بوو‌بوو، هه‌ر له‌سه‌ر بیره‌وه‌رییه‌که‌ی خۆی، بێ که‌می و خه‌ستنه‌ سه‌ری، به‌ته‌واوی و وردی، هه‌ر به‌چه‌شنی خۆی، ئه‌و گۆزانییه‌ی تۆمارکرد!... (پاپا) هه‌چی بۆ نه‌مايه‌وه ئه‌وه نه‌بێ، که به‌دڵخۆشییه‌که‌وه په‌رۆزیایی له‌ (مۆزار) کرد هه‌روه‌ها کردیشی به‌ئه‌ندامێک له‌ ده‌زگای (سوار چاکانی خاوه‌ن پاژنه‌ زێ) دا. که چی هه‌شتا (مۆزار) له‌ چواره‌ سه‌لان تپه‌ری نه‌کرد بوو!... ئیتر له‌و کاته‌وه (مۆزار) یان ناو نا: (مۆزاری سوار چاک).

هه‌روه‌ها (کۆمه‌لی ساز و ئاوازی خاوه‌ن ژێ) ی (پۆلۆنیا) ش، ئه‌ندامی تپه‌ری خۆیان بێ به‌خشی!...

(۱) مه‌به‌ستی (شانۆ) یه.

(۲) له‌م کاته‌دا مۆتسارت به‌چاکی فێری لێدان و به‌کارهێنانی ئاله‌تی پیاو و قیسار و که‌مان بوو، بگه‌ر له‌ عازفه‌ کۆنه‌کانیش باشتر، هه‌روا ده‌ستی کرد بوو دانانی ئاوازی (مینۆت) که بریتیه‌یه له‌ چه‌ند ئاوازیکی له‌سه‌رخۆ و به‌ویقار که بۆ ئه‌و سه‌مایانه لێده‌دران که هه‌ر به‌و ناوه‌وه بوو؛ له‌ سالۆنه‌کانی ئه‌و رۆژگا‌ره.

یه‌که‌م ساز و ئاواز و گۆزانیی لاسایی‌کردنه‌وه، که مۆزار داینا له‌ بابته‌ که‌ینه‌وه‌یه‌که‌ی خۆنکار (مێژیداتیسی) هه‌وه بوو.

مۆزار له‌م هه‌لبه‌سته‌یدا ئه‌مه‌نده سه‌رکه‌وت، گوێگر و ته‌ماشاکه‌ره‌کانی لاسایی خانه‌که، پاش ته‌واو‌بوونی ئه‌و به‌زمه له‌ خۆشیاندا پێیان ده‌دا به‌زه‌ویدا و به‌ده‌نگیکی به‌رزه‌وه و، به‌هه‌ستیکی گه‌رمه‌وه، ده‌یانگوت: (بژی مایستروێ په‌چووک)... یه‌کیک له‌ نرخانه‌کانی ساز و ئاواز به‌م بۆنه‌یه‌وه نووسی بوو: (دانهری به‌جکۆله، مۆزار، له‌پێشدا له‌ جوانیی سروشت ورد ده‌بیته‌وه، ده‌کۆلێته‌وه، تی ده‌گات، پاش ئه‌وه‌یش ئه‌و جوانیه‌مان له‌ ساز و ئاوازیکی ناوازه و بێ هاوتادا، به‌شۆخوشه‌نگییه‌که‌وه پێشان ده‌دات!...).

ساز و ئاواز لێده‌ر و خاوه‌ن هه‌لبه‌سته ساز و ئاوازه‌کانیش له‌به‌ر خۆبانه‌وه ورته‌ ورتیان ده‌کرد و ده‌یانبۆلاند، ده‌یانگوت: (ئهم ساز و ئاواز لێ ده‌ره تازه‌ قه‌لایه‌ زۆری پێ ناچی ئیمه له‌بیر هه‌مووان ده‌باته‌وه!...).

له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا چه‌رۆکه‌که به‌ره‌نگیکی وای لێ هات که خه‌فه‌ت و سزا به‌خشی به‌مروفت تپه‌ری ئه‌مه‌یش له‌ هه‌موو که‌سێک روو ده‌دات زۆری وا هه‌یه له‌ سه‌ره‌تای لاوتییدا ناوبانگ ده‌رده‌کات که چی که به‌سالدا ده‌چی، جیهان وازی لێ ده‌هێنێ، وه‌ک مندالێکی سه‌یریش سه‌یری ناکات یاخود وه‌ک بابته‌تیکی ناوازه و بێ هاوتا یان وه‌ک شاکاریکی له‌ ئه‌ندازه‌به‌ده‌ر تپه‌ری ناوانی.

له‌ راستیدا ئه‌مه‌یش له‌ مۆزاری به‌سه‌رمان قه‌وما چه‌پله‌پێزان و هه‌رێژی کۆمه‌لانی نه‌ته‌وه ده‌ستیان کرد به‌کزیوون!... مۆزاریش له‌ پاش ماوه‌یه‌ک هه‌ستی به‌وه کرد ئه‌و ده‌مه مۆزار بوو‌بوو لاو.

په‌شیکی په‌یدا کرد بوو، به‌خۆی ده‌نازی پشته‌ به‌خۆی ده‌به‌ست له‌ پاش ئه‌مه‌ی چه‌ند سالێکیشی به‌خت کرد بوو به‌خوێندن و لیکۆلێنه‌وه‌یه‌کی بێ په‌شوه‌وه، له‌ سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی بلیمه‌ تپه‌یه‌که‌یه‌وه، ته‌واو له‌ خۆی دلتیا بوو‌بوو هه‌موو جارێک به‌دۆسته‌کانی خۆی ده‌گوت: (بروام پێ بکه‌ن، دۆسته‌ خۆشه‌و‌یسته‌کانم، که‌س ئه‌وه‌ندی من به‌ته‌نگ لیکۆلێنه‌وه و باه‌خ پێدانی رووه‌ هونه‌رییه‌کانی هه‌لبه‌ستی ساز و ئاوازه‌وه نه‌بووه. هه‌یج مامۆستایه‌کی هونه‌رمه‌ندی گه‌وره‌یش نییه، که من هه‌لبه‌ستراوه‌کانم، چه‌ند جارێک، نه‌خوێند بپته‌وه و، لیکۆلێنه‌وه‌یشم تپدا نه‌کرد بێ و، تپیشیان نه‌گه‌یشتم).

رهنه رۆیسی!

بهلام کاتن گه‌یشته تافی پیاوه‌تی، زۆری پت نه‌چوو، له‌وه تینگه‌یشت که مرۆف، زۆر که‌م، نرخ‌ی راسته‌قینه به‌کرده‌وه‌ی یه‌کتر ده‌ده‌ن زۆر که‌م چاکه و هونه‌ری یه‌کتری په‌سه‌ند ده‌کهن.

ئه‌وه رۆژانه‌ی که له تافی مندالیدا بوو، که له هه‌موو لایه‌که‌وه تافه‌ربن ده‌کرا و چه‌پله‌پێزانی بو‌ده‌کرا... ئه‌وه رۆژانه به‌سه‌رچوون... هه‌روه‌ک له‌بیر که‌سیشدا نه‌مابنه‌وه و بوو... ته‌نانه‌ت (مۆزار) هاواریشی بوو له‌ده‌ست ئه‌وه ناوچه‌یه‌ی که ناچار بو‌بوو تیبیدا ده‌ژیا... چونکه کرا بوو به‌سه‌رۆکی تیبیکی ساز و ئاواز له‌شاره‌که‌ی خۆیدا فرمانی بو‌ کلتیسا‌یه‌ک ده‌کرد.

که‌چی مانگانه‌که‌ی له (٢٥) مارک زۆرتر نه‌بوو!... گه‌وره‌ی کلتیسا‌که، بایه‌خیتیکی دادپه‌روه‌رانه‌ی نه‌ده‌دا به‌ (مۆزار) به‌چاوتیکی که‌مه‌وه ته‌ماشای ده‌کرد تیزی به‌شاره‌زاییه‌که‌ی ده‌کرد له ساز و ئاوازیلیدا: ده‌میتک به‌بیانوی بچووکیی ته‌مه‌نیه‌وه ده‌میتکیش به‌بیانوی نه‌خوتیندیوه له په‌یمانگای ساز و ئاوازا، تا له پیترووییه‌کانیان شاره‌زا بیی... هه‌موو جارێک ئه‌وه ئامۆژگاریه‌ی ده‌کرد که تی بکۆشی ساز و ئاواز له شیتویه‌کی دروستدا بخوتنی و فیر بیی... ئیتیر (مۆزار) یش له‌وه وزه‌یدا نه‌ما... نه‌یده‌توانی له‌مه‌نده زۆرتر به‌رگه‌ی ئه‌وه ریسواکردنه بگرئ... له‌به‌ر ئه‌وه ناچار ما بریاری دا شاری (سالیز بۆرگ) به‌جی به‌یلتی.

(مۆزار) به‌هیوای ئه‌وه بوو که جیهان ئه‌وه‌ی له‌بیر نه‌چووبیته‌وه؛ که ئه‌وه کورپه‌ بوو له ته‌مه‌نی پانزه‌ سالییدا پارچه ساز و ئاواز و گۆزانیی لاساییکردنه‌وه‌ی هه‌لده‌به‌ست که پیتش ئه‌مه‌ی بشاره‌ته ته‌مه‌نی بیست سالی ناوبانگی ده‌کرد باوکبشی که په‌وانه‌ی کرد، چاوه‌کانی پر بو‌بوون له فرمیتسک، پیتی گوت: «له‌گه‌ل خودادا به‌وه هه‌رگیز لیبی جیا مه‌به‌ره‌وه چونکه له‌م کۆمه‌لی مرۆفایه‌تییه‌وه، زۆر راستیی تال و ناخۆشت بو‌ ده‌رده‌که‌وی!».

له راستیشدا هه‌ر وای لێ ده‌رچوو چونکه چاره‌نووسی مۆزار و بوو که هه‌ر له سه‌ره‌تاوه هه‌ست به‌ره‌نجه‌رۆیی خۆی بکات کاتن که چوووه شاری (میونیک)، سه‌رده‌ره‌که‌ی شار، به‌ساردیکه‌وه ته‌ماشای مۆزاری کرد که داوای فرمانیشی لێ کرد، گوتی: فرمانم لا نییه بتنده‌می... ئه‌م سه‌رده‌ره‌یش هه‌ر ئه‌وه پیاوه بوو، که کاتن (مۆزار) به‌مندالی هاته لای و

ساز و ئاوازی بو‌لیدا، ئه‌مه‌نده به‌دلیدا چوو، وه‌ک پیاوتیکی گه‌وره و پایه‌بلند، چوو به‌لای مۆزاره‌وه، ماچی کرد و کاره‌که‌ی په‌سه‌ند کرد و، سوپاسی خودایشی کرد که بلیمه‌تیککی وه‌ک ئه‌وه‌ی دروست کردوه!... له هه‌مووی ناخۆشتریش بو‌ مۆزار ئه‌وه بوو، که سه‌رده‌ره‌که‌ ئامۆژگاری کرد: چه‌ند سالییک ساز و ئاواز بخوتنی له په‌یمانگای ساز و ئاوازه‌که‌دا!.. (مۆزار) لای رووی کرده شاری «ئوگسبیرگ» ئه‌وه له دلی خۆیدا ئاواتی ئه‌وه‌ی ده‌خواست، که ئه‌وه که‌سانه‌ی به‌هیوای یارمه‌تییان بوو، هه‌رچی شاره‌زا و هونه‌رمه‌نده گه‌وره‌کانی ساز و ئاواز هه‌یه له ئیتالیا و ئه‌لمانیا و فه‌ره‌نسه و ئیسپانیا و ئینگلتسه‌ره‌دا، بانگیان بکه‌نه به‌رده‌می گره‌ویان له‌گه‌لدا بکات!... به‌لام ئه‌وه هه‌رچه‌ندی ده‌کرد چاره‌ی ئه‌وه‌ی پت نه‌ده‌کرا نه‌یده‌زانی چی بکات بو‌ خۆی بو‌ خۆی مه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پت بکرایه، هونه‌ره‌که‌ی خۆی بکرایه به‌هۆیه‌ک بو‌ کلکه‌له‌قی بو‌ بۆره‌ پیاوان و، له شیتویه‌کی هونه‌ریی فرۆفیلبازانه‌دا دلی کیش بکردنایه و سه‌رنجی رابکیشنانایه، تا پارهیان لێ بپچرئ!...

به‌لام زۆری پت نه‌چوو بیریکی به‌که‌له‌دا هات ئه‌ویش ئه‌وه بوو که بو‌چ ساز و ئاواز فیری که‌سانی تر نه‌کات... ناخۆ چه‌ند که‌س له کیژانی ده‌وله‌مه‌ند و خاوه‌ن سایه و پایه‌ گرفتاری چاوه‌کانی بو‌بوون... یاخود چه‌ند که‌س جوانیی قه‌له‌لووله‌که‌ی چاوه‌ستی کردبوون؟ بی گومان زۆر کچ له‌وانه دینه‌ لای، ساز و ئاوازیان بو‌لێ بدات و فیربان بکات.

هه‌روه‌ها هه‌موو کچیکیان له ناوه‌ند وانا (ده‌رس)ه‌کاندا هه‌لی بو‌ هه‌لده‌که‌ویت، که سه‌مای له‌گه‌لدا بکات، تا له‌گه‌لیدا له بزوو‌تنه‌وه سووک و چستوچالاکه ناوازه‌کانیدا هاوبه‌ش بیی... به‌م ره‌نگه مۆزار دلی خۆی ده‌دایه‌وه که سامانی ده‌ست ده‌که‌ویت هه‌رچه‌نده ئه‌وه ئه‌وه پیشه‌یه‌یشی پت خۆش نه‌بوو، به‌لام به‌وه قسانه نارامی به‌گیانی خۆی ده‌دا چونکه ئه‌وه له راستیدا هه‌ر بو‌ ئه‌وه دروست کرا بوو، که ئاواز بو‌ گۆزانی گوتن دابنئ، که سه‌رکرده‌بی تیبیکی ساز و ئاواز بکات!.. ئه‌وه‌نده‌ی پت نه‌چوو هه‌لیکی بو‌ هه‌لکه‌وت: له لایه‌ن پیاوتیکی ده‌وله‌مه‌ندی ده‌سه‌لاتداره‌وه بانگ کرایه شاری (میونیک)، بو‌ ئه‌مه‌ی یارمه‌تییان بدات له دانانی ساز و ئاواز و گۆزانیی لاساییکردنه‌وه‌یه‌کی ئه‌لمانیدا... ئه‌مه‌یش هه‌لیکی دلکیشکه‌ر بوو... له‌وانه بوو که ته‌ماشاکه‌هیتکی نه‌ته‌وه‌بی ئه‌لمانیی لێ په‌یدا بیی...

مۆزاریش ده‌مووده‌ست چوو به‌ده‌م ئه‌وه بانگه‌وازه، تا ئه‌وه هه‌له له ده‌ست خۆی نه‌دات...

چونکه هیوا و ناواته کانی دلی سهرله نوی زیندوو بوونه و ماوهیه کیشی رابوارد به ووه که
 ئەو ناواتانهی بۆ ده چیتته سهر له بهر ئەوه ئەو ده مهی به خو شیبه و رابوارد... که چی پیاوه
 ده و له مه نده که هه رچه ندی کرد ئەو هنده هونه رمه ندی بۆ کۆ نه کرایه ووه که بتوان یارمه تی
 (مۆزار) ی لاو بدەن له بهدی هینانی ئەو ناواتهیدا... له بهر ئەوه ئەو کاره باشه ییش سه ری
 نه گرت!...

لەم دلدارییه وە بازی دەدا بۆ ئەو دلداری!

(مۆزار) ناچار بوو جارێکی تریش بگه رپتسه و سهر وانا گوتنه ووه... له شاری
 (ئۆگسبیر) دا، هه رچه نده ده ستکورتیی پیتوه دیار بوو، به لām ژیانیکی مام ناوه ندی
 رابوارد، که به خراب دانه نرا... چونکه له و شارهدا خرمیکی ئافره تی خۆی تووش هات،
 که په ریشان بوو بۆ دلداری، هه رگیز تیری لێ نه ده خوارد کچه که تیروپر دلداری له گه ل
 مۆزاردا کرد... هه ردوولا پیکه وه خو شیان راده بوارد... کاتێ که مۆزار کۆچی کرد بۆ
 (مانه ایم) بیروه ریبه کی پر له باوه ش گرتنی خو ش و ماچوموو چیککی پر له جو شی له گه ل
 خویدا برد... جا ئەو بیروه ریبه ناسک و نازدارانه بوون که له شاری (مانه ایم) دا دلپان
 ده دایه ووه، ئەوه نده هه ست به ئەرک و ئازاری هه ژاری نه کات که له ویدا تووشی ده هاتن...
 (مانه ایم) خاکیکی ئاو و با سازگار^(۱) بوو له کزه با فیتکه ناسکه کانیدا ئاواز و ژپانی
 تیدا هه ست ده کرا... جا له م جو ره ناوچه یه دا (مۆزار) ئەوه ندهی پێ نه چوو، کچه که ی خرمی
 له بیرو چوه ووه هه ر خه ریکی ده ستبازی بوو له گه ل ئەو کچانه دا که ساز و ئاوازی فیر ده کردن
 له گه ل ئەو گولانه ی کۆمه لایه تیدا خه ریک بوو که ساز و ئاوازه ناوکه ی کیشی ده کردن...
 جا له ناو ئەم پۆله کچانه دا مۆزار، یه کیکانی هه لبژارد ده روونی خۆی پێشکه ش کرد
 هه موو هه ست و تاسه یه کی خو شیی دلسۆزانه به ره و روو کرده ووه... ئەو کچه ناوی (رۆزا
 کانیش) بوو کچی یه کیک بوو له ساز و ئاواز لیده ره گه و ره کان... کچه که، بۆ مۆزار وا
 ده رکه وت، که کچه خودایه که و هه لده گری کرنووشی نه وازشی بۆ بکیشی هه لده گری
 بیپه رستی و نیازی بیرو بلند و ههستی پاک و به هیزی لێ وه رگری هه لده گری پارچه
 ساز و ئاوازه کانی خۆی وا هه لبه سستی که ره وشت و کرده و هه کانی کچه که و سه روشته که ی
 ئەو ده ربخات، که له گه ل قسه کانی کچه که دا له ئاسمانی دلخو شیی و کامه رانیدا گه شت
 بکات...

(۱) ئاو و ههوا سازگار...

به لām مۆزار گلارایی پێ که وتبوو... دلی تهنگ بوو بوو.

نهیده توانی به ته نیا دلدارییه که وه دا بمرکێ نهیده توانی له سه ر خو شه و یستیه کی دامه زرا و
 بپنیتته ووه له بهر ئەوه زۆری پێ نه چوو دلی له سه ر ئەو کچه لاچوو به تایبه تی له پاش ئەوه ی
 که کچیکی چاو پیکه وت، دهنگی وه ک زیتر ده زرن گایه ووه ئەم کچه ییش ناوی
 (ئه لویشیا و بیر) بوو له خیزانیکی هه ژار بوو.

له سامانی ساز و ئاواز کچه که ییش (ساز و ئاواز و گۆرانیی لاسایی کردنه ووه) ی ده خو تید
 و فیر ده بوو (مۆزار) ییش به ره و پیری چوو که ته ختی شاهه نشاهی دلی خو شیی
 پێشکه ش کرد، ئاههنگیکی گپرا، به و بۆنه یه ووه ئاوازی گۆرانییه کی هه لبه ست و، به دیاری
 به کچه که ی پێشکه ش کرد!...

ئیسر له و ساکه ووه، مۆزار سه ره وتی لێ برا هه موو ده میتک بیرو له و کچه ده کرده ووه هه موو
 کاتێ هۆشی به ووه خه ریک ما بوو!...

(ئه لویشیا) ییش بیرو له وه ده کرده ووه که کۆچ بکات بۆ ئیتالیا تا خو پندن و فیربوونه که ی
 خۆی ته واو بکات مۆزاریش که به وه ی زانی، بریاریدا، کچه که بۆ هه ر کویبه ک بچی،
 دوا ی بکه وئ، تا هه تا ده مرئ له نزیکیه ووه بێ!... مۆزاریش له خه و و ئاواتی خۆی خه به ری
 نه بووه ووه، تا باوکی به وه ی زانی و، به هه له داوان خۆی گه یاندئ و پیتی گوت: (چۆن ده بێ
 دوا ی کچییک بکه ویت بۆ ئیتالیا و هه ر له ژیر فه رمانی ئەودا بیت؟... بۆچ تۆ نوکه ری
 ئەویت؟... ئەی دوا رۆژی خو ت چی لێ ده که ییت؟... پیت خو شه ماره ی بکه ییت و
 هه ردووکیشتان له هه ژاری و نابووتیدا بژین و، مندالتان بێ و به هه ژارییه ووه بتلینه ووه؟...
 نه... نای ئەمه بکه ییت.

پیتوسته به بێ ژن بپنیتته ووه، تا ئازاد بیت له خه با تکر دنتدا بۆ دوا رۆژی خو ت!...
 باوکی ئامۆژگاری کرد بچیت بۆ (پاریس) تا له وئ له سه ر ده سستی مامۆستایانی ساز و
 ئاوازا فیر بێ و انای ساز و ئاوازی بلتته ووه به شاگرده سه ره تاییه کان، تا به هۆی مزی
 ئەوانه ووه گوزه ران بکات... هه موو مه به سستیکی باوکیشی ئەوه بوو که دلنیا بێ له وه ی
 (مۆزار) له سه ر خه باتی خۆی پروات که یه نه و به یه نه ی هه زه کارییش له کار و فه رمانی خۆی
 نه خات با به تی به زموره زمی ره گه زبازییش ته گه ره له خه باته که ی نه دات... ئەگه ر
 به زموره زمی ره گه زبازییشی هه بێ، ده ره ست نایێ، به لām به مه رجی: هه ر له شی خۆی
 پێشکه ش بکات، نه ک گیانی!... ناشن گیانی خۆی بخاته کۆته و زنجیره ووه و تا سه ر له

زیندانا بیهتلیته وه!... له بهر ئه وه باوکی (مۆزار) بریاری دا که سره وتی تایبه تیبی خۆی له پیناو پیتگه یاندنی ئه ودا بهخت بکات بریاریدا دایکی (ولفگانگ) له گه ل کوره کهیدا، مۆزار، بچیت بۆ (پاریس)، بۆ ئه مه ی له وئ خه می سره وت و پیتگه یاندنی بخوات...

له پاریسدا وانای ساز و ئاواز فیتری کچان دهکات!

بهم رهنگه مۆزار له گه ل دایکیدا چوو بۆ (پاریس) له ویدا تووشی ئه رک و ئازاریکی زۆر بوو به دهست فیترکردنی ئه و کچانه وه، که له راستیدا ساز و ئاواز فیتریوونیان لئ نه ده وشایه وه، که له کانی دلشیشانه وه ئاره زوی ساز و ئاوازیان نه بوو ئه وانه له و جوړه کچانه بوون که به و چاوه وه سه یری ساز و ئاوازیان ده کرد که خۆبانی پین برازیننه وه، که خۆبانی پیتوه ده ریخن له بهر ئه وه وانا گوته وه کانی ئه و بهر یکی وایان نه دا که ئاواتی بۆ ده خواست... مۆزار نووسی بۆ باوکی: (کچه پاریسیه کان هه موویان پر و پوچ و بئ میتشکن له کوړی ساز و ئاواز فیتریووندا... هه رچه ند ده ست ده کن به ساز و ئاواز لیدان، هه ر خه می ئه وه یانه که په نه چه کانیان به چستوچالاکییه که وه ده ریکه ون، به ناسکی و جوانییه وه که چی گوئ ناده نه راستی و دروستی ئاوازه کان بایه خیش ناده ن به پیتویستی ساز و ئاواز لیدان!...). بهم رهنگه مۆزار ئه مه نده وه رس بوو بوو له ده ست ژبانی ناو پاریس که ناوی نابوو (شاری ئیستران).

ئه گه ر جه ره زه بییه میبازییه کانی نه بووایه و، گره وه کانی یاری بلیاردۆ خه ریکیان نه کردایه، له داخندا شه قی ده برد!...

له و سه رده مه دا خه ریکی هه لبه ستنی (سیمفونی) به کانی بوو.

به لام گوئی نه ده دایه ئه وه ی که ئه و (سیمفونی) یانه له لایه ن فه رنسییه کانه وه په سه ند ده کرتین یان نا چونکه ئه و ئه وانی به (ئیستر) داده نا، به پیتویستی نه ده زانی گوئ بداته بیروباوه رپیان!

ته نانه ت ئاواتی بۆ ئه وه ده خواست که پاریس به چی بهیلتی!... زوو به زوو. رۆژگاریش دوو کاره ساتی بۆ هینایه پیتشه وه که په له په لیان له م کوچ کردنه ی کرد: به کتیکیان ئه وه بوو: دایکی مرد... به کتیکیشیان ئه وه بوو که جیتگای سه رۆکی تیپتیکی ساز و ئاواز له (سالیزبۆرگ) دا بئ که س مایه وه باوکیشی بۆی نووسی و هانهیدا که ئه و جیتگایه پر بکاته وه مۆزاریش ئه وه نده له پاریس دلئ شکابوو ده یویست لئی جیا بیته وه یه ک و دووی لئ نه کرد، ئه و جیتگایه ی وه رگرت به لام ئه و ئه وه ی له ناچار بییه وه بوو.

چونکه هه ر ئه وه نده له شاری (سالیزبۆرگ) دا دامه زرا، سه رنجیدا: ئه و شوینه بۆ ئه و ده ست نادات و، زبهرکی و بیلمه تیبی له ناو ده بات و، گیانیشی بازار ده دات ته نانه ت پاریس به هه موو که موکوور بییه کیه وه که هه بیوو، له چاو (سالیزبۆرگ) دا، به لای مۆزاره وه، وه ک به هه شت و ابوو!.

ئه م جاره له شاری (میونخ) وه کۆمه کی کرا دیسانه وه بۆ ئه وئ بانگیان کرده وه له وئ که پارچه گوژانی و ساز و ئاوازی لاساییکردنه وه یان بۆ بنووسیتنه وه ئه مجاره سه رداره که خۆی بانگی کردبوو مۆزاریش گه یشته ئه وئ ده ستی کرد به دانانی پارچه گوژانی و ساز و ئاوازیکی لاساییکردنه وه، به ناوی (ئیدۆ مینیۆ) وه، که چیرۆکه که ی له سه ر بنچینه ی چیرۆکیکی ئه فسانه ی شاری (کریت) وه دامه زرابوو... سه رله نوئ ئاواته کانی گه شاننه وه له بابه ت ناوازه یی ساز و ئاوازه که ی و پایه بلندییه که یه وه بۆ باوکی نووسی... به لام باوکی، شاره زابوو له ژبان، پیاویکی تیگه یشتوو بوو هه موو ده م ئامۆژگاری مۆزاری ده کرد که خۆی بیاریزی له بابه تی ئه ندیشه و خه و و ئاواتی بئ چی ئه وه نده ماوه به و شتانه نه دات که هه له ی پین بکه ن پیتویسته هه ر بییر له (گرفتاری ساز و ئاواز و گوژانی) نه کاته وه هه روه ها بییر له بۆره پیاوانیش بکاته وه، که ئه وه نده له بابه تی ساز و ئاواز و گوژانی تی ناگه ن ده بئ گوژانییه کانی و ساز و ئاوازه کانی به دلئ ئه وانیش بن مۆزاریش بهم جوړه وه رامی باوکی ده دایه وه، ده یگوت: (مه ترسه له وه چونکه ئه و پارچه یه ی دایده نیم به شی هه موو چینتیک ساز و ئاواز و گوژانی تیدایه!). مۆزار خۆی له ناو ئاوازه کانیدا ده وتانده وه تازه بریاری دابوو: ئه و پارچه ساز و ئاواز و گوژانییه ی بۆ لاساییکردنه وه دایده نئ، ده بئ بگاته پۆپه ی سه رکه وتن!...

جیهان پایه ی هه لکه وتوووه کان بلند دهکاته وه که چی نانی شه ویشیان ناداتی!

که چی پارچه ساز و ئاواز و گوژانییه که ی که هی لاساییکردنه وه بوو سه ری نه گرت... ناچار بوو گه راپه وه (سالیزبۆرگ)، که له ژبیر ده ستی که شیش (هیرونیسم) دا فرمان بکات... بۆ دل و ده روونی و لفاکانگ ئه م ده مه، له هه موو ده میتک ناخوشتربوو.

ئه گه ر له وه نه ترسایه که باوکی دلئ لئی ده شکئ، بئ لیکدانه وه، شه قتیکی له م فرمانه هه لده داو ریسوایشی ده کرد!. چونکه مۆزار و که شیشه که ناوه ندیان زۆر ناخوشت بوو بوو هه ردوولا حزبان له یه کتر نه ده کرد ته نانه ت که شیشه که بۆ ئه مه ی مۆزار ته نگه تاو بکات، رتی نه ده دا: ئاههنگی گشتی له سه ر ئه رکی خۆی بکات. مۆزار هه ر کارتیکی له ملاو

له ولاره په سهند بکرایه و، هر ریتزیکي له کهسانی تره و بگریاه، که شیشه که نه وهی به هلیک دادنا، بۆ تمه می سهرزه نشتی بکات و تنگ و چه له مه می بۆ دروست بکات! باری مؤزار بهم جوړه بوو، تا چاره نووس هلیکی دهست ساز و ئاوازیدهری لاهو خست. نه ویش له سایه می نووکه شه قیکه وه پیک هات! له بن دهستی که شیشه که دا فرمانبه ریتکی پایه بلند هه بوو. لووتی نه ویش وهک لووتی خانه دانه دهسه لاتداره کان بلندبوو. رۆژتیکیان رقی له ساز و ئاوازیدهری لاهو هلسا، شهرمی نه کرد له خوئی، شه قیتکی پیادا و فریتی دایه دهروه بۆ جیهانه می که پایه می فرمان، مؤزاری لهو بئ بهش هیشته بووه!...

له پاش ئه م کاره ساته نه نگه، ساز و ئاوازیدهری لاهو کوچی کرد بۆ (قییننا). نه و کاته تمه نه می بیست و پینج سال بوو له بلیمه تیدا پیکه یشتبوو به لام و ایشی لئ هاتبوو مرؤقیایه تی و جیهانی ریسوا ده هاته پیش چاو... تیزی پی ده کردن... به چاوی سووک سهیری ده کردن... له گه ل تمه یشدا هه موو دم چاوه کانی بریسک و هوورپان ده هات، پرپوون له پیکه نین به دل و گیانیش باوه ری به و دواړوژه بوو که ئاواتی بۆ ده خواست بیتجگه له مه دهستی کردبوو به دانانی هه ندی پارچه می ساز و ئاوازی نه ته وه بی، که دووباره ناوه که می خسته وه سهر زمانی هه مووان که ناوبانگی پی سنده وه! نه مه میش بوو به هوپه کی تری نه و هیواداریبه می! له و کاته دا، به ریکه وت، تووشی نه و کچه بوو که به په رۆشه وه بوو له هه لگه رانه وه می بهخت و باوه رکردن به خویدا هاوپه شیبی بکات... له و بابه ته وه بۆ باوکی نووسی: (بئ گومان نه م کچه نه لویشیا و بهر نیه چونکه نه لویشیا چوه بۆ ئیتالیا... تو بلتی نه مه میش یه کیک بیت له خوشکه کانی نه و... به لئ باه، وایه... دامه چله کئ له م کاره ته گه ره میشی تیمه ده... نه م کچه (کونستاترا) می ناوه خوشکه پچکوله می نه لویشیا... نه م کچه به پیچه وانه می خوشکه که می، جوانیبه کی نه و توئی نه بوو به لام دوو چاوی پیوه بوو، که ده یان نواریبه مرؤق کاربان له کانگای دلی ده کرد به ژن و بالایشی شووشه می و ریکوپیک بوو نه دامه کانی می له گه ل یه کتردا به جوانی ریک که وتبوون... بیتجگه له مانه ده روونیتکی به هیتز و هه رت و گیانیتکی باشیشی هه بوو... جا بۆ تمه می هه ردوو خوشه ویسته که له ته گه ره لیدانی خیزانه کانیان به دووربن خویمان ده رباز کرد!... سهیر نه وه په (مؤزار) له م ده ربازبوونه نیازی نووسینی پارچه ساز و ئاوازیکی هاته دلوه ده موده ست پارچه ساز و ئاوازی (هه لاتن له سیراجیلو) می دانا و نووسیه وه زوو به زوو بهخت به پیریه وه هات نه و ئاواتانه میش که به درتیزی تمه نه می خوئی چاوه روانی نه وه بوو بیتنه دی، هاتنه دی:

ناوونیشانی به باشی ده رچوو ناوبانگی ده رکرد کومه لانی گوئی گران و ته ماشاکه رانیش پر به دل چه پله ریزانیان بۆ نه م پارچه ساز و ئاوازی ده کرد به کولی دلوه په سه ندیان ده کرد له هه موو لایه که وه سه ربان سورما بوو له زیره کی و بلیمه تیبی مؤزار و شاکاره نایابه که می... مؤزار به هوئی نه م سه رکه و تنه په وه سامانیتکی باشی ده سته که وت. به لام سامانیتکی ریزلی گرتن و په سه ندکردن بوو هیچی تر، هیچ پوول و پارچه کی ده ست نه که وت! له و سه رده مه یشدا مافی پارچه دانان و هه لبه ستن هیشته له لایه ن یاسا وه ددانی پیدا نه نرابوو له بهر نه وه کارگیتی ته ماشاخانه که ده سته که وته که می، هه مووی، بۆ خوئی برد!...

نه و پارچه ساز و ئاوازی دانه ره میش که نه یزانیایه چون بیتنه پیای می خاوه ن کاروبار، هر نه و نه دی بۆ ده مایه وه که له ناوه ند چه پله ریزانی ته ماشاکه راندا له پرسدا بمرئ!... نه و کاته جیهان و ابوو: هه لکه وتووان و تیکه یشتووانی ده خسته سهر پایه می گوره می، ریزی لئ ده گرتن، به لام باکی نه بوو له وه می که له پرسدا بیانکوژی ده ست قووچاو بوو له ئاستیاند، نانی شه ویشی پی ره وانه ده دین!...

به رهنگاری هه زاری و به دگویی چاوپیسانی ده کرد!

مؤزار به ره و دوای نه و سه رکه و تنه می- نه گه ر به سه رکه و تن دابرنئ- سه رکه و تنیتکی تری هیتنا نه وه پارچه می (ژن هینانی فیگارو) تو ماری نه و سه رکه و تنه می کرد نه م پارچه ساز و ئاوازه، پارچه ساز و ئاوازی (سهرتاشی ئیشیبلیه می ته و او ده کرد نه ته وه له (پراگ) دا به جوړتیک می و ریزی له دانه می نه و پارچه ساز و ئاوازه ده گرت، که هه تا ژیا له بییری نه چوه وه نه و ته ماشاکه رانه هه موویان له سه ر ئاوازی (فیگارو) سه مایان ده کرد و هه لده په رین. هه رچه ند گفتوگوژیان ده کرد هه ر له باهت (فیگارو) وه بوو.

هه رچه ند له ساز و ئاوازی ده دوان ناوی (فیگارو) یان ده هینا هه رچه ند ناوی گورانیان ده هینا (فیگارو) یان ده که وته وه یاد هیچ نه بوو له ئارادا، (فیگارو) نه بئ (فیگارو) بوو بووه قسه می سهر زمانی هه موو که سیک، قسه می هه موو ده میتک (مؤزار) خویشی له سه ر نه و ئاوازه سه مای ده کرد. به یانیبه کیان هاو رتیه کی هاته لای و له ناکاو دای به سه ربدا که ته ماشای کرد مؤزار وهک شیتی لئ هاتوه، به ناو ژووره که می خویدا سه ماده کات و سوورده خوات نه مه ند به په رۆشه له سه ماو سوور خوار دنه که پیدا ناگای له خوئی نه ماوه!... هه لکه وتووی لاویش که چاوی به هاو رتیکه می که وت، به زه رده خه نه و شه رمیکه وه پیی

گوت: (ئەمە رینگەيەكى ئابووريبە بۆ خۆ گەرم كۆرەنەو خۆت دەيزانیت سەرماكەي توند و تېژە و ئېمەيش سووتەمەنيمان نيه!...).

ئەوئەندە ھەبوو ھەر ھەژاري نەبوو كە بوويئتە بەرھەلست لە رینگاي (مۆزار)دا و خەباتي كۆردي بەرھەنگاري بكات و لە ناوي بيات.

ساز و ئاواز ليدەرەكاني (قبيئنا)يش لەبەر سەرکەوتنەكەي چاويان پي ھەلھيتناو قبيئان لي ھەلگرت لەبەرئەو دەستيان كۆر بە توانج و پلار تي گرتني: دەيانويست بەخۆراي بەدناوي بكەن تەنانەت بۆ ئەوئەيش تيكۆشان كە دلئ شايھەنشاي نەمسەي لي بشكيتن!.

مۆزاريش ئەوئەندەي سەر راست و دەروون پاك بوو، ئەوئەندە دووربوو لە فرۆفيلتبازي و زرنج كاريبەو لە جياتيي ئەمەي ھورۆژمي چاوي پي ھەلھيتنەرەكاني خۆي، بەھورۆژمي خۆي بەرھەنگاري بكات، دەچوو خەم و خەفەت و ئازارەكاني دلئ خۆي دەخستە شتويەي ساز و ئاوازەو ئاوازەترين پارچە ساز و ئاوازي خۆي لەو كاتەدا نووسيبەو ئەو پارچە ساز و ئاوازيش ناوي (دۆن جيۆفاني) بوو: چيرۆكي (دۆن جوان)، ئەو لاو ئازا و بەجەرگەي كە خۆي فرۆي دابوو ھەزار جەرەزەيي دلداريبەو.

بەلام لە پاش ئەوي گەيشتبوو ھەزار و يەكھەمي جەرەزەيبەكەي - كە ئەوئەيش گرتي چيرۆكە كەيە - بوو بەپياويكي بەدخوو.

زۆري پي نەچوو باوكي يەكپەك لە دۆستە كچەكاني خۆي كوشت، بۆ ئەمەي ھەل پي لەگەلیدا كەچي زۆري پي نەچوو لە كچەكە جوئ بووئەو چوو بەلای كچيكي ترەو!...

بەلام ھەرچەندی دەكرد لە ئەنجامي كۆرەوئەكەي خۆي رزگاري نەدەبوو بەسەرھاتي رابوردوي ھەر بەدوايەو بوو، وازي لي نەدەھيتنا لە ناكاو ئەو پياوئەي كوشتبووي لە گۆرەكەي ھاتەدەرەو تا تۆلەي لي بكاتەو!...

نووسەري ئەم چيرۆكە پر ساز و ئاوازيش ھەر لەو دلدارەي دەكرد كە تووشي ئەم مەرگەساتە بووبوو! گوناھي (مۆزار) ھەر ئەو بوو كە گرفتاري ساز و ئاواز بووبوو!...

بەلام زۆريش دوور بوو لە پالەواني چيرۆكەكەي: چونكە ئەم خراپەي لەگەل كەسدا نەكۆرەبوو كەچي لەگەل ئەوئەيشدا كەساني وا ھەبوون دەيانويست سەر ئەنگرتي بكەن!...

ئەوئەتي ھەبوو، مۆزار، ساز و ئاواز و گۆرانيبەكاني، ئەوئەندەي ئەم پارچەبەي پر ئاوانەي دلگير و سازي شيرين نەبووبوون ساز و ئاوازي مۆزار لە چيرۆكي (دۆنجيۆفاني)دا، جوانيي تيشكي مانگي شۆخ و شەنگي دەنوواند كە لە درەختي ئەرخەوان دەدات لە گۆرستانەكاندا!...

كاتي كە چيرۆكي (دۆن جيۆفاني) بۆ يەكەم جار لەسەر تەختي تەماشاخانە پيشاندرا، تيببي ساز و ئاوازيكە بەقيژەي بۆري كانيان پيشوازيان كۆر ھەرۆك مۆزاريان بەشايھەنشايك دانايي وابوو!...

دانيشتووانيش بەيەك دەنگ گوتيان: (ھەريژي مۆزار).

مۆزاريش بەزەرەخەنەيەكي لاوانەو، خۆش ھاتنەكەي بۆ سەندنەو بەلام بەداختيكي دەروونيپەو دەستی كۆر بەوورتەوورت كۆر لەبەر خۆبەو گوتی: «ئەمانە دەيانەوي چي بلين?... من ھەر وامدینە پيش چاوي كە دەلين: بام مۆزار لە برسدا بمرئ!...». لەو كاتەدا ناويانگ و ناويشاني گەيشتبوو ئەوپەري جيھان... تەنانەت شايھەنشايش ھيچي بۆ نەمابوو ئەو ئەبەي كە دان بەگەرەيي و سەرکەوتني (مۆزار)دا بني ئەوئەيش دەستی خۆشەويستيي بۆ دريژ كۆر فرمانيكي پچووكيشي بۆ دۆزيبەو لە كۆشكي شايھەنشاي بەلام بۆ ئەمەي ساز و ئاواز ليدەرەكاني تر دلئان نەشك، زۆر بەتەنگ ئەوئەبوو كە ئەوپايەيي بەمۆزاري دابوو، نەرخيكي ھەبي، نە دەسلات!... مۆزاريش بەو دلئ زۆر رەنجا چونكە ھەستی پي كۆر، شايھەنشاھ بۆيە ئەو پايەيي دابووئەي كە لە دەست برسيتي رزگاري بكات، كە خۆيشي لە دەست گلەيي كۆرني نەتەو پياريزي، كە خۆيشي بەپياويكي چاك و بەخشندە پيشان بدات!... مۆزاري بەسەزمانيش، ناچارما، سەرەرزەكەي خۆي قووت بداتەو، ئەو پياوئەيبەي بۆ شايھەنشا پەسەند كۆر!...

بەلام چەند كەسيكي دەروون پاكيش لە سەريان كۆرەو، لەبەر ئەو كۆرديانەھەرا لە شاري (سالزبورگ)دا كە زۆر دووريش بوو لە (قبيئنا)و، پياويكي پيري پەك كەوتە، بەكزي و سستيبەكەو، خۆي گەيانە (ليۆپۆلد مۆزار)ي باوكي، فرميسك بەچاوەكانيدا دەھاتە خوارەو، كە چرياندي بەگويچكەيدا پي گوت: (بەسەري خۆم و بەسەري خودا سوئند دەخۆم: ئەوئەتي جيھان ھەيە ساز و ئاواز ليدەر و ساز و ئاواز دانەري گەرەي وەك كۆرەكەي تۆي نەديو!). بەلام ئەو كاتە قسەكاني ئەم پياوئەي كاري نەدەكۆر نرخیان پي نەدەدرا... چونكە نە شايھەنشا بوو. نە دەولەمەنديكي دەسلاتدار بوو ھەر ئەوئەندە بوو كە ھاوئەرديكي (مۆزار) بوو كە بەدەست سپلەيي مرقۆشەو دەتلايەو ئەو پياوئەيش ناوي (جۆزيف ھايدن) بوو كە لەوئەپاش پي گوترا: (باوكي سيمفوني)!...

ناوبانگیتکی بئی سامان!

دلئی مۆزار تووشی نازاریکی بئی ئەندازه بوو ئەو پایەیهی که هەر بەرووکەش پایە بوو، دلئی زۆر رەنجاند... ئەگەر مۆزار پێزی له خۆی نەگرتایە، نەیدەتوانی گوزەران بکات!... ئەوەندە هەبوو ماوەیهکی دوور و درێژی پێ نەچوو، که ئەو فرمانەیشی له دەست چوو چونکه شاهەنشاه مرد جاریکی تریش مۆزار کەوتەوه دەستکورتی و هەژارییهوه هیچی بۆ نەمابوو (ساز و ئاوازه کهی و پێزگرتنی خۆی نەبێ!...). بۆ باوکی نووسی: (ئەگەر جلویهرگەکانم ته‌واو شروپەر نەبوونایە، منیش وهک هەموو بئی کاریکی تر دەمتوانی بەناو شەقامەکانی قیبتینادا بسوورپێمەوه. بروایش ناکەم هیچ نۆکەرێک کراسه کهی له کراسه کهی من شروپەر تر بئی... ناخ!... ئەمەیش سه‌خته بۆ پیاویک که هەست بەرپێز و سەر به‌رزایی خۆی بکات!...).

جاریکی تریش دەستی کردەوه بەوانا گوتنەوهی ساز و ئاواز. بەلام هەرچه‌ندی کرد هەر شاگردیکی دەست کەوت!... بئی گومان له توانایییدا هەبوو که شاگردی زۆری دەست بکەوی، ئەگەر بهاتایە ئەرکی پێ خۆتیندە کهی کهم بکردایه‌وه بەلام چونکه ناوبانگی به‌شارەزایی و هونەر مەندی دەرچوو بوو، نەیدەتوانی له‌وه‌دا کهم تەرخەمی بنوینێ مۆزار وای لێ هاتبوو گیتزوو پێز دەسوورپایه‌وه بەناو شارەکه‌دا، هەر وهک بەدەم خەویکی ناخۆشه‌وه پروات بەرپێوه وابوو پاش ئەوه ژنە که‌یشی نەخۆش کەوت ناچار بوو به‌ته‌نیشت پێخەفه‌که‌یه‌وه دابنیشێ دەستی کرد به‌هه‌لبه‌ستنی پارچه ساز و ئاوازه‌کان، بۆ ئەمە‌ی پێیانەوه رابوو پێزی و خۆی له دەست وەرپس بوونی زۆر دانیشتن رزگار بکات پێش ئەمە‌ی دەست بکات به‌نووسینه‌وه‌ی نیشانە ساز و ئاوازه‌کان، هەموو پرگە‌ی ساز و ئاوازه‌که‌ی له مێشکی خۆیدا ده‌کێشا!... دانانی پارچه ساز و ئاوازه‌کانی مۆزار به‌م پرنگه‌ بوون بۆ وێنه له پارچه‌ی دۆن جیۆفانی! دا، سه‌ره‌تای پارچه‌که‌ی هێشتەوه، دای نه‌نا، تا شه‌ویک پێش پێشان‌دانی، ئنجا دانیشت و دەستی کرد به‌نووسینه‌وه‌ی، هەر له‌وکاته‌دا که گوتی له ژنە که‌ی بوو، هەندێ چیرۆکی ئەفسانە‌ی پێکه‌نین هێنەری بۆ ده‌گێرپایه‌وه، وهک (علاء‌الدین و چراکه‌ی) و (سه‌ندریلا)... گه‌لێک سیمفۆنی و پارچه ساز و ئاوازی تریشی هەر له ناومێشکی خۆیدا دهنووسیه‌وه هەر له‌ناو بیره‌وه‌ری خۆیدا ده‌یه‌تشتنه‌وه و ده‌پیاراستن، بۆ ئەمە‌ی ناگری خۆشه‌وێستی خۆی به‌رامبه‌ر ساز و ئاواز خۆش بکات مۆزار هەرگیز ئەوانه‌ی نهنووسیه‌وه بۆ ئەو جیهانه‌ی که خراب تێی گه‌یشته‌بوو!...

هەموو به‌یانیا نیک که له خه‌و هه‌لده‌سا، له پێخه‌فی ژنه نەخۆشه‌که‌ی ده‌هاته‌ده‌ره‌وه، بۆ

ئەمە‌ی به‌سه‌ریشتی ئەسه‌که‌یه‌وه گه‌شتیک بکات ئەوه‌یشی کاتیک دەست پێکرد که پزیشکه‌کان به‌ناو شارەکه‌دا هەر وهک بەدەم خەویکی ناخۆشه‌وه پروات بەرپێوه وریان کردەوه له‌وه‌ی که تەندروستی له تیکچووندا به‌لام پێش ئەمە‌ی بچیتە دەر‌وه، پارچه نامە‌یه‌کی به‌م واتایه‌وه دا‌هنا، له‌سه‌ر سه‌رینی ژنه‌که‌ی: (پۆژت باش ژنه خنجیلانه خۆشه‌وێسته‌که‌م... هیوادارم که خەویکی خۆشت لێ کەوتبێ. وریای خۆتبه سه‌رما لیت نه‌دا دوور ناکه‌ومه‌وه هەر به‌م زوانه ده‌گه‌رپێمه‌وه لات!). وا رێک که‌وت ژنه‌که‌ی چاک بوو‌وه. به‌لام یه‌جگار کزولاوازی لێ هات بوو مۆزاریش یه‌جگار پێوستی به‌پاره هەبوو تکای کرد له شاهه‌نشاهی نوێ، که (لیۆپۆلد) ی ناو بوو، بیکات به‌مامۆستا، وانی ساز و ئاواز به‌من‌داله‌کانی بلێ. به‌لام هەرچه‌ندی کرد وه‌رامیکی دەست نەکەوتەوه!... دووباره دەستیکردەوه به‌خۆکوتان بۆ ئەمە‌ی چەند شاگردیک بدۆزیتەوه بۆ خۆی کاتی که زانی شاهه‌نشاه‌یه‌کی ئەوه‌یه بچێ بۆ شاری (فرانکفۆرت)، تا له‌وێ شا کلاوی بکرتێسه‌ر، بریاریدا بگاته ئەوێ و ساز و ئاوازه‌کانی خۆی لێ بدات بۆ کۆمه‌لانی نه‌ته‌وه، تا هەندێ پاره‌ی دەست بکەوی له‌به‌رئ‌وه‌وه ناچار بوو هەندێ که‌لوپه‌لی خۆی به‌بارمه‌ دانا، بۆ ئەمە‌ی پاره‌ی کۆچه‌که‌ی دەست بکەوی.

چونکه هەرچی له‌گه‌ڵ ده‌سته‌ی شاه‌نشا نه‌بووایه، بئی پاره، نه‌ده‌گوتزرایه‌وه ئەو‌شاره‌!... هەرچی‌یه‌کی پێ ما‌بوو له‌ میوانخانه و خواردنا رۆیشته هەرچی‌یه‌کیشی له‌ویدا دەست کەوت بوو هەر به‌شی ئەو دووانه‌ی کرد کاتی که ویستیشی (فرانکفۆرت) به‌جێ به‌یلتێ پاره‌ی له‌ گیرفاندا نه‌ما‌بوو‌وه له‌به‌رئ‌وه‌وه ناچارما خۆی بخاته بارمه‌ته‌وه! خۆی لای سوخۆرێک بارمه‌ته‌کرد له‌ بریتیی هه‌زار (فلۆرین)!... به‌و پاره‌یه‌ خۆی گه‌یانده شاری (مینز). لێره‌یشدا به‌خته‌که‌ی نه‌یکرد!... ئیتر ده‌ستیا و وه‌رگرتنی له ئەندازه‌ دەرچوو پاشان نووسی بۆ ژنه‌که‌ی: (... به‌م پرنگه‌ وهک ده‌مبینی جاریکی تریش ده‌ستکورت و نابووت بوومه‌ته‌وه له‌ کاتی نووسینه‌ی ئەم نامه‌یه‌دا هه‌تا بلتیت گریام. ئیستا، ژنه‌ خنجیلانه‌که‌م، له‌پێ ده‌سته‌کانت بکه‌ره‌وه چونکه ماچه‌کانم وهک بارانی ره‌هێله‌ به‌سه‌ر سه‌رتدا ده‌بارتین...). به‌لام ناخۆ، مۆزار، به‌هه‌له‌دا نه‌چوو بوو که ئەمه‌نده پاره‌ی به‌ده‌ستیا و وه‌رگرت... (من چۆن ده‌زانم نرخی پاره‌ چیه‌؟... بۆچ هیچ رۆژتیک بووه کۆمه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌م ده‌ستگیر بووی؟ ئای ده‌ستم شکێ بۆ تۆ، گه‌وره‌ترین ئافره‌ت و خۆشه‌وێست‌ترین ژن له‌به‌ر چاومدا داخی به‌جه‌رگم بۆ تۆ ژنه‌ بچکۆله‌که‌م دوایی بۆت دهرده‌که‌وی که گالته به‌هه‌مووبان ده‌که‌م و، گومانه‌کانیشیان به‌درۆ ده‌خه‌مه‌وه!...).

له کاتی هه ره خه م و خه فته و ناخوشیی دلشیدا ئه وهی له بییر نه ده چوه وه که گالته و گه پ له گه ل ژنه که ی خۆیدا بکات: (ئه گهر پیت بلیم چی له وینه که ت ده که م، ئه ی ئه وژنه ی که له هه موو ژنیک جوانتریت، بی گومان به کولی دلته وه ده ده یته قاقای پی که نین کاتی که له به نندینه خانه که ی ده به یتمه ده ره وه ده لیم: (خودا لیتی پیروز بکات ئه ی «ستانزل»... خودا لیت پیروز بکات، سه رکیشسه بچکوله که م، خانمی لووت باریک) کاتیکیش که وینه که ت ده خه مه وه په ناکه ی خۆی، به هیواشی و له سه رخۆ، له جیی خۆی دایده نیمه وه ئنجا پیی ده لیم: (هۆ خانم... هۆ... ئیوارته باش مشکه بچکوله که م خودا بکات به خوشییه وه بنوویت!...). ژنه خوشه ویسته خنجیلانه که م گه لیک تکام هه یه گوپیان لی بگره له پیش هه موو شتی که ت تکات لی ده که م: هه رگیز خۆت دلته نگ نه که ی ت پاش ئه وه ییش خه می له شی خۆت زۆر بخۆیت له کزه بای به هاریش دلته نه بیت!...).

مردن دۆستیکی راسته قینه ی چاکه له بهر چاوه

زۆری پی نه چوه مۆزار گه رایه وه (قیینا) نووسی بو ئه ندامه کانی شاره وانیی ئه وی تکای لی کردن: (له بهر ئه وه ی وه ک ساز و ئواز ناسیتک توانایی و شاره زاییم هه یه، له بهر ئه وه ی پارچه ساز و ئوازه کانم، که دامنان، له خاکه کانی ده ره وه دا ناوبانگیان ده رکردوه، له بهر ئه وه ی به رتزه وه ناو ده بریم و کار و کرده وه کانم په سه ند ده کرین، تکا ده که م دامبمه زرتین و بمکه ن به (یارمه تی ده رتیکی بچووک له ژیر دهستی سه روکی ساز و ئواز لیده ره کانی کللیسای پییر ئیستیفاندا)...

ئه ندامه کان که ئه م خواسته بچکوله یه یان چاوپیی که وت سه ریان سووما ده موده ست له و فرمانه دا دایانمه زرانده لām وه ک ئه ندامتیکی شانازی، که مانگانه ی نه بی! مۆزار به ره به ره به ره و تیکچوون ده چوه ئه ندمتیسه ی تاریک و نووته کیش به ناو میتشکیدا ده هات و ده چوه بییر کردنه وه ی مه رگ میتشکی داگیر کردبوو ته نانه ت وای لی هات بوو که بنووسی: (له راستیدا مردن، ته نیا ئامانجیکی به نرخه له م ژیا نه دا هه ر ئه ویشه که دۆستیکی راسته قینه و چاکه ده ره وه بی!) پاش ئه وه چوه ناو دهستی (مرۆقه ئازاده کان) وه نه ک هه ر له بهر ئه وه ی که بیروباوه ره کانیان له سه ر بنچینه ی مرۆقاییه تی دامه زراوه و خۆیان له بییر خۆیان ده به نه وه، دیسانه وه له بهر ئه ویش که باوه رتیکی ته وایان هه یه به پیروزی و به رزیی مردن! هاو رتییه کی وه ک خۆشی هه بوو ناوی (شیکاندر) بوو ئه م پیاهه کارگرتیکی ته ماشاگا بوو پاشان نابووت بوو به لām له بیروباوه ردا نابووت نه بوو بوو ئه مییش به ناوی (برایه تی پیروز) وه تکای له مۆزار کرد که پارچه ساز و ئوازیکی (جادووانه) ی بو دابنی، که

خۆی نووسیوه تیه وه (مۆزار) سله مییه وه به لām کابرا وازی لی نه هینا: مۆزاری دلته کرا، هانه یدا، ئاواتی ده روونیشی تیدا زیندوو کرده وه. کابراکه له وزه به دره پیاهویتی خاوه ن هیواو ئاوات بوو!... جا بو ئه مه ی دلته یایی له وه ی که مۆزار دل ده داته کارو فرمانه تازه که ی خۆی، له باخچه ی ته ماشاگا که یدا خانویه کی بچکوله ی بو دروست کرد، هه ر بابه تیتی ژیان و گوزه رانی پیویست بوو بو ئی ئاماده کرد بیجگه له وه تیروپر مه ی و پیاهه لدان و زمان لووسی یشی پیشکه ش کرد له بهر ئه وه (مۆزار) ییش دهستی کرد به کوکرتنه وه ی بییر و هۆش و ههستی په شیواو و بلاوی خۆی.

تینی دایه خۆی و هه رچی توانایی و بلیمه تی و هونه رتیکی هه بوو له (که مانچه ی جادوو) دا به ختی کرد له و کاته دا که خۆی ته رخان کردبوو بو پیتک هینانی ئه م شاکاره، پیاهویتی نه ناسراوی هاته بهرده م ئه و بهرگیکی رهنگ تاریکی له بهر کرد بوو کابرا نامه یه کی دایه خاوه نی نامه که ئه وه ی لی داوا کرد بوو که ئاوازیکی دابنی له کاتی ئاههنگیکی ئایینیدا لی بدری، بو شادکردنی گیانی مردوویه ک... (مۆزار) هه رچه ندی کرد ناوی خاوه ن نامه که ی نه زانی پیاهه نه ناسراوه که ناوی ئه وی پی نه گوت ئه و هه ر ئه وه نده ی لی تیگه یشت که خاوه ن نامه که پیاهویتی ده له مه نده و زۆریش سه ز له ساز و ئواز ده کات وایش راهاتوه که هه رچه ند یه کیکی له ساز و ئواز دانهره گه وره کانی چا و پی ده که وی، داوی دانانی ئاوازیکی لی ده کات ناوی خۆی له سه ر دابنی پیاهه پاسپیرواره که ییش هه ر ده هاته لای مۆزار و هانه ی ده دا، که ئه و ئاوازه ی لیتی داواکراوه دابنی به لām مۆزاری ساز و ئوازه رست، هه موو هیز و تواناییه کی خۆی خستبووه سه ر دانانی (که مانچه ی جادوو)، تا ئه وی ته وانه کرد دهستی لی هه لته گرت که ته ماشای کرد پارچه که سه رکه وتنیکی گه وره ی ده ستکه وت.

کاتیک که مۆزار خه ریکی ئه وه بوو ئاوازی ئاههنگه ئایینییه پیروزه که دابنی بو شادکردنی گیانی مردووه که، ته ماشاگا که په یتا په یتا پر ده بوو له ته ماشاکه ران، تا گه یشته راده یه کی وه ها که پارچه ساز و ئوازه تازه که، (که مانچه ی جادوو)، دوو سه د جار له سه ر یه ک پیشان درایه وه!... که چی مۆزار یه ک فلسی له و ئاههنگه گه ورا نه ده ست نه که وت!... به پیچه وانه وه چوه گیرفانی (شیکاندر) ی هاو رتییه وه!... که چی (شیکاندر) ی ناپاکیش خۆی وا هه لده کیشا له ناو که سانی تردا که هه رچی کراوه له سایه ی هونه رمه ندیی خۆیه وه بووه! مۆزاری به سه زمانیش هه ر ئه وه نده ی لی تی ده گه یشت که ئه و هه ر بریتییه له (یارمه تی در) یک و به هۆی ساز و ئوازه که ی خۆیه وه یارمه تی داوه!... (مۆزار) ییش

بەنابووتى دەمرى... بەپارەى خۆشەويستىكى ساز و ئاوازەكەيشى دەنيزرى!

مۆزار بەرەنگىتىكى زەرد ھەلگەراوھە بەسەر گازى پشتىدا راکشا، بەلام ئەمەى لە خەموخەفەتەو نەبوو لە دلئىيى و ئارامى گىيانەو بوو. تايەكى سەخت و کاریگەرى لى ھات بوو، ژيانى لەبەر برى بوو. ھىشتا تەمەنىشى نەگەيشتەبوو سى و پىنج سالان ھىشتا لە ئاوازە خەمگىنە كەيشى نەبوو بووھە داينى!... ھەرچىيەكەيشى لە پاش بەجى مابوو، نرەكەى لە پانزە دىنار تىپەرى نەدەکرد!... دۆستىتىكى دەولەمەندى ھەبوو، ئەو ئەركى ناشتەكەى خستە ئەستۆى خۆى ئەو پىاوه لە خۆشەويستە گەورەكانى ساز و ئاواز بوو. بەلام كابرادەست بلاو نەبوو نەيوست لە وەندە بەولاولو پارە بەخت بکات، كە لەشى دۆستەكەى بگەيىنەتە گۆرستانى ھەژارە نابووتەكان دوايى چەند كەسەتىكى كەم لاشەكەيان گواستەو گۆرستانەكە لەو كاتەدا بارەشەتىكى سارد ھەلى کرد و چوو بەگۆر دەموچاوياندا... پاش ئەو بارانیش بەرەھىتە لە ئاسمانەو ھاتە خوارەو پىاوهكان ناچار بوون مليوانى پالتۆكانىيان بەرز کردەو، پىش دەمى كلاوھە كانىشيان نزم کردەو؛ بەو مەبەسەى لە باران و با خۆيان بپارتىن پاش ئەو، يەك لە دواى يەك بەدزىيەو چوونەو مالى خۆيان، بۆ ئەمەى بەزووبى خۆيان گەرم بکەنەو كاتى كە لاشەكەى مۆزار گەيشتە گۆرستانەكە، تەنيا يەك كەسى زىندووى بەديارەو بوو ئەویش گۆرەلکەنەكە بوو!...^(۱)

(۱) لەيەكى لە ژمارەكانى گۆقارى (الدستور)دا (شفیق مقار) لە وتارىكىدا (لا: ۵۲-۵۴) باسى مردنەكەى وا دەكات گوايە: ئەوھى بەدواى ژيانى ئەم ھونەرمەندە مەزئومەدا بچى، بۆى دەردەكەوى كە ھەمووان دژى بوون و زولمىيان لىكرى؛ ھەر لە باوكىيەو تا كۆمەلە سەپلەكەى و ئەو چلكاوخۆرانەى خۆيان بەھونەردا ھەلسپاردبوو و پىي دەژيان، وەك مۆسقىيى ئىتالى بەدناو (سالىيرى) كە ھەسودى بەو ھونەرمەندە لاوھ دەبرد كە چووبوھ ناو مەحفەلى ماسۆنيەو و لە رىگاي ھەندى ئاوازەكانىيەو ھەندى نەيتى ئەو كۆمەلەيەى ئاشكرا کرد بوو (كە ئەمەش تاوانىكە خاوەنەكەى دووچارى كوشتن دەكات لەلايەن كۆمەلەكەو)!!، بۆيە نووسەر دەپرسى: (جا كەواتە كى مۆتسارتى كوشت؟، ئەو باوكە چاچنۆكە پوولەكەيە؟ ئەو كۆمەلە پارەدارە سەرخۆشە روو لە رابواردنە؟ يا ئەو كابرارى مۆسقىزانى ئىتالى داخ لە دلە... وەيا تىرۆرکردنەكەى بەدەستى كەسەتىكى ناديار بوو؟!).

تېبىنى: گۆقارەكە تا ئىستاش لەلام پارىزراوھ، بەلام بەداخەو بەرگەكەى پىتوھە نەماوھ، بۆيە ژمارە و بەروارى پىتوھەيە، بەمەزەندە ھى سالى ۱۹۸۰-۱۹۸۱ دەبى. جا ئەوھ بوو لە ۱۷۹۱دا گىيانى سپارد. (ئەحمەد)

ھىچى بۆ نەمايەوھ ئەوھ نەبى كە بەداخەوھ سەر بنىتە سەر سەرىن و بىر لە خەموخەفەت و ئازارى خۆى بکاتەوھ بەھەموو ھىز و ھەرەتەكەيەوھ خۆى خەرىك کرد بەئاوازە ناسۆرەكەيەوھ وەتا ئەو ئاوازە خەمگىنەى كەلپى داوا كرابوو بۆ ئاھەنگە ئايىنيەكەى ئامادە بکات بەرچاوى تارىك بووبوو رەنجەپۆيى دللى داگير کرد بوو.

ھەناسە ساردى دەروونى پر کرد بوو نەگوتى دەدايە خۆراك. نە گوتىشى دەدايە قسەكانى ژنەكەى كە پىي دەگوت: (وا جىھانى ساز و ئاواز دوايى، دانى نا بەتۆدا، كە ئاوازدانەر و باوئاھىتەرتكى ساز و ئاوازي گەورەيت كە خانەدانە دەسلەتدارەكانى (مەجەر) یش بۆيان نووسىبووى سالانەيەكى ھەزار فلۆرېنت پىشكەش دەكەن كە دەولەمەندەكانى ئىنگىلتەيش نووسىبووانە بۆت داوايان لى کردوويت و تكايشت لى دەكەن كە خاكى ئىنگىليز بکەيت بەنىشتمان و جىي كار و فرمانى خۆت كە دانىشتووانى خاكى ھۆلەندەيش بەچەشنى ئىنگىليزەكان ئاواتە خوازي ئەوھن وتكات لى دەكەن بچىتە ناويانەوھ، لەوئى داھەزىت...).

(مۆزار) ھىچ بايەخىكى بەوانە نەدەدا چونكە ھەستى بەخۆى کرد بوو كە كاتى ئەوھ ھاتوھ ئەم جىھانە بەجى بەيلى... كەچى لەگەل ئەوھىشدا كە سەرکەوتنى ھاتبوھدى و، پشتىوانى سەرکەوتنەكەيشى دەكرا... دوايى پەيى بەو رازە برد كە ئەو پىاوه نەناسراوھ بۆچ ھاتبوھ لاي و؟ بۆچ لە جلوبەرگى شىوھندا بووبوو و؟ بۆچ داواى ئەو ئاوازە خەمگىنەى لى کرد بوو كە لە ئاھانگى مەرگدا لى بدرى؟... شەوتىكيان وھرامى وا دايەوھ بەخۆى: (كە ئەم ئاوازە بۆ خۆم دادەنيم!...). ئىترچ پىبوسىتيەكى بەجىھانى زىندوو ھەيە، چەپلەى بۆلى بدن، كە ئەو گوتى لە جىھانى مردوو بىي چەپلە رىزانى بۆ بکەن؟!... مردووھكان بەپەرۆشەكەوھ پىشوازي دەكەن بەچرپە پىي دلئىن: (ئافەرىن ماىسترو... بۆى ئاواز ھەلبەستى مەزن!...).

واى دەھاتە بەرچاو كە ئىسكى مردووھكان چەپلەرىزانىيان بۆ دەكرد بەدەمىش دەيانقىزان، دەيانگوت: دووبارەى بکەرەوھ.^(۱)

(۱) لە نامەيەكى باوكىدا بۆى، كە بەروارى ۱۶ فېبرارى ۱۷۷۸ى پىتوھە، پىي دەلئى: منالى تۆ زۆر نااسايى بوو، كە دەستدەدايە ئالەتتىكى مۆسقىقا، دەروپىشتەكەت ناچار دەكرد بىدەنگ و ئەبلەق بىن، جائە و بىقار و بەھرە مەزەت بەو زووبىيە... واى لە زۆر لە شارەزايانى ئەو سەردەمە کرد بوو، لە شارەكانى ئەوروپا، پىشىبىنى ئەوھ بکەن كە تۆ زۆر لەم دنيايەدا نامىنەتەوھ!! كە مۆتسارت ئەم نامەيەى بەدەست گەيشت ھىشتا بىست و دوو سال بوو.

میکیل ئەنجیلۆ

چیرۆکی ژبان و خەباتی هونەرمەندی هەرە گەورە ئیتالیا، میکیل ئەنجیلۆ

نوسەری: هەنری تۆماس

ئەم نووسراوە

(میکیل ئەنجیلۆ) هونەرمەندیکی گەورە ئیتالیا، لە ساڵی ۱۴۷۵دا لە شاری (فلۆرەنسە)دا لە دایک بوو. بە بەرھەمە هونەرییەکانی خۆی لە وێنەکێشان و پەیکەرتاشی و نەخش و نیگار ھەلکەندن و پەیکەر دروستکردندا کەلکیکی گەورە بەخشبوو بەھاوئێستمانەکانی خۆی و ھەموو جیھان. لە چروچاو و سەر و پۆتەلاک و بەژنوبالا و جلۆبەرگدا خەوالتوو و پنتی و ناشیرین و کەمتەر خەم بوو، دلێشی یەگجار ناسک بوو. بەلام گرفتاری جوانی و راستی و دروستی بوو. لە پینا و ئەوانەشدا ھەموو گیان و سامانیکی خۆی بەخت کردوو.

بەلام نە خێزانەکە بەدڵ بوو، نە کۆمەڵایەتیییەکە، نە رەفتاری نەتەووەکە. چونکە پر بوون لە زۆرداری و نەخۆتێندەواری و بەدکرداری. توندوتیژ پەرورەدە کراو: دلێ بەرگە تیروتوانج و، بەرەبەرەکانی و، چاو پێ ھەلھێنان و، بەدگۆبی و، زەبروزەنگ و، نا ھەموواری و، ژبان بەخشی و، ناشیتی و نەزانی و، بەدخوویی ناوچەکە خۆی نەگرتوو! پێیاندا ھەلشاخاوە و، چۆتەو بەگژیاندا و، تۆلەیشی لێ کردوو نەتەو! لەبەر ئەو (میکیل ئەنجیلۆ) تا ما دلێ لە مۆژف رەش بوو بوو. لێی بەنازار بوو، ھەرگیز چاک نەدەبوو. بەزەبی بەخۆیدا دەھاتوو. چونکە تێکرا ژبانیکی تەنیایی و، بێ دۆست و یاری و، بێ کەسوکاری پر دلتنگی و خەموخەتی رادەبوارد. نە ئەو سامانە گەورەبەیی کە بۆی کۆبوو بوو، نە ئەو ناوبانگە و پایە گەورەبەیی کە لە هونەرەکانیدا دەستی کەوتبوون، ئەوانە هیچیان نەیان دەتوانی لەو دلتنگی و خەمبارییە زگاری بکەن. کەچی لە سەریکی تریشەو ئەو گەنجینە بەرھەمی هونەرییەکی کە پێشکەشی ئیتالیا و جیھانی کرد، سەری ھەموو کەسێکی ھێنابوو سەرسورمان. دلێ ھەموو ھۆشمەندیکی پر لە شادمانی کرد بوو.

(ئەنجیلۆ) هونەرمەندیکی تاقانە بوو. ھەر لە تەمەنی چوار دە ساڵییەو بلیمەتی

دەرکەوتبوو. ئەو بەرھەمە هونەرەکانی خۆی لەسەر بنچینەیی بیروباوەرەکانی خۆی دادەمەزراند. نەکی ھەم و ئەو. ئەو بایەخی بەراستی پەرستی و زانستی دەروون و کردەوی بلند دەدا لە بەرھەمەکانیدا. نە ھیزی دەسلەتداران و نە پارەیی دەولەتمەندان کاریان لە بربارەکانی نەدەکرد. بۆ راستی و دروستی و دادپەروری نەبێ، سەری بۆ ھێچ ھیزیک دانەدەنەواند. جارتیکیان کابرایەکی چاوی پێ ھەلھێنا و بەدگۆبی بۆ کرد لای پاپا، تا پاپای لە بەلێنەکەیی خۆی، بەرامبەر ئەنجیلۆ، پەشیمان کردوو. بەلام ئەنجیلۆ ئەمەندە سەر بەرز بوو، بەرەنگاری پاپای کرد، تا سەری پێ دانەواند!... پاپا ناچار ما ناشتی کردوو و تۆلەیی شکاندنی بەلێنەکەیی خۆشی بۆ کردوو!... باوکیشی کە زەبر و زەنگیتی زۆری لێ دەکرد، کە بیکات بەبازرگان، لەگەڵیدا تێکچوو، لێی ھەلگەرایەو.

و ھک خۆی ویستی (ھونەر)ی کرد بەپیشە بۆ خۆی، نەکی بازرگانی! کەچی لەگەڵ ئەو ھەموو شاھکارە گەورانەشدا کە بۆ کەلساکی رۆما و فلۆرەنسەیی کرد، کە ھەتا ئیستاش نیشتمانەکەیی خۆی شانازییان پێت دەکات و، هونەرەمەندەکانی ئەوسای جیھانیش چاویان پێ ھەلھێنا، ئەنجیلۆ لەسەر مەرگدا داخی دلێ خۆی بۆ کەسوکاری خۆی و ھەلگەشت دەبگوت: «داخەکەم و دەمەرم و نەگەیشتم بە کامی خۆم، کە لە ھونەردا تەواو قال بێم!». ئەو دەمە پیری ھونەرەمەند ئەم قسانە دەکرد تەمەنی ۸۹ ساڵ تێپەری کرد بوو. و اتا لە ساڵی ۱۵۶۴دا گیانی پاکێ بەخاک سپارد. بەلێ لە مێژوویدا ھەر وای ڕووی داو: ھەموو دەم پیاوی ھونەرەمەند لە چینیەکەیی خۆیدا تووشی پیاوانی بەدگۆ و چاوی پێ ھەلھێنەر و نامەرد و ناپاک ھاتوو و، بوونەتە ھۆی ئازاردان و زیانی. بەلام لە ئەنجامدا ھەر ھونەرەمەندەکە سەرکەوتوو بەسەر ئەواندا. و اتا بیروباوەرەکانی ھونەرەمەندەکە پەسند کراو، کردوو و کارەکانی دۆژمنەکانیشی ریسوا کراون.

میکیل ئەنجیلۆ ئەو پیاوێ گەورەبەیی کە ھونەرەکانی خۆی گەیاندا ئەو پەری جوانی و پاکێ و چاکی کە پایەیی ھونەرەمەندی نیشتمانەکەیی خۆی پێ بەرز کردوو. ھەرچەندە دۆژمنەکانی ئازاریکی زۆریاندا و زیانیکی زۆریان پێگەیاندا. بەلام ئەوان بەبەدناویییەو لەناوچوون و ئەمیش بەسەرکەوتوو و سەر بەرزێ چاکیییەو ناوی ما. ئیمەیش بۆبەکا پێستییمان بەخۆتێندەو مێژووی ژبانی ئەم جۆرە ھونەرەمەندانە ھەبە، کە وایان بەسەر ھاتوو، تا لە خەباتکردن بۆ کەلکی نیشتمانەکەمان وەرس نەبێن.

جا بەم نیازوو مینیش نووسراوی (میکیل ئەنجیلۆ) کە بەدەستی مێژووناس و راستی پەرستی (ھەنری تۆماس) دانراو، پێشکەش دەکەم. ھیوادارم بەخودا کە خۆتێندەوارە

به پیره کانی کورد، به تاییه تی هونه رهنده کامان، که لکیتی ته او و خوشییه کی زۆری لی وهریگرن. ههروه ها ناواته خوازیشم که وینهی (ئهنجیلۆ) یان زۆر تیدا ههلبکهوی بۆ بلند کردنهوی سهری نه ته وه که مان.

شاگرد فەتاح

«خواهنی پرۆژهی خویندهواری کورد»

سلیمانی: ۲۰-۲-۱۹۶۶

شاگرد به سهر مامۆستادا سهرده کهوی!

(لیۆناردۆ داڤینشی)^(۱) به ناو کۆری «دیلا ترینتیا» دا دهرویشت له شاری فلۆرنسه دا. به پرووه که شه ریکوپیته کهی خو به وه و، به زه ده خه نه دلکیش که ره که یه وه ده نازی. له و کاته دا چاوی به کۆمه لیک له هاو نیشتمانه ناسراوه کانی خو ی که وت، له سهر ته ختیکی ناو کۆره که دا دانیشتبوون، له بابته پارچه هۆنراوه یه کی بو یژه گه وره که یانه وه، (دانته) قسه یان ده کرد، له و کاته دا به کیکیان سهری هه لبری و چاوی به و که وت نه ویش به گه رمیته که وه پیتی گوتن: «گه وره کان... تا ئه م پیاو یه بتوانی ناو بیژی بکات و توویژه که مان بپیتینه وه!». له و کاته دا له و په ری کۆره که وه لاویک ده رکه وت. به لووته فشه شکاوه کهی و ده مورچاوه که یدا دیار بو که دلی پر بو بو له پشم و قین به رام بهر هه موو جیهان!... قژه بژه کورته کهی سهری به نارێکوی پیکیه که وه به سهر ناوچه وانیدا هاتبووه خواره وه. جلو به رگه کانی شرو پر بوون، نارێکوی پیک بوون، که مته رخه میان پیوه دیار بوو. پیتاوه کانی شی وشک و ره قبوون، به نینۆکه کانی شی وه هیشتا ورده ده رمان ما بوو. (لیۆناردۆ داڤینشی) یش په نجه ی بۆ ئه و لاوه کیشا و به هاو رپیکانی خو ی گوت: «گه وره کانی، ئه و میکیل ئه نجه ی هات... ئه و له هه موو که س چاکتره که هۆنراوه ی (دانته) تان بۆ لیک بداته وه!».

به لام ئه نجه ی که هه موو ده م دلی ناسک بو و، زوو هه ستیشی به ریسوا کردن ده کرد،

(۱) لیۆناردۆ داڤینشی ۱۴۵۲-۱۵۱۹: له بلیمه ته کانی سهرده می ریتسانس بووه، له قینینسی ئیتالیا له دایک بووه، له توپکاری و ئه ندازه و ئه ده ب و مۆسیقا و هه لکۆلین و وینه کیشاندا هه لکه وتوو ی سهرده می خو یوو، له شاره کانی فلۆرنسه، میلانو و فه رنه سا کاری کردوو، شاره زا به کی وریا و لیزان بووه له روونکی و پیکهینانی سیبه ردا له سهر تابلۆکانی... (ژیۆ کۆندا و خوانی نهینی) به ناویانگترین تابلۆیه تی.

یاخود زوو قسه ی به خراب هه لده گپرایه وه سهر خو ی، قسه کانی لیۆناردۆی به هوروزمیکی راسته وخۆ دانا بۆ سهر خو ی. له بهر ئه وه به تیز پێ کردنی که وه قیژانندی به سه ریدا و گوتی: «نه. من بۆیان لیک ناده مه وه. تو پیتوسته ئه وه هه لبه سته یان بۆ لیک بده یته وه!... چونکه تو هه موو شتیکت لی ده وه شیتته وه. ئه ی ئه وه نه بوو نمونه ئه سپیکت دروست کرد و خو ت لی کیشایه وه، هه ر له بهر ئه وه ی که ده سه لاتی ئه وه ت نه بوو دایه پیتیت له پارچه زه ردیکدا!». پاش ئه مه ی میکیل ئه نجه ی داخی دلی خو ی رشت که ئه مه نده به خت ره ش بو له ژباندا، ملی رپی خو ی گرت و رویشت. ئه وساکه هیشتا لاویکی نه ناسراوی ددان پیا نه تراو بوو، له چا و لیۆناردۆ دا، که بیست سال به ته مه ن له و گه وره تر بوو... بیجگه له وه له ریزی شاره زایانی هونه ری ئه و سهرده مه ییش ده ژمیتره. به لام ئه و کاته به بیر ئه نجه ی دا نه ده هات، که روژتیک دی و له و به ربه ره کانی که ره ی خو ی ده وه مندتری لی دی و گه وره تریش ده بی!...

زیانی وا هه یه که لکی لی پهیدا ده بی!

باوکی میکیل ئه نجه ی که ناوی (لۆردۆ فیکۆ دی لیۆناردۆ بیوناروتی) بوو، کوپخای «کابریز» بوو. کورده که له نا و خیزانی کدا گه وره بو بوو که هه موویان نیرینه بوون. چونکه میکیل هه ر چوار برای هه بوو. ته نانه ت که دایکیشی مرد، ئه و ته مه نی شه ش سالان بوو. هه رچی باوکی بوو، هه رچه نده خانه دان بوو، به لام ده ستکورت بوو. زۆر روژ بی کار و فرمان ده مایه وه. جا له بهر ئه وه توندوتیژی لی هاتبوو^(۱).

له گه ل منداله کانی دا به زه پروزه نگ بوو، زال بوو به سه ریاندا، سه ختیبه ده نوواند. به تاییه تی له هیه چ زۆر تووره نه ده بوو له وه نه بی که میکیل ئه نجه ی کوری هه ر ده یگوت و ده یگوته وه: «ده مه وی بیم به هونه رمه ند!» چونکه (لۆدۆ) وای بریار دا بوو که نه هیتلی که س له خیزانی «بیوناردتی» بی بیری ئه و^(۲) به کار و فرمانی پر و بوو چه وه خو ی خه ریک بکات، وه ک: وینه کیشان به روونی ره نگا و ره نگ و فلچه و به ردا شین به چه کوشه وه. داینا بوو هه ر پینچ کورده کهی خه ریکی کاروباری بازرگانی و پاره گو پینه وه بن. ئه وانیش وه ک کورانی خیزانه گه وره کانی فلۆرنسه گوزهران بکن. به م ره نگه باوکه که ده یوبست کورده

(۱) توندوتیژی: (عصبی)، توره وترو.

(۲) راستتر: بی پرس ی ئه و، بی را و بۆجونی ئه و، به بین ناگای ئه و.

خه والوهه که ی خۆی بهزه پروزه ننگه وه رابهیتنی. ده بویست گیانه که ی خۆی بکات به به ریدا که خه زلی له کاروبار هه لسووراندن ده کرد!. به لām باوکی هه ره نجیکی له گه لدا، به باچوو.

هه رچه ند لیبی ددها و هه ره شه ی لی ده کرد و لیبی تووره ده بووم، ئەم هه ره له سه ره قسه ی خۆی ده رۆشیت. هه ره ده بویست ببی به «هونه رمه ند»! که کار گه یشته ئەم راده یه، ئیتر له وه به ولاره باوکی سه ری نه کرده سه ری. ناچار خسته ی «په یمانگای هونه ری شه رلانداگو» وه. ئیتر ده ستی لی شت!. (میکیل) یش ئەو کاته له سیانزه سالان تیپه ری نه کرد بوو. له و کاته یشتا «شه رلانداگو» خه ریکی وینه کیشان بوو، له سه ره دیواره کانی کتیسای (سانتاماریا). ئەو یش ئەوه ی سپارد به شاگرده تازه که ی: (میکیل)، که داووه ره مانای ره نکه کانی بهار پتته وه و، هه ندی وینه یش له نمونه ی ورده کانیا ن بگویت پتته وه سه ره دیواره که، که وه ستا که ی له وه پتت ناماده ی کرد بوون.

وینه کانی شاگرده که ئەمه نده جوان و ریکو پتیک ده چوو بوون، له وینه کانی مامۆستا که ناوازتربوون، که میکیل له وانه وه گویتا بوونیه وه، «شه رلانداگو» ئەم هونه رمه نیسه ی میکیلی زۆر پت ناخۆش بوو. چاوی پت هه لده هیتا^(۱).

له به ره ئەوه له شیوه یه کی زۆر ته نگ و ناشیریندا ته نگه تاوی کرد!. شاگرده دلناس که به یش هه ستی به دلره شبی مامۆستا که ی خۆی کرد، که چ جو ره هه ستیکی ناکه س به چانه ی له دلدا یه به رامبه ری. هه ره وه ها کرده وه پر زۆر و سه ته مه کانی باوکی شه ی بیرکه وته وه، که چۆن له وه پتت ده ینالاند به ده ستیه وه... ئەو به دخوویی و زۆردار بیانه کاریکی وایان له دللی کرد، میکیل تا گه وه بوو و پتتگه یشت، ورده ورده باوه ری خۆشه ویستی مرۆقایه تی نه ما... جا ئەم دوو دلپیه ی له خۆشه ویستی مرۆف له کۆل نه بووه وه. له گه لیدا مایه وه، تا ما له ژیاندا!...

له راستیدا ئەمه بو «میکیل ئەنجیلۆ» به چاکه گه را، که مامۆستا که ی له م شیوه یه دا دللی ره نجاند و له کۆل خۆی کرده وه. نارده کن مامۆستا «به رکۆلدۆ» ی هاو ریتی. ئەم مامۆستا یه یش پیاو تیکی پیر بوو. شاگرده کانی خۆی فیتری پشه وه هونه ری به رد تاشین ده کرد، له سه ره نمونه ی ئەو په یکه ره جت ماوانه ی که تازه له «باخچه ی میدیچی» دا دۆزرا بوونه وه. جا ئەو جیگایه به لای میکیل ئەنجیلۆ وه که «به هه شتی عه دن» وا بوو. چونکه له و پتدا فیتری ئەو هونه ره بوو که خودا ده سه ته کانی ئەوی هه ره بو ئەوه دروست کرد

(۱) چاوی پت هه لده هیتا: ئیره یی پت ده برد، هه سوودی پت ده برد.

بوو. هه ره له ویتشدا بوو که گه یشت به و پیاو هه ی که خسته ی ناو جیهانی خۆینده واری و هونه ره و ساز و تاواز و جوانی و قسه ی نه سه ته قه وه. که خسته ی ناو ئەو با به تانه وه که گیانه لاره که ی ناوا ته خوازیان بوو!.

رۆژتیکیا ن میکیل ئەنجیلۆ له باخچه که ی «لۆرنۆ دی میدیچی» دا به رد تاشی ده کرد. خه ریکی هه لکۆلینی ده مرچاوی پیاو تیکی پیر بوو. به ریکه وت (لۆرنۆ) ی به ناویانگ خۆی له و باخچه یه دا گه شتی ده کرد. لۆرنۆ وه ستا و تاویک له و په یکه ره به چکۆله یه ورد بووه وه. پاشان رووی کرده په یکه ره تاشه لاره که و پتی گوت: «کوری خۆم... تۆ ئەوه نازانیت که پیاو ی پیر چند ددانیکی هه ره ده بی که وتبی؟». که ئەوه ی بیست ده موده ست لاره که چه کوشه که ی گرت به ده سه ته وه و ددانیکی په یکه ره که ی شکاند.

ئینجا رووی کرده لۆرنۆ و لیبی پرسی: «ئاوات ده ی؟»... لۆرنۆ یش پتتکه نی و پتی گوت: «به لتی ده بی وا بی!...».

جیهان روو ده کاته میکیل!

لۆرنۆ ئەو کوره هه لکه وتوه ی به دلدا چوو. سه ری سووما له وه ی که ئەو له و ته مه نی چواره سال بییدا ئەمه نده کار ره نگین بی. ده موده ست له گه ل خۆیدا برده ماله وه و رتیشیدا که له سه ره خوانه که ی خۆی نان بخوات و له گه ل منداله کانی خۆشیدا یاری بکات... بیتجگه له وه پالتویه کی ره نگ بنه وشه یشی به دیاری پتتکه ش کرد. ئینجا مانگانه په کی شه ی بو بریه وه که گه یشتبوو په نجا ریال. چاوه کانی کوره که یشی کرده وه که له گه وره یی جیهانی بتپه رستی تیبگات، ئەو جیهانه ی که له ناویدا ده ژیا. ئەنجیلۆ له و پتدا چتتکه ی جوانی کرد. له و پتدا ژیری و تیبگه یشتوویی فیتر بوو. چونکه هه رچی راستی په رست و بویتژ و نو سه ره ناوازه کانی سه رزه وی هه بوون روویان ده کرده کۆشکه که ی میدیچی و ها توچۆیان ده کرد، له ملا و له ولای خوانه که ی میدیچییه وه که هه وارگه ی پتتکه وتوویی ئەو سه رده مه بوو، (ئه پۆلۆ) ی خودای هۆنراوه و (ئه فلانن) ی پتتگه مبه ری زانیاری بوو بوونه با به تی گفتوگۆی ئەو جو ره پیاو انه. جا به هۆی کارتیکردنی ئەم ناوچه بتپه رستییه وه که میکیل تیتیدا ده ژیا، ئەنجیلۆ تیتژ بوو بووه سه ره دروستکردنی یه که م به ره مه ی هونه ری خۆی، که بریتی بوو له وینه یه کی به رجه سه ته، شه روشۆری ناوه ند مرۆف و گیانله به ری پیشان ددها. به شیوه ی (گریک) بیه کان جوانی له ش رووتانی تیتدا ده رختبوو.

رۆژتیکیا ن ئەنجیلۆ تووشی سه رگه ردانییه ک هات، که هه تا له ژیاندا بوو کاری له

دهروون و ژبانی کرد. ئەو هیش له وهوه رووی دا که قسه یه کی له دم هاته دهره وه بهرامبهر هاوړتیه کی خۆی که شاگرد بوو له په یانگا که دا، له بابهت هه لسه نگانندی هونه ره که به وه کرد بووی. ئەم کور هیش به هیتز و هه رت بوو. به لām زوو تووره دهبوو، مشتتیکي مالى به دهموچاويدا. ئيسکي لووتی شکاند و گۆشته که ی هه لدری. ئەنجیلۆ له هۆش خۆی چوو. ئەو هنده هیش نازاری پینگه یشتبوو، وهک مردووی لی هاتبوو. له بهرته وه هه لیانگرت و بردیانه ماله وه. کاتێ که برینه که ی چاکبووه وه. کور هه که ی سه یریکی دهموچاوی خۆی کرد له تاوینه دا، که ته ماشای کرد جیتی برینه که دهموچاوی ناشیرینی کردوه!... ئیتر له و پۆزه وه تووشی سه رکزی هات. ههر بیری له خۆی ده کردوه.

په گهزی مرۆفیشی به دلێکی پر له قین و چاویکی خه مگینه وه سه یر ده کرد. ئەنجیلۆ هیش هه رگیز دلێ پاک نه دهبوو وه بهرامبهر به مرۆفایه تی. چونکه ئەو تیکچوونه ی تیکچوو بوو له ش و دهرووندا به هۆی ئەو کاره ساته تنگ و ناخۆشه وه هه رگیز له بیری نه دهبوو وه.

له و سه رده مه دا بانگ راهیشتنی چاکه خوازی ئایینی و زرنگاری (ساقو نارولا) ی به رگویی ده که وت که هه لمه تی دهبه رده سه ر ئەو تیکچوون و ئازاوه و دیندییه ی که سه رداره نه یینییه کانی شاره که دیاننوواند و له ده ستیان دهبه شایه وه. جا ئەم هاواره کارێکی گه وره ی کرده سه ر دهروونی میکیل، لای دلناسک، که به تۆزه رووداویک دهروونی دهرووژا. ته نانه ت برایه کی میکیل به هۆی ئەو دهنگ و هاواره وه خۆی فری دایه په رستگا که وه، که له ویدا بژی. ئەنجیلۆ خۆشی بیری له وه ده کرده وه، که وهک براکه ی خۆی بکات: واز له هونه ره که ی و جیهانه که ی خۆی به ینی و، به چه شنی براکه ی خۆی به او بیژیتته ناو په رستگاییکه وه، تا ده ژێ تیییدا بمینیته وه!... چونکه له ناخی دهروونیدا شه روشوړتیکي یه جگار توندوتیژ په یدا بووبوو له ناوه ند خودانه ناسین و خوداناسیندا، له ناوه ند جوانی و فه رمانی سه رشاندا، له ناوه ند بیروباوه ری جیهانی کۆن و وینه ی بی هاوتای جیهانی نویدا. به لām زۆری پێ نه چوو ئەو شه روشوړانه نه مان. هونه ر و مرۆفایه تی له مه دا به خته وه ربوون، که میکیل ئەنجیلۆ توانی ئەو هه ردوو لایه یه ک بخات و ریک بخات. که هونه ره که ی به کار به ینی بۆ که لکی مه سیحیتی و بتپه رستی. یاخود هه ره وهک خۆی ده بگوت: ئەو دوو لایه له یه کتر ماره بکات. به رزی و پیروزیی جوانیش له گه ل جوانی به رزی پیروزیی یه ک بخات!... میکیل به هۆی ئەم بیروباوه ریشی تا ژیا زال بوو به سه ر هه موو شاهکار و ده سترکه ده ناوازه کانیدا. له و دهمه دا سه ردار ی شار، لۆرنۆ مرد. ئەم پیاوه پشتیوانی هونه ر و هونه رمه ندان بوو، که ئەنجیلۆ هیش به کتیک بوو له وان. پاش

ئەو بوو، که له دهمی فه رمانداریی (بیرو دی میدیچی) ی کور ی لۆرنۆ دا (ساقو نارولا) ی چاکه خواز توانی نه ته وه له فه رمانه وایی بوو و ژیتنی و بیکات به گژ له خۆیا بیبون و به ره للایی ئەو سه رداره دا. زۆری پێ نه چوو، له شکره کانی (شارل) ی خونکاری فه رنه سه به ره و رووی شاره که کشان.

چه ند که سیکی می شک و شکیش له پیاوانی ئایین ده ستیان کرد به له ناو بر دنی ژماره یه کی زۆر له وینه و په یکه ره جوانه کان له گشت لای فلۆره نسه دا. گه نجینه ی هونه ری، پارچه پارچه کراو و، ورد و خاش بوو، که به ره مه ی سه دان سالان بوو، له ماوه یه کی که مه دا، له ناوچه قی رینگا کاندا که له که کرا!... میکیلی لاییش که ئەم گیتزه لکوکه یه ی هات به گژدا، ناچار بوو خۆی دهریاز بکات له شار و هه ل بی بۆ جیگایه کی دوور!...

چا و پیه هه یینان و به ره ره کانی ته نگ ی پێ هه لده چن!

له پیتش هه موو جیه که دا ئەنجیلۆ په نای برده به ر شاری (پۆلۆنیا)؛ که له ویدا سه ره په رشتیکه ره کانی کلێسا که ی، دروستکردنی په یکه رتیکیان پێ سپارد، که له شیوه ی «فریشته» یه کی وا دایێ که به کیتی جیهانی کۆن و جیهانی نوێ بنوینێ. به لām جارێکی تریش میکیل به سه زمان تووشی ته نگه تاوکردنی هاوړی هونه رمه نده کانی خۆی بووه وه، که ئەمه نده سه روشت. نه نگبون، چاویان پێ هه لده هینا و به ره ره کانی پێان له گه لدا ده کرد. وایان ده زانی ئەو به ره ره کانیان له گه لدا ده کات و ده به وێ به سه ریاندا زال بی و نایشیان بیڕی! ئەنجیلۆی هه رزه کاریش له به رامبهر ئەم ته نگ پێ هه لچینه ی ئەو هونه رمه ندانه دا ناچار بوو شاری «پۆلۆنیا» به جی به یلی و بگه رپته وه بۆ فلۆره نسه. به لām له جیتی له دایکبونی خۆیدا ئەمه نده نه مایه وه، خۆی کۆکرده وه و رووی کرده شاری (رۆما) تا چاره یه کی به خت ره شی خۆی بکات. کاتێ که پیتی نایه ناو شاری (فاتیکان) وه خاوه نی رابردوویه کی شوخ و شه نگ بوو. که چی ته مه نبشی له ۲۱ ساله تپه ری نه کرد بوو. به لām یاساوه کانی ئایین و سه ره رشتی کاره کانی خوداناسی، له گه ل فه رمانی سه رشانی خۆیاندا ناپاکیان دهنوواند. چونکه میکیل ئەنجیلۆ که له سالی ۱۵۱۴۹۶ گه یشته ئەو ی. رۆمای وا هاته پیتش چا و که بووبوه شاریکی به زموره زم و ساز و ئاواز و که تن کردن!... شاریکی زانست و جوانی و به دخوویی و ئازاوه و پشپویی! شاریکی سه ما و هه لپه رکێ و ناوخوان و ئاهه نگ و هۆنراوه و ژه هر دهرخواردان!... شاریکی پر په رستگای رازاوه و زیندانی

ناخوش و پر نازار! شاریکی پر خوداپه‌رستی له ماله هم‌ژاره‌کاندا و، پر ئالوش و خرۆشی ره‌گه‌زبازی له ماله ده‌وله‌مه‌نده‌کاندا!... له‌به‌ر ئه‌وه تا دوو سالی‌ش ئه‌نجیلۆ وه‌ک بێگان‌ه‌یه‌کی نه‌ناسراو ده‌ژیا له‌م ناوچه‌یه‌دا.

رۆمای هه‌روه‌ک نازاریکی ناساز ده‌هاته پێش چاو له‌ هه‌موو کۆرپکی جیهاندا!... میکیل له‌ کانگای دلیدا ده‌یگوت: «من که‌س دۆستم نییه‌. له‌سه‌ر دۆستیش په‌کم نه‌که‌وتوه‌. دۆستیشم هه‌ر نابێ!...». ئه‌وه‌نده هه‌بوو له‌پاش تێپه‌رپوونی دوو ساله‌که، هه‌ستی پێ کرد ددان به‌هونه‌ره‌که‌یدا ده‌ترێ. ته‌نانه‌ت شاری خۆپه‌رستی و به‌ره‌ره‌کانی درندانه‌یش ددانی به‌هونه‌ری ئه‌ودا ده‌نا. میکیل چووه‌ ناو گه‌روه‌ی دروستکردنی په‌یکه‌ریکه‌وه که‌ ده‌یانویست بۆ (مه‌سیح و مه‌ریه‌می دایکی مه‌سیح)ی دروست بکه‌ن.

تا له‌ کلێسای (پیتیر په‌ترۆس)دا^(١) دایمه‌زین. له‌مه‌ر جنامه‌ی پرۆژه‌که‌دا ئه‌مه‌ی نووسی: «په‌یکه‌ره‌که‌ وا دروست ده‌که‌م که‌ ببیته‌ ناوازه‌ترین به‌ره‌می هونه‌رمه‌نده‌کانی ئه‌م چه‌رخه‌!». له‌ گه‌روه‌که‌دا ئه‌و برديه‌وه. پرۆژه‌که‌ به‌و درا بیکات، میکیل په‌یکه‌ره‌که‌ی دروست کرد. دانیشتوانی رۆمایش به‌هه‌له‌داوان خۆیان گه‌یانده‌ په‌یکه‌ره‌که‌، ته‌ماشای بکه‌ن. که‌ ته‌ماشایان کرد مه‌سیحی مردوو له‌ کۆشی ئافره‌تییکی شه‌نگ و شوخ و جواندا راکشاهه‌، به‌لام ئافره‌ته‌که‌ له‌ ته‌مه‌ندا له‌ مه‌سیح بچووکتی بوو!. ته‌ماشاکه‌ره‌کان ئه‌م به‌ره‌مه‌ پر هونه‌ره‌یان زۆر به‌دلدا چوو. زۆر په‌سندیان کرد، به‌لام سه‌رمان سوپه‌مابوو له‌ جیاوازی ته‌مه‌نی دایک و کوره‌که‌ی، که‌ به‌پێچه‌وانه‌وه پێشاندرابوو.

له‌ په‌یکه‌ر تاشی لایان پرسی: «بۆچ دایکه‌که‌ی بچووکتی پێشان دراوه له‌ ته‌مه‌ندا؟». ئه‌نجیلۆیش پێی گوتن: «ئهی ئیوه ئه‌وه نازان که‌ هه‌موو ئافره‌تییکی داوین پاک تا ته‌مه‌نیکی دوورودرێژ شیه‌وی هه‌زه‌کاریی خۆی زۆرتر ده‌پاریزی له‌ ئافره‌تییکی تر؟... که‌واته، ده‌بێ کچییکی وه‌ک (مه‌ریه‌م) تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک شیه‌وی هه‌زه‌کاریی خۆی پاراستبێ، که‌ هه‌تا ژیاوه رۆژتیک نه‌بووه خۆی بدات به‌ده‌ست ئالوش و خرۆشی مرۆفیکه‌وه، نه‌هی په‌سند و نه‌هی ناپه‌سندا!».

(١) واتا: (القدیس بطرس).

په‌یکه‌ریکی زه‌لام!

ئه‌نجیلۆ تا ما وینه‌ی ده‌کیشا و وینه‌ی هه‌لده‌که‌ند و په‌یکه‌ری ده‌تاشی له‌سه‌ر ئاره‌زووی راستی په‌رستانه‌ی خۆی، نه‌ک له‌سه‌ر بیروباوه‌ری سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی. ئه‌ویش، په‌کیک بوو له‌و چهند هونه‌رمه‌نده تازه هه‌لکه‌وتوانه‌ی که‌ له‌ پێش هه‌موو که‌سیکدا (زانستی ده‌روون)یان به‌کار ده‌هینا له‌ به‌ره‌می هونه‌ره‌که‌یاندا! کاتێ که‌ له‌ دروستکردنی ئه‌و په‌یکه‌ره بووه‌وه، بۆ په‌که‌م جار له‌ ژبانی خۆیدا، له‌ خۆیاییبوون به‌سه‌ریدا زال بوو. شه‌ویکی به‌وه‌وه رابوارد که‌ به‌ته‌نیا له‌ناو کلێساکه‌دا، بێ ئه‌مه‌ی که‌سیکی به‌دیاره‌وه بێ، ناوی خۆی و شاره‌که‌ی له‌ بنکی په‌یکه‌ره‌که‌دا هه‌لکه‌ند، که‌ به‌به‌ره‌میکی هونه‌رمه‌ندانه‌ی په‌جگار گه‌وره‌ داده‌نرا!... ئه‌ویش په‌که‌م جار و دوایی جار بوو که‌ ناوی خۆی له‌سه‌ر کاره‌ پر هونه‌ره‌که‌ی ده‌ستکردی خۆی هه‌لبکه‌نی!... چونکه‌ هه‌روه‌ک دار و دره‌خته‌کان و شاخه‌کان شیه‌وی سروشت پێشان ده‌دن، ئاوه‌هایش شاکاره‌کانی میکیل ئه‌نجیلۆ و ده‌ستکرده‌ ناوازه‌کانی پتوبستیایان به‌وه نه‌بوو که‌ ناوی خۆی له‌ سه‌ریان بنووسی، هه‌ر له‌ خۆپانه‌وه دیاربوون که‌ هی ئه‌ون!...

که‌ ته‌مه‌نی گه‌یشته ٢٦ سالی. ئه‌نجیلۆ گه‌رایه‌وه فلۆره‌نسه. کاتێ که‌ به‌ناو کلێسا گه‌وره‌که‌ی شاره‌که‌دا تێده‌په‌ری، چاوی به‌که‌له‌به‌ردیکی^(١) مه‌رمه‌ری گه‌وره‌که‌وت، فری درا بوو له‌ گۆره‌پانی ساختمانه‌که‌دا، ٤٦ سال بوو که‌س لێی نه‌پرسیبووه‌وه!... ئه‌ویش پێشباری کرد بۆ کاربه‌ده‌ستانی کلێساکه‌ که‌رپتی بدەن له‌و که‌له‌به‌رده‌شتییکی جوان و ناوازه‌ دروست بکات. ئه‌وانیش قسه‌که‌یان په‌سند کرد. له ٢/٨/١٥٠٢ دا ده‌ستی کرد به‌فه‌رمانکردن. له‌ په‌که‌م مانگی سالی ٤/١٥٠٤ دا په‌یکه‌ری خونکار «داوود»ی گه‌وره‌ی به‌ناویانگی له‌و به‌رده‌ دروست کرد!...

په‌یکه‌ره‌که‌ زۆر گه‌وره و زه‌لام بوو. بۆیه‌کا دانیشتوانی شاره‌که‌ پێیان ده‌گوت: «په‌یکه‌ره زه‌لامه‌که!»! په‌یکه‌ره‌که‌ ئه‌وه‌نده ناوی ده‌رکرد، ئیتالیاییه‌کانی به‌جۆرپکی تیکرایی، به‌بۆنه‌ی دروستکردنی ئه‌وه‌وه میژوویان بۆ کاره‌سات داده‌نا.

ده‌یانگوت: «له‌و ساله‌دا که‌ په‌یکه‌ره زه‌لامه‌که‌ دروست کرا». ئیمه‌رۆکه‌یش هه‌ر که‌سی بچیته‌ زانستگای فلۆره‌نسه که‌ بۆ هونه‌ره‌جوانه‌کان دامه‌زراره، ئه‌م په‌یکه‌ره زه‌لامه‌ ده‌بینی: به‌پێوه دامه‌زراره، زه‌هروزه‌نگ و سامی لێ ده‌ه‌شیته‌وه. له‌شێکی پر هیتز و هه‌ره‌تی

(١) راستتر: گا به‌ردیك، تاویریک.

بهه گۆی له کۆل نهدهبووه!

ئهنجیلۆ چوو بۆ (کارارا). لهوێ بهدهیان تن بهرده مهرمه پری ناوازی ههلبژارد. ههر ئهوهنده ئهم کهله بهردانه که ئهوهندهی شاختیک کهلهکه بووبوون بهسهه یه کدا گه یشتنه گۆره پانی بهردهمی ساختمانی کلێسای (پیتیر په ترۆس)، ئهنجیلۆ دهستی کرد به تاشین و رێکخستنیان. جوانی دروست کردبوون. ههر دهتگوت گیانی کردوون به بهردا.

بهلام دووباره چاو پیتیه لهیتان و بهریه رهکانی کردن پهیدا بوونهوه و گهله کۆمه کتیبان کرد له هونه رمه ندی سه ره که وتوووه تا په کی رهنج و تیکۆشانی بخهن و، ته گه ره ییش له ته و او بوونی شاکاره که ی بدهن. زوو به زوو پاپا کاری تی کرا. ئه و پارهی که خۆی و ئهنجیلۆ رێککه وتبوون له سه ری به ره به ره دهستی لی کیشایه وه. وا ده رکه وت که له بنج و بنا وندا بهریه رهکانیکه رێکی ئهنجیلۆ، که ناوی «برامانت» بوو، کاری له میشکی پاپا کرد بوو، که دروستکردنی گۆر له سه ردهمی ژبانی خاوه نه که یدا بریتیه له ره شیبیه که که ئهنجامی باش ده رناچی. پیاوه که وای پێشنیاز کرد بوو بۆ پاپا که خۆی رێشوتنیک بۆ دروست کردنه وهی ساختمانی کلێسای «پیتیر په ترۆس» دابنی، جوانی دروست بکات که بیهته نمونه یه کی رازاوه و نایاب بۆ هه موو چه رخیک!... پاپاش چووبووه سه ر قسه ی ئه و پیاوه به دگۆیه. کاتی که ئهنجیلۆ چووبووه لای پاپا هه ندی پارهی لی وه رگری، یاساوه له کان ریبان نه دابوو به چیه ته ژووره وه، پیبان گوتبوو به یانی بیهته وه.

ههر رۆژیک ئهنجیلۆ بچووايه بۆ لای پاپا یاساوه له کان، ریبان نه ده دا به چیه ته ژووری، پیبان ده گوت: «به یانی وه ره وه». ئهم گفتم و به لینه درۆیا نه ییش به فه رمانی پاپا نه بی نه ده کران! ته نه انه ت رۆژیکیان یاساوه لیکیان پیتی گوتبوو: «من فه رمانم پی دراوه که نه هیلم به چیه ته ژووره وه!...». ئهنجیلۆ ییش له داخا ندا تووره بووبوو، به یاساوه له که ی گوتبوو: «که واته به پاپا بلتی: ئه گه ره له داو رۆژدا منی ویست، بام خۆی بیهته لام!...».

ئهنجامی ئه مه ییش به وه گه یشت که ئهنجیلۆ هه رای کرد و رۆمای به جیه یه شت!... کاتی گه رایه وه فلۆره نسه دلی له مرۆقا یه تی به ته وا وه تی ره ش بووبوو!. ئهنجیلۆ ههستی وا ده کرد جیهان هه مووی به گژیدا ده چی. هه موو جارێ به خو پاراستنیکه وه جی فه رمانه که ی خۆی داده خست، ده ترسا له وه ی یه کی که له بهریه رهکانی که ره کان، خۆی فری بداته کۆگا که یه وه و بیس و پرۆژه کانی بدزی. ئه وهنده له نیازی که سانی تر دوو دل بووبوو، ته گه ره به اتایه به رگدرووه که ی له دوورینی کتۆجه (چاکه ت) که یدا که موکو ریبیه کی ده ریکه وتایه ئهنجیلۆ

وه رزشکارانه ی پیه یه. سه ره که ی بچووه. که مه ره که ی باریکه. باله کانی لاوازن. به لام دهسته کانی به هیز و هه ره ته وه ده رده که ون. ده ماره کانیان پیه دیاره. به دهستی چه پی قۆچه قانییه که ی له سه ر شانی خۆی هه لگرتوه. به دهستی راستیشیه وه به ردیکه هه لگرتوه، ئاماده یه بۆ ئه مه ی بیگری ته دوژمنه گه وه و به چنگه که ی که ناوی (جولیات) بوو!... ئه وهنده هه یه جوانترین پارچه ی په یکه ره که ده موچاویه تی! که نه یشانه ی مه ردا یه تیه کی ته واوی تیدا دیاره، له گه ل بریاریکی تا سه ر و، (١) سووک ته ماشا کردنیک بۆ دوژمنه کانی (٢). له راستیدا ئهم شیه یه ییش شیه ی ئهنجیلۆ خۆی بوو.

چونکه هونه رمه ندی فلۆره نسه و پیغه مبه ر و خونکاری جووله که هه ریه ک له ده روونیان هه بوون: (ده روونی هونه رمه ند و جه نگا وه ر!...).

په یکه ره گه وه ره که ی «داوود» ئه مه نده ناوبانگی ده رکرد له «رۆما» وه ناردیانه شوین ئهنجیلۆ، چونکه پاپای تازه. (یولیوسی دووهم) به په رۆشی ئه وه وه بوو که گۆرێک بۆ خۆی دروست بکات، که وینه ی له جیهاندا نه بووبی!... جا له ئهنجیلۆ به ولاوه کن هه بوو بتوانی ئه و گۆره گه وه ره یه ی بۆ دروست بکات؟!... به م ره نگه پاپا په نای برده به ر ئهنجیلۆ که ئه و ئاواته ی بۆ به یه تیه دی. به هه ر دوو لاری و شوینیکیان بۆ کردنی ئه و گۆره ناوازیه دانا. بریاریان دا چل یاسا و ل له به ژنوبالای مرۆقی ئاساییدا بتاشرین له به رد. چوار لای لاشه ی پاپا بگرن له گۆره که دا. ئه و په یکه رانه ییش هی پیاوه هه ره گه وه ره کانی پێشینیان بن له بیره پیروژ و به رزه کان و له پاله وانه کان و له پیغه مبه ره کان.

پاپا له ئهنجیلۆی پرسی: «دروستکردنی ئهم گۆره به هه موو با به تیکه وه چه ندی تی ده چی؟!...». هونه رمه نده که ییش، له کن خۆی زۆریشی دانا بوو، گوتی: «سه د هه زار رپال» پاپایش پیتی گوت: «ده لیتی چی بیکه یین به دووسه د هه زار رپال؟!...» پێش ئه مه ی ئهنجیلۆ بیهته وه سه رخۆی، پاپا به گه رمیکه وه پیتی گوت و به جیه ی هیش: «کو ری باش! ئه وهنده مه وه سه ته چاو بیه تیه ئاسمان... پرۆ ده ست بکه به فرمان!». .

(١) (مع تصمیم نهائی). مامۆستا مه بهستی له مه یه.

(٢) (واستخفاف بأعدائه). ئه سللی رسته که ئه مه بووه.

دهست و په‌نجه‌ی رهنګین!

کاتنې که نه‌نجیلو له وینه‌کاری نهو بنمیتچه بووه‌وه که وینه‌ی دوانزه پیغهمبه‌ر و پیری تیدا کیشابوو... پاپا چوو نه‌وی سهری بکات. که سهرنجی دا جلویه‌رگه‌کانی پیغهمبه‌ره‌کان که له پیشه‌وه وینه‌یان کیشرابوو، به‌زهر که‌فت و نه‌خشونیکار رازینرابوونه‌وه. که‌چی جلویه‌رگی نه‌وانیستر وا رهنګ نه‌کرابوون. کاتنې که له نه‌نجیلوی پرسې: «هوې نه‌وه چیسه؟». نه‌نجیلو گوتی: «له سهرده‌می نه‌مانه‌ی ترده‌نه‌توه هه‌ژاربوون. به‌لام سهر راستبوون. هه‌رچهنده‌ پاره‌یان نه‌بوو، به‌لام خودا ناسیان له دلدا هه‌بوو!».

نه‌وانه‌ی که به «شکسپیر» یاندا هه‌لداوه گوتوویانه: «خودا که شکسپیری دروست کرد، جیهانی دوو نه‌وه‌نده لئ کرد!...». نه‌م قسه‌یه هه‌لده‌گرئ له بابه‌ت میکیل نه‌نجیلویشه‌وه بکری. چونکه بن میچی کلیسای «سستین» بریتیه له جیهانیک، که سهرله‌نوی دروست کراوه‌ته‌وه! چونکه میکیل نه‌نجیلو هه‌موو هه‌نگاوه‌کانی دروست کردنی جیهانی تیدا وینه‌کیشاوه. هه‌نگاوی دروست‌کردنه‌کانی، یه‌ک له‌دوای یه‌ک دین. له‌پیشدا وینه‌ی تاریکی و نوته‌کی جیهانی کیشاوه که درنده‌یی و سامناکی تیدایه. پاش نه‌وه نه‌و تاوه‌ی پیشان داوه که پیش له دایکبونی جیهان که‌وتوه. نه‌و تاوه‌یش پریه‌تی له بابه‌تی چاو تیپین و چاوه‌روانی. پاش نه‌وه فریشته‌کان ده‌بینن، که وه‌ک په‌له‌هه‌ور وان به‌ئاسمانه‌وه. دوای نه‌وه نه‌نجیلوی وینه‌کیش رووناکي له تاریکی جوئ کردوته‌وه. ئینجا وینه‌ی مانگ و روژی کیشاوه. ئاویشی له زه‌وی جوئ کردوته‌وه. ئینجا په‌نجه‌یه‌کی کیشاوه به «ئادهم» دا و گیانی کردووه به‌به‌ریدا.

پاش نه‌وه له په‌راسوبه‌کی ئادهم، (ه‌وا)ی دروست کردووه. دار و درخته‌کانی باخچه‌که و میوه‌ی به‌ریه‌رست کراویشی له به‌رده‌م ه‌وادا داناوه. پاش نه‌وه فریشته‌یه‌کیشی ناردوته سهر ئادهم و ه‌وا دهریان بکات له به‌هشت. فریشته‌که له‌ویدا شیرتیکی به‌ده‌سته‌ویه‌گری ئاگری لئ ده‌بیته‌وه. پاش نه‌وه لافاوی تووره‌یی خوئ به‌ره‌للا کردوته سهر مرؤفایه‌تی تاوانبار. به‌هه‌ر چوار لای نه‌م وینه‌یه‌وه که له ناوه‌راستدایه پیغهمبه‌ره‌کان و راسپیراوه‌کان و پیره‌کان دانیشتون، سهرنج ده‌دن و، بیر ده‌که‌نه‌وه و، ورد ده‌بنه‌وه و، ده‌پارینه‌وه له خودا. هه‌ریه‌که‌یان خه‌ریکی فه‌رمائیکی تایبه‌تی خوئیه‌تی. هه‌موو مه‌به‌سیکیشیان نه‌وه‌یه که بکه‌ونه ناوه‌ند خودا و مرؤفاه‌وه، ریکیان بخه‌ن! پاپا

دلی لئ کرمی ده‌کرد. وای ده‌زانی به‌رگدورووه‌که بو مه‌به‌ستیک وای له کلوجه‌که‌ی کردووه، تاقینی هه‌لبستینتی!... هه‌ر چهند یه‌کیک دلی بشکاندایه سهری خوئ کز ده‌کرد. به‌لام به‌رزى راده‌گرت. نه‌یده‌هیشته که‌س لئی نریک بیته‌وه!...

پاشه‌جار پاپا چهند جار پک له‌سهر یه‌ک نارده‌وه به‌شوینیدا. به‌لام نه‌نجیلو، فه‌رمانی نه‌وی به‌جئ نه‌هینا! ئینجا پاپا یه‌کیک نارده‌ لای پیی گوت: «پاپا تکات لئ ده‌کات بجیته‌ لای!». نه‌م جاره نه‌نجیلو دلی نه‌رم بوو، پریاری دا بجیته‌ لای پاپا، به‌لام به‌مه‌رجیک که هه‌ر دووکیان له نیوه‌ی رینگادا به‌یه‌کتر بگه‌ن! ده‌بئ نه‌و جیگایه‌یش (بولونیا) بی، نه‌ک رو‌ما!... پاپا که دی، پیی گوت: «کارا! تو پیاویکی سهری. له جیاتی نه‌وه‌ی تو بیته‌ لای ئیمه، چاوه‌روانیت کرد تا ئیمه گه‌یشتینه لات!».

- چونکه ئیوه که‌تنیکی خراپتان به‌من کرد!

- به‌لام من توله‌ی نه‌وه‌ت بو ده‌که‌مه‌وه... به‌لینت ده‌ده‌می...

له‌و کاته‌دا هونه‌رمه‌نده‌که به‌نه‌ژنودا هات، له‌به‌ر پیی پاپادا... پاپایش ده‌ستی به‌سهریدا هینا و دلی دایه‌وه!... به‌لام پاپا هیشته‌ هه‌ر ده‌ترسا که له‌سهرده‌می ژبانی خویدا گوږ بو خوئ دروست بکات. له‌به‌ر نه‌وه وازی له‌و بیره‌ هینا، له‌ جیاتی نه‌وه فه‌رمائیکی تری بو نه‌نجیلو دژبیه‌وه. فرمانه‌که‌یش نه‌وه بوو له بنمیچی کلیساکه‌ی (سستین) دا، له‌ جئ هه‌واری (فاتیکان) دا وینه‌کاری بکات... نه‌نجیلویش نه‌و فه‌رمانه‌ی زور به‌جوانی و ناوازه‌بیه‌وه راپه‌راند. چوار سالی خشت به‌دریژی روژ، به‌سهر گازی پشتدا، له‌سهر جو‌لانه‌یه‌کی^(۱) ته‌خته به‌ند. راده‌کشا و، وینه‌ی ده‌کیشا و، رهنگی ده‌کرد، تا نه‌و فرمانه‌ی ته‌واو کرد! نه‌نجیلو وا به‌و باره‌وه راهاتبوو که له‌و فه‌رمانه‌یش بووه‌وه، تا چهند مانگیک نه‌یده‌توانی وه‌ک جارن نووسراو بخوینیته‌وه، تا نامه یاخود نووسراوه‌که‌ی له ژوور سهری خوئیه‌وه دانه‌ نایه و له ژیره‌وه سهری نه‌کرده‌ی بوئ نه‌ده‌خویندرايه‌وه!...

(۱) له راستیدا (جو‌لانه‌یه‌کی) زیاده، بو نه‌م دهرپینه‌ ته‌نیا و شه‌که‌ی دوايي (ته‌خته به‌ندیک) شیاوتره.

دلدارییه تاكانه‌که‌ی

له شه‌وی چه‌ژنی له‌دایکبونی عیسادا ئه‌نجیلۆ له‌ وینه‌که‌ی «رۆژی راستبونه‌وه»^(۱) بووه‌وه ئه‌و کاته‌ سالی ۱۵۴۱ بوو. ئه‌میش ئه‌وده‌مه‌ گه‌یشتبوه‌وه ئه‌و په‌ری ئاواتی خۆی له‌ سامان و ناوبانگدا. هه‌رچی هونه‌رمه‌نده‌کانی جیهان هه‌یه‌ چاویان پێ هه‌لده‌هیتنا^(۲).

به‌لام له‌ هه‌موو که‌س دوورتر بوو له‌ کامه‌رانیه‌یه‌وه. له‌ هه‌موو کاتیکی تری ژبانیه‌ی له‌ هه‌ناسه‌ ساردی و دلته‌نگیه‌یه‌وه‌ نزیکتر بوو! به‌دریژی ژبانی خۆی، زیانی لێ ده‌که‌وت: یه‌ک له‌دوای یه‌ک دۆسته‌کانی له‌ ده‌ست چوو بوون. له‌و دۆستانه‌ سیانیانی له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا له‌ ده‌ست چوو بوو. یه‌کیک له‌وانه‌ کوپتک بوو له‌ ته‌مه‌نی پانزه‌ سالی‌دا، که‌ هونه‌رمه‌ندیکی تازه‌ پیگه‌یشتوو بوو. ئه‌نجیلۆی بێ منداڵ وه‌ک کوپتکی خۆی خۆشی ده‌ویست! یه‌کیکی تریشیان ئاپۆی ئه‌و کوپتک بوو، که‌ له‌ هه‌موو که‌س ئه‌نجیلۆی زۆرتر به‌دلدا چوو بوو. زۆرتریش هونه‌ره‌که‌ی ئه‌وی به‌لاوه‌ په‌سند بوو. زۆرتریش بۆی دلسۆزه‌ بوو. سییه‌م که‌سیشیان ئافره‌تیکی جوانی زیره‌ک بوو ناوی «فیتۆریا کولونا» بوو. له‌ هه‌موو که‌س زۆرتر، له‌ ناوچوونه‌که‌ی تیری له‌ جهرگی ئه‌نجیلۆدا. ئه‌م ئافره‌ته‌ له‌ هه‌موو ئافره‌تیکی زۆرتر کاری ئه‌نجیلۆی په‌سند کرد بوو. به‌دریژی سالیان خۆشه‌ویستییه‌ شاروه‌که‌ی خۆیان له‌گه‌ڵ یه‌کترا ده‌گۆرییه‌وه. ئه‌و کۆمه‌له‌ نامه‌ و چامانه‌ی که‌ له‌ ناوه‌ندیاندا ده‌هاتن و ده‌چوون، له‌م رۆژهدا به‌گه‌وره‌ترین گه‌نجی^(۳) و یه‌یه‌ی ئیتالیا داده‌نرین! کاتی که‌ مه‌رگ له‌ناکا و ئه‌و ئافره‌ته‌ی له‌ ده‌ست ئه‌نجیلۆی هه‌ل پچورکاند، ئه‌و ئاواته‌ تاكانه‌یه‌ی له‌ کۆری دلداریه‌ هه‌یبوو، له‌ دلیدا کوژرایه‌وه. ئه‌نجیلۆی سه‌رگه‌ردان و کلۆل هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی بۆ مایه‌وه‌ که‌ له‌ ته‌نشست لاشه‌ی ئافره‌ته‌که‌وه‌ وه‌ستا. تا ئه‌وسا که‌ هه‌یشتا له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که‌ ده‌یپه‌رست. جارێک ئه‌و ئافره‌ته‌ی نه‌گرتبوه‌ باوه‌ش، ده‌ستیکی برد بۆ ده‌سته‌ سارده‌که‌ی ئافره‌ته‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی و ماچی کرد. پاشه‌ جار بۆ یه‌کیک له‌ دلسۆزه‌کانی خۆی. دلێ خۆی کرد بووه‌وه، گرتبوی: «ئه‌وه‌م له‌ هه‌موو شتیکی پیتی ناخۆشتره‌، که‌ من ته‌نانه‌ت له‌ کاتی مردنیشیدا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م وێرا که‌ ده‌ستی ماچ بکه‌م، نه‌موێرا ماچیکی لێوه‌کانیشی بکه‌م!».

(۱) (یوم القیامة).

(۲) ئیبریه‌یان پێ ده‌برد، هه‌سوودیان پێ ده‌برد.

(۳) گه‌نج: سامان، شتی به‌نرخ و به‌هادار.

جا له‌و سه‌رده‌مه‌دا میکیل ئه‌نجیلۆ خۆی، به‌چه‌شنی مووسا له‌ کانگای دلێه‌وه‌ مرۆقه‌واریی تاوانبار ده‌کرد. ئه‌م تاوانبارکردنه‌ی کاتی ده‌رخست له‌ به‌ره‌می هونه‌ره‌که‌یدا. که‌ گه‌رایه‌وه‌ سه‌ر وینه‌کیشان له‌ سه‌ر دیواره‌کانی کلیسای سستین. چه‌ند وینه‌یه‌کی تریشی بۆ ته‌واوکردنیان، له‌ ناو داکیشا، که‌ (رۆژی چه‌ندوچوون کردنی دوا‌یی)ی^(۱) پیشان ده‌دا. وینه‌ی زۆریه‌ی مرۆقه‌کانی به‌له‌شی رووته‌وه‌ کیشابوو.

پیاویکی ئایینی گه‌وره‌ له‌م بابته‌وه‌ وا دوا: «که‌ ئه‌م وینه‌یه‌ له‌ مه‌یخانه‌یه‌ک زۆرتر ده‌وه‌شیته‌وه‌ تا کلیسایه‌که‌!» کاتیکیش پایا داوای له‌ ئه‌نجیلۆ کرد ئه‌و له‌ شه‌ رووتانه‌ داپۆشی، هونه‌رمه‌نده‌که‌مان به‌ تووره‌یه‌که‌وه‌ پیتی گوت: «بام خاوه‌ن پایه‌ی پیروز خه‌می گیانه‌ گاوره‌کانی ژێرده‌ستی خۆی بخوات، به‌لام واز له‌ منیش به‌هیتی که‌ خه‌می له‌ شه‌کانیان بخۆم!».

وینه‌که‌ کۆمه‌لێکی گه‌وره‌ی مرۆف پیشان ده‌دات که‌ له‌ (مه‌سیح) کۆبوونه‌ته‌وه‌، به‌لام مه‌سیح ئه‌مجاره‌ وه‌ک خودایه‌کی خۆشه‌ویستی ده‌رنه‌که‌وتوه‌وه‌ وه‌ک خودایه‌کی تۆله‌سینه‌وه‌ ده‌رکه‌وتوه‌! کاتی که‌ هاته‌ جیهانه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ هات که‌ جیهان بخاته‌ سه‌ر رێگای چاکه‌کردن. که‌چی جیهان که‌نه‌فتیان کرد! به‌لام ئه‌مجاره‌ بۆیه‌کا هاتۆته‌وه‌ جیهان، که‌ چه‌ندوچوون له‌گه‌ڵ جیهاندا بکات. له‌م چه‌ندوچوون کردنه‌یشدا هیچ نیشانه‌یه‌کی خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌ی تیدا نییه‌. له‌ جیاتیی ئه‌وه‌ دادپه‌روه‌ریه‌کی توندوتیژی تیدا، له‌گه‌ڵ گه‌وره‌یه‌یه‌کی به‌سام و هه‌یز و هه‌ره‌تیکی بێ ئه‌ندازه‌دا... (مه‌ریه‌می کچ)یش له‌ پشت عیسا‌ی کوپه‌وه‌ وه‌ستاوه‌، خه‌موخه‌فت له‌ ده‌موچاویدا دیاره‌، خه‌ریکی روو وه‌رگیرانه‌ له‌ (مه‌سیح)، که‌ خه‌ریکی ره‌وانه‌کردنی ئه‌و کۆمه‌له‌ گه‌وره‌یه‌یه‌ بۆ هه‌وارگه‌ی دوا‌ییان، تا سزای خۆیان بچیتن؛ زۆریه‌یان به‌ره‌و خوار ره‌وانه‌ ده‌کات که‌ ناگرستانه‌! چه‌ند که‌سیکی که‌میشیان ره‌وانه‌ ده‌کات بۆ به‌ره‌و ژوورکه‌ به‌هه‌شتی لێیه‌! به‌م ره‌نگه‌ وینه‌که‌ زۆرانازییه‌کی تا سه‌ر پیشان ده‌دات له‌ ناوه‌ند ناگرستانی دۆزه‌خ و گولزاری به‌هه‌شتدا. له‌ شتبه‌یه‌کی کورت کراوه‌یشدا میترووی ره‌گه‌زی مرۆف به‌ وینه‌ پیشان ده‌دات، که‌ په‌نجه‌ ده‌کیشی بۆ دوا‌رۆژی مرۆف!

(۱) یان: رۆژی زیندوبوونه‌وه‌، رۆژی قیامه‌ت.

که نافرته ته که مرد، هونهرمه ندى گه وره، له تاقانه ههل و دوامین هه لی کامهرانی جیهانی خۆی بپهش مایه وه. ئەو مهرگه ساته پش کارێکی وای له ئەنجیلۆ کرد: به جارێک له شی تیکچوو. چەند حەفته یه کیش به نه خۆشییه وه مایه وه له جیگادا. له ناوه ند ژیان و مردندا هاتوچۆی ده کرد. ده تگوت ها ئیستا بمرئ ها تاوێکی تر! به لام باش بوو له نه خۆشییه که ی چاک بووه وه. چونکه نامه جیهانییه که ی هیشتا به ته واوه تی به جئ نه گه یاند بوو. ئەوه ی له سه ر مابووه وه که دیارییه کی هونهرمه ندانه ی تازه پیشکه شی جیهان بکات، که هه ندی که س ئەو شاکاره ی به گه وره ترین شاکار داده نین! کاتی که پاپا پتی گوت نه خسه ی گومه زیکی تازه دابنی بۆ کلیسای (پیتر په ترۆس) ئەنجیلۆ له ته مه نی حه فتا و سی سالییدا بوو. ئەنجیلۆ بیانووی بۆ هینایه وه وازی لی به ئینی، سه باره ت که پیر بوو بوو، توانایی کارێکی وا گه وره ی نه مابوو، که ماوه یه کی زۆری ده خایاند. به لام پاپا ئەوه نده تکای لی کرد و، ئەوه نده سه ری کرده سه ری، ناچار ما. دواپی بی دلئ نه کرد، خواسته که ی گرتنه ستۆی خۆی. له وه نده زۆتر هیوای نه بوو به خۆی که له چەند مانگیک به ولاره بتوانی کاری تیدا بکات. به لام ئەو پایایه ی ئەو کاره ی خسته ئەستۆی ئەنجیلۆ مرد. له دوا ی ئەویش چوار پایای تریش یه ک له دوا ی یه ک هاتنه سه رته خت و، مردن.

که چی هونهرمه ندى پیر هه ر له ژياندا بوو. به فه رمانه که ی خۆیه وه خه ریک بوو!... ئەو شاکاره یی له ماوه ی شانزه سالدئا ته واو کرد. له و ماوه یه دا نه هیزه کانی له شی نه هیزه کانی هۆشی له کار نه که وتبوون. دواپی له ته مه نیکی هه شتا و نو سالییدا له و ئه رک و کاره پر هونه ر و ناوازه یه ی بووه وه. به سایه وه. به لام پاش هه سانه وه که ی کارێکی تازه ی گرتنه ئەستۆی خۆی. چونکه مانگه کانی دواپی ژيانی خۆی به وه وه رابوارد که نه خسه ی چوار په یکه ری کیشا بوو بۆ گۆره که ی خۆی. به ده ستی خۆیسه هه لیده که نن و ده يتاشین. له رۆژی ۱۲/۲/۱۵۶۴ دا به درێژایی ئەو رۆژه وه ستا بوو به پتوه، چه کوشکاری به رده مه رمه ره که ی ده کرد. له پاش دوو رۆژ له کاتی باران و ره هیلله یه کدا، به سواری ئەسپه که ی چووه ده ره وه. چوار رۆژی تری پت چوو، گیانی دا به ده سته وه! له کاتی گیانه لاودا، به ته واوه تی ئاگای له خۆی بوو! چەند تاوێک پش مردنه که ی، بۆ که شیشه که ی خۆی، داخی دلئ خۆی ده ربړی.

به لام نه ک له بهر مردنه که ی خۆی. به لکو له بهر ئەوه ی که ده مرد و هیشتا له هونه ره که ی خوتیدا. به ته واوه تی قال نه بوو بوو!....

عومەر خەيام

چېرۆکتیکە لە ژيان و دلداریبه‌کان و جهره‌زه‌بیه‌کانی بوژی و راستی په‌رستی به‌ناوبانگی ئی‌ران عومەر خەيام ئەدوێ

نوسینی: مانوێل کومروف - نووسەری سینەمایێ ئەمەریکایی

ئەم نووسراوه

عومەر خەيام

ئەوانە (عومەر خەيام) لە چوار خشته‌کیه‌کانییه‌وه ئەناسن به‌لایانه‌وه وایه‌ که پیاویکی مێ باز و، مه‌ی باز و ساز و ئاواز باز بووه و. هه‌موو ژبانی خوێشی هه‌ر به‌جهره‌زه‌یی و به‌زموره‌زمه‌وه پابواردوو. بێجگه‌ له‌و باب‌ه‌تانه‌ فەری به‌سه‌ر هه‌یج شتیکی تره‌وه نه‌بووه!...

که‌چی له‌ راستیدا، له‌ سه‌رده‌می خویدا به‌زانیه‌کی گه‌وره و به‌بوژیکی خوێش ئاواز و، به‌راستی په‌رستیکی کارامه‌وه ناوی ده‌رکردوو.

(عومەر خەيام) حه‌فده‌ به‌ره‌می وا گه‌وره گه‌وره و گرنگی پێشکه‌ش به‌مرۆڤایه‌تی کردوو، که هه‌ر یه‌که‌یان له‌ کۆرپکی زانست وێژه و مێژوو و راستی په‌رستی و هونه‌ردا جیگای خوێ له‌ناو نووسراوخانه‌کانی جیهان دا کردۆته‌وه. له‌ زانستگاکانی^(١) سروشت (طبیعت) و ژمیرکاری (ریاضیات) و ئەستێره‌ناسی (تنجیم) و راستی په‌رستی (فەلسەفە) و وێژه و مێژوودا، چ به‌زمانی فارسی، چ به‌زمانی عه‌ره‌بی، (عومەر خەيام) نووسراوانی به‌نرخ و گرنگی پێشکه‌شی شارستانیتی (ئیران) کردوو ته‌نانه‌ت له‌ باب‌ه‌ت (جه‌زنی نه‌ورۆز) یشه‌وه نووسراویکی به‌نرخ هه‌یه. رۆژمێر (تقویم) ی ئیرانی‌ش به‌سایه‌ی کۆششی زانیانه‌ی ئەوه‌وه راست کرایه‌وه.

چوارینه‌کانی خەيام

به‌لام (عومەر خەيام)، زۆرتر به‌هۆی چوارینه (رباعی) یه‌کانییه‌وه ناوبانگی ده‌رکردوه له‌ جیهاندا، که هه‌یج زمانیکی زیندووی جیهانی نه‌ماوه ئەو (١٧٨) چوارینه‌ی ئەوی پێ په‌رچقه (ترجمه) نه‌کرای به‌زمانی کوردیی خوێشمان، ئەم چوارینه‌، به‌شێوه‌ی کرمانجی و به‌شێوه‌ی موکریانی، به‌هه‌ردوو شێوه‌که‌ کراون به‌کوردی. جارتیکیان له‌لایه‌ن وێژه‌وانی پایه‌ بلند و خه‌باتکار (دوکتۆر کامه‌ران عالی به‌درخان).

وه، جارتیکیشیان له‌لایه‌ن بوژی خوالی‌خوێشوو (شیخ سه‌لام) هه‌وه که هه‌ردووکیان له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می ئەم چه‌رخه‌دا گۆریویانه‌ته‌ سه‌ر زمانێ کوردی^(١).

پێگه‌یشتنی خەيام

(عومەر خەيام) له‌کاتی خوێ دا به‌م ناوونیشانه‌وه ناوی ده‌رکردوو:

«حه‌کیم ئەبو ئەلفه‌تح غیاث الدین عومەر کورپی ئیبراهیمی خەيام». له‌ سالی (٤٠٧) ی کۆچی دا له‌ شاری (نیشاپور) له‌ دایک بووه هه‌ر له‌م شاره‌ییشدا له‌ سالی (٥١٧) ی کۆچی دا گیانی پاکی به‌خاک سپاردوو، (عومەر خەيام) له‌سه‌ر ده‌ستی پێشسه‌وا (مؤفه‌ق) ی نه‌یساپوری دا، له‌گه‌ڵ (نظام الملک) و (حه‌سه‌ن ئەلسه‌باح) دا خویندنی زانستکۆی ته‌واوکردوو له‌ وتاره‌کانی زانی به‌ناوبانگی (أبو علی سینا)^(٢) گه‌لگی وه‌رگرتوو. هه‌ر له‌و ساکه‌وه (عومەر خەيام) زه‌ره‌کی و بلیمه‌تی پێوه دیاربووه. چه‌ند جارتیک بو‌خاکه‌کانی (به‌لخ) و (هه‌رات) و (ئیسپه‌هان) و (حیجاز) یش کۆچی کردوو. که هاتوویشه‌ته‌ کۆری ژبانه‌وه وه‌ک خواناسیکی خه‌باتکار و، زانیه‌کی رۆشنبیر

(١) جگه‌ له‌و دووانه، له‌ شاعیران و رۆشنبیرانی کورد زۆر که‌س ته‌قه‌للای گۆرینی ئەو چوارینه‌یان داوه، هه‌ریه‌که‌ش تا ئاستیک تیایدا سه‌رکه‌وتوو بوون، به‌لام دیارترین و سه‌رکه‌وتوتریان مامۆستا هه‌ژاری موکریانی به‌هه‌شتییه‌ که به‌سه‌لیقه‌ جوان و زمانه‌ پاراوه ره‌وانه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کی ئەو چوارینه‌ی کردۆته‌ کوردی.

(٢) ئین سینا (ئهبوعه‌لی) ٩٨٠-١٠٣٧ له‌ نزیک بوخارا له‌ دایک بووه و له‌ هه‌مه‌دان کۆچی دوایی کردوو، له‌ دیارترین و گه‌وره‌ فەیلەسوف و پزیشکه‌ به‌توانا‌کانه، له‌ ئه‌رستۆ و ئەفلاتوندا قوولبو‌ته‌وه، به‌وانه‌وه سه‌رسام بووه. مه‌یلی سۆفیگه‌رتیشی بووه؛ ئەمه‌شی له‌ (الحکمه‌ الشرقیه) یدا پێشانداده. له‌ به‌ره‌مه‌کانی: (قانون له‌ پزیشکایه‌تیدا، شیفا، النجاه، الاشارات والتنبیها‌ت له‌ مه‌تقیفدا... وه زۆر ده‌ستنووسی دی که چاپ نه‌کراون).

(١) یان راسته‌: له‌ زانسته‌کان...

و، بوئیتیکی دلتەر و دهرورون نازاد ژباوه؛ خۆی دوور راگرتووه له رووکەش و کەش و فشی جیهانییەوه. خۆی له کاربەدەستان هەلنەسووه. خۆی بەزانست و هونەر و وێژە و راستی پەرستییەوه خەریک کردووه. هەر و هەر بەتەنگ ژبانیکی خۆشی پر کامەرانی تایبەتی خۆبشییەوه بووه. لەبەر ئەوە لەناو دلتی نەتەویدا و، لە ناو دلتی شاھی ئییران (جەلالەدینی سەلجوقی) دا و، لەناو دلتی سەرەکی کاربەدەستان (نظام الملک) دا جیگایەکی پەسندی بۆ تەرخان کرابوو^(۱).

خەباتی خەيام

بەلام چواربەنه کانی (عومەر خەيام)، چونکە پر بوون له راستی پەرستییەکی مەردانه و نازایانه و خۆبشی. بەگژ خراپەکاری و زۆرداری و بەدخوی و ژبانی چەوت و چەوئیلی کومەلایەتیدا چوو، هەموو دەم عومەر خەيام له هەموو لایەکی ئییرانەوه دوژمنانی توندوتیژی بۆ پەیدا بووه. کە له پاش مردنیشی رزگاری نەبووه له دەم و زمانیان. له گەڵ ئەمەیشدا مرۆڤ دۆستی (عومەر خەيام) و نیشتمانپەرورەرییەکی و گیانه سووکە پاکە پر بەزمورەزمەکی هەموو دەم پالیان پیتو ناوه، کە هەموو دەم کردووهی چاکە خوازانه بنوئیت له گەڵ گەل و نیشتمانەکی خۆی دا و له گەڵ مرۆڤایەتیدا. هەر و هەر له ژبانی تایبەتی خۆبشی دا پر بەدلتی خۆی دلتەرانه بەتاهەنگ و زەماوێندووه رابووئێ. جا هەر لەبەر ئەم هیز و توانا و کردووه پەسندانە و رەوشت و خووه بەرزانهی بووه کە (عومەر خەيام) چ له سەر دەمی خۆیداو چ له پاش مردنی خۆبشی، هەموو دەم خۆشەویست و نازداری نازادی خوازانی جیهان بووه.

دلداریی خەيام

ئەم چیرۆکەیش کە پێشکەشی خۆبندەوارانی کوردی بەرپرسی ئەکەم هی نووسەری سینەمایە بەناوبانگی ئەمەریکایی (مانوئیل کۆمرۆف) ه کە له شێوەیەکی زۆر خۆش و تەر و تازەدا هەلی بەستووه. بێگومان هەر چەندە هونەری خۆی تیا نوواندووه، هەر چەندە دەستکاریی خۆی تیا کردووه، بەلام لەسەر چاوانی سەر گروشته کانی ئییرانەوه کەرەستەیی چیرۆکەکی خۆی وەرگرتووه. ئەمەیش شایانی گێڕانەوهیە: کە من خۆم ئەم چیرۆکەم له فیلمیکی شوخ و شەنگ و رەنگاو رەنگ دا دیبووه له سینەمادا^(۱)...

چیرۆکەکی هەردوو پروی ژبانی (عومەر خەيام) بە جوانی پێشان ئەدات. پروی ژبانی تایبەتی، کە پرە له جەربەزایی و دلداریی و بەزمورەزم. پروی ژبانی گشتیشی کە پرە له مرۆڤ پەرورەری و نیشتمان دۆستی و راستی پەرستی و دادخوایی، کە له شێوەیەکی ژبیرانه و مەردانه و گیان سووکانه دا بەکردهوه ئەینوئیت.

خەيام، سەلاحەدین مان بێر ئەخاتەوه جا لەم چیرۆکەدا کە (عومەر خەيام) بەنگ کیشە نەپین گرهکان و (بیزانتی) یە داگییرکەرەکان و دوژمنە تاوانبارەکانی ناو خۆی، بەراوی و ئامۆزگارییە نایابەکانی خۆی، کە پێشکەشی شاھی ئییرانی کردووه، لەناو بردووه و تەفرۆتوونا کردووه، خەبات و شاھ کارەکانی (سەلاحەدینی ئەبویی) شاھەنشاهی کوردمان بێر ئەخاتەوه، کە ئەویش هەر بەم جۆرە. بەلام لە شێوەیەکی گەرەتر و فراوانتر و گرنگتر دا گوئی لە زانایان و رۆشنییران و راستی پەرستانی سەر دەمی خۆی ئەگرت، راویژی ئەوان و ژیری و زرنگی و شارەزایی خۆبشی تیکەڵ ئەکرد توانی بەنگ کیشە نەپین گرهکانی^(۲)

(۱) له راستیدا فلیمی (عومەر خەيام) کۆمپانیای (بارامۆنت) بەرھەمی هیناوه، دانەری فلیمەکی (لیندن) ه کە سالیکی تەواو بەنوسینەوهی خەریکبووه، جا لەو سەرچاوانەکی کە ئەلکی لێ دیوه له دەرھێنانی چیرۆکەکیدا، کتیبەکی (ماینۆیل کۆمۆرن) ه بەناوی (قەلای المۆت) کە ئیشارەیی ددەری.

(۲) واتە: الحشاشون: کۆمەلایک بوون له ئیسماعیلییەکان (ئیسماعیلییەکان: یا الشیععیة)، تایەفەیک بوون له ئەھلی شیعە؛ خۆیان وا داناوه کە سەر بە (ئیسماعیلی کوری ئیمام جەعفەری صادق) ن کە شەشەم ئیمامە له دووانزەکە. دەلێن (نەفس و ئەقڵی) تەواو له ئیمامەکیاندا کەوا له هیندە و نازناوی (ئاغاخان) ی هەلگرتووه، ئەمانە له ولاتی فارس و له شام (ناوچەکی حەما) هەن. بۆ زیاتر پڕوانە: عمر أبو النصر - قلعة الموت، منشورات مکتب عمر أبو النصر للتالیف والترجمه - بیروت. بەبێ سالی چاپکردن. ئەم ناوەیان له بەنگ کیشانەوه بەسەردا دا پراوه، بەفیدائیەکانیش =

(۱) سەلجوقیکان تورکی تورکستان بوون، له ۱۰۲۹-۱۰۷۱ بەسەر بوخارا و سەمەرقەنددا هاتن و دەولەتی غەزەنەو بییان رووخان تا ۱۰۳۸ کە شاری (نيسابور) ی پایتەختی خۆراسانیان گرت و له ۱۰۴۱-ز، دەسەلاتی فارسیان نەهیشت و خەلیفەیی بەغداش (قائم بامرالله) بەبێ تەقە له ۱۰۵۵ ئەسلیمی (أرطغرل) بوو، کە ئەم له ۱۰۶۳-دا مرد، ئالپ ئەرسەلانی ئامۆزای هاتە جیتی و نظام الملک بووه وەزیر له دەولەتی سەلجوقیدا، کە ئەرسەلان له ۱۰۷۳-دا کوژرا، کورپەکی کە (مەلیکشای) بوو هاتە جیتی و (نظام الملک) ی بەو زیری هیشتەوه، ئەم مەلیکشایە له ۱۰۹۲-دا دواي کوژرانی نظام الملک بەمانگتی مرد و چوار کورپەکانی دواي ئەو ولاتیان بەشکرد و گێژاوی نەهامەتی پروی تیکردن. نا لەو سەر دەمی باسکرا خەيام و نظام و حەسەن سەباح ژباون.

(سوریه) و، گاوه داگیبرکه ره کانی ئه وروپا و، سه رۆکه ناپاکه کانی ئیسلام له ناو بیات و تهروتوونایشیان بکات!...

چیرۆکه که گیانمان شاد نه کات

به راستی ئه م چیرۆکه گیانمان زۆر شاد نه کات. چونکه له ئه نجام دا چاکی و پاکی و راستی و دادپهروه ری سه ره ئه که ون. خۆشه زانا و راستی په رست و بوژ، زانست و راستی په رستی و بوژیه که ی خۆی له پینا و که لکی گشتیدا به خت بکات. ههروه ها خۆشیشه که کاربه ده ست و سه ره وکان، گوئی له پیاوانی زانا و راستی په رست و وێژه وانان بگرن و، به راویژی ئه وانیش بچێ به رپوه. ئه نجامی ئه مه عیش ههروه ک له م چیرۆکه دا ده ره ئه که وێ به سه ره خراپی داو، دادپهروه ری زال ئه بی به سه ره زۆرداری داو، نیشتمان رزگاری ئه بی له ده ست ویرانی و، نه ته وه عیش رزگاری ئه بی له ده ست سه ره گهردانی، بیجکه له وه نه ته وه عیش به ئازادییه وه و، نیشتمانی به ئاوه دانیه وه کامه ران ئه بن.

نیازی منیش له پێشکه شکردنی ئه م چیرۆکه به خۆتنده وارانێ کورد پێشان دانی ئه م ئاواتانه یه، که هېوادارم ئیمه عیش به زوویه کی زوو پێیان بگه یین!

سلیمانی- ۱۹۷۲
شاگر فه تاح

= ناو ده بران، کۆمه لێکی نه پینی بوون که کویرانه ملکه چی فه رمانه کانی پێشه واکانیان بوون. ریباز و شیوازی تیرۆریان گرتبوو له مامه له کردن له گه ل ناچه زانیاندا؛ به شیویه به وونه ده وله تیکی به هیز و جه ره زه ی نه پینی وا هه ناوی دوژمنانی داده خست.

سه ره تای په یدا بوونیان به داگیبرکردنی قه لای (الموت) بوو له لایه ن (حه سه ن بن ئه لسه باح) وه له ۱۰۹۱ز، ئیتر گه ل قه لای شاخاوی تریان داگیبرکرد؛ سه ره تا له ولاتی فارس و دواتر له شام، که لیره سه رکرده که یان پیتی ده و ترا (شیخ الجیل) و به ناویانگترینیان (رشیدالدین سنان) بوو. له گه ل ئه وه هه موو زه بر و توندو تیریه ی سوڵتانه کانی سه لجوقی به رامبه ریان ده نواندن به لام سوودی نه بوو، هه تا له ناسیاوه شه پۆلی مه غۆله کان هات و هه رچی بنکه و باره گا و قه لایان بوو رایانمالین، هه روا (بیرس) ی سوڵتانی مه مالیکه کان ۱۲۷۲ز، گورزکی گورچکبری گه یاندن و ته واوی کردن.

هه لسه له خه و... وا رۆز گزنگی دا

«به هۆی ئه و تیشکانه به وه که پرشنگ ئه دهن، به یانی دیته ده ره وه و مه عیش دلخۆشیی ئا و ئه داته وه.» «هه لسه له خه و!»...

هۆنراوه یه کی خۆش بوو، له ناو دلای لاوه که دا ده نگی ئه دایه وه، پاشان ئه گه ییشته سه ره لیوه کانی و ئه شه کایه وه لاوه که له به ره به یاندا خه به ری بوو بووه وه و به چستوچالاکییه وه که وه تبه وه ری. به پروویه کی خۆشه وه به ره و پییری رۆژ ئه چوو. به په له په ل خۆی ئه کوتا بو باخچه ی دۆسته خۆشه و یسته که ی خۆی، بۆلای یاره که ی. ئه تگوت تیسکه ی تفه نکه و به ناو تاریکی و پرووناکی رۆژ و شه وی تیک ئالاودا ئه چوو، له به ره به یانی ئاسمانه پاک و خاوینه که ی ئیران دا.

«هه لسه له خه و!» لاوه که، به هه له داوان ئه رۆیشت به رپێگاوه و ئه م هۆنراوه یه ی ئه خۆتنده وه. ئه مه نده دلخۆش و کامه رانیشت بوو بوو، هه رچییه کی ئه دی وای ئه زانی ئه وانیش وه ک خۆی شاد و کامه رانن و هه ل ئه په رن!... جیهانیشتی وا ئه هاته پێش چاو، که بیجگه له خۆشی و جوانیه که ی خۆی، دلخۆشی و کامه رانییه که ی خۆشی به سه ردا په خشان بوو بوو... ئه وه نده ی تریشت شه نگوشۆخی کرد بوو. هه ر شتیکی ئه دی له ملاو له ولای خۆی دا به جوانی ئه هاته پێش چاو وه ک ئه و دوکانانه ی که له به ره به یاندا ئه کرانه وه یان ئه و ریبوارانه ی که به گورجی ئه چوون بو سه رکار و فرمانی خۆیان، یاخود ئه و (زانستکۆی سینا) یه ی که گومه زه کاتی به رزبوو بوونه وه به ئاسماندا و له شاری (نه ی سابور) دا دامه زرابوون که جیگای له دایکبونی (عومه ر خه یام) خۆی بووه جا له م زانستکۆیه دا بوو که خه یامی بوژمان، سه روو هه موو هاو رپێکانی خۆی که وه تبه وو، له هۆنراوه و زانستی شکاندنه وه (جه بر و زانستی ئاسمانناسین- فه له ک) دا ته نانه ت پرووشیان لی نا که هه ر له م زانستکۆیه دا وانه بلتیه وه. جا وانه کانی (عومه ر خه یام) ئه مه نده خۆش و به که لک بوون له هه موو خاکه بیگانه کانه وه شاگردانیان کیش ئه کرد بو ئه وێ. هه ر که سه یکیشت ئاره زووی خۆتنده واری بکر دایه سه ری لی ئه دا، که له پێش هه موویان دا گه و ره کانی ئیران ئه چوونه لای!

به لام هه یج شتییک له وانه نه یان توانی هانه ی بده ن که له فرمانه زانستییه که ی خۆی دا بپنیه تبه وه. له به ره ئه وه زۆری پێ نه چوو، وازی له (زانستی شکاندنه وه) و له

(ژمیرکاری) هینا و دهستی کرد به تی بینی و بیرکردنه وه له ژیرکاری جیهان و پازی بوونی جیهان و، ناوه وهی دهروونی مرۆفایه تی دا. له پاش ماوه یهک، وای لی هات، ههر هۆیه کی راستی په رستی نوواندنی دهست بکه وتایه نه یخسته ناو نه ندیشه یه کی خنجیلانه و شیوه یه کی شیرینی واوه، که نه چوه ریزه ی هۆنراوه یه کی دلگییر و ناوازه وه، که له پیش نه مه ی پیاو به چاو بیخوینیتته وه و تیی بگات به دل چیشکه ی نه کرد!

***

«هه لسه له خه و!... له ئاسمانه وه رۆشنایی دهرکه وت!» «عومه ر خه یام» به هه له داوان نه رۆیشت به رتیگادا، تاگه بیشته گولزاری خوشه ویسته که ی خۆی... به چه شنی پلنگیک به سووکی سه رکه وت به سه ر دیواره به رزه که ی باخچه که دا، که گه یشته سه ر سه رانی دیواره که، خۆی گه یانده لق و پۆیی دره ختیکی پییر، که پیا یاندا شو ر بووه وه تا گه بیشته سه ر چییمه نه که. ئنجا به ناو دره خته سیبه رداره کانی باخچه که و گوله گه شاوه کانی پئی دزکه ی کرد، تاخۆی گه یانده نه ستیرکیکی مه له کردن، که نه مه نده رهنگی ئاوه که ی ناوی شیین بوو، به ربه ره کانیی له گه ل رهنکه شیینه پاکه که ی ئاسماندا نه کرد... به لام ئاوه که ی ناوی، وه ک جارن مه نگ و بی ده نگ نه بوو!

(عومه ر) که چاوی که وت به یاره شو خوشه ننگه که ی له ناو ئاوی نه ستیرکه که دا مه له نه کات، ههر به جاریک گه شکه داربوو، چونکه له ش و لاره سپیبه که ی، که ههر نه تگوت دانی فییله له سپیتی دا، ئاوه که ی نه بزواند و پریشکی لی نه بووه وه، که به چه شنی دنکه مرواری نه بریسکایه وه! که نیزه که که ییشی، که نه و پیاوه نه ناسراوه ی چا و پئی که وت به سه رسورماویبه که وه سه رنج له له شه جوانه که ی خانمه که ی نه دات. و اقی ورما. له به ر نه وه کۆلوانه ئاوریشمه که ی خۆی هه لپری و کردی به په رده بۆ نه مه ی نه و له ش و لاره ناسک و نازداره، له و دوو چاوه چلپسه بشاریتته وه!...

به لام نه وه نده ی پئی نه چوو. دهنگی پیکه نینی خانمه که ی دهنگی دایه وه پاشان ئافره ته شه نگوشۆخه که بی باکانه له ئاوه که هاته دهره وه، بی نه مه ی له و سه ر لی دانه کوتوپر و ناکاوه تۆزیک بشله ژئی. ده موده ست کۆلوانه ئاوریشمه که ی له خۆیه وه پیچا. که کۆلوانه که به له شه ته روپه رکه یه وه نووسا نه وه نده ی تر شوینه جوانه کانی دهرخست، ئنجا وه ک یاریکی ئاواته خوازی بیینی له (عومه ر) نزییک بووه وه و به پیربه وه چوو!

پاشان خۆیان خسته په نایه که وه که به گول رازابوه وه، ئنجا له شیوه یه کی دلدارانه دا

دهستیان کرد به گفتۆگۆیه کی چریه و نه سپایی. ئافره ته که ههر نه وه نده ههستی به (عومه ر) کرد که له ژیانی ناو شار وهرس بووه ده موده ست پئی گوت: (ناوبانگی تۆ هه موو لایه کی گرتۆته وه. بیگومان شاه به وه زۆر دلخۆش نه بی که تۆ سه ری لی بدهیت و له کۆبوونه وه کانییدا دابنیشیت).

(عومه ر) یش گوتی: (سه ر لی دانی شاه به من چی... بۆچ دیمه نه که ی من بۆ نه وه نه شی که بییمه کۆری ده سه لاتدارانه وه؟! من پیاویکم ههر بۆ زانست و راستی په رستی به که لک دیم و ده ست نه دهم.

ته نانه ت باوکیشت نه وه نه زانی که من زیره کترین شاگردی بووم له زانستکۆدا بیجگه له وه، نه مه نده هه ست و تاسه یش له دلما یه و بیروباوه ر له میتشکمدا یه، که دهر به ست نیم له وه ی که تیکه ل به زه بر به ده ستان بیم.

چونکه نیشتمانه که ی خۆم له ناو دلما یه. نه م نیشتمانه یش نه مه نده گه وره و فراوانه، که که م هه ل نه که وی، سه رداریک بتوانی خاکی وابه ینیتته به رچاوی خۆی، بام (خا که که ی ژیر دهستی خۆی گه وره و فراوان بی!). جا کاتی نه وان له و باره دا وه ستابوون، گوتیان له دهنگی بوو بانگی نه کرد: (شیرین، شیرین). باوکی کچه که بوو بانگی نه کرد بۆ لای خۆی. کچه که په شوکا. چونکه نه وه ی به بییدا نه هات ئاخۆ به چ نه نجامیک نه گات، نه گه ر باوکی به و جۆره بیینی، به ته نشت پیاویکی نه ناسراوه وه، له و شوینه دا... هه روه ها له و جۆره به رگه یشدا؟! که ههر بریتی بوو له کۆلوانه یه کی ئاوریشم، که به شی زۆری له شی دهرخستبوو، که متری پوشیبوو!؟.

(شیرین) شله ژا. له پر له جیگه ی خۆی راست بووه وه. به لام (عومه ر) گوشیی به خۆیه وه، تاکه ماچیکیشی لی پچری، ئنجا به گورجی و ئاسانی، به دیواره که دا هه لگه رایه وه، ئیتر ههر نه وه نده ی هه ناسه یه کی پئی چوو، سه ره له نوئ گه بیشته وه سه ر شه قامه که... هۆنراوه کان له ناو دلما هه ل نه قوولان. پاشان له رتیگای لیوه کانیه وه نه هاتنه دهره وه!

کچه که گه بیشته وه لای باوکی که ته ماشای کرد کرژ و مۆن بووه و دلته نگی یش داگییری کردوه. باوکی ده موده ست پئی گوت (شا منی بانگ کردوه، بۆ لای خۆی، بچم بیبینم، نازانم چیی له من نه وی؟ خوزگه لیم نه گه ر!!) کچه که یش گوتی: (ئیستا که شی کۆبوونه وه کانی شایه. بیگومان نه ویش بۆیه کا تۆی بانگ کردۆته نه وی تارپزت لی بگری).

چونکه تۆ به سەر راستییبه که وه زانستکۆی خاکه که ی ئه وت راگرتوه و پیتشت خستوه!...
پیاوه پیره کیهش وه رامی دایه وه گوتی: (بروا ناکه م بانگ کردنه که ی ئه و بۆ کۆبوننه وه دیه کی
تایبه تی بی. بۆ ریز لئی گرتنم بی. ههر چهند ئه کم نازانم مه به سی چیه!...)
به لام باوکی کچه که، هیچی له دهست نه نه هات ئه وه نه بی که فرمانی شا به جی بهی بی!

***

(عومه خه یام)، له گه رانه وه دا، به ناو بازاره که دا رۆیشت، که پر بوو له هه موو جوړه
که سیک، له هه موو دهنکه دهنگ و قاروقیژیک که گه ییشته بهر ده رگای شاره که
کومه له یه کی گه وه که سانی دی، ئه سپیکه په سه نیشی چا و پین که وت. سواریکه
که له گه تی گهنم رهنگی به سه ره وه بوو به سه روچاویا دیار بوو که پیاویکی سامدار و خاوه ن
ده سه لات بوو. دوو حوشره له دوایه وه ئه رۆیشتن، که هه ریه که یان که ژاوه یه کی به سه ره وه
بوو. له دوای ئه سپه که و دوو حوشره که یسه وه، هه شت سواریکه چه که به ده ست ئه رۆیشتن
به رپنگادا. کاروانه که نزیک بووه وه. (عومه ر) له سواره که وردبووه وه، پاشان قییراندی
گوتی:

«حه سه ن ئه وه تۆی؟! له ده میکه وه نه مدیوی ئه وه له کوئی بووی» شوژه سواره که ییش
ئاوری دایه وه. موژده ی خو ش به ده موچاویه وه دیار بوو. گورج له ئه سپه که ی دابه زی و
دهستی کرد به ئه ملا و ئه ولا ماچکردنی (عومه ر). ئنجا پیتی گوت: «من له ده میکه وه
ئاواته خوازی بینینی تۆم... عومه ر من ئه مه ده ساله نه مدیویت، که چی تۆ هیچ
نه گوراویت. ته نانه ت کراسه کۆنه که ییشت هه ر نه گوراوه»

ئه مانه سی هاوری بوون له زانستکۆی (سینا) دا. (عومه ر خه یام) و (حه سه ن
ئه لسه باح) و (نظام الدین)، هه ر سی هاوری دلیان پر بوو له هیوا و ئاواتی گه وه
گه وه. هه ر سیکیان په یمانیان به یه کتر دابوو، که ئه گه ر به کیکیان پایه یه کی بلندی ده ست
بکه وی، یارمه تیی دوو هاوری که ی تری خو ی بدات، تا ئه یانگه تینیته به جی!... دوای ئه و
په یمانه هه ر که سه یان به لایه ک دا رۆیشتبوو. جا (عومه ر خه یام) هه ر به خوینده واری
خۆیه وه خه ربیک بوو، به دوای هونراوه دا ئه گه را. وازی له جیهان و ده سه لاتداری هینابوو.
تائه و رۆژه هاته پیتسه وه، که له دوای ئه مه ی له باره خو شه ویسته که ی خو ی جیا بووه وه،
تووشی هاوری کۆنه که ی خو ی هات که ناوی (حه سه ن ئه لسه باح) بوو، له نزیک ده روازی
شاره که وه که هه ر له وه ئه چوو، بۆ ئه وه چوو بیته ده ره وه که پیشوازی بکات، نه ک
به ریکه وت پیتی بگات!.

(حه سه ن) قۆلی کرد به قۆلی (عومه ر) دا و رۆیشتن به رپنگادا، کاروانه که ییش له دوایان
وه بوو. ده ستیان کرد به قسه کردن. (عومه ر) گوتی:

«به سه رو شپوه تا وادیاره که ئه وه له بابته تۆوه بیستومه راست بی.

که تۆ له ژبانی خۆتا، به شی خو ت سه رکه وتن و کامه رانیت ده ست که وتوه.

که تۆ له (سیرو) دا ژیاویت. بۆ ئه وه ییش هه لبرئراویت که سه ره رشتیی کاروباری
سهرداری گیلان بکه ییت... (حه سه ن) ییش وه رامی دایه وه گوتی: «به لئی وایه... منیش
ئیمرو بۆیه ها تووم که چاوم به شا بکه وی و ئه م دیار بیانه ییشی پیشکه ش بکه م. چونکه
دیاری له وانه یه کاروباری پیاو راهی بکات. دوو دیاریم له ناو ئه م دوو که ژاوه یه دا بۆ
هیناوه بیگومان چاوه کانی شا پیمان ئه گه شیتته وه. ئه وه ندده هه یه هاتنه که ی من له بهر
هۆیه کی تریشه. ئه ویش ئه وه تا که من و تۆ و نظام الدین جاریکی تریش یه ک بگرتته وه.
نظام الدین ئیستا لای شا کار به ده سه ت. بیگومان ئه بی تۆ هه موده م چاوت!..»

- نه و انیه. من هه رگیز چاوم پیتی ناکه وی. چونکه کۆشکی شا پر له هه ل بازه کان و
ئه وانه ی بۆ سایه و سامان خو بان ئه کوتن. منیش له ناو ئه و جوړه که سانه دا ناتوانم هه ل
بکه م!.

- نه و ابلی، که گیانی هونراوه بازی هینشتا زاله به سه رتا، وه ره بام پیکه وه برۆین،
بۆ کۆشکی شا. تا سه رله نوئی هه ر سیکمان چاومان به یه کتر بکه ویته وه. ئه و په یمانه ییش که
ده سال له مه و پیش دا ومانه به خو مان جیه جیتی بکه یین!.

«حه سه ن» چوو به لای ئه سپه که ی خو یه وه. قوتوویه کی له پاشکۆکه ی ده ره یینا و کردیه وه،
گه ردانه یه کی زیری له نا و دابوو که به گه وه هه ر رازینرا بووه وه. له قوتووه که ی ده ره یینا و
به «عومه ر» ی گوت: «ئه مه م بۆ تۆ هیناوه. ئه مه بۆ ئه وه ده ست ئه دات که بکرتته گه ردنی
کچیکی شوخوشه نگ و جوان. یا خود بکرتته بالی پیاویک پیتی برا زینرتته وه!...»

که ئه وه ی گوت، گه ردانه که ی کرده بالی (عومه ر)... عومه ر ییش دهنگی هه لبری و گوتی:
«نه ئاره زووی خو رازاندنه وه ئه کم. نه دلشیم به شاه و به که لک ئارایی نظام الدین دا
ئه چی... وازم لئی بهیته، ئه م باره ی من تبادام پیم ناخۆش نییه!...»

- من پیم نه گوتیت: هینشتا ده ماری بویت تیا ماوه؟!... ده تۆ وه ره له گه لم، ئه گه ر
هه ر بۆ ئه مه ییش بی، که سه رله نوئی کۆبوننه وه یه کمان بی ده ره ست نایه م!...

***

جا له و کاته دا که ههردوو هاوړی که، به تهنشتیه که وه نه پښتن به ریگادا، چاوه کانی (حسه ن) که وت به شتیک، دهموده ست وشک بوون!...

شاه که لله خویناوی به سی داره که وه هلواسرابوون. له تهنشت نه وانیشه وه دوو سه ریچی سوور، له شپوه یه کی پر گومان دا هلواسرابوون به هوئی دوو خه نجه ری سووره وه له داره که چه سپینرابوون! (حسه ن) گوتی: «نمه چیه؟»... عومهریش گوتی: «نه وانه دزن!» «حسه ن» گوتی: «مه به سم نه وانه یه. مه به سم» (سه ریچه کانه!)... عومهریش گوتی: «نه و دوو سه ریچه هی دوو که سن له به ننگ کیشه کان دوینتی بوو له ناویان بردن!» (حسه ن) یش به سه ر سورمانیکه وه گوتی: «به ننگ کیشه کان!...»

- نایق تو هیچت له بابت نه وانه وه نه بیستیی. چونکه که س نییه که له خه نجه ره کانی نه وانه نه ترسی. له راستی دا نه وانه له هه موو که س میتشک وشک تر و که لله ره ق تر و دهمار توند ترن!...

(حسن) یش به په له په لیکه وه پتی گوت: «وهره بام برۆین بام خویمان له م دییمه نه ناشیرینه دوور بخه ینه وه. ئیستا که نه چین بو کوشکی شا!» «عومهر» هه رچه ندی کرد خوی له دهستی رزگار بکات و فریوی بدات که وازی لی بیتی، که لکی نه بوو. «حسه ن» به بول ه بولیکه وه پتی وت: «من تکات لی نه که م... بهیله بام برۆین بولای نظام الدین کاروباری نه م خاکه، ئیمرو به ده ست نه وه وه یه.

نه زانیت چ ئه رکیک کی به سه ر شانه وه یه؟!... جاریک کی تریش وشه ی «چ ئه رکیک کی به سه ر شانه وه یه» ی بو دووباره کرده و... پاشان گوتی:

«له ترسی چا و برسیتی کوری ئاپوی که خه ریکه له شکرکیک پیکه وه بنتی. بو نه مه ی خاکه که ی له ده ست بسیتی؟ یا خود له ترسی بیزانییه کان که له سه ر سنووری ئیران خویمان نامه کرده وه؟ و دیاره تنگ و چه له مه چوار لای لی گرتووه. نه ویش به تهنیا که وتوته ناو هه ل بازانه وه. ئایا پیواپکی و له سه ر نه وه دانه ماوه که چه ند که سیک کی دل سوژی نیشتمانی وه ک ئیمه یارمه تی بدات؟. نه مه باریک کی گوره یه به سه ر شانی (نظام الدین) خو یه وه!»...

نجا له کوشکی شادا، هه ر سی هاوړی که یه کیان گرت. (نظام الدین) یش هه ردوو هاوړی که ی خوی له ناو ده نگه ده نگی پیواوه کانی شاهه وه هینایه دهره وه و بردنیسه په نایه کی دوور له کوشکه که دا. تا به بی دننگ و سه نگی بیره وه ری روزه کانی رابووردوی خو یان به ینه وه یاد...

کاتی بیر کردنه وه کانی رابوردو میتشکی ماندوو کردن، نظام الدین دهستی کرد به سکا لا کردن له وه ی که کوشکی شاه ی پرپوه له پیوانی ناپاک. هه روه ها نه وه یشی تیگه یان دن که چون خونکار تهنیا و بیکه س ماوه ته وه له ناو هه موویاندا، که سیشی پیوه نه ماوه دل سوژی بی، خوی نه بی، ئینجا پتی گوتن: «له راستیدا من پیوستیم به چه ند هاوړیکه کی دل سوژ هیه. و انیوه یش گه ییش تو نه ته لام، برا دل سوژه کان. تویش نه ی عومهری دوستم، هیچی بی ناوی بیکه یه نه وه نه بی که چ پایه یه کت به دل ه پیم بلایت، تا داتمه زرینم له کوشکه که دا»...

عومهریش گوتی: «نه من هیچم ناوی... من هه ر بو نه وه هاتومه ته لات که بتیبینم، له کوشکیدا نامه وی فرمان بکه م. مه گه خوت روزه کیک له روزه ان له سه ر من په کت بکه وی!...»

(نظام الدین) یش هاته وه رام دانه وه، پتی گوت: «وا ئیستا که من له سه ر تو په کم که وتووه. که واته ده ی... بام برۆین بو کوری شا... پیس نه مه ی بلا وه ی لی بکه ن!...».

***

هول که زور گه وره و فراوان بوو. پر بوو بوو له هه موو جوړه که سیک که له هه موو لایه که وه هاتبونه نه وی. پر بوو بوو له خاوه ن کاره کان، له سه ر داره کان، له بازرگانه کان، له ده س و پیوه نده خو ییا هه لسو وه کان، هه روه ها له وانه یش که دیاری یان هینا بوو بو شا... (نظام الدین) یش له گه ل هه ردوو هاوړی که ی خویدا ریگای کرده وه و خوی گه یانده کوری شا... به لام که میک وه ستا. چونکه شازاده «نه حمه د» ی کوره گه وره ی شاه ی چا و پی که وت له به رده م باوکیا وه ستا بوو، دیاری خوی پیشکه ش به شا نه کرد...

دیاری به که یش بریتی بوو له شییریک که به گه وه هر نه خشینرابوو...

(نظام الدین) یش گوتی: ئای چه ند نه م شازاده یه دل ره شه... هیچ کاتی نییه به ربه ره کانی له گه ل برا پچکوله که ی خوی دا نه کات هه ر بو نه وه ی که خوی له باوکی نزدیک بخاته وه... نه مه دهر دیکه له دایکیه وه تووشی بووه، که قبینی له شازاده (مالک) هه لگرتووه چونکه دایکی (مالک) هه رچه نده چواره م ژنی بوو به لام لای شا له ژنه کانی تری خو شه ویست تربوو. عومهر خه یام «چاوی به شازاده (مالک) که وت.

خوی پی ناسیبه وه. چونکه له تافی لاوتیبیدا شازده لای نه و خویندبووی!

کاتی که شازاده (نه حمه د) له پیشکه شکردنی شیره که بووه وه، (نظام الدین) چوه

پیش دهم و خونکار. له پیتشدا «حسه نئه لسه باح» ی پیتشکه ش کرد. ئنجا «عومهر خه یام»
ئه وهنده ی نه مابوو خونکار، بۆله بۆل کردنی خۆی پیتشان بدات، له وهی که بوئیتکی تریشی
پیتشکه ش کردوه. چونکه له ناو پیاوه کانییا: کۆمه لیک بوئیه بوون، له دهستیان وهرس
بووبوو. به لآم خۆی راگرت، هیچ بۆله بۆلیکی پیتشان نه دا.

به (عومهر خه یام) یشی گوت که چهند هۆنراوه به کی خۆی بۆ بخوینیتته وه.

(عومهر) یش گوتی:

«دهرگایه کم چاو پیتکه وت... دامام له سه ر داوا کردنی کليلة که ی به لآم نه مکرده وه...»

«کۆلوانه یه کیشم دی، ته واو لیتی وردبوومه وه، ههر چه ندیکم کرد گری که ییم بۆ
نه دۆزرایه وه!»

«ههر چه ند قسه یه کیش بوو که به ئاسانی له ناوهند من و تۆدا کرا...»

«بۆ... ههر شتی بوو، له ناو دانه ما... هیچی تریش رووی نه دایه وه!»

«ناخۆ تهو هیوا ی جیهانییه ت بۆ دیتته دی؟... که هه موو که س به دل ناواتی بۆ
ئه خوازیت؟...»

«ههر چی هیوا یه ههر تاوئیک پرشنگ نه دات. به لآم

«له پاش دا ناوا نه بی... هیچیشی لئ نامیتیتته وه!...»

ناخۆ مه به سی بوئیه که چی بووبی؟... تۆ بلتی مه به سنی لهو هۆنراوه یه ته وه بوو بی، که
ههر شه له شا بکات، که جیهانی بۆ نامیتیتته وه؟

ئه وانه ی له ویدا بوون دهستیان به بۆله بۆل کردن. شیر هه لگره که یش شیره که ی دهستی
به رز کرده وه، چاوه روانی ته وه بوو شا فرمان بدا و که لله ی عومهر ی پی به پینتی... شازاده
ئه حمه دیش، چرپاندى به گوتی باوکیا، داخی خۆی بۆ هه ل پشت... ته وهنده هه بوو دهنگیکی
خۆشه و بیستانه دای به گوتی هه مووان دا، له ناوازی قین هه لسا وه کانی نه ته کرد. تهو
دهنگه یش، دهنگی شازاده (الملک) بوو که گوتی: «بابه گیان چاوی لی بیوشه... بوئیه که
مه به سی خراپی له دلدا نییه... چونکه تهو هه مووو دهم، له بابته ژیان وه، راستی
په رستی خۆی وه ها دهرئه خات!...»

به لآم شاهزاده قیین له دل که جاریکی تریش به شاهی گوته وه «نه. تهو وا هه ل ته گری،
که له سه ر تهو زمانه به ده ی خۆی، سزا بدری!»...

له هه موو لایه که وه دهنگه دهنگ دهستی پی کرده وه... خونکاریش دهستی هه ل بری،

فرمانی دا هه موو که س بی دهنگ بی... پاشان گوتی:

«وهرامی من بۆ ئیوه ته مه تا... شازاده ته حمه د گوتی لی بی چی ته لیم... به م زووانه
هه مووتان تی ته گهن که راستگۆ چۆن پاداشی ته دهمه وه...»

بۆچ راستگۆبی له کۆشکی شاهان دا، له گه وه هر که متر نییه؟...

له راستی دا باوکم سی شتی فیر کرده وم... منیش ته مه وی تهو شتانه فیری کوره که ی
خۆم بکه م: بیه به پیاویکی شۆره سوار. راست تیسیر بگره وه نیشان. هه موو ده میکیش
راستگۆیه!...»... شا ته مه ی گوتو رووی کرده (عومهر خه یام). ئنجا پیتی گوت: «ته نیا
تۆی که ویرات بابته ی و امان بیر بخه بته وه، که ته بوو خۆمان بیرمان بکه و تنایه وه. منیش
له سه ر تهو بنچینه یه بریاری خۆم ته دهم به سه ر که سیک دا، که دلی پاک بی ته گینا بایه خ
به دیاری تاده م!...». پاشان شا پرسى: کی هه یه پشتیوانی قسه کانی «عومهر خه یام»
بکات؟... ته وهنده ی نه مابوو که شازاده (مالک) پشتیوانی قسه که ی تهو بکات، له پر
«پیشه وا موفق» که گه وره ی زانستگۆ نه یسا پور» و باوکی «شیرین» بوو، گه یشته جی و
ده موده ست دهنگی هه لبری، گوتی: «گه وره ی خۆم! له راستی دا ته وانه ی له به رده متا
وه ستا وون، هه ر سیکیان دۆستی یه کترن، هه ر سیکیشیا ن شاگردی خۆم بوون له
زانستگۆ دا. هه ر کامیکیشیا ن بگریت بلیمه تیکه له بابته ی خۆی دا... ته وانه (نظام
الدین) و (حسه نئه لسه باح) و (عومهر خه یام) ن. «ته مه ی دوا بییشیا ن، بیجگه له وه ی
که دهستی هۆنراوه هه لبه ستنی هه یه، یه که م که سیکیشه که له ناو زاناکانی
نیشتمانه که تدا، ته واو قال بووبی له زانستی شکانده وه (جه بر) و ئاسمان ناسیین دا...
عومهر خه یام شاره زای ته ستیره کانه، هه روه ها شاره زای جیتی سوورانه وه و
هه لگه رانه وه کانیشیا نه!...». شا له م زاناییه ی عومهر خه یام سه ری سوورما. پاشان له
عه مر ی پرسى گوتی: «که واته تۆ له جوولانه وه ی ته ستیره کان و ده ستکارییا ن له ژیا نی
مرۆف دا، شاره زایت و، ته یشتوانیت دوا رۆژی هه موو که سیک بخوینیتته وه!» عومهر یش
وهرامی دایه وه گوتی:

«نه. من ته وه ناکه م چونکه ته وه بابته ی تهو که سانه یه که به شتی پروبووچ بره و ته که ن.
له راستی دا ته ستیره کان فریا ن به سه ر چاره نووسی که سه وه نییه. ته وانه هه ر ته و دیان له
ده ست دی که به شه و ریگا پیتشانی ریبوار بدن، له بیابان دا. هه روه ها رۆژ و مانگ و
ساله کانیش دیاردی بکه ن.»

ئىمەيش كە رۆژ نامە^(۱) دائەنى يىن، لەوانەو كەلەك وەر ئەگرىن. منىش بەراستى بۆت دەرتەخەم كە لە رۆژنامە كەمان دا ھەلەيەك لە ژماردن دا ھەيە چونكە ئىمە ھەرچەند ئاھەنگ بەبۆنەى جەژنى لەدايك بوونى تۆو ئەگىرپىن تىو ھەفتەى «بەسەردا تىپەريپوھ!». كە دەست بەرۆژوو گرتنىش ئەكەين مانگى رۆژوو بەسەرچووھ!... ئىمە ژيانى دوينى ئەژبين، كەچى بەھى سبەينى مان داناوھ!..» .

خونكارىش گوتى: «باشە. كەواتە ھەر لە ئىستاوھ ئەم فرمانە بەتۆ ئەسپىرم، كە خەريكى رۆژمىرەكەمان بىت، راستى بەكەيتەوھ. بەلام چونكە (پىشەوا مۆفەق) و (نظام الدين)ى كار بەدەستم پشتىوانىت ئەكەن منىش وام پى خۆشە كە لىت بېرسم: چ زانىاربىھەكى ھەرە راست و دروست لەلا ھەيە پىمى بلئ!...»

(عومەر) ىش تاويك كەوتە بىر كەردنەوھو، پاشان گوتى: «گەورەى خۆم! راستىت ئەوى: مردن ھەموو دەمىك لەمۆفەوھ نىبەكە. لەبەرئەوھ ھەر كامىكمان بگريت، ترسى ئەوى ھەيە كە ژيانى خۆى لە دەست بچى... بەلام لە ھەموو شتىك راست تر و دروست تر لە جىھان دا ئەوھيە، كە مۆف پى بەپرى تەمەنى خۆى بڑى، نەھىلتى ھىچ تاويكى لى پروات، بى ئەمەى بەخۆشيبەوھ رابوئىرئ!». خونكارىش كە ئەمەى لى بىست، دەمۆدەست (عومەر خەيام)ى بەدللاچوو، بەلام سەرسامىش ما لە زىرەكى و تىگەبىشتووبى ئەو... بە(عومەر)ى گوت، كام كار بەدەستى (وہزارەت)ى پى خۆشە، داى بەزىنتى لەسەرى، نەبىست خۆى بخاتە ژىر بارى پىاوتى ئەوھو چونكە دلئ بەھىچ رووكە شتىك لە رووكە شەكانى زەبروزەنگ و دەسەلاتدارى دا نەئەچوو. بەلام (نظام الدين) پىشنىازى وا پىشان دا كە ژووئىكى لە بالاخانەكەى كۆشكى شادا بۆ تەرخان بگري، تا لەو پوھ سەرنج لە ئەستىرەكان بدات، بەو مەبەسەى كە رۆژمىرەكە راست بكاتەوھ...

لە سەر ئەو پىشنىازە خونكارىش فەرمانى دا: ھەرچىبەكى ئەوى بۆى جىبەجى بگري. لەوھ دوایش پى بگوتى: «راويژكارى كۆشكى شا»!...

***

ئەوھندەى نەمابوو كە شا بلاوھ بەكو بوونەوھكە بكات، كەينەوھەينەى (حەسەن ئەلسەباح) بۆ كوئونەوھەكى تر دانىت. بەلام (حەسەن) پىاوتىكى ئازاو بى باك بوو. ترسنۆك و دوو دل نەبوو. لەبەر ئەوھ لە خونكار ھاتە پىشەوھ و بەدەنگىكى گەورەوھ دياربىھەكانى خۆى لى ئاشكرا كرد...

دياربىھەكەى (حەسەن) برىبى بوو لە ئافرەتتىكى (مصرى سەماكەر)، كە يەجگار جوان و شەنگوشوخ بوو. لە شىوھەيكى زۆر رىكويىك دا ئەندامەكانى لەشى بارىك و ئەستور بوو بوونەوھ... پىستە نەرمو نۆلەكەيشى كە رەنگى ھەر لە رەنگى مەتتىكى رۆشنى ئەكرد، سەرنجى پىاوى راتەكيشاو، دلئ مۆفقى كىش ئەكرد. شا كە ئەوئافرەتە نازەينەى چاو پىكەوت، خۆى راست كەردەوھ لە ناو تەختە كەى خۆى داو، گەشايبەوھ و، ھەر وەرس بوونىكىشى ھەبوو، لە دلئ دەرچوو... پاش ئەوھ كەنيزەكىكى ترىشى پىشكەشى شا كرد، كە لە رۆژھەلاتى ئەو پەروھەتەبوو. ئەمىش ئەمەندە جوان و شىرىن بوو، كەس ھىشتا لەم ئافرەتەى جوانتر چاو پى نەكەوتبوو... خونكارىش دلئ بەم پىاوھ زۆر خۆش بوو، زۆرىش دلئ پىاچوو كە بى ئەمەى رى دابى لى بىتە پىشەوھ، بەم جۆرە خۆى پىشكەش بكاو گوى نەداتە ھىچ جۆرە دەستورىكى ھەلسان و دانىشتنى ناو كۆشكى شاھ... كاتى شاھ لەم جۆرە بىر كەردنەوھەدابوو، لەپىر (حەسەن ئەلسەباح) شا كارىكى ترى بۆ نوواند فەرمانى دا ھەردوو سنووقە لە زەرد دروست كراوھكەيان ھىنايە پىشەوھ ئنجا حەسەن گوتى:

- «ئەو دوو دياربىھەى پىشكەشم كردن، ئەوھندە بايەخيان نىبە بەلام من دياربىھەكى ترم بۆ خاوەن شكۆ ھىتاوھ، كە ھەر بۆ ئەوھ ئەش پىشكەش بە پاىە بلندىكى وەك خۆى بگري... ئىوھ دوو دوژمنتان ھەيە ھەرەشە لەبى دەنگ و سەنگى و ئاسايشى خاكى شاھەنشايىبەكەتان ئەكەن: يەككىيان: (سلىمان)ى ئاموزاتانە، كە ئەوھندەى نەماوھ پەلامارى تەختەكەتان بدات... يەككىشيان (بوندارى) ناپاكە!...

ئەى كە پىم خۆشە گەورەم كەللەى ھەردوو دوژمنەكەتان پىشكەش بكەم!...

پىاوھكە سەرى ھەردوو سنووقەكەى ھەلدايەوھ. ھەر سنووقەى كەللەى دوژمنىكى شاھى تىا دەر كەوت... ئىتر شا خۆى پى نەگىرا، بەسەرسورمانىكەوھ دەنگى ھەلپىرى، گوتى: «بەراستى ئەم پىاوھ پىاوتىكى ئازايە... توانى بەدەست وەشاندىك نىوھى دوژمنەكانى نىشتمانەكەمان بۆ پىشكىنى. كەواتە كەس نەماوھتەوھ لەبەردەم مان دا (بىزانى)يەكان و دەستەى بەنگ كىشەكان نەبى «لەگەل خەنجەرە شارراوھكانياندا، كە كەس لە دەستيان رىگار نابىت!...» .

جا ھىشتا كوئونەوھكە بلاوھى پى نەكراوو، كە «حەسەن ئەلسەباح» مۆرەكانى شاھى پى سپىرا تا ھەلىان بگري... پاش ئەوھ شا فەرمانى دا، كۆرەكە بلاوھى پى كرا... ئنجا

(۱) مەبەستى لە: رۆژمىر-تقىم-ە

په نجهی کیتشا بۆ پیری خاوهن ریبیش، که (پیشه‌وا موفق) بوو. باوکی «شیرین». ههستا و بردی له گه‌ل خۆی دا، بۆ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی!...

***

(عومه‌ر خه‌یام) و (حه‌سه‌ن ئه‌لسه‌باح) و (نظام الدین) و (شا زاد مالک) و (توتوش) ی برای خونکار، هه‌ر پینجیان له‌ملا و له‌ولای خوانیکه‌وه کۆبوونه‌وه... (عومه‌ر خه‌یام) ده‌ستی برد بۆ گۆزه‌ی مه‌به‌که، مه‌یه‌که‌ی به‌سه‌ردا دابه‌ش کردن هه‌موویان که‌وتبوونه دلخۆشیه‌وه ته‌نیا یه‌ک شت، جار به‌جاریک، دلای ته‌نگ ته‌کردن ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو که جار به‌جاریک رووی «توتوش» تاریک نه‌بوو. چونکه به‌نگ کیتشه‌کان هه‌ره‌شیه‌یان لێ کردبوو بیکوژن! شازاده مالک سه‌ری سوورما‌بوو له‌وه، ئه‌یگوت: «که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌ی ئه‌و به‌نگ کیتشانه سه‌ری پیاو ئه‌هینیتته سوورمان... هه‌ر کامیکیان بگریته که ده‌ست ئه‌وه شینیت، خه‌نجه‌ر له‌ دلای نیتچیره‌که‌ی خۆی ئه‌دات، پاش ئه‌وه به‌ به‌ته‌نشستیه‌وه ئه‌وه‌ستتی و چاوه‌روانی ئه‌کات، تا هاو‌رپیکانی دین و ده‌ست ئه‌که‌ن به‌کوشنتی!...

به‌لام زۆری پێ نه‌چوو، دلخۆشی باری کرد له‌ کۆره‌که‌یان و جاریکی تریش نه‌گه‌رپا‌یه‌وه ناویان. چونکه شازاده ئه‌حمه‌د به‌رووه ره‌شه‌که‌ی ها‌ته‌وه. ها‌ته ناویاته‌وه و دانیشته‌ بێ ئه‌مه‌ی شه‌و باشی له‌ که‌سه‌تیکیان بکات ئه‌بو‌یست دلخۆشی برا‌که‌ی خۆی بگۆژی به‌ناخۆشی. گوتی:

شا بریاری دا ئا‌فره‌تیکتی تر ماره بکات له‌ جیاتی ژنه‌که‌ی چواره‌می... ده‌موچاوی شازاده (مالک) داگیرسا. چونکه ئه‌و بریاری واپوو که له‌ توانای هیچ ئا‌فره‌تیکتی تر دا نییه که جیگای دا‌یکی پر بکاته‌وه. ئه‌وانیش له‌ شازاده ئه‌حمه‌دیان پرسی: ئه‌و ئا‌فره‌ته‌ کیتیه که شا ماره‌ی ئه‌کات؟. ئه‌ویش گوتی: «ئه‌ی نه‌تان‌دی چۆن به‌ته‌نیا له‌گه‌ل پیشه‌وا موفق دا کۆبوونه‌وه؟. شاه بریاری داوه «شیرین» ی کچی ئه‌و ماره بکات، که یه‌جوان‌ترین کچ دانه‌نریت له‌ نه‌یسا‌پوردا!...»

(عومه‌ر خه‌یام) که ئه‌وه‌ی بیست دلای داخو‌ریا. وه‌ک هه‌وره تریشقه‌یه‌ک لیتی دا‌بی واپوو. هه‌ر وه‌ک شینیتی لێ ها‌ت. ده‌ماری بزووت و له‌شی ده‌ستی کرد به‌له‌رزین. به‌شۆریشیکه‌وه هه‌ستایه سه‌ر پێ و گوتی: «ئه‌ه ئه‌مه نابێ سه‌ر بگری... شیرین دلخۆزی منه، ژینانی منه!... که‌س ناتوانی له‌ ده‌ست منی ده‌ره‌یه‌تی... به‌هیچ کلۆجیکیش نا‌هیلیم ئه‌مه روو بدات!...» (عومه‌ر خه‌یام) ئه‌مه‌ی گوت و وه‌ک پال‌ه‌وانیکتی ئازا چوو ده‌ره‌وه

هه‌ر ئه‌تگوت تیره و له‌ که‌وانه‌که‌ی ترا‌زاه... ده‌مو‌ده‌ست خۆی ها‌ویشته سه‌ر ئه‌سه‌پیک که هی خۆی نه‌بوو... له‌ پر دایه غار و رووی کرده باخچه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی!...

کانی گه‌ییشه‌ باخچه‌که، خۆی ها‌ویشته سه‌ر دیواره‌که‌ی. ئنجا خۆی ها‌ویشته خواره‌وه سه‌ر زه‌وی ناو باخچه‌که. هه‌رچه‌ندیک بانگی کرد که‌س نه‌بوو وه‌رامی بداته‌وه... هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پشویه‌کی پێ چوو له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌وه (حه‌سه‌ن) و (نظام الدین) به‌هه‌له‌دا‌وان گه‌ییشه‌نه‌ لای. گه‌لیک له‌ گه‌لیا خه‌ریک بوون که له‌ نیازه‌که‌ی خۆی په‌شیمانی بکه‌نه‌وه و وازی پێ به‌یتن له‌و بیریه‌ی که (شیرین) به‌فرینتی. هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وه‌یشیان لێ کرد که ئه‌گه‌ر بیتو ده‌ست بۆ «شیرین» بیات، شا له‌ ناوی ئه‌بات!...

(عومه‌ر) یش له‌وانه نه‌بوو که له‌ بریاری خۆی په‌شیمان ببیتته‌وه. به‌لام گوتی لێ بوو ده‌نگی پێی ئه‌سه‌په‌کانی یاسا‌له‌کانی شا ئه‌ها‌ت که بۆ پاراستنی کۆشکه‌که که ها‌تبوونه ئه‌وی... له‌به‌ر ئه‌وه له‌گه‌ل هه‌ردوو ها‌ورپێ که‌ی خۆی دا چوو ده‌ره‌وه. به‌لام له‌ناو ده‌روونیا هه‌سته‌تیکتی نه‌یتیبی شاراوه ده‌ستی کرد به‌بزووتنه‌وه... که پرپوو له‌ هه‌ناسه ساردی و ره‌نجه‌رو‌یی: ته‌نگه‌تاوی و خه‌موخه‌فه‌ت و دلته‌نگی!... ئیتر هه‌ر ئه‌وه‌نده تۆزیک له‌وی دوورکه‌وته‌وه، ناگری دل‌داری و به‌دییدار شادبوونی شیرین له‌ دلایا گری گرت... به‌زه‌بی به‌خۆی دا ئه‌ها‌ته‌وه... بی‌ری رۆژه خۆشه‌کانی خۆی و شیرینی ئه‌کرده‌وه... ناو‌رپیکتی له‌ کۆشکه‌که و باخچه‌که‌ی مالی شیرین دایه‌وه... ئه‌مه دوامین سه‌رنج دانی بوو له‌و دیه‌نه... مه‌به‌سی ئه‌وه‌بوو که تا له‌ ژباندا ئه‌میتیتته‌وه، به‌و یادوه‌وه بژی... چونکه هه‌ر لیره‌دا‌بوو، جیگای یاد خۆشه‌کانی و، جیبی هیوا و جیبی هه‌ناسه ساردیه‌که‌ی!.

۲

«شیرین» گه‌ییشه‌ کۆشکی شا. به‌لام به‌دلایکی ته‌نگ و خه‌فه‌تباره‌وه فرمیتسک به‌سه‌ر روومه‌ته‌کانیا، گه‌رم و سو‌یر ئه‌ها‌تنه خواره‌وه، هه‌ر ئه‌تگوت پشکۆی ناگرن و پیا‌یاندان ئه‌چرین ته‌نانه‌ت هه‌ر سێ روو‌پۆشه‌کانی شیرینیش به‌و فرمیتسکانه ته‌ریبون... پاشان گه‌ییشه‌ ناو هۆله گه‌وره‌که، که ئه‌مه‌نده به‌چرا‌خان راز‌تیرابۆوه‌وه، ئه‌مه‌نده‌یش پر بوو له‌سه‌ر داران و راسپ‌تروان و کۆمه‌له‌ی خونکار و، ژنه‌کانی ئه‌وانه هه‌موویان، که بۆ ئه‌و ئا‌هه‌نگه له‌وی دا کۆبوو‌بوونه‌وه، به‌جاریک سه‌رسام بوو!...

«شیرین» هه‌ر به‌ملا و به‌ولای خۆی دا ئا‌وری ئه‌دایه‌وه، تا له‌ کونی ئه‌و روو‌پۆشه‌ سفتانه‌وه که به‌سه‌ر رووی دا درابوون، سه‌یریکتی ئه‌وانه بکات که له‌وی دا کۆبوو‌بوونه‌وه،

به لکو ئه مه خواجه رووی ئه و كه سه بيبینی كه دلئی گرفتاری دلداریی بوو بوو... (شیرین) له كانی دلیه وه ئاواته خوازی ئه و بوو، كه له و هه موو روو كه ش و كه شوفش و خۆنوواندنانه رزگاری ببوايه و، به ته نشت (عومه ر خه یام) ی دۆستیه وه بژایه ته نانه ت له گه ل له ناو دۆلئیکی چۆلوهۆلئی و وشك و برنگی دووریشدا بژایانه هه ر پیتی خۆشتربوو!... ته نانه ت له ناو ئه و هه موو سایه و پایه و خۆش رابواردنه رواله تیبیه یاشدا، هه ر هه ناسه ساردیبیه كه ی تری له و ژیا نه پتی خۆشتربوو!... (شیرین) كه سه رنجی دا، ئه و ده موچاوه ی چا و پتی نه كه وت، كه به ئاواتیه وه بوو بیبینی!، له بهر ئه وه به دلشكاو بییه كه وه رووی وه رگێراییه وه لای خۆی!...

«شیرین» به ناو هۆله كه دا كشا، تا گه بیشته ئه و جیگایه ی كه خونکاری لی دانیشتبوو. چاوه كانی گێژ بوو بوون. هه ر هه نگا و پیک ئه رۆشیت به رپێگاوه، هیوا ی دلئی كه متر ئه بوه وه. پاشان به رامبه ر به شا راوه ستا. پیاویکی تاییینی له لایه كیه وه وه ستا، كه نیه كیكیش له لایه كه ی تریه وه وه ستا... ئنجا پیاوه تاییینییه كه لیبی پرسی: «ئایا شاهی گه وری خۆمان و، سه ردار ی رۆژه لات و رۆژئاوات پتی خۆشه بیتی به میردت؟».

كه نیه كه كه تیتی گه یاند كه نابیی وهرام بداته وه!... له ناو هۆله كه دا دهنگه دهنگیك بلا بووه وه. له و كاته دا كه نیه كه كه یه كه م روو پۆشی له رووی «شیرین» لادا... ئنجا (شیرین) دوو هه نگاوی تریش هاته پێشه وه... دیسانه وه چاوه كانی گێژبوونه وه... له پر دلئی دهستی كرد به لی دان... كاتیکی زانی، له داخانا، هه موو ئه ندامه كانی هاتبوونه له رزیین... چونكه دوا یی (عومه ر) ی به رچا و كه وت... كه ته ماشای كرد ئه وا دلداره كه ی خۆی له ناو هه ر دوو راویژكاره كاندا وه ستا وه! جا ئه گه ر خۆی پتی نه گیرایه، هه ر ئه و ده مه هاواری ئه برد بۆ ئه و، كه له ده ست ئه وانه رزگاری بكات و له گه ل خۆی دابییفرینتی بۆ جیگایه کی دوور!... دووباره پیاوه تاییینییه كه پرسه كه ی له (شیرین) كرده وه، گوتی:

«ئایا شاهی گه وری خۆمان و سه ردار ی رۆژه لات و رۆژئاوات پتی خۆشه بیتی به میردت؟...»

(شیرین) ئه مجاره یش ورته ی له ده مه وه نه هات كه نیه كه كه روو پۆشه كه ی دووه می له سه ر رووی (شیرین) لادا... ئنجا (شیرین) هه نگا و پیک تریش چوه پێشه وه... ئیتر چاوی له كه س نه بوو، له رووی خۆشه و یسته كه ی خۆی نه بۆ...

بۆ جاری سیبیه میش، پیاوه تاییینییه كه، ئه و پرسه ی لی كرده وه، به لام ئه مجاره «شیرین» گوتی:

«پیتم خۆشه!...»

له خۆشیاندا ده ست كرا به ته پل لی دان، بۆرپه كان به ر له لابلابون، ئه وانیش بۆ هه موو لایه كیان ئاشكرا كرد كه (شیرین) له شا ماره كرا. ئنجا (نظام الدین) لیبی نزیك بووه وه و كلاوی شازنی له سه ر نا!...

(عومه ر خه یام) یش وای لی هات كه به رچاوی، كه سی نه ئه بیبینی... جیهان له به رچاویا تاریك بوو بوو... هه رچه ندی ئه كرد خۆی پتی نه ئه گیرا... زۆری نه ما بوو، له هۆش خۆی بچی و بكه وی به ده مدا... ئه ویش ترسا له وه ی كه ئه و كه سانه ی له وی دان به كه ی نه وه بینه كه ی بزانی، خه ریک بوو بچیتته ده ره وه. به لام (نظام الدین) ویستی بیخاته سه ر ئه وه ی كه له وی بمینیتته وه. نه وه ك شا لیبی تووره ببی. به لام هه ر چه ندیکی كرد خۆی پتی نه گیرا له وی بمینیتته وه. به په له خۆی كوتا بچیتته ده ره وه.

ئه وانه ی له ویشدا بوون، روویان كرده ئه و ناوه بۆ ئه مه ی بزانی چی روو ئه دا... شا له مه سه ری سوپما. (نظام الدین) ویستی چاره ی ئه م ته نگوچه له مه یه بكات. چرپاندی به گوتی (شیرین) دا كه بچیتته پێشتره وه و ده ست بخاته ناو دهستی خونکاری چاوه روان كه ره وه!...

«شیرین» یش چوه پێشتره وه، بۆ ئه مه ی هیچ ئاگای له خۆی بی.

چونكه بیری چوبو به لایه کی تر دا، نه ئاگای له و كه سانه بوو كه له وی دا كۆبوو بوونه وه، نه ئاگای له خونكار بوو. نه ئاگایشی له خۆی بوو كه چی ئه كات!... دهستی خسته ناو دهستی شاهه... به لام هه ر وهك بچیتته ناو گۆزه وه وابوو!...

***

(عومه ر) یش به هه له داوان خۆی گه یانده جیگای ته ماشا كرنی ئه ستیره كان، كه بۆ خۆی ته رخان كرابوو... تا بتوانی له تاریكایی شه ودا خه موخه فه ته كه ی خۆی بشاریته وه... هه ر وهك دلر هقی و زۆرداری مرۆف وای لی كرده یی كه په نا به ریتته به ر ئاسمان وابوو. له ناو باله خانه كه دا خۆی خه ریک كرد به سه رنج دان و خۆینده وه و لیكۆلاییینه وه وه. هه ره و كه تووشی تاو له رز بووی وابوو... دهستی كرد به تۆمار كرنی ئه نجامی سه رنج دانه كانی خۆی... یه ك له سه ر یه ك گه لیك لاپه رهی ره ش كرده وه... كه ئه وانه زۆر به كاری ئه وه ی ئه هاتن كه رۆژمێره تازه كه ی رپك بخت. خه موخه فه ته كانی خۆی له ناو مه ی و هۆنراوه و ئاسمان ناسین دا ئه توانده وه... كه چی هه تا ئه هات خه موخه فه ته كانی په رهیان ئه سه ند و

پتريان لى ئەھات... نەخۆبىشى لە دەستيان رزگارى ئەبوو، نە لە مەى خواردنه وەيش رزگارى ئەبوو!...

(عومەر خەيام) خۆى لە ناو بەلە خانە کە دا خەرىک ئە کرد بە ئاسمانە وە ھەر وە ک وىستىبىتى پەيوەندى خۆى لە ھەموو مەرقاھە تى پىچرئى و ابوو.

بەلام (نظام الدين) وىستى لەو چۆلە وانىيەى بەيىنىتە دەرە وە. چوو خوارە وە بۆ ناو بازارى كە نيزەك فرۆشان كە نيزە كىكى جوانى شوخوشەنگى دلکيشكەرى كرى و پيشكەش بە ھاوړئ خەمبارە كەى خۆى كرد پاش ئە وەيش، ھەر لە گەلئيا خەرىك بوو، تا خستىە سەر ئە وەى كە واز لە و تەنيايى و چۆل پەرسىيەى خۆى بەيىنى و جارىكى تروش بىتە وە ناو جيھانە وە... بەلام (عومەر) لە ناو خەم و پەژارە كەى وادا بوو كە بە ھۆى بىرە وەرى رابردوى خۆى و، دوا رۆژى تارىكى خۆبە وە ھەرگىز جيھان و بابە تى جيھانى بىر نە ئە كە و تە وە!...

جا لە و كاتە دا كە بەنگ كيشە كان دايان نابوو بۆ كوشتنى سازادە (توتوش)ى براى خونكار، (نظام الدين) ھاتە لای و لىي خواست كە كاتر مېرىكى ئاويى بداتى بۆ چەند ماوہ پەك، تا بە ھۆى ئە وە وە ئاگای لە كاتە كە بى. چونكە ئە وان نىوہ شە وىان دانابوو بۆ كوشتنى ئە و. لە و كاتە دا كۆشكە كە بى دەنگ و سەنگى داگىرى كردبوو، ھەموو كە سىك كشمات بوو بوو. دلئەنگى ھەموو لایەكى گرتبە وە... فەرمان درا دەرگان داخراڤان و پارە وە كانىش ياسا و لىكى زۆريان بە سەر وە دانرا... (توتوش) ىش چووہ ژورە كەى خۆى دانىشت.

ھەردوو ياسا و لە كەى خۆبىشى لە ملا و لە و لایە وە راوہستان. دلئەسوزانە شىرە كانى خۆبان ھەل كيشابوو، ئامادە بوون بۆ جەنگ. لە ملا و لە و لایىيە وە ھەموو پىاوہ كانى ناو كۆشكى شا و (عومەر خەيام) و (حەسەن ئەلسەباح) وە ستابوون، كە ئەمى دوايىيان بە دەمى شىرە كەى خۆى دوو كەللەى لە كەللە دوزمە كانى نىشتمانە كەى خۆى پە راندبوو!...

كە بوو بە كاتى دوانزە ھەم رەنگى (توتوش) پەرى. ئە وانەى لە و تىشدا بوون كە و تەنە شلە ژان و پە شوكانە وە. دەستيان برد بۆ چە كە كانى خۆبان. چاويان برىبە دەرگان تا بزائن ئە و بى باكە كى بە، كە ئە و كۆرە پان لى تىك ئە دات!... بەلام كەس لە دەر وە نە ھاتە ژوروى. كە چى ھەر ئە و تاوہ بوو، لە پەر نە رە پە كى دىرندانە يان ھاتە بەرگوى... يە كىك لە

ياسا و لە كان خۆبان سەر پىچە كەى خۆى لادا، كە تە ماشيان كرد، لە ژئير ئە و سەر پىچە دا سەر و پىچىكى سوورى بەنگ كيشە كانى بە سەر وە بوو. ھەلمە تى بردە سەر (توتوش) و خەنجەرە دەسك سوورە رەنگ خۆبىنىنە كەى خۆى كرد بە دلئيا!... ئە وانەى لە و تىشدا بوون، تا ماوہ پەك بە حە پە ساوى مانە وە. ھىچ كانىكىيان شتىكى لە دەست نە ھات بىكات. ھەموو بە جارىك سەريان لى تىك چوو بوو، نە يان ئە زانى چى بكن. ھەر وەك ھەموويان بە جارىك، تروشقە لىي دابن و پە كيان كە و تىبى و ابوو. بەلام (حەسەن ئەلسەباح) زوو ھاتە وە ھۆش خۆى. ھەلمە تى بردە سەر ياسا و لە كە و دەمو دەست كوشتى ئنجا يارمە تىدان لە ھەلگرتنى (توتوش) دا... بەلام ھەر چى دەرمانىكىيان كرد، كەل كىكى نە بە خشى... برىبەنە كەى قوول بوو. كارىگەر ىش بوو. كوشتى!.

***

وايش دەر ئە كە وى، كە دەرد و سەرگەردانى، يەك لە دواى يەك روو نادەن. ھەموويان بە جارىك روو ئە كە نە پىاو. چونكە زۆرى پى نە چوو كابر اىەك ھات و تىي گە ياندن كە (بىزانى) يە كان لە سنوورى خاكى ئىران تىپە ريان كرد و ھاتنە ناوہ وە. لە شكرىكى بى شورمارىشيان پىيە، كە چوار ئە وە ندى لە شكرى شا ئە بى... كۆرى راوئىكار كۆبووہ وە. بەلام ھەموويان دەميان بە سترابوو نە يان ئە زانى چى بلين.

دوايى شا پە ناى بردە بەر (عومەر خەيام). ئە و ىش رووى كردە شا و پىي گوت: «ھەمووتان لە سەر ئە وە رىككە و تەن كە ئىمە لە سەر لە شكر داماوين جا ھە تا لە شكرمان بۆ كۆنە بىتە وە، سەر كە و تەنمان دەست ناكە و ىت.

ئە وە ندى ھە يە گە لىك چە كى ترى وايش ھەن، كە لە وانەن بە سەر لە شكر دا سەر بكنە و... بۆ و ىنە: رىوشوئىيىكى وا بۆ خۆمان دابننن، كە لە ناكاو بدەين بە سەر دوزمندا، بە جۆرىكى وا كە ئاگای لە ئىمە نە بى و، چاوە پروانى ئە و ىش نە بى كە بدەين بە سەر يا. تۆش ھەر ئە وە ندى لە سەرە كە لە شوئىيىكى واوہ سەر نجىيان لى بدەيت كە ئە وان ئاگايان لە خۆبان نە بى. ئنجا بە شە وى مانگە شە و پە لامارىكى گورج و گۆلانە يان بدەيت پاشان لە بەر بە ياندا بكشىتە دواوہ و خۆتبان لى دوور بخەيتە وە و سەر و ت بە خۆت و لە شكەرە كە ت بدەيت ئنجا كە شە و ىك دوو شە و ىك بە سەر ئە وە دا تىپە رى، لە پەر پە لامارىان بدەيتە وە. بى ئە مەى ئاگايان لە خۆبان بى. ئە و ساكە ھەر مە بە ستىك ھە بى. ئە توانىت پىيان جيە جى بە كەيت «ئە و ىشت لە بىر نە چى كە لە شكەرە كەى ئە وان لە سە ربازانى مووچە خۆر

که نیزه که که دلی چوو بوو به «عومەر خه یام» ی گه وره ی خویدا.

پر به دلّ خویشی ئه ویست. هەر چند «عومەر خه یام» ی بدیا یه به دلّته نگیبیه وه ئه ویش دلی تنگ ئه بوو. هەر چیبیه کی له دهست بهاتایه، ئه یکرد، هەر بۆ ئه مه ی (عومەر خه یام) دلی بکریتته وه... رۆژتیک له رۆژان، دهنگیک کی دا به گوتی عومهردا وای زانی دلی پیتی خوش ئه بی... گوتی: «به راست ئه ته وی، هه ندیک له که ینه و به ینه ی (به نگیبیه) دهکان شارهزا بیست، که له پاش دوور که و تنه وه ی «له شکر، که تنه کانیا ن هه موو لایه کی نیشتمانه که مانی گرتوته وه؟» ئه م پرسه (عومهر) ی له بیر کردنه وه و گیتوو پیتی هوشیار کرده وه. ئه ویش لیتی پرسی چی ئه زانیت له م رووه وه پیم بلتی. که نیزه که که ییش گوتی:

«من ئاگام له که نیزه کیکه و ئه یناسم، چه زی له پیاو یک کردوه، که له ناو ئه شکه و تیکدا ئه ژی، دوور له هه مووان. ئه م پیاو ره رۆژتیک له رۆژان له گه ل به نگ کیشه کاندایاو و کاری کردوه. به لّام له دوایی دا لیبیا ن جیا بوته وه.

بۆیه کاخویشی له ناو ئه و ئه شکه و تنه دا په نا داوه که نه یکوژن. جا ئه گه ره چه نه که ییت، من ئه توانم ئافره ته که وای بکه م، که له گه ل خویشی دا بمانبانه لای ئه و پیاو!»...

(عومهر خه یام) ییش که ئه وه ی له که نیزه که که بیست. ده موچاوی گه شایه وه چونکه زۆر به په رو شسه وه بوو که ئه وه بزانی، چون ئه و خوین ریتانه ئه م کرده وانه ئه نوین و له کوپه دین، تا ئه م که تنانه بکه ن، که هەر له گه ل پیاوانی زرنگکار و فه رمانداردا نه بی نایکه ن!... که شه وی دوایی هات، (عومهر خه یام) له گه ل که نیزه که که ی خویشی دا چوه دهروه بۆ ئه و جیگایه ی که (له یلا) ی هاو پیتی که نیزه که که ی لیتی بوو. (له یلا) ییش که و تنه به ناو چه ند ریتگایه کی تنگ و ته سک و چۆلوه و لّ دا بردنی که به ناو شاخه کاندایا ئه رویشتن. دوایی گه یشتنه ئه شکه و تیک کی تاریک و نووته ک. له ویدا پیاو پیکیا ن دی، پیستی وشک هه لّه اتبوو رهنگی گۆرابوو. ئیسکه کانی ده ره په ریبوو. (عومهر خه یام) ییش به سه ره اتی خویشی لیتی پرسی. پیاو که ییش گوتی:

«منیش یه کییک بووم له به نگ کیشه کان. به لّام له پاشدا لیبیا ن جیا بوومه وه. وای ئیستا که ییش به ده ره ده ری لیره دا ئه مبینی. نامه وی خۆم ده ربه خه م، نه وه ک بکوژن... به نگ کیشه کان تیره کن، بیروبا وه ره کانی خوینا ن ده رناخه ن، ئه یانشار نه وه. لاوه کانیش به وه فریو ئه دن: به نگیان ئه دنه ی بیکیشن، ئه وه یشیان ئه خه نه میشکه وه که له دوای مردن

پیکه اتوو. هەر ئه وه نده گه وره که یان بکوژری، ده مو ده ست بلاوی لیتی ئه که ن. چونکه که سی وایان بۆ نامینیتته وه که مانگانه کانیا ن بداتی!...».

خونکاریش له راو پیتی «عومهر خه یام» دلّ خویشوو و په سندی کرد له به ره ئه وه ده مو ده ست، راپه ری تا خویشی بۆ کوشتار ئاماده بکات...

ئه وه ییش پیویست بوو که یه کییک له کوپه کانی خویشی، له گه ل خویدا بیات بۆ کوپه جه نگ به لّام کوپه کانی ئه و له سه ره سه ره ززی و گه وره یی به ره ره کانیا ن ئه کرد. ئیتر هەر ئه وه نده بوو. شازاده (ئه حمه د)، شازاده (مالک) ی برای بانگ کرده کوپه جه نگه وه. به و هیوا یه ی که ئه گه ره به سه ریا زالی بوو، زۆر تر هه لّ بگری له و که بیسته هاو پیتی خونکار. هه ردوو برا که و تنه زۆران بازییه کی توند و تیزه وه به تاییه تی هەر له به ره ئه وه ی که ئه وه یان بۆ ده رکه و تنبوو که هەر کامیکیان سه ره که و ت بیجگه له وه ی که له گه ل شادا ئه چی بۆ جه نگ، ته ختی شایش بۆ ئه و که سه ئه مینیتته وه... چونکه ئه وی له م زۆران بازییه دا بشکی، ئیتر ناو پیتی له پاش ئه و شکانه داوای ته ختی شای بکات، به بیچه وانه وه جیگا که ی خویشی به چی ئه هیلتی بۆ له خویشی به هیتر!

شازاده ئه حمه د، ویستی برا که ی خویشی بکوژی. که چی ئه م له پر به ززی کرده وه و دای به زه وی دا. که لله ی به جو رتیک ی وا به ره زه وییه که که و ت و نازاری پیتی گه یشت، که له دوایی دا هەر چه ندیک کی کرد خویشی پیتی راست نه کرایه وه! نه ته وه بلاوه یان لیتی کرد و له شاه زاده ی سه ره که و تنه وه کوپه ونه وه. شازنی قین له دلّیش که ناوی (زارادا) بوو هەر به ته نشت کوپه که ی خویشی به مایه وه، دلّته نگی و خه موخه فه ت به جو رتیک ی واکاری لیتی کردبوو، پشم و قین ئه مه نده دلی داگیر کردبوو، هوشی به خویشی نه مابوو که چی بکات و چون بچوو لیتته وه، هەر به جار یک به رچاوی تاریک بوو بوو!... به لّام (حه سه ن ئه لسه باح) هات به لایه وه و پیتی گوت «بۆچ شازن، تۆ له ده ستچوونی خا که که ت ئه ترسیت?... تۆ له راستیدا شازنی (خه زه ر) ییت، خاوه ن مافیشیت له م خا که دا. وای ئه و به ره له لستی دواییه ی که له ریتگاتا بوو، نه ما... (توتوش) مرد. هەر ئه ویشوو که چه قی ئه و ریتگایه ی له تۆ گرتبوو. که واته خه فه ت مه خو. به لّام «هەر چیت پیتی ئه لیم به گویم بکه. چونکه ئه گه ره وای بکه ییت زۆوی پیتی ناچی، پشتیوانه کانی من ئه تکه ن به شازنی ته وای!»...

به م رهنگه «حه سه ن ئه لسه باح» په رده ی له رووی که سایه تیبیه شار راوه وه که ی خویشی لادا... ئه وه ییشی ده رخست که سه روکی (به نگ کیشه کان) خویشی تی. به لّام ئه مه ی هەر بۆ شازنی دلّ پر له قین ئاشکرا کرد!...

خوشبیه کی زور دیته ریبان. بابه تی وایشیان بۆ ئه گپنه وه، که ئه و لاوه دل پاکانه ئه خه نه سهر ئه و باوه رهی، که سهرۆکی تیره که هه موو شتیکی له دهست دی بیكات. هه ر که سیکیش فرمانی ئه و به جی بهیینی، به هه شتی پی ئه دردی جاکه لاوه که باوه رهی به مانه، هه موویان، هیئا، ئاراسته ی ئه که ن بۆ ئه و شوینه ی ئه یانه وئی.

ئویش هه ر چیه کی پی ئه لین ئه یكات. کویرانه به قسه یان ئه کات.

هه ر خوا خوی ئه وه یه تی زوو بری نا ئه و خوشیانه به جیژی که به لینی پی دراوه!...

(عومهر خه یام) یش جیگای ئه وانه ی لی پرسی... ئویش تیی گه یاند، که به نگ کی شه کان هه واربان زوره. هه ندیکیان له (سوری یه) دان، هه ندیکیشیان له (کوردستان) دان، ئه وانی تریشیان بلا و بونه ته وه به هه ندی لای تر دا. به لام بنکه ی سهر کرده یه تیه که یان، که له هه موو بنه که یان به گه وره تر دائه نری، که لاتیکه له ناو دۆلێکدا، که که وتۆته ژوو روی خاکی فارسه کانه وه. به لام که لاته ئه لین: «که لاتنی مه رگ!»...

***

(عومهر خه یام) له ناو ژووری بالاخانه که ی خوی دا، که له ناو کۆشکی شادا بوو، دانیشت و دهستی کرد به خۆ ئاماده کردن بۆ ئه وه ی که بروات بۆ بنکه ی به نگ کی شه کان، تا له رازیان تی بگات... «بافا» ی که نیه کیش به ته نشتیه وه دانیشت، فرمی سک به چاوه کانییا ئه هاته خواره وه لیتی پارایه وه که بۆ ئه وئ نه پروات نه وه که نه توانی بگه ریتسه وه... پاش ئه وه ی لیتی پارایه وه که له گه ل خوی دا بیبات، تا له رینگادا یارمه تی بدات و هاوبه شیشی بکات له خۆشی و ناخۆشی دا... به لام (عومهر) به گوئی نه کرد. فه رمانی پی دا که مینیتسه وه له وئ تا ئه گه ریتسه وه... کاتی ئه وان له و قسانه دا بوون، گوئیان له دهنگی ده رگاکه بوو، یه کیک لیتی ئه دا. پاشان که نیه کیک هاته ژوو ره وه... ئیتر هه ر ئه مه نده (عومهر) چاوی به و که نیه که که وت، دلی داخو ریا، په لو پۆی که وته له رزبین به په رۆشیکه وه لیتی پرسی: چی ئه وئ!؟

ئو ئافره ته. که نیه که که ی «شیرین» ی دل په رستی بوو. بۆ بابه تیککی وا هاتبوو پیتی بلتی، که عومهر هه ر به خه ویش نه ی ئه بینی گوتی: «خانم ئه لئ ئه چمه وه مالی باو کم له وئ شیو ئه خۆم. به لام پینش ئه مه ی بگه ریمه وه کۆشکی شا تاو تیک له ناو باخچه که دا ئه مینمه وه!...».

... ناخۆ ئه زانیت، که سی نوقمی ئا و بووی و خه ریک بی بخنکی چی ئه کات، ئه گه ر

بیتو به ریکه وت دهستی له که مه ره یه کی رزگار بوون بکه ویت، کاتی که په له قازی ئه کات؟!... جا ههستی ئه و پیاوه نوقم بووه که له و کاته دا هیوای رزگاری هاتیتته دلیه وه، به هیچ ناژمیتری له چا و ئه و خۆشی و شادمانیه دا که به هه موو ئه ندامه کانی (عومهر خه یام) گه ییشت، له کاتی بیستنی ئه م راسپارده یه دا (عومهر خه یام) که ئه وه ی له که نیه که که بیست، ده موده ست خۆی گه یانده رینگا و بانه کان.

به هه له داوان، به ناویاندا تیه پهری کرد. دلی ئه مه نده خۆش بوو به و موژده یه، که هه موو جیهان شادمانی ئه و ی تیا جی ئه ئه بووه وه...

هه رچی دمه نیککی ئه هاته پینش چا و، وه ک له به زموره زه مدابن و هه لپه رین بکه ن و ابوو. ههستی دلی وروژابوو، هۆنراوه ی تیا هه ل ئه قول، ئه رژانه ناو زمانیه وه... کاتی بووه کاتی به لینه که، سهر که وته سهر دیواره که و خۆی هاویشته ناو باخچه که وه. چوو له ناو ئه و گولزاره دا دانیشت، که هه موو جار تیک له ویدا به دیداری خۆشه ویسته که ی خوی شاد ئه بوو. ئنجا دهستی کرد به چاوه پروانی. ئه مه نده چاوی بریه رینگاکه زوری نه ما که گلینه کانی له چا و کانی بیته ده ره وه، تا له پینش خۆی دا، پینشوازی دلخوازه که ی بکه ن!... هه مووی ماوه یه کی که می پی چوو. که چی به لای ئه وه وه وه ک چه ند سالیکی پی چووی و ابوو... ئه وه نده ی پی نه چوو (شیرین) په یدا بوو هه ر وه ک خۆی مابوو وه، هیچ نه گۆرابوو، نه له رۆشتنیا نه له به ژن و بالا ریکو پیکه که ی دا! نه له جوانیه دلکیش که ره که ی دا نه له گیانه پاکه سوو که که بشدا!...

(عومهر خه یام) یش له جیی خۆی هه لبه زیبه وه، ئه مه نده به په رۆش بوو بۆ بیبینی رووی (شیرین)، دلی گری سه ندبوو خۆی پی ئه ئه گیرا... باوه شی کرد به (شیرین) دا و به خۆیه وه گۆشی... لیبه کانی خسته سهر لیبه کانی ئه و. ماچه که یان ئه مه نده ی پی چوو، ناگیان له خۆیان نه ما و جیهانیشیان له بیرو چوو وه... له ناو جیهانیککی پر هه ست و تاسه و دلداریی به رامبه ری دا نوقم بوون و مه ست بوون و له خۆیان ونبوون تاو تیک پیکه وه مانه وه، هه ر ئه تگوت خه وه و ئه بیبن!...

به لام هه موو خه و پیکیش برانه وه ی هه یه. چونکه پیویست بوو شیرین بگه ریتسه وه بۆ کۆشکی شا. له بهر ئه وه به داخ و خه فه ته وه له یه ک جیا بوونه وه ئه و چا و پی که وتنه یشیان، ئه وه نده ی تر، گری راستی تی به ردان... و اتا ئه و راستیه ی که پر یاری به سه ردا دابوون. دوور له یه کتر برین!...

***

ئىتر كاتى ئەو ەيش ھات كە (عومەر خەيام) خۆى بکوتى بۆ (كەلاتى بەنگ كيشەكان)... چەند رۆژىك بەرچى دا رۆيشت تا گەيشتە ئەوى... جى ھەوارەكەيان برىتى بوو لە كەلاتىك كە بەسەر بەرزايىبەكەو ە دوست كرابوو. پىاو نەى ئەتوانى بىگاتى، مەگەر بەچەند رىگايەكى سەخت و تەنگەبەردا برۆيشتاىبە، كە پريان بوو لە كەللەسەرى مرۆقى كوژا و... دياربوو ئەوانەى كە كوژرابوون، لەو كەسانە بوون، كە ئەوانىش وەك (عومەر خەيام) خۆى، بەدلىاندا ھاتبوو چاويان بەو كەلاتە بکەوئى كە برىتى بوو لەجىگەى پىاو كوژان! (عومەر خەيام) بەبىرىدا ھات بگەرپتەو. بەلام تازە كار لەكار ترازابوو. چونكە زۆرى پى نەچوو، چاوى بەچەند كەسەىك كەوت، لە كەلاتەكەو ە دەستيان بۆ ئەكيشا. لەسەر دىواری كەلانەكەو ە خۆش ھاتيان لى كرد... تۆ بلىتى ناسىبىتتيا نەو؟... ياخود ئەمە ھەر فرىودانىك بوو، بۆ ئەمەى كيشى بکەنە ئەوى، تا بىخەنە سەرە رىگاي مەرگەو؟...

(عومەر) ھەر ئەو ەندە گەيشتە جى ھەوارەكەيان، دەرگاكانى بۆ كرانەو ە پىاويكى پىر بەپىرىو ە چوو، پىشواىبەكى تەواى كرد. كابرە كە ھەر ئەمەى ئەدا بەگوئى دا: «خۆش ھاتى عومەر خەيامى بەرپىز!... ئىمە بۆ يەكا خۆش ھاتى لە تۆ ئەكەين، چونكە تۆ «پىاويكى بى وەبىت. خۆ ئىمە ئەو ەيش ئەزانىن كە تۆ ھەر بۆ سەرنجدان و لىكۆلىنەو ەى ئاسمان و ئەستىرەكان ھاتووتە ئىرە. ھەر چىبەكت ئەوى ئامادەين بۆتى بکەين!...» (عومەر) ىش گوتى: «بەرەستى ئەمە شتىكى سەيرە كە ئىو ەم ھاتنەى منتان زانىبوو.

ئىو ە ئەمەتان لە كوئى زانى؟ بىگومان ئىو ە لە ھەموو جىگايەكدا سەرنج دەرەكتان داناو ە تا لە ھەموو كەينەوبەينە و كارەساتىك كە روو ئەدەن ئاگادارتان بکەن... منىش لە بابەت ئىو ەو ە ھەروام بىستوو!...» پىاو ەكە (عومەر) ى برد لەگەل خۆى داو گىراى بەناو كەلاتەكەدا، ھەموو كەلوقوژبىكى ژيانى ناو كەلاتەكەى پىشان دا: دانىشتوانى ناو كەلاتەكە چۆن ئەژىن؟ ھىز و ھەرەتبان تا چ ئەندازەبەكە؟. يارمەتى دەرەكانى خۆشيان چۆن پەرورەدە ئەكەن، تا ھىچ جۆرە سەركىشىبەكەيان تىا نەمىنى و ھەرچى (جىنشىين) پىيان ئەلى، كە سەرۆكى تىرەكەبە، جىبەجىبى بکەن!..

عومەر لىتى پرسى (جىنشىين) ە كەى ئىو ە ناوى چىبە... بەلام ھەر چەندى كرد وەرەمىكى بۆ ئەم پرسە وەرەگرتەو... ھەر ئەو ەندەى لى تىگەىشت كە ئەو «جىنشىين» ە لە دەرەو ەى كەلاتەكەدا، لە شوپىنىك دايە!.

جا ھەر لەو شەو ەدا، لەناكاو شتىكى گەورە، لە (عومەر) رووى دا ئەو ەيش ئەو ەبوو كە ئافرەتىكى روو داپۆشراو ھاتەلاى، پى يان گوت ئەمىش لە يارمەتى دەرەكانى بەنگ كيشەكانە!... كاتى كە ئافرەتەكە، روو پۆشەكەى لەسەر رووى خۆى ھەلمالى، (عومەر) سەرسام ما... چونكە ئەو ئافرەتەى ھاتبو ە سەردانى «زارادا» ى ژنى شا و دايكى شا ەزادە ئەحمەدى كورى شابوو!...

شا ژنىش پىى گوت: «سەرت سورنەمىنى لەمن، منىش تۆزىك لە پىش پىى تۆدا ھاتوومە تە ئىرە!... ئەى تۆ بۆچ نابىتە يارىدەدەرى ئىمە؟. ئەو رىوشوتىنەى تۆ بۆ خونكار تانا، واى پىشان دا كە تۆ خاوەنى ھۆشىكى گەورەيت. ئەى بۆچ نايەبىتە سەر دەستەى ئىمەو بشىبىتە راپوئى كارمان؟.

«... زۆرى پى ناچى ئەم خاكە دەست ئىمە ئەكەوئى. من خۆم شاژنى (خەزەر) م... بەنگ كيشەكانىش لەم مەبەسەمدا يارمەتىم ئەدەن... تۆبىش لەگەل ئىمەدا خاوەن ساىو ە پاىە ئەبىت!...» (عومەر) ىش سەرسام ماوو، نەى ئەزانى چى بلى. ھەر چەندىكى ئەكرد، نەى ئەتوانى قسەكانى شاژن بەرپەج بداتەو ە، ھەر وەھا نەيشى ئەتوانى قسەكانى پەسند بكات. ھىچى بۆ نەماىەو ە ئەو ەبى كە سەر بەرز بكاتەو ە بۆ ئاسمان و بەسەرسورمان و دامواىبەكەو ە سەبرى بكات!...

۴

(عومەر خەيام) ھەر لەسەرسورمان و دامواىبەى خۆى دا ماىەو ە... بەخۆى نەئەزانى كە كات چۆن تىپەر ئەكات. بەلام كە ھاتەو ە ھۆش خۆى، تەماشاشى كرد لەناو كەلاتەكەدا بزوتتەو ە و دەنگە دەنگىك پەيدا بوو. كە پرسى چى قەوماو ە پى يان گوت: سەرۆكى ھەرگەورەمان گەىشتوتە جى.

ھەر ئىستا بانگت ئەكاتە لای خۆى!... پاشان برديان بۆ ھۆلە گەورەكەى كەلاتەكە كە تەماشاشى كرد ھۆلىكى يەجگار فراوانە، پرە لەكۆمەلىكى گەورە لە «بەنگ كيشەكان» كە ھەموويان بەرگى سووربان پۆشىبوو... لەسەر رووى ھۆلەكەىشەو ە سەرۆكە ھەرە گەورەكەيان دانىشتبوو، بەبەرگى سىبىبەو ە.

شاژن (زارادا) ىش لە تەنشتىو ە وەستابوو.

(عومەر خەيام) ىش لە سەرۆك نرىك بوو ەو. كە سەرنجى لى داو لىتى ورد بۆو ەو، كش و مات بوو. داچلەكى!... پاش ئەو ە جارىكى ترىش سەبرى سەرۆكى كردەو ە، نەو ەك

بههله دا چووبی!... بهلام ئەمجاره‌یش بۆی دەرکه‌وته‌وه که سه‌رۆکی بالاکه نییه (حه‌سه‌ن ئەلسه‌باح) نه‌بی!...

(حه‌سه‌ن) پیتی گوت: «سه‌رچاو هاتییته‌ی هاویری خوشه‌ویسته‌که‌م بۆ ناو که‌لاته‌که‌مان... له راستی دا ئیمه داماو یارمه‌تی تۆین... هه‌رچیسه‌کت پتییست بی له که‌لوپه‌لی لیکۆلیینه‌وه و راستی دۆزیینه‌وه بۆتی په‌یدا ئەکه‌ین...»

بام تۆیش لیره‌مینیته‌وه و ببینه‌هه‌ر پوێژکاری من... تۆیش به‌رگی سپی ئەپۆشییه‌ت وه‌ک من... له‌ته‌نشت خۆشیمه‌وه رانه‌وستییته‌ت. پر به‌دل هه‌زم ئەکرد، که (نظام‌الدین) یش، لیره‌دا، له‌گه‌لماندا بوویه. بۆ ئەمه‌ی هاوده‌مییه‌که‌مان ته‌واو ببویه و خۆشتر ریمان ببواردایه. به‌لام ئەوه‌نده دلسۆزی نوواند بۆ شا، سه‌رگه‌ردانی به‌سه‌ر خۆی دا هیتا!... دوا‌یی مرد!...»

(عومه‌ر خه‌یام) که ئەمه‌ی لی بیست، ده‌مۆده‌ست ئیش به‌دلی گه‌بیشته‌.

ده‌ماری توند بوو، تووره‌بوو، ده‌ستی کرد به‌هه‌ره‌شه‌کردن. ئنجا دلسۆزی خۆشی بۆ شا نوواند. ویستییته‌ی رپی بدات، که‌لاته‌که به‌جی به‌یلتی.

تا بگاته‌وه کۆشکی شا... (حه‌سه‌ن) یش پیتی گوت: «من نامه‌وی به‌زۆر هیچته‌ پتی بکه‌م. بۆ کۆی ئەچیت بچۆ. به‌لام تۆ به‌وه خۆت له‌ناو نه‌به‌یت. چونکه ئەوه‌نده‌ی پتی ناچی کۆری جه‌نگ شا و پشتیوانه‌کانی‌شی ئەگرته‌وه. چونکه هه‌رچه‌نده ئەوه‌سه‌ر (بیزانتی) به‌کاندا سه‌رکه‌وتوو، به‌لام نییه‌وه‌ی له‌شکره‌که‌ی‌شی له‌ناوچه‌ی بیجگه‌ له‌وه خۆشی و کۆره‌که‌ی‌شی بریندار بوون!...» جا له‌پاش ئەمه‌ی (حه‌سه‌ن) لپی ئاشکرا کرد، که په‌یمانی دۆستایه‌تی له‌ناو هه‌ردووکیان دا پچراو نه‌ما، (عومه‌ر خه‌یام) به‌تووره‌یییه‌که، به‌جی هیتته‌ وه‌ چووه‌ ده‌ره‌وه!...

***

ئیتتر هه‌ر ئەوه‌نده (عومه‌ر خه‌یام) به‌بی وه‌ی، له (که‌لاتی مه‌رگ) رزگاری بوو، ده‌مۆده‌ست رووی کرده‌ باره‌کای له‌شکری شاه‌ی. خونکاره‌ برینداره‌که‌یش، له‌ شتیوه‌یه‌کی گه‌رموگوردا، خوش‌هاتی لی کرد و چاک و چلۆنی له‌ گه‌لدا کرد!... چونکه پیتی له‌وه ئەنا که سه‌رکه‌وته‌که‌ی له‌ جه‌نگه‌که‌دا به‌سایه‌ی پوێژی (عومه‌ر) وه‌ بوو! جا له‌و کاته‌دا که ئه‌ویش له‌گه‌ل پزیشکه‌کاندا له‌ژێر خیته‌تی خونکاردا بوو، یه‌کیه‌ک هات پیتی گوتن:

که‌ شازاده (ئه‌حمه‌د) به‌خۆی و کۆمه‌لیک له‌ یاریده‌ده‌ره‌کانییه‌وه رووی کردۆته‌ شاری

(نه‌ی ساپوور) ئەیه‌وی کۆشکی شا داگیر بکات... که ئەوه‌یان بیست خونکار و سه‌رکرده‌کانی هه‌ناسه‌ ساردی داگیرتن به‌لام شازاده (مالک) که‌میک ده‌ماری بزوت، به‌باوکی گوت: «هه‌ندی سه‌ریازم له‌ یاساوه‌ تایبه‌تییه‌کانی خۆت بده‌ری، هه‌ر ئیستا ئەجم بۆ سه‌ری، فیری شه‌رمی ئەکه‌م!...»

به‌لام شا به‌وقسانه، بایه‌خی نه‌دا. رووی کرده (عومه‌ر خه‌یام) و پوێژی له‌و خواسته‌. ئەمیش ئەو به‌سه‌ره‌اته‌ی، ئەو باره‌ی، بۆ هه‌مووان رۆشن کرده‌وه. گوتی:

«ئهم کاره هه‌ر له‌ شازاده (ئه‌حمه‌د) خۆیه‌وه روونادات. که‌سانی تریش هه‌ن له‌ دوايه‌وه، پالی پتیه‌ ئەنیتن که‌وا بکات... ئەگه‌ر هه‌ر خۆی بوویه، نه‌ی ئەویرا، به‌ته‌نیا، «هه‌ل بکویتیته سه‌رکۆشکی شاه‌ی... به‌لام من له‌م دوايه‌دا زانییم که «به‌نگه‌کیشه‌کان» یش یاریده‌ی ئەده‌ن، مه‌به‌سیان ئەوه‌یه که‌ خۆی و دایکی به‌خه‌سه‌ر ته‌خت!...» هه‌موو لایه‌ک له‌م قسانه‌ی سه‌رسام مان. ئنجا (عومه‌ر) ده‌ستی کرد به‌رۆشن کردنه‌وه‌ی قسه‌کانی خۆی. گوتی:

«من ئیستاکه له (که‌لاتی مه‌رگ) وه‌ ئەگه‌ر پتیه‌وه، که برییتییه له‌ هه‌وارگه‌ی به‌نگ کیشه‌کان. له‌وێ دا چاوم به‌ «زارادا» ی شازن که‌وت که ئەویش هاریکاری ئەکردن له‌م کاره‌دا. جا ئەگه‌ر بمانه‌وی سه‌ر که‌وتنمان چنگ که‌وی، پتییسته له‌ پتیشدا ئەم تیره‌یه له‌ ناو به‌ین. ئەگینا له‌ ده‌ست به‌دکرداری ئەوانه رزگارمان نابێ، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر شاه‌زاده (ئه‌حمه‌د) یش له‌ ناو به‌ین هه‌ر له‌ده‌ست ئەو به‌نگ کیشه‌نه‌ رزگارمان نابێ...»

هه‌ندی له‌ سه‌رکرده‌کانیش پرسییان، گوتیان:

«جا ئیمه که به‌م جۆره ماندوو و شپه‌زه بووبین، چۆن پیمان ئەکری به‌رامبه‌ری یان بکه‌ین، سه‌ره‌رای ئەمه‌یش که هیتتی شازاده (ئه‌حمه‌د) له‌م لاوه به‌رامبه‌رمان وه‌ستایی؟ (عومه‌ر خه‌یام) یش وه‌رامی دانه‌وه گوتی:

«جاری بام شازاده (مالک) ده‌ست پتیشه‌ری بکات: بچیته سه‌رکۆشکی خونکار و ژنان و منالانی «لی دهره‌هیتتی و بیانیات بۆ ئەو دۆله‌ی که دراوستی (که‌لاتی مه‌رگ) ه. ئەمه‌یش بۆ ئەوه‌یه که ئەگه‌ر شازاده (ئه‌حمه‌د) گه‌یشته کۆشکه‌که، هیچی له‌ ده‌ست نه‌تی بیکات. ئەوساکه‌یش، بیگومان ئەو روو ئەکاته (که‌لاتی مه‌رگ)، که له‌وێ دا به‌هه‌موو هیتیکمانه‌وه به‌ره و پیری ئەچین!... ئەمینیته‌وه جه‌نگی (که‌لات) ه که ئەویش ئاسانه.

من خۆم له‌وێ بووم. وام بۆ دهرکه‌وت که که‌لاته‌که ئەوه‌نده کۆنه، ته‌مه‌نی ئەگه‌ر پتیه‌وه بۆ

به لّام شا پەرتیشان بووبوو برینه‌که‌ی کاربگه‌ریبوو، هه‌راسی پێ سەندبوو.

پرستی پرابوو. مردن گه‌بیشته‌بوو ناو هه‌موو ئەندامه‌کانییه‌وه... له‌بەر ئەوه ناردی به‌شوێن شازاده (مالک)‌ی کورپی دا. هات. خونکاریش ده‌ستی کرد به‌ئامۆژگاری کردنی یه‌ک جاری. دوایی پیتی گوت:

«پتوبسته‌ عومەر خه‌یام» هه‌رچییه‌کی پێ گوتیت، له‌ قسه‌ی نه‌چیته‌ ده‌روه‌ه چونکه‌ ئەو دل‌سۆزییه‌کی وای نوواندوووه‌ بۆ ئیمه‌، که‌ هاوتای که‌م ده‌ست ئەکه‌وتیته‌وه» (شا) ئەوه‌ی گوت و گیانی به‌خوا سپارد!...

ئالاکان هه‌ترانه‌ خواره‌وه‌. ته‌پله‌کان لێ دران. ده‌نگه‌کانیان هه‌ر له‌ ئاوازی ئەو دل‌ه‌ خه‌فه‌تبارانه‌یان ئەکرد که‌ گیانی شایان ره‌وانه‌ ئەکرد بۆ جیگای دوایی خۆی!...

دانیشتوانی (که‌لاتی مه‌رگ) ئەم ده‌نگانه‌یان گوی لێ بوو. چاوتیشیان له‌ ئالاکان بوو، ئەهه‌ترانه‌ خواره‌وه‌. په‌ییان به‌وه‌ برد که‌ له‌شکر گاهی دوژمنه‌کانیان چییان به‌سه‌ره‌هاتوه‌. له‌بەر ئەوه‌ شادمانیی خویان ئاشکرا کرد... شازنیش خۆی گه‌یانه‌ لای «یافا» که‌ له‌ناو بالاخانه‌که‌ی که‌لاته‌که‌دا خرابوو به‌ندیخانه‌وه‌. ئەو ده‌نگه‌ی بۆ گه‌یایه‌وه‌. ئنجا پیتی گوت:

«ئوه‌ هه‌شتا هه‌ر به‌دل‌سۆزی ماوتیه‌وه‌؟! خۆنکار مرد. (عومەر) یش خۆی ئەخاته‌وه‌ پال «شیرین»‌ی خۆشه‌ویستی. که‌واته‌ جیگای تۆ له‌ کوێ ئەبیته‌وه‌؟ بۆچ تۆ له‌وه‌ پشیش جیگات بووه‌ له‌ دل‌یا؟... بۆچ نازانیت که‌ (عومەر) چیی له‌گه‌ل «شیرین»‌دا «ئەکرد له‌ کاتی کۆچی شا و نه‌خۆشیه‌که‌ی دا؟!». (حه‌سه‌ن) یش هات و کۆتریک‌ی له‌ بالاخانه‌که‌دا گرت و هه‌ینایه‌ ده‌روه‌ه‌. ئنجا نامه‌یه‌کی پتیه‌ به‌ست و به‌ره‌للای کرد بچێ بۆ لای شاه‌زاده (ئهمه‌د)، تا ئاگای له‌ مردنی شا بێ. ئنجا له‌گه‌ل شازندا گه‌رانه‌وه‌ و سه‌رله‌نوێ ده‌رگای ژووره‌که‌یان له‌ «یافا»‌ی که‌نیزه‌ک داخسته‌وه‌!... که‌نیزه‌که‌ به‌سه‌زمانه‌ که‌ به‌ته‌نیایی و دل‌شکاوویه‌وه‌ مایه‌وه‌ له‌ ناو ئەو به‌ندیخانه‌یه‌دا. به‌چاوی خۆی ئەیدی دایان ئەنایه‌وه‌ بۆ دل‌خوازه‌که‌ی خۆی که‌ تووشی سه‌ر گه‌ردانییه‌کی بکه‌ن، که‌چی هه‌ر چه‌ندی ئەکرد رێگای نه‌بوو یارمه‌تیه‌کی بدات، بۆ رزگار کردنی. به‌لّام ئەو به‌سه‌زمانه‌، له‌ناو ئەو به‌ندیخانه‌یه‌دا چیی بۆ ئەکرا؟. «یافا» له‌پر ده‌نگی چه‌ند پاچیک‌ی هاته‌ به‌رگویی، که‌ به‌رده‌که‌یان پێ هه‌ل‌ ئەکۆلی.

گویی گرت له‌وده‌نگانه‌. پاشان له‌سه‌روو بالاخانه‌که‌وه‌ سه‌یریک‌ی خواره‌وه‌ی کرد.

سه‌رده‌می رۆماییه‌کان. به‌لّام شتیکی سه‌یرم تیا دی، سه‌رنجی راکیشام. که‌ ته‌ماشام کرد دیواره‌کانی ژووره‌کانی خواره‌وه‌ی، تک‌ تک نه‌وتیان لێ دیته‌ ده‌روه‌ه‌... ئەم دل‌ویه‌ نه‌وتانه‌یش له‌ ناو ئەستیرکی بچووک بچووک دا کۆ ئەبنه‌وه‌، که‌ که‌وتونه‌ته‌ ناو ئەشکه‌وته‌کانی خواروووه‌.

«به‌نگ کیش»‌ه‌کانیش له‌و نه‌وته‌ هه‌ل‌ ئەگرن و ئەیه‌ن بۆ سه‌روه‌ه‌، بۆچرا داگیرساندن به‌کاری ئەهه‌ین... جا ئەگه‌ر ئیمه‌ بتوانین رێبازیک‌ به‌ناو به‌رده‌کاندا بکۆلین، که‌ نه‌رمو خاویش، له‌ لایه‌که‌وه‌، ئەتوانین ئەونه‌وته‌ گر تێ به‌ر بده‌ین. ئیتر ئەمه‌نده‌ ئەبیت به‌چه‌ره‌ دووکه‌ل‌ که‌ (به‌نگ‌کیش)‌ه‌کان له‌ ناویا به‌چه‌شنی مشک ئەخنکین! ئیتر ئەوسا که‌ شازاده (ئهمه‌د) سوێندخواره‌کانی خۆی له‌ ده‌ست ئەچی و ئەترسێ له‌وه‌ی شه‌رمان له‌گه‌ل‌دا بکات... خۆ ئەگه‌ر هاتوو شه‌ریشی له‌گه‌ل‌دا کردین، ئەتوانین زۆر به‌ئاسانی پیشکینین!»...

که‌ خونکار و سه‌رکرده‌کانی ئەم رتوبوین دانا نه‌یان له‌ (عومەر خه‌یام) بیست، ئەمه‌نده‌ به‌لایانه‌وه‌ دروست و ناوازه‌ بوو، هه‌موویان دل‌خۆش بوون و پیتی گه‌شانه‌وه‌. ئنجا ده‌موده‌ست، ده‌ستیان کرد به‌جیه‌تینی. هه‌رچی شاه‌زاده (مالک)‌بوو، خۆی گه‌یانه‌ کۆشکی شاو هه‌رچی ئافه‌رت و منالیک‌ له‌وێ دا بوون گوتزانییه‌وه‌... کاتی که‌ کاروانه‌که‌یان گه‌یشت گیانی شا و گیانی سه‌رکرده‌کانی شادمان بوون. به‌لّام (عومەر) به‌دوای ئافه‌رتیک‌ دا ئەگه‌را له‌ ناویاندا، که‌ ئەویش: (شیرین) نه‌بوو... پرسی: «یافا»‌ی که‌نیزه‌ک کوا؟! کاتی که‌ زانی «یافا» له‌ ناویاندا نه‌ماوه‌، خه‌مو په‌ژاره‌ هاتنه‌ دل‌یه‌وه‌، و دل‌خۆشیه‌که‌ی لێ گۆراو بوو به‌دل‌ته‌نگی. چونکه‌ پێ یان گوت: حه‌سه‌ن ئەلسه‌باح» کۆچی کردبوو بۆ (که‌لاتی مه‌رگ)، ئەویشی له‌گه‌ل‌ خۆی دا بردبوو بۆ ئەوێ... به‌لێ، ئەبێ به‌زۆر بریدیته‌ له‌گه‌ل‌ خۆی بۆ ئەوێ. چونکه‌ (عومەر) له‌وه‌ دل‌نیابوو، که‌ که‌نیزه‌که‌ که‌ ئەمه‌نده‌ دل‌سۆزی بوو، له‌وانه‌ نه‌بوو دل‌ی بگۆزێ... دووباره‌ خه‌مو په‌ژاره‌ دل‌ی (عومەر)‌ی داگرتیه‌وه‌... چونکه‌ ئەوه‌ی یه‌جگار پێ ناخۆش بوو که‌ ئەو کچه‌ دل‌سۆزه‌یش وه‌ک دانیشتوانی ناو که‌لاته‌که‌ی به‌سه‌ری!... واتا بسوتی!...

که‌چی له‌گه‌ل‌ ئەمه‌یشدا ده‌ست به‌رداری جیه‌جیه‌کردنی پیره‌وییه‌که‌ی خۆی نه‌بوو!... زووبه‌زوو فه‌رمانی دا، به‌ندییه‌ (بیزانتی)‌یه‌کان کۆکرانه‌وه‌، ده‌موده‌ست، ده‌ستیان کرد به‌هه‌ل‌کۆلینی رێگایه‌ک به‌ناو که‌له‌ به‌رده‌کاندا، بۆ ئەمه‌ی بگه‌نه‌ کانه‌ نه‌وته‌کان!...

تەماشای کرد ئەوا کۆمەڵیک پیاو خەریکی ھەلکۆلینی بەردەکەن.

(عومەر خەيام) یش بەسەریانەووە وەستاو، سەرپەرشتیان ئەکات... بەواتایەکی تر، چاوی بەدبیداری دلخوازەکی خۆی کەوت!... بەلام ھەر ئەو نەبوو، کە گوتی لە دەنگی ئەو پاچانە بوو... (حەسەن ئەلسەباح) یش گوتی لیبیان بوو... لەبەر ئەو ھاتە ناو بالاخانە کەو، سەیر بکات، بزانی چی لە گۆرئ دایە... کە سەیری کردن، دەستی کرد بە پێ کەین... بەدوژمنەکانی خۆی پێ ئەکەنی... لە دلی خۆی دا ئەیگوت ئەم شیتانە چی یان بەدەستەو یە؟... ئەیانەوئ تەشۆی لەبەرد بەدن؟!... بەلام (یافا) ویستی شتیک بکات؛ بیری کردەو... لە پاشا لە دلی خۆی دا گوتی:

من بۆچ ئەم کۆترانە بەر نەدەم؟... تا نەتوانن هیچ نامەیکە بۆ دەروە بنیرن!... بەلێ ئەمەیش بیری ئەو بوو!... بەدزیبەووە چوو ژووری کۆترەکانەو... ھەموویانی بەرەللا کرد!... ئەوانیش دەموودەست فرینە ئاسمان!... بەلام (حەسەن) چاوی لەم کەینەو بەینە یە بوو... زۆری پێ نەچوو خۆی و چەند پیاویکی ھاتنە سەری. پشم و قین بیروھۆشی لێ بەر بەست کرد بوون... «یافا» ی بەسەزمانیان گرت و لەسەریانی بالاخانە کەو بەریان دایە خوارەو... کەوتە بەر پیتی خۆشەویستە کە... «یافا» ھەر وەک لەو پیتیش دلی خۆی دا بوو دەست، ئەمجارەیش گیانی خۆی خستە بەر دەستی!... بەلێ سەر ئەنجامی ئەم ئافرەتە کلۆلە بەم ڕەنگە لێ ھات!...

کە (عومەر خەيام) ئەم مەرگە ساتە ھاتە پیتیش دەم، بە جارێک خەموپەژارە دلی داگییر کرد... ئیشی دلی یە جگەر بێ ئەندازە بوو... بەلام ئەم گریبە دلی، زووبەزوو گۆراو بوو بە پیریکی پۆلایی لە دەروونیا... دەستی کرد بە ھانەدانی بەندیبەکان تا گورج و گۆلانە ئەو ریتیگایە بە ناو بەردە کە دا بکە نەو... لە وکاتە یاشدا شازادە (ئەحمەد) بە خۆی و لەشکرە کە یەو کەشایە نزییکەو... (عومەر) ھیچ بایە خیتیکی پێ نەدا. ئەوی بە جێھێشت بۆ شازادە (مالک). بێ باکانە خۆی و پیاوکانی ھەموو ھیزی خۆیان خستە کۆلینی بەردە کە. دوا یی بەردە کە کونیتیکی تی بوو...

ھەر وەک (عمر)، خۆی لەو پیتیش داینا بوو، وا ھاتە دی... زووبەزوو پشکو ناگریکی تی فری دا... دەموودەست ناگر بەر بوو نەوتە کە. یەک لەدوا ی یەک، ناگرە کە ھەموو دیوارەکانی گرتەو. دوو کەلێ نەوتە کە بەرز بوووە تا ئەھات پەنگی ئەخوار دەو و ئەبوو بە چەرە دوو کەل و ئەچوو بە گژ ئەشکەوتە کان و کون و قوژنەکانی کەلاتە کە دا!...

کە شازادە (ئەحمەد) سەرنجیدا، (کەلاتی مەرگ) ھەلگی سەسابو بوو بوو یەک پارچە ناگر لەبەر ئەو پیتی نەکرا خۆی بگری و بەرگە ی شەر بگری. بە خۆی و ئەسپە کە یەو پستی کردە دوژمنەکانی خۆی و ھەلات!

پیاوکانیشی بەدوایەو، وەک ئەو ھەلاتن... بەلام پیاوکانی شازادە (مالک) وازیان لێ نەھێتان، دوا یان کەوتن و دەستیان کرد بە کوشتار لێ کردنیان!...

***

پەوشت و خوری ئەو سەردەمەیش وابوو، کە شا بمر دایە نەئەبوو، لە پاش خۆی، ژنەکانی شو بکەن. بەلام شازادە مالک، «شیرین» ی باوژنی خۆی، لەم دەستوورە ئازاد کرد. پاشان پرووی کردە (عومەر خەيام) و پیتی گوت: «شیرین» ئیستا ئازاد بوو. بچۆرە لای مائی باوکیایە. ڕەنگە ئەویش ئیستا چاوەروانی تۆ بکات!...»

(عومەر خەيام) یش کە ئەو ی لە شازادە مالک بیست نەیکردە نامەردی دەموودەست سواری ئەسپە کە ی خۆی بوو غاری دا بە تاو، تا خۆی گەیانە باخچە کە. ئنجا لەوئ دا وەستاو بەدیوارە کە دا ھەلگەرا پاشان بەھۆی لق و پۆپی درەختە پیرە کە وەدا گەرا یە خوارەو و ناو باخچە کە.

کە تەماشای کرد ئەوا دلخوازە شەنگوشۆخە جوانە کە ی، ھەر لە جیگاکە ی جارانی ھەردووکیان را وەستاو چاوەروانی ئەکات!... کە یەکیان گرت و بە یە کگە یشتن، ھیچ رابوردوو و بەسەرھاتیکی کۆنیان لەبیر نەما.

وایان ئەھاتە پیتیش چاو کە ھیچ پرووی نەداو!... ھەر وەک دوینی لەو شۆتینە دا کۆ ئەبوو نەو، وا ئیمرویش ھەر لەوئ دا بە یە کگە یشتو نەو... واتا بەو ڕۆژە گە یشت کە ڕۆژ سەرلەنوئ گزنگی دایەو ئیتر ھەر ئەو نەو بوو، باوھشی کرد بە «شیرین» دا و تیر و پر گۆشی بەخۆ یەو!...^(۱)

تەواو بوو

(۱) بەلام (عمر أبو النصر) لە زمانی (أحمد حامد الصراف) دوه له (في المقارنة بين الحكيمين) دا دەلتی: (وأما الخيام فقد عاش عازباً بأجماع المؤرخين، ولا رأي له في ربا عياته في الزواج والمرأة والنسل). - عمر ابو النصر: قلعة أموت... ص (۴۰)

فۆلتیر

نووسەر و راستی پهرستی ههره به ناوبانگی فهره نسه

دانالی و توماس

ئهم نووسراوه

(فۆلتیر) له سالی ۱۶۹۴دا له دایک بوو. له سالی ۱۷۷۸دا گیانی پاکى به خاک سپارد. به لام به ژيانى خۆى، ميژووى نه وروپاي سهراپا گۆرى. چونكه نه وروپاي له خووى لايهنگيرى نايينبیه وه گۆریبه سهر خووى دهروون فراوانى و چاوپۆشى نايينى. ههره ها له بنده بى بىر و هۆشيشه وه گۆریبه سهر نازادى بىر و هۆش. (فۆلتیر) تا ما ئهم دوو وشه يه به سهر زمانه وه بوو: (خوا) و (سهر به ستى) هه موو ژيانى گشتى خۆشى تهرخان کرد بۆ نه وهى نه ته وهى فهره نسه و نه ته وه کانى ترى نه وروپا بخاته سهر (خواناسى) و (ره وشت پاکى) و (نازادى خوازى). (فۆلتیر) له پیناو پرواندى درهختى (دموکراتى) دا خه باتىكى مهردانهى کرد. نه بويست فهرماندارى به دهست (گهل) خۆیه وه بى، نهک به دهست خونکاران و پياوانى نايينى و زه ویداران وه، که ههر سى لايان يه کبان گرتبوو نه ته وهى فهره نسه يان خستبووه بارى هه ژارى و نه خۆینده وارى و نه خۆشى و ناله بارىبه وه. (فۆلتیر) چوو به گژ زۆرداره کانى نه و چهرخه دا له خونکاران و پياوانى نايينى و فهرمانداره زه ویدار (اقطاعى) هکان، که بوو بوونه هۆى نه و سهرگهردانىبهى نه ته وهى فهره نسه تىبهى که وتبوو هه موو ده فریای داماووان و لى قه و ماوان و هه ژاران نه که وت که هاواريان بۆ نه هینا. يا خود که خۆى هه ستى به سهرگهردانىبان نه کرد. (فۆلتیر) پيش (شۆرى گه وهى فهره نسه) به يانزه سال له ناو چوو. ههر چه نده نه و داواى هه لگيرساندى نه و شۆرى نه کرد. به لام يه کيک بوو له و سى چوار نووسه ره خه باتکارانهى که ميشکى نه ته وه يان روشن کرده وه، و ريگايان تهخت کرد بۆ هه لگيرساندى نه و شۆرى. (شۆرى گه وهى فهره نسه) يش نه و شۆرى بوو که تهخت و تاراجى خونکار نوشينى خاوه ن زۆردارى و ياساى بنده گه رى زه ویدارى و، دهسه لاتی کويرانهى نارپه وای پساوه نايينبیه کانى له بن و بيخ هه لکه ند، (شۆرى گه وهى فهره نسه) يش نه و شۆرى بوو، که له هه موو جيهاندا دهنگى دايه وه و بىروبا وه ره کانىشى تا ئيمرۆ بوونه ته سه رچاوهى هه موو شۆرىشىكى (دموکراتى) و، هه موو گۆرانىكى کۆمه لايه تى و زرننگارى و نايينى بۆ

هه موو جيهان. له نه نجامى نه م شۆرىشه دا بوو که نه وروپا فيرى نه وه بوو، دهسه لاتی جيهانى له چنگى کلئيسا ده ره به ينى و بيداته ده ست نه ته وه، که هۆش له ژوو هه موو با به تیکه وه دابنى، که سه ره به ستيبه ديموکراتيه کان وهک سه ره به ستى ده ره برى بىروبا وه ر و نووسين و بلاو کرده وه و کۆبوونه وه و وتار دان و هه لپه ژارده کانى زرننگارى له ژير چنگى خونکار و فهرمانداره زۆرداره کان ده ره به ينى و بياندا ته ده ست نه ته وه، بىگومان له شۆرى گه وه رى فهره نسه دا، گه ليک خوين رپژرا، گه ليک مال تالان کرا، گه ليک خيزان سه رگهردان بوو. که نه مانه يش چاک و خراب و تاوانبار و بى تاوانيشيان گرته وه!... به لام نه گه ر به اتايه خونکاره کانى فهره نسه به گوئى (فۆلتیر) يان بکر دايه و فهرماندار بىيان بدياه ته ده ست نه ته وه، وهک له (ئينگلته ره) دا ئهم ياسا ده ستوور بيه دامه زرا بوو، بىگومان نه ئهم شۆرىشه نه قه و ما، نه ئهم سه رگهردانىبه يش له فهره نسه دا پرووى نه دا.

(فۆلتیر) بو ژيرىكى دهروون نازاد و، ويژه وانىكى به چنگ و توانا و راستى په رستىكى زانا و خواناس بوو، له پیناو نامانجه کانيا، که پرپوون له مرۆفپه روه رى و نيشتمان په رستى و دادپه روه رى تووشى گه ليک ته نگوچه له مه و نازار و زبان بوو به لام تا ما کۆلى نه دا و، وره يشى بهر نه دا. تا توانى به هۆى هۆنراوه و وتار و چيرۆک و نووسراوه به نرخه کانى خۆیه وه، هه روه ها به هۆى رهنج و تیکوشان و بهختکردنى سامانى خۆیه وه بىروبا وه رى هه موو جيهانى نه وروپاي گۆرى و پاليشى نا به نه ته وهى فهره نسه و هه موو نه ته وه کانى نه وروپا وه. بۆ ده سته که وتنى جوژه فهرمان په واييه کى (دموکراتى) و هه ها. که رپز له مرۆفقا يه تى بگرئ و خه مى نه ته وه بخوات و نازادى و کامه رانى و خۆشگوزه رانىشى بۆ پيک به ينى. (فۆلتیر) بووه وينه يهک بۆ ويژه وانانى خه باتکار و هونه رمه ند که به گيان و سامانه وه خۆيان بهخت بکه ن له پیناو پيشکه وتنى کۆمه لايه تيدا، بۆ ده سته که وتنى مافه گرنگه کان بۆ نه ته وه، وهک سه ره به ستى و نازادى و يه کسانى و برايه تى و دادپه روه رى که له ژير سي به رى ياسا يه کى ديموکراتيدا نه بى پيک نايه ن.

منيش که ئهم نووسراوه پيشکه شى خوينده واره به رپزه کانى کورد نه که م، هيوادارم که له ناو زانا و نووسه ره کاماندا وينه ي (فۆلتیر) يان زۆر تيا هه لکه وى و نه وانيش وهک (فۆلتیر) بینه چرايه کى پرشنگذار و چه کيکى گيانى به هيتز و خه باتکارى مهن بۆ نازادى نه ته وه که مان و ناوه دانى نيشتمانه که مان، هه روه ها بۆ هى هه موو جيهان.

سليمانى - ۱۹۷۰

شاکر فه تاح

به‌نیوه مردووایی له دایکبوو، که چی ۸۴ سال ژیا!

پزیشکه‌کان کۆبوونهوه، له بابته کهینه‌وبه‌ینهی ئه‌و مناله له دایکبووه سه‌یره‌وه راوێژیان به‌یه‌کتری ئه‌کرد... جا چونکه به‌نیوه مردووایی له دایکبوو بوو گفتوگۆبه‌کی زۆربان کرد له بابته ئه‌وه‌وه که چۆن له مردن رزگاری بکه‌ن!.. هه‌یچ کامی‌کیشیان به‌هه‌یوای ئه‌وه نه‌بوو که ژیا‌نی ئه‌و مناله تا چهند سالێک یاخود تا چهند مانگی‌ک بپارێژێ. ئه‌وان مه‌به‌سیان هه‌ر ئه‌وه‌نده بوو ئه‌وه‌نده‌ی پێیان ئه‌کری چهند رۆژێک به‌زیندوویتی بیهێلنه‌وه... ئه‌وه‌نده هه‌بوو که له گفتوگۆی خۆیان بوونه‌وه، هه‌موویان هاتنه سه‌ر ئه‌وه‌ی: که مناله‌که له چوار رۆژی تر پتر ناژی!.. به‌لام مناله‌که تیبیزی^(۱) به‌و هه‌موو پزیشکانه کرد چونکه تا ۸۴ سالی خشت ئه‌ژیا گیانی خۆی نه‌دا به‌ده‌سته‌وه! له راستیشدا ئه‌و هه‌ر به‌و پزیشکانه پێنه‌که‌نی، به‌هه‌موو که‌سی‌کیش پێکه‌نی، ته‌نانه‌ت، به‌دریژایی ئه‌م ته‌مه‌نه‌ی خۆی به‌هه‌موو جیهان پێکه‌نی! له راستیدا تیبیز پێ کردن ژیا‌نی ئه‌وی به‌جاری‌ک رهنگ کرد بوو، ته‌نانه‌ت، کاتی که گه‌یشته‌ش سه‌ره‌مه‌رگ، هه‌ستی کرد به‌و که‌شیشه‌ی^(۲) که بۆیان هه‌ینا بووه ئه‌و، تا دوا قسه‌ی دان پێانانی ئه‌و وه‌ربگرێ، کاتی‌کیان زانی تیبینی دایه‌ خۆی و خۆبشی زال کرد به‌سه‌ر سه‌ره‌مه‌رگدا، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی گالته‌یه‌ک له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌شیشه‌دا بکات. به‌ده‌نگی‌کی شپه‌زه‌ی گه‌ره‌وه له که‌شیشه‌که‌ی پرسێ، گوتی: (باوکی گه‌وره‌م، کێ تۆی نارده‌ته ئێره؟)... که‌شیشه‌که‌یش گوتی: (خوا نارده‌وومی بۆ لای تو!...)... ئنجا (قۆلتییر) یش پێی گوت: (باشه، گه‌وره‌م، بام وا بێ... ئه‌ی نامه‌ی راسپاردنه‌که‌ت کوا!؟)..

(قۆلتییر) تا ما زمانه تیه‌که‌ی له کاردا بوو به‌رامبه‌ر هه‌موو جیهان. به‌و و به‌پێکه‌نینه کاریگه‌ره‌کانی‌شی سه‌روگوێلاکی ئه‌کو‌تاندنه‌وه. هۆی ئه‌مه‌یش ئه‌وه بوو، که (قۆلتییر) له ده‌ست دوورووایی و خۆنو‌اندنی که‌سانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ته‌نگه‌تاو بوو بوو، وه‌رس بوو بوو. له‌به‌ر ئه‌وه له دلی خۆیدا بریاری دا‌بوو که په‌رده‌ی فرۆفیتل‌بازی له‌سه‌ر رووی ئه‌و یاسای کۆمه‌لایه‌تی و زرن‌گاری‌یانه‌ی که له سه‌رده‌می خۆیدا هه‌بوون، لاببات رهنجی دا و تیکۆشا، که به‌و هه‌موو تالی و ناخۆش‌یی‌ه‌وه که هه‌یان‌بوو راست‌یی‌ه‌کان ده‌ریخات. هه‌مووده‌می‌کیش ئه‌یگوت: (من بۆیه‌کا پێته‌که‌نم تا له ده‌ست شیت بوون خۆم رزگار بکه‌م!..)

(۱) تیبیز: گالته، شوخی، ته‌شقه‌له.

(۲) که‌شیش: قه‌شه، پیاوی ئایینی کل‌تیا، (قس‌یس).

به‌رامبه‌ر جووله‌که نه‌بی هه‌ز له لایه‌نگیری ناکات

جا ئه‌گه‌ر له ژیا‌نی (قۆلتییر) دا با‌به‌تییکی وا هه‌بێ که سه‌ر لیبی سو‌ر بمی‌نی، سه‌رسو‌رمانی ته‌واو له‌وه دایه که ئافه‌ره‌ته‌کانی فه‌ره‌نسه‌ چۆن وا هۆگری (قۆلتییر) بوو بوون!.. چونکه (قۆلتییر) ئه‌مه‌نده کاری تیکردبوون، هۆش و ئاواتیانی لێ سه‌ند بوون. ته‌نانه‌ت وای لیهاتبوو، که له هه‌موو که‌سی‌کی سه‌رده‌می خۆی، له لای ژنان خۆشه‌و‌یستتر بوو!.. ئافه‌ره‌ته‌کانی فه‌ره‌نسه کردبوویان به‌ئموونه‌یه‌ک بۆ ئه‌و پیاوانه‌ی که دلی ئافه‌ره‌ت چه‌زبان لێ ته‌کات! جا له‌مه‌دایه که پیاو سه‌ری سو‌ر ئه‌می‌نی. چونکه (قۆلتییر) پیاوی‌کی له‌رولاواز بوو، هه‌ر ئه‌تگوت چیلکه‌یه‌که و گیانی له‌به‌ردایه. لووتییکی درێژ، دوو چاوی ته‌نگ و ته‌سکی پێتوه بوو. ئه‌مانه‌یشی له ده‌موچاوی‌کی وادا کۆکردبووه‌وه که له هه‌موو شاری (پاریس) دا ناشیرینی‌کی وه‌ک ئه‌وی تیا نه‌بوو. به‌لێ ئه‌و که‌سه‌ی که ئافه‌ره‌تانی فه‌ره‌نسه ئه‌یان‌په‌رست ئه‌مه سه‌ر و شپۆه و به‌ژن و بالایی بوو! جا پیاو مافی نییه که له که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی ئافه‌ره‌ت سه‌ری سو‌ر بمی‌نی؟!..

(قۆلتییر) که له دایکبوو، له شپۆه‌به‌کی پێچه‌وانه‌ییدا له دایکبوو، ئه‌ویش هه‌ر به‌جو‌ره له ژیا‌نی‌کدا رینگای بۆ خۆی کرده‌وه، که پری بوو له پێچه‌وانه‌یی!.. قۆلتییر، له دلی خۆیدا به‌چاوی‌کی سووکه‌وه سه‌یری ره‌گه‌زی مرۆقی ئه‌کرد، که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا هه‌مووده‌م به‌په‌رۆشی ئه‌وه‌وه بوو که له‌ناو که‌سانی تر دا بژی... له لایه‌که‌وه گالته‌ی به‌کل‌تیا ئه‌کرد که‌چی له لایه‌کی تریشه‌وه یه‌کی‌ک له نووسراوه‌کانی خۆی پێشکه‌ش به‌ (پاپا) ئه‌کرد!..

قسه‌ی نه‌سته‌قی له‌سه‌ر شاهیتینی ئه‌هینایه‌وه. که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشا ئه‌وه‌ی پێ خۆش بوو که له په‌نای خون‌کار (فریدریکی گه‌وره) دا بژی!.. حه‌زی له خۆپه‌رستی نه‌ئه‌کرد. له هه‌یچ شتی‌کا: نه‌یئه‌و‌یست گیر بێ یاخود که‌لله‌ره‌قی بنوینێ. که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا له هه‌موو که‌س زۆتر گه‌یری ئه‌نواند له‌گه‌ڵ جووله‌که‌کاندا... هه‌موو جارێ هورۆزمی توندوتیژی ئه‌برده سه‌ر خاوه‌ن سامان و ده‌وله‌مه‌نده‌کان. که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا خۆی پێ نه‌گیرا له‌وه‌ی که سامانی‌کی زۆر کۆیکاته‌وه بۆ خۆی، له رینگایانی واوه که دووربوون له سه‌ره‌رزیه‌وه!.. ئه‌و له لایه‌که‌وه خاوه‌ن‌ناس بوو، که‌چی له لایه‌کی تریشه‌وه به‌دریژایی ته‌مه‌نی خۆی، خۆی هاو‌یشته‌بووه به‌رده‌رگانه‌کانی خوا، ئه‌گه‌را به‌دوویدا بیدۆزیته‌وه!..

جا (قۆلتییر) به‌بێ زۆر و که‌م، یاخود دوورکه‌وتنه‌وه له راستی، به‌مجۆره‌ بوو... هه‌تا بلیی دلی فراوان و چاوپۆش بوو. که‌چی که تووره ئه‌بوو، وه‌ک پلنگی‌ک دل‌ره‌قی و درنده‌یی

کاتی که باو کیشی ره نجه رۆ بوو له پین خویندنه که ی فۆلتیر، له لای (مه رکیز دی سان نینج) فرمانیکی بۆ دۆزییه وه ئه م پیاوه ییش زرن گ کاریکی شاره زا بوو، له پاز و نه یینییه کانی کۆشکی شاهانه و خون کار خۆیدا له رووی تایبه تییه وه بوو بچ یان له پرووی گشتییه وه، گه لیک بابته تی ئەزانی، که گتوگۆشکی ئەکرد ئەو بابته تانه ی بۆ خۆه لکیشان ئەگتیرایه وه فۆلتیریش به تهن گ ئەوه وه بوو که هه رچی له و ئەبیست لای خۆی تۆماری ئەکرد. تا ئەوه نده له و بابته تانه ی له لا کۆبووه وه که له دوارۆژدا کردی به بنچینه یه ک بۆ نووسراوه میژوویییه که ی خۆی له بابته (لوبسی چواره ده م) وه (مه رکیز) گه لیک جار ئامۆژگاری فۆلتیری ئەکرد، که ئەویش وه ک خۆی بکات، تا به چاوی خۆی بیینی که چۆن رینگای خۆی ئەکاته وه به ناو کۆشکی شاهانه دا، که هه موو ئاواتی زل زلیان هه یه و به ربه رکانیش خه ریکه جه رگیان بسووتینی. (مه رکیز) له دلێ خۆیدا پرپاری دابوو که فۆلتیر له هه موو ته نگوچه له مه یه کی دهره وه بپاریزی. به لām هه رچه ندپکی ئەکرد ئەوه ی پین نه ئەکرا. هه روه ها هه یچ که سیکیش ئەوه ی پین نه ئەکرا که له شتی ک بیاریزی... که ئەویش زمانه تیژه که ی بوو!... له و کاته یشدا که به ر سالی (۱۷۱۵) ئەکه وت، لوبسی چواره ده م مرد. له دوا ی ئەو (فیلپ) هاته سه ر ته خت، که به ر توانج و پلاری ئەم و ئەو ئەکه وت که له سه رده مه دووردریژه که ی لوبسی چواره ده مدا په نگیان خواردبووه وه له دلێ ئەوانه دا. فۆلتیریش ویستی له گه ل ئەو که سانه دا مه له بکات، چامه یه کی هه لبه ست، هورژمی تیا بردبووه سه ر خون کاری نوئی. له ئەنجامدا خۆی به و سزایه گه یاند که یانزه مانگ له ناو به ندیخانه ی (باستیل) دا میوانداریان کرد!

نوخشی به ره مه کانی له به ندیخانه دا بوو

به لām بۆ ئەو بووه به ندیخانه یه کی وه ها، که هه موو که س ئاواتی بۆ ته خواست. چونکه بلیمه تی (فۆلتیر) له ویدا دهرکه وت بۆ یه که م جار، پینووسی گرت به ده سه ته وه له ناو دیواره ئەسه توره کانی ئەو به ندیخانه یه دا، دهستی کرد به نووسین له سه ر به رگی یه که م به ره مه می وێژیه ی خۆی، ناوه خواستراوه که ی خۆی: (فۆلتیر) ی دانا... نووسراوه که ی بریتی بوو له کۆمه لیک هۆنراوانی چیرۆکی، له بابته ژبانی (هه نری دی ناچار) ی خون کاره وه!... وا دهرئه که وئ که (سزادانه که) کاریکی هونه رمه ندانه ی کردبووه دهروونی (فۆلتیر) چونکه هه ر ئەوه نده له به ندیخانه هاته دهره وه، له شاری (پاریس) دووربان خسته وه... چونکه له ویدا، که ئاواره کرا بوو له شاره خۆشه ویسته که ی خۆی، ئەمه نده به ئاواتییه وه بوو بیبینیته وه، ناچار بۆ جاریکی تریش دهستی دایه وه پینووسه که ی خۆی. پینووسه که ی

خۆیشی به ره لالا نه کرد تا چیرۆکی لاسایی (ئۆدیب) ی لئ به ره مه هینا!... جا هه ر وه ک (سزادانه که) کاریکی هونه رمه ندانه ی کردبووه دهروونی فۆلتیر، خۆیشی کاری کرده (سزادانه که)!... چونکه زۆری پین نه چوو (فیلپ) فۆلتیری به خشی. بیجگه له وه نیشانیکیشی دایه به ناوی ئەوه وه که له نووسراودانانی چیرۆکی لاساییدا هونه ری نوواندوه. (فۆلتیر) ییش سوپاسگوزاری خۆی بۆ نواند تکایشی لئ کرد که ئیتر له مه به ولاره گۆئ نه داته که ی نه وه به ینه ی خانووه که ی. چونکه وای لیها توه له گه ل ئەوه یشدا که (سه روتی تیا نابینی)، له (باستیل) ی پین باشتره، له گه ل ئەو هه موو (سه روت و میواندارییه باشه یشدا که تیادی!) له پاش (ئۆدیب) ییش چهند چیرۆکیکی مه رگه ساتی سه رکه وتووی هینایه به ره مه م، به هۆی ئەوانه وه سامانیکی وای ده ست که وت، مه گه ر هه ر دزه شاره زا و خاوه ن به خته کان سامانی وایان ده ست که وتین. پاش ئەوه چیرۆکی لاسایی کردنه وه ی تریشی به ره مه م هینا، تا ئەهات تیا یاندا سه ر ئەکه وت، سامانیشی په ری ئەسه ند. به لām له ناو خۆی له به ندیخانه ی (باستیل) دا چاوپیکه وته وه!...

وا رپک که وت ئیواره یه کیان له به ندیخانه (ساختمانی ئوپیرا) دا بوو به پیر چهند میوانیکی خۆیه وه ئەچوو، که چی له پر پیاویکی به ده سه لاتی لووت به رزی لئ په یدا بوو دهستی کرد به سووک کردنی، پیتی گوت: (ئاروی تۆ... یاخود فۆلتیر؟! ناوی راسته قینه ی خۆتم پین نالیت؟!)... قسه که ره که (شیقالیه دی روهان) بوو که ناویکی وای هه لگرتبوو، له ناوه هه ره نه ژاده کانی ناو فه رهنسه بوو، که چی له گه ل ئەوه یشدا هه یچ کرده وه یه کی وای نه نوواند بوو که هه لگرتی ئەو ناوه به خۆیه وه بنووسینی... فۆلتیریش تاویک لپی مۆر بووه وه و ئنجا رووی لئ وه رگتیرا. پاشان دهستی کرده وه به چاکی و چلۆنی له گه ل میوانه کانی، به لām هه یچ وه رامیکی کابرای نه دایه وه!...

به لām (روهان) ییش له و پیاوانه نه بوو، که به مچۆره که مه ترخه می له گه لدا بنوینری. له به ره وه زۆری پینه چوو تیتی خوری پیتی گوت: (گویت لئ نه بوو چیم لئ پرسیت؟!... من ئەمه وئ ناوی خۆتم پین بلیت!...)... ئیتر ئەمجاره فۆلتیر به توانجه وه وه رامی دایه وه، پیتی گوت: (ناوه که ی من؟ ئەی پیاوی گه وره، له و ناوانه نییه که ناویانگی دهرکرد بچ، به لām هه رچۆنیک بچ ئەوه نده م له ده ست هاتوه که ناوه که ی خۆم به رز بکه مه وه!...)... قسه کانی فۆلتیر ئەمه نده به هیتز بوون، له شه پازلله هه ره تونده کان ئازاریان زۆرتر بوو. (شیقالیه) ییش هه یچی بۆ نه مایه وه، ئەوه نه بچ که ته ربق بیته وه و بگه ریتته وه بۆ جیتی خۆی!....

به شکسپیری گوتووه پیاویکی درندهیه!!

هەر ئه‌وه‌نده (قۆلتییر) گه‌یشته شه‌وی دوایی، تووشی هورورمیتیک هات له لایه‌ن پیاوه‌کانی (روهان) هوه که ئه‌یانویست نازاری بده‌ن. وه‌رامی (قۆلتییر) یش ئه‌وه بوو که (بئی باکانه) له (شیقالیییه دی روهان) ی خواست که بێته کۆرپه‌وه و جه‌نگی له‌گه‌لدا بکات. به‌لام (شیقالیییه) ترسا له‌وه‌ی که شیریی نووسه‌ره‌که‌یش وه‌ک زمانه‌که‌ی تیژ بێ. له‌به‌رئه‌وه به‌هه‌له‌داوان خۆی گه‌یاند به‌البازخانه لای کارگیره‌که‌ی، لیتی خواست که بیپاریژی. ئه‌م کارگیره‌یش کوری ئاپۆی خۆی بوو... ئه‌میش بێ ئه‌ملا و ئه‌ولاکردن، ده‌موده‌ست (قۆلتییر) ی گرت و فریتی دایه‌وه به‌ندیخانه‌ی (باستیل) هوه، به‌و ناوه‌وه که (توانج و پلاری گرتوته روهان و یاسایشی شکانده‌وه!!...).

(قۆلتییر) یش وای بۆ هات، که له سالی (۱۷۲۶) دا به‌ندیخانه‌که‌ی به‌جی به‌یلتی. به‌لام ئه‌و، ئه‌و نازادبوونه‌ی پێ خۆش نه‌بوو، که له سایه‌ی یاسایه‌کی واوه ده‌ستی بکه‌وی که ماوه‌ی دا به‌گرتنی و خستنه‌ ناو زیندانه‌وه‌ی، بێ ئه‌مه‌ی تاوانیکی هه‌بوو، ئه‌وه نه‌بێ که له‌سه‌ر سه‌ره‌ری خۆی کردبووه‌وه!. چونکه ئه‌م به‌سه‌ره‌اته وای لێ کرد که شاری (پاریس) یشی له به‌رچاو بکه‌وی، به‌هه‌موو ناوونیشان و به‌به‌خشینه‌کانی و گه‌له‌ کۆمه‌کی کردنه‌کانیییه‌وه. ته‌نانه‌ت وایشی لێ کرد که قینی له هه‌موو خاکی فه‌ره‌نسه‌یش هه‌لبسی. له‌به‌رئه‌وه ده‌موده‌ست ئه‌ویی به‌جیه‌یشت و ملی پێوه‌نا بۆ ئینگلته‌ره‌.

که گه‌یشته ئینگلته‌ره‌ چاوه‌نده‌زتیکی سه‌یری تووش هات... وا رێک کهوت که له پۆژی جه‌زنی له دایکبوونی خونکاردا گه‌یشته ئه‌وی... چاوی کهوت به‌که‌شتیییه‌کان، له شتیوه‌یه‌کی زۆر دلگیردا، به‌ناو پووباری (تایمز) دا گه‌شتیان ئه‌کرد... قۆلتییر، ئه‌و دیمه‌نه کاری زۆر لێکرد... وای لێهات خۆی وای بێته پێش چاو، که کهوتۆته ناو دوورگه‌یه‌کی سه‌ر ئاو کهوتوووه‌وه، به‌سه‌ر گه‌له‌ خاکیکی ژێر چنگ کهوتوووا!... به‌هۆی ئه‌وه‌وه که کهوتبووه‌وه ناو ناوچه‌یه‌کی تازه‌وه، له خاکی ئینگلته‌ره‌دا، می‌شکی کهوته سه‌ره‌ته‌وه.

زوو به‌زوو، به‌ناسانی فیری زمانی ئینگلیزی بوو، هه‌روه‌ها له هه‌موو وێژه‌کانی زمانی ئینگلیزیشدا قāl بوو، ئه‌مانه‌یشی هه‌موو له ماوه‌ی سالی‌کدا بۆ چووه سه‌ر!... هه‌ر ته‌نیا (شکسپیر) مایه‌وه، که هه‌چی لێ ده‌ستگیر نه‌بوو! ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌بوو که راستی په‌رسته فه‌ره‌نسییه‌کان له توانایاندا نه‌بوو، له بیر و هۆشی ئینگلیزه‌کان تی‌بگه‌ن، ته‌نانه‌ت له شتیوه‌ی هه‌ره چاکیشیا. که ئه‌مه‌یش ئه‌وساکه له نووسراوه‌کانی (شکسپیر) دا

ده‌رئه‌که‌وت. هه‌روه‌ها راستی په‌رسته ئینگلیزه‌کانیش له توانایاندا نه‌بوو که له بیر و هۆشی فه‌ره‌نسییه‌کان تی‌بگه‌ن ته‌نانه‌ت له شتیوه‌ی هه‌ره چاکیشیا. جا به‌مه‌دا ده‌رئه‌که‌وی هه‌ردوو لا وه‌ک یه‌ک له یه‌کتری تی‌نه‌ه‌گه‌یشتن! جا هه‌ر له‌م رووه‌وه بوو که (قۆلتییر) به‌ (شکسپیر) ی ئه‌گوت: (پیاویکی درنده‌یه!). جا ئه‌م قسه‌ سه‌وکه تا ماوه‌ی سه‌د سالیکی ته‌واو، له می‌شکی ئینگلیزه‌کاندا مایه‌وه ده‌رنه‌چووه تا (کارلایل) په‌یدا بوو. که ئه‌میش به‌رپه‌رچی ئه‌و قسه‌یه‌ی دایه‌وه: گوتی: (قۆلتییر پیاویکی شیت بووه!).

ژیانی ئینگلته‌ره و قۆلتییر

(قۆلتییر) هه‌رچه‌نده وێژه‌ی (شکسپیر) ی به‌دل نه‌بوو، به‌لام تا ته‌هات ژیا‌نی ناو ئینگلته‌ره‌ی به‌دلدا ئه‌چوو!. ئه‌و له‌وه‌دا نه‌ته‌وه‌ی ئینگلیزی به‌دلدا چوو بوو که له بیرکردنه‌وه‌دا سه‌ره‌ست و نازاد بوو، که بێ باکانه بیروباوه‌ری خۆشی ده‌رئه‌بێ! که چی ئه‌م دوو کرده‌وه‌یه له‌بیر و هۆشی فه‌ره‌نسییه‌کانه‌وه یه‌جگار دوور بوون. هۆی ئه‌مه‌یش ئه‌وه بوو، که نه‌ته‌وه‌ی فه‌ره‌نسه زۆرداری ریسوای کرد بوو، ترساند بووی، چاوی شکاند بوو! رۆژتیکیان نامه‌یه‌کی نارد بۆ هاوڕیبه‌کی خۆی له شاری (پاریس) دا ئه‌مه‌ی تیا نووسی بوو: (له‌م خاکی ئینگلیزه‌دا، پیاو ئه‌توانی به‌سه‌ره‌ستی بیر له هه‌موو شتییک بکاته‌وه، بێ ئه‌مه‌ی بترسی له‌وه‌ی که پووشکی‌نه‌ی بکه‌ن و ریسوای بکه‌ن. جا ئه‌گه‌ر بۆم بلوایه که دوای ئاره‌زووی خۆم بکه‌وم، لێره‌دا ئه‌مامه‌وه بام مانه‌وه‌که‌یشم هه‌ر له‌به‌رئه‌وه بووایه که فیری ئه‌وه بسم چۆن بیر بکه‌مه‌وه!).

له راستیدا (قۆلتییر) بیر و هۆشی ئینگلیزی به‌ته‌واوه‌تی کاری تی‌کرد بوو ئه‌ویش ده‌ستی کرد بوو به‌بیرکردنه‌وه، له‌سه‌ر شتیوه‌ی ئه‌وان یاسا‌کانی زانسته سروشتیییه‌کانی خۆیندبووه‌وه، بۆ ئه‌مه‌ی بیانکات به‌پالپشتییک بۆ لێ وردبوونه‌وه‌کانی راستی په‌رستی خۆی، جا پاش ئه‌مه‌ی هۆشی گه‌شه‌ی کرد و ته‌واو پێگه‌یشت ده‌ستی کرد به‌نوسین به‌نیازی ئه‌مه‌ی که یاسا‌کانی فه‌ره‌نسه تا ئه‌نده‌یه‌کی چاک راست بکاته‌وه! کار تی‌کردنی گه‌شته‌که‌ی ئینگلته‌ره‌ی له کۆمه‌له‌ نامه‌یه‌کیا ده‌رئه‌که‌وی که له باه‌ت ئینگلیزه‌کانه‌وه دوواوه. قۆلتییر له‌و نامانه‌دا خه‌ریکی ئه‌وه بوو که به‌راوردییک بکات له ناوه‌ند سه‌ره‌ستی ئینگلیزه‌کان و به‌نده‌یی فه‌ره‌نسییه‌کاندا ئه‌وه‌نده هه‌بوو نیازی خۆی به‌تاشکرا و راست و په‌وان ده‌رنه‌ه‌خست. ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌کرد که بیروباوه‌ریه‌کانی خۆی له شتیوه‌یه‌کی پێکه‌نین هه‌ینه‌ر و پر به‌زمدا بلاو ئه‌کرده‌وه بێ ئه‌مه‌ی په‌نجه‌ بکی‌شی به‌تاشکرا بۆ ئه‌و

ناهه مواریبانهی که له یاسای فرمانداریی فەرهنسهدا ئەبیینی، یاخود ئەو چاکیبانهی که له یاسای فرمانداری ئینگلیزدا ئەبیینین بەتایبەتی ئەوەی هاتبوو پێش چاوە خونکار له ئینگلتەرەدا سەرەستییەکی تەواوی هەبوو: چاکە بکات بەلام دەستی بەسترا بوو: هەبێج خراپەیهکی دەربارەیی نەتەوهکەیی خۆی پێ نەئەکرا. یاسای باج کۆکردنەوهی ئینگلتەرەیشی زۆر بەدەلا چوو بوو، لەگەڵ ئەو دادپەرۆرییەدا که هەبوو له بەرزبوونەوهی نرخەکانیاندا بەپیتی بارستایی دەستکەوتی مرۆف که بەهۆی ئەوهوه جووتیارێکی ئینگلیز ماوهی هەبوو ژینیکی خۆشتر و پڕ کامەرانی تر رابووێتی له جووتیارە هەناسە سارده فەرهنسهیبییهکهی هاوڕیتی.

له ناوهند بەدەلاچوون و هەلسەنگاندنا

ئەوهنده هەبوو، قۆلتیتر ئەمەنده بەپەرۆشەوه نەبوو که هەر کۆمەلایەتی ئینگلیزی (۱) بەدەلا بچێ... تەنانەت له کاتی هەلسەنگاندنیشدا، چاوی لێ نەپۆشی... بەلام له هەلسەنگاندنەکهیشیا وەک بەدەلاچوونەکهی، وەک پیاویکی خاوەن دەررون و رۆشنبیر خۆی نوواند... قۆلتیتر مەبەسی لەوه هورۆژم بردن نەبوو مەبەسی ئەوه بوو که بەهۆی نرخ دانانەکهیوه رێگایەک بکاتەوه بۆ لیکۆلینەوه و بیرکردنەوه.

قۆلتیتر که گەیشته ئینگلتەرە زۆر بەپەرۆشی ئەوهوه بوو که یەکیک لهو تیرە ئایینییه سەیرە بدۆزیتەوه و گفتوگۆی لهگەڵدا بکات، که بیروباوەرەکانیان بەهەموو خاکی ئینگلتەرەدا بلاو بوو بوووه و تێپەڕیشی کرد بوو بۆ خاکەکانی تر. تەنانەت که هیتشتا له فەرهنسهیشدا بوو ناوبانگی ئەو تیرەیهی گەیشتبوو بەرگۆی.

ئەو شتانییهش که له بابەت ئەو تیرەیهوه بۆیان گیرا بوووه ئەمەنده گومانیان خستبووه دلاییهوه، پڕ بەدەل ئەبویست لێیان بکۆلتیتەوه تا له راستی نامەکهیان تیبگات. جا ئەمە چەند هەلیکی خۆش بوو بۆ قۆلتیتر که خۆی لەناو خاکی ئینگلیزدا ئەبیینی، که بوو بووه نیشتمانی ئەو تیرە سەرۆهیتەرە که (کوبکەر)یان پێ ئەلێن!...

جا قۆلتیتر له بارەیی ئەم تیرەیهوه نووسراویکی یەجگار ناوازی نووسی، له شتیوهیهکی شیرین و دەرپڕینیکی ورد و، بیرکردنەوهیهکی قوول و پڕ تەوس و توانج و پلاردا، که هەموو کەسیکی خۆیندەوار بەخۆیندەوهی دلشاد ئەبێ!... قۆلتیتر له پیشەکهی نووسراوهکهیدا ئەلێ:

(۱) ئەمە دەبوو وا بێ: کۆمەلایی ئینگلیزی...

(من له بیروباوەر و میترووی ئەم تیرەیه کهوتبوومه گومان و سەر سوڕمانهوه، منیش ئەمەم بەهەل زانی، که له ئینگلتەرەدا بووم، خۆم بگەیبێنمه یەکیک له پیاوه هەرە بەناوبانگەکانیان... ئەمیش پیاویک بوو بەبازرگانییەوه سی سالی خایاند بوو کهچی هیتشتا هەر لەسەر ئەم باوەرەیی خۆی ما بوو که خۆی له ژبان دوور خستبووهوه و له شۆتینیکی چۆلۆهۆل و پەنادا نارامی بەخۆی دا بوو.

منیش خۆم گەیانده لای که له (بەندیخانەیی خۆی)دا بوو. ئەمیش بریتی بوو له خانوویهکی بچووک، که رازاندنەوهکەیی هەر بریتی بوو لهوهی که پاک و خاوینییهکی ئاشکرای پیتوه دیار بوو... پیاوه که سەر و شتیوهیهکی نەژادانەیی هەبوو - کراسیکی پانۆپۆری له بەردا بوو، که هێج دوگمەیی پیتوه نەبوو. کلاویکی خری فراوانییهی بەسەرەوه بوو که ئەملا و ئەولاکانی بەسەر دەموچاویا شۆر بوو بوووه. پۆشەنبییهکهی پۆشەنی باوی (کوبکەر)ەکان بوو. کابراکه بەپیرمەوه هات و چاکوچلۆنی لهگەڵدا کردم، کلاوهکەیی خۆی دانەکهند، خۆیسی بۆ نەنووشتاندمهوه و اتا له روودا دانەما که شتی نابەدەلم بۆ بکات. وەک ئێمه له فەرهنسهدا ئەو رواله تییه ئەنوێنین!... ئیتر هەر ئەوهنده بەوهی زانی که بۆ ناسینی باوەرییهکهی ئەو هاتومەته لای، دەمو دەست پیتی گوتم:

(ئەو فەرهنسهیبیانهی که وەک تۆن، ئەمەنده خۆشی و چلۆنی سەر لێ تیکدەر ئەنوێن، کاروبار تیک ئەندن... کهواته واز لەم جۆره بابەتی رواله تییه بهیته فەرموو نان بخۆ لهگەڵما تا پیکهوه گفتوگۆ بکهین!...).

بەلام هەرچەندیکم کرد بۆم نەکرا له و دەمهدا که پیکهوه بووین واز له (چاکوچلۆنییه سەر لێ تیکدەرەکان)ی خۆم بهیتم!... کاتی که له ناخواردن بووینهوه، ئەوهم لێ پرسی که (کوبکەر)ەکان چۆن هەندێ کاروباری ئایینی خۆیان بەجێ ئەهێن؟. ئەویش گوتی: (نە. ئێمه ئەو جۆره کار و فرمانە ئایینییهمان نییه له راستیدا ئاشنایهتی خۆمان لەناو خۆماندا و، ئاشنایهتی ئێمهیش لهگەڵ خوادا، هەر لەسەر ئەو بنچینهیه دامەزراوه که له کانگای دلماندا باوەرمان هیه و دلسۆزین!).

پاشان کابرا دەستی کرد بەلێکدانەوهی ناوهرۆکی باوەرەکهی خۆی. گوتی: (ئیتوه وا ئەزانن ئێمه بەچاویکی سووکهوه سەیری کەسانی تر ئەکەین. بەلام له راستیدا ئێمه بەلامانەوه هێج کەسیک لهگەڵ کەسیکی تر دا جیاوازی نییه... بۆ وێنه: ئێمه که گفتوگۆ لهگەڵ یەکیکدا ئەکەین، گەرەیی ناکەین، پیتی بلتین (ئیتوه) پیتی ئەلێن: (تۆ) جا ئەو

کهسه هه‌رچه‌ندیکیش گه‌وره بی هه‌ر به‌وجۆره گفتوگۆی له‌گه‌لدا نه‌که‌ین... بیگومان خۆبشت نه‌وه نه‌زانیت که (مه‌سیح) یش به‌که‌سی نه‌ئه‌گوت (ئێوه). که‌چی له‌دوای نه‌وه، گاوره‌کان ده‌روونیان کز بوو، سه‌ره‌رزبان پتوه نه‌ما، هه‌موو جۆره ناویکی سه‌یر سه‌ریان داھیتا. له‌به‌رئه‌وه کاتیگمان زانی نه‌وه ناوانه، پیزگرتن و دل‌سۆزی قوولیان له‌ دلدا نه‌هیتت. هه‌موو کاریکیش وای لیهات، بوو به‌وشه‌ی فش و بۆش له‌ رووکه‌شدا ریزبان پتوه بوو، که‌چی له‌ ژێره‌وه پر بوون له‌ سووک کردن و پيسواکردن. جا بۆت ده‌رکه‌وت که ئیمه‌ نین به‌چاوی سووک سه‌یری که‌سانی تر بکه‌ین؟... له‌ راستیدا ئێوه‌ وانه‌که‌!... هه‌روه‌ها ئیمه‌ هه‌رگیز سویندیش ناخۆین. چونکه‌ ریز له‌ کرده‌وه چاکی (راستی) نه‌گرین. هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی به‌سه‌ که‌ یه‌ک‌یکمان بلتی: (ئا) یان (نا). ئیتر نه‌وه له‌جیاتی هه‌موو سویندیکه‌. چونکه‌ نه‌گه‌ر پیاو باوه‌ری به‌خۆی نه‌میتنی، به‌قسه‌ی خۆی نه‌میتنی، سویند هه‌رچه‌ندیگ گه‌وره بی، نه‌وه باوه‌رپێکردنه‌ی بۆ ناگێریتته‌ داوه‌. جا باوه‌ری ئیمه‌ نه‌مه‌تا: ریزگرتنیکی ده‌روونی به‌رامبه‌ر به‌خوا، به‌رامبه‌ر به‌که‌سانی تر، له‌گه‌ل خۆشه‌ویستی و دل‌سۆزییدا... جا هه‌ر ئیمه‌ بن گاو‌ری راسته‌قینه‌ نه‌ بار نه‌خه‌ینه‌ سه‌ر که‌س. نه‌ زۆر له‌ که‌س نه‌که‌ین، نه‌ زۆرداریمان تیا به‌، نه‌ پيسواکردنی که‌سانی تر... ئیمه‌ هه‌ر نه‌وه‌نده‌مان نه‌وی برايه‌ تیبیه‌کی جوان رابگرین و هیچی تر!).

(له‌ رۆژی یه‌کشه‌مه‌ی دواییدا پیاوه‌ که‌ بردمی له‌ گه‌ل خۆیدا بۆ کلێساکه‌یان، منیش له‌ هیچ سه‌رم سو‌ر نه‌ما و سه‌رسام نه‌بووم له‌وه نه‌بێت که‌ نزیکه‌ی چوار سه‌د ئافره‌تم تیا دی... هه‌موویان به‌بێ ده‌نگی و سه‌نگیبه‌کی ته‌واوه‌وه دانیشتبوون. ئافره‌ته‌کان ده‌موچاوی خۆیان داپۆشیبوو. پیاوه‌کانیش به‌خۆیان و کلاوه‌ فراوانه‌کانیا نه‌وه سه‌ریان دانه‌واند بوو. تا چاره‌که‌ کاتیگیش هه‌ر به‌بێ ده‌نگی مانه‌وه پاش نه‌وه یه‌ک‌یکیان هه‌لسایه‌ سه‌ر پێ و کلاوه‌که‌ی خۆی له‌سه‌ری خۆی داگرت. کۆکی و خۆشی کیشایه‌وه. ئنجا له‌ شتیه‌ی خواناسیبه‌کی ده‌ستکرده‌دا، ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن. نیوه‌ی قسه‌کانی له‌ ده‌میبه‌وه، نیوه‌ی شیه‌ی له‌ لووتیبه‌وه ده‌رئه‌هیتا... چه‌ند ئامۆژگاریبه‌کی له‌ ده‌م هاته‌ ده‌ره‌وه. وای نه‌زانی، یاخود وا نه‌هاته‌ پیتش چاوی که‌ هی (ئینجیل) بوون. که‌چی هیچ کامیان فریان به‌سه‌ر ئنجیله‌وه نه‌بوو!! جا هه‌ر نه‌وه‌نده‌ نه‌وه (لاساویه‌که‌ره‌وه) یه‌، که‌ بزووتنه‌وه‌ی نه‌واند و ئاوازی ده‌رئه‌په‌راند، له‌ گفتوگۆکه‌ی خۆی بووه‌وه، هه‌رچی له‌ویدا بوو هه‌میسان له‌ شتیه‌ی خواناسیبه‌کی رواله‌تدا هه‌لسانه‌ سه‌رپێ و گه‌رانه‌وه بۆ مالتی خۆیان. منیش له‌ هاو‌رپیکه‌ی خۆم پرسى: (تایا ئێوه‌ که‌شیشتان نیبه‌؟).

گوتی: (نه‌ه). چونکه‌ که‌شیشه‌کان فریان به‌سه‌ر ئایینه‌وه نیبه‌، له‌ راستیدا هه‌ر که‌سی دل‌سۆزی خوا بی، له‌ توانایدا هه‌یه که‌ نیازی خوایی راسته‌ و راست له‌ ئاسمانه‌وه وه‌ربگرێ، بی ئه‌مه‌ی که‌ پتوبستی به‌که‌سیک هه‌بێ، که‌ بکه‌ویته‌ ناوه‌ند خوا و خۆیه‌وه!). پاش نه‌وه له‌ پیاوه‌که‌ جیا بوومه‌وه. منیش له‌ راستیدا سه‌رم سو‌رما بۆ له‌م تیره‌یه‌ که‌ بابه‌تانی راستی و بابه‌تانی چه‌وتی تیا کۆبوونه‌ته‌وه و خۆشی نازانی چۆن سه‌ریان لی ده‌ربکات!. ئا به‌م ره‌نگه‌ بۆژیانی (فۆلتیر) له‌ ئینگلته‌ره‌دا. به‌دریژی ئه‌وه‌مه‌ که‌ له‌ویدا مایه‌وه، هه‌ر شتی هه‌له‌سه‌نگاند، به‌لام قسه‌کانیشی نه‌چوونه‌ دل‌ه‌وه... له‌ راستیدا (فۆلتیر) هه‌رچیبه‌کی نه‌دی راست و ره‌وان نه‌یگێرایه‌وه، هیچی لی نه‌ئه‌شارده‌وه. که‌چی جار به‌جاریکی تیرکی ژه‌هراوی نه‌گرته‌ دل‌ی نه‌وه که‌سانه‌ی که‌ هه‌لی نه‌سه‌نگاندن. هه‌له‌سه‌نگاندنه‌کانی نه‌ویش به‌رامبه‌ر پیاوانی کلێسا و پیاوانی زرنگکاری ئه‌مه‌نده‌ زۆرن له‌ نه‌ندازه‌ نایه‌!.

له‌ بال‌باز ده‌ریاز نه‌بی و خۆی نه‌هاو‌رپیتته‌ باوه‌شی خاتون‌نێکی ده‌سه‌لاتداره‌وه فۆلتیر هه‌رچه‌نده‌ ژبانی ئینگلیزه‌کانی یه‌جگار پێ خۆش بوو به‌لام که‌ زانی به‌ره‌ه‌ست نه‌ماوه له‌ به‌رده‌میا که‌ بگه‌ریتته‌وه بۆ نیشتمان‌که‌ی خۆی، خۆی پێ نه‌گیرا له‌وه زۆرتر مینیتته‌وه له‌وی، ده‌مده‌ست گه‌رایه‌وه بۆ فه‌ره‌نسه‌. هه‌تا گه‌یشه‌ نه‌وه‌ی پرواته‌وه، چونکه‌ سه‌رمای ئینگلته‌ره‌ ئیسکه‌کانی فۆلتیری وشک هه‌له‌هیتا بوو، یاخود نزیکه‌ وشک هه‌له‌هیتانی کرد بووه‌وه... کاتیگیش ده‌ستی کرد به‌گه‌رانه‌وه له‌ کانگای دل‌یه‌وه نه‌بگوت: (من ئینگلته‌ره‌م خۆش نه‌وی به‌لام کۆژاوی نه‌وه‌م که‌ له‌ پاريسدا بژیم!)... به‌لام هه‌ر نه‌وه‌نده‌ پیتی نایه‌ فه‌ره‌نسه‌وه که‌ سێ سالی خشت بوو لیتی دوور که‌وتبووه، خۆی له‌ناو گێژاوی سه‌رگه‌ردانیبه‌کی گه‌وره‌دا دی، چونکه‌ یه‌ک‌یک له‌ نووسراو له‌ چاپده‌ره‌کان⁽¹⁾ هه‌ر له‌ خۆیه‌وه ده‌ستی کرد بوو به‌بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی نه‌وه نامانه‌ی که‌ له‌ ئینگلته‌ره‌وه فۆلتیر ناردبوونی بۆ هاو‌رپیکانی خۆی. به‌هیچ کلۆجیک فۆلتیر ئاگای له‌وه نه‌بوو بوو. جا نه‌وه نووسراوه‌ی که‌ نه‌م نامانه‌ی تیا بوو، چاره‌نوسی وا بوو که‌ که‌وتبووه به‌رده‌ستی خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌کانی فه‌ره‌نسه‌وه. فه‌رمانه‌ی وایی فه‌ره‌نسه‌یش نه‌وه نامانه‌ی وا هاته‌ پیتش چاوه‌ که‌ کۆمه‌له‌یه‌کن له‌ بیروباوه‌ره‌ ئاگرینه‌کان، به‌لام له‌ژێر په‌رده‌ی قسه‌ی نه‌سته‌ق و گالته‌وه‌گه‌پدا خۆیان شارده‌ته‌وه... نه‌مه‌یش له‌ وه‌ی نه‌وه فه‌رمانه‌ی واییبه‌دا نه‌بوو که‌ خۆی لی بێ ده‌نگ بکات. له‌به‌رئه‌وه بریاری دا که‌ فۆلتیر بگیری... به‌لام فۆلتیر نه‌یویست بگه‌ریتته‌وه بۆ (باستیل). چونکه‌ جاره‌کانی پیتشوی نه‌وتی له‌بیر نه‌چوو بووه‌وه،

له بهرتهوه خوئی له دهست بالبازهكان پرزگار كرد و خوئی هاویشته باوهشی (دی شاتیلیه) خاتوونهوه!!...

نهم ئافره ته پيش كه پايه ی (ماركيز)ی هه بوو، مېرردار بوو. له مېررده كه پيشی سځ منالی هه بوو، جا له بهرتهوه هېشتا هه رزه كار بوو تا ماوه يهك خوئی له دايكيتی خوئی چيشتبوو. بهلام زوړی پېته چوو بوو كه له ژيانی ژن و مېردي تېری خوارد بوو. هه روه ها له تاره زوړی دايكيتيش تېری خوارد بوو، ئيتر به دووی شتيكي تر دا ئه گه را، له مېردي به ولاوه، له منال به ولاوه... بۆ دلداريک ئه گه را كه تيماري دهردي دلې بکات!... ئه و نه ده هه بوو خاتوون به هه موو پياويک شاد نه ئه بوو كه بيکات به دلداري خوئی ئه و ئه و ی به پيويست ئه زانی، كه يه کيک له ناو ئه وانه دا هه لېبېرئې كه خاوه نی زانست و ويژه بن. چونكه خاتوون، خوئی له خيزانی زانست و ويژه بوو. شه وگاری به وه رۆژ ئه كرده وه، به دوو رېين سه پيري ئه سستېره كانی ئه كرد. كاتيکيش ده ستي بېه رزايه، خه ريكی نووسراويکی زانستی ئه بوو بيگورپته سه ر زمانی فه ره نسپيه ی يا خود خه ريكی ليكولپينه وه و تيگه يشتنی كومه له هونراويه ك ئه بوو. بيجهگه له وه بيش ئافره تيکی شوخوشه ننگ بوو، دلې پياوي کيش ئه كرد بۆ خوئی، ته نانه ت له زوړيه ی ئافره ته كانی سه رده می خوئی به جوانتر دانه را جا تيگه ليی ئه و له گه ل قوئتيردا به بابه تيکی بهر ناوه ژوو دانه را... چونكه چي له وه پيچه وانه تر بوو كه جوانترين ئافره ت و ناشيرينترين پياو دلداري بکهن؟! ئه و نه ده هه بوو تيگه يشتوويی و پيگه يشتوويی هه ر دوو كيان به س بوو بۆ ئه و ی كه پيكيان به يتي!....

خوئيه وستی و هه ی بابته ی ناوازه يان ئه هينايه ميخيه وه

قوئتيريش ئه و ی به هه ل زانی كه مېرده كه ی ليی دوو كه وتبووه وه. خوئی كرد به گه وړه ی ئافره ته كه و ماله كه پيشی!... ئه و كوئشكه ييش كه له (ميراي) دا بوو، تيا ئه ژيان، بوو بووه بابته ی گفتموگوي كومه لايه تيبه كانی ئه و سه رده مه. چونكه ره وشت و خوويان له ناو ئه و كوئشكه دا يه جگار سه ير بوو!... خوئی وا راهينا بوو كه هه ر دوو كيان زوو له خه و هه لئه سان. هه ر كه سه يان خه ريكی خوئنده وه و ليكولپينه وه ی خوئی ئه بوو، كه كاتيش خوئی ئه دا له ده و نيو، زه ميک نانيان ئه خوارد، دواي ئه وه قوئتير هاوړپيکاني خوئی بانگ ئه كرده جي نووسينه كه ی خوئی. تا ماوه يهك گفتموگويان ئه كرد. له پاشا قوئتير ئه وانی به جي ئه هيشت. ئه و انيش خه ريكی خوئ رابو و اردن و كات كوشتن ئه بوون هه تا ئه گه يشتنه

(۱) ليته دا ماموستا مه به ستي له مه يه: (احد الناشرين).

كاتی نۆه می ئیواری، ئه وده مه خوانی شیوان ئه پرازينرايه وه. جا له و كاتانه دا كه قوئتير خه ريكی خوئنده وه ی نووسراوه كانی و ليكولپينه وه كانی خوئی ئه بوو له ژووري نووسينه كه يدا. كه س له و ميوانانه، رايه ی نه ئه كه وت سه روتی لي تيک بدات، يا خود ته نگه تاوی بکات. ئه گينا له كوئشكه كه دهرته كرا!... ئنجا قوئتير و مارکيزی خاتوون له گه ل ميوانه كاندا دانه نيشتنه سه ر خوانه كه. ده ستیان ئه كرد به گفتموگو كردن. تا پييان ئه كرا مه ييان ئه خوارده وه. كاتي كه بلاوه يشيان لي ئه كرد، هيچ له كه لله ياندا نه ئه ما، نووستن نه بچ!... جا له ناو ئه م ژيانه سه رسورپينه ره دا، قوئتير نووسراوه ناوازه كانی خوئی داناوه، وه ك: (جيهان به و چه شنه ی ئه گه رې)، (راستگوي) (شاگردی سروشت) (كچه شای بابل)، (لويسی چوارده هه م) (وتاريک له بابته ره وشت و خووه وه).

هيندييه ك له پاريسدا

ره نگه نووسراوی (شاگردی سروشت) له هه موو نووسراوه كانی تري بيروباوه ره كانی قوئتيري زوړتر دهرپري بچ. چونكه له ويذا قوئتير لاويک له هيندييه سووره كان پيشان ئه دات كه له ئه مه ريكاهه كوچی كرده وه بۆ فه ره نسه. كاتيک ئه زانی زوړانبازيه كي توندوتير روو ئه دات له ناوه ند خوئی و كرده وه و ره وشته كانی كومه لايه تی فه ره نسه دا له گه ل ئه و دوو روويی و پشی پشی كردنانه دا كه له ناو ئه و كومه لايه تيبه دا په رهيان ئه سه ند چ له ناو پياوani جيهانی و چ له ناو پياوani ئايينيدا... جا چونكه هيندييه كه بيروباوه ره كانی ئايين راسته وخو له ئينجيله وه وه رته گري، كاتي ئه يه وي خوئی بخاته ناوه وه، ئه چيته ناو رووباره كه وه، له شی خوئی ئه خاته ناو ناوه كه وه تا ئه گاته گه ردي. به لام پياوه ئايينيه وشكه كان، وای تي ئه گه يين كه له ناو به خو دا كرددنا ئيستاكه ئه و شيويه به كار ناهيترئ!.

ئنجا هيندييه كه له رووباره كه ديته دهره وه. روو ئه كاته كلپسا، تا له ويذا، دان به گوناوه كانی خوئی دابنچ. پاش ئه مه ی له وه ئه بيته وه، ناکاته نامه رديی، كه شيشه كه له جيگا كه ی خوئی ئه هينيتته دهره وه، بۆ ئه مه ی خوئی بچيته جيگای ئه و. ئه و ييش له كه شيشه كه ئه خوازي، كه راز و نه يني خوئی بۆ بگيرپته وه و دان به گوناوه ی خوئيشيا بنچ، له به رده ميا. پيی ئه لي له راستيدا ئينجيل ئه لي: (گوناوه و راز و نه يني دلې خوئان بۆ يه كتر بگيرنه وه و دانيان پيا بنين). لاوه ساكاره كيش، سه رسام ئه بي. له و شيوه هه ليه ی كه شارستانيه كان باوه ر و بيرو ئايين و كرده وه و ره وشتی پاکی پي ئه گه ن.

ئەنجامى ئەمىش ھەر بەۋە ئەگات، كە قۇلتىر خۇي پىي گەشتىبوو. ھىندىيەكانى وا ئەھاتە پىش چاۋ، كە ھەرچەندە بەدرندە دائەنرەن، بەلام لە فەرەنسىيەكان ھەر چاكترن. چونكە ئەوانە خوتىرەن، فرۇفېلبازن!. رەنگە ھەر تەنبا ھۆبەكەش ھەبى بۆ ئەۋەدى كە قۇلتىر لەناۋ ھەموو پىاۋەكانى كلىسادا، ھەر دللى بە (پاپا ئەسكەندەرى سىيەم) دا چوو بوو. ئىتر ھەرچى سەر بەكلىسا بوۋايە لەو پىاۋانە ھەزى لە چارەى نەئەكرد. ھۆبەكەش ئەۋەبە كە ئەم سەرەكە ئابىنىيە (ۋەك گەورە خاۋەن كۆشكەكان نەبوو... ئەبوست بەندەكان ئازاد بىكات، نەك ئازادەكان بىكات بەبەندە!... ئەيشىگوت: دەنگى نەتەۋەكان، دەنگى خوان!... ھەر مرۇقتىكەش بىھەوى ژيانىكى پاك و پوختە رابوتىر، تا سەر، پىويستە ھۆشى خۆى بەكار بەيتى. چونكە خوا بۆبەكا ھۆشى بەخشىۋە بەمرۇت، كە خۆى پى پبارتىر، ۋەك پەر كە داۋبەتە بەبەلەۋەر و، خورى كە داۋبەتە بەگىانلەبەر!...).

قۇلتىر لە ناۋەند خوا و كلىسادا

جا ھەر لىرەدايە كە قۇلتىرمان ۋەك پىاۋىكى خواناسى، خاۋەن ئابىن دىتە پىش چاۋ. ئەۋەندە ھەبە خواناسىنەكەى ئەۋ لەو جۆرە خوا ناسىنە بوو كە ھەموو رۇشنىبىرەكان ھەيانە، لە ھۆشەۋە ھەلئەقۇللا و، ئەرژايە ناۋ دلئەۋە... جا لەبەر ئەمە بوو كە قۇلتىر بەچاۋىكى ھۆشمەندانەۋە سەبىرى راستىيەكانى ئابىنى ئەكرد ھەرچى لەگەل بىرى دروستدا رىك بىكەوتايە پەسندى ئەكرد ھەرچىيەكەش پىچەۋانەى ھۆش بوۋايە بەرپەرچى ئەدايەۋە... گىروگفتى گىرنگ بۆ قۇلتىر ئەمە بوو: (تۆ بلىيى خوا ھەبى؟) لە راستىدا لاي قۇلتىر ھىچ گومانىك نەما بوۋەۋە كە چاۋدېرى كىرەنكى خاۋىي لە ئارادايە و ئامانجىكىشى ھەبە بۆى تى ئەكۆشى. كە ھەر ئەۋە ئەم جىھانە رىكۆپىك و پىر ۋەدەكارىيەى دروست كىرەۋە. بەلگەبىشى ئەۋە بوو (كە ئەۋ ئەستىرانە ھەربەكەيان لە شىۋەبەكى رىكۆپىكدا بەرپىگاي خۇيدا ئەسورپىتەۋە. ھەموۋىشىيان چەند ياسايەكى رىكۆپىك ئەيانبات بەرپىتە... جا ھەرۋەك (كاترەمىر) بەلگەبە بۆ ئەۋەى كە (دروستكارى كاترەمىر) ھەبە. ھەرۋە جىھانەكەى ئىمەبىش بەلگەبە بۆ ئەۋەى كە دروستكارىكى ھەبە... بەم جۆرەبىش قۇلتىر ۋەرامى ئەۋانەى ئەدايەۋە كە ئەيانگوت جىھان بەرپىكەۋت پەيدا بوۋە، ئەبىگوت: (ئەم بىرە تەۋاۋ بى ھېزە. چونكە بوۋنى ھۆش، بەتەنبا، بەسە بۆ ئەۋەى كە بىچەسپىتەتە دلئەۋە، كە ھۆبەكى تر ھەبە بۆ بوۋنى جىھان، نەك رىكەۋتەى پروت.

چونكە لە تواناي رىكەۋتەى تەۋاۋدا نىبە كە ھۆشى خاۋەن بىر دروست بىكات. ئەمەبىش

ھەر لەۋە ئەگات كە ئەۋ خەرەكەى ئەگەرى لە توانايدا نىبە ئەۋ كرىكارە دروست بىكات، كە ئەبىخاتە گەر. جىھانىش برىتىيە لە خەرەكىكى گەرە. بوۋنى خەرەكىش بەتەنبا بوۋنى كرىكارىكى پى ئەۋى كە بىخاتە گەر لىرەبىشدا كرىكار برىتىيە لەۋ مرۇقتەى كە بوۋنى پىويستە، بۆ ھەلسوۋراندنى كاروبارى جىھان!... ئەمەبىش گوترا: كە ئەۋ جىھانەى بەلای قۇلتىرەۋە ۋايە كە جىھانىكى رىكۆپىكى پىر ۋەدەكارىيە و لە ھۆبەكى خاۋەن ئامانجەۋە پەيدا بوۋە، تەنبا برىتىيە لە جىگايەكى پىر كەموكۆپى و ئازاۋە و تىكچوۋن... چونكە بلاۋبوۋنەۋەى كەموكۆپى و بەدخوبى لە جىھاندا، بەلگەبە بۆ ئەمەى ھەرچى قۇلتىر گوتوۋبەتى پىچەۋانەى راستىيە. ئەۋەتا مرۇقتى ھەزار توشى گەلىك سەرگەردانى دى بەھزى نەخۆشىيە گران و كارىگەرەكانەۋە كە توشى دىن... ھەرۋەھا توشى بوۋمەلەرزە دى، ۋەك (بوۋمەلەرزەى لىشېۋنە) كە ھەزارانى كوشت، بىجىگە لەۋانە توشى دەرد و شەروشۋىر و تاۋانىش دى. ئەى ئەمانە ھەموۋيان بەلگەنەن بۆ ئەۋەى كە جىھان كەس دروستى نەكردوۋە؟! بۆچ ئەمە ئەچىتە مىشكەۋە كە دروستكارىكى ژىر و باۋكىكى دلئەۋە، جىھانىكى وا دروست بىكات كە ئەمەندە پىر بى لەم ھەموو دەردىسەرى و ناخۆشى و كەموكۆپىيانە؟! بەلام قۇلتىر بەرپەرچى ئەم قسەبەبىش وا ئەداتەۋە، كە ئەللى: (نەء وا نىبە. چونكە خوا ياسايانى وا دروست ئەكات كە ھەموو بەگنەۋە، تا ھەموو جىھان بەپىي ئەۋ ياسايانە پروت بەرپىتە. ئەۋ لەمەدا تەماشاي كەرت و پارچەكان ناكات، گوى ناداتە بابەتى ۋرەدە.

بۆ ۋىنە: ئەم پىاۋە ئەمرى، بۆ ئەمەى بەكىكى تر لە داىك بىن. جا لەمەۋەبە كە جىھان بەجۆرەكى وا ئەپرات بەرپىتە، كە ھەموۋدەم تازە و جوان و بەھىز بنوتىن. ھەرچەندە ئەۋ تازەبوۋنەۋەبە بەكەللىكى (گشت) جىھان دى، بەلام دللى ھەندى كەسبىش برىندار ئەكات... ئەۋەندە ھەبە، باۋەرىيەكى وايش لە ئارادايە، كە بارى ئەم ناخۆشى و سەرگەردانىيە تاكوتەرايىيانە سووك ئەكات. چونكە خاۋى ژىر و تىگەبىشتوۋ زۆرى پىناچى پاداشى مرۇقتە چاكەكان ئەداتەۋە. تۆلەبىش بۆ زىان لىكەۋتوۋەكانى جىھان ئەكاتەۋە. بەم رەنگە ياسا فەرماندارى خۆى ئەكات و دادپەرۋەرىيەش جىيى خۆى ئەگرت. لە جىھانىشدا ھىچ شتىك نىبە ئەۋەندەى بەند و باۋى خاۋانەناسىن زىانبەخش بى. چونكە مرۇقتى خاۋانەناس بەئەندازەبەكى وا بەدخوۋ ئەبى، ئەگەر دەستى ھاۋرىكەى خۆى بگوشى ياخود خەنجەر بدات لە دللى، بەلای ئەۋەۋە ھىچ جىاۋازىيەكى نىبە... ئەۋ ھەر ئەۋەندە لەۋە دللىيا بى كە كەس چاۋى لىي نىبە ھەرچى كەتنىك ئارەزوۋ بىكات ئەيكات. ئەمەبىش دىبارە كە واى لى

دئ. چونکه ئەو باوەری نییە بەوەی که خوا چاوی له کردەووەیەتی یان خوا سزای ئەدات، یان پاداشی ئەداتەوه. جا ئەگەر (خوانەناسین) بەمجۆرە نەنگ و ناپەسەند بێ، (وشکیش له خواناسیندا) لەمەندە زۆرتر نەنگ و ناپەسەندە. جا لەبەر ئەوە پێگای هەرە باش ئەوێهه که وەتبیته ناوێند خوانەناسین و خواناسینی بێ هۆشانه و وشکەوه!...) بەم رەنگه فۆلتیترمان له هەموودەمدا وا چاوی بێ ئەکەوێ: بەرپەچی خوانەناسین ئەداتەوه و، باوەر بەخوا ئەهێنێ بەلام نە باوەر بەکلتیسا ئەکات نە بەپیاوانی ئایین. که گفتوگۆیش ئەکات، هەرگیز لەوه واز ناهێنیت که جار لەسەر جار توانج و پلاریان تێبگرێ... ئەوانە بەلای فۆلتیترەوه، ئەو خواناسە مێشک و شکانەن، که خۆیان ئەکەن بەرپاوەر له ناوێند خوا و مەزقەدا. بۆچ خوا پێویستی بەکەس هەیه لێی بپارێتەوه، تا بەخشنەویی و میهرەبانی خۆی له گەڵ دەستکرده کانی خۆیدا بنوێنێ؟!...

خەفەت هێرش بۆ دلی راستی پەرست ئەهینێ

له گەڵ ئەمانەیشدا، هەمووی (فۆلتیتر) چ له تەماشاکردنی ژياندا، چ له رەوش و کردەوه کانییدا له ژياندا هەر وهک مەنالییک مایه وه... چونکه هێشتا تووشی خەموخەفەت نەهاتبوو. هیچ راستی پەرستیکیش ناتوانی کەینه و بێهەن و گێروگرهفته کان بەدلتسۆزی و وردبێنییه که وه چاره بکات، هەتا له پێشدا هۆشی له ناو بۆتەهی خەموخەفەتدا نەتوایتەوه. چونکه هەر بەهۆی خەموخەفەتەوه پێ ئەگات و له نەنگەری خۆی رانه گریت!.

فۆلتیتر وهک مەنالییک مایه وه له بێرکردنەوهی ئەوروپاییدا، که بەنازداریی ژیا بێ، تا دلدارەکهی و چاودێریکه ره کهی، (دئ شاتیلییه) خاتوون مرد و چوو له ناو خاکه وه. ئەوکاتە سالی ۱۷۴۹ بوو. ئەمە یه کهم سه رگهردانی ژيانی بوو، که به سه ریا هاتبێ... فۆلتیتر له ناکاو له خەوی کامه رانی راپه ری، که تەماشای کرد: ئەوا ژانێک بەدلی گەبشتووه؛ که هەرگیز لەوه پێش نەبیدیوه بەخۆیەوه. خەموخەفەت دلی داگیر کرد و گوشی. بەلام وریایشی کردەوه!... دوايي، فێری ئەوهیشتی کرد که ژيان هەر بریتی نییە له بەزم و پێکه نین و گالته کردن بەم و بهو. له راستیدا گەلێک بابەتی تریشتی تیا به؟. بابەتی وایشی تیا به، که زۆر پێویستی به چاره کردن هەیه، چونکه ئازاره کانی مەزقەفیه تی له وانه نین که به خێنه پشتمگۆی. هەر وه ها له وانه یشت نین که به ئاسانی چاره بکری. ئەوانه، له راستیدا پێویستی یان بەدەستی پیاوچاکان هەیه که دایانم رکێنیتەوه!.

جا له و کاتەدا که ئەو که وتبووه ناو گێژاوی ئەم سه رگهردانییه تازه یه وه و، ئەم

تاقیکردنەوه تازه یه وه، له پەر له فەرەنسه دووریان خستەوه. ئەمەیش کاریکی شارەزایانەهی چاره نووس بوو، که ئەویست ئەم هۆشه خاوهن تیزکردن، به جاریک له هەموو خۆشه و بیستیکی دلی خۆی بێ بەش بهیلتیته وه جا له پاش ئەمەهی فۆلتیتر تووشی ئەو هەموو دەرد و ئازاره دەروونیانه هات و خەفەت و سزای بێ ئەندازەهی چێشت، فێری ئەوه بوو و توانی له دەرد و ئازاری کهسانی تریشت تیبگات. له بهر ئەوه که کاره ساتی بومە له رزه کهی (لیشبو نه) ی بهرگۆی کهوت، له سالی ۱۷۵۵، که به هۆی ئەوه وه سی ههزار کهس له ناوچوو بوو، (فۆلتیتر) دەستی کرد به بێرکردنەوه له وه: که ئەبێ چەند دلدار مردب؟، چەند خۆشه و بیست به هۆی له ناوچوونی خۆشه و بیسته که یه وه سه رگهردان بوو بێ؟ چەند دایک بێ مەنالی مایته وه؟، چەند باوک خێزانی له ناوچوو بێ؟ چەند مەنالی بێ باوک و دایک مایته وه؟. فۆلتیتر که بیری له مانە ئەکرده وه، به جاریک هەناوی ئەکه و ته خواره وه! فۆلتیتر که له وه پێش هەر بریتی بوو له نووسه ریکی پێکه نین هێنەر، به هۆی ئەم کاره ساتانەوه که روویان ئەدا له خۆی و له کهسانی تر بووه راستی پەرست. له بهر ئەوه هەرچی قینیکی له دلا هه بوو به کلتیسی رشت... ئەه. به کلتیسی نەرش، به کار به دهستانی کلتیسی رشت، ئەوانه ی که باش له گیانی چاوپوشانهی^(۱) ئایینی تێنه گەبشتن، دەسه لاتە گیانییه کهی خۆشیا ن هەر بۆ که لکی خۆیان به کار ئەهینا، له بهر ئەوه دهستی یان دا بووه سه رکیشتی له ئایین و له خوا و وشکی له ئاییندا. فۆلتیتر ئەیگوت: (بام ئەو که سانهی، که به دبی ئەکەن^(۲)) له گەڵ ئاییندا، له ناو بیهین، بام له و که سانه ریز بگرین که به گژ ئەو مەزقە خراپانه دا ئەچن!..).

فۆلتیتریش هیچ رۆژتیک له رۆژان نە یگوتووه خوا نییە به پێچه وانەهی ئەوه باوەر پێکی ته وای به خوا هه بوو... هەموو جاریک ئەیگوت: (تەنانەت ئەگەر خوایش له ئارادا نەبێ، پێویسته بۆ ئەو (بوون) یک (دابەهین)!)... ئەوه نده هه بوو، ئەو خوایهی که (فۆلتیتر) باوەری بێ هینا بوو، ئەو خوایه به چنگه به زه برۆزه نگه نه بوو، که ئەمە نده دلی ره ق بێ، پیاو زنده قی لێی بچی وهک پیاوانی ئایین پیشانی مەزقەفیان ئەدا... له راستیدا خوایه کهی فۆلتیتر، بریتی بوو له (بێرکردنەوهی هەرە بلندی جیهانی). باوکیکی دادپه روه ر بوو. نه نه ته وه یه کی پێش نه ته وه یه کی تر ئەخست، نه نیشتمانیکیشتی پێش نیشتمانیکی تر

(۱) گیانی چاوپوشانه: روح التسامح.

(۲) یان: که به دکاری ده کهن.

ئەخست، نە پەرستگاھىكىشى ئەخستە سەرۋى پەرستگاھكانى ترەوہ!...

بەم رەنگە (قۇلتىر) رەنجىكى زۆرى ئەدا لە پىناو ئەو دەدا كە چاوپۆشىنى ئايىنى لە ناو جىھاندا بلاو بكا تەوہ. قۇلتىر كە دوروشمە كەى لەو پىشى ئەمە بوو: (پىبىكەنە و كەسانى تىرش بەيئەنرە پىكەنەن)، واى لىھات كە دوروشمە كەى بەم رەنگە لى بى: (بىر بكەرەوہ و، كەسانى تىرش بخەرە سەر بىر كەردنەوہ!...). ئا بەم رەنگە (قۇلتىر) بووہ راستىپەرستىكى راستە قىنە!...

نەپوئىست بەپرتە قالىك دابىرى

جا (قۇلتىر) كە كەوتبووہ ناو ئەم شۆرشى ھۆشەوہ، لە ناو خانوويە كدا دائەنىشت كە لە شارى (قىرىنى) دا بوو، لە ناو خاكى (سويسرە) دا، لە نرىك سنورى فەرەنسەوہ. بەلام (فرىدرىكى ھەرە گەرە) كە ئەو دەمە خونكارى (پروسىا) بوو، بانگى كەردە لای خۆى، كە لە گەل خۆيدا بىئىتەوہ، تا وەك راوئىزكارىكى خويندەوارى كەلكى لىتوەر بگرى. (قۇلتىر) ىش گوتىزايەوہ بۆ لای (فرىدرىك)، ماوہىك لە ساىە و، پەناى ئەو دا حەساىەوہ. لەو دەمەدا زىرەكىيە تىزەكەى (فرىدرىك) ى بەلددا چوو بوو. تا لە پر لە ناكاو بەكىك لە پىاوەكانى (فرىدرىك) ھاتە لای و پىى گوت خونكار، لە سالىك زۆرتەر چاوەروان نابى كە ئەو لە ناو ئەو كۆشكەدا بىئىتەوہ... خونكار بەلاىەوہ وا بوو، كە ئەو ماوہىەى بەسە بۆ ئەمەى ھەرچى زانىارىيەكى بوى لە (قۇلتىر) ەوہ فبىرى بىى... چونكە ئەوہ بەمىشكدا ناچى كە (پىا و ئاوى پرتە قالىكى مژى، توپكەكەى بەدەستى خۆبەوہ بەيلىتەوہ...). (قۇلتىر) ىش وىستى ئەو ئارەزووہ لە خونكار بشىوتى، لە بەرئەوہ گورجوگۇلانە لىبى جوئ بووہوہ... (پىش ئەمەى پرتە قالىكە بژىت، وىستەم خۆم لە دەستت رزگار بكەم!). ئىتر (قۇلتىر) گەرەپاوە سەر راستىپەرستىيەكەى خۆى، خۆى ھاويشتە ناو كەمەرەى (دېدىرو) ^(۱) و (دالامپىر) ^(۲) و (كوندرسىيە) ە ھەر چوارىشيان دەستيان كەرد

(۱) دىدرۆ Diderot: ۱۷۱۳-۱۷۸۴ فەيلەسوفىكى فەرەنسى بوو، سەرەتاكانى بى باوهرى و فەلسەفەى عەقلىنى لە چەرخى ھەزەدا بلاو كەردەوہ. ئەنسىكلۆپىدىيە دامەزراند و سەرپەرشتى دەرچوونىشى كەرد.

(۲) دالامبىر D'Alembert: ۱۷۱۷-۱۷۸۳ نووسەر و فەيلەسوف و حىسابگرىكى فەرەنسى بوو، لە دانەرانى (دانرە المعارف) ى فەرەنسى و ئەنسىكلۆپىدىيە، لەوانە بوو كە بەگومان بوون لە ئايىن و فەلسەفە.

بە بلاو كەردنەوہى بىروباوەرەكانى خۆيان بۆ ئەمەى رىگايەك بكەنەوہ بۆ شۆرشى گەرەى فەرەنسە ھەرەوہا بوونە ھاوكارى يەكتر لە دامەزراندنى نووسراوى (كۆمەلە زانىارى بىرى سەرەست) دا... جا ھەرچى خاوەنەكانى نووسراوى (كۆمەلە زانىارى) يەكە بوون، قۇلتىريان بەمەسىحىتىيەوہ (بەدناو) ئەكەرد. كەچى مەسىحىيەكانىش ئەويان بەخاوەناسىيەوہ بەدناو ئەكەرد!.

كلىسايەك بۆ خوا و كارخانەيەكىش بۆ كۆمەلەيەتى!

لە شىتوہىكى فراوانتردا گەرەپاوە سەر ژيانى بىروباوەرەكانى پىشوى خۆى. دەستى كەرد بەدانانى چىرۆك و چىرۆكى لاسايى مەرگەسات و نووسراوانى مىژوو... بىجگە لەوہ خۆبىشى خەرىك كەردبوو بەئامادەكەردنى فەرەنگىكى راستى پەرستىيەوہ جا لە گەل ئەمەيشدا كە ئەم ئەركە گەرەپاوە بەسەرشانەوہ بوو، دەستبەردارى ئەو ەيش نەبوو كە ھەموودەم بچى بەگژ زۆردارى و سەركىشىدا، لە ھەموو شىتوہىكىياندا... بەلام ئەو لە سنورى ئەو ەيش چووہ دەرەوہ، كە ھەر بەقسە لەسەر زۆرلىكران بكا تەوہ، دەستى كەرد بەيارمە تىدانىكى راستە قىنەيش... ھىتاي كارخانەيەكى كەردەوہ بۆ كاتۆمىر دروستكەردن. ھەر بەو مەبەسەى كە بى كار و فرمانەكانى شارى (قىرىنى) ى پى بخاتە كار. تا ئەھات لە يارمە تىدانىياندا چىستوچالاكى ئەنواند، تەنانەت واى لىھات خۆبىشى لە فرۆشتنى بەرھەمەكانى ئەم كارخانەيەدا كارى ئەكەرد، ھەرچىيەكىشى لى دەست بكەوتايە، لە پاش گىرەنەوہى دەست ماىەكەى، ھەمووى دا بەش ئەكەرد بەسەر ئەو كەسانەدا كە لەو كارخانەيەدا كاريان ئەكەرد! جا لەبەر ئەوہى (قۇلتىر) باوهرى بەوہ ھەبوو كە ئەبى ھەموو كەس لە پەرستندا سەرەست بى، كلىسايەكى دروست كەرد پىشكەش بەخوای كەرد، بۆ ئەمەى رى بدات بەھەموو كەس كە خۆشى لەم سەرەستىيە بىين، لە تۆلەى ئەو دەدا كە ئەو كەسانەيش لە لايەن خۆيانەوہ رى ئەو سەرەستىيەى بەدەنى كە كەس نەپەرستى!...

بەكورتى، (قۇلتىر)؛ پىغەمبەرلىك بوو بۆ وريا كەردنەوہى تەنەوہكەى خۆى، تەنانەت (سانت بوف) ^(۱) بەمچۆرە قۇلتىرى پىشانداوہ، گوتوويەتى: (لە ھەموو لاىەكەوہ مەرۆف ئەھاتنە لای راوئىشان پى ئەكەرد بۆ چارەكەردنى گىروگرفتەكانى خۆيان يارمە تىيان لى

(۱) سانت بوف Sainte - Beuv: ۱۸۰۴-۱۸۶۹ نووسەر و رەخنەگرىكى فەرەنسى، برادەرى ئىككەتور ھۆگۆ و ئەلفرىد دى قىنى بوو، لە بەرھەمەكانى: وىنە ئافرەتان، رازەكانى دووشەمە و بۆر رۆيال.

دلئی له زیږ دروستکراوه!... (بنیامین) یش زوری له (ځولتیر) کرد که پیرزبایی له کوره‌که‌ی بکات. که له‌گه‌ل ځویدا هینابوویه لای بو چاوپیکه‌وتنی. (ځولتیر) یش دستیکه هینا به‌سهری مناله‌که‌دا و گوتی: (خوا و سهریه‌ستی)!... هم دوو وشه‌یه‌یش، هر نه‌وانه بوون، که به‌دریژایی ته‌مهنی ځوی، کردبوونیه ناوهرۆکی راستی په‌رستییه‌که‌ی ځوی!....

ته‌واو بوو

نه‌خواست)... هیچ رۆژتیکیش نه‌وه رووی نه‌داوه که (ځولتیر) ده‌ستی نابی به‌رووی که‌سپکه‌وه و ریگای پیشان نه‌دا بی، یاخود یارمه‌تی نه‌دا بی... که‌چی له‌گه‌ل نه‌ویشدا تیره‌یه‌ک هه‌بوون له‌ناو مرۆفایه‌تیدا، ځولتیر به‌زیه‌ی پیا‌یاندان نه‌هاته‌وه... هه‌رگیز ری پی به‌که‌سپشیان نه‌ه‌دا بیته لای بو چاوپیکه‌وتن... نه‌و تیره‌یه‌یش راوکه‌ره‌کان بوون!

وا ری‌ککه‌وت، جاریک یه‌ک‌یک له‌و راوکه‌رانه هاته ماله‌وه بو لای. تکایه‌کی زوری کرد که چاوی پی پی بکه‌وی. (ځولتیر) یش به‌به‌رده‌سته‌که‌ی ځوی گوت: (پی بلئی نه‌خوشم، نزیک بوومه‌ته‌وه له‌مردن). به‌لام راوکه‌ره‌که نووچی گرت له‌سهر چاوپیکه‌وتنی. نه‌مجاره‌یش ځولتیر به‌به‌رده‌سته‌که‌ی ځوی گوته‌وه (که‌واته پی پی بلئی مردووم) به‌لام به‌رده‌سته‌که هاته‌وه لای ځولتیر، تکای نیچیره‌وانه‌که‌ی بو گیترايه‌وه که نه‌یه‌وی هه‌ر لاشه‌که‌ی بیینی، تا ری‌زگرتنی ځوی پیشکه‌ش بکات. ځولتیر یش هیچی بو نه‌مایه‌وه پی پی بلئی نه‌وه نه‌بی که به‌به‌رده‌سته‌که‌ی ځوی گوت: پی پی بلئی تازه نیمه ناشتومانه و پراو‌ته‌وه، داومانه‌ته دست دیو، جا نه‌گه‌ر هه‌ر ویستی بیینی، نه‌وا پی پی بلئی بام بچی بو دۆزه‌خ!.

خوا و سهریه‌ستی و دل‌تیکیش له زیږ

که ته‌مهنی (ځولتیر) گه‌یشته هه‌شتا و سئ سالی، خه‌موخه‌ف‌ه‌ت و دل‌ته‌نگی گه‌یشته نه‌ویه‌ری! ئنجا که هه‌ستی به‌وه کرد خه‌ریکه له‌ش بنیته‌گله‌وه، سه‌ریکی له‌ شاری (پاریس) دا بو مالتا‌واپی کردن. نه‌و خو‌شی و چلو‌نبیه‌ش که له‌ویدا له‌گه‌لیا کرا نه‌وه بوو که لاساییکردنه‌وه‌ی یه‌ک‌یک له‌ چیرۆکه‌کانی ځوی به‌دی کرد... به‌لام نه‌وه‌نده‌وه‌روونی پی پی ورووژا برستی برا، پی پی نه‌کرا به‌رگه‌ بگری. ئیتر نه‌وه دوا جاری بوو که بتوانی له‌ناو کۆبوونه‌وه‌یه‌کی گشتیدا ځوی ده‌ریخات. (ځولتیر) له‌ناو جی‌گا‌که‌یدا که‌وت. کز و لا‌واز بوو، نه‌خو‌ش که‌وتبوو. له‌پیش مردنیا به‌ما‌وه‌یه‌ک (بنیامین فرانکلین)^(۱) راستی په‌رستی به‌نا‌وبانگی نه‌مه‌ریکا، که له‌و ده‌مه‌دا بوو بووه راسپی‌ر‌راوی خاکه‌که‌ی ځوی له‌ فه‌ره‌نسه‌دا، رۆژتیکیان هاته لای بیینی... (ځولتیر) له‌و کاته‌دا له‌ جی‌گا‌که‌یدا که‌وتبوو... سکالای دلئی ځوی بو کرد، گوتی: (من هه‌روا هه‌ست نه‌که‌م به‌خو‌م که په‌یکه‌ری‌کم و دوو پی‌م بو کراوه له‌ قوری تازه‌دا!!) (بنیامین) یش وهرامی دایه‌وه گوتی: (به‌لئی وایه. به‌لام

(۱) بنیامین فرنکلین Franklin: ۱۷۰۶-۱۷۹۰ زانا و سیاسه‌مه‌داری نه‌مریکایی، له دامه‌زرتنه‌رانی سهریه‌خویی ولاته‌که‌ی، شیشی هه‌وره بروسکه‌ی دا‌هینا.

زانستى خۇناسىن

هونهری سرهوت به خودان

ئه گهر چه زده که بیت زۆرتر نازا و بی باک بیت، مهند و زرنگ بیت، خۆت رابگری، پشت به خۆت ببهستی، به هیز و توانییت له فرمان و یاریکردندا، زۆرتر به هیوا و دم به پیکه نین بیت... ئەوا ئەم نووسراوه، بخویننه رهوه، راسته و راست ده تگه بیینی به و نامانجانە...

نوسه ری: دیلفرید نۆرثفیلد

پیشه کی

پهیتا پهیتا، ههر شتی دووباره کرایه وه، ئەنجامی سهیر سهیری لی پهیدا ده بی. ئەو دم له و کاته دا بۆ ده رکهوت که خه ریکی تهن دروستیی خۆم بووم. خه ریکی کاریک بووم پۆژانی به سه ردا تیپه ری، هیچ گۆرانیکم له خۆمدا نه دی. به لām ئەمه وه ری به رنه دام. ههر له سه ره ئەو ریگه یه رۆیشتم که گرتبووم. پاش ماوه یه ک، کوتوپر، ههستم کرد به پیشکه وتتیکی کهم له تهن دروستیما. ئەم پیشکه وتنه کهمه بۆی ده رخستم که ئەو ریگایه ی گرتبووم راسته و راست ده مبا بۆ سه رکهوتن.

که واته ده بی ئەو نامۆژگاریبانه ی له م نووسراوه دان، سه رتاپا، به جییان به یینی. بۆی هه یه، جاری و رووبدات، تا ماوه یه کی دوور له تاریکیدا فرمان بکه ییت.

به لām مه وهسته. له سه ری برۆ! ههر ئەوه نده ی تۆزیک ههست به پیشکه وتن بکه ی ههست به کامه رانی ده که ییت. که ههستت به کامه رانی کرد، ئیتر خۆت له خۆته وه، هه ول و ته قه للات تازه ده که یته وه تا ده که ییت به نامانجی خۆت. سهیر ده که ییت پیشکه وتنه کهت خیراتری لی هاتوه. رهنگه ئەوه ییش زۆری له سه ره ئەوه بی که هیوا و، خۆشبینی له دلندا په ییدا بوون؛ له خۆمدا تاقیم کردۆته وه: کۆمه له ده ماره میتشکییه کان که له ئارامدان، تا ئەندازه یه کی گه وه خۆشی له ژیان ده بییری.

به چاوی خۆم گه لیک که سم دیوه، له ئەنجامی په یه وه ی کردنی نامۆژگاریبه کانی ناو ئەم نووسراوه وه، له ژیانیکی پرکویره وه ری و شپه زه بییه وه، ده ربازبوون بۆ ژیانیکی پر نارام و کامه رانی. له کۆری پزیشکایه تییدا هه موو دم بروام به وته ی (ئیسپۆکرات) بووه که

گوتووه به تی: «سروشت خۆی نه خۆشی چاک ده کاته وه ئیمه ییش هه رچییه کمان له دهست بیت، بیکه یین بۆ رزگاربوون له دهست نه خۆشی ئە گهر سروشت خۆی نه خۆشییه که چاک نه کاته وه، چاره ی نه خۆشییه که به ئیمه ناکری. تا چاره کردنه که ی ئیمه بۆ نه خۆشییه که. سروشتی تر بیت. سروشت پتر یارمه تیمان ده دات له چاک کردنه وه ی نه خۆشییه که دا. له ش خۆی رووه و دروستیی و چاکی ده جوو لیته وه. ههر ئەوه نده، ناسازییه ک له له شدا رووبدا، له ش خۆی دهست ده کاته وه. به چاک کردنه وه ی خۆی کۆمه له ده ماره میتشکییه کانیش ههر به م جووره ره فتار ده کهن. ئەو ئازاره ی که له ده میتکه وه گه یاندووته به ده ماره میتشکییه کانت، لای به ره، سروشت خۆی ده ماره میتشکییه کانت چاک ده کاته وه و ده یانخاته وه سه ر دۆخی جارن. له راستیدا: تۆ ههر ئەوه ندهت له سه ره بیکه ییت، سروشت به ره لالا بکه ییت کاری خۆی بکات. که وای لیتهات فرمانی سه رشانی تۆ، تا ئەندازه یه کی گه وه سووک و ئاسان بوو. ئەوه نده هه یه پیویسته بروات به سروشت زۆر هه بی. چونکه سروشت. کاری دروسته هه رگیز هه له ناکات.

هه ناسه دان

وام به باش زانی، له سه ره تاوه له (هه ناسه دان) بدویم. ئەوه ییش سه بارهت به دوو هۆبه. هۆی یه که م ئەوه یه: که (هه ناسه بریتیییه له ژین). چونکه هه رده می هه ناسه ی خۆمان گرت، له ش دهست ده کات به تیکچوون و له ناوچوون. له راستیدا، هه ناسه دان له سه ره تانی بنیاتمانه وه په ییدا بووه. له به ره ئه وه پیویسته زۆر بایه خی پی بده یین، به تاییه تی له وکاتانه دا، که له گیروگرتی تهن دروستیی تاکوته را و کۆمه له وه ده دویتین. هۆی دوو هه مییش ئەوه یه: که په یه ندییه کی گرنگ هه یه له ناوه ند (کۆته ندای هه ناسه دان) و (کۆته ندای ده ماره میتشکییه کان) دا. کۆته ندای ده ماره میتشکییه کانی تۆ، هه موو دم له وانن تووشی نازار و زبان بن، ته نیا له وکاتانه دا نه بی، که هه ناسه دانه کانت پر به پر و دروست بن. بۆ ئەوه ییش، ته نیا یه ک ریگای راست و دروست هه یه، که هه ناسه دانیکی ناسایی تهن دروستانه ی پی جیبه جی بی. ئەوه ییش ئەوه یه که له ریگای لووته وه، هه م باهه ل بژین، هه م هه ناسه ده ره پانندن له شپه وه کی قوول و له نگه رداردا جیبه جی بی. ئە گهر کونه لووته کان به ربان گیرایی، له توانییدا نییه که هه ناسه دانیکی ناسایی به که لکمان دهست بکه وی. لای گه لان، ئیمه که گه لی ئینگلیزین، وا به ناوبانگین، که له ده مه وه هه ناسه ده دین. خۆیشم بروام وایه که ئەمه راست بی.

زۆرچاری وام بۆ ھەلکەوتوو، ھەندیکیان خەویان لێ کەوتوو ھەنا لەناو کورسییەکی دوو بالدا. لە خرپەیی خەودا دەمیان کردۆتەو. بۆچی؟ چونکە ھەناسەدانەکانیان بەھۆی کۆئەندامی دەمارە لەسەر خۆکانیانەو پەڕ پەڕ و ئاسایی دەبێ، بایش لەو رینگایەو دەپت و دەچێ کە ئاسانتر بێ.

بەلام پیاویکی ئاسایی دروست ناچاری ئەم جۆرە ھەناسەدانە نابێ، چونکە پێچەوانەیی یاسای سروشتە. ھەرچەند پیتوانەیی راستەقینەم لانییە، بەلام وا تێدەگەم کە لەھەر دە کەسێک، شەش تا حەوت کەسیان کونە لووتیان وەک خۆی نەبێ. ئەو زۆرچار لە ھەلامەتەو ڕوو دەدات. ھەر جارە پەنجەبەنێ بەکونەلووتیکتدا تا دای دەخەیت. ئینجا بزانی دەتوانیت بەکونەلووتەکە ی تر ھەناسەبەکی پەڕ پەڕی قوولتی لەسەر خۆ بەدەیت. ئەگەر توانیت ئەو بەکەیت دەریەستی ھیچ مەبە. بەلام ئەگەر بەری ھەناسەدانەت، لەھەر کونەلووتیکتدا پێ گێرابێ، ئیتر پیتویستە دەستبەجێ چارە بەکەیت. بەلێ تۆ دەتوانیت بەرپێچکەبەکی نیوہ گێراوی لووت دەمیتکی دوورودرێژ ھەناسە بەدەیت. بەلام ئەگەر بەو رەنگە ھەناسە بەدەیت، ناتوانیت بەخۆشیی و نەرمونیانییەو ژیان بەسەر بەریت. ھەموو دەم پیتویستە پەرس بەپزیشکی شازەزا بکری. بۆ لایردنی ئەو بەرھەستە ی کە لەبەر کونەلووتتدا پەیدا بوو. بەلام ئەگەر لووت گێرانەکە لە ھەلامەتەو پەیدا بوو، خۆبشت دەتوانیت وای چارەبەکەیت: وەک خۆی و دووہم کاربۆناتی سۆدا و بۆرەک Borax تیکەل بەکە.

کەوچکێکی چا لەم دەرمانە بخەرە ناو پەرداخیک ئاوی گەرمەو. رۆژی، دووجار یان سێ جار پەرداخیک لەم دەرمانە ھەلەمژە بەکونەلووتەکانت، یەک لەدوای یەک. ئەگەر لووت گێرانەکە بەستەمتر بوو، وچاکە، ھەموو بەیانیا تیک لەپاش خەو، دووسێ دلۆپیک لە دەرمانی (ئەفیدرین) بەکار بەیتێری. بەلام نابێ ئەو بکری تا پەرس بەپزیشک نەکری. ئەوئەندە لە خۆم ڕووی داو، پەڕوای پێ کردووم کە کەلکی ئەم جۆرە چارەکردنە، لە ھیچ چارەکردنێکی تر کەمتر نییە. تا ئەم رۆژەبیش کە تیتیداین، ھەر سروشتە، کە نەخۆشیی چاک دەکاتەو، پزیشکی گەورە ھەر ئەو. پاک کردنەو ی لووت بۆ بەرھەللا دەکات، تا دەگاتە پەردە ی ناوسنگ. جا ئەم (دانە بەر با) یەبە کە لە راستیدا، کەلک و فەر دەبەخشی بەلەش. بۆبە کە ئەم ئامۆزگارییەم پیتشان دا، تا بزانی ھەناسەدانە دروست، بنچینەبە کە بۆ ھەموو رینگایەک کە ئامانجی، (سەرەو بەخۆدان) بێ. ئینجا لە پاش خەمخواردنی تەندروستی کۆئەندامی ھەناسەدان پیتویستە خەمی چۆنیتیی ھەناسەدان

بخۆت. ھەناسەدان، زۆرتەر، بریتییە لە خو. لە ژبانی ئاسایی پەڕکار و فەرماندا کە لە شوپتیکێ کراو دا بێ، سیبەکان تا لە تواناییاندا بێ، پەڕ دەبن لە با. تەنانەت لە کاتی سەرەوتیشدا سیبەکانە، دەتوانن لەو جۆرە با وەرگرتنە فراوانە سەر بەست و ئاسانە خۆشی ببینن. بەلام لەو شاراندا کە پەڕ لە دانیشستوان کەرتکارانی بێ کار و فەرمان، چونکە ناجوولتین، بەشیکێ گەورە لە سیبەکان بەکار ناھینرین. ئەمەبیش لە ڕووی تەندروستیبەو ھەرچەندە وا بەجگەر خراپە. زۆر جاری وا ھەبە. نەخۆشیی سیل لەو ھەو پەیدا دەبێ. ھەرچەندە وا بەناشکرا کاریگەری ئەمە لە دەمارە میتشکیبەکاندا دیار نییە، بەلام ھیچ گومان نییە کە لە میتشکدا کاری خراپیی خۆی ھەر دەکات. سیبەکان تا ئەندازەبەک لە ئەندازەکانی تری لەش ناکەن. ئەمەبیش لەو ڕووەو بە کە ئیمە دەتوانن تا ئەندازەبەک بزووتنەو یان دەردەست بەکەن. ئەو بەئیمەبیش پیتویستە، ھەر ئەو تا کە خۆمان رابھینین بەو دەردەست کردنەو. لە راستیدا بەھۆی ژبانی شارستانی و ناو کارخانەکانەو، سیبەکان فیری خووبەکی ناشرین بوون، ئەویش ئەو تا کە بەنیوہچلی فەرمان دەکەن. کەواتە پیتویستە بیانخەینەو ھەر سروشتی پیتشویان تا فەرمانی تەواوی خۆیان بەجێ بەیتن. بەلام ئەمەبیش بەبێ تیکۆشانیک و ریاپانە پیک نایەت. ھەرچەندە ھەناسەدان فەرمانیکێ خۆبەخۆیە، بەلام ئەو ناگەبیتن کە ناتوانن چارە بکری. دەبێ لەو بەش دلتیان، کە ئەگەر بەھۆی مەشقی پەیتا پەیتا ھەناسەدانە کافمان فراوانتر و قوولتر کردو، زۆری پێ ناچێ سیبەکانمان خو دەگرن بەھەناسەدانێ درێژ و قوولەو. بەواتایەکی تر: ئیمە تەنانەت لە کاتی سەرەوتیشدا، ھەناسەکانمان قوولتر و تەواوتریان لێ دێ ئەمە راستە کە ھەناسەدانێ کاتی سەرەوتمان وەک ھەناسەدانێ کاتی مەشق کردمان نابن. بەلام بێ گومان لە ھی پیتشومان گەلێک قوولتر دەبن، جگە لەو شتیکێ گرنگتر ھەبە کە دەبێ بیزانین. ھەناسە لە کاتی پشوو دەمارە میتشکیبەکاندا، واتا لە کاتی ڕووزانی دل و دەرووندا کورت دەبێ. ھەناسە لە کاتی دلتەنگیدا، کەمەکی دەکوولت، بەلام لە کاتی ترسدا کورت و تەنگ دەبێ. جا دلتەنگی و ترس، دوو خووی بەدن، تووشی زۆر کەس دین.

ئینجا لیترەدا ئەو زنجیرەبە دەدۆزینەو کە بەناشکرا (لەش) و (ھۆش)، پیکەو دەبەستیتەو. دلتەنگی وایە. ھەناسە کورت دەکاتەو. بەلام ئەگەر توانیمان ئەو ھەناسە کورتە تۆزیک درێژ بەکەینەو، بێگومان ھەنگاوێک دەھاوێژین بۆ رزگار بوون لە دەست دلتەنگی. لەمەبیشەو تێدەگەین کە مەروقی ھەناسە درێژ و تەواو، کەمتر تووشی دلتەنگی دەبن، بەلام تۆ دەپرسیت: «کە دەبێ مەشقی ھەناسەدان قوول بەکەم؟ دەبێ چەند

جاریش ئەو مەشقه بکەم؟». وەرەم ئەوویە: «هەموو رۆژتیک چەندت پێ دەکری ئەو مەشقه بکە!» . رەنگە بۆ ئەمە کاتی پێش ناشتا لە هەموو کاتی چاکترین. مەشقی تاییه تیی خۆم ئەمەیه: کە بە یانیان زوو لەش بشۆری لە پاش خۆشتن. هەوریکی سارد بە لەشدا بپهنری. تا خۆ وشک کردنەویش تەواو دەبێ هەناسە هەر بدری. پاش ئەویش تا چەند تاویک هەمیسان هەناسە هەر دەدەم. لەوکاتەیشدا بە هەردوو دەستم، لە تەوقی سەر مەوێ تا کە لە موسیقی پێم لەشم دەسوومەوێ. ئەم فەرمانە بچکۆلەیه ئەوێندە سەرەوتت پێ دەبەخشێ، سەرت لێی سوور دەمیتێ، هەر وەک جادوویەک لەش گرانیی بە یانیانت لە کۆڵ دەخات. لە هەموو شتیکی باشتر ئەوویە، کە لە کاتی هەناسەدانی قوولدا بزوتنەوویەکی لەش هەبێ، پێم وایە ئەمەیش شتیکی گەرم بێ. چونکە لە هەندیکیانم بیستووێ کە ئەگەر بەوێستانەوێ، یاخود بەدانیشتنەوێ هەناسە قوول بەدەن تووشی سەرگێژی دەبن. ئینجا ئەگەر تۆیش وەک ئەوانە بیت، یان نەبیت، من هینشتا پروام وایە هەناسەدانی قوول کە بە شپۆیەکی وریایانە بکری، ئەگەر لەگەڵ لەش بزواندنیکیدا بێ، چاکترە هەناسەدانهکە بەهزی ئەو بزوتنەکەمەوێ، زۆرتر دەبن لە کاتی بزوتنەوێکەدا، پێویستییان بە فراوانییەکی تر هەیه لە سببەکاندا، بۆ ئەمە تیرۆپر با بژن و خورشتی پێویست بەدەن بە لەش. بەلام ئەگەر لەوانە بیت کە خویان بەخۆشتنی شەوێ گرتوو، دەتوانیت هەناسەدانه قوولە کانت لە بە یانیان زوودا مەشق بکەیت لەگەڵ چەند وەرزیکی ئاساندا. هەردوو دەست لەسەر کە لە کە کانت دابنێ. پێیە کانت جووت بکە و بوەستە بە پێتوێ. قاچی راستت بەرز بکەرەو، تا وای لێ دێ کە راست بەرامبەری زەوی بوەستێ. لەم کاتەدا هەناسەیهکی درێژ هەل بژێ تا ئەو پەری توانییت. ئینجا هیواش هیواش هەناسە کەت بەرەللا بکەرەو تا قاچە کەت دەخەیتەوێ جیبی خۆی. ئەم مەشقه بە قاچی چەپیش بکە. کە ئەم مەشقهت دوانزە جار دووبارە کردوێ، بوەستە بە پێتوێ. بەلام ئەمجارە پێیە کانت بلاقوبن.

بالە کانت لەم تەنشت و لەو تەنشتەوێن. هەناسەیهکی قوول هەل بژێ و، لەگەڵ ئەویشدا هەردوو بالت بڵند بکەرەو تا لە ژوور سەر تەوێ راست دەبنەوێ. پاشان بالە کانت خوار بکەرەو تا راست دەبنەوێ لەگەڵ شانە کانتدا بەلای چەپ و راستەوێ. لەسەر خۆ هەناسە کەت فری دەره دەره و لەگەڵ ئەویشدا بالە کانت سەرەو خوار بکەرەو تا لەملا و لەولاتەوێ دەوێستەوێ ئەم مەشقهیش وەک مەشقهکە ی پێشو دوانزە جار دووبارە بکەرەوێ. هەردوو مەشقهکە یە جگەر ئاسانن. لە راستیشدا پێویست ناکات بە مەشقی لەمانە

گرانتر. پێویست ناکات بڵیم کە ئەو بایه ی هەلیدەمژێ دەبێ پاکژی. وا باشە مەشقه کانت لەبەر پەنجەرە یە کدا بکەیت کە کرابیتەوێ، بەو مەرجه ی بایه کە ی یە جگەر سارد نەبێ. هەناسەدانی ئاسایی قوول ئەوێتا کە لە سەرەوێ پێشانم دا. جا بۆ ئەمە ی ئەم هەناسەدانه و سەرەوێ بەخۆدانه پێکەوێ بیهستێ، پێویستە لە دوا تاوی هەناسە فریداندا هەست بەخۆت بکەیت کە خاوبوونەوویەک هەموو لەشت دەگرتەوێ. نەکە ی خۆت گێف بکەیت. پشوو یە ک بەدە. ئینجا دەست بکە بە هەناسەدانیکی تر. لەم تاوێ تاییه تییەدا هەست بەسەرەوێتیک دەکەیت. ئەمەمان دانا بۆ بە یانیانی زوو. بەلام پێویستە تۆ لە رۆژیشدا هەر هەلیکت بۆ هەلکەوت، دەجار، دوانزە جاری تر لە هەناسەدانی و تەواو کەلک وەر بگری. یەکیک لەو هەلانه، کاتی نانخواردن، کاتی هاتوچۆیه لەم دەزگای کار و فەرمانەوێ بۆ ئەو دەزگا... وا باشە لە هیچ مەشقیکیدا خۆت ماندوو نەکەیت. بە تاییه تی لەم مەشقانەدا. زۆر خۆت ماندوو مەکە. ئەگەر لە کاتی هەناسە هەل مژیندا ژمارە بکەیت، دەبینی: ژمارەکە، بەرەبەرە لە خۆیەوێ بڵند دەبیتەوێ. هەر وەها وا باشە کە بە زۆر سنگت فراوان نەکەیت مەهیلە ماندوو بێ. ئەمە دیارە دەبێ رەپ رابووستیت بە پێتوێ. بەلام پێویستە وێستانە کەت خۆش و ئاسان بێ. پرواناکەم لە پاش هەناسە هەل مژین، هەناسە گرتن بۆ دەمێکی درێژ کەلکی هەبێ. زۆر کەسی وام دیوێ، لە هەناسە گرتندا دەموچاویان شین هەل دەگەری. ئەوێ کاریکی ئاسایی نییە. دل ماندوو دەکات. لە ناوێند هەناسە هەل مژین و هەناسە فریداندا، نابێ وچان هەبێ. تۆ لەسەر کورسیش بیت دەتوانیت مەشقی هەناسەدانی و بکەیت. بەلام چاکتر ئەوویە، رەپ دابنیشیت، هەناسە کەیش وەک هەناسە یە پێتوێ، یاخود هەناسە ی ناو مەشق کردنەوێ قوول نەبیت. لە کاتی وادا دەتوانیت هۆشت بخەیتە سەر ئەوێ کە لەشت لە دوا تاوی هەناسە فریداندا، جار لە دوا جار باشتر خاوبیتەوێ. وا خۆت بهیتەرە پێش چاوی خۆت کە خەریکیت لە کورسییە کە تدا نوقووم ببیت. چەند حەفته یەکی پێ ناچێ، هەست بە کەلکی ئەم خوێ تازیهت دەکەیت کە گرتووتە. ئەگەر لەوانە بیت کە لە پێش هەموو شتیکیدا بە تەنگ کەلوپەلی هەناسەدانهوێ بیت، سەیر دەکەیت ئەم هەناسەدانه قوولە ئاسایییە یارمەتیت دەدات. بە کارنە هینان کزی و نەخۆشی تووشی ئەندامی خەم نەخوراو دەکات. ئەندامی هەناسەدانییش ئەگەر خەمی نەخورێ و بە کار نەهینری تووشی کزی و نەخۆشی دیت. بەلام ئەگەر تیکۆشانی وریایانەت بگاتە ئەو رادەیه ی هەناسەدانت بگەیینتە ئەو پەری چاکی و تەواوی، لە هەموو باریکیدا بە پاداشی خۆت دەگەیت. بە تاییه تی پاداشی خۆت لەوکاتەدا دەست دەکەوی کە خەریکی

فهرمانیکی هۆش بیت و پتویستیت بهووردبوونهوه و لیکۆلینهوه و نووج گرتن بی. له م کاتانهدا هه ناسه یه جگار کورت ده بی. ئەمەیش دەبیته هۆی ماندوو بوونی می شک. له ناوه ند (هه ناسه ی کورت) و (خوین په ننگ خواردنه وه) دا، ئینجا (سه رقورسی) دا هیچی وانامییتیه وه. ئیتر له و پتیه بیه کردنه وه زۆر گران ده بی. فه رمانه که بیش تا دی گرانتری لی دی. له ئەنجامیشدا خەم دەبیته بار به سه ر دلته وه. فه رمانی هۆش له خویدا می شک ماندوو ناکات به ته واوی، تا وای لی نه بی که بی به خەم. تی کۆشه له کاتی فه رمانی هۆشدا هه ناسه کانت له سه رخوین، پر به پر و قوول بن. هه تا گیرو گرفتت زۆر تری و توند تری، پتویسته هه ناسه ی قوولتر ده بیت. زۆر جاری وا هه یه که ده ست ده که یه به فه رمانی دهستی بچووک، و هرس ده یه یه. ئەمەیش له به رته وه یه که هه ناسه ی خو مان ده گرین. ئەمەیش خوویه کی بلاوه له ناو ماندا، له و کاتانه دا ده رده که وئ که کۆلی گران. هه لده گرین، یاخود به هۆی فه رمانی که وه دنوشتیینه وه. لیه ردا تو هه ر ئەوه ند هت له سه ره که هه ناسه ی ئاسایی ده بیت و نه یگریت. هه رگیز مه هیله فه رمانی کی سه روشتی وه ک هه ناسه دان به ریه ست بکری. ئەگینا تووشی ئەنجامی ناسروشتی دییت، هه روه ها پتویسته، له کاتی ترس و دلته نگیتدا هه ناسه کانت قوول و پر به پر ی سنگت بن. زۆر جاری وا هه یه، چاوپیکه وتنی پیاوی گه وره یاخود پزیشک یان دانساز، ترس ده خه نه دلی پیاوه وه له و کاتانه دا ده ماری له ش گرژ ده بی. هه ناسه ی کورت و بچووک ده بی. خو ئەگه ر نه بیشتوانین ترس و دلته نگی له ره گورپشه یانه وه ده ریه یین، هه ر هیچ نه بی ده توانین له کاریگه ربیان که م بکه یه وه. تی کرا هه ناسه دانی درێژ ری له گرژبوون ده با ته به ست. له به رته وه دلشکاو ی و زیبوون کزتر ده بن. که م زیانتر ده بن. له م سه رده مه چرو پر هدا، زۆری وامان هه یه ناپیه رژی تیرو پر هه ناسه بدات. ئەم قسه یه مان له زۆریان بیستوه... هه روه ک خو یانی پتیه هه لیکیشن وایه. ئەگه ر پیت بلیم ئەوانه مه رد نین پروام پی بکه. ئەوانه دوور نیسه می شکی باشیان هه بی بو فه رمانی بازگانی. به لām هه رگیز ناتوانن په ی به رن به سه روشتی فه رمانی هۆش و له شی خو یان. وریابه تویش تووشی ئەوه له یه نه بییت. هه موو ده م تی بکۆشه ماوه ی باش ده بیت به خو ت بو هه ناسه دان. به لām هه ناسه دانه که بیش دروست بی. ئەگه ر ناچار بوویت له پیته و بی فه رمانه که ت که م بکه یته وه، ده ریه ست مه به. بام له سوو که وه، ده ست پی بکه ییت. جاری وا هه بووه، هه ندی که سم دیوه، له سه ر کاروباره پر کارگوزاریه که ی خویشیان وه، بی ئەمه ی زۆر پتویست بو بی، خو یان خه ریک کردوه به کاروباری لیژنه و فه رمانی چاکه به خشییه وه.

کرده وه ی ئەوانه مه ردا نه یه. جیگای ری ز و په سند کردنه. به لām ئەوانه له گه ل خو یاندا داد په روه رنین. ده بی هه ر هیچ نه بی پشوویه ک به خو یان بدن، تا هه ناسه ی تیدا بدن. من زۆر دل نیام که ئەگه ر تو که می ت که به ته نگ ئەم هه ناسه دانه وه بییت. هه ست ده که تی به گرنگی هه ناسه دان له ژیاندا. ئەوسا که وه ک ئیستا به چاوی کی که مه تره که یه وه سه بری هه ناسه دان ناکه ییت. لایشت په سند نابی که هه ناسه دان هه ر چو نی ت که ریکه که وت به که لک دییت. پروایشم وایه که ئەگه ر تا چه ند مانگی ت که به وریاییه وه خو ت رام بکه ییت به هه ناسه دانی قوولته وه، تا له ژیاندا بییت که لکی لی وه رده گریت. ئەوسا که وریا و به هیز ده بییت، نه ک (نیوه زیندوو). ئەوسا که مه ندو بی خەم ده بییت، نه ک تو و ره و ترۆ.

خۆگرتن

ئەوی گرژده ماری هه بی، پتویسته بروای وای، ئەگه ر توانی ماسولکه کانی خو ی خا و بکاته وه، هۆشی خو ی له خو یه وه خا و ده بیته وه. ئەم بروایه سه دی سه د راسته. جار له سه ر جار، له تا قی کردنه وه کانی خو مه وه، راستی ئەم قسه یه م بو ده رده که وئ. هه روه ها پزیشکه کانی به تا قی کردنه وه کانی خو یان، زۆر به شاره زا بی ئەمه یان چه سپاندو وه بو هه مووان. چاک وایه مرۆف په ی به راستی ئەم با وه ره به ری و پر به دل بروایشی پی بکات. چونکه به هۆی ئەم بروایه وه، یارمه تیبه کی گه وره مان ده ست ده که وئ بو به ره مه یینانی ئارامی هۆش. ده مارتوندی سامناک له هۆشدا، زۆر جار به گران تی تی ده گه یه. ئیمه تا دل ره قانه به گرژیدا بچین، ئەو زۆر تر سه رکیشی ده کا و لیمان یاخی ده بی. ئەو له راستیدا بو یه کا شیر گیرو یاخی ده بی چونکه ده چین به گژیدا. یاخود به واتایه کی تر توندییه که ی ئەوه ندی تر توند تر ده که یه. له م که یه وه یه یه، بکو له ره وه. له راستیدا هۆی ئەم له ش گرژبوونه یه، که له شیتویه کی به ره پر چدانه وه دا ئەم هه موو خه موخه فه ت و دلته نگی و شته ناخوشانه هه ست پی ده که یه. ده توانیت له گه ل مندا، له وه دوور تریش برۆیت. ده توانیت بلییت: ئەگه ر له شگرژی روو نه دات، ده مارگرژی روو نادات. راستی ئەوه تا: گرژی له ش و گرژی ده مار، زۆر به ئاسانی، به ته نشت یه که وه ده رۆن. ئەم بروایه، راستییه کی بنچینه ییه هه رچه نده ناتوانیت باش به یینیه پی ش چاوت، به لām زۆر شت له سه ری به نده ئەوی پتویسته له سه رت ئیسته بی که ییت ئەوه یه که دووباره خو ت رابه یینیه وه به جوولته ی دروستی ماسولکه کانتیه وه، هه روه ک له وه پی ش خو ت راهینا به هه ناسه دانی دروسته وه. ئەم جوولته ی ماسولکه نه ئەگه ر به دروستی جیبه جی ئەکرین. تو

هەر به دەمارگرژی و دلته‌نگییه‌وه دەمیڤیتە‌وه. لە‌مه‌ولا بۆت دەرکەوی که ئەم مەشقرکرنە، جوولە‌کانی لە‌شت. دەخاتە‌وه سەر دۆخی جارن. بە‌واتایە‌کی تر بە‌نەرمونیایینییه‌کی واوه دە‌جوولتییە‌وه، که سروشت له‌ بنچینه‌دا په‌سندی کردووه. تە‌نیا پێشکە‌وتنی شارستانییتی و ژبانی پر له‌ په‌له‌په‌لمانن که مرۆ‌قیان له‌ مرۆ‌قیایه‌تی خستوو و کردوویانە‌ به‌بابه‌تی یاریی مندالان.

خۆت و ابه‌یتنه‌ره پێش چاوی خۆت که مندالێکی ساوا بوویت وه‌ک مندالان. سه‌یر ده‌که‌یت به‌سه‌رگازی پشت‌دا پالکە‌وتوویت، قاچه‌کانت به‌رز کردۆتە‌وه، ده‌یانجولتیییت، شەق له‌ با هه‌لده‌ده‌یت، له‌ملا و له‌ولایشته‌وه ده‌سته‌کانت ده‌بزوینیت. لە‌شی ئە‌و سه‌رده‌مه‌ت، له‌ کاتی توورپیی مندالانه‌دا نه‌بووی، گرژی نه‌زانیه‌وه. ئە‌و له‌شخاوییه‌ که ئە‌وسابوو و ئیستا له‌ ده‌ستت چوو، پێویسته‌ له‌م ژبانە‌ پێگه‌یشتووێ ئیستا‌دا ده‌ستی بخه‌یتە‌وه، ئە‌مه‌ فه‌رمانیکی سسته‌ ده‌بی به‌شینه‌یی بکری. له‌ سالانی رابردووتا، هه‌موو جوهره‌ گرژییه‌کی لە‌شت تووش بووه و تیییدا کوۆتە‌وه. ناش به‌بیرتدا بیت که به‌چه‌ند رۆژیک ئە‌و هه‌موو گرژییه‌ له‌ناویچن. به‌لام ئە‌گه‌ر له‌سه‌ر ئە‌م مەشقه‌ رۆیشتیت، دلنیا به، که ئە‌نجام به‌دلی خۆت ده‌بی. ئیته‌ له‌ ژباندا به‌چاویکی کوله‌وه ده‌سورپینه‌وه. تا وامان لێ دێ هه‌لده‌ئە‌نگوتین و ده‌که‌وین به‌ده‌مدا. به‌لام هه‌روه‌ک چاره‌ره‌شی هه‌ندێ جار خاوه‌نه‌که‌ی خۆی ده‌گه‌ییته‌ به‌ به‌ره‌می شیرین، هه‌روه‌ها دوورنییه‌ که ماوه‌یه‌کی ده‌مارگرژی و دلته‌نگی، ئیته‌یش، بگه‌ییته‌ به‌و چاکه‌ و فه‌ره‌ی که دلمان ده‌یه‌وی. ده‌بی ئە‌وه‌یش بزاین، که هه‌روه‌ها به‌ئاسانی، ناتوانین بۆ پشت‌وه‌ سه‌رمه‌قولات به‌دین و بچینه‌وه سه‌ر ره‌وشته‌ کوونه‌کامان، که له‌ خۆمانه‌وه هه‌ناسه‌ی ئاسایی پر به‌پری بی په‌روامان دده‌ا و لە‌شی خۆشمان له‌ خوشی و خاویدا ده‌هیشته‌وه، بی ئە‌مه‌ی به‌یلتین توژیک گرژی‌بی. ئە‌و دووشته‌ -هه‌ناسه‌ی قوول و گرژنه‌بوونی له‌ش- دوو هۆی گرنگن بۆ ئارام و سه‌روت و دلخۆشیمان. که ده‌ست ده‌که‌ین به‌چاک‌کردنه‌وه‌ی شتییک، چاک وایه‌ بزاین بۆچی خراپ بووه. له‌به‌ره‌وه‌ پێویسته‌ له‌پێش هه‌موو شتییکدا و له‌خۆت بکه‌یت، که ئە‌گه‌ر ده‌مارگرژی ده‌ستی پێ کرد له‌ شت‌دا، هه‌ستی پێ بکه‌یت. ئە‌گه‌ر با‌لت بۆ پێش‌وه‌ درێژ بکه‌یت و به‌هیتاوشی په‌نجە‌کانت به‌دروستی بنوشتیینه‌وه‌ هه‌ست به‌سه‌رییه‌کی سووک ده‌که‌یت له‌ناو با‌لت‌وه‌ تیده‌په‌ری تا ده‌گاته‌ شانت. ئە‌م سه‌رییه‌ ده‌مارگرژییه‌. هه‌ر به‌مه‌ندی هۆشت بخه‌یته‌ سه‌ری، ده‌توانیت ئیسته‌، هه‌ست به‌و سه‌رییه‌ بکه‌یت. ئینجا بزانه‌ رۆژی وایه‌ به‌ده‌یان جار ئە‌م ده‌مار گرژی‌بووانه‌ رووده‌دن که‌چی تو‌ناگات لێیان نییه‌. داخه‌که‌م هه‌یچ پێویستییش نییه‌

که ئە‌م ده‌مار گرژیانه‌، ئە‌مه‌نده‌ به‌م زۆرییه‌ رووبه‌دن. ئە‌مه‌ خوویه‌کی خراپه‌ هیتاوش هیتاوش تووشی بووین. له‌وه‌ به‌ولاوه‌ هه‌یچی تر نییه‌. هه‌روه‌ها خوویه‌کی وایشه‌ که به‌گران له‌ سه‌رمان ده‌وه‌ستێ. چونکه‌ بی ئە‌مه‌ی شتییک به‌ره‌م به‌یته‌ی له‌خۆیه‌وه ماندوویمان ده‌کات. گه‌رانی خۆین له‌ له‌شماندا به‌ره‌هه‌لست ده‌کات.

به‌ناو هه‌موو ئە‌ندامه‌کانی له‌شماندا سستی بلاوده‌کاته‌وه. که ئە‌مانه‌یش روویاندا گومان له‌وه‌دا نییه‌ که کار له‌ هۆشیشمان ده‌کات. لێره‌دا هه‌ز ده‌که‌م بلییم که تیکۆشانی پچرپچر زۆر که‌م به‌که‌لکی ئە‌وه‌مان دێ که فییری هونه‌ری خۆخا‌و‌کردنه‌وه و سه‌روت به‌خۆدان بین. ئە‌م مەشقه‌ ده‌بی تا ماوه‌یه‌کی دیاریکراو به‌باشی درێژه‌ی پێ بدری. چاک ئە‌وه‌یه‌ که هه‌ر رۆژه‌ له‌ کاتیکی دیاری کراو‌دا ئە‌م مەشقانه‌ جیبه‌جی بکری. په‌نگه‌ له‌ هه‌موو کاتییک باشتەر ئە‌وکاتانه‌ بی که له‌پێش نیوه‌رۆدا، له‌پاش ناخوارنیکی سووک ده‌بن. به‌لام ئە‌گه‌ر ئە‌وه‌ ده‌ستی نه‌دا هه‌ر کاتیکی تر بی مەبه‌ست نییه‌. به‌و مه‌رحه‌ی هه‌موو رۆژ له‌ یه‌ک کاتدا مەشق بکری. ماوه‌ی مەشقه‌که‌یش له‌ نیو ساته‌وه تا ساتیکی ته‌واو بی به‌سه‌. پێویسته‌ له‌ شوپینیکی بی دنگ و سه‌نگدا مەشق بکه‌یت. دووری له‌ هه‌موو جوهره‌ ته‌نگه‌تاوییه‌ک. فه‌رمانی ده‌ستکه‌وتنی له‌ش خا‌بو‌ونه‌وه به‌شینه‌یی جیبه‌جی ده‌بی ئە‌گه‌ر هاتوو شتییک رووی دا و فه‌رمانه‌که‌ی وه‌ستاند، به‌وه‌ تیک ده‌چن. ده‌بی دووباره‌ سه‌رله‌نوێ ده‌ستی پێ بکریته‌وه. من وای داده‌نیم که تو‌ له‌م گه‌روگرفتانه‌ خۆت پاراستوو. ده‌با ده‌ست بکه‌ین به‌مه‌شقه‌کان:

له‌سه‌ر پێخه‌فیک یاخود کورسییه‌کی لێژی بالدار به‌پشت‌دا رابکشی. تا له‌ توانا‌ییته‌دا هه‌یه‌ باله‌کان و لنگه‌کانت به‌خاوییه‌وه له‌سه‌ر شتییک دابنی. به‌هیتاوشی یه‌کی له‌ باله‌کانت به‌رزبکه‌ره‌وه. هه‌ول به‌ ده‌له‌وکاته‌دا ده‌مارگرژی به‌یینه‌ پێش چاوی خۆت. پاشان به‌هیتاوشی نزمی بکه‌ره‌وه تا ده‌گاته‌وه جیتی خۆی. که ئە‌وه‌ ته‌واو‌بوو، بزانه‌ هیشتا گرژی له‌ له‌شت‌دا ماوه‌ یان نا. دوور نییه‌، تو‌زه‌ گرژییه‌ک هه‌ست پێ بکه‌یت. ئە‌گه‌ر وابوو باله‌که‌ت به‌ته‌واوه‌تی خا‌و نه‌بوته‌وه. هه‌ندیک خا‌و بوته‌وه. به‌لام به‌ته‌واوه‌تی خا‌و نه‌بوته‌وه. جا له‌به‌ر ئە‌مه‌یه‌ که ده‌بی مەشق زۆر بکه‌یت، بۆ ئە‌مه‌ی ده‌مار گرژییه‌که‌ت رۆژ به‌رۆژ که‌متر بکه‌یته‌وه، تا وای لێ دێ هه‌یچی وای نامیینه‌وه‌ که ترسی لێ بکری. چونکه‌، دوایانی ده‌مارگرژی هه‌ر وای ئاسان نییه‌، شاره‌زایی بکه‌. پشویه‌ک به‌ده‌. ئینجا یه‌ک له‌دوای یه‌ک لنگه‌کانیشت به‌هیتاوشی بلند بکه‌ره‌وه، سه‌رنج له‌ ده‌مارگرژی به‌ده‌ سه‌رله‌نوێ تا ماوه‌یه‌کی باش پشوو به‌ده‌. که مرۆ‌ف خه‌ریک بوو هونه‌ریک فییری، له‌سه‌رخۆ. هه‌نگاو به‌هه‌نگاو،

پروات به پړتیه، به دروستی و ته‌واوی. خوځاوکردنه‌ویش، یاخود سره‌وت به‌خوځدان، نه‌گهر به‌ته‌واوی بېرته‌سەر، هونه‌ریکه بڼ‌خوځی. نه‌وونده‌ی تا ئیستا بڼ‌گپراوخته‌وه، به‌شیتیکی ته‌واوه له‌م هونه‌ره. که له وهرزشی بال و لنگ بووخته‌وه، به‌هیمنی رابکشی به‌پشتدا. نوچ بده له‌سەر واتای سره‌وت له‌م نه‌ندامانه‌دا. به‌جوړتیکی وا که هه‌ریه‌که‌یان به‌شی ته‌واوی، خوځیان حه‌سانه‌وه و ئارامیتیکی ته‌مه‌لانه وهریگرن. ده‌سته‌کانت بکه‌ره‌وه په‌نجه‌کانت له شپوه‌یه‌کی که‌وانه‌ییدا به‌په‌ل‌ره‌وه، دووربن له‌گرژی و توندیبه‌وه. پتویسته‌ چاوه‌کانت نیوه قووچاوبن. به‌لام له‌گه‌ل له‌ش خاوبوونه‌ودا، به‌ره به‌ره دایان‌بخه تا به‌ته‌واوه‌تی ده قووچین. له‌بیرت نه‌چچ، هه‌ناسه‌کانت، هه‌موو دم قوول بن، له‌سەر خوځن. پتویسته له‌کاتی خوځاوکردنه‌وده‌دا، هپچ جووله‌یه‌ک نه‌که‌یت. نه‌گینا له‌ئامانج دوور ده‌که‌ویته‌وه. گوځی مه‌دوره‌وه و بیروباوه‌رانه که به‌که‌لله‌ت دا تی دره‌پرن.

هه‌موو دلته بده‌ره سەر واتای خوځاوکردنه‌وه و حه‌سانه‌وه له‌په‌لوپوځا. جاری وا هه‌یه هه‌زه‌ده‌که‌یت راست بیسته‌وه. به‌لام له‌بیرت نه‌چچ ته‌مه‌یش روویه‌که له‌رووه‌کانی نه‌و درده‌ی تووشت بووه و ده‌ته‌وئ له‌ده‌ستی رزگار بیته. نه‌که‌یت به‌ناره‌زووی دلته بکه‌یت و راست بیته‌وه. نه‌گینا چاک بوونه‌وت له‌نه‌خوشیبه‌که‌ت دوا ده‌خه‌یت. ماتی و بی‌ده‌نگی و نه‌جوولانی خوځت بپارپزه. نه‌م ناره‌زووی راست بوونه‌ویه به‌ره به‌ره کزده‌بی نه‌گینا که جاریک راست بووخته‌وه، لیت ده‌بی به‌خوو، هه‌موو جاریک راست ده‌بیته‌وه. تا چه‌ند رڼ‌تیکی له‌سەر مه‌شقی بال و لنگ پړو. مه‌شقه‌که ئاسانه. پاش نه‌وه ده‌ست بده‌ره مه‌شقی دووم که بریتییبه له‌بزواندی ماسولکه‌کانی پاشماوه‌ی له‌ش. وا چاکه سەر له‌سەر شتیکی باش دامه‌زراو دابنری. نه‌گهر ویستت مه‌شقه‌که له‌ناو پیخه‌فدا بکه‌یت، شتیکی ره‌قتر له‌سهرینه‌که له‌ژوور سه‌رتدا دابنری. مه‌به‌س ته‌مه‌یه، سەر به‌خاویبه‌وه به‌م لاو به‌ولادا وهریگپرت. وا بزانه که‌لله‌ت توپتیکه و به‌په‌تیکی لول دراوه‌وه به‌سه‌تراوه به‌له‌شته‌وه. نه‌گهر توانیت به‌م جوړه که‌لله‌ت به‌ینسته‌پیش چاوت. ئیتر هه‌ست ناکه‌یت به‌هپچ گرژیبه‌ک له‌ماسولکه‌کانی ملته‌دا. پاش ته‌مه‌ی چه‌ند جاریک به‌م جوړه، که‌لله‌ی خوځت وهرگپرا، لیتی بکه‌ری. بام له‌جی گیرسانه‌وه‌ی خوځی به‌هپتواشی، به‌سه‌یته‌وه. جوولانه‌وه‌ی له‌ش یه‌جگار ئاسانه. چونکه بریتییبه له‌ش به‌رزکردنه‌وه و نزمکردنه‌وه‌ی به‌هپتواشی. وا بزانه له‌شت هه‌مانه‌یه‌که و پره له‌نارد، یاخود په‌تاته.

وا لئ بکه‌وه و ده‌ریکه‌وئ: نه‌مه‌نده‌ گرانه که به‌ره‌للات کرد کوتوپر بکه‌ویته‌وه سەر ته‌خت یاخود پیخه‌فه‌که. که له‌م دوو مه‌شقه‌دا قال بوویت، فیر ده‌بیت چون هه‌ست به‌گرژی بکه‌یت

له‌زوری له‌شته‌دا. پاشان فیر ده‌بیت چون، که‌م و زور، هه‌موو له‌شت خاوبکه‌یته‌وه. مه‌شقی سیته‌م نه‌وه‌تا هه‌موو له‌شت به‌جاریک خاوبکه‌یته‌وه. بڼ‌ته‌مه‌یش پتویسته هپچ جووله‌یه‌ک نه‌که‌یت، وهرگه‌راندنی سەر نه‌بی و‌هک له‌وه پیش پتیشانمان دا. به‌لام باله‌کان و لنگه‌کان و له‌ش، نابی بیانجوولتی، ته‌نیا وا بیه‌پینه‌ره پیش چاوت که ده‌ته‌وئ به‌رزبان بکه‌یته‌وه، به‌لام نه‌وونده‌ قورسن نابزوتیرین. ره‌نگه‌ بزوتنه‌وه‌یه‌کی زور که‌م بسزونه‌وه. به‌لام به‌ره به‌ره ته‌ندیشه‌ وات لئ ده‌کات که‌ واز له‌و بزوتنه‌وه‌وه زور که‌مه‌یش به‌ینی. وا بیبه‌ره دلته‌وه که له‌شت یه‌جگار گرانه، نابزوتیرئ، گرانیی خوځی ده‌دا له‌ته‌نیک. یاخود که‌له‌ پارچه‌یه‌ک له‌مز. پاش نه‌وه‌ی چه‌ند تاویک بیرت نوچی گرت له‌سەر نه‌م باوه‌ره چه‌ند تاویکی تریش بمینه‌روه به‌م هه‌سته‌وه که له‌شت گرانه و گرانیبه‌که‌یشی له‌و دانگه‌دایه که‌له‌وه پیش پتیشانماندا - هه‌ردوو چاوت بقووچینه و تا پیت ده‌کری به‌له‌ش خاویبه‌کی ته‌واوه‌وه خوځت به‌په‌ل‌ره‌وه. نه‌گهر بیتو نه‌م سئ مه‌شقه به‌ته‌واوه‌تی بکه‌یت، هه‌رچی پتویست بی بڼ‌زانیی خوځاوکردنه‌وه فیری ده‌بیت. ده‌توانم زور به‌ئاسانی ریگی گرتیدار تریش پتیشان بده‌م. به‌لام نه‌وه به‌که‌لکی من و تو‌نایه‌ت. له‌وه‌پیش گوتم (خوځاوکردنه‌وه) یش هونه‌ریکه. له‌به‌ره‌وه پتویسته مه‌شقی له‌سەر بکری. که‌ وات لئ هات تپیدا قال بیبی ئیتر مه‌شقت ناوئ. هه‌ر نه‌وه‌نده‌ت به‌سه که‌ رڼ‌ت به‌رڼ‌ت خوځت خاوبکه‌یته‌وه، نه‌ی فیربونی پیانویش هه‌روانیبه‌؟ تو له‌پیشدا مه‌شق به‌په‌نجه‌کانت ده‌که‌یت به‌لام که‌ پیانو فیربوویت، پتویستت به‌مه‌شقی په‌نجه‌ نامیتن، بڼ‌ته‌مه‌ی پارچه‌یه‌کی ساز لئ بده‌یت. به‌واتابه‌کی تر، پاش قال بوون له‌م سئ مه‌شقه‌دا پتویسته رابکشیی یان دابنیشیت و به‌ئاسانی و یه‌ک جاریی هه‌موو له‌شت خاوبکه‌یته‌وه. پتویست نیبه له‌پیشدا خوځت گرژ بکه‌یت. یاخود هه‌ر بیریش له‌گرژبوون بکه‌یته‌وه.

له‌راستیدا تا بیر که‌متر بکه‌یته‌وه له‌گرژبوون، باشترو و به‌که‌لکتره. لیره‌دا شتیکی هه‌یه پتویسته بیلین. هه‌ر شتیکیان پڼ خوځتر بی، زووتر و ئاسانتر جیبه‌جیتی ده‌کین. نه‌و که‌سه‌ی خوځی له‌فه‌رمانه‌که‌ی خوځی ده‌بینی، به‌نده‌ نیبه و نایشب به‌نده. هه‌تا بتوانین (خوځاوکردنه‌وه) بکه‌ین به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی خوځی بڼ‌خومان تاده‌یگه‌یینه‌ راده‌ی فه‌رمان به‌جی هینان، بڼ‌خومان چاکتر و به‌که‌لکتره. چونکه خوځاوکردنه‌وه، له‌باریدا هه‌یه، هه‌مودم هه‌ستی ئارام و سره‌وت و دلخوشیمان بخاته دلته‌وه. له‌ده‌میکه‌وه نه‌مه‌م بڼ‌ده‌رکه‌وتووه. له‌پیشدا به‌ناوی پتویستیبه‌کی رووداوه‌وه، ده‌ستم دایه خوځاوکردنه‌وه و سره‌وت به‌خوځدان.

لهنگەر و ساز بوون

هممو شتییک له سروشتدا به پیتی یاسای لهنگه رگرتن و سازبوون، دهر واه پرتوه، نهگه له مه تی نهگه یشتییت، واه دهرده که وئی، که هیزی سرنجذانت نه بی! گه لا دهرکردنی درخت و گه لاریزانی، نیشتنه وهی ناوی زریه و هه لسانی، دهرکه و تنی رۆژ و ناو بوونی، نه مانه و هه زاران شتی تر. نه و ساز بوونه بی دهنگ و سهنگه ی هممو دهمه پیشان ددهن، که مرۆف به هوی شتییکه وه، له دستنی چوه له ژیانیدا. زۆر و تراوه که «مام ناوهندی له هممو شتییکدا» کلیلی ته ندروستی و دلخوشییه. «مام ناوهندی» واتای «لهنگه رگرتن» دهگرته وه. لهنگه رگرتنیش ده بیته هوی سازبوون و گونجاندن له گه ل یه کدا. ژینی مرۆف بریتییه له دوو بهشی گه وره: (چالاکي) و (سرهوت). نهگه هر دوو کیان باش به یه که وه بیه سترین، نه نجام به ته ندروستی دهگات. به لام به زوری، نه م لهنگه ر و سازبوونه، له ژیاناندا پیک ناهینین. لایه کی ده سترتیژی بو لایه که ی تری دهگات. لای چاکي، زۆر بو لای سرهوت دههینن. مه به سمان له سرهوت نه وه نییه که بی فه رمانی زۆر بی. زۆر که سی واهه یه، هه تا بلتی بی فه رمانه. که چی له گه ل نه ویشدا هممو دم هاواریتی له دست ماندویتی. چونکه نازانی نه و کاته بی فه رمانییه ی خوی، باش به کار بهینن. وهرس بوون له بهر بی فه رمانی په لویوی مرۆف زووتر له که لک دهخات، وه که له فه رمان زۆری. نه و پیاهوی زۆرتر له توانایی خوی، فه رمان ببینن، ده توانن به هوی خوخاوکردنه وه وه پشوویهک به خوی بدات.

به لام پیاهوی وهرس بو له دست بی فه رمانی نه وه به کاری دی. که ماوه ی فه رمانکردنی خوی فراوان بکات. هممو شتییک لیهدا بریتییه له لهنگه رگرتن و هیچی تر.

نهگه رۆژتییک له رۆژان نه م لهنگه رگرتنه تیکچوو، له پیشدا به ناسانی ناخریته وه سه ر دۆخی جارن. ههروهک پیاهوی برست براو. له بهر زۆر فه رمانی، به گران دیته پیش چاوی که خوی خاو بکاته وه و، سرهوت به خوی بدا. ههروه ها پیاهوی وهرس بویش له دست بی فه رمانی. به گران دیته پیش چاوی، که خووبداته چالاکي و کارگوزاری. به لام ههردووکیان پیوسته کۆل نه دن. هه ر له کۆششدابن، تا نه و لهنگه ره یان دست ده که ویتته وه. به لام تا نه و لهنگه ره دست نه که ویتته وه، هیچ پیاهویکیان سرهوتی راسته قینه یان له ژیاندا دست ناکه ویتته وه بروام وایه، که زۆرتر نۆبال به نه سستی چالاکي بیت، نه ک ته مه لی چونکه هه له پهردن بو هیز و دهسه لات و تیرنه خواردن له کۆکردنه وه ی ساماندا و، خۆبه ختکردن له

له راستیدا به ناچاری نه وه م ده کرد. به لام ئیمیرۆ به ناوی خۆشرا بواردنه وه دست ده ده مه خوخاوکردنه وه. چاوم له وه نییه که که لکی هه بی بو له ش و هۆش یان نه بی. مرۆف که ده گاته نه وه ی ته واه خاو بیته وه، هه ست به سه رهوتیکی پرشنگذار دهکات. نه و هه سته به زمان ناگپرتته وه. به لام، نه نجامه کانی واه تیگه ی شتم: که له گه ل نه و سه رهوته دا که ده بیه خشی به له ش، خویتیش به سه ره سستی له ده ماره کانداه گه ری، هه ست ده که م به مه سستییه کی خۆش له پییه کانم و په نجه کانداه. نه ویش له به ره وه یه که گه رانی خوین به هوی ده مارگرته وه نه بی گیرنا بی. که راست بوو یته وه، سه رتیکی نه ملا و نه ولای خۆت بکه. بو ت دهرده که وئی که هه موو شت گۆراوه. راستی مرۆقیش باشتر دیاره. روودانی شتی واه دروسته. چونکه تو که ده ماره کانت له جیتی خۆیاندا بن و گرژ نه بوو بن. هه موو شتییک وه ک خوی دیته پیش چاوت. که توانیت فیتری هونه ری خوخاوکردنه وه بیت، ده توانیت نه و هیزی له وه ده ستت ده که وئی با به فیروزی نه دهیت، به کاری بهییت له فه رمانی رۆژانه تدا بو نه مه ی که لکی لی وهریگری.

ده توانیت سه ره ستر برۆیت به رتیگدا. پییه کانت به سوکی و جوانی، بجوولیتییت، نه ک وهک نه وانه ی له مرۆقی ده سترت ده کن: وهک قاچه کانیان له ته خته دروستکرا بی و به هیزی نه له کترییک بزوین واه ده جوولتیته وه. ده توانیت باشتر و له سه ر خۆتر قسه بکه ییت، نه ک وهک نه وانه بیت که له بهر گلاروی و هه ناسه سواری خۆیان زمانیان ته ته له دهکات. ده توانیت به ناسووده پییه وه لای میزه که ته وه دانیشی. پیوستیت به قاچ نوشتاندنه وه، نه بی. پیوسته نه وانه هه موو تاقی بکه یته وه، تا بو ت دهر بکه وئی که نه و ده مارگرته یه ی به هوی سی مه شقه که ی سه ره وه له کۆلت که وتوه، جاریکی تر له فه رمان و بزوتنه وه دا. له له شتدا چاوت پی نی ناکه ویتته وه. به مه رجی تیی بگه ییت، راکرتنی نه مه ناسانه. به هوی خۆرا هینانیسه وه نه م خۆرا گرتنه به هیزتر ده بی. دوورنییه جار به جاریک له کاتی فه رمان و چالاکیدا، که مه کی ده مارگرته ییت توش بیته وه. به لام پیوسته ده مارگرته یه که زۆر به هیز و به نازار نه بی. نه گه ر زانیت هیز و نازاری تیدایه، گورج چاره ی خۆت بکه. ده موده ست واز له فه رمان یا خود بزوتنه که ت بهینن. بو چه ند تاویک پشووی قوول بده و خۆبشت خاو بکه ره وه. به ره نگاری هه ست کردن به ده مارگرته ییت پی ناکری. نه گه ر پاله وانیش بیت، ده مارگرته یی، له وانه یه زال بی به سه رتدا، له هه موو ده می کدا. نه گه ر ده ته وئی هه مووده م له ش خۆش و ته ندروست بیت. پیوسته یاساکانی سروشت به جی بهینن. زۆر جاری واه هیه یه کی له یاساکانی سروشت ده شکینن. له م به شه ی دوا ییدا له وه ییش ده دوین.

پیناو زالبون به سهر هاوکاراندا ئەم بابەتە نەنگانە، هەموو، پالمان پتووە دەتین که زۆرتر له ئەندازەى خۆمان، خۆمان ماندوو بکەین. بروامان وایه که نامانپەرژى پشوو بدەین بسرهوین. بەلامانەو وایه که کاتی پشوودان و سرهوت بەفیرۆ دەبرین بەلام له راستیدا، نرخى کارگوزاریمان بەستراوه بەچۆنتیتى، بەکارهێنانى کاتى بى فهرمانيمانەوه. دەبى له کاتى بى فهرمانيماندا، سهراوهى هیز و توانایى دەماره کاتمان بحهسپینهوه، بووژپینهوه، تا له کاتى فهрман و چالاکیماندا به کاریان بهینین. تى ناگم چۆن شتیک بهخت دهکەین، که هیشتا دهستمان نهکەوتبى؟ ئەوه هەرگیز نهبووه و نابى. که وای لى هات، کاتى بى فهرمانيمان گرنگ و بايه خداره. بهلکو ئەو له کاتى فهрман و چالاکیمان گرنگتره. دهتوانیت بههۆى هونەرى هەناسەدانەوه، وهک له وهپیش پيشانماندا که له ئەنجامدا بگاتە خوڤاوکردنەوه و سرهوت بهخۆدان هیزى تى گهوره بۆ دەماره کانت پىک بهینیت. ئەوساکه دهتوانیت بزانيت که ئەو لهنگههه گرتووه له ناوهند فهрман و سرهوتدا تهواوه یان تهواو نییه. گه لىک پیاوی وام دیوه، بههۆى کار و فهرماني تى که ئەندازه بهدەر و ناکاوهوه، که له وهپیش خوڤان ناماده نهکردوه بۆ پروداوى ناکاو. ژيان چۆنى بردن و چوون به پتووه. بهدریژایى سالى کار و فهرمانيان کردوه، خەمى و چان و سرهوتى خوڤان نهخواردوهوه. پاشان که لى یان قهوماوه. پاشه کهوتى تى هیزی دهمارى وایان نهبووه، بهرگهه ئازارى ئەو لىقه ومانه بگرى. وایان بهسهر هاتوه. ئەو فهرمانهى که له وهپیش له بهر چاویان دا هەموو ژيانى دههینا. لىیان بوو بووه بارىکی گران، له ژیریدا نرکه یان هاتوهوه. له پرووى زانستى خوڤاسینهوه، وا دەرانه قهلهم که ژيانىان بریتى بووه له دهست و ده میان. بۆیه که ئەو ژينه یان پى خوش بووه. چونکه کاروبار له پتو خوڤانهوه به ئاسانى جیبه جى بوون. بهلام ئەم جوړه ژينه. کورت بینى زۆر تیداوه، دووره له زرنگیهوه. ئەگەر پتووست بى بۆ سامان کوکردنەوه و بژیم که ژینم بکه ویتته ناوهند دهستم و دهمهوه، ده بى چاوم له دواوژیش بى، هەر له ئیستاوه لهنگهه بگریم له نیوان فهرمانکردن و سرهوتدا، تا له کاتى خاویونهوهى ناکاودا بهرگهه تهنگوچه له مه و ئازار بگریم. ههروهها ئەم دهستورههیش راسته له کوپى سهراوهى هیز و توانایى دهماره کانداندا، بهلکو باشتر تیدا دردهکەوه. گرنگترین هۆى خوش رابواردنیکى له سهراوه، ئەوهیه که ئامانجى تى ئاشکرا و دیارت هه بى له ژياندا، زرنگانه و مه ندانه بۆ بچى تا جیبه جى بکەى، که ئەو پرپارەت دا، دلسوژانه تى بکوژشه و بکهوه ره فهرمانکردن که ههستت بهماندووتى کرد. بحهسپیرهوه بهو جوړهه که له هونەرى سرهوت بهخۆدان و خوڤاوکردنەوه دا

پيشانم دايت. ئەوساکه تى دهگههت: کاتى بى فهرمانيهت، له کاتى به فهرمانيهت. (۱) کهلکى که متر نییه. ئینجا وات لى دى که خوڤى له کاتى بى فهرمانيهت نابینى چونکه کهلکى لى ده بینى. هەر که سى بى نامانج بى له ژيانیدا. گلارایى پى دهکەوه، نارامى نابى. چونکه هیز و هه ره تى خوڤى له پتو خوڤهوه بهخت ناکات و به کار ناهینى. له ماندووتیدا ته ندروستى و کامه رانیى دهست ناکهوه. له کاتهدا که به دواى سرهوتدا دهگهه پى، ههست دهکات به دهروونى، پتو ده لى: ئیمیرۆ هه چى وات دهست نهکەوت. ته نانهت له کاتى سرهوتى ناچارى شیدا، ئامانجى تى نییه سه پى بکات تا ههست به سرهوته کهى بکات. له بهرئهوه دوور نییه که رۆژ به رۆژ گلارایى و بى نارامیهه کهى زۆر تر بى. ئەگەر به گه رمیهه دهست بدریتته فهрман، هیز و توانایى له خوڤانهوه دینه کایهوه. ئەگەر هیز و توانایى به باشى به کار بهینرتن، خوڤاوکردنەوه ئاسانتر پىک دى. به لى لهنگهه و ا راده گیرى ئەگەر مرۆف له سه ر پتگایه کى راست و دروست پروات به پتووه، له ژيانیدا، لیره دا وای به باش ده زانم که بلیم: خوڤاوکردنەوهى له ئەندازه به دەر له فهرمانکردنى له ئەندازه به دەر کهم زیاتر نییه. پتووسته لهنگهه رابگریت. هەر سه پى ماسولکه به ک بکههت له ماسولکه کانت و لى ورد ببیتتهوه، راستى ئەم قسهههت بۆ دردهکەوه. ئەو ماسولکه بهى شهو و رۆژ له فهрман و گرتووندا بى، زۆرى پى ناچى دره زى و له ناو دهچیت. ههروهها ئەو ماسولکه بههیش که هه مووده م له خاویونهوه دا بیت، زۆرى پى ناچى کز و بى هیز ده بى، له بهر به کار نههینانى.

هه موو هیزى تى له شیش هه بهو جوړهیه. لهنگهه ریش و ا راده گیرى: که جارىک فهрман بگرى. جارىکیش خوڤاوکردنەوه. جارى و اهیه که لهنگهه تى کچوو، ده مو دهست خوڤاوکردنەوهت به گران بۆ دینه دهست. بهلام تو نابى کوڤ بدیهت هه تۆزى تىک خاوی بیهتهوه، فهрман کردنەوهت روو دهکاته دروستى و ئاسایى ئەمیش ده بیهته هۆى ئەوهى که خوڤاوکردنەوهى دووهم جارت باشتر سه ر بگرى. بهم رهنگه ورده ورده لهنگه ره کهت دهست دهکەویتتهوه. هه تا خوڤاوکردنەوهت زۆر تر پتووست بى، خوڤاوکردنەوهه گرانتر پىک دى. ئەمه هه ره چنده جىگای داخه، بهلام مرۆف راستى بزانتى چاکتره. ئەمه باش نییه که و بزانيت خوڤاوکردنەوهت له دهست نایهت، و نییه، تو دهتوانیت خوڤاو بکههیتتهوه. ههروهها هه موو که سىک دهتوانیت خوڤى خاوی بکاتهوه. دوور نییه هه ندى شتى ناخوش و

(۱) راستر: کاتى ئیشکردنت...

نه ناسراو به بیرتدا بیت. وا بکات خوځاوکردنه و هکته گرانتری لی بیت. ئەمه به سهه
 خویشمدا هاتوو. به لآم پروام پی بکه، که ئەم ههسته نه ناسراو و ناخوځشانه، په کی
 خوځاوکردنه و نه ناخن. هه چیه کیان له دهست دی بام بیکهن. گوئ مه ده ری. دهست بکه
 به خوځاوکردنه و. پتویسته خوځ خوځ بکه یته و. له دهستیش دی که خوځ خوځ بکه یته و.
 دواپی هه خاو ده بیته و. ئەو ههسته نه ناسراو و ناخوځشانه هه چوئیک بن هه ئەو
 پیشان ده دن که له نگر به ته و او ته تی تیکچوو. ئەو انیش نیشانه یه کن بو وریا کردنه و
 له لایهن سر و شته و جارئ له و هه ستانه بی دنگ به. به لآم دهست به جی، بکه و ره خوځ،
 ئەو نده ی پتویست بی له نگره که راست بکه یته و. کهم ته رخه می، به که لک نایه ت. زبان
 به لکو زیانکی گه و ره ی له دوا دیت. به بۆنه ی له نگره و، خو پتویست نیسه که زور
 دوو باره ی بکه مه و، که هه موو که سی، پتویسته با به تیک دلی خوځکردن بو خوئی
 هه لیبزیری تا له کاتی بی فه رمانیدا پر به دلی خوئی پتویسته خه ریک بی. بو ئەمه ی
 ئەو کاته ی به شادمانییه وه رابویری. پتویسته ئەو با به ته زور به ووردییه و هه لیبزیری، تا
 با شتر به که لک بیت، ئەو بۆیه کا ده لیم، چونکه زور کهس ده ناسم به هوی هه لیبزاردنی ئەو
 با به تی رابواردانه و، خوئیان له سه رگه ردانی و شپزه بی رزگار کردوو. خه م وای لی
 هاتبو په کی فه رمانی هوشی خستبوون. ئەو انیش با به تیک به که لکی له شیبی وایان
 له به رده ستدا نه بوو که په نای بو به رن. به نا چاری له خهسته خانه و ئەوانه بان گواسته و بو
 پسپوری لیکدانه و. وایان لی هات چه ند مانگیک به گیتروویژی ماندوو، نه ئامانجیک
 دیاری کرا وایان هه بوو رووی تی بکه، نه گه رم و گورپییه کیش له خوئیناندا بوو
 که بیان خاته گه ر بو هه ول و تیکوځشان له پینا و خو رزگار کردندا له و درده ی که تووشیان
 بوو بوو. جاری وات به سه ردا دی که هه ر بتوانیت هوش به کار به ییت، نه ک له ش. جاری
 وایش به سه ردا دی که هه ر گیز نه توانیت هوش به کار به ییت، له شت به کار ده ییت. به م
 په نکه به پی پتویست ده بی خه می به کاره یینانی هوش یاخود له ش بخوین. پتویسته له سه ر
 ئەوانه ی که فه رمانیان دانیشتنی زور تیدایه، پر به دل شتیک بو خوئیان بدوژنه و
 خه ریکیان بکات له کاتی بی فه رمانیدا. هه روه ها ئاموژگاری کریکاری دهستی ده که م،
 که شتیک و بدوژنه و بو خوئیته خه ریک کردن که خوئی به هوشی بکه ییت. ئا به م
 په نکه له نگره راده گیری. ئەگه ر هاتوو شتیک نا کاویش رووی دا، مرؤف شتیک وای بو
 ماوه ته و که پشتی بی ببه ستی بو به رگه گرتنی ته نگوچه له مه که و ئیش و ئازاری
 روودا و ده که. تی بکوشه له نگره ی خوځ رابگریت له هه موو باریکی زیانندا به کار و

فه رمانی زور پرستی خوځ مه به ره. ئەگه ر خوځ له په لوپۆ خست نابی به پالنه وان به لکو
 ده بیته به شتیک که هاتوای نه بی. له کاتی بی فه رمانی دا، هیز و توانای خوځ به فیرو
 مه ده. له جیاتی ئەوه، خوځاوکردنه و به کی واکه که له ش و هوش ببوژینه و و گه شه
 بکه. بام ئامانجی ئاشکرا و دیارت هه بی. رپی خوځ بگره و به ری مه ده تا ده یگه یتی.

هانه دان

هانه دان به هیترین هویه که ده ماری پرست براوی پی ببوژینه و و گه شه بکا و بسره وئ.
 وه ک زانیومه له رووسیادا خه ریکن فلیمی په سند پیشانی ده مار نه خوځه کان^(۱) ده دن، بو
 ئەمه ی بزانی چ کاریک له ده مار ده که ن. له ئەنجامدا، ده رکه وت شتیک زور به که لکن
 به تابه تی بو ئەوانه ی که زوو هه لده چن، یاخود فی ده یانگری. ئەمه م بۆیه کا ده رخست، که
 هیزی هانه دانت پیشان بده م نه وه ک له و که سانه بیته که لپی دوو دل بیت. تیکرا ئیمه له
 هه موو کاتیک ئاگاداری ژبانماندا، هانه دانی ئەم و ئەو کارمان لی ده کات. هه ندی که س
 زورتر کاریان لی ده کات. ده مارگره کان له و که سانه ن. له به ر ئەوه پتویسته له سه ریان،
 به رهنگاری کار تیکردنی ئەو هانه دانی ئەم و ئەوه بکه ن. ئەویش به وه پیک دی که
 مه شقیکی هه موو ده می بکه ن له سه ر هانه دانی خوئی. ئەمه به سه، که ئیمه له سه رده می
 په له په لکردن و هه ست وروژاندن و قه ره قه و پشیویدا ده ژین، بو ئەمه ی ده مارگره و توند و
 تووره بین، توژه شتیک بمانکات به گه ژ ئەم و ئەودا. پیاو مه گه ر زور ئاسوو ده و به ئارام بی،
 ئەگینا خوئی پی ناگیری ده بزوتی. ماوه یه ک له مه و پیش نامه یه کم و ره گرت له لاییکه وه.
 به هوی نه خوځشییه کی له شیه وه که وتبوو له جیگادا. له گه ل ئەمه ی شیدا که ئەولاوه
 په یوه ندییه کی زوری نه مابوو به ژیانانی ئەمرۆوه، هیشتا له ده ماره کانیدا ههستی به ئازاری
 ئەو ژینه ده کرد. جاری و هه بوو توند و تووره ده بوو. دلنیا بووم که ئەو روودا وانه له
 نه خوځشییه که خویه وه په یدا نه بوو بوون. زور جاری و هه بوو ده ترسام له وه ی روژنامه کانی
 به یانینی بکاته وه، نه وه ک له رپی هاندانه وه خه موخه فه تی پی بکه ییت. ئەم پشیوی و
 په شوکاوییه ی که له هه موو شوئیک ده بیین، ئەوه پیشان ده دا که له جیهاندا
 نه خوځشییه کی ده ماری جیهانی هه یه. به لآم ئیمه ییش پتویسته له سه رمان که ماوه نه ده بین
 به خویمان به شداربین له دروستکردنی ئەو پشیوی و په شوکاوییه دا. ئەگه ر وریا نه بین،
 خویشان ده که وینه ئەو گیتراوه وه هه موو ده م ده بی و به خویمان بلتین: «جیهان به تیژی

(۱) واتا: (مرضى الأعصاب).

دەروا. لىي دەگەپىم بام تىژ بىروا. زۆرىي مەروث بەدوای شتى وادا دەگەپىن كە بىانبىزوتىنى بام من بەدوای شتى ناسايىدا بگەپىم. بۆرەپىپاوان حەز بەپشپىوى و دەنگەدەنگ دەكەن. بەلام من لە رابواردنى هېمانە، بەخۆشى سادەو وازناھىتم». ئەگەر ئىمە ئەم تەرحە واتانەمان بۆ خۆمان دووبارە كەردەو زۆرتەر لەبارماندا دەپى كە لە ژيانى ئەم سەردەمە لە لەش و ھۆشماندا كەم بگەينەو. پشپىوى دەمارەكان بەستراو بەپشپىوى بېرەو. كەواتە هېشتا بەتەواو تى نەمانتوانىو پەي بەو بەرىن كە تا چ ئەندازەيەك دەتوانىن زال بېين بەسەر ژيانى ھۆشماندا. تا لەسەر ئەم زالپوونە مەشق بگەين، ھېز و كەلكى زۆرتەر دەپى. بى ئەمەي خۆمان تووشى ئەركى ئەو خۆچاك كەردنەو بەيەكەين كە لەمەو پيش پيشانمان دا، بى ئەمەي پارە بەخت بگەين، دەتوانىن ئەو فىلمەي كە پىوستمان بېت لە ئەندىشەماندا بېھىنە پيش چاومان. لەسەر كورسىيەكى نەرمونۆل دابىشە. تەواو خۆت خاوبكەرەو. ھەرەكو لە بەستەكەدا دەلى:

«ھەردو چاوت بنوقىتە. ئەوى ئاواتى بۆ دەخوازىت، ئەوى ئارەزووى دەكەيت، بىانبىنەرە پيش چاوت!».

كە دەستت بېرەزى، وچانىك بەدەيت، خۆت دەزانىت چ شتىك حەز لى دەكەيت و ئاواتى بۆ دەخوازىت. ئايا ئەمانە نىيە: چاوتەندازە جوانەكانى سروشت گۆل و گۆلزار، دار و درەخت بەو كزەبايەو كە دەيانشەكېنپتەو، زىيە^(۱) كە شەپۆل دەدا، رووبار كە خورە دەكات، ئاسمان كە شىن دەكاتەو، ئەمستىران كە دەجرىوتەو؟^(۲)

دەتوانىت لە جىھانى ئەندىشەتدا، خۆشى لەم ھەموو شتەنە بىنىت، ئەگەر حەز بگەيت. لە راستىدا ھەرچەند لەمەدا مەند و زىنگ بىت، تا قوولتەر بىرى لى بگەيتەو، ئەمەندە لە سەرخۆ و دلخۆش دەبىت لە ژيانتدا. وا ھەل دەگرى كە وتىتت بەخۆت،^(۳) جىھان پرى لە جوانى و خۆشىيە، ئەم پشپىويە ئاودامانىش كە گرتوتىيەو، ئەگەر خۆمان بمانەو، ناتوانى لەو جوانى و خۆشىيە بى بەشمان بگات. ھەرەھا دەتوانىن قسەي نەستەق و گالتەوگەپيش بگەين بەدەرمانىك بۆ چاكبوونەو لە نەخۆشىيە دلئەنگىي گشتىي. دەتوانىت ھەواي بالى خۆت بەدەيت و ھەستى پەنگخواردووى ناو دەروونت دەپرى بەوەي

(۱) زەريا، دەريا.

(۲) يان: دەجرىوتەن. دەجرىسكىتەو.

(۳) كە بەخۆتت وتى.

لەسەر كورسىيەكى درىژ رابكشىيەت و، بىر لەو شتە پىكەنېنېنەرەنە بگەيتەو كە دىوتن يان بىستوتن. زۆر جارى وا ھەيە بەگرزى و مۆنىيەو بەتەنيادا دەنىشيت، كەچى لەپىر شتىكى بەزم ھىنەر دىت بەبىرتدا، بەزۆر دەتەنپتە پىكەنېن. تەنيا زەردەخەنەيەك بەسە بۆ ئەمەي خۆپىن لە رەگەكانى لەشتدا بىزوتىنى، پاشان ھەستت پى بكا بەسەرەوت و خاوبوونەو و دلخۆشى. بىر لە قسەي نەستەق و گالتەوگەپەكانى تىش بگەرەو. زۆرى پى ناچى، دەگۆرتى، دەبىتە كەستىكى تر. ئەگەر قسەي خۆش و گەپت زۆر لەبەر نەپى، دەتوانىت لە ھەندى گۆقار و رۆژنامەي پىكەنېن ھىنەرەو، دەريان بەنىت. دوور نىيە، پىكەنېن، چاكترىن دەرمان بى، بۆ چاك كەردنەو نەخۆشىيە دەمارگرزى. بروام وايە كە زۆر پىپا بەھىچ پىرگارىيان نەبوو لە دەست خۆكوشتن، بەچەند پىكەنېنكە نەپى كە لە كانى دلەو ھاتوونەتە دەرى. نەھىلت خۆپاراستن لەو ھەت بى بەش بگات كە نىخ بەدەيت بەرووى پىكەنېن ژيان. كە تەنيا مائتەو لەگەل خۆتدا، ئەم گالتەو گەپانە سەرلەنوئى لە كەللەتدا بىوژىنەرەو. تى بگۆشە ھەموودەم تىكەلى ئەوانە بىي كە دلپان پىرە لە خۆشىي ژيان - ئەوانەي خۆش بىن، كامەرەن. گرېنۆك و رەش بىنە رىژگاوەكان، دەمارەكانت دەورووژتىن، رووناكى ژىن لە دلئە نەھىلتن. ئەوانەي كامەرەن، حەزناكەن گوى لە چىرۆكە دلئەنگەكەرەكانى تۆ بگرن. بۆتۆ وچاكترە كە واز لە گىرپانەو ھەي چىرۆكەكەت بەنىت، لاي ئەم و ئەو، لەجىياتى ئەو بەگەپتت بۆ ئەو دۆستە كۆنانەي كە دل و دەروونيان پىت دەسووتى. تەنانەت ئەوانىش بۆيەكا گوى لە چىرۆكەكەت دەگرن چونكە خۆشىيەكى ئاوەژوويان پى دەگات لەو ئازار و دەردەسەرىيە كە تووشى تۆ ھاتوون. (كەتۆ بەو دەردەو دەبىن، خۆيان لە تۆگەو ھەتر دىتە پيش چا، بۆيەكا دلخۆش دەبن!). ھەرچەندى دەمار گرزىيەت، ئازارى خۆت بەگوتى ھىچ كەستىكدا مەدە. تەنانەت ئەگەر لىشيان پىسىت چۆنى؟

بام دلئەنگىش بىت، پىيان بلى: «ئەو! ھەرچەندە ئىستە ئەوئەندە بەگور و ھىزىم، بەلام تا ساتى دوو ساتى تر چاك دەبم». تۆ بەو وەرەمە خەمى ھانەدانى خراپت بۆ خۆت، لەكۆل خۆت كەردەو، كە بلىي باش نىم. ھەرەھا ھانەي خۆتت دا كە زۆرى پى ناچى تەواو چاك دەبىتەو. تالەو ھەي بىر بگەيتەو تى دەگەيت بەناشكرابى، كە ئەم و ئەو تى گەياندن لە چۆنىتەي دەمارەكانت. كەردەو بەيەكى خراپ و بەدئەنجامە. بەلام ئەگەر پىپاوتى ھەبى خاوەن زانست و توانا، بتوانى يارمەت بىت بەدات لە چاكبوونەو دەمارەكانتدا، قەي ناكات بچۆ ھەموو شتىكى بۆ بگىرەو. بەلام لەبىرت نەچى كە لە سەد كەسدا يەككى

وات دهست دهکوهی، که خاوهنی زانست بی یان توانایی، یاخود خاوهنی هردووکیان بی. وشه ی چاپکراو، به چاک بی یان خراب، کاریکی گه وره دهکات. رۆژنامه نووسهکان، له هه موو کس زۆرتر ئەمه دهزانن. چەندم ناوات خواستوو که ئەو نووسینانە ی پیشکەشی خۆینده وارانێ دهکەن، شتی باش بن، دەمارهکانیان نه ورووژین. بزواندن ههست یان ورووژاندنی زیانێکی زۆر گه وره دهدا له دەمارگره‌کهکان. پێویسته زۆر به‌زیری رۆژنامه و گوڤار و نووسراوان هه‌ل‌ببژی بۆ خۆیندنه‌وه‌ت. خۆت دووربخه‌ره‌وه له خۆیندنه‌وه‌ی کاره‌ساتی کوشن و خۆکوشن و شه‌پوشۆر و ناخۆشی. خۆیندنه‌وه‌ی ئەم بابەتانه، ئەگەر باش بیری لێ بکەیته‌وه به‌کاری تۆ نایه‌ت. له هه‌موو رۆژنامه‌که‌یدا تێکرا زۆر بابەتی به‌که‌لک و گه‌شه پێ دهر هه‌یه. ته‌نیا ئەوانه بخۆینده‌وه‌وه. بۆ ئەمه‌ی هۆشت تارام بگری. ئەوه چاکتره له‌وه‌ی به‌بابه‌تی بی هۆشکهره‌ی هه‌ست و مێشکی خۆت تێک به‌ده‌یت و دلێ خۆت ته‌نگ بکەیت. دوو رێگا هه‌یه بۆ به‌کاره‌ینانی وشه‌ی چاپکراو بۆ ئەمه‌ی هانه‌ت به‌ده‌ن بۆ چاکێ. یه‌که‌م: له ده‌فته‌رێکدا وته‌ هه‌ل‌بژارده‌کانت کۆیکه‌یته‌وه. دووهم: ئەو قسه نه‌سته‌ق و په‌ندی پیشیان و ته‌ باشانه‌ی که به‌کاری ژبان دین دیاریان پێ پرازیسته‌وه. رۆژ نییه له کاتی خۆیندنه‌وه‌دا، چاوت به‌زۆر وته‌ی به‌نرخ و په‌ندی نایاب نه‌که‌وه‌ی که بی خۆماندووکردن به‌بیرکردنه‌وه‌وه، تی ده‌گه‌یت په‌سند و به‌که‌لکن. خۆت رابه‌یتنه‌ به‌وه‌وه، که‌ده‌فته‌رێکی بچووک، هه‌موو ده‌م له گیرفانتدا هه‌لبگریت، بۆ ئەمه‌ی ئەم جوهره‌ وتانه‌ی تێدا بنوسیته‌وه، نه‌وه‌ک له بیرت بچنه‌وه. هه‌ر ده‌مێک، وچانیکی کورت ده‌ست که‌وت، ده‌توانیت گه‌شتێک بکەیت به‌ناو گه‌نجینه‌کانی ئەو وته‌ هه‌لبژیراوانه‌تدا. زۆری پێ ناچێ، تی ده‌گه‌یت که به‌هۆی زۆر خۆیندنه‌وه‌وه ئەو وتانه‌ت چۆته‌به‌ر^(١) وله‌بیرت ناچنه‌وه. ئەوساکه‌ باشتر به‌که‌لکت دین. چونکه‌ هه‌روه‌ک وتویانه: ئەو بیره‌ باشه‌ی له که‌له‌دایه، دوو ئەوه‌نده‌ی هی ناو نووسراو نرخی هه‌یه.

به‌لام ئەو په‌ندی پیشیان و قسه‌ی ژیرانه‌ که ده‌ته‌وه‌ی له ژووری نووسینندا، یاخود هی نوستندا هه‌لیان بواسی ئامۆژگاریت ده‌که‌م له‌وانه‌ بن که به‌که‌لکی خۆخواکردنه‌وه‌ بێن. ئەگەر پیت ناکرێن، خۆت دروستیان بکه.

ده‌توانیت له‌سه‌ر ته‌خته‌یه‌کی سی تویی وته‌کان بنوسیته‌وه. پاشان به‌پارچه‌ ئاسنێکی سووره‌وه‌کراو پیته‌کان بسووتینیت. بی گومان ئەمه‌ رێگایه‌کی باش و به‌که‌لکه‌ بۆ خۆش

رهبازدن له شه‌وانی ساردوسری زستاندا. هه‌ز ده‌که‌م ئەم وتانه‌ بکه‌م به‌پیشنیاز: «له‌رێی خۆته‌وه‌ پرۆ، له کاتی خۆیدا ده‌گه‌یته‌ نامانجت». «بۆیه‌کا په‌له‌ ده‌که‌یت که کاتت ده‌ست بکه‌وه‌؟ چی له کات ده‌که‌یت ئەگەر ده‌ستت که‌وت؟». «له‌سه‌رخۆیه‌. ئەگەر سه‌رت له ده‌ستچوو، هه‌یجت بۆ نامینیته‌وه‌ ماندویتی و سه‌رگه‌ردانی نه‌بی».

هه‌رچی له‌م بابته‌ نووسینانه‌ بیت باش و به‌که‌لکه‌. ئەو ئامۆژگاریانه‌ی به‌دلتن له سه‌روو پێخه‌ف یاخود جی نووسینه‌که‌ته‌وه‌ هه‌لیان بواسه. پێش ئەمه‌ی دوایی به‌که‌ینه‌وه‌یه‌نه‌ی (هانه‌دان) به‌یتم، ده‌مه‌وه‌ی بیرت بخه‌مه‌وه‌ که‌کاتی (هاندانی خۆبی) ی هه‌ره‌ باش دووانه: یه‌کیکیان پاش نوستن. یه‌کیکیان پێش نوستن. ره‌نگه‌ ئەمه‌ بزانیته‌. به‌لام ئایا له‌م زانیته‌ که‌لکت وهرگرتوه‌؟

پێویسته‌ که‌لکی لێ وهرگری. له کاتی له‌خه‌وه‌ هه‌ستاندا، ئەوبیرانه‌ی له‌پیشدا به‌میشکدا دین به‌زۆری دلخۆش ناکه‌ن. گیروگرتی کاروفه‌رمان هه‌یه، ته‌نگ و چه‌له‌مه هه‌یه‌ چاوه‌روانیت ده‌که‌ن. هه‌ر هه‌یج نه‌بی سه‌ر گرانیته‌ هه‌یه‌ ئەم بیرانه‌ هه‌موو فری ده‌ له‌ مێشکت ده‌ریان بکه‌ره‌ ده‌ره‌وه. له‌ په‌نجه‌ره‌وه‌ ته‌ماشای داروده‌خت و گوڵ و گوڵزار بکه. ته‌ماشای په‌له‌وه‌ر بکه. تۆزی خۆت بکێشه‌ره‌وه. ئنجا هه‌له‌سه‌ره‌ سه‌رپێ و هه‌ندی هه‌ناسه‌ی قوول به‌.

به‌خۆت بلێ: «ژین به‌راستی خۆشه». پاشان ده‌ست بکه‌ به‌فیکه‌کێشان و گوژانی گوتن. بریاریده، له کاتی ده‌م و چاوشن و ریش تاشین و خۆ پۆشته‌ کردنه‌وه‌دا دلخۆش و ده‌م به‌ پێکه‌نێن بیت. بیرت بخه‌ره‌ سه‌رئه‌وه‌ که خۆشی له‌ ناشتای به‌یانیان بیینی تا که‌خرابه‌ به‌ر ده‌مت به‌ته‌واوی خۆشیی لێ بیینی. سه‌رت سوور ده‌میینی که بزانیته‌ زۆر به‌ئاسانی ئەم ره‌وشته‌ت لێ ده‌بی به‌خوو. هه‌ریه‌م جوهره‌ کاتی خه‌وتنانشته‌ به‌ئاسانی لێ ده‌بی به‌خوو. خه‌م هه‌موو ده‌م ئاماده‌یه‌ که له‌گه‌لتدا بیته‌ پێخه‌فه‌که‌ته‌وه‌. ده‌ریان په‌رینه‌ له‌ که‌لله‌ت. نووچ بگره‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی که چاوه‌ ئه‌ندازانی شه‌نگ و گه‌ش به‌یینه‌ پێش چاوی خۆت، وه‌ک ئەو فیلمه‌ خۆشه‌ی که له‌ ئەندیشه‌تدا دروستت کردوه‌وه. له‌بیرت نه‌چێ که‌تۆ له‌یه‌ک کاتدا ناتوانی بیر له‌ دووشت بکه‌یته‌وه‌.

پێویسته‌ یه‌کی له‌م دوو جوهره‌ بیرانه‌ هه‌لببژیت: ئەو بیرانه‌ی کامه‌رانیته‌ پێ ده‌به‌خشن. ئەو بیرانه‌ی دلته‌نگیت پێ ده‌به‌خشن. ئەم توانایییه‌ له‌ خۆتدا پێ بگه‌یینه، تا به‌ته‌واوه‌تی زāl ده‌بی به‌سه‌ر بپه‌رتدا.

(١) یان: ئەو وتانه‌ت له‌به‌ر کردوه‌وه...

دەنگە دەنگ (۱)

دەنگە دەنگ که بەراوردی بکهیت له گەڵ خۆخا و کردنه و هەدا دەبیتە بابەتییکی خۆشی راستەقینە. زۆرمان وا دەزانین دەنگە دەنگ هۆبە که لەو هۆبانە ی که ناھیلن خۆخا و کردنه و هە سەرەوت بەخۆدان سەر بگرن. بەلام بەلای منەو دەنگە دەنگ نازاریکی گەورە ی وای ئارامی دەمارە کائمان نادا ئەگەر بیتوژنیکی دروست بژین و بەتەواوەتی لەسەر یاسای سەرشت برۆین بەرپۆه. که چی خەم و ترس و دلتهنگی، هەر کامیکیان بگری، دەتوانی دەمارە کائمان کزوپەریشان بکات. لەبەرئەو وە وام دیتە پیش چا و که ترسی دەنگە دەنگ و دەمارتیکچوون بەهۆی ئەو وە، پووێک بن لە پووێکانی دەمارگرژی، نەک هۆبە ک بن لە هۆبەکانی دەمارگرژی. ئنجا که پروات بەو کرد، ترسی دەنگە دەنگ پووێکە لە پووێکانی دەمارگرژی، هیچ لە ئارادا نامینی ئەو وە بێ که هەول بەدیت، بەو جۆرە ی لەو و پیش پێشانم دایت، دەمارگرژی بکەیتەو. زۆرتر لەو باوەرە دام که تۆ تەندروست نەبیت.

ئەگینا دەبوو تائەندازە یه کی باش بەرگە ی دەنگە دەنگت بگرتایه و پیتی تیک نەچوویتایه. جیهان هەرگیز لە دەنگە دەنگ و قەرەپری خۆی کهم ناکاتەو.

بەلکو بە پێچەوانە وە بەلای ئەو وە دەچن که پۆژ بە پۆژ لیتی زۆرتر بکات، ئایا ئیتر تۆبش هەر لەسەر توورە یی خۆت دەمینیستەو که تووشی دەنگە دەنگ یاخود قەرە قریک ببیت؟ یاخود خۆت لە دەست ئەم زۆردارە بەسامە رزگار دکهیت؟ دەنگە دەنگ ناتوانی زبائمان پی ببەخشن، تا خۆمان ریگای نەدەین، تا دەمارە کائمان گرژتری لی بێ ماوێ زۆرتر دەدەین بەدەنگە دەنگ که نازارمان بدات. نازارمان بدات. ئەگەر بەتەواوی لەخا و بوونە وە دا بێ، هیچ دەنگتیک نییە بتوانی دات بچلە کینن، یاخود بت ترسینن، مەگەر گرمە یه کی یه جگار زل بێ. بەلام ئەگەر دەمارە کائمان، هەموو دەم، وروژا و بن هیچ ناپەرموویتەو وە لەو وە که جینیو بەو پیشیلە بەسە زمانە بەدیت که بەناو هەوارە که تدا دەسوورپیتەو وە. بەلای منەو ئەو ژیری نییە که مرۆف لە دەنگە دەنگ هەرا بکات. لە رووی وێژە ییە وە ئەو بیریکی خراپە. چونکه خۆت لای خۆت سووک دکهیت. وایش لەخۆت دکهیت که بزانیست مرۆقیکی ناتەواوی. هەروەها کارە که. لە رووی ئابوورییە وە خراپە چونکه دەنگە دەنگ لە هەرکوی یه ک بێ. لەویدا سامان دەست دکهویت. ئیمەیش هەموو پتوبستیمان بەو وەندە هەیه که پتی بژین. بەلام ئەگەر تۆ یه جگار شپرزەیت بەدەست

دەمار وروژاوییەو وە، و اباشه جینگایه کی بێ دەنگو سەنگ بۆ خۆت بدۆزیتەو وە، تاماویه کی باش تیتیدا بسره ویت. هەر تەنیا چەند حەفتە یه ک لە لادیدا رابووتی و مەشقه کانی خۆخا و کردنه وە و هەناسە دان بکهیت، وات لی دێ که زوو بەزوو بچیتەو و سەر دۆخی جارن. هیچ گومانیکم نییە لەو وە که لە دانیشستوانی شارەکان، ئەوانە ی که خاوەنی کار و فەرمانن، باشتر که لک لە وچانە کانی سالیان (۱) وەر دەگرن، ئەگەر بیتو پەنا بەرنه بەر ئاسایش و بێ دەنگی لادێ، لەجیاتی دەنگە دەنگ و بگره و بەردە ی بەزمگا کانی ناوشارەکان. بەهەموو رەنگ، ئەگەر لە شوپنیکدا بیت که پر بێ لە دەنگە دەنگ، وچاکتره بچیتە جینگایه کی بێ دەنگ و سەنگ، که لەو ی مەشقه کائمان بکهیت. پاش ئەو و دەتوانیت بزانیست تا چەند بووژا ویتەو و ئەگەر سەرنج لە چۆنیستی دەمار وروژانست بەدیت، لە کاتی پەیدا بوونی قەرەقەر و دەنگە دەنگت کدا. هەموو دەم لە دەنگە دەنگ هەرامە که. چونکه بەرئەو وە ی خەریکی ئەو ویت دەمارە کائمان خاوتر بکهیتەو وە، دلنیا بە پۆژ بە پۆژ، دەنگە دەنگ که متر کارت لی دەکات. رەنگه سەرت سوورمینی که بلیم وات لی دێ، خۆت لەخۆتەو وە حەز لە هەندێ دەنگە دەنگ زۆرتر دکهیت تا بێ دەنگی مردووانه. ئەو ساکه زۆرتر لە مرۆقیکی تەواو دکهیت.

رەنگ

بەتاقیق کردنه وە دا دەرکەوت که (رەنگ) کاریکی گەورە دکهات لە دەمار.

تەنانەت شپوویه کی دەمار چاک کردنه وە یان داھینا وە، ناویان ناو (چاک کردنه وە بەرەنگ). خۆت دەیزانی، که لە پۆژتیکي رووناکي پرخۆردا، دلێ خۆت، خۆشتر دەبینی. پۆژگاری ساردوسر دل تەنگ دکهن. لیڕەیشدا ومان چا و پێ دەکەو ی که مرۆقی دەمار گرژ، پتر ئەو دوو جۆرە پۆژە کاریان لی دکهات. که چی مرۆقی خاوەن دەماری بەهیز و لە سەرخۆ ئەم جۆرە ئەو وەندە کاری تی ناکات. هەر چۆنیک بێ، ماو و بەرەللا یه بۆتو، تابستەو ی لەم دەستوورە که لک وەر بگری. ژینی ئیمیرۆ با یه خ بەرەنگ زۆرتر دەدات لە جارن. تەنانەت که ل و پەلە سادە کانی ناومالیش وایان لی کراو، که رەنگە کانیان گەش و جوان بن و دل کیش بکهن. که چی لەو و پیش رەنگە کانیان تاریک و دلتهنگە کەریون. ئەو ویش گۆرانیکی بێگومان بەرە و چاکترمان دەبات. چونکه رەنگی گەش دل دەبزوینن، نرخ ددا بەهەموو شتیکی، تەنانەت بەشتی پر و پووچیش. هەر چۆنیک بێ، ئەو کەسە ی

دهماری له تیکچووندا بڼې، پټیوښته، خه می رهنګ بخوات و بایه ختیکی وای پښ بدات که له ئەندازې (گهش) و (تاریک) یشه وه بهولاره تر بڼې. ئەگەر دهماره کانت گرژ بووبن، پټیوښته پټت بلتیم: گه لیک رهنګ ههن، ده توانن زۆر گرژبان بکن، ئەگەر ماوه یه کی زۆر بهیلتی کارت تڼی بکن. نرخي ئەمه زۆرتر دهرده که وځی، له وهدا، که بزاینن باوی ئیستا ئەو هتا چرای ئەله کتربیک به کلاوی رهنګاو رهنګه وه به کار دههینرئ. له رۆژگاری درتڼی زستاناندا^(۱)، ناچار ده بین زۆر کاتمان له بهر رووناکیبی دهستکرددا به سه ر بهین. له بهرته وه پټیوښته له هه لبرژاردنی رهنګی رووناکیدا زۆر ژیری و شاره زایي بونین. رهنګی سوور دهمار دهورووژتڼی. جیتی داخه که هه مووکه س زۆرتر کلاوی سوور هه لده بڼترین بو چراکانبان... هوی ئەمه بيش ئەوه یه که کلاوه سووره کان، وا دینه پیش چاو که گهرم و گوړین و له ش گهرم بکه نه وه. رهنګی زهر دیش وهک رهنګی سوور وایه، دهمار دهورووژتڼی، دل دهبزوینئ.

سهوز و شین- به تاییه تی شین - دهمار خاو ده که نه وه، ئایا جیگای سه رنجدان نییه که له هه موو رۆژتڼی هاویندا، تیکرا لهو دوو رهنګه بهولاره هیچ رهنګیکی ترمان چاو پښ ناکه وځی؟ جا چونکه ئەو کلاوی چرایانه له ئیواراندا به کار دههینرئ، ههروه ها له بهرته وهی له پیش خه وتناندا پټیوښتمان به هیمنی هه یه، واپه سنده که رهنګی سهوز یاخود شینمان بو هه لبرژترین. نهک رهنګی سوور و زهر د. به لای منه وه شین چاکتره له سهوز. ئەم دهستووره پټیوښته له سه ر رهنګی ژووری نوستن و هه موو ژووره کانی تریش به جڼ بهینرئ. به لām که به یانبان هه لساين له خه و، پټیوښته که لک له رهنګه وریاکه ره وه کان وهر بگرین. پیشنیازی من ئەوه یه که رهنګی دیواره کانی ژووری نوستنت زهر دتڼی کال بڼې. ئەگەر ریم هه بڼ له بابته رازاندنه وهی ژووره که ته وه قسه بکه م، پیشنیازم ئەوه یه که وینه هونه رییه کان رهنګیان سهوز تڼی وهک رهنګی سیووا بڼې. چونکه ئەم رهنګه له رهنګی دیواره زهر د باوه کانی تر ده وه شیتته وه و، یه جگار دل کیش ده کات. رهنګی زهر د، ته نیا هه ر وریاکه ره وه نییه. تیشکی رۆژیشمان دههینننه وه یاد، که هه ز ده که یه هه موو به یانبان تیک ببینن و که چی به دانسقه چاومان پتی ده که وځی، جگه له رهنګی بوړ و رهنګی خو له میشی، که که م و زۆر کاریگه ریبیان له دهماردا به لای ناسازیدا ده چی، چوار رهنګه که ی تر که له وه پیش لییان دوام، له هه موو رهنګه کانی تر باوتر و بلاوترن. که واته له بیرت نه چی: که رهنګی

(۱) له زستاندا شهوگار درتڼه نهک رۆژگار. دهبو بوترایه: (له رۆژه کانی زستاندا).

شین و سهوز به که لکی دهمار خاو کردنه وه و هیمنی دین. رهنګی سوور و زهر دیش به که لکی وریاکردنه وه دین. یهک دوو که یه وه یه یهک ماوه له بابته رووناکي و سبیه ره وه پټیوښته لییان بدوین. کاتی مه شکر دن له سه ر خو خاو کردنه وه، وچاکتره، ژووره که رووناکیبی زۆر نه بڼې. په رده کان داده ره وه. به لām تا ئەندازه یه کی وانه بڼ که ژووره که تاریک و نووتهک بکات و بپتته هوی دلته نگي. ههروه ها و اباشتره که پشتت بکه یته په نجه ره که. چونکه ئەگەر چاویشت بقسووچینئ، هه ندیک له رووناکیبی به هیتز هه ر ده چیته گلپنه کانتته وه، هه ز ده که یته ئەمه تاقی بکه ره وه له هاویندا که تیشکی رۆژ زۆر به هیتز ده بڼ، وچاکه چاویلکه به کی تاریک بکه یته چاوت. چونکه په یوه ندیبه کی زۆر هه یه له ناوه ند چاو ماندوو کردن و دهمار گرژیبیدا. بڼجگه له کارتیکردنی رووناکیبه که، دهمار گرژیبه که بيش، زۆری پښ ناچی هه ردوو چاوه کان و ناوه ندیان دههینننه ژان. به رامبه ر ئەوه ئەو ژانه ی رووناکیبی به هیتزه وه په ییدا بوو بڼ، له باریدا هه یه دهمار بورووژتڼی و پیاو تووشی توندی و توورپیی بکات. بام خوینده وارن، ریم بدن، چهند وشه یه کی تریش له بابته رهنګه وه بلتیم. گه شیی رهنګ له بهرگ و پۆشه نیدا، دلئ خاوه ن بهرگ و دلئ ئەوانه ی دهیبینن وریا ده کاته وه، له بیرت نه چی که ده توانن بهرگ و پۆشه نیمان گهش و پرشنگدار بکه یه بڼ ئەمه ی بهر رهنګی زهر قی و ناساز و نیگاری نا په سند پری بکه یه وه. وهک ده بینم: دلته نگه کان، هه موو ده م، بهرگ و پۆشی رهنګ تاریک له بهر ده که ن. وا دیاره ئەو بهرگانه ده پۆشن که له گه ل دلئاندا رتیک ده که وځی. ناچن، به هوی بهرگ و پۆشه نییه وه ههستی دل و دهورو نیان بلند بکه نه وه. ئەمانه هه رچه نده ورده بابته ن. به لām له کوړی دهمار چاک - کردنه وهدا، دهمه وځی هه موو ده م بایه خیابن پښ بدرئ. تنۆکه ئاوتیک، رهنګه به کاری هیچ نه یته و، هه رگیز نه یته بهر چاو. به لām به سی هه زار تنۆکه ئاوی وه ها ده توانیت تینوتیتیت بشکینئ. که واته له مرۆوه رهنګ بخه ره ناو پیته وهی تازه ته وه، ژیرانه و وه ستایانه به کاری بهیتنه، رهنګه ئەنجامه باشه کانی زوو به زوو دهرده که ون. به لām ئەو کاری خو ی هه ر ده کات تا ده گات به ئەنجام.

خۆرشت

خەمى ئەو دەم نىيەتتە بەم دەم دەستە لە بابەت خۆرشتە، بەدرىژى، بدوئىم. بەلام يەك دوو كەينە و بەينەى خۆرشت ھەن، پىتوستە باش لىيان بدوئىم. چونكە پەيوەندىيان ھەيە بەبابەتەى خۆخا و كوردنە و سەرەوت بەخۆدانە وە. پىش ھەموو شتىك دەلئىم: ئەوانەى تووشى دەمارگرژى بوون ھەست بەخۆيان دەكەن نىشانەى لەشيان سەنگى (چوار لىبەرە). دوو سەنگى كە مەكردووە. ئەگەر لەو پىش مەرقىتىكى تەواو بوون لە كىشانەى لەشدا، بى گومان پى بەدل دەيانەوئى ئەو كىشانە كە مەيەيان پىكەنە وە. ھەموو دەم گوتوومە پىتوستە پارىز لە پۆن بكرى. بەلام زۆر لە دەمارگرژەكان تائەندازەيەكى گەورە لەر و لاوازن. وا ديارە دەمار كەلك لەو دەبىنئى كە گۆشت بەباشى دەور و پىشتى بگرئى. ئەمە لەوئى بوەستئى. كىشانەيەكى پەسند. وا لەدل دەكات كە ھەست بەدامەزراوى و لەنگەرىك بكات. كىشانەى لەش - لەناو دەمار گرژەكاندا - بەندىيە بەكەم و زۆرى خۆرشتە وە، ئەوئەندەى بەندە بەچۆنئىتى خۆرشت خوارنەكەيانە وە. مەرقىتك نىو ئەوئەندەى خۆرشتىكى ديارى كراو لەسەر خۆ بەھىمنى بخوات، پارووەكان يەك بەيەك باش بچوئىت. يەجگار لەوە چاكترە كە ھەموو خۆرشتەكە بەپەلەپەل بكات بەقورگىدا و قووتى بدات. خۆم تاقىم كەردۆتە وە، دەيزانم كە لە كاتى دەمار گرژىدا مەرقىت چۆن پارووەكان قووت دەدات. وەك ژيانى چەند ھەناسەيەكى مابئى وەھا پەلەپەل دەكات. خوارنئى كە بەم جۆرە بخورئى. كەلكىكى زۆر كەمى دەبئى ئەمە لەوئى بوەستئى. ئەوئەندەى نەماو بەلئىم: ھىچ شتىك لەوە خراپتر نىيەتتە بۆ دەمارگرژى، كە خوارنە بەپەلەپەل. بخرىتە و رگە وە. ئەو ناسازى لەشەى كە لەو وە پەيدادەبئى. دەور نىيەتتە درىژە بەخۆى بدات تا دەمى ژەمى دووم دىتە پىشە وە. پىتوستە، بەخوارنئى لەسەر خۆ وە خۆت رابھىتى. بەخۆرايى مەلئى ناتوانم خۆم رابھىتم. چونكە لەراستىدا دەتوانىت. ھەتا خۆت بەم خوو وە رادەھىنئىت، خەرىك بە لە كاتى نان خوارنندا، سووكە و تار لە رۆژنامەكە تدا بخوئىنە وە. بۆ ھەموو ژەمىك كاتىكى ديارى كراو دابئى. خۆت وا رابھىتە كە ئەوكاتە ھەمووى لەسەر خوانەكە رابوئىرى. تئى بكوئە خۆشى لە خوارنەكەت بىيىنى. نووچ گرتن لەسەر ئەمە دەتخاتە سەر ئەوئەى كە لەسەر خۆ خوارنەكەت بخۆئىت و ھۆشت لە بىرە وەرى ناخۆش رزگار بكەيت. ئەو لاوازيەى كە دەمارگرژەكان ھەستى پى دەكەن. بەو چارەناكرئى كە كۆمەلەيەكى گەورە خواردەمەنىيە چەورنەرم بخۆن، بەو چارە دەكرئى كە خوارنئىكى سووك لە شىوئەيەكى ھىمنى و ئارامدا

بخۆن. خوارنئى سووك ھۆش بەپاكيە وە رادەگرئى، لەشيش بەووربايە وە بەلام زۆرخۆرى، بەنيازى قەلە و بوون، بەپىچە و انەى ئارەزو وە وە، زيان دەبەخشى بە لەش و ھۆش چونكە دەبىتە ھۆى سستى بۆ خۆين گەران و ئاوسانى رەگەكان لەزۆرىيە ئەندامەكانى لەشدا. بەھەموو رەنگ ئەو قەلە و بىيەى كە زۆر بەخىرايى دەست كەوتئى، كەلكىكى ئەوتوئى نابئى، چونكە بەتۆزە و رووژاندىكى دەمار لەناو دەچئى. بۆ تۆ ھەروا باشترە، كە خەرىك بىت لەشت بەرە بەرە بەھىواشى دابرىت. ئەوئىش بەو پىك دئى كە خۆرشتىكى ناياب و پەسند لەشىوئەيەكى بەئەندازەدا ھەموو رۆژ بخۆئىت. من لەوانەم كە پىروا بەكەلكى شىر و ئەو خۆرشتانە دەكەن كە لە شىر دروستيان دەكەين. ھىچ نىوەروانئىك نىيە كاسەيەك فرنى لەسەر خوانەكەم دانەئىم. ئەم خووەيشم لەوساوە گرتووە كە پەيم بەنرخى ئەم خۆرشتە بردووە. كەچى لەو پىش پىم نەدەكرا چاوم بەكاسەيەك فرنى بكەوئى. تەنانەت ئىستەيش بەپارچەيەك مەيوە نەبئى فرنىم بۆ ناخورئى. ديارە كە مەيوە و فرنى، ياخود مەيوە و شىرى بەشەكر شىرىن كراو، خۆرشتىكى ناوازە پىك دەھىنن بەلای زانستى تەندروستىيە وە. والتەر پىتكىن Waltor Pitrn لە نووسراوەكەدا: (كاروبار بەئاسانى چارە بكە = Taks = it easy) زۆر بايەخ بەگرنگىيە خۆرشتى شىر دەدات.

پىرواى وايە كە كالىسيۆم زۆر بەكەلكى دەمار خا و كوردنە وە و سەرەوت پىدانئى دئى، تەنانەت لەخۆيشىدا تاقىيە كەردۆتە وە. ئەو رۆژانەى شىرنەخوات، ھەست بەكەم و كورپىيەك دەكات لە دەمارەكانىدا. لەخوارندا دەبئى دوو شت بخرىتە بەرچا و. يەكەم: نەھىلئى ترشايى بكەوئىتە خوئىنە وە. دووم: جگەر بەتەندروستى بەھىلئىتە وە تا بەدروستى فەرمانى خۆى بىيىنى. جا ھىچ شتىك وەك ترشايى نىيە، كەكەوتە خوئىنە وە، دەم و دەست دەمارەكان دەور و رووژئىنى. بلا و بوونە وەى ئەم دەردەيش بەوئەدا دەزانن كە كۆمەلەيەكى گەورە لەتۆزى ئەلكەلاين (Alwdero Powdaro) و بابەتى وەك ئەو، ھەموو دەم دەفرۆشئىن لە دەرمانخانەكاندا. گۆشت، ئەگەر ھەر رۆژە، بۆ تەنيا ژەمىك بخورئى، زۆر كەلكى دەبئى، دەتوانىت لەبىرىتى گۆشت، ماسى و پەنىر و ھىلكە بخۆئىت. بەشىكى تەواو سەوزە (زەلاتە) بخۆ. ئەگەر ھاوئىن بوو سەوزەى كاھو، ئەگەر زىستان بوو سەوزى گەرە ووز. لەخواردەمەنىيە شەكر و بابەتى ھەوئىر كارى و كولىجەى خۆمالى، كەم بكە وە. شەكرى بۆر كەمتر ترشايى لە خوئىندا دروست دەكات، زۆرتر كەلكى ھەيە بۆ تەندروستىيە گشتى. زۆر لە دەمارگرژەكان. بۆلەبۆل لە جەرگيان دەكەن. ئەوئىش لەبەر ئەوئەى كە دەمارى ماندوو بوو، كەم خۆ خا و كوردنە وە كارىكى خراپ لەجگەر دەكەن. خوى ھەرە گەورەى تىش ئەوئەى

که له ناو بای پاکدا مه شق ناکهن، که به لای پزیشکه کانه وه گه وره ترین پشتیوانی جهرگه .
 هه موو دهیزانین که خورشتی رۆندار، وهک که رهو سه رتوتیث یا (کریم)، گه شه به ده مار
 ده کهن. به لām لیره یشدا نابیی له ئەندازه دهریچی ئەگینا به پیچه وانە ی ئاره زوو ته وه زبان
 به ده مارت ده گات. چونگه جهرگ به سه ریدا زال نابیی. ئەو ساکه یش به ته وای نابیی
 به خورشت، نابیی به خوین، یانی گوشتی پی ناگیرئ. به لکو رهنگت زهرده لده گه ریئ.
 له شیشت تووشی نه خووشی ده بیت. که واته پیوسته له خواردنی خورشتی رۆندار یش که م
 بکه یته وه، وهک هی گوشت و شیرینی. ئەگه ره له وانە بی که ترست له جهرگت هه بی و دلّت
 لپی کرمی بی، خویشم له وه پيش و بووم، به لām ئیسته وانیم چاکترین شت ئە وه به، هه ر
 هه لپکت ده سته کوه، ئاوی لیموی ترشی پوخته بخوینته وه. له راستیدا، که لکی ئەمه زۆر
 جار ده م و ده ست دهرده که ویئ، له وه دا گومانم نه ماوه، که هیچ داو و دهرمانیک، له که لکدا
 به ئاوی لیموی ترش ناگات. داو و دهرمان ئەگه ره کاریش بکاته نه خویشیه که، له لایه کی
 تره وه زبان به له ش ده گه ینئ. به لām ئاوی لیموی ترش زبان به له ش ناگه ینئ. چونکه
 دهرمانیک سروه تیه. ئیتر له مه به ولاوه، له بابەت خورشته وه قسه ناکه م. چونکه بروام
 به که لکی ئەوه نیبه که یاسایه کی دیاری کراو بۆ خورشت دا برئ. ئەگه ره خۆت رابه یینی
 به خواردنیک ژیرانه وه، که له سه ر بنچینه ی خورشتی ساده دا به زری، له نیوه ی خه باتتدا
 سه ر ده که وی، که له پیناوی ده ست که وتنی ده ماری ته ندروست و ته واو و پاراستنیدا
 ده یکه ی.

جا ئەم ئامۆزگارییه ت له بیر نه چی، له کاتی کردنه وه ی دهرگای ژوو ری نان خواردندا،
 به مه به سی نان خواردن.

سامانیک بۆ دابه شکر دن

نووسینی: قاش یۆنگ

ئەمە چیرۆکی ژبانی پیاویکە، لە پێشدا بۆرە پیاویکی ناشی بوو لە ناو گێژاوی شەرم و ترس و سەرنەگەوتنی پەیتاپەیتادا خولی خواردوو پاشان وای لێ هاتوو، بوو تە پیاویکی بە ناوبانگ. بە هەزاران لە دەوری کۆبوونەتەوە؛ گوێ لە قسە ی بگرن، بە زۆریش دەستبازی کردوو. جا لەم نووسراوە پر لە زانستی خۆناسینەدا، خۆی بە دەمی خۆی ئەم چیرۆکە ی خۆیت، بە درێژی بۆ دەگێریتەو (

پێشەکی

چەند سالتیک لە مەو پیتش لاویک لەم لاو دەچوو بۆ ئەولا، بۆ ئەمە ی ئەم و ئەو هان بداتە سەر جار دان لە یەکنی لە گۆقارە گەورەکاندا^(۱).

لە پر شتیک هات بە کەللەیدا. لەو بارەو گۆریبە سەرباریکی تر، لە سووچینکی نوپووە چاوی بریبوو خۆی و ئەو کەسانە ی لە گەلێاندا دەژیا. لە پر هەستی بە چالاک ی و هیز و تواناییە ک کرد لە خۆیدا کە لەو پیتش بە خۆیەو نەیدیوون. دەستبەجێ، وازی لە فەرمانە کە ی خۆی هینا. چوو کۆرپکی تازەو، کە ئەو نەندە فراوان بوو لە باریدا هەبوو هەر چی پیتی بکری تیبدا بە نیتەدی، بۆ کە لکی هەمووان. لەم کۆرە تازەیدا تا ئەندازە یەکی گەورە سەرکەوتن بوو بە یاری. لەم چیرۆکە دا کە لە بابەت خۆیەو دە یگێریتەو، ئەو رێگایانەت پیشان دەدا کە بوون بە هۆی گەشتنی بە نامانجی خۆی. چیرۆکە کە ی پرە لە جادوو گەریبەکی وەها کە کەم چیرۆکی مەرقا یەتی و سەرکەوتوو هەبە بیگاتنی. هیچ شتیک وەک وینە ی بێ هاوتا کار لە مەرۆف ناکات. (قاش یۆنگ) بە وینە ی بێ هاوتای خۆیەو ژبانی بە سەربرد، لەو هیش دوورتر رۆشیت، چوو بە سەر هاتی ژبانی خۆی لەم چیرۆکە بزۆینەدا نووسیبەو کە پرە لە پەند و نامۆزگاریی خۆش و بە کە لک. دەرمانی دەردی ئابوورمانی تیدا دەرخستوو. لە راستیدا، لەو تە میژووی پێشە سازمان دەستی

(۱) ئەم لاو نوپنەری یەکنی لە گۆقارە گەورەکان بوو، بۆ کۆکردنەو ی ناگاداری (إعلانات) تا تیبدا بلاو کريتەو.

پێ کردوو، هیچ رۆژیک وەک ئیمرۆ، پیتووستیمان بە بیرکردنەو ی ژیرانە و زرنگانە نەبوو. لە بەر ئەو ئەم نووسراوە پچکۆلە یە شایستە ی ئەو یە کە دەست و هۆشی ملیۆنان بێ کار و فەرمانان و بۆلە بۆلە کەران لە ژبانیان بیقۆزیتەو. تاکە رێگایە ک ئە گەر هەبێ، بۆ شارەزابوونی جیهان ئەو یە کە پیاو لە پیتشدا خۆی بناسێ. (قاش یۆنگ) وای کرد. ئەنجامیشی بەو گە یشت، کە دەمو دەست، خۆی دی: لە جیهانیک ی تردا دەژی و فەرمان دەبینێ، کە لە هەموو سەریکەو لە جیهانە کە ی پیتشووی ناکات.

ئەرنست کولکینز

سەرەتای ژینیک

۱

من یە کیکم لەوانە ی کە خودا پێداون و سامانیک ی زۆریان بۆ بە جیماو، لە پاش سالانیک ی دوور و درێژ کە لە هەژاری و هەناسە ساردی و ژبانی بێ پەروایانە دا رام دەبوارد، ئەم سامانەم بۆ بە جی ما لە یە کیکەو، کە بە مردنی خەموخە فەت نەچوو دەلمەو. منیش وای بەرەو دەزانم کە هەمووان هاو بەشی ئەم سامانەم لە گەلدا بکەن. بە لایشمەو وایە، کە ئەم سامانە ئەمە ندە زۆر و بێ شومارە، بەشی گەورە ترین ژمارە ی کە سان دەکات. بە مەر جی هەر کە سە یشیان بە شیک ی تەواو وەر بگری چونکە ئەو سامانە لەو جۆرە سامانانە نییە کە نابووتی بانکە کان لە ناوی بەرێ، یا خود کەم بوونەو ی نرخی کە لوپەل پایە مالی بکات. یان گێرو گرفت و تەنگوچە لە مە ی ئابووری و بازرگانی پەرش و بلاوی بکاتەو و تە فروتو نای بکات.

بەرستی سامانیک ی وەها یە، کە هەر چە ندە بە سەر هاتی گەورە گەورە ی بە سەر هاتوو و تووشی زۆر تەنگوچە لە مە ی بە هیزبوو و گە لیک جاریش کەرت کەرت کراو و لیتی براو، بەلام ئیمرۆ ی لە هەموو رۆژیک ی تری زۆرتر و گەورە ترە. ئەو پیاو ی ئەم سامانە گەورە یە ی بۆ بە جی هیشتم، لە هەموو روویە کەو لە خۆمی دە کرد. ناو کە ی وەک هی خۆم و ابو. باوک و دایکی ئەو باوک و دایکی خۆشیم بوون. مندالی خۆم و تافی پیاو تیشی تافی پیاو تە خۆم بوو. چی بێ لە تۆ نھیتی بێ هەر خۆمی یە کەم بوو. لە پاش نەخۆشییەکی پر تازاری دوور و درێژ، خۆمی یە کەم وازی لە بەرەنگاریبەکانی هینا چونکە بە هیچ ئەنجامیک نە گە یشت، کەوتە سەرە مەرگ و مرد. کە لەشیان یە کاللا کردەو، بۆیان دەرکەوت کە هۆی مردنی ئەمانە بوو: خۆپەرستی، دلپێسی، رەشبینی، ترس، خەم،

دوودلی، په شیمانی بچ سهروشوین، سهرلیشویاوی له کاروباری بازگانی دا، زو هه لچوون، چاوپیس، ناروزوی بچ جی و، درۆ و، گهلج شتی تر. بهلام (قاش یونگ) ی کون له هه موو شتیکیدا خراب نه بوو. که له پووریکي گوره ی بۆ به جی هیشتم که پر بوو له: چاک بینی و نازایه تی و کار په سندی و زالبوون به سهر خه موخه فه تی بازگانی و ژبانی رۆژانه دا، له گهل نارام و پرزگاری له دهست ناروزوی ناپه سندن. بهم که له پووره هه هاتمه کۆری ژبانی رۆژنامه وه. به هۆی نه وه وه تا نه دنازه به کی گوره سهرکه وتم له زۆریه ی ناو اته کانی ژباندا. منیش دهستم کرد به به شینه وه ی به سهر هم و نه ودا ده موده ست تیگه یشتم که هه تا بیبه شمه وه، سامانه که م زۆرتر ده بچ. هه روه ها تا دیت پیاوه گه وره کانی کار و فرمان رووم تی ده کن، بۆ نه مه ی بازگانیم له گهلدا بکن. زۆر جاری و اهیه پیاوه هه لپه ی پاره په یداکردن بکات، درهنگتر به دهستی ده که وی. که چی که روو ده کاته نامانجیکي تری باشتر، پاره له هه موو لابه که وه رووی تی ده کات، بۆ نه مه ی بزانی له چ جوړه پیاویکه.

***

فهرمانی (قاش یونگ) ی کون نه وه بوو، هم و نه وی هان دده بۆ جارپان له به کن له گوڅاره کاند. بهلام سهرکه وتنیکی نه وتوی تیدا دهست نه که وت.

بهلام که مرد، جینشینه که ی، خوی له فرمانیکي وادا دی که پر بوو له به ربه ره کانی و رقه به ری، نه له وه پیش پیوه ی خه ربک بوو بوو، نه شاره زاییشی تیدا هه بوو نه ویش بریتی بوو له فرۆشتنی قه وال له بۆ نه و هابه شیه که پاراستنی ژبانیان گرتوته نه ستوی خو بان^(۱). به کن له ناسیاوه کانه. که نه مه ی بیستبوو:

من له فرمانه که ی پیشووم وازم هیناوه به و مووچه دیاردی کراوه وه که هه موو مانگی وهرم ده گرت، پاشان له فرمانه نوییه ته نیا نه وه م دهست ده که وی که جاروبار له نه رکي فرۆشتنی قه وال له هابه شیه کانه وه بهرم ده که وی، خه م و په ژاره دلای داگیر کردبوو. زۆرتر به وه خه مبار بوو بوو که ده زانی من له سامانی جیهان ته نیا سه د دۆلارم له گیرفاندا بوو. ژبانندن و خه مواردنی کاروباری ژنیک و کچیکي ساوایشم به گه رنه وه بوو. پیتی گوتم: «کاریکی باشت نه کرد له وانه نیت که س چاوت پی هه ل به ینتی». راستی کرد. به پروواله ت له وانه نه بووم که س چاوم پی هه ل به ینتی. بهلام له دلدا کامه رانی ناو به هه شت بووم.

(۱) یان: بۆته نوینه ری کۆمپانیایه کی (دلنایی له ژبان - التأمین علی الحیاه) و فرۆمه کانی دابه ش کردوو به سهر نه وانه ی ژبانیان ته من ده کن.

چونکه بیرکرده وه ی لابه لاییم هینایه کۆری زۆرنازییه وه. ده بوو یان بژیم یان نه میتم. بهلام له هه لمه تی به که مدا سهرکه وتم. ده توانم به کولی دلوه بلیم: له ژباندا هیچ هه ستیک له وه هه سته خوشتتر نییه که پیاوه به سهر خویدا زال بی. پیاوه نه وه ی پی خوشه که به رامبه ر هه شه بایه کی توند به رگه بگری و بچیته پیشه وه و هه ر بړوا به رپوه. بهلام هه زار نه ونده پیتی خوشتتر ده بچ نه گه ر بتوانی له کۆری ده روونیدا بگاته نامانجی خوی و نه و دوزمنه نه ینیا نه ی ناو ده روونی رامالی له ریگای خویدا. له رۆژیکي ساردی سامالدا، به فره خلیسکیم زۆر پی خوشه. ده زانم نه وه یش چند خوشه به لای یاریکه ریکی گو لفه وه که بگاته نامانجی خوی بی نه مه ی به ره له ستی بیینی و ریگای لی بگیری. نه وه یش ده زانم که خواردنی پاش گه رانی دوور چند خوشه. نه مانه هه موو خو شیی راسته قینه ی به که لکن که به دلای پیاوه ده گن. بهلام نه مانه هه موویان پیکه وه ناگن به و خو شتی و به زمه ی که له رزگار بوونته وه له (ترس) پیت ده گات!...

***

جا نه و به یانییه ی که «خوی» به که مم ناشت، خو م بچ فرمان هاته پیش چاو. له سامانی جیهان نه وه ی هه م بوو، به شی دوو سی هه فته ی ینجا بکرده مایه.

بیرم که و نه وه که نوبالی ژنه نازاکه م و کچه که م به نه ستوی خو مه. پیویسته به ته نگ گوزه ران و کامه رانییه نه وه بم. دانیشتم بیر بکه مه وه چاره سه ریکی خو م بکه م. وام بۆ ده رکه وت که ده بوو به کیکی له م دوو ریگایه بگرم: یان ده بوو بلیم نه و سامانه ی بۆم به جی ما بوو شتیکی به ده ست گیراونه بوو^(۱)، به لکو شتیکی نه بیینراو بوو، به بی نرخ بوو. یاخود ده بوو داوای نه و سامانه بکه م، تاقیشی بکه مه وه بۆ نه مه ی بزانه به کاری گۆرینه وه و کرین و فرۆشتن دیت یان نایه ت. پاشه جار دووم ریگام گرت. بۆم ده رکه وت که سامانه که م له توانا پیدا هه یه که هه موو کامه رانییه کم به ده ست بخات.

خو شبینیکي وام لی په یدا بوو، که له هه موو جیهاندا به کیکی وه ک منی تیدا نه بوو، نه مه نده خو شباوه ر بی و به قسه ی هم نه و چه واشه بی و، هه رچی بلین له بابته چاکی ژبان وه باوه ری پی بکات. نه ونده هه بوو ده بوو بۆ نه مه ی به مه به سی خو م بگه م، یتیر بیر له خو م نه که مه وه. راپوردوو له بیر خو م بیه مه وه و، خه می پاشه رۆژیش نه خو م. ته نیا خه می رۆژانه م بخو م.

(۱) به واتای (به رجسته) یان: ماددی نه بوو.

پهیم بهوه برد، بهمهندی، که هه موو دهه جیگایه کمان بووه تییدا هه ساوینه ته وه، خۆرشتیکمان بووه خوار دوو مانه. بهرگ و پۆشه نییه کیشمان بووه له بهرمان کردووه.

که هاتوو له م سۆ پتووستیه بهولاه، پتووستمان بههیچی تر نه بی، بۆ ههر سۆ پتووستیه که بیهش وا نه مینین، ئیتر بۆج بترسین له وهی که رۆژتیک له رۆژان ئه وه پتووستیه مان دهست نه که وهی؟... خه ریک بوو دوو دلێ کارم تی بکا. بهلام هه رچه نده بیرتکی ناسازی و ابهاتایه به که لله مدا، بهرهنگاری ده بووم، تا له میشکی خۆم ده رده په راند و، له جیبی ئه وه بیرم له شتیکێ باش ده کرده وه. ئه مه ییش ره وشتیکه هه ر که سی بیه وی خوی پتوه ده گری. تویش هیچ نه بی جاریکێ تا قی بکه ره وه!...

هه رچه نده له سه ره تادا بیر ی به د وه ک ترس و بی نارامی و بابه تی وه ک خۆیان زۆرانبازی و بهرهنگاری پیاو ده که ن، بهلام ئه وه نده به هیز نین زۆر بهرگه بگرن. ئه وه نده ی بی ناچی شه ر ده دۆرین. ئه وانه هیه چیان له که لله تدا مه هیله ره وه، ده ریان په رینه. له بریتی ئه وان بیر له شتی جوان بکه ره وه.

به بۆنه ی هه ندی شته وه وام به باشزانی که له گه ل بیره کانی خۆمدا به ده نگه ی بهرزه وه قسه بکه م. فه رمانم ده دا به سه ر خراپه کانیاندا که لاچن له بهر چاوم. ئه گه ر یه کتیک گوپی له گه فتوگۆبه ک له وه گه فتوگۆیان به بوایه، به شیتی داده نام. بهلام من باکم نییه له م و له وه. چۆن منیان دیته پیش چا و، بام بیت. ئه وه ی به ته نگیه وه بم ئه وه یه که خۆم رزگار بکه م له ده ست ئه وه بیر و هه ست بزوتتانه ی که کزم ده که ن و زبانه ی پی ده گه یینن. پروام وایه که به سه ر کاروباری تایبه تی هۆشما به م جو ره سه رکه وه تووم. که چی سه رده مێکی دوو درێژم رابوارد، به ته نگ ئه وه وه نه بووم بکه ومه جه نگیکێ راسته قینه وه به رامبه ر دوو دلێ و ترس و رقه به ری و ئه وه جرو جانه وه ری ناو هۆشانه ی که ده بن به هۆی خه م و خه فه ت و ترس له ژیاندا.

***

جاریکیان هه ولتم دا کرپاریک به خه مه سه ره وه ی قه واله یه کی نرخ گرانم لی بکری. زۆری نه مابوو قه واله یه کم لی بکری به چواریه که ملیون دۆلاریک. زۆری نه مابوو له وه سوو دیکێ گه وره م ده ست بکه وی. بهلام ئه وه قه واله یه ی له جینشینیکی تر کری. رۆژتیکیان له چیشخانه که چاوم پتی که وت، زۆر به شه رمی و شله ژاوییه وه ئه وه ی بۆ گتیرامه وه. ئه م سه رنه که وته تاوێک له که لله ی دام. زۆری نه مابوو له گیتراوی رقه به ری و بۆله بۆلدا، نووقوم بم، له داخی ئه وه جینشینه ی که له باتی من ئه وه سوو ده ی ده ست که وتبوو.

بهلام توانیم زوو به سه ر خۆمدا زال بم. له بریتی رقه به ری و بۆل بۆل، دلخۆشی و پیروزیاییم پیشان دا، به رامبه ر ئه وه ی که ئه وه پیاوه وازی نه هینتا تا توانی ئه وه قه واله گه وره یه ی ده ستگیریبی. پیم گوت شتیکی وا باشی کردووه که له دوو رۆژدا پارێزگاری خۆی و خیزانی بکات له هه ژاری و نه بوونی. ئه مه ییش به لگه یه کی ئاشکرابوو که من به سه ر سه رنه که وته که مدا زال بووم. دوو ر نییه ئه وه کارانه ی تییداندا سه رده که وم له رووی گرتنی ئه م ره وشته مه وه بی. ده شتوانم بلیم له چه ند سالتیکه وه تا ئیستا یه کتیکم له وه سه د که سه ی قه واله ی پاراستنی ژیان ده فرۆشن له هه موو خاکی ئه مه ریکادا که ناوبانگیکێ گه وره یان هه بی. گه وره ترین قه واله ی ئه وه قه واله ییش من بووم فرۆشتم بی ئه مه ی که سیک یارمه تیم بدات، یاخود به پارانه وه و پی چه سپاندن، هه ولێ فرۆشتنی بده م. گوێ بگره بام به درێژی باسیت بۆ بکه م:

رۆژتیک له رۆژان هاو رتیه کم پتی گوتم دایکی ژنه که ی مردووه. هه رچی به کیشی له ده ست هاتوو کردوویه تی بۆ ئه وه ی دلێ ژنه که ی له خه موخه فه ت رزگار بکات. بهلام نه گه یشتوو به ئه نجام. پاشان لیتی ئه پرسیم: ئایا ده توانم له گه لیدا بچمه ماله وه و به سه ر ژنه که ییدا بپیم، به لکو به ئه نجامتیک بگه م: نارام و بی باکی به خه مه وه دلێ و، له ده ست خه م و په ژاره رزگاری بکه م. بی چه ندوچوون پیم گوت: باشه له گه لتدا هه ول ده دم. ئه وه ییش له بهر ئه وه بوو که یه کێ له شیرته کانی (خۆی) یه که مم به جی به ینم، که به پتووستی ده زانی، ده مو ده ست خۆم بکوتم بۆ یاری ده دانی هه ناسه سارد و دلره نجوان، بی ئه مه ی چاوم له که لکی تایبه تی خۆمه وه وه بی. که گه یشتینه مالی سه رگه رده که له پاش ئه مه ی تکام لی کرد هۆشی خۆی زال بکات به سه ر هه موو کرده وه و فه رمانیکیدا، پتی لینا که پتووسته کاره ساته پر نازاره که به سنگیکێ فراوان و دلیکێ شیرانه وه به رامبه ری بکات. ئیتر هه ر ئه وه نده توانی بیری خۆی بخاته سه ر شتی به ری و جی و، خۆی دوو ر بخاته وه له بیری ناپه سند، هه سستی به هیز و هه ره تی خۆی کرده وه و، له وه ره نگه وه که تییدا بوو په ریبه ره نگیکێ تر.

پاش ئه وه به چه ند رۆژتیک پیاویکی نه ناسراو بانگی کرده م لای خۆی. که دیم تیی گه یاندم که برای ئه وه ئا فره ته یه که له وه پیتش چوو بوومه لای. پاش تاوێک دانیشتن ده ستی کرد به سوپاس کردنم به رامبه ر ئه وه کرده وه یه ی که له گه ل خوشکه که ییدا نوواندبووم. پاشان لیتی پرسیم: «ئایا به رامبه ر ئه م کرده وانه ت مز وه رده گرت؟!». گوتم: «به لی مز وه رده گرم. بهلام زپر وه رناگرم. مزیکێ وا وه رده گرم که له زپر گه لپیک به نرختر بی». زۆری

پێ نه چوو ئاشکرای کرد که دهیهوی مزه کهم زیر بی! پاشان داوای لی کردم رپوشوینتیکی پیشان بدهم بۆ ئەمە ی ژیانای کوره لاوه کهی خۆی بپاریزی. پینم گوت قهواله کهی بو دانه نیم به بیست و چوار ههزار دۆلار. به لām له پاش نهوهی باش لینی وردبووه گوتی: بام نرخه قهواله که بیی به دوو سهد و په نجا ههزار دۆلار!

له دووه م به یانیدا کوره کهی لای پزیشک تاقی کردهوه. له نه نجامدا ده رکهوت: به جگار ته ندرسته. به لām باوکی کوره به مەیش وازی نه هینا. پیش نهوی کاره که ته وایی لینی پرسیم: تا ئیستا قهواله ی پاراستنی ژیانای کورپیک گه بشتووه ته چ نرخیک؟ منیش له پاش پرسسیاریکی ته و او بۆم ده رکهوت که (جاکای کووگان) ژیانای پاریزرا بوو به قهواله کهی چوار سهد و په نجا ههزار دۆلاری. ئینجا هاو پتی نۆیم پیتی گوتم که نرخه قهواله که بگه بیتمه نیو ملیۆن دۆلار!... چهند رۆژیک پتی چوو، باوکه که دوو جار نرخه قهواله کهی بلند کردهوه. جاریکیان نرخه کهی گه یانده سی چاره که ملیۆن. جاریکه تریش نرخه کهی گه یانده ملیۆنیک و شهست و پینچ ههزار دۆلار!...

***

له وساکه وه که به چاویکی تر سهیری ژیانم ده کرد، کاروبار زۆر به خیرایی تیده په پری. پیش ئەمە ی سامانی له پاش به جتی ماوم دهست بکهوی، که سیکی نه ناسراو بووم. به لām پاش نهوه زۆری پتی نه چوو، بووم به هه ره به ناوبانگ فرۆشیاری قهواله ی پاراستنی ژیان له نه مریکادا. پاش نهوه کرباره کانم، دهستیان کرد به ئاههنگانی شهو له هه ره گه وه میوانخانانی نیویۆرکدا، بۆ من و به یادی منه وه. ئینجا چیرۆکی منیان له رۆژنامه و گوژارهکاندا بلاو کردهوه. گه لیک جاریش بانگ ده کرام بۆ کووونه وه گشتیه کان که قسه یان بۆ بکه م. له سه ره خواستی ده زگا بازگانییه کان. له رۆژه لات و رۆژئاوای نه مریکادا وتارم دا. وا دیاربوو گفتوگوکانم باش کاری له دلای گوینگره کان ده کرد. چونکه له وساو ته ئیستا به هه زاران نامه یان بۆ ناردووم: داوای په راوی نهو وتارانه م لی ده کهن بۆیان بنیرم. به راستی نه م جوژه په سندکردنه م له لا سهیره. چونکه من نه له ده رچووانی زانستگا بووم، نه له ده رچووانی خویندنگای دوو مین. ته نانه ت خویندنگای سه ره تاییشم ته و او نه کردووه!... هه ره نه وه نده ده توانم بلیم: بۆره پیاویکم له بۆره پیاوانی گهل.

سامانیکی وایشم دۆزیوه ته وه که له توانایی هه موو که سیکدا هه یه بیدۆزیته وه له جیهاندا. بروایشم وایه: که ساکارییه نه ندازه که م و پیره ییه زرنکه که م بووبن ژیانمان وا هینابیته پیش چاو که زۆر کهس به شتیکی گرنگی تی بگهن.

بام بلین تو به رهنگاری ژیانم کرد. ئایا ئەمه به که لکی تو دی که کاره کهی سته متری لی بکهیت و، به ره له ست بکه یته به ر یتگای توانایی هۆشت و به هۆی ترسه وه و خه مه وه په کی بکهیت له کارگوزاری?... کهس نییه بتوانی، به هۆی خه موخه فه ته وه، به ک دۆلار کو بکاته وه و بیخاته سه ر پاشه که وه ته که ی له بانگدا. نه گه ر وا نه بووایه ده بوو ئیستا له م خاکه دا ملیۆن دارانی بی شو مار ده ریکه وتایه. چونکه له سالی ۱۹۲۲ دا نرخه هه موو شتیکی هاتبوو خواره وه. بۆچ له سالی ۱۹۲۲ دا چی قه ما؟ وه رانی ته و او ئاشکرا لای منه. ده توانم به کورتی پیت بلیم: نهو خووه ی هه مووان هه یانبوو که شت به وشکی و قسه ره قییه وه ده ست بکه ن، ته گه ره ی لی درا. نه مەیش به که م جار نه بوو که نه هیلری نه م و نهو له سه ره نهو خووه ی خو یان برۆن. له راستیدا نه م خووه هه ره له سه ره تایی ژیان وه تووشی نه م جوژه ته گه ره لیدانه بووه، هه روایش ده مینیته وه تا سه ره. له سالی ۱۹۲۸ دا زۆر له سه رکرده کافان ده یانگوت: له توانایی هه موو که سیکدا هه یه، پاره نه وه نده بۆ خۆی په یدا بکات که له هه ژاری رزگاری بکات. به لām کهس بیری له وه نه ده کرده وه که چۆن به خشی. پاره به ده ست بکه و به ختی بکه! نهوه فه رمانی رۆژانه بوو.

چاره یش نه بوو، ده بوو بگه یینه نه نجامیک. چونکه نه گه ر کهس به تۆله یه کی مام نا وه ندی واز نه هینتی، یا خود چاو بپیتته ده ستکه وتیکی ملیۆنیک پاره، بی نه مە ی خۆی تۆزیک ماندوو بکات، هیچ نامینیته وه روو بدات، نهوه نه بی که رووی داوه. چهند حه فته یه کی پتی نه چوو، نرخه پاره به نه ندازه یه کی وا شکستی هینا، که خاوه ن ملیۆنه کانی له خه و راپه راند و ده یان مالی به سه ری خو یاندا ده یانگوت: «نه ی هاوار مالممان کاوول بوو!...». نه ویش شتیکی ئاسان نه بوو که نهو مرۆفانه له خو شبینیه کی بی ری و جتی و خو ش با وه ریه ک به رۆژگار وه، وا گورج بگوینزه وه ناو سه ره گه ردانیه کی وا گه وه ره و سه خته وه. تا سالیکی ته و اویش سه ره کرده کان هه ره ده یانگوت: هه موو شتیکی باشه و به جیهیه. نه وه یش له به ره نهوه بوو که خووی وه رگرتن له دلدا بنجی داکوتابوو. به گران ریشه کیش ده کرا. بام بلین خودای بازگانی له سه ره تایی سه ره گه ردانیه که وه نهو بانگه ی راهیتش تابه که نهوه بوو له پاش دوو سال راهیتشت. ئایا نه ده گونجا که که مته ره لهو ته نگانه یه دا میننه وه؟ که واته گوئی بگره له وه ی که ده بوو بیلتی: «هیچی وا رووی نه داوه که پتیوست به خه موخه فه ت و شپه رزه یی بکات. ئیمه سه د و بیست ملیۆن که سین. له خاکیکی ده وله مه ند و پر پیتدا ده ژین. نیوه ی زیری جیهان لای ئیمه کویته وه. هه ره ها نیوه ی مه کینه کانی. له باریشماندایه که به سه ر گیروگرتی ژیانماندا سه ر بکه وین. باوهر

به خۆکردن و یارمه تیدانتان بۆ یه کتری په سندن ده که یین. تا تینمان تیدا بچ تیدده کوشین گه وره ترین ناواتتان له دهستکه وتی سامانه که نتاندا بهیننه دی. نامادهین له مه ولا که لویه لیککی چاکتر و کاریکی باشترتان به نرخیکی که متر پینشکه ش بکه یین. ههست به وه ده که یین که گه لیککی گه وگرفت هه به دیتته به رده متان، به لام ئیمه نامادهین یارمه تیتان بدهین له لایر دنیاندا».

دلسۆزتان:

خودای بازرگانی له خاکه یه که گرتوه کانی ئەمه ریکادا

هه رچی لهم بانگه دا درابوو هاته دی. خۆش گوزهرانی جیتی گرانی و تهنگانه ی گرتته وه. خووی (به خشین) یش جیگای پچرینی گرتته وه. من نه وه نده، سه رم له یاساکانی ئابووری ده رناچی. به لام هه موو دهم وام بۆ ده رکه وتوه که نه وه که سه ی زۆرتر ده به خشی له و پارهییه ی که وه ریده گری، له هه موو که س زۆرتر که لکی پی ده بری. تا نه ندازه یه کی گه وره خووی (به خشین) له خووی (پچرین) بۆ که لک و سوودی مروث چاکتره. ئەم یاسایه له بازرگانیشدا ههروه هایه به لکو چاکتر و راستتر ده رده که وی.

کارخانه ی پروپووج

۲

زۆریه ی که سان به تاسوقه وه ناوی تافی مندالی خۆیان ده یین. ده لێن: «له تافی مندالی خۆشتر نییه!» هاورپیه کم بۆی گێرامه وه گوتی: «به سه دان پیاوانم چاوپیکه وتوه، بۆ ئەمه ی گفستوگۆیان له گه ل بکه م بۆ رۆژنامه کان. که سه رنجم داوه چاکترین پتیگا بۆ ئەوه ی زمانیان به ره لالا بیی و به پاراوی قسه به بکه ن، ئەوه یه که کاره ساتیکی تافی مندالی خۆیانیان بیرخه مه وه. یاخود چاوه ندازیکی وا که له و ته مه نه دا دیوانه. که قسه کانیا نته خسته سه ر باسی کاره ساتی رابواردوویان، ئەوان به گه رمیه که وه باسی زۆرانبازیبه کانی ژیانانی تافی پیاوه تی خۆبانت بۆ ده که ن.

بێگومان له زۆر کاتدا ئەمه وایه. خۆزگه بۆ خۆشیم وا ده بوو. له راستیدا تافی مندالییم زۆر دوور بوو له و ژبانیه ی که ناواتی بۆ بخوازی. گه لیک جار له مندالیما سووک و ریسواکرام و شکیتیرام و ئابرووم برا. جاریکیان شه روا لیککی درپژم له پی کرد و چوومه ئاهه نگیکی هه لپه رین. دهستی که چیکم گرت له گه لی هه لپه ریم. زۆری پی نه چوو پیم له

پیم گه ریا و که و تمه سه ر زه وی. شه رمه زاریم نه وه نده زۆر بوو؛ هه یچم بۆ نه مایه وه نه وه نه بی. هه لسامه سه ری و به هه راکردن جیگه که م به جیه ی شت. که چه به سه زمانه که م به واق ورمایه وه هه شته وه. ئەویش بۆ نه وه ده گه را که له نزیکترین رینگاوه بگاته وه مالی خۆیان!...

جاریکی تریش به به رمالی که چیککی هاو رپیمدا تپیه ریم. ئەسپه که م سه له میبه وه. که و تمه خواره وه سه ر زه وی. پر تووره که به کیش شه کرم پی بوو. ئەویش له گه لندا که و ته خواره وه. هه ر ده نکه ی به لایه کدا بلاو بووه وه^(۱).

منیش هه یچم بۆ نه مایه وه نه وه نه بی، رام کرد و شوپینیکم دۆزیبه وه خۆم تیدا شارده وه، بۆ ئەمه ی خۆم له ده ست شه رمه زاری رزگار بکه م! فه رمانی یه که م، که له ته مه نی پانزه سالاندا، به ناچار ی گرتبوومه ئەستۆی خۆم، یارمه تیدانی میوه فروشیک بوو. هه ر نه وه نده م خۆش بوو تا که چیککی بچکۆله به ته وسه وه پتی گوتم: «ئیمه هه رگیز له گه ل میوه دابه شکه راندا کرین و فروشتن ناکه یین!» ئیتر نه وه نده شه رم گرمی، ناچار بووم، وازم له فه رمانه که م هینا. پاش ئەوه بووم به شاگردی به رگدروویه ک. رۆژیک له رۆژان وتوه که م له سه ر چاکه تیک زۆر دانا. سووتا. ئەنجامم به سووک بوون و ریسواکردن و ده رکردن گه یشت. سه رده میکیش ده رمانم دابه ش ده کرد. شووشه یه کی پر له ده رمانم لی که و ته خواره وه سه ر شو سه که. بالبازه که زۆری لی کردم شو سه که پاک بکه مه وه. رپیاویش وه ستابوون سه یربان ده کردم و پیم پی ده که نین. ئەمه بۆ من زۆر بوو تووشم بییت. له شه رماندا ئەمجاره یش وازم له فه رمانه که م هینا. شه رمم له گێژووپیژی خۆم و ناشیتیم ده کرد.

***

ئهم هه موو به سه ره اتانه له گه ل ئەو هه ژاری و نه بوونیبه دا که تپیدا بووم، وایان لی کردم که سه ره تایی ژبانم به هه ستیکی پر له که موکووری گه وره ی واوه ده ست پینیکم که هه یچ لاییک له پیتش منه وه تووشی نه بوو پی. وام لیها تبه وو پروا بکه م که به که لکی هه یچ فرمانیک نایه م. پاشان نه نکیشم مرد، ئەو له دوا ی دایکم له هه موو که س زۆرتر به دلّم بوو، وام لیها ت ئیتر دلّم پروایی نه دده دا له وه به ولاره له شاری (سو لّت لاک) دا بپنمه وه، ده مویست له و ژینه خۆم ده رباز بکه م، که جاروبار نه بی کامه رانییم به خۆمه وه تیدا نه دیبوو.

(۱) دیاره شه کری کلتویوه.

چووم بۆ (شیکاکۆ) لای باوکم و براگه وره کهم که له وی ده ژبان، له وی فرمانیتکم دست کهوت له گۆقاریکی ناییدا که ناوی (موژده به خسانی نایینی به ناو هه موو جیهاندا) بوو. فرمانی من نه و بوو: ئەم و ئەو هانبدەم جاری تیدا بدن، کهس نازانی کارگێرانی ئەم گۆقاره بۆ چ منیان په سندن کرد بۆ ئەم فرمانه؛ چیبی له تو نهینی بی، نه یانده توانی کهس له من ناسازتر و نه شاره زاتر بدۆزنهوه بۆ (جاری) دهستکه وتن. چونکه من له هه موو شتیکی دهترسام، له سیهبری خۆم، له م و له و، له هه له کردن دهترسام. بیجگه له وه به جگار دلّم ناسک بوو؛ به که مترین قسهی بهرز و نزم دلّم ده ره نجا. به لام خودا وراستان کارگێری به شی جاری بلاو کردنه وهی گۆقاره که له گه لمددا باشبوو، به زه بی پیمدا ده هاته وه، هه موو جاری له بابهت جاری دهست کهوتنه وه، شاره زای ده کردم و په ند و نامۆزگاری بی ده دام. زۆری بی نه چوو ناماده بووم، هورۆمی به کهم به ئیم.

***

له پاش ئەمهی له دلّی خۆمدا قسه کانم ره وان کرد، چوومه ده سگای کپاره که، که به ره و روو پیی بلّیم. به لام تا کاتیکی ته و او به سه ر دانیشتنمدا نه رۆیشت له ژووره کهیدا، نه متوانی چاو م پیی بکه وی. له دلّی خۆمدا هه ر ده مگوت: «ناوم یۆنگه... نوینه ری گۆقاری موژده په خسانی نایینیم به ناو هه موو جیهاندا»... پاشان چه ند قسه به کی له به ر کراویشم ده خسته سه ر، ده مگوت به لکو ئەمه خودایه کابرا بیته سه ر قسه م و جار م بداتی له گۆقاره کهدا بۆی بلاو بکه مه وه... دوایی بر دیاغه به رده می کابرا. ده ستم کرد به قسه کانم نانیشکم دادا بووه سه ر میتریک.

به لام ناوی خۆم نه بی، هیچی ترم بیر نه کهوته وه!... کابرا به سه ر سو رمانیتکه وه هه ردوو چاوی تی بریم. پاشان نیشانه ی روو خۆشی و به زه بی هاتنه وه له دم و چاویدا ده رکه وت. ئینجا ده ستی کرد به یاریده دانم له دۆزینه وهی ناوی ئەو گۆقاره دا که خۆم نوینه ری بووم. له گه ل ئەوه یشدا گیرو گرتنه کانم هیشتا زۆریان ما بوون. چونکه لئی پرسیم: گۆقاره که چه ندی لی ده فرۆشری... نه مزانی وه رامی بده مه وه. ته نانه ت نه مزانی بلّیم که ی ده رده چی! یا خود پیی بلّیم رۆژانه یه، یان هه فته بییه، یا خود مانگ به مانگ ده رده چی!... کپاره که به روو خۆشی به که وه. پیی گوتم: «کوری خۆم، نه ده بوو تو ئەوه نده شاره زابیت له بابهت گۆقاره که تانه وه بوایه، تا ئەمه نده کاتم به فیرۆ نه روات؟ من نامۆزگاریت ده کهم تا شتیکی له بابهت فرمانه که ته وه فیر نه بیت، مه یه بۆ چاوی بکه وتنی خاوه ن کاران».

***

به جاریکی له گیتۆیژیهی خۆم هۆشیار بوومه وه. ئیتر هه ر ئەوه نده م پی کرا به شه رمیتکه وه سه رم داخست و سوپاسی ئەو دۆسته نه ناسیا وه م کرد بۆ خۆی و شیره تی و، له به رده میدا پیی نا له هه له ی خۆم و به لّینم دایه که ئیتر جاریکی تر هه له ی وا نه که مه وه!... له راستیدا ئەم به لّینم زۆتر به خۆم دا نه ک به و. شتیکی وای فیر کردم که هیشتا له بیرم نه چۆته وه. ئەو له مه دوور تریش رۆیشت. فرمانی دا خواسته کهم به جی به ئین. پاشان زانیم که له بابهت گۆقاره که مانه وه زۆر شاره زا بووه. به لام بۆیه کا ئەو پرسانه ی لی کردووم که بزانی چه ند له گۆقاره که شاره زام.

به زۆری نازانم که بلّیم جوامی ریه که ی ئەو بوو بوو به هۆی ئەوه ی که له یه کهم چاوی بکه وتنمدا له هه موو روویه که وه سه ر بکه وم. له وساو ه تیگه یشتم که پیاوی ناسایی ره وشتی زۆر باشه له گه ل ئەو لاوانه دا که تازه ده ست به کاروباری ژبان ده کن.

باشی ئەو له گه لمددا وای لی کردم که له وه پاش هه زار جار له گه ل ئەم و ئەودا به شیرینی بجوولیمه وه. له راستیدا ئەو سه رچلّیه ی که له لای ئەو کردم، خستمیه سه رباریکی تازه له ژبانی تازه مدا. پاش ئەوه، خووم دایه فیتر بوون و لی کۆلّینه وه. به هه موو هیز و هه ره تیگمه وه په لاماری فرمانه که مم دا. به ره به ره له فرمانه که مدا سه رکه وتم و کپاره کانم خسته سه ر جاری بلاو کردنه وه له گۆقاره که دا. به لام هیشتا دوور بووم له کامه رانییه وه. نه شمده زانی چۆن بگه م به کامه رانی. له راستیدا خه ربیک بووم له خراپترین رتگا وه ده ست پی بکه م. ئەو کاته زۆر جاری وا هه بوو فرۆشیاره کان، چ له مه دا چ له شتی تر دا هه ولیان ده دا به هۆی مه ی پیشکه ش کردنه وه کاروباریان، به نه سه ر. منیش به دلّ ئەو شیوه یه م تا قی کرده وه. به لام دوایی تیگه یشتم که ئەوی به هۆی مه یه وه کپار چه واشه بکات بۆ کربنی قه واله، مرۆقیکی ناشی و بی هۆشه. ئەمه راسته که به هۆی مه ی پیشکه ش کردنه وه، زۆر جار فرۆشیار به مه به سه ی خۆی ده گات. به لام له سه ریکی تره وه، ده بیته هۆی سه ر ئانگړی بوونی خۆی. منیش له وانه نیم که رتگای سه رگه ردانی پيشانی که س بدم.

به لّی ده زانم که زۆر کهس هه ن، به که مێک خوار دنه وه، زبانیکی زۆریان پی ناگات. به لام سه ر خۆش کردن رتگایه کی په سندن نییه بۆ فرۆشیاری. هیچ گومانم له وه یشدا نییه که هه ر که لویه ل و بیرو باوه رتیک به هۆی سه ر خۆش کردنه وه فرۆشتن و جیبه جی بوونی سه ریگړی، چرووک و هیچ و پووچه. راستیت ده وی ئەو رۆژانه ی په نام ده رده به ر مه ی پیشکه ش کردن له راپه راندن فرمانه که م دا، خراپترین کاتی ژبانم بوون. ئەو کاتانه هه ر به دوا ی کامه رانی دا ده گه رام، هه ر چاو م له سوود ده سته وتن بوو. که چی کامه رانی و

سەرکەوتن تا دەهاتن گوریزیان لێ دەکردم. وەک دوژمنایه تییه کی کۆن هه بووبی له ناوه ند من و ئەواندا وا بوو. ناخ چەند گێژوێژ و ناشی بووم! تاویک نه وه ستام بێر له کرده وه کانی خۆم بکه مه وه. گه لێک سالانم به فیرو بهخت کرد، که ده متمانوی وهک ئەم ده ساله ی دوا یی ژیانم به کامه رانییه وه رایان بوێرم. روژتیک وام لێ هات وره م به ردا. ترسنوکی دایگرتم. که وتمه گێژاوی هه ناسه ساردییه وه.

ویستم چاویک بخشینم به ژیان که ی ئەو سه ردا. چونکه بروام وا نه بوو که له ژیان ی ئەم جیهانه خراپتر یی. به لام شتیکی رووی دا. من ی له و نیازه گێرا یه وه. خویشم نه مده زانی بوچ ده بوو نیازی وام بێی، که له راستیدا ئەو هه موو سه رگه ردانی و خه فه تبارییه م هۆی په یدابوونیان خۆم بووم. هه ر خویشم به یی یارمه تی ئەم و ئەو له بارمدا هه بوو چاریان بکه م. له (شیکاگو) وه گوێزامه وه بو (نیویۆرک). له و ی، ئەو نانه ی پیوست یی بو ژیانم ده ستم که وت. به لام ژیانم ده ست نه که وت. له نیویۆرکدا بوومه کارگێری به شی جار بلاو کرد نه وه له گو فارتیکدا له و یدا ما وه یه ک له شپزه یی و سه رگه ردانی دا مامه وه. پاشان تیشکیکی چرای هیوام بو ده رکه وت.

تیشکه که له پێشدا کز بوو. بریتی بوو له تروسکه یه ک. ئەویش له بهر ئەو ه بوو که من له سه رچا وه که یه وه دوور بووم. ئەو سا که به بیرمدا نه ده هات که هۆی سه رگه ردانی شتی و ناشیتیی خۆم بوو. هیشتا وام نه هاتبوو که تی بگه م به ختیاری و سه رگه ردانی تا ئە ندازه یه کی دوور به ده ست مرۆف خۆیه تی. به لام له پاش ئەوه ی ده ستم کرد به سه رنجدان و لیکۆلینه وه له خۆم، هه ستم پێ کرد خه ریکم چاک بێم. روژتیکیان ئەم بیرم به می شکدا هات: «ئه گه ر بوو یته خا وه ن کارخانه یه ک، ئایا که لویه لی لێ دا دروست ده که یه ک به دل ت نه یی و پیوستت پیتی نه یی و نه یشتوانی به کاری به یینی؟ ئە ی حه ز ده که یه ک کاروباری کارخانه که ت وا هه لیسوو پتینیت که بو ت بییته سه رچا وه ی ئازار و زیان؟ باشه که وای لی هات بام بلێین تو کارخانه یه کی راسته قینه ت هه یه، کارخانه یه کی بیر کرد نه وه.

ئەم کارخانه یه له ناو له شی تو دا دامه زرا وه. تو ی خا وه نی کارخانه که و کارگێری کارخانه که و پاسه وان ی شه وی کارخانه که. هه موو شتیکی ناو کارخانه که به ده ست خۆته وه یه. بێ ئاره زووی تو هیچ کاروباریکی تیدا نابینرێ. ئە گه ر تو رێ نه ده یه ت، هیچ که ره سه یا خود که لویه لیک ی خا وی تی ناخرێ. ئەو شتانه ییش نه بی ت که خۆ ت تیی دا دروست ده که یه ت، هیچ که لویه لیک ی تری لێ نابری ته ده ره وه...». ئە وه ده مه به خۆم گو ت: «کارخانه ی بیر کرد نه وه! ئە ی فاش یۆنگ ئە مه له ناو له شی تو دا دامه زرا وه. که چی تو

کردو ته به کارخانه ی کاروباری پرو پوچ و با به تی بی فه ر. سه رنجیک له که لویه له کانت ده. چی ده بیینی؟... ترس و خه م و بێ نارامی و تووره یی نییه... ئایا به م که لویه لانه ته وه ده نازی؟ ئە ی بروا ده که یه ک هه س حه زیان لێ بکات و دا وایان بکات؟ نه. نه به سه ری تو! کارخانه که ت له خرا یه به و لا وه هیچی تری لێ نا وه شیته وه. زیان له خۆ ت ده دا و ئە م و ئە ویش ده خاته ته نگو چه له مه وه».

له ژیان ی شتی و ناشیتی وه یس بووم

۳

ئەو بیردی که له با به ت (کارخانه ی بیر) ده، رایکی شام بو جیهانیکی پر له چاکی. به لام به ته نیا نه یده توانی سه ر نه نگرێ بوونه کانت بگورێ به سه رکه وتن. له بهر ئەو ه هیشتا له سه رگه ردانییه کی زۆر خراپدا، زۆر تاریک و نووته کدا خۆم ده بیینی. هیشتا هه ر هه ولی ئە وه م بوو که له ژیان به شتیکی گه وره تر بپچرم. که چی نه مده ویست هیچ شتیکی تازه ی پێشکه ش بکه م. به لام ئە نجامی ئە م ره وشته م زۆر سزانا ک بوو. دل م یه جگار په ریشان بو بوو. له گلار او ییه کی زۆر ناخۆشدا بووم. یه جگار شپزه بوو بووم. کو تو کو تیرانه هه نگا وم ده نا.

ئەویش له بهر ئەو ه بوو که زۆریه ی هیز و تواناییم له دروست کردنی خه موخه فه ت خواردن بو خۆم دا بهخت ده کرد. له راستیدا گو رینی. به ره مه ی کارخانه له شتیکی خراپه وه بو شتیکی چاک هه روا ئاسان نه بوو، شاره زایی و سامان و ره نجیکی زۆری ده ویست. (هه نری فۆرد)^(۱) به ملیۆن پاره ی بهخت کرد، ئینجا توانی به ره مه مه کانی کارخانه کانی وا بگورێ که له بریتی ئوتۆمۆبیلی (ت) ئوتۆمۆبیلی (ا) دروست بکه ن. به لام ئەو گو رینی به ره مه ی که ده بوو من بیکه م له کارخانه که مدا، له هی فۆرد گه وره تر و فراوانتر بوو. که چی سامانیکی وام له به رده ستدا نه بوو که بتوانم له م ته نگانه یه خۆ می پێ رزگار بکه م. له م گوێزانه وه یه مدا ده ستم ده کرد به گله یی کردن له خۆم و، به توندییه که وه سه رزه مشتی خۆم ده کرد.

(۱) فۆرد (هه نری) ۱۸۶۳-۱۹۴۷: یه کیک بوو له پێشه گه ره سه رکه وتو وه کانی که رتی پێشه سازی ئوتۆمۆبیل له ئە مریکا، کۆ له که یه کی به ره وه پێشه چوونی ئە م جو ره پێشه سازیه بوو و کاریکی وای کرد زۆریه بتوانن بینه خا وه ن ئوتۆمۆبیلی خۆیان.

به لّام هموو جارتيك شتيكي وام دههاته بيرهوه كه لهسه راستي و دلّسوژي، بو خوم، دووري دهخستمهوه و به لاي خومدا دامده تاشي. پياو كه بيهوي لهسهر خوي بكاتهوه و پاكانه بو خوي بكات، زور بهناساني بوي سهرده گري به لّام خوي دهخاته بارتيكي سامناكترهوه. شه ر له ناو دهرووندا گري سه ند. تا دههات رور به رور بلّيسه كه ي بهر زترده بووهوه. نه مه و ابوو تا له شكري خهوم و ته م دهستي كرد به شكاندن و خو به دهسته وه دان. بوم دهركهوت، نهوي به من پتيويست بوو نهوه بوو كه زال بيم به سه ر خومدا، به سه ر هه ست و بيري تاييه تي خومدا. زال بوون!... نه م وشه يه له كه لله مدا جيگير بوو. بوو به بزويته ري بيره وه ريم. له راستيدا زور پتيويستيم به زال بوون هه بوو به سه ر خومدا.

ده توانم بلّيم: له هه موو كه س زور تر من پتيويستيم به زال بوون هه بوو به سه ر خومدا. به لّام چون دهستم بكه وتايه ؟... گيرو گرفته كه له وي دا بوو!... به ره مي كارخانه كه م دهستي كرد به چاك بوون. به لّام هيتستا واي لي نه هاتبوو به دلي من بي و، نه م و نه ويش لايان په سندی. دهستم كرد به بير كردنه وه و، ليكولي نه وه ي دريژ. سه رنجم دا له كارساتي ژياني پيشووم و ليم كولي نه وه. كه ش به كه ش شيم ده كردنه وه و ديسانه وه به شي كردنه وه كه يدا ده چومسه وه. په نام برده بهر خويندنه وه. نووسراويك نه ما بزائم كه لكي بوم هه يه و نه مخوينديتته وه.

په يم به وه بر دبوو كه ته نگانه يه كي گه وه له پيشمه وه يه، ده بي خومي لي ده رياز بكه م. نيتر له و كاته وه خوم له به رده م دوو شتدا ده دي. ناچار بووم به كيكيان لي جييه به جي بكه م. يان ده بوو وازم له خوم به يتيه تا به ته واوه تي تيك ده چوم و داده رزام. ياخود ده بوو دهستم بكر دايه وه به ژيانيكي نوي كه شايسته ي خوم بي. شه ويكيان چاوم كهوت به چه ند دي تريك له «نووسراوي پيروز» كه ده يفه رموو: «باره گاي خودايي له دهروونتاندايه». به واتايه كي تر ده يفه رموو: «باره گا ئاسمانيه كان له دهروونتاندان». سه ير نه وه بوو له سي سال پتر بوو كه نه و ديترانه م ده خويندنه وه، كه چي سه رنجيان رانه ده كيشام.

نه و شه وه وشه كاني نووسراوي پيروزم وا دههاته پيش چاو كه به تيشكي روونايي نووسراينه وه. واتا كه يم به ناوازيه كه وه بو دهركهوت. به خوم گوت: «سه ير نه مه يه كه نه م وشانه و دك ئاراسته ي من كرابن وان. وا ده گه يتيان كه باره گا ئاسمانيه كان له دهرووني خومدان!»... نه ي له وه پيش بوچ له مه تينه گه يه شتم؟

راستي ده رخراو هه موو ده م زور به ناشكرا و ساده يي ده رده كه وي. به جورتيكي وا خويشمان له خومان سه رمان سورده ميتي كه بوچ وا درهنگ تبي گه يه شتويين. ئينجا بوم دهركهوت كه كارخانه كه م له باريدا هه يه له كه ره سه ي خامي شاره زايي و ئايين و باوه ر و خوشه ويستي و رهوش و خووه چاكه كاني تر به ره مه ميكي په سندی وا پتيك به يتي كه ئافه رين بكر ي.

***

دووم هه نكام نه وه بوو، رسته يه ك بنوسمه وه ناوي هه موو كرده وه چاكه نه مره كاني تي دا دابني م. نه و كرده وانه ي كه بنچينه ن بو ژيانيكي هه موو ده مي. كه نه گه ر نه وانه نه بوونايه تا ئيستا ده ميك بوو ژيان له سه ر نه م زه وييه دا نه ما بوو. له جي ي نه و سه رگه ر داني و هه ناسه ساردي جي هاني دا گير كردبوو. نه و وشانه ي كه هه لژارده بوون و به شايسته ي رسته كه ي خوم داده نان نه مانه بوون:

«خوشه ويستي، نازايه تي، رووخوشي، چالايي، دلنه رمي، دوستايه تي، دهس بلاوي، كارناساني و دادپه روه ري». بر يتي بوون له نو وشه ي چاوبه ستانه! دوور نييه رازي نه و باره گا ئاسمانيه يان تي دابني، كه به هه موو كولي دلنه وه بو يان ده گه رام و خوم بو ده كوتان. شه و له دواي شه و، به تاق ي ته نيا بيرم له م وشانه ده كرده وه و، له ميتشك مدا جيگيرم ده كردن و بيرم له وه ده كرده وه كه چون به كاريان به يني م. دواي بر يارم دا ره فتاريان بي بكه م. هه موويان به كه ل كن. هه موويان له پيچه وانه كاني خويان بيگومان به ه يتر ترن. چونكه نه گه ر وا نه بوونايه ژيان پيش نه ده كهوت. هه ربه كه يان كرده وه يه ك پيشان ده دات كه به شي هه بووه له پيشخستني ژياني كومه لايه تي دا.

ليتره وه بوم دهركهوت كه هه ر نه م كرده وانه خويان له وانه ن يه كيكيش له تاكه كاني كومه لايه تي رزگار بكه ن. نيتر له وه به دواوه ريگا كه م ناشكرا بوو، هه رچه نده پيدارويشستني ئاسان نه بوو. به م كرده وانه وه خوو بگره! نه وه ريگا كه ي من بوو، كه گرتم، له وه هه موو تاريك و نووته كييه و قوروچلپاوه كه تييدا بووم رزگاري كردم. به لّام له پيش هه موو شتيكدا پتيويست بوو له كه لويه له خراپه زيانبه خشه كاني به ره مه مي كوني كارخانه كه م خوم رزگار بكه م.

***

هه ر له و شه وه دا وازم له فه رمانه كه م هينا. هه ر له و شه وه يشدا بوو كه (قاش يونگ) ي كون مرد و، نه م كه له پوره ي بو به جي هيشتم، كه ئيستا قسه ي ليوه ده كه م.

له پيش هه موو شتيكدا بپيارم دا لهو خووانه خۆم رزگار بكهه كه به خراپم داده نان، يان له چاكى و خراپى يان دل كرمى بووم. به راستى زال بوونم به سهر نهو خووانه دا سهركه و نتيكى گه و ره بوو. له و كاته وه كه زال بووم به سهرياندا، ههستم به سهرويه كى سه پى كزه باى سه ره به ستي كرد. سه ره له نوئى ژيانم دهست پى كرده وه قه واله كانى پاراستنى ژيانم ده فرۆشت. به لالم هيشتا هه ره له جهنگى خووه خراپه كانى له شم دابووم. له بهر نهوه به لالمه وه سهير نه بوو كه له فرمانه كه مه وه سهو ديكي كه مم چنگ ده كه وت. كاتيكيش تپيه پى خۆم و خپزانه كه له تهنگانه و دهست كورتيدا ده ژيانم. له گه ل نه وه يشدا زۆر خۆمان به كامه ران ده زانى. له راستيدا له هه موو كاتيكى ترمان كامه رانتر بوو بن؛ چونكه له كۆپى جهنگدا په يتا په يتا سه رده كه وتين. په كتيكان نه وه بوو: خۆمان رزگار بكه بن له (بهر له خۆكردنه وه). هه رچهند ههستم به وه ده كرد كه بهر له خۆم ده كه مه وه. به خۆم ده گوت: «ئىستا كاتى نه وه به بهر له به كتيكى تر بكه مه وه. هه ر كه سيك بى بام ببى. به مه رجى خۆم نه بى».

كاتيكى وام لى هاته پيشه وه، پتويستيبه كى زۆرم به پاره هه بوو. دهستكورتى وا رووى تى كرد بوو بن، به جار پى هه ناسه ساردى كرد بوو بن. نه وه ندهى نه مابوو به جمه وه سه ره وشته كۆنه كانى جارنم، كه به هه موو ته مه نى رۆزگار وه خوويه كى به جگار خراپم پتوه گرت بوون. له و كاته دا شه ره كهى ناپليوئم هاته وه ياد، كه له ئىتاليادا تووشى بوو بوو؛ دوژمن ناگربارانى ده كرد. به هه زاران گوللهى تى ده گرت. له پر به كى له سه ركردنه كانى ژيتر ده ستي به سواريى گه يشته لاي و پتويستيبه كى گوت: «زۆرتر به لالمه وه وايه نه شاره ژيتر ده ستي ده دۆرتين». به لالم ناپليوئم به توندييه وه وه رامى دايه وه گوتى: «زۆرتر به لالمه وه وايه نه شاره ده به يينه وه». راست بوى چوو. ناپليوئم شه ره كهى برده وه. به لالم من له كوئى و ناپليوئم له كوئى، من هيج نه به ردى و بليمه تيه كم تيدانه بوو. له هيج بۆره پياو تيكيش گه و ره تر نه بووم. ديسانه وه جوړه هه ناسه ساردييه كم پى گه يشته وه. ناچار مام به توندييه كه وه سه رزه نشتى خۆم بكه م. گوتم: «كه زۆر هه ستت به بوونى تايبه تيبى خۆت كرد، هه سته به جوړه كۆره وه، بۆ كه سيكى تر فرمان بكه. نه گه ره مه نه كه يت، تا ئىستا هه ر چيت دهست كه وتوه له ده سته ده چى». نه مه م به قسه به كى گياني راست و دروست هاته پيش چاو چوومه پيشه وه بۆ تا قى كردنه وهى.

له رۆژه لاتى شارى نيو پۆرك دا خه سته خانه به كى مندالانى په ك كه وتوه هه بوو. رووم تى كرد. داوام له سه ره پشتيكه ره كهى كرد ريم بدات. مندالنه كان به ينمه پتو كه بن. دهستم كرد به چيرۆك گيانه وه بۆيان. به لايانه وه په شم بوو. پاشان دهستم كرد به خوينده نه وه.

نه ويشيان لا هيجو پوچ بوو. وام لى هات لهو نياز م بكه ومه گومانه وه. چونكه هه ر چيم كرد بۆ به كه لك هاتنى نه م و نهو به فيرۆ چوو. نه م سه رنه كه وتنهى من كارى له مندالنه كان نه ده كرد. به لالم، به ش به بارى خۆم سه رگه ردانى و نوشوستيبه كى گه و ره بوو بۆ من. له بهر نه وه به هه ناسه ساردييه كه وه بپيارم دا له جارى دوو مه دا گۆزانيان بۆ بلتم. چى بى له تو نه يتنى بى، دهنكى من نه وه نده خو ش نيبه كه دللى نه م و نهو كيش بكات.

له گه ل نه وه يشدا مندالنه كان گۆزانييه كهى منيان پى خو ش بوو. به م ره نكه سالتيكى ته و ام برده سه ر، هه موو به كشه مو وانى سه ريكي نهو خه سته خانه يه م ده دا و گۆزانيه م بۆ نهو مندالنه ده گوت. جا له بهر نه وهى له ساز و ناواز شاره زا نه بووم، چهند قه وان تيكم په يدا كرد و له ماله وه گويم لى ده گرتن بۆ نه مهى فيرى گۆزانييه كانيان بيم. كه دهستم به وه كرد، پارم نه وه نده نه بوو به شى كرپنى نهو قه وانانه بكات. به لالم كه نيازى خۆم به خاوه ن قه واننه كان گه ياند، په نجا قه وانى گۆزانيه مندالانى پى به خشيم. له كولانه كهى خۆمدا، له پاش مه شتيكى زۆر فيريان بووم. به لالم پيش برانه وهى سال، پارم نه وه نده ده سته كه وت كه قه وان و گه لى شتى ترى پى بكرم. ئىتر كه وام لى هات، پايهى هه ره به لند بۆ سامان دانه يتم، خۆم وا هاته پيش چاو كه بۆ ژيان پتيره وييه كى سه ركه وتووم ده سته كه وتوه. مه به سيشم له سهوود كامه رانييه.

***

چهند سالتيك ده بى بپيارم داوه كه خۆم تووشى جه ره به زييه كى بازرگانى وا بكه م كه بزنام به هوئى تيدا سه رنه كه وتنه وه تو زقالتيك كامه رانيه م له ده ست بچى. جار پى كان خه ريكي ناماده كردنى قه واله به كى پاراستنى زۆر نرخ گران بووم. تا نه مه م بۆ چوه سه ر گه ليك كات و سامانم به خت كرد. له و ده مه يشدا هيشتا ده سته كورت بووم. به لالم نه م كه يينه وه به يينه له وانه بوو تا ده ميك بمبا به رپى گاي ده لئه مه نديدا. نهو به يانيه كه پتويستبوو دوايى به رپى كه كه وتنه كه مان به يتم هات و رووم كرده ده سگاي پياوه كه. نه م هه له بۆ من زۆر گرينگ بوو. ته نانه ت له كاتى چووندا بۆ لاي، خۆم خزانده په نايه كى بى دهنگه وه، به له ش و هو ش تا و تيك وه ستام و سه رنجم دا، تا له خۆم دلنيا بم كه له م فرمانه مدا ره نجه رۆ نام.

له خۆم پرسى: «نه گه ره هات و نه م پياوه نه هات ناخۆ خه م و ته م دللم دادگرى؟». وه رامه كه زۆر روون نه بوو. له بهر نه وه بپيارم دا خۆم به او پتو مه ناو نهو جه ره به زييه وه، نه وه ك نهو شه رى له گه ل خۆمدا ده م كرد بيدور ينم.

دههر ئەم برباره بوو که شه‌ره‌که‌ی بۆ بردمه‌وه. هه‌روه‌ها ئازادیشی کردم که بتوانم به‌پیتی ئەو رهنگرێژییه‌ی که دامنابوو بۆم به‌ریتوه. پیاوه‌که له‌گه‌ڵ پیتگه‌یشتنی سه‌ره‌په‌ری ناوه‌که‌م. ده‌ستبه‌جێ بانگی کردمه ژووره‌وه بۆ چاوپێکه‌وتنی. ده‌ستمان کرد به‌گفتوگۆکردن. به‌لام وام هاته پێش چاو، ده‌په‌وی خۆی له‌بابه‌تی گفتوگۆکه‌مان که (پاراستنی ژیان) بوو دوور بخاته‌وه. ده‌مۆده‌ست هه‌ستم پێ کرد که هه‌ر رهنجیتکم داوه له‌پێناوی ئاماده‌کردنی قه‌واله‌که‌دا و هه‌ر پارهبه‌کیشم به‌خت کردوه به‌فیرۆ چوه. کابراکه ده‌ستی کرد به‌پارانه‌وه بۆ لێ خۆش بوونم. گوتی: «بمبه‌خشه، زۆرم پێ ناخۆشه که به‌هیچ کلۆجی قه‌واله‌که‌ت ناتوانم لێ بکرم. تۆیش که بروات وابوو من قه‌واله‌که‌ت لێ ده‌کرم به‌هه‌له‌دا نه‌چوووبوویت. چونکه هه‌ر چیت له‌ده‌ست هات له‌به‌ختکردنی کات و پاره‌کردت بۆ ئەمهی بمخه‌یته سه‌ر کرینی ئەو قه‌واله‌یه...». منیش قسه‌که‌م پێ بری، پێم گوت: «تکام وایه به‌ته‌نگ منه‌وه نه‌بیت که له‌پێناو ئاماده‌کردنی قه‌واله‌که‌دا رهنجم داوه و به‌با چوه. من نه‌هاتومه‌ته لات بۆ ئەمهی بمه‌هۆی خه‌م و خه‌فه‌ت بۆ تۆ. به‌لکو بۆ ئەوه هاتووم که ئەگه‌ر فه‌رمانیتکم له‌ده‌ست بێ بۆتی بکه‌م. بێجگه له‌وه من ئەوه‌نده به‌ته‌نگ ئەوه‌وه نیم که قه‌واله‌که‌م لێ نه‌کریت. من ده‌مه‌وی تۆ به‌هۆی منه‌وه تووشی دل ته‌نگی نه‌په‌یت.

به‌هۆی ئەم گفتوگۆیه‌وه که له‌گه‌ڵ ئیوه‌دا کردم کارێکی خۆشم رابووارد لایشم وایه که که‌لک و خۆشیی ئەم رابوواردنه‌مان له‌که‌لک و خۆشی فرۆشتنی قه‌واله‌که‌ زۆرتر بێ. هیواداریشم که جارێکی تر به‌ئه‌ندیشه‌ی ئەم کهینه‌وه‌به‌ینه‌یه‌وه خه‌فه‌ت نه‌ده‌یت به‌خۆت...» که له‌ده‌سگای پیاوه‌که چوممه‌ ده‌روه، هه‌ستم کرد وره‌م له‌وره‌ی پێش هاتنه‌ ژووره‌وه‌م بۆ ده‌سگا له‌بلندتر و به‌هێزتره. به‌م رهنگه‌ جارێکی تریش به‌سه‌ر سه‌رنه‌که‌وتنمدا زال بوومه‌وه.

***

چهند حه‌فته‌یه‌کی پێچوو، له‌کابراکه‌وه نامه‌یه‌کم بۆ هات. بانگی ده‌کردم ببینم. چووم پیتی گوتم: «هێشتا له‌و وزه‌مدا نبیه قه‌واله‌که‌ت لێ بکرم. به‌لام بۆیه‌کا بانگم کردیت که لیت پیرسم ئایا ده‌توانی که‌لکێک وه‌رگریت له‌وه‌ی که نامه‌ت بده‌می بۆ سه‌د که‌س له‌گه‌وره‌پیاوانی نیویۆرک بۆ ئەمهی ناسیاوبیان له‌گه‌لدا په‌یدا بکه‌یت?... ئەوه‌نده رووخۆش و زمان شیرینم هاتیه‌ پێش چاو حه‌زم کرد تۆله‌ی ئەوه‌ت بۆ بکه‌مه‌وه که له‌ده‌ستت چوو. بێجگه له‌وه ئەو قه‌واله‌ فرۆشانه‌ی که زۆره‌ ملی له‌کریاره‌کانیان ده‌که‌ن بۆ قه‌واله‌کرین په‌جگار که‌من، ئەمه‌یش بووه هۆی ئەوه‌ی که حه‌زم کرد هه‌ندی له‌هاورپێکانم بتبین.» سه‌د

نامه‌ی تایبه‌تی له‌پیاویکی گه‌وره‌ی خاوه‌ن کاره‌وه ره‌وانه‌ بکری بۆ سه‌د که‌س، له‌هاوری گه‌وره‌کانی هاوتای خۆی! هیچ گومانیکێ تیدا هه‌یه که ده‌توانی که‌لکیان لێ وه‌ربرم؟، نه‌!... ئەم گه‌وره‌ پیاوه ئەو هه‌موونامه‌ی به‌ده‌ستی خۆی بۆ نووسیم، که تا سالیکی ته‌واو به‌کار و فه‌رمانه‌وه خه‌ریکیان کردم. به‌هۆی ئەوانه‌وه توانیم گه‌لیک جاری وا (قه‌واله‌ی پاراستنی ژیان) بفرۆشم. که هه‌رگیز پێم نه‌ده‌کرا به‌و تاقه‌ کریاره‌ی بکرم. جارێکی تریش بۆم ده‌رکه‌وته‌وه که ئەو سامانه‌ی بۆم به‌جێ ما‌بوو له‌جیهانی کاروفه‌رمان و بازرگانی دا جینگایه‌کی بۆ خۆی کردبووه‌وه.

سبه‌ینێ ئییه

وام لێ هاتبوو که له‌هه‌موو ژيانمدا له‌ (سبه‌ینێ) بترسم. تا رۆژێکیان پیرام دا باوهر به‌مێرۆ بکه‌م و ئازایانه‌یش تیبدا بژیم. «ئیمیرۆ ئەو سبه‌ینیه‌ی دوینێ لیبی ده‌ترسایت. که‌چی هیچی وایشی تیدا روو نه‌دا که بتخاته ترسه‌وه».

به‌م شتیوه‌یه‌ بوو که یه‌کیکیان ئەوه‌ی له‌دلندا هه‌ستم پێ ده‌کرد. له‌بابه‌ت ئیمیرۆ و سبه‌ینیه‌وه، ده‌ری بری. هه‌رچی سه‌ر به‌دوینێ بێ، هیچم ده‌رباره‌ی پێ نا‌کری. سبه‌ینێ یش، هه‌رگیز، نایه‌ت. که‌واته ته‌نیا ئوبالی ئیمیرۆ به‌ئه‌ستۆمه. ئەمه‌ راستی په‌رستییه‌ منه‌ له‌بابه‌ت رۆژگاروه‌وه. به‌هۆ ئەویشه‌وه، توانیم له‌گه‌لیک ته‌نگانه‌ سه‌ر ده‌ربه‌ینم.

تارمایی و ئەندیشه

٤

که‌س نه‌بووه وه‌کو من تووشی به‌ره‌نگاریی ترس بووبێ. به‌و شتیوه سه‌خته‌ی که ناچار بووم تووشی بيم. زۆریه‌ی که‌سان ته‌نیا له‌شتیک ترسیان هه‌یه. به‌لام من، تیکرا، له‌هه‌موو شتیک ده‌ترسام، ته‌نانه‌ت له‌مشکیش!...

به‌شه‌وان سه‌رم له‌پیتخه‌فه‌که‌مدا ده‌شارده‌وه. بۆ ئەمهی ده‌نگی سامناکی تریشق و هووری هه‌ور و بروسه‌که له‌گویم دوور بخه‌مه‌وه. هه‌روه‌ها ته‌ماشای چیرۆکانیش^(١) ده‌بوونه هۆی ترساندن و ئازاردانم. وای هه‌لده‌گرت منیش له‌و چیرۆکانه‌دا که له‌سه‌ر ته‌ختی ته‌ماشای خۆیندنگامان لاساییمان ده‌کردنه‌وه به‌زموره‌زمیک ببینم. که‌چی به‌پیتچه‌وانه‌وه له

(١) ته‌ماشایه‌: شانۆ.

ببینیاندا خه و خهفه تم تووش ده بوو. لهو پرژانه دا که ده که وتنه پيش شه وانی گهوره ی لاسایی کردنه و هی چیرۆکه کانه وه، به ته و او هتی ههستم به ئازاریکی ناو سکم ده کرد، که له گیانی خۆم وه پرسی ده کردم. تا ده مینم نه وه له بیر ناچیتته وه، که له چیرۆکیکیدا ده بوو لاسایی چیرۆکیکی بکه مه وه. ههروه ها ده بوو: به ده نگیکی زۆر به رزه وه گۆرانی یه ک بلیم. له کاتی مه شقدا ده متوانی به باشی: لاسایی کردنه وه که جیبه جی بکه له گه ل گۆرانییه ده نگ بلنده که. به لام که کاتی لاسایی کردنه وه که ده هات بۆ پيشان دانی دانیشتومان. شپزه ده بووم و له سه رخۆم ده چووم و ناچار ده بووم له ته ماشاگا که رابکه م... نه مه بۆ من شتیکی زۆر نه بوو. چونکه من ترسنۆکیکی بچکۆله بووم. رینگام دابوو به ترس له ژياندا گه شه بکات و. هیز و هه رت بسینتی و به سه ریشمدا زال بیی.

لهو شه وه نه گریسه دا دهستم کرد به لاسایی کردنه وه. به جوانی جی به جیم کرد. به لام هیشتا دهستم نه کردیو به و گۆرانییه سامناکه که ده بوو به ده نگیکی به رز، بیلیم، له رزم لی هات و ده نگم به ته و او هتی نووسا. هیچم بۆ نه مایه وه نه وه نه بی که له ته ماشاگا که هه را بکه م. مامۆستاکان و هاوړیکانم دلیان ده دامه وه، بۆ نه مه ی بگه ریمه وه سه ر ته ماشاگا که، تا لاسایی کردنه وه که ته و او بکه م. به لام هه چ په نجیکیان له گه ل دا به باچوو. نه و که تنه ی که کردم نه مه نده لام ناشیرین بوو، خۆم له به ر چاوی خۆم سووک بووم. وایشم لی هات که له و کاته وه تا چهند پرۆتیکیش ژبانم به باریکی گران ده هاته پيش چاو. له هه مووی خراپتر نه وه بوو که خۆشه و یست ترین کچ و نزیکترینیان به دلیم که له هه موو کچیک پایه ی بلندر بوو لام. لهو چیرۆکه دا له گه ل مندا لاسایی ده کرده وه. له پاش نه و شکسته ناشیرین و نه نگه م، به ئاشکرا پیی گوتم که ئیتر تا سه ر لیم جیابوه وه و، نزیکم ناکه ویتته وه. و ام لی هات: تا پیم بکرایه، به ناو شه قامه کانداهاتوچۆم نه ده کرد. که به ناچار ی به شه قامیکیدا برۆیشتمایه و امده زانی هه موو که سه ی به چاوی سووکه وه سه یرم ده که ن و تیزم پیی ده که ن. که گویم له پیکه نینی یه کییک ببوایه و امده زانی که پیکه نینه که ی له گه ل منه و گالته م پیی ده کات. له رزم لی ده هات و له شه رماندا رووم سوور هه لده گه را و، نه وه نده ییش ئازارم پیی ده که یشت مه گه ر هه ر کوریک و ای لی به اتایه هه ر چی بکات که سه په سندی نه کات و هابوهووی لی بکیشن. له گه ل نه مه ییشدا که سیکم نه دی خه میکم بخوات. یاخود خه ریک بیت له گه لیم به هیز بکات و، بمخاته وه سه ر دۆخی جارن. به گشتی و امده زانی نه م ترسانه شتیکی ناساییه له مندا، لیم جیانا بنه وه.

***

نه م ترسانه له تافی کوریتیشمدا لیم جیانه بوونه وه. که چاوم به یه کیکی خاوه ن فه رمان ده که وت، ده نگم کزده بوو، نه ژنۆکانم ده له رزین، به گران پیم ده کرا به پیوه بوهستم. که نه و سه رده مانم بیرده که ویتته وه، له وه دا گومانم نامینتی که نه م ترس و له رزانم بوو، بوو بوونه هۆی نه وه ی خووبده مه خواردنه وه ی مه ی نه وه ییش له ناشیتیی خۆمه وه بوو که ده مکرد، بۆ نه مه ی چهند تاویک له ده ست خۆم. خۆم رزگار بکه م. ئیستایش له بیرمه که زۆر جار تاوتم ده خواست و له خودا ده پارامه وه که کریاره کان له ده سگاکانیادا نه بن، بۆ نه مه ی دوو چاری چاوی که وتینان نه بم!... ههروه ها گه لیک جارم له بیره، که له کۆبوونه وه کانی قه واله فرۆشتندا، به ترس و له رزیکه وه داده نیشتم. نه وه ک پرستیکم لی بکری، یاخود لی دووانیکم لی داوا بکری!... گه لیک جار ییش که چاوم به چاوی سه رۆکه که م ده که وت، دلگه کوتیی و ام پیی ده گه یشت، نه ونده ی نه ده ما دلیم له که له که مه وه ده رپه ری. دلشیم وا ته نگ ده بوو، پیم نه ده کرا به بی شله ژان و سه ر لی شیوان ورته یه ک بکه م!... به هۆی ترس و له رزه وه، له هه رته ی کوریتیشمدا، باشترین هه لم له ده ستچوو. پیاویکی پیر که په نگه نه ویش له تافی کوریتیشیدا وه ک من تووشی داوی ترس و له رز بووی به ته نگ منه وه بوو. به خۆی زانیوو که زال بووه به سه ر خۆیدا، وایزانی که ده توانی منیش و لی بکات که زال بیم به سه رخۆمدا. هه رچی چۆنیک بی، دای به گویتما که ده یه وی بکات به هاوکاری خزی، به مه رجی مووچه یه کی زۆر که مم بداتی. به لام له کاتی فرۆشتندا مزیکه گه وره م بداتی. پیم گوتم: باش. به لام هیشتا رۆژناوا نه بوو بوو، که دلیم لیی کرمی بوو! ده مگوت به خۆم، چیم له ده ستدی، نه گه ر تووشی نه خۆشییبه ک بووم، یان هیچم بۆ نه فرۆشرا!... چیم پیی ده کری نه گه ر کاروبار به دللی خۆم هه لنه سوورا و بازار بکه ویتته کزی!... نه ی چی بکه م نه گه ر هاوکاره پیره که م له پيش سه رگرتنی فه رمانه که مدا بمری!... نه مانه به شتیکی که م بوون لهو پرس و دوو دلییانه ی که که وتنه سه روو دلنه وه. دوایی ناچار بووم وازم له به لینه که م هینا. که چی به چاوی خۆم دیم به کیکی تر خۆی بۆ نه وه فه رمانه کوتا. زۆری پیی نه چووس بووه یه کی له ده وله مه نده گه وره کان.

***

له پاش نه مه ی چهند سالییک به ره نگاریی ترسم کرد له خۆمدا، دهستم کرد به بیرکردنه وه له کارخانه ی بیرکردنه وه ی خۆم. بۆچ ده هیلیم نه مه نده ترسم بۆ دروست بکات!... من به ره مه ی و ام نه ویستوه. که سیش داوای شتی وای لی نه کردووم. نه ی نه و کارخانه یه هی خۆم نییه؟!... نه ی خۆم سه رۆکی نیم؟!... چاودیری نیم؟!... هه موو شتیکی به ده ست خۆم

نییه؟... ئەی کهواته، بۆج شتیکی وام بهرهم نههیناوه که بهینتی کات و رهنجی تیدا بهخت بکری؟...

لهوکاته دا گه یشتیومه ئه وپهیری سه رگهردانی له ژیاندا. بهلام خۆش بهختانه، بهناشکرا ئەم راستییبه ناسازهم بۆ دهرکهوتیوو. ئەی چی بکهه؟ بریارم دا: له پیتش هه موو شتیکیدا زال بيم بهسهر ترسدا و دهری بهپرینم له دلهم، تیگه یشتیم که زۆر لهوه دهرترسام سه رنه کهوم. فرمانم له دهست دهریچی، زیان له سامانم بکهوئ. ههروهه گه لیک دهرد و نازاری تریشم تووش بیی که له نابوو تییه وه پهیدا دهبن. جا له بهر ئه وهی ترس لهو شتانه له هه موو شتیکی گه وره تریوو که من تووشی بوو بووم. بریارم دا که ئه وشتهی ده توانم بیکهه، ئه وهیه که سه رنه کهوم، واز له فه رمانه کهه بهینم، به بی کار و فه رمان بسوو پیمه وه به ناو شه قامه کاندایا. واتا ئه و شتانه بکهه که ده ترسام رۆژیک له رۆژان تووشم بین!! له راستیدا ئه وه دهرمانیکی به هیزی تال بوو. بهلام من پیتوستیم به دهرمانیکی به هیزی تالی وابوو. ئاماده یش بووم که بینووشم.

پیتوست بوو ترسه کانم بدهم بهزه ویدا. نه یشم ده توانی بیاندهم بهزه ویدا، ئه گهر له تاقه با به تیکه وه سستیم بنوواندایه. له بهر ئه وه، هه ر له خۆمه وه، خۆم خسته ئه و باره وه، که له هه موو شتیکی زۆر تر لیتی ده ترسام. که چی هه ستم به هیه چ ترسیکی نه ده کرد له دلهدا. به لکو به پیتچه وانه وه، هه ستم به سه ر بلندی و خۆشی و کامه رانی یه ک ده کرد، که له ژیا نی نوئمدا ده ستم پیت کردوو. له گه ل ئه وه یشدا پیتوست بوو ده میکی دوور دهریژ له سه ری برۆم تا خوو بگرم به سه ر که وتنه وه به سه ر خۆمدا. هه ره کو له وه پیتش تیتیم گه یاندیت، رۆژان و چه فتان و مانگانم به ئه رک و نازاریکی زۆره وه به سه ر برد، ئینجا گه یشتیم به ئامانج. چونکه دل ناسکی بی ئه ندازه و، ره وش و خووی بی ر کردنه وهی پر له نازار، له شه و رۆژیکدا لانه ده چوون. پیتوست بوو راوه دوویان بنیم و بیانشکیتم. بهلام ئه وان به ره نگارییان کردم و تیکۆشان پایه مالم بکهه، لهوکاته وه که خۆم ئاماده فه رمانی کۆم بهینم و ده ست بکهه به فه رمانی تازه م. با به تی ترس لای من له هه موو با به تیکی چاکتره و له دلهمه وه نزیکتره. ترس له هه موو دهرمانیکم ناحه زتر بوو. به لای شه مه وه وایه که دهرمانی هه ره ناحه زی زۆر که سی تریش. چونکه هه موو هاو پیکانم، هه ر یه که یان، شتیکی له ده ستچوو بوو. ئه گهر کامه رانی نه بووی، له ویش گه وره تر بوو. ئه وه یش هه مووی به هۆی ترسه وه له ده ستیان چوو بوو. له م رۆژانه ی دوا یی دا، له بیست پیام خواست که ترسی هه ره گه وره ی خۆیانم پیشان بدهن. وه رانه کانیان به م رهنه گه بوو: پیتچ که سیان یه جگار له هه ژاری ده ترسان.

سی که سیان له که موکوپی و نهنگی و جوژه کانیان ده ترسان. یه کیکیان ده ترسا له جیگا به رزه کان. یه کیکیان له ناگر. دوانیان له نه خۆشی یه کیکیان له پزیشک و تاقیکردنه وه ی له شی. یه کیکیان له وتاردان بۆ کۆمه لیک له گو یگران. یه کیکیان ده ترسا له تاریکی دوونیان ده ترسان له ناو. یه کیکیان ده ترسا له ئۆتۆمۆبیل له یه کدان. یه کیکیکیان ده ترسا له مار ترسی هیه چ که سیکی له و بیست پیامه له بهر هۆیه کی په سند نه بوو. ئه و پیامه له راستیدا ریتیان دابوو به ترسی بی جی کامه رانیان لای بار بکات و، کارگوزارییان لای په ک بخت. له راستیدا، بۆ زال بوون به سه ر سه رنه که وتن و هه ژاریدا هیه چی وای پیت ناوی ئه وه نه بی که توژیک پارێزگاری بکری له گه ل فه رمان کردنیکی به دل و چالا کانه دا. به لام ترس له وانه، به کاری هیه چ نایه ت!.

که س زال نایی به سه ر ترسدا ئه گهر له ترس بترسی. ئه وی نه هیلتی هه ژاری روو بدات ترس نییه. به لکو فه رمان کردن و پاره کۆکردنه وه و باوه ر به خۆکردن و نازایه تییه. به لام ترس له شووریه یی و نهنگی، له لایه ن ئه و که سه انه وه که راست و دروستن، به شیتی نه بی به هیه چی تر دانانری. چونکه نهنگی و شووریه یی له خۆیانه وه تووشیان نایه ن، ئه گهر به خۆیان نه یانه یینه سه ر خۆیان.

سه رنه گرتنی کار و فه رمانیکی پاک و راست، بیگومان نایه تته نهنگی. که سی وایش نییه که به شتیکی نهنگی بزانتی، ئه و که سه کلۆله نه بی، که کاتی له فه رمانه که یدا ره نجهرۆ ده بیست. پیت ددها به دلی خۆی که به خۆپرایی خۆی به به ده بخت و سه رگه ردان بزانتی. ئه و که سه انه ی بی تاوان له سه ر نه گرتنی کاروباره کانیاندا، گه وره پیامه و به چاوی سووکه وه سه ریان ناکه ن. به لکو دلایان پیتیان ده سووتی و خۆشه ویستییان به رامبه ر ده نویتن. دیسه انه وه ده بلتیمه وه، که ترس له م جیهانه دا هیه چ نییه ئه وه نه بی که پیامی ترسنۆک ده هیلتی هه سستی نا به جی بیته دلایه وه و سه ری لای بشیوتنی. رۆژیک له رۆژان به چۆره ناو نووسراو خانه که ته وه، چاو تیکیش بخشینه به و رسته درێژه ی نووسراوانه دا که له با به ت (ترس) وه نووسراونه ته وه. به سه ره اتی گه وره پیامه و به خۆینه ره وه. سه ر ده که ییت زۆر به یان که وتوونه ته شه ره وه له گه ل (ترس) دا، که له ئه نجامدا به سه ریدا سه رکه وتوون. چونکه له راستیدا زۆر به یی ئه و گه وره پیامه وانه، له وانه ن که به سه ر ئه م جوژه هه ستانه دا سه رکه وتوون و، له ژیا نی خۆیان ده ریا نه پهراندوون له بریتی ئه وانه شتی وایان خستۆته دلی خۆیانه وه، که له باریا ندا هه بی؛ که لک و فه ر بۆ خۆیان و بۆ که سانی تریش پیت بهین.

***

له پاشماوهی سامانی نوقوم بوو که لک وهریگره

۵

هه موو شاره زایی یهک ده توارئ بکری بهشتیکی نرخدار. مه به سم نه وه نییبه که هه موو شاره زایی یهک ده بیته سوو دیکي پوخته ی گیانی یا خود سامانی، به لام مه به سم نه وه یه که ده توارئ شتیکي لی هه ل بکری نری. نه م سوو ده، هاوتای نه و ره نجیه که له پیناوی شاره زایی به که دا دراه؛ له یه کن له دیهاته کانی نریک شاری نیویورکدا نافرته تیک هه بوو، له ده می که وه ده ژیا و ژیانیشی بوو بووه به خشینیکي خوایی بو زور که سی نه و ناوه. نه و نافرته له ته مه نی پانزه سالی که متردا شووی کردبوو. خوئی و میترده که ی پیره ویی یاسایه کی وایان ده کرد له ژیانیندا که هه موو هویه کی به ختیار بیان بو ناماده بوو بوو. به لام ژیانی تایبه تی خوئی، زورتر له ژیانی ناو چیرۆک و سه رگورشته کانی ده کرد. که جاروبار ده یان خوینینه وه. به کومهل خوشه ویستانی بو خوئی په یدا کردبوو: له کاتی مندالییدا، له تافی ژیانی ناو زانستگایدا، له ژیانی ژن و میتردییدا... به لام میترده که ی جیگایه کی ناوازی له یه کیک له هاو به شیبیه کاند(۱) بو خوئی داگیر کردبوو، که سه رۆکه کانی له پاش ده میکی کورت له فه رمان بینینیدا پیمان ره وا بینیبوو. له بهر کارگوزاری و کرده وه په سندی.

ژیان هه ردو وکیان، ماندویتی تیدانه بوو. ته م و خه م ناسمانی ژیانینی داگیر نه کردبوو. نه م ژیانیه یان وه ها بو مابووه وه تا هه وره چلکنیکي ره شی مردن که وتبووه ناوه ندیانه وه و نه م به ختیار بییه لی تیک دابوون.

نه م یه کیتیبه ناوازی به ییش کاتیک تیکچوو له ناوه ندیاند که میترده که به ده رگیتی ناکاو و کوتوپر مردبوو، پیش نه مه ی بووک و زاوا، خودا مندالیکیان پین به خشی. به م ره نگه بیوژنی تازه ته مه ن، تووشی نه م سه رگه رانداییه بوو، که نه وه ندی نه مابوو ژیانیه سه ره وژیر بکات. سال له دواي سال تپه ری به سه ر مردنی میترده که یدا تا گه یشته بیست سالی ره به ق، هیشتا نه م نافرته جار تیک به بییریدا نه هات شوو بکاته وه. نه مه راسته که دل سوژی خوئی به رامبه ری میترده که ی تیک نه دا، به لام نه وه ندی به ییش نازا و به نارام بوو که نه یو بیست ماوه ی ژیانیه له خه م و سزایه کی پین هووده دا به خت بکات. بریاری دا، تا له

(۱) هاو به شی: کومپانیا، (شرکه).

له مندالییدا ده می: جووتیاره کان بوو که بارانه یان له ناو کیتلگه کانیان دا داده مه زراندا، بو نه مه ی بالدار و په له وه رانی پین بترسین و ده ریکه ن. زور له بالداره ترسنو که کان، هه ر که چاویان به شه روالیکي کون ده که وت، له گه ل کلاو و فه ره نجیه که دا به سه ر دوو داری راست و چه پدا هه لو اسراون، له ترساندا دا ده چله کین و فرکه یان ده کرد بو دوور. به لام جاروباریکیش بالدار و هه له سه رخو و زرنه ده هاتنه خواره وه، به پیره وه نه ی هاو ره گه زه که ی خوین، سلیمان له و بوو که بارانانه نه ده کرد. به لکو تیزیان به خوین و خاوه نه کانیان ده کرد. پین باکانه چه ندیان بو یستایه له کیتلگه که دا چینه یان ده کرد و دانیان ده خوارد... له و کاتانه دا که بیرم له واتای نه و جوژه دیه نانه ده کرده وه. به لام که وه پرس بووم له ده ست شیتی و ناشیتیم، تیکه یستم که ترسه کانی ناو ژیانیش له و بوو که بارانانه پترین!... له راستیدا په ی بردنم به م راستیبه، نو به ره ی نه و سامانه بوو که بووم به جی مابوو.

منیش وام پین باشته که نه م سامانه ت له گه لدا دابه ش بکه م. نه ک به ته نیا بیه پیل مه وه بو خووم و به شی که سی تری لی نه ده م.

به دخوویی مرؤفا!

هه ندی جار دی به بیرمدا ده لیم: نه گه نه و دره خته به ناو بانگه ی که له به هه شتی عه دن دایه له سه ری بنووسرایه «سیتیک بکه ره وه»، میژووی ره گزی مرؤفایه تی ده بوو بگوپایه . هه ندی جاریش به بیرمدا دی ده لیم:

نه گه ره رمان ره وایی بیگوتایه ده بی هه موو که سی مه ی. بخواته وه، ئیستا ژماره ی سه رخوشان له ناوماندا زور که م ده بوو. نه مه ییش له به ره نه وه یه که سه روشتی مرؤفایه تی سه ری پیماوی لی سوورده میتنی. زور جاری وا هه یه، له فه رمانی کردن و نه کردن هه لده گه رپته وه. له به ره نه وه پروام وایه: نه گه ره ده سه لاتداریک فه رمانمان به سه ردا بدات پیمان بلتی بن به شیت، بیگومان زور به مان، گوئی ناده ینه فه رمانه که ی. دووریش نییبه له رقی نه و زرنکارانه و ژیرانه له ره وشت و کردارمان دا بجوولتی ینه وه!...

توانايدا بېي كاروباري چاكي وا بكات، كه نه گهر ميترده كه بيشي بمابه له ژياندا هره
نه وانه ي ده كره.

له پاش پرانه وه ي نه و مانگانه ي كه بو پرسه تهرخان كرابوون، دهستي كره به دوزينه وه ي
نه و فرمانانه ي كه پتي ده كړي بيانكات. هره چنده ده رامة تي كزبوو به لام ده بتواني
ژيانتيكي ناو نجي پيوه رابوتري. هره چنده بيبه ش مابووه وه له داياكيه تي، به هوي مردني
ناسوري ميترده كه يه وه، به لام به وه دلخوشي خوي ده دا يه وه كه بيته دا يه ني مندالاني
تافره تاني تر. پيش هم مو كه س چوه لاي زاويه كي خويان، كه ژنه كه ي تازه مردبوو و،
مندالتيكي زوري له كور و كچ به سهردا به جي هيشتتبوو. به هم مو خوشه ويستي و
دلسو زيبه كيه وه به ده ورو پشتياندا ده هات و، له هم مو كه س چاكثر په روه رده ي ده كره، تا
واي لي هات گه وره بوون و پي گه يشتن به ته واوي. خيزانتيكي تريس په ناي بو برد.
نه يكرده نامهردي، وهك خيزاني پيشوو و به كه لكي نه مانيش هات. له م جاره يشدا
به ته واوه تي سهر كه وت. به لام له بهر نه وه ي نه ركي نه مان نه وه نده زور بوو، كه دهستي
بپه رزايه له م خيزانه وه ده چوو بو نه و خيزان، به پتي پيوست، يارمه تي هم مو ياني ده دا.
چاودتري نه خوشاني ده كره. مندالاني به خپوده كره تا باوك و داياكيان له وچانه كاني
خويان ده بوونه وه و ده گه رانه وه گونده كاني خويان بو ماله وه. له برتي دا يه كه كان كار و
فرمان ي مالت ي ده بيني تا له نه خوشيه كانيان چاك ده بوونه وه. هيچ كه سيك نه ما له
گونه كه دا شاهزاي چاكي نه م تافره ته نه بووي. هره كاميكيشيانت بگرتايه، ههستي به وه
ده كره كه هره كاتيكي داواي لي بكات ناماده يه يارمه تي بدات. نه مهنده يش سهر بلند
بووه كرتي له كه س وهر نه ده گرت، له توله ي نه و نه ركانه يدا كه بو ي ده كيشان.

زور كه س كه تيكوشان كرتيان لي وهر بگري. به لام هم مو ده م ده دا يه وه به سهر ياندا.
زوريه ي نه و كه سانه يش كه كه لكيان لي وهر ده گرت، ده ست كورت نه بوون، پشتيان به وه
نه ده يه شا كه كرتي بده ني. نينجا كه زوريان بو ده ينا كرتي كانيان لي وهر بگري، پيشنيزاي
وا بو ده كره كه كرتي كانيان پيشكه شي كومه لي كليساكه ي بكن. هيچ مانگيكي،
مووچه كه ي له په نجا دولا زورتر نه ده بوو. به لام هم مو ده م ده يگوت نه و پارويه به سيه تي
به شي ده كات.

هرچه نده ئيستنا نه و پير بووه، به لام هيشتا هره وهك جاران، له م ماله وه به دوايدا
ده نييري بو نه و مال، وهك ياربه ده رتيكي كاتي ته نگانه يش پيشوازي ده كړي. نه و ژيانه ي
كه ژياوه له ناوچه وانيدا دياره. به ناوچه وانتيكي به ختيار ده ژمييري. نه م رسته كه نه و

ژيانه ي ژياوه توله يه كي ته واوي له ده ستچووني ميترده كه ي بو نه گردوته وه. نايي نيمه يش
نه وه نده ناشي بين كه نه زانين نه م وايه، به لام نه وه ي گوماني تيدا يه نه و يه، كه نه م تافره ته
رووسوره تواني له و به سهره اته كلولا نه يه ي خوي كه لك وهر بگري.

نه و يش به هوي نه و ره وشته په سند بلنده يه وه كه واي له هم مو ناسياويكي كره بوو،
هرچه نده ناوي بيته پيشه وه، سهر ي نه وازش و خوشه ويستي بو بنوشتي ننه وه.

***

هاورتيه كي كامهران و به ختيارم هه بوو، به سهر فرمانه كه ي خويدا زالبوو. روو خوش بوو
له گه ل هم مو كه سيكدا. هيشتا هره زه كار بوو، ژني نه هينا بوو. له هاوبه شيه كدا فرماني
ده بيني. مووچه كه ي له چاو به خت كره نه كه يدا^(۱) زور بوو. ده ويست به زووترين كات
سامان پيكنه وه بني. ده يه ينا نه و پارانه ي كوي ده كره وه، له كرين و فروشتني قه واله دا^(۲)
به ختي ده كره له بانكه كاندا.

ساله كه ي سالي ۱۹۲۸ بوو. هاورتي كه م بي باك بوو. له هيچ كزي نه ده كره وه نه ك
ته نيا نه وه نده ي كه هه بيوو خستبوويه كايه وه، پارهي شي له م و له و به ده ستياو ده سنده بو
نه م ي نه و كرين و فروشتنانه ي پي بكات. كه مانگي مشتاخان (نه يلوول) ي سالي
۱۹۲۹ هات، بايي دوو سه د هزار دولا رشتوومه كي كربيو، كه هه مو ي شي نخي له
به رزبوونه وه دا بوو. وازي له فرماني ناو هاوبه شيه كه ي نه هينا. هه رتييدا مايه وه.
كارگوزاري تييدا ده نوواند. به لام چالاكي و تيكوشينيكي وا گه وره ي تييدا پيشان نه دا.
چونكه وا يده زاني سامان به هوي بانكه وه زور زووتر كو ده بيته وه. ده بتواني چاره يه كي سي
چوار هزار دولا ري پاشه كه وت بكات بو خوي. به لام لاويكي سهر چلي بي نارام بوو.
نه و يش يه كيكي بوو وهك نه و كه سانه ي كه به كلور ده ژمييري. زوري پي نه چوو مالتو يراني
رووي له هاورتي هره زه كار كه م كره. كاتيكي به خوي زاني، بيست و هشت هزار دولا ري
نه م و نه و ي به سهره وه ماوه، كه چي خوشي تاكه دولا ريكي به ده سته وه نه ماوه!. هه رچه نده
چل هزار دولا ريكي بو مابووه وه^(۳) و، بايي دوو سه د هزار دولا ريش كه لويه لي لامابوو،
به لام له نابوتيه كي يه جگار ناخوش و هه ناسه ساردييه كي ته واودا سهر گره دان بوو بوو.

(۱) به ختكردن: خزمه تكردن، كار كره. يان خه ر جكر دن (مه سرف).

(۲) قه واله: چهك، (صك)

(۳) نه م رسته يه، له رووي ماناوه، له گه ل نه وه ي پيشوتريدا پيچه وانه يه.

چیی پی دهکرا بیکات؟... دوو ریگای له بهرده مدا بوو بیانگری، نهک سی. یه که میان نه و هبوو که سهرگره داناییه که ی خوی خراپتر لی بکات. به هوی خه موخه فته خواردن و شله ژان و ترس و لهرز و مهی خوار دنه وه، له گه ل بیانو دوزینه وه بو نه مه ی تا پیی بکری خوی له دهست دهستی او دانوه به بانکه کان و ژیر دهسته کانیاں رزگار بکات. ریگای دوو همیشه نه وه بوو که له کانگای دلپه وه و چاکترین کرده وی خوی بخاته گهر.

ئینجا به سنگی کی فراوان و دل و دهر و ونیکی دادپه روه رانه و کار دروستانه وه، مه ردا نه، روو به پرووی نه و سهرگره داناییه بوهستی. به دلپش تیبکوشی، بو نه مه ی ریگایه کی رزگاری بو خوی بدودیتته وه. زوری پی نه چوو، پریاری دا ریگای دوو هم بگریته بهر. ئینجا دهستی کرد به دانوهی دهستی اوه کانی... زور به گورجی. تا دوو سالی ته اویش جلوه رگی بو خوی نه کری. به لام تا خوی ئاشکرای نه کردایه که س به مه ی نه ده زانی. چونکه هیشتا نه و پو شه نییانه ی مابوو، که له کاتی دهوله مه ندییه دروزه که یدا بی باکانه، تا توانی بووی کری بوونی. هیشتا، به مه ییش وازی نه هیتا. له خورشیدا پاشه که وتی ده کرد. به جاریک وازی له به زموره زم هیتا. وای لی هات له پاشه که وت کردندا، نه گهر زور پی بوست نه بووایه، پوولیکیشی به فیرو به خت نه ده کرد. هه موو مانگیکی سی سه د دؤلاری دهستی او ده دایه وه. نه وی بویشی ده مایه وه، به شی نه وهی ده کرد که به ئاسو ده بییه وه پیی بزلی. له گه ل نه ویشدا، وهک خوی هه موو جار ی دهیگوت، زور جاری و ا هه بوو له گیر فانیدا پوولیک نه ده ما.

***

پیش نه مه ی نه م به شه بنووسم، هه ستام چووم بو لای بیبیم. مه به سیشم، نه و هبوو که چهند پرسیکی لی بکه م. پیتم گوت: «نازارت چهند بوو که له و به هه شته دروزه ی له میشکتدا دروستت کردبوو، کرایته دهره وه؟».

- گوتی: «نه م دهر کردنه م زور به که لک هات! خوم ده زانم چی ده لیم!».

- «چهند تلايته وه به و خه م و په ژاره یه وه که له پایزی سالی ۱۹۲۹ دا دلای داگیر کردبویت؟».

- «ههر له پاش رۆژتیک رۆشنا ییم لی دهر که وت، نه و رۆشنا یه یی رۆژ به رۆژ زورتر پرشنگی ده دا». پاشان گوتی: «له مه ولا به گورجی، سهر ده که وم له فه رمانه که مدا. رۆژتیک دیت، ده مینی یه کیتم له سهر کرده کانی ها و به شیبه که. نه مه ییش رووی نه ده دا، نه گهر له

بازاردا سامانه که م نه دؤر اندایه. خو تو باشم ده ناسیت. ره فتارم و ابوو که ده ست بلا و خو تری و شیتته په تهری بووم. توژه سامانیک بو من به س بوو که وام لی بکات وهک کابرایه کی بی خه م و خو تری به ناو شه قامه کانی شاردا بسوور تیه وه بی مه به س و بی نامانج. به لام ئیستا گؤراوم. به هیوای نه وم تیبکوشم رۆژتیک له رۆژان بیمه ها ونیشتمانیکی به نرخ». نه مه دیه نی دهره وه ی چیرۆکه که یه تی. دهیگوت: «نه و کاره ساته ی به سهرم هات، بوو به هوی نه وه ی سامانیک گه وره ی دهر و نیم ده ست بکه وی. نه م به سهر هاته فیری کردم که سامانی پار ه و ماره هیچ پی بوست نییه. ئیستا که نه و نه دی به شم بکات هه مه. به لکو ده وله مه ندی نیستا که م له هی پی شووم که متر نییه، مه گهر نه و سامانه ی لی دهر چی که دؤر اندوو مه و به هیچ کلۆجی به که لکم نه هاتوه.

به لای تویشه وه وای نییه: که نه گهر پی او یک خاونه ی ملیونیک دؤلار بیت له بانکدا به خوی نازانیت که له دهستی چوه- ته نانه ت نه گهر له دهستی شی چوو بیت تا یه کیکی پیی نه لی له دهستی چوه؛ له راستیدا هه تا و ازانن که ملیونیک دؤلاری هه یه، به ده وله مند خوی دیتته پیش چاو...! له مه وه بو م دهر که وتوه: که ده وله مه ندی بریتیه له هه ست کردن به ده وله مه ندی، نهک ده وله مه ندییه که خوی. هه روه ها هه موو که سیک له توانا ییدا هه یه که خوی و لی بکات هه ست به ده وله مه ندی بکات. ئیستا که منیش ئاره زوو ده که م وام لی بی. تیبش ده کوشم که وام لی بی. ده توانم به سهری خو بشم سویتندت بو بخوم که ئیستا که کامه رانم به و نابووتیه وه که تووشم هاتوه. چونکه نه وه ی دهستم که وتوه له خو پیته یانندن و نامانجی راسته قینه له ژیاندا که لیک گه لیک له و سامانه ی له دهستم چوه زورتره». پروام وایه، نه مه ییش نمونه یه کی تره له نمونه ی رزگار کردنی سامانی له دهستچوو، به هوی که لک وه رگرتن له پاشه رۆکه کانیه وه. گه لیک پی او و ا هه بووه، که زانیوبانه سامانیان له دهستچوه، خو یان کوشتوه. که چی هی وایش هه بووه. ههر به هوی نه و سهرگره داناییه خو یه وه، له (هوش) دا ده وله مه ندیان ده سته که وتوه.

جاریکیان پی او یکی دلته نگ و خه مبار، که تووشی ریسوایی و نازار بوو بوو، لی پی پرسیم: «تو پروات به نویت و پارانه وه هه یه؟». پیتم گوت: «به لی پروام پییان هه یه! نه ی تو پروات پییان نییه؟». گوتی: «جاران پروام پییان هه بوو. ئیستایش له تیبکوشیندا نه و پروایه م ده ست بکه ویتته وه! به لام وهک بو م دهر که وتوه، نویت و پارانه وه که ناراسته ده کرتن بو نامانجی خو یان، له ریگادا، له شو تینیکدا ون ده بن. به لام به زوری نازانم که ئاگادارت بکه م، هیچ کامیک له و پارانه وه و نزا یانه م تا ئیستا گیرا نه بوون!».

قسه‌کانی ئەو پیاوێ شایانی پێزگرتن و پەسند کردن بوون. چونکە لە دڵ و دەروونی پیاویکی راستگۆ و سەربلندەوه دەهاتنە دەرەوه. دیارە منیش نەمەدەتوانی. بەراستی، تیی بگه‌بینم که بۆچ پارانه‌وه و نوێژەکانی گوێیان نادرتی.

لەگەڵ ئەوێشدا لەو بابەتەوه بیروباوەریکم هه‌بوو. لێم پرسی: «که لە نوێژ دڵ دەوهستی لە چی بێردەگه‌یتەوه؟». گوتی: «بیر لە تەنگانە و سەرگەردانی خۆم دەگه‌مه‌وه». رەنگه ئەمە رازی ئەوه پیشان بدات که بۆچ پارانه‌وه و نوێژەکانی سەریان نەگرتووه. هۆشی پر بووبوو لە خەم و خەفەت و دلتەنگی. ئەوه‌یش دیارە که خەموخەفەت، دلتەنگی لە کردەوه‌کانی خوداوه دوورن. من وام بۆ دەرەکه‌وئ، ئەگەر بمانه‌وئ بگه‌ین بەخودا، پیتویستە لە پیش هەموو شتی‌کدا تا لە تواناماندا، خۆمان وەک ئەو لێ بکەین. پیتویستە، بزانی که ترس و خەموخەفەت و لەو بابەتانە، لە کردەوه‌ی خودا ناکەن. بەلکو خۆشه‌ویستی و نازایەتی و هیوا لەو بابەتانە لە کردەوه‌ی خودای پاک بێ هاوتا دەکەن. ئەم کردەوه باشانە که فەرمانرەوایی بەسەر جیهاندا دەکەن. من تیناگەم، یه‌کیک پێچه‌وانە‌ی ئەم کردەوانە‌ی هه‌بێ، چون بەهێوای ئەوه دەبێ، که هەر ئەو دەمه، لە خودا به‌ولاوه، لە لایه‌کی تره‌وه، هیچ یارمه‌تی و که‌لکیکی دەستگیر بێ. شتی‌ک هه‌یه، هه‌موو که‌سی‌ک له‌سه‌ری بریار دەدات. ئەوه‌یش به‌کورتی، ئەوه‌یه که خوداناسی شتی‌که پیتویستە بژی. هه‌روه‌ها پیتویستیشە که لە هه‌موو کردەوه و هه‌ست و بزوویتیکی رۆژانه‌یشماندا دەرکه‌وئ. بێ گیره و کیشه، به‌هه‌شت به‌م روه‌شتانه دەست ده‌که‌وئ: «خۆشه‌ویستی، خۆبه‌خت کردن، ئارام، دلتەرمی، دادپه‌روه‌ری، زبهرکی، توانایی، چاوپۆشین، چاکه‌کردن، ناشتی و رووخۆشی». ئایا به‌بوونی شتی وا دلتیا ده‌بین؟ ئەگەر به‌وه دلتیا ببین، ئەوا ده‌توانین هەر لەم زه‌مینەدا بچینه به‌هه‌شته‌وه، به‌مه‌رجی ئەو کردەوانه‌مان هه‌بێ، خو ئەگەر ئەو کردەوانه‌مان نه‌بێ، هه‌رگیز خۆمان نازانین که لە به‌هه‌شت داین. به‌لام ئەوه‌نده‌ی په‌یوه‌ندی به‌خۆمه‌وه هه‌یه، من ئیستا لە به‌هه‌شتدا ده‌ژیم. ئەو به‌هه‌شته‌یش له‌به‌رده‌ستی هه‌مووماندا، ئەگەر بمانه‌وئ هه‌ستی پێ بکەین که تیبدا ده‌ژین.

جا ئەم راستییانە که لە پاش ئەو هه‌موو گه‌شته بۆم دەرکه‌وتوون، ئەو سامانه‌یه که ده‌مه‌وئ به‌شی هه‌موو که‌سی‌کی لێ بده‌م، به‌مه‌رجی خۆی بیه‌وئ هاوبه‌ش بێ له‌گه‌لمدا.

چۆن دەنوویت؟

نووسەری: ویلفرد نۆرتفیلد
کوردی نووسی لە ساڵی ۱۹۶۴

دەتەوێ:

* زال! ببیت بەسەر خۆت تا بتوانیت بە ئاسانی بنوویت؟
* لە خەودا هەرگیز خەبەرت نەبیتەوه؟
* کە لە خەو راست بوویتەوه، لەش سووک و پڕ چالاکی بیت؟
* تا دەمبیت نە خەوت لێ بزێ، نە ترسی خەو لێ نەکەوتنت لێ بنیشی؟
ئەم نووسراوه، یارمەتیت دەدا بۆ هێنانە دی ئەو ئاواتانەت. هەر وەها، لە بابەت
کە پێنەویە پێنەویە خەویشەوه، بە دروستی شارەزات دەکات، کە زۆر کەسی وا هەیه هیچی
لێ نازانی.

پێشەکی

لەبەر زۆر هۆ، پێم خۆشە، ئەم نووسراوه بچووکه، لە بابەت خەوتنەوه دەنووسمەوه.
لەپێش هەموو شتێک، وا چاکتره پیاو دەرپارەوی خەوتن، هەموو شتێک بەوردی لەسەر
بنچینەوی بیروباوەریک تیبگات. چونکه کە وای کرد پروای بەخۆی دەبێ، بە ئاسانی پێش
قسەوی خۆی دەر دەبێ. وام دیتە پێش چاوەند کەسیکی کەم لە بابەت خەوتن و خەو
زێرانهوه لە من زۆرتر بزانی ئەمە پێش بەتاقیکردنەوه بۆ دەرکەوتوو. من دەزانم لەسەر گازی
پشت راکشان و ئەمدیو و ئەودیکردن لەسەر پێخەف، لەبەر خەو زێرانهوه و چی نییە؟
هەر وەها من دەزانم کە بێ بەشی لە خۆشی خەو، تا چ ئەندازەیهک و تا چەند هەفته کاری
خراپ لە لەش و گیانی پیاو ئەکات!
بەلام ئەوانە هەموویان دەمیان بەسەر چوو، چونکه ئەمە چەند سالێکە تووشی ئەم
نەخۆشییە نەبوومەتەوه.

ئەمەیش هۆیهکی تری ئەوهیه کە بۆج خۆشی لە نووسینی ئەم نووسراوه دەبینم. چونکه لە
هەموو گێروگرفتێکی وادا هۆی تاییه تی، جینگایهکی گرنگ دەگری. ئەمەیش لە
تاقیکردنەوهی تاییه تی خۆمەوه دەزانم و لەو قاقەزانه یەشەوه کە لە خۆتێندەوارەکانی خۆمەوه

بۆم دین. هۆی تاییه تی، تەنیا هۆیه کە هیوا دەبەخشی. چونکه ئامۆزگاری رووت
زۆرجاری وا هەیه بەکەلکی ئەم کاره نایەت.

وام بۆ هات، کە دەمێکی دوورودرێژ بەبێ خەو بییهکی زۆر ناخۆشەوه بەسەر بیهام، ئنجا
لەم دەرده گەورەیه بەتەواوەتی رزگارم بێ. لەگەڵ ئەوهیشا، پەنام نەبرده بەر هیچ
چارەکردنێکی جادووگەرانه. ئایا بەلاتهوه ئەمە شتێکی هیوا بەخش نییە؟ چۆن نییە؟
چونکه ئەو شتەوی بەهەکیک بکری، بەکەسیکی تریش دەکری ئەمەیش لەبیر نەچیتەوه!
جا بۆ ئەمەوی ئەم هۆی تاییه تاییه خۆم باشتر دەرپارەم، وا حەز ئەکەم بیهێنمە پێش چاوی
خۆم کە تۆم لەگەڵ دای و پێکەوه گفتوگو ئەکەم بەبەتەوه دەکەین. لەبەر ئەمە چاوت پێ
ئەکەوێ کە من وەک لای نووسەرەکان باوه نووسراوه کەم بەش بەش ناووسمەوه. لەبەر ئەوه
وا دانراوه کە قسەوی یەکەم تۆ بیکەیت و کۆمەڵە پرسیارێکیشم لێ بکەیت. لە راستیدا
تۆم وا هاتیتە پێش چاوە، ئەو پرسیارانەم لێ ئەکەیت و منیش وەرانی یەک بەهەکیانەت
دەدەمەوه، پاش ئەوه ئامۆزگارییهکی گشت لاییم نووسیوه، لە بابەت ئەو شتانهوه کە تۆ لە
بیرت چوو لێم پیرسیت. ئەویش بۆ ئەمەوی نووسراوه کەم تەواو بکەم بەبابەتێک دەرپارەوی
(پێشبینییەکی دروستەوه) بەرامبەر خەوتن. باری تۆ هەرچەندی خراپ بێ، لە تواناتا
هەیه بگەیتە گوێ ئاوی تەندروستی و ئاسایش. دوور نییە تا ئەگەیتە ئەو ئامانجەت
ماوێهەکت پێ بچێ، لەبەر ئەوه پێویستە ئارام بەدەیت بەخۆت. چونکه پەوشت و خەوی
تاییه تایی لهش و لهش ئەکات، ناتوانی دەمۆدەست لە شەوانی بێ خەو بییهوه
بگۆتێتەوه بۆ شەوانی خەوی راستەقینە. جا ئەم کاره دەبێ بەشینەیی پیک بیت.

لەگەڵ ئەوهیشا حەز ئەکەم هەر لە ئێستاه پێت بلێم کاتی کە بەهۆی بەکارهێنانی ئەم
دەستورانهوه کە پیشانتي دەدەم، رزگارت ئەبێ لە نەخۆشی خەو لێ نەکەوتن، بۆی هەیه
دوو باره بگەیتێتەوه سەر نەخۆشییەکت. ئنجا ئەگەر هەستت بەشتێکی وا کرد، پێویستە
تۆیش دوو باره دەست بکەیتەوه بەبەکارهێنانی ئەو دەستورانه، تا دوو باره لەو نەخۆشییە
رزگارت دەبیتەوه بۆیه کە ئەوهم گوت خۆبیشم ئەوهم بەسەر هاتوو و بەو جۆرەم چاره کردوو.

جا لەبەر ئەوهی خۆبیشم شارەزای ئەرک و نازاری خەو زێرانه و گرنگی زیندەگانی خەوی
تەواو بووم، زۆر خۆم بە بەختیار دەزانم، ئەگەر ئەم نووسراوه بتوانی هەندێ لە
خۆتێندەوارەکانی خۆی رابکێشی بۆ سەر بەرەبەیانێکی پڕ هیواوی نوێ، پاش ئەوهیش
بە ئامانجی خۆیان بگەیینی کە بریتییە لە خەویکی خۆشی بێ خەم.

ویلفرد نۆرتفیلد

تۆھەز دەگەيت بزانيت

۱

تۆ ئەگەر ئەو دەت ئەوئى كە بزانيت لە كاتى نوستندا چ جۆرە كردهو و كارپك لە لەشدا بە راستى پروو دەدات، من ترسم لەو ھەيە كە نەتوانم ئەو ئارەزووت بەجى بەيتم. پروايشم واىە كە تەنانەت زاناكان و پزىشكە پسپۆرەكانىش نەتوانن ئەو ئارەزووت بەجى بەيتم. ئەوانە ئەزانن كە ھەندى چىنى مېشك بەھۆى جۆرە كەم خوينىيەكەو بەخود بەھۆى نزمبونەو ھى پالەپەستۆى خوينەو، لە كار دەوستان بەلام لەو بەولاولە شتىكى وا نازانن.

جگە لەمە پرووى كردهو و كارى ئەم بابەتەيش ئەو ھەندە بەلامانەو ھەنگى نىيە. ھەنگە تا لەم پروو ھە نەشارەزا بىن، بۆ ئىيمە چاكتر بى بەلام ئەو ھەندە پەى پى دەبەين كە خەو بەلای كەستىكى ئاسايىيەو تەنيا شتو ھەكە كە سەرەتى تەواو پيشان بەدات.

لە راستيدا لە كاتى سەرەتدا لەش رزگارى دەبى لەو ژەھرانەى كە بەھۆى ماندوويتى فرمان بىنەو تىيدا كوئوتەو ئەم ژەھرانە، ماسوولكەكان فرپيان دەدەنە ناو خوينەو تىيدا بلاو دەبنەو ئەنجا كە لەش كەوتە بارى خەوتنەو ماسوولكەكان خاودەبنەو ئەوساكەيش خوينەو واى لى دەئى كە بتوانى دەست بكات بەكار و فرمانى پاككردەو ھى خۆى بەجۆرپكى تەواو. پاش ئەو لە خەو ھەلدەسەين چ لەش، چ ھوشمان بووژاوتەو ھە ماسوولكەكانىشمان ئامادەبوون بۆ دەستكردەو بەكار و فرمان.

لېرەدا دەمەوئى شتىكى بنچىنەبى دابمەزرىتم: ئەو ھى ئەو ھەيە كە مېشك خۆى لە خۆيدا پارچەيەكە لە لەش بۆبەكا ئەو دەلېم، چونكە ئىيمە زۆرجارى وا ھەيە، بەلای ئەو ھەدا دەچىن كە مېشك شتىكى (ئەئىرى) ھە. كە واى لىھات لە بىرت بى كە مېشك ئەندامىكە ھەك ئەندامەكانى ترى لەشى مرۆف.

ئەو ھەندەى پەيوەندى بەگرنكى نوستنەو ھەيە، ئەو تاقىكردەو ھەيە لەسەر گىيانلەبەران كراون، دەريانخستوو ھە كە نوستن لە خواردن بايەخدارترە بۆژيان. لە راستيدا زانايەكى پرووسى تاقىكردەو ھەيەكى زۆرى كرىبوو لەسەر توتكەسەگاندا، پاشان بۆى دەرکەوتبوو ئەو توتكەسەگانە ئەتوانن ھەر پىنچ رۆژ بژىن بەبى نوستن كەچى بەشى خۆيان خواردنىشيان درابو ھە. كەچى كۆمەلە توتكەسەگىكى تر توانىبوو ھە بىن خواردن، بەلام بەنوستنەو تە بىست رۆژى تەواو بژىن.

ئەو ھە بەلگەيەكى ئاشكرايە بۆگرنكى خەو ئەنجا كە نوستن بەم ئەندازەيە گرنكى بى بۆ

گىيانلەبەر لە بابەت ژيانىيەو، بى گومان لەو زۆرتىر گرنكى ئەبى بۆژيانى مرۆف. چونكە مېشكى مرۆف و كەلوپەلى دەمارەكانى زۆرتىر ھەست بەشت دەكەن، زۆرتىر ھەشە ئەكەن و دەئالۆزىن چونكە سەگ، لىيى ناو ھەشەتەو ئەو نەخۆشەيە پى بگات، كە ئىيمە پى دەلېين نەخۆشى دلتنەنگى، لەو كاتانەدا كە بى خەو دەمىنەتەو ھە. جا ئەم نەخۆشى دەمارەيە، كە لە ھەموو شتىكى زۆرتىر سامناكى خەو لى خەوزەبوون و ئەرك و ئازارەكانى كە تووشى مرۆف دىن لىو ھى پەيدا دەبى.

نوستن پىويستى بەچەند كات ھەيە؟

ژمارەى كاتەكانى نوستن كە پىويستن بۆ مرۆف، بەپىي كەسەكان دەگۆرپىن، ئەو ھى بە تاقىكردەو نەبى نازىرى ئەوانەى سەريان گەرمە، بەجۆرپكى تىكرپىي زۆر پىويستيان بەنوستن ھەيە لەوانەى كە سەر ساردن. ھەروەھا ئەوانەى كە فرمانيان بەئەركە، بەتايبەتى ئەگەر ئەو فرمانانە بابەتى نووسىن بن (واتا پىويستيان بەدانىشتنىكى درىژ ھەبى)، لە كەسانى تر زۆرتىر پىويستيان بەنوستن ھەيە.

دەتوانىن بەجۆرپكى تىكرپىي بلىين، ئەو ھى كەستىكى ئاسايى پىويستى بى لە نوستن، مام ناو ھەندىيەكەى ھەشت كاتە. بەلام مندالان لەو زۆرتىر پىويستيان بەنوستن ھەيە. كەچى پىرەكان، لە كەسە ئاسايىيەكان كەمتر نوستن پىويستە.

لەگەل ئەو ھەيشا، بەھەموو ھەنگ بايەخ بەچەندىتى نوستن نادرى، بەلكو بەچۆنىتى نوستن دەدرى. من، خۆم وام پى باشترە كە شەش كات نوستنىكى خۆش و بووژىنەو ھە بنووم، نەو ھەك ھەشت كات نوستنىكى پچر پچر و پى خەم. لە راستيدا جۆرى نوستنمان تا بەئەندازەيەكى گەورە بەستراو ھە توندى دەمارەكانمانەو، كە پىيەو ھەتووين. بەلام ئەو كەسانەى ئارەزوو ئەكەن لە توندى دەمار بكوئەنەو دەتوانن ئەو نووسراو ھە بخوينەو ھە بەم ناو ھە نووسىومەتەو ھە.

لە راستيدا، ئەگەر تۆ بەشى خۆت نوستنىكى باش نوستىت، دەبى وا بىت كە بەيانيان لە خەو ھەلسايت ھەست بەخۆت بكەيت، كە دەتوانىت لە جىگاكەتەو باز بەدەيت و بەكسەر ھەست بەچالاکى و ھىز و گورى خۆت بكەيت. بەلام ئەگەر پىويستىت بەچەند كاتىكى تر بوو بۆ نوستن، بۆئەمەى خەبەرپونەو ھەيەكى دروست خەبەر بىتەو ھە، ئەو ئەو ھەبەخشى كە لە ئەندامەكاندا كەموكووپىيەك ھەيە. لە راستيدا دەيشتوانى سستى و گىژوو پىزى بەدوو كاتىك نوستنى تر چارە بكرى.

خەو لى نەكەوتن چە زىيانىك دەبەخشى؟

زىيانى ھەرە گەورەدى خەو لى نەكەوتن، لە مېشك و لە چنراوھەكانى دەمار ئەكەوئى كە لە دروستبوونىياندا وردەكارىبىھەكى زۆر ھەيە، ئەوھەيش دەمۇدەست لەوھەدا دەرئەكەوئى كە پىياو تووشى لەش خاوى و گىژووئىژى و بى ئارامى دى. جگە لەوھە چى فرمائىك ھەيە لە لەشدا، كەم و زۆر، بى خەوى كارى تىئەكا. ھەر خويئەكە خۆى تووشى گۆرپىنك دى، لە (گرانى جۆرەكەى) و ژمارەى ئەو خرىلانەدا كە لەناوئىدايە. ھەرۆھە بارستايى گەرمى لەشپىش لە خۆى كەمترى لى دى.

ناشى ئەو شتانە ھەموو روو بدن و كزى نەگەيئەن بەلەش سووكى و ھەست پىكرەنت بەتەندروستى. بەلام لەو كاتانەدا كە كەمپىك خەو لە دەست چوو بى، دوور نىبە كە ھىچ ھەستىك بەو لەش ناخوشىبانە نەكەيت. مەگەر كەمپىك ماندووئىتى نەبى، كە زۆرى بى ناچى، لەپاش ناشاكرەن لەناو ئەچى.

لەگەل ئەمەيشدا كە خەوئىكى كەمت لە دەست چوو، ناچار دەبىت تۆزىك زۆرتەر خۆت ماندوو بكەيت، بۆ ئەمەى فرمانەكانى بەيانىانت رابپەرئىت. بۆ ھەيە وا بنوئىت كە چاكرتەر لە جارەن ئەو فرمانانەت رادەپەرئىت، بەلام ئەو تۆزە خۆ ماندووكرەن تازىيەت كە رەنگە ھەستىشى بى نەكرى، ئەبى بەھەر شىئەيەك بى تۆلەى بۆ بكرتتەو، كە واى لىھات نەكەيت خۆت چەواشە بكەيت، وا بزائىت ئەگەر چەند رۆژىك توانىت بەكەمترىن خەو رابوئىرى، دەتوانىت تا سەر بەو جۆرە بەكەم خەويبەوھە بىئىتەوھە. لە راستىدا ئەگەر ماندووئىتەيەكە ھەمووى بەتەواوئەتى رۆژ بەرۆژ لانەبرى، پاشان ئەو دەرئەكەوئى لىئەو پەيدا دەبن بەجۆرئىكى وا كەلەكە دەبن لەسەرت، ئەوھەندەى بى ناچى دەتەن بەزەوئىدا و نەخۆشت دەخەن. زۆر نوستن گەلئىك چاكرتەر لە كەم نوستن. لەبەر ئەو چەندت بى ئەكرى ئەوھەندە لەسەر ئەم رىگايە برۆ لەبەر پاراستنى تەندروستى خۆت.

ئاخۇ زوو خەوتن كەلئى زۆرتەرە؟

ھەندى كەس گەمە بەم قەسەيە ئەكا، كە ئەلئى: (نوستنى كاتى پىش نىوھەشەو، بەكەلئىكترە لە دوو كات نوستنى پاش نىوھەشەو) منىش ھەرچەندە قەسەكەم سەرتاپا لا پەسند نىبە، بەلام لەوھەدا ھىچ گومانم نىبە كە راستىيەكى زۆرى تىدايە.

لە چەند كاتىكى دانراو، مەروئە ھىز و گورى لە ھەلچووندايە ئەگەر ھاتوو ئەو كاتانە

تۆزىك تىكچوون، لەوھە بۆلاوھە سەرئەنجامىيان يەكتر ناگرئىتەوھە. ديارە كە رۆژى پر ئەرك و ماندووئىتى بەسەرچوو، ئارەزووى خەوتن لە كاتەكانى سەرەتايى شەوئا بەھىزتر دەبى. بەلام تا شەوگار زۆرتەر بەسەر بچى، ئەو ئارەزووى خەوتنە كزتر دەبى.

پروام بەوھە نىبە، كە زۆر زوو چوونە سەر سەرىن باش بى. بەلام كاتى دەھەم دەبى ئەوپەرى دەست بەخەوتنكرەنى ئەو كەسانە بى كە تووشى نەخۆشى بى خەوى بوون. لەگەل ئەمەيشدا كە من ئەو نەخۆشىيەم نىبە، دەبىنم خەو لە ناوھەند كاتى دەھەم و كاتى يانزەھەمدا گەلئىك ئاسانتر دىتە چاومەوھە، لەو كاتانەى كە خەو پاش دەخەم بۆ پاش نىوھەشەو، وەك ھەندىك جار كە گوئى لە رادىئو دەگرم.

لەبەر ئەوھە ئەگەر پىش نىوھەشەو بەكاتىك يان دوو كات دەست بكرى بەنوستن، چاكرتەر بۆ پاراستنى تەندروستى و لەش سووكى. ئەوھەيش لەبەر ئەوھەيە كە توانايى نوستن لەو كاتانەدا بەھىزترە لە ھى ھەموو كاتىكى تر.

ئەوانەى تووشى نەخۆشى بى خەوى دەبن، بۆئەكە زوو ناچە سەر سەرىن، دەترسن لەوھەى زۆرتەر لە جىگادا بىئىنەوھە بى خەو لە راستىدا ئەم كارەيان بى جىبە، چونكە دەرئەكەيان كارىگەرتر ئەكات، بەھۆى ئەوھەوھە كە ترسى نوستن دەخەنە دلئى خۆيانەوھە، ھەرۆھە بەھۆى ئەوھەيشەوھە كە ماوھە نادەن بەلەش لەسەر رەوشتى ئاسايى خۆى پروات بەرئەوھە.

ئاخۇ نوستنى نىوھەروان باشە؟

بى گومان، پاش خوارەنى نانى نىوھەرۆ، نوستن بەكەلئىكە بەتايبەتى بۆ ئەو كەسانەى كە لە تەمەنى كورئى تىپەريان كرددوھە. تەنانەت نوستنىكى واى دە وردىلەيى و بىست وردىلەيىش ھەر بەكەلئىكە. بروايش ناكەم كەسى وا ھەبى، ژيانى رۆژانەكەى ئەم تۆزە سەرەتەى بى رەوا نەبىنى.

ئىمە شىتەن، ئەگەر وا بزائىن، چەند كاتىكى دانراومان ھەيە بۆ نوستن، دەتوانىن چۆمان بوئى بەكارى بەيئىن. واتا: ئەگەر پاش نىوھەرۆ يەك كات نوستىن، نوستنى شەومان يەك كات كەم دەبىتەوھە. لەگەل ئەمەيشا ئەم ھەلئەيە تا بلىئى باوھە لەناو ئەم و ئەوئا، وەك باوبوونى ئا و با. نوستنىكى كورتى پاش چىشەنگا، يارمەتى ئەوھەدا، كە بارى توندى دەمار سووك بى، لەو كاتانەدا كە ئەرك و ئازارى رۆژ دەگاتە ئەوپەرى. خەوتنى دروستىش بەتەواوئەتى بەستراوھە بەكرئىبوونى ئاسايى دەمارەوھە. جگە لەمە، خوى نوستنى

پاش نیوه پروان کرده و هیه کی به که لکه. چونکه و امان لی ئەکات هەر کاتیک بمانه وی بتوانین بنوین. تۆبش ئەگەر هیشتا فیری خهوتنی پاش نیوه پروان نه بویت. تا پیوهی را دیت چەند حەفتە یەکت دەوی. خۆ ئەگەر به مەندی و شینە بییه وه تیبکۆشیت خۆت بهو نوستنه وه رابهیتیت، بی گومان ئەگەیت به نامانجی خۆت.

ئایا پیویسته مرۆف به تهنیا بنوی؟

وا چاکتره مرۆف به تهنیا بنوی. چونکه سه رنج دراوه، هه موو نوستویه ک شهوی سی چل جار باری خۆی دهگۆرێ. دوور نییه یهک جار لهو جارانهی که هواسه رینه کهت خه ریک ده بی باری نوستنه کهی بگۆرێ له خه و خه بهرت بکاته وه. یاخود رهنگه وه رگه رانیکت به دم خه وه بتدا لهو که سهی که له گه لتدا نوستوه، بهس بی بۆ ئەوهی له خه وت بکا و له نا کاو راپه رپێتی له خه و.

جگه له وه، ئەو که سهی تووشی نه خۆشی خه و لی نه که وتن هاتتی، له کاتی وادا ده ترسی له وهی هاو رپیکه ی له خه وه خۆشه که ی بی به شی بکات. جا ئەم ترسه خۆی زیانی زۆر لی پهیدا ده بی بۆ خاوه نه که ی، چونکه ده ماره کانی زۆر تر توند ده کات.

ئایا ده توانم هۆی خه و لی نه که وتنی خۆم له تاریکیدا بزاتم؟

بۆ خه و لی نه که وتنی شه و دوو هۆی گه وره هه یه:

یه کتیکان بی سه روتی و رگ، ئەو بتریشیان خه موخه فهت. بام بلتین تۆ له نا وه ند کاتی ده یه م نیودا ده چپته سه ر سه رین. جا ئەگەر نوستیت و پاشان له دوای نیوه شه و خه بهرت بوه وه، زۆر نزیکه ئەو له خه و راپه رینه ت له بی سه روتی ورگته وه بی. منبش که ئەلیم بی سه روتی و رگ، مه به سم لهو تیبکچوونه به که تووشی هه ر به شیک دیت له ئەندامه کانی خواردن سازکردن له نا و له شدا.

به لām ئەگەر خه وت لی خه وزه بی، له کاتی دوو و نیو، یان سیتی شه ودا، زۆر تر باوهر به وه دا ئەچی که هۆیه که ی له خه موخه فه ته وه بی.

وام لی قه وما وه، که هه رچه ند خه وم لی خه وزه بی، هۆیه که ی یه کتیک له و دووانه یه. له بهر ئەوه ئەو پشبینیه ی که له سه ر بنچینه ی کات دامه زرتراوه، له م باره وه، له زۆر روویه وه به راست هاته پش چاوم. بی گومان مه به س له م پشبینیه ئەوه یه که ببیته به لگه یه کی تیکرایی. ئەگینا به هه له دا ده چین، ئەگەر بلتین هه له ناکات. هه رچۆنیک بی،

زۆر هۆی وایش هه یه که خه و له پیاو خه وزه ده کات، ئەوه ندە ئاشکرایه پیویستی به به لگه نییه، وه ک ئیش و ژان. جا لیره دا: ده توانم بلیم، بی سه روتی و رگ، یاخود ده س گرانی و رگ له سازکردنی خۆرشته کاند، له وانه یه که خاوه نه که ی خۆی له خه و خه بهر بکاته وه، ئەگەر نوستی، یاخود نه هیلتی بنوی، ئەگەر هوشیار بی. ئەمیش له و کاتانه دایه، که خاوه نه که ی ههستی بی نه کات، که هه یه له نا و له شیدا.

ده بی تا ج ئەندازه یه ک خۆمان له نوستندا دابپۆشین؟

ئەگەر له رووی ته ندروستییه وه قسه بکه ی، ئەلین: هه رچه ند پۆشه نی خه و و پیتخه ف سووک بی ئەوه ندە چاکتر و به که لکتره. به لām خۆم له تاقیکردنه وه دا بۆم ده رکه وتوه که پۆشه نی خه و و پیتخه فی گران زووتر خه و ده هینتی له هی سووک چونکه وه کو ده رده که وی ئەم سه رباره که گرانی ئەبه خشی به پیتخه فه که و پۆشه نییه که، پیاو ئەخاته سه ر ئەوه ی که هه ست به خۆی بکات زۆر تر دلنیا و دامه زراوه. له گه ل ئەوه ی شدا پیویسته له م رووه وه له ئەندازه ده رنه چین، ئەگینا که به یانی خه بهرت بوه وه هه ست به ماندوو تیتیییه کی زۆر ئەکهیت، به هۆی ئەو باره گرانه وه که داوته به سه ر له شتدا، له و شه و گاره درێژدا.

سه رمایش له وانه یه که خه و له پیاو خه وزه بکات، ته نانه ت له سه رمایشدا پیتخه فه که ت به جگار گران مه که. له جیاتی ئەوه و چاکتره که به رگتکی ئەستوری واکه یته بهرت که له شت گه رم بکاته وه.

ئهی سه رینه کان چۆن بن؟

لیره ی شدا واکه که میک خۆمان لاده ی له وه ی که چاکترین رینگایه بۆ پاراستنی ته ندروستی. چونکه ته ندروستی لیمانی ده وی سه رین به کار نه هینین یان به لای که مه وه سه رینتکی یه جگار ته نک به کار بهینین که چی به تاقیکردنه وه دا بۆم ده رکه وتوه هه رچه ندە خه وم لی خه وزه بی، دوو سه رین یان سی سه رین به کار بهینم به که لکتره. واکه ده رته که وی به هۆی ئەم سه رینه انه و پال په ستوی خۆین له سه ر سه ر که م ده بیته وه.

زۆرجاری واکه هه یه که خه و لی نه که وتن نیشانه یه که له نیشانه کانی بلندبوونه وه ی پال په ستوی خۆین ئنجا ئەوانه ی که ئەم نه خۆشیه یان پش ته گات، ئامۆزگاری واکه ده کترین که سه ری خۆیان به رز رابگرن به هۆی سه رینه وه بی ئەمه ی ته ماشای که یه وه یه نی خه و بکری یان نا.

ئاخۇ دەبىي ژورور چەند گەرم بى؟

ئابى بى ژورورى ئوستىنەكەت زۆر گەرم ياخود زۆر سارد بى ئەگەر بتوانىت گەرمىيەكەي
 ۋا لى بىكەيت كە بىيىتە پەلە شەستەمىن لە تەرازوۋى فەرنهائىتدا، ئەو يەجگار باشە.
 ئەو ژورورى كە دەرگاكانى داخرا بى، لە پىشدا خەو ئەهينى بەلام زۆرتەر باۋەر ۋايە كە
 پاش چەند كاتىك ئوستوۋەكە بى سەرۋت بىكات.
 ئەمە لە لايەكەۋە. لە لايەكى تىرشەۋە باى سارد ۋەك باى گەرم خەو لە پىياۋ ناخات.

ئاخۇ پىۋىستە ژورور كە بى دەنگ بى؟

ۋا چاكتەرە تا بگۇنچى ژورورى ئوستىن بى دەنگوسەنگ بى بەلام ئەمە ئەو ناكە بىيىنى كە
 خۇمان ۋا رابەيىن ھەر دەنگە دەنگىكمان گوى لى بو تەنەت ھى بچوۋكەش بى، بى
 سەرۋتمان بىكات ۋە خەومان لى خەۋزە بىكات زۆرجارى ۋا ھەيە خەو لى نەكەۋتنى خۇمان
 دەخەينە ئۇۋالى ئەستوى ھەر گرمە گرمىك بى كە بەرپىكەۋت بەر گوىمان بىكەۋى كەچى
 ۋايش نىيە لە راستىدا ئىمە بۇيەكا گوىمان لە دەنگە دەنگ ئەبى لەو كاتەدا كە گوىمان
 لىي بوۋە بەخەبەر بوۋىن.

ۋام بۇ دەركەۋتوۋە ھىچ شىتەك دەمار توند ناكات ئەۋەندەي ئەۋەي كە پىياۋ خەرىك بى
 بنوى ۋە نەشتوانى بنوى. لە راستىدا ئەۋە ۋا لە پىياۋ ئەكات شىت بىي لەم بارەدا دەنگىكى
 ھەرە بچوۋك بەھۋى بى دەنگوسەنگى شەۋەۋە ۋا لە پىياۋ ئەكات ھەراسان بىي لە گىيانى
 خوى. لەبەر ئەۋە لەسەرخوى ۋە بەئارامى زۆر پىۋىستە بۇ ئەۋانەي ئەيانەۋى ۋايان لى
 بىتەۋە كە بتوانن بنوون. بەلام بۇ ئەۋە كەسانە ۋا چاكتەرە تا بۇ ئەم ئامانجە تى ئەكۆش
 خۇبان ۋا رابەيىن تا ئەندازەيەكى ناچارى بەدەنگە دەنگ سەرۋتەيان لى تىك نەچى.

ئايا خۇيىندەۋەي ناۋ جىگا زىانى ھەيە؟

لە راستىدا خۇيىندەۋەي دىرئى ناۋ جىگا كارىكى بى فەرە. رەنگە خۇيىندەۋەي
 ۋىژەيەكى ھىمانە بۇ ماۋەيەكى دە دوانزە وردىلەيى زىانى نەبى. بەلام زۆر خۇيىندەۋە لە
 نووسراۋىكدا بۇ چەند كاتىكى يەك لەسەر يەك، دەبىتە ھوى راھاتن بەخوۋيەكى خرابى
 ۋاۋە كە لە دوارۋژدا بەگران لە كۆل بىيىتەۋە.

دەبى ۋا نەكەين، كە ناچار بىن لەناۋ پىخەفدا بخۇيىنەۋە تەنەت ئەۋە ماندىۋىتەيەي

كە بەچاۋ ئەگات لە ئەنجامى ئەۋ خۇيىندە زۆرەۋە، ھەر خوى بەتەنيا بەشى ئەۋە ئەكات كە
 پەكى خاۋبوۋنەۋەي پىۋىست بىخات بۇ خەۋ لىكەۋتن جگە لەۋە نووسراۋ گرتن
 بەدەستىشەۋە دەبىتە ھۆيەكى تر كە خاۋبوۋنەۋەي پىش ئوستىنەكە سەر نەگرى. ئىجا ئەگەر
 لەسەرۋە ئەم دوو ھۆيەيشەۋە ئەۋە بەيىتە بەرچاۋ كە ھۆشى ئاگادار ھىشتا لە پاراستى
 چالاكى خۇيىدەيە، بى گومان پەي بەۋە دەبەيت كە ئەم جۆرە خۇيىندەۋەيە تا چ ئەندازەيەك
 زىان دەبەخشى بەپىياۋ، لە بارەي ئوستىن ۋە خەۋ لى نەكەۋتنەۋە.

من خۇم لە جىگادا ھەرگىز شت ناخۇيىنەۋە ھەر لەۋە پىشەش نەمويستەۋە بەم جۆرە
 بخۇيىنەۋە گوىگرتىكى نىو كاتى لە ساز ۋ ئاۋازىكى نەرم ۋ ناسك كە لە رادىۋيەكەۋە
 ۋەرىگىرى چاكتىرىن رىگايە بۇ بەرەستكردى ھەموۋ لادانىكى ھۆش بۇ بىركردەۋە لە
 شتى ناخۇش ۋ سەرۋت تىكدر. ئەمە رىگاي تايىتە خۇمە ۋايش ھەل ئەگرى كە پىشانى
 شاگردان بدرى، ۋەك رىگايەكى بەئامانج گەيىنەر تا ئەندازەيەكى گەرە.

ئايا دەرمان بەكەلگى خەۋ لىكەۋتن دى؟

دەرمان بەبى چەندوچوون يەجگار زىانبەخشە، بى گومانم لەۋەيش كە زۆرەي مەرۋف
 پەناي دەبەنە بەر تا ئەندازەيەكى زۆر. بەلام بەھەرچى چۇنىك رىك بىكەۋى دەبى خوى لى
 دوور بخرىتەۋە.

ئەۋ خۇراكانەي مەرۋف دەخەنە خەۋ، لە ھەر رەنگىك بن فرمانىكى دروستىان بۇ ناپرىتە
 سەر. ناشى بەكار بەيىرىن، تا زۆر ناچارى نەيەتە پىشەۋە، كە ئەۋەيش كەم روۋ دەدا.
 دەبى ئەۋەيش بزانىن كە خەۋىك بەداۋودەرمان ھىترابىتە كايەۋە، ھىز ۋ ھەرەتى مەرۋف
 تازە ناكاتەۋە. ئەۋ كەسەي بەداۋودەرمانىش خەۋى لى كەۋتەي، كە ھەلسا لە خەۋ ھەست
 بەرەنگ زەردىيەكى مردوۋانە ئەكات.

ھەر بەمەيش رىزگارت ناپى، چۈنكە لەپاش راھاتن بەخۇراكى خەۋ لى خەرەۋە، ناچار
 دەبىت ناۋ بەناۋ خۇراكەكە زۆرتەر بىكەيت، ئەگىنا كارت لى ناكات. لەپىشدا كە رەنگە
 قومىك دەرمان بتخاتە خەۋ، پاش سى مانگ ۋەھات لى دى نىو شوۋشە دەرمان بەشت
 نەكات بۇ تاقە خەۋىك.

تاقە دەرمانىك كە بەيىلم بەكارى بەيىت برىتەيە لە دوو دەنك (ئەسپىرىن). ئەۋەيش
 دەبى لەۋ كاتانەدا بەكارى بەيىت كە دەمارەكانت توند بوۋ بن ۋ ھەستىش بىكەيت بەبى
 ئارامىيەكى سوۋك. ئەۋ دوو دەنك ئەسپىرىنە لە بارىاندا ھەيە دەمارەكانت خاۋ بىكەنەۋە ۋ

ئارامىكى وايشت پىن بېخىشنى كە بتخەنە سەر پىنگاي نوستىتىكى ئاسايى بەئاسانى. بىن گومان ئەمە جىبايە لەوہى دەرمانى خەو لىن خەرە بەكار بەيىت.

قەسەبەكى تىرىشم ماوہ لە بابەت داوودەرمانى وەھاوہ پىت بلېم تۆ لە تواناتا ھەبە بەشىوہى ئاسايى جىلەوہى خەو لىكەوتن بىخەپتەوہ دەست خۆت، جا لەم پىناوہدا پىتوسىت بەھىزى وىستەن و خۆراگرتن ھەبە، داوودەرمان نۆشېن جگە لەوہى كە بەكەلكت ناپەت دەشېتتە ھۆى كزکردنى ھىزى وىستەن و خۆراگرتت كە تۆ لەسەريان داماوى.

ئەو شتانەى پىتوسىتە خۆتيان لىن بىپارىزىت

۲

لەم بەشەدا خەرىك ئەبم ئەو شتانەت پىشان بەدەم كە تۆ پىتوسىتە خۆتيان لىن بىپارىزىت بۆ ئەمەى بەئارەزووى خۆت شەوېكى بىن خەم رابىوتىت.

ھەرەك بۆت دەرئەكەوئ ئەو شتانە لە روويەكەوہ لەبەك ئەچن: ئەوانە ھەموويان ھورۆژم دەبەنە سەر ھۆش، ماندووى بگەن و بىوروزىن لە راستىدا ئەگەر پىنگا بۆ ئەو ھەموو شتانە بەرەللا بگري كە لە دەمەوئىوارىدا كەلەكە دەبن لەناو مېشكماندا لە بارىاندا ھەبە ئەو لەنگەرە ئاسايىبەى لە ناوہند ھىزەكانى لەشماندا ھەبە تىكىان بەدەن.

دەمەوئ ھەر لە ئىستاوہ پىت بلېم ئەو شىوہەبەى كە شەوې پىن رۆژ ئەكەپتەوہ، بەندە بەو شىوہەبەى كە رۆژگارى پىن بەسەر دەبەت.

ئەوہ بوو لە نووسراوئىكى ترمدا، بۆ نمونە ئەو پىساوہ ھىنا بووہوہ كە خەو لىن نەكەوتنەكەى خۆى ھەر بەوہ چارە كەردبوو، كە ھەموو فرمانەكانى خۆى لە شىوہەبەكى مەندى و نەرمونىانيدا جىبەجىن كەردبوو. ئەمەيش ئەوہ دەگەيىنئ: بۆ ئەمەى شەوہكامان بەخەوئىكى بىن خەمەوہ بەسەر بىبەن پىتوسىتە لە كاتى ھوشيارىماندا تا پىمان دەكرى خۆمان لە پەلە پەلكردن و قاووئىكردن دوور بىخەينەوہ. پىتوسىتە دلىيا بىن لەوہيش كە راکرتنى جوولانەوہكامان تا بمانەوئ ئاسانە بەلام بەمەرجى كە خۆمان ماندوو بەكەين بەخۆراھىنان بەو خۆراگرتنەوہ. ئەوہيش فرمانىكە ھەل ئەگرى كە خۆمانى بۆ ماندوو بەكەين، نەك تەنىيا لەبەر خەو لىكەوتن، بەلكو بۆ ئەمەى بىتە يارىدەدەرمان لە پىكەيىنانى سەر سووكى و ئارامى دەمارەكانىشماندا. كە ھاتىنە سەر ئەوہى لە كار و فرمانى رۆژانە بدويىن من واى بەچاكتەر دەزانم كە بلېم خۆ زۆر ماندووكردن جاروبار دەبىتە

ھۆى خەو لىن نەكەوتن. زۆرجارى وا ھەبە، مرفۆف سەريان سوپ دەمىنئ لەوہى كە خەويان باش نىبە و كەچى بەرۆژ وەرزشىكى بەجگار ماندووكرىان كەردوہ. لە راستىدا بۆ ئەمە ھەر بەك لىكەانەوہ ھەبە. ئەوئىش ئەوہبە كە ھەرەك دەرئەكەوئ لە وزە بەدەر لەشى خۆيان ماندوو كەردوہ، بۆبەكار بىستىيان پراوہ و پەكەيان كەوتوہ. ھىچ لەوہيشدا گومان نىبە، كە وەرزىن لەناو بايەكى خاوتىدا بەراستى بەكەلكە بۆ لەش و ھۆش و، يارمەتى خەو لىكەوتنىش دەدا. بەلام كوتوپر خۆ فرىدانە ناو وەرزشەوہ بىن راکرتنى ئەندازەبەك لە خۆماندووكرندا، كارىكى تىگەيشتووانە نىبە. ھەر كاتى وەرزىنەكەت گەيشتە ئەندازەبەكى وەھا كە تۆزىك ھەست بەماندووئىتى بەكەيت، بەخۆشىبەكەوہ دەستى لىن ھەلگەرە. پىتوسىتى تۆ، بەوەرزىن ھەر ئەوہندەبە كەواتە بەرۆژ دەبى خۆت لەم دوو شتە گەورەبە بىپارىزى:

بەكەم: لەش زۆر ماندووكردن.

دووہم: مېشكى خۆ تىكدان.

بەلام لە شەودا: شتى وا زۆر ھەبە كە پىتوسىت بىن خۆمانى لىن بىپارىزىن، بۆ ئەمەى نوستنەكەمان لىن تىك نەدا. ھەر لە ئىستاوہ دەبلىم: جىبەجىكردنى ھىچ فرمانىكى مېشك كە قوولكردنەوہى بوئ، لە نىوہشەودا باش نىبە. لە راستىدا شاگردانى خۆئىدنگاگان بۆبەكار تووشى نەخۆشى خەو لىن نەكەوتن دىن، ئەم خوەديان گرتوہ ھەرەھا شەرەزى گەلېك كەسىشم لە خاوەن كار و پىشەى نازاد، ھەر بەمەوہ خوويان گرتوہ. ئەوانە بەزۆر مېشكى ماندووى خۆيان كېش ئەكەن بۆ سەر فرمان بىن، ياخود بەھۆى خواردەمەنى ورياكەرەوہ، خۆيان تىژ دەكەنە سەر كاركردن، كەچى لە دەمىكەوہ گوئيان لە زەنگى سروشت بووہ بەھۆى ماندووئىتەبەوہ تىگەياندوون كە لە تەنگانەدان و خەرىكن لەناو بچن. جا ئەم جۆرە كەردەوانە سەر ناگرن، بىن ئەمەى سروشت جەزەبە بەخاوەنەكانيان بگەيىنئ و تۆلەيان لىن بكاتەوہ. كە بىبەنە سەر لىدوانى كار و فرمانى ھۆشمان دەلېم: پىتوسىتە بەبىيى ياساى سروشتى ئەندازەگىرى و سازبوون بەرپوہ بچىن. لە سەرەتاي رۆژدا، چەندمان لە توانايىدا بىن، بام ھۆشمان بەكار بەيىنئ. بەلام كە شەو داھات و ھۆشمان نىوہ ماندووى لىتھات، پىتوسىتە لەسەرمان بەرەللاى بەكەين بەئارەزووى خۆى ھەموو جۆرە بەزمىكى سووك و خۆش بكات. ئەوساكە ئەوئىش كە كاتى خەوتن دئ، ئامادە دەبئ خۆى فرى بداتە باوہشى خاوبونەوہبەكى بىن دەنگوسەنگ و بووزىنەرەوہوہ.

ئەنجا ئىمەيش خەۋىكى خۆش و ئاسوودەمان لى ئەكەۋى بى ئەمەى بۆ كىشكردى خەۋ ناچارى ئەرك و نازار ياخود ھەموو جۆرە پشى پشيبەك بىن بۆى بکہەين.

خواردنى خۆزشتىكى گران، لەپىش خەۋدا دەبىتە ھۆى خەۋ لى نەكەۋتن پىتوبىستە ماۋەبەكى دوو سى كاتى بکہەۋىتە ناۋەند شىبوخواردن و نوستنەۋە. بەختياربىبە بۆ تۆ ئەگەر بتوانىت لەپاش شىبوخواردنىكى تەۋاو گورج خەۋت لى بکہەۋى بەلام زۆرتىر پروام واپە كە لە شەۋىكى زۆرخۆزى و اتدا گەلېك جار رابپەرت لى خەۋ جگە لەۋە خەۋىكى پاش خواردنىكى وا نە زۆر خۆش دەبى، نە ئاسوودە.

زۆرەبى ئەۋ مۆتەكانەى سواری ھەندى پىياۋ دەبن لە خەۋدا لەۋەۋە پەيدا دەبن، كە لەپىش نوستندا، ورگيان پر لە خواردن ئەكەن لىرەدا دەتوانم بلېم: ئەم خەۋ لى نەكەۋتنە، پىتوبىست نىبە بەھۆى ساز نەبوونى خواردنىكى درەنگى شەۋ پەيدا بوو بى. دوور نىبە كە بەھۆى ساز نەبوونى خواردنى نىۋەرۆ ياخود پاش نىۋەرۆ يان ھى بەيانىبەۋە لە ورگدا پەيدا بوو بى.

ئىنجا ئەگەر دەتەۋى خەۋىكى باش بىخەۋى پىتوبىستە لەسەرت خۆت پىارتىت لە گران سازبوونى خواردن لە ورگتدا. لە راستىدا پەيوەندىبەكى بەھىز ھەبە لە ناۋەند ورگ و مېشكدا. ئىنجا ئەگەر ھاتوو ورگ كەۋتە ماندوۋىتى و شلەژان و بى سەرۋىتسىبەۋە، مېشكىش چەشنى ئەۋ بەۋ دەردانە دەتلىتەۋە.

لىرەدا من خەمى ئەۋە ناخۆم، كە لە بابەت سازكردى خواردنەۋە لە ورگدا بەدرىژى قسە بکہەم. بەلام ھەز ئەكەم بلېم: كە لە تواناىى ھەموو كەسىكماندا ھەبە - بۆ ئەمەى لە خراپەكانى ساز نەكردى خواردن لەناۋ ورگدا، خۆى پىارتىژى - بەخۆشى و شىنەبىبەۋە نانېكى وا بخوات، كە لە ئەندازەدا بى و سازكردى لە ورگدا ئاسان بى و زۆر باش و پوختە بى. لە راستىدا، ئەگەر تۆ تۋوشى ھەردوو دەردە گرانەكە بوو: خەۋ لى نەكەۋتن و گران سازكردى خواردن لە ورگتدا، ھېچ مەكە ئەۋە نەبى چارى گران سازكردى خواردنەكە بکہە لە ورگتدا، بۆ ئەمەى لە دەست دەردەكەى تر رىزگارت بى و خەۋىش لە خۆبەۋە بىتە ناۋ چاۋەكانتەۋە، لە كاتى خۆيدا.

لەۋەپىش گوتم كاتەكانى دوایى شەۋ دەبى بەيارى و بەزمى بوۋژىتەنەرەۋە بەخت بكرىن. وا دەردەكەۋى ھەر كەسە بەجۆرىك لەم قسەبە تى ئەگات. ھەندىكىيان يارى (برىج) و جۆرەكانى ترى يارى (قاقەز)، بەچاكتىر شت دادەنېن بۆ رابواردن. لەگەل ئەمەبىشدا لەۋ كەسانە زۆرى وا دەناسم كە چەند كاتىك لەناۋ جىگاكانياندا بەسەر دەبن،

ئىنجا خەۋ دەچىتە چاۋيان. ئەۋەيش لەبەر ئەۋەبە كە لە كاتى يارىكرندا، رىگيان داۋە بەخۆيان دەماريان كرژ بى. (قاقەز)ەكان لەپىش چاۋياندا ھەل دەپەرن، مېشكىيان ناچار دەبى بەۋ گىروگرفتەنەۋە خۆى خەرىك بكات كە ئەۋ سەماكەرە بەدخووانە دروستىيان دەكەن.

ئەگەر بەم جۆرە تۋوش بوو بىت، ھەر وا باشە كە ئەۋ يارىبانەى پىتوبىستىيان بەگرەۋىكى توند و گران ھەبە، ياخود خاۋەنى گىروگرفتىكى زۆر گران، خۆتبان لى پىارتىت. رەنگە تۆ زۆر گرفتارى يارى (برىج) بىت، بەلام ئەمە ھەرچەندە گران بىت بەلاتەۋە، ھەرگىز ھاۋتاي خەۋتن و گرنگى خەۋتن ناكات، تا لەبەر ئەۋ خەۋەكەتى لە پىناۋدا بەخت بکہەت.

بەلام ئەگەر تۆ پىت نەكرىۋازى لى بەئىنى، ھەر ھېچ نەبى لە درەنگانىكى شەۋدا ئەۋ يارىبە مەكە. پىش ئەمەى بچىتە سەر جىگا نىو كاتىك خۆت بچەسىتەنەرەۋە. بۆبەكا بەتايبەتى لە يارى (برىج) دووام، چونكە لە ھەموو يارىبەكى تر پىر لەناۋ مالاندا باۋى سەندوۋە. بەلام ئەۋەى لە سەرۋە گوتم، پىتوبىستە لە ھەموو يارىبەكى گرەۋبازبىتردا پىرەۋى بكرى.

زۆر كەسى وايش ھەن، ھەز ئەكەن كاتى ئىۋارانى خۆيان بەگفتوگۆۋە بەخت بکہەن. ئەۋە لە راستىدا تا ئەندازەبەكى گەرە خۆ ئامادەكردىكى باشە بۆ نوستن. بەلام ئەۋەندە ھەبە پىتوبىستە خۆيان لەۋ چەقە چەق و بەربەرەكانىبەنە پىارتىن، كە دەمار توندىيان لى دەۋەشىتەۋە و رىگا دەدەن بەدوۋبەرەكى پر لە شاتە شات. بەۋىتە، وا چاكتەرە گفتوگۆكەرەكان خۆيان دوور بىخەنەۋە لەۋ بابەتەۋە كە سەر بەئان ياخود بەزىنگارى (سىياست)ن. چونكە زۆر كەسى وا ھەن، بىروباۋەرى دامەزراۋيان ھەبە لەۋ بابەتەۋەدا. ھى وايش ھەن گرفتارى ئەۋ بىروباۋەرانەن و گەرمن لەسەر پاراستىيان. لەبەر ئەۋە، زۆر بەئاسانى ئەۋ جۆرە كەسانە تىكەدەچن، ياخود دللى يەكتر دەشكىن بەخۆرابى.

لەۋ بابەتەۋە گفتوگۆ بکہە كە ھەموو كەس ھەزبان لى ئەكەن بۆ ۋىنە: ۋەزىن، گەشتوگوزار، سەرکەۋتەكانى مرفۆش. دەنگوباسى ناۋازە، ئەمانە ھەموۋيان تا ئەندازەبەكى گەرە بابەتى خۆش. لەبىرت نەچى ھەموودەم دەسەلاتت ھەبە، چى بلېت و چى گۆى لى بگرىت. ئەم دەسەلاتت بەكار بەئىنە. ئەگەر ھەستت پىر كىر، يەكېك ھەبە و دەبەۋى بەدەم ھورژمىت بباتە سەر، خۆت رابگرە، بى دەنگ بە. بەلام ئەگەر دوو كەسى تر دەستىيان كىر بەم شەرە قسەبە، تۆ ناچارىت دەبى لىيان جىا بىتەۋە.

له راستیدا، بۆ تو و چاکتره که بئی دهنگ و بهسه زمان بیت له و کاتانهدا که ههست دهکهیت بهچهقه چهقیکی گهرم خهریکه بقهومی له درهنگه کاتیکی شهودا. گفتوگۆی به نارام و بئی وهی، بئی گومان شتیکی باشه. بهلام چهقه چهقکردن له ههرچیبهک بئی پووچ و بئی فه ره. بهلام نهگهر پیش نوستن بئی نهوه ههر به جاریک بئی فه ره و کوشندهیه.

چونه سهر جیگایش له کاتی پشم و قین و تووره بیدا، بهستراوه بهم کهینه و بهینه بهوه. ئنجا نهگهر هینامانه پیش چاومان که تووره بوون تا نه اندازه بهکی له سهده په نجا، ته و ژمی خوتین بلند دهکاتهوه، بۆمان دهرده کهوی که تووره بوون چ کاریکی خراب دهکا له دهر وون و دلئی نوستوه که. نهوه فه رمانه ی که له نووسراوی پیرۆزدا ههیه و دهلی: (نهکهیت بهیلتیت تووره بیه کهت بگاته بانگی شتوان)، نهوه پیشان دهدا، که هه ندی کاتی وا ههیه، مرۆف تووره ده بئی بهلام شیت نهوه کهسهیه که بهو تووره بیه وه بهچیته ناو جیگای نوستنه کهیه وه.

ژیری نهوه تا، له ده مه و ئیواراندا خۆت له تووره بوون بیاریزیت. بهلام نهگهر بهر پیکهوت له پر تووشی رق و تووره بیه کی توند بوویت، ئیتر تۆبش پیوسته بهه موو رهنگی خۆتی لی رزگار بکهیت پیش نه مه ی بنوویت. بۆ نه مه ی بکهیت بهو ئامانجهت، چاکترین ریگا نهوه تا خۆت خهریک بکهیت به له ش بزواند نیکه وه.

جا له بهر نه مه ی گهره یی نرخ ی نه م بیرو با وه ره م بۆ دهر که و تووه، هه موو ده م خهریک ی نه وه م که ئیواران زوو به کاری بهینم. نهگهر ئیواره یه ک ههستم پی کرد که تووشی دل ناخۆشی ده بم، ده مو ده ست ده ست ده که م به گهرانیکی دوور دریتژ و گور جوگۆلانه، هه ناسه ی پر به سنگ و قوولی له گه لدا بۆ ده دم. به م جو ره نه وه هیز و هه ره ته ی که له له شمدا کو ده بیته وه به جوانی به کاری ده هینم. نه گینا له پیناوی تووره بیه کی پر و پووچدا به کار ده هات. ههروه ها به م جو ره سه ره له نو ی چ له گه ل خۆم، چ له گه ل هه موو لایه کدا ناشت ده به وه و ده ساز تیه وه.

ههروه ک گه لیک جار له شه و گاره دریتژه کانی زستاندا روو ده دات که زۆر ده مینیه وه له مالد، یاخود له شوپنانی تر دا به بی گفتوگۆ و گه مه و یاری، پشم و قین به ئاسانی دل مان داگیر ده کات. جا که وای لی هات با م له شتی وا خۆمان بیاریزین، به تاییه تی له و ئیوارانه دا که رۆژگاریکی پر کار و فرمان و نه رک و ئازارمان رابوار دووه.

گه لیک که س خوتینده وه ی نووسراوان له کاتی بئی فرمانیدا، به رابوار دنیکی باش داده نین. منیش لام وایه نهگهر بیتو خوتنه ر بتوانی نووسراوی باش هه لبیژیری بۆ خوتینده وه ی خۆی، ئیتر هه یج له وه چاکتر نییه بۆ ئاماده کردنی هۆش بۆ خه و لیکه وتن.

بهلام زۆر پیوسته خۆی بیاریزی له و بابه تانه ی دلئی بریندار ده که ن. ههروه ها له و چیرۆکه پر تاوانانه و سه رگوروشته پر نه ندیشه سامناکانه ی سه ر له پیاو ده شتویتن و ئازاوه ده خه نه دلئیه وه.

بهلام من هه یج به زه بیه کم به و که سانه دا نایه ته وه که مو ته که سواریان ده بی و، که چی پیش نه مه ی بنوون، می شکیان پر ده که ن له بابه تی خراب و پر ئاراهه. نهگهر نه م جو ره ویتزه کاری خراپ لی نه کات، گو ی مه ده ری له سه ر رهوشتی خۆت برۆ، بیخوتینه ره وه.

بهلام نه وه ی ش ده زانم که زۆر که سی وا هه یه، ناشی بیخوتینیه وه جگه له وه به سه دان نووسراوی وا هه ن هه م خۆش و هه م به که لکی شن. کاریکی په سند له هۆش ده که ن و ده یخه نه سه ره و ت و ئارامه وه. لی ره دا مه به سم له و نووسراوانه به که له بابه ت ژبانی گه وره پیاوان و گه شتوگوزار و بابه تانی هه مه ره نگه وه ده و ی.

یه کی له و خووانه ی که ده بی هه لبگیری، خوار دنه وه ی نه و خۆراکانه یه که مرۆف وریا ده که نه وه، له کاتیکی پیش نوستندا نه م خووه زۆر که سی تووشی خه و لی نه که و تنیکی کاریگه ر کردوه. چای پر ره نگ و قاوه ی ره ش، ده بی کاتیکی بخورین که سی کاتی مایی بۆ نوستن. هه ر کامیکیان بگریت وریا که ره وه یه کی به هیتزه. هه ردوو کیشیان له بار یاندا هه یه که ناو ورگ تیک بدن. بهلام چای زۆر سووک، یاخود قاوه یه ک که شیریکی زۆری تی کرا بی، به هه موو ره نگ زیان نابه خشن. ههروه ها چاکتره پیاو خۆیشی له جگه ره کیشانی زۆر بیاریزی به تاییه تی له کاته کانی ئیواریدا. خه وتن کاریکی سه رو شتی به بۆ نه وانیه که پیچه وانیه ده ستووری ئاسایی ژبان ناجوولینه وه، به ئاسانی پیک دی. هه ندی جار نه و ده ستووران له ژبانی ئیمرۆدا زۆر به ئاسانی ده شکینرین بئی نه مه ی هه ستیان پی بکری. زۆرجاری وایش هه یه خه و لی نه که وتن یاخود خه و ی ناشی و پاشی، سه ره تای گیتو ویتژی و شیتبو ومان ده ره د خات.

نهگهر ئیبه خووه کا مان بخه یه ژیر باری تا قی کردنه وه وه، ده مو ده ست هه له کانی خۆمان بۆ ئاشکرا ده بی. ئنجا نهگهر تۆزیک ژیر بین، پیوسته زۆر به وریایی و له سه ر خۆبیه وه خۆمان له و هه لانه مان دوور بخه یه وه. خۆ چه واشه کردن، که یه وه یه که، پر گهرو گرتتر ده کات. چونکه خه و لی نه که وتن به د کرداره، هه ر تاکه جار یک سه ری ده رخست، خۆی گه شه به خۆی ده کات و به زوویی گه وره ده بی.

که واته پیوسته ئاگادار بیت، له دهر که و تنی نیشانه کانی نه م نه خۆشیه به. مه ترسی و خه فته سه رت تی نه کات. چونکه خه و لی نه که وتن، که هیتشتا له سه ره تاییدا بی، جیی

ترس نییه و چاره‌کردنی‌شی گران نییه. تو هرچند به‌نازایه‌تییه‌وه به‌رامبه‌ری بکه‌یت،
ئه‌ونده به‌ناسانی لپی رزگار ده‌بیت. خه و لی نه‌که‌وتنه‌کەت، به‌هەر پله‌یه‌ک گه‌یشتی، من
به‌دل پیت ده‌لیم پتی ناوی خوت هه‌ناسه سارد بکه‌یت و بی هیوا خوت به‌یلتیه‌وه له‌وه‌ی
که به‌دلی خوت چاک ده‌بیته‌وه.

نامۆزگاری

۳

ئه‌مه‌وئ له‌م به‌شه‌دا، چەند پیتشیا‌زێتیک به‌خه‌مه به‌رچاو بو زالبوون به‌سه‌ر خه‌و لیکه‌وتن
و ئاسان‌کردنیدا.

ئه‌م پیتشیا‌زانه، پیتوستن بو ئه‌وانه‌ی خه‌و لی نه‌که‌وتن په‌ریتشانی کردوون. هه‌روه‌ها
پیتوستیشن بو ئه‌وانه‌ی تووشی نوستنیک‌کی ده‌مه‌ده‌می یاخیبوون ده‌بن. به‌لام ئه‌گه‌ر
نه‌خوشییه‌که سووک بی پیتوست به‌هیچ ناکات، به‌خوپاراستن نه‌بی له‌و شتانه‌ی که له
به‌شی پیتسوودا ناومان بردن.

پیاو ده‌توانی نووسراویکی زۆر گه‌وره‌ دابنی له‌ بابەت ئه‌و نامۆزگارییه‌ خوپرایبانه‌وه که
هه‌موو رۆژ ده‌درین به‌گویتی خاوه‌ن نه‌خوشی خه‌و لی نه‌که‌وتنی به‌سه‌زماندا. بو وینه، ئیمه
هه‌موو ریتگایه‌کی (به‌رخ ژماردن) ده‌زانین جگه‌ له‌وه زۆر ریتگای تریش هه‌یه‌ وه‌ک ئه‌و.
ئه‌وسایش و ئیستایش ئه‌و ریتگایانه‌ به‌بی که‌لک داده‌نیم. ئه‌و ریتگایانه‌ که‌س نایان گری،
ئه‌وانه‌ نه‌بن که ناتوانن هوشیان دوور بخه‌نه‌وه له‌ گیروگرفت و بیرکردنه‌وه‌ی پر خه‌م. له
راستیدا له‌ ریتگای (به‌رخ ژماردن) و وینه‌ی ئه‌و، ریتگای باشت‌ه‌ن که‌مانگه‌پیتن به‌م
نامانجه‌مان.

ئه‌و بیره‌ سه‌رانسه‌ر خراپه، چونکه‌ دووره‌ له‌ سروشته‌وه. تو که به‌کاری به‌ینی، فرمانیک
ده‌ده‌یت به‌سه‌ر هوشتدا که نه‌ به‌لایه‌وه په‌سند، نه‌ به‌که‌لکیشی دی. جگه‌ له‌وه تو
هه‌موو ده‌م گومان ده‌به‌یت له‌ سه‌رکه‌وتنی بیره‌که. ئه‌وه‌یش ئه‌وه ده‌گه‌پیتن که سه‌رناکه‌وی.
به‌واتایه‌کی تر: ئه‌م ریتگایه‌ ناراسته، چونکه‌ به‌جۆرێکی وا به‌کار ده‌هینری که پیاو له
ده‌روونی خۆی زۆرتر له‌ پیتوست ناگادار ده‌بی و هه‌ستی پیت ده‌کات. هه‌روه‌ک له‌مه‌ودوا
بو‌مان ده‌ده‌که‌وی، خه‌وتن نه‌ ده‌رده‌په‌پیتن، نه‌ ده‌شکیتنری به‌لام زۆرجاری وا هه‌یه
ده‌توانری چوار لای بگیری، ئه‌ویش به‌هۆی جووله‌یه‌کی پیتچاوپیتچه‌وه...

بو ئه‌وه‌ی بی‌ری ناخۆش نه‌ییته‌ میتشکه‌وه، چاکترین فیئل ئه‌وه‌یه که هوش بخرتیه‌ سه‌ر
چاونه‌نداز و کاره‌ساتی خۆش له‌ ژبانی هه‌مووماندا، بیره‌وه‌ری خۆش هه‌ن که له‌ هوشی
شارراوه‌دا کۆبوونه‌وه. هه‌ر کاتی بمانه‌وی ئه‌م بیره‌وه‌رییه‌ وردانه‌ هه‌لکیشینه‌ سه‌روه‌ه و
ده‌ریان بخه‌ین، ده‌توانین بیکه‌ین. هه‌رچی له‌وه پیت دلی خۆش کردین، ئیتسته‌یش
ده‌توانی دل‌مان خۆش بکات، ئه‌گه‌ر به‌یینه‌وه پیت چاومان.

منیش زۆر باش ده‌زانم، که گه‌لێک که‌س توانیویه‌ خه‌وی یاخی به‌م شپوه‌ ئاسانه‌ جل‌ه‌و
کیش بکه‌ن. ئه‌م شپوه‌یه‌ له‌ شپوه‌ی (به‌رخ ژماردن) ه‌که‌ چاکتره، چونکه‌ گه‌شی و
خۆشییه‌ک ده‌دا به‌دل.

به‌پیتوستی نازانم که پیت بلیم چی بخه‌یته‌ پیت چاوت هه‌رچی له‌وه پیت دلی خۆش
کرد بیت، به‌کاری ئه‌مه‌ دی. ئایا چ شتیک له‌وه خۆشتره و ئارام زۆرتر به‌دل ده‌دات له‌وه‌ی
که‌ چاونه‌ندازی زریه‌کی شه‌پۆل هاوێژ. یاخود چاونه‌ندازی لادیه‌یک له‌ هاویندا، یان هه‌ر
چاونه‌ندازیکی تری سروشتی جوان بیت، به‌یتریه‌وه پیت چاوا؟

له‌م جۆره‌ فیلان، زۆرم تاقیکردۆته‌وه به‌لام له‌ یه‌کیکیاندا سه‌رنه‌که‌وتم. له‌به‌ر ئه‌وه،
بروام وایه‌ که چاکتر ئه‌وه‌یه، پیاو بی‌ری خۆی زۆرتر به‌به‌شی له‌شه‌وه‌ خه‌ریک بکات. لێره‌دا
چاوا زۆر به‌کار دی. له‌ کاتی خه‌و لی نه‌که‌وتندا هه‌موو ده‌م بۆم ده‌رده‌که‌وت که بایه‌خ به‌چاوا
زۆرتر ده‌دری. له‌ چاوه‌کاندا وا ده‌رده‌که‌وت که هه‌رچی ئازاری میتشک هه‌یه و له‌ خه‌و لی
نه‌که‌وتن په‌یدا بووه، له‌و دوو ئه‌ندامه‌ی له‌شه‌دا کۆبووه‌ته‌وه. هه‌رچه‌نده‌ هه‌ر دوو چاوه‌کان
له‌ ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ر ماندوو ده‌بوون، به‌لام له‌ ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ریش ناگادار و وربا ده‌مانه‌وه به‌هۆی
ئه‌و خه‌و لی نه‌که‌وتنه‌وه.

دیاره‌ چاوا به‌زۆری له‌ ماسولکه‌ دروست بووه، ئه‌گه‌ر هاتوو له‌شی چاوه‌که‌مان ماندوو کرد
زۆری پیت ناچی ده‌سه‌رووی و ده‌قووچی. بو ئه‌مه‌ی بگه‌یت به‌م نامانجه‌ هیچی پیت ناوی ئه‌وه
نه‌بیت که گلیته‌کانت به‌لای راست و چه‌پدا بسوورپیتسته‌وه پاشان چاوه‌کانت بقووچینه
به‌لام له‌پیت ئه‌مه‌دا ئه‌وه بکه‌یت گلیته‌کانت داخزینه‌ خواره‌وه، ئنجا سه‌یری بنکی لووتت
بکه. ئه‌م که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌یه‌ ده‌توانیت دووباره‌ بکه‌یتسه‌وه، تا ده‌گه‌یت به‌نامانجه‌ی خوت له
راستیدا ئه‌م فیلان که‌لکێکی سی لکییان هه‌یه که تو گلیته‌کانت ده‌سوورپیتسته‌وه، یاخود
سه‌ر به‌ره‌و خوار سه‌یری سه‌ر لووتت ده‌که‌یت، وات لی دی به‌گران نه‌بی ناتوانیت بیر له
هیچ شتیک بکه‌یتسه‌وه. خوت شاره‌زایت که ئه‌گه‌ر مرۆف بکه‌ویتسه‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌کی

قوللوه، ههر دوو چاوه کانی ته ماشای پیشه و ده بیان ده کهن. ئنجا که چاوه کانی خوت و هرگپرا، ههر له خوتوه و از له بیرکردنه و هی قوول ده هینیت.

دووم که لکیشی له وده دایه، که به هژی گلینه سوورانده و ده ماسوولکه کانی چا و ماندوو ده بن.

به لام که لکی سیبم، ههروه که درده که وئ له وده دایه که گلینه کان سهر بهره و خوار ده بنه و ه تاریکاییبیه کی قوولتر ده که ویتته سهر چاوه قووچاوه کان. چاکتر ئه ویه که له سهر ئه م کهینه و بهینه یه نوچ بگریت، و ایش بهینیتته پیش چاوت که ته ماشای بوشاییبیه کی ره شی پان ده که یته.

بۆ پیشاندانی ئه م مه شقه، ناچار بووم چهند دیرتیک بنووسمه وه. به لام زۆر به ئاسانی جیبه جی ده کړی و هه رچی چۆنیکیش بی له وزه تدا هه یه بیکه یته. من نالیم ئه مه چاره کردنیکی بی هه له ده بی. یاخود چاره کردنیکی وایه که له وه چاکتر ده ست ناکه وئ. به لام من وام هاته پیش چا و که به که لک بی. که واته هه لده گری به کار بهینری و تاقیبش بکریته وه.

جۆره که م خوتنیبیه کی می شک هه یه، له گه ل نوستندا پهیدا ده بی ئه وه بو له سهره تای ئه م نووسراوه دا له مه دواین. که واته ههر جۆره مه شقییک له ته وژمی خوتن که م بکاته وه بۆ سهر می شک، به که لکی ئه م نه خوشی خه و لی نه که و تنه دئ.

سا ههر له بهر ئه مه یه که پیا و له پیش ئه مه ی بچیتته جیگاوه، شتیکی گهرم بنوشی، چاکتره. ئه و خوارده و هه گهرمه خوتن کیش ده کات بۆ ورگ، به هژی ئه وه و خوتن له می شکدا سووک ده بی. له راستیدا هه موو خوارده و ده یه کی سووک بۆ ئه م مه به سه به که لکه. جگه له وه گه لیک خوارده و هه ناسراوی باش هه یه به که لکی خه و لی خستن دئ، به لام له هه موویان چاکتر شیری خاوتینه. ئه گهر شیره که بۆ تو گران بوو، بۆ سازبوون له ورگتدا که می یک خوتی تی بکه.

ئه ویش باشه، ئه گهر له ته نشت پیخه فه که ته وه، هه ندئ شیری گهرم له شووشه یه کی گهرمی پاریزه دا دابنیتی. تا ئه گهر به شه و له خه و خه بهرت بووه و به دل ویستت زوو بخه ویتته و به شینه یی ئه و شیره بخوتته وه و که م که م تا دوو پارچه بسکوبیتیکی له گه لدا بخوتت. سه رنج بده، ده لیم (به شینه یی) و (که م که م)، که واته پیوسته هه ست به خوشی و (سه ر ئاسووده یی) بکه یته، له باره ی له ش و هوشته وه.

جگه له وه، ریگه یه کی ئاسانی تریش هه یه، که خوتن له سهر وه کیش ده کاته خواره وه. ئه ویش ئه وده تا که شووشه یه ک ئاوی گهرم به کار بهینیت. چونکه پی که سر بوو به سه رماوه، له وانه یه نه هیلتی خه و بچیتته چاوی مرۆف. جا ئه گهر له و که سانه یته که هه ز ناکهن شووشه ئاوی گهرم به کار بهینن، هه یچ نه بی گۆزه و بییه کی خوری ئه ستووری ناو پیخه ف له پی بکه.

جگه له وه مه شقیکی تریش هه یه بۆ کیشکردنی خوتن بۆ پیبیه کان. قاچه کانت باش رابکیشه، په نجه کانی پیت به ره پیشه وه پاشان په نجه کانت بشکینه به پاشه وه، پاژنه کانبشت پال پیوه بنی بۆ پیشه وه. ئه م جووله یه چهند جاریک دوو باره بکه ره وه. هه تا وات لی دئ هه ست به گهرانی خوتن ده که یته له پیبیه کانتدا. واته هه تا پیبیه کانت گهرم دادین پاشان بۆت درده که وئ ئه م فیله یه جگار به که لکه.

له راستیدا، ئه م پیشنیازانه ی من که مه کی وریایی و ئه رکی ده وئ. دووور نیبیه ئه مه نده ت به س بی ئه گهر بارت زۆر گران نه بی. جاروباری و ایش هه بووه، که پیوست بووه، له مانه زۆرتر بکه م. به م ره نگه گه یشتمه ئه م تاقیکردنه و ده یه یه که پیبیه کانم به (خه رته له) گهرم بکه مه وه. به هه موو دلیکمه وه ده یلیم که ئه م جۆره گهرماوه به که لکه. ره نگه ئه مه له وانی تر زۆرتر ئه رکت بخاته سهر، به لام چونکه به که لکه، ئه و ئه رکه ده هینتی بۆی بخرتته سهر شان. بۆ ئه م گهرماوه، پیوستیت به هه یچ نیبیه، به هه ندیک ئاوی له کول نه بیته، له گه ل که می یک تووی خه رته له دا. ته نانه ت خه رته له ی په رنده و گیانله به رانی مالییش وه ک خه رته له ی ئاسایی، بۆ ئه م بابه ته به که لک دئ، بیجگه له وه زۆر هه رزانتريشه.

نزیکه ی دوو که وچکی چیشته خواردن، بکه ره ناو ته شتیکی پانه وه، که بارستایی شه ش گری (ئینج) ئاوی له کولی تیدا بی. دابنیشه و هه ردوو پیت بخه ره ناو ته شته که وه. هه رچه ند زانیت ئاوی ناو ته شته که خه ریکه سارد بیته وه، هه ندیکی تر ئاوی له کولی بکه ره سهر.

ئه وهنده ی پی ناچیت، پاش پینج یاخود ده وردیله (دقیقه) یه ک، خه و ده چیتته چاوه کانتته وه. به لام ئه گهر سه بیرکی پیبیه کانت بکه یته بۆت درده که وئ ده ماره کانت ئه ستووری و به رزیش بوونه ته وه. ئه مه یه ئه وه ئه گه یینی که خوتن گه ی کردوو به بۆ پیبیه کانت. به لام وا چاکتره له سهر ئه م کاره برۆیت تا ماوه یه کی که م پاش ئه وه ی هه ستت کرد به و نه وزدان.

دیته‌وه بیرم، که من جاریک دوو جار له کاتی به کارهینانی ئەم جوړه گه‌رم‌اوه‌دا ئەوه‌نده‌ی ئەما بوو خەوم لێ بکه‌وئ. که چی له‌وه‌سه‌رده‌مه‌یشدا بوو، که زۆر به‌گران خەوم لێ ده‌که‌وت. ئە‌ی ئە‌گەر وام لێ نه‌هاتایه، چۆن به‌رگه‌ی ناخۆشیی گه‌رم‌اوی خه‌رت‌له‌م ده‌گرت؟

له‌ راستیدا، بۆ ئەم جوړه گه‌رم‌اوه، ده‌بێ له‌ پانزه بیست وردیله به‌ولاوه به‌خت نه‌کرئ. ده‌بوو پێم بگوتیتایه له‌پاش به‌کارهینانی ئەم گه‌رم‌اوه، ده‌م‌وده‌ست بجیتته ناو جیگاوه. وا چاکتره، هه‌تا پیت ده‌کرئ که‌متر خۆت هوشیار بکه‌یت‌ه‌وه له‌ وه‌ه‌وه‌زه‌که‌ت، بۆ ئە‌مه‌ی به‌خاوییه‌کی ته‌واوه‌وه، خۆت فری بده‌یتته ناو جیگاگه‌ته‌وه هه‌روه‌ها تا پیتشت ده‌کرئ بێ ده‌نگ‌وسه‌نگ بیت.

ئنج‌ا ئە‌گەر به‌وه‌ زوو خه‌وت لێ نه‌که‌وت و، خه‌وه‌که‌یشت چه‌ند کاتیکی پێ نه‌چوو، ئە‌وه‌ ده‌مه‌ منیش مافم هه‌یه، هه‌تا پێم ده‌کریت سه‌رم له‌ کارت سوور بمی‌نی. ته‌نانه‌ت گه‌رم‌اوی ئاسایییش بۆ زۆر که‌س به‌کار دئ بۆ خه‌وه‌ لێ خستنیان. چونکه له‌ باریدا هه‌یه‌ خۆین بلاو بکاته‌وه بۆ سه‌ر پیتست و، ته‌ووژمی خۆینیش له‌ سه‌ردا سووک بکات. له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌یشدا هه‌ندیکی وا هه‌یه له‌م گه‌رم‌اوه ئە‌م که‌ڵکانه نابینی. له‌ راستیدا منیش یه‌کیکم له‌وانه.

له‌به‌ر ئە‌وه‌ وام پێ باش بوو، هه‌م‌وو رۆژتیک به‌یانیان زوو خۆم بشۆم. که‌واته له‌م باب‌ه‌ته‌وه‌ شار‌ه‌زای خۆت بیه. ئە‌گەر زانیت سه‌رشتن به‌ئاوی گه‌رم به‌کارت دئ بۆ له‌ش خاوبونه‌وه‌ت و سه‌ر سووکیت، ئە‌وا هه‌م‌وو جاریک له‌ نزیک کاتی خه‌وتتدا به‌ئاوی گه‌رم خۆت بشۆ.

له‌ هه‌ندی باری خه‌وه‌ لێ نه‌که‌وتندا، ئە‌گەر ژوو‌ره‌که به‌ته‌واوه‌تی تاریک نه‌بێ، به‌ئاسانی راوی خه‌وه‌ ده‌کرئ. ئە‌وه‌یش ره‌نگه له‌به‌ر ئە‌وه‌ بێ، که له‌به‌ر رووناکی کزدا هۆش خاوه‌ و خلیچکانه خۆی به‌که‌لوپه‌لی نزیکه‌وه‌ خه‌ریک ده‌کات. له‌ کاتی وادا زۆر به‌خۆیه‌وه‌ خه‌ریک نابێ. له‌به‌ر ئە‌وه‌ که‌متر خۆی نزیکه‌ی بیه‌رک‌ده‌وه‌ی قوول ده‌کات. له‌ راستیدا چرایه‌کی کاره‌بایی کز که به‌په‌رده‌یه‌کی شین یان سه‌وز داپۆشرا بێ، بۆ ئە‌م مه‌به‌سه‌ی ئیتمه زۆر به‌کار دئ. ئیستیش وام پێ باشه، که ئیتر له‌مه به‌ولاوه، پێشنیازی توت پێشکه‌ش نه‌که‌م، نه‌وه‌ک سه‌رت لێ بشیوئ. به‌هه‌م‌وو ره‌نگ، هه‌یچ گومانی تیدا نییه، که پێشنیازیکی به‌که‌ڵکی وا که به‌ئاسانی جیبه‌جی بکری، گه‌لێک چاکتره له‌ بیست پێشنیازی وا که پڕوپوچ بێ. ئە‌وه‌ پێشنیازانه‌ی له‌ سه‌ره‌وه‌ ناوم بردن، ده‌رکه‌وت که بۆ من به‌که‌ڵک بوون، هه‌روه‌ها بۆ زۆر که‌سی تریش که تاقیبیان کردبوونه‌وه به‌که‌ڵکبوون.

به‌لام له‌و کاتانه‌دا که که‌م روو ده‌ده‌ن و منیش تووشی نه‌خۆشی خه‌وه‌ لێ نه‌که‌وتن دیم، خۆم ده‌زانم، که چی پێویسته بیکه‌م. ئە‌وسا که ناچار ده‌بم گه‌رم‌اویکی له‌ کۆل به‌خه‌رت‌له‌وه‌ به‌پێیه‌کانم بکه‌م، پاش ئە‌وه‌ گه‌نجینه‌ی ته‌ختی نوسته‌که‌یشم هه‌ندی شیریی گه‌رم و بسکویتی تی بکه‌م. ئامۆژگاریت ده‌که‌م که پێش هه‌م‌وو شتیکی ئە‌وه‌ دوانه تاقی بکه‌یت‌ه‌وه.

ئنج‌ا ئە‌گەر بۆت ده‌رکه‌وت ئە‌وانه به‌که‌ڵک نایه‌ن، ئە‌وسا که خۆت ده‌توانیت چاره‌ی تری بۆ بدۆزیت‌ه‌وه. مرۆف، هه‌م‌وو وه‌ک یه‌ک نین. چ له‌ رووی له‌شه‌وه‌ چ له‌ رووی هۆشه‌وه‌ له‌ یه‌ک جیاوازن. جا هه‌ر که‌سه، پێویسته له‌ سه‌ری که چی به‌که‌ڵکی دئ ئە‌وه‌ به‌کار به‌ی‌نی. هه‌رچه‌ند چاره‌یه‌ک ده‌دۆزیت‌ه‌وه‌ بۆ خه‌وه‌ لیکه‌وتن، خه‌ریک به‌ تا پیت ده‌کرئ، به‌شپۆیه‌کی خۆی و سه‌روشتی به‌کاری به‌ی‌نی. خه‌ریک به‌، هۆشت نه‌چیتته سه‌ر ئە‌وه‌ ئامانجه‌ی که بۆی تی ده‌کوشتیت. واتا بیری لێ نه‌که‌یت‌ه‌وه. ئە‌مه‌ شتیکی زۆر گرنگه، که پێره‌ویی بکه‌یت.

خۆت وا پێشان بده که لێی که‌مته‌رخه‌میت. هه‌رچه‌نده له‌ راستیدا زۆر به‌ته‌نگیه‌وه‌یت. به‌د‌رژیی ئە‌وه‌ده‌مه، خاوبونه‌وه‌که‌ی خۆت بپاریزه. ده‌ره‌ست مه‌به، هه‌یچت لێ نایه، ئە‌گه‌ر چه‌زت کرد و ورته ورتیکت له‌به‌ر خۆته‌وه‌ کرد، بۆ ئە‌مه‌ی خۆت وا بنوی‌نی که یه‌جگار ماندوو بوویت و له‌ تواناتدا نه‌ماوه قسه‌ی ئاسایی بکه‌یت، بچ گومان، ئە‌وه‌ به‌کارت دئ و له‌ رێگه‌یه‌کی لا به‌لاوه یارمه‌تیت ده‌دا، به‌سایه‌ی ئە‌وه‌ نیاز به‌خشینه‌وه‌ که لێی ده‌وه‌شیت‌ه‌وه.

به‌لام، من هه‌تا ئیستا چاکترین چاره‌ی ئە‌م نه‌خۆشیه‌م بۆ ده‌رنه‌خستوویت. ئە‌وه‌یش بریتییه له‌ (له‌ش خاوه‌کرده‌وه) یاخود (سه‌روت دان به‌خۆ).

به‌لام ئە‌مه‌ باب‌ه‌تیکی تاییه‌تی سه‌ره‌خۆیه. له‌ نووسراویکی ترمدا به‌د‌رژیی لێی دووام. گرنگی ئە‌وه‌ له‌و راستیه‌دا ده‌رده‌که‌وئ، که ده‌لی: ئە‌گه‌ر مرۆف له‌شی به‌ته‌واوه‌تی خاوبوه‌وه، بچ گومان خه‌وتن له‌ خۆیه‌وه‌ روو ده‌دا.

له‌ به‌شی دوایی ئە‌م نووسراوه‌دا، له‌ باب‌ه‌ت خۆ خاوه‌کرده‌وه‌وه، ئە‌وه‌نده ده‌دویم که په‌یوه‌ندی به‌نوستنه‌وه‌ بێ. به‌لام، تیگه‌یشتنی ئە‌م باب‌ه‌ته به‌جۆریکی فراوانتر بۆ ئە‌وانه پێویسته که به‌د‌وای هۆشیکه‌ی له‌سه‌رخۆدا ئە‌گه‌رپێن، بۆ ئە‌مه‌ی بچ گه‌روگرفت خه‌ویان ده‌ست بکه‌وئ.

پیشبینییه کی دروست

۴

ئییمه که لهش خوۆش و تهن دروست بین سه دی سه د خه وه که مان له خوۆبه وه دئ. که دهچینه جیگاوه و، چرا ده کوژئینینه وه، هیچ ههست به خوۆمان ناکهین، له پرتکدا خه ومان لئ ده که وئ. له راستیدا هیچ بیرتک له خه وتن ناکهینه وه و ده شنووین... ئه وه بيش له بهر ئه وه یه که هۆشی ئاگادار به هۆی کار و فرمانی رۆژه وه ماندوو ده بئ، ههروه ها له شیش ماندوو ده بئ. جا ههردوو لایان، ئه وه ده که ن که سروشت بۆی دیاردی کردوون. واتا ههردووکیان واز له کارکردن و بزووتن، به ته واره تی ده هئین. ئه وساکه هۆشی شارراوه کار ده گرتته دهست خوۆی، هۆشی ئاگادار و له شیش له ناو سهروت و حه سانه وه دا ده هیلئیتته وه.

ئهم کاره ساته هه مووی وه ک خوویه کی سروشتی خوۆی له خوۆبه وه پتیک دئ. ئه گهر شتیکی لئ روو نه دا په کی بخت، بئ گومان ههروه ک خوۆی هه یه، وا به رتیه ده چئ و شایانی ئه وه بيشه که باوه ری پئ بکری و پشتی پئ به سترئ. ناشئ خوینده وار ئه مه ی له بیر بچئ، که ئه گهر مرۆف، خوویه کی خوۆی چه ند جار تیک تیکدا، دوایی وای لئ دئ ئه و خووه ی به جار تیک بهر ده دا. ئه و له پيشدا خووه که ی خوۆی توژی کز ده کات، پاشان که ماوه یه کی زۆر خوۆی لئ لا دا زۆری پئ ناچئ خووه که ی تیکده چئ و له ناو ده چئ.

له راستیدا، خوو شکان دنیکی (یه ک) جاری، زۆر کار ناکات. به پتچه وانه وه، چونکه به ربه رچ ده درتته وه ره نگه بئ که لک نه بئ.

ئهم ده ستوره له خه و لیکه و تیشدا وه هایه ره نگه له تیگه بشتنیدا له خه میکی زۆر زۆر رزگارت بئ. جا بۆ ئه مه ی له خوویه ک لابه دیت، پتویسته گه لیک جار پتچه وانه ی ئه و خووه بجوولئیتته وه. جا نوسان بووه ته خوویه ک به گران لاده چئ. چونکه له لایه که وه پتویستییه کی سروشتییه. له لایه کی تریشه وه هه ر له تافی مندالییه وه هه تا تافی کوپتی، باش بنج به ست بووه و دامه زراوه، له ناو لهش و هۆشی مرۆفدا.

ئه گهر شه ویک له شه وان، نوستنه که ت له ده ست چوو، هه ر له خوۆته وه ده ته وئ له شه وی پاشتردا نوستنیکی پاشتر بنوویت. به لام، ئه مه له ده جاردا، نو جار روونادات. ئه ویش هه ر له بهر ئه وه یه که په نجه ده خه یته کاروباری ئه م خووه سروشتییه وه. به واتایه کی تر، هۆشی ئاگادار خوۆی به فرمانیکه وه خه ریک ده کات، که له راستیدا ده بئ هۆشی شارراوه خوۆی پتیه خه ریک بکات.

پوخته ی ئه م قسه یه بيش ئه وه یه که ئه گهر توۆ خه وه ناته واره که ی شه وی پتیشووت بتوانی به ته واره تی له بیر خوۆت به یته وه، بئ گومان خه وی شه وی داها تووت هیچی لئ نایه ت. له گه ل ئه مه بيشدا، زۆر که سی ده مار کزی واهه یه به تاکه شه ویک ی بئ خه وی وایان لئ دئ که بترسن له وه ی تووشی لهش تیکچوونیک ی گه وره به ن. جا هه ر ئه م ترسه یانه که ده رده که یان لئ ده کات به راست و گه وره یشی ده کات.

ئهمه به کیکه له و بیروباوه رانه ی که ده بی بزانی له بابته نوستنه وه. ئنجا ئه گهر توۆ له وانه بیت که تاکه شه ویک بکه یته به چه ند شه ویک، پتویسته بزانیته که خووه که ی سه ره تاییت هیشتا ماوه و ئاماده یسه که ده ست بکاته وه به فرمان بینین، ئه گهر خوۆت ماوه ی بده یته.

من هه ندئ پیشنیازی به کارم پیشکه ش کردیت بۆ خه و لیکه وتن. ههروه ها له وه بيشم ئاگادار کردیت که له چی خوۆت بیاریزی به لام له مه به دواوه ئه وه ت پئ ده لیم که پتویسته پیشبینییه کی دروست له بابته خه و لیکه و تنه وه بۆ خوۆت پتیک به ینی. توۆ ئه گهر ئه مه جیبه جئ بکه یته، خه و لئ نه که و تنه که ت ده بیته شتیکی رابردوو، ههروه هایش ده بی به لاتته وه هه تا سه ر.

پتویسته هۆشی ئاگادار دوور بئ له بیری خه و لیکه و تنه که خوۆی. ئه مه ده ستووریکه ده بیته بنچینه ی هه موو پیشبینییه کی دروست. له وه دا له که س مه پرسه له شارده زابه ک نه بئ که تافی کرد بیتته وه! چونکه من هیشتا ئه وه م له بیر نه چۆته وه. که سه رده میکی وه هام به سه ردا رۆیشت، به شه و و به رۆژ بیرم له وه ده کرده وه، که سه رینه که م چۆن به و شه و گاره درتانه سه ری ماندوو می له سه ر دابنیم...

ئای له و سه رده مه دا چ شتییکم لئ په یدا بوو بوو! له راستیدا، هه م ریزگاری بوو، هه م ده رده داری بوو بۆ من که کاتی نوسان یاخود نزیک به کاتی نوسان هه موو ناخوشییه که م چاوه روان ده کرد.

هۆشی شارراوه، پشتیوانی ترسی خه و لئ نه که وتن و ترسی ئه نجامی خه و لئ نه که وتن ده کات. کاتیکیش که مرۆف واز له فرمان و له بزووتن ده هئینئ، هیچ شتیک له م ترسه، زۆرتر سه ره تی دل تیک نادات و له ناکاویش گه شه ناکات.

له گه ل ئه وه بيشدا، هیچ له گوژیدا نییه، که پتویست بئ ترسی لئ بکری. ئییمه له تواناییماندا هه یه، زۆر کات به ئاگادارییه وه به خت بکه ین، شه و له دوا ی شه و، بئ ئه مه ی

ههست به نه نجامیکی خراب بکهین، ته نیا به مه رجی بزاین چون له شمان به خاوی دههیلینهوه و چون هوشیشمان له سره وتدا ده پاریزین. نه و پشیتی و بی نارامییی ترس دروستیان دهکات، زبانمان پی دهگه بیتن، نهک شتی تر.

هوشی ناگادار خه ریکی نه وه ده بی که خه و راو بنی به لام خه و راو نانری. هه رچه ند بانه وی بیگرین خه وه که رادهکات بو دوور، پییمان پیده که نن و تیزمان پی دهکا. که چی له گه ل نه وه یشدا نه گهر وازمان لی هیئا خوی له خوی وه به ناسانی دپته وه لامان.

به لای منیشه وه وایه نه گهر په ی بیهیت به م س بیروباوهره، (پیشبینییه کی دروست) ت له بابهت خه و لیکنه وتنه وه بو پیک دیت. جا له بهر نه وه ی که نه م بیروباوهرانه تا نه ندازه یه کی گهره گرنگن، و له خواره وه به کورتی پیشانیان ده ده مه وه:

ا- رابواردنی شه ویکی ناخوشی خه و لی نه که وتن، نابی بیته پیشه نگی گه لیک شه وی ناخوش.

ب- له خه و لی نه که وتنی ساده دا، هه رگیز مه ترسی نییه.

ج- به هیچ کلوجی خه و راو دوو نانری.

نه م هه موو بیروباوهرانه یه ک ده ستور پیشانیان ده دا که نه لی:

(هوشی ناگادار دوور بخه ره وه له بیرکرده وه له خه و، له هه موو کاتیک ناو جیگا و دهره وه ی جیگادا دووری بخه ره وه).

رووداویکی تریش ماوه، پیوسته له م کوره دا، لی بدویین. نه ویش نه وه یه که نه و خه وه ی ده ستمان ده که وی، یه جگار زورتره له وه ی که ده یهینینه پیش چاومان. منیش به ته واه تی له وه ناگادارم، که چه ند که سیکی نه خوشی خه سته خانه کان، که له ژیر چاودیرییه کی ورددا دانرابوون، هه موویان سویندی گرانیان خوار، که هه موو شه وه که یان به بی خه و رابواردوه. ته نانهت که نه خوشیار (مرضه) که یشیان پی گوتن هه ره که یان شه ش کاتی ته و او یان پتر نوستوه، له باوهره که ی خویان په شیمان نه بوونه وه. نه مه شتیکی سهیره، له گه ل نه وه یشدا راسته.

به لی، شتیکی ته و او راسته. چونکه خویشم یه کییک بووم له و نه خوشانه!...

وایستا پیشبینییه کی دروستت له بابهت نوستنه وه بو پیک هات. ئیتر ئیمه ییش ده توانین، چاکترین ریگا بدوزینه وه، که به کاری هه موو باریک بیت، بو پیشوازی کردنی.

تو نه گهر خوت پپاریزیت له و شتانه ی که له به شی دووه می نه م نووسراوه دا ناوم بردوون،

بی گومان هه ر کاتیک بچپته ناو ژووری نوستنه که ته وه به هوشیکی بی ده نگو سه نگی ته واه وه ده چیت. به م رهنگه، به رگه کانت به نه سپایی ده گوریت و، به هیواشی ده چپته ناو جیگا که ته وه بو سره وت و نارام.

بی گومان له بیرت نه چوته وه، که پیم گوتیت، هه موو که سیکی له نوستندا له شه وی کدا چه ند جاریک نه مدیو و نه و دیو دهکات. نه وه ییش شتی که له ده سه لاتی تودا نییه.

به لام تو ده سه لاتی نه وهت هه یه که له پیش نوستندا چه ند بچوولییته وه. هه رچه ندیک له م جوولانه وانته که م بکه یته وه بو خوت چاکتره.

هه ر کاتی له ش به ته واه تی خا و بووه وه، نوستن له خوی وه په یدا ده بی. به لام هه ر جوولنه یه ک په یدا بی، بام زور بچووکیش بیت، له وانه یه ده ساره کانی له شی نیوه خا و بووه وه، دووباره توند بکاته وه.

رهنگه پیوست به وه بکات که پیما و هه ندیک نه مدیو و نه و دیو بکات له ناو جیگا که یدا بو نه مه ی باش بسره وی. به لام به هه موو رهنگ له وه به و لاوه نابی بیکات.

پیشنیازی منیش وایه: کاتی که ده چپته ناو جیگا وه، تا نزیکه ی ده وردیله یه ک به لای چه پدا رابکشی، پاشان تا ده وردیله کی تر به سه ر گازی پشتتدا رابکشی و لنگیکت له سه ر لنگه که ی ترت دابنی. پاشان وه رگه ری به سه ر ته نشتی راستندا و چه ندت پی کرا نه و بارهت مه گوره. ئیتر نابییت هیچ جوولنه یه ک بکه یته. وایش چاکتره که هه ردوو جوولنه کی پیشین به شپنه بی و بی ده نگیسه که وه بکه یته، هه روه ک به گرانیسه که وه بیانکه یته و بی.

هه ر له بهر نه وه ییش وه رگه ران به سه ر لای راستندا، خرایه دواپی، چونکه له م باره دا، له هه موو باریک که متر هه ست به لیدانی دل ده کری. هه روه ها نارامگرتن به سه ر لای راستندا، ماوه ی نه وه ییش ده دات که گرانی له ش به سه ر نه ندامه کانی ناو له شدا باشتر دابه ش بی.

نه وه دیاره نه م جووره نارامگرتنه، بو هه ندی که س به گران پیک دی. به لام من به تاقیکر دنه وه ی خومدا بو م دهرکه وتوه، که هیزی ویستن (قوة الأرادة)، له باریدا هه یه به رگه ی ناره زوی هه ره به هیز و هه ره درپژ داری جوولانه وه بگری. نه گهر دلت دهستی کرد به لیدان، لی گه ری بام لی بدات. به لکو سوپاسی خوا بکه که لی ده دا.

هه روه ها نه گهر سه رت دهستی کرد به له رزین، لی گه ری بام بله رزی. تو نه گهر به بی ده نگیسه وه راکشایت و هیچ جوولنه یه کت نه کرد، بو ت دهرده که وی نه م جووره هه سته

نهنگه ویستانه، بهره بهره له ناو دهچن... پتویسته بزانیته: جوولانهوه، هیچی لئ پی پیدای نابی، نهوه نه بی که نهه جوړه ههست پی کردنانه بهره پی بدات. له راستیدا نهه جوړه ههست پی کردنانه، به هیچ رهنگی نابنه نیشانهی روودانی شتی سامناک. نهوه شتیش ناشکرایه که نارامگرتن بۆ پینج وردیله، له سهه شتیکی ناخوش زور چاکتره لهوهی که سهه چلیبکه بکری و شهوگاریکی درپژ خومان له دهست بچی.

نهگه هاتوو ههستت بهگه رمیسه کی زور کرد له لهشتدا، نه که بیت هه موو جله کانت دابکه نی، یاخود بهتلی خه ماری سهه تئ بکات. منیش سهه دهه مپیک وام ده کرد، پاشان که تیگه یشتیم نهوه ههستکردن بهگه رمیسه، فری نیبه به سهه گه رمیسه راسته قینهوه، وازم لهو خووه هینا. پاشان وام لیتهات خویشم نهوه ههسته دروزنهه چه واشه ده کرد. ده مهینا لیفه که ده کیشا به سهه خوئدا تا ملم، نجا نهه نیازم به خوئم دهه خشی: که شهوه که ی سهه ماوسوله یه و وا چاکه خوئم باش بیچمهوه، بۆ نه مهی لهوهی به دوور بم. رهنکه لهوه سهه سوپ بمینی، که بیت بلیم، هه موو جاریک فیله کهم، سهه ری ده گرت.

نهگه بههاتایه لیفه کهم فری بدایه، ههستم بهگه رمی ده کرد، بهره بهره له له شمدا گری دهسه ند. جا ههروهک چاوت پی کهوت، که یه نهوه یه نه که بابه تی میشکه. ده توانی ماوه بدیهت چه واشه بکریته. دهیشتوانی ماوه نه دههت چه واشه بکریته. چیت پی باشه نهوه بکه.

بابه تیکی تریش هه یه، وا چاکه لئی بدوین. نهویش هه ناسه دانه. هه ناسه دان پتویسته له سهه رخو و بی وچان بی. من هه رگیز له گه له نهوانه نیم، که له ناو جیگادا هه ناسه ی قوول ده دن. چونکه هه ناسه دانی قوول، دهه ره کانی خوین دهه روژینی، له وه دا وهک دهه رمانیکی هین پی ده ری لئ دئ، که چی له راستیدا دامای دهه رمانیکی نارام پی ده رن، نهک وریا که ره وه... له کاتی نوشتندا، هه ره که سهه یکه سهه یه بکه یته، ده بینی با هه له مژینه که ی درپژتر و به نارامتره له با فریدانه وه که ی. له دوی هه موو با هه له مژینه که وه، جوړه نیستیکی هه یه. له راستیدا نه مه تا نهوه هه ناسه دانه ی پتویسته خووی پیوه بگریته. ته نانهت نهوه پر خه پر خه ییش که دوی نهوه هه ناسه دانه ده که وئ، یه جگار به که له که، چونکه نیاز ده به خشی بۆ نوستن.

وا نیستا له باریکی ناسووه دا، له جیگاکه تدا نارامت گرتوه ههروهه دهستت کردوه بهوه هه ناسه دانه ی له سههروهه پیمانم دایت. نیتر هیچ نه ماوه بی که بیت نهوه نه بی: به له ش و هوشه وه خوئت خا و بکه یته وه.

خوت و بهینه ره پیش چا، که گرانیی هه موو لهشت له ناو جیگاکه تدا نو قوم بووه. بیریش هه ره له سهه وتی رووت بکه ره وه.

نه بیر له نوستن بکه ره وه، نه له وشه ی (نوستن). تو بۆ به له ناو جیگاکه تدا ی، که خوئی له سهه وتی ناو جیگا و ناو زه بی ناوی جیگا بیینی. نایا بۆ سهه وت، هیچ شتیکی له جیگا باشتر هه یه؟ جیگا، چونکه له قره قر و دهنگه دهنگی دهه وه ی مال و ناژاوه کانی به دووره، له باریدا هه یه و پتویسته بیته بهه شتی نارام و ناسووه بی. به لام نهویش وهک هه موو شته باشه کان، پتویسته پیش نه مه ی ههست به خویشیه کانی بکریته و چیشکه یشیان بکریته، له چاویکی وریاوه نرخی خوئی بدریتتی.

جا نهگه بیتو بتوانیت، بیتر به خه یته سهه ههستکردن بهم سهه وت و خویشیه، نیتر خوئت رزگار ده که بیت له تهنگوچه له مه ی بییر کردنه وه ی قوول له که یه نه وه یه نه و گیروگرتی کار و فرمان و خه م و خه فه تی تر.

نهوه ییش له به ره نه وه یه، که هوش پی ناکری، له یهک کاتدا دوو بیر بکاته وه.

که واته، بییر کردنه وه له خوئت رابواردن، تا ده توانیت به هینز بکه. که وای لیتهات، نیتر هیچ بییریکی تر ناتوانی به ناسانی له میشتکتی بکاته ده ره وه.

جوئی راکشانیش له سهه جیگا نرخی خوئی هه یه. وام بۆ ده ره که وتوه کهم که سی واهه یه له باری هه ره باشدا له نوشتندا راکشا بی. به راستی زور پتویسته، له کاتی نوشتندا دروست رابکشین. نهگه ره خومان به راکشانی دروسته وه راهینا، زوری پی ناچی لیمان ده بیته خو، واتا هه ره له خومان وه له باریکی دروستدا ده نوین. نهژنوکان نابی و بنووشتی نه وه که بگه نه بن چه ناگه. باله کانی نابی به خرنه سهه سنگ. تا پیت ده کری، له راکشاندا خوئت درپژ بکه، نهژنوکانت که مییک بنووشتی نه ره وه، په نجه کانی پییشت سهه به ره خواری بکه.

زورتر له پتویست، قاچی چه پت له سهه قاچی راستت دامه نی، له و کاته دا که له سهه لای راست ده نویت ده بی نهژنوی چه پت و نهوه به شه ییش که له ژیریایه، به نزیک قاچی راستته وه بکه ونه سهه جیگاکه. رهنکه نه مانه به شتیکی هیچو پوچ دابنرین، به لام له راستیدا ده بنه هوی خوین گه رانیکی نازاد له له شدا و، روونه دانی پاله په ستو و گرژبوون و توندبوون له ماسولکه کانی له شدا. باله کانیشت له پیش ده مه ته وه درپژ بکه، به جویریکی واکه بکه ونه سهه جیگاکه. په نجه کانیشت که مه کی بنووشتی نه ره وه، به لام به هیچ رهنگی به توندییه وه

دهستت مهقووچینه. خه ربک به سه رنج بدهیته ئه و سه گه ی که له گوئ ناگردانه که نوستوه له توانایدا هه یه زۆر به ئاسانی ههردوو قاچی پیشه وهی بکیشیتته وه نزیک له شی، به لام ئه و ئه وه ناکات. چونکه ئه و باره باریکی ئاسایی نییه، بگوئجی له گه ل سه روتی ته وادا.

له وه بیه بی گومانم که نه گه ر ههردوو لنگ و ههردوو بالته به و بارانه دا دانا که له سه روه و پیشانم دایت، پاشان ههستت پی کرد که گرانیی لهشت هه مووی که و تۆته سه ر پیخه فه کهت... ده لیم نه گه ر ئه وانه ت بو جیبه جی کرا، ده موده ست هه ست ده که یته به سه روت و خاویونه وه. بی ره له و کاته بکه ره وه که هه ست به م سه روه ته ده که یته، هه ره ها هه ست به گه رانی خوین ده که یته له دهسته کان و پییه کانتدا، له راستیدا خۆم هه رچه ند ئه م باره خاوییه ی له سه روه و پیشانم دا، بو م هه لده که وت، هه ستم ده کرد به خوین، به سه ره سته ی و ئازادییه وه ده گه را به له شمددا. زۆر جاری و هه بوو که ده چومه جیگاوه، دهسته کانم وه ک سه هو ل ساردبوون، که چی هه یج ده وردیله یه کی پی نه ده چوو، له گه رمیدا گریان ده سه ند. جا ئه مه یه ده سه لاتنی خاویونه وه ی ته واو. ئه وه بیه زۆر گرنگه، که چاوه کانیش به خاویونه وه خو شییان پی بگات. به زۆر مه یانقووچینه. وا چاکتره، پیله وه کانی چاوه کانت، به ره لالا بکه یته، بو خو یان سیس ببن، بو ئه مه ی گرانییه که ی خو یان بیانخاته قووچان. به یته چاوه کانت جار و جار به شینه یی بکرتنه وه و سه یرتی که لوه لی ناو ژوره که ت بکه ن. ئه و کاته ی ده یشقووچین، وای به یته ره پیش چاوت که سه یری بنکی لووت ده که یته، وه ک له به شی پیشوودا پیشانم دایت.

جا بو ئه مه ی که میک له بی کردنه وه ی قوول خۆت بیاریزیت زمانت و چه ناگه ی خوارووت خا و بکه ره وه. چونکه تو، که بی ره ده که یته وه، ئه م دوو ئه ندامه هه مووده م له تونیدیدا ده مینه وه.

هه ره ک خو یان ئاماده بکه ن بو ده ربینی بی ره کانت وایه. ئنجا که هاتیت ئه وانه ت خا و کرده وه، ماوه ده ده یته به هو ش: چۆنت بوئ خا و بیته وه.

له مه ولا بویشته ده ره که وه ی، که کردنی ئه مانه هه موویان ئاسانه. هه ر ئه وه ندی ده وئ که ده ست پی بکه یته. له جاری یه که م و دوو همد، تۆزه ماندوو بوونتی وریایانه ی پی ده وئ. به لام له وه دوا، هه ر له خو یه وه جیبه جی ده بی. ئه وه ی له پیش هه موو شتی کدا ده بی خه می بخۆیت، ئه وه یه، که هه ست به وه بکه یته که خاویونه وه که به هه موو له شتدا بلا و بوته وه، هه ره ها بی ره له و کاته بکه یته وه که سه روت و دل خو شی له ئه نجامی ئه و خاویونه وه یه وه ده ستگیرت ده بن.

ره نگه هه ست به سه روتیکی واکه یته، که به فیرو ی بزانیته بنوویت، نه وه ک له و سه روه ته بی به ش بمیته وه. به لام، ئه م جو ره هه ستردن به سه روه ته، هه ر خو ی نیشانه ی ئه وه یه که زوو به زوو خه وت لی بکه وئ. رۆژتیک دی، تۆبش وه ک من سه رت سوو ده مینه ی له وه ی، که ئه و شته ی راوه دووت ده نا بیگری هه ر خو ی له خو یه وه هه ل ده هات هه ر له به ره ئه وه ی که خۆت هه موو شتیکت و بو ئاماده کردبوو، که هه لپی. که واته بو چ هه ستت به وه نه کرد بوو؟ ئه و بارانه ی پیکت هینابوون به و ره نگه، نه گه ر ریک بکه و تنایه له گه ل ئه و شته ی که ده تو یست بیته ناو ده ستت، شته که له خو یه وه ده هاته ناو ده ستته وه به چه شنی کیشانی پرستی ئاسن به ره و موگناتیس خۆم خه ربک کرد به وه وه که هه رچی له م بابه ته وه هه ست پی ده که م، بو تی لیک بده مه وه. به لام، جاری و هه یه پیاو به گران ده توانی هه سته ی خو ی وا ده ربی ری له چند وشه یه کدا، که که سانی تر ته واو هه سته ی پی بکه ن. من خۆم، له تواناییمدا هه یه، زۆر به روونی ئه و هه ستانه بیینم. لام وایه تۆبش له مه ودوا، ده توانیت ئه و هه ستانه بیینیت، به مه رجی په ی به هه لپی ره وشتی پیشووت به یته.

ئه و ئامۆزگاریبانه ی که پی م گو تی پی ره وییان بکه یته له کاتی چونه ناو پیخه فدا، دیسانه وه ده توانیت به کاریان به یته له و کاتانه دا که به شه و خه به رت ده بیته وه زۆر جاری و هه یه که خه به رت ده بیته وه، دلته پر له خه موخه فته و ناخۆشی. ئنجا که سه رنجت دایه ئه م هه ستانه، خه وت لی ناکه ویتته وه، تا چند کاتیک به بی ده نگی و ئارامی ته واو ده وه، خۆت رابگره بو چند تاو یک، زۆری پی ناچی ئه و هه سته ناخۆشانه ت له کۆل ده که وئ. یه ک په نجه مه جو لئ، تا ده توانیت خۆت خا و بکه ره وه. نووچ بگره، له بی رتدا له بابه ت سه روتی ناو نوینه که ته وه، وه ک جاری پیشوو. به زانیی ده م و کاته وه، خۆت خه ربک مه که. که به یانی هات که س خه می ئه وه ناخوات بزانی چند کات له شه ودا خه وت لی خه وزه بووه. له راستیدا، جیاوازی چیه له ناوه ند ئه وده که له کاتی دوو، یاخود له کاتی پیته جدا خه به رت بوو پیته وه؟ هه ر گه رانه که ت به دوا ی ده م و کاتدا، به لگه یه بو ئه وه ی که خه میک له دلته ها هیه و په نگی خواردۆته وه. ئه وه بیه باریکه، هه تا پیته ده کری ده بی خو تی لی بیاریزیت. هه ندی که سی وایش هه ن، به لایانه وه وایه، نه گه ر به ره بیان خه به ریان بووه وه، ده توانن جاریکی تریش بنوونه وه. دوو نییه، ئه وه له ناوه راستی هاویندا روو بدات، له کاتی پیته ی به یانیدا. به وه نزیکه ی سی کات نوستنیان له ده ست ده چی. به هه موو ره نگ ئه و بی ره، بی رتی بو ش و بی که لکه.

دیاره تۆبش نه گه ر خه سته دلته وه که پیته نا کری بخه ویتته وه، ئیتر بو جاریکی تریش

خەو لیکەوتنەووت بۆ ناچیتە سەر. بەبێ دەنگییەکی تەواو، خۆت رابگر، لە هیچ شتیکیش بێر زۆر مەکەرەو، تەنانەت لە بەرەبەیانیش هەر بێر زۆر مەکەرەو. لە منەو دەلنیا بە کە دووبارە خەوت لێ دەکەوتتەو.

من خۆم وا راهیناوه بەهونەری خەو لیکەوتنەو، ئەگەر لە کاتی خەوت و چارەکیکدا خەبەرم ببیتەو و بمەوێ تا کاتی خەوت و نیو خەبەرم نەبیتەو، دەتوانم دووبارە لەو چارەکە کاتەدا بنوومەو. تۆیش لە تواناتدا هەیه، ئەمە ی من بکەیت بە مەرجی (پیشبینییەکی دروست) ت لە بابەت خەو دەو بۆ پێک بێ و هێزی ویستنیشت باش بە کار بهێتی.

لەپاش ئەم هەموو بابەتانەیش کە بۆم نووسیویتەو، هێشتا گویم لیتە دەلیی: (ئە ی دەریارە ی ئەو بێرە وەرپس کارانە چی بکەم کە لە کاتی هاتنە ناو جیگادا، دینە کەلەمەو؟). لە راستیدا تۆ ناتوانیت هیچیان لێ بکەیت. هەر رەنجیکیش بدەیت لە پێتا و دەریارە راندنیاندا لە مێشکت، بەبا دەچی. کەواتە لێیان بگەری، بام تاویک لە ناو هۆشتدا خول بخۆنەو. بەلام هەر لەو کاتەیشدا، بیری خۆت بخەرە سەر ئەو ئامانجە ی کە بە کورتی پێم گوێ.

بەپێلە لەشت تا دەتوانی خاوی ببیتەو. پاشان وردە وردە هۆشت بەبێرەو و خۆشتر و گەشتەر چاوی بەست بکە. منیش، بروام وایە کە ئەگەر تۆ لەشت بەتەواوتی خاوی کردەو، هەرچەندێ مێشکت پر بێی لەبیری ناخۆش و ماندوو کەر، دەستبەجی خەوت لێ دەکەوێ. ئەو راستە کە خەمیکێ زۆر بەهێز و گەورە دەتوانی لە چاوی پیاویکی هەرە پالەوان خەو بزێنی. بەلام ئەو جۆرە خەو زرانە زۆر کەم روو دەدەن. چونکە ئەو جۆرە هۆبە گەورانەیش زۆر کەم پەیدا دەبن.

چەند وشە یەکی تریش ماو، پێویستە ئەم نووسراوە ی پێ تەواو بکەین. ئەو ی من ئارەزووی دەکەم، بیکەیت. ئەو یە کە خۆت ئەو ئامۆزگارییانە ی لەم بەشەدا پێم گوێ، تاقیبیان بکەیتەو. بەلام، تاقیکردنەو کانت دادپەرەوانە یی. تەنیا لە چەند شەویکی کەمدا مەیانکە. ئەگەر هاتوو سەرکەوتنیکی باشت دەست نەکەوت، بەشی دوووەمی ئەم نووسراوە جاریکی تریش بخوینەرەو. دوور نبیە لە هەندێ جییدا، بەهەلە تیگەیشیتبی.

ئەگەر بەویشەو، هەر بە ئامانجی خۆت نەگەیشیت، ئەوا دەست بکە بە تاقیکردنەو ی یەک دووانیک لەو پیشنیازانە ی کە لە بەشی سێهەمی ئەم نووسراوەدا پیشکەشم

کردوویت... دیارە من زۆرتر دل خۆش دەبم بەو ی کە بزاتم ناچاری تاقیکردنەو ی دووهم نەبوویت. چونکە ئەو بەو باوەرم پێ دەکات بەو ی کە (پیشبینییەکی دروست) ت لە بابەت خەو دەو بۆ پیکهاتوو. چونکە، ئەگەر بەراوردکردن ببیتە پیشەو، ئەمە لە هەموو بابەتەکانی تر بەکەلکترە.

تا دەتوانیت لەسەر خۆ بە، دل پر لە هیوایە، بەگەشی و رووخۆشییەو سەیری کاروباری جیهان بکە. ئەو نە بە پەرۆش مەبە بۆ زانیی ئەنجام. چونکە نوستن، هەر قینی لە راو دەوونان نبیە، حەز لە چاوی تیبرینیش ناکات. هیچ شتیک لە نوستن زووتر نابیتە دوستی ئەوانە ی روویان خۆش و دەمیان بە پیکه نینە. هەر وەها هیچ شتیکیش لە نوستن زووتر نابیتە دوژمنی ئەوانە ی کە بە دەسوچاویکی مۆن و گرزەو دینە ناو جیگاوه. هەرچەند دیتە ناو جیگاگەتەو، پیکه نە. ئەگەر سەرنج بدەیت تەماشای دەکەیت ئەو پیکه نینەت هەر لەویدا ماو تەو. کە بەیانی لە خەو هەل دەستیت، هاتوتەو سەر دەمت، ئەنجا بە چالاکییە کەو لە جیگاگەت دیتە دەرو، بۆ ئەمە ی خۆشی رۆژی تازە بە دل بقۆزیتەو....

برایهوه

١٩٦٤/١٠/٤

رینگای سهرکهوتن

نوسه‌ری: والتهر ب. په‌تکین

* زورجاری وا هه‌یه مروّف، سهرکهوتنی سامانی، له پیریدا نه‌بی ده‌ست ناکه‌وی.
* ئیمه به‌دریژی بیست سال رهنج ده‌ده‌بین بو ئه‌وه‌ی دواروژتیک بو خۆمان و خیزانمان پیک به‌یتن...

* ئایا ناکری ئه‌م ماوه‌یه که‌م بکرتته‌وه؟

پیشه‌کی

جیهان ئیمرو له‌سه‌ر یاسایه‌ک به‌رتوه ده‌چێ که ژیان ده‌کات به‌سه‌ی به‌شه‌وه: له‌پیشدا گه‌وره‌ده‌بین تا ده‌بین به‌هه‌ره‌کار. پاشان له‌پینا و په‌یداکردنی نان و دامه‌زاندندا تپه‌ده‌کۆشین. ئنجا له‌پاش ئه‌وه ده‌ست ده‌که‌ین به‌ژیان و که‌لک له‌و رهنج و پاشه‌کوت کردن و خۆرپیکه‌خستنه‌ی پیشوومان و هه‌رده‌گرین.

که‌واته ئیمه - به‌پیتی ره‌وشتی ئیمرو جیهان - نزیکه‌ی بیست سالتیک له‌گه‌شه‌کردن و گه‌وره‌بووندا به‌خت ده‌که‌ین. به‌لای که‌مه‌وه نزیکه‌ی بیست سالی تریش به‌وه‌وه به‌خت ده‌که‌ین که فرمان بکه‌ین و پاشه‌کوت بکه‌ین و خۆمان دابه‌زرتین له‌ناو کۆمه‌لایه‌تیماندا، بو ئه‌وه‌ی خۆمان ساز بکه‌ین بو ژیان. به‌لام ژماره‌ی ئه‌و سالانه‌ی که له‌دوای ته‌مه‌نی چل سالییه‌وه ده‌ژین، هه‌روه‌ها شتیه‌ی ژیاومان له‌و سالانه‌دا، تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره‌به‌نده به‌ته‌ندروس‌تیمانوه، به‌پاشماوه‌ی هیز و تواناییمانوه. هه‌روه‌ها به‌نده به‌خۆراگرتنه‌وه.

ئه‌م نوسراوه‌یه‌ش چاری به‌شی دووه‌می ته‌مه‌نمان ده‌کات. واتا ئه‌و به‌شه‌ی که ره‌نجی تپدا ده‌ده‌بین و ده‌ست و بازوومانی تپدا ده‌کو‌تین له‌پینا و دروستکردنی جیگای کۆمه‌لایه‌تیماندا.

تویش ئه‌گه‌ر بیتو ئه‌وه‌ی له‌هه‌ندی به‌شیدا نوسراوه‌ته‌وه، باش تیگه‌یت و باش پپه‌وه‌یی بکه‌یت له‌ژیانندا، بئگومان زووتر له‌که‌سه‌ی تری سه‌رده‌که‌ویت. ئه‌وسا که‌یه‌ش پپش ئه‌وه‌ی له‌تافی کورپینیت تپه‌ر بکه‌یت، ده‌که‌ویتته‌ ژیانیکه‌ی ئاسووده و خوشه‌وه. چونکه ئه‌وه‌ی له‌م به‌شانه‌دا نوسراوه‌ته‌وه، تین ده‌ده‌ن به‌گیانت و ژیانیشته‌ پر پیت ده‌که‌ن، به‌جۆرتیکه‌ی وا که به‌زووترین کات گه‌شه‌بکات و به‌ر بدات.

سێ ده‌رده‌که

۱

ئه‌گه‌ر ته‌مه‌نت له‌ژووور چل و پینج سالییه‌وه نه‌بیت، تویش په‌کیکی له‌و دوو ملیۆن که‌سه‌ی که تووشی په‌کیک له‌م سێ ده‌رده‌ بوون په‌که‌م: ده‌ردی فرمانی ئاسان. دووه‌م: ده‌ردی فرمانی ناساز. سێیه‌م: ده‌ردی بی فرمانی نابه‌جێ. تویش ئه‌گه‌ر له‌وانه‌ بیت که له‌ زور که‌سانی ده‌وروشته‌ت زیره‌کتر بیت و، به‌شیکه‌ی زورت له‌ چالاکی هه‌بیت، ئه‌وا بئگومان چه‌ز ده‌که‌یت، تا پیت ده‌کرت، له‌ هیز و توانایی خۆت که‌لک وه‌رگرت. جا له‌به‌رئه‌مه‌ی هیشتا له‌هه‌ره‌تی جوانی دایت، بو سه‌رکه‌وتنی راسته‌قینه‌ت له‌ژیانندا، ماوه فراوانه‌. بئگومان تو چه‌ز له‌ داماو و په‌ک که‌وته‌یی ناکه‌یت. هه‌روه‌ها نایشت ده‌وی له‌ رتی راسته‌وه نه‌بی هیز و توانایی به‌کار به‌یتنی، یاخود بیست به‌بار به‌سه‌ر هاو‌رپیکانه‌وه. هه‌لبه‌ت تویش فرمانیکه‌ به‌ده‌سته‌وه هه‌یه بکه‌یت. یاخود کارپیک هه‌یه پپه‌وه‌ی خه‌ریک بیست. زورت به‌لای ئه‌وه‌یشدا ده‌چێ که فرمانه‌که‌ت یاخود کاره‌که‌ت، له‌ نیوه‌ی هیز و توانایی به‌ولاوه کار ناکات. هه‌روه‌ها پر به‌پری توانایی هۆشیشته‌ نییه. بئگومان له‌کاتی بیداریت، له‌ نیوه‌ی به‌ولاوه نابرتیته‌وه. فرمانه‌که‌ت له‌ ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ر ئاسانه‌. کاره‌که‌ت له‌ وزه‌ به‌ده‌ر سووکه‌. دوور نییه فرمانه‌که‌ی په‌که‌مت واز لی به‌یتنی. هۆگری فرمانیکه‌ی تری وایش بیست که به‌لاته‌وه باشتر و به‌که‌لکتر بیت. که‌چی له‌پاش ماوه‌یه‌ک بو‌ت ده‌رکه‌وی که ئه‌م فرمانه‌یش له‌ هی پیشوو بی فه‌رته‌. چونکه پپه‌وستی شاره‌زایی و توانایی وا هه‌یه که نیته‌. یان پپه‌وستی به‌تیکه‌لبوونی کۆمه‌ل و که‌لوپه‌لی وا هه‌یه که ته‌نگه‌تاوت ده‌کات و تازاری دلت ده‌دات یاخود له‌خۆیه‌وه وات لی ده‌کات که له‌ هاو‌رپیکانت دوور بکه‌ویتته‌وه. دیاره تو بو ئه‌و فرمانه‌ دروست نه‌کراویت. فرمانیکه‌ی ناسازه بو تو. به‌کارت نایه‌ت.

دوور نییه کاته‌کانی بی فرمانیت له‌ کاته‌کانی ناو کار و فرمانت، بو تو ناخۆشتر بن. ئه‌و شاره‌ی تپیدا ده‌ژیت، شارپیکه‌ی نمونه‌یییه. ته‌نیا سێ سینه‌مای تپدایه. رۆژی دووشه‌مه‌ ده‌چیته‌ سینه‌مای په‌که‌میان. رۆژی سێ شه‌مه‌ ده‌چیته‌ سینه‌مای دووه‌میان. رۆژی چوارشه‌مه‌یش ده‌چیته‌ سینه‌مای سێیه‌میان.

ئه‌مه‌یش ده‌بی به‌هۆی ئه‌وه‌ی که رۆژی پینج شه‌مه‌ دابنیت بو نوپژکردن له‌ کلپسا و، رۆژی هه‌ینیش دابنیت بو چاوپیکه‌وتنی خاوه‌ن کاره‌کان... ده‌مینیتته‌وه دوا رۆژی حه‌فته‌. ئه‌ی ئه‌و رۆژه‌ چۆن راده‌بویت؟

پهنگه ئەمەندە گەرابیت بەناو شارەکه و لادیکانیدا هەر پێگایە بەدەیان جار، دوور و نزیک پێیاندا رویشتیبیت. ئیتر هیچی وایان تیدا نەماوە تەووە که نەتدیی و بتهوی بیبینی. ئە یاری تۆپ تۆپین؟... ئەمەندەت کردوو لێی وەرپس بوویت! بەلام ئەو یاریانە بەتۆپ دەکرین، هەر مانگە جارێک بیانکەیت، بەستە. کاتیکی بێ فرمانی ناشیانهیه. لە راستیدا کاتیکی بێ فرمانی ناشیانهیه!...

***

هیچ کەموکورپیەک لە خۆتدا دەبینی؟ سەیرکە! هاورپیکانت بیسە، چۆن لە فرمانکردندا! بەم خۆشییە سادانە ژیانەوه چۆن کەوتوو تە بەزمورەزمەوه! هەر قسە ی نەستە قێک دەکەن، دلێان پێی دەگەشیتەوه. کەچی تۆ ئەو قسانەت پرپوچ دیتە پیش چاو... ئەوان کاتیکی زۆر بەباریکردنی پۆکەر و پیناکلەوه رادەبووین، دوایی نایەت. هەر جارە دوو کەلافە سیسەمایێ سەیر دەکەن، وەرپس نابن. لەویش بەو لاه، هەموو پاش نیوهرۆی شەمووانێک لەسەر سووچی شەقامەکان دەوستن تا تاریک دایەت. بەلام لەو شەوانەدا کە باران دەبارێ و جار بە جارێک مانگ لەناو جەرگی هەورەوه سەر دەر دەکات، نوستنێکی وا دەکەن، کە بەداستان نەگێریتەوه.

دەبێ هۆی چی بێ کە تۆ وەک ئەوان خۆشی لە ژبانت نابینی؟... ناخۆ هیچ کەموکورپیەکت تیدا هەیه؟... بەلێ! هەر دەبێ لە روویەکەوه کەموکورپیت تیدا هەبێ!... تۆبش یەکیکی لەو دوو ملیۆن کەسە ی کە لە سەرەوه ناومان بردن. ئەو یە دەر دەکەت: دەر دێکی وا کاریگەریشە، کە تا دەژیت لێی چاک نابیتەوه.

بەلام ئەو دوو ملیۆن کەسانە کێن؟ ئەوانە بەکارترین لای کور و کچی ئەمەریکان کە لە هەمووان باشتر مەشقیان دیوه و پەرورده کراون. ئەوانە کە پیش ئەمە ی نیوهی تەمەنیان تەواو بکەن، خۆتدنگایان بەجێ هێشتوووه. ئەوانەن کە تەمەنیان تێکرا لە ناوێند بیست سالی و چل و پینج سالیایه.

ئەم دوو ملیۆن کەسە، دەستیان گرتوو بەسەر کاروباری ئەمەریکا. تەمەن زۆرەکانیان، جێی خۆیان گرتوو لە پیشە و دەستکرد و بازرگانی و فەرمانرەواییدا. هیچ دە سالیکی تری پێ ناچێ، ئەم دوو ملیۆن کەسە، بریاری هەموو گیروگرفت و کەینهوبەینه یەک دەخەن دەست خۆیان. دواڕۆژی نەتەوهیش لەسەر شانی ئەوان دەبێ. لە دوانزە سال لەمەوپێشەوه دەستم کرد بە لێکۆڵینهوه لە بابەت ئەم چینهوه. چیم بۆ دەرکەوت؟

لەم دوو ملیۆن کەسە تەنیا (۷۵۰,۰۰۰) کەسیان فرمانی بەدلی خۆیان هەیه. واتە فرمانی ئەوانی تر، هەموو هێزیکیان کار پێ ناکات، هەموو کارگوزاریه کیان ناخاتە گەر، هانەیشیان نادات بۆ فرمان کردن. هەندێ لەم فرمانانە یەجگار ئاسان هەندیکیشیان بۆ فرمانکەرەکان دەست نادن. لەبەر ئەوه دەشی پێیان بگوتی بێ کاریکی وەک ئەمەرسۆن.^(۱) ئە ی ئەمەرسۆن نەبوو کە دەبگوت: (بێ کار ئەو کەسە یە کە فرمانی باشتی پێ دەکرێ لەو فرمانە ی کە دەیکات).

***

هۆش هێز و هەرەتیکێ کەم بەخت دەکات. توورە کە یەکی بچووک کە پێ بێ لە (فستقی نۆکەران)^(۲) لە تواناییدا هەیه کە هۆشیکێ مام ناوێندی بە کەینهوبەینه ی ژمیرەوه خەریک بکات تا حەفتە یەک. ئەگینا ئەگەر وا نەبێ، چۆن هۆی و امان بۆ دەدۆزیتەوه، کە ئەرک و نازار، لە کۆل خاوەن کارانی هۆش بخاتەوه؟ باشە. جیهان پێویستی بەگورجی و وردی هەیه. دیارە، کە ماکینه ییش دەتوانی ئەم دوو پێویستییه مان لە هۆش باشتەر دەست بخات. بۆیە کە ئیمرو ماکینه ی و امان هەیه ژمارە کۆدە کاتەوه. هێ وایشمان هەیه ژمارە لە یەک دەدات. هێ وایشمان هەیه ژمارە شی دەکاتەوه دەیکات بەلا (ضلع). داهێنراوانی وایش هەن کە گرانتیرین کەینهوبەینه ی ژمیر، پەنجای ئەو نەدی شارەزاتیرین ژمارە ناسان، زووتر هەلدهین. بۆرەپیاویش ئەگەر بەرەللا بکری، تا فرمانی رۆژانە ی خۆی تەواو دەکات کاتیکی زۆر بەفیرۆ دەدات. ئەو کریکارە ی کە خشت ریز دەکات، نیوهی کاتە کە ی بەزوتنەوه ی بێ کەلکەوه بەخت دەکات. مامۆستا کانییش لە زانستگاکانیاندا هەر وهان. هەر وهان فرمان بەرەکانی ناو شوینە بازرگانیه کانییش و ئەوانە ییش کە لە دانگی ئەواندان هەر وهان. ئایا دەبیتە شتیکی سەیر ئەگەر چەند پەسپۆریک لە ناوماندا راست بینەوه و سەرکرده یی بژار و لە بیژنگ دانی زۆریه ی کار و فرمانی مرۆفایه تی بکەن، بۆ ئەمە ی هەر تەنیا پاک و پوخته کانیان بمینەوه؟

تەنانهت پزیشکی خیزانییش وای لێهاتوو کە لە بەیانییه کدا بەچەندان ئەو نەدی فرمانی پێشوی بیسێ. دوور نییه کە بیستبیتت: شارەزایانی کاروباری خۆتدەواری بێ

(۱) ئەمەرسۆن راستییه رستیکی ئەمەریکایی بووه لە سالی ۱۸۸۲دا مردوووه. (ش. ف)

(۲) مامۆستا مەبەستی لەم (فستقی نۆکەران) ه (فستق العبید) ه کە لای خۆمان لەم (سەر دەمه) ه به (عەلی بابا) ناو ده برێ.

پېچوپه نا ئاشکرای ده کهن ده لېن: ئەو ههشت سالی که بۆ په رو ده کړدی بنچینه یی دهسه پېنرئ به سهر شاگرد هکانی خویندنگا کاند، له تواناییدا هیه که کورت بکړینه وه و بکړین به چوار یان به پېنچ سال، به نه نجامیکې باشت ریشه وه، به مه رجئ ئەو پېره و بیه خوینده و اریبه نوئیانه به کار به پینرئ که چاکه و فه رپان به تاقیکړنه وهی جوړ جوړ و به ک له دوا ی به کدا ده رکه و توه.

***

له کریکاری دهستی هندی ئەرک بگپره وه، له خو یه وه هیز و چالاکي فیه تر ده بی و پروناکیه کی به ختیاریش ده که ویتنه دلپه وه. به لام له گه ل ئەو پیا وانه دا که فرمانه کانیان وا هه لده گرن بیری زوریان لئ بکړینه وه، یاخود له گه ل ئەو خاوه ن زیره کی و بلیمه تانه دا که دلپان به وه خو ش ده بی شتی تازه دابه یتن و فرمانی نوی به جئ به یتن، له گه ل ئەو که سانه دا ئەمه نابج بکړئ. ئەو ئەرکه ی که له کریکاره دهستی به که ده گپړپته وه زور و زبه نده یه له چاو هیزی مرؤفدا. به لام ئەو ئەرکه ی که له کابرای زیره ک و بلیمه ته که ده گپړپته وه، زور کم، له چاو نایه ت. به لام هه ر ئەوه نیبه که هه ردو کیان له یه کتر جوئ ده کاته وه. هوش هه رگیز ماندوو نابج. تا به کار به پینرئ گه شه زورتر ده کات. به هوی کار کړدنیکی هه موو ده میبه وه ده گاته ئەوپه ری پینگه یشتن و ته وای. جا لپه ده ایه که ده ردی فرمانی یه کجار ئاسان خو ی ده شارپته وه. ئەم ده رده یه که ته نیا چینی دوو ملیون که سه که ی ناومان بردن، له ناو هه موو گه له که دا ئازار ده دات. ئەو پیا و و ژنانه ی که خاوه ن کارگوزاری بلندن ئازاریان زورتر ده دات له وانی تر. ئەوانه ی که خاوه ن ئاوات و خواستی گه وره گه ورن، له ئەندازه زورتر نیاز و ئاره زوویان ده شکینئ.

***

ده توانم به ده بیان نوو سراوانی گه وره گه وره پر بکه مه وه به نوو سینی چپړوکی مه رگه ساتی ئەو ژن و پیا وانه ی که تووشی ده ردی فرمانی هه ل و ناساز بوون. هیه له وه یشدا گومانم نیبه که هه موو خوینده و اریکی ئەم نوو سراوه، به لای که مه وه بیست ژن و پیاویکی چه شنی ئەوانه ده ناسئ. به لام من سه دانپان لئ ده ناسم. ئەندازیاری شاره زای وا ده ناسم، که هیشتا له سه ره تای ژنیانپان دان. که چی به فرمانی زورانبازی به وه به ریوه ده چن. پشتیوانیکي^(۱) زیره ک ده ناسم، هه موو ده رانه تیکي بیست دؤلاره له حه فته یه کدا، به لام

(۱) پشتیوان: (محمی): پارپزر. (ش. ف)

به فرمانی راوه ماسیبه وه ده ژئ. ته نانه ت مامؤستایه کی فیزی ده ناسم بۆ کابرایه کی بازرگان ژمپیریاری ده کات، به و فرمانه وه ده ژئ... بیجگه له وانه ئافره تیکي شاره زا ده ناسم، له تواناییدا هیه به یته کارگپری خویندنگایه کی کچان، که چی ژبانی له سه ر ئەوه یه رؤژی هه شت کات به خت بکات له کاروبار هه ل سووړاندنی چپشتخانه یه کی پيسدا. هه رو هه هر هیه چ نه بی دوانزه پیاوی رؤژنامه گه ری به ناوبانگ ده ناسم ته مه نی خو یان ده برپینه وه و دلی خو یان ماندوو ده کهن به و کار و فرمانی بچووکانه وه که له دانگی ئەوانه دان که له وه پيش ناومان بردن.

***

که یه وه یه نی نه خو شئ (شپړپه نجه)، رؤژ به رؤژ گه و ره تری لی دئ و زورتر بلاو ده بیته وه به ناو مرؤفدا. له سه ر ئەو هه موو رنج و کوششه گه و ره گه و رانه دا که پسپوره کان داویانه له پیناو تیگه یشتنی و چو نیتی به ره نگاری کړدنیدا، هیشتا پزیشکایه تی له م بابه ته وه شتیکی ئەو تو پيش نه که و توه. له پاش ئەمه ی توانیمان زال بین به سه ر نه خو شئ یا په ری (نیمؤنا) دا، نه خو شئ شپړپه نجه لیمان راست بووه وه، به جوړیکي وا که ده رده کانی تر له چاو ئەمدا هه ر نانوتین. شپړپه نجه له هه موویان سامناکتره، له هه موویان به مردن خزمتره. به لام بی کاری ناشیانه یش بریتیه له نه خو شیه کی شپړپه نجه ی هوش... جاری تو خه می ئەوانه ت نه بی که هه ژار و هه ناسه ساردن. بیه له وانه یش مه که ره وه که کاروباری زور سه ری گپتر کړوون. به لام بیه له و چینه مرؤفه بکه ره وه که له وانه زورتر له خو شئ دان. ئەوانه ژماره یان ده گاته پانزه بیست ملیون. هه ر یه کئ له م چینه بیجگه له کاتی فرمان و نوستن و هاتوچو و هی تر، دوو هه زار کاتی بی فرمانی بۆ ده مینیتته وه!... ئایا بوره پیاویک ئەم هه موو کاته ی خو ی چو ن به خت ده کات؟ دیاره ده چپته سه ردان بۆ لای دؤسته کانی. هه رو هه له مالی خویشیدا میواندارییان ده کات. دیاره که سه رگورو شته و رؤژنامانی به یانیان و ئیوارانیش ده خوینیتته وه و ده یسچئ بۆ وهرزشگاگان بۆ سه برکړدی گروهی توپی بی و توپی سه به ته. دیاره که گویش ده گری له هندی پیره وی رادیو. پاشان ده ست ده کات به ئوتؤمؤبیل لئ خو رپن به ناو شه قامه کانی نزیک شادا، به مه به سی وهرزش و خو نوواندن. له راستیدا ئەم شه ش کرده وه یه، نزیکه ی هه موو کاته کانی، به درپڑایی سال پر ده کاته وه.

به لام له م هه موو کاتانه، شتیکی یه جگار که م نه بی، به که لکی ناهینیت له پیناو لیکؤلپنه وه ی بابه تی گرنگدا به هوی خویندنه وهی نوو سراوانه وه، یاخود به هوی مه شق کړدن

ئەگەر دەتەوئى لە فرمانى ناپەسند خۆت رزگار بکەیت، پتویستە لەپیش ھەموو شتتیکدا بزانییت بۆچ ئەو فرمانە لەگەڵتدا ناگونجی. دوور نییە فرمانەکەت، لەپیشدا ھەموو ھونەرمانەندى و شارەزایییەکی کار کرد بى بەلام لەپاشدا وای لیتھاتوو، لەبەر سووکی و ئاسانى، ھەر کورپیک بگرت، دەتوانی جیبەجیبى بکات. تۆیش، خۆ ھەر بەکوری نەماویتیەو. دیارە گەورە بوویت، بەلام دیارە فرمانەکەت، لە بەرچاوتدا، بچووک بۆتەو و پوچ بۆتەو. وا مەزانە کە ھەر تۆ وایت، ئەوئى لە تۆقەوماو لە ھەزاران ژن و پیاو قەوماو، بەھۆی پەیدابوونی مەکیئە تازەکانەو کە لە ھەر کویبەکدا بوو بن فرمانیان ئاسان کردوو.

ئىستە زۆر کەس لە پارەژمىرەکان، ھىچ ناکەن ئەو نەبى کە دەست بەدوگمە یەک لە دوگمەکانى ئەو مەکیانەدا بنیئە کە لەبەر دەستیاندان. ھەر وھا داخەکەم، ھەندى ئەندازیارانى کارەبايشمان لى پەیدابوون - ئەگەر داوايان لى بکرى، دەتوانن بنکە یەک داہمەزىن بۆ بەرھەمەئىنانى ھىزى کارەبايى - کە ھىچ فرمانىکیان نییە بیکەن، ئەو نەبى بچنە ئەو بنکە ی کارەبا دروستکەرە، بۆ ئەمە ی چاویک بخشین بەھەندى ئەندازەدا، پاش ئەو بەگەریتنەو ناو دەسگاگانیان، تا بەخویندەوئى یەکیک لە رۆژنامەکانەو کاتى خۆیان بەسەر ببن.^(۱)

رەنگە فرمانەکە ی تۆیش وای بەسەر ھاتبى، بەلام بەرەو گىروگرفت چوو بى، نەک بەرەو سووکی و ئاسانى. رەنگ بى پتویستى بەھونەرمانەندى تازە ھەبى، کە باش دەزانىت، لە توانا بىتدا نییە بىنوئى. ئەندازیارى شەمەندەفەرى کۆن، بوو بوو گەورە ھەلم. بەلام ئىمىرۆ کە شەمەندەفەرى کارەبا داھاتوو، ئەو گەورە بىبە ی لە دەست چوو. دوور نییە لە توانا بىیدا نەبى، کە بەچەشنى ھەلم، شارەزایی لە زانستى کارەبا دا پەیدا بکات.

بۆی ھە یە فرمانەکەت بۆیەکا بۆت دەست نەدات، چونکە وا زل بوو کە بارت گران دەکات. لە تەنگوچە ئەمە ی (۱۹۳۰) بىبەو، گەلیک خاوەن - فرمان ناچار بوون فرمانى فەرمانبەرەکانیان دوو چەندان بکەن. ئەو پیاوئى کە فرمانەکە ی ھەر برىتى بوو لە

(۱) یان راستتر: خۆیان خەرىک بکەن.

لە یەکى لەو پىشانەدا کە پتویستىیان بەھونەرمانەندى ھە یە. (ئەدوارد تۆرندایک) لە لىکۆلینەو ھە یەکی تازەیدا گەیشتە سەر ئەو باوەرە، کە زۆرە ی مرۆف لە ھەر سەد کاتىکی بى فرمانى، لە چوار کات بەولاو بەخت ناکەن لە فرمانى ھۆشدا. ئایا تىدەگەیت لەمە چى پىشان دەدات؟ ئەو پىشان دەدات کە ھەموو ھاونىشتمانىک لەو ھاونىشتمانانە، کاتى فرمان بىننىیانى لى دەربکە ی، لە ھەر چوار رۆژ و نىوێکدا، لە کاتىک بەولاو ھۆشيان بەکار نەھىن. تۆیش لە ھەموو کەس شارەزاترى کە تا چ ئەندازە یەک خاوەن فرمانەکان، بەجۆزىکی تىکرایى بىرى ورد بەکار دەھىن لە کار و فرمان و پىشەکانیاندا. چونکە زۆرە ی ئەم کاروبارانە، خوویان پتوہ گرتوو، تەنیا خوو دەیانبات بەرپتوہ.

بەلئى! لە ھەر حەفتا و دوو کاتىک، تەنیا یەک کات، لە کاتەکانى بىداری تەرخان دەکرى بۆ وەرزشىکی راستەقینە ی ھۆش! ئىتر سەرسورمانى پى دەوئى، کە لەبەر چى ھۆشى ھاورىکانمان لە کەلک دەکەوئى و پىشنىازىشيان چۆر پ دەبى؟ تەنیا دە سالىک، پیاو، لەم ھۆش بەکار نەھىنانە دا بڑى، بىگومان، وای لى دئى، کە دوور بکەوئیتەو لە بىرکردنەو ھە یەکی قوولئى دروستى زرنگانە.

ئەمانە کاریان سەرناگرئ

- تەمە ئەکان.
- ئەوانە ی پالیان داو بەکەسانى ترەو.
- ترسنۆکەکان.
- دوودلەکان.
- ناشىبەکان.
- کەم زانىنەکان.
- کەمتەر خەمەکان.
- جىهان نەدیوہکان.
- پنتىبەکان کە گوئى نادەنە خۆرپکخستن.
- ئەوانە ی کە لە گىروگرفت دەسلەمىنەو.
- ئەوانە ی نامەردن.
- ئەوانە ی پروایان وایە کە گەشەکردن بەھۆش، خەم خواردنى پتویست نییە.

پاره‌ژمیری، له‌دوای ئه‌و ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌وه بۆی کرا به (پاره‌ژمیری)^(۱) و (رازنوسی).^(۲) ئه‌وه‌بیش به‌هۆی دهردی پاشه‌که‌وتکرده‌وه په‌یدا بوو.

جاری وا هه‌یه فرمانه‌که، خۆی له‌خۆیه‌وه گران دیتسه پێش چا؛ وه‌ک له‌هه‌زاران مامۆستایان روو ده‌دات. ئه‌ی ئه‌وه چی له‌ده‌که‌یت ئه‌گه‌ر ژووره‌کان پر بن له‌شاگرد! هه‌یچ له‌وه‌دا گومان نییه، که زالبوون به‌سه‌ر سی شاگردا له‌ژووریکدا کارێکی ئاسانه. به‌لام زالبوون به‌سه‌ر شه‌ست شاگردا بارێکی گرانه. به‌لکو سه‌رگه‌ردانییه‌که تاکی نه‌بێ! رهنگه هۆیه‌که‌ی ئه‌وه بێ، که فرمانه‌که‌ت ناچارت بکات به‌چاوپێکه‌وتنی که‌سانی وه‌ها که‌هه‌ز له‌چاره‌یان ناکه‌یت، یاخود ناچارت بکات به‌کردنی کاروباری وه‌ها که‌لییان بێزار بیت. یاخود هۆیه‌که‌ی ئه‌وه بێ که فرمانه‌که‌ت تووشی لێپرسینه‌وه‌یه‌کی له‌وزه‌به‌ده‌رت بکات. من فه‌رمانه‌ریکی بچووک ده‌ناسم له‌هاوبه‌شیه‌کی^(۳) کیمیایدا کاری ده‌کرد. له‌پاش ئه‌وه‌ی به‌رز کرایه‌وه بۆ سه‌ره‌ۆکایه‌تی به‌کیک له‌لقه‌کانی هاوبه‌شیه‌که‌سه‌ی مانگ له‌سه‌ر یه‌ک نه‌خۆش که‌وت. که‌چوومه‌ بنج و بناوانی هۆی نه‌خۆشیه‌که‌یه‌وه، بۆم ده‌رکه‌وت که‌ ئه‌م پیاوه له‌توانا‌ییدا هه‌بوو هه‌موو شتێک بکات، ئه‌وه نه‌بێ که‌ بریار له‌سه‌ر ئه‌و که‌ینه‌وبه‌ینانه بدات که‌ نرخیان له‌چهند سه‌د دۆلاریک تێپه‌ر بکات. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ستی کرد به‌وه‌ی که‌ ناچاره یان بلێ: (ئا)، یان بلێ: (نا)، که‌ هه‌ر وشه‌یه‌ک له‌و دوو وشانه له‌باریدا هه‌بوو یان هه‌زار دۆلار ده‌ست بخات، یان هه‌زار دۆلار له‌ده‌ست بدات، وازی هێنا و تووشی نه‌خۆشی هات. که‌چی که‌ گه‌ی‌رایانه‌وه شوینه‌که‌ی پێشوو، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که‌ مووچه‌که‌ی که‌م بوو، هه‌یزی هاته‌وه به‌ر و، رهنگ و پرووی گه‌شایه‌وه و، له‌چاوه‌کانیدا چریسه‌که‌ی کامه‌رانی ده‌رکه‌وت. به‌هه‌زاران پیاوی وا هه‌ن که‌ له‌و پیاوه ده‌که‌ن. هه‌یچ شتێک نییه وه‌ک (لێپرسینه‌وه) بیانترسینی. بۆ تاکه‌ کاتێک له‌گه‌ڵ خۆتدا به، ئه‌و ده‌رده‌ی تووشت بووه بیدۆزه‌ده‌وه. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌رده‌که‌ت بۆ دۆزرایه‌وه، ئیتر ده‌توانیت، زۆر به‌ئاسانی، بیده‌یت به‌ر ته‌کان و ده‌ری بکه‌یته‌ ده‌ره‌وه.

بۆ ئه‌مه‌ی فرمانیکی نوێ بگرته‌ به‌ر، پێویسته له‌پێش هه‌موو شتێکدا له‌سه‌رخۆ، به‌سنگیکی فراوان و میتشکیکی رۆشنه‌وه لێی بکۆلێته‌وه. واز له‌دوینی به‌ینه، له‌بیر

(۱) پاره‌ژمیری: محاسب.
(۲) رازنوسی: سکر تاریه.
(۳) هاوبه‌شی: شرکه. (ش. ف.)

خۆتی به‌ره‌وه. دوینی به‌کاری ئه‌وه نایه‌ت که هه‌لیکت ده‌ست بخات. ته‌نیا په‌ندیک، که رۆژی دوینی پێی ده‌کری پیت بدات، ئه‌وه‌تا که پێویسته مرۆف دوینی خۆی له‌بیر خۆی بباته‌وه و بیر بکاته‌وه له‌سبه‌ینیی.

هه‌ر کار و پێشه‌یه‌ک به‌بیرتدا دیت، بیه‌خه‌ره سه‌ر کاغه‌ز. له‌وه دلت نه‌ره‌نجی که‌ زۆریه‌ی ئه‌و کار و پێشانه، ئه‌مسال وه‌ک پار، ماوه‌ت ناده‌نی که‌ که‌لکیان لێ وه‌رگیریت. چونکه ئه‌وانه‌ی به‌دوای کار و پێشه‌دا ده‌گه‌رین یه‌جگار زۆر بوون. له‌به‌ر ئه‌وه کار و پێشه‌یش به‌تاسوق ده‌ست ده‌که‌ون!...

ئیمرو تۆ له‌هه‌موو رۆژیک زۆتر پێویستیت به‌هۆشیکی رۆشنی فراوانی کراوه هه‌یه پێویسته واز له‌و بیره که‌له‌پووریانه به‌ینی، که‌ له‌بابه‌ت چاکی و پاکی و په‌سندی ناو کۆمه‌لایه‌تیه‌وه ده‌دوی... که‌ سه‌رنج ده‌ده‌یت له‌کۆریک له‌کۆره‌کانی کار و فرمان بریارێکی دروست ده‌، لایه‌ن مه‌گره. سه‌یری وا بکه، که‌ یه‌کیکه‌ له‌و کارانه‌ی که‌ به‌ده‌یان ده‌ژمیرین و دوور نییه له‌گه‌ڵ کارگزاریتدا ریک بکه‌ون.

هه‌رچی ئه‌م و ئه‌و پێی گوتوی له‌بابه‌ت ئه‌و کاره‌وه، له‌بیر خۆتی به‌ره‌وه. وا بزانه کارێکی تازه‌یه و هه‌شتا تا قیبت نه‌کردۆته‌وه.

دوور نییه ئه‌وی دوینی به‌شتیکی ناوازه‌ت زانیوه، سبه‌ینی بیه‌ته شتێکی هه‌یچو بوو. چونکه ده‌میکی تازه ده‌ستی پێ کردوه، له‌گه‌ڵ هه‌موو ده‌میکی تازه‌یشدا نرخه هه‌موو شتێک ده‌گۆری.

رهنگه نه‌رم تا ده‌بینم پزیشکه‌کانی ددان له‌مامۆستاکانی زمانی فه‌ره‌نسی پایه بلندتر بن. له‌راستیدا ئه‌و پزیشکانه شایسته‌ی ئه‌وه‌ن که هه‌زار په‌لی کۆمه‌لایه‌تی پێش مامۆستاکانی زمانی فه‌ره‌نسی بکه‌ون. هه‌روه‌ها لای من ئافره‌ته‌باشه‌کانی ناو خه‌سته‌خانه که‌ ده‌ردی نه‌خۆشه‌کان چاره ده‌که‌ن شایسته‌ی ئه‌وه‌ن که سه‌د په‌ل پێش پێشاندهر (ده‌لال)ه‌کانی کاروباری بازرگانی بکه‌ون. به‌لام ئه‌و کاته‌ی ئه‌م گۆرینه‌ی تێدا په‌یدا ده‌بی که‌س نییه بیزانی.

ئیه‌سته کاته‌ی ئه‌وه‌یه واز له‌خه‌وبازی کار و فرمان و پێشه به‌ینی. جیهان پریه‌تی له‌و فرمانانه‌ی که‌ له‌گه‌ڵ زه‌ره‌کی و چالاکی تۆدا بسازین. پشتیوانی (محاماة) هه‌موو شتێک نییه. هه‌روه‌ها نه‌پزیشکایه‌تی، نه‌فرۆکه‌وانی، نه‌رادپۆگه‌ری هه‌موو شتێکن. ته‌نانه‌ت هه‌یچ شتێک له‌جیهاندا نییه که‌ پێی بگوتری هه‌موو شتێکه.

ئەگەر بۆت رېتىك كەوت ژىبانت بەفرمانىتىكى بەدلى خۆتەو دەست پى بەكەيت، ئەو بەشە. بەلام ئەگەرھاتوو فرمانەكەت لەگەل ئاواتەكانتدا رېتىك نەكەوت، ئاموژگاريت دەكەم، نەكەيت ماو بەدەيت بەئاواتەكانت پەكى فرمانت بەخن. بگەرپى بەدواى فرمانى بەدلى خۆتدا. بگەرپى. بگەرپى. بەلام خەوى پىتو مەبىنە. پەنايش مەبەرە بەر مەتەل ھەلھىتان و نىيازگرتنەو. ھەرۋەھا گوپىش مەدەرە واتەى ئەم و ئەو. چونكە لەدواى ھەموو ھەلپكەو كە بۆت ھەلدەكەوئى، بەسەدان رېنگاى فراوان ھەيە پەرژىنىتىكى گىيا لىتى دەشارىتتەو.

كچىك بوو تا بلتى لىش سووك و چالاک بوو. كە بەراوردىكى كىرد لە ناوئەند كارگوزارى خۆى و فرمانە بچووكە كەيدا كە لە نووسىنگە يەك^(۱) لە نووسىنگە كانى ھاوبەشىيەك دەبىيىنى، دواپۆژى خۆى زۆر بەتارىكى دەھاتە پىش چاو. گەرا بەدواى فرمانىتىكى تردا چاكتر بى لە ھىنەكەى خۆى، بۆ ئەمەى سەرلەنوئى ژىبانى خۆى دەست پى بكا تەو. بەلام پەلە پەلى پى كەوت... بەمەندى لىتى نەكۆلىيەو. ھەر دەبىست بەزووبى لە فرمانە بى فەرپەكەى خۆى رىزگارى بى. لە ئەنجامدا ئەو پەندەى پى پرا كە لەو پىش پى گوترا بوو: (پەلە پەل كىردن كىردەو شەيتانە). كارگىرى پەيمانگايەكى^(۲) (لەش سوونەو)، بەزمانە لووسەكەى خۆى خستبوو بە سەر ئەو بىرەى كە ئەگەر فىترى لەش سوونەو بەكات لە پەيمانگايەكى خۆيدا، پاشەجار واى لى دىت كە بەھۆى (لەش سوونەو) ۋە مووچەيەكى نىبابى دەست دەكەوئى، كە ھەر حەفتەى بگاتە پەنجا، سەد دۆلارېتىك. كچەكە باوهرى پى كىرد و چوو پەيمانگايەو. دەستى كىرد بەخۆپىندى پىرەويبەكانى، شەو و پۆژ پىتو خەرىك بوو، بۆ ئەمەى بەئاواتى (ئاگانامە)^(۳) ۋەرگرتن بگات و دوايى بىتە ناو جىھانەو و، بەسەر كەوتووبى تىپىدا گوزەران بەكات. بەلام كەسىك داواى لەش سوونەو لى نەكرد. ھەرۋەھا ھىچ دامەزراوېتىكى^(۴) لەش سوونەو ھىش پىتو بىستى بەفەرمانبەرىكى نوئى نەبوو. ھىچى بۆ نەمايەو ئەو نەبى كە روو بكا تە شۆپتەكانى لەش جوانكردن و رازاندنەو، دەپارايەو و دەلالايەو بەفرمانىتىك، خۆى شەرمەزار دەكرد و رەنجى بۆ دەدا، بەلام ھەموو بەفەرپۆ چو. رۆژىك لە رۆژان

(۱) نووسىنگە: مەكتەب.

(۲) پەيمانگا: مەھد.

(۳) ئاگانامە: شەھادە.

(۴) دامەزراو: مۇسسە. (ش. ف)

كارگوزارىتىكى يەكەى لەو شۆپتە پى گوت: (بچۆرە لاي يەكەىك لە پىزىشكەكان چونكە تا پىزىشك پىمان نەلەيت، لەش سوونەو بەكار ناھىيىن. ۋەك دەبىنى ئەو ھىش بۆ ئىمە چاكترە!). پاشان ھەلىكوتايە سەر يەكەىك لە پىزىشكە خاوەن ناوھەكان. كەينەو بەينەى خۆى تىگەياندا. پىزىشكەكە لىتى راست بوو ۋە پى گوت: (بۆ فرمانىتىكى وا كە بۆ نەخۆشەكانى بەكەيت، پەنجا دۆلار داوا دەكەيت؟). پاش ئەو لە پىكەنىندا كولا. پاشان دەستى كىردەو بەقسە كىردن، پى گوت: (ئەمەى بۆ چىيە؟ دەتوانم بەيەكجارى نەخۆشيارىتىكى^(۱) ياساى بەيىم كە بتوانى يارمە تىم بدات و كاروبارى نووسىنگەكەم بۆ بەرپتو بەيات، ژمىرى پاره بەخت كىردنم بۆ رابگرى. ھەرۋەھا ھەندى فرمانى لەش سوونەو ھىش بىيىنى بۆ ئەو نەخۆشەكەم ئەگەر پىتو بىستان بوو. شارى نىبوپۆرك پىرەتى لەو جۆرە نەخۆشيارانە، كە لە توانايىندا ھەيە ئەو ھەموو فرمانانە بىيىن. بەلام بەچ نرختى؟ بەبىست ياخود بەبىست و پىتچ دۆلار لە حەفتەيەكدا! ئافەتە كۆلەكە دايە پىرەمى گىبان و گوتى: (بەلام من وازم لە فرمانىتىكى چل دۆلارى ھىتا، لە پىناوى لەش سوونەو دەدا!... ئىستەكە چىم پى دەكرى؟).

پىزىشكەكە گوتى: (ئەگەر باش بىرت لە كەينەو بەينەكەت بىكر دايەو، دەترانى كە لاي پىزىشكەكان فرمانت دەست ناكەوئى. لە راستىدا ئىمە پىتو بىستىمان بەپارە كۆكەرەو ۋە رىبا و چالاک ھەيە، دەستىاۋەكانمان بۆ كۆ بكا تەو. چونكە ئاشناكانمان، ئەگەر پارەيشمان بەدەنى، زۆر بەسستى دەيدەن. من لەمىرۋە تۆم پەسند كىرد كە بىيىتە يارىدەدەرم، بەلام بەمەرجى كە فرمانەكەت ئەو بە مەزەكانم لە نەخۆشەكانم بۆ كۆبەيىتەو. پارە كۆكەرەو ۋە ئاساى بەكەلكى ئىمە نايەت. زىبانى زۆرتەرە لە فەرى. ئىمە پىتو بىستىمان بەو خاوەن ئاگانامانە ھەيە كە بەسەر دەستىاۋەكانماندا زال بىن، بى ئەمەى توورەيان بەكەن. نازانم بۆچ شتى وا لەناوماندا بى. بەلام ئەو دەزانم كە لە چوار سال لەمەو پىشەو تا ئىمىر، ئەو دەستم كەوتو، لە نىوہى دەستىاۋەكانم تىپەر ناكات. ئنجا خۆت چۆن بەباشى دەزانىت وا بەكە!).

ھىشتا كچەكە لە بىركردنەو و لىكۆلەينەو و رىتوشوئىن داناندايە. بەلام نەك لەسەر ئەو شىوہىيە كە لە فىرەبونى لەش سوونەو دەپىرەو دەكرد. لە ھەلەى پىشەو پەشيمان بوو ۋە. جارىكى تر ھەلەى وا ناكاتەو. نەك تووشى نازارى وا بى.

***

(۱) نەخۆشيار: مۇسسە. (ش. ف)

گوتراوه: (ئەگەر لە شوێنی خۆتدا ستایش کرایت باشە. ئەگەر نەکرایت پالێ لێ بدەرەوه!). مەبەس لێرە، لە شوێن، لە نیشتمانه. هەرچەند ئەم واتەیه هەموو دەم راست دەرنەچێ. بەلام بەلای کەمەوه لە شەش جاردا پینج جاری راست دەردەچێ.

دەتەوێ ڕەو بکەیت بۆ (شیلی)، کە لە دۆلێکی نەناسراوی بەپیتدا سەرلەنوێ ژبانەت داڕەزێنیتەوه؟ باشە. تۆزێ خۆت بگرە لە نیشتمانه کەتدا. تێ بکۆشە لەو شوێنە تێیدا تێیدا فرمانێک ببینی، پێش ئەمە ی بچیتە ئەوپەری جیهان. ئەو فرمانانە کە لە بەرچاوتدان، یەکیکی وایان لێ هەلبێژێرە کە بۆت دەست بدات. ئەگەر هیچ فرمانێک لە بەرچاوتدا نەبوو، گەزێک لە جیبی خۆت دوور بکەرەوه و بۆی بگەرێ. ئەگەر لەوێش نەتدۆزێبێهەوه بۆی بچۆرە ناو شەقامەوه، ئنجا بچۆرە ئەوپەری شارەوه. بەلام هەموو دەم لە ناووه دەست پێ بکە، پاشان بچۆرە دەرەوه.

شارەزاییانی ئاوارەهەوارەکان^(۱) جیهانی ئیمروۆیان لە هی دوینێ سەختتر دیتە پێش چاو. ئیتر لە توانایاندا نەماوه، باریکەن و روو بکەنە نیشتمانی تازە، کە کاتێک تەنگانەیان دیتە بەر لە نیشتمانه کە خۆیاندا. تەواو تێگەشتوون کە لە خاکی بیتگانەدا، هیوای سەرکەوتن کز بوو. زەمین وای لێهاتوو، تەنگ بوو بەدانیشتوان. تۆش ئارەزووی خۆتە دەتوانی بۆ هەموو شوێنێک بچیت. بەلام هەر شوێنێک دەچیت، تەماشای دەکەیت بەهەزاران کەس پێشت کەوتوون. کەچی تۆ واتدەزانی کەسی تێدا نابینیت. بەلام ئەگەر هاتوو شوێنێکی وات دەست کەوت، کەسی وا زۆری تێدا کۆنەبوو بوو، دەبێ پروات وا بێ کە ئەو شوێنە کەم بەختە لە ساماندا، بۆیە کەس خۆی بۆ نەکو تاوه.

بۆ چ سەرنەخراوه بۆ فرمانێکی بڵندتر؟

- چونکە هەر سەیری کاتژمێرە کە خۆی دەکرد.
- چونکە هەر بۆلە بۆلی بوو.
- چونکە هەر دوا دەکەوت لە فرمانە کەیدا.
- چونکە حەزی بەفرمانکردنی چاک دەکرد، بەلام لە شوێنی خۆیدا دانەمەزرا بوو.
- چونکە بروای بەخۆی نەبوو.
- چونکە یەجگار پرسی دەکرد.

(۱) ئاوارەهەوار: مەجر. (ش.ف)

- چونکە هەر بیانوی ئەوه بوو کە بلێ: (لەبیرم چوو).
- چونکە ئامادە نەبوو، دوو هەنگاویش بنی.
- چونکە بەدل فرمانی نەدەبینی.
- چونکە لە هەلەکانی خۆی پەندی وەر نەدەگرت.
- چونکە هەستی وا دەکرد کە فرمانە کە بۆ ئەو ناشی.
- چونکە هاوڕێکانی لە دانگی خۆیدا نەبوون، کەمتر بوون لە ریز و کارگزاریدا.
- چونکە بەوه وازی هینا بوو، کە پیاویک بێ، لە دوو هەم پلەدا بێ.

ئەو پیشەیهی هەلیدەبێری

۳

وام دیتە پێش چاو کە هەموو کەسێک لەو (چینه دوو ملیۆن) دی کە لەو پێش لێی دوواین، ون بوو لەناو هۆی حەسانەوه و بەزمورەزمی وا چروپرەدا، کە ژبانی لێ تێکداوه. بۆ ئەو جۆرە کەسانە، لە راستیدا، کات بەزێر دادەنرێ. کەواتە بام گۆی بگرن لە ئامۆژگاری ئەو پیاوانە کە خۆیان تەرخان کردوو بۆ لێکۆلینەوهی گێروگرفتی بێ فرمانی ناشی بەلکو لەوهوه کە لێکیان دەست بکەوێ.

ئاخۆ ئەوانە چ ئامۆژگاریبەکت دەکەن؟

ئەوانە ئامۆژگاریت دەکەن بچیتە دەرەوه بۆ یاری بەفرەخلیسکی. کە هاوبەشی دیدەوانان و هاوتای ئەوان بکەیت لە هەوارەکانیاندا. ئەوانە ئامۆژگاریت دەکەن مەکیهەیک بکریت بۆ وینەگرتن. کە خۆت خەریک بکەیت بەبەختوکردنی سەگانهوه. بەپەروردەکردنی ماسییەوه. ڕەنگە سەرت سوڕ بێت کە ئەوانە ئاراستە شوێنێک دەکەن کە بەبیرتدا نەهاتبێ. گوایه بۆچ خۆشی لەوه نەبینیت کە فێری چێشت لێنان بیت و بیستە چێشتکەرێکی شارەزا؟ پوولی پۆستە و خۆ پێتو خەریک کردنی، دلخواستیکی باوه، دەتوانی کەلک و خوشیت پێ ببەخشی. دوور نییه حەز لە پەروردەکردنی مەل و پەلەوهانی جوان بکەیت، فێری گۆرانی یاخود قسەکردنیان بکەیت، دانیا پێ بەدیت و خۆشەویستییان لەگەڵ بنوێتی. کەواتە بۆچ هەر لە ئیستاه خۆت بەم بەزمەوه خەریک ناکەیت؟ بێجگە لەمە دەتوانی خوشییەکی زۆر وەرگریت لە دارتاشی هەمە ڕەنگەدا، لە یاری (بریج)دا، لە نووسینی چیرۆکی بچووک بچووکدا.

و چاک کردنی. له راستیدا، له ویشی تیپه راندوه بو دروستکردنی که لویه لی نوږی و، پیشه سازی نوږی، که پیوستی و نارووی زور کهس جیبه چی دهکن، که له وه پیش لینی بهش بر او بوون. بیجگه له وه، زورتر له سهد که لویه لی وای دوزیبه وه که تندرستی پی پیاوړی. بهم رنګه ژبان، له سایه ی نه دازیاری کیمیا بییه وه له جاران چاکتری لیتها.

نه و خاوه ن کشتوکاله یش که تیده کوشی له نریکه وه ناسباوه کانی خوی بیینی و به هوی بهرهمه تاییه کانی خوی به وه که پیشکه شیان دهکات خورشتیکی ته و تازه و پوخته یان به نرخیکی که متر ده داتی، نه ویش بیگومان، یه کپکه له رنجبه ره کانی مرؤقاه تی. نه ویش یارمه تی خوشگوزهرانی و پاشه که وت کردن ده دات له ناو نه زه ویبه دا. نه و خاوه ن کشتوکاله یش وه که نه وایه، که خوی، ته نیا، به جوریکی کشتوکاله وه خه ربیک دهکات، بو نه مه ی به هوی لیکو لینه وه به کی ته و او وه که تیبدا دهکات، بتوانی له پارچه زه ویبه کدا پتر له هاو تاکانی خوی بهرهم پی بگه بیینی.

ته له فونیش له کوری پیشکه وتندا نه مه نده ی ریگا بریوه، کهس بو نه پر او ه. هر بیست سال له مه ویش بهینه ره وه بیرت نه وساکه گفتوگو به کی ته له فونی دور به چوند له سهرت ده که وت؟ پیش بیست سال ده توانی له گه ل چوند که سدا، له خانوه که ی خوته وه، گفتوگو به ته له فون بکه یه؟ نه ی نیمرو له گه ل چوند که سدا ده توانیت نه و ته له فون بکه یه؟ چوند که وره یه نه و پیشکه وتنه ی نه م ده سگایه دهستی که وتوه له بابه ت ژماره ی ته له فون و چونی تی ته له فون کردنه وه که مه به سه کانی ناسایی و شیرینی و ریگوییکی ده گریته وه!

له راستیدا هر چی پیشه سازی و بازرگانی و ده سگایه ک یارمه تیمان ده دات له به جیهی نانی ناو اته کانی مرؤقه واریدا، که له مه ویش ناومان بردن، له نه دازه به دهر له سهرکه وتندان. که چی نه و پیشه سازی بیا نه ی نه و یارمه تیمان یان له باردا نییه، تا دین کز دهن و بهر وه نه مان ده رون. که واته بزانه چی هله دهر بزی!

***

نه ی تافره ت؟ ناخو نه وان چون بن له گه ل نه م ناو اته رنګه دا؟ ناخو چون ده توانن فرمانی به که لک و، بی فرمانی به که لک، له م چوارچیوه دیار بکراوه دا بدوزنه وه؟ له راستیدا که میان هه تا نیستا توانیو یانه، له گه ل نه م ناو اته تازه یه دا بسازین. که واته ده توانن بلین نه م ناو اته هینده ی نه ماوه که هر بو پیاو بمینیتته وه، نه ک بو تافره ت. نه وه پیش و لیک ده دریتته وه که تافره ت زورتر به لای ملکه چیدا دهچن له ره وشت و کردار و ژبانی دهروونیاندا، نه ک به لای زالبوندا. نه وه پیش بیگومان ده چیتته وه سه ر ناراسته یی تاییه تی

ره گه زه یان که هه موو ژبانیتیکی تافره ت ده گریته وه، که وای لی کردوون توانایی دهسه لاتداریان نه بی به سه ر که سدا، وه ک پیاو هه یه تی. هه روه ها وای لی کردوون که له پیاو که م دهسه لاتتر و بی هیزتر بن. بو نه مه ی بتوانیت کاروبار هه لیسووریتیت و مرؤف به یه ت بهر یوه، پیوسته به چالاکي و گورجوگولییبه کی ته و او وه بجو لیتته وه. تافره ت له مه دا کزن. بو نمونه بیهینینه وه: تافره ت له توتوموبیل لی خوریندا قال نین. نه وه نده ی نه وان توتوموبیل ده دن به دار و به رد و مرؤفدا له هه زار میلیک ریشتندا، پیاوان یه جگار که متر.

***

نه وه یش له بهر نه وه یه که تافره ت چاونه دناز و دهنګ زورتر کاریان لی دهکات. نه و زو هه ست پی کرده ده یانخاته شله ژانیتیکی وه هاوه، که پیاو لینی به دووره. جا له بهر نه وه ی - به پیچه وانه ی پیاوان - زورتر له پیوست کاروباری بچووک سه رنجیان را ده کیشی زور گرانه بو یان، که بیری به هیز له شتی رنګتر و سامناکتر بکه نه وه.

نه دنامه کانی سک و زای تافره ت، نه ک هر گه وره تر و رنګترن له هی پیاو، به لکو له گه لیک ریگاوه به هه موو له شیان وه به ستراون. بهم رنګه باری تافره تی، کار له بیر و هوشی تافره ت زورتر دهکات، له باری پیاوی تی که له بیر و هوشی پیاوی دهکات.

بیگومان که سه رنج ده دهیت نه وه نده ی تافره ت بیر ده کاته وه له پیاو و له پیاو ده دوی، زور که متر پیاو بیر ده کاته وه له تافره ت و له تافره ت ده دوی.

تافره ت، به جوریکی تیگری، ته ماشایه کی سه ری پی رو داو دهکات. هه موو دم چاوی ده بریتته هه موو کاره ساتیکی بچووک له و ناوچه یه دا که تیبدا ده ژی. سا له بهر نه وه یه که هه ز به لیدوان له م و له و دهکات. هر له بهر نه وه یه که شاره زاییه کی ته و او له هیچ شتی کدا پیدا ناکات، به تاییه تی له و بابه تانه دا که پیوستیان به هونه رمه ندیبه کی بلند هه یه له هه لباردن و بی لایه نی و لی وردبونه وه دا.

نیستاکه سه یکه چی روو ده دا، نه گه ر بیتو تافره ت هوروم بیه بو دا واکردنی کار و فرمان. نه وه دیاره که به جوریکی ناسایی خاوه نی زیره کیبه کی بلندی کومه لایه تین. به لام زیره کیبه کی بی لایه نگیری له تافره تدا زور که مه، بو به دبه ختی تافره تیش کار و فرمانه گه وره کان پیوستیان به خاوه ن زیره کیبه کی بی لایه نگیری هه یه. دور نییه نه م کار و فرمانه گه ورانه پیوستیان به توانایه کی کومه لایه تیش هه بی. به لام نه مه کاتیک به کار دیت که زیره کیبه بی لایه نگیری به کیش له نارادا بی.

فرۆشیار و هونرمه‌نده خاوه‌ن پیشه‌کان و ئەوانەى له دانگی ئەواندان، پتویستییەکی که میان هەیه بەزیرەکی بێ لایەنگیری له فرمانی رۆژانه‌یاندا. بەلام کارگێرەکان و فرمان بەجێهێنەرەکان، ژمێرپەرەکان و، پارەژمێرەکان و پەسپۆرانی پاراستن و، هونرمه‌ندانى خانووبەرە، لەگەڵ ئەندازیارەکاندا، ئەمانە هەموویان، پتویستە ئامادە بن و بتوانن بەگورجی و وردییەوه بێر بکەنەوه و، بەزمانی ژمارەوه چاره‌ی کاروبار بکەن. هەرۆه‌ها پتویستە بتوانن هەموو گێروگرفتیک، بەچاکی و چالاکی و بێ شلەژان، بێه‌نەوه سەر بنج و بناوانیان و چاره‌یان بکەن. هەرۆه‌ها بپارنامە‌کانی ژماره و بەراورد بەچاکی بخویننەوه و باش تێیان بگەن. ئنجای ئیتر سەرسۆرمانی پێ دەوێ، که کار و فرمانی گەوره، تاکوتەرایه‌کی لێ دەرچێ که بایه‌خی نییه، بەر گشت ئافره‌تان نه‌که‌وێ؟

***

لێره‌دا وای به‌باش ده‌زانم، که لیکۆلینەوه هونرمه‌ندانە‌که‌ی (گریس مانسون) پێشان بده‌م. ئەم ئافره‌ته‌ هینای بیروباوه‌ری (۱۳۷۵۲) ئافره‌تی له فه‌رمانبەرە‌کانی بازرگانی و پیشه‌وه‌ری وەرگرت. ده‌بوو هەریه‌که‌یان ناوی ئەو سببی کرده‌وه‌یه ریز بکات که بۆی نیرا بوو، به‌پێی ئەندازی پەيوەندی ئەو کرده‌وانه به‌خۆیه‌وه، به‌مه‌رجێ له‌و کرده‌وانه‌وه ده‌ست پێ بکات که نوخشی کرده‌وه‌کانی خۆیه‌تی. ئنجای ئەو کرده‌وانه‌ی که له پله‌ی دووه‌مدان، یه‌ک له‌وای یه‌ک ریزیان بکات.

له راستیدا (گریس مانسون) لهم پرسپاره‌یدا، به‌ئەنجامی یه‌جگار باش گه‌یشته. ئەویش هەر ئەوه ده‌لێ که من لهم نووسراوه‌دا پێشانم داوه: که ئافره‌تی فه‌رمانبەر له هەموو شوێنێکی بازرگانی و پیشه‌وه‌ریدا به‌جۆرێکی سروشتی، له‌وانه‌دا زۆرتر سه‌رده‌که‌ون که له‌پێش هەموو شتی‌کدا پتویستیان به‌کرده‌وه‌ی ئافره‌تانه هه‌یه، ئنجای به‌کرده‌وه‌ی پیاوانه.

وا له خواره‌وه حه‌وت کرده‌وت پێشان ده‌ده‌م که زۆری نه‌ما بوو، هەموویان لهم پرسپاره‌دا له‌سه‌ری رێک بکەون. ئەوانه‌یش به‌پێی ده‌نگه‌کانیان ریز کراون:

۱- توانایی نواندنێ کرده‌وه‌ی چاک له‌گەڵ ئەم و ئەودا.

۲- فرمان خستنه‌ سەر ئەستۆ، به‌جوانی.

۳- ناسکی و رووخۆشی.

۴- خەم خواردنی کاروبار به‌هەموو لک و لۆبه‌کییه‌وه.

۵- خۆپێشاندان به‌جوانی.

۶- توانایی جێبه‌جێ کردنی نامۆژگاری و فرمان.

۷- شارە‌زابوونی فرمانه‌که، خۆی.

وا له خواره‌وه ئەو حه‌وت کرده‌وانه‌یشت پێشان ده‌ده‌م که له هەموو کرده‌وه‌کانی تر، که‌م نرختر هاتنه‌ پێش چاویان:

۲۴- شارە‌زایی تیکنیکی.

۲۵- شتی بنچینه‌یی و داهینان.

۳۶- ئەندیشه‌ی داهینەر.

۲۷- هۆشی شیکه‌ره‌وه.

۲۸- هیز و توانایی.

۲۹- توانایی هونرمه‌ندی.

۳۰- ده‌ست سووکی.

چا و پیاخشاندنێکی گورجوگۆلانه به‌رسته‌ی یه‌که‌مدا، بۆت ده‌رده‌خات که شه‌ش کرده‌ویان، کۆمه‌لایه‌تییه‌کی ته‌واون. هەر حه‌وته‌مین کرده‌ویانه که له کۆمه‌لایه‌تییه‌وه دووره. به‌لام کرده‌وه‌ی چاک له‌گەڵ ئەم و ئەودا و به‌جێهێنانی فه‌رمانی سه‌رۆکه‌کان به‌ته‌واوی، خستنی تۆبالی ئەو فرمانانه‌ی که که‌سانی تر دایانمه‌زاندووه، به‌ئەستۆی خۆ، به‌ته‌واوی... ئەمانه هەموویان، بێگومان، له کرده‌وه‌ی رەگه‌زی ناسکن، له کرده‌وه‌ی رەگه‌زی تر نین.

ئێسته‌ بام ته‌ماشای رسته‌که‌ی دووه‌میان بکەین. چی ده‌بینین؟ ئەمانه ده‌بینین: شارە‌زایی تیکنیکی و، بیری داهینەر و ئەندیشه‌ی دروستکه‌ر و، ئەو هۆشه‌ی که له شیکردنه‌وه‌دا هونەری گفتوگۆ و ژماره‌بازی و لیکۆلینەوه‌ی به‌ئەرک به‌کار ده‌هێنێ، له‌گەڵ توانایی چاره‌کردنی که‌ره‌سه و که‌لوپه‌ل به‌ده‌ست. ئەم کرده‌وانه‌یش - یه‌کیکی لێ دەرچێ که له خۆینده‌وار نه‌شارراوه‌ته‌وه - هەموویان کرده‌وه‌ی پیاوانه‌ن، پیاوان به‌هۆی ئەوانه‌وه به‌سه‌ر ژیان و کاروباری ژياندا سه‌رده‌که‌ون.

که هاتوو پتویست بوو له‌سه‌ر لاو، بۆ ئەمه‌ی به‌دلی خۆی سه‌رکه‌وێ له ژیانیدا، پیشه‌که‌ی خۆی به‌باشی هه‌لبه‌ژێرێ، وه‌ک له سه‌ره‌تای ئەم به‌شه‌دا پێشانمان داوه، ئەوه دیاره که ئافره‌تیش ئەگه‌ر چه‌ز به‌سه‌رکه‌وتن بکات، ده‌بێ به‌باشی فرمانه‌که‌ی خۆی هه‌لبه‌ژێرێ، به‌جۆرێکی وا که بگۆنجێ له‌گەڵ توانایی تاییه‌تی خۆی و، توانایی گشتی

په گهزه که ی خویدا. به لامل نافرته، به هه موو رهنگ، دور نییه که حهز بکات به بهر بهر کانی پیوا، ته نانهت لهو شویتانه یشدا که تاییه تی پیوا خو به تی. به لامل نهوه جهر بهزه بییه که، له هه رسد جار یکتدا نهوه جار پتری سه رگهردانی له دوا به.

نهوی لیبی دهرسی بیکه!

زستانی رابردو، له گه ل یاری بکه راندا چووم بو یاری بکردنی به فره خلیسکی. نه میس له بهر نهوه نه بو که بتوانم یاری به فره خلیسکی بکه م. به لکو له بهر نهوه بو که خو م به خو ش رابواردنی سه رنه که وتنه وه رابه یتم هیشتا نه گه یشتبوومه گرده سپییه که کچی کی تازه ته مهنم چا و پی که وت، به فره خلیسکی به ته نیا ده کرد. یهک تاک پتلاوی داریشی له پیدا بو. چونکه کچه که خو ی ته نیا یهک لنگی هه بو... ده توانیت بلتیت نه رکی خو ت له نه رکی نه م کچه گرانتیه؟... یا خود وره ی خو ت له وره ی نه م کز تره؟... به لامل وا بزانه تویش تووشی نه خو شیبه که له م نه خو شیبه تاییه تی بانه بویت، وهک: ترس له ته نیایی، ترس له کو بو نه وه، یا خود ترس له شوینی بلند یان زری. ده زانیت پیوسته چی بکه یه تی؟ ده توانیت به شینه یی، بهر بهر، له م ترسه خو ت رزگار بکه یه تی. نهوه بکه که لیبی دهرسی. هه زانایه ک بگریت، له زانایانی نه خو شوی دهرونی، نه م ناموژگاری بهت ده کات. تیکه لی فیتری نازایه تیت ده کات. به لئی نهو شته بکه که لیبی دهرسی. ههروهک (نه مه رسون) گوتوبه تی: (ترس، به راستی، مرؤف تووشی سه رگهردانی ده کات!).

ناخو نهوی دهیزانی که لکی لی وهره گریت؟

۴

ده توانیت زوتر سه رکه وتنت ده ست بکه وی، نه گه نهوه ی دهیزانیت له شوینی خویدا به کاری بهیتیت. هیچ گومانیشم نییه که له (چینی دوو ملیون) که سهکان، زور که میان هه یه، نهوه ی دهیزان به شیان نه کات. لیره وه بو مان دهره که وی که گیروگرفتی نه وانه، له وه وه پهیدا ده بی، که ناتوان زانیاری به که یان به کار به یتم. وام دیتته پیش چا و، که له م قسه سهیره ی من سه رت رابه شینی. خودا بکا له تاقیکردنه وه که ی مندا، سه ختیت نه به ته ری... نه گه نه م تاقیکردنه وه به ی خو ت، یا خود نه م یاری به بکه یه ته دلسوزی، بیگومان له دلته ده چه سپی، که هیچ روژتیک نییه چه ند جار یک به هه له دا نه چیت، له به کاره ی تانی نهو زانیاری بانه دا که ده یان زانی. لیره وه تیده گه یه تی که بو چ ناموژگاریت ده که م بو

به کاره ی تانی نهو زانیاری به یی که تا نیستا زانیوته، پیش نهوه ی خو ت بکو تی بو فیتری بونی زانیاری به کی نو ی. له سه ر قاقه ز بیست په ندی پیشینان و، ته ی به ناوبانگ، که له وه پیش فیریان بویت، بنوسه ره وه. به قوولی بییر له هه موویان بکه ره وه.

پاشان له خو ت بپرسه: ئایا هه ره که یان به ته واره تی راسته، یان هه ندی کی راسته، یا خود درو یه کی سهیره؟ نه گه درو بو له رسته که ی دهر بهینه و یه کی کی تر به ره جیگه ی. نه گه هه ندی کی شی راست بو، نه وانه پرسه له خو ت بکه: (ئایا نه وه تی له بهرم کردوه تا نیمرو، هه ر نه و لایه ییم به کاره ی تانوه که راسته؟). به لامل نه گه هه مووی راست دهر چوو، دیسانه وه له خو ت بپرسه ره وه: (ئایا له و روژه وه ی فیتری نه م په نده بویت، هه موو راستی به که یه تی به کاره ی تانوه؟). تاکو نه گه ر بو ت دهر که وت که نهوه ی زانیوته به کارت نه هیتانوه، له داوینی لاپه ره که وه دهری به خه یه تی. نه گه ر به دل نه م یاری به بکه یه تی، نه نجامه که یه تی به سه رسورمانیکه وه بو دهره که ویت. وا پشانته ده دم چونی بکه یه تی: ده زانیت یا خود نایزانیت که: (بایی پوولیک خو پاراستن، له بایی کلویک خو چاره کردن چاکتره)؟

تو و ده زانیت نه م په نده شهنگ و جوانه و هیچی تر؟ یا خود له گه ل مندا وات دیتته پیش چا و که به کورتکراوه یی، زرنگی به کی له جیتی خو ی پیشان ده دات، هیچ شتیک رایه ی ناکه ویت به درو ی بخاته وه؟ هیچ گومان له وه دا نییه، که خانوه که مان له ناگر بیار یزین له وه چاکتره که له پاش ناگر تیه ره بونی بیکوژتینه وه و سه ره له نو ی دروستی بکه یه نه وه. ههروه ها پاراستنی مرؤف له نه خو شی، چاکتره له وه ی که پاش نه خو شکه وتنیان به دا وده رمان چاکیان بکه یه نه وه...

که واته، ده توانیت بلتیت: نهوه ی له بابته پاراستن و چاره کردنه وه زانیوته به کارت هیتانوه؟ ئایا هه موو ده م تیده کو شیت، بو نه مه ی خو ت له دهر و نه خو شی بیار یزیت، له جیاتی نهوه ی په نا به ریته بهر پزیشکایه تی، له پاش تووش بوونت، بو نه مه ی چاره ی خو ت بکه یه تی؟ به واتایه کی تاییه تی تر ئایا نه خو شی له خیزانه که ت دور ده خه یته وه، به سایه ی پی ره وی کردنی کی ته وای ده ستوره کانی زانستی ته ندروستی به وه؟ یا خود گه لیک جار خو ره (میکرو ب) له گه ل خو رشته دا ده خو یه تی و بی پرسه پزیشک دهرمان ده خو یه تی؟ ئایا خو ت له کاره ساتی لیک که وتن ده پار یزیت به هو ی پی ره وی کردنی یاسای تیه ره بوونه وه، که به پی برؤیت یا خود به تو تو مو ییل؟ ئایا نیستا بیرت له وه کردو ته وه که له بیری به کی په ک که وتوانه خو ت بیار یزیت، به هو ی پاره پاشه که وت کردنه وه بو نه و کاته

تهنگانه یه ی که له فرمانه که تدا نامینی؟... ئەمانه و گه لیکێ تر پرسیاریش له خۆت بکه و، به سه ر راستی و دل سو زی به وه وهرامی خۆیش ت بدهره وه.

تا کو ئ خۆیندووته؟ ئایا له پێره ی خۆینده واری خۆیندنگای دووه مین بوو یته وه؟ ئەگه ر له وان هیت که ئەو پێره و بی هت ته و او کرد بێ، هیچ گومان نی به که ره ژۆتیک له ره ژۆان نه وه ی پێویست بوو بێ بی زانی، زانیوته له پیش ده رچوونتدا له خۆیندنگاکه. ئایا ئیستایش هه مویت له بیر ماوه؟ گره وت له گه ل ده کم له بیرت نه ماوه!. ئەگه ر وا نی به پیم بلتی چه ند جار زانستی (جه بر) بیان ته ندروستی یاخود ده ستووری ئینگلیزی نووسینت به کار هیناوه؟... ئایا هیچ ره ژۆتیک له زانستگایه کدا خۆیندووته؟ ئەگه ر وایه چی له و ئ فی ر بو ی؟ هه تا چ ئەندازه به کیش نه ی فی ری بوویت، له ژیانندا به کارت هیناوه؟

من ئەم هه موو پرسیارانه ت له ده کم، که ره نگه بتسله ژیتن. بو یه کیان ده کم^(۱) که بزانی ت تا چ ئەندازه به کی که م ئەو ده ستوور و پیش بینی (نظرية) یانه که خۆیندووتن به کارت هیناون. جا چونکه که میان ت به کار هیناوه، به نا چاری ره ژۆریانت بیر چۆته وه. چونکه هه موو دم واین: ئەوه ی به کاری نه هینین له بیرمان ده چیتته وه.

ره وشت له خووه وه په یدا ده بی. ئەگه ر چاره نووس وا بوو که به دخوویی له سه ره تای ژیان هه وه ده ست پێ بکات، له ئەنجامدا ده ره چی. له راستیدا، ره ژبه ی به ره که ی ره وشتی کی ناپه سند هه مریکایی به کان ره وشتی خرابیان هه به^(۲).

چونکه له سه ره تاوه ره ژۆر خوویان به شتی خراپه وه گرتوه، پاشان نه یان تانویه خوو به شتی باشه وه بگرن، به هۆی به کار هینانی نه وه وه که فی ری بوون. لای شم وایه که خۆینده واران ی ئەم نووسراوه ناچار ده بن به شتی ره ژۆر له ره وشته کان یان راست بکه نه وه، بو ئەمه ی به زوویی سه رکه وتنیان له ژیاندا ده ست بکه و ئ. دوور نی به ناچار بن، سه ره له نو ئ ده ست بکه نه وه به خۆیندن. منیش چه ند که سیکی تی گه یشتوو ده ناسم، که ناچار مان سه ره له نو ئ ده ست بکه نه وه به خۆیندن. ره نگه له هه موو شتی ک گرانت ره بو ئەو پیاوانه نه وه بوو بێ، که خو بان له به نده بی خووه خراپه کان یان ره زگار بکه ن. ئەوه ی به وه ی که هه رچی بووه ته بنچینه بو ئەو خووه خراپانه، له بیر خو بان ی به نه وه، بو ئەمه ی دووباره له نووکه وه تی هه ل بچنه وه، له بابته تی تازه گه لیک بخوین و لیکۆلینه وه ی تیدا بکه ن، تا کو خوو

(۱) راستتر: بو یه ده یانکه م.

(۲) ئەم رسته یه ئالۆز و نادیاره، بو مان ساغ نه کرایه وه، له ئەسله که شیدا هه روا بوو.

بگرن به شتی چاک و به که لکه وه. به لام وا ده ره ده که و ئ که (چینی دوو ملیۆن) ده که پێویستی یان به م هه لگێر و وه رگێره سامناکه نی به. له گه ل ئەمه ی شیدا، به هه موو ره نگ، وا هه لده گری که نه هیلن ئەم که ره سه ته ته ر و تازه به یان له ده ست بچی، چه ندیان له ده ست بیت که لکی له وه ر بگرن. له راستیدا ئەگه ر فی ر بی چۆن که لک وه ر بگری، لهو شاره زایی به ی که هه یه تی، له بابته ئەو شارانه وه که تی یاندا گه وه بووه، هه ره ها له بابته ئەو شارانه وه که چوار لای ئەو شارانه یان گرتوه، ده توانی گه لیک هه لی تازه ده ست خو ی بخت بو ده ستکه وتنی فرمانی چاک، ره ژۆر زووتر له وه که له وه پیش به بیرتا هاتوه.

***

بام ئیستا بتناسیم به کچی کی تازه ته مه ن، که که لکی له خۆینده واری به که ی خو ی وه رگرتوه و، به کاری شی هیناوه، به لکو بو ت بیته نمونه یه ک و چاوشی له بکه ی. من ناویت پێ نا لیم. چونکه ئەگه ر ناویت پێ بلیم، ره نگه تووشی وه رس بوون بیته به ده ست لاره بێ کار و فرمانه کانی زانستگای (پرینستون) وه، که هه لکو تته سه ری و داوای شوو کردنی له بکه ن، به لکو که میک باری ژیان یان له سه ر سووک بی... که وای لی هت، بام وای دابینین، که ناوی (ماری ئان) ه... ماری ئان تازه له ته و او کردنی خۆینده واری دووه مین بوو بووه وه که ته نگوچه له مه ی ئابووری ئەم په ر و ئەوه پری ئەمه ریکای گرتبووه وه. ماری ئان له ژووره که ی مالی خو بان هه وه ده ستی کرد به سه رنج دانی ئەو ته نگوچه له مه یه. ره ژۆر به ره ژۆر سه بی ری ئەو گو رپرانانه ی ده کرد که به سه ریدا ده هات. به لام دانیش تته سه ر کورسی بزۆ، بام کورسی به که یش گه رم و نه رم بێ هه ره نه وه ی له ده وه شیتته وه، که له له شدا ئەو به شه ماندوو بکات، که له سه ری دانانیشی. ئەگه ر سه رت هه بی، بێگومان، ئەو دانیش تته ده به ی نیتته ژان. به لام ماری ئان وا هه لکه وتیوو که سه ری کی پر هۆشی هه بی. چه زی به وه نه ده کرد که هه موو ته مه نی خو ی له سه ر ئەو کورسی به بزۆ به خت بکات... له به ر ئەوه ره ژۆری پێ نه چوو، له ده ست ئەو جو ره رابواردنه وه رس بوو. ده سه تبه جی ده ستی کرد به گه ران به ناو شه قامه کانی شاری (نبویه رگ) دا، بو فرمان په یدا کردن. هیچ فرمانی کیشی نه ده زانی و نه کرد بوو. ته نیا بریتی بوو له ده رچوویه کی خۆیندنگای دووه مین، به کاری هیچ نه ده هات. وه ک فلچه یه کی ددانی کو ئی ره زیو بێ که لک بوو. ئەمه راسته، گه لیک خوا ست و ئاواتی هه بوو. به لام ئەو نه وه ی له خۆیندنگای دووه مین هه وه ده ست نه که وتیوو. ئەو خوا ست و ئاواتانه ی هی ده می کی کو ئتر بوون. هه موو دم له خۆیندا بوون ده گه ران.

ههروهه ماری دهستی کرد به لیکۆڵینهوهی کاروباری شاره‌که‌ی. هه‌ر چاوتیکی لێ کرد بوو به‌دوو چاو. له‌ نزیکیه‌وه، دووکانیکی بچووک هه‌بوو ئه‌مه‌ له‌ دووکانانه‌ بوو که‌ خاوه‌نه‌کانیان نزیکه‌ی سه‌د جوړ که‌لوپه‌ل ده‌فرۆشن، تا‌کو به‌ک دوو جوړیان به‌که‌لکی ژبانیان بیت. ماری دوو سێ جار پتر سه‌رنجی دایه‌ گۆشه‌ی رۆژنامه‌ له‌ناو دووکانه‌که‌دا، به‌چاو و به‌دل لێی کۆلییه‌وه و هه‌موو شتیکی لێ تیگه‌یشت. به‌چاوی خۆی ده‌یدی که‌ خاوه‌ن دووکانه‌که‌، هه‌موو به‌یانیه‌که‌ پانزه‌ رۆژنامه‌ بۆ فرۆشتن له‌سه‌ر میزه‌که‌ داده‌نی. بۆ ئه‌مه‌ی هه‌موو پاش نیوه‌رۆیه‌که‌ ناچار ببێ پینج رۆژنامه‌ له‌سه‌ر میزه‌که‌ هه‌لبگرته‌وه. چونکه‌ که‌س نه‌هاتوه‌ بیانکړی. جا چونکه‌ له‌ ژمیردا شاره‌زا بوو، تیگه‌یشت که‌ نرخ‌ی رۆژنامه‌ نه‌فرۆشراوه‌کان به‌کاو به‌که‌ ده‌هسته‌یتته‌وه‌ له‌گه‌ل سوودی هه‌موو رۆژنامه‌ فرۆشراوه‌کان که‌ ده‌ ژماره‌ بوون. سه‌یری کرد: دیواره‌کانی دووکانه‌که‌ په‌له‌ په‌له‌ و چلکن. میسه‌ رهنگ شین و بو‌ره‌کانیش له‌پاش سوورانه‌وه، ده‌نیشنه‌وه‌ به‌سه‌ر په‌پکه‌ شه‌کر و پونگه‌ و ده‌نکه‌ چیکۆلاته‌دا. خاوه‌ن دووکانه‌که‌یش، به‌رۆژی رووناک خۆی گرژ کردوه‌، سه‌رگوروشته‌ی بالبازانه‌ ده‌خوینیتته‌وه^(۱).

رۆژیکیان هه‌لیکی زێرینی ده‌ستکه‌وت، له‌ خاوه‌ن دووکانه‌که‌ چوه‌ پێشه‌وه‌ پیتی گوت: (گه‌وره‌م! تۆ پتوبستیت به‌یه‌کیک هه‌یه‌ فرمانه‌که‌ت بۆ هه‌لبسوورپین. وا من له‌ به‌رده‌ستتدام. له‌ راستیدا، دووکانه‌که‌ت تا له‌م شتیه‌یه‌دا بێ، شتیکی به‌جگار ناشیرینه‌. ئه‌گه‌ر تۆ دوو ئه‌وه‌نده‌یش زیانت لێ بکه‌وێ به‌زۆری نازانم. من شاره‌زاییم هه‌یه‌ که‌ مانگ له‌دوای مانگ چه‌ند زیانت لێ ده‌که‌وێ. ئایا ئه‌وه‌ نازانی که‌ هه‌موو رۆژتیک پینج رۆژنامه‌ت به‌سه‌ردا ده‌مینیتته‌وه‌، نافرۆشری؟ وا به‌م ره‌نگه‌ ده‌بینی که‌ من له‌ بابته‌ کاروباره‌که‌ته‌وه‌ زۆر شاره‌زام. من هیچت لێ ناخوازم ئه‌وه‌ نه‌بێ که‌ به‌یلتی کاروباری ئه‌م دووکانه‌ وایه‌ پیکوینیک به‌خه‌م. که‌ کوپ و کچی ئه‌م گه‌ره‌که‌ به‌ییتته‌ سه‌یری خۆی. هیچیشم لیت ناوێ بده‌یت ئه‌وه‌نده‌ پاره‌ نه‌بێ که‌ به‌شی دوو ژه‌م نان خواردنم بکات، له‌ هه‌موو رۆژتیکدا، به‌ناوی مزی فرمان بینینه‌وه‌. به‌لام له‌پاش وه‌رگرتنی کاروباری دووکانه‌که‌، سه‌دی سی سووده‌که‌یم لیت ده‌وێ).

چ پیاویک هه‌یه‌ له‌ جیهاندا، خواستی و به‌ریه‌رج بداته‌وه‌؟ ئیمپرۆ ئه‌و دووکانه‌ وایه‌ جوانی لیهاتوه‌ که‌ کرپاران پۆل پۆل رووی تیده‌که‌ن. ماری ئان کرپاری کیش ده‌کرد بۆ

(۱) به‌مانای: چیرۆکی پۆلیسی.

دووکانه‌که‌، به‌هۆی جوانی و کرده‌وه‌ شیرینی و زه‌یه‌کی خۆیه‌وه‌. به‌لام خاوه‌ن دووکانه‌که‌، هیشتا هه‌ر له‌سه‌ر خویندنه‌وه‌ی سه‌رگوروشته‌ی بالبازانه‌ی خۆی ده‌روات. له‌ راستیدا، ئیمپرۆ وای لیهاتوه‌ که‌ دوو ئه‌وه‌نده‌ی جارن له‌و سه‌رگوروشته‌ی بخوینیتته‌وه‌. ئه‌وه‌یش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ فرمانی بۆ نه‌ماوه‌ته‌وه‌ بیکات. چونکه‌ ماری ئان یارمه‌تی ده‌دات ژینیتیکی باشتر بژی به‌نرخیکی که‌متر. ماری هه‌موو فرمانه‌که‌ی گرتۆته‌ ئه‌ستۆی خۆی، بێگومان ئه‌نجامی ناگات به‌وه‌ی که‌ رۆژتیک له‌ رۆژان، بیه‌تته‌ خاوه‌ن سامان، به‌لام هه‌ر چۆنیک بێ، ژینیتیکی خۆش و ئاسوده‌ی بۆ خۆی پیکه‌یناوه‌، که‌ ئه‌وه‌یش به‌سایه‌ی تیگه‌یشتوویی و دل‌باشی خۆیه‌وه‌یه‌.

ناخۆ له‌به‌رچی که‌ من پایه‌یه‌کی وایه‌ بلند ده‌ده‌م به‌ماری؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ گوزه‌رانیتیکی خۆشی ده‌ست خۆی خستوه‌، به‌هۆی گرتنی رینگای راسته‌وه‌. له‌ نزیکترین شوینته‌وه‌ ده‌ستی پێ کرد. خۆی شاره‌زای کاروباری شاره‌که‌ی خۆی کرد، له‌ هه‌موو سووچیکه‌وه‌ باری خۆی لێک دایه‌وه‌. پاشان که‌لکی له‌وه‌ وه‌رگرت که‌ ده‌یزانی. به‌لێ که‌لکی وه‌رگرت له‌وه‌ی که‌ ده‌یزانی. نه‌چوه‌ خه‌و و ئه‌ندیشه‌وه‌ که‌ رۆژتیک له‌ رۆژان بیه‌تته‌ لاساییکه‌ره‌وه‌یه‌که‌ له‌ ئه‌ستیره‌کانی (هۆلی و د). ده‌ستی نه‌کرد به‌راز و گله‌یی له‌ به‌ختی خۆی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ له‌ شاری نیویۆرکدا فرمانیتیکی وای ده‌ست نه‌که‌وتوه‌ که‌ چه‌فته‌ی سه‌د دۆلار به‌خاته‌ گیرفانه‌کانیه‌وه‌. به‌لام له‌ شوینی خۆیدا ده‌ستی کرد به‌فرمان. بێجگه‌ له‌وه‌ ره‌نجیسی دا و تیکۆشا. ئه‌مه‌ راسته‌ نه‌که‌وته‌ سه‌ر گه‌نجینه‌ی ئه‌لماس، ره‌نگه‌ تا ده‌یشمینی نه‌که‌ویتته‌ سه‌ری. به‌لام له‌ پیناوی زێر دۆزینه‌وه‌دا ئه‌وه‌نده‌ی زه‌وی هه‌لکه‌ندوه‌وه‌ که‌ به‌شی ژینیتیکی ئاسوده‌ پاره‌ی بۆ په‌یدا بکات.

***

کۆکردنه‌وه‌ی وتار و بابته‌ی زانیاری به‌که‌لکی تر، له‌گه‌ل به‌ش به‌شکردنیاندا، زۆر یارمه‌تیت ده‌ده‌ن که‌ خوی ریکوینیک خستنی زانیاریت پێ بگرن. به‌لام هه‌ر ئه‌مه‌ به‌س نییه‌. پتوبسته‌ له‌ سه‌روو هه‌موو شتیکه‌وه‌ بێر له‌وه‌ بکه‌یتته‌وه‌ که‌ ده‌بخوینیتته‌وه‌. پاشان کۆی بکه‌یتته‌وه‌ و به‌ش به‌شی بکه‌یت. ده‌بێ له‌ بێرکردنه‌وه‌یشدا قوول بێ. چونکه‌ ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ زوو به‌زوییه‌ی که‌ ده‌ته‌وێ له‌ ژباندا ده‌ستت بکه‌وێ، به‌کێک له‌و شتانه‌ی که‌ پتوبستیتی ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌دوای (روو تیکردنی گشتی) دا بکه‌ریت و چاوی تێ بیری. له‌ راستیدا، که‌م که‌س هه‌یه‌ په‌ی به‌گرنگی شاره‌زابوونی ته‌واو بیات، له‌ بابته‌ ئه‌و گۆران و گه‌شه‌کردنه‌وه‌ که‌ رۆژگار ئیمپرۆ له‌ هه‌موو رۆژتیک زۆرتر پێشکه‌شی مرۆقواری ده‌کات

له گهڙ ٿو هه له تازانه دا که بابه تی کون له ناو دهبن و گهمه یشی پی دهکن. ته ماشای گورانی کاروباری ناو شاره کهی خوت و جیهان بکه.

هه موو ده میکیش له ببرت نه چی که مرؤث ٿاره زوو دهکات له سه ریسته و خوشگوزهرانیدا بژی. هه موویشمان و امان لیتهاتوه که پاره و تواناییمان که متر بهخت بکهین له پینا و ٿو شته باشاندا که هز دهکین دهستان بکهون. ٿه وسا ٿه گهر بی فرمان بیت، هه لت له دست ناچی بو فرمانکردن. ٿه گهر له تنگانه یشدا بیت هه لت له دست ناچی که ژبانته به پیتتر و پر سامانتر بکهیت. هه دوو چاوت باش بکه ره وه. هه ره ها باشیش گوئی بگره. بوٿ دهرده که وی که جیهان بانگت دهکات. بهختیش ده بی به یارت. ٿه مه یشته و با بو جیهه چی ده بی، که هه موو رؤژ، رؤژنامه کان بخوتیتته وه، به و جوړه ی که پیتشانم دایت. به لام ده بی چی بکهیت تا (روو تیکردنی گشتی) بدؤزیتته وه؟.

***

له لایهک له لا ناوازه کانی (ثاقینوی پینجه م) له نیویورکدا شوټنیک ته رخان کراوه بو کهول فرؤشتن. خاوه نه که ی به دوو ریبنی و کار دروستیبه وه ناوبانگی دهرکردوه، له بابهت ٿو پؤشه نیبانه وه که له که شی دوا پیدا دهبن به باو. له راستیدا ٿم کهول فرؤشه دوو ریبنه، له هه موو جارتیکدا، ٿه مه نده زؤر زانی و شاره زایی نواند بو، ٿه وانه ی له پیشه دا به ریبه ره کانیان له گهڙ دهکرد، سه ریان لپی سوږ ده ما. چهند سالتیک له مه وه بهر، به ریبه ره کانیکه ره کان سه ریان کرد و له ثاقینوی پینجه م به مهندي و زرنگیبه وه چهند کهولټیکی ناوازه له خوټه وه دفرؤشی. ٿو کهولټه ناوازه ی به نرخیکی و ا تیده گه یشته، کابرای خاوهن کهولټ، که وټوټه تنگانه به کی گرنگی سه رمایه داریبه وه. له گهڙ ٿو یشدا ٿو بارمته انه ی که له بانکه کانداینا بوون، وایان پیتشان ددها که ٿو له دهولټه مهندي و خوشگوزهرانیدایه. له وساوه بازرگانه زیره که کان په بیان پچ برد که له جوولانه وه که پیدا پازټیک هه به نایزانن. وایاره کابرا چه واشه کردنټیکی گه و ره ی به دهسته وه به. له گهڙ ٿو یشدا رؤژگار هات و رؤژگار چوو، به لام نه راز دهرکهوت، نه چه واشه کردن هه ٿو شاهیه وه. ٿه وهنده ی تر سه ریان له کاروباری ٿو کابرایه سوږما. نو سه ره کانی لاپه ری جلوبه رگ که له گؤڦار و رؤژنامه کانداینا نووسی، به سه ریاندا تینه په ری که سه رنجیان له دلټاندا نه خش بکن، کاتټی که دهیان بینی زؤر به پتچوپه ناوه وهرامی ٿو پرسیارانه ی ددها وه، که له بابهت جلوبه رگی پاشه رؤژه وه لیټیان دهکرد. خوئی و پیتشان ددها ناشی و نه شاره زایه. که چی هه موو که س ههستی به وه دهکرد که زؤر شاره زایه له و بابه تانه وه.

له وانه ی که به تنگ کاروباری پؤشه نیبانه وه، زیره که کانیان، دهستیان کرد به سه رنج دان له بهر زکردنه وه ی نرخی کهولټ له م په ر و له و په ری جیهاندا. به سه رسورمانټیکی زؤره وه بوټان دهرکهوت که چهند که سټیک، نه دیو و نه ناسیو، به نرخیکی به رزه وه کهولټی ریټوی رهش دهکرن. ٿم دهنگه له پارسیشدا بلاو بو وه. له هه موو لایه کدا بلاو بو وه که کهولټی ریټوی، ده بیته پؤشه نی باوی که شی دوا بی. ته ماشات دهکرد هه موو که س ٿو جوړه کهولټی داوا دهکرد. ثافرتهانی چینی بلندیش و ا گه شکه داری کهولټی ریټوی بوو بوون، ثاخیان ههڙ دهکیشا بو ٿه وه ی چاویان به بینی ٿو کهولټانه روون بیتته وه.

به لام کهولټی ناوازه ی رهش له کوئی بهینن؟ له پر ٿه مه ٿاشکرا بوو! هاورټیکه مان که له دوو کانه که پیدا بوو، له ثاقینوی پینجه م له شاری نیویورکدا، هه رچی کهولټی باشی ریټوی هه بوو به نرخی گران کریبونی. به کیټک له نو سه رانی لاپه ره کانی به رگ و پؤشه نی له هاورټیکه مانی پرس ی بوو، که چی بوو خست سوویه سه ر ٿه وه ی سالتیکی ته و او به دوا ی کهولټی ریټوی رهشدا بکه ری، بو ٿه مه ی بیان کړی؟ ٿو ویش به زرده خه نه به کی پر له رازه وه پیتی گوتبوو: (زانینی ٿه وه زؤر ٿاسانه. به وردی ته ماشای (روو تیکردنی گشتی) م دهکرد له بابهت پؤشه نی کراسه وه. پاشان سه رنجم دا له هه موو جوړه کهولټیک، بو ٿه مه ی هی و ا بدؤزمه وه، که رهنگه که ی له گهڙ رهنگی قوماشی باو و ٿو کراسانه و چینه کانیاندا رټیک بکه وی. ټیتر بو من زؤر ٿاسان بوو که بکه مه ٿو ٿامانجه، که له کهولټی ریټوی رهش به ولاره، هیچ کهولټیکی تر له گهڙ باوی کراسی نوټدا رټیک ناکه وی).

کابرای رؤژنامه گهر ٿه وهنده پیکه نینی هاتبوو ددانه کانی دهرکهوتبوون...

- (به ټی به شتیکی ٿاسانی داده نی ٿو که پنه و به پنه به ی که لیټکولټینه وه که ی بیست سالتی ته و او بخایه نی. بیټجگه له ویش سه رچلیبه کی راوکه رانه یش که ٿم په ر و ٿه و په ری ٿه و روپا بگریته وه له پینا و لیټکولټینه وه ی گه شه کردنی پیسه سازی چینیاندا هه ر به ٿاسان داده نی!... ٿی لای تویش ٿاسان نیبه؟ وهک پیتشینی ٿه نشتاین؟!...).

***

ٿم کهولټ فرؤشه، ته مهنی خوئی بهخت کردوه له لیټکولټینه وه ی جوړه کانی چنراوه کان و شیوه و رهنگیاندا. ٿه میش نهک له بهر خوټان به تنیا، به ټکو له گهڙ به راورد کردنیاندا له تهک ٿو جوړه کهولټانه دا که ناسراون له بازاری بازرگانیدا. هیچ له ودها گومان نیبه، که لیټکولټینه وه ی و ا قوولټ هرکیکی به جگار گرانه. به لام ٿو، باکی نه بوو له ماندوو بوون.

دهیوست له سهر بنچینه په کی باش، ژبانی خوی د امله زړینتی. سهریش کهوت. له سامانیش به ول او هتری دهست کهوت.

رهنګه هه ناسه په کی درژ هه لیکیشی و پیتم بلتی: بۆچ ده ته وئ ئەم ئه رکه گرانه بڅه مه سهرشانی خوم؟ منیش بویه کاشتی وات لی داوا ده کهم چونکه ده زانم که دوزینه وهی (روو تیگردنی گشتی) پیش هه موو شتییک به ختکردنی فرمیسک و خوتن و کاتیکی درژی ده وئ له گه ل ره نجی شاندا. له راستیدا (روو تیگردنی گشتی) ت، بۆ ده رناکه وئ له و کوره دا که لی کولینه وهی تیدا ده کهیت، وهک پاداشتییک نه بی که له بهرامبر نازاریکی بی پرانه ودا پیته درا بی. ئەم کاروباره پیوستی به بلیمه تیبیه کی بی هاوتا نییه. بۆ ئەمه ی بهم سامانه نازداره بګهیت، ئەوه ندهت بهسه که نیاز و توانایی له خوتدا کۆکه یته وه. بۆ ئەمه ی ئەو سهرکه و تنه ی هه موو ده مه یشت دهست بکه وئ، هیچی بی ناوئ جیبه جیبی بکهیت، ئەوه نه بی که له هه موو ژبانندا تاکه جاریک ئەو روو تیگردنه گشتییهت، به دروستی دهستگیر بیته.

ژبانیان بۆ چ له ناخوښه؟

- چونکه زۆرتر له پیوست هۆگری دهین.
- چونکه هیچ کاتیک ته رخان ناکه بۆ یاریکردن.
- چونکه پاره کۆ ده که نه وه و هوشیان برسی ده کهن.
- چونکه بروایان وایه که به بی سامان کامه ران نابن.
- چونکه خویمان بهخت ده کهن له پینا و ره وشت و خوی نه گورر او دا.
- چونکه فیر نه بوون به هونه رمه ندییه وه خوښی له کاروباری رۆژانه ی ژبان وهر بګرن.
- چونکه له بالاخانه ی ههستی مروفایه تیبیاندا ناژین، له ژیر خانه که پیدا ده ژین.
- چونکه دۆسته کانی کونی خویمان له دهست چوو، نهیشیان په رژا دۆستی تازه بګرن.
- چونکه خوویان به وهرگرته وه گرتووه، نهک به به خشینه وه.
- چونکه یان تاوړ بۆ پاشه وه ده ده نه وه، یان روو بۆ پیشه وه ده کهن. خوښگوزهرانی ئەو کاته ی تیبیدان له دهست خویمان ده دن.
- چونکه ریزی ته وای ئەوه ناتوان بګرن که هه یانه. ئەوه ییش له بهرته وهیه که چاو هه لده هیتن بهو که سانه دا که له خویمان زۆر تریان هه یه.

چیت پی ده کړی بیکه و تیکه لی مروف به

5

چیت پی ده کړی بیکه. دهیشتوانی له وه زۆرتر بکهیت که به بیرتدا دیت. ئەو شاره زایبیانه ی هه ته به کاریان بهینه. له وه نده ی به بیرتدا دیت، شاره زاییت زۆرتره. رهنګه هیچ رۆژیک رسته یه کت بۆ ئەو شاره زایبیانه ت نه نووسی بیته وه. وا دیاره خوښت هیشتا نه ناسیوه. که واته ئەو رسته یه بنووسه روه و که لکی لی وهر بګره. له رسته که دا ناوی ئەو فرمانانه مه نووسه که به بی تیکوښانی مه ردانه نه بی نه توانی بیکهیت. ته نیا ناوی ئەو فرمانانه ی تیدا بنووسه که ده توانیت به ئسانی و زرنگی و له سه ر خو بییه وه بیانکه یته. کامانه ن ئەو کار و فرمانانه ی ده توانیت جیبه جیبان بکهیت؟ له چ کاریکدا ده توانیت هونه ر بنوینی به ئەندازه یه کی وا که کار له دلئ خاوه ن فرمان بکهیت؟ نایا تو له ناشییه خو پرییه کانی، یان له فرمانبازه کان، یاخود له خاوه ن پیشه کان؟ نایا خوښی له وه دا ده بینی که هونه رمه ندییه کهت بنوینی، یاخود هونه رمه ندییه کهت به ئسانییه وه ده نوینی و خوښی لی وهر ناګریت؟...

یاخود به گران پیته ده نوینتی، وهرست دهکا و دلئشت ته نگ ده کات؟ به چه ند شیوه ده توانیت نانی خوت پیدا بکهیت؟ لام وایه هه ر لاویک ته مه نی که یشت بیته هه ژده سالان و نه توانی پینج فرمان یاخود پیشه سازی وا به جی بهینی که موچه ی بۆ برپریتته وه، ئەو لاه لاویکی بی ده سه لات و ناشییه. دیاره نه خوښ و په که که و ته کان له م قسه یه به درن. هه ر که سیکیش بتوانی ده فرمان له مانه بکات، به مروف قیکی ئاسایی داده نری. به لام ئەوی بتوانی بیست فرمان بکات، ئەوه شایسته ی سهرکه و تنه له ژباندا. به لای که مه وه خوت قال بکه له دوانزه هونه رمه ندیدا، به ئەندازه یه کی وها که بتوانیت له بهرچاوی هه مووان بیان نوینی. کاتی که داده مینی بۆ کاریک بیکهیت، سهیری رسته ی هونه رمه ندییه کانت بکه بیگومان له وه هونه رمه ندییه دا به کیکی هه ر تیدا ده بی که بتخاته سه ر ئەو فرمانه ی که بۆی دامای. له بیرت نه چی هه ر کاتیک هه لت دهست کهوت ئەم هونه رمه ندییه ی خوت پیشان به دیت. مزی رهنج داوا مه که، تاکو ده یچه سپیته دلئ هه مووانه وه که نه وهی ده لئی ده توانم بیکه م، توانییت هه یه بیکهیت. به لام خوت بیاریزه له فیشال کردن و خو هه لکیشان. وازیش بهینه له پیشاندانی نیوه هونه رمه ندی. له سه د حه فتا و پینج هونه رمه ندی ئەم رۆژانه خرابترن له وهی که هونه رمه ندی هه ر له ئارادا نه بوایه. به ربه رکهانی به جګار توندوتیژه له نیوان خاوه ن هونه ره پسپوره کاند له مروف به دواوه کهس

له خاوهن فرمانه كان نادۆزیتتهوه، كه بهچینی یه كه مینی هونه رهنه ندان و پسرپوران نه بی، كار و فرمان به كهس نه سپیرن. كه هاتوو بۆ ههر فرمانیک زۆرتتر له یه كیتك، بهلكو له سی كهسهوه تا ده كهس وهك زۆرجار روو ده دات، خوڤانی بۆ بكوتن، ئیتر بۆچ خاوهن فرمانه كان كاتی خوڤان به فیرۆ بدن له گه ل تاكه كانی چینی دووهم و سیتیبه مدا؟

هیچ گومان نییه له وهدا، كه ئهوانه ی زیره كن، تیکرا، لهوانه ی نازیره كن، زۆرتتر ده توانن پشت به خوڤان به سه ستن. ئه و زیره كانه ی ئاره زووی تاییه تی زۆریان هه یه، ده توانن له ته نیابیدا دایان بركیته نه وه. زۆرجاری وا هه به پیتویستیان به یارمه تییبه کی ئه م و ئه وی زۆر نییه. جارن ئه و جوړه مرۆفه ته ریکانه، كه م بوون. ده یان توانی له جیهانیکی پر هه لدا كه مرۆقیان بانگ ده كرد بۆ لای خوڤان و مرۆقیش ئاگای لییان نه بوو، خوڤان به نه پیتشه وه. به لام ئیمرو و نییه. له ههر كۆرپكدا بته وی پیتش بکه وی، ده بی له م جیهانه ی ئیمروماندا كه تیتیدا ده ژین، چاوت بکه وی به و كه سانه ی كه پیتویسته بیانینی.

به لام نه و كه سانه كین، كه پیتویسته بیانینی؟

ئهوانه به جوړپکی تیکرای، ئه و كه سانه نین كه خاوهن به زموره زم و دیوه خانه و كۆمه لی خودا پیتدان. پیتویست نییه لهوانه یش بن كه له فرمانه واییدا پایه یه کیان هه بی. ئهوانه ئه و كه سانه ن كه له گه ل ئاره زوو و ئاواته كانندا ریک ده كه ون. ئه گه ر ده ستت كرد به لیکۆلینه وه ی پیتشه سازی رادیۆ، وا به جتیبه كه ناسیاوی له گه ل ئه و مامۆستای فیزیابه دا په یدا بکه یه كه له نزیکترین زانستگای شاره كه ی خۆته وه یه. ئه گه ر خۆت خه ریک كرد به په روه رده كرنی مریشكه وه و، ویتت قه له و تر و به هیلکه تر بن، وا پیتویست ده كات گه شتیکی بۆ بکه یه بۆ زانستگایه کی كشتوكالی دوور، بۆ ئه مه ی بیروباوه ری مامۆستای په له وه ری مالی له و بابه ته وه تیبگه یه. ئه وه ی پیتویست بی، هه موو ده م، ئه وه یه كه ناسیاوی له گه ل ئهوانه دا په یدا بکه یه كه شاره زای ئه و كار و فرمان و پیتشه یه ن كه ده ته وی خۆتی پیتوه خه ریک بکه یه. هه روه ها له گه ل ئهوانه یشدا كه ناویانگیان ده ركردوه بۆ ئه مه ی له پاشدا یه ك به یه کیان بیینی و له زانست و شاره زاییان كه لك وه ریکری.

پهنگه هه ره گه وه چاكه ی زانستگاکان ئه وه بی، كه ماوه به شاگرده كان ده دن كۆبینه وه له گه ل پسرپوره به ناویانگه كانی هه موو جوړه زانستیکدا. چاكه ی دوا ی ئه ویش ئه وه یه كه ده توانی له گه ل هاوړپیکانندا تیکه لی بکه ی كه هه موو وهك تۆ لاون و خه ریکن له زبانیاندا رینگا ده برن بۆ ناو ده ركردن و سامان پیکه وه نان، له بابه ت ئه و پیتشه یه وه كه تۆ

ده ته وی بیگری. له راستیدا شار ی گه وه له مه دا له شار ی بچووك چاكتره. له وه دا بابه تی زانست و فیربوون پتره. له راستیدا تۆ پیتویستیت به مه شقكردن هه یه له و زانسته دا كه ده ته وی فیری بی، یاخود له و پیتشه سازیبه دا كه ده ته وی نانی پی په یدا بکه یه. ئه م جوړه مه شق كرنه یش پیتویستی به وه هه یه كه ئاگات له گیروگرفتی فرمان و پیتشه كه ت بی و تیکه لی له گه ل پیاوه كانیاندا بکه یه. ئه مه راسته كه تۆ ده توانیت زۆر شت به تیکۆشینی خۆت فیر بی، به لام زۆر بابه تی تر هه یه له گۆران و گه شه كرنی زانست و پیتشه سازی، ده بی حه فته به حه فته و رۆژ به رۆژ لییان دوور نه كه ویتته وه. ئه مه یشت كاتیك بۆ ده چیتته سه ر، كه ناسیاوی له گه ل ئهوانه دا په یدا بکه یه كه سه ركه و توی ئه و كۆره ن. هه روه ها تیکه لییشیان له گه لدا بکه یه. بام ئه وه یش له پیتنا و وه رگرتنی زانیاریبه كه یاندا بی، پاشان بۆ كه لك وه رگرتن له ده سه لاتیان. لایشم وایه كه دۆستایه تی خاوهن ده سه لات زبانی نییه. له راستیدا، تاقیکردنه وه ی زانستی ده ری خستوه، كه به خت له ده ستكه وتنی فرمانی په سندا به پیتی ئه م شتانه ی خواره وه به:

۱- ژماره ی دۆسته كانت.

۲- ژماره ی دۆسته كانی ئه و دۆستانه ت.

۳- ئه ندازه ی یارمه تیدانی هه ر دۆستیک له و دۆستانه ت.

۴- ژماره ی ئه و كه سانه ی كه هه ر دۆستیک له دۆسته كانت كاریان تی ده كهن.

هه روه ها له و لیکۆلینه وانده دا كه له یه كیتك له خاكه یه كگرتوه كانی ئه مه ریکادا كراون، ده ركه وتوه، كه له هه ر ده لاویکی بی كار و فرمان، حه وت لاوی فریان به سه ر هه یچ كلتیسسه یه كه وه نییه. هه روه ها له گه ل هه یچ یانه یاخود ریکخراویکی كۆمه لایه تیدا ئاشنایه تییان نییه. هه موویان له مال ده خزین به ته نیایی. تیکه ل به كه س نابن. له گه ل كه سیشدا گفتوگۆ ناكهن. ئه م جوړه ته نیاییه، ده ردیکی گرانه، بۆ ئه م ده مه ی تیتیدا ده ژین ده ست نادات. لهوانه یه كه نه هیلتی خاوه نه كه ی سه ر بکه وی، مه گه ر زۆر بلیمه ت بی. جا له بهر ئه وه به پیتویستی ده زانم كه رینگات پیتشان بده م ئه گه ر لهوانه ی كه بییر له وه ده كه نه وه چی بکه ن بۆ ئه مه ی فرمانیکی باشیان ده ست بکه وی-ماوه ی ده سه لاتی خۆت دیاری بکه:

- چهند دۆستت هه یه؟

- هه ر یه كی له و دۆستانه ت چهند دۆستیان هه یه؟

- تا چ ئه ندازه یه كه ئه و دۆستانه ت راهاتوون یارمه تیت بدن؟

له گه ل خۆت سه ر راست به. ئه گه ر خۆت دی كه موکوپیت هه یه له كۆری دۆستایه تیدا، هه ر وا بزانه كه جهنگاوه ریکی و ده چیته كۆری شه ره وه، به لام چه كت نییه!

نوسه‌ری: پزیشک ولیهم والش

* پشت به‌خۆبه‌ستان هه‌زار ئه‌وه‌نده‌ی هه‌ست به‌که موکوورپکردن چاکتره...

* ئه‌م جوژه هه‌سته، زیره‌کی و تواناییت کهم ده‌کاته‌وه...

* ژیان له‌تۆ و له‌هه‌موو نه‌خۆشپکی تر تال ده‌کاته...

ئهم نووسراوه، به‌دل بخۆینه‌ره‌وه و تا سه‌ریش له‌وه‌رده‌هه‌کاره‌گه‌ره‌خۆت‌پزگار بکه...

له‌پزیه‌نووسراوانی زانستی خۆناسین. سالی: ۱۹۶۴

پیشه‌کی

زۆرجاری و اهه‌یه، هه‌ستکردن به‌که موکووری، له‌لاوه‌کار ده‌کاته سه‌ر سروشت و، په‌وشت و، کامه‌رانی و سه‌رکه‌وتن له‌ژياندا. چهند سالیکیش له‌مه‌وپیش زاناکان، له‌م کاره‌گه‌ری هه‌ستکردن به‌که موکوورپیه، تیگه‌یشتن. به‌لام (ئه‌لفرید ئه‌دلهر)ی پزیشک و زانای خۆناسینی نه‌مه‌سی و باوکی زانستی خۆناسینی تاکوته‌را،^(۱) له‌پیش هه‌موو که‌سی‌کدا، گرنگیی ئه‌وه‌ست پیکردنه‌ی خسته به‌رچاو و، به‌لگه‌یشی دۆزییه‌وه که په‌لوپۆی زۆر لی بۆته‌وه. ئیتر له‌وساوه، ئه‌م بابته، که‌وته ناوه‌وه، بۆ لیکۆلینه‌وه و تیگه‌یشتنی. گه‌لیک نووسراویشی له‌سه‌ر نووسرایه‌وه. له‌راستیدا (هه‌ستکردن به‌که موکووری) یاخود (گرپی که موکووری) وای لی هات که بیته نه‌خۆشیه‌کی ناسراو، هه‌ر له‌زوه‌وه به‌شیک زۆر له‌سه‌رکرده‌کانی بیروباوه‌ر، لی دواون و له‌سه‌ریان نووسیوه‌ته‌وه.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا که ئه‌وانه‌ی به‌زمانپاراوی و درێه‌پیدانه‌وه، له‌باره‌ی (گرپی که موکووری) یه‌وه قسه‌ ئه‌که‌ن، یه‌جگار زۆرن، به‌لام گومانی تیدایه، که قسه‌کانیان له تیگه‌یشتنیکی ته‌واو به‌واتایان و په‌ی بردنیک پوخته به‌گرنگیانه‌وه بی... جا له‌به‌ر ئه‌وه، پتویسته ئه‌م گرپی به‌ته‌واوه‌تی لیکۆلینه‌وه‌ی تیدا بکری، تا له‌هه‌موو سووچیکه‌وه شاره‌زایی تیدا په‌یدا بکری و راستیه‌که‌ی ده‌رخری.

هه‌موومان په‌ییمان به‌وه بردووه^(۱) که ژیان بریتیه له‌وه‌نجدانه بی برانه‌وه‌یه‌ی له‌پیناو گه‌یشتن به‌کامی خۆماندا ده‌یده‌ین. هه‌روه‌ها په‌ییمان به‌وه بردووه که بازرگانیه‌ی ژیان، تایه‌ت، له‌گه‌ل رۆژگادا، په‌له‌په‌ل و گرتی تیده‌که‌وت. هه‌روه‌ها رهنجدان له‌پیناو ده‌ستکه‌وتنی نانی رۆژانه‌دا، به‌ته‌نیا نایه‌ت به‌تینتر و سه‌ختتر و پر گه‌روگرفتتر ده‌بی. که‌واته، ئه‌گه‌ر به‌مانه‌وی به‌دلکی پر هیواوه‌بچینه‌کۆری ئه‌م به‌ره‌ره‌کانیه‌وه، یاخود ئه‌گه‌ر به‌مانه‌وی وه‌ک زۆریه‌ی که‌سانی تر، ئیمه‌یش خۆشی له‌گیان و سامانی ناوژیان بیین، و چاک و به‌جیه‌که ئیمه‌یش خۆمان بخه‌ینه‌رێه‌ی ئه‌وانه‌وه و له‌گه‌ل ئه‌وانیشدا له‌یه‌ک بارستاییدا بژین. به‌لام ئه‌گه‌ره‌هاتوو - له‌به‌ر بی به‌ختیمان - له‌وانه‌جیاواز بووین، یاخود جوئ بووینه‌وه؛ یان وامان هاته‌پیش چاو، که جیاوازی له‌وان، یان لیسان جوئ بووینه‌ته‌وه؛ سا له‌هه‌ر روویه‌که‌وه بی، ئه‌و کاته ئیمه له‌باریکی ناله‌بارداین و ناهه‌موار. په‌نج و کویره‌وه‌ریمان زۆرتتر ده‌بی بی، ئه‌و ئه‌رک و ئازاره‌یش که له‌پیناوی گه‌یشتن به‌ئانجاماندا ده‌بخه‌ینه‌سه‌ر ئه‌ستۆی خۆمان، تووشی سه‌رنه‌گرتن و هه‌ناسه‌ساردی دی. هه‌روه‌ها دووریش نییه که تووشی خه‌م و خه‌فه‌ت و دلته‌نگی بیین، به‌هۆی ئه‌و سه‌رنه‌که‌وتن و سه‌رگه‌ردانییه‌مانه‌وه که خۆی ده‌دات له‌که‌سایه‌تیمان و سه‌ربلندیان بریندار ده‌کات، یاخود به‌هۆی ئه‌و ترسه‌وه که ده‌یکه‌ین له‌ده‌ستنه‌که‌وتنی ریزگرتنی که‌سانی تر.

ئه‌وه‌یش ئاشکرایه که که‌س نییه‌بتوانی هه‌موو شتیکی ده‌ست بکه‌وی، یان بتوانی هه‌موو فرمانیک به‌باشی راپه‌رینی. هه‌روه‌ها که‌سیش نییه هیچ شتیکی پی نه‌بریته سه‌ر. ئیمه‌یش، زۆرجار دراوه به‌گوتیماندا که یه‌کسانی له‌ناوه‌ند نه‌وه‌ی ئاده‌مدا، به‌خششیکی سروشتیه، هه‌ر له‌مندالییه‌وه پیدان ده‌دات که‌چی له‌راستیدا، ئه‌م یه‌کسانییه، چ له‌باره‌ی زنگکارییه‌وه بیت، چ له‌هه‌ر باره‌یه‌کی تره‌وه بیت، رووی نه‌داوه و روویش نادات. ته‌نیا ئه‌وه‌ی لی ده‌رچی که له‌ماوه‌یه‌کی زۆر که‌می تافی سه‌ره‌تایی مندالیدا ئه‌و یه‌کسانییه هه‌یه، ئیتر هه‌ر کامیکمان بگرت دپته به‌ر رووی ئه‌م راستیه: که هیچ کامیکمان له‌یه‌کتر ناکه‌ین نه‌له‌زیره‌کی و تیگه‌یشتندا، نه‌له‌چالاکي و

(۱) به‌مانا: ده‌رکمان به‌وه کردووه.

(۱) علم النفس الافراد.

تواناییدا. ئەمەیش جاری وا هەیه بۆ هەموومان باشه، جاری وایش هەیه بۆمان باش نییه.

جا لەبەر ئەم هەموو جیاوازییانه که تا سەر نابڕیتنەوه، هەرۆها لەبەر ئەوه که هەر له مندالیمانهوه، دەمانهوی بەدل، له چینی ناوونجی مەرۆف بەرزتر بینهوه و، له سەرۆو ئەوانهوه دابنرێن... جیتی سەر سوپمان نییه، که هەر کامیکمان بگریت، سەر دهمپکی وای ههبووه، که تا ئەندازهیهکی گهوره، به ئازاریکی زۆرهوه ههستی بهوه کردووه، که زۆر به رهه لست له بهردهمیدا پهیدا بووه، ناهیلن پیتش بکهوئ، هەرۆها زۆر شتیش ههیه دهستی ناکهوئ، چونکه له هیز و تواناییدا نییه دهستیان بخات. ئەم بێرکردنهوانه، ههموو دەمه دهینه سەرچاوهی دلتەنگی و خه موخه فهت. چونکه ئەو به رهه لستانه ناهیلن به کامه کانی خۆی بگات، پاشه جار وا دیته پیتش چاوی که له جارێ سووکتری لئ هاتووه، یاخود له لای ئەم و ئەو که مەتر پیتزی لئ دهگیرئ. له راستیشدا، ئەمه زۆر شتیکی ئاساییه، که ههموو کهس له که موکوورپی خۆی تی بگات. ههواداریشین که له مەهولا ئەوه دهریخهین، که کهس نییه بئ که موکوورپی بیت، هیتشتا کهسی وایش پهیدا نهبووه، که ژینی، به جووتیک له جوړه کانی که موکوورپی، به چاک یان به خراب کاری تی نه کرا بئ.

ئەو شتانهیش که ههستکردن به که موکوورپی لئ پهیدا ده بئ، زۆر بابتهی له یهک جیاوازی. پهنگه: ههستکردن به که موکوورپی به هۆی که موکوورپی به پهیدا بوو بئ. که له هۆش یان له لهش یان له بیروباوهی یاخود له کۆمه لایه تیدا دهرکهوتبئ. ماوهی کار تیکردنی ئەم ههستهیش له بیروباوهی مەرۆقه که و رهوشتی و که سایه تی و سهرکهوتنیدا له ژیانیدا بنده به گه لئ هۆوه. هه ره گرنگه که یان ئەوهیه که چهند: دهروونی پیتی دهروورژئ یاخود دهرۆشئ، ههروهها ئەوهیه که تا چ ئەندازهیهک دهروونی له گه لئ ئەوهسته دا ریک ده کهوئ و دهسازئ.

دوور نییه که ئەم ههسته، له که موکوورپی به راسته قینهی واوه پهیدا بوو بئ، که له بهرچاوی نه خو شه که خۆیدا، ههروهها له بهرچاوی کهسانی تریشدا به که موکوورپی به کی گرنگ دانرا بئ. یاخود له بهرچاوی کهسانی تر دا، به که موکوورپی به کی پرپووج، به لام له پیتش چاوی خۆیدا به که موکوورپی به کی گرنگ دانرا بئ ئەمه له لایه کهوه، له لایه کی تریشهوه: زۆر جاری وا ههیه، که مەرۆقه که به تهنگ به رهه لستیکی گهورهی گرنگه وه نییه و باکی لیتی نییه، که چی به هۆی که موکوورپی به کی زۆر پرپووجه وه، تووشی شله ژان و په شوکاوی به کی تهواو ده بئ. جاری وایش ههیه، ههست به که موکوورپی کردن زۆر کاربگه ر

ده بئ، بام له په ژارهیی و ئەندیشه یه شه وه پهیدا بوو بئ، جاری وایش ههیه به جگار کاربگه ر ده بئ، کاتی که ئەو بنچینه یه له سه ری دامه زراوه هه لده گیرئ، یاخود ئەو هۆبانهی ئەو ههسته دهروورژتین، له بێر ده چنه وه. ئەوهنده ههیه، له زۆر باردا، ههست به که موکوورپی کردن، ته نیا بریتیه له خوویه کی بێر کردنه وه، یاخود باریکی هۆشی وا که ههچ بنچینه یه کی نییه له سه ری دامه زرا بئ.

منیش وای به چاک ده زانم، که لیره دا دان به وه دابنیم، که ههست به که موکوورپی کردن، وه نه بئ خۆی له خۆیدا شتیکی جیاوازی دوور بئ له سه روشتی مەرۆقایه تیه وه، ههروهها نایشی بپیته هۆی په شوکان و خه موخه فهت. ههروهها پیتوسته ئەوهیش دهریخه م، که که موکوورپی به که خۆی گرنگ نییه و کاربگه ریش نییه. به لام ئەوی گرنگ و کاربگه ره ئەو دهروون و روورژانه یه که له پاش ههست کردن بهو که موکوورپی به پهیدا ده بئ. زۆر جاری وایش ههیه که ههستیکی به هیزی وا ده به ستی به بیریکی واوه که بئ بنچینه یه، یاخود بنچینه یه کی چروکی ههیه، که چی رهوشتی وای لئ وه دهرده کهوئ و دوه وشیته وه، که تا ئەندازه یه کی گهوره دووره له گرنگی راسته قینهی بیره کهوه.

ئەو کهسهی ههست به که موکوورپی دهکات، ئەو کهسه یه که شهرم دهیگرئ له وهی که مایه تیه که له خۆیدا ده بینئ، یاخود پروای وا به که که مایه تیه کی تیدا به، ئەوهیش وای لئ دهکات که له شتیه یه کی ناپه سندا له کهسانی تر جیاوازی مینیتته وه. جا له بهر ئەوه زۆر جوړه بێر ههیه که ده به ستی نه وه بهو ههست به که موکوورپی کردن وه، وهک ترس له ریک نه کهوتن، یان له سه رنه کهوتن، یان گه لیک بیره وه ری تی تر که ته گه ر وریا بکرتنه وه ئەوهنده دهروونی نه خو شه که دهروورژتین، وهک ههست به که موکوورپی به کی خۆی بکات، وای لئ دئ. بۆ وینه: کهستیکی وا ده هینینه وه که له شی له لایه که وه ناشیرین بوو بئ و چه ز بکا بپشارتته وه له م و له و تا نه بینئ. ئەو کهسه ده بپتته نیچیرتیکی پشم و قین و دلپییسی به هۆی ئەو پرسیارانه وه که له بابته که سایه تیه خۆیه لیتی ده کړئ، بام پرسیاره کان زۆر که م با به خیش بن، یان له کاتی که بئ بن که له جیتی خۆیاندا بووبن. ئەمهیش ئەوه ده که ییتئ، که ئەو کهسه ترسی ههیه له وهی که موکوورپی به کی له شی پئ بزانیئ.

جاری وا ههیه گرتی که مایه تی تا سه ر له مەرۆقدا کاری خۆی دهکات. جاری وایش ههیه، ناو به ناویک نه بئ کاری تیناکات. جاری وا ههیه مەرۆقه که به تهواوه تی ئاگای لیتی تی چی دهکات. جاری وایش ههیه ئاگای لیتی تی به لام به ناتهواوی. جاری وایش ههچ ههستی پئ ناکات.

جا له بهر نه وهی، ههستکردن به که موکوورپی به لای که سه وه به شتیکی خوش دانانری، تیکرا هه مو که سیک هه به ده مکوتکردنی ده کات. به لام کارتیکردنی هم ده مکوتکردنه، به پتی مرؤف ده گورئ، همیش به بنده به توندی گریکه وه له وه که سه دا که هه به تی و ناماده بی نه وه که سه بو گری په دابون له دلیدا. وا خه ریک ده بین له مه ودوا، له شیوه کانی ریکه وتن و، راستکردنه وه و، جیگرته وه، که رهنگه له م جوړه بارانه دا په دیا بن، بکولینه وه.

پوخته ی وتراو

- ۱- بزانه کهس نییه بتوانی هه موو شتیکی په دیا بکات و هه موو شتیکیش به باشی راپه پتی.
- ۲- نه وه که سه ی هه رگیز له ژیانیدا، جوړه که موکوورپیبه ک، کاری چاک یان خرابی تینه کرد بی، نه هاتوته جیهانه وه.
- ۳- ههستکردن به که موکووری، شتیکی سوروشتیبه، له هه موو که سه دا هه به.

شیوه ی ریکه وتن و راستکردنه وه و جیگرته وه

۳

رهنگه نه وه ریکه یه ی ده یگرین بو نه مه ی بگه ین به چاکترین راستکردنه وه نه و شتانه ی لیبان به گله بیین، نه وه بی که زور به تنگ لیکولینه وه (که مایه تی) یه وه بین و بایه خ به تیگه یشتنی بده ین. جارئ له پتیش هه موو شتیکیدا پیوسته دان بنیین به وه دا، که جوړیک له جوړه کانی که موکووریمان تیدایه، ئنجا به مهندی و بی دهنگیبه وه ده ست بکه ین به شیکردنه وه ی.

دووم: پاش نه وه به چاویتیکی تیگه یشتنه ووانه و لیکدانه وه یه کی پاک و بی لایه نگیریبه وه، چاره ی بو بدوزینه وه.

نه گهر هاتوو که موکوورپیبه که، گرنه نه بو، یاخود زالسون به سه ریدا له وزده نه بو، پیوسته نه خوشه که لیبی بگه ری، بو نه مه ی بتوانی خوشی وهریگری له فرمانیکی واکه دلئ کیش بکاته سه ر جیبه جیکردنی و خو پیوه خه ریککردنی.

راستکردنه ویش به هوئ (ملکه چی: تسلیم) یه وه به رامبه ر که موکوورپیبه که، ده توانی به سایه ی بیرکردنه وه یه کی راستی په رستانه وه، ناسان بکری.

بهم رهنگه مرؤفه که ده توانی، به هوئ بینینی هه موو شتیکه وه له به رگی راستی خویدا، دلئ خوئ و ا بداته وه: که سانی وایش هه ن که له خوئ سه رگه ردانترن، هه روه ها بیه تیته پتیش چاوی خوئشی که هه موو که سیک توشی لی قه و ماوی و کاره ساتی ناهه موار دی له ژیانیدا. زورتری وایش هه ن که که موکوورپیبه کانی تر شپرزهی کردون. هیچ که سیکیش نییه که بتوانی له هه موو شتیکیدا ته واو بی. زورجاری وایش هه به که گروگرفت ده بیته هوئ چاکه و فه ر بو پیاو، بام له به رگی نه رک و نازاریشدا خوئ پتیش بادت. دوور نییه مرؤفه که، به هوئ خوتندنه وه ی نووسینی پیاوه زرنگه کانه وه و، ژیننامه ی گه وره پیاوانه وه که له و جوړه که موکوورپیبه یان تیدا هه بووه، خوشی به دلئ بگات و، نارامیش به گیانی بگات.

جا نه م جوړه راستکردنه وه یه، کاتیکی به کار دی، که که موکوورپیبه که گرنه نه بی، یاخود نه هیلاتی له وزده نه بی. له گه ل نه مه یشدا ده بی بزانی، که هه موو که س خاوه نی مهندی و بی دهنگی و نرخ زانی نییه تا بتوانی له م شیوه یه دا، راستکردنه وه ی هه ست به که موکوورپیبه که بیاته سه ر. به لام نه گهر هاتوو که موکوورپیبه که له وانه بوو چاره ی بکری، بی گومان نه م جوړه راستکردنه وه یه، له وانه یه به رپه رچ بدرتیه وه.

نیمه نه گهر هیچ به ره له شتیکی نه هاتایه پتیش ده مان، یاخود نه گهر پیوست بوایه به هه موو که موکوورپیبه کی خومان بی دهنگ بین، نه وساکه نه که س پتیش ده که وت له ژیاندا، نه هیچ کومه لیکیش، مه گهر پیشکه وتنیکی سستی زور که م نه بی. له گه ل نه مه یشدا پیوسته پتی لی بنیین که نه م راستکردنه وه یه، تا نه اندازه یه کی گه وره به کاری کامه رانی مرؤف دیت. جا نه گهر کامه رانی مرؤف بکری به نه اندازه، ئیتر هیچ که سیک رایه ی ناکه ویت به رپه رچی بده اته وه.

زور که سی وایش هه ن، له باتی راستکردنه وه، له لیپرسیینه وه هه ر ده که ن. نه گهر هاتوو دانیان به وه دانا، که که موکوورپیبه کیان تیدایه، به نابه دل دانی پیا ده نیین. نه وانه له جیاتی نه وه ی بی باکانه، روه روه ی که موکوورپیبه که یان بوه ستان، تا چاره یه کی کاریگری بو بدوزنه وه، ده یان بنیت، ئوبالی که مایه تیبه که یان ده خه نه سه ر نه ستوی که له پووری باوایپیریان^(۱)، یاخود یه کی که له و نه خوشیانه ی که توشیان بووه، یان ده ست نه که وتنی هه ل، یان کاره ساتی رورگار که ده سه لاتیان به سه ریدا نه شکاوه...

(۱) لیته دا ماموستا (که له پووری ی بو مه به ستی (بو ماوه - وراشه) به کاره یناوه.

ئەم دەروون بزووتتە، لە راستیدا، بریتییە لە لەسەر خۆکردنەوه و پاکانە بۆ خۆکردن. مەبەس لەوه ئەوهیە، کە بەهۆی پێشاناندانی بیانوی بێ دەسلاتی و بێ کارەباییەوه، ئەو کەسایەتییەکی کە بریندار کراوه، برینی ساریژ بکرتتەوه. ئەمەیش هۆبە کە بۆ رزگار بوون لە توانج و پلار تێگرتنی کەسانی تر و بەدگۆبیبیان، هەر وەها هۆبە کیشە بۆ پاراستنی ریز لەناو کۆمەڵدا.

ئەوهیش ئاشکرایە، کە ئەم جۆرە راستکردنەوهیە توانجی تێدەگیرئ. چونکە هیچ تیکۆشانیکێ تێدا نیبە بۆ تاقیکردنەوهی راستی، یاخود بۆ چاککردنەوهی ئەو شتەکی کە ئامادەبە بۆ چاککردنەوه. پاش ئەوه، لە مرقۆفیشدا خووبەکی ناپەسند و خراب پەروردە دەکات، کە ئەوهیش بریتییە لە هەر اکردن لە لێپرسینەوهی کەموکووری کەسایەتی.

زۆر کەسی وایش هەن کە خەریک دەبن بیرهوهری کەموکووری ناخۆش بشارنەوه و دەری نەخەن، یان بیرهوهری بێ هیز بکەن. ئەوهیش لە شتووی چیرۆکی (رێبویە کە و بەرسیلە کە) دا. بۆ وینە: ئەوانە دەلێن: ئیمەیش یەکیکین وەک هەموو کەسێک، ئەوهی کەسانی تر لە ئیمەدا بەکەموکووری دادەنێن بایەخی نیبە، ئیمەیش نامانەوئ لە کەسانی تر جیا بپسینەوه. دەمانەوئ لە هەموو شتێکدا وەک ئەوان بێن. ئەوانە زوو هەست بەهەلەکی کەسانی تر دەکەن و ئابروویان دەبەن، هەموو دەمانەوئ سووکی کەسانی تر پێشان بەن و سووکیان بکەن. جاری و اهەبە بەرەنگاری کەسایەتییان دەبن، جاری وایش بەرەنگاری کردووه و کاریان دەبن. ئەو جۆرە کەسانەن کە چینی توانج تێگر و بێ ئابروو و، چەنەباز و، سەرنەکەوتوو و، قسەهەلبەست و ئابرووبەریان لێ پەیدا بووه.

ئەوانە بێ گومان هەر بۆ ئەوه تێدەکوئن کە کەموکووربە کەیان کەمتر نازاری بێن. ئەوهیش بەم جۆرە: ئەوهی حەز دەکەن بیانبێ، لە نرخێ کەم بکەنەوه، بۆ ئەوهی ریزی خۆیان بپاریژن، خەریکی ئەوه دەبن کە خۆیان بخەنە سەر ئەو باوهری کە هاواریکانیان لەوان بلندتر نین. ئەوهندەهیش بەئاواتی خۆیان نەگەیشتون. خۆ ئەگەر بەئاواتی خۆبشیان گەیشتبەن لە سایەکی توانایی و کارگوزاری خۆیانەوه نەبووه، بەلکو بەهۆی یارمەتیی کەسانی تر و بەختیانەوه بووه لەگەڵ هەندئ هۆی تردا.

پتویست بەگوتن ناکات کە بلێن ئەم شتووبە ناپەسندە. لە راستیدا، مەگەر هەر دلدا ئەوهیەکی کزی لێ پەیدا بێ، کە ئەوهیش ئەنجامی بەسەر نەکووتن و سەرگەردانی دەگات. چونکە ئەو بیانو و بەلگە هیچووبوچانەکی لەم شتووبەدان، ناتوانن کەموکووربە کە لاببەن، یان لە ئەرک و نازارە کە کەم بکەنەوه، هەر وەها نایشتوانن کونیک بۆ پیاو

بدۆزنەوه کە لە گێروگرفته کەکی خۆی دەرباز بکات. رەنگە راستکردنەوه بەهۆی زالبوونەوه بەسەر گێروگرفتدا، زۆرتر پەرهی سەند بێ لە شتووبەکانی تر، بێ گومان ئەم شتووبەبە کە بوو ته هۆی پیکهتییانی زۆر کردووهی گەورەمان و زۆر ئاواتی بلندمان. لە راستیدا ئەگەر هەموو کەسێک لە هەموو شتێکدا وەک یەک بووایە، هیچ پێشکەوتنیک پرووی نەدەدا.

ئەوه هەر لە سایەکی هەستکردن بەکەموکووربمانەوهیە، کە وریا دەبینهوه و هەر پەت دەدەینە خۆمان، بۆ ئەمەکی خۆمان پێشتر بخەین لە کۆری لەش و هۆش و، کۆمەلایەتی و پێشەوهیدا. هەر وەها بۆ ئەمەکی لە هەموو پرووبە کەوه کردووهی گەوره و بلند پێک بهتین. هەر کاتیکیش کەموکووری بەسترایەوه بەبەرەهەلستیک یاخود بەپتویستبە کەوه، ئیتر زۆری بێ ناچی کۆششیکێ و دەهتینتە کایەوه کە مرقۆفە کە بلند دەکاتەوه بۆ پایەکی وەها گەوره و بەرز، کە ئەگەر ئەو پەبوهندییه پەیدا نەبوایە، هەر بەبیریشیدا نەدەهات کە پیتی بگات.

بۆ وینە: لاویکی هەژار دەهتینەوه، کە بەهەموو هیز و تواناییبە کیهوه تێ بکۆشێ لە پێناو خۆتندەواربیدا. رەنجی ئەو لاوه، لە راستیدا، زۆرتر لە رەنجی لاویکی بەناز و جیاز. لەبەر ئەوه ماوهیەکی زۆریش پێشی لاوه دەولەمەندە کە دەکەوئ، بام لاوه دەولەمەندە کەش وەک ئەو هۆگری خۆتندەواری بوو بێت و رەنجی تێدا دابێت.

ژیننامەکی زۆر گەورەپیاوانیش، بەلگەکی گەوره گەورەمان پێشان دەدەن، لە بارەکی تۆلەکردنەوهی راستی و راستی کەموکووربپیهوه. (رۆژشەلت)،^(۱) یەکیک بوو لەو لاوه لاوازانی، کە توانی زالی بێ بەسەر کەموکووربپیهکانی لەشیدا، سەیر ئەوهیە، کە زۆر لە پالەوانەکانی وەرزشی ئەم سەردەمە، کە ناوبانگیان هەموو لایەکی گرتۆتەوه، لە کاتی خۆیدا، لەش لاواز و پەکەوتەبوون.

خۆ کە بێینه سەر مێژووی ژبانی (لینکۆلن)،^(۲) ئەوه هەر بەجاریک سەرمان سوپ دەمینی لەو سەرکەوتنە بێ هاوتایەکی کە دەستی کەوتوو، بەو هەموو هەژاری و

(۱) فرەنکلین دیلانۆ رۆزفیلت (۱۸۸۲ - ۱۹۴۵) سی و دوومین سەرۆکی ولاتە یەکگرتووهکانی ئەمریکا بوو. لە ۱۹۳۳ - ۱۹۴۵، رۆلێکی بەرچاوی هەبوو لە جەنگی دووهمی جیهانیدا.

(۲) ئەبراهم لینکۆلن (۱۸۰۹ - ۱۸۶۵) لە سالی ۱۸۶۵دا سەرۆکی ولاتە یەکگرتووهکانی ئەمریکا بوو، تێدەکوئشا بۆ نەهینشتنی کۆیلەبەتی لە ولاتە کەیدا و رزگارکردنایی کردبووه ئامانجیکێ سەرەکی لە سالانی سەرۆکایەتییە کەیدا. بەدەستی یەکی لە توندڕووهکانی سەر بەپەیرهویی کۆیلایەتی و چەوسانەوهی قولەرەشەکان، تیرۆر کرا.

سەرگەردانی و سەرنەكەوتن و خەموخەفەت و بەش براویبەیهووە لە خۆتێندەواری و پەروردهكردندا.

بەلام لەگەڵ ئەوێشدا زۆر كەس شارەزای ئەم جۆرە هەلەكەوتانەن، كەچی زۆریان پەي بەو نەبەن، كە زۆریەي ئەو كەسانەي چالاكي و كارگوزاري دەنوێنن لە هەندى كۆري ژياندا، هۆبەكەي ئەوێهە كەموكوورپيان هەبە. بەلام ئيمە، گەلێك كەسى وا دەناسين، كە بەهۆي هەست بەكەموكوورپي كردنيانەو، دلێان كردۆتەو بە پڕشنگەكاني ئايين، تاكو رەوشتە نەنگەكانياني پي راست بكەنەو. هەرەوھا ژمارەبەكەي زۆر لە پزیشكەكان دەناسين، بەتايبەتي پسيۆرەكانيان، كە بۆبەكا هۆگري پيشە و هونەرەكانيان بوون، تاكو كەموكوورپيەكاني خۆياني پي داپۆشن و كەسايەتي خۆياني پي بلند بكەنەو.

بەلام ئارەزووي ياريدەدانی كەسانی تر، لە راستيدا، پاش ئەو ئارەزوو دەكەوي. بەجۆرێكي تيكرايي، دەرورون بزووتني راستە و راست شتيكي بەكەلكە. بەلام پيويستيشە ئەو بليين كە ئەو، هەموودەم ژيرانە بەكار ناهيترئ. چونكە زۆرجاري وا هەبە، بەتەنشت هەستكردن بەكەموكوورپيەكي بچووكەو ديتە كايەو، كە لە ئەندازە دەرەدەچي. ئەويش بەهۆي چەندوچوونتيكي پڕوپووجەو پەيدا دەبي لەناو ميشكدا، ياخود ئەو كەموكوورپيەكانە ئەوئەندە بەهيز و هەرەتەو دەرورون دەبزوین، كە ماوە نادەن چەندوچوونتيكي باش لە ميشكدا پي كەي. جگە لەو، زۆرجاري وايش هەبە رەنجيكي بي كەلكيان تيدا بەخت دەكړئ. هەرەوھا لە ئامانجەكانيشياندا بەهەلەدادەچن.

ويئەي ئەو كەسانە، ئەوانەن كە زمانيان پسە و كەموكوورپي لە قسەكردنياندا هەبە، كەچی بەو واز ناهيئن كە قسەكردنەكەي خۆيان راست بكەنەو، دەچن بۆ ئەوويش تيدەكوئن كە بينە مامۆستا، يان وتاربيژ، يان لاساييكەرەو، يان گۆرانيبيژ. كەچی هيج توانايي و كارگوزاريەكيشيان لە باردا نييە بۆ ئەمەي بەو ئامانجانەيان بگەن، تەنانەت ئەگەر لە قسەكردنيشياندا كەموكوورپي نەبووايە، هەر بۆ ئەو پيشەوهرپيانە بەكار نەدەهاتن. بەواتايەكي تر، هۆي ئەو تيكۆشانەيان، لووت بەرزيبەكەيانە كە پاليان پيئە دەنئ بۆ ئەو ئامانجانە خەبات بكەن. ئەگينا نە بەدل حەز لەو شتەنە دەكەن، نە ئارەزوويەكي راستەقينهيشيان هەبە كە بەو ئامانجانەيان بگەن. كەواتە ئەوانە هەموودەم بەرەو سەرنەكەوتن دەچن، ياخود سەرەكەوتنيكي ناوونجيبان دەست دەكەوي، يان لەبەر هەر هۆبەكي تريش بي كامەرانيبان لە دەست دەچي.

لە هەندى كۆردا، سەرکەوتن، هەر بەئارەزوو ياخود بەويستنيكي بەهيز پي ك نايەت. پيويستی بەشتيكي تريش هەبە. جگە لەو، مەرۆف هەرچەنديك كار و فرمان رابپەرئيني. بەلام لە سەرکەوتني راستەقينه دور دەميتنيئەو، ئەگەر رەنجدانەكەي بوو بيت بەهۆي تيكدانی ئارامي ميشكي، يان تيكچووني لەشي، ياخود تيكدانی پەيوەنديي ناوئەند خۆي و خيزان و دۆست و كەسوکاری.

ئاخۆ ئەمە سەير نييە، كە زۆريەمان ئامادە بين بۆ پي لينان لە كەموكوورپي لەشمان، واتا كاروباري وا هەبە كە لە وزەي لەشماندا نييە پيكيان بەيئني، كەچی بەهۆي ئەو لووت بەرزيبە ناشيبانەمانەو، ياخود بەهۆي باوەركدمان بەو پيشيبينييەو كە دەلي ئەموو كەس بەبەكسانی لە داك دەبن و دینه جيهانەو... كەچی بەهۆي ئەوانەو پي لەو نانيين كە لە باري هۆش و توانايي و زيرەكياندا نييە، بگەينه ئەو ئامانجانەي خۆماني بۆ دەكوئن و لە پيئاوياندا رەنج دەدەين؟ هەرەوھا پي ئەوويش نانيين، كە لەسەر شتيكي وا دامارين، لە توانايي لەش و هۆش گەلێك گرنگترە، ئەويش توانايي هەلكردن و سازبوونە، لەگەڵ دلناسكي و هەندى رەوشت و خووي وادا كە پياو خۆشەويست دەكات لای كەسانی تر! يەكيك لەو ريبانەي كە دەتگەييئني بەكامەراني ئەوويە، كە لە ئارەزوو و ئاواتەكانت كەم بكەيتەو. كەواتە، ژيري ئەوويە، كە با جار بەجاريك چەندوچوونتيك لەگەڵ خۆماندا بكەين، بەو مەرجەي چەندوچوونەكە كەسيكي تر لەگەلمانيدا بكات. چونكە، لە راستيدا، ئەوانەي دەس پاكن لەگەڵ خۆياندا زۆر كەمن. ديسانەو، هەرەو چاكە، لەپيش هەموو شتيكدا پەي بەو بەين. كە رەنگە هەندى لە كەموكوورپيەكانمان چاك بكرئ، هەنديكيشيان لە وزەدا نەبي چاك بكرين.

پيويستە لەسەرمان، ريز لە راستي بگرين، بەدلتيكي فراوانەو، بام تاليش بي. چونكە ئەگەر وامان نەكرد، بي گومان، تووشي ئەرك و ئازاريكي زۆر دين، بي ئەمەي كەلكيكيان لي وەربرگرين. بەلام ئەگەر هاتوو، بەئارەزووي خۆمان، خۆمان کوتا بۆ ئامانجتيك كە لە ژورر توانايي و دەسەلاتمانەو بي پي بگەين، دەبي - ئەو بزاني كە لە دلشكاوي و سەرگەرداني بەولاو هيجي ترمان بۆ ناميتنيئەو. پاشە جاريش بەهۆي هەستكردمانەو بەكەموكوورپيەكانمان، برست براو دەبين و لەشمان تيكدەچي و تەندروستيشمان لە دەست دەچي.

كاتي كە سنووري لەش يان هۆش دەبيئە بەرەلست لە بەردەم پي كهيئاناي

ئاواتيكماندا، ياخود كاتىڭى كە گىروگرفتىكى زۆر دېتە سەر رېڭاي پىكھىناني ئەو ئاواتە، ئەو رېڭايەي كە ھۆش پەسندى بىكەت ئەوئەيە كە مەرۆڭ لەلەيەكى ترەو. كە پەسند بى، رەنج بدات و كۆشش بىكەت بۆ گەيشتن بەئاواتىكى بەلام بەجۆرىكى وا كە ئەو ھېز و دەسلەتاتەي تىرى بەكار بەيىنى كە بەرەو سەر كەوتنى بىسەن و لە دوايىشدا تۆلەي ئەو ئاواتەي پىشسوى بۆ بىكەنەو. رەنج دان لە پىناو ئاواتىكى وادا كە پىناو نەتوانى پىكى بەيىنى، نىشانەيەكە لە نىشانەكەنى ناشىتى و بى ھۆشى. ئەو جۆرە كەسانە، لە كۆپرىك دەكەن، كە لەجىياتى ئەوئەي ھەستى گۆيگرتن و دەست لى خستنى خۆيان بەھېزتر بىكەن زۆر بىكەن لە خۆيان بلىن ھەر دەبى بىينى!... ھەرەھا لە كە رېك دەكەن، كە لەجىياتى ئەوئەي ھەستى بىينى خۆي بەھېزتر بىكەت، زۆر بىكەت لە خۆي، بلى ھەر دەبى بىيەم!... كەواتە تۆلە كەردنەو لە شىوئەي گۆپىنى ئاواتىكدا بەئاواتىكى تر، رېڭايەكى ترە بۆ چارە كەردنى كەموكۆپرى لە شىوئەيەكى پەسنددا. ئەوئەي بەر ئەوئەيە، كە مەرۆڭ لەپىشدا چاودەپرىتە شىك، بەلام ئەگەر ئەو شتەي دەست نەكەوت، چاودەپرىتە شىك تر كە لە شتەكەي پىشسوى بەلەيەو كەمتر بى. ئايا نابىنى: شاگردى كز لە خوتىندەكانىدا، رەنج دەدا كە لە يارىيەكەنى وەرزشدا خۆي پىشان بدات، بۆ ئەمەي لەناو شاگردەكەنى تردا رېزى خۆي بپارىزى و پاىەي خۆشى بلىد بىكەتەو. كەچى شاگردى لەر و لاواز كە پىي نەكرى ئەو يارىيە وەرزشانە بىكەت، رەنج دەدا كە لە خوتىندەكانىدا خۆي پىشان بدات، بۆ ئەمەي لەناو شاگردەكاندا رېزى خۆي ون نەكەت؟

زۆر كەسى وا ھەن، لە توناياندا نىيە پىرۆزەي گەورە گەورە راپەرىن. كەچى لەگەل ئەوئەي شدا ھەز دەكەن بىن بەسەر كەردە و كارگىر. ئەوانە ئارەزوو كەن بىن بەدەم كىننەو كە بىنە خاوەن پاىە، وەك سەر كەردە و كارگىرەكەنى بالىاز و خوتىندەنگا، كە بەھۆي فرمانەكانىنەو دەبىنە خاوەن دەسلەتات، ھەرەھا ئەو لەر و لاوازەي، كە ناتوانن بىنە كۆرى بازىرگانى ئاسايىيەو، لەبەر، بەر بەرەكەنى، ياخود ئەو كەسانەي كە كارەساتى رۆزگارى ناھەموار دلى بىندار كەردوون، بەزۆرى، پەنا دەبەن بەر وپىزە، ياخود ھونەر، يان ساز و تاواز، ياخود فرمانەكەنى فرمانرەوایی و ئەو پىشانەي بىن دەنگوسەنگن و دوورن لە دەنگە دەنگ و قەرە قەرەو. زۆر كەسى وائىش ھەل دەكەون لەناو وپىزەوانە بەناوبانگەكاندا، ئەمەندە شەرمەن، لە مەرۆڭ خۆيان دوور دەخەنەو. لە راستىدا، ھۆي كامەرانىي زۆرمان و سەر كەوتنمان لە كار و فرمانەكانماندا، ئەوئەيە كە ھەزىان لى دەكەين و لە كەنى دلەو پىيانەو خەرىك دەبىن. لە راستىدا ئىمە خەمخۆرى و ئارەزوومان بەم

راستىيە پىشت ئەستور دەبى، كە ئەوئەيە: كار و كەردەو كەمان، لە راستىدا بىرىن لە دەپرىنى ھەستىكى دەروونى بەھىزمان كە لە شىوئەيەكى پەسنددا پىشان دراون. چونكە ئەو ھەستى دەروونىيە، لەبەر ھەر ھۆيەك بى، ناتوانن راستە و راست دەريان بىرىن.

بۆ وپنە: ھەر كامىكەمان بگىرت، ھەز لە سەر جلى دەكەت، لە پارە پەيدا كەردن دەكەت، لە خۆھەلكىشان دەكەت، ھەرەھا ھەز لە شت داھىتان و درىندەيىش دەكەت... جا ئەم ھەز لىكەردانە، بىچىنەيەكىيان لە سەر شتەماندا ھەيە. بەجۆرىكى تىكرايى، ھەندى لەم ئارەزووانە، ئاشكرا، دەردەكەون. چونكە لە تافى منالىدا بەتەواوئەي بىچ بەست بوون. لەبەر ئەو، ئەگەر بىتو لە شىوئەيەكى كۆمەلەيە تىي پەسنددا، ئاراستە نەكرىن و دانەمركىنرەنەو، لەوانەن كەسايە تىي مەرۆڭەكە خواروخىچ بىكەن، ياخود ھەر ھېچ نەبى وای لى بىكەن كە ھەست بەبى سەرەتسىيەكى پەنھانى بىكەن، چونكە رېڭايەك نادۆزىتەو بۆ خۆي كە خۆي دەپرى. بەم رەنگە سەرچلىيەكە، لەجىياتى ئەمەي لە شىوئەي كەسايە تىي زانايەكى بەكار و، پىساركارىكى وردىن و، بالىازىكى نەيىنى و، پىاويكى ماشىن ساز (پىاوى مىكانىكى) دا، خۆي بنويىنى، لە شىوئەي كەسايەكى چەنەبازدا خۆي پىشان دەدات.

ھەرەھا ئارەزووى شت كۆكەردەو، يان پارە پەيدا كەردن، لە بىرىنى ئەمەي خۆي لە شىوئەي كەسايە تىي كۆكەردەوئەيەكى كەلەپوورى نىشتمانى، يان پوول، يان نووسراوان و بابەتى وادا پىشان بدات، دەچى خۆي لە شىوئەي دزىكدا پىشان دەدات. بەلام خۆھەلكىشان، لەجىياتى ئەمەي لە شىوئەي پىشەسازىيدا، يان لە شىوئەي ئەو فرمانانەدا خۆي پىشان بدات كە لەسەر بىچىنەي پاىە و نىشان دامەزراون و خاوەنەكەيان بەھەمووان دەناسن، وەك ئەو فرمانانەي كە لاسايىكەردەو، يان لە شىك، يان لە كەشتى، يان لە رېڭاي ئاسن دان، دەچى لە شىوئەي لە خۆيايىبونىكى ھىچوچوچدا، يان لە شىوئەي خۆنووندىكى لووت بەرزانەدا كە دوور بى لە ھۆشەو، خۆي دەردەخات.

زۆر جارى وا ھەيە، بەرھەلست دىتە پىشەو لە بەردەم دامر كەندەوئەي ئەم ئارەزووانەدا، لە شىوئەي پىشەسازىدا. چونكە ئەگەر ئەم ئارەزووانە لە شىوئەي پىشەسازىدا دامركىنرەنەو، لە رووى زانستى خۆناسىنەو، بەشتىكى پەسند دادەنرىن، چونكە ئەوساكە وەك بەجىھىناني دلخوازىك سەرەت بەدل دەدەن.

بەلام ئايىن لە ھەموو تۆلەيەك گەورەتر و باوترە لەناو زۆرىەي مەرۆڭدا. ئىمە، ھەموو بىشمان، بى گومان، دەزانن كە گەلىك كەس بەھۆي سەر نەكەوتن و، زىان لى

کهوتن و، خه موخه فته و، نه خوڅوشی و، دلداریی سهر نه گرتووه وه، تووشی سهر گهردانی بوون. ئەوانه که په نایان بردوته بهر هه موو دهرمانیک، دلایان به هیچ کامیکیان نه کراوه توه، به لّام که په نایان بردوته بهر تاییین و خوداناسین، دهردیان ساړیژ بووه و، کلپه ی دهروونیان دامرکاوه توه و، نارامیش به دلایان گه یشتووه.

له راستیدا، خوداناسین، پشتیوانیکه بۆ ژور گیان. ئەگهر ئەو نه بووايه، ئەو گیانانە تووشی تازار و گۆره وشار دهبوون و، که لکیان پیتوه نه ده ما.

خوداناسین، وهک هه ندیك دیته پیتش چاویان، بریتی نییه له په نایهک، بچ دهسه لات و ناشی و نه زانه کان بگریته خوڅی. به لکو بریتیه له هیوايهک، که هه موو جوړه که سیتیکی جیاواز، له زیره کی و شاره زایی و کارگوزاریدا، په نای بۆ ده بات. ته نانه ت ئەو که سانه ییش که له راستی و دروستی تاییین دوولن و له کانی دلایانوه بچ لایه نگیریانیه لیتی که م باوهرن، ناوات ده خوازن، که خویشیان وهک که سانی تر، تاییینان به دلدا بچی و باوهر به راستی و دروستی بکه ن. کاره سات، یان سروشت، هه رچه ندیك، دهسه لات و هیتز و زیره کییان به تیمه به خشی بیت، که م که سمان هه یه - ئەگهر هه بیت - هه ست بکات به ئاسایشی ته واو و دلخویشی دروست یاخود به تازاری ژبانوه نه تلابیتته وه، یان به ویدیان نه زانیبچ که جیهان له وان گه ورتره و، به چنگتر و ژوردارتره. تیمه، هه موو ده م، هه ست به شتیکی ون بوو ده که یین. له کانی دلایانوه، ده مانه وئ هۆگری هیتزیکي و ابیین، که بتوانین پشتی پچی بیه ستین، بۆ ئەمه ی خوڅه ویستی و پاریزگاری و ئەو سره و ته مان پچی بیه خشی که له کانگای دلمانه وه، بۆی تیده کوڅین ده ستمان بکه وئ.

له راستییدا، ئەم جوړه پیتووسته گیانیانیه، که م ریده که وئ، که له م جیهانه ی تیمه تیییدا ده ژین، له ناو دا نه مینتی.

ئوه هه ر خواناسینه که بۆ له یه ک تیگه یشتنی ته واو و خوڅه ویستی و، راستکردنه وه ی هه له کانمان و، به جیه پینانی ناواته کانمان، به لایمان پچی ده دا. ئنجا له بهر ته وه ی که خواناسین، ئەم هه موو شته ناوازانمان پچی ده به خشی و دلی ژور دلشکاومان خوڅ ده کا و پله ی چاکه ی تاک و کۆمه لیشمان بلند ده کاته وه، پیتووسته له لایه ن تیمه وه هیچ توانج و پلاریکی تی نه گیری.

له گه ل ئەمه یشدا، ئەگهر تاییین، کاری هه ر ته وه بچی، که پیاو بخاته سهر ته وه ی هه موو تازار و به ش پراوی و هه ژارییه ک به ناچاری په سند بکات، له گه ل ته وه یشدا که ژور کات به تۆله یه کی په سندکراو داده نری، به لّام ته وه هه لنگری که ستایش یاخود سوپاسی بکری.

هه روه ها ئەو تاییینه په سند ناکری، که مرۆف بخاته سهر ته وه ی له راستی هه را بکات، یاخود له هه موو خه باتیک خوڅی دوور بخاته وه که له پینا و زالبوون به سهر ته و گپروگرفتانه دا بکری که له وزه دا هه یه چاره بکریین. له مه دا گپروگرفته کان سهر به که سی بن یان به کۆمه لیک بن جیاوازی نییه. ئەو تاییینه ی که به م جوړه بچی، به تاییینیکي راست دانانری. به لکو به تاییینیکي خوڅه رستانه داده نری که مرۆف کیش ده کات بۆ نه خوڅوشی و ناله باری، بۆ پاشکه و تووی و چاوه پروان ده کری، ئەوانه ی که و توونه ته ژیر باری هه ست به که موکووپرکردنه وه، تاره زوو بکه ن ئەو هه سته یان له بییر بچیتته وه. جا ئەو کاته ی ئەم له بییرچوونه وه یه روو ده دات، به هۆی ئەو (تۆله بۆ کردن) انه وه که له وه پیتش لیتان دوواین، به جوړیکي تیکرایی وایان لئ دئ، که پاشه پۆکی نا په سندیان تیدا په یدا نه بچی. به هه موو رهنگ، ژور که سی واهه ن که له رینگایه کی درکاوییه وه په نا ده به نه بهر (هه سستی که موکووپری له بییرچوونه وه). ئەو رینگایه ییش ده مکوتکردن، یاخود پیتش خواردنه وه، یان خه م شاردنه وه ی پچی ده لیتن. ئەو که سانه، نایانه وئ، روو به پرووی گپروگرفته تاییه تیه کانی خوڅیان بوه ستن، هه رچه ند دینه وه بیریان، پالبان پیتوه ده نین، له میشکی خوڅیان دووربان بخه نه وه. دوور نییه ئەم ده مکوتکردنه، واهه بییره ناخوڅه که بکات، که ئیتر له هۆشی ناگاداردا نه مینتی و بچیتته ناو هۆشی شارراوه وه. دووریش نییه که به سه رزاری بیکوژئ و خوڅی پچی چه واشه بکات. به لّام بیروه ری، هه موو ده م له بزوتندایه، به تاییه تی له و کاتانه دا که هه ست به ته نگه تاوی ده کات، یاخود خوڅی له هۆیه کی به هیتز ده دا. جا ئەگهر بیتو ئەم بییرانه نه توانن له شپوه یه کی راسته و راستدا خوڅیان بنویتن، بچی گومان، له شپوه یه کی لا به لای وادا خوڅیان پیشان ده دن، که پیاو هه سستی پچی نه کات و به ریه سستی نه کات دوور نییه، ئەم جوړه دهر پینانه، زبان بگه ییتن به له نگه ری له ش و هۆش، هه روه ها ره وشت تیکچوونیشیان لئ په یدا بچی.

چاره کردنی هه موو گپروگرتیک، شیکردنه وه یه کی راست و دروستی ده وئ. پیتووسته راستییه که یان بۆ دهر بکه وئ. بۆ ئەمه ی چاکترین چاره ی بۆ بدوزینه وه. پیتش خواردنه وه، یاخود خوڅی دنگ کردن، خوڅی له خوڅیدا خراپ نییه. به لّام ئەو گپروگرفتانه ی که له ده ستیان هه را ده که یین، یاخود ده مانه وئ دانیان پچی دانه نیتن و له بییر خوڅمانیان ببه یینه وه، ئەوانه ن که ده بنه هۆی تیکدانی له نگه ری هۆشمان، هه ر ئەوانه ییشن که به ریه ستمان ده که ن له راستکردنه وه په سنده کانی ئەو گپروگرفته ژورانه مان که ژبان له هه موو ده میکدا تووشیا نمان ده کات و چاره کردنیانمان لئ ده خوازی.

وهرسبونیش، هۆیهکی تره بۆ چارهکردنی ههستکردن بهکه موکووری. بهلام وهرسبون ئه نجامی به خو کوشتن دئ. خو کوشتنیش گه وره ترين دان پيانانه بهشکان له کووری شهري ژياندا.

هه نديک له وانهی که له شيان تیکچوو و ناشيرين بووه، ده بانه وی له هه ناسه ساردییه که یان که لک وهریگر. ده چن نانی رۆژانه یان به خواز له لۆکی په پيدا ده کهن له وانهی که به زه بییان پياندا دیته وه. بئ گومان، ئه و که سه ی ته زووی ریزگرنتی خو ی، له دهروونی خویدا بکوژی، هه مروی هه ر له بهر نه وه ی که ئه ندامیک له ئه ندامه کانی له شی له دهست چوو، ده بی که موکوورییه کی تیدا هه بی، ئه گینا دهستی له کهس پان نه ده کرده وه، بۆ وهرگرنتی به خشیش و پیتاک. به پیکه وانهی ئه وه، هه زاران وینهت بۆ ده هینمه وه، که بۆت ده رده خه ن، ناشيرين بوون و په که که وته یی په لپووی له ش نابنه هۆی ئه وه ی که پیاو له سه ر بلندی خو ی واز به یینی و روو له ژیان وهریگری.

که سانی وایش هه ن، وهرس ده بن له ژیان و کوژ ده دن له تیکوشان و رهنج دان، ده چن بۆ کلتیسه ی که په نا ده به نه به ری، یان خو یان ده کهن به قه شه یان قه له ندر، یاخود سه ری خو یان هه لده گرن و روو ده که نه چۆل و بیابان، بی سه ر و شوین و بی ده رده تان ده میننه وه، وهک ئه و که شتییه شکاوه یان لی دئ که بی ئامانج به ناو زرتیدا گیتژ ده خوات، یان له و کووتال و که لویه لانه ده کهن که له که شتییه شکاوه که وه هاو یژراونه ته ناو ئاوی زری که، به مه به سه ی بار سوو ککردنی که شتییه که، هه ر پارچه یه کی به سه ر ئاوه که وه به رز و نزم ده بیته وه و به ملا و به ولادا ده روات و گیتژ ده خوات تا له چا و ون ده بی، یاخود له ناو ده چی.

زۆر کهس له وانیش که سه ر وشت هۆشی ته وای پئ داو ن هه ر له سه ر ئه م ریکایه ده رۆن. ئه وه ییش له بهر ئه وه یه که له بهر هه ر هۆیه ک بی، له توانا یاندا نییه، له شیوه یه کی کۆمه لایه تییه په سندا روو به رووی ژیان بوه ستن. ئه وانی تریشمان پاکانه ی ره وشتی خو یان وا ده کهن که زۆر لیکراون و، پیتوسته جیهان کۆمه کییه کی وایان بکات که پیتی بژین و، به هه موویان تو له ی ئه و زیانه یان بۆ بکه نه وه که لییان که وتوو ه.

ئمه سه یریکی خو شه که سه رنج به دینه تاوانباره کان و، هه رچیویه رچییه کان و، هه موو ئه وانهی که کۆمه لایه تییه که نه فتی کردوون، ئه وان هه موویان له سه ر یاسای چینبازی ده رۆن. هه ر ده سه ته یه ک بگریته له وان ه، هه ست و به خو یی ده کات، که له ده سه ته کانی تری کۆمه له گه وره که یان پایه بلندن تره. بۆ وینه: ئاواره کان، هه ست و به خو یان ده کهن، که پایه

بلندن تر له خواز له لۆکه کان، یاخود له په که که وته کان. ئه و ئافره ته ییش که ئابرووی خو یی ده بات به ناوی خو ش رابووار دنه وه، هه ست و به خو یی ده کات که له و ئافره ته پایه بلندن تره که ئابرووی خو یی به پار هه فرۆشی. هه روه ها ئه و که سه ی که سامانی هاو به شی، یاخود کۆمه لیک پیا ده دا و ده بی بۆ خو یی، خو یی به بلندن تر ده زانی له گیر فانه رتیکی بۆ ره پیاو یاخود دوکان برتیکی.

بئ گومان ئه م پیتشینیا نه یان، به که لکی ئه وه یان دئ که خو یان له ئازار تیکی گرن گ و به سام پیا ریزن.

پوخته ی وتراو

- ۱- پئ لینان له که موکووری، یه که م ریکایه بۆ خو راستکردنه وه.
- ۲- جاری واهیه خو راستکردنه وه، له شیوه ی هه راکردن له ئو یالی که موکووریدا په پيدا ده بی.
- ۳- که سانی واهه ن له کاتی خو راستکردنه وه دا، ره فتاری رتیوی ده گرن که له چیریکی رتیوی و تریدا پیشان دراوه.
- ۴- خو راستکردنه وه، له ریکای زالبوون به سه ر گیروگرفت و به ره له ستدا، زۆر جاری واهیه، ده بیته هۆی پایه بلندی بۆ نه خو شه که.
- ۵- ئه و کزییه ی هه ته، له لایه کی ژیانندا، به ده سه لات و سه رکه و تووی پری بکه ره وه له لایه کی تری ژیانندا.

ئه گه ر بیریکت هه یه

ئه وانهی هه ست به که موکووری ده کهن، هه موو که م هۆش نین. ئه وانیش قسه ی پر و اتا و بییری ناوازیان هه یه. ئه وه نده هه یه، ناویرن ده ریانبخه ن. نه وه ک تیک بچن له گه ل ئه م و ئه ودا. یاخود که موکووریا یان ده ربخری. له بهر ئه وه، ئه و قسه و بیرانه له جیی خو یاندا جوانه مه رگ ئه بن... جا ئه م ده ستورا نه بۆ ئه و که سانه دا ئه ده بن:

- ۱- پیتش ئه وه ی بیره که ت پیتسانی کهس به دیت، تا ده توانیت لیتی بکو له ره وه.
- ۲- ئاماده به، تا له توانا تدا هه یه، رهنج به دیت، تا بیره که ی خو ت ده خه یته کار و به ئامانجی خو ت ده گه یته.
- ۳- هه روه ها ئاماده ییش به بۆ به ریه رچدانه وه ت. ته نانه ت چاوه روانی ئه وه ییش به که نه ک

جارتیک به لکو سهد جار، سهرنه که وتنت تووش بیت، نجا بیره که ت په سند بکری و به کار بهیتریت.

۴- که زانیت بیره که ت ته واوه و، به ته واوه تیش لیکۆلینه و هت تیدا کردوه، سهرکه و تن هه رچه ندی دوور بی به لاته وه، وازی لی مه هیته. نه گهر به پیوستت زانی بیگۆره، پوختی بکه. به لام هه رچییه که ت به سهر بی، وازی لی مه هیته، بیگره و بهری مه ده.

۵- باوه رت به به ختیاربی خۆت هه بی، به بلندی ته ستیره که ت.

چۆن هه لده که ت؟

۳

ئیمه هه موومان هه ز به کۆبوونه وه ده که بن، ئاره زووی هاوده میی دۆسته کاغان و هاوکار و فرمانه کاغان ده که بن. نه گهر نه وانه دلپان به ئیمه بکرتته وه و، خۆشه و یستیان به رامه بهر ئیمه بزو، دلی ئیمه ییش پر ده بی له خۆشی و کامه رانی. نه گهر به پیچه وانه وه، که مته رچه میمان له گه لدا بکه ن و روومان لی وه رگیترن، ئیمه ییش دلته نگ و خه فه تبار ده بین. ئینجا که وای لی هات نیشان هه خۆشه و یستی و په سند کردنی نه وانه بۆ ئیمه پیوست بی، بۆ ئه مه ی هه ست به کامه رانی بکه بن. نه وه ییش دباره که به جۆرتیکی تابه تی، پیوستتر و نازدارتره بۆ نه و که سانه ی که هه ستی که موکووری دلی داگیر کردون جا چونکه نه مانه باوه رپان وایه که هاوتای هاو رپکانیان نین و، به کاری هاوده مییان نایه ن، دلپان به لای نه و هه دا ده چی که گۆشه گیری بکه ن و هه ر بیر له خۆیان بکه نه وه و، چه ندو چوونی له گه لدا بکه ن. هه روه ها ئاره زووی نه وه ده که ن که لیپان دلگیر بین و جار به جار تیکیش دلپان لی کرمی بکه ن، بی ئارام بن و، ئاماده ی شه روشۆر بن. جا ئه م جۆره ره وشت و کرده وانه ن، که ده بنه هۆی به ش براویپان له خۆشه و یستی و هۆگری که سانی تر و، سهرگه ردانی و هه ناسه ساردیپان.

نه و جۆره که سانه، بیره کانیان له راستییه وه دوورن، بریتین له په ژاره و نه ندیشه. نه وانه ره وشتیان وایه که له نه ندازه به در بایه خ ده دن به بیرو باوه ری کۆمه ل و په سه ندکاریپان، به تابه تی دلپان به وه داده مرکیتته وه که هه موو نه ندامیکی کۆمه له که له گه لیاندا بسازی.

دباره نه مه ییش، نه بۆ که س ده چیته سهر، نه په سندیش ده کری. نجا نه گهر هاتوو توانیان به ئاسانی تیکه ل به که سانی تر بن، یاخود نه گهر بۆیان ده رکه وت که هاو رپکانیان

له گه لیاندا ده سارتین و به هاوده میپشپان دلخۆش ده بن، خۆیان له به رچاوی خۆیاندا گه وره ده بن، باوه رپکی زۆرتیش به خۆیان ده که ن و، زۆرتیش هه ست به کامه رانی ده که ن.

که می وامن هه به، نرخی گرنگیی تیکه ل بوون به که سانی تر، به ته واوی، بزانی. نه وه ییش باشه که بزانی زۆر له و نه خۆشیا نه ی که پیپان ده لپان ده مار توندی، هه روه ها زۆر له و نه خۆشیا نه ی که تووشی له ش دین، نه وانه هه موویان له بی ئارامیی هۆشه وه په یدا ده بن، که نه مییش له تیکچوونی ناوه ند مرۆف و هاو رپکانییه وه رووده دات، نه وه ییش راسته، که خانه به جه نگی، سه باره ت به وه به که ژن یان پیوا، سا له بهر هۆی ناشیتی بی یان له بهر هۆی ئاره زوو، که مته رچه می ده که ن له به کاریپانی نه وه ده ستوورانه دا که له ژبانی ده ره و یاندا به کاریان ده هیتن و په یوه ندیبه جوانه کانیا نی پی به هیز ده که ن.

هه روه ها زۆره ی گیروگرتی مندالانیش له وه وه په یدا ده بن، که باوک و دایکه کان له گه ل منداله کانیا ندا خۆیان ناسارتین و وایان دانانین که نه وانییش مرۆقتیکن وه ک مرۆقه گه وره کان، خاوه ن هه ست و تاسه ن.

جا نه و که سه ی ناتوانی هه ل بکات له گه ل هاو رپکانیدا و له گه لیاندا به خۆشیا نه وه به رپوه به چی، بی گومان به که سیکی ره نه ره و و هه ناسه سارد ده ژمیرری. نه گهر هاتوو کار و فرمانه که ی، یاخود ده زگا که ی خۆی به چی هیشت به هه زاران بیانو و پیشان ده دات. که چی له زۆرجاردا راستییه که ی نه وه به، که پی ناکری به خۆشیا نه وه له گه ل که سانی ترده هه ل بکات.

زۆر که سمان، فرمانی سهرشانیه تی، که له گه ل که سانی ترده فرمان بکات و یارمه تیشپان بدات. به شی ئیمه هه رچه ندی بی له شاره زایی و زیره کیدا، نه گهر هاتوو نه مانتوانی له گه ل سه رو که که ماندا هه ل بکه یین، هه روه ها نه گهر هه ر له شه روشۆر و به ره ره کانیدا بین له گه ل فه رمانه ره کانی هاو رپماندا، زۆرتر باوه ر به لای نه و هه دا ده چی، که ده سمان بکیشرتته وه له فرمانه که مان، یاخود به لای که مه وه به دلته نگی و خه فه تبارییه وه له فرمانه که ماندا بمینیتته وه. به هه موو ره نگ، نابج چاوه روانی نه وه بین، که به م جۆره ره وشت و کرداره وه، له فرمانه که ماندا زۆر بلند بیینه وه و پیش بکه وین.

زۆرجاری و رووده دات که پیوانی خاوه ن کارگوزارییه کی ناوونجی ده توانی فرمان بلند راپیه رپین. هه روه ها زۆرجاریش رووه دات که پیوانی خاوه ن هونه رمه ندیبه کی که م، له فرمانه کانی خۆیاندا به یلرپته وه. نه مه ییش هه مووی له بهر هۆیه که، که نه وانه ده زانن له گه ل

کەسانی تردا چۆن هەل دەکەن. کەواتە هەر دەسه‌لاتی هەلکەردە، لە زۆر کاتدا، کە دەبێتە هۆی پایه بەرزبوونەوە. چونکە ئەوانەى دەتوانن کار و فرمانى خۆیان بەچاکییەوه رابپەریتن زۆرن. کەچی ئەوانەى دەتوانن دلى سەرۆکەکانیان رابگرن، یاخود وا لە بەردەستەکانیان بکەن کە پر بەدل فرمانیان بەجى بهیتن یەجگار کەمن.

ئیمە هەرچەندە خاوەنى کارخانە یاخود فرۆشگایەک بێن، هەتا وامان لى نەبێت کە لەگەل فرمانبەرەکانماندا بەخۆشیەوه هەلبکەین، یاخود فرمانبەرەکانمان لەگەل سەرکارەکانماندا بەخۆشیەوه هەلبکەن، دەبێ لەوه دلتیا بێن، کە بارێکی گران دەخەینە سەر پشستی خۆمان، زۆربشی پى ناچى کە لە فرمان سارد دەبینەوه، بەرھەمی فرمانەکەیشمان روو لە کەمی دەکات، کاتیکی دەزانین ناچار دەبێن دەرگای دەزگاکەمان داخەین.

ئیمە زۆری وامان تێدا یە دلى کەسانی تر دەشکینى، بەدلتنەنگی و خەفەتباربێشەوه دەژى تا دەمىنى. هۆی گرنگی ئەمەیش ئەو یە، کە هەرچەندە بەمەبەسى سەرکەوتن لە ژیاگاندا، کاتیکی زۆر بەسەر دەبێن بۆ شارەزابوون لە زانستیکدا، یاخود بۆ فیربوون لە هونەری پیشە و بازگانیبەکەى خۆماندا، بەلام هیچ بەتەنگ ئەووه نین کە فیری ئەو دەستورنە بێن، کە وەک مەرۆفیک یاخود وەک ژن و پیاویکی تیکەبشتوو لە فرمانەکەماندا سەرکەوین...

ئەنجامیشمان بەوه دەگات، کە دوور لە ژیاى راستەقینە گوزەران بکەین. ئەگەر ئەمە، هەر زیانى خۆمانى تێدا بوایە، ئاسان دەبوو، بەلام زیانى بۆ خێزانەکانیشمان تێدا هەبە. کەواتە، بۆ ئیمە وا باشە، هەست بەکەموکووری بکەین، یان نا، بەشیکى تەواو لە تەمەن و سەرەوتى خۆمان بەخت بکەین بۆ فیربوونی دەستورەکانى ژیاى و، کار پیکردنیاى لە ژیاگاندا، بۆ ئەمەى هەست و ئارەزووی خۆشەویستی و دۆستایەتى لە خۆماندا بەهێز بکەین. رەنگیشە وا باشتر بى، کە هەر لە ئیستاوه، وشەى (گەلپەرورەى) بەبۆنەى ئەم واتایەوه کە ئیستا وتان، لە وشەى (گەلپەرورەى) بەواتای باو جیا بکەینەوه.

مەبەس لە گەلپەرورەى ئەو یە، توانای ژیاى ناو کۆمەلایەتیمان هەبى، جگە لەوه، بەگیاى دۆستایەتى و خۆشەویستی و روو خۆشیەوه خۆمان پراژینینەوه هەرودها تا ئەندازەبەکى پەسندیش مەندى و لەسەرخۆبى و خۆپاراستنیشمان تێدا بى.

ئیمە ئەگەر لەوانە بێن، بۆبەکا حەز لە (گەلپەرورەى) بکەین، تا لەناو کۆمەلانددا باش بناسرین، یاخود هەر لەگەل سەرەتای ناوگانمان خۆتندراپەوه، گورج بناسرینەوه، پێبوستە

دەست لەوه بشۆین کە تا ئەندازەبەکى باش پێش بکەوین لە ژیاى راستەقینەدا، یاخود ریزگرتنى رۆشنبیرانمان چنگ بکەوئى لە ژنەوه و لە پیاووه.

ئەو کەسانەى پایه یەکى راستەقینەیان هەبە، واتا ئەو خۆتندەوارانەى دۆستایەتى و تیکەلبیان نرخیکى هەبە، هیچ جۆرە کردەوبەکیان لەم کردەوانە نیبە. لە راستیدا، زۆر گرانه بتوانین بەهەموو هیز و تواناییبەکەوه کە هەمانە، کار لە دلى کەسانى تر بکەین، بێتو ئەگەر ئەوان با یەخمان پى نەدەن و بەچاوی ریزهوه تەماشامان نەکەن. ئیمە ئەگەر ناوبانگمان وا دەرچوو بوو، کە خۆپى و شیتە پەتەرى بێن، هەرچەندى خاوەن هۆش و تیکەبشتنیش بێن، بەجۆرێکی تیکرایى بەمەبەسى خۆمان ناگەین و، لە ئەنجامى کارەکەیشمان دلخۆش نابین. زۆر کەسى وا دەستیان دا یە خۆپى و بى باکى و سەر سەرپى، بەمەبەسى نان پەیداکردن، یان بەمەبەسى رابواردن، کەچی پاشەجار پەشیمانیاى بۆ مایەوه.

***

هەندیک بریایان وایە، زانستى خۆناسین، بابەتیکى پى گری و گرانه. کەچی لە راستیدا، هەر کامیکمان بگرت شتیکى لى دەزانى، کە ئەویش لە کارەساتى ژیاى رۆژانەوه یاخود لە تاقیکردنەوهى تاییبەتییەوه فیری بووه. هەرودها هەر کامیکیشمان بگرت تا ئەندازەبەکى زانستى خۆناسین بەکار دەهینى، بام بەکارهینانەکەیشى، بى بیرکردنەوه، لە هۆشى شاراوهوه دەرچوو بى.

بۆ وینە: ئیمە ئەو دەزانین، کە مێشکى هیچ کەسێک لە هی کەسێکی تر ناکات. کەواتە ئیمە ناتوانین لەگەل هەموویاندا وەک یەک بجوولینەوه. هی وایان تێدا یە، لەسەر خۆن، هەر حەز لە بیرکردنەوه دەکەن، هەر شتیک بەلای سووکى و سەرچلێ و سەرگەرمى و بزێودا بچى، ئەوان رقیان لى دەبیتەوه. کەچی هی وایشیان تیا یە گەش و روو خۆش و لەش سووک... هەرودها ئیمە ئەویش دەزانین، کە ئەگەر شەقمان لە رەقەلەى قاچى کەسێک دا، چۆن لیمان دەورووژى. یان ئەگەر جنیومان پى دا، یاخود هەرودها مان لى کرد چیمان پى دەکات.

کەچی ئەگەر بەپێچەوانەى ئەووه لەگەل جیوولینەوه، واتا بەروو خۆشییەکەوه چاکوچۆنیمان لەگەلدا کرد، یاخود سەر و سیمما و جلویەرگەکیان پەسەند کرد، یان بەبۆنەى سەرکەوتنیکەوه پیرۆزباییمان لى کرد، ئەویش هەرودها بەپێچەوانەى ئەو کردەوبەى پێشوو یەوه لەگەلمان دەجوولینەوه.

ئەگەر بېتىو زانستى خۇناسىنە كەمان بخەينە شىۋەيەكى رېكويپىكتەرەو، ياخود لە لاي ھەرە شىرىنيەو ھەرى پى بىكەين، ھەرۋەھا ئەگەر بېتىو باشتەر بايەخى پى بدەين، دەپى لەوۋە دىنيا بىن، كە چ لە پرووى بازىرگانىيەو، چ لە پرووى كۆمەلايە تىشەو كەلكىكى زۆرى لى وەر دەگرىن.

ھەموومان دەپى پەي بەو بەرىن، كە ژيانى ھۆشمان تا ئەندازەيەكى گەرە، برىتېيە لە ھەستى خۇش و ھەستى ناخۇش. دەشتوانىن ئەم ھەستانە بىكەين بەدوو بەشەو:

بەشىكىيان ئەو ھەستانە دەگرىتەو كە بەجۆرىكى تىكرابى زۆر نامىتنەو، ۋەك دىلخۇشى، توورەبوون، ترس، خۇشەويستى. ئەمانە دل بزووتىشيان پى دەللىن.

بەشىكىشىيان: ئەو ھەستانە دەگرىتەو كە لە دل بزووتنەو پەيدا دەين. ئەوانە، بەجۆرىكى تىكرابى، كارىگەر بىيان تا سەر دەمىنېتەو. بەمانەيش دەللىن تەزوو يان ئارەزوو ياخود تاسە. ۋەك رېز لە خۇگرتن، بەزەيى بەخۇداھاتنەو، نازكىشان و رېز لى گرتن، دۆستايەتى، نىشتانېرەو.

جا لەبەر ئەوۋە ژيان برىتېيە لە جەنگىكى تا سەر لە پىناۋى دەستكەوتنى خۇشى و خۇلادان لە ناخۇشى، ئىمەيش بەھەموو توانايە كمانەو تىدەكۆشىن كە ھەستەكانى خۇشى لە شىۋەيەكى زۆر بلندا، لە دلماندا پىرېزىن.

ئەويش دەستورېكى دەروونىيە، كە ھەر كاتى كەسىك يان شتىك توانى، تەزوويەكى خۇش ياخود دل بزواندىكى خۇش، بخاتە دلمانەو، ئىمەيش ئەو كەسە ياخود ئەو شتەمان بەدلدا ئەچى. ئەويش دەتوانى ھەموودەم دلمان خۇش بىكات. چونكە ئىمە، لە شىۋەي (ئەم بەبۇنەي ئەوۋە)دا، ئەو كەسە ياخود ئەو شتەمان نووساند بەگەشى و خۇشىيەو.

لە لايەكى تىرېشەو، ئەگەرھاتو ھەستمان برىندار كرا، ياخود ئەگەر بەرھەلستىكى دەروە ھاتە بەردەمى و نەيھىشت خۇى دەرىپى، بەتايىبەتى ئەگەر بەرھەلستەكە گىبانلەبەرىك بى، لە برىتى ئەو ھەستە چاكە. ھەست يان تەزوويەكى دوشمانە دىتە دلمانەو، بەرامبەر ئەو كەسە يان ئەو شتەي كە دلمان ئازار دەدات، يان تەگەرە لە پىكھىتەنى ئاۋاتەكەمان دەدا. ئەم قەسەيەى كىرمان لە بارەي تەزوو و تاسەو، لە بارەي دل بزووتىشدا ھەر بەكار دى.

رېز لە خۇگرتىش يەكىكە لە تەزوو ياخود تاسە بەھىزەكانمان. لە ھەموو كەسىكدا ھەيە.

تەنانت لەو كەسانەيشدا ھەيە كە نرخی ھۆش و نرخی كۆمەلايە تىبان يەجگار كەمە. ئىنجا كە (رېز لە خۇگرتى كەسىك) برىندار دەكەين، اۋا كە يەكىك دەشكىتېن، زۆرتر باوەر بەوۋە دەكرى، كە ئەو كەسە بەنھىتى بى، يان بەناشكرا قىنمان لى ھەلېگرى. ھەر ھەستىكى چاكىشى لە دلدا بى بەرامبەر ئىمە لە دلدا نەمىتى، ياخود لى كەم بېتتەو.

كەم كەسمان ھەيە، ئەوانەي بەتەنگ دۆستايە تىيەو، ھەر بەئارەزوو دللى بىشكىتېن. كەچى زۆرى وامان تىدايە، بى بىر كىرەنەو و بى وچان ئازارى دللى ھاورپىكانىيان بەوۋە دەدەن، كە تىبان بىگەيىن، ئەوان لە ھۆشدا لە خۇيان كەمترن. لە راستىشدا ئەم ھۆش ئازاردانە، لە لەش ئازاردان كەمتر نىيە. كەۋاتە بام سەرمان سوپ نەمىتى لەوۋە، كە ھاورپىكانىيان بۆچ قىنمان لى ھەلدەگرىن و، خۇيان لى دوور دەخەنەو. راستىيەكەي ئەوۋە ئازارى كەسايە تىبان دەدەن، بەھەموو جۆرىك دەيانشكىتېن.

بۆۋىنە: ھەر كەسەمان رەۋشت و كىرەوۋەيەكى ۋاي ھەيە كە دۆست و ئاشناكانى ھەزى پى نەكەن. ئەنجامى ئەمەيش بەوۋە دەگات، كە باوەر ۋا بىكەن، ئەو كەسە رېزىكى كەم نەبى لە خۇيان، يان لە ھەست و تەزوويان، ناگىرى. ھەندىك لەو رەۋشت و كىرەوۋانە ئەوانەيە كە ئىمە ھەز بىكەين لە ھەلسان و دانىشتندا ياخود لە كاتى رابواردندا ۋەرسىيان بىكەين، يان لەگەلئاندا بەشىرىنى نەجۋولتېيەو، يان بەتەوسەو قەسەيان لەگەلدا بىكەين، ياخود لەگەلئاندا در و لووت بەرز بىن، يان لە ژىرەوۋە گەلەكۆمە كىيان لى بىكەين...

جگە لەوۋە كىرەوۋەيەكى باۋى تر ھەيە، زۆرمان بەكارى دەھىنېن و دللى ھاورپىكانمانى پى دەشكىتېن، ئەويش ئەوۋەيە كە كەموكوپرى و ناتەۋاۋىيان دەرىخەين، بى ئەمەي بەپىۋىستى بزانىن. زۆرى وامان ھەيە كە كىزى ياخود سەرنەكەوتنىك لە كەسىكى تر دادەبىنى. بەھەلى دەزانى، ئەو كىزى و سەرنەكەوتنە دەكات بەبابەتى دىلخۇشى خۇى، بەنھىتى و ئاشكرا دەرىپى. ئىمە باوەرمان ۋايە، كە ھەلەكانىيان ئىمە لەۋان بلندتر دەكاتەو. ياخود ئەو ھەلەكانىيان ناھىلې پىشمان بىكەون و لە ئىمە گەرەتر بىن.

ۋايش دەردەكەۋى، كە ئارەزوو كىرمان بەوۋە كە كەس لە ئىمە چاكتر نەبى و بلندتر نەبىتتەو، بەشىكە لە دل و دەروونمان. جا لەبەر ئەوۋەيە كە ھەز بەوۋە دەكەين لە كەسانى تر بدوېن، ئەو كىرەوۋانەي پىكىيان ھىناۋە كەموكوپرىيان دەردەخەين، مەبەسىشمان لەوۋە، ھەموۋى ئەوۋەيە كە بىيانشكىتېن و لە رېزى كەسايە تىبان كەم بىكەينەو، تاكو بارستايى كەسايە تىبى خۇمان پىرېزىن، ياخود بلندترى بىكەينەو. بەلام ئەگەر ۋا رىك كەۋت كە

دان بنیین به هونرمه ندیباندا دان پپانانه که مان، دوور ده بی له نیازی پاک، پری ده بی له چاو پی هله تپان.

راسته و راست پپیشانی ددهین، ئیمه ئه گهر بمانه وی به شیرینی له گهل که سانی تردا رابویرین، پپویسته له خووی لی دووان، خو مان رزگار بکهین. به لی کاتی وا هه یه که له توانا پپیماندا ناب، له لیدوانی هاو رپیه کمان خو مان لایدهین. بو وینه: ئه گهر سه ر ژکیتکمان له بابهت که سیک کی ناله باره وه، پرسی پی کردین، ئیمه ناتوانین راستی پی نه لپین. دیسانه وه، رهنگه وا روو بدات که ناچار ببین گله بی له دۆستیک یان ناشنا و ناسیاو ویک بکهین، یاخود چه ندو چوونی له گهلدا بکهین. به لام ناب له گهلیدا زۆردار بین.

ئیمه ده توانین دادپه روه رانه، بی کزی و بی زۆرداری، به رامبه ری رابوه ستین، ده توانین چاک که ره وه بین، نه ک روختنەر^(۱)، هه روه ها پپیشمان ده کری، که موکوور پپیه کانی به نه رمی و شیرینی به وه، له شتیه یه کی پپیشنا زدا پپیشمان بدهین. وشه یه کی ئافه رینکارانه، کار له هه موو که سیکمان ده کات. قسه ی خو شیش، به تابه تی ئه گهر له دلکی پاک و بی گهرده وه هاتبته ده ری، ده توانی له قسه ی ره ق و ناخو ش زۆرتتر دۆستمان بو پهیدا بکات. گف تو گو یه کی شیرین، پی لپینانیک له ده سه لاتی هاو رپیه کمان، یاخود له ره وشته باشه کانی، بام ئه وه هاو رپیه به ره ره کانی پپیشمان له گهلدا بکات، زیانمان پی ناگه پپین، به لکو به پپچه وانه ی ئه وه، هه ستیک کی دۆستانه ی گهرمی له دلدا پهیدا ده کات به رامبه رمان، که زۆر له و پپا هه لدا نه باشتره که راسته و راست له به ره و روویدا ده یکهین. پپویسته له سه رمان ئه وه ش بزانی که توان گرتن له که سیک دوور نییه که سیک کی تریش بگرته وه، بی ئه مه ی هه ست به وه بکهین، که خو مان به دل ده مانه وی دل ی رابگرین و خو شه ویستی و یارمه تیی له ده ست نه دهین.

بو وینه: جاری وا هه یه، به چاوی سووک ته ماشای کوو تالیک ده کهین که به کییک له بازرگانیک کی وای کرپوه که به ره ره کانی پپیمان له گهلدا ده کات، جاری وایش هه یه توان گه گرینه پزیشکیک ئاشنامانه، به لام له پپیش ئیمه دا بانگ کراوه ته سه ر نه خو ش یان تیز ده کهین به پاریزه رپیک که له پپیش ئیمه دا ته ماشای کهینه و بهینه که ی کردوه. ئنجا هه رچی کرپاره که یه، قسه که ی ئیمه وای تی ده کات که پلار له و ده گرین، که موکووری له تیگه یشتی درده هینین، چونکه پپیش ئه وه ی پرس به ئیمه بکات چۆته کن ئه وه پزیشک، یاخود

(۱) راستر: بنیاتنهرین نه ک روختنەر.

پاریزه ره. له بهر ئه وه توان گتگرته که ی ئیمه و تیز پی کردنه که ی ئیمه به باشی وه رناگری. به لام ئه گهر بهاتابه ئیمه دل سو زانه قسه مان بکر داپه له باره ی ئه وه پزیشک یاخود ئه وه پاریزه ره وه که به ره ره کانی پپیمان له گهلدا ده کهین، بو وینه: بمانگوتابه: ئه وانه کارگوزاران، به لام له بهر کار و فرمان زۆرییان و تهنگیی کاتیان، ناتوانن زۆر خه ریک بن به نه خو ش یاخود خاوه ن گپرو گرفته کانیانه وه ئه گینا خو یان حه ز ده کهین به تهنگ ئاشنا کانیانه وه بن... ئه وساکه کرپاره که مان بیانوی نه ده بوو هه ست بکا به وه ی ئیمه به ناشی و نه زانی داده نپین، به لکو به پپچه وانه وه هه سته به وه ده کرد که پزیشکه که ی چۆته لای و پاریزه ره که ی کردویتی به جینشینی خو ی، له جیی خویدا بووه.

هه ر که سی خودا بیر کردنه وه ی پی به خشی بی، په ی به وه ده بات که هه ر مرۆقی جوامپه ره، به ناشنا و هاو پپیشه ی خویدا هه ل بدات. ئا به م رهنگه، به هو ی ئازادی بیروه وه، ده توانین گه لیک دۆستی تریش پیکه وه بنپین. ئیمه هه ر له سه رمان نییه که پلار نه گرینه مرۆقه که خو ی، به لکو پپویسته توان و پلار له هه یه که سی یان هه یه شتیکی تریش نه گرین که په یه ندیی به وه وه هه بی، وه ک خیزانه که ی، رپیک خراوه کو مه لپیه کانی، فرمانی دۆسته کانی. چونکه ئه وان هه موویان به شیان هه یه له رپیز و پایه ی ئه ودا. جا ئه گهر به کییک یان شتییک له وانه پلاری تی گیرا، مرۆقه که هه ست وای ده کات پلاره که له خو ی گیراوه و په نده که به و دراوه.

هه روه ها شکاندن ی هاو رپیکانمان له وه ش پهیدا ده بی، که بی هۆ، چه قه چه قیان له گهلدا بکهین، یاخود به ره ره چی قسه کانیان بدهینه وه، یان چاوپوشی نه کهین له بیروباو ره کانیان. له هه موو بابه تیک زۆرتتر، که شه روشو رپیان لی پهیدا بی ئه وه بابه تانه یه که په یه ندییان به ره گه ز یان به تاییان یاخود به جیاوای چین، یان به گپرو گرتی زرن گکار به وه هه یه. زۆره ی شمان ئاره زووی به وان هه موویانه وه یه، به به ره ره جدانه وه نه بی تپیاندا شیرگی ر ناب. زۆر کاروباری وای هه یه، ئه گهر له کاتی گف تو گو دا ناومان هینان ده بی ناگامان له خو مان بی، هه له نه کهین. بو وینه: ئه وه سته مکار پپیه ی مرۆقییک بۆله بۆلی لی ده کات، هه روه ها ئاره زوو و هه وه سه کانی، قسه شه رو پره کانی، بیروباو ره سه ر سه ره کانی... ئه مانه، زۆر جاری وای هه یه به ره ره رجیان ده دهینه وه، یاخود ده یانور و ژینین به خو رایی، هه موویشی له بهر ئه وه یه که تووره ی بکهین و هه ست به ده سه لاتی خو مان بکهین که ده توانین تووره ی بکهین. ئنجا ئه گهر له کاتی گف تو گو دا، له یه کی له م بابه تانه وه قسه کرا، کاری ژیرانه ئه وه یه که به دل گو ی له وه که سه بگرین، هه روه ها ماو هیشی بدهینن که

بیروباوه‌ری خۆی دهرباره‌ی ئه‌و بابه‌تانه دهربرێ، بێ قسه پێ برین. ئه‌بێ سنگمان فراوان بێ و به‌ئارام بێ له‌گه‌ڵیدا. هه‌روه‌ها پێ له‌و راستییانه‌یش بنێین که له‌ قسه‌کانیدا ده‌بیین. به‌لام ئه‌گه‌ر هاتوو به‌لووت به‌رز و ساردوسرپیه‌وه گوتمان لێ گرت و بایه‌خمان نه‌دا به‌قسه‌کانی، به‌ته‌واوی، بێ گومان له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌سه‌دا پیاو خراپی ده‌که‌ین و تیر له‌ جهرگی ده‌ده‌ین.

پێویسته ئێمه‌یش بیروباوه‌ری تایبه‌تی خۆمان هه‌بێ. جا ئه‌گه‌ر دیمان قسه‌کردن له‌ جیتی خۆی دایه، یاخود ئه‌گه‌ر مرۆقه‌که‌مان دیی قسه‌ی تیگه‌بشتوانه به‌میشکیدا ده‌چی، ئه‌وسا که ده‌توانین بیروباوه‌ره‌که‌مان به‌هه‌موو هیتز و هه‌ره‌تیگمانه‌وه دهربرین، بێ ئه‌مه‌ی لایه‌نگیری بکه‌ین، یاخود له‌ پیتی راست لایه‌ده‌ین. به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌موو ده‌م، هه‌ر بێ ده‌نگ بووین و لایه‌نی که‌سمان نه‌گرت، دوور نییه له‌به‌ر ئه‌وه بێ که‌ حه‌ز به‌چه‌واشه‌کردنی که‌سانی تر بکه‌ین تا وا بزانی که‌ خاوه‌نی بیرکردنه‌وه‌ی قوول و لیکۆلینه‌وه‌ی گرنگین، یاخود له‌به‌ر ئه‌وه بێ که‌ بترسین له‌وه‌ی ناشیتیی راست و ناراستی خۆمان دهربخه‌ین، نه‌وه‌ک گوێگران پیمان پێکه‌نن.

***

ژیری ئه‌وه‌تا: هه‌یج ده‌می چه‌قه‌چه‌ق و شه‌روشه‌پ نه‌که‌ین به‌تایبه‌تی له‌و کاتانه‌دا که‌ دیاره چه‌قه‌چه‌که‌ به‌ره‌و توندی دهروات. له‌ راستیدا ئه‌وه ده‌ستورێکی باشه، که‌ هه‌ر کاتی زانیمان به‌رامبه‌ره‌که‌مان ده‌ماری توند بووه، یاخود خۆمان ده‌مارمان توند بووه، گه‌فتوگۆکه‌مان به‌هه‌ستینین... ئه‌مه‌یش، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه نییه، که‌ دهروون بزوتن له‌گه‌ڵ برباری چاکدا ناگونجی، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌یشه که‌ گه‌لێک جار ئه‌بێته هۆی گه‌لێکردن و بۆله‌بۆل و سووککردن و له‌مجۆره ئه‌نجامه ناپه‌سندانه.

هه‌روه‌ها ژیری ئه‌وه‌تا: هه‌ر کاتی و یستمان ناپه‌سندکردنی خۆمان^(١) له‌ بابته شتیکه‌وه پێشان بده‌ین، پێویست به‌وه ناکات پشم و قینی پێوه دهربخه‌ین، یاخود بیده‌ینه به‌ر کلکان، چونکه تیز پێ کردن چه‌کی پیاوی شکاوه، نه‌ک هی سه‌رکه‌وتوو. پێویست ناکات بلێین:

(هه‌رچی تۆ ده‌بلتی هه‌له‌یه‌کی ئاشکرایه). یاخود (ئه‌مه‌ فیری به‌سه‌ر راستی و دروستییه‌وه نییه). چونکه ئه‌م جۆره قسانه‌ و له‌ مرۆقه‌که‌ ده‌کات که‌ بزانی ئێمه که‌میک

(١) ناپه‌سندکردن: نارهبازی.

نه‌بێ رێز له‌ بیرکردنه‌وه‌ی ناگرین. له‌جیاتیی ئه‌مه، پێویسته له‌سه‌رمان مه‌ندی و بێ ده‌نگی خۆمان بپارێزین و، وای پێ بلێین: (داخه‌که‌م، ئه‌م کاره، به‌لای منه‌وه وا نییه). یاخود: (منیش وای به‌چاک ده‌زانم که‌ به‌م جۆره بێت). ئنجا ئه‌گه‌ر دوا قسه‌ی گه‌فتوگۆکه‌، بۆ ئێمه مایه‌وه، پێویسته له‌ شپوه‌یه‌کی ناسکدا دۆستایه‌تی خۆمانی بۆ دهربخه‌ین.

هه‌روه‌کو ده‌توانین خۆشه‌ویستی هاورپیکانی خۆمان به‌مه ده‌ست بخه‌ین که‌ سه‌یبه‌تیان نه‌شکێن، هه‌روه‌ها ده‌یشتوانین به‌بارێکی به‌جیتی تر دا ئه‌و خۆشه‌ویستی ده‌ست بخه‌ین، که‌ ئه‌ویش ئه‌وه‌تا ده‌ستی رێزگرتن له‌سه‌ر هاورپیکه‌مان دابنێین و به‌هه‌یترتی بکه‌ین. بۆ وینه: پیرۆزیایی لیکردنیان له‌ کاتی سه‌رکه‌وتنیاندا، ستایشکردنیان له‌ به‌رده‌م که‌سانی تر، به‌ره‌و پیری چونیان به‌گه‌شی و رووخۆشییه‌وه، پرسپارکردنیکی گه‌رموگور له‌ بابته خه‌زان و کاروبار و رابواردنیانه‌وه... ئه‌مانه هه‌موویان بابه‌تی به‌هه‌یترکردنی دۆستایه‌تین و تازه‌کردنه‌وه‌ی خۆشه‌ویستی. هه‌روه‌ها راگرتنی گه‌ت و به‌لێن و په‌یمانیش له‌وه گرنگتر نه‌بێ، که‌متر نییه. چونکه ئه‌گه‌ر به‌هۆی درۆزی و فرۆفیلمانه‌وه، یاخود به‌هۆی که‌مته‌رخه‌میانه‌وه، ئه‌و گه‌ت و په‌یمانمان له‌گه‌ڵ هاورپیکانماندا پانه‌گرین، دلێان ده‌شکێن. چونکه دوور نییه که‌ وا هه‌ست بکه‌ن ئێمه خه‌می سه‌ره‌وت و دلخۆشییان ناخۆین، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌نده‌یش به‌ته‌نگ دهرد و ئازاریانه‌وه نابین.

ئێمه ده‌توانین رێزگرتنی هاورپیکانمان به‌وه زۆرتر بکه‌ین، که‌ له‌ شپوه‌یه‌کی شیریندا گۆی له‌ پێشینیانه‌کانیان بگرین. هه‌ر که‌سیک بگریت، حه‌ز له‌وه ده‌کات که‌ ئه‌ویش بیه‌تته سه‌رچاوه‌یه‌کی یارمه‌تیدان بۆ که‌سانی تر. پێویست نییه که‌ ئه‌و یارمه‌تییه به‌شتمه‌ک بێت. ئه‌و ئه‌گه‌ر باوه‌ری کرد به‌خۆی که‌ توانیویتی یارمه‌تییمان بدات، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر یارمه‌تییه که‌ هی خۆی بێ پیشکه‌شی کرد بێ، بێ گومان رێزه‌که‌ی بۆ خۆشی و بۆ ئێمه‌یش زۆرتر ده‌بێ. چونکه ئاواته‌که‌ی که‌ بۆ چاکه‌کردن بوو له‌گه‌ڵ که‌سانی تر دا هاته‌ دی. هه‌روه‌ها په‌سندکردنی یارمه‌تییه‌که‌یشی له‌ لایه‌ن ئێمه‌وه، بوو به‌به‌لگه‌یه‌کی دان پێنانی هیتز و ده‌سه‌لاتی راسته‌قینه‌یدا.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که‌ هه‌ندی که‌س وا ده‌زانن له‌ بارباندا هه‌یه بیروباوه‌ری به‌نرخ پێشان بده‌ن و، خۆیان ده‌که‌ن به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی ئازاردانی ئه‌م و ئه‌و به‌هۆی ئه‌و ئامۆزگاریانه‌وه که‌ ده‌یکه‌ن بێ ئه‌مه‌ی که‌سیک لێیان بخوازی، له‌ راستیدا زۆریه‌ی ئه‌و هاورپیکانه‌مان به‌مه‌به‌سیکی چاکه‌وه و نیازتیکی دۆستانه‌وه ئه‌و ئامۆزگاریانه‌مان ده‌که‌ن. ئه‌گه‌ر ئێمه‌یان خۆش نه‌ویستایه، نه‌یان ده‌کرد. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که‌ ده‌زانین ئه‌و ئامۆزگاریانه‌ی ئه‌وانمان پێ

ناپرته سهر، وا جوانتره که چند تاویک بهخت بکهین له پیناو گوئگرتنیکی هیمنانه دا له و نامۆزگاربیانه یان، جگه له وه هه موو جاریکیش پی له دلسۆزیان بنیین و به دل سوپاسیان بکهین. چونکه هه چچی سووک و ریسوا و ناشی نه بی، به لووت به رزی و وشکییه وه به رامه بری پتیشنیازی که سانی تر ناکات.

یه کیک له و راستییه دهروونیانه ی له ژبانی رۆژانه ماندا په یی پی ده بهین و، هه چ ده میکیش کاری پی ناکهین ئه وه به، که ئه و با به ته ی هه موو که سیک له هه موو با به تیک زۆر تر نخه ی پی ده دات، که سایه تیی خۆبه تی و کرده وه و کاری خۆبه تی. زۆر که سیش ئه وه یان پی خۆشتره که له شتیک بدوین به که لکی خۆیان بیت، یان به ته نگیه وه بن، نه ک ناچار بکرتن به زۆر گوئ له وه بگرن که په یوه ندیی به ئیمه وه هه به. که واته، ئیمه ده توانین ئه وه فییر ببین که چۆن دلسۆزانه با به خ به که سانی تر به دین، هه روه ها گفتوگۆکانیشمان بخه یینه سهر ئه و با به تانه ی که ئه وان هه زی پی ده که ن. ئه م ریکایه، زۆر دروسته بو دۆست پیکه وه نان. هه ر هه چ نه بی، ده توانی دۆست پیکه وه بنی، نه وه ک زانیاری پتیشان بدات، یاخود به چه نه بازی ریکایه نه دات به که س و، به قسه ی پرپوچ و بی تام که فوی به که سه وه نه بی، مه گه ر به کاروباری تاییه تیی خۆمانه وه، که ئه وه ییش بی گومان ها ورپیکانمان له گیانیان وه رس ده کات.

ئیمه ئه گه ر ئه و خووه مان هه بی، که خۆمان هه لیکیشین به کاروباری خۆمانه وه، یان به کاروباری که سوکارمانه وه، که له وه پیش کراون، یان به سایه و پایه ی کۆمه لایه تی و ده سه لاتی ده وه مه ندیمان وه بنازین، یان به وه وه له خۆیایی ببین که ئه م گه وره پیاو و ئه و گه وره پیاومان نووساندوو به خۆمانه وه، یاخود گه یشتووینه ته ئه و پایانه ی که گرنگ و با به خدارن... بام ئه وه باش بزاین که په نامان بردۆته بهر ئه و ده ستوره ی که تۆله ی هه ستکردن به (براکه می) مان بو ده کاته وه. به واتایه کی تر ئیمه هه ست ناکهین به یه کسانی له گه ل که سانی تر دا، بو به کا ئه و هه ستانه مان به و جۆره پتیشان ده دین. له راستیدا، زۆر گوتن، به بی وچان، له با به ت رابردوو مانه وه، نیشانه ی ئه وه به، که ئیمه ئیستاکه ده سه لاتی کار و فرمانی ئیمرۆمان نییه، رایان به پرتین. ئه وه ی که سانی تر، له م رۆژانه دا، به ته نگیه وه ن، هه روه ها ئه وه ی به په رۆشن تیی بگن، ئه وه به که بزاین ده سه لاتی ئیمه له چیدا به و، ئیمه ییش چۆن پیاویکین.

ئه وه باشه که بتوانین باش گوئ بگرن له قسه ی ها ورپیکه مان. ئه وه ند هه به، ده بی

خۆشمان له گفتوگۆکه دا هاوبه ش بین. هه ر هه چ نه بی، بام چه ند پرسیکی لی بکهین تا بزانی له با به ته که تیکه یشتووین.

پتویست به وه ییش ناکات بلتین، هه چ که سیکه خۆینده وار، پرسیاری که سایه تیی رووت له که سی تر ناکات.

کاتی که دیمان ها ورپیکه مان بییری به لایه کی تر دا ده چی، ده بی ئه وه تیبگهین، که ئه وه نیشانه ی ئه وه به، که ئیمه نه مان توانیوه دلی کیش بکه یینه سهر قسه کانمان، ئه وساکه پتویسته با به تی قسه که مان بگۆرین، یاخود قسه که مان له ویدا برتیننه وه.

بی گومان، هه موو که سی چه ز له پیاوی زرنگ و روو خۆش و خۆشین (متفائل) زۆر تر ده کات، له پیاوی قسه ره ق و روو گرژ و به دین (متشائم). جگه له وه هه وه سی قسه ی نه سه ته ق کردن و گه مه وگه پیش، شتیکه به که لکه ئه ویش نخه ی خۆی هه به. ئیمه مه به سمان له خۆشبینی و قسه ی خۆش کردن، ئه وه نییه هه ر دلخۆشی و پیکه نین بی، یاخود بلا و کردنه وه ی ئاسایی قسه ی نه سه ته ق و قسه ی پرپوچ بی. به لکو مه به سمان ئه وه به، راست و ره وان قسه ده کهین، که تا ئه ندازه یه کی په سند به ته نگ دا ورۆژی خۆمان و که سانی تر وه بین، به پرویه کی خۆشیشه وه خه می کار و فرمانی خۆمان و کار و فرمانی که سانی تر بخۆین، هه روه ها ئه وه ند هیش به هیز بین، که لای کامه رانی و رووناکه ی ژبان ببینین، به تاییه تی له و کاتانه دا که ده که وینه ته نگانه وه. ئنجا تیکه یشتنیکی ناوه هایه ی، له توانا ییدا هه به که ده ست بخری و په روه رده ییش بکری، ئه گه ر بیتو ره نجیکی ته واوی له پیناودا بو بدری، راستیشت ده وی، هه ر ره نجیکی بو بدری، ده هینن، چونکه که لکی ئه وه له ئه ندازه نایه ت.

به لام، به هه موو ره نگ، له کاتی گله یی کردن و به زم پیکردن و ریایی پتویسته ژیری وای پی ده وی ئه گه ر گه مه مان به یه کیک کرد، یان قسه بازیمان له گه لدا کرد، گه مه و قسه که مان گشتی بن، نه ک توخنی که سایه تیی ئه و که سه بکه ون. دوور نییه، ئه و که سه قسه بازی له گه لدا ده کری، یان کاره ساتیکی پیکه نینه یته ری لی روو ده دات، خۆشی پیکه نی. به لام زۆر تر بیر به لای ئه وه دا ده چی، که له ژیره وه پی دلته نگ بی و پیشی پی بخواته وه. چونکه له و باره دا ده که ویته جییه کی سووکه وه. ئه گه ر زۆر ئه رباب و دل فراوان نه بی، لی بی ده نگ نابن. دوور نییه، مرۆقه که، له قسه بازییه که تی بگات و پیشی خۆش بی به مه رجی یه کیکه و له گه لیدا بکات که له ره گه ز یان نایین یاخود خیزان، یان ده سه تی

زرنګکاری، یان له هاوپیسه‌ی خوئی بی. یاخود قسه‌بازییه‌ک‌ی له بابه‌ت‌ئو ره‌گه‌ز و
 نایین و شتانه‌ی تروه‌ی بی. به‌لام‌ئو گه‌ر بیتګانه‌یه‌ک له‌گه‌ل‌ی بکات، دوور نییه‌ پیتی ناخوئ
 بی‌ئو واده‌زانی بیتګانه‌که پلاری تی ده‌گرئ. چونکه زورجاری واهیه، مرؤف هندی له
 راستی دل‌ی خوئیان له شپوه‌ی قسه‌ی گه‌مه و پیکه‌نیدا دهرده‌پرن راستییه‌ک‌ی ئه‌وه‌یه،
 که‌س نییه‌ بتوانی به‌ته‌واوه‌تی دل‌مان رابگرئ. هه‌روه‌ها ئیمه‌یش له تواناییماندا نییه‌ دل‌ی
 هه‌موو که‌س رابگرین. که‌واته، بو‌خوئشمان باش نییه، ئه‌ونده که‌موکووری له که‌سانی تر
 بگرین و، سهر بکه‌ینه سهریان، یاخود له ئه‌ندازه‌ده‌ر هه‌له‌ بکه‌ین له‌گه‌ل‌ی‌اندا، به‌جوړتیکی
 واکه‌ هاوړتیکانمان بکه‌ینه بابه‌تی توانج و پلار و گه‌مه پیکردمان. تیز پیکردن،
 ریځایه‌که، زوو ده‌مانگه‌ییتی به‌سه‌رکه‌وتوویی، به‌لام له راستیدا سهرمان
 ناخات. جا له‌بهر ئه‌مه‌ی سهرکه‌وتووه‌کان تیز به‌که‌س ناکه‌ن، ئیمه‌یش مافمان هه‌یه واپروا
 بکه‌ین ئه‌وانه‌ی ریځای تیزکردن ده‌گرن، خوئیان له کانی دل‌ی‌اندا هه‌ست واده‌ک‌ن، که
 پیوسته له شپوه‌ی سهرکه‌وتوواندا خوئیان پیشان بدن. جگه‌ له‌وه، تیز پیکردن، پیاو
 به‌رز ناکاته‌وه له ژباندا، هه‌روه‌ها پیاو نزیک ناخاته‌وه له هاوړی و دوسته‌کانی.

له یه‌ک تیگه‌یشتن، په‌سند، به‌تاییه‌تی له‌وکاته‌دا که‌گیروگرفت ده‌که‌وپیته‌ ناو دوو
 دوسته‌وه، که‌ دوسته‌ییه‌ک‌ه‌یان نرخی هه‌بی. که‌م که‌سیشمان هه‌ن که‌ بیانه‌وی بزنان،
 خوئیان به‌هه‌له‌دا چوون و ئه‌وه‌یش هه‌ل‌ده‌گرن که‌ گله‌ییان لی بکرئ. ئیمه‌ ده‌مانه‌وی تاوان
 بکه‌ینه سهر که‌سیکی تر، که‌سه‌ک‌ی تریش هه‌ر وه‌ک ئیمه‌ وایه، ئه‌ویش ده‌یه‌وی تاوان
 بخاته‌وه سهر ئیمه. جا له‌گه‌ل‌ئو هه‌یشدا که‌ ره‌نگه‌ هه‌ردو لمان چه‌ز به‌وه بکه‌ین که‌ دل‌ی
 یه‌کتر چاک بکه‌ینه‌وه، به‌لام لووت به‌رزیه‌ هیچوپوچه‌که‌مان و، ترسه‌که‌مان له‌وه‌ی که
 پینان له هه‌له‌ی خوئیان، له نرخیان که‌م ده‌کاته‌وه و له نرخی هاوړتیکه‌مان زورتر ده‌کات،
 وامان لی ده‌کات، که‌ له دل‌دانه‌وه‌ی ئه‌و هاوړتییه‌مان واز به‌یتین.

له راستیدا، ئه‌وکاته‌ی که‌ به‌دل‌تیکی پاکه‌وه پی له گونا‌هی خوئیان ده‌نپین، له‌پیش چاو
 که‌سانی ترده‌بلندتر ده‌بینه‌وه. دان نایش به‌هه‌له‌کانماندا، وامان لی ده‌کات که‌ جارتیکی تر
 به‌هه‌له‌دا نه‌چینه‌وه. هه‌روه‌ها زوری‌ی تی‌کچونه‌کانیشمان له‌گه‌ل‌ئو هم و ئه‌ودا، چونکه
 هیچوپوچن، به‌زویی له‌بیر ده‌چنه‌وه، ئه‌گه‌ر بیتو تاماده‌ بین بو‌ئو‌وه‌ی چند هه‌نگاویکی
 بچووک به‌ره‌و ری‌ککه‌وتنه‌وه و ناشتی بر‌وینه‌ پیشه‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌ونده‌یش نار‌ه‌زویی
 گه‌وره‌کردنی تی‌کچونه‌که‌ نه‌ک‌ه‌ین، به‌هزی هه‌ست په‌سندی خوئیانه‌وه.

ئه‌وه‌یش پیوسته بزاین، که‌ ئه‌گه‌ر ویستمان دوسته‌ییه‌کی بریندار چاک بکه‌ینه‌وه،
 نای بکه‌ینه‌که، خوئی تی‌بکه‌ین، به‌واتایه‌کی تر نای قسه‌ی واکه‌ین که‌ له ژیری و
 دل‌ته‌رییه‌وه دوور بی.

بو‌وینه، ئه‌گه‌ر بل‌تین: (ئه‌مجاره‌ چاوت لی ده‌پوشم. به‌لام نای جارتیکی تر ئه‌م هه‌له‌یه
 بکه‌ینه‌وه)، یان: (تو تاوانباریت. به‌لام چاو له گونا‌هت ده‌پوشم). ئیمه‌ به‌م قسه‌یه‌ دل‌ی
 بریندارتر ده‌ک‌ه‌ین و ناکوکی ناوه‌ندیشمان گه‌وره‌تر ده‌ک‌ه‌ین. به‌لام ئه‌گه‌ر ومان: (داخه‌که‌م،
 من هه‌له‌م کرد). یان شتیکی تری وه‌ک ئه‌مه‌مان گوت، به‌زوری، ئه‌و که‌سه‌ خوئی زورتر
 نزیک ده‌خاته‌وه، به‌لکو دوور نییه‌ که‌ له کانی دل‌یه‌وه، تاوانه‌که‌ بخاته‌وه سهر خوئی.

قسه‌ه‌زاره و دووانی به‌کاره، هه‌رچیمان گوتوه بریتیه‌ی له‌م دوو وشه‌یه: (تا ده‌توانیت
 دل‌فراوان و لی‌بوورده‌ به‌).

مه‌به‌سمن له دل‌فراوانی پاره به‌شینه‌وه و دیاری ناردن نییه‌ مه‌به‌سمن ئه‌وه‌یه که‌ دل‌ی
 که‌سانی تر رابگرئ، له‌سهر چاکه‌ هانه‌ بدرین، پشتیوانییان بکرئ، به‌کاروباره‌کانیشیان
 نرخی خوئیان بدرئ. نه‌بیته‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی قسه، که‌ بل‌تین: دل‌فراوانی له‌ کاروباری
 وادا، پاره‌ی تی‌ناچ، به‌لکو به‌پیچه‌وانه‌وه، هه‌ر هیچ نه‌بی له لایه‌نی گیانه‌وه،
 ده‌وله‌مه‌ندترمان ده‌کات. هه‌موو که‌سی‌کیش چه‌ز ده‌ک‌ن نرخی به‌کاروباریان بدرئ، ئه‌و نرخی
 پی‌دانه‌ گه‌شه‌یان پی ده‌کات، زورجاری وایش هه‌یه‌ که‌ له دراو و که‌لوپه‌ل لایان به‌نرختره‌.

دوایی، ئه‌گه‌ر بمانه‌وی دوست په‌یدا بکه‌ین و دوسته‌ییه‌تی بپارتین، پیوسته‌ دل‌سوژ
 بین، ئیمه‌ ناتوانین له‌گه‌ل‌ خوئیاندا، چاکه‌ده‌ره‌وه‌ بین، ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل‌ که‌سانی تریشدا
 چاکه‌ده‌ره‌وه‌ نه‌بین. ره‌وشتی گشتی بل‌ندیش وای پی ده‌وی: ئه‌گه‌ر بووین به‌دوستی
 که‌سیک، یاخود بووین به‌میوانی، نای توانج و پلاری تی بگرین و قسه‌ی بو‌فری‌ بدین.
 جگه‌ له‌وه، ئه‌گه‌ر فرمانان بو‌که‌سیک کرد، ده‌بی به‌دل و گیان بو‌ی بکه‌ین. خو‌ئو‌گه‌ر
 هانه‌یش دراین تیزی پی بکه‌ین، پیوسته‌ تی‌بکوئشین له‌و ری‌یه‌ لاده‌ین، یاخود ئه‌و
 فرمانه‌مان بگوین.

ئه‌گه‌ر دوو‌دل‌ی، بنج به‌ست بو، به‌گران له‌ ره‌گ و ریشه‌وه‌ دپته‌ ده‌ره‌وه. ئه‌گه‌ر بیتو له‌و
 کاروبارانه‌ی که‌ چه‌زی لی ناکه‌ین، لی‌کوئینه‌وه‌ بکه‌ین، پاشه‌جار زال‌بوئیان به‌سهریاندا
 ئاسان ده‌بی. به‌لام به‌هه‌موو ره‌نگ تا که‌متر به‌ته‌نگ ئه‌و کاروباره‌ ناخوشانه‌وه‌ بین، باشر
 ده‌بی بوئیان بو‌وینه‌یه‌کی ساکار، ئه‌و که‌سانه‌ ده‌ه‌یتینه‌ پیشه‌وه‌ که‌ هه‌ست

واز له دوودلی بهینه و دست پی بکه

٤

دهسه لاتی چاره کردنی گورجوگولانه، له کار و فرمانه که واز هیتان و پرو وهرگیران بو کاروباریکی تر، ئەمانه شتیکی ئەوتۆن که پیوسته هه موو که سیتیکی ئاواته خواز بو ههلسووراندنی کاروباری گرنه، تیپاندا هه بی. ئەو رهوش و دهسه لاتانه، هه میسان پیوستن به نیمه، بو سه رگرتنی ئاشنایه تیمان له گه ل که سانی تر دا. چونکه هه یج که سیک پشت به پیای دوودل و په شوکا و نابهستی، پروا به مرۆقی بی دهسه لات ناکات. ریز له و جوړه پیاو و مرۆقانه کهم دهگرئ.

هه چه نده، دوودلی، هوی زوره، به لام رهنگه گرتی که موکووری، له زورجاردا، به کهم هویان بی. بنچینهی دوودلی ترسه. ئەوانه ی تووشی نه خووشی دوودلی بوون، بی ئەمه ی هه یج هویه ک له ئارادا هه بی، هه موو ده ترسنوک و خو پاریزن. ئەوانه هه موو شتیکیان به لاهه گرانه، چاویان سامناکی نه بی نابینی، ئەوانه هه ره له وه ده ترسن، کاروباریان سه رنه گرئ. ئەوانه له سه رنه که وتن ده ترسن، له تیز پی کردنی ئەم و ئەو ده ترسن، له وه ده ترسن که هه له کردنیکیان بی به هوی روودانی ئەنجامی پیکه نین هینهر، یاخود ئەنجامی پر وهی. به زوری، دوودلی، ره گیتی هه یه له هوشی شاراو هدا به ستراره به ئاره زووی هه را کردنه وه له هه موو ئەرکیک که فرمانی گرنه پیوستی پی ده بی. دوودلی، بریتییه له تیکۆشانیک بو خو پاراستن، له لیبرسینه وه ی ژیان.

کاتی که دوودلی ده گاته ئەوپه ری خراپی، تیکرا هه یج کار و فرمانیکی رۆژانه نامینیته وه، کاری تینه کات. به م رهنگه، هی وایان هه یه، ده میکی دووردریز به وه وه به خت ده کات، تا بریار ده دات، کام ملیوان به سستته ملی^(١)، ئاخو له ماله وه بمینیته وه باشتره یان بچیته ده ره وه، ئاخو و باشتره که ئیستا نامه که بنووسی یان بیخاته دوا بی. نه خووشی دوودلی کوتوپر ده رناکه وی. ئەمه به جوړیکی تیکرای، ئەویش وه ک زۆره ی پشوی هوش، له پیشدا سووک دهیگرئ، به لام پاش ئەوه، له ئەنجامی که مته رخه مییدا لپی توند ده کات. ئەمه یه رهنگه به شتیکی سه بر بزانی، که بلتین: نه خووشی دوودلی، به جوړیکی تیکرای، به کاروباری گرنه وه ده رناکه وی، به لکو له گه ل ئەو کاروباره بچوکانه دا خو ده ده خات که بایه ختیکی گوره یان پی نادری.

(١) یان: کام بویناخ به سستت؟

به که موکووری کردنی نیمه نازاریان ده دات. ئەوانه، به زوری، چه ند که سیتیکی دیاردیکراویان خووش ناوی، له بهر هیز و توانایی و گه لپه ره رییان، له بهر ئەو روو که شه یان که نیشانه یه بو سه روت و باوه رکردنیان به خو یان، جگه له و رهوش و کرده وانه ی تریان که ئەوانیتر نیانه. ئەوانه پاکانه ی خووش نه ویستنه که ی خو یان و ده کهن، که ئەوانه ی خو شیان ناوین خو په سند و تووره و ترۆن. که چی له راستیدا، بو په کا خو شیان ناوین، ئەو کرده وه و رهوشته ی ئەوان هه یانه، خو یان نیانه. زورجار، واریک ده که وی، ئەوانه ی خو شمان ناوین، هه لده گرن بیانکه ین به دۆستمان، دیاره ئەگه ره ئەو دۆزمنایه تیپه مان نه بوایه که هه یج هویه کی نییه، خراپی خو مان نه بی، ئەو که سانه ده بوون به دۆستمان. به لام هه رچی بابه تی زورداریه، به راستی، زور ستمه که بتوانین به گیانیکی دۆستانه وه بژین، یان له گه ل که سانی تر دا به شیرینی هه لیکه ین، ئەگه ره هه موو ده م، می شکمان پر بی له بیر دۆزمنایه تی و زوردار ی و ئاره زووی تۆله سه ندنه وه دوور نییه زورمان لی بکری، دوور نییه، بی گونا هه رووژم به نه سه ر ئایینمان، له گه ل ئەمه ییدا بو نیمه و اچاکتره که چا و بیوشین و لی بیوورین و ئەو خراپه یه ی لیمان کراوه، له بیر خو مان ی به یه وه. ئەگینا بی باوه ری و دوودلی، سه رمان لی ده شیوتین، ئەو سا که بیش له سه ر شتی پروبووچ شه رو شوپر ده که ین. پاشان وایشمان لی دی، که به جوړیکی تیکرای نه خو شتر و دلته نگتر و نه بیاتر بیین.

پوخته ی و تراو

- ١- زور له نه خو شیه کانی ده مار به هوی بی نارامیی هوشه وه په یدا ده بی، که ئەویش له تیکچوونی ناوه ند پیاو و هاوړیکانیه وه په یدا ده بی.
- ٢- بام وه کو مرۆقیک بچو لیبینه وه و تیکۆشین، بو گه یشتن به ئامانجی سه رکه وتن.
- ٣- ئەگه ره ویستت که موکووری شتیکی یان که سیک پیشان به دیت، له شیوه ی پیشنیاز یاخود پرسیاردا پشانی به.
- ٤- هه ر کاتی هه سست پی کرد خو ت یاخود هاوړیکه ت ده ماری توند ده بی، گه توگو که تان را بوه سستیه.
- ٥- که قسه ی نه سته ق ده که یه ت، یان به زم به یه کییک ده گریت وریای خو ت به، دلی نه ره نجینی.

چاکترین پینگا بۆ پەرورده کردنی گیانی بریارداری ئەو هیه: هەر کاتی به پیتویستمان زانی بلتین (نه)، بلتین (نه) هەر رۆژیکیش بگریت، ئەم هه لانهی به زۆری تیدا دست دهکهوی.

بهوتنه زۆرجاری وا ههیه، پرسپاریکمان لی دهکری. جا ئەگەر ئیمه لهو کهسانه بین قسهی ئەم و ئەو کارمان تی بکات و، بترسین له وهی دلی ئەم و ئەو بشکینین، یاخود ئەگەر زۆر خۆش باوهر بین؛ ئەوا حهز بهوه دهکهین که بچینه سه ر ئاره زووی ئەو کهسه و پیشبینیه که یشی پهسند بکهین. ئەوساکه، ناتوانین بلتین: خۆمان بریارمان داوه، چونکه له راستیدا، کهسکی تر بریاری داوه و ئیمه یش له سهری دهروین. دیاره ئیمه یش، هه رچهند، بهم جۆره رهفتار بکهین، وشه ی (به لئی) له هۆشماندا بنج بهستتر ده بێ. هه ر بهم جۆره له وه دوا یش وشه ی (نه) تا دیت گرانتر له ده مان دیته ده ره وه.

ئیمه هه موومان ئەوه ده زانین: ئەگەر پیشنیازیکمان خرایه به رده م، یاخود بانگ کراین بۆ شتیك، ده توانین بلتین باشه، یان بلتین باش نییه. پاشه جار که هه یج هۆبه کی پهسند له ئارادا نه بێ که شته که به رپه رچ نه دهینه وه. ئەگەر به باشی نه زانین، پیتویسته ده مو ده ست به رپه رچی بدهینه وه و نه یخه ی نه دوا یی. ئیمه یش، به جۆریکی تیکرایی بۆ به کا وه رامی (نه کردن) که دوا ده خه یین، چونکه پشوودان، نه کردنه که، ئاسان ده کات. جگه له وه خۆشمان ئەوه نده ئازایه تیمان تیدا نییه که بوترین راسته و راست به مرۆقه که بلتین (نه).

له لایه کی تریشه وه، زۆر کهسی وا هه ن له کانی دلایانه وه حه ز ده که ن بلتین (نه)، که چی وایش هه ست به خۆیان ده که ن که ئاره زوو ده که ن بلتین (به لئی). ئەو کهسانه ی وا بن، هه ست به که موکوورپیه که ده که ن له خۆیاندا، ئەو پپه روی به رپه رچدانه وه یه یش، بۆ به کا له سه ری ده روون، که خۆیانی پێ بپاریزن.

بهوتنه: ئیمه له کانی دلمانه وه حه ز به تیکه لیبی کهسانی تر ده کهین، پیمان خۆشه له گه لبا نندا رابووین، که بانگیان کردین بچینه لایان، له یاریه کانی شیاندا هاو به شیان بکهین. که چی له بهر ئەوهی ده ترسین له خۆمان بشله ژتین و بیه شوکین، یاخود هه له یه کمان له ده ست ده رچیی و ته ریق بیینه وه له سه ر نه که وتن، و از له و تیکه لیبیه ده هینین و بانگ کردنه که یان به رپه رچ ده دهینه وه.

زۆرجاری وایش ههیه، که به درۆ، به لیبیکی پیتوو ده کهین به بیانوو، بۆ ئەمه ی خاوه ن بانگیشتنه که وازمان لی بهین. یاخود به بیانوی سه ر ئیشان یان ماندوویتی یاخود

تیکچوونیکه له شه وه، که هه یچایمان نییه، خۆمان ده په رتینه وه له چوون بۆ ئەو بانگیشتنه. جا له م جۆره بارانه دا، پیتویسته دوا ی ئاره زووی یه که مان بکهوین. ئەنجام به چی ده گات، بام بگات. هه ره ها، تا پیمان ده کری، پیتویسته له و بیانوانه خۆمان دوور بخره یه وه که له راستیه وه دوورن. ئەگه ر بیتو، به بیانوو خۆمان رزگار بکهین، به تایبه تی به بیانوی تیکچوونه کانی له شه وه، به زۆری وا له خۆمان ده کهین که رابیتین به م جۆره کرده وه یه وه و له هه ر کاتیکی تووشی باریکی ناخۆش بووین به کاری بهینین. به م رهنگه به ره به ره له ئەرکی ژبانی ئاسایی خۆمان دوور ده خه ینه وه هه ره ها بۆ هه یه، بۆ ئەمه په نا به رینه به ر بیانوی له ش تیکچوون تا هه را بکهین له ده ست ئەو بیره وه رییانه ی به باشی نازانین بیران لی بکهینه وه. که چی به وه خۆمان تووشی گه لی نه خۆشی کاریگه ری ده مار توندی ده کهین.

رینگای هه ره چاک ئەوه یه که کهینه وه یه نه که به راستی و پاکیه وه پیشوازی بکهین. هه ره ها بریاره کانی شمان نزیک بن له راستی و رووداوه وه، بی لایه نگیری یش درا بن. پیتویسته له هه موو بیانویه کی ناراست، یان که م راستی، یان دوور له راستیه وه، خۆمان بپاریزن.

جا له بهر ئەوهی زۆر بابه ت هه ن کار ده که ن له بریاراندا ئەوه زۆر پهسند که بریاره کمان له سه ر بنچینه ی هۆش زۆر تر دا مه زری تا بنچینه ی هه ست و ده روون بزوتن. چونکه ئەم جۆره (بریارانه)، له بهر ئەوهی له سه ر بنچینه ی هۆش دانه مزاون، گه لیک جار هه له یان تیدا پهیدا ده بێ. ئەم راستیه یش له وه وه تیکه یش تووین، که زۆرجاری وا هه بووه، ئەو جۆره بریارانه جیبه جی کران و هه له کانیان ده رکه وتوون.

***

ئەو جۆره کهسانه ی دوورن له بریاردان و ههستی خۆده رپه نه وه، هه ره ها ئەوانه ی تووشی هه ست به که موکوورپکردن بوون، حه ز به وه ده که ن که وشه ی (من) که م به کار بهین. له بهر ئەوه قسه کانیان هیزی تیدا نییه؛ که سایه تیبه کانی شیان بێ تین. لای ئەوانه، وشه ی (من)، خۆپه رستی ده گرتته وه. وا ده زانن هه ر بیرو باوه ریکی خۆیان ده بری، تووشی لی پرسینه وه یه که ده بن. له وه ده ترسن به هه له دا بچن. له بهر ئەوه خۆیان له پشت وشه ی (ئیمه) وه ده شان نه وه. یاخود له پیت قسه که یاندا وشه کانی (ده لێن) یاخود (ئهو وا ده لێ) به کار ده هین. هی وایان هه یه، بۆ پشتگرتنی قسه که ی خۆی، په ندی پیشیان، یاخود هۆنراوه ده هینته وه. له خاوه ن پایه کانی شدا هی وا هه یه، که به شیه ی لا به لایی،

ټاره زووه کانی خوئی دهرده خات. بو وینه، ده لئی: (کابرا، ديهوئی وای بو بکه ن...).

که واته، وا چاکه، هر که سې بریاردانی پې نه کړی، خوئی رابهینې به گوتنی وشه ی (من) هوه، لهو کاتانه دا که بیروباوه پکی خوئی دهرده پې، یاخود فه رمانیک دده ا یان گله بییه که دکات، یان سه رزنه نشتی که دکات. جا نه گهر نهو که سه، خوئی دل رهق و زمان تیژ نه بی، در و بی نابرو نه بی، لهو قسانه یه وه که دهیکات زور کم، یاخود هیچ زبانیکې بو پهیدا نابی. به هه موو رهنګ، هر که سې بیهوئی که سایه تیه کی به هیزی بی پیوسته حز بهو بکات که هرچی ده لئی و دهیکات لی پرسینه وه کی، به ته وای، بخاته نه ستوی خوئی. قسه ی به پیچوپه نایش خه وشیکې تره له خه وشه کانی دوودل و سه رلیتیا واهه کان. چونکه له جیاتی نه مه ی راسته و راست بیته ناو بابه ته که وه و لپی بدوی، به کورترین ریگا و روشنترینی، بیروباوه پې خوئی دهر پې، ده چی قسه به پیچوپه نا دکات، یان زمانی لی تیک ده چی، یاخود تا پیشه کیسه کی دووردریژ و ناخوش و بی په یوه ندی به باته که وه نه لئی، نه وه ی له دلیدایه نایلئی.

بی گومان، هرچه ند مرؤقه که، بابه ته که ی باشتر بزانی، باشتر ده توانی که سانی تر بخاته سه ر بیروباوه پې خوئی، که متریش په نا ده باته بهر نه م جوړه پیشه کییانه: (به لای منه وه وایه) یان (رهنگه وای بی) یاخود (به ته واهه تی نازانم چونه)... که متریش هانه دهری، که که سانی تر چه واشه بکات به وه ی که له بابه ته که وه زور ده زانی نه وه یش خوویه کی باشه که ته ماشای نهو که سه بکه ین که قسه مان له گه لدا دکات. به هه موو رهنګ، نه وه یش راست نییه که بگوتی: هرچی نه توانی چا و بریته چاوی که سیکې تر، نهو که سه خوویه کی ویزه یی کزی هه یه. چونکه نه گهر نه مه نه اندازه یه کی راسته قینه ی رهوش و خو وایه، ده بو، به ندیخانه کا مان که سی تیا نه مایه. له گه ل نه وه یشدا، نه مه راسته، که نهو که سانه ی هه ست به که موکووری ده که ن، واه دهرده که وئی، که له توانایاندا نه بی سه بری نهو که سانه بکه ن که گفتوگو یان له گه لدا ده که ن. هه روه ها له وه ده که ن، که له به رده م که سانی ترده بشله ژین و خو یان خراب پیشان بده ن.

لهو کاته یشدا، که گیروگرفتیکمان توش ده بی و، دوودلین، نازانین چی بکه ین بو چاره کردنی، ژیری وای پې دهوئی که ده ست بکه ین به شتی که، بام لییشی دلنیا نه بین که راسته. چونکه ده بی نه وه مان له بیس بچیته وه، که هر که سې دوودلی نوواند، شهر ده وریتی.

نهو قسه یه یش که ده لئی: (فرمانی ئیمرؤت مه خه ره به یانی، ئیستا ده ستی پې بکه)، زور به کاری پیاوی دوودل دی. نجا نه گهر پیاویک فرمانی خوئی دوا بخات، یان هر جیه جیتی نه کات، یاخود نهو ریپانه ی نه گرت که که سانی تر له پیش نهودا گرتو یانه و لییشی دلنیا بوون که نه نجامی باش دهرده چی، بی گومان سه رناکه وئی. دوور نییه که له گله بیکردن و که موکووری دهرخستنی نه م و نهو رزگاری بی. به لام نه م جوړه رهوشته، فرمانی پې ناچیته سه ر، پال به پیاویشه وه نانی بو پیشکه و تن، هه روه ها هانه یش نادات بو ده ستکردن به فرمان.

دوور نییه که لهو کاته دا، مرؤقه که وه ستاوه بو لیکولینه وه لهو فرمانه ی که ده ستی که و توه، بو نه مه ی دلنیا بی له وه ی که له هه موو سه ریکه وه وه یی بو نهو تیا نییه، که لیک هلی باش لئی هه لیکه وئی و له بهر گیتو ویزی خوئی له ده ستی بچی.

زورجاری واهه یه، لیکولینه وه ی زور پیوست نییه و به که لکیش نایه ت. نه وه ندی به هوی نه وه وه، له ده ست ده چی، نه وه ندی به هوی گورج راپه راندنی فرمانه که وه له ده ست ناچی. زور لیکولینه وه ی نابه چی، ده ست پیکردنی فرمانه که و بریاردان له سه رکردنی، دوا ده خات. هه روه ها هه لکوتانه سه ر فرمانیش، پیاو توشی ته نگوچه له مه ده کات و نه نجامیشی به په شیمانی ده گه ییتی. به هه موو رهنګ، پیاوی دوودل له نه اندازه به دهر، لیکولینه وه و بیبرلیکردنه وه به کار ده ییتی له تاقیکردنه وه دا، بو مان دهرکه و توه که بریاره کانی سه ره تایی، نه وه ندی هه ل ده که ن، نه وه ندی ش راست بوئی ده چی. نجا نه گهر دوودلیمان کرد له جیه جیکردنیاندا، یاخود له وه ترساین که به هوی نه وانه وه توشی داویک بین، بیر به لای نه وه دا ده چی، که له گه ل نه وه یشدا هوشمان په سه ندیان بکات، وازیان لی به یین و جیه جییان نه که ین. بی گومان، ژیری نه واته، کاتی که ده ستمان کرد به کړینی خانویه ک، یان بیرمان کرده وه له گوړینی فرمانه که مان، ده بی هر زانیاریه ک بو راپه راندنی نهو کاروباره مان پیوست بی، کوئی بکه ینه وه و شاره زایی تیدا په یدا بکه ین، تا له رپی راسته وه بوئی برین. له گه ل نه مه یشدا نه م کاروباره گرنگانه، زورجاری واهه یه پیوستیان به م جوړه خه مخوریه نییه. به لام دوودل که مان، به جوړیکې تیکرایی، به کاروباری بچوکی که م بایه خه وه خه ریک ده میتن، ده بی له وه یش سه رمان سوړ نه میتنی که به زوری بیانبینین، داماو و په ک که و ته بن له به رامبه ر کاروباره گرنگه گه وره کاند.

وا چاکه، دوودل که مان، له ټاره زووی گه وره کردنی کاروبار و خه مخوری و خو یاراستندا،

دلت زۆر ناسک نه بئى

5

بئى گومان همومومان مرۆقى وامان بهرچاو كهوتوو، كه بههوى زوو تىكچوون و دلشكانيانهوه، بهخوڤايى، ژيان له خوڤيشيان و له كهسانى تروش تال دهكهن و دهيكهن بهژان! نهوانه، زوو گرژ دهبن، زوو دلتهنگ دهبن، بهئاسانى تووره دهكرتن، درهنگيش دليان چاك دهكرتتهوه. نهوانه، بئى نهوهى خوڤيان ماندوو بكن، هموموودهم نامادهن شتتيكى بچووك بدوزنهوه و بيگرن بهدلتهوه. نهوهيش لهبهر نهوهيه كه راهاتوون بهليكدانهوهى خراپهوه. هرچييهك بيين و بيينه دهبخهنه سهر خوڤيان. پيويسته بزائرى كه زوو تىكچوون تهگهه دهخاته پيش مرۆف له ژيانيدا. چونكه ژيان نهوهنده ماوهى كهسه، بازرگانى ژينيش نهوهنده چروپره، همومو كهس پيى ناكري تهماشاي نهوه چاوئندانانه بكات كه دل ناسكهكان زورى لئى دهكهن بيانينى. هرروهها همومو كهسيك نامادهى نهوه نييه، كه ژيانى خوى بهخت بكات بو دل راگرتنى نهوه جوژه كهسانه، كه هر چهنديك خوڤيان بو بكوژيت، پي نازانن، هر بوئه بوئل دهكهن و ورد و درشتيشت لهسهر دهژيترن. كه كهسى وامان تيدا، نهمهنده بهناوبانگ بئى، همومو كهس، بئى وچان بييرى لئى بكاتوه و، لئى بدوى و، خهريكى نهوه بئى له ناسمانهوه بهرى بداته خوارهوه بو ريسمان. لهوهيشدا، زور بههلهدا دهچين، نهگهه بروامان بئى كهسانى تر، له ههلسان و دانيشتمان، بهپهروش و وردبييهوه، سهرنج دهدهن. نهگهه باوهرييهكى وامان هه بئى، بنچينهكهى لهسهر ههله دامهزراوه.

نهوانه كه لهناو شهقامهكاندا، بهلاماندا تيدهپهين و سهيرمان دهكهن، له ژماره نايهن. بهلام ده بئى نهوه بزائين كه سهرنجدانهكانيان سهريپييه، زورى پي ناچ له بييريان دهچيتهوه. كه چي دل ناسكهكان و دهزانن، هر كهسى بهريكهوت سهيريان بكات، سهبهسى كهموكوورى ليگرتن و تهوس پيكرده. جا هرروهكو لهوهپيش گوتمان، نهه بيروباوهه ههلهيه، له پهژارهيهكى ههلهوه ههلقولييه.

لهگهله نهوهيشدا كه زوربهى نهوه شته پروپوچانهى، كه دل ناسكهكان دلتهنگ دهكات، برينين له پهژارهيهكى رووت، بهلام پيويسته لهسهرمان كه ههنديكى راستيان تيدا، لييان جيا بكهينهوه. همومومان نهوه دهزانين كه زور جوژه سهرنهكهوتن و سهرگهردانى و ريسوايى ههيه تووشمان دين. پيويسته ئيمهيش نازايه تيبهكى تهواومان هه بئى،

ههنديكى لئى كهه بكهنهوه. هرروهها لهوهيش تيبگهن، كه هرچهند، بيكردهوهيان قوول بئى، دربارهى گيروگرفتهكانيان، هموموودهمى، تيباندا سهر ناكهون. چونكه هيچ كهسيكى خاوهن كاروبارى بهناوبانگ نييه، كه پي لهوه نهئى، جاروبار بههلهدا دهچي، جاروبار بههلهى گهوره و پر سامدا دهچي. لهبهر نهوه چاوهروانى نهوه نييه كه كهسانى تروش بئى ههله بن. نهمهيش دهستوورتيكى باشه بيگرن، كه ههه كاتى بريارتيكمان له بابته كاروباريكهوه دا، ئيتر واز له بيكردهوه لهوه كاروباره بهينين، دهست بهجيش دهست بكهين بهجيبهجيكردى نهوه برباره. بهلام نهگهه ههه تاوه نا تاويك، له خوڤمان پرسى نهگهه رينگايهكى چاكرتمان بگرتايه نههجم به چي دهگههشت؟ نهوساكه گومان و ترس له دلماندا پهيدا دهبن، سهرمان لئى تيكدهچي، رههجمان بهبا دهروا، پرستمان دهپري، هيز و تواناييشمان و ايان لئى دئى دهگهه نهوهيه.

زورجاري وايش ههيه نهه گومان و ترسانه، دهبنه هوى تيكدانى، نهوه رى و شوينه، كه بو جيبهجيكردى فرمانهكهمان داناوه. نههجمى دواييش بهوه دهكات، مرۆقهكه دهمدهميى لئى بئى، لهسهر هيچ نيازتيك خوى رانهگرى، كه هاتوو دهستى كرد بهبرياردانيكى تروش زورتر دوودليى تيدا بنوتنى. پاشان واى لئى دئى، سهري لئى تيك دهچي، كاروبار له بهرچاويدا تيكهلوپيكله ده بئى، نازانى دهست بداته كاميان و، وازيش له كاميان بهينى. بهواتايهكى تر دهست بهزور شت دهكات، بهلام هيچيان ناباته سهر.

پوختهى وتراو

- 1- بئى نهوهى ههست بهخومان بكهين، دوودلئى خوى دهبهستتتهوه بهئارهزووى خو درباركردنهوه له همومو رهنج و تيكوشانيك كه بو راپه راندنى كارتيك پيويسته.
- 2- نهوانه بهدل دهيانهوى بلين (بهلئى)، كه چي دهيانهوى بلين (نهء)، لهوه كهسانه كه ههست بهكهموكوورپى خوڤيان دهكهن.
- 3- له پشت بيانوهوه خوت مهشارهوه، بهتايبهتى بيانوى لهش تىكچوون.
- 4- همومو گهوره پياويك پي لهوه دهئى كه ههلهى له دهست دئى. لهبهر نهوه چاوهروانى نهوه نييه كه كهسانى تروش له ههله بهدوور بن.

رووبه پروویان بوهستین، یان بیانخۆینهوه، یان به بی پشم و قین بهر په چیان بدهینهوه.

به لّام ته گهر هاتوو، گردمان له خۆمان کرد به شاخ، ههر کاتێ تووشی ته نگوچه له مه یه کی گه ووه و راسته قینه بووین، له ژیر چه رخه کانی رۆژگاردا، وردوخاش ده بین و پارچه پارچه و هه لا هه لا ده بین. ده بی ته وه بيشمان له بی نه چی، که ته وانه ی بهر گه ی ده رزی به کی که سانی تر ناگرن، له شیه به کی بی هاوتادا دلّ ناسکن. ته ویش له بهر ته وه یه، که ته وانه که م هوشن، یان خاوه ن که موکوورین، یاخود وا ده زانن که خۆیان خاوه ن که موکوورین.

ته وه که سانی شاره زای هیژ و ده سه لاتی خۆیانن، ههروه ها ته وه که سانی هه ره هیچ نه بی سهر که وتوو له راستکردنه وه ی که موکوورین خۆیاندا، ته وانه هه مووده م، له سه ره پاراستنی ریزی خۆیان هه لئاده نی، له سه ره راگرتنی مه ندی خۆیان شه ر ناکهن، ههروه ها ئاماده ی کوته ک وه شان دیش نین له سه ره هه موو شتی، ته گهر هاتوو که سانی تریش له ناشاره زای خۆیان وه، نه یانزانی ته واو ریزیان لی بگرن، بۆ له بۆل ناکهن.

هۆی زۆر هه به، ته وه رۆشن ده کاته وه، بۆچ ته و جۆره که سانه، گوێ ناده نه شتی پر و پوچ و ماوه یش یان ناده ن، دلّ یان ته نگ بکه ن... ته وه که سانه، بی زیان نایه ت، خۆیان به و شته پر و پوچانه وه خه ریک بکه ن. ته وانه هه رگیز خه می خۆیان ناخۆن. ههروه ها به ته نگ ته وه یشه وه نین که که سانی تر چییان بی ده لّین. ته وانه نایانه وێ ته مه نی خۆیان بدۆرین و، ئازادی بی و فرمائی خۆیان به وه پایه مالّ بکه ن، که سه رنج بده نه هه موو ریسوا کردنیکی هه یچو پوچ که ده باره یان ده کری، یاخود ماوه بده ن، ته و شته سووک و بچو کانه دلّ یان پر نه جیتن و تووره یان بکه ن.

ته وانه با وه ریان وایه، هه یچ پیاویکی خۆینده وار و تیگه یشتوو سووکیان ناکات. سووک کردنی وایش له ده ست که س ناوه شیتته وه له ده ست پیاو خراپ نه بی. ئنجا ته گهر هاتوو یه کییک هورۆژمی برده سه ر، پتویست ناکات خه فته بۆ خۆیان بخۆن که وایان به سه ره هاتوو، به لکو پتویست ده کات خه فته بۆ ته و که سه بخۆن که شتی وای له ده ست ده وه شیتته وه.

ههروه ها، ته وان ته وه یش ده زانن، که زۆرداری له پیاوی چاویسه وه روو ده دات. چونکه ته وانه ی بتوانن شتی بکه ن، ده یکه ن. به لّام ته وانه ی ناتوانن بیکه ن، ده ست ده که ن به که موکوورین گرتن له وانه ی کردوویانه. له مه وه، نایب وای تیگه ین که پیاوی به کار، نایب گوێ له هه یچ نرخ دانانیک بگری. چونکه کرده وه ی وای، له خۆییای ده کات و، کویری شی

ده کات، ناهیلّی هه له کانی خۆی بیینی. به لّام پیاوی به کار و ناکات ته وه ده چی له که موکوورین گرتنه که، یاخود له نرخ دانانه که ده کۆلّیتته وه و سه ره و ژیری ده کات، بۆ ته مه ی بزانی چه ندی راسته و چه ندی به که لکه. ته وسا که به و پتیه چه ندی له ده ست بی، په پره یی ده کات.

بۆ وینه: ته گهر نرخ دانانه که، له یه کیکی واره ده رچوو بوو، که مافی هه بی پیشانی بدات، وه ک سه رۆکی فرمانیک، ته وان ته وه به هورۆژم و توانج و پلار دانین، نالّین ته وه نیشانه ی دۆژمانیه تی سه رۆکه که یه، که له بهر هه ره هۆیه ک بی ده رپیروه. ماوه ی ته وه یش ناده ن، که ته و نرخ دانانه، دلّ یان پر بکات له پشم و قین و دلّ پیسی، نه وه ک کار بکاته دلّ و ده روونیان و گیانیان پایه مالّ بکات. ته وان، به پتیه وانه ی دلّ ناسکه کان، هه موو ده م چه ز به وه ناکهن که هه موو شتییک به ته وا وه تی لیک بده نه وه و رۆشنی بکه نه وه، ههروه ها زۆریش پاکانه بۆ خۆیان ناکهن، ته وان بی له وه ده نین، که هه موو که س تووشی هه له ده بی، ههروه ها دانیش به وه داده نین که دۆراندوویانه و سه ره نه که وتوو. ته وان له نرخ دانانه که ده کۆلّنه وه، بۆ ته مه ی بزانی به که لکه یان نا. ئنجا ته گهر به لایانه وه باش بوو ته وا واز له لووت به رزی خۆیان ده هیتن و بی له هه له ی خۆیان ده نین، ته نجا به گیانیکی چاک و پاکیشه وه هه له که ی خۆیان راست ده که نه وه. به لّام ته گهر نرخ دانانه که روو خیتنه روو، فری ده ده ن به ولاره، له وه یش دلّ نیا ده بن، که زوو بی، یان دره نگ، پاکانه یان بۆ ده کری.

ته وه ی بۆ بلا و کردنه وه ی گیانی ناشتی به که لک بی ته وه یه، که بروا بکه ین و، به راستیش بروا بکه ین، که هاو ریکانمان له گه لماندان، دژمان نین. ته وانیش باشتر ئاماده ده بن بۆ دلّ خۆشکردنمان، ته گهر بیته و ئیمه یش ده ست بکه ین به دلّ خۆشکردنی ته وان، به مه رجی زۆر سه ره نه که یه سه ریان بۆ دلّ خۆشکردنمان.

پوخته ی وتراو:

۱- زۆر به هه له دا ده چین، ته گهر وای بزانی که سانی تر خه ریکی ژماردنی بزوتنه وه و دامرکانه وه مانن.

۲- هه موو پیاویکی تیگه یشتوو ده زانی زۆرداری چه کی پیاوی چاویسه. له بهر ته وه، بهر گه ی نووکه ده رزی ته م و ته و ده گری!

نوواندنی موگناتیسی

نوسه‌ری: أبو‌مدین الشافعی
کوردی نووسی له سالی ۱۹۶۴

* نوواندنی موگناتیسی بووه به‌گرنگترین به‌شی زانستی خوئاسینی به‌کارهاتوو...

* هه‌موو که‌سیک له توانایییدا هه‌یه ئەم و ئەو بنوئینی...

* نوواندن، ئە‌گەر له کاره‌ساتی شارراوه‌بیش ئاگادارت نه‌کات، خو‌ده‌رگات بو‌ده‌کاته‌وه، بو‌ ئە‌مه‌ی کار له‌م و له‌و بکه‌یت...

* هه‌روه‌ها ده‌یشتوانی له‌ گه‌لیک په‌وشت و نه‌خو‌شی رزگارت بکات...

که‌ وای لی‌ هات ئە‌م نووسراوه‌ بخوئینه‌روه، تا چه‌کدار بیت به‌چه‌کیکی بی‌ هاوتا له‌ هیتز و هه‌ره‌تا و که‌سایه‌تییه‌کی تازت چنگ بکه‌وی که‌ دوور نییه‌ یه‌جگار به‌که‌لکت بیت. له‌ ژبانی رۆژانه و کار و فرمانتدا...

نوواندن^(۱) به‌کار به‌ینه

۱

هه‌موومان گوئیمان له‌ باب‌ه‌تی نوواندنی موگناتیسی گرتوه. زۆریشمان هه‌ندیک له‌ کۆره‌کانی نوواندنی موگناتیسیمان دیوه. به‌لام زۆریه‌ی که‌سان، به‌سه‌رسامیکه‌وه، به‌رامبه‌ر ئە‌م کاره‌ساتانه‌ ده‌ه‌ستن، بی‌ ئە‌مه‌ی هه‌ستییک بکه‌ن به‌ئاره‌زوویه‌کی خو‌بان بو‌ فیربوونی ئە‌و ریشوئینه‌ی که‌ ده‌توانی به‌هۆی ئە‌وانه‌وه ئە‌م و ئە‌و بنوئینری. زۆر که‌سی وای هه‌یه‌ پرۆای وایه‌ که‌ نوواندنی موگناتیسی به‌خششیکه‌ی خودایییه، ته‌نیا دراوه‌ به‌چه‌ند که‌سیک، هه‌موو که‌س ناتوانی به‌کاری به‌ینه‌ی. دوور نییه‌ ئە‌م باوه‌ره‌ سه‌بارت به‌وه‌ بی‌ که‌ هه‌ندی له‌وانه‌ی ده‌ستیان گرتوه‌ به‌سه‌ر نوواندنا، هه‌ندی بیروباوه‌ری وای سه‌یر سه‌یربان بلاو کردۆته‌وه، که‌ هه‌مووان به‌خه‌نه‌ سه‌ر ئە‌و باوه‌ره‌ی که‌ نوواندن پازیکه‌ی شارراوه‌یه، ناگۆنجی مرۆفه‌ ره‌مه‌کیه‌کان فیری بن و به‌کاری به‌ین.

به‌لام راستی جیایه‌ و ئە‌وه‌ی بلاو کراوه‌ته‌وه و بلاو بو‌ته‌وه‌ به‌ناو مرۆقابه‌تیدا جیایه‌. چونکه‌ هه‌موو که‌سیک ده‌توانی نوواندن به‌کاربه‌ینه‌ی، به‌و مه‌رجه‌ی هه‌ندی شاره‌زایی هه‌بی

(۱) به‌مانای خه‌ولتخستن نه‌ک نوواندنی سه‌ر شانۆ (ته‌مسیلکردن).

له‌ زانستی خوئاسیندا. له‌ راستیدا لیکۆلینه‌وه‌کانی زاناکان له‌ زانستی نوواندنا کاریکه‌ وایان کردوه‌ که‌ ئە‌م باب‌ه‌ته‌ گه‌لیک لکی لی‌ بی‌ته‌وه‌ و مرۆقیش له‌وه‌ دوور به‌خه‌نه‌وه‌ که‌ ریکه‌ی راسته‌قینه‌ بگرن بو‌ فیربوونی. به‌لام ئە‌وه‌ی پیوسته‌ پیتی لی‌ بنیین، بی‌ پیچوپه‌نا، ئە‌وه‌یه‌ که‌ نوواندن راستییه‌کی رووداوه‌، هه‌موو که‌س هه‌ستی پی‌ ده‌کات، که‌سیش گومانی تی‌ نابات.

پیش ئە‌مه‌ی گوئی له‌ هیچ لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زانستی بگرت له‌م باب‌ه‌ته‌وه‌، خه‌ریک به‌، نوواندن به‌کار به‌ینه‌. ده‌توانیت له‌ هه‌مووده‌میکدا، ده‌ست به‌وه‌ بکه‌یت، بی‌ ئە‌مه‌ی چاره‌روایی ئە‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌ی پیشبینه‌یه‌که‌ی نوواندن بکه‌یت. خه‌ریکی نوواندن به‌. دوور نییه‌ له‌ سه‌ره‌تا‌دا بترسیی له‌وه‌ی که‌ نه‌گه‌یت به‌ئە‌نجامیک. دوور نییه‌ گومان به‌یه‌ته‌ ئە‌نجامه‌که‌یشه‌وه‌ وایش بزانیته‌ که‌ ئە‌و که‌سه‌ی ویستووته‌ بنوئینی، نه‌نوستووه‌، به‌لکو‌ خو‌ی وای پیشانداوه‌ که‌ خه‌وی لی‌ که‌وتوو. که‌ وای لی‌ هات، بو‌ ئە‌مه‌ی له‌ راستی نوواندن تی‌بگه‌یت و ئە‌م راستییه‌ی بچه‌سپینیه‌ته‌ دلته‌وه‌، هیچ چاره‌یه‌ک نییه‌ ئە‌وه‌ نه‌بیت که‌ نوواندن له‌ خو‌تا‌داقی بکه‌یته‌وه‌. که‌واته‌ پیش ئە‌مه‌ی که‌سیکی تر بنوئینیت، خو‌ت بنوئینه‌.

خو‌نوواندن، ریکه‌یه‌کی کۆنه‌، هیندییه‌کانی پیشوو به‌کاربان ده‌هینا، له‌ کاتی رۆژووگرتنه‌ درێژه‌کانیاندا، هیندییه‌ به‌رۆژوووه‌که‌، به‌هۆی برسیتییه‌وه‌ خه‌وی لی‌ ده‌زرا. خو‌ ئە‌و رۆژوووه‌ی که‌ له‌ ده‌یان رۆژانی تی‌په‌ر ده‌کرد، ئە‌وه‌ هه‌ر به‌جاریک تووشی نازاری برسیتییه‌ ده‌کرد. جا لیره‌وه‌ بوو که‌ هیندییه‌کان ناچاربوون بگه‌رتن به‌دوای چاکترین ریکه‌دا بو‌ رزگاربوون له‌ ده‌ست ئە‌و نازارانه‌. ئە‌وه‌ بوو ریکه‌ی نوواندنیان دۆزییه‌وه‌. ئە‌ویش به‌و جو‌ره‌ بوو که‌ ده‌بوو رۆژوووانه‌که‌ سه‌یری سه‌ری لووتی خو‌ی بکراوه‌ تا خه‌وی لی‌ ده‌که‌وت. خو‌یشم که‌ له‌سه‌ر ئە‌و که‌شتییه‌ بووم که‌ ده‌ربازی ده‌کردم له‌ ژوووروی ئە‌فه‌ریکا، هه‌ر ئە‌و ریکه‌یه‌م گرت بو‌ خو‌نوواندن. برسیتی چوار رۆژ برستی بریووم. تا ئە‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ تاقیکردنه‌وه‌که‌مدا سه‌رکه‌وتم. له‌باتی ئە‌مه‌ی چاوه‌بهرته‌ سه‌ری لووت، ده‌توانیت چاوه‌بهرته‌ ده‌رزیه‌یک یاخود هه‌ر شتیکی رووناک. له‌ نامه‌که‌مدا (ئاگاداری به‌ئاره‌زوو) که‌ به‌مه‌به‌سی وه‌رگرتنی پله‌ی ماجستیر پیشکه‌شی زانستگام کرد بوو، ئە‌م کاره‌ساته‌م گه‌یرا بووه‌وه‌، که‌ له‌ دوو کاتی پتر پی‌ چوو بوو: له‌سه‌ر کورسییه‌کی درێژ راکشا بووم، له‌ ماوه‌یه‌کی (۲۵) بیست و پینج سانتیمه‌تره‌بیدا ده‌رزیه‌کم له‌ به‌رده‌مدا داچه‌قاند، خو‌م خسته‌ سه‌ر ئە‌وه‌ی که‌ تا ده‌میکه‌ی درێژ چاوی تی‌ بیرم. که‌ سه‌رنجم دا، ده‌نگی ئە‌و

ئاسانترین ریڭای نوواندن

۲

گه لیک ریڭای نوواندن هه یه، له به شی پیتشودا هه ندیکیم پیشان دا. به لام هه موو ریڭایه کی نوواندن، یهک ئامانجی هه یه، ئه ویش چاوتییرین و نه بزواندنیته. بۆ نوواندن، چهند ریڭایه کی تریش هه یه، وهک لیدانه کانی (مه ترۆنۆم) که ده درین به گوپی نوستنخوازدا، یاخود هه لیدانیکی ریڭایه کی په یته پیتای تر بی که بدری به گوپییدا. یان وای لئ بکری که هه ست بکات به لیدانیکی سووکی ریڭایه کی له له شیدا. ئه م ریڭایه، هه ر ئه و ریڭایه یه که دایکه کان به کاری ده هین له نوواندن مناله کانیاندا. دایکه کان، هه ر کاتیکی بیانه وئ مناله کانیان بخه وین، ته نانه ت ئه گه ر دامووی خه ویش نه بن، به زوری به هووی نوواندن موگناتیسییه وه خه و له مناله کانیان ده خه ن. که چی، نه خو یان، نه تاکوته رای خیزان، که سهیری ئه و منال نوواندن ده که ن له لایه ن دایکه کانیانه وه، په ی به وه ده بن که ئه م کرده وه یه، نوواندن موگناتیسی نه بی هیچی تر نییه. نوواندن ئه م منالانه له لایه ن دایکه کانیانه وه، هه رچه نده شیوه یه کی زانستی هه یه، به لام بۆیه کا له لایه ن که سانی تره وه بایه خی پئ نه دراهه، چونکه مناله کان هه م به ئاسانی دهنون، هه م به ئاسانییش ده نویتین.

به لام وا درده که وئ دایکه کان، زوریه ی کات، له نوواندن مناله کانیاندا، له سه ر یه ک ریڭا نارۆن. به لکو به پیچه وانیه ئه وه، گه لیک ریڭا به کار ده هین بۆ نوواندن، هه موویشیان له کاتیکیا به کار ده هین. ئنجا له بهر ئه وه به که ده یان بنین به جو ریکی ریڭایه کی ده ست ده کیشن به سه ر مناله کانیاندا، هه ر له و کاته یشدا به جو ریکی ریڭایه کی ده نگیکی نه رمیان به گوپییدا ده دن.

له لیکۆلینه وه یه کی وردی کار تیکردنی ئه م جو ره تاقیکردنه وان له منالاندا، بۆمان درده که وئ که هه رچه ند نوواندن موگناتیسی ریڭاکانی زۆر بی، ئه وه نده به زوو به زووی ده چیتته سه ر. به م ره نگی ده توانین بلین: نوواندن به یه ک شیوه یش پیک دیت، به لام ئه گه ر له چهند ریڭایه که وه ده ستی پئ بکری، زووتریش پیک دیت، به و مه رجه ی نوینه ره که له یه ک کاتدا ئه و ریڭایانه به کار به یینی.

زۆر که سی وا هه یه، وا ئه زانن که نوواندن منالان و ئه و که سانه ی که کم ده سه لاتن، به ئاسانی پیک دیت که چی راستییه که ی پیچه وانیه ئه وه یه. ئه وه یش له بهر ئه وه یه که هه موو که س ئه توانی بنوی، بام نوواندن هه ر که سه شیان جو ره کاتیکی جیاوازی پیتوست

رادیویه ی له ژووره که دا داترا بو، به ته نشتمه وه، به ره به ره کز ده بو، وهک دوو بکه ویتسه وه لیم وا بو. ته نانه ت جاری وا هه بو، وام ده هاته پیتش چا و که ده نگیه که به ته واوه تی ده بررا و ده گه رایه وه. هه روهک ئه و که سانه ی ئه مه یان به سه ر هاتبو، منیش ده ترسام له وه ی که نه توانم بکه ریتمه وه سه ر هو شیار ی به لام ئه وی بۆم ده رکه وت ئه وه بو که خه و تنه که م له خه و تنی ئاسایی زۆر جیاواز بو. هه ر ئه وه نده جیاوازیان هه بو، که نوستنی موگناتیسی پچر پچره وهک ئه و نوستنه ئاساییه ی که له کاتی گه رمادا، یاخود له کاتی بلندبوونه وه ی پله ی گه رمیی له شدا، په یدا ئه بی. به م ره نگی له تاقیکردنه وه که مدا سه رکه وتم. ئیستر وایشم لئ هات که له هه رده مه ی کدا به وئ بتوانم خو م بنوینم. له و روژانه یشدا، که سۆزی هه موو لایکی خاوه ن سۆزی به تین ده که ویتته خرۆشانه وه، خو م وا ده هاته پیتش چا و که هه موو ده م خه وه کانم پچر پچر و شیواون. له و کاتانه دا، زۆر جاری وا هه بو په نام ده برده بهر جو ره خو نوواندنیکی: چاوم ده بریبه به ره زوور، تیده کو شام هه ر دوو چاوم را گرم نه یان بزویتنم، ئه وه نده ی پئ نه ده چوو کاس ده بووم، ئنجا هه موو له شم خا و ده بووه، به ره به ره خه و ده چوو چاومه وه و ده نوستم.

ره نگی ئیتر خوینده وار بتوانی له م نمونانه وه که به هه موو دلسو زییه کی زانستییه وه گپرومنه ته وه، شتیک تی بگات له بابه ت ئه و تاقیکردنه وان وه که له کو ری نوواندنا ده توانی بکری. له راستیدا، من بۆیه کا سه ره تای ئه م نوو سراوه م وه ها ده ست پئ کرد، که خوینده وار ان هه م بی ریکی رو شن له بابه ت راستی نوواندنه وه په یدا بکه ن، هه م له ساکاری نوواندن موگناتیسییش تی بگه ن. بی گومان، تو له نوینه ره کانت زۆر بیستوه،^(۱) که له بابه ت به کاره یانی هیزی که سایه تی خو یانه وه دوواون بۆ ئه مه ی که سانی تر بنوین. ئه وانه ده لین: پیتوسته له نوینه ردا هه ندی مه رج بیتته دی، وهک هیزی تاره زوو و هیزی کار تیکردن. هی وایشیان هه یه ده لئ: له نوینه ردا که ره سه ته یه کی موگناتیسی هه یه، له وه وه ده چیت بۆ نوینراو. چه ز ئه که م بزانیته ئه م قسانه هیچو یو وچن، به ره له ست ده خه نه پیتش ده می ئه و که سانه ی که ده یانه وئ نوواندن موگناتیسی له خو یاندا تاقی بکه نه وه، مه به سیان ئه وه یه هه موو که س دوو ر بکه نه وه له و تاقیکردنه وانیه که هیچو یو وچبی ئه و قسانه درده خه ن. پیتش ئه مه ی گوئ له هیچ بیرو باوه ریکی با و بگریته له بابه ت نوواندن موگناتیسییه وه، پیتوسته نوواندنیکی له خو تدا تاقی بکه یته وه، تا بتوانیته له وه پاشیش ئه م و ئه و بنوینی.

(۱) ئه و که سه ی خه لک ده خه ویتنی (المنوم).

بى خۆ ئەو جىياوازىيە لە نوستنى ئاساييىشدا ھەر ھەيە. زۆر كەسى وا ھەن ھەر كە سەربان كرده سەر سەربىن، خەويان لى ئەكەوئى. كەچى ھى وايش ھەن، تا دەمىكى زۆرى پى نەچى، خەو ناچىتە چاويان. زاناكان، تىكۆشان بزىن،^(۱) ئەم جىياوازىيە لە نوستنى ئەم و ئەودا، چ پەيوەندىيەكى ھەيە بەكاروبارى دەروونىي ترەو؟ بەلام لىكۆلئىنەوكانى لەمەر نوستن، ھەموو تازە بابەتن. لەبەر ئەو، لەم روو، ھىچ برىارىكمان پى نادى. بەلام، لەپاش سەرنجدانىكى خۆي، ھەر ئەوئەندە دەتوانىن بلىين، كە ئەم جىياوازىيە لە كاتى نوستندا، چ ئاسايى بى، چ دەستكرد، سەبارەت بەوھەيە كە جىياوازى ھەيە لە ناوئەند چالاكىي دەروونى تاكوئەراكانى مرۆفدا كە لە خوداييەو، ياخود لە باووياپىريانەو بۆيان ماوئەتەو. بەواتايەكى تر دەتوانىن بلىين ھەموو كەس وەك يەك ھۆشيار نييە، لەبەر ئەو نايشتوانن وەك يەك خەويان لى بکەوئى زۆر كەسى وا ھەيە، گىئرووئىن، چ لە بزووتنەو، چ لە بىرکردنەو، سەست، ھەموو دەم كاسى زىندە خەون، لە دەست رووداويش ھەر دەكەن، چونكە ھۆشيارىيەكى ھەموو دەمى پى دەوئى. لە راستىدا، كاروبارى نوواندن، برىتيەيە لە كەمكردنەوھەيەكى پەلە ھۆشيارى. كەواتە ئەو كەسانەي ورياييەكى زۆريان ھەيە، بەگران دەنوئىن. چونكە كەم كەردنەوھەي پەلە ھۆشيارىيە بەھىزەكەيان كاتىكى درىژى دەوئى. كەچى ئەو كەسانەي ورياييەيان كزە، تا ئەندازەيەكى گەورە، نوواندىيان ئاسانە. كە واى لى ھات، ئىمە دەتوانىن، ئاسانترىن رىگەي نوواندن ھەلبىزىرەن بۆ ئەو كەسانەي دەمانەوئى بىاننوئىن. ھەر لىرەو دەللىين كە باوترىن رىگەي نوواندن، ئەو رىيەيە كە چا و بىررىتە شتىكى برىسكەدار. ئەوھىش بەم جۆرە دەبى: ئەو كەسەي دەمانەوئى بىنوئىن، پىويستە واى لى بکەين تا ماوھەك چا و بىررىتە شتىكى رووناك ياخود برىسكەدار، بەمەرجى (۲۵) بىست و پىنج سانتىمەترە، لە چاوى دوور بى، لە شوتىكى بلىندترىشەو دانرا بى لە بارستايى چاوى.

بەلام جارى وايش ھەيە، ئەم رىگە ئاسانە، نوواندەكەمان بۆ ناباتە سەر. چونكە ئەو كەسەي دەمانەوئى بىنوئىن. ھەرچەندە چا و دەپرئە شتە برىسكەدارەكە، بەلام بىرى لە لاي خۆي نييە، دەچى بەلايەكى تردا. بەم رەنگە، پەي نەبردنى بەشتە برىسكەدارەكە لە ھىزى نوواندەكەي كەم دەكاتەو، سا يان نوواندەكە زۆرى پى دەچى، ياخود ھەر بەجارى سەر ناگرى. لەبەر ئەو، ھەندى ئەوئەندە كان، بۆ ئەمەي زۆرتەر و زووتر كار لەوانە بکەن كە دىيانەوئى بىاننوئىن، دەست راوھشاندىن بەكار دەھىتەن كە پى دەللىين (جوولەي دەست

(۱) راستى: زاناكان ھەوليان دا ئەو بزىن كە ئەم...

كىشانى دوور) ئەم جوولانە، بەزمىكى گەورەي گىرا لە چاووړاوكردندا. ھەندىكى وا ھەبوون، وا يان دەزانى نوئەندەكان، بەراستى شەپۆلىكى موگناتىسى ناراستە دەكەن و دەنيرن بۆ ئەو كەسانەي دىياننوئىن. كەچى رازى ئەوھى، كە ئەم دەست راوھشاندىنە كارىكى گرنگ دەكەنە سەر نوواندەكە، ئەوھەيە كە سەرنجى نوئەندەكە راوھكىشى بۆ دەروە، ھەر وھەا وايشى لى دەكات كە ئەو جوولانەي نوئەندەكە دەيكات بەدەستى، چاويان تى بىرى، كە ئەنجامەكەشى ئەوھەيە نوواندەكە زووتر و زۆرتەر كارى خۆي لە نوئەندەكە بكات. ھەر لەبەر ئەمەيشە، كە من رىگەيەكى ئاسانم ھەلبىزاردووە بۆ نوواندن، كە برىتيەيە لە دوو شت: شتىكى برىسكەدار و جوولەيەكى دەروە. جا ئەو كەسەي بەوئى بىنوئىن، شتىكى برىسكەدارى دەخەمە پىش چا و، كە دەتوانم لەسەر شتوھەيەكى رىكوپىك بىجوولئىن، پاشان دەيخەمە سەر ئەوھى كە چا و بىررىتە شتە برىسكەدارەكە (زۆرجارى وا ھەيە كە ئەم جوولە رىكوپىكە لەگەل لىدانى مەتروئەكەدا يەك ئەخەم)، كە ئەمانەم كەرد، زۆرى پى ناچى دەروونى ھەرە بەھىز و وريا، بەرە بەرە كز دەبى و كابراكە خەو ئەيگرى ئىمە دەيشتوانىن ھۆيەكى تىش بەكار بەيئىن. ئەوھىش بۆنكرەن. نازانم ناخۆ ئەم ھۆيە لەپىش منەو بەكار ھىنراو لە نوواندندا يان نا. بەررىكەوت، لە سالى ۱۹۴۵دا، كە لە خەستەخانەي نەخۆشى ھۆش بووم، ئەم ھۆيەم بەدىي كەرد، ئەو سالى، جاروبار دەچومە (نەخۆشخانەي عباسى)، بۆ ئەمەي شارەزاي نەخۆشى (مانيا) (*).

بىم، كە نەخۆشەكانى ئەم نەخۆشىيە، زۆر دەووروئىن زۆر دەجوولئىن، جوولەكانىشيان نارىكوپىكن، بۆ ھىچ نامۆزگارىيەك سەر دانانەوئىن. وا رى كەوت، جارىكيان كراسەكەم بۆن خۆش كەرد بوو، ھەرچەند دەچوم بەلای نەخۆشىكى (مانيا)و، سەيرم دەكەرد سەرەتتىكى واى پى دەگەيشت كە لەوھپىش نەمدىبوو پىيەو. لەپىشدا ھەرچەندم دەكەرد بزىنم ھۆي ئەو سەرەتەي چى بوو، بۆم دەرنەدەكەوت، بەلام كە ئەو كراسە بۆن خۆش كراوھى خۆم گۆرپى و كراسى بى بۆنم لەبەر كەرد، رازى سەرەتەكەي تىگەيشتم.

كاتى كە ئەم بەسەرھاتەم گىراوھە بۆ (پزىشك يوسف مراد) خاوەنى (گۆقارى زانستى خۆناسىن)، ئەوھىش بۆي گىراوھەو كە ئافرەتتىك دەناسى، تا سىپۆكى نەخستايە ژوورى نوستنەكەيەو خەوى لى نەدەكەوت. ئنجا كە ئەم سەرنج دانەم بەراوورد كەرد لەگەل سەرنج دانەكەي خۆمدا، لە بابەت كار تىكردنى بۆئەو لە نەخۆشە دەروونىيەكان، بۆم دەركەوت: بۆن كار دەكاتە چالاكىي دەروون. لەبەر ئەو دەتوانىن بۆنەي دابىئىن بەھۆيەكى يارمەتيدەر

(* مانيا: گلاروى -وەرگىزى).

بۆ نوواندن، بە تايبەتی لە پاش ئەو هی که بۆمان دەرکەوت، بۆن، چە کارێک دەکات لە شەوی پەردەدا بۆ زالبوون بە سەر خەو زاندا. ئەو هیش وای لێک دەدرێتەوه، که بۆنی خۆش وای له مرۆف دەکات هەناسەکانی قوول بکات. هەموودەم، نوستوو دەبینین هەناسە خۆی درێژ دەکاتەوه. جا بەم رەنگەیه، که بۆنی خۆش کار له هۆشیاری دەروون دەکات، له رێگە هەناسەدانەوه. که واتە ئیمە دەتوانین بڵێین ئاسانترین رێگا بۆ نوواندن ئەو هیه که چەند هۆیهک بە کار بهێنرێ، وهک چاوی تیبیرینی بزێو به پیتی ترپه یهکی دهنگداری پهیتا پهیتا، که له تەنیشتهوه بۆنیکی خۆشیش بدری به لووتی ئەو که سه دا که دنوینرێ بۆ ئەمە وای لێ بکری که هەناسە خۆی درێژ بدات. ئەو هیش زۆر ئاسانە که له هەناسەدانی درێژ تیبگهین چ کارێک دهکاته سەر مرۆف؛ مرۆقه که، هەر ئەو هەندە به سه که چەند هەناسە یهکی یهک له سەر یهک بدات، ئیتر ههست به سه رگهێژی دهکات. ههروهها که سه رنج دهدهین، لهنگه رگهێشی کارێکی گهوره دهکاته سه ر چالاکیی دهروون. ئەو که سه ی چەند جارێک به هەر چوار لای خۆیدا دەسووریتەوه، دیسانەوه ههست به گهێژبوونیکی دهکات، دوور نییه له دوا پیدا له هۆش خۆی بچیت. جا له بهر ئەو هیه که ده بێ بایه خ دهین به لهنگه رگرتن له کاتی نوواندندا. چاکترین بار، بۆ ئەو که سه نه ی دنوینرین، ئەو هیه که راکشین، بۆ ئەمە هیچ پێویستی به تیبگه یهکی نه بێت به تیبگه یهکی، بۆ ئەمە لهنگه ری خۆی بگری. لهو کاتی نوواندنا نه دا، که ئەو که سه ی دنوینر له سه ر تهختیکی ئاسایی داده نیش، وای دهرده که وت که کابراکه خۆی دهگرت بۆ ئەمە لهنگه ری سه ری خۆی رابگریت. ئەم به رەنگاری بکردنه ده بوو به هۆی دوا که وتنی نوواندنه که.

کار تیکردنی لهنگه رگرتن له چالاکیی له شدا، له گیانله به راندا، به جوړیکی تايبه تی دهرده که وێ. بۆ ئەمە راستیی ئەم قسه یهت بۆ دهر بکه وێ، هیچی پێ ناوئ ئەوه نه بێ، که که رویشکیکی بۆ پینچ تاو (دقیقه) ییک یان که متر به سه ر گازی پشتا رابخهیت، ده مووده ست ده بینیت که رویشکه که به جوړیکی نابه جی له شی رهق بووه، جا به م رەنگه ده توانیت هەر ئەندامیکیکی بوئ به رهقی بیهیلتیه وه. هەر که سه ی بگریت ده توانیت ئەمه تاقی بکاته وه. به مه ی شدا دهرده که وێ که نوواندن چەند مه رجیکی هه یه سه به له شن، په یوه ندییان نییه به نیازه خشی نه وه. ئەم جوړه باره ی نوواندنه له باری (ره شه خه و: کابوس) دهکات که له لای مرۆف په یدا ده بێ. به لام جوړه کانی تری نوواندن که له چاوی تری بپین و بزواندنی گلینه ی چاوی له سه ر ئاهه نگه یکی ترپه دار پیک دین، له ناو په له وه ره کاندای دینه پین چاوی. ده توانرێ مریشکیکی یا خود که له شیریکی به وه بنوینرێ که وای لێ

بکریت: راست چاوی بپریته شتیکی. ده توانرێ ئەو هیش به ئاسانی جیبه جی بکریت، ئەگه ر ده نووکی بالنده که راست بکریته وه. هه رکه په رنده که ت وای لێ کرد یهک دوو هه ناسه یهکی پێ ناچیت، له شی خاوی ده بیته وه و خه ریکی ئەوه ده بیته که چاوه کانی بنووقیته ی.

نوواندن به هۆی چاوی تری بپینه وه، لای گیانله به ره کانیسه هه یه. زۆر جار ماریان دیوه، چۆله که ی، به هۆی چاوی تری بپینیکی به هیت له دووره وه نوواندوه. ههروهها زۆر که رویشکی وایش هه یه، که چاویان به چرای ئۆتۆمۆبیله کان ده که وێ له کاتی هاتنیاندا له چه قی رێگادا پرستیان ده بری و ده وه ستن. چونکه ئەو رووناکییه به هیتانه جوړه خاوی بوونه وه یهک ده خه نه گشت ده ماره کانیانه وه، له بهر ئەوه چاویه ست ده بن و ده که ونه جوړه نوستنیکی مۆگاتایسیی وایه که پرستیان بپری و بوه ستن و نه یشتوانن خۆیان دهر باز بکه ن، له ئەنجامدا ده که ونه ژیر چه رخی ئۆتۆمۆبیله کانه وه و ئەپلیشینه وه، ده مرن. به م رەنگه بۆمان دهر ته که وێ، ئەو رێگایانه ی پیتشانم دان بۆ نوواندن، رێگایه کی دروستن، له سه ر بنچینه ی زانستی له ش دامه زراوون. پێ گومان، نوواندنی مرۆف به هۆی نیازه خشی نه وه ده بێ. به لام له م سه رنجانه ی له سه ره وه پیتشاغان دان، مه به س ئەوه یه که بزاین هۆی هه ره گه وه ی نوواندن له سه ر بنچینه ی هیتی له ش دامه زراوه.

کار تیکردنی نیازه خشین له نوواندندا:

۳

بێ گومان ئەو گیروگرفته ی له که ی نه وه ی نه ی نوواندنی مرۆفدا دیته به رده ممان، سه باره ت به وه یه که مرۆفه که خۆی ژیا نیکی پر گیروگرفته ی هه یه. ئەو هۆیه دهر و نیانه یه که کار ئە که نه نوواندن زۆرن، گرنگترینیان نیازه خشی نه. له راستیدا، نوستن و نوواندن، زۆر تر له بهر ئەوه له یه کتر نه چن، که نیازه خشین له ئارادایه و کاری خۆی دهکات.

خه و کاتیکی له پیاو ده زری، که باوه ری وای بیت تووشی خه وزران بووه. ئەم باوه رکردنه، به تهنیا، به سه بۆ ئەوه ی نه هیلتی خه و بچیتته چاوی. به لام پیاو ده توانی به ره نگاری ئەم دهرده به وه بکات، که نیازه به خۆی ببه خشی و خۆی به وه دلنیا بکات که زوو خه وی لێ ئە که وێ، ئنجا که ئەوه ی جیبه جی کرد زۆری پێ ناچی به راستی ده نوێ.

ههروهها له جوړه کانی نوواندنی شدا، نیازه خشین،^(۱) دهستیکی بالای هه یه. ئەو که سه

(۱) نیازه خشین: بۆ (الایعاز) به کاری هیتاوه.

ئەوندەدى بەسە كە لە باری نوواندندا دامەزرى و خۆى بداتە دەست نۆتەنەر، بۆ ئەمەى ھۆى نيازبەخشىن كارى لى بكات. ھەرەكو نوستن كارىكى واىە تا ئەندازەبەك بەئارەزوى مرۆف خۆى نەبىت پىك ناىەت، ھەرەھا ھۆى ئارەزوى لە نوواندنىشدا دەستى ھەبە. ھۆى ئارەزوى لە نوستندا ھەرەك ھەموو ھۆبەكانى ئارەزوى تر بەمەرجى بابەتى لەش سنورى بۆ كىشراوہ. بەواتاىەكى تر، مرۆف دەتوانى زال بى بەسەر نوستنى خۆیدا، ھەز بكات ئەنوى، ھەزىش بكات نانوى، بەمەرجى تەواو تىر خەو بوو بى. بەلام ئەو كەسەى دەمىكى دووردىزى بى نەنوستى، ناتوانى زال بى بەسەر نوستنى خۆیدا، ناىشتوانى لەوہ بەولواو بەرگەى نەنوستن بگرى، لەبەر ئەوہ، ھەرچەندىكىش خۆى نەبەوى بنوى، خەو ئەبباتەوہ و خەوىكى قولبىشى لى ئەكەوى.

كە واى لى ھات، ئىمە ئەتوانىن ئەو كەسەى بمانەوى بىنۆتىن، نىازى نوستنى پى بىەخشىن. بەلام نيازبەخشىن بەتەنبا، نوواندەكە جىبەجى ناكات، بەتايبەتى لە رۆژەكانى سەرەتادا كە رانەھىترى بەنوواندەوہ. ئەوہىش لەبەر ئەوہبە كە مەرجەكانى لەش، كە لەوہپىش ناومان بردن، دەبىت بىنە دى. ئەگەر بىتو لە شوپن كارى مەرجەكانى لەش ورد بىبەنەوہ، بۆمان دەردەكەوى كە برىتىن لە دوو بەش: بەكىكىان دەروونى و لەشىبە، (۱) وەك ماندووبوون. بەكىكىشىان ھەر تەنبا دەروونىبە وەك بىزاربوون. جا نيازبەخشىنىش، گرنگىبەكەى لەوہداىە، كە ئەو دوو ھۆبەى لىوہ پەيدا دەبى. چاوتىبىرپىن لە شتىكى برىسكەدار ھەم دەبىتە ھۆى پەيدا بوونى ماندووتى، ھەم دەبىبىتە ھۆى پەيدا بوونى بىزارى. بۆ ئەمەى نوواندەكە بەدروستى جىبەجى بى، پىبىستە ئەو كەسە پىن گەبىشتوہ ئاساىبىبەى دەنۆتەنرى، خۆبىشى ئامادە بى بۆ نوواندن، ئەگىنا نوواندەكە بەئاسانى سەر ناگرى. بەھۆى نيازبەخشىنى نەبىبىبەوہ دەتوانرى ئەو كەسە بخرىتە سەر خۆبەدەستەوہدان، بۆ ئەو دوو ھۆبە - ماندووبوون و بىزارى - بى ئەمەى لە بەرگەگرتنەوہ بىتەوہ ھۆش خۆى.

رپگای نيازبەخشىنىش بەبىبى بارستايى بىر و خۆبىندەوارى دەگۆررى. فىللىكى تايبەتىم لەگەل شاگرد چىشتەكەرىك بەكارھىنا، بۆ ئەمەى بىخەمە سەر ئەوہى بەرپەچى نوواندن ئەداتەوہ، خستەمە دلپەوہ كە بۆبەكا ھەز بەنوواندنە دەكەم لە دەست نەخۆشى ئىسك ئىشان (رۆماتىزم) كەى رزگارى بکەم. كەچى لەگەل دەرگەوانىكا فىللىكى ترم

(۱) يان: جەستەبىبە.

بەكارھىنا. خستەمە دلپەوہ كە بۆبەكا دەمەوى بىنۆتىن، تا ئەو كەسە بدۆزمەوہ كە كراسەكانى لى دزىوہ. چونكە ئەمزانى زۆر بەپەرۆش بوو بۆ دۆزىنەوہى دزى كراسەكانى. بەلام شاگردەكانم بەوہ دلنبا دەكرد، پىم دەگوتن، ھەرەسەى بىبەوى لە نوواندى موكناتىسى تىبگا و بكوئىتەوہ، دەبى ھىچ نەبى بۆ جارىك بنۆتەنرى، تا بتوانى سەرنجى خۆى بنوسىتەوہ.

ئەم رپگايانە ھەمووبان بۆ نيازبەخشىنى نەبىنى بوون. نۆتەنەر ئەگەر ھەندى رستەى رەپ و راست بەكاربەيتىن لەگەل مرۆفەكەدا، بۆ ئەمەى بىخاتە سەر نوستن، شتىكى نابەجى نىبە. بۆ وىنە دەتوانى پى بلى: (پىللووہكانى چاوت زوو دادەرەوہ، خەرىك بەبەسەبىتەوہ. بەرەنگارى مەكە، بام ماندوو نەبىت). ئنجا كە تفى قوت دا، پى بلى: (ئەمەبىش نىشانەبەكە لە نىشانەكانى خاوبوونەوہ و وەنەوزدان. تۆ بەئاسانى دەنۆتەنرىت). يان پى دەلى: (وام دىتە پىش چاوت ھەناسەدانەكەت قوول و سستى لى ھاتوہ. ئەمەبىش نىشانەبەكەى خەو لى كەوتنە). ياخود پى بلى: (ئەندامەكانى لەشت خەرىك خاوت دەبەنەوہ، ئەگەر لەگەلئاندا بسازىت ھەست بەجۆرە سەرەتەك دەكەيت. تۆبىش وا چاكە واز لە لەشت بەبىت، لەگەل سوروشتندا بەرپەچى، بەرەنگارى نەكەيت). بەم رەنگە نۆتەنرى شارەزا و ھونەرمەند، دەتوانىت گەلىك رستەى رەنگاوپەنگ ئامادە بكات بۆ نوستن، كە ئامانجىان ئەوہ بىت كار لە ھەموو سووچىكى وربايى بکەن. وا چاكە گەستوگۆكان پچر پچر بن، نەك بنوسىن بەبەكەوہ، تاكو ئەو كەسەى دەنۆتەنرى ماوہى بۆ بىبىتەوہ بۆ جىبەجىكردنى نيازبەخشىنەكە، پاش ئەمەى تى دەگات. وا چاكە نۆتەنەرەكە، رستەكان، چەند جارىك دووبارە بكاتەوہ، بۆ ئەمەى كار لە دلى مرۆفەكە بكات و ماوہى بەرەنگارىكردنى نەدات. ھەندى كەسى وا ھەن، ھەست بەوہ دەكەن، كە نىازبان پى دەبەخشىن، بەتايبەتى بەرەنگارى نيازبەخشىنەكە، خۆى دەكەن. لەبەر ئەوہ، پىبىستە نۆتەنەر بزانتى چۆن رستەكانى خۆى ھەلدەبۆتەنرى و چۆنىش بەباشى داىان دەرتىزى تا بتوانى ھەر كەسە بەپى خۆى كارى لى بكات و بىخاتە خەو.

سەرنج دا رۆژىك لە كارگەى زانستى دەروون، لە زانستگای وىژەدا، شاگردىك ھەموو مەبەسەكانم تىگەبىشت لەو رستانەوہ كە بۆ نيازبەخشىن بەكارم دەھىنان لەگەلدا. لەگەل ئەوہبىشدا بەرەنگارى كرد. جار جارىكىش زەردەخەنەبەك دەبىگرت، كە واى پىشان دەدا، ھەستى بەھەموو فىللىك كەردوہ بۆ ئەوہى خەوى لى بھەم. لەگەل ئەوہبىشدا، كە سەرنج دا، جۆرە خاوبوونەوہبەكى تووش بووبو، ئەوہندەى پى نەچو، چوہە بارىكى ترەوہ، باری

به‌ره‌نگار بکردن. ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما بوو، منیش ره‌نجه‌رۆ بېم و ناچار بېم واز له نوواندنی بهیتم. که‌چی له‌و کاته‌دا که‌ خه‌ریک بووم واز له نوواندنی بهیتم، سه‌یرم کرد به‌ئاره‌زوویه‌که‌وه به‌ره‌و خه‌وتن ده‌چی. ئیتر منیش چاو وریاکه‌ره‌وه‌که‌م وه‌ستاند و وازیشم له‌ نیازه‌خشین هیتا. که‌ ته‌ماشام کرد له‌ شوینی خۆی نه‌بزووت، به‌لکو پاش هه‌ناسه‌یه‌ک، هه‌ر له‌خۆیه‌وه‌ خه‌وی لێ که‌وت. تا ماوه‌یه‌کی درێژ له‌ خه‌ودا مایه‌وه. که‌یشته‌ سات و نیویک. به‌لام گوی وریاکه‌ره‌وه‌که‌، واتا لیدانی (مه‌ترۆنۆم)ه‌که‌، هه‌ر له‌ کاردا بوو. بێ گومان، زۆری به‌هۆی ئه‌مه‌وه‌ بوو که‌ خه‌وه‌که‌ی درێژ بووبوووه‌.

زۆرجاری وا هه‌یه‌ که‌ نیازه‌خشین دره‌نگ کاری خۆی ده‌کات. ئه‌مه‌م له‌ کرێکاریکی ساکاری زانستگای وێژده‌دا بۆ ده‌رکه‌وت. ئه‌وه‌یش وا بوو، که‌ من به‌ئاسانی نوواندم، پاش ئه‌مه‌ی چه‌ند تاویک چاوی بریبه‌ که‌ره‌سته‌ بزێوه‌که‌ و چه‌ند رسته‌یه‌کی به‌جێشم به‌گویتدا دا. پاشان به‌جیم هیتت، بۆ ئه‌مه‌ی بچم هاوڕیبه‌کی ئه‌و بهیتم و زال بېم به‌سه‌ر مان گرته‌که‌یدا و بینیتم. چاکترین هۆ بۆ دلنیاکردنی به‌وه‌ی که‌ ئه‌ویش ده‌توانی بنوی، ئه‌وه‌ بوو که‌ هاوڕیکه‌ی خۆی پیشان بده‌م نوواندوووه‌. که‌چی تا له‌گه‌ڵ خۆمدا هیتامه‌وه‌ ژووهره‌که‌م، کرێکاره‌که‌ی یه‌که‌مان دی به‌ئاسانی هاتبووه‌وه‌ هۆش خۆی. هه‌روه‌ک به‌ئاسانی خه‌وینرا بوو. به‌م ره‌نگه‌ دووم کرێکاره‌که‌یان وا چوو هیتکیه‌وه‌ که‌ نوواندنی مرۆف هه‌رگیز ناچیتته‌ سه‌ر. له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا خسته‌مه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ خه‌ریک بیت خۆی بدا به‌ده‌سته‌وه‌ بۆ خه‌وتن. له‌گه‌ڵ لیدا زۆر خه‌ریک بووم، تا ده‌میکی دووردرێژ شته‌ بریسکه‌داره‌که‌م به‌به‌رچاویدا ده‌هیتا و ده‌برد، (مه‌ترۆنۆم)ه‌که‌یشم یه‌جگار سست کرده‌وه‌. هه‌رچی جوژه‌ نیازه‌خشینیکیش هه‌بوو له‌گه‌ڵمدا به‌کار هیتا^(١)، که‌چی هیت نیشانه‌یه‌کی خه‌ویردنه‌وه‌ی لێ ده‌رنه‌که‌وت. به‌لام که‌ ژووهره‌که‌ی منی به‌جیه‌هیتت و چوو ژووهری کرێکاره‌که‌نه‌وه‌، له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی خۆی دانیشت، به‌ئاسانی خه‌وی لێ که‌وت. ئه‌م که‌ینه‌وه‌یه‌نیش وه‌ک که‌ینه‌وه‌یه‌نه‌که‌ی پیتشو، سه‌ری هه‌موومانی لێ سوور ما. بۆ روونکردنه‌وه‌ی که‌ینه‌وه‌یه‌نه‌که‌، ده‌لێین: نیازه‌خشینه‌که‌ دره‌نگ کاری تێ کرد، که‌ که‌یشته‌ کاتی خۆی کار بکات ده‌موده‌ست که‌وته‌ خه‌وه‌وه‌.

له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا ده‌رکه‌وتوو که‌ که‌چان ئاماده‌ترن بۆ نوواندن ئه‌وه‌یش بێ گومان هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ نیازه‌خشین زوو کاریان تێ ده‌کات. هه‌ندی کچ پارێزگاری خۆیان ده‌که‌ن له‌ پیاوه‌لدان (که‌ نیازه‌خشینیکی کاریگه‌ره‌ بۆ ئافه‌رت)، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا که‌ زۆر

(١) یان: ... له‌گه‌ڵیدا به‌کارمه‌یتا.

دووباره‌ کرایه‌وه‌، کاری خۆی ده‌کات. له‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌ کۆری نوواندنی موگناتیسیدا، که‌چان به‌ئاسانی کاریان تێ ده‌کری، به‌زۆری به‌رگه‌ که‌م ده‌گرن، ئه‌وه‌یش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئافه‌رت، به‌ئاسانی برۆا به‌هه‌موو شتیک ده‌کات که‌ په‌یوه‌ندی به‌بابه‌تی نه‌یتنکارییه‌وه‌ هه‌بێ. که‌ سه‌رنجم دا، ئافه‌رته‌کان زۆر بایه‌خ ده‌دن، به‌م پیشه‌یه‌ی من. زۆرتین سه‌رنجی ورد که‌ له‌م لیکۆلینه‌وانه‌وه‌ ده‌ستم که‌وتون، ده‌گه‌رینه‌وه‌ سه‌ر ئه‌و پرسپاره‌ په‌یتا په‌یتایانه‌ی که‌ که‌چان و ژنان لیتیان ده‌کردم له‌ کاتی فرمان بینینما.

لێره‌دا من له‌ که‌ینه‌وه‌یه‌نه‌ی کچیک ده‌دویم، که‌ به‌گرنگی ده‌زانم، خۆی خه‌ریک کرد بوو به‌نوواندنی ره‌نجه‌ره‌که‌یانه‌وه‌ له‌ مالی خۆیاندا. که‌چه‌که‌ دوودل بوو له‌ کاریگه‌ری ئه‌و هۆیانه‌ی که‌ بۆ نوواندن پیتشانم دا. ئه‌مه‌ راسته‌، زۆرجار چاوی که‌وتبوو به‌نوواندنی ئه‌م و ئه‌و له‌ کارگه‌ی زانستی ده‌رووندا، به‌لام برۆای به‌وه‌ نه‌بوو، که‌ نوواندن له‌ توانایی هه‌موو که‌سه‌یکدا هه‌یه‌، باوه‌جوو له‌ توانایی خۆیدا. ئه‌ویش له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو، که‌ خۆی هیت باوه‌رپکی به‌خۆی نه‌بوو. ئه‌و وا چوو بووه‌ میتشکییه‌وه‌ که‌ نوینهر ده‌بێ خاوه‌ن که‌سایه‌تیبه‌کی به‌هیز بێ ئه‌گینا که‌سی بۆ نانوینری. به‌لام که‌ ره‌نجی دا له‌ پیناو نوواندنی ره‌نجه‌ره‌که‌یدا، بۆی ده‌رکه‌وت که‌ خۆشی ده‌توانی ئه‌م و ئه‌و بنوین. نوواندنه‌که‌یشی که‌ سه‌ری گرتبوو، هه‌ر ته‌نیا به‌هۆی نیازه‌خشینه‌وه‌ بووبوو. چونکه‌ هیت که‌ره‌سته‌یه‌کی تری پێ نه‌بووبوو به‌کاریان بهیتم له‌ نوواندنیدا. له‌مه‌شه‌وه‌ تیده‌گه‌ین که‌ ئافه‌رت له‌ توانایییدا هه‌یه‌ به‌ئاسانی نیازه‌خشی بکات و، کاریکی گرنگیش له‌ کابرای نوینراو بکات. هه‌روه‌ک سروشت به‌هه‌موو هۆیه‌کی نیازه‌خشی چه‌کداری کردبیت وه‌ه‌یه‌.

هیتنی نیازه‌خشی له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وی که‌ به‌راووردیکی ناوه‌ند نوواندنی منالان و نوواندنی گیانله‌به‌ران بکه‌ین. هه‌رچه‌ند منال ساوا بێ، له‌ نوواندنیدا هیت هۆیه‌ک کاری لێ ناکات، هۆی له‌ش و هه‌ست نه‌بێ. هه‌رچه‌ند له‌ ته‌مه‌ندا گه‌وره‌تر بێ نیازه‌خشین باشتر کاری لێ ده‌کات. هه‌مووده‌م منال و گیانله‌به‌ر، له‌ نوواندندا له‌ یه‌کتر ناکه‌ن. چونکه‌ وه‌ک سه‌رنج ده‌ده‌ین، نوواندنی گیانله‌به‌رانی ساوا، گرانت پیک دی له‌ نوواندنی گیانله‌به‌رانی گه‌وره‌. به‌لام منال به‌هۆی ریتگای ئه‌ندامانی له‌شیه‌وه‌، به‌ئاسانی ده‌نوینری، ئاسانتیش سه‌رنج ده‌نوینری به‌هۆی نیازه‌خشینه‌وه‌. ئه‌وه‌یش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ منال، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌که‌موکوورپی خۆی ده‌کات له‌ به‌رامبه‌ر له‌ خۆی گه‌وره‌تردا وه‌ک باوک و دایکی و مامۆستای که‌ ده‌سه‌لاتیشیان به‌سه‌ریدا هه‌یه‌، به‌ئاسانی خۆی ده‌دا به‌ده‌سته‌وه‌ بۆ ئه‌مه‌ی خه‌و بیباته‌وه‌.

کارتیکردنی نیازبه‌خشی له دەرروونی نوینراودا

٤

له دووی مانگی نه‌ورۆزی سالی ١٩٤٥ دا ئەم تاقیکردنەوه‌یه‌م جێبه‌جێ کرد. کچیک، (ف. ب.) ناویش یارمه‌تی دام. ئەو کەسه‌ی دەمانویست بینووتین شاگرد چیشته‌کهریک^(١) بوو، که لاییکی بیست و یه‌ک سالی بوو. که‌مه‌کی نووسین و خوتندنه‌وه‌ فیتر بووبوو. به‌لام له‌ بابته‌ نوواندنی موگناتیسسیه‌وه‌ هه‌ر ئەوه‌نده‌ی ده‌زانی: بیستبووی له‌م و له‌و که‌ نوینەر ده‌توانی تاگاداری شتی نه‌زانراو و پازی دەرروونی مرۆڤ و شتومه‌کی ون بوو و پتوشوتیان بیتی. ئەم شاگرد چیشته‌کهره‌یش بۆیه‌کا هاتبوو بینووتین، که ناوی ئەو کەسه‌ی کراسه‌که‌ی و هه‌ندێ پوولی لێ دزیبوو بۆی دهرکه‌وئ. منیش به‌هۆی لیدانی (مه‌ترۆنۆم) و چاوپرین له‌ شتی بریسکه‌داری وا که له‌گه‌ل لیدانی مه‌ترۆنۆمه‌که‌ ریک بکه‌وئ، نوواندم پاش ئەوه‌ی نوست، به‌مه‌به‌سی ئەوه‌ی که بیخه‌مه‌ باریکی دەرروونی تایبه‌تییه‌وه‌، ئەم رستانه‌م دا به‌گویتیدا: (من له‌ چیشته‌خانه‌که‌دام ئیستاکه ئیوارتیبه‌ کاترمیر یانزه‌ پیشان ده‌دات. دهرگای چیشته‌خانه‌که‌م (هه‌روه‌ک خۆی قسه‌ بکات وایه) له‌سه‌ر خۆم داخست. بۆ ئەمه‌ی هه‌ندێ رۆن دهربه‌یتیم. من ئەگه‌رام بۆ کلیلی دۆلابه‌که‌. وام ده‌زانی وه‌ستام له‌ شویتیکی دووردا شاردووتیییه‌وه‌. بۆچ ژیر کاشییه‌ گه‌وره‌که‌ نه‌گه‌ریم؟ هه‌ر شویتیک گه‌رام نه‌مدۆزییه‌وه‌. ئیسته‌ گویم له‌ یه‌کیکه‌ له‌گه‌ل دهرگه‌وانه‌که‌دا گه‌توگۆ ده‌کات. من چراکه‌ ده‌کوژینمه‌وه‌ گویم له‌ کابراکه‌یه‌ به‌دوای مندا ده‌گه‌رئ دوودلم له‌ چوونه‌ دهره‌وه‌، نه‌وه‌ک دلم لێ پیس بکه‌ن. چاوه‌روانی بکه‌م، یان دهریچم؟ گویم له‌ دهرگه‌وانه‌که‌یه‌ بانگم ده‌کات، دلم زۆرتر داده‌خوڕی من دلنایام که ئابرووم ده‌چئ، باوه‌جوو دهرگه‌وانه‌که‌ ده‌لئ (سید) نه‌چۆته‌ دهره‌وه‌، له‌ چیشته‌خانه‌که‌دایه‌ دهرگه‌وانه‌که‌ و کابراکه‌ی تر، وا نزیک ده‌بنه‌وه‌ له‌ دهرگای چیشته‌خانه‌که‌. وا یه‌کیکیان دهرگاکه‌ لێ ده‌دا. نازانم چی بکه‌م؟ دهرگاکه‌ بکه‌مه‌وه‌، یاخود له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ دهریاز بيم؟ له‌ هه‌ردوو باردا پیم ده‌ووترئ دز و تاوانبار، که‌چی هیشتا هیچیشم نه‌دزیوه‌. کاشکی نه‌هاتمایه‌ته‌ ناو چیشته‌خانه‌که‌وه‌ نه‌ بیریشم له‌ دزیکردن بکراویه‌وه‌. نازانم چی بکه‌م؟ خودا له‌ناو ده‌می دهرگه‌وانه‌که‌ بدات، ئەو بوو به‌هۆی ئەم شله‌ژاوییه‌م. ئەو بوو وتی له‌ مال نه‌چۆته‌ دهره‌وه‌، هه‌ر ئەویش بوو چه‌سپانندیه‌ دلپه‌وه‌ که‌ من له‌ چیشته‌خانه‌که‌دام... به‌مه‌نده

(١) راستر: شاگرد چیشته‌خانه‌یه‌ک بوو...

وازم هینا. شاگرد چیشته‌کهره‌که‌م هۆشیار کرده‌وه‌ که‌ سه‌رنجم دا، له‌ ده‌موچاویدا دلخۆشی دیار بوو، هه‌ستی به‌سه‌ره‌وت ده‌کرد. هه‌رچه‌ند به‌وه‌ی ده‌زانی که‌ خه‌وی لێ که‌وتبوو، نیشانه‌ی شادمانی له‌ ده‌موچاویدا ئاشکراتر دهرده‌که‌وت. پاش تاویک گوتی: (راستییه‌که‌ی: من خه‌وم ده‌بینی. نه‌ له‌ تاریکیدا بووم نه‌ له‌ چیشته‌خانه‌دا!). نه‌یویست له‌مه‌ پتر بلتت که‌چی زۆر خه‌ریکیش بوون له‌گه‌لی. هه‌رچه‌نده‌ نوواندنه‌که‌ ماندووی کردبوو، به‌لام زه‌رده‌خه‌نه‌ی ده‌کرد.

له‌ هه‌مووی گرنگتر ئەوه‌ بوو له‌ پاش چه‌ند رۆژیک لیتی دهرکه‌وت. له‌ پاش ئەم نیازبه‌خشینه‌، له‌ کاتی نوواندنه‌که‌یدا سه‌رنجم دایه‌ ره‌وشت و کرداری شاگرد چیشته‌کهره‌که‌. له‌ پیتش هه‌موو شتیکه‌دا بۆم دهرکه‌وت که‌ ناوه‌ند ئەو و دهرگه‌وانه‌که‌ تیکچوو، بیجگه‌ له‌وه‌ ناوه‌ند ئەو و شاگردیکی خوتندنگایش تیکچوو که‌ هیچ شه‌ویک نه‌بوو دهرنگ نه‌ییته‌وه‌. که‌چی له‌ کاتی نیازبه‌خشینه‌که‌دا ناوی هیچ که‌سیکی ناسراوم نه‌برد بوو له‌گه‌ل دهرگه‌وانه‌که‌دا شه‌روشۆر له‌ ناوه‌ند دهرگه‌وان و شاگرد چیشته‌کهره‌که‌دا زۆر په‌یدا ئەبوو. شاگرده‌که‌، هه‌چ فرمانیکی له‌وه‌ پیتش بۆ دهرگه‌وانه‌که‌ ده‌کرد، ئیتر له‌وه‌ به‌ولاوه‌ بۆی نه‌ده‌کرد. هه‌فته‌یه‌کی پێ چوو، شه‌روشۆر له‌ ناوه‌ندیاندا توند بوو. منیش هه‌موو ده‌م ناگام له‌ دهرگه‌وانه‌که‌ بوو، بۆ ئەمه‌ی بزانه‌م هه‌ستی به‌رامبه‌ر شاگرد چیشته‌کهره‌که‌ چۆنی لێ دئ. که‌ سه‌رنجم دا، پیاویکی هینمی به‌سه‌زمانم هاته‌ پیتش چاو. هه‌موو ده‌م وه‌ک راهاتبوو، ده‌یویست شاگرد چیشته‌کهره‌که‌ دلخۆش بکات، بۆ ئەمه‌ی ئەویش بیکاته‌ هاوبه‌شی خۆی له‌ پاشماوه‌ی چیشته‌کاندا، بشه‌یلتی چای له‌ چیشته‌خانه‌که‌دا لێ بنئ. لیروه‌ به‌ته‌واوه‌تی بۆم دهرکه‌وت، که‌ هۆی تیکچوونیان به‌هیچ کلۆجیک له‌ دهرگه‌وانه‌که‌وه‌ نه‌بوو. که‌واته‌، هیچ نه‌مایه‌وه‌ ببیته‌ هۆی ئەو تیکچوونه‌، کارتیکردنی نیازبه‌خشینه‌که‌ نه‌بئ.

گرنگ ئەوه‌تا که‌ شاگرده‌که‌، له‌ هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کید، بروای وا بوو، که‌ هه‌رچی ده‌کات، به‌ئاره‌زووی خۆی ده‌یکات، که‌س کاری تی نه‌کردوه‌. ئەمه‌یش به‌لگه‌یه‌کی به‌هێزه‌، که‌ نیازبه‌خشین له‌ نوواندنی موگناتیسیدا، ده‌چیتته‌ ره‌گ و ریشه‌ی دهرروونه‌وه‌. ده‌توانرئ هه‌ر به‌م شیوه‌یه‌ کار بکریته‌ دهررونی که‌سانی تر، به‌تایبه‌تی ئەو که‌سانه‌ی که‌ نایانه‌وئ و از له‌ باوه‌ر و بیر و کرده‌وه‌ی خۆیان به‌یتن، چونکه‌ له‌ کاتی هۆشیاریدا، ناتوانرئ بخریته‌ دلپانه‌وه‌ که‌ و از له‌ و باه‌تانه‌ به‌یتن. به‌م ره‌نگه‌ ده‌توانین ریکای نیازبه‌خشین له‌ په‌ره‌ده‌کردنی مندالدا به‌کار به‌یتن. بۆ ئەمه‌ی و از به‌یتن له‌و کرده‌وه‌ ناپه‌سه‌ندانه‌ی که‌

نواندندا کار دهکاته مرؤف، چونکه مرؤفه که، بههؤی نیازبه خشینهوه ههچ کار و فرمانیکی لی داوا بکری بیانکات، دهیانکات، بی ئەمهه ئاگای له خۆی بوو بی، یان ئارهزوی کردنیانی کردبیت.

له بهرامبهر ئەم ئەنجاماندا، که په یوه ندییان به جوولەه ئاشکراوه هه به، ئەنجامانی تریش ههن، که راستن په یوه ندییان به چۆنیتی ناوه وهی له شهوه هه به. بۆ وینه، ئیمه ده توانین زۆر بکهین له هه موو لوویهک و ئاو فریدانی هه موو لوویه که وه.^(۱)

ئەم راستییە، بههؤی نیازبه خشینهوه ده رکهوت که له کاتی نواندنی موگناتیسیدا کراوه. هه ندی له دیده وانه کان فیر بوو بوون بههؤی نیازبه خشینهوه له کاتی خه ودا هاوړیکانیان بخه نه سه ر میزکردن. ههروه ها هه ندی له شاگردکانی خویندنگا خۆمالییه کان، توانیبوو یان نیازبه خشین بخه نه گه ر، بۆ ئەمهه له کاتی نوستنیاندا هاوړیکانی خۆیان بخه نه سه ر میزکردن. له توانای نیازبه خشیندا هه به، گه لیک کاری ناو له ش به رهه م بهیته، که نیشانه کانیان به جاریک پیکه وه ده رنه که ون له توانایاندا هه به: بههؤی نیازبه خشینهوه هه ندی گۆرران له له شدا بهیته بوون. له مه ییش سه رتر ئەوه به که نیازبه خشین له کاتی هۆشیاریشدا کار ئەکات. له راستیدا، له توانایاندا هه به بههؤی نیازبه خشینهوه، کار بکه یته له شی پیاوکی ته ندروست. ده توانیت وای لی بکه یته هه ست به نه خۆشی بکات. به لکو هه سترکردن به نه خۆشییه که ی بگۆریت به ده رکه وتنی سه ره تای راسته قینه ی نه خۆشی، ئەگه ر به نیازبه خشینه که ت درێژه بده یته.

به راستی، ئەوه ده رکه وتوه که نیازبه خشین تا ئەندازه یه ک گه لیک له نه خۆشییه کانی له ش له په ره سه ندن ده وه ستیته. له راستیدا، هه رچی ده دریتته پال ئاماده کردنی گیان، ئەنجامی نیازبه خشینه. له بهر ئەوه، ئەو کابرا چاو وراو که ره ی که له ریگای (گیان) وه، نه خۆش چاک ده کاته وه، ئەوه ده کات به مه رج له سه ر نه خۆشه که ی، که باوه ر به (گیان) بکات. هه ندی له وه که سانه ی که بههؤی نیازبه خشینه وه، نه خۆش چاک ده که نه وه، توانییان کرده وه کانی نیازبه خشین بده نه پال گیانی ئەو په زیشکانه ی مردوون. سه ر ئەوه به، ئەو پزیشکه ی هه ر نه خۆشییه کانی هه ناوی بۆ چاک ئەکرایه وه، گیانه که ی ئەیتوانی نه خۆشیی ددانیش چاک بکاته وه، دهیتوانی نه شته رکاریی وایش بکات که نه توانین به چاوی خۆمان بیبینین، دهیتوانی نه خۆشییه کانی شیره نجه و سیل و گه لیک نه خۆشیی کاریگه ری تر،

(۱) بهمانای: (الغد و بافرات الغدد).

به جاریک له ناوه ری. بهم رهنگه ده بینین، جی-کاری^(۱) نیازبه خشین له ده رووندا، له ده روونوه ده رباز ده بی بۆ له شیش. ئەمه ییش گه وره ترین به لگه به که ده روون و له ش به ته واه تی پیکه وه نووساون و له به کتر جیا ناکرینه وه، وه ک هه ندی له راستییه رسته کان گو توویانه.

جی-کاری نیازبه خشین له له شی نوستوودا

۵

(شارکۆ) و خویندنگای په زیشکایه تی پاریس، به لایانه وه وایه، که نوستنی موگناتیسی بریتییه له تیکچوونیکی ده مار، ته نیا له وه که سانه وه ده رده که وئ که توشی نه خۆشیی ده مار (هستیریا) هاتوون. هه ندیکی تریش ده لیتن: نواندنی موگناتیسی کاریکی خراپ ده کاته له شی نوینراو. ههروه ک ئەم خویندنگایه خه ریک بیت وای بزانئ که نواندنی موگناتیسی بریتییه له نه خۆشییه ک توشی ده مار دیت، وایه. که چی له ولایشه وه خویندنگای (نانسی)، که دیسانه وه وه ک ئەو فه ره نسویه، به پێچه وانه ی ئەو خه ریکه بیچه سپینتته دلمانه وه که نواندنی موگناتیسی باریکی ده روونیه، نه ک باریکی له شی (جهسته یی. ا. ب).

ئیمه ییش، به پیتی ئەوه ی که له به شی پیتوودا هاته به رچاومان، ناتوانین بلتین نواندن، ته نیا بریتییه له باریکی له ش، یاخود له باریکی ده روون، چونکه هه ر له به ره ته وه جو پیکر ده وه ی له ش له ده روون، له توانادا نییه.

ههروه ک له وه پیتش دیمان، نیازبه خشین باریکی ده روونیه تا ئەندازه یه کی گه وره کار له له ش ده کات. ئیمه ییش بههؤی هه ندی تاقیکر ده وه ی نوته که له کارگه ی زانستی ده روون، له زانستگای (فونادا) پیک هینراوون، ده توانین پشتیوانیی ئەو قسانه ی پیتوومان بکهین و، جی-کاری نیازبه خشینیش له له شی نوستوودا پیتشان بدهین: به کییک هاته پیتشه وه، سکالای له ده ست خۆی ده کرد، ده یگوت هه رچه ند گه لگه ل هاوړیکانی یاخود له گه ل کچیکدا ده کات، هه ست به که موکووری ده کات. هه ر ئەو که سه، خۆشی سکالای له ده ست نه خۆشیی پزمینی توند ده کرد که ده سال ده بوو، توشی بوو بوو، چو بووه لای گه لیک په زیشکی له ش له (مصر) دا بۆ راویژکردن. سه ری دا بوو له

(۱) جی-کاری: کار: کارتیکردن، (تأثیر).

پسپوره‌کانی لووت و قورگ. هه‌ندیکیان هیچ جی - کارتیکی نه‌خۆشییه‌که‌یان له‌له‌شیدا نه‌دۆزبووه‌وه، هه‌ندیکیشیان خه‌ریک بووبوون، ماسولکه‌کانی ناو قورگ داغ بکه‌ن، بۆ ئەمه‌ی له‌ناسکییه‌که‌ی که‌م بکه‌نه‌وه.^(١) وایان زانیبوو که‌ پۆمینه‌که‌ له‌ زۆر ناسکییه‌وه په‌یدا بووه‌ که‌ زوو هه‌ست به‌نازار ده‌کات. کاتی نه‌خۆشه‌که‌یان پێشانی من دا، له‌ پۆمینه‌که‌ بۆله‌بۆلی نه‌ده‌کرد، به‌وه‌ وازی هێنا بوو که‌ په‌زیشکی قورگ، به‌داغکردنی ناو قورگی چاری نه‌خۆشییه‌که‌ی بکات. که‌ هاتم له‌ باری هۆشیاری خۆیدا، هه‌ست به‌که‌موکوورپیکردنی لێ دوور بخه‌مه‌وه، به‌ره‌نگاریکردنیکی زۆرم لێوه‌هه‌ست پێ کرد. ئنجا تیکۆشام ئەوه‌ بخه‌مه‌ میتشکییه‌وه، به‌لام که‌لکی نه‌گرت. له‌به‌ر ئەوه‌ ناچارمام، بینۆتیم و نیازبه‌خشیینی له‌گه‌لدا به‌کار به‌ینم. که‌ سه‌رنجیم دا: پۆمینه‌ تونده‌که‌ تا ده‌هات که‌م ئەبووه‌وه، له‌ کاتی نیازبه‌خشیینی پاش نوواندندا.

جاریکیشیان گوتی: له‌ کاتی بێ فرمانیدا نه‌بێ ناپۆم. به‌م ره‌نگه‌ بۆم ده‌رکه‌وت که‌ پۆمینه‌که‌ی له‌ تیکچوونی ده‌روونییه‌وه‌ په‌یدا بووبوو. به‌لام ناسکی و زوو هه‌ستکردنی قورگی به‌نازار، له‌ تیکچوونیکه‌ی خۆ - جیییه‌وه^(٢) په‌یدا نه‌بووبوو، به‌لکه‌ له‌ ئەنجامی تیکچوونی گشتیی هه‌موو ده‌ماره‌کانیه‌وه‌ په‌یدا بووبوو. له‌به‌ر ئەوه‌ جیتی سه‌ر سوپمان نه‌بوو که‌ ته‌نیا نیازبه‌خشیینیک بۆ ده‌رکردنی هه‌ستکردن به‌که‌موکوورپی، که‌ بووبوو هۆی په‌یداوونی ئەو تیکچوونه‌ گشتیییه‌ له‌ له‌ش و ده‌رووندا، به‌س بوو بۆ وه‌ستاندنی گیروگرفتی ئەو پۆمینه‌ تونده‌.

ئەو کاره‌ی ترس ده‌یکات له‌ له‌ش، به‌بێ نیازبه‌خشین چاره‌سه‌ر ناگریت. له‌ خه‌سته‌خانه‌ی (سه‌لپاترییر) له‌ شاری (پاریس) دا گه‌لێک نه‌خۆش له‌م بابه‌ته‌وه‌ به‌جاران تاقی کراوه‌ته‌وه‌. یه‌کێک له‌ نه‌خۆشه‌کان هاواری بوو له‌ ده‌ست ئیشیک له‌ جه‌رگیا. ترسا بوو وایده‌زانی کرمیک له‌ جه‌رگیا په‌یدا بووه‌ لێی ده‌خوات. پزیشکه‌کان به‌گورجی و به‌وردی جه‌رگیان پشکنی. هیچ نه‌خۆشییه‌کیان تیا نه‌دۆزییه‌وه‌. که‌چی هه‌رچه‌ند پێیان ده‌گوت: ته‌ندروسته^(٣) و هیچ نه‌خۆشییه‌کی نییه‌، زۆرت له‌ پێشووه‌ هه‌ستی به‌نازار ده‌کرد. ئەمه‌ وا بوو، تا (جۆرج دۆماس) هه‌ستی به‌ده‌رده‌که‌ی کرد. زانیی به‌هیچ چاره‌ ناگرێ له‌ ریگی

(١) ناسکی: (حساسیة).

(٢) خۆ - جییی: (موضوعی).

(٣) ته‌ندروسته: له‌ش ساغه‌.

نیازبه‌خشیینه‌وه‌ نه‌بێ. به‌م ره‌نگه‌، نه‌خۆشه‌که‌ی هێنا و نوواندی ئەوه‌یشی خسته‌ دلێه‌وه‌ که‌ نه‌شته‌رکاری جه‌رگی کراوه‌. هه‌ندی کرمی پێشان دا و پیتی گوت ئەوانه‌ بوون که‌ جه‌رگیان ده‌خوارد. ئیتر له‌وسا که‌وه‌ نه‌خۆشه‌که‌ هه‌ستی به‌سه‌ره‌وتیکه‌ی ته‌واو ده‌کرد تا ماوه‌ی سی مانگ. به‌لام له‌ پاش ئەوه‌ جاریکی تریش ترسی تووش هاته‌وه‌ له‌ جه‌رگه‌که‌ی. هاته‌وه‌ لای پزیشک (جۆرج دۆماس)، داوای نه‌شته‌رکارییه‌کی تری لێ کرد، به‌لایه‌وه‌ وا بوو په‌زیشکه‌که‌ له‌ نه‌شته‌رکارییه‌که‌ی پێشودا جه‌رگه‌که‌ی له‌ گه‌رای کرمه‌کان پاک نه‌کردبووه‌وه‌. پزیشکه‌کانی خه‌سته‌خانه‌که‌ گوتیان نه‌دايه‌ نه‌خۆشه‌که‌. وایان ده‌زانی، هه‌ر چاره‌کردنیک له‌ ریگی نیازبه‌خشیینه‌وه‌ پێک بێت، تا سه‌ر، سه‌ر ناگریت و هه‌تا دیت نه‌خۆشه‌که‌ به‌نه‌خۆشییه‌ درۆکه‌ی خۆی^(١) زۆرت برۆا ده‌کات. ئەنجام به‌وه‌ گه‌بشت که‌ نه‌خۆشه‌که‌ پاش مانگیک مرد.

له‌م کاره‌ساته‌وه‌ تی ده‌گه‌ین تا چ ئەندازه‌یک نیازبه‌خشین کار له‌ له‌ش ده‌کات. ئەو که‌سانه‌ی تووشی نه‌خۆشیی دین هه‌ر ئەو که‌سانه‌ن که‌ نیازبه‌خشین کاریان لێ ده‌کات، به‌لام به‌جۆریکی وا که‌ ترسیان لێ نیشتی، یاخود بیروباوه‌ری ئەم و ئەو کاری لێ کردب. ئەگه‌ر ئیتمه‌ ئەم بارانه‌ شی بکه‌ینه‌وه‌، بۆمان ده‌رده‌که‌وی که‌ هه‌موویان له‌ کزیی ئاره‌زوو و که‌مبوونه‌وه‌ی چالاکیی ده‌روونه‌وه‌ په‌یدا بوون.

نیازبه‌خشین له‌ باره‌کانی وه‌رسبووندا کار ده‌کات، که‌ بارستایی چالاکیی ده‌روونی ده‌هێننه‌ خواره‌وه‌. له‌به‌ر ئەوه‌، پتویسته‌ مرۆف، هه‌مووده‌م خۆی بپاریزی له‌ وه‌رسبوون، ئەگینا خۆی تووشی ئەو بێ فرمانیییه‌ ده‌کات که‌ مرۆف ده‌خاته‌ سه‌ر باری نیشته‌نه‌وه‌ی بارستایی ده‌روونی. نابێ وا بزانی که‌ نوواندن هه‌ر له‌ چهند باریکی تایبه‌تیدا ده‌بێ بکری. له‌ راستیدا، باره‌کانی نوواندن زۆرن. چونکه‌ نوسن بریتییه‌ له‌ نیشته‌نه‌وه‌ی بارستایی چالاکیی ده‌روونی.

ماندوو بوون، به‌هه‌موو جۆریکیه‌وه‌، روه‌یه‌که‌ له‌ روه‌کانی خاوبوونه‌وه‌ و نوواندن. زۆریه‌ی باره‌کانی کار تیکراوی، له‌ کاته‌کانی ماندوو بووندا پێک دین. له‌به‌ر ئەوه‌، پتویسته‌ مرۆف له‌ کاته‌کانی ماندوو پیتیدا خۆی بپاریزی. ئەو کاته‌نای که‌ خه‌وی دێ، یان برسیی ده‌بێ، یاخود زۆر ماندوو ده‌بێ، نابێ سه‌ر له‌ نه‌خۆش بدات. له‌م کاته‌ندا، هه‌مووی به‌رگه‌ گرتنه‌که‌ی که‌م ده‌بیتسه‌وه‌، چونکه‌ ئەمیش به‌نده‌ به‌ئەندازه‌ی چالاکیی به‌هیزی

(١) واتا: به‌واهیمه‌که‌ی خۆی...

دلته ننگیبه وه دهچی. نجا نه گهر خوتوکه دانه که زوری پی چوو، وای لی دی بهرگه هیچ شتییک ناگری، ماسولکه گوشراوه کان همموو دهرته پهرن، نهوساکه یش میز دیت و فرمیسکیش دهرژی. خو نه گهر خوتوکه دانه که، له وه یش زورتی پی چوو، دوور نیبه که بیی به هوی له هوش خو چوون، یا خود مردن جا له مه وه نه نجامیکی گوره مان بو دهرده که وی: نهویش بریتیه له په یوه ندی دل خروشان به باره کانی نواندنه وه، له گه ل جوره لیکچوونیک له ناوند هره دووکیاندا له بابت نه نجام و چی - کاره وه که له چالاکی دهروو نیدا دهرته که ون. نهو نه نجام و چی کاره له په ککه و تنه دا دهرته که وی که مرؤقی دل خروشاو، تووشی دی. نه ته وه له کاره ساتی روظانه ی خویدا نه مه ی بو دهرکه وتووه. وه ک سهرنج دهره دین زور له لاوه کان، که بیان هوی کار له دلی کچیک بکن، راسته وخو قسه بیان ناراسته ناکهن، له ترسی نه وه ی دلین بره نجی و تووره بن. چونکه کچ همموو ده م خوی دهرپاریزی و به دل دهره وی په یوه وی نهو ناموژگار بیانه بکات که همموو به یانی و نیوارتیه ک له خیزان و که سوکاری گوی لی ده بی. نهو لاوانه، به گمه و پیکه نیبیکه وه نه بی ده ست ناکهن به گفتوگو کردن، نهویش هره وه دهبهاوین بی نه مه ی قسه که به ره و روی کچه که بکن. نجا که زانیان گمه که بیان کاری کردو ته دلی کچه که و پیکه نی، ده موده ست، ده ست ده که ن به بیاه لسانی و نواندنی سهر سورمانیان له جوانی. گه لیک جار نه م پیا به لسانه کار له دلی کچه که ده کات. پروا به قسه بیان ده کات و هه ست ده کات به دل خروشانیک به رامه بیان، له گه ل ناماده بیبه ک بو دواکه وتنی قسه بیان. به م رهنگه، ده توانین پیکه نین هینان و دل خوش کردن، به باریکی کزی دابنن، که له گه لیک رووه وه له باری کزی نواندن نه کات بو نوینراوه که، ههرچه نده نهو که سه ی ده هینرته پیکه نین یا خود دلی خوش ده کری، ناگای له خو به تی و هوشیار شه.

سهرده میکی تریش هه یه، له باری نواندن ده کات. نهویش سهرده می خهم و خه فته، به تاییه تی لهو کاتانه دا که گر ده سین له دلدا، که پیی ده لنین (میلانکولی) یا خود ره شه خه فته. له م باره دا، نه خو شه که ههر شتییک بیینن، ده موده ست کار له دلی نه کات هره وه به ناسانی کار نه کریتته بیر و هوشی. نه م باره، له باره که ی پیتشو، له نوسان نریکتره و اتا له باری دلخوشی. چونکه ره شه خه فته، بریتیه له کزی دهر وون و دلگوشراوی و گوشه گیری و بیر له خو کردنه وه. نه م نه خو شیه، نیشانه کانی نه وه یه: که جو له ی نه خو شه که سست نه بی و کرده وه کانیسی ناساز دهن، بی ری و چی دهن. تکایه، خوینده وار ریگام بدات، به م بو نه یه وه په یوه ندی ناوند نواندن و دل خروشان و نوستنی،

که مییک بو روشن بکه مه وه. بابه ته که، ههرچه نده سهر به زانسته، به لام خه ریک ده بم تا پیم نه کری به ناسانی پیتسانی بده م.

ناوچه بلنده کانی له شی مرؤف که سهریه رشتی چالاکی و ره وشتی نه کهن، ههر له و چینه خانوانه ده کهن که ههریه که بیان دهر و انن به سهر نهو چینه دا که له ژیر یانه وهن. ههریه که بیان، فرمانیکی هه یه، جیبه جی ده کات، چینی ههره سهره وه بیان، فرمانه که ی نه وه تا ساردی و گهرمی ناراسته بکات و سهریه رشتیسی بکات. همموو چینه کان له ژیر دهستی چینی ههره سهره وهن. ههر نه وه که ریکیان نه خات و یه کیان نه خات تا پیکه وه همموو فرمانه کان به باشی بیه نه سهر راسته وخو له ژیر ناوچه ی سهر وودا، ناوچه یه کی تر هه یه، پیی ده لنین (تهختی بیانی)، فرمانی نه وه یه سهریه رشتیسی ژیانی سوژ و دل خروشان بکات. ناوچه ی سهر وودا، فرمانی ههره گهره ی نه وه یه: که سهریه رشتیسی ناوچه ی دل خروشان بکات و نه هیلی توندی و تیژی بکات و فرمانه که یسی راست بکاته وه. جا لهو کاتانه دا که ناوچه ی بالا له ناو ده چی، سهریه رشتی له سهر ناوچه ی دل خروشان نامینی، نهوساکه به که مترین هو به هیز ده بی. نهویش لهو تا قیکردنه وانه دا دهرکه وتووه، که له سه گدا جیبه چی کراوه. له باره کانی نوستنی ناساییدا، ناوچه کان همموو له یه ک جوئ دهنه وه په کیشیان ده که وی له فرمان کردن. هوشیار بییش له خه و، بریتیه له یه کگرته وه ی نهو ناوچانه و تازه بوونه وه ی چالاکیان و یارمه تیدانیا ن بو یه کتری، بو نه مه ی مرؤقی زبندو و به ستنه وه به جیهانی دهره وه. له پاش هوشیار بوونه وه له خه و، هه ندی جار ناوچه ی بالا، له چالاکیدا، له ناوچه کانی تر دوا ده که وی ناوچه ی دل خروشان، هیچ سهریه رشتیه کی به سهره وه نابج نهوساکه دل خروشانه که ده گاته نهو په ری خوی، مرؤف لهو کاتنه دا دلی ناسک ده بیت، له هیچه تووره ده بی. هره وه زوری بابه تی سهرخوشی وه ک به نگ و مه ی، نهو که سه ی ده یانکیشی یان ده یانخواته وه، وای لی نه کهن به ناسانی دلی بخروشتن، سا نایا به خوشی دلی بخروشتن یان به ناخوشی. سهرخوشه که جاری و هه یه، له گمه و گه پدا له نه ندازه تی ده په ری، جاری وایش هه یه ده گری و ده لاوینته وه و دل ته نگ ده بی، به بی نه مه ی شتییک رووی لی دابن.

له راستیدا، نهوی له نوسان و نواندنی ناساییدا روو ددها، نه وه یه که نهو دوو ناوچه یه له یه ک دهر تراژین و فریان به سهریه که وه نامینی، نهوساکه یش نه نجام به وه ده گات که باره کانی دل خروشان دهریکه ون له گه ل کزی ناراسته یی ناره زوودا. به پیی پله ی نهو تراژانه ی که تووشی ناوچه کان دیت. ده توانری هه نگاهه کانی نواندن پیشان بدرین.

زانبار (ماک دۆگال) له نیازبه خشینه که ی له مه ر (فرۆید)ی کۆلیبووه، که له بابته شیکردنه وهی دهروونه وه گوتبووی، پاشان بۆی ده رکه وتبوو که تا چه ئەندازه یه ک کۆمه لایه تی له باریدا هه یه مرۆف و الی بکات که نیازبه خشین کاری تی بکات. (فرۆید)، زوو کارتی کردنی مرۆفی له ناو کۆمه لدا، به وه لیک ده دایه وه، که له بهر نیازبه خشین کۆمه له که یه بۆ ئەو مرۆفه . به لām (ماک دۆگال) هه ر به م لیکدانه وه یه وازی نه هینا گوتی: باری دل خروشان به سه ر کۆمه لدا زال ئەبی، ئەوساکه دل خروشانه که، ههروهک دهردیک دابکه وئ، له م که سه وه ئەگات به و که سه .

هه ندئ له پیتشه واکان، ئەم باری کزییه یان خسته گه ر بۆ که لکی خو یان، که له روویه که وه له نوواندنیکی سووک ئەکات، بۆ ئەمه ی چیان بوی بچیتته دل و هوشی کۆمه لانه وه، له سو ز و له بیر، به هۆی نیازبه خشینه وه ده ربیرن.

هه ر له بهر ئەمه بوو، که (گۆیلز)،^(۱) زۆر به ته نگه وه بوو، گه وره ترین ژماره ی مرۆف کۆ بکاته وه له بهرده م (هیتله ر) دا بۆ ئەمه ی گوی له وتاره کانی بگرن. ئەو شیوه ئەندازه یییه ساکارانه وه ک چه لپای هه لگه راوه (*) و رووناکییه به هیتزه کان. که جیگای کۆبوونه وه کانیا ن پێ ده رازانده وه، یارمه تیییه کی به هیتزیان ده دا له که مکرده وه ی بارستایی چالاکیی کۆمه له کاند، ئەوساکه به رگه گرتن که م ده بووه وه، کار تیکردنی شیای به ئاسانی پیتک ده هات.

له کۆبوونه وه ئایینییه کاند هه ر له خۆیه وه ئەم کار تیکردنه پیتک ئەهات. هه ندئ دهسته ، دوکه ل و بۆنی خو شیای به کاره هینا، بۆ ئەمه ی دلنیا بن له کار تیکردنی ئامۆژگارییه کانیا ن له دل و هوشی گویگره کاند. زۆر له پارانه وه و نزاکان، له شیوه ی گۆرانیدا ده خویندرانه وه. ئەوه یش ئاشکرایه ، که هه ندئ له ئایینه کان ساز و ئاوازیان به کارهیناوه، بۆ گه یشتن به م ئامانجه . له باری ده نگه کاند ئەو کار تیکردنه به ئاشکرایه ده رده که وئ. ده رویتشه کان له بابته ئەو شتانه وه که ئەیانین و ئەو ژیا نه وه که ده ژین. زۆر شتیان گپراوه ته وه، که سه ریا ن لیبی سو پما وه. به وانه هه موویان ئەگوت: ده رکه وتنی خودا و له ناوچوون. که چی راستیییه که ی ئەوانه بریتین له جو ره باریک که هه نگا وه کانی نوواندن پیتشان ده دن.

به لگه بۆ راستیی ئەم قسه یه ئەوه یه، که هه ندئ دهسته ی ده رویتشه کان، گه یشتوون به ئەندازه یه کی وه ها که هه ندئ کار و فرمان به جی بهین بۆ ئەمه ی راستیی نه مان و له ناوچوونیا ن بۆ ده رکه وئ.

دهسته ی (عیسا زاده) کان له (مه راکیش)، ئەچن له شی مرۆف ئەوپه ری ئازار ده دن و به چه کی هه ره کوشنده وه به رهنگاری ده بن، که چی مرۆفه که ئاهیک لئ نایه ته ده ره وه و نرکه یه کی بۆ ناکات. به لām مرۆفه که ئەم شتانه له خۆی ناکات، تا هه لپه رکیییه کی توند نه کات، له سه ر ساز و ئاوازیکی تریه داری به هیتز. کاتج که هه لپه رکی گه یشته ئەوپه ری، مرۆفه که ده ست ده کات به ئازاردانی خۆی. ئەو کرده وانه ی ده رباره ی خۆی ده یانکات، به لگه ن بۆ ئەوه به ته واری هوشی به خۆی نه ما وه.

ئەم دهسته ده رویتشانه، هه ست پێ نه کردن و به خو نه زانینی مرۆفه که یان وه ها لیک ده دایه وه، که هونه رمه ندیییه کی خواناسانه یه له لایه ن سه رۆکی ریتچکه ئایینییه که وه نوینراوه، وایان داده نا، که له هوش خوچوون و له ناوچوون، له ئەنجامی ئەو گۆرانیییه پیروزه وه یه که ده یانگوت.

له پاش ئەمانه، هه موویان، ده توانین نوواندن بخه ینه ناو سی هه نگا وه وه.

یه که م هه نگاویان: باری دل خروشان و وه نه وزدان و بزوتنه وه ی نوستنه .

دوو هه نگاویان: باری له هوش خوچوون و نه مانی هه ست پیتکردنه .

سپیه م هه نگاویان: باری په قبوون و به خو نه زانینیکی ته و او ه.

به لām باری ره شه خه و یا خود مۆته که، بریتیییه له باریکی کزی ده موده ستی، مرۆفه که له توانیدا نامینتی جوولته ی به ئاره زوو، جیبه جی بکات. مۆته که، به زۆری نیشانه یه که له نیشانه کانی ماندوویتییی ده مار.

(۱) گۆیلز: وه زبری راگه یانندی حکومه تی ئەلمانی هیتله ریی.

(*) : چه لپایی هه لگه راوه: (الصليب المعقوف) - وه رگپه ر-

ساز و ئاواز و نوواندن

۷

وهك سهرنج ئەدری، جوړه ساز و ئاوازیك ههیه، له گهڵ شارستانیتیدا بلاو دهبیتهوه. سا ههر له بهر ئهوهیه که هۆلی گهوره گهورهی وا دروست کراوه، بۆ گوئیگرانی ساز و ئاوازی پیشینان، که ههزاران کس نه گرن. پروایشم وایه که دواړوژی ساز و ئاوازی کوڼ^(۱) گه ورته تری لڼ دئ له رابردوی. ئیمیرۆکهیش، رادیو، دهستیکی بالای ههیه له بلاوکردنهوهیدا.

په ننگه خویندهوار سهری سوپر بیتی له م وتاری ساز و ئاوازه مان که به بۆنه ی نوواندنهوه نهیدهین. له راستیدا، کس ههتا ئیستا پهی به کاریگه ریبی ساز و ئاواز نه بردهبوو، له وربایی دهر ووندا. بئ گومان، ساز و ئاواز، کاریکی به جگار گه وره دهکاته دهر وون. ئه گه ر وا نه بوایه، کس فرمانی خو ی به جئ نه ده هیشت له گه ل رابواردنه کانی تریدا، ته نیا بۆ ئه مه ی خو شی له ساز و ئاواز ببینی. سه یر ئه وه یه، ئه م رازه له زۆریه ی مرۆف شارراوه بئ، ته نانه ت له خاوه ن ساز و ئاوازه کان خویشیان.

هه ندئ له زاناکانی خو ناسین، خه ربکبوون له کاریگه ریبی ساز و ئاواز بکو لنه وه له دهر ووندا، به لām کار تیکردنی ساز و ئاواز له چالاکیی دهر ووندا، هه روه ها په یوه ندیی ساز و ئاواز به نوواندنه وه، دوو بابه تن، کس هه تا ئیستا لیبی نه کو لیبونه ته وه. په ننگه گرنگترین دۆزراوه، که بتوانرئ له کو ژی زانستی خو ناسیندا، ناو نووس بکرئ، بریتی بئ له په یوه ندیی ساز و ئاوازی پیشینان به وربایی و چالاکیی دهر وونه وه.

بۆ وینه هیچی پئ ناوئ، ئه وه نه بئ، سهرنج بدهیته خو ت، که گوئ له پارچه ساز و ئاوازیکی (موزارت)^(۲) ده گرت. ده ببینیت دهر وونت هه ست به سه ره وتیکی گه وره دهکات. ئه و ماندوو پیتییه ییش که دلئ ته نگ کردبووی، ورده ورده نامینئ.

له راستیدا، هه ندئ باری نه خو شی یی دهر وونی وا هه ن، که ده توانرئ، به ئاسانی چاره

(۱) مه بهستی: موسیقای کلاسیکیه.

(۲) فۆلفگانگ مۆتسارت (۱۷۵۶-۱۷۹۱) موسیقا زانیکی بلیمه تی نه مسایییه، به ده ست ناحه زان و سه لته یی کو مته له که یه وه هه ر به جوانی سه ری نایه وه، له ساکاره کانی: شاییه که ی فیگارۆ، شمشالی ئه فسوناوی، دۆنخوان، جگه له پارچه ی ئایینی و سیمفۆنیای به رز که نمونه ی به رزی دا هیتانن له دنیای هونه ری موسیقادا.

بکرین. ئه وه ی که له (فارابی) یشه وه^(۱) بۆیان ده گێرایینه وه و به قسه ی پروپو وچمان ده هاته پیش چاو، یا خود به قسه ی زل کراو، وا ئیمیرۆ هاتوته دی و ئه و بنچینه یه ی له سه ری دامه زراوه، می شک تیبی ده گات.

زانای خو ناسینی ئیتالیایی (گه مه للی)، سه رنجی داوه، که ئه و که سه ی بیته ژوو ریکه وه کاتر می ریکی دیواری تیا بئ، له ره ی هه ناسه دانه که ی له پاش تاویک ده گوررئ. هه روه ها سه رنجی داوه: له ره ی هه ناسه دانه که ی جاری وا هه یه که م ده کات، جاری وایش هه یه زۆر ده بئ. به لām ئه وی گرنگه، ئه وه تا که له ره ی هه ناسه دانه که ی به پیتی لیدانی کاتر می رکه ده پروا. ئنجا که ساز و ئاواز کار بکاته چالاکی، ئه وه له ریکای هه ناسه دانه وه پیک دئ. ساز و ئاواز، به پیتی گورجیی له رانه وه که ی، یان دلخۆش ده کات، یان دلته نگ ده کات. ساز و ئاوازی خه فه تدار، ئه وه یه که بارستایی دهر وون ده نیشینیته وه، و اتا دهر وون کز ده کات. ساز و ئاوازی دلخۆشکهر، ئه وه یه که مرۆف بخاته سه ر وربایی و جو لته. ساز و ئاوازی له شکر، به شیه وه که ی ئاشکرا تر په داره. ئه و له گه ل رۆیشتن ئه پروا. له به ر ئه وه پیبیان گو توه (مارش) که واتاکه ی گه ران یا خود رۆیشتن ده گرتته وه. ئیمه ده ببین، له شکره کان له رۆیشتنیاندا، تووشی ماندوو پیتی ده بن، جا لیته ره فرمانی ساز و ئاواز ده ست پئ ده کات، که هه رچی ماندوو پیتییه ک هه بئ نایه یلی و له شکره که ییش ده خاته گه ر بۆ ئه مه ی ریکایه کی درێژتر بپرن.

مه به سی گرنگمان له م هه موو بابه تانه ئه وه یه، که په یوه ندیی باره کانی دهر وون به ساز و ئاوازه وه دهر بخه یین. له سه ر هه ندئ نه خو شی ره شه خه فه ت، چه ند تا قیکردنه وه به کم جیبه جئ کرد. قه وانه پر جو شه که ی (لا دۆسیا مازوکا) و ره وتی (ئاترپۆلی) م دا به گو تیانداندا، کابرایه کی ئه رمه نییان له ناودا بوو، ناوی (نۆبار) بوو، ئاره زوو یه کی زۆری نوواند بۆ رۆیشتن، که چی له وه پیش نه یه ده ویرا ببزو پیتته وه. نه خو شه کانی تر، ساز و ئاواز هه م له کاتی نوواندنی مو گناتیسییدا، هه م له کاتی نوستنی ئاساییدا کاری تی ده کردن.

(۱) (ئهبو نه صر محمه د فارابی) له (فاراب) ی تورکستان له دایک بوو و له ۹۵۰ ک له دهبه شق کو چی دوا یی کردوه، له به غدا و حه ران خو یندوو یه و ما وه یه له لای (سه یفوله ده ی حه مدانی) له حه لبه ژباوه، نازناوی (ماموستای دووه م) ی درا وه تی دوا ی ئه رستو، له مه زنترین فه یله سو فه کانی ئیسلامه، له بیکاری و موسیقادا وینه ی که م بووه، به ناوترین نو سراوی: (کو کردنه وه ی هه ردوو حه کیمه که) که ده یه وئ رای ئه فلانون و ئه رستو لیک نزیک خاته وه، (کتیبه گه وره که ی موسیقا)، (آراء المدینه الفاضله) و زۆری تر.

کچیکم له باریکی سهیردا چاو پی کهوت: هه‌رگیز قسه‌ی بۆ‌ئده‌کرا، هه‌موو جارێک ده‌یویست به‌ده‌ست قسه‌ی دلّی خۆی پیشان بدات، به‌لام پیتی نه‌ده‌کرا. هه‌رچییه‌کی پی ده‌کرا، ئه‌وه بوو بگری و ماسولکه‌کانی ده‌موچاوی به‌وشکی بمینیتنه‌وه چه‌ند جارێک نوواندم. له‌کاتی نوستنیدا، نیازم پی‌ده‌به‌خشی. هه‌ندێ جارێ وا هه‌بوو، به‌سووکی سه‌رپێکی ده‌بزواند که به‌ناوی خۆیه‌وه، (مارسپیل)، ناوم به‌یتنايه. به‌لام که چه‌ند جارێک ساز و ئاوازم دا به‌گویتیدا، له‌کاتی نوستنیدا سه‌رنج‌م دا بزووتنه‌وه‌یه‌کی ناچارپی وا ده‌بزووتنه‌وه، که له‌هی نوستوو بکات، خیزانه‌که‌ی و منیش، هه‌ردوو لامان، له‌مه سه‌رمان سوپ ما. چونکه‌ چاوه‌روانی ئه‌وه نه‌بووم، که بزووتنه‌وه‌ی وای لی بووه‌شیتنه‌وه که له‌گه‌ڵ ساز و ئاوازه‌که‌دا رێک بکه‌وی. ئه‌م تاقیکردنه‌وانه‌م له‌مالی کچه‌که‌دا ده‌کرد. پرسم به‌خیزانه‌که‌ی کرد، که بیگویننه‌وه بۆ کارگه‌ی زانستی خۆناسین، له‌زانستگای وێژه، بۆ ئه‌مه‌ی هه‌ندێ له‌شاگرده‌کان له‌م باره‌ تێ بگه‌ن. به‌لام رینگایان نه‌دام. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یان ری دام که چه‌ند شاگردیکی کچ، له‌وانه‌ی که خه‌ریکن له‌خویندن ببنه‌وه، بۆ یه‌ک جار ببینن. پر به‌دل ئه‌مویست تو‌ماریکی سینه‌مایه‌ی ئه‌م باره‌ تاقانه‌یه‌ بگرم، به‌لام که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی شه‌روشۆر پیتی ئه‌وه‌یشیان نه‌دام. پاشان بزووتنه‌وه‌ی کچه‌که‌ گۆررا و گه‌شه‌ی کرد، تا به‌ره به‌ره وای لی هات که بتوانی جوانترین بزووتنه‌وه‌ بزووتنه‌وه.

له‌هه‌ردوو چاوی کچه‌که‌دا، جوژه‌ خیلێیه‌کی که‌م هه‌بوو، بۆ زوو نوواندن به‌که‌لک ده‌هات، به‌هۆی بزواندن گلینه‌کانیه‌وه به‌جو‌رپێکی وا که له‌گه‌ڵ له‌ره‌ی (مه‌ترۆنۆم)ه‌که‌دا جووت پی. به‌لام له‌وه‌ده‌ترسام به‌هۆی نوواندنه‌که‌یه‌وه خیلێیه‌که‌ی زۆرتری لی پی. یاریده‌ده‌ره‌که‌م (فه‌رناند باسان)ی کچ، خه‌ریک بوو زیانی ئه‌نجامی ئه‌مه‌م تێ بگه‌یتنی، که‌چی ئه‌وی پرویدا پینچه‌وانه‌ی راوێژی ئه‌و ده‌رچوو، که سه‌رنج‌م دا خیلێیه‌که‌ی هه‌تا ده‌هات که‌م ده‌بووه‌وه، پاشان به‌یه‌جگاری نه‌ما. پاشان بۆم ده‌رکه‌وت، که خیلێیه‌که‌ی له‌وه‌وه په‌یدا بووبوو، که له‌بزووتنه‌وه‌ی گلینه‌کانیدا رینکوپێکی نه‌بوو. ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌وه‌وه په‌یدا بووبوو که رینگا شاراوه‌کانی هه‌ست به‌خۆکه‌ری بینایی ئازاری پی گه‌یشتیوو. تیکچوونه‌ گشتییه‌که‌یشی له‌تیکچوونی بزووتنه‌وه‌ی رینکۆله‌کانی ناو سکی په‌یدا بووبوو. پاشان بۆم ده‌رکه‌وت که ساز و ئاواز دان به‌گویتیدا، له‌کاتی نوواندندا، کاری کرد بووه‌ که‌لپه‌لی ده‌ماره‌کانی به‌هه‌ردوو به‌شه‌که‌یه‌وه: به‌شی ئاره‌زوو و به‌شی ناچارپی.

به‌لام کار تیککردنی به‌ر ئاوه‌ژووی ساز و ئاواز، که له‌گه‌ڵ هینه‌که‌ی پێششودا به‌راوورد بکری، زۆرت‌ر په‌ره‌ی سه‌ندوو. ئه‌وه‌یش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که زۆریه‌ی مرۆف، تووشی ده‌مار

توندی و زوو تیکچوون دین. له‌به‌ر ئه‌وه پیتوستیان به‌جوژه‌ کزکردنه‌وه‌یه‌کی ده‌روون هه‌یه، بۆ ئه‌مه‌ی هه‌ست بکه‌ن به‌تارام و پی‌ده‌نگی. له‌م بارانه‌دا، ئه‌و که‌سانه‌ خۆیان دوور ده‌خه‌نه‌وه له‌هه‌موو شتیکی که بزووتنه‌وه‌ی تیا پی. له‌راستیدا، زۆر جوژه‌ ساز و ئاوازی کۆنی وا هه‌یه، که ئه‌م ئاره‌زووه‌یان به‌یتنه‌هه‌تی. ئه‌وانه‌یش ئه‌و ساز و ئاوازه‌ن که درێژه به‌ئاوازه‌کانیان ده‌دری. نه‌خۆشه‌که‌ خۆشی هۆگری ئاوازه‌که‌ ئه‌پی، ئه‌وساکه‌ هه‌ناسه‌که‌ی درێژ ئه‌پی، وه‌ک له‌تاقیکردنه‌وه‌که‌ی (گه‌مه‌للی)دا چاومان پی که‌وت. ئنجا درێژی و قوولیی هه‌ناسه، نیشانه‌یه‌کن بۆ نوستن. چونکه‌ نوستوو، خه‌ریک ئه‌پی، هه‌ناسه‌ی خۆی درێژ بکاته‌وه. زۆرجاری وا هه‌بووه، که هاو‌رپیکانم بانگ کردۆته‌ ماله‌وه، بۆ گوێ گرتن له‌قه‌وانه‌ هه‌مه‌رهنه‌گه‌کانی ساز و ئاوازی کۆن، سه‌رنج‌م داوه، ساز و ئاوازه‌ هه‌ناسه‌ درێژه‌کان وه‌ک (سیمفۆنیه‌کانی ئیلگار)، وای لیکردوو، ژوو‌ره‌که‌ به‌جی به‌یتن، چونکه‌ پیتیان وه‌رس ئه‌بوون و وه‌هه‌زیان پی‌ده‌دان. مرۆف، زۆرجاری وا هه‌یه، که نایه‌وی بنوی. ئه‌مه له‌ناو گیانله‌به‌رانیشتا ئه‌بینی، کاتی که ئه‌مانه‌وی به‌زۆر بیانوتین، له‌سه‌ر شتیه‌ی نوواندن مۆگناتیسی. به‌ره‌نگاریکردنی که‌رویشک به‌ئاشکرا ده‌رئه‌که‌وی به‌رامبه‌ر به‌خه‌و، له‌و کاته‌دا که ده‌مانه‌وی به‌بارپێکی وادا دابنیتن که چالاکیی خۆی ون بکات.

له‌راستیدا، هه‌ر که‌سپیک گوێ له‌سیمفۆنیه‌کانی (ئیلگار) بگری، هه‌سته‌که‌ی له‌هه‌ستی که‌سپیک ئه‌کات که‌خه‌م و خه‌فه‌ت و دلته‌نگی پی گه‌یشتی. سیمفۆنیه‌کانی (فاگنه‌ر)یش، به‌م ئه‌نجامه‌مان ئه‌گه‌یتن. به‌هه‌موو ره‌نگ، ده‌توانی مرۆفه‌که‌ را به‌یتنی به‌گوێ گرتن له‌م جوژه‌ ساز و ئاوازه. هه‌روه‌ها ئه‌توانی له‌کاتی نوستنیدا نوستی مۆگناتیسی پی یاخود نوستی ئاسایی، بدری به‌گویتیدا. چونکه‌ کاریکی گرنگ ده‌کات له‌ده‌ماره‌کان. له‌پاش تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک، که له‌ (پۆرسه‌عید) له‌سالی ۱۹۴۳ به‌سه‌ر خۆمدا هیتام، ئه‌و راستییه‌م به‌ته‌واوه‌تی بۆ ده‌رکه‌وت. که‌وتبوومه‌ ده‌مار کزییه‌کی یه‌جگار تونده‌وه، به‌هۆی خۆماندووکردنه‌وه‌ له‌ئاماده‌بووندا بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی (ماجستیر). وا ری که‌وت له‌میوانخانه‌که‌دا، سیمفۆنی دووه‌می (ئیلگار)م چاو پی که‌وت. پیم گوتن پیم بده‌ن بۆ گوێ لی گرتنی، خاوه‌ن میوانخانه‌که‌ سه‌ری سوپما بوو له‌وه‌ی که دلّم چوو بووه سه‌ر ئه‌و سیمفۆنییه‌. به‌لام زۆرت‌ر سه‌ری سوپما، که هه‌موو رۆژ رووم لی دهن، هه‌ر ئه‌و سیمفۆنییه‌ خۆم بۆ لی بداته‌وه، له‌ته‌نشت ئه‌و ته‌خته‌ درێژه‌وه، که له‌سه‌ری پال ده‌که‌وتم و ئه‌که‌وتمه‌ ناوه‌ند خه‌و و هۆشیارییه‌وه^(۱) پاشان ده‌که‌وتمه‌ خه‌ویکی گرانه‌وه، که‌چی که

(۱) راستتر: ده‌که‌وتمه‌ گورگه‌خه‌وه‌وه.

خه بهرم دهبووه، ههستم بهلهش خوښييه کي گهوره دهکرد. ئيستاييش له بيرمه، که جارتکيان له سهر ناوازي هم سيمفونييه، خهوم لي کهوتبوو، له خهومدا که زور بهلامهوه خوښ بوو، بووبوو به بالنده بهک دهفریم به ناسماندا پاشان بهره بهره دنیشتمه وه تا گهیشتمه سهر زهوی. سهر نه وه به زور کهس که گوتيان له ناوازي نه پچراوی يهک له دواي يهک نه بچ، له شپوه يه کي تر په داردا، به لای ههستیکي وهک نه وه ههسته ي مندا دهچن.

له (قاهيره) يشدا ديم هندی له وانه ي گيان دههيننه بهره ورو^(۱)، بو نوواندن ساز و ناوازي به کار دههين. نه وانه جوړه ساز و ناوازي کي روژه لاتیي تاييه تي، به کار دههين که گورانبيان له گه لدا نه بچ، وهک (فرحه) که ي (محمد عبدالوهاب) قه وانه کان چهند جارتک دهخرينه گهړ. له و کاته دا مروژه که، که (به رده ست) ي پي ده لاین، له سهر ته ختي کي دريژ راده کشي. له پاش تاويک مرخه مرخ خهوی لي ده که وي. پاشان نوينه ره که به هوي نياز به خشينه وه هندی قسه ي لي نه پرس، وهرام نه داته وه، هندی بزوتنه وه يشي لي نه وي، بزي جيبه جي نه کات.

په يوه ندي نوواندن به خویندنه ودي بير هوه

۸

خویندنه ودي بير ياخود بير بازي وهک (کومه لي زانستی خو ناسيني گه شه پي دراو) ناوی ده بهن، بابه تي کي گرنگه له بابه ته کانی زانستی خو ناسيني نو. من بويه کا دهستم کرد بهم ليکولينه وه يه، چونکه (فه رناند باسان) حه زي پي ده کرد. چونکه نه وه هموودهم له وه ده ترسا، که نه و باره نوواندانه ي به ده ستمان ده که ون نوستني ته و او نه بن. له گه ل نه وه يشدا که زور به توندي به رهن گاري نه وه ي ده کرد که نو تيرا وه کان به نو ستووي زور مي ننه وه، به لام به تنگ نه وه وه بوو که بزاني نو ستنه که تا چ نه اندازه يهک قول له، بچ نه مه ي به وه واز به يني که جار جاره له ناکا و به سوو کي نو تيرا وه که هوشيار بکري ته وه بو نه مه ي بزاني چي له ده ست ده وه شپته وه. پيش نياز و او کرد که له نو ستو وه که هندی پرس بکري له و پرسانه ي که گيان ناماده که ره کان، له رووي چه و اشه گه ربه وه ده يکه ن، بو نه مه ي وهرام ي و ايان ده ست بکه وي ت که سهر ي بچ و سهر ي لي سوړ مي ني.

نه مه راسته، که (فه رناند) خان، پروای به و گوړپنانه ي روو که شي ده ره وه هه بوو که له

(۱) به مانای: تحضیر الأوراح.

به رده مي دا پيک ده هاتن، به لام ره وشتي و او بوو: بو نه مه ي به ته و او ه تي دلنيا بي له نه نجما مه کان، نرخي کي نه وتوي به و نه نجما مه نه ده دا که له به رده مي خویدا ده هاتنه دي، نجا که توانج و پلاري ده گرتنه نجما مه کان، به وه مني دوو دل نه کرد. پيم گوت وای به باش ده زانم خه ري کي نه وه بين له کاتي نوواندندا، بيره کان بخوتينه وه، به لکو له م کوري نه شاره زايييه ماندا، ههنگا و به ههنگا و بچينه پيشه وه. له م بابه ته وه چهند نو سراوي کي بو پيدا کرد، خو يشي مه به سي نه وه بوو، که له تاقير کړنه وه دا راستي نه و تاقير کړنه وانه ي له ناوياندا نا وراون ده ري که وي. ناو ه ها، به م رهن گه بو يه که م جار له روژه ه لاتی عه ره بستاندا، تاقير کړنه وه ي زانستی ده ستني پي کرد له بابه ت خویندنه ودي بير هوه له گه ل شاگرداني ليساندا له به شي راستي به رستي، له سالی ۱۹۴۴-۱۹۴۵ دا.

تاقير کړنه وه کان دوو جوړبوون: جوړي کي بو ليکولينه ودي (بير خویندنه وه) بوو، له باري ناسييدا، جوړي کيشي بو ليکولينه ودي بير خویندنه وه بوو له باري نوواندندا. ماموستا (مصطفى اسماعيل سويقه) به شي يه که مي پيشان دا و له کار گه ي زانستی خو ناسيندا له زانستگاي (فونادي يه که م) له سهر نه و تاقير کړنه وانه مقوموي کرد.

به لام به شي دوو هم، که له بابه ت ليکولينه ودي بير خویندنه وه بوو، له کاتي نوواندندا، هيشتا بلا و نه کراوه ته وه له پيش هه موو که سي کا دهستم کرد به نوواندني شاگرد چيشته که ره که، که ناوی (سيد) بوو. نه وه بوو نه و تاقير کړنه وانه ي که به سهر نه ودا کرد له هه ندي کيان دوو ام. نجا له پاش نه مه ي جوړه خو يه ده ستو وه داني کي پيشان دا و چهند تاقير کړنه وه يه ک کرا بو هوشيار کړنه وه ي، بي نه نجما بوو، له له شيدا چهند جيبه گايه کم هوشيار کرده وه. (فه رناند) خان، وای به باش زاني، که کات زمير يک بخري ته پشت سهر يه وه و پرس ياري کاتي لي بکري. که نه وه مان لي پرس، تا يه ک دوو جارتک وهرام ي نه دايه وه. به لام له سي به م جاردا وهرام ي دايه وه گوتي: کات چواره. که چي کات سي و نيو بوو. پاش نه وه پينو وسپکمان له پشت سهر يه وه دانا و ليمان پرس: (چي له ده ستني نوينه ردا يه؟). وهرام ي نه دايه وه. پاشان که کات زمير هه که له پاش سي کات و سي چاره ک لي دا. له خو يه وه گوتي: کات بوو به چوار. نه وهرامه ني مه ي خسته سهر سوړمانه وه. له ژووره که دا کومه ليک شاگرد ي کوړ و کچ دانيشت بوون هه ري که قسه يه کي له م روو دا وه وه کرد هه ندي کيان گوتيان کابرا نه نو ستو وه. هه ندي کيشيان گوتيان: نو ستو وه نه گينا تا کات زمير هه که چواري لي نه دا نه يگوت چواره.

پيش نه مه ي ده ست بکه يين به تاقير کړنه ودي تاييه تي له بابه ت خویندنه ودي بير هوه،

تیکۆشاپین هەندی تاقیکردنەوهی تر بکهین، لهوانه‌ی که مامۆستا (میخائیل ماهر) له نووسراوه‌که‌یدا: (زانستی خۆناسینی پیتیبینی و تاقیکردنەوه) دەست نیشانی کردوون.

(میخائیل ماهر) له بابەت نیازبەخشین بۆ مەبەسی چه‌واشه‌بوونی هەست و له کاتی نوواندندا دواوه. ئەم چه‌واشه‌بوونه، یان له جیبی خۆیدا دەبێ، یان له جیبی خۆی دانا بێ. ئیمه ئەتوانین وا له نویتراوه‌که بکهین که هەست به‌و شتانه نەکات که له بەرده‌میدان، یاخود به‌ستراون به‌جۆرێک له جۆره‌کانی په‌یبردنه به‌نوینراوه‌که، بۆی هه‌یه هەست به‌نازارێکی زۆر نەکات، هه‌روه‌ک له‌وه پیش له‌ بابەتی ئەو نوواندندا پیتیشمان دا، که له‌ ریگای سه‌ماکردنی دەرۆشە‌کانه‌وه پتیک دێ. (میخائیل ماهر) به‌لایه‌وه وایه که ئەم باره: نوواندن له‌ نوستن جوی ده‌کاته‌وه. ده‌لێ: ئەگەر ئیمه نیازبەخشین به‌نوینراوه‌که، که به‌تیرێ بی‌ له‌ شتیکی دیاردی کراو بکاته‌وه، نوینراوه‌که، هیچ به‌رگه‌گرتنیکی به‌نازه‌زوی نامیتێ، هیچ ئاراسته‌کردنیکیشی بۆ هۆشیاریبوونه‌وه نامیتێ، هه‌موو ئەندیشه‌به‌کیشی رووبه‌رووی ئەو بابەته‌ ده‌بیته‌وه که نیازی پێ به‌خشاوه جیه‌جیبی بکات.

به‌هۆی ئەم ریگایه‌وه ده‌توانرێ ئەو کاره‌ساته سه‌به‌ری که باوه له‌ناو هه‌موو چینیتکی نه‌ته‌وه‌دا، لێک بدریته‌وه. ئەویش به‌کورتی ئەمه‌یه: که دلۆپتیک رۆنی زه‌بتوون له‌ بنکی فنجانیکدا دابنرێ، یاخود به‌خه‌رتته سه‌ر چینیه‌که، پاشان بدری به‌و که‌سه‌ی مه‌به‌س بێ تاقی بکرتته‌وه، ئنجا لێی بخواستری که چاوی تی بپری، بۆ ئەمه‌ی زۆر کاروباری سه‌بیری تیا ببینی که خه‌می پتیه‌ ده‌خوات.

ئنجا له‌سه‌ر ئەو قسانه‌ی که له‌وه پیش کران، خۆینده‌وار خۆی ده‌زانێ که نووچ گرتن له‌م ریبه‌وه دەررونی مرۆف به‌ره‌و کزی ده‌بات. ئەو که‌سه‌یش که چاوه‌پرته‌ دلۆپه‌ زه‌بته رۆشنه‌که، ده‌که‌وێته باریکی نوستنه‌وه. پاش ئەوه له‌ توانای هه‌موو که‌سێکدا هه‌یه، که نیاز به‌خشی به‌و که‌سه‌ی چاوی بریوه‌ته دلۆپه‌ زه‌بته‌که‌وه، له‌ هه‌ر وینه‌یه‌کدا بێ، بام وینه‌که سه‌بیریش بێ، بۆ ئەمه‌ی نوینراوه‌که وه‌ک راستیه‌کی رووداوی بیته‌ پیش چاوه‌ به‌م رهنه‌گه هەندی که‌س توانیویه‌، گه‌لێک وینه‌ی گرتیاوی^(١) ببین که له‌ تۆماره‌ درێژه‌کانی سینه‌ما ده‌کن. ئەمه‌ لای بۆره‌ پیاوان پیتی ئەلین: (مندل)^(٢) زۆریه‌ی ئەم بارانه‌ که به‌نیاز

(١) یان: دیه‌نی ئالۆز و شتیاو (مناظر معقدة).

(٢) یوحه‌ننا میندیل (١٨٢٢-١٨٨٤) قه‌شه و زانایه‌کی بواری رووه‌کی نه‌مسایی بوو، له‌ چاکردنی رووه‌کدا کاریگه‌ری بۆماوه‌کانی تاقی ده‌کرده‌وه و هه‌روا له‌ نازه‌لێشدا تا توانی یاسایه‌کی بۆماوه (وراژه) بدۆزیته‌وه که هه‌ر به‌ناوی خۆشیه‌وه ناونراوه.

دبه‌خشرین به‌مرۆقه‌که، یان ئەو بارانه‌ی که خۆی له‌ خۆبه‌وه ده‌یانبینێ، ئەوه دهرئه‌خه‌ن که مرۆقه‌که تا چ ئەندازه‌یه‌ک ئاماده‌یه بۆ دهرخستنی بیره‌کانی خۆی، یاخود بۆ وه‌رگرتنی بیره‌کانی که‌سانی تر.

هەندی ریگه‌ی سروشتیبیش هه‌ن که په‌یوه‌ندیان هه‌یه به‌خۆیندنه‌وه‌ی بیره‌وه که ئیمرو له‌ کۆری زانستدا ناسراوه. شاری (قاهیره) ئافره‌تییکی سووانی ده‌ناسێ، که وه‌ک ئەو له‌ناو زۆر نه‌ته‌وه‌ی تر دا هه‌یه و هه‌بووه له‌ هه‌موو ده‌می‌کدا، ده‌توانێ چی له‌ میشکی یه‌کی‌کدا هه‌بێ پیتی بلێ. ئەم ئافره‌ته سه‌ری خۆی ده‌دا به‌دیواریکدا، به‌لام به‌توندیه‌کی وا که پیاو ترسی لێ ده‌نیشێ، بۆ ئەمه‌ی جۆره‌ نوستنیک بیگری، جاری وا هه‌بوو زۆری پێ ده‌چوو، پاشان به‌شیه‌یه‌کی سه‌بیری نه‌ناسراو قسه‌ی ده‌کرد، زۆری پێ نه‌ده‌چوو پرسیارکه‌ره‌که له‌ قسه‌کانی تی ده‌گه‌یشت.

له‌ رزایی دەررونی خۆی ئاگادار ده‌بوو. پیاویکی ساوبله‌که بۆی گتیرامه‌وه، گوتی: که چوومه‌ لای ئەو ئافره‌ته، شتی وای خۆمی بۆ گتیرامه‌وه که هیتشتا که‌س پیتی نه‌زانیبوو. ئافره‌ته‌که ده‌یگوت: که‌رم^(١) به‌په‌زیشکیکی هاوڕیتی خۆم گوت سه‌رنجی لێ بدات. که‌چی له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا بۆی ده‌رکه‌وتبوو که ئافره‌ته‌که، که‌ر نییه. هه‌روه‌ها نوستنه‌که‌یشی راست نه‌بووه. به‌لام وا خۆی پیتشان ده‌دا که نوستووه، بۆ ئەمه‌ی نیاز به‌مرۆقه‌که به‌خشی، جۆره‌ خه‌ویک بیگری. نیازبه‌خشینی خه‌ویش ئاسانه، هه‌ر له‌ باویشکدانه‌وه دهرده‌که‌وی که چهند کاریگه‌ره، به‌لام ئەو وتاره‌ گشتییانه که له‌ ده‌می ئافره‌ته‌که ده‌هاتنه‌ دهره‌وه، له‌ ژیر په‌رده‌دا بوون، واتایان زۆر لێ ده‌وه‌شایه‌وه بیری وای به‌مرۆقه‌که نیازبه‌خش ده‌کرد، که بروای وا بوو ئەوانه‌ بیری خۆین. جگه‌ له‌وه، مرۆقه‌که له‌ شوپنیککی وادا له‌ وتاری گشتیی ژیر په‌رده‌وه هه‌ر ئەوه‌نده تی ده‌گات که له‌گه‌ل مەبه‌سی خۆیدا رتیک بکه‌وی. له‌ راستیدا، ئەو لیکۆلینه‌وانه‌ی که دهرباره‌ی بیری خۆیندنه‌وه‌ کران له‌ کاتی هۆشیاریبیدا، له‌ کۆری زانستیدا، که چه‌سپاندیانه‌ دلمانه‌وه: زۆریه‌ی کاره‌ساته سه‌به‌ره‌کان، دوور نییه‌ راست بن، هه‌روه‌ها دهریانخست که له‌ توانایا هه‌یه، له‌ هەندی کاتی تاکوته‌رادا، له‌ دووره‌وه بیگه‌به‌نن به‌بیری یه‌کیکی تر... ده‌لێن: ئەم جۆره‌ لیکۆلینه‌وانه، یارمه‌تیمان ده‌ده‌ن بۆ لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی نوێ له‌ بابەت خۆیندنه‌وه‌ی بیره‌وه له‌ کاتی نوستندا. هه‌رچه‌نده لیکۆلینه‌وه‌ی پاش تاقیکردنه‌وه‌کامان، تا ئیستا نه‌گه‌بشتونه‌ته ئه‌نجامیکی ته‌واو، به‌لام

(١) واتا: نابیستم، گوتم گرانه.

هیچ نه‌بی چەند ئەنجامیکی بەکەلکیان بەدەست خستووین. ئەو تاقیکردنەوانە لەگەڵ (فەرناند) خاندا کردم لە کارگە زانستی خۆناسین، لە زانستگای (فوناد)دا، برۆاکردنەکەمانی لێ تێک نەداین بەووە کە هەندێ باری تاکوتەرایی تایبەتی واهیه له میتووی رۆژگاردا، کە لە چەند کەسیکی ناسراووە دەرکەوتوون. بێ گومان ئەو لیدوانە درێژە لە بابەت خەو بینینی راستەو لە ئەندازە تێپەرێو، لەسەر بنچینەیهکی راست دامەزراوە. هەرۆهە نابیت لەبیرمان بچیت کە ئەو بارانە بەسەر هەندێ پێغەمبەرەکان دادەهاتن، وەک خەو لێ کەوتن و ئەو گیروگرفتانهی کە لە گیروگرتی فی لێ هاتن ئەکەن (هەرچەندە فی لێ هاتنیش نەبوون)، ئەوانە هەموویان کەرەستەیهکی باشن بۆ لیکۆلینەوێ ئەم بابەتە. بەلام ئەو بارانە کە لەسەر تەماشاکەکان (*) دەیانبینن، کە لە جادووەگەرەکانی ئەم چەرخواوە روو دەدەن کەچی خۆیان ناو ناوە (پزیشک)، ئەوانە باری دەرروون لە ناوەند جادووەگەرەکان و تەماشاکەرەکاندا. بەلام ئەو بەردەستە کە قسە لە پاشەپۆژ دەکات، زۆرتر بەهۆیهکی دووهم پله دادەنرێ. ئەگەر لەو پێش ئەو و جادووەگەرە کە لەسەر شتیکی رێک نەکەوتن، مەبەس لە بەکارهێنانی ئەو، ئەوێه کە بکریته هۆیک بۆ نیازەخشیینی نوستن بۆ ئەوانە سەیر دەکەن.

راستی هەندێ باریان، کە زۆر کەس هەن دەیکەن بەبەلگە، هەرچۆتیک بێ، ئێمە ناتوانین باری زانستەنە بەدەین بەسەردا. هەرۆهە نایشتوانین ئەو تاقیکردنەو وردانە بنوینین کە ماوەمان دەدەن لەم بابەتەو بیروباوەری ئاشکرای خۆمان دەربرین. هەندیکیان لە کاتی رۆشکردنەووەکەمدا لە بابەت کارساتی (مەندل)هوە هەلێ دایێ، گوتی: زۆرێه ئەم کاروبارانە منالێ پێ نەگەشتوو رایان دەپەرینێ. ئەوانە پازی زۆر سەیر سەیر دەرەخەن دەربارە ژبانی کەسانی و، کە هیچیان لێو نازانن. خۆبشم چوومە چەند کۆیونەوێهکیانەو، کەچی هەرۆک ئەوانی تر خۆبشم لەو کارساتانە لە بەردەمدا دەهاتنە روودان، سەرم سوو دەما. هەر ئەوێه دەم پێ کرا، هەندێ زانیاریم کۆکردەو لە بابەت هۆی پەیداوونی ئەو کارساتانەو. لە راستیدا، ئەم بابەتەو، زۆر ناسیاویم پەیدا کرد. بەلام ئەوانە لە توانایاندا نەبوو، کە بابەتەکەمان باش بۆ روون بکەنەو تا بتوانین ئەو تاقیکردنەوێه جاریکی تریش دووبارە بکەینەو لە شێوێهکی تەواو دا.

ئامۆژگاری منیش بۆ خۆتێندەوار ئەوێه، کە بەهەموو بێ باکیهکیهوە خەریک بیت لەم

(*) تەماشاکە: (مسرح) - وەرگێر-

بابەتەو تاقیکردنەو بەکات، بەلکو شتی وای بۆ دەرکەوێ کە کەسی تر بۆی دەرکەوتبێ. جا ئەم لیکۆلینەوانە پیتوستیان بەیارمەتییهکی زۆر هەیه لە ناوەند ئەوانەدا کە خەمی زانستی خۆناسین ئەخۆن بۆ ئەمە لەسەر بنچینەیهکی بروایی و رووداوی وەک هەموو زانستیکی تر داڵەزری.

پزیشک (ج. ماکسوێل)یش نوسراوێکی داناو لە بابەت پەبیردن بەکارساتی رابردو و دواپۆژەو لە کاتەکانی هۆشیاری و خەو و نوواندندا. ئەم پزیشکە زۆرزانە، لە بابەت هەندێ کارساتەو کە بۆی ئاشکرا بوو، مقۆمقۆی کردووە. بەهۆی ئەوێهشەو کە لە هەندێ کاروباری تایبەتیدا تەماشای ئەو کارساتانە کردووە، گەشتۆتە ئەم ئەنجامە کە (کەسایەتی) جیاوازی لە (تاکوتەرایی). بەلای ئەووە (کەسایەتی) دوا (تاکوتەرایی) دەکەوێ. چونکە (تاکوتەرایی)یە کە (کەسایەتی) دروست دەکات و پشتیوانیی دەکات. (تاکوتەرایی)، هەر کارتیکردنێک لەبیر خۆتێندەووە پەیدا بێ، وەریدەگرێ. ئەویش بەهۆی ئەو هەست پێکردنە گشتییەو کە لە لەشدایه.

بەلام (ماکسوێل) کە ئەم کارساتانە وای لیک دەداتەو و روون دەکاتەو، بروای وایه کە کەرەستەیهک هەیه (ئەتیر)ی پێ دەلێن، ئەو کەرەستەیهیه کە بارە دەرروونییەکان و بیرهکان دەگۆزیتەو لەم کەسەو بۆ ئەو کەس. ئەم پێشبینییە لەلایەن (ئەنیشتاين)هوە پووچ کراوەتەو بەهۆی پێشبینیی (بەرورد)هوە کە خۆی دایناوە. بەلای منیشەو وایه کە دەتوانرێ بگوترێ: لەباتی (ئەتیر)، چالاکی دەرروون هەیه کە دەتوانێ لەم کەسەو بەگۆزیتەو بۆ ئەو کەس. دەبێ ئەمەیش بەراستییهکی دانراو دابنرێ. ماوەم نییه بچمە بنج و بناوانی بابەتی چالاکی دەرروون و راستییەکیهوە و، راستی پەرستانە درێژە بەلیکۆلینەووەکەم بدەم. بەلام بروایشم وایه کە ئەم چاره‌کردنە، دوا چاره‌کردمانە، کە بتوانین هۆگری بێنەو بۆ ئەمە لەو کارساتانە تی بگەین کە پشتاوپشت لە هەموو نەتەو و دەمێکدا دووبارە بوونەو و دووبارە دەبنەو.

له ههموو سهردهمیکی مرۆقایه تیدا، باوهر جیگایه کی گرنگی گرتوو، ده توانین باوهر به هۆبهک بژمیترین له تاکوته راکانی مرۆقایه تی له کاروباری رۆژانه یاندا پیکه وه ده به ستیته وه. ئەو نه خوشه ی که پروای به پزیشکه کی نه بی له شاره زایی و کارگوزار بیدا، ناتوانی له ئامۆژگاری به کانی که لک وهر بگری. ئەو بازرگانه یش که باوهری به دل سۆزی ئەو بازرگانه نه بی که کرین و فرۆتنی له گه لدا ده کات، ناتوانی له هیچ شتی کدا پشتی پی ببه ستی. ههمووده م لپی دوو دل ده بی و، خۆی لی ده پاریزی، ئەوسا که یش کاروبار و فرمانه کانی تیک ده چن و دوا ده که ون. ههروه ها کاروباری ناوهند شاگرد و مامۆستا که یشی هه ره وه هایه .

باوهر، کاریکی گرنگ ده کاته سه ر ده روون و له ش. ئەمه یش به ئاشکرا له ناو هۆزه کانی (کیپسیگیس) دا ده رکه وت، که ده رمانی فه رمانه وه ایی و ده رمانی بازرگانی خاوه ن پیشه له یه کتر جو ی ده که نه وه. کاتی که یه کیک له هۆزی (کیپسیگیس) تووشی نه خوشی له رزوتا ده بی، فه رمانه وه ایی، (کینا) یه کی باشی ده داتی به خۆرای، که چی هه ندی بازرگانی ناسراو، ده رمانی خراپیان ده دهنی به نرخیکی گران. ئەم جیا وازی به له نرخدا، وا له رۆله کانی (کیپسیگیس) ئەکات که ده رمانه کی فه رمانه وه ایی که به خۆرای ده یانداتی، بی که لکه، به لām ده رمانی بازرگانه که که به پاره ده یانداتی، ته نیا ئەو به که لکه. ئەم باوهره بوو به هۆی ئەوه ی که ده رمانی پاکی دروست کار له نه خوشه که نه کات. که چی ده رمانی پروپوچ کاری ته واو له نه خوشه که بکات.

ئوه ی که ئەم پێچه وانه ییبه، به ته واوه تی ده رده خات و هۆبه کی ده گپیتته وه بو باوهر، ئەوه یه که ده رمانه هیچو پروچه که ته نیا به که لکی گه وره کانیان دی، نه ک به که لکی بچوو که کانیان. ئەوه یش له به ره ئەوه یه که مناله کان هیچ بیرتیکی پێشوو له میشکیاندا نییه له بابته ئەو ده رمانه وه، ههروه ها له وه پێشیش هیچ کاریک نه کراوه ته ده روونیان له بابته ئەو ده رمانه وه. ئیمه له م سه رنجدا نه وه شتییک تی ده گه ین، ئەوه یش ئەوه یه که بیر کاریکی گه وره ده کاته سه ر له ش و ده روون. پاش ئەوه بو ئیمه ئاسان ده بی، که هه موو په یوه ندیبه کی ناوهند نوواندن و کار تیکردن له مرۆقیش تی بگه ین.

به لām ئەوه ی لیره دا شایانی سه رنج دانه، ئەوه یه که ده بی باوهر هه بی به نوواندنه که خۆی.

چونکه ئەگه ر یه کیک باوهری هه بوو به که لکی نوواندن، ده توانی که لکیکی زۆری لی وهر بگری. خۆ ئەگه ر باوهری شی وا بوو که نوواندن زبانه خشه، بی گومان زبانیکی زۆری له وه وه پی ده گات.

ههروه ها په یوه ندی نوینراوه که به نوینه ره وه که وه زۆر کار ده کاته سه ر نوواندنه که. ئەو که سه ی به ته واوه تی ملکه چ بی بو نوینه ره که، زۆر به ئاسانی ده توانی خۆی بدا به ده سته وه و بنوی. به لām ئەو که سه ی سه ره خۆ بی یاخود خۆی بلند تر رابگری له نوینه ره که، ده میکی زۆری پی ده چی تا ده نوی. له به ره ئەوه ده بی له زۆر لاره خه ریکی نوواندن بی، ئەگینا به گران ده نوی. له به ره ئەوه به لām وه وایه که نوواندن که لکی هه یه بو نوینه ره، چونکه که سایه تیی به هیز ده کات. چونکه زۆریه ی که سان پروای ته واویان به خۆیان نییه، خۆیان وا دیتته پیش چا و که له که سانی تر که مترن. جا له به ره ئەوه یه که تووشی شه رمنی و ته ریق بوونه وه دین. له وه یشدا هیچ گومانم نییه، که ته نیا ده ست پیکردنی نوواندن و نیازه خشین، له باریاندا هه یه که مرۆقی ترسنۆک و شه رمن بخه نه سه ر گۆرینی بیروباوه ریان ده رباره ی کزیی خۆیان، به تاییه تی له پاش ئەوه ی که خۆیان وا بیتته پیش چا و که له چنگ گرتن به سه ر که سانی تر، به هۆی نیازه خشینه وه، سه رکه وتوون. هاتنه ده ره وه، له ده روون و، تیکۆشین بو کاری تیکردن له ده روونی که سانی تر، هه ردووکیان چاکترین هۆن بو دامه زراندنی که سایه تیی و پشتگرتنی به هۆی باوه رتیکی قوولی چه سپاوه وه. له راستیدا، کامه رانیش هه ره ئەوه یه که مرۆف توانای هه بی، چۆنی ویست، به و پێیه کار له بیروباوه رتی خۆی بکات. (به رگسن) وای هاته پیش چا و که مرۆف باوهر و بیری خۆی، خۆی دروستیان ده کات. زۆر که سی وایش هه یه که هاواربانه له ده ست ئیش و تازار، پروایان وایه که راسته قینهن، که چی له راستیدا ئەو ئیش و تازارانه درۆن خۆیان بو خۆیان دروست کردوه. ئەمه یش بنچینه ی بیری (ره واقی) هکانه،^(۱) که به لایانه وه وایه مرۆف خۆرشتی له سه ر بیره کانی خۆی زۆر تره له و شتانه ی که ده یانخوات، به واتایه کی تر بیر ده بی به خۆرشتی نه ک خۆرشته که خۆی. ئەو که سه ی بتوانی زال بی به سه ر بیری خۆیدا، ده توانی به دلنیا ییبه وه بژی، کامه رانیشی تا سه ر بو بمینیتته وه.

نوواندن هیچ نییه ئەوه نه بی که بتوانی، چالاکیی ده روونی راست بکرتته وه، له بارستاییبه کی به رزه وه به یترتته خواره وه بو بارستاییبه کی نرم. ده ستکاری بکردنیش له

(۱) رواقی: هه یوان نشین - وه رگیپ -

باره‌کانی دەر وونیدا، گرنگترین پله‌یه که مرۆف بیگاتی. له‌مه‌دا چ دەر باره‌ی دەر وونی مرۆفه‌که خۆی بیت، چ دەر باره‌ی دەر وونی که‌سانی تر بیت، جیاوازی نییه. هیچ زانستیکیش نرخێ نایب ئه‌گەر توانای ئه‌وه‌ی نه‌بێ، کاروباری دهره‌وه‌ بگۆڕی بۆ ئه‌مه‌ی بگاته ئامانجیکی دیاردیکراو. که وای لێ هات، زانستی خۆناسین، له‌ خه‌باتی ئه‌وه‌دا یه که کار له‌ مرۆف بکات و ده‌ستکاری له‌ کاروباری دهره‌وونیدا بکات. به‌لام ئیمه ناتوانین بگه‌ین به‌م مه‌به‌سته‌ دووره، به‌هۆی باوه‌ره‌وه‌ نه‌بێ.

تاقیکردنه‌وه‌کانی (لوریا) یش راستیی قسه‌کانی (فرۆید) یان ده‌رخست، که له‌ توانایدا هه‌یه بگه‌ینه ناخی دهره‌وونه‌وه. ئه‌گەر له‌ بنچینه‌ی شیکردنه‌وه‌ی دهره‌وون بکۆڵینه‌وه، بۆمان دهرده‌که‌وه‌ی که بریتییه له‌وه‌ی مرۆفه‌که بگه‌رێنینه‌وه بارستایی چالاکیی دهره‌وونی پیتشوی، واتا ئه‌و کاته‌ی که بیرتیک یاخود دَل خروشانیتیک کاری تیکردوه‌وه. شیکردنه‌وه‌ی دهره‌وون، هه‌ر ئه‌وه‌یه که دهره‌وون به‌رئه‌للا بکری، هه‌رچی له‌ ناوادیه‌ ده‌ری بخاته‌ ده‌روه. ئه‌وه‌یش ریگایه‌کی درپژه، جاری و هه‌یه نامانگه‌ییته‌یه‌یه‌ی هیچ ئه‌نجامتیک. بیجگه‌ له‌وه، ده‌بێ شیکه‌ره‌وه‌ی دهره‌وون، به‌ته‌واوه‌تی په‌ی به‌وه‌ به‌ری، که ئه‌و جیاوازیانه‌ی له‌ ناوه‌ند بارستایییه‌کانی چالاکی دهره‌وونیدا هه‌ن، له‌ باره‌ ناسراوه‌کانی دهره‌وونیدا وه‌ک: ترس و نوستن و چاوه‌روانی و رق هه‌لسان و به‌ریه‌ره‌کانی و نازاری جوئ بوونه‌وه، هه‌ریه‌که‌ نرخیکیان هه‌یه. پاشان، پتویسته له‌ باریا هه‌بێ مرۆفه‌که بخاته‌وه‌ سه‌ر بارستایییه‌کی چالاکی دهره‌وونی باشی وه‌ها که ئه‌یه‌وه‌ی بیگاتی.

(فرۆید) و خوتندنگاکه‌ی، بروایان و بوو، ئه‌و که‌سانه‌ی کرده‌وه‌یان له‌ کرده‌وه‌ی منال ده‌چی، سه‌باره‌ت به‌وه‌یه ئه‌و کرده‌وانه‌ ره‌گ و ریشه‌یان ده‌گه‌رێته‌وه‌ سه‌ر تافی منالی ئه‌و که‌سانه. که‌چی (گۆلدشتاین) ئه‌مه‌ی به‌درۆ خسته‌وه. ده‌یگوت ئه‌و کرده‌وه‌ منالانه‌یه‌ی له‌ هه‌ندی که‌سه‌وه‌ دهرده‌که‌وه‌ی، سه‌باره‌ت به‌وه‌ نییه که له‌ منالیدا و بووین، به‌لکو له‌وه‌وه په‌یدا ده‌بێ که ئه‌و که‌سانه‌ تووشی خاوه‌لیجکیه‌ک و تیکچوونتیکی ده‌موده‌ستی وه‌هابوون که کرده‌وه‌ی و منالانه‌یان لێوه‌ بووه‌شیته‌وه. ئه‌م گۆتزانه‌وه‌یه که له‌ بارستایی چالاکیه‌که‌وه‌ بۆ بارستایی چالاکیه‌کی تر روو ده‌دات، زۆرجار له‌ کاتی نوستندا دهرده‌که‌وه‌ی. مرۆفه‌که له‌ چ بارستاییه‌ک دا، له‌ چالاکیی دهره‌وونیدا به‌و پتیه‌ چهند خه‌ویکی دیاردیکراو ده‌بینی. ئه‌گەر کاربکه‌ زۆر تیکچوو بێ، بیره‌وه‌ری منالی لێ دهرده‌که‌وه‌ی و جارتیکی تریش له‌ ته‌مه‌نی منالییدا ده‌ژیته‌وه، که چالاکیی ئه‌وساکه‌ی له‌گه‌ل چالاکی ئیستا که‌یدا که کاتی نوستنتی ریک ده‌که‌وه‌ی.

ئیمه، ده‌توانین ئه‌م گۆرانه، له‌ کاته‌کانی سه‌ره‌تایی نوستنه‌که‌دا به‌دی بکه‌ین. چالاکی دهره‌وون، جاری و هه‌یه به‌جارتیک دیته‌ خواره‌وه، نوستوه‌که‌ و ده‌زانی له‌ ئاسمانیکه‌وه به‌ر دراوه‌ته‌وه‌ خوارێ. جاری وایش هه‌یه به‌هیتاشی نزم ده‌بیته‌وه، نوستوه‌که‌ و دیته پیتش چاوی که بووه به‌بالنده‌یه‌ک و به‌شینه‌ی ده‌نیشیته‌وه‌ سه‌ر زه‌وی.

ئه‌گەر ئیمه بیره‌کانی خۆمان که له‌ کاتی وریایماندا دیته‌ که‌لله‌مانه‌وه، به‌راوورد بکه‌ین له‌گه‌ل ئه‌و وینانه‌دا که له‌ کاتی خه‌ودا دیته‌ پیتش چاومان، بۆمان دهرئه‌که‌وه‌ی که چالاکیی دهره‌وونی ده‌ستتیک به‌هیتاشی هه‌یه له‌ ده‌رکه‌وتنیاندا. ئه‌و بیرانه‌مان که له‌ کاتی خه‌وبردنه‌وه‌دا دیته‌ که‌لله‌مانه‌وه، جیاوازی له‌گه‌ل ئه‌و بیرانه‌ماندا که له‌ پاش سه‌ره‌وتتیک ته‌واو دیته‌ که‌لله‌مانه‌وه. هه‌روه‌ها، ئاو‌رشتنی لوه‌کافانان کارتیک ته‌واو ئه‌که‌نه‌ سه‌ر بیره‌کافان. لاوازی له‌ش و کزی جوهره‌ بیرتیک ئه‌خاته‌ که‌لله‌مانه‌وه، که‌م رشتنی ئاوی لوه‌کانیشمان جوهره‌ بیرتیک تر ده‌خه‌نه‌ که‌لله‌مانه‌وه. هه‌روه‌ها له‌ ته‌مه‌نیکه‌وه‌ بۆ ته‌مه‌نیکێ تر گۆرانیکیان چاوی پێ ده‌که‌وه‌ی له‌ بیرێ ره‌ه‌شتیدا. ئه‌وه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه که چالاکیی دهره‌وون به‌پتیی باری له‌ش ده‌گۆڕی. زۆرجاری و هه‌یه، گیروگرتنی زانستی دهره‌وونی، له‌ به‌رده‌ماندا روو ئه‌دات، وه‌ک ئه‌وه‌ی: بیروباوه‌ری که‌سیتیک بگۆریت له‌ باه‌تیکه‌وه‌ و بیرتیک تر بخه‌یته‌ می‌شکیه‌وه. یان وه‌ک ئه‌وه‌ی: ئاره‌زووی ده‌رکردنی ئازارتیک بکری له‌ دلی دایکیتیک کۆستکه‌وتوودا که کوربه‌کی لێ ون بوو بێ. له‌ راستیدا ئیمه توانیمان فرۆفیتلیکی زۆر بدۆزینه‌وه‌ بۆ ئه‌مه‌ی زال بیه‌ن به‌سه‌ر ئازاره‌کانی جوئ جوئ له‌شدا، وه‌ک ژانی خرتی ددان و گه‌لی ژانی تر؛ به‌لام هیتشتا رزگارمان نه‌بووه‌ له‌وه‌ی که تووشی ئازاری دهره‌وونیی توند توند بیه‌ن.

له‌ راستیدا، ئیمه پیمان ده‌کری، خه‌می چاره‌کردنی نه‌خۆشیی ئه‌و که‌سانه‌ بخۆین که تووشی دهره‌وون شکاوی ده‌بن، به‌لام ده‌بێ ئه‌و چاره‌کردنه‌ ده‌موده‌ست، ده‌ست پێ بکری، نه‌ک دوا بخری، چونکه‌ که‌ دواخرا، نه‌خۆشه‌که‌ تووشی تیکچوونتیکی هه‌موده‌می دیت.

له‌م باره‌دا، پتویستیمان به‌وه‌ هه‌یه که بارستایی چالاکیی بگۆڕین. ئه‌وه‌یش بنج به‌ست بووه، که باره‌ دهره‌وونیی تونده‌کان، که له‌ پاش دَل شکاندنیک کتوپر، له‌ شتیه‌ی هه‌ندی بیری دامه‌زرادا، دهرده‌که‌ون، به‌هیچ کلۆجیک کاریان تی ناکری، له‌ ریتگی نوواندن و نیازبه‌خشین و به‌کارهیتانی هه‌ندی بیروباوه‌ره‌وه‌ نه‌بێ، که له‌وانه‌ بن نه‌خۆشه‌که‌ پیره‌وییان بکات.

بیروباوه‌ره‌کان، ده‌ستتیک بالایان هه‌بووه‌ له‌ گۆڕینی باره‌ دهره‌وونییه‌کاندا. له‌ ره‌ه‌شتی

تاوانباره‌کاندا ئەوه بەباشی دەرکەوتوو. زۆرجاری وا هەیه، بیروباوەرپێک دەبێ بەهۆی تاوانکردنێک. زۆرجاری وایش هەیه، کە خۆپاراستنێک له تاوانکردن، بەهۆی بیروباوەرپێکەوه دەبێ، هەندێ له نەتەوه تازەکان تیکۆشان بۆ ئەمە ی پەوشتی تاکوتەراکانی خۆیان راست بکەنەوه، لەسەر بنچینە ی بیروباوەرپێکی زرننگاری (***) که له هیز و هەرەت و کاریگەریدا له بیروباوەرە ئایینیەکان کەمتر نەبوو. ژيانى باوەر، درێژتره له ژيانى بىر. ئەویش لەبەر ئەوهیە کە باوەر، دەمێکی دووردریژی دەوی تا دادەمەزری. مێژووی هەندێ باری دەروونی سەیر سەیری دیو. پیغەمبەر محمد (د. خ)، کە ئایینی ئیسلامی بلاو دەکردهوه، هەندێ کەسی وا هەبوون دەمۆدەست باوەرپیان پێ دەکرد و بیره‌کانی ئەویان ئەچوو بەمیشکدا. کەچی هەندێ کەسی تری وایش هەبوون، بەرپەچدانیکى وایان دەدايهوه، که ده‌چوو ه‌شپوه‌یه‌کى زۆر توند و به‌هیزه‌وه. (عمر کوری خطاب) یش یه‌کێک بوو له‌وانه. به‌لام له پاش ماوه‌یه‌ک زۆری پێ نه‌چوو، قسه‌کانی پیغەمبەر کاریان تی کرد و باوەرپێکی وای چوو دلەوه که له‌وه به‌هیزتر نه‌بێ.

له‌بەر ئەوه ده‌توانرێ باوەر بخه‌ریته مێشکی هه‌موو که‌سه‌یکه‌وه، له‌ پێگای نیازبه‌خشینه‌وه، هه‌رچه‌ندێ به‌ره‌نگاری ئه‌وه باره‌یش بکەن. پێگای هه‌ره باش بۆ گه‌یشتن به‌م ئامانجه ئەوه‌یه، نیازبه‌خشینه‌که ئه‌وه کاته بکری که مرۆفه‌که که‌وتبێته باریکی واره: که بارستایی چالاکیی دەروونی له‌ نیشته‌وه‌دا بێ. ئەوه بوو، له‌مه‌وپێش له‌مه‌ دوواین. ئیمه هه‌موو ده‌م پێوێستیمان به‌راسته‌کردنه‌وه‌ی هه‌ندێ دەروون هه‌یه وه‌ک دەروونی تاوانباره‌کان. جا پێگه‌ گۆرین به‌وانه ئاسان نییه به‌لکو پێوێستی به‌خه‌مخۆریه‌کی گه‌وره و په‌رپه‌ویکردنێکی هونه‌رمه‌ندانه‌ی ورد هه‌یه له هه‌موو پێگایه‌ک گه‌رنه‌تر پێگای نیازبه‌خشینه و تیکۆشین بۆ چاندنی تۆوی باوەر له‌ دەرووندا، له‌ کاتی خه‌و یاخود نوواندندا.

پێگای زانا (لامپۆزۆ) که بریتی بوو له‌ چاک‌کردنه‌وه‌ی تاوانبار به‌هۆی چاک‌کردنه‌وه‌ی ئەندامانی له‌شیه‌وه، نه‌گه‌یشته ئه‌نجامیکی به‌دی‌کراو. (لامپۆزۆ) پووی کرده لیکۆلینه‌وه‌ی نوواندنی موگناتیسی. به‌لام که‌وته ئەندیشه‌ی گیان ئاماده‌کردنه‌وه. نه‌یشیتوانی زانست و پێژگای، (***) له‌م کۆرەدا، له‌ یه‌کتر جوێ بکاته‌وه.

(*) زرننگاری: (السیاسه) - وه‌رگێر-
(**) پێژگای: (الخرافات) - وه‌رگێر-

دادگاهه‌کان، په‌نایان برده به‌ر نوواندنی موگناتیسی، له‌ گه‌لی جیگادا، بۆ ئەمە ی بگه‌ن به‌زوواندنی هەندێ کەس، تا ئەوی له‌ دەروونیا‌ندا شار‌دوویانه‌تەوه له‌ کاتی هۆشیاربیا‌ندا، دەری بخەن. ئنجا که تاوانباره‌کان ئەوانه‌ی به‌دنا و کرابوون به‌کوشتنی (لۆرموین)، مانیان گرت له‌ وه‌رامدانه‌وه‌ی ئەو پرسانه‌ی لێیان ده‌کرا له‌ بابەت ئەو کاره‌ساته‌وه، خسته‌یاننه‌ ژوورپێکەوه که پر بوو له‌ ئاوینه‌ی وه‌ها، که رووناکیه‌کی به‌هیزی به‌رپه‌چ ده‌دايه‌وه به‌رووی تاوانباره‌کاندا. زۆری پێ نه‌چوو، هه‌ر پرسێک له‌ یه‌کیکیان بکرایه، ده‌مۆدەست هه‌رچی له‌ دلێدا بووایه‌ ده‌ری ده‌خست بۆ دادگاه، بێ ئەمە ی بتوانی قسه‌ی تازە هه‌لبه‌سه‌ستی. ئەوه‌یش له‌بەر ئەوه بوو که تاوانباره‌که، دەروونی وروژا بوو، هه‌ستی بزوینرا بوو. جا له‌ و باره‌دا، هیزیک هه‌بوو پالی پتیه‌ دنا، هه‌چ پڕوایه‌کی هه‌یه‌ ده‌ری بخات، هه‌رچی له‌ دلێدايه‌ بیلێت.

سۆز و نوواندن

١٠

سۆز وه‌کو باوەر نییه، له‌ دەرووندا جیگه‌یر بوو بێ. به‌لام جاری وا هه‌یه له‌ باوەر توندتر و به‌هیز و هه‌رپه‌تر خۆی ده‌دا له‌ دەروون و کار ده‌کات له‌ په‌وشتن. که‌واته نوواندن ده‌بێ چه‌ کارێک له‌ سۆز بکات؟

بێ گومان، سۆز جیگایه‌کی گه‌وره‌ی له‌ ژيانی مرۆفایه‌ تیدا گرتوه پێشینیان گوتوبانه: مرۆف به‌بیرکردنه‌وه له‌ گیانله‌به‌ر جوێ ده‌کرێته‌وه، به‌لام بێر، بێ سۆز، بنچینه‌یه‌کی نابێ. (فونارگ) راستی کردوه که گوتویه‌تی: (بیری بلند له‌ دل‌ه‌وه‌ دیت). که‌واته مرۆف له‌ گیانله‌به‌ره‌کانی تر، به‌سۆز جوێ ده‌بێته‌وه. هه‌روه‌ها هه‌موو که‌سه‌یکیش له‌ که‌سه‌یکێ تر به‌چۆنیتێ له‌ گه‌ل سۆزدا جوێ ده‌کرێته‌وه. باش نییه، مرۆف هه‌موو ده‌م دوا ی سۆزی خۆی بکه‌وێ. هه‌روه‌ها بۆ په‌وشتن و خوویش باش نییه، که مرۆف تووشی بێ سۆزی ببیت، و اتا سۆزی وشک بووبیته‌وه. چونکه کامه‌رانی مرۆف وای پێ ده‌وێ که له‌نگه‌رێک هه‌بێ له‌ سۆزیدا. هه‌رچی گیروگه‌رفتیکی هه‌یه و دیتته‌ پێ مرۆف له‌ کاتی پێشکه‌وتن و به‌ره‌نگاریکردنیا، په‌گ و پێشه‌که‌ی ده‌چیته‌وه سه‌ر تیکچوونی سۆزه‌که‌ی.

لاوه‌کان، بۆیه‌کا به‌دنا و کراون به‌سه‌رچلی و له‌خۆبایی بوونه‌وه، چونکه له‌و ته‌مه‌نه‌دا سۆزبان زۆر و به‌هیزه، پالیان پتیه‌ ده‌نێن و نیازیان پێ ده‌به‌خشن بۆ کرده‌وه‌ی ناپه‌سند. سۆزی به‌هیز و هه‌رپه‌ت جاری وا هه‌یه وا له‌ مرۆف ئەکات که‌لکی هه‌چ فرمانیکی پتیه‌

نەمەینی، نەتوانی هیچ پرۆژەیهک بباتە سەر، تەنانهت ئەگەر زۆر ئارەزووی جێبەجێکردنیشی بکات و لە توانایشیدا هەبێت کە بیکات.

هەندی جار تەنگەتاو دەبین، چونکە هۆش بە پێچەوانەی سۆز دەوهستێ. لە گەڵ ئەوهیشتا، کزی پێشان دەدەین و دواى سۆزمان دەکەوین. بەم رەنگە لە دەروونی مرۆڤدا زۆرانبازییەکی بەهێز پەیدا دەبێ، لە ناوەند بێر و سۆزدا، دوور نییە تووشی تێکچوونێکی خراپی بکات لە بێرکردنەوه و رەوشتیدا. جاری وا هەیه، لە دەرووندا کارێکی وا دەکات، کە لەوه پاش لە شێوهی خەم و خەفەتدا خۆی دەریخات، بێ ئەمەى مرۆڤەکە هۆیهکی ئاشکرای ئەو خەم و خەفەتەى بۆ دەریکەوێ. گرنگترین رینگای سروشتی بۆ گێترانەوهی لەنگەری سۆز، ئەوهیه، کە بەجۆریکی لایەلایی، نیازبەخشین بکری ئەگینا مرۆڤەکە تووشی زۆرانبازییەکی بەهێز دەبێ لە دەروونیدا لە ناوەند سۆز و هۆشیدا. من کچیکی ئەرمەنى دەناسم، حەزی لە لاویکی موسولمانی (مصری) کرد، کەچی دەیشیزانی کە شووکردنی بەو لاوه، بەپێی رەوشتی نەتەوهی ئەرمەنى ناشی و جێبەجێ نابی. جگە لەوه، کورە (مصر) یەکە هەزار بوو، هیچی نەبوو. گێروگرفتهکە گەورەتری لێ هات، بەتایبەتی پاش ئەوهی کە لاویکی ئەرمەنیی دەولهەندی خاوەن زەوییهکی فراوان لە (صعید)، هات و داواى ماره کردنی کچهکەى کرد لە خیزانهکەى. خیزانی کچهکە و ایان هاته پێش چاو کە بەهۆی ئەو هەله ناوازیهوه، گێروگرفتهکەیان نامیتێ. بەلام کچهکە بەرپهچى دانەوه و نەیشی ئەهیشت کەس لە بابەت شووکردنیهوه گفتوگۆ بکات، مەگەر لەو کورە موسولمانە (مصری) یە بێت. پاشان ناوهندی کچهکە و خیزانهکەشی تێکچوو هیچ هیوایهکیش، لای خیزانهکەى نەما، بۆ وازهیتانی کچهکە لەو بیرەى خۆی. خیزانهکەى هاتنه لای من، ئامۆژگارییان بکەم. منیش چەند ئامۆژگارییهکم کردن، هەموویان دەچوونەوه سەر ئەوه کە کچهکە بخەیتە سەر ئەو بیرەى کە لاوه ئەرمەنییهکە باشترە لە لاوه موسولمانەکە. ئەویش بەهۆی دەستهخوشکەکانی کچهکەوه جێبەجێ دەکرا، کە وای پێ دەویست، لە پێش چاوی کچهکە، سەرسورمانی خۆیان پێشان بەدەن بەرامبەر بەلاوه ئەرمەنییهکە. لەگەڵ ئەوهیشتا سۆزی کچهکە بەرامبەر لاوه موسولمانە (مصری) یەکە، نەگۆررا، بەهێز و هەرەتەوه مایهوه. کورە (مصری) یەکەیش، تێکۆشا خۆی لە کچهکە دوور بخاتەوه، بەلام بۆی نەچوو سەر. چونکە، کچه ئەرمەنییهکە ئەمەندە بۆی بەپەرۆش بوو و، ئەمەندەیش خۆی لێوه دەهینایه پێشهوه لە توانای کورەکەدا نەما بوو کە خۆی لێ دوور بخاتەوه. لەبەر ئەوه چاره نەما، ئەوه نەبێ کە لە کاتی نوواندندا،

نیازبەخشین بەکار بهێتێ. لە پێشدا دەستم کرد بەنوواندنیکى سووک. چرای ژوورهکەمم بەرهو رووی کچهکە داگیرساند. پاشان خەریکی بووم بێخەمه سەر بیری خۆم. کچهکە لە سەرەتای کۆبوونەوهکەماندا، مقومقۆی لەسەر بیانووهکان دەکرد. هەر بیریکم پێشان دەدا بەرپهچى دەدايهوه. هەر بیریکی هی خۆی بووايه پشتیوانی دەکرد. بەلام لە دواى کۆبوونەوهکەماندا، خا و بووهوه، بەوهنده وازی دەهینا کە بلێ نە ئابێ، یاخود خۆی دوور بخاتەوه لە چەقە چەقکردن. پاشان بەم رەنگە وەرانی دایهوه، گوتی: (من زۆر کامەران دەبم ئەگەر ئێوه بتوانن بمخەنە سەر بیری خۆتان. چونکە من، ئەم کورە موسولمانە (مصری) یەم خۆشدهوێ، بەدەست خۆم نییە، هەر وهه، بەدەست خۆیشم نییە، کە حەز لە چارهى ئەو کورە ئەرمەنییه ناکەم. منیش هەست ئەکەم بەو تەنگوچەلەمەیهی کە خیزانهکەمی تووش دەکەم، ئەگەر هاتوو شووم کرد بەو موسولمانە هەزاره و دەستم نا بەرووی ئەو ئەرمەنییه دەولهەمەندەوه). لەسەر ئەم بنچینهیە خۆی دا بەدەستمهوه و کەوتە دووی بیرەکانم و پێی خۆش هات کە بنوی. نیازبەخشینهکە بەهۆی دایکیهوه جێبەجێ کرا. چەند جارێک ئەوه دووباره کرایهوه. دواى چوو سەر قسهی خیزانهکەى خۆی. هەر نامە و وێنەبەک کە لە لاوه موسولمانەکەوه پێی گەیشتبوو، بۆی رەوانه کردەوه، تەنیا یەک وێنە نەبێ لای خۆی گلی دایهوه و بۆی نەناردەوه، بەگریانیکهوه هەلگیرتهوه. ئەو سۆزی خۆشهویستی و دلدارییەى هەیبوو بەرامبەر کورە (مصری) یەکە، لە دلیدا ما، تا چەند مانگیکی پێ نەچوو، لەناو نەچوو. لەو کاتەدا، کۆچکردنیکى پێویست بوو مێردەکەى بردی بۆ (صعید). ئێستا کە لەگەڵ ئەودا لە خۆشیدا، هەرچەند باری پێشووی خۆی بێر دەکەوتیتەوه، بەخۆی پێدەکەنى، کە بەو جۆره دواى سۆزی کوێرانەى خۆی کەوتبوو.

بەرامبەر ئەم زۆری هێزی سۆزه، چەند باریکی پێچەوانەى تریش هەن، مرۆڤەکە لە کەموکووربى سۆزی خۆی گلهی دەکات. ئەم بارەم لە لای بازرگانیکى بۆنفروۆش چاو پێ کەوت. کابرا لە پێشدا زۆر هەزار ئەبێ. بێ بەش دەبێ لە هەموو خۆشییهک گەلیک جار تووشی برسیتی و بێ نانی دێ. بەلام کە گەیشته کاتی جەنگی جیهانی، زۆری پێ نەچوو دەولهەمەند بوو. سامانیکى وا بێ شوماری لا کۆبووهوه کە لەوه پێش خەویشی پێوه نەدەبینی. ئەم بارە لە ژبانی خیزانیدا دەرکەوت. دلێ ئەو بەدلێ هیچ کەسیکیانەوه نەدەنووسا. هاوبهشیی سۆزی هیچ کامیکیانى نەدەکرد. ئەگەر یەکیک لە خیزانهکەى ئازاریکی پێ بگەیشتایه، دلێ پێی نەدەسووتا و هاوبهشیی خەفەتەکەى نەدەکرد. لە خۆشییشیاندا هەروا بوو لەگەڵیاندا. خۆی پێوه خەریک نەدەکردن، کەمتەرخەم بوو

له گه لیاندا. بچ ئه مهی پرسیکیان پئی بکات له ئاههنگه که بیان جیا ده بووه. پر به دلپش ئه چوو ده خهوت. جا ئه م رهو شته تازه بهی تووشی گه لپک تیکچوون و چه ندو چوونی کرد له گه ل خیزانه کهیدا. تا وای لی هات ههست به جوتیوونه وه و تاک و ته نیایی خۆی بکات، له ناویاندا. پاشان ناچار بوو بگه پئی به دوای چاره کردنی دهردی خۆیدا. که خیزانه کهیشی زۆریان لی کرد، ژن بهینتی، دهرده کهی گرانتیری لی هات. داوای ئه وهی لی دهرکردن که له ژنه پینان بیبه خشن. بیانووه کهیشی ئه وه بوو، دهرتسا له وهی سۆزه کهی ساردوسر بچ به رامسهر ژنه کهی، به هه موو دلپه وه ده یگوت: به وه هه موو سامانه شیشه وه که هه یه تی رانا په رموی به خۆیا که ژن بهینتی، چونکه له توانایدا نیبه که باری ژنه پینان بخاته سهر ئه ستۆی خۆی.

درا به گویی ئه م خیزانه ده وله مه ند و دلشکا وه دا، که له توانایدا هه یه به سهر ئه م گیروگرفتی دهروونیبهی زال بیی. ئه مه یه یه که م ته نگوچه له مه یه ک بوو، که به وه جوړه هاتبووه به رده مم. پئش ئه مه یه دهستی بده من، تا ما وه یه ک دوو دل مامه وه. به لام چونکه با وه رم هه بوو به زانستی دهروونی، له توانایدا هه یه هه موو باریکی دهروونی بگۆپئی، دل م چوو هه سهر ئه وهی که دهست بکه م به چاره کردنی ئه و گیروگرفته. ئنجا له پاش ئه مه ی هه ر په نجیکم دا (له پینا و چاره کردنی نه خۆشییبه کهیدا به هۆی دهروون شیکردنه وه وه و دلنیا کردنیبه وه به بیهره کانم) به با چوو ناچار بووم په نا بیه مه بهر نیازه خشین له کاتی نوواندیدا. کابراکه، رهوشتیکی هیمانه و بزوتنه وه و بیرکردنه وه یه کی سستی هه بوو. له بهر ئه وه، هه ر له سه ره تا وه نوواندنی ئاسان بوو، به هۆی (مه ترۆتۆم) و بزواندنی گلینه کانیه وه نوینرا، له کاتی نوستنیدا قه وانیکی کۆنم بۆ لی دا، که بریتی بوو له سیمفۆنیبه ک، ناوی: (دهزگیرانی فرۆشراو) بوو. ساز و ئاوازه کهی ئه وهی دهنوواند که له دهروونی که سییدا شه ره شوپریک هه بی. که سه که یه یه بیه وئی رزگاری بیی له دهست سۆزی خۆی و ته قه للا بدات خۆشه ویستی و دلداری له دللی خۆیدا بکوژی. هه ندی جار سه ربکه وئی به سه ر دهروونی خۆیدا و هه ندی جار یه یه بیه وئی بکه وئی. یه که م شتی که له نوینرا وه که وه دهرکه وت به هۆی گوئی گرتنیبه وه له و پارچه ساز و ئاوازه ی که گه لپک جوړ باری دل خۆشانی پئی ئه به خشی، ئه وه بوو که پیستی کرژ بوو، چونکه ته زویه کی وا به له شیدا هات که له ته زووی ههست به سه ر ما کردنی دهرکرد. له مه دا، راستی پئشینیبه که ی (جوړج دۆماس) م بۆ دهرکه وت، که پستی ئه و قسه یه ده گری که ئه لی: ئه و بزوتنه وه یه که ههست به شتکردنیکه وه پیچه وانه ده بیته وه، بریتیبه له جوړه دهر برینیکی سۆزی

توورپیی، یاخود ترس. ئه و بزوتنه وه یه به ته وا وه تی به سه ترا وه به هه موو دل خۆشانیکه وه. جا به مه راستی قسه کانی پئشوومان بۆ چه سپ ده بی، که ده توانی کار بکریتته نه خۆشییبه کان یاخود باره کانی له ش. بۆیشم دهرکه وت که دل خۆشانه کان په یوه ندییان هه یه به گۆپرانی له شه وه - به پئی گۆپرانی له ش سۆزیش ده گۆپری - ئنجا به هۆی کارکردنه وه له له شدا، ده توانی کار له سۆزیش بکری.

له م باره دا، جار لی پئشدا کار تیکردنه که خرایه له شه وه له پاش چه ند ده میک، مرۆقه که وای لی هات، دللی ده چوو به و شته دا که له وه پئش رقی لپی ده بووه وه، به تایبه تی له پاش ئه وهی که به په ره وشی ئه وه بوو چاره ی خۆی بکات و توانا بخریتته سهر ئه وهی که پئی له که لکی نوواندن و نیازه خشین بنی. هه ر ئه م مرۆقه وای لی هاتبوو که ئه گه ر یه کیکی بدیایه به په ره و شه وه سه یری وینه یه کی هونه ری ده کات، یان خۆشی له گوپگرتنی پارچه یه ک ساز و ئاواز ده بینتی، دللی ته نگ ده بوو. به لام له پاش چه ند جار یه ک نیازه پئی به خشین، له کاتی نوواندندا، گۆپرا، وای لی هات چه زی به سه رنجدان له وینه هونه ریبه کان ده کرد. پاشان وای لی هات دهستی کرد به کپینی ژماره یه کی گه وره له وینه هونه ریبه به ناویانگه کان و جار جار یه ده چوو ناو ئاههنگی ساز و ئاوازه کانه وه، بی ئه مه ی ههست به وه رپسبون و بیزارییبه ک بکات. چه ند مانگیکیشی پئی نه چوو، له وشکی سۆزه که ی رزگاری بوو و، هه ر هۆیه کیش هه بوو بۆ شه ره شوپری نا وه ند خۆی و خیزانه که ی، له ناو دا نه ما و، ئیتر وازیشی هینا له ته نیایی و دووری له خیزانه که ی. به لکو له وه یه یه زۆرتیری بۆ رۆیشتی، که لپی چا وه پروان نه ده کرا: چونکه توانی فییری هه لپه رکی بییت و خۆشی له گه لپک پارچه ساز و ئاوازی هه لپه رکی بیینتی و پئشتریان بخات له وانی تر.

ئنجا ئه گه ر له م باره دهروونیانه، ورد بیینه وه که په یوه ندییان هه یه به دل خۆشان و سۆزه وه، بۆمان دهرئه که وئی که ده گه رینه وه سه ر بارستاییبه کانی چالاکی دهروون. ئه گه ر بانه وئی بزانی که سییک تا چ ئه ندازه یه ک دل خۆشان کاری تی ده کات، پیویسته دهست بکه یه نه نیازه خشین له کاتی نوسان یاخود نوواندیدا، باریکی دل خۆشان بخه یه نه میشکیه وه. زانیار (کارگه ر) له سه رنجدانیدا بۆی دهرکه وت که دل خۆشان وه ک له نووستنی هه رزه کاردا کار ده کات... وه ها له نووستنی منالدا کار ناکات.

ههروه ها (گۆنسون) له بابته خه وزرانی لاویکه وه دووا وه که گرفتاری گیروگرفتی دلداری ده بی. په یوه ندیی سۆز و نووستنی ئاسایی به ئاشکرا بۆ دهرکه وت، چونکه نووستنی لاوه که تا (۵۰٪) سه دی په نجا، بارستاییبه که ی هاته خواره وه. جا ئه م جوړه سه رنجدانه

زانستیانه که له ئەنجامی تاقیکردنەوە دەست دەکەون، بەهەموویان بەلگەن بۆ ئەوەی که بارەکانی دڵ خروشان و سۆز، بەئاسانی له کاتی نوستندا دەرئەکەون. جاری وا ههیه له شپۆهی بزوتنەوەدا دەرئەکەون. جاری وایش ههیه له شپۆهی خەو بینین و شت هاتنه پیش چاودا دەرئەکەون.

جا له بهر ئەمه، گه یشتن به بارهکانی سۆز و دڵ خروشان له کاتی نواندندا ئاسانه. دهیشتوانری به زۆرکردن یان به که مکردن کاریان تی بکری.

ئەمەیش شتیکی سەیر نییە که ئەم هەموو فەرە بخریته پال بارهکانی نواندن. چونکه (کارگر) بۆی دەرکەوتوه، که کاریگه ربیه کانی میشک، له کاته سه ره تایبیه کانی نوستندا ئەنجامیان به شپۆهیه کی ئاشکرا دەرئەکەوی. ئیمهیش له تواناماندا ههیه، هه موو که سیک له هه ر کاتی کدا ببی، بخه یه باریکی واوه، که له باری کاته سه ره تایبیه کانی نوستن بکات. ئەویش له ریگهی نواندنی موگناتیسییه وه، یاخود له ریگهی که مکردن وهی چالاکیی دەر و نییه وه. به لام کاریگه ربی میشک، زۆره. زانستی خو ناسینیش هه مووی ده گرتته وه و، هه رچییه کیش په یوه ندی به وه وه ببی له ژبانی له ش و کۆمه لایه تی، هه ره ها ده یگر تته وه.

ته واو

۱۹۶۴/۳/۲۸

خۆت پیاویزه له خهم

نووسه‌ری: جۆن كه‌نه‌دی

كوردی نووسی له سالی ۱۹۶۴

* خهم خۆشی له پیاو تیک ده‌دا، ژیان له پیاو تال ده‌كات...

* خهم پیاو پیر ده‌كات، له ته‌مه‌نی كه‌م ده‌كات‌وه...

* پیشینان گوتویانه: «له سی به‌ش دوو به‌شی پیری خه‌مه!»

جا ته‌گه‌ر خهم پیری کردوویت، له تافی جوانیتدا ئه‌وا ته‌نیا کاتیک ته‌رخان بکه بۆ خۆت‌نه‌وه‌ی ئەم نووسراوه به‌کاره، بۆ ئەمە‌ی له خهم رزگار ببیت و، جوانیی لاوینتت بۆ بگه‌ریته‌وه و، هه‌ستیش بکه‌یته‌وه به‌خۆشی ژیان...

سپیشه‌کی

ئەم نووسراوه پچکۆله‌یه، له راستیدا، بریتیه‌یه له گفتوگۆیه‌کی دۆستانه، له باره‌ی گیروگرفتیکه‌ی گه‌وره‌وه، که به‌کورتی: چاره‌ی ره‌وشتیکی پر هه‌له‌ی ناو ژیان ده‌كات. که‌واته، ئەو له ده‌ستکه‌وتنی سایه و مایه‌وه نادوێ، له باب‌ه‌ت کامه‌رانیی ژینه‌وه قسه ده‌كات. قسه هه‌زاره و دووانی به‌کاره: سامان کامه‌رانی کیش ناکات.

هه‌روه‌ها، پیتویست به‌دوو‌باره‌کردنه‌وه ناکات. که بلتین: کامه‌رانی به‌نده به‌کرده‌وه‌ی خۆمانه‌وه به‌رامبه‌ر ئەو هه‌لانه‌ی بۆمان هه‌ل ئە‌که‌ون، به‌مه‌رجی به‌جۆریکی په‌سند بجوولێینه‌وه به‌لام ده‌بێ دان به‌وه‌یشدا بنیین، که هه‌موو‌ده‌م، ئەمه‌مان به‌ئاسانی بۆ ناچیتته سه‌ر جا هه‌یوام وایه که ئەم نووسراوه، یارمه‌تی خۆت‌ده‌وار بدات، له تیگه‌یشتنی ئەم راستیه‌دا، به‌جۆریکی باشتر. هه‌روه‌ها بیخاته سه‌ر ئەوه‌یش که ریگای خۆی بدۆزیته‌وه بۆ گه‌یشتن به‌ئامانجی کامه‌رانی له ژیان‌ی تایبه‌تی خۆیدا.

هه‌ر کاتێ، وازمان له‌و بیره هینا، که «پیتویسته هه‌ر له به‌رگی‌کدا بپنینه‌وه»، هه‌ر کاتێ په‌یمان به‌وه برد که پیتویسته تا ئەندازه‌یه‌کی په‌سند، ره‌وشتی گشتیمان له ژیاومان بگۆرین، ئەو کاته چهند هه‌نگاوێکی سه‌ره‌تاییمان له ریگای کامه‌رانیماندا، ناوه. هه‌ر کامیکیشمان بگرت له تواناییدا هه‌یه ئەم ئەم‌وستیه‌ی چاو به‌ستیه‌ی^(۱) بدۆزیته‌وه

(۱) راستتر: ئەم ئەم‌وستیه‌ی ئەفسوناویه...

به‌مه‌رجی هه‌رچیه‌کی له باردا هه‌یه. به‌باشی به‌کاری به‌یتێ.

نه‌که‌یت، تۆیش، که ئەم نووسراوه‌ت خۆت‌ده‌وه، فری بده‌یت و بلتیت:

«به‌لێ! ئەم زانی خۆناسینانه، زمانیان پاراوه. ده‌توانن ئامۆزگاری به‌نرخ بکه‌ن. به‌لام ئەم ئامۆزگاریانه هه‌یچیان بۆ من ده‌ست ناده‌ن. هه‌یچیشیان به‌کارم نایه‌ن!»

ئەم نووسراوه، هه‌ر ته‌نیا ئامۆزگاریه‌کی پزیشکان نییه، هه‌روه‌ها مه‌شق پیکردنیتکی باش و به‌که‌لکیشه.

منیش به‌هیچ رهنگی دلگیر نابم له‌وه‌ی که گوێ نه‌ده‌یته قسه‌کانم - چونکه نه من خه‌می ئەوه ده‌خۆم، نه تۆیش. به‌لام، پیم وایه، ئەوه‌ی تۆ به‌ته‌نگیه‌وه‌ی. یاخود ئەوه‌ی پیتویسته تۆ به‌ته‌نگیه‌وه بیت، ئەوه‌یه: که خۆت به‌دل سه‌یری خۆت بکه‌یت، به‌لام به‌مه‌رجی سه‌یرکردنه‌که‌ت له وزه‌به‌ده‌ر نه‌بێ.

مشاری (۱) هۆش

۱

خه‌م، دانراوه به‌«ده‌ردی ئەم سه‌رده‌مه». ئیمه هه‌موومان، له‌وانه‌ین که تووشی بین. چونکه ژیان‌ی ئەم سه‌رده‌مه، ده‌روونمان‌ی به‌جگار ته‌نگه‌تاو کردووه. که‌سی واشمان تیدا نییه، که جاروبار، هه‌ست به‌وه نه‌كات، که به‌ته‌واوه‌تی داماوه و په‌کی که‌وتوو و پیتی ناکرێ له‌وه به‌ولاوه گرانی باری ئەم جیهانه و گیروگرفته‌کانی هه‌لبگرێ، ئامانجی ئەم نووسراوه‌یش هه‌ر ئەوه‌یه: که یارمه‌تیت بدا له ژیا‌ندا باشترت رابه‌یتێ به‌بینینه‌وه و ایشته لێ بکات که خۆشی له ژینی خۆت وه‌برگێ.

پیتویسته خۆمان چه‌واشه نه‌که‌ین. که‌س له توانایدا نییه، به‌هه‌یوا بێ، که له هه‌راکردن له فرمانه‌کانی ناو ژیان، که‌لکی وه‌برگێ.

به‌لام، له راستییدا، به‌و شتیه‌یه‌ی که فرمانه‌کانی ژیا‌مانی پێ ده‌به‌ینه سه‌ر، جیا‌وازیه‌کی بنچینه‌یی ده‌رده‌که‌وێ. له ناوه‌ند گه‌رژێ و بێ ده‌سه‌لاتی و، روو خۆشی و ده‌سه‌لاتداریماندا. به‌لام ته‌گه‌ر تۆ له‌وانه‌یت ده‌ته‌وێ نوشته‌یه‌کت پیتشکه‌ش بکرت، خه‌م و ماندوویتی خۆتی پێ لابه‌یت و، باوه‌ریشته پێ بکات، که ئەوه‌ی بۆته هۆی په‌یدا‌بوونی ئەو خه‌م و ماندوویتییه‌ت، هه‌یچ نییه،... ئەوا پیتویست ناکات به‌خۆت‌ده‌وه‌ی ئەم

(۱) مه‌به‌ست لێی: مشاری ته‌خته پرینه‌وه (منشار)ه.

نوسراوهوه خوټ ماندوو بکهیت. چونکه بهکه لکی ټو کهسانه نایهت که لهسه ر ټو بیروباوهره بن.

خو ټه گهر له وانه یشی که حز به ژینپکی پوخته تر دهکن و دهته وئ بتوانیت به بیرپکی دروسته وه، روو به رووی گیروگرفته راسته قینه کانی ژیان بووه ستیت، ټوا بام بین به دؤستی یه کتر، بو ټه مهی پیکه وه بزاین چیمان بو ده دؤزیتته وه.

رهنگه «خه م» بوو بیت به یه کی له گیروگرفته کانی ژیان، ټه گینا تو ئیستا ټم نوسراوهت نه ده خو ټینده وه.

رهنگیشه بته وئ یارمه تیبی یه کیکی تر بدهیت، که هه ست پی کردوه، زور خه مباره. که واته، بام، بی په رده قسه بکه یین، هه رچییه کیش ده لټین بام به ته و اوته تی روونی بکه یینه وه.

بو ټه وهی ته و او «خه م» ده ریخه م، ده لټیم: خه م بریتیبی له و بیره ده مده مییه کی که خو ی درنا پری، یا خود راسته و راست خو ی ناتوانی در بیرری. خو بشم ده زانم که خه م به چه ند جوړیک کی تربش پیشان ددری، که دوور نییه له مه زور چاکتر بی، له گه ل ټه ویشدا به لای خو مه وه، ټم پیشان دانه له هه موویان چاکتره.

من بو یه کا، به چاکتری ده زانم، چونکه هی خو مه. ټه ویش له بهر هو یه که، بیتجگه له من که سی تر به باشتری نازانی! به لام ټه وه شتی که تایبه تی به خو مه وه. وایشم بو در ټه که وئ که ساکار و ئاشکرایه. هه روه ها بو یه کا به چاکتری ده زانم، چونکه وینه یه کی بچو وکی تیدا پیچراوه ته وه، و اژهی «ده مده می خو ی» ده نیو ټینی:

ئاخو، هیچ جاریک، مشار ت به کار ه ټناوه؟ بیبه یته پیشه وه و بیه ټینه دو اوه و، دووباره بیبه یته وه پیشه وه و بیه ټینه ته وه دو اوه. ئا به م جوړیه مشار که ده که ویتته گهر. ده نگیک کی گری ناخو شی لی پیدا ده بی، تا ټه ندازه یک ده ماره کان ده خاته بی سره و تیبیه وه. و ام بو در نه که وئ، ټم وینه یه به ته و اوته تی له وینه ی خه مخو اردن ده کات، ټه گهر بتوانین وینه یه کی بچو وکی بزوی کرده وه کانی ناو می شکمان بگرین.

بیر که ده که ویتته گهر و به ره و پاش و به ره و پیش دیت و ده چی، ره شه بایه کی توند و گران له ناو دروونی خه مباره که دا بلا و ده کاته وه و، ده بیتته هو ی نازاردانی ده ماره کانی... جا ټه گهر بتوانین له بریتیبی ټم وژه وژه بیزار که ره، که له لیکه و تنی می شکمه وه پیدا ده بی له به ره لستیک، فرمانیک کی تر به می شک راپه رټین، که له باریدا هه بی ټه فرمانه ی

تیدایه بیوه ستینی، یا خود ه ټیکی وای بخه یه پال که به تاکه لیدانیک بتوانی ټه و به ره لسته کون بکات، ټه وساکه ده توانین خو مان له دست ټه «خه م» ره زگار بکه یین. ټینجا له جیاتیبی ټه وه ده نگه گره ناخو شه، هه ستیک دیتته ناو می شکمانه وه، که پری ده بی له دل ټیایی و نارام و خو شی و به ختیار ی. هه روه ها دروونیشمان پر ده بی له هه ستی سه ریبه ستی و نازادی و گوره بی.

ټه مه ییش ټه وه ده گه بیینی: ټه گهر ویستمان له دست خه م ره زگار مان بی، پیوسته فییر بین، که له خو مان بکو لینه وه، له ئامانجه کانی ژیانیشمان تیبی گه یین.

دوور نییه، که موکوورپی مشاره که، ټه ونده ی که موکوورپی ټه وه که سه نه بی، که به کاری ده هینی.

بو ټه مه ی نه که وینه گ ټیژاوی ټه ندیشه وه، ده لټین: ټیمه ه ټزه کانی دروونیمان له ریگی خراپه وه په رشویلا و ده که ینه وه.

ټه گهر له بریتیبی ټه وه ی پیچه به دوه وه ی پی بکه یین به هه ر چوار لای به ره لسته که دا . (ټه گهر ټه و به ره لسته، له راستیدا، دامه زرا و بی) راسته و راست رووی پی بکه یینه به ره لسته که و ریگیه کی تازه ی پی بکه یینه وه بو خو ی، گه لیک چاکتر و به که لکتره.

پوخته ی و تراو

- ۱- خه م، بریتیبی، له دردیکی ټم سه رده مه.
- ۲- له و شیوه یه وه که چاره ی کاروباری ژبانته ی پی ټه که ییت دل ټه نگه ی و بی فه ریت، یا خود دلخو شی و ده سه لاتت پیدا ټه بی.
- ۳- مشار باش به کار به ټنه!...

ئايا تۆلەوانەيت كە خراب پەرودەدە كراون؟

ھىوادارم كە ئەم پىرسەم توورەت نەكات. لەبىرت نەچى، كە من و تۆ ئەمانەوى بىين بەدۆست. لەگەل ئەو ھىشدا پىيوستە پىي لى بىتم كە خراب دەستم داىە. پىيوست بوو من زۆرتىر شىرىن بوومايە، چىشكە بىشم چاكتىر بووايە. بەلام لەبەر ئەو ھى كە زۆرىمان خراب پەرودەدە كراوين، بەچاوپىكى سووكەو سەپرى ئەو جۆرە پەرودەدە بوونەم نەكرد. چونكە كەس ناتوانى باوك و داىكى خۆى ھەلبىرتىرى. بەھەموو رەنگ ئەوانە، ھەرچىيە كىيان پىي كرا بى، كىر دوويانە.

بەلام ئاخۆ، لە بەرچاوى تۆ، دوواون لە بابەت «خەمى خۇيانەو» و، گىروگرفتەكانى دەست كورتىيانەو و، تىكچوونىيانەو لەگەل دەردراوسى و، ئاژاۋەكانى ناو خىزانىيانەو؟ ئاخۆ ئامادەيان كىر دوويت بۆ چاوپىكەوتنى جىھان، كە پىيان گوتبىت: ئەم جىھانە جىھانىكى سارد و سەختە و، «ئىمەش كە مردىن، كەس بۆ تۆ نامىنىتەو بەتەنگتەو بىي و خەمت بخوات، خۆت نەبى»؟

ئايا باوك و داىكت، زۆر بەتەنگتەو بوون، يەجگار خەمىيان دەخوارىت؟ بۆ وىنە، بام لەو كچە بدوئىن، كە ھىشتا مندال بوو، باوكى لە دەست چوو. بەلام داىكى گوزەرانى باش بوو. توانى زۆر بەنازەو كچەكەى خۆى پەرودەدە بكات. كچە كە تا گەورە دەبوو زۆرتىر ھۆگرى داىكەكەى دەبوو. كە لەپاش سى سالتىك داىكەكەى مرد، خەفت و تەنىيايىيەكى زۆر گەورەى تووش بوو.

بىي گومان ئەمە وىنەيەكى كارىگەرى خەمە... بەلام نە. لە راستىدا وىنەيەكى كارىگەرى ترسە. چونكە داىكەكە لە ئەندازەبەدەر خۆى بۆ كچەكەى بەخت دەكرد. پاشان لەپاش چەند دەمىك، كچەكە خۆى بۆ خۆى دەرگەوت، كە ئافرەتتىكى فرەخاۋە، خەمى كەس ناخوات ھى خۆى نەبى، دەبىشترسى لە ژيان كە بەتەنىيايى پرووبەرووى رابووستى.

داىكەكەى زۆر دەترسا لەو ھى كچەكەى تووشى شتىك بىتت. كچەكە بىشى لەو ھى فىترى ئەو ترسە بوو زۆر دەترسا لە خۆى كە شتىكى بەسەر بى.

خۆى يەجگار نىك ئەكردەو لەم و لەو. تا واى لى ھات لە دەستى ۋەرس دەبوون.

كچەكە چاۋەروانى ئەو ھى بوو كە دۆستەكانىشى، ۋەك داىكى، ورباى دەبن و خەمى كاروبارى دەخۆن. لە راستىدا، داىكە خەمبارەكەى، لە جىھاندا، ھىچ خەمىكى نەبوو، ئەو نەبى ورباى كچەكەى بى و بەتەنگىيەو بى.

كچەكە، پەيى بەو نەدەبرد، كە ئەو دۆستانەبىشى ھەر يەكە كار و فرمان و سەرگىتتى تايىبەتتى خۆى ھەيە. زوو بەزوو، زانرا، كە خەمەكەى بۆ مردنى داىكى، برىتتى بوو لە جۆرە خەمىك بۆ سەرۋتى تايىبەتتى خۆى.

دوايى، واى لى ھات، خەمەكەى كارى كىرە تەندروستىيى، لەگەل ئەو ھىشدا پىشك نەيتوانى ھۆى نەخۆشىيەكى گران لە لەشىدا بدۆزىتەو. ھەرۋەھا گەبىشتە ئەو ھى تووشى نەخۆشىيى «دەمار كىيى» بىي. جا لە ناۋەند ئەو بەدەرووشت ھاتن و دل راگرتەدا كە بۆ نەخۆشىك دەبى بىكرى، خۆى خىستە ئەو بارەو كە بى دەسەلالتىكى بى چارەى تىدا دەبى، بەو رەنگە گەراپەو سەر ئەو ژيانەى كە لەو پىش دەژيا: كامەرانىيەكەى خۆى دەست كەوتەو، بەلام ئىستاكەبىش، ھەرۋەك جارن، خەمبارىكە تاكى نەبى. رەنگە تۆ و بزانىت ئەمە يەككىكە لەو كەسانەى كە يەجگار بەخراپى پەرودەدە كراون. لەگەل ئەمەبىشدا بەسەدانى ۋەكو ئەو ھەن، خراب پەرودەدە كراون. ئەو داىكەى ھەرچىيەكى لە دەست بىت لە چاكە بۆ مندالەكەى خۆى، بىكات، لە راستىي ھەندى جار، ۋەك ھەرچىيەكى لە دەست ھاتىت لە خراپە و كىر دىتتى دەربارەى مندالەكەى خۆى، ۋەھايە.

كەواتە خۆت پىارتىزە لەو ھى ھەرچى دلت و بىستى بەباشى بزانىت و، ھەر چۆنىكىش بىت خۆت، پەسەندى بىكەيت. جا ئەگەر، ئامادە بوويت بۆ خەمخواردن، بۆ چەند تاۋىكى كەم بىر بىكەرەو. بەلام بىر كىرەنەو ھەيەكى لەسەرخۆى بابەتى لە بارەى ئەو جۆرە پەرودەدە كىرەنەو كە پەرودەدە كراويت.

رەنگە ھىشتا بەتەواۋەتى لە دەست نەچوو بىت. بەلام ئەو سەرۋەمەى كە لە خانوۋەكەى كۆنتدا پەرودەدە كراويت، پەيوەندىيەكى گەورەى ھەيە بەو راستىيەو كە تۆ بۆ خەمخواردن دەستىكت ھەبى.

لە دلندا ھەستىكى نادىارى بەجى ھىشتوۋە بەترس لە ژيان ئەمەبىش بەجۆرىكى تىكرايى. تۆ ۋا ھەست دەكەيت كە لە بارتدا نىيە، بارى گرانى ژيان، لەم جىھانە سەيرەى پر لە راز و نەينى و چاۋبەستدا ھەلبىگىت. لە راستىدا، ئىمە ھەموومان ھەست بەو ھەكەين. ئەو ھەندە ھەيە، ھەندىكەمان، ھەستەكەى، لە ھەستى ئەوتىر، زۆرتەر. دوور نىيە، باوك و داىكت، زۆر بەكارت نەھاتەن، سەبارەت بەو ھى كە ترس و خەمى خۇيان زۆر

که ئەم وشانە دەنوسمەو، لە بەیانییەکی وچانی پایزە دام. ئەگەر بەهەڵدا نەچوو بێ، زۆربەیی کرێکارەکانی ئەو ناوچەیی تێیدا دەژیم، ئیمرۆ رەویان کردوو بۆ «بلاک بول». ئەوانە لە جەژندا رۆژانە وەرناگرن. لەگەڵ ئەوەیشتدا، زۆر بەختیارن بەم پشوو کورتەیانەووە که دوور ئەکەونەووە لە جیهانی ئەرک و ئازار.

ئەو ژن و پیاوانەیی که بەدریژایی تەمەنی خۆیان، بەژینتیکی کولەمەرگییەووە دەژین، فێری ئەو بوون که بۆ چەند رۆژیکیش بێ، جیهانی خۆیان پڕ بکەن لە بەزم و شادی. ئەوانە، نە دەست بلاون، نە دەست قووچاون، بەلام ئەوئەندەیان بۆ خۆیان کۆکردۆتەووە که بتوانن لەم وچانەیاندا بەخۆشی پێوێ رابووێرن. تۆبش وا دەیاننیت بە کامی خۆیان دەگەن.

ئەوانە، لە یارییەووە، فێری زرنگییەکبوون. ئەو زرنگییەکی که بنچینەکی ئەو بیروباوەرەو، که لە ناخی دەروونیانەووە هەڵدەقوڵی و، هیوایان پێ دەبەخشێ، که بەهەرچی چۆنیک بێ دوايي هەر زال دەبن بەسەر هەموو گێروگرتەکانی ژبانیاندا.

ئەگەر بەهاتایە ژبانیا، لەم یاریکردنە، دوور بووایە، دەبوو گێرووێ دەستی خەم بوونایە که پەکی هەموو کار و فرمانیکی دەخستن.

لاپەرەبەک لە نووسراوی ژبانی ئەوانە بکەرەووە. بێ گومان یەجگار بەکەلکت دێ. کەمەکی لە رەنج و کوێرەوویی رۆژانەت کەم بکەرەووە و هیوات بێستە بەسەبەینیووە.

تۆ هەتا فێر نەبیت یاری بکەیت بەژبانت، ناتوانیت خۆت رزگار بکەیت لە دەست دەرد و کوێرەووییەکی.

پێوستە لە بەرەنگاریکردنی گێروگرتی ژبانیا، چەشنی زۆرانبازیکی بجوولیتەووە، که کاتیکی دیتە بەرامبەر زۆرانبازیکی دوژمنی، بربار دەدات که تیبکۆشی دوژمنەکی بدا بەزەویدا، بەلام باکی لەویشی نییە، که بەرپیکەوت دوژمنەکی سەر بکەوێ و لە شیوێیەکی ناخۆش و خراپتردا بیدا بەزەویدا. بام بلێن تۆ ژێرکەوتیت. بەلام تۆ لە خۆشیی زۆرانبارییەکی، خۆی، بێ بەش نەماوێتەووە، بێ گومان لەو زۆرانبازییەووە شتیکی وا، هەر فێر دەبیت که لە جاری دووهدا زۆرانبازییەکی باشتر بکەیت.

مەبەسی من لەمە ئەو نییە، که پێوستە تۆ کەمتەر خەم و بێ پەروا بیت. بەلام من دەمەوێ ئەم راستییەت بەروونی تیبگەینم، که پێوستە لەسەرمان، ئیمە هەموومان، خۆمان رابەینین بەتەنگوچەلەمەووە و بەروویەکی خۆشیشەووە بەرەوپیری بچین. چونکه ژبان بریتییە لە تاقیکردنەوویەکی پڕ تەنگوچەلەمە بۆ هەموومان.

تەنگوچەلەمە، مەرجیکی بنچینەیییە بۆ بوون. لە راستیدا سەرەوتی هۆشمان، ژبانی خۆشمان، زیندوویتی و کارگوزاریمان، بیروباوەر و ورەمان... ئەمانە هەموومان، هەموو دەم لەناو تەنگوچەلەمەدان.

رێگای ژبانمان پڕ لە رێبوواری و گالیسکەیی هەموو رەنگ پێوستە لەسەرت، بەپیتی گەت، پڕۆی بەرپێو بەناوەراستی ئەم هەموو رێبوواری و گالیسکانەدا.

چاوەروانی ئەو مەبە که ئەم جیهانە لە هەموو شتیکیدا یارمەتیت بدات و هەموو کاریکت بۆ ئاسان بکات جیهان وەک ژووری خۆتدنگا نییە. تۆ تازه مامۆستاکانی خۆت بەجێ هێشتوو. پێوستە لەسەرت، لەسەر پیتی خۆت بوستیت، بێ گۆپال و بێ داری بن بال، بێستە کۆری جەنگی ژبانەووە.

بێ گومان، ئەم جۆرە بارە، بێ تەنگوچەلەمە نییە بەلام ئەو جۆرە خۆشییەشی تێدا، که جەرەزەکان چێشکەیی دەکەن. ئینجا ئەگەر تۆبش بتوانیت لەنگەری بێرت بگریت، هەرەها بشزانیت چۆن دەرویت بەرپێگادا، ئەوا تۆبش وەک هەموو کەسیکی تر رێگای خۆت لە ژباندا دەکەیتەووە و پێیدا دەرویت.

خۆت کۆکەرەووە و دەست پێ بکە. چەندوچوونی بۆ مە که چونکه چەندوچوونیش هەر بریتییە لە «خەم». لە هەر لایەکەووە، رێگات دۆزییەووە پیا پڕۆ. حەزبش دەکەیت ئاگاداریی خۆت بکە. بەلام نەکەیت بوستیت، هەر پڕۆ بۆ پێشەووە. تۆ که دەست دەکەیت بەکاریک هەست بەدەسلاتی خۆت دەکەیت. تۆ لە ژبانیدا جوولەت هەیه. جا ئەم جوولەیه، که بەسەر هەموو بەرھەلستیکی سەرە رێگاتدا، سەرت دەخات. بەلام ئەگەر هاتوو، تۆ لە بەردەم، بەرھەلستیکی وەستایت و نەتوانی بریاریک بدەیت که چی بکەیت، ئەوساکە «خەم» لە هەموو لایەکەووە سەرت تێ دەکات.

ئیمە لەم جیهانەدا لە کوێر دەکەین. هەموومان که رێگایەکی دەکەینەووە بۆ خۆمان پێیدا پڕۆین، دەبێ بەناو کەند و کۆسپ و بەرھەلستیکی پڕ و چردا پڕۆین. که سەر لە پیاو دەشپۆین. لەگەڵ ئەوەیشتدا، لە هەر یەکیکماندا، گیانیکی وا هەیه که یارمەتی بدات لە دیاردیکردنی ئامانجدا و، هانیشمان بدات که بەئارام و دلنیاييەووە لە پتی خۆمانەووە پڕۆین، بەمەرجی مەندی و لەسەر خۆیی خۆمان بیاریین.

هەرگیز رێشمان لێ تیک ناچێ، مەگەر دەسلانمان نەمیتنی بەسەر دەمارەکانماندا، یاخود ماو بەدین بەترس دلان داگیر بکات.

هه ندى كەس هەن، باوەريان بەخۆيان نىيە، نە دەتوانن كارى بكەن، نە دەيشتوانن بەباوەر و دلنەيەكەوه برۆن بەرتى خۆياندا. ئەوانە نامادەن، ترستىكى زۆر گەورە بخەنە دلى خۆيانەوه، كە ژيانيان لى دەكات بەزنجيره يەكى كارەساتى ناكاو و سامناك، يەك لەدواى يەكەوه دىن پىكەوه دەبەسترتين.

ئايا ئىتر سەرسورمانى پى دەوى، كە ئەم جۆرە دەستانەيان بەستى و داماوئىيەوه، بەرامبەر بەگىروگرتى ژيان، بيانخاتە ناو خەم و پەژارە يەكى واوه كە پەكى كارگوزاريان بخات و لە لىواری پىگادا دوايان بخات لەو كاروانەى كە لە رىگا پىن دايە؟.

پوختەى وتراو

- ۱- خەموخەفەتى باوك و دايكەكان، دەروونى منالەكانيان پر دەكات لە هەستكردن بەنازاوه و پى نارامى.
- ۲- باوكەكان بەرسيله دەخۆن و مندالەكانيان ددانيان ئال دەبىتەوه.
- ۳- خەمى ئىمە لە ترسمانەوه پەيدا دەبى.
- ۴- كەس ناتوانى جيهان بەسەرشانئىيەوه هەلبگرى.
- ۵- گىروگرفت خەمت پى پەيدا نەكات. بەگىانئىكى مەردانەوه پووبەپرووى گىروگرفته كانت بوەستە.

نەخۆشئى دلنەنگى

۳

لەمەپىش لە بابەت نامادەبوونەوه بۆ «خەم» خواردن قسەمان كرد. بەلام دوور نىيە ئەو خەمەى، گرفتار ماوئى بەدەستىيەوه لە دەروونتدا پەگى قوولتري داكوتا بى... ئەو خەمە هەر برىتى نەبى لە هەست پىكردنئىكى پەنھانىيى روت بەگلاروى بەجۆرئىكى گشتى، رەنگە لەوه گرنگتر بى، شتئىكى وا بى كە خاوەنى چەند نىشانە يەكى دياردى كراوى ناو لەش بى. ئەو نىشانانەى كە لەم جۆرە خەمە ئەستورانەوه پەيدا دەبن و زانايانى دەروون پىيان دەلئىن «نەخۆشئى دلنەنگى»، ئەمانەن:

۱- توورەبى:

۲- ماندووئىتى.

۳- گلاروى.

۴- خەو لى نەكەوتن.

۵- خەوى بەنازار.

خەمى وا هەبە ئەمەندە خراپ و بەهئزە، نىشانەى زۆر سامناكى پتوہ دەرئەكەوى، وەك: لەرزىن، ئارەفكردەنەوه، پشئوبى هۆشى وەك ترس لە تەنئايى، ترس لە كۆمەلەى گەورە، ترس لە خنكان لە شوئىنانى داخراودا. ئەم نىشانانەى دوايى، بى گومان، لە خەمى رۆژانەى ئاسايەوه پەيدا نابن، بەلكو لەوهوه پەيدا دەبن كە پىاو زۆر دلنەنگ بى و پىش بخواتەوه، ياخود ترستىكى زۆر بچىتە دلئەوه و بىشارئىتەوه.

ئىمە خەرىك دەبىن بەجۆرئىكى سروشتى فرمانەكانى خۆمان بەجى بەئىن، كەچى دەچىن دەرگا لەسەر خۆمان دادەخەين، بۆ ئەمەى خۆمان بىارئىزىن لە شتئىك كە لى دەترسىن، ياخود لە شتئىك كە نازارئىكى زۆرى پى گەياندووئىن.

ئەو هئزە پەيتا پەيتا بەختى دەكەن، لە چاوتى برىنى ئەم بىرە تىكچووہدا، كۆمەلەى دەمارەكانمان بەتەواوتى ماندوو دەكات، وايشمان لى دەكات كە بكەوئىنە تەنگچەلەمە يەكى راستەقئىنى واوه كە تووشى «دەمار كزى» بىن.

ئەمەپىش سەرسورمانى پى ناوى. چونكە ئىمە كە دەرگامان لەسەر هەستە كۆپەدارەكانمان داخست، دەمارەكانمان تا دىن كرژتر و توندتر دەبن، تا دوايى وامان لى دى، هەرچى دەمارئىكمان هەبە تىك بچى و لە كەلك بەكەوى....

زۆر جارى وا هەبە، كە ئەم «دەمار كزى» يەمان تووش دەبى، دەمانەوى ئوبالى بخەئىنە سەر ئەستوى خۆ زۆر ماندوو كردن بەفرمانەوه. لە راستىدا ئەو لىكدانەوه يەپىش تەواوه. بەلام ئەوئەندە هەبە، كە ئىمە زۆر جار پەى بەوه نابەين. كە كۆمەلەى دەمارەكان، بەسەر بەستىيەكەوه، فرمان ناكەن. كۆمەلەى دەمارەكانمان، دوو ئەركيان بەسەرەوه يە. يەكىكيان ئەركى فرمانى رۆژانەمان بەهەمو لى پرسىنەوه يەكى سەخت و گرانيانەوه. يەكىكيشيان ئەركى دل شكاوئىيەكى شارراوه، ياخود ترستىكى داپوشراو يان شكستئىكى دەرنەخراو^(۱)، كە هەموودەم پى دەلئىن: «نە» نابى خۆت دەربخەيت!...

(۱) شكستى دەرنەخراو: شكستى شارراوه؛ وەك ئەوهى گەنجئىك لە دلدارەبەكەيدا شكستئىتى و دلدارەكەى وازى لئىدئىتى؛ حەز ناكات - يا پىتى شوورەبىيە - كەسانى دى بەمە بزائن و دىشارئىتەوه.

جا لهم باره‌دا، هۆش، له شیوهی فرمانی رۆژانه‌دا، که می‌ک هیزی خۆی ده‌رناپێ، چونکه نیوه یاخود له نیوه زۆرتری هیزی خۆی به‌خت ده‌کات له پێناو چاوتی پرینی به‌شیک له که‌سایه‌تیمان، به‌مه‌به‌سی پاراستنی، که یه‌جگار ته‌نگه‌تاو کراوه. به‌واتایه‌کی تر، لهم باره‌دا، نیوهی هیزی هۆشمان خه‌ریکی پێویستی ژبانی رۆژانه‌مان ده‌بێ.

نیوه‌که‌ی تریشی به‌توندییه‌که‌وه پال ده‌نی به‌ده‌رگایه‌کی داخراوی واوه، که هیزیکی زۆر وروژاو ده‌یه‌وێ له ناوه‌وه بیکاته‌وه.

که‌واته سه‌رسورمانی پێ ناوی، ئە‌گه‌ر وامان لێ بێ: زوو هه‌لبچین و تووره‌ بێن، پرست براو بێن، جیگا به‌خۆمان نه‌گرین، خه‌ومان لێ بزێ، یان خه‌وی ناخۆش ئازارمان بدات، بترسین له ته‌نیایی، یاخود له خنکان، سه‌ری مه‌نجه‌له‌که هه‌لم داگیری کردوه. ئە‌م هه‌لمه به‌هه‌موو هیز و هه‌ره‌تیکیه‌وه ته‌کان ده‌دات بۆ سه‌ره‌وه سه‌ری مه‌نجه‌له‌که لابه‌ری و بێته ده‌ره‌وه، ئە‌و هیزی سه‌ری مه‌نجه‌له‌که‌ی راگرتوه، له ماندوو‌بوون و پرست براندایه ئیمه‌یش پێویسته، به‌هه‌رچی چۆنیک بێ، له ده‌ست هه‌ندیک لهم هه‌لمه‌ پرگارمان بێ. که‌چی رێمان لێ گرتوه ناهیلین بچیته ده‌ره‌وه. جا لێره‌وه‌یه، نیشانه‌کانی «خه‌م» که له سه‌ره‌تای ئە‌م به‌شه‌دا ناوم بردن، لوتکه‌ی شاخه‌کانیان ده‌رده‌که‌ون... ئیسته، ئە‌م هه‌لمه له چی پتیک هاتوه؟ تا ئە‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره له‌وانه پیکه‌هاتوه، که ئیمه پێیان ده‌لێین: «ئاره‌زوو» زاناکانی ده‌روون، هه‌ر یه‌که رسته‌یه‌کی درێژی بۆ ئە‌م «ئاره‌زوو» انه پر کردۆته‌وه. به‌لام، له‌سه‌ر ژماره‌ی راسته‌قینه‌یان، له‌ناو خۆیاندا لێیان بووه به‌مقۆمقۆ.

به‌لام ئیمه هه‌ر سه‌یری یانزه ئاره‌زوویان ده‌که‌ین، که بۆ مه‌به‌سی ئیمه به‌سن:

یه‌که‌م ئاره‌زوویان: نه‌هیشتنی برسیتییه ئنجا ئاره‌زووی به‌ره‌نگاریکردن، پاشان ئاره‌زووی ملکه‌چی.

پاش ئە‌وانه، ئاره‌زووه‌کانی سه‌ر چلی و، شت کۆکردنه‌وه و، خۆپاراستن له شتی ناخۆش و ناشیرین دێن. جگه له‌وانه، ئاره‌زووی (خۆنوواندن و گه‌وره‌یی) دیته پێشه‌وه، که له هه‌مووماندا هه‌یه بۆ خۆپیشاندان و شانازی به‌خۆوه‌کردن. دواي ئە‌وان ئاره‌زووی (ژن و مێردی) هه‌یه به‌ته‌نش ئاره‌زووی (خه‌مخواردنی منال و ئە‌و که‌سانه‌ی که بێ چاره و جوان). پاش هه‌موویان ئاره‌زووی (کۆبونه‌وه) دیته پێشه‌وه، که پێویستی‌مان بۆ یه‌کگرتنی کۆمه‌لایه‌تی، به‌جی ده‌هێتی.

جاری وا هه‌یه، هۆبه‌ک دیته پێشه‌وه، که ناچارمان ده‌کات یه‌کێک لهم ئاره‌زووانه

بخه‌ینه ژووره‌وه‌ی ده‌رومانه‌وه بێ ده‌نگی بکه‌ین، نه‌هیلین سه‌ر ده‌ره‌هێتی. خۆشمان وا چه‌واشه ده‌که‌ین، که هه‌رگیز ئە‌و ئاره‌زووه‌مان له دلدا نه‌ماوه له راستیدا «ئیمه ئە‌و هه‌سته ناکه‌ین». ئە‌وساکه «خه‌م» سه‌ر ده‌رده‌هێتی و ده‌ست به‌فرمانی خۆی ده‌کات له‌گه‌ل ئە‌وه‌یشدا ئاره‌زووه‌که، ئە‌وه‌ی له ده‌ست ناچی که په‌ی به‌وه ببات، که خۆی له‌ناو «بێ ده‌نگکردن و خۆ ده‌رنه‌خستندا» بپینێ و ئاگای له پاسه‌وانی هۆشیش بێ که دم به‌دم ده‌یه‌وێ بپشارتیه‌وه له چاوی مرۆف ئە‌وه‌نده‌ی بێ ناچی، خۆی راده‌ته‌کێتی و هه‌ره‌شه ده‌کات به‌شۆرشکردن، بپتو ئە‌گه‌ر دانی پێدا بنیین و به‌شی خۆی ریزی لێ نه‌گرن.

له راستیدا، که‌سایه‌تی مرۆف، به‌هۆی ئە‌م پشێویییه‌ی ناو ده‌روونه‌وه که ده‌موده‌ست له ته‌قین دایه، زۆر ئازاری ده‌گات. چونکه ئاره‌زوویه‌کی زۆر گرنه‌گ هه‌موو ده‌م به‌روویدا ده‌قیژینی ده‌لی: «خراپه‌یان له‌گه‌ل کردووم. به‌لامه‌وه، گرنه‌گه، که خراپه‌م له‌گه‌ل نه‌کری.

بروام وا بوو، که تیر ده‌بم. به‌لام ره‌نجه‌رۆ کرام. به‌هیچ کلتوجی نامه‌وی بخه‌رمه ئە‌م زیندانه تاریک و نووته‌که‌وه. ناشمه‌وی بخه‌رمه پشت گوێوه. ئە‌وه‌یش بزانه که‌من به‌شیکێ گرنگی تۆم!».

ئە‌وساکه شه‌روشه‌ر ده‌ست پێ ئە‌کات. ئنجا «من» ده‌لی: «من ددان به‌تۆ دانانیم. چونکه که دانم پێدانایت. پتی سووک ده‌بم!» «ئاره‌زوو» یش به‌ره‌رچی ده‌داته‌وه، ده‌لی: (پێویسته تۆ دانم پیا بنییت. جا ئە‌گه‌ر تۆ ناتوانیت لهم رێگایه‌وه به‌کارم به‌ییت، له رێگایه‌کی تره‌وه که‌کم لێ وه‌ربگره. به‌لام به‌هیچ رهنگی سه‌ره‌ستیم لێ مه‌به‌ره به‌ست!».

به‌لام نه‌... پێویسته ئە‌م «ئاره‌زوو» ه بێ ده‌نگ بکری.

چونکه ئە‌گه‌ر لهم رێگایه‌وه ده‌رینه‌برین، ئیتر هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی ترمان له‌گه‌لیدا نابێ... ئا به‌م رهنه‌گه، ئاره‌زوو، خه‌ریکی به‌رپاکردنی گیروگرفت و سه‌رگێژکردنمان ده‌بێ... بام وینه‌یه‌کت بۆ به‌ینه‌وه:

(جیسی واتیلو) ده‌بیته دۆستی لاویک له فه‌رمانبه‌ره‌کانی ئە‌و ده‌زگایه‌ی خۆی فرمانی تیدا ده‌کات. ئنجا «جیسی» و دۆسته‌که‌ی، هه‌ردووکیان، جاروبار، پیکه‌وه ئە‌چن بۆ گه‌ران.

به‌لام ئە‌م دۆسته‌یه‌یانه‌ی، هیچ به‌ریکی نه‌گرت و ئە‌نجامی به‌هیچ نه‌گه‌یشت. دوايی لاهه‌که، که‌چیکێ تری ماره کرد. «جیسی» وای پیشاندا که به‌ژن و مێردیتی ئە‌و دووانه کامه‌رانه، یاخود هه‌ر هیچ نه‌بێ، باکی نییه.

سالتیک و شتیکی به سهردا چوو. له ودهمه دا «جیسی» وای لئ هات. ئه رکی فرمانه که ی رۆژ به رۆژ لا گران ده بوو، تا گه یشته راده یه کی وه ها که له وزهیدا نه ما بوو، فرمانه که ی بباته سهر. له کاتی فرمانکردندا، خه موخه فته سهری تیکرد. سهرکرده کانی، به جگار به تنگ کار و فرمانی ته واره و ده بوون. له بهر ئه وه تنگه تاویان کرد. له لایه کی تریشه وه به رده سته کانی بی که لک و کاربوون، چالاکیان نه نواند. له بهر ئه وه ناچار ما، ههر به تنیا، خۆی، ئه وه هموو ئه رکه بخاته سهر شانی خۆی. جا ئه م ره نجانده بوو. که کاری کرده سهر دهماره کانی. وای لئ هات ئیتر نه یته توانی چاوی به ده زگا که ی بکه وی، یان ههر بیریشی لئ بکاته وه. ئه و پرسیاره خۆشه و یستانه ی لئیکرا^(۱)، ده ریخست، که خۆ نواندنه که ی له شپوه یه کی وای بی باک و که مته رخنه مانده دا، ده رباره ی ژنه ی تانی دۆسته که ی، زۆری له سهر که وتبوو.

له راستیدا پیشی ئه خواره وه. چونکه له وه ده زگایه دا فرمانی ئه بیینی که دۆسته که ی تیدا بوو. ده بوو، به لای که مه وه، رۆژی هه شت کات به ربه سته ی ده روونی خۆی بکات، نه وه کو هه سته ی خۆی ئاشکرا بکات.

له راستیدا، ئه م گفتوگۆ خۆشه و یستانه ی که له بابه ت گیروگرتی هه سته وه له گه لئ ده کرا، هه روه ها دۆزینه وه ی چاکترین رینگا بۆ ده رپرینی ئه وه هه سته و چاره کردنی ئه وه گیروگرتی، که تپی که وتبوو... ئه مانه هه موو، ناچار یان کرد، که بکه ویته ناو جه نگیکی تره وه، به لām به شپوه یه کی وه ها که ئاگاداری به کی ئاشکرا تر و په بیردنیکی پاکتری تیدا به کار به ییت.

پتویست بوو له سهری، باوه ر به خۆی به یینی، که هیشتا، له جیهاندا شتی به نرخ ماوه. له دوارۆژیشا پاداشی واهیه وه ربه گیری، که ئه هینی پیاو خۆی بۆ ماندوو بکات له ژیاندا. ئنجا که ئه وه ی بۆ چوووه سهر وای لئ هات فرمانه که ی خۆی به خۆشی و زیندوویتی به کی تازه وه رابه یینی.

ئه م سه رنه که وتنی هه سته مان، پتویسته پتسوازی بکه یین. پتویسته، ئه وه نده ی له توانا ییماندا یه، بیکه یین. هه روه ها ئه وه ی نایشتوانین بیکه یین، به ئاشکرا و پرونی، په یی پی بیه یین. چونکه ئه گه ر وانه که یین، هه رگیز رزگارمان نابی، له ده ست ئه وه هه سته کردن به سه رنه که وتنه ی که له «خه م» وه په ییدا ده بی.

(۱) رونه: ئه و پرسیارانه ی ده رباره ی خۆشه و یستی به که ی لئی کرا.

هیچ چاک نییه، ئاره زوه کانی خۆمان، به ربه ست بکه یین. سا نایا په یوه ندیبیان به دلداریه وه بی، یان به گه وره ییه وه یاخود به هۆگری کۆمه لایه تییه وه، پتویسته ده ربه سته یان ببین، په روه رده یان بکه یین، هه روه ها له ژیانیشماندا جیگای شایسته یان بۆ بکه ینه وه.

جا ئه گه ر هۆیه کی وات هاته به رده م، که بیخاته سهر بی ده نگکردنی یه کیچ که ئاره زوه کانت، ئه گه ر پیت باش بوو و به خۆت بلئ: «تازارم زۆر درا، به لām ناهیلیم ده روونم به مه خا و بیسته وه، یاخود پتی تنگه تاو بی، راسته من ئه وه ی ویستم بۆم نه چوووه سهر. به لām، بۆیه وانه که م که ره نجیکی باشته رده م. ئه مه راسته که ره نجم به با چوووه. به لām، بۆیه وانه که م، که به جۆریکی تر هه سته ی خۆم ده رپریم له ناو جه رگی مندا هیتریکی گه وره هه یه، پتویسته به کاری به یینم و که لکی لئ وه ربه رگرم. ئه گینا ئه گه ر وانه که م، ده که ومه سهرگردانی و دلشکاوییه وه، تا هه م...».

ئنجا که وات کرد، ئاسایش و ئارام، له بریتی ئاژاوه و پشپوی، ده که ویته دلته وه. پاش ئه وه، ئه وی له هه موو شت سه برتره، بۆت ده رته که وی. ئه ویش ئه وه یه که له ده ست «خه م» رزگارت ده بی. من ده زانم ئه مه به گران جیبه جی ده بی. به لām جه نگی ده رپرینی که سابه تی خۆت، گه وره ترین جه نگی که ئه بی بچیه ناویه وه.

که تۆ که سابه تی خۆت شارده وه له رووی جیهان، واته که ی ئه وه یه که له توانا ییتدا نییه به رامبه ری گیروگرتنه کانی ناو ده روونت بکه ییت، ئه وساکه ئه وانیش به هه موو توانا ییه کیانه وه ئازارت ده دن و زیانت پی ده به خش.

که واته، کامت پی باشه هه لیببترتی: دلئ داخراوت ده وی، یان دلئ کراوه؟ له راستیدا، ته ندروستیی هۆشت به ستراره به و وه رامه ته وه که ده یده یته وه.

خه ربیک به، بچیه ته ناو هۆشی «وول و وته ر پرووف» وه، که هه رگیز نه ترسا و کۆلی نه دا و وه ی به رنه دا له ژیانیدا، ده بگوت: «هیشتا، گه لئ شتی تر ماوه له جیهاندا که دلئ پی خۆش بکه م، جیهان هه ر بریتی نییه له وه که س و شتانه ی که لیم هه لگه راونه ته وه و ره نجه رۆیان کردوم. من له رووی پیاوان و شتومه که کاندایا، هه رگیز ده رگای دلئ داناخه م».

تۆ مرۆقی چاکت له هه موو شوپنیک ده سته که وی گیرفانی به خشیش له ژیاندا هه مووده م بی شتومه ک نییه.

لهبیرت نه چیتته وه، ئهوانه ی خه موخه فته دلّیان داگیر دهکات، ههر ئه وه که سانه ن که دلّی خوڤان داخستووّه ئه وه پش له بهر ئه وه یه که ئاره زووّه کانیان، شکیتراون له ئه نجامی به ندیکردنیا نه وه، ههست به رنجه رووی ده که ن....

هۆگری ژبانیش بیه، به روویه کی خوشبیشه وه به ره و پیری فرمانه کانی ژبان و کاره کانی و دهسه لاتی و پیوستیبیه کانی بچۆ. که وات کرد، بۆت دهرده که وهی که سایه تیبیه که ی خۆت، خۆی، خۆی، وا راست دهکاته وه، که له گه ل هه موو کاره سات و باریکی ژباندا هه لبا و ریک بکه وهی جا، ته نیا، ئه وساکه، «خه م» ده که ت به ته وا وه تی له کۆل ده بیته وه.

پوخته ی وتراو

- 1- ئه گه مرۆفیک له وانه بیت که زۆر بیه له خوڤان ده که نه وه، ئه وا ته ندروستیبیه که ی و، قسه ی ئه م و ئه وه که له باره ی خۆیه وه ده بیته وه، هه ره ها ئه وه ی که سانی تر ده بکه ن و نایکه ن... ئه مانه هه موویان بۆی ده بئه سه رچا وه یه کی خه موخه فته.
- 2- خه می وا هه یه مرۆف کیش دهکات بۆ ده مار کزی و، بۆ دوو دلّیی سامناک، که له باریاندا هه یه که سایه تی بکوژن و له په لوپۆی بخن.
- 3- ئه وه هه لمی ئاره زووانه ی په نگیان خوار دۆته وه له دهر و نندا و ته کان ده دن بیتنه دهر وه، پشوویه کیان به ری، دهر یچن، ئه گینا دهر و ننت ده ته قیتن!...
- 4- دهر گاکانی دلّ له رووی جیهان و مرۆفدا دامه خه!

چی ده بی بکری؟

4

وا دهر ئه که وهی، به شیک ی زۆر له به شی پشوو به ره و رووی ئافره ت کرا بوه وه. ئه مه هیش شتیک ی دروسته، چونکه به شیک ی گه وره له خه موخه فته تی ئافره ت له وه وه په یدا ده بی که په یوه ندیی له گه ل ئه م و ئه ودا تیک ده چی. به لام ئه مه له ناو پیاواندا که میک ده گویری. چونکه پیاو زۆر تر له ژن ئاماده یه له گه ل کاره ساتی رۆژگاردا، به ئاسانی، دلّی خۆی بسازینی.

ئاخۆ، هیچ جاریک سه رنجت داوه له پیاو که چه ند ئه نازی به خۆیه وه، کاتی که چه ند نیشانیک ده بیینی به به روکی خۆیه وه؟ یاخود که مه کیک سه رکه وتن و په سندکردنی کاره که ی ده سته که وهی؟ یان به ریکه وت له یاری (گۆلف) دا، پیاویش جوړیکه له و گیانله به ره

بلیمه تانه ی که چه ز به فرمانکردن دهکات و، دلّخۆشکردنیشی به ئاسانی پیک دئی، ههر به و مه رجه ی که هۆی وای ده ست بکه وهی که که سایه تیبی خۆی پی دهر بیری و کار و فرمانیشی به شی خۆی په سه ند کری.

به لام ئه گه ر هاتوو خۆی خسته کونه وه و ده سته وه ئه ژنۆ بۆی دانیش و نه هیلرا که سایه تیبی خۆی پیشان بدات، بی گومان، ده که ویتته به رچنگی خه م.

ئنجا ئه و پیاوه ی که هه ست دهکات بازگانیبیه که ی له راوه ستان دایه، یان فرمانه که ی له ده ست چوو، یاخود گه ل لیتی ناپرسیته وه له بهر ههر هۆیکه بی... ئه و پیاوه له راستیدا، تیر ده درئ له جه رگی و له ژنه که ی خۆی زۆر تر دلّشکاو ده بیته.

کاتی که ژنه که ی، به دلّ کراوه بی ده مینیتته وه و، به میتشک روونی، دلّی پر ئه بی له گه شایش و خۆشی. که چی ئه و گرژ و مۆن و، تووره ترو ده بی. هه ره وک چاوت پیتی ده که وهی، ژنه که ئه و ی پی باشه، کامه رانه به خۆشه وستی ئه وه وه، دلّخۆشه به دهر بیری هه سته خۆیه وه به رامبه ری ئه وه تا هه رچی بۆ سه ره وتی میترده که ی به که لک دئی بۆ پیک ده هینی. که چی ئه و وای به پیوست ده زانی که که سایه تیبی خۆی به و ره نگه دهر بیری له جیهاندا، که ده سه لاتدار بی به سه ره هه موو شتیکا، له پیشه که ی خۆیدا سه رکه وتوو بی، له ناو دۆست و هاو فرمانه کانی خۆشیدا بلند بیته وه. ئه گه ر هاتوو له مانه بی به شت کرد، ده موده ست خه م و خه فته دلّی داگیر دهکات.

ئه مه هیش ویتنه یه که له و جوړه که سانه:

«وولیه م» سه رکرده ی کۆمه لیک ی وه زین بوو له شاره که ی خۆیدا. وا ریکه وت، له کۆبوونه وه یه کیاندا گیروگرفتی دۆزینه وه ی یانه یه کی تازه بۆ کۆمه له که، گفتوگۆی له سه ر کرا. «وولیه م» له م بابه ته وه. بیروباوه ریک ی تایبه تیبی خۆی هه بوو. به لام جی نشینه که ی بیروباوه ریک ی پیچه وانیه ی هه بوو. له ناو کۆمه له که دا، بوو به مقومقۆ و چه قه چه ق. دواپی ئه ندنامه کان ده نگیان له سه ر دا. که چی قسه که ی «وولیه م» ژیر که وت.

ئیتتر له و رۆژه وه «وولیه م»، پیتی نه ده کرا بۆ یانه تازه که به تنه گه وه بی، که مه تر خه می ده کرد. چونکه له شی تیکچوو، ئازاریکی زۆری تووش بوو. پاشان وای لئ هات خه ویشی لئ نه ده که وت. له بهر ئه وه ناچار ما ئیواران ته رخان بکات بۆ سه ره ویتیک ته واو.

به م ره نگه، دواپی، ناچار بوو واز له هه موو کارگوزاریه که به ینی له یانه که دا. له راستیدا، ئه مه رووداویکی زۆر ناخۆش بوو. چونکه «وولیه م» پیاویکی یه جگار باش

بوو. هه موو له شی پر بوو، له گه شی و خوشی و خوین گهرمی. به هه موو رهنګ، هه موو کهس دلخو شیبی دایه وه. دوايي وای لی هاته وه، که به خویدا راپه رموی، سه رکرده یی کومه له که بگریته وه دست.

له راستیدا، «وولیه م» لووت به رزیبه کی یه جگار گه وره ی هه بوو. به رپه رچدانه وه ی پویشته یی بویانه کی، که هیتستا له توانیدا هه به به کاری کومه له که ی بی، که هیتستا نه ندامتی کی گرنگی پویشته یی بویانه کی، که موخه فته که ی بویانه کی رپه بویه وه و لاچوو.

ژنه که ی له وه تیگه یشتبوو که نه و موخه فته ی، له شکاندنې قسه که یه وه، تووش بوو بوو. له گه له نه ویشدا له وه ییش ناگادار بوو، که نه م کاره ساته، بویه له میترده که ی قهوما، چونکه «له وزه به دهر سه رنجی له هه موو شتیکی دده و لیتی ده کولی یه وه». راستیبه که یشی نه وه بوو، که له وزه به دهر سه رنجی له که سایه تی یی خو ی دده و لیتی ده کولی یه وه. که موخوری به که یشی بویانه کی رپه بویه وه، دور بوو له راستیبه وه.

خوی چه واشه ده کرد. چونکه، له راستیدا، نه و ی بریندار کرا بوو، هه ر که سایه تیبه که ی بوو، نه ک له شی. رهنګه تو نه مه به کرده وه یه کی مندانه ی ته وادابنییت. له گه له نه ویشدا «ولیه م» له و جوړه پیاوانه بوو. نای نه م که سانه چه ند زورن!...

به لام، نه و خه مه راسته قینانه ی که له کاروباری بازگانیه وه، یا خود له گیروگرفتی خیزانیه وه، په یدادبن و پیمان ناکری چاره به کیان بویانه کی ترن. نیتمه ناتوانین به سه ر نه وانه دا زال بین. منیش ناتوانم هیچ ناموژگاریبه ک له م رووه وه پیتشکه ش بکه م، بویانه کی و چاره کردنیان. چونکه نه گه ر بمتوانیا یه، هه موو که سپیک فیری نه وه بکه م که چون له فرمانه کانی خویدا، هه موو دهم، سه ر بکه و ی، به تایه تی له م سه رده مه دا که به ربه رکه کانیبه کی یه جگار زور هه به له ناودا، یا خود نه گه ر بمتوانیا یه بویانه کی که سپیک فرمانیک بدوزمه وه، یان بمتوانیا یه فیربوونیکی وه هات فیر بکه م که هه رگیز هه له نه که ییت له یاری کردنی توپی پیدا... نه گه ر بمتوانیا یه نه مانه بکه م، نه م نووسراوه بچکوله یه م نه دهنووسیه وه. دهبو نووسراویکی زور گه وره تر له مه م بنووسیا یه وه، که هه موو جیهان چاوه روانیان ده کرد ته وادابنی.

داخه که م له دهستم نایه تی نه بوو و نه بیستراو دابهیتیم! هه روه ها، که سی وام نایه تی به بیردا، له وانه ی ده یاناناسم، بتوانی شتی واکات که له توانای که سدا نه بی. که واته، چاوه روانی نه وه مه که، که من بتوانم هه رچی هویبه کی خه م هه به له ناوی به م. به لام نه و ی

بویانه کی به کار دی، نه و ی که رتیگه یه ک بدوزینه وه بویانه کی بویانه کی به شپوه یه کی چاک و شیرین، پاش نه وه بویانه کی چاره کردنیان. گوايه چیمان له دهست دی بیکه یین به رامبه ر هه ندی باری تایه تی یی خه م؟

له پیتش هه موو شتیکیدا، دووباره ی ده که مه وه، که تو نایب، چاوه روانی نه وه بیت که شتی نه بینراو و نه بیستراو بویانه کی به رهم. چونکه نه و ته که دهست نه که و ته، خه میکی تریش ده خه یته سه ر خه مه که ت. بیرم دی نافرته تیکی نه ناسیاو، رژیکی هاته لام، لیتی پرسیم: ناخو ده توانم ده ستیاو (قرض) یکی پانزه دیناری بده می، که له پاشدا هه ر هه فته ی (۲۵۰) فلسی لی بداته وه، تا ته وادابنی.

نافرته که (پیانو) یه کی دهست که وتبوو له سه ر شپوه ی (بیرگه به کری و بیکره). پروای هه بوو به پرودانی شتی سه ر و نه دیتراو و نه بیستراو. پاشان بوم دهرکه و ته، وایش تیگه یشتبوو منیش له و جوړه که سانه م که نه و پروایانه یان هه به. چونکه که من ناموژگاریم کرد نخی پیانو که وادابته خاوه نه که ی، وه ک له منی داوا کرد بیده می و بداته وه، پیتی لی نا که ناموژگاریبه که می پین باشه، به لام نه و ی به بیردا نه هاتبوو!... چونکه نه و نه ده به پوره شه وه بوو نه و پاره یه ی دهست بکه و ی، خه م سه ر لی شتیواندبوو! زور که سی تریش هه ن وه که نه م نافرته، له پیاو و له ژن، ده یانه و ی ده ستیکی پنهانی بگاته فریا یان و له و ته نگوچه له مانه ی تی که وتوون رزگاریان بکات نه و نه ده توانایان نیسه، توژیکی خو یان رابهیتن به یاسا په روه ریه وه، بویانه کی به چه ند هه نگوویکی بچووی له سه ر خو و ژیرانه، به ره به ره، خو یان رزگار بکه ن، یا خود راسته و راست رووبه رووی گیروگرفته که یان بوه ستن، یا خود نه و فرمانه ی په کی که وتووه، به ره به ره رابهیتن.

دیاره نه و پیاو یا خود نه و نافرته ی دامای له جیی خویدا هیچ جووله یه ک نه کات و، هه ر چاوه روانی نه ویش بیت که خودا له ناسمانه وه فریشته یه کی بویانه کی گیروگرفته که ی بویانه کی، هه ر به شی نه وه ده بی که تا ده میکی دوورودریژ خه م بخوات و پیتش بخواته وه.

رووبه رووی گیروگرفته که ت بوه سته، هیچ نه بی خه ریکی شتیکی به ده رباره ی بکه ییت، به لام نه که ییت، ده سته و نه ژنو دابنیشت. هه روه ها نه که ییت خو ت چه واشه بکه ییت و خه ریک بیت گیروگرفته که له بیه ر خو ت به یته وه. نه گه ر بازگانیه که ت، که وتبووه کزیبه وه، بریاریکی بویانه کی کردنی بده و دهست بکه به جیبه جی کردنی. نه نجام هه رچو نیکی دهر بچی، تو نه و نه ده ی پیت دهر کری به ژیری نه و چاره کردنه ت برینه وه. به لام مه رچ نه و ته دهست پین بکه ییت.

پرووبه پرووی گیروگرفته کهت و نه نجامه کانی، راست رابوهسته، هر ږنگایه کیش به باش
نه زانیت، پیا برؤ بؤ گه یشتن به نامانجت. له هه ژاری مه ترسه. چونکه له هه ژاریدا،
سهرگردانی نییه، چاره ده کړئ، له ترسی هه ژاریدا سهرگردانی هه یه.

دوور نییه هه ژاری بیهته سهرچاوه یه کی نیاز به خشین، نه گهر به باوه ږ و نازایه تیبه که وه
به رگه ی بگرین. نهو زبانه ی له هه ژاریه وه، پیمان ده گات، له نیوه ی نهو زبانه که متره که
ته نیا له خه م لی هانتی هه ژاریه وه تووشمان ده بیت. که واته دوو دل مه به و دامه چله کڅ پر
نیاز به و بریار بده! پاشان بؤت دهرده که وئ که فرمانی کی به هیز و هه رت، له م پیناوه دا،
رژگارت ده کات له باریکی بیرکردنه وه ی گران. له راستیدا، نهو ترسه ی له پروودانی
شتی کی ناچاریه وه په پدا ده بی هه نه وه که ده بیت هوی گرگرتنی هوش له ناو ناگریکی بی
سامانی خه موخه فه تدا.

چهند سالیک له مه و بهر، به که یه نه و به یه پی او یکم زانی، کویرانه ده بزوته وه له ناو
گیروگرفته که پدا، زوری نه ما بوو شیتی بکات. رږژیک هاته لام، هه مووی بؤ گپرامه وه.
پیتم گوت: «باشه، به لای توه پیوسته چی بکه یت؟»

پاشان که بیری خوی بؤ دهرخستم، به پروو خوشی و مه راییه که وه پیتم گوت:
«که واته، هیچی نه ما وه نه بی، بریاریک له سهر پیشنیاز که ی خوت بده یت و ده ست
به جیبه جیکردنی بکه یت.»

نهویش دوا بریاری خوی له سهر دا. نه نجامی نهویش به وه گه یشت، که میتشکی خوی
خسته سره و ته وه و له ده ست خه موخه فه تی کی گه وره رژگاری کرد. نهویش له بهر نه وه، به و
نه نجامه گه یشت، که نهو نه رکه ی هاتبوه سهرشانی، پرووبه پرووی وه ستا، بؤ چاره کردنی.

نهو پیا وه نیستا، سهری ناسوده یه، له شیشی له هه موو ساله کانی پی شووی چاکتره. له
لایه که وه، توله ی بؤ ده کړیته وه، له لایه کی تریشه وه پاداشی دهر ږیته وه، نیستا که نهویش
بؤ خوی ده ستنی کردووه به خوشی بینین له ژبان. نهویش له بهر نه وه یه، که نهو تا پیی کرا
فرمانه که ی به چاکی برده سهر، جگه له وه کاروباریشی جی هیلا که له ږی خویه وه پروا.
تایا پیی ده کرا له وه چاکتر بکات؟

دوور نییه کاروبار، له م باره وه بگورږی بؤ نه و بار. بوی هه یه جاری کی تربیش به خت بیته
یارت. رهنگه ږنگای راست بؤ تو، نهو ږنگایه نه بوو بی که خوت داتنابی. خودا نه وه
باشتر ده زانی!

بیر له م رسته بچو که بکه ره وه: «خودا نه وه باشتر نه زانی!...» چونکه ږره له واتای

رهنگاو ږهنگ. به لام من خوم، باوه ږم وایه که هیزکی خودایی له نارادا هه یه، ناگاداره له
کاروبارمان، ته ماشای گه شه کردنی رهنج و تیکو شانی شمان ده کات. منیش له و پیا وانه ی
نه م سهرده مه نیم، که باوه ږم وای: جیهان ږره له ناژاوه و بی سهروشیته و کهس نییه له
کهس سپرسیته وه و هیچ یاسایه کی نییه له سهری پروات. به لکو پروام وایه، که زور
کاروبار هه یه تیپان ناگه م، زوری وایش هه یه، ده سلا تی نهو م نییه چاکیان بکه مه وه و
راستیان بکه مه وه.

نهو ی به ته نگیه وه م نهو یه هه رچیم له ده ست دی بی که م، بؤ نه مه ی نهو کار و فرمانه ی
له به رده ممدایه به باشترین شیوه بیبه مه سهر، هه روه ها به پیی جی و ری و ده سلا تی خوم
چاکترین بریار بده م له سهر نه م کار و فرمانانه. ته نانه ت له کاروباری وایشدا که له یاری
(گولف) بکات، پیوسته له سهر م تا پیتم ده کړی به چاکی یارییه که بکه م، پاشان چی
مایه وه دهیده مه ده ست خوا: چی خوی پیی خوشه نه وه بکات. جاروبار هاورپیکه م، بؤله بؤل
ده کات و تیک ده جیت. به لام و باشتره نهو بؤله بؤل بکات و دلته نگ بی. نه ک من
بؤله بؤل بکه م و دلته نگ بیم. من فرمانی خوم به جی هینا، له هه موو باریکا، ره نجامدا که
یارییه که له چاکترین شیوه دا بکه م. نیتر خه موخه فه ت بؤچ بخوم؟

زور شتی وای هه یه، پیمان ناکړی به چاکترین شیوه جیبه جیتی بکه ی. (ته وای) له
ده ست نه م جیهانه ناوه شیتته وه. به لام، نهو ی ته و او راسته، نهو یه، بام سه ریش بنوینی
به لامانه وه: نه گهر فرمان و کار، به هوشی کی له سهرخو و بی دهنکه دهنکه وه کرا، چاکتر
پیتم دی له و کار و فرمانه ی که زور پیوه ی خه ریک بین، بام هه ندی له و کاتانه ی شمان له
کاتی نوستن پچری بی... نهو خه مه ی ده یخوین، هه مووی له نه نجام خویه سه ندیی و له
خوباییبسوونی خومانه وه په پدا بووه... هه رچه نده و چاکتره که تا نه ندازه یه کی باش
«خویه سه ندی» مان بی، هه روه ک (سکو تلان دیبه کان) ده فرموون، به لام نابج بگاته نهو
نه ندازه یه ی، که به ربه ستمان بکات له بیرکردنه وه له سهر نه که وتن و سهر نه گرتنی کارمان.
چیت له ده ست دی بی که، هه رچیش مایه وه بیده ره ده ست خودا!....

نیسه بویه کا له فرمان بینین ده ترسین، چونکه له نازاردان ده ترسین. نیسه له شتی
نه زانراو ده ترسین، له واته و ویژه ی مرؤف ده ترسین. نه گهر هاتو شتی کمان دوزیبه وه و
بتوانین بی که ی، جیبه جیکردنی نهو شته نه و نه دهمان نازار نادات که به دوو دل و بی بریار
می نیته وه له ناستی نه و دا. له فرمان بینیندا خوشی هه یه. به لام له سهر لی شی وایدا نازار
هه یه. که واته بؤچ ده هیلی ته مه نی نه م نازاره در ږتر بی؟

هس وا ههيه له خهم خوښى ودردهگرى

5

وا دردهكهوئى كه خهم خوښييهكى تيا ههين، نهگينا كهس نهوهنده هوگرى نهئهبوو!...
خهم يارمه تيمان ديدات له «بوژوژوگرن»ى كاردا، سا دربرينى قسهكه مان راست بئ يان
نا، ئيمه پيمان دهكرئ، له جئى خوښان بستيتك دوور نهكه وينهوه، لهگهڻ نهوهديشدا خوښان
بخهينه جهره زه بيههكى تهواوهوه و، نهو تارام و سرهوتهى كه لهسه رگرتنى
جهره زه بيههكه مانهوه دهستمان دهكهوئى، دهستمان بكهوئى.

له سه ردهمى شهري جيهانيدا، له يه كيتك له ميوانخانه كاندا، شهش پياوى پير له سه ر
تهخته دريژه كانيان راكشايوون. كاروبارى شهري به دلى فرمانه ويى سوپند خواره كان ههڻ
نه ده سوورا. نهو شهش پياوه پر به دل بيروباوه رى خوښان دربري، له بابته نهو فرمانانه وه
كه ده بئ سه ركر دايه تى بهرز، رايانپه رپئى و، نهو فرمانه ي كه نه ده بوو رايانپه رپئى.

پاشان كه گه يشتنه سه ر نهوه ي به سه ركر دايه تيه بهرزه كه بلين: گيژووئىژ و تاوانبار
بووه، يه كيتك لهو شهش پياوه راست بووهوه، كه هه تا نهو كاته بئ دنگ بوو، هه ر گوئى
لى ده گرتن، و ده ستى كرد به پيشان داني نهو هو به راسته قينه يه ي كه شهري به فرمانه وي بيه
سوپند خواره كان ده دؤرئى، پئى گوتن:

«پئى ناوئى دريژه ي پئى بدهم. هو به كه ناشكرا و دياره و به ئاسانپش تپيده گهين. هو به كه
نهويه كه چاكترين سه ركر ده، ليره دا، دانپشتون!».

بئ گومان، نهوه بارپكى ناخوش بوو. خوڻ له خوڻه وه تپيده گهيت. له گهڻ نهوهديشدا،
خهمى نهو شهش پياوه گه وره يه له بابته رهوشتى شهري كه وه، يارمه تيبى دان، شهويكى
خوښى راسته قينه رابوئرن.

هه ر بهم جوژه، خهم خواردن له ناوه ند خوڻ و خوڻدا، خوڻيت پئى ده به خشى. ته ماشا
دهكه يت، پيرئيتك هه يه ناتوانئ بچيته دهروه له مال. به لام كچه كه ي خوڻى ناماده
كردوه بچيته ناوشار، بام بلين، بو رابواردنى ئيواره يه ك لاي يه كيتك له
دهسته خوشكه كانى. گوئى بگره له دا يه كه ي چى به كچه كه ي ده لئيت، كه چى هيشتا خوڻ
له ناو كورسيه كه ي دايه دانپشتوه، به جئى نه هيتلاوه:

«ئاگات له خوڻ بئ كچم، تا دئيتته وه دلم به توه خهريك ده بئ!».

نهوه ي هيشتا لامان ناشكرا نه بووه، هه رچيمان به سه ربه ئينئ، له كاتى خوڻدا ناشكرا
ده بئ. كه واته بوچ لئى بترسين؟ كئى ده لئى دواروژمان له رابوردوومان پريشنگدارتر و گه شتر
و بوڻ خوڻتر نابئ؟ نه نجامى هه نكاوئىكى بئ باكانه، بهو جوژه خراب ده رناچئى كه ئيمه
ده بيه ئينه پئش چاومان. نه گه ر هوڻيكي يه ك لايى پئشوآزى بكات، له وانه يه كه تالى و
نازارى نه نجامه كه له ناودا نه مئين. هه روه ها كه سا يه تيهه كى يه ك لايى، له توانايدا هه يه
نهو نه نجامه به جوڻيكي ئاسانى وه ها چاره بكات، كه هه ر به بيراندا نه هاتبئ.

به لام، ده رباره ي نهو به ند و باوانه ي نهو و نهو ده ريده كه ن من پئت ده لئيم: لئيان
بكه رئ، چييان له ده ست دئى بام بيه كن. هه موو كه س مافى هه يه قسه بكات. ئيمه
خوڻشمان پئويستيمان به وه هه يه كه جارپك خه موخه فه تى دل مان ده ركه ين، نه گينا
ده ته قئين. چنه بازيش، له باريدا هه يه زور ته م و خهم له دل مان ده ربكات، كه نه گه ر له
وزه ده رنه چئى، نازارى كه س نادات. جگه له وه، كه س له وانه نييه، نيو نه وهنده ي تو
به بيرتدا دئت، پئته وه خهريك بئى، خوڻى به توه خهريك بكات. تو باوه رم پئى بكه يت
يان نه يكه يت، من راسته و راست پئت ده لئيم: هه موو كه س، تا نه ندازه يه كى گه وره،
خهريكى ده ردى خوڻه تى، نا يه ره ژئته سه ر تو، خوڻت پئوه خهريك بكات.

راست و ره وان بروره پئشه وه و ده ست بكه به فرمان، خهم له خوڻه وه ته فروتونا ده بئت!

بوخته ي وئراو

- ۱- زور خوڻ به گه وره مه زانه، نهوهنده يش له خوڻ مه كوڻه ره وه.
- ۲- هه رگيز چاوه روانى ده ستىكى جادوو گه رانه مه به كه لهو قوره ي تپيكيه و توويت
ده رتبه ئينئ. به لكو سنگت بنئى بو پئشه وه به رامبه رى^(۱) گيروگرفته كه ت بكه، ده ست
بكه به چاره كرنى.
- ۳- خوڻ وا رابه ئينه: له باش بي ركر دنه وه يه كى قوول له گيروگرفته كه ت، چيت له
توانا بيدا يه به باشى چاره ي بكه يت، هه رچييه كيشت پئى جئيه جئى نه كرا بيدره ده ست
خوا، نهو خوڻى جئيه جئى ده فه رموئى.
- ۴- پئبكه نيت، هه موو جيهان له گه لئا پئى ده كه نئى. بگريت، هه ر خوڻ ده گريت!

(۱) به رامبه رى: (مواجهه).

پېرېژنه که خۆشیی لهو خەمه دەبینی، که بەلایهوه لهوه خۆشتر نهبوو چونکه خەم جینگای فرمانی بۆ گرتبوو. بەلای پېرېژنه کهوه، چوونه دەرەوهی کچه کهی بۆ رابواردنی ئیوارە یە ک له گەل دۆستیکیدا، جۆره جەرەزە بییه که، تەنگوچه له مە و گېروگرفت هەر چوار لای تەنبوه. له توانایشیدا ههیه که دلای خۆی وای بێند بکاتوه، که تا کچه کهی له دەرەوه بەلەش خۆشییەوه ئەگەر پیتەوه مالتی، چەند کاتیکی خۆش بەخەم و پەژارەوه رابووێتی بەو هیوایهی که ئەو هاتەوه، له دەست هەردوو دەرەکه بەخۆشییەوه رزگاری دەبی.

پېرېژنه که ریتی داوه بەهۆشی، که له بریتیی نهجوولان و بێ فرمانییە کهی شتیکی وای بدۆزیتەوه که دلای خۆی پێ داگرکتیی. ئەگەر بەخەمی کچه که یهوه نهبوایه، ئەو چەند کاتە ی که کچه کهی له دەرەوه بوو، بەچی رابووردایه؟

جا لەبەر ئەمە ی که خەم دەبیتە جێ نشینی جوولان و تیکۆشان بەلای هەندی که سهوه، ئەوه شتیکی ئاشکرایه که ئەو جۆره که سانه خۆشیی لێ دەبین و په سه نیدی که دهکن.

زۆرجاری وایش ههیه که دایکه هەرزه کارهکان، هەر بهم جۆره خەمخۆری مندالهکانیان دهکن. که «جیمی» دهچی بۆ خۆتێندنگا دایکه کهی ویتە کهی له پیتش چاویدايه له میتشکی دەرناچی. رینگاکه پرە له ریتوار و ئوتۆمۆبیل و شه مە نده فەر ناخۆ «جیمی» ئەو نده ناگای له خۆی دەبی، که خۆی بپاریزی هیچی لێ نهیی؟ وای دەرە که وای باران بباری، ناخۆ «جیمی» که مە تره خەمی ناکات، دەستبه جی (بەرگه - بارانه) کهی خۆی له بهر بکات؟ تو بلتی مناله گەرەکان نازاری نه دن؟ تو بلتی نامۆژگاریه که نامی بیر بکه ویتەوه و له پاش تەوا بوونی خۆتێند راسته و راست بکه ریتەوه مالهوه؟ ئەم پرسیارانه و گەلێک پرسیارای تریش هورۆژم دەبه نه میتشکی دایکه کهوه، ئیتر وای لێ دێ خەموخه فەت بۆ کورە کهی سهری تی دهکا و له دەستی رزگاری نابێ.

یه کتیک لهو شتانه ی که به تەواوه تی دلمان دادەمرکتینیتەوه ئەوه یه، که یه کتیکمان هه بی خەمی بخۆین. له گەل ئەوه ی شدا خەم به چاکترین هۆ دانانری بۆ دەرپرینی ههست و بیروباوه رمان. به سایه ی خەمهوه، به شتیکی زۆر له هیزی هۆش بهخت دهکری، که ده توانرا بۆ مە به سیکی باشتەر له خەم به کاربه یتری. خەم بریتیه له تۆله یه کی ناراست له پینا و کار و فرمانیکی راسته قینه دا. که واته وای چاکتره به دووی شتیکی تر دا بکه ریتین و مە ندانه و بی دنگانه بیدۆزینه وه.

پاش ئەوه، تەنانەت بۆ ئەوانه ی ش که خۆشمانده ویتن، هەر وای باشتەر که که سایه تیبه کی مە ند و بی دنگمان هه بی، دوور بی له ژیانیکی پر ئەرک و نازار به هۆی تەنگوچه له مە و

گېروگرفتیکه وه که نه بووه و نییه. ئەو پېرېژنه ی که هەر به خەم و پەژارە ی کچه که یه وه خۆی خەریک بکات، بی گومان کچه که ی به دەر دیک ی وای ده بات، که جگه له دایکی که سی تر نه توانی له گە لیدا بژی. ههروهه ئەو دایکه ی که هه موو کاتیکی رۆژه که ی به خەمی کورە که یه وه بتلیتەوه له باریدا هه یه وای له کورە که ی بکات که هیچ باوه ریتیکی به خۆی نه میتی.

خۆت وای رابه یته که دەر وونت پر بی له ئاسایش و هیزی پشت به خۆه ستان، نه ک ترس و بی نارامی. چونکه ئەگەر وای رها تین، که سایه تیبه کمانان ده گۆریتە باریکی چاکتر و به که لکتره وه، ئەیشتانین، ئاسانتر خۆشه و یستی که سانی تر کیش بکه ین.

ئنجا ئەگەر ئەوه ی خۆشت ده وێ، ئەوه نده به په رۆشیه وه ی تانوانیت تاویک بیری لێ نه که یته وه و تاسه ی نه که ی ت، ئیتر بۆ ج بۆی ناپاریتیه ته وه له خودا، که ئاگاداری بی و، بی سپیتری به ئەو؟ ئیمه هیچمان پێ ناکری بۆ ئەو خۆشه و یستانه مان. له گە ل ئەمه ی شدا، هەرچی به کیان لێ بقه ومی خودایه کی گه وره به و سه ره وه هه یه ئاگاداری بیان بکات... ئنجا ئەگەر بتوانین به وه بسره ویتین که په ی به وه بیه ین ئەو خۆشه و یستانه مان له ناوه ند دوو دهستی چاک و به که لک دان، ئەوسا که ئیتر به تیگه یشتنیکی زۆر تره وه تەماشای فرمانی رۆژانه مان ده که ین، که دلێشمان به وه ئاسووده تر ده بی.

ئەم خەمه که مانه ی که له سه ره وه ناومان بردن، به هۆی هه ستمانه وه په ی دا بوون. ئەمانه ی ش پاکانه بۆ کردنیان ئاسانه، هەرچه نده زۆرجاری وایش هه یه که ده بنه هۆی په ی دا بوونی ماندوو بوون و بی نارامی که دوور نییه نازار به زۆر که سانی تر به خشن.

هەرچی چۆنیک بی، هەندی خەمی تریش هەن، پتویسته له رگ و ریشەوه دەر به یتری. چونکه بریتین له کرده وه یه کی خراب له کرده وه کانی ئەندی شه، ههروهه سره و تیکی درۆزانه پیشان ده دن له لایه ن ئەو که سانه وه که شتیکی که م نه بی هیچیان له ده ست نایه ت بیکه ن. ئەوانه ئەو که سانه ن که له ده ست گېروگرفتی راسته قینه ی ژیان هه را ده که ن.

چ په زیشکه کان، چ زۆر کەس له خۆمان، شارەزای ئەو جۆره که سانه ن که هه مووده م له خەمی ئەوه دان گیانیان له ده ست بچی، که چی له گە ل ئەوه ی شدا، به درتیزی سال وه ستاون، چاره یه کی خۆیان ناکه ن. ئەوانه هۆگری ئەو جۆره که سانه ده بن، که تووشی نه خۆشیی (کزی گیان) بوون، که تەنانەت له سه ر چایی خواردنه وه ی ش، شه رم ناکه ن، له باره ی گیانی خۆیان ه وه ده وین. ئەوانه، له شتیه یه کی دوور ستدا، له خەمخواردن، دلخۆش ده بن. که خەمیش ده خۆن، خۆتوکه یه کی خۆش به له شیاندا دێ. خەمه کانیان، بریتین له تۆله یه ک،

له پیناوی ژبانیکی تامانجداردا که له دهستیان چووه، دهستیان کهوتون. له راستیدا، ئەوانه، له ژبان دترسن بهخۆشی و ناخۆشییەکانی و هەلەکانیەوه. جا لەبەرئەمەیه که له کاتی تەنیاپی و دووریاندا، له چالاکیی راستەقینەیی جیهانی، به پیتویستی دەزانن شتییک بدۆزنهوه، خۆبانی پیتوه خەریک بکەن. ئەوانه بهدوای ئاسایش و ئارامی دلدا دهگهڕین. بهلام ئەوهی بۆ ئەوان پیتویسته، ئەوهیه که شهر هەلبگیرسیین. بەلێ! شهر هەلبگیرسیین له دژ بهدکرداری خۆیان، یاخود له دژ دەرديک له دەردهکانی هۆشیان. بهو رهنگه، دەررونیان له باریکەوه بۆ باریکی تر دهگۆرین. ژبانیش لایان، له شیتویهکی چالاکیی پهسندا (له رووی ههستهوه)، به بهرجهستهیی دەردهکهوئ.

ههروهها، خه‌مخواردنی جیهانی، به‌جۆرێکی تیکرایی، سره‌وتیکی درۆزانانه پیشکەش ده‌کا، به‌لای ئەو که‌سانه‌وه که نه‌خۆشیی گیانیان هه‌یه. ئەو خه‌مه، ئاواتی ئەو رۆژانهی پیتویه، که ئەگەر ئەو له ناودا نه‌بوایه، ئەو رۆژانه، له وه‌زی پیاودا نه‌ده‌بوو، به‌رگه‌یان بگرتیت. که‌م نین ئەو که‌سانه‌ی که هه‌مووده‌م له‌وه بیه‌ر ده‌که‌نه‌وه که نیشتمان‌که‌یان چیی به‌سه‌ر دێ، به‌تایبه‌تی له‌کاتی که‌لویه‌ل روه‌انه‌کردن و، بلا‌بوونه‌وه‌ی کۆمونیستی و شتی تردا.... که‌چی خۆشیشیان زۆر باش ده‌یزانن که (یاسا) فه‌رمان‌رهبویه به‌سه‌ر هه‌مووماندا و، پیاوی کاروباری و ایشمان تیدا هه‌لکه‌وتوه، که له‌ باریاندا هه‌یه، کاروباری هه‌موو نه‌ته‌وه‌که‌مان به‌باشی هه‌لبسوورپین!

ئەوانه‌ی هه‌زار و به‌سه‌زمانن، ئەوه‌نده خه‌می گیروگرتی جیهانی ناخۆن. ئەویش له‌به‌ر ئەوه نییه که ئەم گیروگرتانه به‌لایانه‌وه بێ بایه‌خ بن، به‌لکو له‌به‌ر ئەوه‌یه، که ئەوان له‌به‌ر رهنج‌دانی رۆژانه‌یان له‌ پیناوی په‌یدا‌کردنی ناندا، پیتویسته بیروبا‌وه‌ری دەررونی خۆیان له‌ شیتویه فرمان‌کردندا ده‌ریپن.

به‌لام ئەوانه‌ی به‌دوای هۆی خه‌مخواردندا ده‌گه‌ڕین، له‌ تواناییاندا هه‌یه، بینه‌ مایه‌ی بێزارکردن و سه‌رگه‌ردان‌کردنی خۆیان و که‌سانی تر. به‌لام ئەگەر هاتوو پیمان کرا بیانه‌ینه سه‌ر کاریکی گزنگ له‌ شیتویه‌کی دوروستدا، ئەگەر هاتوو پیمان کرا، وایان لێ بکه‌ین بۆ ئامانج‌تیکی راسته‌قینه‌ بژین، ئەوه چاکه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌مان له‌ گه‌لدا کردوون.

به‌لام ئەو ترسه‌ی لێیان نیشستوه، که رهنگه‌ ئازار بدرین، به‌جۆرێکی تیکرایی، ترستیکی ته‌واوه و، قوولیش ره‌گی دا‌کوتاوه له‌ دەررونیاندا، له‌به‌ر ئەوه ئەو جۆره که‌سانه سه‌ر فرمان خستنیان یه‌جگار گرانه.

به‌م رهنگه، له‌ شوێنه‌کانی خۆیاندا، پالێ لێ ده‌ده‌نه‌وه و، خه‌موخه‌فه‌تی بێ ئەندازه،

سه‌ریان تی ده‌کات و، به‌هۆی کرده‌وه نه‌نگیی دراوسێ‌کانیان‌ه‌وه و، زۆربوونی بێ کار و فرمانانه‌وه و، به‌دکرداری کۆمونیسته‌کانه‌وه و، په‌ره‌سه‌ندنی گیانی سه‌ربازیه‌وه و، پیتویستی ده‌ست خستنه‌وه‌ی ناشتی و ئاسایشه‌وه، یاخود به‌هۆی ره‌وشتی (جۆز) و ژنه‌که‌یه‌وه له‌گه‌ل یه‌کتردا....

نیوه‌ی ئەو سه‌رگه‌ردانیانه‌ی مێشکیان داگیر ده‌کات له‌ ئەندازه‌ی خۆیان ترازاون. نیوه‌که‌ی تریشیان به‌هیچ کلۆجیک ناتوانن خۆیان لێ بپارێزن.

که‌واته‌ بۆچ خه‌ریک نابن، شتیکی وا بدۆزنه‌وه بۆ خۆیان که هه‌لگه‌رێ خۆبانی بۆ ماندوو بکه‌ن و بۆی بژین، جیهانی به‌ره‌للا بکه‌ن سه‌ری نوشوستیی خۆی دا‌بنه‌وتنی؟

ئیمه‌ خۆشیمان بێ و ترشیمان بێ، جیهان له‌ گه‌رانی خۆی نا‌که‌وئ. ئنجا ئەگه‌ر بتوانین که‌مه‌کی پالێ پیتوه بنین، له‌ ریتی دوروسته‌وه به‌ریتوه بچن، ئیمه، به‌وه، ئامانج‌یک بۆ خۆمان دا‌ده‌نن که هه‌لگه‌رێ ژبانی خۆمانی بۆ ته‌رخان بکه‌ین تا ده‌یگه‌یتن.

ئەندیشه‌کردنیش به‌ترسه‌وه، مێشک پر ده‌کات له‌ خه‌موخه‌فه‌تیکی بێ ئەندازه. پزیشک (ئاکسیل مونت) وینه‌یه‌کمان له‌ نووسراوه‌که‌یدا، (سه‌گروشته‌ی پیر می‌شال)، پیشکەش ده‌کات، له‌ باب‌ه‌ت روودانیکی کاریگه‌ری واوه، که ئەندیشه‌ی زبانیکی یه‌جگار گه‌وره‌ی گه‌یاندوه به‌خواه‌نه‌که‌ی. نه‌خۆشیکی له‌لا بوو، سه‌گیک گرتبوی، وایده‌زانی سه‌گه‌که هاری پیتویه، نه‌خۆشه‌که، هه‌موو نیشانه‌کانی نه‌خۆشیی هاری لێ ده‌رکه‌وتبوو. له‌تاو تۆقینی خۆی له‌وه نه‌خۆشیه‌ی، جارتیکیان گه‌یشته‌ تینی، ده‌مانچه‌یه‌کی به‌خۆیه‌وه نا.

پاش ئەوه، که سه‌گه‌که، له‌شی پشکرا، بۆی ده‌رکه‌وت، سه‌گه‌که هیچ ده‌ماریکی هاری پیتوه نه‌بووه و هیچ نه‌خۆشیه‌کی هاریشی نه‌گرتوه. به‌لکو له‌ سه‌دا سه‌د ته‌ندروست بووه.

ئینجا ئەگه‌ر ئیمه‌ به‌دوای ده‌رد و سه‌رگه‌ردانییدا بگه‌ڕین ئەو ئەوه‌نده‌ی زۆرن، ئەوه‌نده‌یش له‌ توانای ئەندیشه‌کردماندا هه‌یه که له‌ هیچه‌ دروستیان بکات بۆمان، بۆ ئەمه‌ی گه‌وره‌ترین زیانمان پین بگات. که‌واته ئەندیشه‌که‌ت خراب به‌کار مه‌هینه. دوای ده‌رد و نه‌خۆشیش مه‌که‌وه. سه‌به‌ینی ره‌وشتیکی جوانی هه‌یه، ئەویش ئەوه‌تا که زۆر له‌م‌رۆ ده‌کات. جا ئەگه‌ر که‌میتک گۆرا، ئەوا تۆ له‌ تواناندا هه‌یه که به‌وه هیزانه‌ی هه‌ته له‌ناو له‌ش و هۆشتدا، چاره‌ی بکه‌یت. تۆ ئەندیشه‌ت بۆیه‌کا پین به‌خشراره، که له‌ ژبان‌تدا هه‌نگاوی دوایی پین ببنیت، هه‌روه‌ها بۆ ئەمه‌ی که توانای ژبان ببنیت له‌ هاوکاری به‌که‌لدا له‌گه‌ل که‌سانی تر، به‌لام ئەندیشه‌ت بۆیه‌کا پین نه‌به‌خشراره، که بپیتته سه‌رچاوه‌یه‌ک بۆ ئازاردانت.

هۆی خەم زۆره

٦

ئىستاكە بام بگەرپتەن بەدوای ئەو هۆبانەدا كە مرۆڤ لە ژيانياندا خەمیان پتووه دەخوات. بام بشارەن چیمان پە دەكرى بۆ چاره كردن.

(تەندروستی) يەكێكە لەو هۆبانەى كە ژمارەيەكى گەورەى مرۆڤ خەمى بۆ دەخوات. كەواتە ئەگەر مرۆڤێك هەستى كرد بەتێكچوونى لەشى، نانى پە ناخوړى، رۆژ بەرۆژ لەشى كەم دەكات... زۆرتر بېر بەلای ئەوهدا دەچى كە نەخۆشییەكى تووش بوو بۆ. جا هەتا زووتر بچیتە لای پەزىشك بۆ چاره كردنى خۆى چاكتر و پەسندتره. بېر كردنەوى قوول لەوهى كە بەسەرى هاتوو، هېچ كەلكىكى نىيە. چونكە هەر پزىشكەكە بتوانى رېنگاى چاكبوونەوى پيشان بدات. هەتا زووترىش بەئامۆزگارى پزىشكەكەى بچووتیتەوه، زىنگى و ژىرى خۆى پيشان دەدات. بەلام ئەمجۆره پياوانە نین كە ئىمە لىيان دەدوین. ئەوانەى ئەمانەوئى لىيان بدوین، ئەو كەسانەن كە سالى دوانزەى مانگ هەست وا دەكەن: لەشيان (نبوه باشه) كەچى هەموو دەم پزىشكەكانىشان پىيان دەلین هېچيان نبیە كە پىتووست بەخەمخواردن بكات. ئەو كەسانە، بەجۆرىكى ئاسایى، هەست وا دەكەن، كە پزىشكەكانیان پەيان بەنەخۆشییەكانیان نەبردوو. پروایان وایە كە یان نەخۆشییەكى وەك (شېرپەنجە) ی سامناك، یاخود نەخۆشییەكى سامناكى تر كە هېشتا لە سەرەتايدا، خەرىكە لەشيان لە كەلك بخات و هېزبان پە نەهێلێ. ئەوانە پروایان وایە ئەگەر پزىشكێكى شارەزایان دەست بكەوێ، ئەو دەردە نەهێنێیان دەردەكەوێ، ئنجا ئەوساكە بۆ هەموو كەس دەردەكەوێ ئەو كۆلانە - بەهۆى تێنەگەشتنى پزىشكەكان و دلرەقى كەسانى تریشەوه - هەر بەتەنیا، خۆیان لە كۆزى نەخۆشیا لە جەنگابوون!...

ناخۆكى لەو كەسانە زۆرتره كە خەمخەفەت سەرى تىبكات؟ ئەوانە هەر نەخۆش نین. بەلكو بەش براویشن لەو كەسانەى كە بتوانن تىيان بگەن. ئەوانە هېشتا كەسێكى وا مېشك فراوان و فرەزان و دلسۆزبان تووش نەهاتوو كە لە نەخۆشییەكانیان بكووتیتەوه و چاره یى بۆ بدۆزیتەوه.

بەشكردنەوهیەكى دروست، زۆر بەئاسانى دەردەكەوێ، كە دەرد و نەخۆشییەكان، هەر لەوهوه پەيدا بووه، كە ئەوانە هەر بېر لە خۆیان دەكەنەوه. فرمانیشیان بەجگار كەمە. ئەوانە لەشيان دروسته، بەلام هۆشبان نەخۆشه. من خۆم ئافره تىك دەناسم، لەوه پىش

ئەگەر ئەندىشه يەكى بەهێزت هەيه، ببە بەبوێژ. بەلام لەبىرىشت نەچى، كە رەندىترىن چامە كە بتوانن هەلبەستين، ئەو چامە يەيه كە بابەتەكەى ژيانى تايبە تىي خۆمان دەگریتەوه...

ئەگەر هەر بەپىتووستى دەزانیت، بەئەندىشه چى دەهێنیتە پىش چاوى خۆت بېهێنە. بەلام تىبكووشە كە خەو بىنەهەت راست بى. چونكە لە خەو بىننى راستدا هەم كۆلێبەكى راستە قىنە هەيه، هەم گەمە كردنىكى راستە قىنە.

كە لەناو كورسىيە دوو بالەكەتدا دادەنیشیت، شتى ناخۆش و پر ئازار مەهێنەرە پىش چاوى خۆت.

ئەمە راستە كە ئەم زىندە خەوانە جۆره خۆشییەك دەخەنە ناو (ژيانە زەرد) كەتەوه، بەلام ئەو كەسايەتییەى دروستى دەكەن بۆتۆ، دوور نبیە كە ببیتە سەرچاوه يەكى گەوره بۆ وەر سكردن و بىزار كردنى كەسانى تر.

ئیمە (خەم) مان خۆش ناوێ. جا ئەگەر ئەوهندە بى دەسلالت بىت كە نەتوانیت لەبرىتى (خەمخواردن) شتىكى چاكتر بكەیت، خۆ لە دەستت دى بمریت!... بگەرێ بەدوای شتىكى خۆش و بەكەلكدا، خۆتى پتووه خەرىك بكە.

دواى، بام ئەم قسانەى (گۆتە) ت بۆ بگێرمەوه كە لە (ویلەلم مایستەر) دا كرووتى: (پىاو هەر هېچ نەبى، رۆژى گوى لە گۆرانىيەكى بچووك بگرى، چامە يەكى نایابىش بخووتیتەوه، چاوىش بەبىننى وینە يەكى جوان بگەشیتیتەوه، هەر وها ئەگەر بۆرى كرا، چەند قسە يەكى پەسند بكات).

بەمن دەكەیت، ئەم ئامۆزگارىيانە، بەدل هەلدەگرت و پىيانەوه بەرپتووه دەچیت.

پوختەى وتراو:

١- هەندى كەس خۆشى لە خەمخەفەت دەبىن. ئەمەيش ئەوه روون دەكاتەوه كە بۆچ خۆيان دەخەنە داوى خەمخەفەتەوه، هەر بەتارەزوو!

٢- خەمخەفەت جىگای ئەو وشكىيە پر دەكاتەوه كە تووشى مېشكيان دىت.

٣- خۆت بكە بەكوگایەكى هېز و ئاسايش و ئارام. نەك جىگایەكى ترس و لەرز و بى ئارامى.

٤- خەو ببىنە، ئەندىشه كارىش بكە، بەلام لە رېنگاى راست و بەكەلك لامەدە.

یه کیک بو له و نه خوشانه. به پیتی ئەو رسته یه که خۆی داینا بوو نه خوشیبه کانی یه جگار زۆربوون. که چی له راستیدا میتشکی تیکچوو بوو، به لām له شی خوش و دروست بوو. درهنگ بۆم کرا، بروای پێ بکه، که ئەو له گهڵ ژیاندا خراب وهستاوه. پاشان که ههستی به راستیی قسه کهم کرد، ئەو نیازم پێ به خشی، که خوشه ویستنی کهسانی تر و پیشخستنیان، نیشانهی گهورهیی و بلندیمان دهی. ئیتر له وسا که وه، ئاره زوویه کی نوی چوو له دلیه وه، سه رتا پا گۆری.

ئێستا که ئەو وه ریبوون و بیزاریه ی که جاران ههستی پێ نه کرد، نه پیاوه. به لām تا تیکۆشانیکی زۆری نه کرد ئەمهی بۆ نه چوو سه ر. له راستیدا، گۆرینی پیشبینی مرۆف، له شه و رۆژتیکدا، پیک نایه ت. به لām ئەوه وش هه لده گری له پینا ویدا رهنج بدری. که واته وه ها چاکتره مرۆف خه ریکی جیهانی ده ره وه بی، نه ک ده روونی خۆی. ئەوه وش بۆ ئەمه یه که هۆش له ده ست له شکرکی خه م رزگاری بی.

له ناوه ند ئەم نمونه ی نه خوشیبه خه موخه فه ته و، که بیانووی خیزانیکی گه ورده دا، به راووردیک بکه. ده بینی که بیانووه که هه مووده م خه ریکی ریکخستنی کاروباری میرده که ی و مناله کانیه تی، جگه له ماله که ی. که بیانووه که، به زه رده خه نه یه که وه پیت ده لئ: ماوه ی ئەوه ی نیبه نه خوش بکه وئ، ئەمه وش راسته. به لئ، ئەمه راسته که ئەوه وش به شی خۆی ئیش و ئازاری هه یه. ئەمه راسته که زۆر شه وه مست به ماندوویتی ده کات. به لām هه رگیز ماوه ی ئەوه ی نابئ، که بیر له نه خوشیبه شیره نجه، یان برینی ورگ، یان بیر له نه خوشیبه سیل بکاته وه که هیشتا له سه ره تاکه ی دابئ... ئیتر هه ر ئەوه نده یه، که ئیواران به شه وه ده چیته سه ر سه رین، هه مست به ماندوویتی و برست براوی ده کات. به لām که به یانی هات، ماندوویتیبه که ی نه ماوه و له شیشی سووک بۆته وه و، ده ستیش ده کاته وه به فرمانی ناوما ل و به جیهانی کاروباری خیزانه که ی تا چه ند سالتیکی دوو ردریژ...

دوو ر نیبه ئەوه وش تووشی نه خوشیبه شیره نجه بوو بی. دوو ر نیبه ئەم نه خوشیبه، دوا یی به ژیانیشی به یتئ. دوو ر نیبه که له له شی ماندوویدا، گه رای خۆره ی گه لئ نه خوشیبه تری هه لگرتبئ. به لām ئەوه نده هۆگری ژیا نه، که هیزی هۆشی، باری ماندوویتی هه موو له شی، هه لده گری و کاروباری بۆ ئاسان ده کات، تا رۆژتیک دیت که رهنج و کویره وه ری دوا یی دیت، ئەو سا که له ش ده توانئ به ئاسانی به شی خۆی سه ره وتی ده ست بکه وئ له تافی پیریدا. جا ئەم جو ره که سانه ن که ته مه نیان دریتژ ده بی و خوشی له ژیانیکی پیرانه ی تیکه یشتوو انه و باش ده بین.

جا ئەگه ر ده ته وئ به له ش خوشیبه وه بژیت، ئەوا نووچ مه گره له سه ر ته ندروستی خۆت، ئامانجیکی نایاب بۆ خۆت بدۆزه ره وه له ژیا نته دا، که هه لگری بۆ بژیت. چونکه هه ر هۆشی زیندوو ه که له شی زیندوو دروست ده کات. له ش ه یچ نیبه، ئەوه نه بی که کرا وه بۆ ئەمه ی به خرته گه ر و فرمانی پێ بکری. جا هه رچه ند ئا واته کائمان پتریان لی بی، هیزه کانی نا و له شمان ده ست به کۆبوونه وه ده که ن و ئاماده ده بن بۆ پیکه یتانی مه به س و ئا واته کائمان. بۆ ئەو که سانه ی که ریز له هۆش ده گرن و کاری پێ ده که ن، راستی په رستی (پیر فرانسیس ئاسیسی) که له باره ی ژیا نه وه نوو سیویه تی، ئامۆزگاریه کی گه وره ی تیدا یه. ئەو له شی خۆی وا به کار ده یتنا، وه ک گویدر تیک بیت و بۆ ئەوه دانرا بی که گیانی کله دار ی هه لگری و بوو. جا هه رچه ند گویدر تیکه ی سه رکیشی ده کرد، له غا وه که ی را ده کیشا و ملیشی وه رده گتیا یه سه ر رتگای راسته قینه، بۆ ئەمه ی تا پیتی بکری به که لکی بیت. گویدر تیش بۆ ئەوه دروست کرا وه، که به باشی به کاری به یتین، نه ک به خرا پی. رتگادانیش به و گویدر تیکه که به ئاره زووی خۆی پروات به رتیه، ئەوه ده به خشی، که ئیمه یی له وه ده نین، که له ژیا ندا ه یچ شتیکی وانیبه که به نرخرت بی له سه ره وتی تاییه تیمان. ئیمه یه ش که گه یشتینه ئەم را ده یه، پتویستیمان به به زه بی پیداهاتنه وه نیبه، به لکو پتویستیمان به سه رنجدانیکی تازه و دوو رینیبه کی تازه هه یه. هه نگا وه کانی سه ره تایییش که له پینا و ئەم پیشبینیه تازه یه دا ده ها ویتژی به ره و ده سه لاته کانی ژیا ن، زۆرجاری وا هه یه، ته نیا بریتی ده بی له سه رزه نشتکردنیکه دروست. بۆی هه یه، که م نوستن، سه رچا وه یه کی خه م بی بۆ زۆر که س. به لām ده بی ئەوه مان له بیر نه چئ که که م نوستن، نابیته هۆی خه موخه فه تیکه یه جگار گه وره. چونکه زۆربه مان له وانه ن که ده توان به چه ند کاتیکه که می نوستنه وه به له ش سووکی و چالاکیبه وه خۆبان پیا رتین. بچۆره نا و جیگا که ت، ماوه ی له ش و هۆشیشت بده خا و ببنه وه. پاشان له دلی خۆتا بلئ: (من باکم نیبه خه وم لی بکه وئ، یان لیم نه که وئ. من هه ر ئیستا که به شی خۆم سه ره وتم ده ست ده که وئ). من خۆبشم، تا چه ند سالتیک تووشی خه و لی نه که وتن هاتم. به لām له دوا ییدا بۆم ده رکوت که چاکترین رتگا ئەوه تا که له سه ره وه پیشانم دا.

پتویسته له سه رمان، ئەوه نده ئا گادار بین له خۆمان، که بزاین زۆریه ی نه خوشیبه خه و لی نه که وتن، له ه یچه وه په یدا نابئ، له وه وه نه بی، که خوی خرا پمان به هۆشمان گرتبئ. دیا ره ئەوه کاریکی په سه ند نیبه که له نیوه شه ودا، له وزه به دهر، هۆش وریا بکرتته وه. هه ره ها ئەوه وش باش نیبه، که گیرو گرتنه کانی رۆژانه مان، ببه ینه نا و جیگا وه له گه ل

خۆمان، بۆ ئەمەى لەو کاتانەدا بېربان لى بکەینەوه، که کەس نەماوه چاوى نەچووبیتە خەو!...

هەروا باشتەرە که لەپیش ئەمەى پەنا بەریتە بەر نوسان سەر و دللى خۆمان پر بکەین لە ئارام و ئاسایش و ئاشتی... چاکترین رینگەیش بۆ گەشتن بەم ئامانجە، ئەو یە که بچینەوه سەر ئەو خووه چاکەى پشبینان، واتا چەندمان پى بکرى لە نووسراوه ئایینبەکان بخوینەوه، جگە لەوه لە شپۆبەهەى کى ملکە چانەیشدا روو بکەینە خودای پاکى بى هاوتا و لى بپارێنەوه که چاوى گەورەى لەسەرمان بى.

بەللى وایه! لە راستیدا، وا هەلدەگرى، که ئیمە سەرنجدانىكى وا بەکار بەین بەرامبەر ژبان، که یارمەتیمان بدات. لە تینگەیشتنى گىروگرفته کانى رۆژانەماندا، بەسەرپەرشتی دەستورى خوايیەوه، که هەر بووه و هەر دەژى، هەر وهه بەچەشنى ئەوانەى که لەوهپیش یارمەتى داوان، یارمەتیی ئیمەیش بدات، که هەموو روو بکەینە ئاسمان و چاوى بپارێنە بارەگای خوايى. ئەم جوۆرە بېرانە، ئەگەر هاتنە مېشکەوه، لەشى ماندوو دەخەنە سره و تەوه، بەچەشنى خەولیکەوتنیکى تەواو.

کاتى که (ئالان تارى)، لاسايیکەرەوه یەکی هەرزەکار بوو، خو چەوساندەوه، لە پەلوپۆى خستبوو. ئنجا خەموخەفت سەرى تىکرد. یەکیک لە دۆستەکانى ئامۆزگارى و کرد که شەویک لە دەشتدا رابووتى، هەر سەرنج لە ئەستیرەکان بدات. ئەویش پێخەفەهەى خوێ گواستەوه ناو چیمەنیکى جوان، شەویکی هاوینى لەویدا رابوورد، هەر سەرى ئاسمانى دەکرد. پاشان گوتبووى: پاش ئەو شەوه، زۆرى پى نەچوو، چاک بوومەوه. چونکه ئاسمان ئەوئەندە جوان و فراوان بوو، ئەوئەندە جى سەرسورمان بوو، لە بەرامبەر پەرورەدگاردا زۆرى پى نەچوو، خەمەکم پەوییهوه و، خەفەتیشم لە دلدا نەما.

زۆرجارى وایش هەیه که بەتەنشت خەمى تەندروستى لەشەوه، خەمى تەندروستى هۆش دللى مەژۆف داگیر دەکات. ئەوى تووشى ئەم جوۆرە نەخۆشییە بى، پەیتا پەیتا ئەم نیازە بەخۆى دەبەخشى: ئەگەر خەوى لى نەکەوت، دوور نییه بەتەواوى مېشکى تىک بچى و هۆشى لە دەست بچى. ئەگەر بەشەویش هیچ سەرەوتنیکى دەست نەکەوى، ئیتر بەهیچ کلۆجى لە تواناییدا نامى بەرگەى سەختى ژبان و ئەرک و ئازارى جیهان بگرى.

خەم مەخۆ، هۆشت لە دەست ناچى! ئەم بېروباوهرە ناشیيانە، لە مېشکت بکەرە دەرهوه. بەدلنیايییهکی تەواویشەوه بەخۆت بللى: (نەء! ئەمەیش لەو شتانەیه که بەهیچ کلۆجى روونادات!). پاشان خووه خراپەکانى هۆشت راست بکەرەوه. هەر کاتىک توانیت،

شپۆهوى ژبانەت بەو جوۆرە بگۆریت، هېواش، هېواش، خەوهکەت لە خۆبەوه دیتەوه ناوچاوت.

که ئیواران هات، لە خواردەوهى ئەو شتانەى مەژۆف هوشيار دەکەنەوه خۆت بپارێزە. هەر وهه لەو بېرەوه ریانەیش که هۆش دەووروژتین خۆت بپارێزە. مەچۆرە ناوچىگاکەیشتهوه، بەنیازی نوستەوه. تو هەر ئەوئەندە خاوى بېتەوه بەستە. ئەمەیش فیر ببه، لەبیرت نەچیتەوه:

(بام ئەرک و ئازارى رۆژ بۆ رۆژ مینیتەوه. بەهیچ کلۆجى نایى بگاتە شەو!). ئەگەر وىستت، خاوردنەوهى لەش بەکار بەینە. بەلگەکان و لنگەکان و لەشت و چاوهکانت و پیلووى چاوهکانت، تەواو خاوى بکەرەوه و بەدل خۆشییەکهوه رابکشى. ئەم کردارە توندی و گرژى لە لەشت دەکاتە دەرەوه و خەویشت لى دەخات.

جارى وایش هەیه، خەمەکان لەوهوه پەیدا دەبى، کهوا هەست بەخۆمان دەکەین، فرمانى رۆژانەمان بەباشى بۆ جىبەجى ناکرى. لەگەل ئەوئەیشدا که پزىشک نیشانەى هیچ نەخۆشییەکمان تیدا نادۆزیتەوه، کهچى هەست وا بەخۆمان دەکەین که لە تواناییماندا نییه هیچ فرمانىک بەجى بەین. باشە. بام سەرىتکى ئەم کهینەوبەینەیش بکەین.

پىوستە تو لە بارتدا هەبى، که ئەو پىشەیهى هەلتبەژاردوووه بۆ خۆت، پیت هەلبسووى. دوور نییه تا چەند سالىکىش لەمەوپیش وابوو بىت، بەلام ئیستاکە هەست دەکەیت که فرمانەکەت، تەندوروستى تىک دەدا و، بەتەواوتى لە پەلوپۆت دەخات. ئایا، لەم دوايییهدا، تویش وات لى هاتوو؟

رەنگە شتىک لەوهت بەسەر هاتبى، بېرەوه رى ئەوئەیش هېشتا لە مېشکتدا ماوه. بام بللى، رەنگە، رەنجەرۆ بوو بىت، بەلام نایشتەوى کەس بەو سەرنەکەوتنەت بزانى. ئەم شاردنەوهى هەستەت لە دلدا، هېزىکی زۆرى پى بەخت کردوویت. بەلام چاکتر ئەو یە، که ئەم رەنجەرۆی و سەرنەکەوتنەت بخەیتە روو، لەمە بەولاوه نەیشاریتەوه.

پىوستە رووبەرۆوى بوەستىت. چارهى بکەیت. ژبانى خۆبىشت بەوپىیه راست بکەیتەوه. توئەى خۆبىشت لە چەند لایهکی ترهوه بکەیتەوه، که ئەو زبانهت بۆ پر بکاتەوه. ئەو دل شکستییەت لەناو مېشکتدا مەشارهوه، خۆبىشت وا مەنوینە که هیچ دل شکستییەکت تووش نەبووه. ئەگەر پیت خۆش بوو، لەگەل دۆستىکتدا لى بدوى، لى بکوئەرەوه. بەلام پىش ئەمەى لای دۆستەکەت لى بدوى، پىوستە لەگەل خۆتدا لى

بکۆلیتتهوه. ئه‌ویش به‌مه‌رجیک که دل پاکانه و بی باکانه هه‌رچی راسته ئه‌وه بلێت. به‌مجۆره، هیزی په‌ستیاوروت به‌ره‌للا ده‌بیت، که ده‌توانیت له‌ ژبانی پۆژانه‌تدا به‌کاری به‌ییت. ئه‌مه له‌وێ بوه‌ستنی. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه رهنگه‌ تۆ یه‌جگار ورد بیت له‌ فرمانه‌کانتدا، له‌ وزه‌به‌ده‌ر له‌ شت بکۆلیتتهوه، ته‌نانه‌ت وردبوونه‌وه‌که‌ت ئه‌مه‌نده له‌ ئه‌ندازه‌ ده‌رچوو بی، که‌ یه‌شتبیتته‌ جۆره‌ دوولێیه‌ک، هه‌روه‌ک سیبهر لیت نه‌بیتته‌وه. ئه‌و دوولێیه‌یش وای لێ کرد بیت، که‌ به‌ته‌وێ دلنیا بیت، له‌وه‌ی که‌ هه‌موو شتی که‌ له‌وپه‌ری چاکیدا به‌رتۆه ده‌چی، له‌به‌ر ئه‌وه ناچار بوو بیت که‌ خۆ به‌خۆی خۆت هه‌موو شتی که‌ سه‌ره‌رشتی بکه‌یت. وات لێ هاتوه، که‌ پشت به‌ژێرده‌سته‌کانت نابه‌ستیت... جا لیره‌وه، پۆژ به‌پۆژ، ژبان، به‌لای تۆوه، پر گیروگرفتتر ده‌بی.

ئێمه‌یش له‌م رووه‌وه هاوبه‌شیی هه‌ستت ده‌که‌ین، ئه‌م کرده‌وه‌یه‌یشت به‌شتیکی گه‌وره و په‌سند ده‌زانین. له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا دل‌سۆزی وای به‌جگار زۆر، به‌شتیکی خراب ده‌زانین وای بۆ وینه، سه‌رگوروشته‌ی یه‌کی که‌ له‌ سه‌رکاره‌کانی کارگه‌به‌کت بۆ ده‌گێرمه‌وه:

کابرا تووشی نه‌خۆشییه‌کی گرنگ بوو، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ دلێ هینایه‌ له‌رزین. پۆژیک له‌ پۆژان له‌ خۆی پرسى: ئه‌گه‌ر هاتوو نه‌خۆشییه‌که‌ی په‌کی خست له‌ کار و فرمان، ئاخۆ چی به‌سه‌ر ژن و منداله‌کانی بیت؟ بۆ پۆژی دوا‌یی، که‌ هاته‌وه‌ کارگه‌، به‌دلێکی به‌هه‌زتره‌وه ده‌ستی دایه‌وه فرمانه‌که‌ی، به‌پاریشی وای بوو که‌ زۆر چاکتر له‌ جاران دل‌سۆزی تیدا بنوێنێ. به‌لام زوو بۆی ده‌رکه‌وت، که‌ فرمانه‌که‌ی، له‌ ئه‌ندازه‌ی خۆی به‌ده‌ر، ماندووی ده‌کات. ئنجا ده‌ستی کرد به‌بۆله‌بۆلکردن له‌ لاوازی له‌شی.

له‌پاش گفتوگۆیه‌کی کورت له‌گه‌ڵ مندا، له‌ باره‌ی گیروگرفته‌که‌یه‌وه، له‌وه‌ تێگه‌یشت که‌ له‌ ئه‌ندازه‌به‌ده‌ر دل‌سۆزی نوواندوه و خۆی به‌خت کرده‌وه له‌ فرمانه‌که‌یدا، ئه‌م خه‌مخۆرییه‌یشی که‌ گه‌یشتبووه ئه‌ندازه‌ی دوولێ، له‌ ئه‌نجامی ترسه‌وه بووه. جا که‌ هۆی نه‌خۆشییه‌که‌ی خۆی بۆ ده‌رکه‌وت، ئیتر وازی له‌ زۆر لیکۆلینه‌وه‌که‌ی خۆی هینا و له‌ ئه‌ندازه‌دا له‌ فرمانه‌که‌ی ورد ده‌بووه‌وه. به‌و جۆره‌ ماندوویتی ده‌ماره‌کانی هه‌ندیک که‌م بووه‌وه، ئیتر منیش له‌و پۆژه‌وه لیم نه‌بیسته‌وه که‌ تووشی خه‌موخه‌فەت بوو بێته‌وه. ئه‌مه راسته، که‌ ده‌بی دل‌سۆزی بنوێن له‌ فرمانه‌کاماندا، هه‌روه‌ها راستیشه که‌ ده‌بی تا پیمان ده‌کری فرمانی خۆمان به‌باشی به‌هینه‌ سه‌ر، به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌یشمان له‌بیر نه‌چیتته‌وه، که‌ ئێمه له‌ناو جیهانیکی ناته‌واودا ده‌ژین. هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ که‌سانیکی ناته‌واودا فرمان ده‌که‌ین. ژیری ئه‌وه‌یه که‌ جیهان به‌چاکی و خراپیه‌وه په‌سه‌ند بکه‌ین. له‌ هه‌موو

جاروباریکیشدا چه‌ندمان پێ بکری له‌ فرمانه‌کاماندا تیبکۆشین، هه‌روه‌ها ده‌بی ئه‌وه‌یش بزاین که‌ ئه‌م جاروباران، له‌ هه‌موو سه‌ریکه‌وه ته‌واو نین، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یشه، که‌ ئێمه له‌ تواناماندا نییه، هه‌موو جاریک فرمانه‌کامان پێ هاوتا بن.

له‌ جیهانیکی وادا که‌ ئێمه‌ی تیدا، تیبکۆشین بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌نجامی کاره‌کامان له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه ناوازه‌ ده‌ریچن، ئه‌وه ده‌گه‌ییته‌ی که‌ ئێمه به‌دوای کلاوی با بردودا ده‌گه‌ریین. ئه‌مه‌یش به‌لگه‌یه‌که، بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ده‌ماره‌کامان یه‌جگار گرژ و توندبون، نه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی که‌ بیروباوه‌ره‌کامان راست و دورستن. له‌ناو کار و فرمانه‌کانی پۆژانه‌ماندا چه‌ند کاروباریک هه‌ن، هه‌ر تا ئه‌ندازه‌یه‌ک ده‌توانین، کارگوزاریمان تیدا به‌خت بکه‌ین. به‌لام ئه‌گه‌ر هاتوو ئه‌و کاروبارانمان ته‌واوته‌ی بۆ نه‌چوو سه‌ر، ئۆبال به‌ئه‌ستۆی خۆمان نییه، به‌لکو به‌ئه‌ستۆی ئه‌م جیهانه‌ پر که‌موکوورییه‌یه. له‌وه‌یشدا هه‌یج که‌لکیکی نابه‌خشین، ئه‌گه‌ر دلێ خۆمان بۆ که‌موکووریی ئه‌م جیهانه، پر له‌ خه‌م بکه‌ین، چونکه‌ تا ده‌مینێ، به‌ناته‌واوی ده‌مینیتته‌وه.

وایش چاکتره که‌ خۆمان رابه‌یینه‌ به‌گه‌شی و رووخۆشییه‌وه له‌گه‌ڵ ژێرده‌سته‌کاماندا. به‌لام ده‌بی وریا بێن له‌ ئه‌ندازه‌ ده‌رنه‌چین. ئه‌گه‌ر ئه‌وانه له‌ش سووک بن، پیمان خۆش ده‌بی فرمانت له‌گه‌ڵدا بکه‌ن. که‌ ناشیتیه‌کیان لێ روو ده‌دات، ماوه به‌تووهره‌بی مه‌ده داگیرت بکات. پشوویه‌ک بده و ناشیتیه‌که‌یان وای به‌خه‌ره پێش چاوت که‌ ئه‌وانیش به‌شیکن له‌ یاسای پۆژگار. که‌ وات کرد، زوو بۆت ده‌رده‌که‌وێ، که‌ کار و فرمانی پۆژانه‌ت به‌ئاسانی و که‌م ئه‌رکییه‌وه بۆ ده‌چیتته‌ سه‌ر.

زۆرجاری وایش هه‌یه، به‌وه‌ خه‌م ده‌خۆین که‌ هه‌ست به‌ئاژاوه‌یه‌ک بکه‌ین له‌ کار و فرمانه‌کاماندا. ئه‌م خه‌مه (خه‌م) یکی راسته‌قینه‌ی گه‌وره‌یه له‌م سه‌رده‌مه‌دا. وام دیتته‌ پێش چا، که‌ ئه‌وه‌یش به‌شیکێ راسته‌قینه‌ بی له‌ یاسای کۆمه‌له‌یه‌تیماندا. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که‌ ئیستا تیبکۆشانیکی زۆر ده‌کری له‌ پێناو که‌مکردنه‌وه‌ی ئازار و زیانی ئه‌و خه‌مه‌دا، له‌ناو چینی هه‌موو کریکارانی ده‌ستدا^(١)، که‌چی کریکارانی خاوه‌ن (کراسی ره‌ش) له‌ هه‌موو کریکاریک پتر تووشی ئه‌و خه‌مه‌ ده‌بن.

دووور نییه که‌ ئه‌م هه‌ستکردنه‌ به‌نه‌بوونی ئارام و ئاسایش، ئه‌نجامی په‌روه‌رده‌کردنیکێ نادروست بی. یاخود ئه‌نجامی بی کاره‌بی بی. یان ئه‌نجامی کاره‌ساتیکێ رووداو بی.

(١) کریکارانی ده‌ست: له‌وه‌ ده‌چن مامۆستا مه‌به‌ستی له‌ (أیدی العاملة)ی عه‌ره‌یه‌که‌بی.

چونکه په روږده کړدنی نادروست، هه مووډم هه ست وا به موروث دهکا که نه نارام هه په و نه ناسایش. چونکه نه مندالهی له خانوویه کی وادا گه وره کرا بی، که هه مووډم پر له شه روښور و ناژاوه بوو بی، یان له ناوچه په کی وادا په روږده کرا بی، که هه مووډم گیروگرت و تنگوچه له موی ژبان هه رښه شی لی کرد بی، نه و مندالهی بی گومان وره بهرته دا و پشتیش به خوژی نابه ستی. نه و ساک هیش ئیتر دهرمان به که لکی نایه ت. مه گه ر نه وه به که لکی بیت که نه و کاره ساتانه ی له مندالیدا به سهریدا هاتووه، جاریکی تر بیه ینیته وه پیتش چاوی خوژی، نجا راسته وخو به رامبه ری بوه ستی و پیتی بلتی: (له سهره تادا خراب په روږده کراوم. له مه و دوا، خوځم له ده ست نه و ره وشت و خووه خرابانه پرگار ده که م. هه روها له باره ی ژبانیش هه و بیرویا وهری تاییه تیی خوځم دوروست ده که م).

بی کاره بییش، وا له پیاو دهکات که هه ست به نه بوونی نارام و ناسایش بکات. چونکه هه مووډم، به هیوا په، به لام هیوا په کی پروپوچ، که سهرکه وتنی ده ست ده که وئ. دور نییه که سهر بخاته سهر نه و بیره پروپوچ په کی که بریتیه له ده ست کردی (خوچه سندی) خوژی، به جوړیکی وا توند و کاریگر. که هه مووډم له گیزاوی خه موخه فته و ترسدا بخولیته وه. که واته، وا باشه، هه ر له ئیستاوه دان به وه دابنن، که له توانا پیدا نییه، سهرکه وتن، یاری هه موو جاریکمان بی. به لکو ده بی و چاوه پروان بکه ی، که جارباریکیش په یتا په یتا سهرگره دانیمان تووش ده بی. نه مه هیش که مترین شته که له ژباندا لیمان پروبدات. له راستیدا، له جیهاندا له سهرنه که وتن، خرابتر و تالتریش هه په. له سهره تایی هه موویشیانه وه نه وه دپته پیتشه وه که پیتی ده لین: (ترسی سهرنه که وتن)...

به لام هه ستکردن به پروو داو و راسته قینه، به نه بوونی ناسایش و نارام، که زوریه ی که سان تپوهی گلان، نه وه بابته تیکی تره، به هوژی و تاران زانستی خو ناسینه وه، راسته وخو چاره ناکری. نه و هه ستکردنه سهاره ت به و که موکوورپیه په که له شیرازه ی کو مه لایه تیماندا پنج به ست بووه. هه روها سهاره ت به و خوچه رستی و چاوبرسیته شه که خوومان پتوه گرتوون. بو ئیمه ییش وا چاکتره، که وهک به شیک له گه موی ژبان، ته ماشای بکه ی، هه روها تیبکوشین بو نه موی له شپوه په کی مه ند و زرنگدا چاره ی بکه ی.

له پیتش هه موو شتیکدا خه ریک به، به می شکیکی پرونی له سهرخووه، بیر له کهینه و په یینه که ت بکه یته وه. دور نییه که له پروکردنه ژباندا به هله دا چو بیت. هه روها دوریش نییه، که وهک خو ت له تنگوچه له مه دا ده بینیت، به و نه اندازه یه نه بیت. رهنگه هه ر نه وه ند ه بی که به هوژی نوچ گرتنه وه، له بیرکردنه ودا له خو ت، هه روها به هوژی ترس

و له رزه وه له ژبان، گریه که له دلته دا په یدا بوو بی، که زاناکانی خو ناسین ناویان ناوه (گری دلته نگی).

جا نه گه ر، به راستی هه په کی ته واو هه په، بو ترسه که ت له وه ی که فرمانه که ت یاخود دهرامه ته که ت له ده ست بچی، نه وا بی چه ندوچوون، بریاریکی به دل بد ه له سهر نه و ریگه به ی که ده یگریت بو چاره کړدنی گیروگرفته که ت. چونکه زورجاری وا هه په به رامبه ر وه ستانی نه و هوژی ترسه هه موو سهرگره دانی یاخود تنگوچه له مه په کی چاره ده کات.

چه ندت پی کرا، خو ت به هیتر بکه، بو دواړو ژت. نه م کاره نه ک هه ر فرمانیکی سهرشاته، به رامبه ر به خو ت، هه روها فرمانیکی سهرشانیسته به رامبه ر نه وانه ی پالیان به تووه داوه و پشتیان پی به ستوویت. نه و نه هه په، دواړو ژت به مروتووه مه به سته، هه روها ماوه ییش مه ده به خه م بو دواړو ژت، که سهره وتی ئیمرت لی تیک بدات. کاره ساتی یه جگار خراب، زور که م روو ده دات. ته نانه ت نه گه ر پرویش بدات، له دهر و نماندا نه و نه هه پیزی مه زن هه په که بتوانین به رگه ی بگرین.

که م که س هه په له ئیمه، تا ئیستا به ته و او ده تی خو یان ناسیبی یان په بیان به وه برد بی که له دهر و نماندا نه مه نه هه پیزی نازایه تی و خو راگرتن و پشت به خوچه ساتن هه په که هه رگیز له بن نایه ت. پروات وا بی به خو ت، که تو نه مه نه هه پیزی و ده سلا ت و کارگوزاریت تیدا کژیوته وه، که له تواناندا هه په هه موو پیوستیه کی ژبان جیبه جی بکه ی. جا باوهرت چند بی به خو ت، نه و نه هه نیاز و بریارت بو پیک دئ!

پوخته ی و تراو:

۱- دل ت پر بکه له خو شه ویستی به رامبه ر هه موو که س. نه م جو ره خو شه ویستی به، نیاز و ناره زووی تازه له دلته دا دروست ده کات، نه و ساک هیش له م باره وه که تپیدا یته ده گوړپی بو باریکی تر.

۲- ناخو، نه که و توویته ژیر چنگی (گویدریژ) ه که ته وه؟

۳- نه رک و نازاری روژ به جی به یله بو روژ، مه یگو تیزه ره وه بو شه و.

(۴) ئیمه له جیهانیکی ناته و او دا ده ژین، له گه ل که سانیکی ناته و او یشدا ده ژین. که واته وربا به له نه ندازه نه چپته دهره وه!

ترس دوزمى يه كه مته

نووسه رى: و. ج. ماكبراى
خاوه نى نووسراوانى گرتى كه موكوورى و
گيروگرتى رهوشتى مندالان

كوردى نووسى له سالى: ۱۹۶۳

ئه مه شتيكى ناشكرايه كه ترسنوك ده ترسى بيته كورى زورانبازييه وه، به لام ئه وه سه يره كه پياو له جيگاي كراوه و بلنداى و هه وه ترشقه و بروسكه بترسى، يان سل له پشيله و مشك بكاته وه... يا خود كه هاته ناو كورى پياوانه وه؛ جيهانى لى بيته وه يهك و وا بزاني كه به نديه كه له ناو به نديخانه دا. يان بژى له جيهانىكى وادا كه پرى بى له دوودلى و ببرى هيچوپوچ. ئه وانه هه موو به ترسى ناپه سندن ده ژميترين. توبش ئه گهر له وانه يت كه به مليون كه سيان تووشى ژه هرى ئه م جوړه ترسانه بوون، ئه واه ئه م نووسراوه، وشه به وشه بخوينه روه، چونكه وهك تلياكيتى سهرسامكه له باريدا هه يه زامى دهروونيت چاك بكاته وه و بيخاته وه كامه رانى.

پيشه كى

نووسه رىكى به ناوبانگ، له نووسراوىكى نوپى خويدا ده لى: (هيچ شتيك نييه، ئه و نه دهى (ترس)، كه هه لى بگري، دهروون بيزى لى بكاته وه. ترس له هه موو هه سته كانى مرؤقايه تى گه نگرته. دوزمنى پيشكه و تنيشه، نهك به تهنيا، هه ر بو گيانى تاكوته راي مرؤف، به لى كو بو گيانى هه موو ره گه زى مرؤقايه تى). به زورى نازانين كه بلين، ئه م وته يه، هه رچونيك باشيش لىك بدريته وه پتر له نيوهى راستى پر ناكاته وه.

مرؤف باش له (ترس) تينه گه يشتون. چونكه هه ردوو جوړه كه ي ترسيان له يه كتر جوئ نه كردۆته وه. ترس هه يه ئاساييه و په سنده. ترسيش هه يه ئاسايى نييه و په سندنيش نييه. ترسى ئاسايى په سندن له شتيكه وه پيدا ده بى، كه هه بى و راستييه كى تيدا بى. زورجارى وا هه يه مرؤف هه ست به وه دهكات كه هه ندئ هيز له دهروويشتيدان هه ره شه ي نازاردانى گيانى و نه مانى سامان و ژيانى لى دهكهن. له وه هه سته وه (ترس) لى ده نيشى.

به لام ترسى ئاسايى - مه گهر جار به جار يك نه بى كه زور كه م روو ده دات، وهك ئه و سامه ي كه ده نيشى له مرؤف به هوى روو داويكى ناشكرا و نه بينراوه وه - هيز له مرؤف نابرى، په كى فرمانى ناخات. له راستيدا دواخستن و په كخستن هيزى مرؤف له فرمان كردن، روو نادهن، هه تا مرؤفه كه ئه و نه ناشى نه بى كه له واتاي (ترس) تينه گات. جا ئه و كه سه ي له وانه بى، هه ست به روودانى كارساتيكي سامناك بكات و خوى لپيان نه پاريزى، ئه وه دياره كه به ده ستي خوى، خوى تووشى سهرگه ردانى و له ناوچوون دهكات، به هوى سهرساردى و بى باكيى خو يه وه.

هه ست به تهنه گوچه له مه كردن و چاره كردنى به (ترس) يكي په سندن، له باريدا هه يه هه موو هيزيكي له ش و هوش بخاته گه ر و مرؤف رزگار بكات. جوړه گيانله به ره گه نكه كان كه له گه ل ناوچه ي خو ياندا خو يان ده سازين، له راستيدا ئه و رى گياه يان گرتوه، كه مانه وه يان له ژياندا ده پاريزى.

هيچ له وه يشدا گومان نييه، كه شارستانيتى نوئ و ياساكانى كومه لايه تى و جيهانى، ديسانوه له سهر ئه م پيره وييه ده رۆن. هه ر ئه م پيره وييه كه بووه ته هوى په يدا بوونى ئه و ياسايانه. له مه وه تى ئه گه ين كه (ترسى په سندن)، ياريد ده رى ره گه زى گيانله به رانه، نهك دوزمى يانه. به خو رايى نه و تراوه كه ترس، شپوهى هه ره بلندى زرنگى مرؤقايه تيبى سهره تايه.

به لام (ترسى كوشنده) ئه و ترسه يه كه ئاسايى نييه و به بى هؤ، له خو يه وه به خو رايى له دلى مرؤفدا پيدا ده بى. هه ر كامى كمان بگري زور كه سى وا ده ناسى كه ترسيكى و ايان لى نيشتوه هاورى كانيان به بى سهر و پتى داده نين، خاوه نه كانيشيان شهرم ده يانگرى له خو يان كه ترسى و ايان هه يه. هيچى وا له ناوچه كه ياندا نابيينت كه هه ره شه ي ته ننگانه و سهرگه ردانييان لى بكات، كه چى له گه ل ئه وه يشدا، رزگاريان نه بووه، له وه جوړه ترسه بى جيبانه ي، كه ژيانيانى پر كردوه له به رهن گاريكردنيكى سه خت و دريژه پيدراو به رامبه ر دوزمى نانيك كه نابيينن و تارماييه ك كه له راستييه وه دووره.

ئه م جوړه ترسه تايبه تيبانه، كه دوورن له تينگه يشتنه وه له بارباندا هه يه كه مرؤف سهرگه ردان بكهن. له هه ندئ جاردا، تارامى هوش له نه خو شه كه داگير دهكات و، نازاوه و تيكچوونيش ده خاته ناو هه ستييه وه و، هه رچى هيزيكيش له ده ماره كانيدا ما بيته وه كارى تى ئه كات.

(فرۆید) بهم جوړه ترسه دهلی: (پیش خواردنهوه)^(۱) که به لای نه ووه جوړه ههستیکی نابهجیتی وایه که هه موو هیز و تواناییه کی مرۆقه که داگیر نه کات و له گهلی شیوهی تووره پیدا خوئی دهنوتی.

وا دانراوه که لهم خاکه دا، (ئینگلته ره)، به لای که مه ووه سی ملیون که سی وا هه بن که پییان بگوتی نه خویشی ده ماریان هه یه و له هه موو شتیکی زوو تووره ده بن. ئیمه پیش که لهم نووسراوه بچوو که دا، به جوړیکی تیکرای، له بابهت (ترس) هوه ده دوین، تیده کوشین که هویه کانی ئهم باره تاییه تییه و نیشانه کانی، توژیکی روشن بکه یه ووه.

ترس و منال

۱

بو ئهمه ی له ترس تیبه گه یه و چاره ی بکه یه، پیوسته له سه ره تاوه ده ست پی بکه یه. ئه وه ی لی دهرچی که جارو بار شتی لا ری روو ده دات، زوربه ی ترس ده چیته ووه سه ره تافی مندالی.

تووی ترس که له و تافه دا ده چینی، زورجاری وا هه یه که به سالان له تاریکی هوشی شارراوه دا خوئی ده شاریته ووه به لام ئه و تووه خراپه ی که له که شی به هاری هوشدا چنراوه زووی پی بچی، یان درهنگ، هه ره ئه بی له کاتیکی ته نگوچه له مه ی ژباندا سه ره دهر بکات و گه شه بکات، ئنجا تووی چاک وشک بکات که بریتییه له تووی هوشی دروست. سه ره ئه وه یه، ئهم راستییه زورجاری ناهینرته پیش چاو، له و کاتانه دا که چاره ی ره وشته خوارو خپچه کانی تافی کورینی تیدا ده کری.

که مندال له دایک ده بی، هیچ شتیکی به دهستی خوئی نییه، به دهستی نه وانی تره. جا له م ده مه دا که له ده می گه شه کردن و گه وره بوونی هه موو گیانله به ریکی تر درتیرتره، هه روه ک که لافه یه کی کار تیکراو، هه موو تاقیکردنه ووه و کار تیکردنیک که هیچ ده سه لاتیکی خوئی به سه ردا نییه، تیدا ده سنووس ده کری. به لام که ده گاته ئه و ته مه نه ی بتوانی چاک و خراپ له یه ک جوئی بکاته ووه و چاره نووسی خوئی ده ست نیشان بکات، ته ماشا ده کات ئه وئا ئه و بنچینه یه ی که دواوژی هوش و له شی خوئی له سه ره داده مزرری تازه له ده س دهرچوووه و دامه زراوه.

(۱) پیش خواردنهوه: الکت.

ئه گه ره هاتوو ئه و بنچینه یه له سه ره به رد دامه زرا بوو، واتا له سه ره پشت به خوینه ستان و نازایه تی و خو شه ویستی و زرنگی، ئه وئا کو شکی هوش و له شه که ی به تین و جوان دهرده چی، ئه توانی به رگه ی هوروژی رۆژگار و کاره ساتی جیهان بگری. خو ئه گه ره بنچینه که ی له سه ره لم دامه زرتیرا بوو، واتا له سه ره پشت به م و به و به ستان و ترس و خو شه ویستی ناشیانه و له فرمان سلکردنه ووه، ئه وئا زوری پی ناچی کو شکه که به با هه لکردنیک و باران بارینیک دهروخی و له ناو ده چی.

له راستیدا، ئهم جوړه بیروبا وهرانه، که هه ره له سه ره تافی مندالییه ووه ده چه سپینه دل و هوشی مرۆقه ووه، هه ره ئه وانن که ئاراسته ی ده کن له ژباندا: یان به ره و چاکه ی ده بن، یان به ره و خراپه. چونکه، مندال، له سه ره تافی ژبانیدا، ئاماده یه، بی چه ندوچوونی، زورجار بی ئهمه ی ئاگای له خوئی بی، هه موو جوړه وتار و کرداریکی که له م و له ووه وهریده گری، کاری تی بکات و له هوشه خاو و ساواکه یدا نه خش به ستی، به لام له مانه هه مووی گرنگتر و کاریگه تر که له دهروونیدا جیتی ده بیته ووه (ترس) ه.

زانایانی خو ناسین ده لین: منال که له دایک ده بی، ته نیا دوو ترس فیر ده بی: یه که میان ترس له دهنگی زل، دوو دم ترس له که وتنه خواره ووه. ئهمه پیش شتیکی زور ناساییه، چونکه منال که له دایک ده بی، وه ک هه موو گیانله به ریکی تر خاوه نی هه ست پیکردنه. که دیته ئهم جیهانه ووه، هه موو شتیکی بو ئه و تازه یه، نه دیونی و نه بیستوونی. ئهمه پیش ئه وه ده گه بیته ی که ئه گه ره ترس له دهنگی زل و ترس له که وتنه خواره ووه به راوورد بکرین له گه ل ئه و بی دهنگی و ناسایشه دا که له سکی دایکیدا هه ستی پی کردوون، مناله که وا لی ده کن که مه ترسییه ک بکه ویتته دلپه ووه، به ره به ره پی پی رابی. به لام تا منداله که هوشی زورتر بیته ووه به به ردا، ترسی تازه ی زورتر ده که ویتته دلپه ووه. جا لیتره دا پیوسته ئه و سامه ی که چوته دلی مناله که ووه، له ناوچه که ماندا سه رجاوه که ی هه لگرین، هه روه ها جوړه ئارامیکی دل و پشتیوانییه کی خویشمانی پی به خشین. به لام ئه گه ره ئه و شته ی که هه ره شه له مناله که ده کات، شتیکی راسته قینه بیت و وایش له مناله که بکات هه ست به نازاریکی له ش یا خود هوش بکات، له هوشی شارراوه دا شتیکی په یدا ده بی ده توانین ناوی بنیین (گری ترس). ئیمه پیش که ده ست ده که یه به لیکو لینه ووه ی ژبانی منالیک یا خود لاویک که ترسیکی هه یه به لام ترسه که ی هوی کی ئاشکرای نییه، نه له گیروگرتی ئیستایدا، نه له میژووی نزیکیدا وا هه لده گری هه رچی له سه ره ووه گوترا بیخه یه ووه بیرمان. گه وره ترین ترسی منالی، ترسه له تاریکی. ئهم ترسه پیش گه لی هوی هه یه، بریار

لهسه ره ئهوه پيش دراوه، كه ههه كامپكمان بگري له هوشى شارراوهدا هه ندى بپهه وه ريبى هه لگرتووه، دهگه رپتهوه بۆ سهرده ميكي رابردووى دوورودرپيژى ره گه زى مرؤفايه تى.

ئهه بپهه وه ريبانه له ناو ئاره زوو و رهوش و خووماندا خويمان پيشان دهدهن. ده توانين پيشان بلتين: پوخته بهكى زرنگي شارراوهى هه مو ره گه زى مرؤفايه تين. چونكه هه ره ئهه هپزه شارراوانه كه يارمه تيبى مرؤف دهدهن له هه لگرتندا له گه ل ئهه ناوچه بهى تيدا ئه ئى و له پاراستنى خويدا. له سه ره تاى ته مه نى مرؤفايه تيدا، تاريكى دوژمنى هه ره گه وه رى مرؤف بوو. چونكه ئهه كا ته له تاريكيدا، جانه وه رى درنده و زه لامي سه ير سه ير و به هپزي نه ناسراو، خويمان ئه شارده وه، مرؤفى ئه وسايش له تواناييدا نه بوو كه خوئى له هه موويان بپارپيژى. ئيمرؤيش بپهه وه ريبى ئهه ترسه له هوشى شارراوه ماندا زيندوو و ده ئى، بووه ته هؤبه كيش لهو هؤبانهى كه ترس به مندال پهدا دهكات له تاريكى.

جا كه برپارمان دا له سه ره ئه وهى بپهه وه ريبى ئهه ترسهى كه ره گه زى مرؤفايه تى له كوندا ناسيوه، كار له رهوش و خووى ئيمرؤمان دهكات، پيوسته له سه ره مان له سه ره راستييه كى تريش باشتر برپار بدهين: كه ناوچهى ئيست و كارساتى ئيستايش لهه رووهه كاريكى تهواو له رهوش و خوومان دهكهن. ئهه منالهى كه به ته نيا له ناو تاريكيدا بهر لالا دهكرى، جو ره سته ميكي گه وه رى لى دهكرى. چونكه دوور ئه خرپته وه لهو دايكهى كه هه مووده م گياني نازايه تى و ئاسايشى دهكات به بهردا. به لام ئه گه ر منال واپه يترى كه له هه موو كاروباريكيدا پشت به باوك و دايكى بهه ستى، هه رگيز هه ست به ئاسايش ناكات، تا له بهرچاويان ياخود له نزبكيانه وه نه بيت. ئهه مناله دل ناسكه يش كه له تاريكيدا بهر لالا بكرى، تووشى ساميكي و اگرنگ ده بى، كه گياني سه ره خوئى و پشت به خو به ستنى بكه ويته ته نگوچه له مه وه، و اتا ئهه دوو هپزهى كه به جگار كه من لاي منال. پيوسته له سه رى بچيته جهنگى دوژمنانى واه، كه نين، به لام له بپريدا دروستى كردون. هه رهك مرؤفى سه ره تايبى كه ده جووه جهنگى دوژمنانى راسته قينه وه، كه به هؤى تاريكييه وه خويمان فرى ده دا به خانوو كه به وه. خو ئه گه ر و ترا ئه مه ته نيا ئه نديشه به كى منالانه به. ئيمه يش ئه لپين ئه نديشه به لاي مناله وه شتيكى رووداوى راسته قينه به. له راستيدا هه موو شتيك ئه وه نده هپزي هه بى كه بتوانى كار له ده ماري مندال بكات به بارى خراپيدا، ناگوئجى كه مه ره خه ميى له گه لدا بكرى و بگوترى (ئه وه ته نيا ئه نديشه به كه).

به راستى، جيتى داخه، كه هه تا ئهه نزبكانه يش، چ له مالدا، چ له خوئندن گادا، مندال له ژير زه بروزهنگى داردا، به ترساندنه وه به خپو دهكرا و پى دهگه بيترا. دار به كار هيتان،

واتايه كى هه بوو، ئه ويش تيكدانى رهوش و خووى مندال بوو. ئه وانى بهم شپوه درندانه به وه پهروه دهكرا، ژماره يان كه نه بوو. ترساندن واي لى كردبوون، كه هه ست به بى دهسه لاتى و سووكيى خويمان بكه ن، ههروه ها بيه نه دوژمنى ياساي كوومه لايه تى و هه موو شتيك كه په يوه ندى به پهروه ده كردنى منداله وه هه بى.

له راستيدا بهشى هه ره گه وه رى پهروه ده كردنى منال به شپوه به كى شارراوه هه پيك دى، له سه ر بنچينهى بينين و بيستنى منال له ناوچهى خويدا. جا ئهه كارتى كردنى دهروونيه به كه هوش و رهوشى منال له چوارچيوهى چا كه يان خراپه دا دائه رپيژى. جو رى مال ياخود خوئندن گاه و ئهه گيانهى كه له ناوياندا به، زورتر كار ئه كا ته به خپو كردنى منال له كردارى كوومه لايه تيبى دهق گرتوو. چونكه منال، به چه شنى پارچه هه وريك كه ئا و ده مئى، ئاوه ها ئهه خو رسته هوشى و گيانيانه ده مئى كه ناوچه كهى خوئى پيشكه شى دهكات.

ئهه ميه ش نمونه به كه بوئى دهه ينمه وه:

كچيكي منال كه ته مه نى له هه شت سالاندا بوو، سوا رى شه مه نده فه ر بوو بوو. لهو كا ته دا كه شه مه نده فه ره كه به ناو چوخمى كى تاريكدا تپه ده پهرى، ترسيكى گه وه رى لى نيشت. دايكه كهى واي ليكدا به وه كه ئهه ترسهى له باوك و دايكه به وه بو ماوه ته وه. چونكه خوئى تا ده ميكي نزبكيش له وه پيش، تووشى جو ره ترسيكى وه ها ده بوو. ئنجا كه به پرسيكى زور ته نگه تا و كرا له باب ته سه ره تاى ئهه ترسه وه و چوئيتيبى ده ست پيكردى ئهه ترسه وه، دايكه كهى گوئى: خوئيشم له ته مه نى چه ده سالاندا بووم كه به هؤى روودانى كارساتيكه وه - كه باسى كرد - تووشى ئهه ترسه بووم. كچه كه چه ند جاريكى تريش له گه ل دايكيدا به شه مه نده فه ر كوچى كردوو. به شپوه به كى شارراوه فيرى ئهه ترسه بووه له چوخمه كانه وه.⁽¹⁾ بى گومان ئه وه يش له وه وه روويداوه، كه دايكه كهى لهو ته رحه شوئنه دا تووشى ترس ده بوو.

له راستيدا، زور بهى ترسى نابه جى كه له ناو منالاندا هه به، ئه گه ر نه لپين هه مووى - وهك ترس له تارمايى و بيگانان و نه ناسياو و گيانه به ران و جانه وه ران - دوور نييه كه بگه رپنه وه سه ره هؤى دهروونى ياخود شارراوه.

هپچ به لگه به كمان به ده سه ته وه نييه كه بتوانين بلتين هپچ هه ستى كى دهروونيه ديارى كراو له باوك و دايكه وه ده په رپته ناو دهروونى مناله وه. به لام هه زار و يهك

(1) چوخم: واته = توئيل (النق).

به لگه مان به دهسته وه به که بلتین دهگونجی ترس له دلی باوک و دایکه وه بکه و پته ناو دلی مناله وه، به هوی نیازه خشینی دهر و نییانه وه، به هوی دهسه لاتیانه وه، به هوی چاولیکه ریبه وه، به جوتیکی واکه هوشی شارراهی منال پر بیی له بیرو باوه پری وها که تووشی ترسیان بکات. په روره ده کردنی خراب، یاخود تووشبوونی کاره ساتیکی پر نازار یان ههردوکیان پیکه وه، هوی هه ره گه وره ی په دابوونی ترسی نابه جین له دلی منالان و لاواندا. لیره ده هندی پیتنیازی به که لک پیتشکه شی خوینده واران ده که یین، بو ته مه ی نه م ترسانه تیبگن و سوکیان بکن و چاره یان بکن:

۱- نابی منال به ترسانده وه په روره ده بکری. به هزاران منالان هوش و گیانیان په کی که وتوه، به هوی په روره ده کردن و مه شق پیکردنیانه وه له سه ر شپوه به کی زورداران و درندان، که له بهر کهم دهسه لاتی خویان وایان ده دایه قه له م که بو که لکی نه و منالان نه نه وانه یان به کاره یانوه. نابی وه که گونا و کرده وه نهنگی، ته ماشای نه وه له و خوه خراپانه یان بکری. به لکو وه که موکوور بیه ک سه ی بکری که چار نییه روو بدن له شاگردیکه وه که ده یو گه وره ترین پیشه سازی له جیهاندا فیر بیی، پیشه سازی خو دروست کردن. خوشه و بیستی و تیگه یانندن و هانه دان بو نازایه تی له گه ل نه رمونیانیدا، له بارباندا هه به گیانی نارام و ناسایش بخه نه له ش و دهر وون و هوشی مناله وه.

۲- ده بی هه ترسیک له دلی باوک و دایکدا بی له منال بشارریتته وه. چونکه هوشی منال هه موو ده م ناماده به هه رچی دی و بیستی و هریگری. له بهر نه وه دوور نییه که نه و ترسانه، به شپوه به کی نه یینی بکه ونه دهر وونی مناله وه. له بهر نه وه نابی باوک و دایک ترسنوکیی تاییه تی خویان له بهر چاوی مناله کانیاندا دهر بخه ن. ده بی له هه موو ته نگانه و ته نگوچه له مه یه کدا که روو ده دات، جو ره باوه به خو کردن و تیگه یشتن و هوشیکی دروست و په سندانه بخرینه ناو ژینی خیزانییه وه. ده بی نه وه بیش بزانی که ترس له شتی گهنگ و سووک و بی وهی وهک پشیل و مشک... هتد. کرده وه به کی منالانیه، ناشبی له نافرته تی تیگه یشتوو روو بدن. هه روه ها ترس له نازار و تاریکی و خه می ته ندروستی خواردن به شپوه به کی له وزه به دهر، کرده وه به کی ناپه سنده، ناشی له پیایو تیگه یشتوو بوه شپته وه.

۳- گونا هبار نه بین نه گه ترسی منال گه مه بکه یین و پیکه نین. ترسی نه ندیشه بی لای منال وهک ترسی راسته قینه وایه. نه و ترسه له ترسی نه و پیاه که متر نییه که له دووره که کومه له تفه نگچییه کی راو روو تکه ره ده بیینی. گه مه کردن به منالی ترسنوک،

ته نیا نه نجامیکی هه یه، نه ویش نه وه تا که مناله که واکه له دهر وونیدا هه ستیکی قوول بکات به بی دهسه لاتی و بی ناسایشی خوی. منالیش نابی به بی چه که به ره لالا بکری له کویری شه ردا به رامبه ترسی خوی.

نه گه هاتوو مناله که وای لیتهات، به ره به ره ترس بچیتته دلیه وه، له شتیکی دیار بکراو، یاخود له باریکی ناسراو، نه وساکه، ده بی باوک و دایکه که، به هوی تیگه یشتیکی ته وای میژوو ی ژیانی مناله که یانه وه بگه نه نه نجامیکی واکه بتوانن شپوه ی بیر کردنه وه که ی بخه نه وه سه ر باری دروستی و ترسه که ی له ره گ و ریشه وه دهر بکیشن و له جیی نه و نازایه تی پروین و په روره ده ی بکن.

نه و منالانیش که له تاریکی نه ترسن، به تاییه تی له کاتی نوستندا پیتویسته ژوره که یان به چرایه کی کز رووناک بکریته وه و بشخریتته دلپانه وه که به ته و او ده تی نه پاریزین. نجا که گه یشتنه ته مه نی هوشیی خویان، پیتویسته تاریکیان تیگه بیتری که چییه و به کاری چیش دی؟

چه ند زورن نه و منالانیه کی که دایکیان به زور له ژوو ریکی تاریکدا نوواندوو یانن، نه وانیش به گریان و ترس و له رزیکه وه، له پاش نه مه ی دایکیان جه زره به یان پی گیاندوون، چونه ته پیخه فه کانیانه وه، که به هوی نه وه تووشی نه خوشیی (گری ترس) یکی وها بوون، که نه بهر باوردنی رۆژگار و نه به هیچ دهرمانیک چاریان نه کراوه. نه گه تیگه یشتن و نه ندیشه باش بخریتته کار، له بارباندا هه یه که ترسه نابه جییه کانی منال بگورنه وه به پشت به خو به ستن و دلخوشبوون. منالیک هه بوو له وه گازنده ی نه کرد که به شه و پلنگیکی گه وره ی درنده دیتته خه وی. رۆژتیک له رۆژان، پزیشکیکی زرنگ به ته نیا بر دیه لای خوی، له بابته نه و پلنگه درنده یه وه گفتوگو ی له گه ل کرد. پیی گوت: (له راستیدا نه و پلنگه ی تو دیوته له خه ودا، پلنگیکی دۆسته. پیتویسته نه مجاره که دیتته وه له خه ودا، هه روه ک قسه له گه ل سه گیکی مالی ده که یت، قسه له گه ل نه ویش بکه یت.)

هه ره له و شه ودها باوک و دایکه که و پزیشکه که، هه رسیکیان، به دیار مناله که وه مان له پاش نوستنی سه رنجیان دا: نه و له سه ره تاوه له شه بچکوله که ی مناله که هه ندی کرژ و توند ده بی. پاشان کو توپر دهستی درپژ کرد و به نه رمی کیشای به سه ر لیفه که یدا. نجا مناله که گوتی: (سه رچاو هاتیت، هاو ری کونه که م!). پاش نه وه کرژی و توندییه که ی له شی خا بووه وه و که وته خه ویکی قووله وه.

بیرکردنه‌وه و هه‌ست پیکردنمان، تا ئەندازه‌یه‌کی گه‌وره کار له دل‌مان ئەکات. ئەگەر ترسنۆکانه بیر بکه‌ینه‌وه، دەرروومان پڕ ئەبێ له ترس و لەرز و کرده‌وه‌کانیشمان له‌گه‌ڵ ئەو ترس و لەرزانه‌دا رێک ده‌که‌ون. خو ئەگەر ئازایانه‌یش بیر بکه‌ینه‌وه به‌هیا و پشت به‌خۆیه‌ستنه‌وه، ئەوا هه‌ست و کرده‌وه‌یشمان به‌چه‌شنی ئەوانه چاک ئەبن.

پوخته‌ی ئەوه‌ی گوترا:

- ۱- ئەگەر منال تووشی ئازارێکی له‌ش یان هۆشی بوو، دوور نییه‌ که له هۆشی شارراوه‌یدا (گرپی ترس) په‌یدا بێ.
- ۲- هه‌روه‌ک پارچه هه‌ورێک^(۱) ئاو ده‌مژێ، منالیش ئەو خۆرشته ده‌خوات که ناوچه‌که‌ی خۆی پێشکه‌شی ده‌کات.
- ۳- نوواندنی خۆشه‌ویستی و تیگه‌باندن و هانه‌دان بۆ ئازایه‌تی و به‌ئارامی، له بارباندا هه‌یه که گیانی ئاسایش به‌خه‌نه له‌ش و دەرروونی مناله‌وه.
- ۴- پێویسته باوک و دایک ترسنۆکی خۆیان له‌پیش چاوی مناله‌کانیاندا دهرنه‌خه‌ن.
- ۵- نه‌که‌یت، به‌ترسی مناله‌که‌ت گه‌مه و پێکه‌نین بکه‌یت.

ترس و هه‌ست به‌که‌موکووپکردن

۲

ئەوه‌نده‌ی نه‌ماوه که ترسیش بپێته هاتوای هه‌ست به‌که‌موکووپکردن. چونکه بێ ترس، هه‌ست به‌که‌موکووپکردن په‌یدا نابێ. هه‌روه‌ها بێ هه‌ست به‌که‌موکووپکردنیش ترس په‌یدا نابێ. ئەم دوو نه‌خۆشیه‌ هه‌مووده‌م له کار له یه‌که‌کردن دان. هه‌رچه‌ند هه‌ست بکه‌ین به‌که‌موکووپری خۆمان له به‌ره‌و رووی مرۆڤی‌کی تردا، ترسمان لێ نه‌نیشێ و زاره‌تره‌ک ده‌بین.

جاری وا هه‌یه له بیروباوه‌ری ئەم و ئەو ده‌ترسین له باره‌ی خۆمانه‌وه، جاری وایش هه‌یه له‌وه ده‌ترسین که جوانی و بلیمه‌تیان، جوانی و بلیمه‌تی ئیمه‌ بشارنه‌وه و بکه‌وینه تاریکیه‌وه. جاری وایش هه‌یه ده‌ترسین له بێ کاره‌یی خۆمان و له نادیاریه‌ی خۆمان له‌ناو کۆمه‌لایه‌تیدا. هیچ گومان نییه، که ئەم ترسه له رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، تووی (هه‌ست

(۱) هه‌ور: ئیسفه‌نج.

به‌که‌موکووپکردن) له دەررووماندا ده‌چینێ. له‌به‌ر روونکردنه‌وه‌ی ئەم بابته، ده‌توانین بلتین که هه‌ست به‌که‌موکووپکردن به‌هۆی کاره‌ساتی سه‌رده‌می منالیه‌وه په‌یدا ده‌بێ و گه‌شه ده‌کات. ئەو کاره‌ساتانه‌یش به‌جۆرێکی تیکرایی ده‌کترین به‌سه‌ی به‌شه‌وه: په‌روه‌رده‌کردنی خراب، نه‌شاره‌زایی، هه‌ستکردنێکی قوول به‌که‌م ده‌سه‌لاتی و بێ کاره‌بی.

به‌لای په‌زیشک (ئه‌دلهر)ه‌وه، له منالاندا سێ جۆریان تووشی هه‌ست به‌که‌موکووپکردن ده‌بن: یه‌که‌میان ئەو منالانه‌ی نازدارن. دووه‌میان ئەو منالانه‌ی نه‌نگه‌ویست یان خۆش نه‌ویستراون. سێیه‌میان ئەو منالانه‌ی هه‌ست به‌که‌موکووپیه‌ک ده‌که‌ن له له‌شياندا. منالی نازدار - به‌هۆی په‌روه‌رده‌کردنی خراپه‌وه - وای لێ دێ وه‌ک مرۆڤی‌کی کۆمه‌لایه‌تی ئاسایی، به‌کاری ژبان نه‌یه‌ت. ئەو مناله، هه‌ر له‌و پارچه مه‌کینه‌یه ده‌کات که کرێکارێکی نه‌شاره‌زا، خراب دروستی بکات، شت تیک ده‌دات، نایشتوانێ - بێ که‌موکووپری - له فرمانی گشتیه‌ی مه‌کینه‌که‌دا جێی خۆی بگرته‌وه.

جا ئەم که‌موکووپیه‌یه که منالی نازدار له هی ترجیا ده‌کاته‌وه. منالی نازدار، تا له کۆمه‌ل دوور بێ، وه‌ک منالێکی ته‌واو ده‌رده‌که‌وێ. (دوور نییه له به‌رچاوی باوک و دایکی یه‌جگار ته‌واو بێ) به‌لام ناتوانێ له‌ناو کۆمه‌لدا وه‌ک تاکێکی کارگوزار بسازێ و بژی. ئەویش له‌به‌ر ئەوه‌یه که په‌روه‌رده‌کردنه‌که‌ی ته‌واو نه‌بووه و کۆمه‌لی نه‌بووه^(۱).

مناله‌که تووشی پاراستن و خه‌مخواردنێکی نازرنگانه بووه. به‌و جۆره په‌روه‌رده‌کردنه‌وه، له توانیدا نابێ، به‌رهنگاری ژبانیه‌کی ناخۆش بکات. خۆشه‌ویستی یه‌جگار زۆر و بێ هۆشانه، که به‌رامبه‌ر مناله‌که پیشان ده‌درێ، وای لێ ده‌کات هه‌ستی‌کی بێ هاوتا بکات به‌گرنگی و جیاوازی خۆی له که‌سانی تر. کاتێ که ده‌گاته ته‌مه‌نی کوران - به‌هۆی روودانی هه‌ندێ کاروباری هه‌مواره‌وه - ئەم هه‌سته‌ی ده‌گۆریتته شیوه‌یه‌کی واوه که هه‌رچی له خوار خۆیه‌وه بێ، به‌چاوی سووک سه‌یری بکات، هه‌رچیه‌یش له ژوور خۆیه‌وه بێ، به‌نده‌یی بۆ بنوێت.

ئەگه‌ر هاتوو کورێ نازگیراو، خۆشبه‌ختانه، توانی دل‌خواز و ئاره‌زووه‌کانی خۆی به‌هینیتته دی و ناچاری ئەوه نه‌بوو بۆ مووچه‌ی رۆژانه‌ی بکه‌ویتته‌ جه‌نگه‌وه، ئەوا له ده‌ست راپه‌راندنێکی ناشیرین رزگاری ده‌بێ که ده‌توانێ بالاخانه‌ی بلوورینی ئاواته‌کانی وردوخاش بکات. به‌لام ئەگه‌ر هاتوو ناچار بوو، رینگا بپری له ژیندا، به‌هۆی ده‌ست

(۱) کۆمه‌لی نه‌بووه: هۆگری ناو کۆمه‌ل نه‌بووه، (اجتماعی) نه‌بووه.

تهنگی یاخود سه رگه ردا نییه که وه، به رهنجی شان و نارهنقی ناوچه وان نان پهیدا بکات بو ژبان، دوور نییه که تووشی نه خویشی (جیاوازی دهمار) (*) بیی.

ئه ویش و لپک ده دریتته وه، که منالی نازگیراو دپته کوری ژبان وه، ناتوانی تیبگات بوچ هه موو کهس وهک باوک و دایکه کهی خوی له خو شه ویستیدا نوقمی ناکهن. ناتوانی خوی بسازینتی له گه ل پروودای رۆژگارد، ته گهر هاتوو فرمانیکی دووهم پلهی درایه بکه ویتته ژیر دهستی سه رۆکانه وه. جاری و اهیه، که موکووری سه رۆکه کانی خوی ده رده خات، ههر بو ته مهی جیاوازی خوی له م و له و پیتشان بدات، جاری و ایش ههیه به رهنگار بیان دهکات و به ربه رده کانیان له گه لدا دهکات، تا خوی به ده رکردن ده دات. زوری بیی ناچی، فرمانیکی تریش ده گریته ده ست، به لام له وه پیتش چیی کردوه، ههر ته وه ده کات وه. به م رهنکه له م فرمانه وه باز ده دا بو ته و فرمان. به لام نه سه روتی ده بی، نه نارام، هه موویشی ههر له بهر ته وهیه که ناتوانی به پیتی ته و کومه له ی له ناویدا ده ژی، خوی رابه ینتی. ته و له ناوچه یه کی پیتگه یشتوو دا ده ژی، به لام له گه ل بیریکی منالانه و ههستیکی منالانه دا. ئنجا له پاش هه موو شتیک که بوی ده رکوت ناتوانی زال بیت به سه ر ناوچه کهی خویدا و بیچه و سیتیتته وه به نارهنزوی منالانه ی خوی، به چه شنی چه و ساندنه وهی دایکی خوی که له وه پیتش کردوو پیتی، له ده ستیدا ده شکتی و، له ده رگایه کی نزیکه وه خوی له (درنده یی جیهان) رزگار ده کات، و اتا ده میتیک ده س ده کات به مه ی خوار دنه وه و، ده میتیک ده ست ده کات به خو ژیان دن به سه ر ته م و ته وه وه، ئنجا قومار ده کات و، دواییش خوی رانه ینتی به تاک و ته نیاییه وه...

به لام ته و مناله نازگیراوانه ی که به ختیان هه یه به و ته نجامه ناگهن به و لای تردا و ده رده گه رین. هه موو ده م بو ته وه ده گه رین که رووی هه مووان و ه ر بگین بو خو بان. هه چ فرمانیک نابه جی بیت ته وه ده کهن بو ته مه ی له خو یایی بوونی خو بان دابمر کیننه وه له کو بو نو نه وه کاندایه ک لاساییکه ره وه کان خو بان پیشان ده دن. به شپوهی (ئوکسفورد) نه بی قسه ناکهن. ته و به رگانه ده پو شن که سه رنج رابه کیشن. بو ته مه ی پاشه جار، به هوی ته و شتانه وه جیگایه کی ناسراو یاخود فرمانیکی په سندیان ده ست بکه وئی.

به لام له پشت ته م هه موو روو که شان وه، ههستییک هه یه، قوول، به که موکووری، که ته ویش ده گه ریتته وه سه ر (ترس).

دهسته ی یه که می نازگیراوه کان له ژبان ده ترسن.

دهسته ی دوو هه میشیان له وه ته ترسن که گرنگی تایبه تی منالانه یان، وهک هه لده گری، گویتی نه دریتتی. له بهر ته وه به هه موو توانایه کبان وه تی ته کوشن که کومه ل به چاوی سه رسورمانه وه سه ریران بکات. ته مه ییش شتیک سهر نییه. چونکه له تافی منالیاندا سه رنجی دایک و باوکی خو بان به وه رانه کیشا، که یاخی بن و لاساری بکه ن و نووچ بگرن له سه ر شت و فروفیل بکه ن و هه راس له م و له و بسین و نازاری تاکوته رای خیزان بدهن.

ته ی منالی نازگیراو چیی ده وئی؟

ته وه ی ده وئی، که هه موو ده م یه که م بیت و سه رنجی هه مووان بو سه ر خوی رابه کیشی. نایه وئی که س به ربه رده کانیی له گه لدا بکات. په لپ ده گری له سه ر ته وه ی که هه موو ده م چاکترین جیگا و ناوازه ترین جلوه رگی پی بدری. له رینگاوباندا، له ناو ئوتومو ییله کاندایه، له جیگه ی لاساییکردنه وه و ده سگای کار و فرمان و یانه کان و زانستگاکاندایه، منالی نازدار واز نه ینتی له خوی، تا ههستی ساوایانه ی خوی ئاشکرا نه کات. ئنجا به و کرده وانه ده بنه گیروگرفتیک کومه لایه تی.

کچوله ی نازداریش، ده ترسی له شوو کردن. له بهر ته وه یه شه که شوو ناکات، چونکه له پیاناندا که سی و نابینی که رایه ی بکه وئی ماره ی بکات. یان له بهر ته وه یه که له کار و فرمان و لپرسینه وه ی ژن و میردی ده ترسی. به لام ته گهر هاتوو شووی کرد، زوری پی ناچی خوی به به ره لاکردن ده دات، مه گهر خودا و راستان گورینیک بیت به سه ر ده روونیا، بیه یلایته وه له ژبانی ژن و میردیدا. ته گینا کچه گه وره ی منال، هیچی بو نامینیتته وه ته وه نه بی که له سه ر ته و شووه یشیدا که کردوو پیتی، بگه ریتته وه مالی باوکی بو ته مه ی به نازدار بیه وه ژبان به سه ر بیات.

ته و دایکه پر ههسته ی که به رگی کچان ده کات به ر کوره که ی و قژی وهک هی کچ لوول ده دات له باتی پرینی وهک هی هه موو کوریک تی تر، له راستیدا تووی هه ستکردن به که موکووری و کرده وه ی ناپه سند له میتشکی مناله که یدا ده چیی. ته و منالانه ییش که نه نگه ویستن یا خو شه ویست نین، سا له بهر ههر هویه ک بیی، ههر به م ته نجامه ده گهن. ته وه نده هه یه به لایه کی تردا ده رۆن. ته و مناله ی له ناو پشم و قیندا گه وره بیی، به کاری ژبان نایه ت. چونکه پشم و قین خوی، به هه موو جو ریکیه وه، نارهنزوی ژینی ناو کومه ل، له مرۆقدا ده کوژی. تو ته گهر خو شیان نه ویتت، یان لایان په سند نه بیت ته وه ته گه یینتی که

(*) جیاوازی دهمار = (الشذوذ العصبي) - وهرگیت -

ئەو كۆمەلەى تىيا دەژىت دورمىنن و لەناوایندا جىگەت بۆ نەماووتەو.

هەتاكو جەزەبە پى گەياندن و كەموكوورى دەرخست و سەرزەشتكردن بەكار بەهتيرين لە پەرورەدەكردنى منالدا، منالەكە گىانى لە كار ئەكەوئى. چونكە رەنجەرۆبى و نابەجىبى و ترس و هەستكردن بەكەموكوورى، لە پەرورەدەكردنى وادا، دەبنە رەوشت و كرداری خاوەن دەسلەت بەسەر هۆشى منالەكەدا. خۆ ئەگەر جەزەبە گەياندن بەلەش، لەناو مال ياخود ناوچەدا، پەرورەدەكردنىكى خراپى ناو خوتىدنگايشى بىتە سەر، ئەو بەبەجگارى منالەكە، تووشى ئەنجامىكى بەجگار خراب دەكات بى گومان، ئەم راستىبە، كە پزىشك (كرىچن مېللەر) وىستوتى بەم رەنگە روونى بكاتەو، كە ئەلئى:

(هەندى جار و ئەزانئى كە ئازارىكى زۆرى دەروونى مندال بدرئ، چاكترە لەوەى كە جەزەبە بەلەشى بگەيىنئى. بەلام من، لە تاقىكردنەوەكانى خۆمەو وام بۆ دەركەوتوو، كە نازارى هەرە زۆر لە دارەو پەيدا نابئى. بەلكو لە ماموستاىەو پەيدا دەبئى، كە دل رەقانە بەتەوسەو پلار لە مندال دەگرئ). بەلام ئەگەر هاتو پەرورەدەكردنى نابەجى زۆرى پى چوو، ئەنجامى ئەو دەبىت، كە مندالەكە بىرەوهرى ناخۆشى ئەو پەرورەدەكردنە هەلبگرى بۆ تافى كورپىنى، بۆ ئەمەى بىن بەبىنجىنەبەك بۆ هەست بەكەموكوورىكردن و شەرمى و ترسى. ئەم جۆرە هۆبە كارىگەرەنەن كە يەك ئەگرن و مرۆقتىك بەرەو سەرکەوتن و يەككىكى تریش بەرەو سەرئەنگرئ بوونى دەبەن. چونكە لە كارەساتى رۆژگاردا زۆر شتى وامان چاو پى دەكەوئى، كە دوو پىاو، هەردوو كىيان يەك كاروبار دەخەنە ئەستوى خۆيان و هەردوو كىشيان لە يەك كاتدا دەستى پى دەكەن، كەچى يەككىيان سەردەكەوئى، يەككىشيان ژئير دەكەوئى. ئىستاكە ئىمەيش لەو كاروبارانە دەوئىن كە بە پەيوەندىبەكانى كۆمەلەى تىبەو نووساون.

بۆ وئە، بام تەماشای دوو چەرچى بكەين. هەردوو كىيان وەك يەك مەشقىيان كەردوو، وەك يەك كەلوپەلىيان هەلگرتوو، هەلپىش بۆ هەردوو كىيان وەك يەك هەلگەوتوو. كەچى يەككىيان كە ئەچىتە دەروە، باوهرى بەخۆى هەبە و بەسەر هەموو گىروگرفتىكدا زال ئەبئى و لە ئەنجامدا ئەگات بەسەرکەوتن و پاىە بلدى. ئەمەكەيترىشيان كە دەچىتە سەر فرمان، بەگىيانىكى پى ترس و لەرز و دوودلئى و باوهر بەخۆنەكردنەو دەست پى دەكات. لەگەل كرىارەكاندا باش ناچوئىتەو ناتوانئى بەباشى كەلوپەلەكانى باوهرپان پى بكات،^(۱)

(۱) راستتر: نەبەتوانئى بەباشى كەلوپەلەكانى باوهرپان پى بەهتيرى.

ياخود هانىيان بدات، خۆيان ئەو باشىبە بدۆزەو لە كەلوپەلەكاندا. ئەوئىش حەز دەكات بگات بەكامى خۆى دىشزانئى كە سەرکەوتن و سەرنەكەوتن، هەردوو كىيان بەندن بەتېكۆشانى خۆبەو. كەچى لەگەل ئەو بەشدا، بەو هەموو رەنج و تەقەللا دلئسۆزانەبەو كە دەبدات، سەرنەكەوئى.

ئەوئىش لەبەر ئەو بەبە كە رازى سەرکەوتن و سەرنەكەوتن لەم وئەبە و بابەتى وادا، كەوتۆتە ناو هۆشى شارراوهرى مرۆقەكە خۆبەو. ئەم ياساىە راستە بۆ هەموو دەمىك. تەنيا ئەو جارنە نەبىت، كە هۆى سەرنەكەوتن بەند بئى بە بەدخووبى و بئى كارەبىبەو.

چەرچىبە سەرکەوتوو كەيان، چ بەسەرزارى چ لەژئيرەو، ئارەزووى وا بوو سەر بكەوئى. بەهۆى ئەو پەرورەدەكردنە زىنگانەبەو كە لە دەمى منالئىدا دىوبەتى، رەوشت و خووبەكى وا پەسندى گرتوو، كە ئازاىەتسىبەكى تەواوى واى بداتئى، كە كەردەوەكانى لەگەل كرىارەكاندا جىبى خۆيان بگرن و سووديش بىەخشن. بەلام چەرچىبە^(۱) سەرنەكەوتوو كە، بەدلئىكى سەرنەكەوتوو هەروە فرمانى خۆى بەهۆى ئەو پەرورەدەكردنە خراپەو كە لە منالئىدا هەبەتى، وروژانئى نابەجى و گرتى ترس لە هۆشى شارراوهدا جىگىر بوو، هۆشى ئاگادارى هەرچەندئى رەنج و تەقەللايش بدات بۆ سەرگرتنى ئارەزووەكانى خۆى ئەوانە رىگای پى دەگرن ناهئىلن سەربكەوئى.

ئەوانەى تا بىنا قاقايان نوقمە لەناو گرتى ترسدا، هەر ئامۆزگارىبە كىيان بكرئ بۆ بەهتيركردنى ئارەزووى خۆيان، ياخود پىرەوئىكردى هەندئى لە ياساىانى تابهتئى هۆش، بۆ سەرکەوتن، بەفەرۆ دەروات. راستىبەكەى ئەو بەبە، ئەوانە، لە هەموو شتىك پىتر پىوستىبىيان بەدل دامرکاندەو خۆيان هەبە تاكو ئەو گرتىبەنى كەوتووئەتە ناو هۆشى شارراوهدانەو بەرەوئەو. ئنجا كە ئەو پىك هات، دەتوانن لە پىرەوئىكردى ئەو ياساى سەرکەوتنەدا سەرکەون لە هەر كاتئىكدا، ياساى سەرکەوتن كەوتە بەرەنگارى گرتى شارراوەكانى ناو دەروون، پرست بران و دەمار توندى و داتەپىن بۆلەش و هۆش پەيدا دەبن. هەرچەندە، پەرورەدەكردنى خراب، كارتىكى زۆر گەورە دەكاتە سەر پەيدا بوونى هەستكردن بەكەموكوورى، بەلام دەبئى ئەو دىشمان لەبىر نەچئى كە ئەندىشەيش لەم شرتەدا بەشى خۆى كار دەكات.

جارى وا هەبە منالەكە زۆرباش پەرورەدە دەكرئ، ئەوئىش بەناساىى پى دەكات، كەچى

(۱) چەرچى: فرۆشبارى وردەى دەسگىر، وردەوالە فرۆش.

له ته مهنی کورپینیدا توشی چند کاره ساتیکی وا دهی، له دهر وونیدا نه ندیشه یه کی پروختنر دهبزوینتی، په کی به شیکی زور له باوهر به خوکردنی ده خات. نه وه دیاره که نه و لاساییکه ره وه یه یو یه که م جار له سهر جیتی لاساییکه کردنه وه^(۱) دهرده که وی، هه ندی ده ماری توند و گرژ دهی، چونکه ده زانی که کومه لیک له نرخ زانان^(۲) له سبه یینیه له چاکی و خراپه کانی ددهوین، هه روه که نه و نافرته گوزانیبپزه که یه که م جار بیتته سهر ته ختی گوزانی گوتن، زور له خوئی دهنگه خواپنداوه که ی خوئی که نه کاته وه. و تاریبیشی هه ره و رهنگی لی دی. نه ویش له بهر نه ویه که نه ندیشه له و شویناندا، که لله ی لاساییکه روه و گوزانیبپژ و وتاریبپژ، پر نه کات له ترس و له رز. چونکه نه وانه، هه رسیکیان له بهر لووت به رزی خوین، دهر ترس له وهی که ته ماشاکه ران و گوئیگران به کز و سهر نه که وتوویان دابنپن. نه نجامیش به دوو شت ده گات: ترس و سهر نه که وتن.

به لام نه و ترس و هه سترکردن به که موکوورپیه ی که هویه که یان خراپ پهره دهرده کردنی منال نییه، یا خود کاره ساتی تاییه تیی سهره تایی ته مهن نییه؛ دوو نییه له وه وه پیدای بووین که که تنیکی سهر به کاروباری ره گه زبازی^(*) قه و ما بی و بو بی به گری له دهر وونی مناله که دا، گه لیک هه هیه که دوو نییه نه م جوړه وروژانی دهر وونیانه له وانه وه پیدای بی که هه موو که سایه تی^(**) مرؤف نه گریته وه.

خوی نهی،^(۳) بیره وه ری گونا هیک که له وه پیتش کران، هه ستیکی ناخوشکردن به بی کاره بی له بابه تی ره گه زبازیدا...^(۴) چند هویه کن له و هویانه.

چاره کردنی هه سترکردن به که موکوورپی، تا نه ندازه یه کی گوره به نده به سوروش و باری خو یه وه:

۱- نه گهر هه ست به که موکوورپیکردن له شیوه یه که له شیوه کانی هه ستی (دوور له کومه لایه تی) دا خوئی پیتشان دا، وه که نه وهی که مرؤف نه توانی بسازی له گه ل

(۱) جیتی لاساییکه کردنه وه: خشبه المسرح.

(۲) نرخ زانان: ره خنه گران (النقاد).

(*) ره گه زبازی: (الجنس sex) - وهرگپ -

(**) که سایه تی: (الشخصية) - وهرگپ -

(۳) خوی نهی: (العادة السرية).

(۴) رهنکه وهرگپ مه به سستی له م دهر پینه بی: (ذکریات مؤلمة حول الفشل في العمل الجنسي او حادثة متعلقة بالعملية الجنسية) و له م بابه ته.

ناوچه که ی خوئی^(۱) دانیش توانیدا، یا خود وه که نه وهی که له راستی هه ل بی به هوی مه ی خوار دنه وه وه، نه وه - به زوری - له پهره دهرده کردنی خراپی تافی منالییه وه پیدای بووه. چونکه، نه وه ناشکرایه، که پهره دهرده کردنی زرنگانه ی تافی منالی، هه رگیز که س به ره و نامانجی (دوور له کومه لایه تی) ناراسته ناکات.

پتویسته له ره وشتی منالی نه خویشه که بکو لریته وه، بو نه مه ی نه و کاره ساتانه ی خستوتی به سهر باری (دوور له کومه لایه تی) بدو زریته وه. هه کاتی نه وه پیک هات، ده بی نه خویشه که، یا خود په زیشکه که، که سایه تیی نه خویشه که له سهر بنچینه یه کی باوهر به خوکردن و، پشت به خویشه ستن و، ریز له خوگرتن، سهر له نوئی دروست بکاته وه به هوی تیکوشانیکی زور و، نارام و، باش تیگه یشتووه وه، نه توانی خوی بیرکردنه وه کونه کان له ره گ و ریشه وه دهر بکیشرین و، له جیتی نه وان خوی نوئی دروست له بیرکردنه وه دا، له سهر بنچینه یه کی خو ناسین و ریز له خوگرتن و، خو اگرتن، دابه زریتری.

۲- به لام نه و ترسه ی که له نه شاره زایی و تاقی نه کردنه وهی ژبان وه، پیدای ده بی، چاره که ی نه وه یه که خو مان رابه یین به و فرمانانه وه که له وه پیتش تاقیمان نه کردونه ته وه. بو هی هیه، یه که م ته قه لالا و دووهم تیکوشانمان سهر نه گرن. به لام نه وانه سهر نه گرتنیکی یه جگاری نین، له بهر نه وه ناشی لییان وهرس بین. چونکه له راستیدا، له و ریگایه به وللاوه، ریگایه کی تر نییه بو ده سته و تنی شاره زایی و کارگوزاری و نازابه تی.

پتویسته له سهرمان، هه ر ناره زوویه که له نه ندیشه ماندا بی بو پیتشان دان و به رجه سته کردنی (سهر نه که وتن) له به رجا و ماندا، بیوه ستینین. نه گهر هاتوو لووت به رزی، به شیوه یه که به ریه ست نه کری، له وانه یه توشی سهر گه ردانی و مالویرانیمان بکات. به لام نه گهر بیتو به چاکی به ریه ست بکری و به کار به یتری ده بیته هی زیکی واکه له و گوره تر نه بی. نه ندیشه ییش هه ر وایه.

نه گهر له یه که م تاقیکردنه وه ماندا، سهر نه که وتین، پتویسته نه و نه نجامه به سنگی کی فراوانه وه وهر بگرین و جاریکی تریش تاقیکردنه وه که ده ست پی بکه ینه وه: نه و فرۆکه وانه ی له یه که م فرینیا سهر ناکه وی، پتویسته جاریکی تریش بفریته وه. نه گهر واکه نه کات، به شیک له باوهرکردن به خوئی، ون نه کات. پاشه جار، بیره وه ری سهر نه که وتن،

(۱) ناوچه: مه به سستی (دوور بهر - محیط) ... لیره دا.

ترس و دلتهنگی

۳

ههروهک لهوهپیتش دیمان، دلتهنگی جوریکه له جورهکانی ترسی جیواواز. واتا ئەو ترسەیه که بهخواریی پەیدا دەبێ و هیچ هۆبەکی راستەقینە نییە له ناوچەى مرۆفدا. ترسی پەسند، ژیان ئەپاریزی و مرۆف پیتش ئەخات، ئەو فەرمانبەرەى که فرمانی دەستیشانکردنی پێ سپێراوه بۆ هاتوچۆی شەمەندەفەر، چونکه ئۆپالێ گیانی هەزارانی بەئەستۆدەیه، دیاره که ئەترسی لهوهی هەلە بکات له نیشانه پێدانداندا. ترسەکهی وای لێ ئەکات که زۆر ئاگای له خۆی بیت و هەلە ئەکات. ههروهها زۆرتربش کارگوزاری بنوێنێ. دوور نییە، ئەو ترسەى هانی بدات، که لویهلێکی میکانیکی وا دابهیتنێ، که گیان و سامانی هاتوچۆکههکانی، زۆرتەر پێ بیاریزی. ههروهها نەشتەرکاریکی (* وریایش، ههموودەم بەتەنگ ئەوهوهیه، که له ههموو پرویهکهوه، له پیشهکهیدا شارەزا ببێ، بۆ ئەمەى بیستە نەشتەرکاریکی بەناوبانگ. چونکه ئەو ترسەى ههیهتی له زرنگانەوهی ناوبانگی و ژبانی نەخۆشەکهی، پالێ پێوه دەنێ، له ریتگای پیتشکهوتن و پسیپۆرییهوه بەرپوه بچێ.

بەلام ئەگەر یهکێ لهم دووانه، رینگا بدات بەترس، پهکی دەست پیکردنی بخات و له کهلکی بخات، تا وای لێ دێ له پاشهجاردا له کۆری فرمانکردن بچیتە دەرەوه، ئەوساکه ئیمهیش، بهبێ چەندوچوون، ئەتوانین پیتی بلێین نەخۆشیی دەماری ههیه. بۆ ئەمەى لهوهپاش بچینه کۆری لیکۆلینەوهی هۆی سەر لێ تیکچوونی، نەک له فرمانهکهیدا که رەنگه پیتی بلێ پرە له تەنگوچهلهمه، بەلکو له جوری تیکچوونی ناوهوهی ژبانی تاییه تیبی دەررونییدا.

دلتهنگی بهسێ جور دەردهکهوئ: دلتهنگیی توورەیی، دلتهنگی پیش خواردنهوه، خەم. بێ گومان ئەم دابهشکردنه بابەتی پیشبینییه (**).

ئەگینا دلتهنگی باریکه له بارهکانی دەرروون، که ههربهکهیان لهووتریان جیواوازه. هههه کهسه هۆی خۆی ههیه و لهووتەر جیواوازه، بهپیتی گیروگرفتهکانیشی له کهسێکی تر جوئ

(*) نەشتەرکار = (جراح) - وەرگێت -
(**) پیشبینی = (نظریه) - وەرگێت -

بەرە بەره، له هۆشی شارراوهیدا، جینگیر دەبێ و (گری ترس) له دەررونیا دروست دەبێ. ۳- بەلام ئەو کهسهی ورووژانی دەررونی نابهجێ بهسهریدا زال دەبێ، ئەویش بهیهکیک لهو چینه دەژمبیرێ که هەندی بابەتی ژبانی گیانیان له شیبهیهکی تیکچوو و داریزودا دەردهکهوئ. (فرۆید)،^(۱) بهلایهوه وایه، که هۆی ئەم جوره ژبانە، ئەگەرپیتەوه سەر تیکچوونی کاروباری بابەتی رەگەزبازی. لهم بهشی دواپهیدا، لهم بابەتهوه زۆرتەر دەرروین.

بوختهی گوتراو:

۱- بهجۆریکی تیکرای، سێ جور له منالان نەخۆشیی ههستکردن بهکهموکورپیان تووش ئەبێ: منالی نازدار، منالی نەنگهویست، ئەو منالەى که ههست بهکهموکورپیهک دهکات له لهشیدا.

۲- منالی نازدار، تا ئەمینی بهبیرکردنهوهی منالانە و ههستی منالانەوه ئەژی. بەلام کچه (گهروه)ی نازدار، بهزۆری، بۆیهکا شوو ئەکات، که زۆری پێ نهچی بگهڕیتەوه مالی باوکی که بهنازدارپهوه تیبیدا راهاتوو.

۳- جهزبهه پێ گهیانندن و سهزهنهشتکردن و بهرپهچدانەوه، گیانی منال له کهلک ئەخات، هۆشیشی گهیرۆدهی دهستی کردهوهی نابهجێ و ترس و ههستکردن بهکهموکورپ دهکات.

۴- بههۆی تیکۆشانپێکی زۆر و ئارامگرتن و تیگه‌یشتنی باشهوه، دهتوانرێ خووه کۆنهکانی بهیرکردنهوه له رەگ و ریشهوه دهرپهینرێن. تا له جیبی ئەوان خووی نوئی بهیرکردنهوهی باش دابه‌زینرێ، لهسەر بنچینهی خۆناسین و ریز لهخۆگرتن و خۆراگرتن.

(۱) سیجمند فرۆید ۱۸۵۶ - ۱۹۳۹: پزیشک و دەرروناسیکی بهناوبانگی نەمسەیی بووه، دادهنرێ بەدامەزرینەری رییازی شیکردنهوهی دەررونی لهو زانسته‌دا، زۆریه‌ی لیکۆلینەوه‌کانی له سنووری پالنه‌ر و سۆزه نەستیه‌کاندا بووه، هه‌روا فاکتەرە سیکسیه‌کان به‌تایبه‌ت له قوناعی منالیدا.

دهبیتتهوه. له بهر ئهوه، دلتهنگی بهجۆرتیکی راستهقینه دیاری ناکرئ و نایشزانئ چۆن کار ئەکات. ئیمه هەر بنچینهکانی ئەتوانین بزانی و هۆیهکانی. هەرچی دەمینیتتهوه، پهیوهندی هیه بهنهخۆشهکان خۆبانهوه. له راستیدا، دلتهنگی توورهبی له ههموو جۆرهکانی تر، دهركهوتوتتره. (فرۆید)یش که له ههموو کەس پێشتر بهم لیکۆلینانهوه خهریک بووه، لای وایه، نهگهر ئهم بارانهی^(۱) خوارهوه له یهکێک دهبریکهون، ئهوه نیشانهیه که ئهوه کهسه تووشی دلتهنگی بووه:

۱- دل تیکچوون که له دلتهکووتیدا دهردهکهوئ.

۲- سواربوونی ههناسه.

۳- زۆر ئارهقکردنهوه، بهتایبهتی له شهودا.

۴- لهرز و لهرزین.

۵- سکچوونی له ناکاو.

۶- سهرگیژی.

۷- ترسی ناکاوی پاش له خه و پاپهڕین، ههروهک یهکێک له شاخیک بهر بووبیتته خوارهوه.

۸- کرژبوونی ماسولکه.

(سته بهل)یش ئهم بارانهی خوارهوهی دهخاته سهر:

۹- ههناسهه لکیشانی قوولی له ناکاو، که له تنگههناسهوه^(۲) پهیدا دهبئ.

۱۰- ههستکردنی ناکاو بهماندوو بوون، که جاری وایه دهگاته ئەندازهی له هۆش - خۆ - چوون.

۱۱- یشانوه و تازاری وەرگ، له گهڵ نیشانهکانی باکردن و، دهپهڕینی بای بۆگهن بهدهنگهوه.

۱۲- ژانهسهری توند و دل تیکهڵ هاتن.

۱۳- گلارایی زۆر و، جیگۆرکیتی بئ جئ، ههروهک نهخۆشهکه بئ مه بهس بهههه چوار لای خۆیدا بسوورپیتتهوه.

(۱) وهیان: ئهگهر ئهم حاله تانهی...

(۲) به لکو: ههناسه بپرکئ.

ههموو لا بپاریان له سهه ئهوه ییش داوه، که بارهکانی دلتهنگی، به زۆری، دهگهڕیتتهوه سهه جۆره ژبانیتکی خرابی میتبازی، وهک: ناژاوهی دلداری و، خۆیه ستنهوهی دلرهقانه^(۱) و شتی تر. به ههموو رهنگ، یهکتیکیش لهو هۆیانه، ژن و میتدی بی دوور له خۆشه و یستیه، له گهڵ نهنگه و یستیی هاوڕیتی ژبان. له گهڵ دلتهنگیی توورهبیدا، دلتهنگی پیش خواردهوه ییش پهیوهندی هیه. بۆ وینه: ئهوه نهخۆشه پڕ ترس و له رزه پیشان دهدهین که بازرگانیه که ی پرووی کردۆته کزی. لیکۆلینهوهی یه کهم ده ریخستوه که ترسه که ی بنچینه یه کی دروستی هیه. به لām لیکۆلینهوه یه کی قولتر ده ریخستوه که جیا بوونهوهی ژنه که ی هاتوه به بیردا، له گهڵ دهست تیکه لئ له گهڵ کچیکێ نهونه مامی په ری پروو، لهو کچانهی که له دهسگاکه ییدا فرمان ده بینن. ئنجا هاتوه دهستکاری ئهم بیرانهی کردوه و بهستووبه تهوه به سه ره نه گرتنی بازرگانیه که یه وه.

وینه یه کی تریش: هی ئهوه لاهیه که له گهڵ باوک و دایکی خۆیدا له ناو خانویه کی دیتها تیدا ده ژئ. لای کورکه، باوک و دایکه که ی پاشکه وتوو و کۆنه په راستن. له کاروباری ئاییندا گیرن. کورکه له دهست خۆی و له دهست ئهوانیش وه پڕس ده بئ و ههموو ژبانی ناو گونده که ی لئ تاریک ده بئ. به لām لیکۆلینهوه یه کی زانستی، ده ریخستوه، که ئهم دلتهنگیه ی و حه ز نه کردنه ی له ژبانی ناو گونده که و، بپزازی له ژبانی لادپیی (سووک و ریسوا)، هۆی راسته قینه یان ئهوه بووه، که زۆر به ئاواته وه بووه له شاریتکی گه وردها بژئ، ههه بۆ ئه مه ی دوور بئ له چاوی دایک و باوکه که ی و، چه ندوچوون کردنیان له گه لیا، تا ژبانیتکی (پڕ خۆشی) تر به ئاره زووی خۆی بژئ.

هه ندئ جاری وایش هیه، که پیاو له کاره ساتیک یاخود له کاروباریک بترسئ، نیشانه ی دلتهنگی پیش خوارده وه ی لئ ده رده که وئ: ئافره تیک ده ناسم هه ره له بهر ئه وه ی که پتوبست بوو به زوویی نه شته رکارییه ک له له شی خۆیدا بکات، زۆر له تنگه تا ویدا ده ژئا. هه ره کاره ساتیک له ناکاو بقه ومایه هه رچه ندئ بچووکیش بووایه، ئه وه نده زنده قی لئی ده چوو، ده یخسته شه رای مه رگه وه. له ژبانی رۆژانه ییدا، هیچی به راست و دروست نه ده زانی. له پێش چا ویدا، هیچ شتیک نه ما بوو که له پرویه کیه وه هه لئ تیا نه کرا بئ... به لای ئه وه وه، شتیک نه زانراو هه بوو، نزیک بوو پروو بدات... ئه وه ییش له بهر ئه وه بوو، که ترسی شارراوه ی ناو هۆشی، په ری بووه سه ره ئه و شتانه ی که له ده وروپشتیدا بوون.

(۱) (العلاقات القاسية).

ماوه تهوه سهر ئهوهی که چند قسه یه کیش له بابته (خه م) هوه بکه یه ن. ئەم دلته نگیه ه هردوو جوړه دلته نگیه کانی تر، زۆرتر بلاو بوته وه. به جوړیکه تیکرایی سێ شت ده بیته هۆی په یدابوونی:

۱- ترسیکی ناوه وه له قه ومانی سه رگه ردا نییه کی له ش، یان کۆمه لایه تی، یاخود ئابووری.

۲- پیش خوارده وه به هۆی دلداریه وه.

۳- له دلدا هه ستردن به گونا هباری. (۱)

به زۆری نازانین که بلتین خه مخواردنی ته ندروستی یه کی که له نیشانه کانی شارستانی تی. به هۆی داووده رمانی ئاماده کراوه وه، که له ژماره نایه ن و، خاوه نه کانیان شاره زابوون له جار دان و چاو وراو کردندا تیکرا گشت که س، تووشی نه خو شیی (خه می ته ندروستی) هاتوون، که تا ئەمیتن له دهستی بیزار ئەبن و پژگار نابن.

بروا ناکه م به هه له دا چووبین، که بلتین، ئەوه ندهی ئەم داووده رمانه خه م و ئازاریان لای مرۆف په یدا کردوه، گه لیک که متر له وه، له گه ل چاو وراوه کانی شیاندا، خه م و ئازاری نه خو شانیان لابر دووه... یه کی که له خه مه کانی تازه شیمان ئەوه یه که (به ته نگ پاراستنی روو که شه کافان) هوه یه ن. ژبانی کۆمه لایه تی، لای هه ندی که ئەوه نده به وردی و توندیه وه گیراوه، هه ر توژی که له بار ستاییه که ی بیته خواره وه، تووشی ده مار کرژی و خه موخه فه ت ئەبن. له جیاتیی ئەوه ی زۆریه ی که سان گوئی نه دهنه قسه ی ئەم و ئەو، ته نیا له ئە نده ی خو یاندا بژین و له به رهی خو یان به ولاره پی رانه کی شن، ده چن هه مو هیز و گوړیکه خو یان ده خه نه سه ر ئەوه ی بگه نه پایه ی ژبانی ئەو که سانه ی که له توانایاندا نییه بیان گه ن. ئە ی به مه نه گو ترئ تیکو شینی منالانه ی سه ر نه گرتوو، به چی بگو ترئ؟!...

چاکترین ده رمان بو ئەوانه ی که (به نده ی قسه ی گشتین) ئەوه یه که به توندیه وه و ته ی (نیتشه) یان (۲) تیکه یی ترئ، که گو توویه تی: (من وام و، هه روایش ده بم. به لام ئیوه،

(۱) (الشعور بالذنب).

(۲) نیتشه ۱۸۴۲ - ۱۹۰۰: فه یله سو فیکه ئه لمانیه، بروای به رتیبازی گۆران بووه، ده بوت: ژبان کیشه و ململانییه له سه ر مانوه، مانه وه ش بو به هیز و شیاوه کانه، ئینسانی بالاتری به لاره نامانجی سه ره کییه، نه زادی جه رمانی له لا شیاو بو، (ویستی هیز - إرادة القوة) ی له لا پوخته رتیبازی بووه.

ئە ی ئەو که سانه ی که کرده ی من په سند ناکه ن، هیچتان بو نه ماوه ته وه ئەوه نه بی که ملی خو تان بکه ن به په تدا).

(جو ن ئه رفین)، له یه کی له چیرۆکه کانی دا، باری ئابووری ئیستای، وا جوان و زیندوو انه پیشان داوه، که ده یچه سپینیتته دلمانه وه، خه م ئە گه ر له وزه به ده ر بی و جله وی بو به ر بدرئ، له توانایا هه یه، هه ندی جار، ژبان له پی او تال بکات و، گه شی و خو شیی لی بار بکات.

(تیمس)، که فه رمان به ریک بوو له یه کی له هاو به شیه کانی له نده ندا، هه موو ده م وه ها بی ری ده کرده وه: ئە گه ر رۆژیکه ی وا هاته پیشه وه و نه متوانی فرمانی تیدا بیینم؛ ناخو چیم به سه ر بی؟ گه لیک شه وی وا هه بوو، به هاواره وه له خه و رانه په ری چونکه له خه و دا ده بیینی که له فرمانه که ی ده ره یتراره و نانی براره!. هه ر ئەم خه وه یش بوو که به رۆژ رتیکای پی ده گرت. تا وای لی نه هات که به ره به ره، هه موو کارگوزاری و زی ره کی و زرنگیه کی له ده ست بچن، هۆشی نه هاته وه سه ر خو ی. رۆژیک له رۆژان، به دل گو یی له چیره یه ک بوو، هانه ی ده دا بو جه ره زه یی، ئەم قسانه ی به گو ی داده دا:

(هه سته شتی که بکه، تا گشت که س تیکه ن، که هیشتا ماویت)... بی ری له وه کرده وه که دلدار ی بکات. به لکو به هۆی دلداریه که وه چاره یه کی خو ی بکات. ئە مجاره یش، له هه ناوی دا، ده نگیکه شاررا وه به گه رمی پی گو ت: (جه ره زه یی بکه، کابرا! جه ره زه یی. خو ت خه ریک بکه به دلداریه وه...). به لام شتی که به بی ریدا هات، سه ری لی تیکدا!... له خو ی پرس ی: ناخو چیم به سه ر بی ت، ئە گه ر له فرمان ده ره یترام و ژن و مندالی شم به سه ردا که وت... ئیتر وازی له بی ره که ی خو ی هی نا و که وته ناو گیتراوی چه ندو چوونی بی ره وه که له ژوو ره تاریکه که ی نو ستنیدا یاری به هۆشی ده کرد.

دو اجار ئەوه رووی دا که ئەبوو رووی دا. (تیمس) فرمانه که ی له ده ست چوو. ئەو پاره که مه یش که کو ی کرد بووه وه، به ره به ره، خه ریک بوو له ناو بچن. تووشی نه خو شیه کی گرانی ش هات، پزیشکی وا لی کرد که بلت: زۆری پی ناچی ئە مرئ... که چی قسه که ی په زیشک، (تیمس) ی دلنیا کرد و هیمنیه کی وایشی پی به خشی که پزیشکه که ی به جگار سه رسام کرد. له به ره خو یه وه گو تی: (سو پاس بو خودا! ئیستا هه ست به دلنیا یی ئە که م!) له سێ مانگ زۆرتری پی نه چوو، گیانی به خاک سپارد.

له راستیدا، گیرکردنی هه ندی ئاره زوی مرۆفایه تی، که له لایه ن زۆر کوړ و کچی هه رزه کاره وه روو ئە دات، به تاییه تی کچان، ده بیته هۆی روودانی گه لیک جوړ گیرو گرفتی

دەروونی که وشەئى ناسراوى (خەم) ھەموویان دەگریتەوہ. یەکی لە ھەرە ئاشکرا ھۆبەکانى خەم، ئەو ھەستە شارراوہیە، کہ مرۆف ئەیکات بەتاوانبارى خۆى. ئەویش دوو جۆرە: (ھەستى ئاگادار) و، (ھەستى شارراوہ). ھەستى ئاگادار لەو تاوانەوہ پەیدا دەبێ کہ مرۆف دەمودەست کردبیتى. زۆر بەتوندى، بەئاشکرا پێوہى خەریکە، ھەموودەم لە ترس داہ: لە دەروونی و لە یاسا.

بەلام (ھەستى شارراوہ)، بەجۆرێكى تێکراپى، لەوہوہ پەیدا دەبێ کہ مرۆف لە تافى منالیدا، کردوہیەكى ناشایستەى پێچەوانەى رەوشتى گشتى و یاسای کرد بێ، ئەویش کردبیتى بەگرێبەكى دەروونی لە ھۆشى شارراوہیدا، کہ ئەتوانین پێى بلتین: (گرێبى تاوانبارى). لە گرێبى تاوانباریەوہ، دەمار گرێبەک پەیدا دەبێ، شەرووشۆرێکیش لەناو دەرووندا دەقەومى، لە رووی ئەم و ئەویشدا دەشلەژى و سەرەوتى لێ ھەلدەگیرى. بەلام چارەکردنى دلتنەنگى، بەندە بەبار و رەنگى تايبەتیی مرۆفەکەوہ. بام لە ھەردوو لاوہ سەیرى ھەموو جۆرەى گیروگرفتە کہ بکەین:

١- ئەبێ بەئاشکرا روو بکەینە ئەم راستییە: ئارەزووی دلدارى بۆبەکا بەھیزە و لە سوروشتى مرۆفدا بئەج بەست بوو، چونکہ ئارەزوویەكى گرنگە بەلاى سروسشتەوہ. پاراستنى رەگەزى مرۆف بەو سەپترراوہ.

ئەگەر ئەو ئارەزوو، لەناو دللى مرۆفدا، لە رێگەى خۆبەوہ رۆشست و لە تەمەنى پێگەبشتنیدا، گەبشتە ئامانجى خۆى کہ بریتیبە لە خۆشەویستى و جووت گرتن،^(١) لە ئەنجامدا ئەبیتە جوانترین ھێز و کاربگەرتن ھێز لەسەر زەمبندا. خۆ ئەگەر بەپێچەوانەى ئەو، لاری پى گرت و گومراھ بوو، ئەوساکە دەبیتە ھۆى لەناوچوونى لەش و ھۆش و دەروونی مرۆفەکە. ژيانى رەگەزبازى^(*) لە ھەر کەسێکدا ئاسایى و دروست بێ، بەجۆرێكى تێکراپى، گرێبى نەخۆشییى لێ پەیدا نابێ. (فرۆید)، راستە و راست، ئەم بىرەى پەسند کردوہ. ئەگەر ھاتوو ژن و مێردى - لەبەر ھەر ھۆبەک بێ - سەرى نەگرت، پێویستە مرۆف تێبکۆشى بۆ بلندکردنەوہى پایەى ئارەزووہکانى، ئەویش بەو رەنگە ئەبێ کہ ژيانى خۆى تەرخان بکات بۆ فرمانى کۆمەلایەتى، یان خوداناسى، یان لیکۆلینەوہى بابەتى بىر، جاروبارێکیش خۆى خەریک بکات بەھەندى دلخووزى تازە

بابەتى واوہ کہ بەھەموو کولى دلایەوہ ھۆگرى بێ. بەم رەنگە، مرۆف دەتوانى سەربارى ھیزی دەمارى خۆى لە شتى بلندا بەکار بەیتى و دللى خۆشى داگریتى. لە راستیدا ئەم دل دامرکاندەوہیە یەجگار گرنگ و پێویستە بۆ پاراستنى تەندروستى لەش و دەروون. چونکہ ئەو ھیزە دەمارییەى کہ بەکار ناھینى، پەنگ دەخواتەوہ لە ھۆشى شارراوہدا، بۆ ئەمەى خۆى بنوینى لە شتوہى نەخۆشییەکانى دەماردا.

لە فەلەستیندا دوو گۆم ھەبە: گۆمى (تەبەریبە) و (زرى مەبیت). ئاوى تەبەریبە، پرە لە ماسى. کەنارەکانیشى شین بوون بەسەوہ. بەلام ئاوى زرى مەبیت، ئەوہندە سوپرە، نە گیانلەبەر لەناویدا دەژى، نە سەوہیش لە کەنارەکانیدا ئەروى.

ھۆى ئەمەیش ئەوہبە، کہ گۆمى تەبەریبە، ھەر ئاوى رووبارەکان لە خۆیدا کۆ ناکاتەوہ، ھەرەھا بەھۆى ئەو جۆگایانەبشەوہ کہ لى دەبیتەوہ، ئاوەکانى بلاو ئەکاتەوہ و روونى و شىرنىبى خۆشى ئەپارێزى.

بەلام زرى مەبیت وا نیبە. ئەم ئاوى رووبارەکان لە خۆیدا کۆ ئەکاتەوہ، بەلام ھىچ جۆگایەكى نیبە، ئەو ئاوانەى لێوہ بچیتە دەرەوہ. مەگەر بەھۆى گەرمایى رۆژوہ بىتە ھەلم و بچن بەئاسماندا. لەبەر ئەوہ ئاوەکان تىیدا رانەوہستن خۆیکەبشيان لە ئەندازەبەدەر دەبێ.

بەواتایەكى تر، وەک بلتین گۆمى تەبەریبە دللى خۆى دادەمرکیتیتەوہ و زرى (مەبیت)یش دانامرکیتیتەوہ.

ئەمە دەبیتە نمونەبەک بۆ مرۆفیش، چونکہ ئەو کەسەى زۆرجار ئەم رستانە دووبارە بکاتەوہ و بلت: (ژيان واتای تیا نیبە)، (ھەموو خۆشى و ئارەزوویەکم لە دەست چوہ) (ھىچى و نەماوہتەوہ کہ شایانى ئەوہ بێ، پیاو خۆى بۆ ماندوو بکات و پێوہى خەرىک بى)، خۆ پىشان دەدات، کہ کەسایەتیبەکەى وەک زرى مەبیتى لێ ھاتوہ، لە ناوچە و سروسشتەوہ ھیز کۆ دەکاتەوہ، بەلام لە شتوہى کار و فرمانى کۆمەلایەتى، یاخود چالاکیبەكى تازە بابەتدا، ئەو ھیزانە ناگەریتیتەوہ داوہ. بەلام لەو جىیانەدا کہ ناتوانین بزاین سەرچاوہ و رازى دلتنەنگى لە کوپوہیە، (بۆ ھەبە، ئەو دەمار گرێبە، لە ناسازى لەشەوہ روو بدات)، پێویستە پرس بەپزىشکى (دەروون شیکەرەوہ) بکەین.

پێویستە، بزوتنەرەکانى گیان و خواست و ئارەزووہکانى، لە بنچینەوہ پاک بکرتنەوہ، لە زەھرى تەزووانە کہ بەسەریانەوہ کۆبوونەتەوہ. ھەر کاتى پاکژکردنەوہى گیان تەواو بوو، نەخۆشەکە تەندروستى ھۆش و گیان و لەشى دەست دەکەوتتەوہ.

(١) جووت گرتن: راستتر = ژنھێنان یا شووکردن.

(*) ژيانى رەگەزبازى = (الحیاء الجنسیه) - وەرگێ -

۲- له ههمووی باشتتر ئهوهیه، بۆ پاراستنی تهندروستیمان بچینه لای پزیشک و به پیتی نامۆژگاریی ئه و بجوولییینهوه. ئه گهر دواى ئه وهیش، ههر به دلته نگی ماینه وه، ئه وه وا ئه گه ییتی که دلته نگییه که مان په یه وندی به نه خویشی له شمانه وه نییه، به لکو به نه خویشی گیانمانه وهیه.

ئه وه نامۆژگارییه کی ناشیبانه به که به یه کتیک بلتی واز له خه مخواردن بهینه. کهس نییه که به ئاره زووی خۆی خه م بخوات. کهس هه ز ناکات به خه موخه فه ته وه بتلیته وه. به لام خه مباره کان بۆیه که به و په نگه ده ژین، چونکه له بنچینه ی دهر وونبانداندا گرتیه کی ترس نیتراوه. هۆشی ناشکرایان هه سستی پێ ناکات. بۆی هه به ئاگیان له پشیتویى ناو دهر وون و دلایان هه بێ، به لام ناو تیرن روویه رووی ئه م پشیتوییه بوه ستن.

نامۆژگارییه کی بێ فه ر ئه بوو، ئه گهر یه کتیک به (ماکییش خان) ی (*) بگوتایه واز له خه موخه فه تته بهینه. چونکه له دهر وونیا زۆرانبازییه که هه بوو له ناوه ند هۆش و بیر ه وه ریی ئه وه ییدا که هاویه ش بوو له که تنیتی گه وره دا. ئه وهیش ناچێ به هۆشدا که ئافره تیتکی وهک ئه و بکه ویتته ئاسایشی دل و ئارامی گیانه وه، تا به ههر جوړیک بێ، له و زۆرانبازییه پزگاری نه بێ. هه روه ها، هه رچه ند زۆرانبازییه کی نه ییتی له هۆشی شارراوه دا په ییدا بێ، واتا زۆرانبازیی ناوه ند په وشتی بلند و ئاره زوویه ک له ئاره زووه کان، یاخود له ناوه ند ئه و فرمانه ی که به پیتویستی ده زانین بیکه یین و ئه وه ی که ده ترسین له ئه نجامی، بێ گومان، له و کاتانه دا خه موخه فه ت روومان تی ئه کات.

پوخته ی وتراو:

۱- نه خویشی ده مارکزی (هستیریا)، له هه موو جوړه کانی دلته نگی دیارتره. ئه مبهیش به زۆری ئه گه پیته وه سه ر جوړه ژبانیتکی پر هه له ی دلدارى.

۲- بۆی هه یه دلته نگی له ئاره زوویه کی په نگ خواردووی واوه په ییدا بێی که جیگۆرکیی بێ کرا بێ.

۳- مه به به دیلی بیروباوه ری گشتی. ئه م دیلییه، سامناکترین خه می ناسراوی ئه م چه ر خه یه.

۴- ئه گهر نه خویشی دلته نگی، به پاککردنه وه ی گیانی چاره بکری، تهندروستی هۆش و له شی ده ست ئه که ویتته وه.

(*) ماکییش خان: ئافره تیتکی ناوداری یه کتیک له چیرۆکه کانی شکسپیره، ههر به و ناوه وه - وه رگپیر -

ترسی تاییه تیبی بێ هاوتایا

۴

زانایانی دهر وون ده لێن له ههر ده که سیتک، یه کتیک ترسی تاییه تیبی بێ هاوتای هه یه. دلته نگی، که بریتییه له هه سستیکی نابه جی و هه یچ هۆیه کی ناشکرای بۆ نادۆزرتیه وه؛ ترسی تاییه تیبی بێ هاوتایه، هۆیه که ی له ناو ناوچه ی نه خویشه که دا یه. به لام ئه و که سه یاخود ئه و شته ی که له م نه خویشیه دا، ئه بپتته هۆی ترس په ییدا کردن له دلێ نه خویشه که دا، نابپتته هۆی ترس په ییدا کردن له دلێ ئه و که سانه دا که ئاسایین.

ئه وه زانراوه که هه ندی کهس له بینینی مشک و پشیله ئه ترسن. که چی مرۆقی ئاسایی له و جوړه گیانله به رانه، نه سل ئه کهن، نه ئه ترسن. ترسی تاییه تیبی بێ هاوتای دوو جوړه: (دوودلی) و (ناچاری). ترسی تاییه تیبی بێ هاوتای دوودلی، ئه و ترسانه ده گرتیه وه که به ندن به جیگا و شتومه ک و بیر ه وه ری له شه وه.

ترس له جیگایش دوو جوړه:

ترس له شوینه داخراوه کان: وهک چوخمی ریگای ئاسن و ژوور و جیی لاسایی کردنه وه.

ترس له شوینه کراوه کان: وهک شه قام و زری... هتد.

زانای گه وره (ماکدۆگه ل)^(۱) له مامۆستا (ریقه رز) وه، نمونه یه ک له ترسی شوینه داخراوه کان ده گپرتیه وه، که زۆر به روونی کارتیکردنی بیر و یادکردنه وه و هه سستی په نگ خواردوومان پیشان ده دا که له بنچینه دا ده چنه وه سه ر تافی منالی. وا ئه و وینه یه به ته و اوه تی پیشان ده ده یین، چونکه گرنگ و تازه با به ته: پزیشکیتک هه بوو، ته مه نی له سی و یه ک سالییدا بوو، هه رچه ند له جیگایه کی ته نگه به ردا خۆی بدیا یه، هه سستی به دلته نگی و بێ سه ره تی ده کرد، جاری وایش هه بوو، ترسی لی ئه نیشست. ئه م خووه ی له منالییه وه گرتیوو. له پیتیدا وای ئه زانی که ئه وه شتیکى ئاسایییه. به ته نشت ئه مه ب شه وه، نه خویشی توور په یی تووش بوو بوو، هه راسی پێ هه لگرتیوو، هه روه ها زمانیشی ئه گبیرا و

(۱) مه کدۆگال Me Dougall (۱۸۷۱ - ۱۹۳۸) زانای دهر وونناسی سکۆتلهندی، خاوه نی ریتیازی دهر وونناسی (نزوعی) که سه ر به قوتابخانه ی (الغرضیه) یه که (مه به ست) ده کاته به ره تیک بۆ هه لسه وکه وته کان و ریتما ییکردنیان؛ جا ههر هه لسه وکه وتی له گیانه وه ریکه وه (ئینسان بێ یا گیاندارى دی) ده رچێ بۆ مه به سستیکی دیاریکراوه و ئه نجامدانى (غهره زیکه).

وای لئ ده کرد سه روگوتیلاکی قسه بشکیتنی. که شهر هه لگیرسا، که وته کۆری جه نکه وه، له وئ فرمانی ده بیینی، نه بوو زۆریه ی کاتی خۆی له ژوو ریکی دارینه ی تهنگ و ته سکا رابویری. جا چونکه به وه زۆر تهنگه تاو بوو بوو، که دلئ تهنگ ده بوو، جاروبار به شه و ده چوو ده ره وه، به ناو چال (خندق) که ی تیبدا بوو، نه گه را و ده هات و ده چوو. ئیستا که تازه تیگه یشتوو، که دلته نگبونه که ی له جیگای داخراوا، نیشانه یه کی نه خوشییه. ترس، به جۆریکی وا چوو بوو دلپه وه، خه و باری لئ کرد بوو، که خه ویشی بدیایه، هه ر له شه پروشۆردا بوو، له شی ته واو تیکچوو بوو برستی برا بوو، سه ر ئیشه له کۆلی نه ده بوو وه.

مامۆستا (پیشه رز)، لئی خواست که به رسته یه ک خه وه کانی خۆی پیشان بدات و تیکۆشینیکیش ده ست یئ بکات بۆ ئه مه ی نه و بیره وه ریبه کۆنانه ی که په یوه ندییان به و خه وانه وه هه یه، بیاندۆزیتته وه. زۆری یئ نه چوو له تیکۆشینه که یدا، کاتیک که بییری له یه کیتک له خه وه کانی خۆی ده کرده وه، کاره ساتیکی ته مه نی چوار سالانی خۆی بییر که وه ته وه، که له کاتی لیکۆلینه وه که مه تره خه مانه که ی ده روونی خۆیدا، نه وه ی به بییردا نه هاتبوو.

کاره ساته که ییش نه وه بوو، که جاریکیان چوو بوو لای بازرگانیکی نزیک به مالمی خۆیان. کابرا کۆنه فرۆش بوو. خووی وا گرتبوو، هه رچه ند منالیک شتیکه به نرخه ی بۆ بگوتیزابه وه، نیو پیتسی یئ نه به خشی.

وا رپک که وت جاریکیان که منال بوو کۆنه یه کی دۆزیبه وه و بردی بۆ خانووی بازرگانه پییره که. له دالانیکی تهنگ و تاریکه وه بردیانه لای. له وسه ری دالانه که وه سه گیکه ی بچکۆله ی قژ درتزی^(۱) گوئ شوژی لئ بوو. که به خشیسه که ی له کابرای بازرگان وهرگرت، هاته ده ره وه، بۆ نه و ده رگایه نه گه را که لیوه ی پرواته ده ره وه بۆ سه ر شه قامه که. به لām له توانیدا نه بوو ده رگا که بکاته وه. سه گه که ده ستی کرد به وه رپن به لām وه رپنه که ی وا بوو ترسیکی کاریکه ری خسته دلپه وه. پاش نه وه، رۆژان و مانگان و سالان تپه رپن. مناله که کاره ساته که ی له بییر چوو وه. به لām رۆژتیکیان نه و کاره ساته ی بییرکه وته وه. که چی، هه ره وک نه وسای منالی، - که به ناو دالانه تهنگ و تاریکه که دا نه رۆیش و شوین پیتی خۆی ده دۆزیبه وه، پاشان وه رپنی سه گه دلره که ی گوئ لئ نه بوو ده یترساند، تا وای لئ

(۱) راستتر: تووک درتزی، تیسکن.

هات نه دیده و تیرا سه ر به مالمی کابرای پییره بازرگاندا بکات - هه ستی به ترس و له رز ده کرد. نه م کاره ساته بوو، که بوو بووه هۆی ترسی (پزیشکه نه خوش) که له جیگای داخراو. به لām له و کاته وه نه م کاره ساته ی بییرکه وته وه - که هۆگری هه موو هه ستیکی بوو بوو - ترسه که ی شکا و به و نه ندازه یه نه ما. نه و ی له م وینه یه دا سه رنجمان نه بی رابکیشی، نه وه یه که پیاره که خۆی له ژوو ره تهنگه که دا دی، نه و هه ستانه ی بزوا که به سترا بوون به کاره ساتیکی قه و ماو له ته مه نی منالییدا، به لām هۆشه ئاشکرا که ی نه وه ی به ته وا وه تی له بییر چوو بووه وه. به لām که هۆشه وریا که ی (ئاشکرا که ی) په یی به په یوه ندیی نه و کاره ساته کۆنه و نه م ترسی ئیستایه ی برد، ترسه که ی شکا و نه و هیز و هه ره ته ی نه ما.

مامۆستا (سته که ل) ییش وینه یه کی شه ننگمان له بابه ت (ترس له جیگای کراوه) وه پیشان ده دات:

لیره دا، پیاییکی که له گه تی له شولار جوانی، به هیز و هه ره ت ده بیینن، ته مه نی له بیست سالی تپه ر ناکات. به لām ترسیکی یه جگار گه وه ری لئ ده نیشی که جیگای کراوه ده بیینی. له هه ر شوینیکی کراوه دا بوه ستی، ده ست ده کات به له رزین، هیچ هیزیک نیبه له سه ر زه میندا، که دلنای بکات و به ته نیایی تیبیا پروات.

له لیکۆلینه وه دا ده رکه وته وه، که باوک و دایکی هه ژار بوون. نه ویش به زه یی پتیاندا هاتۆته وه. له کانی دلپه وه ویستویتی بیانخاته خوشگوزه رانییه وه. هه ره ها له لیکۆلینه وه دا ده رکه وته وه، که جاریکیان به بییریا هاتوو، چه ند هه زار دیناریک بیچری و ده ربازی بکات له گه ل خۆی بۆ نه وه پری زه مین.

دلته نگیسه که ی له وه وه په یدا بووه، که ئاره زووی هه راکردنی بۆ نه مه ریکا به سامانیکی گه وره وه، نه هاتۆته دی و له دلایا په نگی خوار دۆته وه. جیگای کراوه ی وا دوور که تا چاو بر بکات فراوان بی، بییری هه راکردن بۆ نه مه ریکا ی ده خاته وه بییر. بییری هه راکردنیش بۆ نه مه ریکا به و نه نجامه سزا به خشه وه، که دوور نیبه ته وشی خۆی و خیزانی بیی، ترس نه خاته دلپه وه و له رزیش ده خاته له شه به له دوای هه موو نه خوشییه کی (دوودلی) و (ناچاری) یه وه دوو راستی هه یه. یه کیکیان نه وه تا به هۆی به ره سه تکردنی بییره وه روو بدات. یه کیکیشیان نه وه تا به هۆی بییره وه ری هه ستی واوه رووی دابی که لیبان بترسی و بسله میتته وه. (ماکدۆگه ل) ده لئ: هه موو ترسیک له ترسه تایه تیبیه بی هاوتاکان، تیکرا به هه ستی گونا هبارییه وه به ستراونه ته وه. به لām نه و ترسانه ی که به ستراون به شتومه که وه، له

ژماره نایهن، چونکه بۆی ههیه، هه موو شتییک بپیتته هۆی ترساندنی ئەو نهخۆشانهی که بهم دهردهوه گرفتارن. زۆرجاری وا ههیه، ئەو شتانه بی وهین، نازاریان لی ناوه شیتته وه. کهچی له راستیدا، زۆر کهس به نهخۆشیی دوودلییه وه گیرۆده بوون، ههر شتیکیان چاو پی بکهوی لپی دهرسن.

ئهم ترسی دوودلییه، وهک یهک بلاو بۆته وه له ناو هه موو چینی کدا. (جیمس شا) له شیر ده ترسا و که دهیدی سامی لی دهنیشت. له و تاهه نگانهدا که بۆ سوارچاکه کان دهیانگیترا، به درێژی کاتی تاهه ننگه کان چاوی خۆی دهنوقاند، دهستی شی به ئاشکرا ده له رزی. هه موو کهس دهیزانی له کاتی گرمه گرمی هه وه تریشقه دا له شی (یولیوس قه یسه ر) ده له رزی. په نای دهرده به ر نزیکتترین ژوور له کۆشکه کهیدا، سه ری خۆی به که ولتیکی ئەستور ده پیچا، بۆ ئەمه ی له دهنگی گرمه گرمی هه وه تریشقه ی ئاسمان پرگاری بی.

که (ئیراسموس) ماسی چاو پی ده که وت داده چله کا. به لام (پاسکال) له هه زار و یه ک شت ده ترسا.

(فریدریکی گه وره) یش، قینی زۆری له هه موو کراسیتی تازه هه لده سا.

زانای گه وره (نیوتن) له ئاو ده ترسا. ئەویش سهیره ترسیک بوو. مه گه ر ترسی (مۆزار) وهک هی ئەو سهیر بوو بی، که وهک له ش دروستییک چۆن له گه رتییک راده کات، مۆزاریش ئاوه ها که دهنگی (بۆریه) ده هاته به رگۆی هه رای ده کرد.

(شۆننهۆر)، که چاوی به گوتیزان یاخود چه قۆ ده که وت له رزی لی ده هات.

که چی (کارلایل)، تا ما، نه بیوترا پی بنیته ناو دوکانییکه وه. ئەم نرخ زانی وێژه بییه، که هاوتای نه بوو له لیکنۆلینه وه ی ژیان و کرده وه ی دلیراندا، له خاوه ن دوکانیکی ساکار ده ترسا.

به لام (ئه دگار ئالن پۆو، شۆپان و، شۆپین) له تاریکی ده ترسان.

مایه وه سه ر (مۆپاسان)، ئەویش که دهرگای ددی به جارێ زهنده قی ده چوو.

ئەو ترسانه ی که به ندن به بیروه له هه موو لایه کا هه ن بۆ ئەوانه ی له زانستی خۆناسین ده کۆلنه وه، بابه تیکی تاسوقن. به هه زاران کهس هه ن، بوونه ته دیلی ترسیکی سه ر؛ ده ترسن له وه ی تووشی شیتی ببن. ئەو جۆره ترسه تاییه تییه بی هاوتایانه، بریتین له دهرپینیکی نابه جیتی ئەو هه ست و بیروه ری و ئاره زوو و ئاوانباریانه ی که له ناو جه رگی

هۆشی شارراوه دا گیل ده خۆن^(۱) و به یه ک داده دن، بۆ ئەمه ی هۆشی وریا، هه ندیک له چاوتیپینه تونده که ی کهم بکاته وه. لیره دا وا چاکه، یاسا ناسراوه که ی هۆش بخوتینه وه، که ده لی: ئەو که سه ی له دزینی سامانی که سیتی تر خۆی نا پارێزی، پروای به کهس نییه، ههر که سیتی دی وا ده زانی وهک خۆی^(۲) دزی ده کات خۆی له ژياندا، رووی کرد بپیتته کۆی، وای داده نی که که سانی تریش روویان کردۆته ئەوی. ئەو ترسه بی هاوتایانه ی که په یوه ندییان به له شه وه هه یه له هینه کانی پیتشو که متر بلاو نه بوونه ته وه. له گه ل ئەو هیشدا که پزیشک به هه موو هپزیکیه وه به نه خۆشه که ده لی، هپچ ئەندامیکی تیک نه چوو، ده بی نیته نه خۆشه که ههر له سه ر باوه ری خۆی ده روات که تووشی شیرپه نج، یان نه خۆشی دل، یاخود تیکچوونی ورگ بووه... زۆرجاری وایش هه یه، هۆشی شارراوه، نیشانه ی په سند بۆ نه خۆشییه کان پیشان ده دات، بۆ ئەمه ی ترسه نابه جیکه به درۆ نه که ویتته وه. به ته نشت نه خۆشی دوودلییه وه، ههر وهک ئەنجامیکی خۆی، نه خۆشی ناچار ی دهرده که وی. ئەو جیا وازییه ی له ناوه ند ئەم دوو جۆره ترسه دا هه یه و پتویسته بگوتی، ئەوه یه که نه خۆشی دوولتی ههستی پی ده کری، به لام نه خۆشی ناچار ی له شپوه ی کرده وه و فرماندا دهرده که وی. له نه خۆشی دوولیدا، ترس تاییه تییه و له ناوه وه یه. به لام له نه خۆشی ناچاریدا، ترسه که ده جپته شپوه یه کی نیشانه گه رییه وه، له کرده وه و فرمانی کدا دهرته که وی. جاری وا هه یه، له نه خۆشی دوولیدا، پشیله یاخود چه قۆ ده بیته نیشانه ی بزواندی ههستی ترسان. به لام له نه خۆشی ناچاریدا، مرۆف خۆی، نیشانه ی تاییه تی خۆی دروست ده کات.

هۆیه کانی نه خۆشی ناچار ی کۆمه له یه کی گه وره له بابه ت و شتومه ک و کاروبار ده گرتته وه. له وانه ی گرفتاری ئەم نه خۆشییه بوون، هی وا هه یه که به پتویستی ده زانی له کۆچکردندا له سه ر کورسییه کی دیاردی کراو، به شپوه یه کی دیاردی کراو، له ناو ته خته ره وانیتی دیاردی کراو دا دابنیشی. هی وایش هه یه که له خۆرشتیکی دیاردی کراو، به شپوه یه کی دیاردی کراو، له کاتیکی دیاردی کراو دا نه بی ناخوا.

هه ندیکیش هه یه، که له شپوه ی دووباره کردنه وه دا، تووشی نه خۆشی ناچار ی بوون. ئەوانه هه تا ده میتن هه ریبه ک جۆره فرمان ده بینن. هی وایان هه یه تا ده گاته وه مالی هه رچی

(۱) یان: په نگ ده خۆنه وه ...

(۲) وا ده زانی ههر که سیتی دی وهک خۆی...

ستوونیتیکی کاره‌بایی پین ده‌گات دهستی لئ ده‌خشینی، هی وایشیان هه‌یه، په‌یتا په‌یتا پاره‌کانی ناو باخه‌لی ده‌ژمیریتیه‌وه... ئەو نه‌خۆشانه‌یش که به‌پیتویستی ده‌زانن نازاری په‌کیتک بدن، هه‌ر که‌سیتک بئ به‌هه‌ر شیتویه‌ک بئ، که‌م نین. یاخود ئەو ئافره‌تانه‌ی که به‌پیتویستی ده‌زانن، فرمانه‌کانیان، چ له‌ مالدا بئ، چ له‌ ده‌سگادا، به‌شیتویه‌کی دامه‌زراو که خوویان پیتوه‌گرتوه، بیکه‌ن به‌بئ گۆرین و راستکردنه‌وه، که‌م نین. نه‌خۆشیی دوودلی و کردنی ناچاری، هه‌روه‌ک له‌مه‌پیش دیمان، بریتین له‌ تۆله‌ی شتیک ئاره‌زوومان کردوه، یاخود بیرمان لئ کردۆتوه، به‌لام له‌گه‌ل ده‌روونی تایبه‌تیی خۆماندا نه‌سازاوه. مرۆقه‌که، ئەو ئاره‌زووی له‌ دلایه‌یه، ئەو بیره‌ خراپه‌ی له‌ مێشکیایه، ده‌ریان نابری و له‌ناو هۆشی شارراوه‌یدا گلپان ده‌داته‌وه. به‌لام له‌به‌ر هێز و هه‌ره‌تیان، له‌ناو جه‌رگی ده‌رووندا ده‌ترسین و هه‌موو ده‌مه‌ ته‌کان ده‌ده‌نه‌ خۆیان، که‌ له‌ شیتوه‌ی (ترسی بئ هاوتا) دا خۆیان ده‌برین. له‌ کاتی چاره‌کردنی ئەم جوړه‌ نه‌خۆشیا نه‌دا، په‌که‌م شت که پیتویسته به‌جئ به‌ئین، ئەوه‌یه که ره‌گ و ریشه‌ی هه‌ره‌ قوولی ئەم گیروگرفته‌ بدۆزیتیه‌وه. ره‌نگه‌ ئەمه‌ گران بێته‌ ده‌ست، بۆ ئەو هۆشانه‌ی که خوویان نه‌گرتی به‌لیکۆلینه‌وه‌ی کاروباری خۆناسینه‌وه، یان بۆ ئەو که‌سانه‌ی که خاوه‌نی چاوتییه‌کی باش و لئ وردبوونه‌وه‌یه‌کی ناو ده‌روون نه‌ین. به‌لام زانای خۆناسینی شاره‌زا، ده‌توانی له‌ په‌که‌م بینینه‌وه‌ هۆیه‌ شارراوه‌کانی پشت (کرده‌وه - ناچاری) په‌کان بخوینیتیه‌وه‌ ده‌توانی کردوه‌ نیشانه‌گه‌ره‌کان لیک بداته‌وه‌ به‌واتای خۆناسین. ده‌توانی به‌هۆی ریتجه‌ تازه‌کانی زانستی خۆناسینه‌وه، وه‌ک قسه‌کردنی به‌ره‌للا، لیکدانه‌وه‌ی خه‌و، نوواندن موگناتیسی، راستیی ئەو راز و نیازانه‌ بدۆزیتیه‌وه، که له‌ دلی نه‌خۆشی دوودلدايه.

ئه‌وانه‌ی که دووچاری نه‌خۆشی دوودلی، یاخود نه‌خۆشی ناچاری بوون، ئامۆزگارییان ده‌که‌م که بچنه‌ لای په‌زیشکیکی خۆناسینی شاره‌زا. هه‌تاکو گرتی دلی شارراوه، له‌ دل ده‌رنه‌کری، یاخود به‌ره‌للا نه‌کری، هه‌ر ئامۆزگارییه‌ک هه‌یه‌ له‌ جیهاندا، بۆ به‌هیزکردنی بریاردان و ئەندیشه‌، بدرئ به‌گوتی نه‌خۆشدا، سه‌دی سه‌د به‌فیرۆ ده‌روا. چونکه‌ هۆی پشیتویی نه‌خۆشه‌که ئەو گرتیه‌یه. به‌لام که‌ په‌که‌ی له‌و دوو شته‌ کرا و، هه‌ر که‌ند و کۆسپیتیکیش له‌ ریتگی چاکبوونه‌وه‌دا هه‌بوو، لاپرا، ئنجا هۆش له‌ خۆیه‌وه و به‌شیتویه‌کی ئاسایی له‌ ریتگی خۆیه‌وه ده‌روا. به‌لام ده‌بئ ئەوه‌یشمان له‌بیر نه‌چئ، که بۆی هه‌یه‌ هۆی نه‌خۆشیی (دوودلی) و (ناچاری)، په‌یوه‌ندی نه‌بئ به‌گرتیه‌کی ده‌روونی شارراوه‌ی ته‌مه‌نی منالییه‌وه. جاری وا هه‌یه‌ له‌وه‌وه‌ په‌یدا ده‌بئ، که له‌ ژياندا شتیکي وا روو بدات

مرۆف ئاراسته‌ی کرده‌وه‌ی خراپ و ناپه‌سند بکات، مرۆقه‌که‌یش نه‌یه‌وی بیکات، نه‌یشتوانی له‌ ره‌گ و ریشه‌ ده‌ربیتنی. زاناکانی زانستی خۆناسین، هه‌موو له‌سه‌ر ئەو باوه‌ره‌ن، که چاره‌ی ئەم جوړه‌ نه‌خۆشیا نه، له‌ ده‌ست نه‌خۆشه‌که، خۆیدايه.

بوخته‌ی گوتراو:

- ۱- ترسی تایبه‌تیی جیاواز، بریتیی له‌ به‌ری بی‌په‌نگ خواروو له‌ هۆشی شارراوه‌دا.
- ۲- نه‌خۆشیی (دوودلی) و (ناچاری) که ناویان ده‌رکردوه‌ له‌ناو هه‌موو جوړه‌ نه‌خۆشیا نه‌کانی ترسی تایبه‌تیی جیاوازا، بریتین له‌ کرده‌وه‌یه‌کی منالانه‌ که ناشین له‌ ده‌ست پیاو بوه‌شیتنه‌وه.
- ۳- ره‌گ و ریشه‌ی هه‌ره‌ قوولی گیروگرفته‌که‌ت، به‌بئ وه‌ستان، به‌هۆی په‌زیشکیکی ده‌رووناسه‌وه‌ بدۆزه‌ره‌وه.

ترس و بئ باکی

۵

له‌ به‌شه‌کانی پینشوودا له‌ ترسی بئ هاوتا یاخود ترسی جیاوازه‌وه‌ ده‌دوان. هه‌رچه‌نده‌ زاناکانی خۆناسین، وایان داناوه‌ که له‌ هه‌ر ده‌ که‌سیتک، په‌کیتک هه‌یه‌ تووشی ترسیکی بئ هاوتا بوو بئ به‌لام له‌ لایه‌کی تریشه‌وه، گومان نابین، که زۆری وا هه‌ن، ترسیان تووش ده‌بئ، به‌لام ناتوانین به‌ترسی بئ هاوتایان دابینین. له‌ راستیدا، ئەوانه‌ تووشی سامیتکی هه‌مووده‌می بوون، له‌ کۆلیان نابیتنه‌وه، هه‌مووده‌م وا هه‌ست پئ ده‌که‌ن، که له‌ناکاو شتیکیان به‌سه‌ردا دئ. ئەم ترسانه‌ - به‌جوړتیکي تیکرایی لای ئافره‌ت - بریتین له‌ ئاره‌زووی په‌نگ خواروووی له‌ ری لادا و،^(۱) که‌چی - لای هه‌مووان - بریتین له‌ جوړتیکي په‌شیمانی، یاخود ده‌روون نازاری. جیتی سه‌رسورمان نییه، که بلتین ئەم جوړه‌ هه‌ستکردن به‌ (نا - دل - نیا) بی^(۲) و که‌موکوورپی یا زۆرجاری وا هه‌یه‌ له‌ سروشتی شارستانیتیی ناشی و دل‌ره‌قی تازه‌وه‌ په‌یدا ده‌بئ.

ژیان بۆ زۆر که‌س وای لئ هاوتوه، که زۆر گران و پر له‌ گیروگرفت بئ. هه‌ر رووکه‌شیتک

(۱) (الرغبة المكبوتة المنحرفة).

(۲) (القلق، عدم الشعور بالأطمئنان).

له رووکه شه کانی بگری، ده بیته ته نگوچه له مه بۆ که سایه تیبی مرۆقی دلناسک، که هه موو ده له وه دایه بیر له کرده وهی خۆی و، له بیرو باوه پری ئەم و ئەو، دهر باره ی کرده وه کانی خۆی، بکاته وه.

مرۆقی نوێ، پیتویسته له سه ری، خۆی گران رابگری له ناو کۆمه لایه تیدا.^(۱) له وه زۆر ده ترسی که شتی که له مه ندی و گرانییه که ی که م بیته وه. بیجگه له وه، هه موو ده م چاوی بریوه ته خۆی، له وه ده ترسی که تووشی نه خو شیییه ک بیت، له وه ده ترسی که ئەو سه روسا مه نه ی به سالان بۆی کۆپۆته وه، به هه له یه کی ویل له ده ستی بجی.

له بهر ئەوه یه، که پیاوی ئەم رۆژه، له ژیر مۆته که ی ترسی که نه یینیدا ده ژی، وا ده زانی هه موو ده می که پر له ئاشووبه، هه روه ها شمشیری که نادیار بیه راست کرا وه ته وه به سه ر ته پلای سه ربه وه. له م رۆژانه دا خو یندمانه وه، که چۆن پیاوی که توانیوه تی چاره سه ری خۆی له م ته نگوچه له مه نه دا بکات. جا له بهر ئەوه ی به چاوی که تیگه یشتووانه وه سه یری روو داوی ژبانی خۆی ده کرد و، حه زی ئە کرد گیرو گرفت له سه ر شپوه ی لیکدانه وه و شیکردنه وه، چاره بکات، بریاری دا، که ترسه کانی خۆی بخاته سه ر قاقه ز، بۆ ئە مه ی به شینه یی و بی ده نگیه وه لیبان ورد بیته وه و نرخیکی راسته قینه یان بۆ دا بنی. له سه ره تای رسته که وه، ئەو کاره ساته سامنا که گه وراهی نووسی که له هه یچه، له قه ومانیان ده ترسا و زۆر جار ده بوونه هۆی نه خو ش خستی، که چی رۆژگار وای ده رخست که نه قه ومان. وای دانا، که ئەم ترسانه به لای که مه وه ۴۰٪ رسته که ده گرنه وه. پاش ئەوه، ئەو بریارانه ی خۆی نووسییه وه که له وه پیتش دابوونی، که چی ئیستا ناتوانی هه یچیان جیه جی بکات. ده ترسا له وه ی له پیره وییه کانی دا هه له ی کرد بی، یا خود له جیه جی کردنیاندا، که سه رنجی دا، ۳۰٪ پشپوی دلی له مانه وه یه.

له سیته م کۆمه له دا، هه موو جو ره ترسه کانی خۆی ژمارد، وه ک ترسی تووشبوونی نه خو شی و، روو دانی نابووتی و، می شیک تیک چوون و، پر نه کردنه وه ی جیگای ئەو فرمانانه ی که پیتی سپی تراون... هتد. ئەوه یش ۱۲٪ رسته که ی گرت وه.

ئەم خه موخه فانه یشی له بیر نه چوو بووه وه که په یوه ندیبان هه بوو به منداله کانی خۆی و هاو پیکانییه وه، ئەوه یش ۱۰٪ رسته که ی گرت وه.

ئنجا له دامپنی رسته که دا، ئەو خه مانه ی ژمارد که بنچینه به کی راسته قینه یان هه بوو.

(۱) له ناو کۆمه له دا.

که سه رنجی دا، سه ری سووما، چونکه به هه موویان له ۸٪ رسته که پتر نه بوون...! ئیمرۆ که، زانایانی خو ناسین په ی به وه ده بن، که ئایینی راسته قینه، زۆر کار ده کاته دل و ده روونی پیاو و ئافره ت، خو راکرتن و باوه ر به خو کړدن پکی وایان پت به خشی، که به رگه ی سه ختی ژبان و، تیری به ختی نا هه موار بگرن. بیرو باوه ر پیک هه یه، رۆژ به رۆژ په ره ده سین، ئەوه یش ئەوه یه که زۆر له ده مارگرتی که له م سه رده مه دا بلاوه، هۆیه که ی ئەوه یه که مرۆف باوه رپان به خودا نه ماوه، هه روه ها باوه رپشیان به خو بان و دراوسیکانیان نه ماوه، له بهر ئەوه که تووشی گیرو گرفت پکی گرنگ دین، چونکه بی پشتیوان، هه یچیان بۆ نامینیتته وه ئەوه نه بی که له ژبان هه را بکه ن له ریکای مه ی خو اردنه وه و به نگ کیشان و خو کوشتن و شیتیه وه. زانای گه وره (یونگ)^(۱) له نوو سراوه که ی دوایییدا به ناوی: (مرۆقی نوێ به داوی گیاندا ده گه ری)، ده لی: (له ناو ئەو هه موو نه خو شانه دا، که گه یشتوونه ته دووم نیوه ی ژبانیان)^(۲) - وانا ئەوانه ی که له ته مه نی سی و پیتج سالی و به ره و ژووردان - به کیک نادۆزیتته وه که گیرو گرفته که ی له دوایییدا نه چیتته وه سه ر گه ران به داوی راپه رینیتی ئایینی وادا که هه موو لایه کی گیانی ئاسووده بکات. (منیش به هه موو بیرو باوه ر پیکمه وه، ده توانم بلیم، که هه ر کامیکیان بگری نه خو شیه که ی له وه وه یه که ئەوه ی ئایینه زیندوو هکان له هه موو سه رده می کدا به ده سته ی خو بان به خشیوه، لیبی ون بووه، هه روه ها هه یچ کامیکیشیان به ته واوه تی له نه خو شیییه که ی چاک نه بوته وه، تا به ته واوه تی ئەوی له به خشی ئایینه که ی له ده ستی چوو، ده ستی که وتیته وه.)

هه روه ها پزیشک (هادفیلد)، زانای خو ناسینی ناوداری له نده نیش، که گه لیک سالی به تاقیکردنه وه له پزیشکایه تیبی خو ناسیندا به خت کرد، گه یشته ئەنجام پکی وه ها، که ده لی: (زۆر جار تیکۆشام که نه خو شه ده مارکزه کان به وه چاک بکه مه وه، که هه ستی دلناییی و باوه ر به خو کړدن به خه مه دلنانه وه، به لام سه ری نه گرت. دوا جار که نیاز به خشی نه کانم به ست به بروا کردن به خودا وه، نه خو شه کان ده ستیان کرد به بوو ژانه وه و ته ندروستیان ده ست که وته وه.)

(خوداناسی)، زۆر پیتویسته، بۆ ئە مه ی بگری به قه لغان پیک به رامبه ر ئەو (ترس) هی که ئالاوه له گیانی مرۆقه وه. چونکه مرۆف که له ژبان ترسا، چ هیتیک هه یه له سه ر زه میندا،

(۱) کارل گۆستاف یونگ ۱۸۷۵ - ۱۹۶۱ له شاری (بال) ی سویره له دایک بووه، به کیکه له دامه زرتنه رانی ریبازی شیکردنه وه ی ده روونی، زۆریه ی راو بوو چو نه کانی فرۆیدی له لا په سند بوو.

(۲) مه به ستی: نیوه ی دوومه ی ته مه نیان...

که بتوانی ترسه که ی بکات به ئازایی و خۆراگرتن؟ له راستیدا زانستی خۆناسین هیچمان پیشان نادات، هه له نه بی. نه خۆشیش که پی بنی له بی دهسه لاتی خۆی له یارمه تیدانی خۆیدا، کهم روو نادات. چونکه ئه گهر وا نه بووایه، بهم په رنگه ره نجه رۆ و بی هیوا نه ده مایه وه. له راستیدا ههست به که موکوو پیکردن و نه بوونی ئاسایشی دهروونی، نه خۆشبییه کی گشتییه هه موو که سیکێ گرتۆته وه ئه مه قسه ی پزیشک (ئه دلهر) ه که ئه لئ: هه موو که سی وای لی دئ، که هه مووده م، پیوستی به هیزیکێ ژوو روو بییت یارمه تیی بدات له گوزه رانی ژیاندا. جیهان بو ئه و که سه یه که هۆگری ئه و هیزه بییت، ئه وه یه که بهختیاری ئه کات!

پوخته ی گوتراو:

- ۱- له سروشتی شارستانییی نوێی ناشیماندا، شتی وا هه یه که ههستی نادلیایی و که موکوو پیکر بخته ناو دلێ زۆر که سه وه.
- ۲- ئه گهر ژماره ی خه مه کانت بگاته سه د، باوه رت بیی که ژماره ی ئه و خه مانه ی که له سه ر بنچینه یه کی راستی دامه زرا بن له ده تیپه ر ناکهن.
- ۳- باوه رکردن به خودا، چاکترین قه لغانه که به کار به یترێ به رامبه ر ئه و ترسه ی که له گیانی مرۆف ئالا وه.

ئامۆژگاری بو ترسنۆکه کان

- ۱- برۆا مه که، ترس شتیکی ده ره وه ی روو خینه ر بی. بزانه که ترس له هیچ کوئییه کدا نییه له هۆشی خۆندا نه بی. ئه ویش بریتییه له ده ربرینی ههستی خۆت به رامبه ر به و راستییه ی که روویدا وه.
- ۲- برۆا مه که بتوانیت به بی ماندوو بوون خۆت له و ترسه نه یینیانه رزگار بکه ییت که له ته مه نی منالیت تووشت بوون. بزانه که ترسه کانی ئیستات له تاریکی و نه زانراوی،^(۱) هیچ نین ئه وه نه بی که له ئه نجامی نیاز به خشینه کانی منالیی خراپ و ئه و کاره ساتانه دا پهیدا بوون که له هۆشی شاررا وه تدا جیگیر بوون.
- ۳- برۆا مه که، بهشت هه ر سه ر نه که وتن بی،^(۲) چونکه جارێک دوو جار

(۱) واته: نادیار (مجهول).

(۲) ئه م رسته یه به عه ره بی ئاوا بووه: (لا تصدق بان هناک شیئاً اسمھ الفشل).

سه ر نه که وتوویت، به هۆی باوه ر به خۆ نه کردنته وه که له په ره ده کردنی خراپی منالیته وه تووشت هاتوه. برۆات وا بی، که وه ک پیاویکی تیگه یشتوو، ده توانیت په ووشتی هۆشت راست بکه یته وه، هه ره ها له ژیانیشدا به جۆریکی نازایانه ی وا ببزویته وه، که بتوانیت به سه ر هه موو ترس و گیروگرفتی کدا زال بییت.

۴- برۆا مه که، که دلته نگه ی په یه ندیی به ده مه ره کانه وه هه بی و بتوانی له ریگه ی پزیشکایه تییه وه چاره بکری. برۆات وا بی، که دلته نگه ی نیشانه ی ئه وه یه شتیکی یان کاروباریک هه یه و لیبی ده ترسی، یاخود له شتیه ی ژیانندا هه له یه ک هه یه و پیوستی به چاره کردنیکی ده موده ستی هه یه.

۵- برۆا مه که، نه خۆشیی دوودلی و ناچاری، که موکوو پیکر بن له باوک و دایکته وه بو ت مابنه وه، برۆات وا بی، که هه رچۆنیکی بن، بریتین له ده ربرینی ههستیکی دهروونی له باتی سه رزه نشت کردنیکی نه یینی^(۱) ده رباره ی تاوانباریی، یان گونا هتیک که له وه پیشت کردووتن، یاخود له باتی ئاره زوو یه کی به دخوانه که له دلندا ده بزوو نه وه.

۶- برۆا مه که، هه مووده م ده بی سه رگه ردانی دهستی ترس بییت. یان نه توانیت له خۆت به ولا وه یارمه تی له که سیک و ره بریت.

برۆات وا بی، که له پشت هیزی خۆته وه، هیزیکی تریش هه یه، که به هۆی باوه رکردن به و هیزه وه، به ملیۆن پیاو و ژن، ئارامی گیان و خۆراگرتیان دهست که وتوه.

ته واو بوو

۱۹۶۳-۱۲-۲۵

(۱) (عقدة الشعور بالذنب).

زانستی خۆناسین دەبیتە رابەرت

نووسەری: ریچینالد وایلد

خاوەنی نووسراوانی «تەندروستی و نەخۆشی و زانستی خۆناسین» و «خۆدانا سین لە چاوی زانستی خۆناسینەوه» و هی تر^(۱)

* دەتەوێ خۆت بناسیت؟

* دەتەوێ لە ژبانی رۆژانە تدا کەلک لە زانستی خۆناسین وەرگیریت؟

* دەتەوێ بزانی هۆشی شاراو چۆن دەکەوتتە گەر؟

* بە پەرۆشەوهیت ژبانیکی خوشی وا رابووێت کە شایانی خۆت بێ؟

* بە تەنگەوهیت کە سایەتییەکی ناوازه بۆ خۆت بهێنیتە بوون؟

* ئەگەر ئەمانەت دەوێ ئەم نووسراوه، تا دەتوانیت خۆتێنەرەوه.

پێشەکی

بێگومان هەموومان حەز بەوه ئەکەین کە کامەرانتەر و ئازاتر و پایەبەلندترمان لێ بیت. زانستی خۆناسین، لە توانایییدا هەیه بەمانخاتە سەر ئەو رێگایە کە بەمانگەتییێ بەو ئامانجانەمان.

کەسایەتی لە شەو و رۆژتیکدا دروست نابێ.

کەواتە بۆ ئەمە دەروونییکی شایستە بۆ خۆمان بهێنینه بەرھەم، پێویستە خاوەن ئارام و نیازتییکی بەهێز بێن. چونکە زانستی دەروونی، خۆشی لە توانایییدا نییە کە بەکەلکی پیاویک بیت، سەرساردی یان بیکارەیی بەسەریدا زال بووێت.

بەلام ئەگەر ئێمە لەوانە بێن کە هەرگیز وەرپس نابن و کۆل نادەن و تا پێیان بکری تاقیکردنەوه کانیان دووبارە بکەنەوه، بێگومان کەلکیکی زۆر لە دۆزراوەکانی زانستی دەروونیی ئەم چەرخە وەرەگرن. ئەم دەستکردە گرانیمان فێر بکات، دەستکردی دەروونی بایەخدار و بەنرخ. هەرۆهە دەبێتوانی لە ژبانی سەرلێشیواوی رزگارمان بکات. ئەوهی

(۱) ئەم بابەتە لە گۆفاری «رۆشنییری نوێ» دا بلاوکراوەتەوه: ژ (۹۳) حوزەیرانی ۱۹۸۲ دەزگای رۆشنییری و بلاوکردنەوهی کوردی - بەغدا.

زانستی خۆناسین لەباریدا هەیه بیکات، تیکۆشاوم لەم نووسراوه بچکۆلەیهدا پیشانی بدەم.

ئەوه کردەوه بەکی گەوره و دلکیشکەرە، کە بیەوی دەروونیک دا بە زرتینی و کەسایەتییەک دروست بکات لەسەر زەویدا هیچ فرمانتیک لەوه ناوازهتر نییە!... هیچ شتیکیش لەوه بەکەلک و فەرتر نییە!... چونکە کەس نییە بتوانی دەروونت لێ داگیر بکات. بۆی هەیه سامانت لە دەست بچێ، بەهۆی مردن یاخود دوورکەوتنەوه، دۆستەکانت لە دەست بچێ، بەهۆی مردن یاخود دوورکەوتنەوه، بۆی هەیه کە بەدوای ناوبانگدا بگەرێت، خۆت لێ بشاریتەوه، تەنانەت تەندروستیش هەتا سەر بۆت نەمێنیتەوه.

لەراستیدا. ئەمانە هەموویان، تا ئەندازەیهکی گەوره، رۆژگار و کارەساتی ژبانی کاربان تی دەکەن.

بەلام هەر کامیک لە ئێمە بگرت، دەتوانیت دەروونیک پەرۆهردە بکات هیچ کارەساتیکی رۆژگاریش نییە کە بتوانی ئەم دەروونەمان لێ جیا بکاتەوه. دەروون تەنیا سامانیکە کە بەکەس داگیر ناکرێت، لە توانایشماندا هەیه کە تا سەرۆمەرگ خەمی بخۆین و پەرۆهردە بکەین و گەشە یی بکەین:

هەر ئەمەندەیش نییە. بەلکو ئەم رەنج و تەقەللایه کە بۆ بەرھەمەییانی دەروونییکی شایستە بەمرۆف، بەخت دەکرین، لەباریاندا هەیه کە ژبان تا دوایی بەرازانندەوه یی و ناوازهیییەوه بیاریزن. هەتا کو ئێمە لەو کۆری خەباتەدا بێن، لە وەرپسبون و گێژەووێژی و هەناسەساردی لە ژبان، بەدوور دەبێن.

لە دوو هەزار و چەند سەد سالیک لەمەوپێشەوه، لە یۆنانستانی کۆند، [سۆکرات] چەند وشەیهکی بەدەمدا هاتوو، ئەوپەری ژیری و پەند و ئامۆزگاریی مرۆفایەتی تیدا پیشان داوه:

«نامەوی هیچ بکەم ئەوه نەبێ، کە بەگەوره و بچووکتانەوه بتانگێرم بەجیهاندا، بۆ ئەمە ییخەمە میتشکتانەوه کە لە پێش ئەمە یییر لە لەشتان و سامانتان بکەنەوه. خەمی گیانتان بخۆن کە بیگەییینە ئەوپەری بلندی».

لەپاش سێ سەد سال، پیاویکی گەورەتر لە [سۆکرات]، ئەم پرسە یی لە هاوتەمەنەکانی خۆی دەکرد:

«مرۆف چیبی بۆ دەمێنیتەوه، ئەگەر بۆی هەلکەوت هەموو جیهانی دەست بکەوی، بەلام دەروونی بدۆرتینی؟».

دەستوورەکانی دەروون، لە شەڕ و ئاشتیدا وەک یەکن. کاروباری دەمدەمی نایانگۆڕی. هەر ئەوەندە هەیه کە شەڕ، زۆرتر پتوویستی بەهەندی کردووە هەیه کە لەم نووسراوەدا پتیشنیازکراون، وەک: نازایەتی و، مەندی و، بەرگەگرتن و، چاوپۆشین و، یارمەتی و گەمەیی بلتد و کردووەی تر...

بەو رێگایانەیی پیشانمان داو، ئەگەر بۆ کاتی ئاشتی پەسندین، بێگومان بۆ کاتی شەڕ پەسندتر و باوەخدارترن. چ لە کاتی شەڕدا، چ لە کاتی ئاشتیدا، ئێمە دەبێ بۆ ئەوە تیبکۆشین کە کەسایەتیمان رۆژ بەرۆژ لە بلتدیوونەودا بێ. ئەمە فرمانی سەرشانمانە، بەرامبەر خۆمان، پتیش ئەمەیی بێتە فرمانی بەرامبەر کەسانی تر. جا ئەگەر ئەم نووسراوە بچکۆلەیه، بتوانی یارمەتی ئەو خۆپەندەوارانەیی خۆی بدات، کە رەنج دەدەن بۆ ژینتیکی بلتدتر و بەکەلک تر، خاوەنەکەیی پاداشتیکی وای دەست دەکەوێ کە لە بەشی خۆی زۆرتر بێ.

زانستی خۆناسین (گۆن و نوێی)

۱

زانستی خۆناسین، زانستیکی زۆر کۆنە، لەگەڵ ئەمەیشدا بەزانستیکی زۆر نوێیش دادەنرێ. ئەو، لەلایە کەووە، ئەوەندە مرۆف کۆنە. لەلایەکی تریشەو، نوێیە وەک تازەیی رادیۆ، یاخود ئەو فرۆکانەیی کە لە کاتی کدا چوار سەد میل دەبێ، ئەویش لەبەرئەوێ، کە زانستی خۆناسین، بریتییە لە لیکۆلینەوێ هۆش. لەمەیشەو تێدەگەین، کە زانستی خۆناسین، بریتییە لە تیکۆشینتیکی بۆ چوونە ئەودو لەشی مرۆفەو، بۆ ئەمەیی لە هەندی شت تی بگەین، وەک: بێر و ئارەزوو و خۆش و بێرەوێ و هەست.

لەویدا هیچ گومان نییە، کە مرۆف هەر لە سەرەتای پەیدا بوونەو لەم سەر زەوییدا، تا ئەندازەیهکی گەورە، دەروونی بوو.

چونکە هۆش - پەسندی ناکات، کە تا ماوێهکی درێژ مابیتەو و تی نەکۆشای، لە خۆی و ئەو کەسانەیی لەناویاندا ژیاو، تی نەگات.

ئەو کابرایە بۆچ وای کرد؟ ئەو بۆچ وای نەکرد؟ سەبارەت بەچییە ئەم پیاو لە هیچ روویەکەو لەو پیاو ناگات؟ من بۆچی ئەم فرمانە دەبینم، کەچی هەموو دەم وام دەوێ فرمانیکی تر بکەم؟

ئەم پرسە و هەزاران پرسێ تر، دەبێ لە سەرەتای مرۆفایەتییهو هاتبەنە میشتکی مرۆفەو. جا چونکە ئەم پرسیارانەیان لە خۆیان کردووە و تیکۆشاون وەرانیان بۆ بدۆزێ، ئەو مرۆفانە بە (زانستی دەروون) -خاوەن دێن. ئەلێ، ئەوانە لە زانستی دەروونیان دەکۆلێیەو، پتیش لەمەیی کە گۆییان لە زانستی دەروون بوو.

ئەم پرسیارانە کە لە سەرەتادا، کال و نەکۆلیو دەرەدەو، چەشنی هەموو پرسیارتیکی مرۆفایەتی کە تازە دەست پێ دەکات، زۆری پتینەچوو، وردە وردە، چوونە شتوویەکی رووناکتر و دیاریکراوترەو.

تەنانەت لە کاتی (ئەرەستوو)یشەو، کە لە یۆنانستانی کۆندا دەژیا لە ناوێندا سالەکانی (۳۸۴ پتیش زاین و ۳۲۲ پتیش زاین)دا، زانستی خۆناسین وای لیتاتبوو کە بەبابەتیکی لە بابەتەکانی لیکۆلراوێ تەواو دا بێ. لەو سایشەو تا ئیستا راستی پەرستەکان بێر لەو دەکەنەو کە هۆش چییە و چۆن فرمان دەبینی؟.

بەلام زانستی خۆناسینی باو، کە هەندی پتیی دەلێن زانستی خۆناسینی نوێ، تەمەنی لە (۵۵) سال تیبێر ناکات، چونکە لە نزیک سالی ۱۸۹۰دا دامەزرا.

بۆ ئەمەیی جیاوازی ناوێند خۆناسینی کۆن و زانستی خۆناسینی نوێ تی بگەین، پتیبستە بێتەو بێرمان کە تا پەنجا سالی لەمەوپتیش، زانستی خۆناسین بریتی بوو لە بابەتیکی لەو بابەتەو کە راستی پەرستەکان خۆیان پتووە خەریک دەکرد. واتا لەسەر کورسییهو لێی دەکۆلرایەو.

ئەویش بەو جۆرە بوو، کە خاوەن بێرەکان لەناو کورسییهکانیاندا نوقووم دەبوون، بۆ ئەوێ باش وردبینەو لە کار و فرمانی هۆش و رەوشتی هۆش، تا ئەوێ بۆیان دەدۆزرایەو بێنووسن، ئەم تیکۆشانەیان بۆ ئەمەبوو کە (دەستوورەکانی هۆش) دا بپێژن.

ئەم لیکۆلینەو، وردە، پچرپچرە، کە مرۆف لە هۆشی خۆیدا دەیکا، پتیی دەلێن (لیۆردیوونەوێ دەروونی).

پتیشیان، لەم رێگایەو رۆیشتن لە دۆزینەوێ چەند راستییەکی بەنرخدا سەرکەوتن. بەلام زانستی خۆناسینی نوێ، لەو کاتەو دەستی پتیکرد کە رۆشنبیرەکان دەستیان کرد بەوازیلێتانی لیکۆلینەوێ سەر کورسی، پاش ئەمەیی بۆیان دەرکەوت کە زانستی خۆناسین تا لەسەر ئەم پتیرەوییه کۆنە پروات، هیوا ناکرێ زۆر پتیش بکەوێ.

گۆتیان: «ئەگەر تۆ بتهوێ لیکۆلینەو بکەیت لە فرمانی ئەندامانی لەشی مرۆفدا،

ناچیتته سهر کورسییه کی گهرمونهرم و هیچی تر نه کهیت. به لکو دهچیتته جیگایه کی تاقیکردنه وه، یاخود ژووریککی نه شته رکارییه وه. دیسانه وه، نه گر بته وی لیکۆلینه وه به کهیت له گه وه ره کانی کیمیا دا، ناچیت، ته نیا دهست به کهیت به بیرلیکردنه وه به کی ورد. به لکو دهست ده کهیت به به کارهیتانی لووله کانی تاقیکردنه وه و ته رازووه کان و بابه ته کانی تر. که واته له لیکۆلینه وه «زانستی خۆناسین» یشدا، بۆچ نه م جوړه لیکۆلینه وه زانستیانه به کارنه هینین، که له سهر بنچینه ی تاقیکردنه وه دامه زراون؟

جا له و کاته دا بوو که زانستی خۆناسینی نوئ له دایک بوو. له م کوړه دا، دوو ناوی گه وره دهرده که ون و دهرده وشیننه وه، که تا سهر نه وه مان بیرده خه نه وه که چۆن له ریچکه ی راستی په رستی و زانستی خۆناسینی کۆن لایان داوه. به کیکیان ناوی (ویلهم ماکس وندیت) ه که له نه لمانیا دا دهرکه و توه. نه ویتیریشیان ناوی (ولیه م جیمس) ه که له نه مه ریکا دا دهرکه و توه.

له ساله کانی دواایی سده ی نۆزده هه مه دا، (وندیت)، به که م شوینی تاقیکردنه وه ی دهروونیی له نه لمانیا دا دامه زراوند، که تاقانه بوو له هه موو جیهاندا. پاش نه و (ولیه م جیمس) یش له نه مه ریکا دا (شوین تاقیکردنه وه) به کی دهروونی تری دامه زراوند. ئیتر لیره وه بوو، که زانستی خۆناسینی نوئی تاقیکراوه، ریگای بۆ روژن بووه وه.

سییه م ناوی گه وره یش، که پیوسته بیر بخریته وه له کاتی لیدوواندا له بابه ت زانستی خۆناسینی نوئیه، (سیگمۆند فروید) ه له دانیشتوانی شاری (قیانا)، که له دهرگای پزیشکایه تییه وه چوو ناو په رستگای دهروونیه وه. له سالی ۱۸۹۰ د پسرپۆریکی تازه پیگه یشتوو بوو له دهماردا، نه یکو لیبیه وه له که لویه لی دهماردا و له چۆنیتی فرمانکردنی دهماردا، نه م لیکۆلینه وه یه، زوو به زوو گه یان دییه نه نجامیتک، پوخته که ی نه وه بوو که که لویه لی دهمار، په نگه به هۆی هۆشه وه کاری تی بکری. هیشتا سده ی نۆزده هه م نه رابوو وه، (فروید) دهستی کرد به بلا و کردنه وه ی نووسراوه کانی که له بابه ت (هۆشی شاراه) و (شیکردنه وه ی دهروون) وه دهروران، که به هۆی نه وه له دایکبوونی کاره ساتیکی گه وره ی تر له کاره ساته کانی زانستی خۆناسینی نوئ، روویدا.

زانستی دهروونیی نوئ، له په نجا ساله که ی دواایدا، توانی چهند هه نگاوکی نازایانه بنی. چهند شوینیکی تاقیکردنه وه ی دهروونی له گه لیک زانستگادا کرانه وه له نه وروپا و نه مه ریکا و روژه لاتی دووردا، له چین و ژاپونیا دا.

نه م زانستی خۆناسینی نوئییه، ئیمرو، کارده کاته ژبانی مرۆفایه تی، له زۆر لاره. چیرۆک و چیرۆکی لاساییه کانی ره نگا وره نگ کردوه، په روره ده کردنی نوئی ناراسته کردوه، هه روه ها هوروزمیشی برده ته ناو خانووی پزیشکایه تییه وه.

لیکۆلینه وه کانی زانستی خۆناسین، گه لیک ستوونی روژنامه و گوشاره کانی پر کردو ته وه، به هه زاران نو سراو له سهر بابه ته کانی زانستی خۆناسین، به گه لیک زمان نو سراونه ته وه. زۆر له گیروگرفته کانی مرۆفایه تی روژن کردو ته وه. یارمه تی زۆر که سانیشی داوه که له خۆیان و له که سانی تریش باشتر تیگهن.

له به شه کانی تری نه م نو سراوه بچو که دا، تیده کوشین هه ندی له دۆزراوه کانی ناوازی نه م زانسته، به روژنی پیشان بدهین. نه م دۆزراوانه، زۆرتر به که لکی پیاو و ژنی ناسایی دین، نه و که سانه ی که له ژبانی روژنه یاندا به دوا ی ناموژگاری و ری پیشاندان و پشتیوانیدا ده گه رین.

پوخته ی گوتراو:

- ۱- زانستی خۆناسین نه وه نده ی مرۆف کۆنه. چونکه نه و تیگوشینه دهنوینی که نامانجی تیگه یشتنی هۆشه، هۆشی مرۆقه که خۆی و هۆشی هاو خوتینه کانی.
- ۲- زانستی خۆناسین، تا چهند سهد سالیکیش له شیوه ی لیوردبوونه وه ی دهروونیدا خۆی پیشان دا، بریتی بوو له لقیکی راستی په رستی.
- ۳- زانستی خۆناسینی نوئ خۆی بو نه وه ده کوتی که دهروون له ریگای تاقیکردنه وه و کرده وه لیکۆلینه وه ی تیدا بکات. جیی تاقیکردنه وه و که لویه لی دهروونی به کارده هینن. لیوردبوونه وه ی دهروونی ته نیا به شیک بچو که له پیرویه که یدا.
- ۴- زانستی دهروونیی نوئ، ئیمرو له په روره ده کردنی مندال و پزیشکایه تی و ژماره یه کی زۆر له زانسته کانی تر دا به کارده هینن. روژناییه کی به هیتیشی داوه به سهر ره وشتی مرۆف و هانه دهرانی نه و ره وشته دا.

تا چ ئەندازەيەك زىندوويت؟

۲

ژيانى ھۆش سى پۈۈى ھەيە: زانىبارى و دەروون و ويستان، ئىمە لەم بەشەدا لە بابەت پۈۈى زانىبارى ژيانى ھۆشەو دەدەۋىن.

زاناكانى دەروون، مەبەستىيان لەم واژەيە، ئەو واتايەي نىيە كە ناسراۋە. زۆرتەر مەبەستىيان لە «ورىيى» يە. ئەويش لەبەرئەۋەيە كە لە ھەر دەمىكدا، ئاۋر بەدەينەۋە بەملاۋ بەۋلاي خۆماندا، دەبىنن شتومەك و كاروبار، چروپر كۆپۈنەتەۋە. ئەۋانەيش وريايى و سەرنجدانىيان دەۋى لىمان.

ديارە نووستوۋ ياخود بى ھۆش، زۆر ئاگان لە خۆيان نىيە. ھەزارۈيەك شت دەبىنن لە كۆرپىدا، ياخود بىيەن يان سەرنجى لى بەن، باكيان نىيە و خۆيانى پىۋە خەرىك ناكەن. ئەۋانەي گىژوۋىژىش، تىكرا بەبەشىكى زۆر كەمى ژيانەۋە نەبى خۆيان خەرىك ناكەن. لەۋەيشدا ھىچ گومان نىيە كە بەشى كەسىكى ئاسايى لەۋانە ھەموويان، زۆرتەر لە بەشى كەسىكى گىژوۋىژ، لەگەل ئەۋەيشدا تەنبا ئاگاي لە بەشىكى زۆر كەمى ژيان ھەيە، لەو شتانەي كە پىۋىستە سەرنجيان لى بدرى و وريان و، خوتن لە دەماريان دايە، پر بەپرى جامەكەيان، لە دەستى ژيان مەي ۋەردەگرن و دەپنۆش. ژيانى ئەو جۆرە كەسانە، پىتتەرە، جىھانى ئەۋانە دەۋلەمەندترە. ئەۋانە، تا ئەۋەپرى تواناييان، خۆشى لە ژيانىكى تازە و ناۋازە دەبىنن.

ئىمەيش پىۋىستە ئەۋە بزانيان كە جىھان بۆ ھەموۋ لايەك ھەر ئەۋ جىھانەيە. ھەر ئەۋ جىھانەيە كە بۆ نوستوۋ و، گىژوۋىژى نازىرەك و، مەۋقى ئاسايى و، بلىمەت و ھەلگەۋتۈۋى تىگەيشتوۋ لە واتاي ژيان، ۋەك يەك خۆي دەردەخات.

جىھان نىيە كە دەگۆرئى. بەلكو ئەۋ كەسانەن كە ھەريەكە بەجۆرئىك سەپرى جىھان دەكەن و تىي دەگەن... جا لىرەۋە ئەم راستىيە گرنگە دەروونىيەمان بۆ دەردەكەۋى:

«جىھانى ئىمە بەۋ چەشەنە دەبى كە خۆمان دروستى دەكەين. ئەويش بەندە بەدەۋلەمەندىي ھۆش و كارگوزارى ھۆشەۋە. ئىمە ئەۋە دەبىنن كە لە توانايىماندا ھەيە بىنن».

زۆريەي ئىمە، لە توانيدا ھەيە، زۆرتەر بىتتە خاۋەنى زىرەكى و كارگوزارى. خەرىكە خۆت تاقي بگەرەۋە:

بىرەكەرەۋە لە يەكئىك لە دۆستە خۆشەۋىستەكانت. چاۋەكانى رەنگيان چۆنە؟

قزى سەرى بەلاي راستدا دەشكىنپتتەۋە، يان بەلاي چەپدا؟

بەزۆرى دەستەسپەكەي لە كام گىرفاندا دادەنى؟

مىلپىچەكانى بەزۆرى رەنگيان چۆنە؟

ئەگەر توانىت ئەم پرسانە، بەئاسانى ۋەرام بەدەيتەۋە، لە دانگى ئەۋ چىنە دەژمىرئىت كە لە ھەموۋ چىنئىك ورياتر و پرژىنترن. بەلام زۆر لە خويىندەۋارانى ئەم نووسراۋە، لە توانايىياندا نىيە ئەۋ ۋەرامە بەدەنەۋە. لەلايەكى تىشەۋە، سەرنج بەدە لە مەۋقى خاۋەن دلخواست. چ جىھانىكى چروپرە جىھانەكەي، كاتى كە شتىك يان كاروبارىك. پەيۋەندىي دەبىت بەمەبەسەكەي، ياخود بەدلخوازەكەيەۋە!...

ئەۋ شاگردەي دللى چوۋبىت بەفەرئۇكدا دەتوانى ھەر لە دوورەۋە، جۆرى فرۆكەكەت پى بلى.

ئەۋ پىۋەيش پەپۈۋەي ھەموۋ رەنگ كۆدەكاتەۋە، لەراستىدا خۆي فرى دەداتە جىھانىكى پر سەرسوپمان و ئارەزوۋەۋە، كە دەرگانى، لە زۆريەي ئىمە داخراۋن.

ئەمەيش راستىيەكى گرنكى ترە دەبلىم: ئەۋ دوۋ خاۋەن دلخوازە و، ھەموۋ ئەۋ كەسانەي كە بەگەرمى خەرىكى فرمانى خويانن، بەكۆششىكى وريايانەي كەم، توانىويانە ئەم زانىبارىيە دەست خويان بخەن. بى ئەۋەي بەقەمچى لە خويان بەدەن، چۈنەتە ناۋ جىھانىكى فراۋانترەۋە. لەراستىدا زانىبارىيەكەيان، بەھۆي ئارەزوۋ و چەشەكردنەۋە، دەستكەۋتۈۋە. كەۋاتە چاكتىر رىگا بۆ كۆكردنەۋەي زانىبارى، ياخود شارەزابوون لە بابەتتىكدا ئەۋەيە: كە دللت بخەيتە سەر ئەۋ بابەتە.

ورىايىيەكەت بخەرە ژىر چنگى ئارەزوۋى دللتەۋە، بۆت دەردەكەۋى كە زانىبارىيەكەت بەئاسانتر دەست دەكەۋى. ديارە ۋا چاكتەرە كە ئەۋ ئارەزوۋە سروشتى بى و نزيك بى، بەلام لە ھەندى جاردا، ئەندىشەيى و دوور نەبى، نابى.

ئەۋ شاگردەي كە بەزۆر فىئىرى كردار (افعال)ى زمانى يۆنانى دەكرى، كە دوورن لە ئەندازەي گشتىيەۋە، بۆي دەردەكەۋى كە گرانە بۆي، بتوانى خۆششىيەكى دەمودەستى، لەۋ ۋتە و واژە گران و گرئدارانە ۋەربگرئ.

بەلام ئەگەر توانى شەنگوشۋخىي يۆنانستانى كۆن بەپىنپتەۋە بەرچاۋى خۆي و، ئەۋەيش بەپىنپتەۋە يادى، كە ئەم زمانە، رۆژئىك لە رۆژان، زمانى (سوكرات، ئەفلاتون و،

ئەسكەندەر) بوو، گەرموگورپىيەكى نوئى دەچىتتە خوئىيەو بەرامبەر فرمانەكى، كە بەھۆى ئەوئو رەنج و تەقەلاكى لادەگورئى و دەبىتتە ئارەزوو بەجى ھىنان و لەو تەنگوچەلەمەيەش كە تىدايەتى خوئى وەرەگرئى. دەشتوانئى پىشەى دواروژئى خوئى بەھىتتە پىش چاوى خوئى و، شارەزابوون لە رىزمانى زمانى يونانيدا، بەھەنگاوئىكى تازە دابئى بۆ پىشكەوتنى لەو پىشەيەدا. جا لەم ئەنجامە دوورانەو ئەو واتايانە دەست خوئى بخات، كە بىخەينە سەر ئەو بىرەى كە ئەو فرمانەى ماموستاكانى بەزۆر داويانە بەسەريدا، فرمانىكى بەكەلكى وايە، كە ئەو ھەلەدەگرئى خوئى تىدا ماندوو بكات.

جا ئەم ھۆبە دەستكردانه، ھەرچونئىك بن دەستوورەكە ئاسانە بۆ تىگەيشتن: كە ئەگەر بىتو بەگيانئىكى پر ئارەزووى و خوئەويستىيەو دەست بكەين بەژيان، ژيان بەلامانەو: فراوانتر و پىر پىتتر و بەنرختر دەبى.

تەنانەت ئەو فرمانەيش كە گيان لە خوئى وەرەس دەكەن، دەتوانئى بەم شىوئە باربان سووك بكرئى...

لەبىرت نەچىت، ھەرگىز، كە خوئىت جىھانى خوئى دروست دەكەيت. ئەو جىھانەيش كە تىيدا دەژىت ھەر ئەو جىھانەيە كە خوئى بۆ خوئىت ھەلبىژاردووە. گەلىك ياسا بلاوئوئو ھەناو مرؤقاىە تىدا بەمەبەستى بلندكردەوئى خووى وربايى و ناسككردەوئى. چەند جورئىك پىشنىيازىش دانرا بۆ مەشقكردن بەبىرەوئى، بۆ ئەمەى بەھىز بى و قال بى. بەلام زۆر لەو مەشقانە دەستكردن، دوورن لە سروسشەو. چاك ھەر ئەوئەيە كە مرؤف خووى خوئى لە رىگايەكى سروسشەيەو بەھىز بكات بەھۆى ئەو كەرەستانەيشەو بىكات كە لەبەردەستىايە.

ئەرى تۆ شەرمەن و دلناسك و گوشەگىرى؟ وا دەست پى بكة كە خەمخۆرىيەكى تازەى مرؤقاىەتى بخوئىت. بام ئەم خەمخۆرىيە تازەيەت، ھەر بۆ مرؤقاىەتى بىت. تىبگە لە شىوئەى ژيانىان، لە بەرگ و پۆشەنىيان، لە جورئى گفوتگوئيان، لەو بابەتانەى كە ھەز دەكەن لىيان بدوئىن، لەو رىگايانەى كە دەيانگرن بۆ چارەكردنئى ئەم بابەت و ئەو بابەت. بەلام ئەوانەت كە كرد، بەو چاوەوئە سەريان مەكە، كە رەشىن بى و تەنيا بۆ دۆزىنەوئى ھەلە و نەنگى و كەموكوروى بگەرتى بەلكو ھەر بۆ ئەوئەى كە خوئى لە مرؤقاىەتى بىنى، بەواتايەكى تر، مرؤقاىەتى بگە بەبابەتىكى خوئى بۆ خوئى، دلئ پى بكرىتەو، ھەرئەو چەند كەسانئىكى نوئىش بخەرە رىزى ئەو كەسانەى دەيانناسىت. دوورنىيە ئەم فرمانە، بۆ تۆ بىتتە مەشقئىكى تاسوق و ناوازە، كە بەھۆى ئەوئەو، شەرمنىيەكەت لىي

كەم بىتەو و، خوئىت جوامىرتتر و لىبورئەترت لى بى. چونكە لە راستىدا، كەم كەسى وا ھەيە، كە بىبەش بىت لەو رەوشت و كرددەوانەى كە دلئى پىاو كىش بكات و خوئەويستىيى تى بخات.

بىرەوئەرىش ھەر بەو جورەيە. سەرى خوئى گىژ مەكە بەو رىگا دەستكردانهو كە بۆ بەھىزكردنئى بىرەوئەرى بەكاردەھىتئىن. بىرەوئەرى خوئى لەو كەرەستانەدا بەكاربەھىتە كە رۆژ بەرۆژ لە كارەساتى ژيانئەدا دىنە بەردەمت. دوورنىيە، ھاوپىكانت، جاروبار، ناسىاوانى خوئىت پى بناسن. تىكۆشە ناوەكانىان لەبەر بگەيت. چونكە ھىچ شتىك دلئى مرؤف وا خوئى ناكات، كە بزائى يەكئىك بەرئىكەوت نەبى، تووشى نەھاتوئە، لەگەل ئەوئەيشدا كە لە دەمئىكىشەوئە بوو ئەوجارە دىوئەتى، كەچى لەم كۆبوونەوئەى دووئەمەياندا بەناوى خوئەوئە ناوى دەھىتئى.

بەلام كوا پىاو دەتوانئى ھەموو ناوىك لەبەر بكات؟ وەرەم ئەوئەتا: كە (ناو) و (ناوبراو) كە مرؤفەكەيە لىرەدا، پىكەوئە بىستى و، پىچىك خوئەويستىيىش بۆ ھەردوو لايان بخاتە دلئەو. بام بلئىن تۆ بووى بەناسىاوى كابرەيك ناوى (فەرھاد) بوو، وا دەرەوت، قزى زەرد، چاوەكانى شىن بوو، وەك دانىشتوانى شارەكانى ئەوئەوئەى ژووروو. وا تۆ كلىلئىكى دەرگاگەت دەست كەوت. ديارە كە ئەوئەوئەى پىبەكان ھونەرمەند و كارگوزارن وەك ئەو فەرھادەى كە كىوى بىستوونى بۆ دەزگىرانەكەى خوئى كۆلىوئەو و تاشىو. بەم رەنگە سەرنجدانىكى ھۆشت بەم جورەى لىھات: قزى زەردە، چاوى شىن، چەشنى ئەوئەوئەى پىبە... كەواتە فەرھادە... ئەگەر ئەم رىگايەت بەھەلبەست ھاتە پىش چا، ئاگات لى بى، لە جىبەكى تردا چۆن بىرەوئەرىيەكەت بەكاردەھىتئى. دەبى لە رىگاي پىكەوئەبەساق و بىرەوئەتەوئە بەكاربەھىتئى. كە ئەم رىگايە زانراو و نەزانراو پىكەوئە دەنووسىتئى. ئەمەيش، لەو وئەيەى پىشووئەكەت كە ناوى (فەرھاد)ى تىدابوو. جا لەبەرئەوئەى بىرەوئەتەوئە ئاسانە و ئاسىيە و، دووريشە لە زۆر لەخۆكردەوئە، بىرەوئەرى لە كۆرئىكى ئاسايدا گەشە دەكات. دوورنىيە پەيوئەندىيەكانى ناوئەدىان پىوئەچ بن، بەلام ھەرچى چۆنئىك بى، ئەنجامەكەى دروست دەبى.

كەم نىن ئەو كەسانەى كە گوئىت لىيان دەبىت و سكالائى خوئىان دەكەن بۆ تۆ، لە دەست نەمانى بىرەوئەرىيان، ياخود لە دەست بىدەسەلاتىيان لە نووچگرتنى بىردا. ئەگەر ئەو بارە، سەبارەت بەو نەبى كە پەستىيەكى راستەقىنە پەيدا بووبى لە شانەكانى مئىشكدا (كە ئەمەيش كەم روودەدا)، زۆرەى سكالاكە لە يەكئىك لەم دوو شتە پەيدا دەبى: يان ئەوئەتا

ئەو كەسە نەيتوانىيە بىرەۋەرىي خۆي پەرۋەردە بىكات و گەشەي پى بىكات، ياخود ئەۋەتا دلى كرمى بوۋە لە دەسلە لانتى خۆي لە بىر كەردنەۋە و نووچگرتنى بىردا.

تەنانەت ماسولكە كانىش، شل و شىۋاۋيان لى دى، ئەگەر بەكارنە ھېتەرتىن. زۆرى وايشمان تىدايە، كە ھېزەكانى ھۆشيان كەم بەكاردە ھېتەن، زۆر جارى وايش ھەيە، كە گويمان لە زۆر كەس دەيى، ھۆشى خۆيان تاۋانبار دەكەن و بەيى كارەي تى دەگەن. لە راستىدا ھۆشە كانمان زۆرتەر لە ھاۋرپىكانمان دەكەن: تىكرا، ئەۋەندەي پىياندا رادەپەرموۋين، ھەر ئەۋەندە كار دەكەن، ئەگەر ھاتوۋ دلى كرمى بوۋين لە كارگوزارىيان، ئەۋانېش ناپاكيان لە گەل دەكەن و بەرەستى مەبەستمان دەكەن.

كە مەۋف لە نووچگرتنى دەۋىن، ۋەك لە فرمانىكى چاۋبەستانەي، كەم ھەل كەتوۋ و، بەگران دەستكەتوۋ بدوۋين واىە. زۆر لە ۋاساىانەيش كە ناۋيان ناۋن «ياساى ھۆش»، ھەر لەسەر ئەم بىچىنە چروۋكە دامەزىتراۋن. لە راستىدا، نووچگرتنى ھۆش، لە ھەموو شتىكى جىھانى پتر سروشتىيە. ھۆش ھەر بۆ ئەۋە دانراۋە كە نووچ بگرى و بىرى قوۋل بىكاتەۋە، ھەرۋەك ۋرگ بۆ ئەۋە دانراۋە خۆرشت بىكا نۆش، يان سىيەكان بۆ ھەناسەدان دانراۋن.

نووچگرتنى بىرىش، ھەر بەۋە پىكىدى كە بەسوۋك و ئاسانى بىر بىخەيتە سەر شتىك و نووچى لەسەر بىگرت تا چارەي بۆ دەۋزىتەۋە. چاكتىن نووچگرتنى بىر ئەمەيە.

ئەگىنا ئەگەر پىسىارى نابەجى بىكەيت لەبارەي راستى ئەم فرمانەۋە، يان لە كاتى فرمانى نووچگرتنە كەدا خۆت تاقى بىكەيتەۋە، ئەۋە بەنووچگرتنى بىر نازمىرى. چونكە ئەگەر، لە كاتى نووچگرتنى بىردا، بەشكى ھۆش سەرنج بداتە بەشەكەي تى، ھۆش دەيى بەدوۋ كەرتەۋە. مەرجى نووچگرتنى بىرى راستەقىنەيش ئەۋەيە كە ھەموۋ لايەكى ھۆش پىكەۋە بىكەيتە گەر، ئەۋەيش بەشپەيەكى ۋا ئاساىى و سوۋك و ساكار بىت، كە زۆرە مليتى تىدا نەيى، ۋاتا ئەۋەيش شتىك بى ۋەك خواردن و ھەناسەدان، بەئاسانى، بى گىروگرت، جىبەجى بىى. ھۆش تاۋانبار مەكە. ۋەك ھەيە پەسندى بىكە، ھەرۋاى دابنى كە سروشت، كە لوپەلىكى ۋاى پى بەخشىۋى كە بەتەۋاۋەتى بۆ ئەۋە فرمانەي پى سىپىراۋە بسازى. جا لە بىرۋارەپىكى ۋا زىندوۋكەرەۋەدا، بىرە پىشەۋە دەستىش بەدەرە گەشەپىكردن و بەرەمەيتاننى ھىزى بىر كەردنەۋە و نووچگرتن لە بىردا، ئەۋەيش ھەر بەۋە بەندە كە بەھەموۋ شاكارىيەۋە دەست بىكەيت بەبىر كەردنەۋە و نووچگرتن لە بىردا.

دوچار، بام ئەم راستىيەيش بىر بار بەدەين: «ھۆش ئەندازەي پىاۋە». ئىمە دەگەينە ئەۋە تەمەنەي كە ھەست دەكەين پى گەيشتوۋين. ھەرۋەھا لە كامەرانىشدا: بەلامانەۋە بەشمان چەند بى، ئەۋەندە كامەران دەيىن.

ئىمە لەۋ جىھانەدا دەيىن كە ھۆشمان دروستى كەردوۋە ۋە ھىچى تر. ھەرچەند زىندوۋىتەيە كەمان بەھىتر بى، زۆرتەرمان چىنگ دەكەۋى لە ژيان. ھەرچەند ئاگرى ئارەزوۋمان بلىسە بسىن، ئەۋەندە ھىزى ۋا بىيىمان رۆشنتەر و پىشنگدارتر دەيى، ھەرۋەھا جىھانە كەمان پى پىتەر و فراۋانتر دەيى، ھەرگىز ناشى جىھان بىتە بارىكى گران و فرمانىكى سەخت و ناخۆش بۆ ئەۋانەي خاۋەن ھۆشكى تەۋاۋ ۋا بى بن. بەھەزاران كارەسات و تاكى كەردنەۋەي رەنگاۋرەنگ و پىر فەر خۆيان بۆ تۆ ئامادە كەردوۋە، چاۋەرۋانى ئەۋەن بىاندۆزىتەۋە و تىيان بىگەيت. ئەۋانە نىكەن لە بەردەستان. كە ۋاى لىتەت، بىر بار بەدە ۋا بىتەۋە و بىت.

ئاسۋى ژيانت فراۋان بىكە، بەدۋاى شتدا بىگەرى، ئاگات لە خۆت بى، فىرە، زانىارى ھەموۋ رەنگ دەست خۆت بىخە؛

چونكە ھەموۋ كلىكى زانىارى ھۆش فراۋانتر دەكات، خۆش فراۋانتر دەبىت.

ئەم ژيانەي كە سەرى پىاۋى لى سوۋدەمىن، بەچاۋى بەستراۋ و گوپى گران و، ھۆشى گىزۋوۋىزەۋە بەلايدا تى مەپەرە. ھۆش بىخەرە كار. ھۆش بۆ ئەۋە دروستكراۋە، كە بەكار بەيىرى. پىشتى پى بىستە. چونكە ئەگەر پىشتى پى بەست، بۆت دەردەكەۋى، كە ھۆش شايستەي پى بەستە. ۋا بەرەۋە. ھەموۋ جىھان لە بەردەستت داىە چاۋەرۋانىت دەكات.

رەنگە پىس بىكەيت، پاداشت چى دەيى؟ پاداشەكەت ھەر ئەۋەندەيە كە تۆ گەشە دەكەيت. گەشە دەكەيت لەژىرى و زانىارى و تاكى كەردنەۋەي ژياندا. ھەر ئەۋەندەيە كە تۆ لە جىھانكى خۆشتر و فراۋانتردا دەيىت.

ئەۋە ھەر ھۆشە كە چاكە و خراپە دروست دەكات ھەر ئەۋەيشە كە كامەران و ھەناسەسارد و، دەۋلەمەند و ھەژار لە مەۋف دروست دەكات.

پوختەى گوتراو:

- ۱- ھەموو كەسى جىھانى خۆى دروست دەكات «جىھانى ئىمە» ئەو جىھانەيە كە ھۆشمان پەسندى دەكات.
- ۲- ئارەزوو كلىلىكى زېرىنە بۆ فېرىيون و بىر كەوتنەو و شتى وا. دەشتوانىن ئارەزوو زىندوو بىكەينەو لە خۆماندا.
- ئەگەر لە ئارادا نەبوو، ئەويش لە رېگاي ھىنانە پىش چاوەو. و اتا چاكە و سەر كەوتووبى دواپۇژى خۆمان، بام دووريش بى بەيتىنە پىش چاومان.
- ۳- بىر كەرنەو قوول، كەرنەو بەيەكى سەوشتىيە بەمەشقەردن گەشە دەكات. ھۆش كە پىشتى پى بەسترا و باوەرى پىكرا چاكەى لىي دەو شىتەو.
- ۴- ھۆشمان ئەندازەى راستەقىنەى نرخى پىاوە تىمانە لە زانىارى و وربا بونەو و ئارەزووماندا؛ ھەر گەشە كەرنىك رووبدات، ئەو ئەندە كە ساپە تىمان گەشە دەكات.

ھەستەكانت چۆن ئاراستە دەكەيت؟

۳

وەك لەو پىش لىي دوواين دەروون رووى دووھى ژيانى ھۆشە. ئىمە ھەر تەنيا بىر كەرنەو مان نىيە، ھەست پىكەرنىشمان ھەيە. ئاخۇ زانستى خۆناسىنى باو، لە بابەت جىھانى دەروونەو، چى دەتوانى بلتى؟

لە پىش ھەموو شتىكدا پىمان دەلتى: «دەروون برىتەيە لە ھىزىك پال بەژيانەو دەنەيت». دەروون بۆ كە ساپە تىيى مرۆف، وەك بەنزين بۆ ئۆتۆمبىل، ياخود ھەلم بۆ شەمەندەفەر واپە.

ھەر وەك، كەس، نەژياو بەژىرى و زىنگىيەو، بى ئەمەى زىرەكى خۆى بخاتە كار، ھەر وەھا، كەسپ، نەژياو بەھىز و پىتەو، بى ئەمەى سۆزى بخاتە كار.

لە ھەندى كۆمەلدا، رەوشتىك ھەيە: سۆز بەچاوتىكى سووكەو سەبىر دەكەن و، پلارىشى تى دەگرن. لە ھەندى كۆمەلە تىرشدا، مەشقى كۆمەلە تى بۆ ئەو دەچى كە بەرەستى دەروون بىكەرى و، نەھىلەرى بەھىچ كەلچىك دەبىخى، بەلكو جارى وا ھەيە، مرۆف دەخاتە سەر ئەو. كە بەزۆر، خۆى بەپىاوتىكى مەند زىنگ پىشان بدات. بى

ھاوتايى، لەم ئاينەدا، ئەو ھەيە: كە ھەر كارەساتىك لە ژياندا ھاتە پىشت، بەپىتى ئەو رەوشتە پوختەيەى سەرەو بەرامبەرى بىكەيت.

ئەم بىروباو ھەر، لە ناو رەزىكىندا، كەمەكى راستى ھەيە، ئەويش ئەو تا كە وروژانى سۆز، نەپەسندە، نەبەكەلك دى.

سۆزى وروژاوى وا، كە سەركىشىمان بىكا و مل نەنى بۆ فرمانى خۆى، ھىزىكى پى سامە، بەكەلكمان نايەت بۆ راپەراندنى فرمانى چاكى ژىرانە. لەبەرئەو شتىكى زۆر ناپەجىيە، كە جەلەوى دەمارەكانت لە دەستت دەرىچى. تۆ، بەو، ھەر، بەلگە نادەيت بەدەستەو كە لە توانايىتدا نەماو زال بىت بەسەر دەروونتدا، بەلكو ئەويش لى دەقەومى كە ئىتر پىت ناكى لە بەرامبەر كارەساتى ناخۇشدا، بەجۆرىكى پەسند خۆت رابگرى. ئەگەر جەلەوى دەمارت لە دەستت دەرىچو، دەروونىشت لە دەستت دەردەچى، كە ھەرگىز ناپى لە دەستت دەرىچى. ترسى ياخىبوو، كە زال نەبوو بىن بەسەرىدا، ھەر بەو رەنگەيە. ئەويش رىگامان لى دەباتە بەست، ناھىلەى ھىچ فرمانىكى بەكەلك راپەرەيتىن. ترس، لەو كاتانەدا كە دەگاتە ئەوپەرى ھىزى خۆى، دەس و پىمان دەبەستى و، لە جىگاي خۆماندا وشكىمان دەكات، كە پىتەستە، لەبەر ھەر پەشەى سەرگەردانى چارەى خۆمان بىكەين. جا ئەم راستىيە لە بابەت سۆزى بى ئەندازەو، كە ھەندى لە رۆشنىبىرانى خستۆتە سەر ئەو كە بلتىن: بۆ مرۆف وا چاكترە كە ھەرگىز جەلەو بۆ سۆزى خۆى شل نەكات. ئەمەيە، ئەو رازەى كە لە پىشت ئاينى «نەرمى و شىرىنى رەوشتە» ھەو خۆى شارەتەو. ھەر ئەمەيشە كە بۆمان دەردەخات چۆن ھەندى كۆمەل، بەلايانەو رەوايە، كە ھەر سۆزىك، ئەگەر دەبىخى، بەشتىكى ناپەسند دەژمىرى. بەلام ئەمانە ھەمويان، لەو دەكەن، كە يەكەى ھەندى زەھر بنۆشى، بۆ ئەمەى لە نەخۆشى زەھرىكى پىشوو رىزگارى بىت. تۆ لەو دلتىابە: لەوانەى كە توانىوانە بەشەنگوشوخی و ھىز و ھەر پەتەو بىن، ياخود لەوانەى كە توانىوانە كەردەو مەردانە راپەرەيتىن بۆ كەلكى گشتى، كە سىك نەبوو گەشتىتە مەبەسى خۆى، بى ئەمەى سۆزىكى قوولى بەھىزى خۆى يارمەتى نەدائى، بەرەست كەردنى سۆز، ئەو دەبەخشى، كە دەرگا لە رووى گەورەترىن ھىز، بۆ پىكەيتانى ژيانىكى پەسندتر و بلندتر، دابىخى.

بۆ وپنە، ئەو بەخووەو بىرت، كە لە بەشى پىشوو، لەبارەى ئارەزوو قەسەمان كەرد.

ئارەزوو، تاقىكەرنەو دەروونىيە. لە ھەر كوتىبەك ئارەزوو پەيدا بوو، ئەو فرمانانەى

که له پيشدا رځمان لپيان هه لده سا و ، به پشموقينه وه سه يرمان ده كردن ، و ايان لي دئ كه به ناساني و سووكيبه وه راپه رپرتيرين و پر به دل خو شيشمان بوين .

ديسانه وه نه وه بخه ره وه بيرت ، كه چون له تواناي خو شه ويستيدا هه يه ، كه سا يه تيبى مروث بگورئ . ته نانه ت خاوه ن خو شه ويستيبه كه واي لي دئ ، هه روه ك به ناو زه وييه كي تازه دا پروات و به هوئى جادوه وه ، جوانيبه كه ي زورتر بوو بئ و بونه خو شه كه ي پتر لي هاتبي ، واي دپته پيش ، نه مه ييش به راستى رووده دا ، نه ك به درؤ .

ببركه ره وه : چون نيشتمان په روه رى ، كه ليك پياوى گه ياندو ته نه و په رى مه ردايه تى و سنگ فراوانى ، كه له تواناي مروثدا نييه به يه يتيته پيش چاوى خوى .

ببركه ره وه : چون سوزى تاينى كلپه دار پياوان و ثا فره تانى كيش كرد بو خو به خت كردن له پيناو بيروباوه رياندا .

نه پاشگه زبونونه وه له ترسى نازار و كوشتار ، نه شكايشن له بهر دوژمنياندا ، نه باكيشيان هه بوو له كه س ! هه روه ها ، له لايه كي ترشه وه ، چون پالى به هه نديكى تروه نا ، كه خو يان به خت بكن له پيناو به زه يى پياها تان و ده ست گيرويى بي نه اندازده دا ، به رامبهر به هه ناسه ساردان و بيچاران ، ته نانه ت به رامبهر به خو تپري و نه نگه ويستى هه موو جوړه مروثيكد !... ته نيا هه ر به هوئى سوزى بلنده وه ، ئيمه ده توانين بگه ينه سه ر پوچه ي مروثايه تيبى وا ، كه به بيرماندا نه هاتوه بيانگه يني .

نه وه ييش هه ر به هوئى ببرك د نه وه به كي له سه رخو وه پيكد يت . نه و بيره به هيزه ي كه له سه ر بچينه ي هه ستى قوول دا به زرى ، بو هه موو ژينيكى په سند پيوسته .

كه واته نه وه ي پيوسته پيكي به ينين ، برتبييه له شتيكى مام ناوه ندى له ناوه ند دوو هيزى نه مپه ر و نه و په ردا . و اتا مام ناوه ندييه له ناوه ند به ريه ستر كرنديكى ته واوى هه موو سوزه كانمان و ، به رهللا كردنى نه و سوزانه دا له شيوه ي سه ريه ستى شاخه ئاگرينه و ، وروژانه كانيدا ... پيوسته له سه رمان ، سوزه كانمان په روه رده بكه ين و بيانخه ينه ژير چنگمانه وه ، نه ك سه رزه نشتيان بكه ين و رپژگاو يان بكه ين . به واتايه كي تر ده بي مه به سمان نه وه بئ ، سوزه كانمان به زيره كيبه وه ئاراسته بكه ين ، بو شتى باش و به كه لك .

پيوسته به زيره كيبه وه بير بكه ينه وه ، فرمانيش به سوزه وه راپه رپنين . پوخته ي نه م قسه يه ييش نه وه يه ، كه ده بي به بيريكى پاكو و چاويكى تيره وه بريار بده ين له سه ر نه و كرده وانه ي به جيه ينيان په سنده له ژياندا ، هه روه ها بريار بده ين له سه ر نه و نامانجانه ي

هه لده گرن خو مانيان بو بكو تين . بو نه مه ي له پيناو به ديته ينانى نه و ئاواتانه و ، به جيه ينانى نه و كرده وانه و ، گه يشتن به و نامانجانه يشدا ، هه رچيمان له ده ست دئ ، له هيزه كانى سوز و ده روون كو بكه ينه وه و به كاريشيان به ينين .

«ببره وهرى روون» ، و «هه ستى قوول» ، دوو كه ره ستى ژيانيكى سه ركه وتوو و ، پر فهرن .

نه مه ييش ده مانگه ييني به واتايه كي دوورتر . نه وه دياره كه هه ندى سوز هه يه له هه ندى سوزى تر ، به كه لكتره بو ژيان . بو به كا ژين به خو شه ويستيبه وه چا كتره له ژين به پشم و له رزه وه . ژين به هيو و مه ندى و چاوپوشييه وه چا كتره له ژين به هه ناسه ساردى و تووره و تروبي و دلته نگى و گيريبه وه .

به لام ئاخو سوزه باشه كانمان چون گه شه پئ ده كه ين ؟ سوزه خرايه كانمان چون له ره گورپشه وه ده رده ينين ؟ ئاخو ريگه يه ك هه يه بو زال بوون به سه ر سوز و هه سته كانماندا ؟

يا خود سوز هه ر له خو به وه ده رده چئ ، په يوه ندى نييه به وه وه ، كه چون بيرده كه ينه وه ، يان چي به ئاوات ده خوازين ؟ له سه ره تاي ده ست پيكر دمانه وه ، بيروباوه رپك هه يه . پيوسته پيشانى بده ين : تو ناتوانيت ، به بيرك د نه وه ، هيج سوزيك بكوژيت .

ته نانه ت نه گه ر دانيشت جير بكه يته وه ره نجيش بده يت به زور له هو شى خو تى بكه يته ده روه ، بو ت ناچيته سه ر .

هه ر كه سئ هاتبي ت و ويستبي تى به م جوړه يه كي ك له سوزه كلپه داره كان له دلى خو ي ده رپه رپنى ، بيگومان . له م كورده دا ره نجهر قيبى خو يى بو ده ركه وتوه . نه ! تو ناتوانيت ، ده توانيت نه و سوزه له ناوبه ريت نه و سوزه له ره گورپشه وه ده ربه ينى ، به مه رجئ سوزيكى ئاوه ژووى به رامبهر به و به وستي . لي ره دا ده توانيت قسه كه ي (وليهم جيمس) به كاربه يني ت ، كه ناوى ناوه «هيزى ده رپه رپنه رى سوزيكى نوئ» نه گه ر ويستت له هه ر سوزيكى ناخوش رزگار ت بئ ، سوزيكى پيچه وانه ي نه و سوزه دانى و گه شه ي پئ بكه .

نه گه ر له وانه بوويت ، كه دليان به لاي پشموقيندا ده چئ ، خو شه ويستى له دلته دا په روه رده بكه ، نه گه ر تر سنوكى دلى دا گيرك د بووى ، نازايه تى له دلته دا به هيز بكه .

به لام ، مروث ، چون ده توانى له ده روونيدا ، سوزيكى په سند گه شه پئ بكات ؟ بو نه مه دوو ريگا هه يه :

يه كه م : ريگاي ببرك د نه وه ي هه مووده مى له و سوزه ي كه حه زى لي ده كرى ، له گه ل

دەرخستنی چاکە و فەرەکانیدا و، خۆهینانە پیتش چاویش بە دەستکەوتنی ئەو سۆزەوه. بۆ ئەم مەبەسە، نووسراوەکان یارمەتی زۆر دەدەن. بەخوێندنەوەی پالەوانەکان، نازایەتی مەرۆف پتری لێ دێ. هەرەها تیکەلێی ئەو کەسانەیش کە خاوەنی ئەو جۆرە سۆزانەن، کارمان لێ دەکات. ئەو جۆرە سۆزانەمان تێدا بەهێز دەکات. شت هینانە پیتش چاویش هینتیکێ کاربگەرە. ئارەزووکردنیکێ زۆر بۆ رەوشتیک لە رەوشتەکان، دەمانخاتە سەر ئەو رینگایە کە بمانگەییتی بەو رەوشتە. ئەگەر هاتوو مەرۆف خۆی و هینایە پیتش چاوی خۆی کە بەئاوات گەیشتووە، و، خۆی هینایە پیتش چاوی خۆی چۆن پیاویکی لێ دەردهچی ئەگەر بەو ئاواتە گەیشت، ئەوانە هەموو، کردەویەکی هۆشیی وان، کە ئەو مەرۆفە، زوو بەزوو، بەو ئاواتە دەگەییتن. بەلام، رینگاکە ی دووهم، رینگایەکی کردەویییە، ئەویش بریتییە لەو: کە بەجۆریکی و بجوولییەوه، وەک ئەو رەوشتەمان گرتیی بەراستی، یان ئەو سۆزە خۆشەویستەمان لەدڵدا جیگیربووی، وای. ئەگەر لەمەودوا، هەستت بەدلتەنگی و خەفەتباری کرد، چاوەروان بە، کام کەست پتگەیشت، قسەبەکی دڵ زیندوو کەرەوی لەگەڵدا بکە. ئەو کەسە، چ کارەبەکی بێ، بام ببێ، شیر فرۆش بێ، یان نامەبەر، یاخود هاوکار و فرمانت بێ، لە هەموو کانی دلتەوه ئەو قسە شیرینە لەگەڵدا بکە. دەستەکانت بشکێنەوه بەرەو دوا، سەرت بەرزکەرەوه، بەزەرەخەنەبەکی جوانەوه، ئەو قسە دڵ بووژێنەرەوه بێ لەگەڵدا بکە. رەنگە زۆر سەرت سوورپیمیی، کە هەست بەخۆت بکەیت، سروەبەکی خۆشیی نوێ هەر لەو کاتەدا، بەگیانت دەگات. بەکورتی، ئیمە دەتوانین، تا ئەندازەبەکی گەورە، بەهۆی بزواندنی لەشەوه، ئەو سۆزانە، هۆگری دلمان بکەین. لە رینگە لەشەوه، ئەو سۆزە حەزی لێ دەکەیت، بینوینە لەو پاش بۆت دەرەکەوئ، کە تۆ دەرگایەکت کردۆتەوه بۆ ئەو سۆزە، دەتوانی لیبەوه بیستە ژوورئ. لەپیتش دەمی کەسیتکی تر، هەستتیکێ خۆت، پیتشان بە، بۆت دەرەکەوئ، کە ئەو هەستە، حەزیکە بەرەبەرە بچیتە ناو دەررونتەوه.

ئەمانە هیچیان، لە جۆری «پیتشبینیی کورسی» ی ئاسوودە و ئاسان ناکەن. ئەمانە، هەموو، لە تاقیخانە ی زانستی خۆناسیندا، تاقیکراونەتەوه. راستی و دروستی ئەمانە، جار لەدوای جار، بەتاقیکردنەوه کانی پیاو و ئافرەتی ئاساییش، هەر دەرکەوتوو.

جا بەهۆی ئەم ریتچکانەوه، کەسانیکێ زۆر، توانیبوانە، گیتوویژی و ترسنۆکی و دڵ خراپیی خۆیان دەربارە ی هەمووان، بگۆرنەوه بەوریایی و ئاوی و دلبایی، کە ژیان لە ناوچەوانیاندا چرپسکە بکات.

ماوەتەوه چەند قسەبەکی دوایی. هەر بیر نییە، بەتەنیا کە ئیمە بکات بەوهی کە هەین. هەرەها ئەو هەستانەیشە کە لە کەسانی تر پتر سنگمانی ئاوا کردۆتەوه. ژیان بەو سۆزانەوه کە پەسندن، کرین و فرۆتتیکێ بەسوودە. ئیمەیش لە تواناییماندا هەبە کە سۆزەکانی خۆمان هەلبژیرین.

هەرەک دەتوانین، جۆریکی تاییبەتی لە دۆستان پەرورده بکەین بۆ خۆمان، هەرەها دەیشتوانین جۆرە سۆزیکێ تاییبەتی بۆ خۆمان پەرورده بکەین. ئیتر هەر ئەوئەندەمان لەسەرە، کە بزاین چۆن سۆزیک بۆ خۆمان هەلدەبژیرین، بەو مەرجە ی زیرەکی و خەمخۆری خۆشمانی تێدا بەکاربھێنین.

ھونەرى خۇشراپواردىن

به خيوکردنی کرمی ئاوريشم

نووسینی: ئەحمەد عەبدولتەخزەر و ئەحمەد عەوز سەلامە

ئەم بەرھەمە وەرگێردراوە

لەوانە یە بۆ لە چاپدانەوێ ئەم بەرھەمە وەرگێردراوەی مامۆستا شاکر فەتاح ئەو ھەبیت بەبیردا کە بابەتە کەسێ ئەو بایەخە ی نەبە ئەم رۆماندا و کاتی تێ پەریوە، بەھۆی گۆرانکاریەکانی سەر دەم و پێشکەوتنی شێوازەکانی ژبانیوە ئەم شێوە باسە و بۆ بەرھەمەبەینی ئاوریشم رێوشوونی تازەتر ھاتۆتە کایەو و ھەتا دەتوانم بڵێم ئاوریشمی دەستکردی کارخانەکانی ولاتانی ژاپۆن و تایوان و ئەمەریکا... شان دەدەن لە شانی ئاوریشمی سروشتی ئەگەر لیتی چاکتر و سەنگینتر نەبن.

بەلام لێرەدا، مەبەستە کەسێ ئەمە لەو باسە تێ دەپەڕێ، دەروا بەلای ئەو بیروبووچوونە ی مامۆستاوە لە کۆتایی شەستەکانی سەدە ی بیستدا، کە چۆن لە چوارچێوە ی پرۆژە گەورە کەیدا ویستوو یە باسەکان فرەبابەت بن و ھەر توێژالە لە کۆمەلە کەس بەشی خۆی سودمە ندبێ لیتی.

ئێستاش زۆریەمان باس و ناوەرۆکی ئەم بەرھەمە وەرگێردراوەمان لەلا نامۆ یە و پۆژی لە رۆژان بیرمان لێ نەکردۆتەو، کە لە راستیدا ئەنجامدانی مایە ی داھاتیکی بەپرشتە بۆ سامانی نەتەو ییمان و بارودۆخی کوردستانی زۆر شیاو و لە بارە بۆ ئەم پرۆژە ئابووریە. وینەکانی ناو باسە کە مامۆستا خۆی کردوونی و دیارە لە دەقە عەرەبیە کەو وەری گرتوون، بەلام ئەو ی جیتی داخە، مامۆستا دەستنیسانی سەرچاوە ئەسلیە کەس باسە کەس بۆ نەکردوین، ھێند ھە یە کە لە خۆیندەنەویدا ئەو دەزانی کە سەرچاوە یە کە (میسری) یە.

ھەر چۆنی بێ، بەرھەمیکی بەسوودی تری مامۆستایە و دەھینی خۆیندەواری ئازیز ئاگاداری بێ.

ئەحمەد

۲۰۰۳/۸/۲

برای جوتیار

لە تۆوی کرمی ئاوریشم، کە لەناو قووتوویە کدایە و گرانیی (۱) لە ۲۵ گرام پتر نیبە. ئەتوانین بەھۆی پەرور دە کردنی کرمی ئاوریشمەو کە ھەر لەو قووتووە بچکۆلە یە دیتە دەروە... لە ماو ی مانگ و نیویکا دوانزە دینارت دەست بکەوێ... کەواتە بۆ نایکە ی؟!...

پێشەکی

تۆ ئەزانیت کە پەرور دە کردنی کرمی ئاوریشم دەرامەتت پتر لێ ئەکات؟ کە پەلکی کارو فرمانی کشتوکالی ش ناخات چونکە لەوکاتەدا دەست ئەکەیت بە پەرور دە کردنی کرمی ئاوریشم کە لە چاندنی لۆکە کەت بوو ی تەو... لەوکاتەدا دانەوێلە ی زستانی ش (کە بەر مانگەکانی نەورۆز و گولان ئەکەون) ئەو ندە پەکیان لەسەر پیتو خەریک بوونی تۆ ناکەوێ...

تەنانەت ئەگەر خەریکی ھەندی کاروباری کشتوکالی ش بیت، ژنە کەت و منالە کانت ئەتوانن کرمی ئاوریشمە کە پەرور دە بکەن. کارخانەکانی سیپال دروست کردنی ناو خاکە کەمان لەسەر بەرھەمی ئاوریشمی داماون چونکە ئەو بەرھەمی ھەمانە بەشی کارخانە ناکات، ناچار ئەبن لە دەروە ئاوریشم ئەھین بۆ (مصر).

کەواتە پەرور دە کردنی کرمی ئاوریشم...

- ئەو ندە خۆماندوو کردنی ناو...؛ چونکە ئەتوانن بەتەنشت کارو فرمانە کەس خۆتەو ئەویش پەرور دە بکەیت...

- پەرور دە کردنی کرمی ئاوریشمیش ئەو ندە دەستت ناگرت چونکە ھەر مانگ و نیویکی پێ ئەچێ...

- ھەر ھە لەسەر دەست مایە یە کە گەورە ی ش دانامینی چونکە ھەردوو دینارت پێ بێ، ئەتوانیت قووتوویە کە ۲۵ گرامی لە تۆوی کرمی ئاوریشم بەختو بکەیت...

(۱) گرانیی: قورسای.

ههنگاوهکانی پهروهدهکردن

جا بو ئه مه ی ئه م دهستکه و ته ت دهست که و ی، پتویسته چند سه رنجیکی هه یه ناگات لیبیان بی، تا کاری به ختوکردنی کرمی ئاوریشمه که ت سه ر بگری.

زۆر بوونی دارتوو

پتویسته له و شوینه دا که فرمانی تیا ئه که بیت دارتوو زۆری چونکه هه ر گه لای دارتوو که ئه بیته خورشتی کرمه ئاوریشمه کان له و ماوه یه دا که ته نیا قوتوو یه کی تووی کرمی ئاوریشم، پتویستی به گه لای ۱۰ تا ۱۵ دارتوو هه یه بو ئه مه ی کرمه کان ی پی به ختو بگری.

تا دارتوو یه کی زۆر و ته و او له ناوچه که تا نه بی، ئاموژگاریت ناکه یین کرمی ئاوریشم پهروه ده بکه بیت. پتویسته خۆت و هاوړیکانیش دارتوو له گه لی جیگادا پرویتن وه ک بهرده م خانوه کانتان و که ناره کان ی کیلگه کانتان.

تۆ ئه توانیت، له برانه وه ی مانگی ره شه من (شباط) دا که له می دارتوو له ده زگای کشتوکالی ناوچه که ی خۆتدا، یا خود له لقی ده زگای دارتوو دا که له ناو ساختمانی کاربه دهستی کشتوکالدا یه وه ر بگری. (۱)

قوتوو ه تۆ وه که ت چۆن دهست ئه که و ی؟

گه رای کرمی ئاوریشم له ناو قوتوو ی تاییه تیدا ئه فرۆشری که گرانا ییان به م جوړه یه : ۱۲,۵ گرام، ۲۵ گرام.

* نرخ ی قوتوو ی (۲۵) گرامی یه که ی ۶۵ کرۆشه (۱)

* له م شوینانه گه راکان دهست ئه که ون:

- فه رمانبه ری ئاوریشم له ده زگاکان ی کشتوکالدا که له بنکه ی ناوچه ی (۲) (محافظات) دان.

(۱) له وه ده چی ئه و سه رچاوه یه ی که بابه ته که ی لی وه رگیراوه: (بلاو کراوه یه کی وه زا ره تی کشتوکالی میسری بوو بیت) که بو ړینمای ی جوو تیاران ده ری کردوو ه.

(۱) کرۆش، کرۆش: پاربه کی ورده ی میسری یه له ناستی (فلس) ی جارانی لای خۆمان.

(۲) راستر: پاریزگه (محافظه).

- بنکه کشتوکالی یه کان و ئه ندا زبارة کان ی سه ره رشتی کردنی کشتوکال.
- ئه و بازرگانان ه ی که ړیدراون بیفرۆشن.

ئه و جیگایه ی به که لکی کرم به ختوکردن دی

هه ر قوتوو یه ک له و قوتوو انه پتویستی به ژووړیک هه یه له خانوه که تا، به مه رجی به م جوړه بی:

* با ی پاک و رووناک ی و گه رمای ی تیا بی.

* له کونه مشک به دووړی.

* په نجه ره یسی تیا بی، که بتوانری بگریته وه و دا بخری.

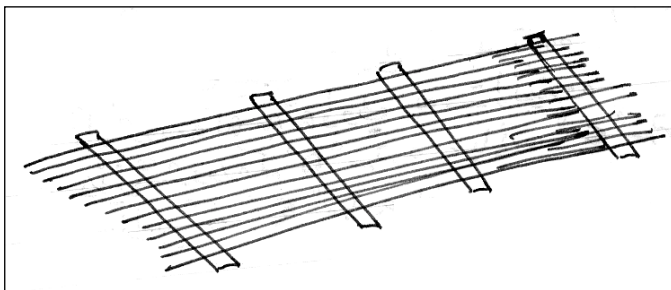
* ناو ژووړه که به ته و او یی په سترابیته وه.

* درژی ی ژووړه که (۵) مه تره، پانی (۴) مه تره، به رزاییشی (۴) مه تره بی.

با نیژه ی کرم به ختوکردن

* هه ر قوتوو یه ک له م قوتوو انه پتویستی به چه ند بانیزه (ره فه) یه ک هه یه که پیتوانه که ی ۶۰ مه تره چوار گو شه یی بی.

* ئه م بانیزانه له ته خته دار دروست ئه کرین، که ئه ستووړیبیان ۳ سانتیمه تره بی، له شپوه ی چوار چپوه یه کدا ناوه که یشیان له ته لی هیلک دروست ئه کری.

بانیزه یه ک که له ته خته و زه ل دووړه کراوه

هه ر بانیزه یه ک له په نجا دانه زه ل دروست ئه کری که درژی ی هه ره یه که یان ۲,۵ مه تره بی، له گه ل چوار پارچه ته خته دا که ئه ستووړی هه ره یه که یان ۳ سانتیمه تره بی درژی یی یه ک

هه‌له‌هینانی گه‌را

* پیتویسته قوتوو‌ه‌که له شوینیکی وادا دابنری که پرووی له زری بی، بایه‌که‌ی به‌ر‌ه‌للابی و پاک بی تا‌کو کرمه‌کان له پاش دهرکه‌وتنی گه‌لای دارتوو بیته دهره‌وه.

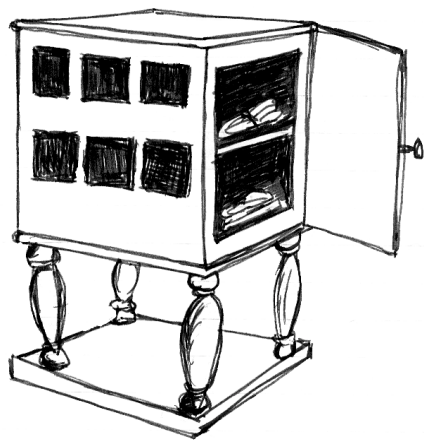
* هه‌روا چاکه‌که گوندیبه‌کان، نه‌وانه‌ی خه‌ریکی په‌روه‌رده‌کردنی کرمی ئاوریشمن له گونده‌که‌یاندا، یارمه‌تی به‌کتر بدن و پیکه‌وه دۆلابیکی هیلکه هه‌له‌هینان بکرن یاخود کۆمه‌لی هه‌روه‌ه‌ز بۆیان بکری.

* نه‌گه‌ر گوندیبه‌کان نه‌یان‌توانی نه‌و دۆلابه‌یان ده‌ست بکه‌وی، نه‌توان له جیاتی نه‌وه سنوویکی له ته‌خته دروست کراوی وا به‌هین که درێژی له پانایی زۆرتری نه‌بی هه‌ر چوارلای سنووقه‌کیش کون کون بکری، تا بای به‌ته‌واوه‌تی تی بچن، له‌ناو سنووقه‌که‌دا دوو خشت دابنری له که‌ناریکیه‌وه له‌سه‌ر نه‌و دوو خشته‌یش قۆریه‌یه‌کی پر له ئاوی گه‌رم دابنری.

له‌ژێر قۆریه‌که‌یشدا ئاو گه‌رم که‌ریک دابنری تا ئاوه‌که هه‌ر به‌گه‌رمی بمینیته‌وه قوتووی گه‌راکانیش له‌وپه‌ری ناوسنووقه‌که‌وه دانه‌نری و سه‌رقا‌په‌که‌ی لی هه‌ل نه‌گبیری.

- له‌ناوه‌ند قوتوو هه‌راکه‌وه و ئاو گه‌رم که‌ره‌که‌دا کاشیبه‌ک دانه‌نری پر نه‌کری له‌ئاو.

- سنووقه‌که جاجمیکی نه‌دری به‌سه‌ردا، تا گه‌رمیبه‌که‌ی بپاریزی.

دۆلابی هیلکه هه‌له‌هینان

مه‌تره‌بی بۆ نه‌مه‌ی زه‌له‌کان له سه‌ریان قایم بکری (هه‌روه‌ک له‌وینه‌ی ژماره‌ یه‌ک دا پیشان دراوه).

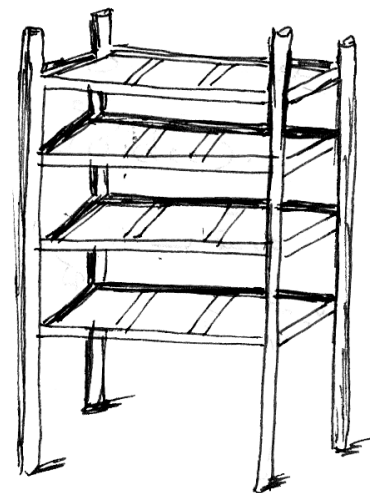
* که بانیه‌که ته‌واوبوو، پیتویسته درێژی هه‌ریه‌که‌ی ۲.۵ مه‌تره و پانیشی ۷۵ سانتیمه‌تره‌بی.

* پیتویسته بانیه‌که نه‌م په‌ر و نه‌و په‌ری نه‌وه‌نده‌ی یه‌ک بی له‌به‌ر نه‌وه هه‌ر زه‌لیتیک له‌و نه‌ندازه‌یه تیپه‌ری پیتویسته بپری.

* بۆ هه‌ر قوتوو‌یه‌ک گه‌رای کرمی ئاوریشم: ۳۰ تا ۳۵ بانیه‌ له‌م بانیه‌ژانه پیتویسته.

* هه‌روه‌ک له وینه‌ی ژماره (۲) دا پیشان دراوه پیتویسته نه‌م بانیه‌ژانه به‌خه‌رتنه سه‌ر چوار لنگه‌یه‌کی له‌ته‌خته دروست کراو که له چوار چینه دروست بووی، به‌مه‌رجی هه‌ر بانیه‌یه له بانیه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌ی ۰.۴سم دووری.

* نه‌توانری له هه‌لگه‌ ته‌خته‌کان ده‌ست بکیشرتنه‌وه له جیاتی نه‌وانه بانیه‌کان به‌هۆی په‌تی گۆشه‌وه به بنمیچی ژوو‌ره‌که‌وه هه‌ل بواسرین، به‌مه‌رجی به‌ریزه هه‌ل بواسرین و هه‌ر ریزه‌یش له چوار چین دروست بی.

هه‌لگه‌ریکی ته‌خته بۆ بانیه‌کان

- گهراکان به پره مریشکینک، هه موو رۆژتیک هه لگتپرو وه رگتپر نه کرین، تا گه رما که هه موو لایه کی بگریته وه .

- هه موو دهم ته ماشای ناو گهرم که و قۆریه که نه کری تا بزانی ناوی ناو قۆریه که هه موو دهم گهرمه یاننا .

* نه بی سهرنج له وه بدری که پلهی گهرمایبی ناو دۆلابی هیلکه هه له هینانه که یاخود سنووقه که له (۲۵) پلهی سه دیی تپپه نه کات نه توانی گهرماییه که به هوی گهرما پیو (ترمۆمه تره) که بزانی .

* به خیتو کردنی کرمی ناو ریشم سهر ناگری، نه گهر بیتو قوتووی گهراکان بخریته ژیر پتخه فه وه له شهوا، یاخود بخریته ژیر بنه نکلته وه یان به رهللا کری بو خوی تا به شپوه یه کی سروشتی هه ل بی .

* کاری گهرا هه لپنان تا ده رۆژ به و جۆری که له سهر وه پیشان درا درپژه نه کیشی .

* نزیک بونه وهی هیلکه هه ل هینان به ودها ده رته که وی که رهنگی هیلکه یاخود گهراکه له رهنگی خۆله میتشیه وه وه ربه گه ری بو رهنگی سپی .

* گهرا هه له هینانه که له وه ده ست پی نه کات که هه ندی کرم ده رته که وی نه بی به خیتو که ری کرمی ناو ریشمه که پارچه یه که ته لی زۆر ته نک له سه رده می قوتووه گهراکه دا بنی بو نه مه ی ماوه نه دری به کرمه کان که بینه ده ره وه، هه ندی هیلکه له گه ل خۆباندا رابکیشن به هوی تاله ناو ریشمه کانه وه که له کاتی گهرا هه له هینانه که دا له گه لپاندا دینه ده ره وه .

* کاری گهرا هه له هینانه که ۳ تا ۴ رۆژ درپژه نه کیشی .

* جا بو نه مه ی نه و کرمه نه ی که له گهراکانیان دینه ده ره وه کو بگریته وه، هه موو به یانیا نیک چه ند ورده گه لایه کی ناسک و تازه ی دارتوو نه خریته سهر نه و ته له ی که له سه رده می قوتووه گهراکه دانراوه، کرمه کان له سه ر نه و ته له کو نه بنه وه، نابج گه لاکان ته رین .

* له پاش کاتی که گه لا تووه کان له سه ر ته له که هه ل نه گیرین و نه خریته سهر قاقه زتیکی سپی له بان یه کیک له بانیه کان .

* ههر کرمیک له یه که م رۆژدا هاتبووه ده ره وه له هیلکه که ی خوی نه خریته سهر یه که م بانیه ی نزیک زهوی ههر کرمیکیش له دووه م رۆژدا هاته ده ره وه له هیلکه که ی خوی، نه خریته سهر دووه م بانیه ی ژوورسه ی بانیه ی یه که م .

نه و کرمه نه ی له سیهه م رۆژدا دینه ده ره وه له هیلکه کانیا ن نه خریته سه ر بانیه ی سیهه م کرمه کانی رۆژی چواره میس نه خریته سه ر بانیه ی چواره م .

* ههر له گه ل کرمه کانی له هیلکه هاتنه ده ره وه ته ماشای رهنگیان بکه . چونکه نه گهر کرمه کان ته ندروست بن رهنگیان ره ش یاخود قاوه بیبه کی تیر نه بی نه گهر رهنگیان سوور هه لگه رابی، نه وه واتای نه وه یه که پله ی گهرمیبان به رزیوته وه نه میسه یس نامۆزگاریت نه که یین که له کاتی هیلکه هه له هیناندا ناگات له راگرتنی پله ی گهرمایبی بی .

* کرمی سوور له کو ل خۆت بکه ره وه چونکه نه وانه به زۆری له سه ره تاییانیا نا ده مرین خۆ نه گهر ژیا یس، بی گومان قۆزاخه ناو ریشمه که ی لیبان په یدا نه بی، خراپترین جۆری ناو ریشم ده رته چی .

به خیتو کردنی کرم

* ههر له سه ره تایی هه له هینانی هیلکه وه تا نه گاته ده می قۆزاخه دروست بوون، کرمه ناو ریشمه که چوار جار به رۆژوو نه بی نه و پشوه یس که نه که ویته ناوه ند رۆژوویه ک و رۆژوویه کی تره وه پیی نه لپن (نۆره)^(۱)

* نه و کو مه له گه لا تووانه ی که بو کرمه کان پیویستن ههر رۆژه له گه ل رۆژه که ی پینشووی دا جیاوازه . هه ره ها ژماره ی بانیه کانیش به و جۆره نه گۆری .

* نه مانه یس نه و نامۆزگاریبانه یه که پیویسته په یه وی بکرین، له رۆژی هیلکه هه له هینانه وه تا رۆژی قوزاخه هه ل پیچان،

نۆره ی یه که م

نه م نۆره یه له یه که م رۆژه وه ده ست پی نه کات تا پرانه وه ی رۆژی پینجه م له م نۆره یه دا کرمه کان پیویستیبان به پیوانه یه کی (۲ تا ۴) مه تره چوار گۆشه یی هه یه له بانیه کان .

- له یه که م رۆژا نیو کیلو گرام گه لاتوو نه کریته به رده م کرمه کان پیویسته گه لاتوو ده کان زۆر ورد بچنرین نه بی نه و گه لاتوو انه یسیان به چوار ژهم بدریتی .

- له رۆژی دووه مدا کرمه کان پیویستیبان به کیلوگرامیک گه لاتوو نه بی نه میس نه بی به چوار ژهم بیاندریتی .

(۱) نۆره: خول (دوره)

– له رۆژی سیهه مدا کرمه کان پیتویستیان به دوو کیلوگرام گه لای توو ئه بئ ئه مپیش ئه بئ به چوار ژم بیاندریتتی.

– به لام له چوارم رۆژدا ئه بئ ههر نیوکیلوگرام گه لاتوویان بدریتتی له بیانی دا جیگیان ئه گۆرری کرمه کانیش له به کتر جوی ئه کرینه وه.

– له پینجه م رۆژدا رۆژووی کرمه کان دهست پین ئه کات. کرمه کان له جووله ئه وه ستن به لام سه ریان بهرز ئه که نه وه نابئ ببزویتین.

ئه گهر دیت هه ندئ له کرمه کان دهستیان نه کردبوو به رۆژووگرتن، خۆرشتیان به خه ره بهرده م.

* جا بو ئه مه ی به خیتوکردنی کرمه که ماندوو بوونی زۆر تیانه بئ، پیتویسته رۆژووگرتنی کرمه کان هه موویان به خه یته به ک کاته وه ئه ویش به مه پیک دئ که کرمه کانی دوا هه له یئنان (که له سه ر بانیه کانی سیهه م و چوارم دانراون) رۆژی دوو ژه می تر گه لایان به دیتتی به مه رجی که ژماره ی ژه مه خواردنه کانیان له پاش چوار رۆژ بو هه مووان وه ک به کی لی بیته وه.

نۆره ی دووهم

ئه م نۆره یه له سه ره تای رۆژی شه شه مه وه دهست پین ئه کات، له برانه وه ی رۆژی نۆهه مدا ته واو ئه بئ.

* کرمه کان له م پشوه دا پیتویستی یان به پیتوانه به کی (۵) مه تری تا (۱۰) مه تری چوار گۆشه یی ئه بئ له بانیه کان.

* گه لای توو ده که، له م نۆره یه دا، که ئه درین به کرمه کان له شیه وه به کی دریز کۆله و باربکدا پارچه پارچه ئه کرتین.

* له م نۆره یه دا ژماره ی ژه می گه لا خواردنه که ئه گاته ۴ تا ۶ جار له رۆژیکدا.

– له رۆژی شه شه مدا کرمه کان له رۆژوو گرتنی به که م ئه بنه وه ئه وساکه ئه گوئیزینه وه و دابه ش ئه کرتین به سه ر پیتوانه به کی بانیه کاندایا که ئه کاته (۵) مه تره چوار گۆشه یی. پیتویستی شی به دوو کیلوگرام له گه لای توو هه به له ژه می دووهمدا جیگیای کرمه کان بگۆره.

– له رۆژی هه وته مدا، کرمه کان ۳ کیلوگرام گه لای توویان ئه وئ.

– له رۆژی هه شته مدا، کرمه کان ۳.۵ کیلوگرام گه لای توویان ئه وئ له پاش نیوه رۆژا ژیر

جیگیای کرمه کان بگۆره کرمه کانیش له به کتر جوی بکه ره وه.

– له رۆژی نۆهه مدا، نزیکه ئیواری رۆژووی کرمه کان دهست پین ئه کاته وه جا له بهر ئه وه هه ر ۱,۵ کیلوگرام گه لای توو به کرمه کان ئه درئ ورابه گه لاتووی ژه مه کانی پیتشه وه له هی پاشه وه زۆرتین.

نۆره ی سیهه م

* ئه م نۆره یه له سه ره تای رۆژی دهه مدا دهست پین ئه کات، له برانه وه ی رۆژی پانزهه مدا ئه بریتته وه.

* له م پشوه دا کرمه کان پیتویستیان به چه ند بانیه به کی وا هه به که کۆمه له ی پیتوانه یان له (۱۰) تا (۲۰) مه تره چوارگۆشه یی که متر نه بئ.

* په نجهره و ده رگاگان چه ند جار پیک ئه کرینه وه.

* گه لاتووه کان ئه جنرین به مه رجی له پارچه گه لاکانی پیتشوو گه وره ترین.

ژماره ی ژه مه خواردنه کان له ناوه ند ۴ جار و ۶ جاردا ئه بئ، له رۆژیکدا.

* له رۆژی دهه مدا کرمه کان رۆژوو که یان ئه شکین، له ناو جه رگه ی رۆژا (۴) کیلوگرام گه لاتوویان پیتویسته .

* له رۆژی یانزهه مدا ئه و شوتینه ی که کرمه کان له سه ری راکشاون فراوانتر ئه کرتین، ژیر جیگا که یشیان ئه گۆرری (۱۲) کیلوگرام گه لاتوویشیان ئه دریتتی.

* له رۆژی دوانزهه مدا کرمه کان پیتویستیان به ۱۳ کیلوگرام گه لاتووی ئه بئ پیتویسته له کاتی گه لا خواردنیاندا له به کتری دوور به خرینه وه.

* له رۆژی سیانزهه مدا کرمه کان ۷ کیلوگرام گه لاتوویان ئه وئ ئه بئ کرمه کان له سه ر پیتوانه به کی (۲۰) مه تره چوارگۆشه یی بلاو بکرینه وه ئه بئ ژیر جیگا که یشیان بگۆرری.

* له رۆژی چواردهه مدا پیتستی کرمه کان ئه بریسکیتته وه ئه وه یش نیشانه ی ئه وه به که پیتسته که یان ئه گۆرری نابئ دهستیان لی بدری نایشی ببزویتین ته نیا ۴ کیلوگرام گه لاتوویان به سه که ببخۆن.

* له رۆژی پانزهه مدا رۆژوو که ی سیهه میان دهست پین ئه کات.

* ئەم نۆرهیه له سه‌ره‌تای رۆژی شانزه‌هه‌مه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات له برانه‌وه‌ی رۆژی بیست و دوو هه‌مدا ته‌واو ئه‌بێ.

* له‌م ماوه‌یه‌دا پێوانه‌یه‌کی (٢٠) تا (٤٠) مه‌تره چوارگۆشه‌یه‌ی له بانیژه‌ بۆ کرمه‌کان پێویسته.

* ئەگه‌ر چاوت به‌هه‌ندی کره‌م که‌وت گه‌لاتوو ناخوات و خۆشی دوور خستۆته‌وه له جیگا راکشانه‌که‌ی خۆی و خۆشی کیش ئەکات بۆ ئەم په‌رۆ ئه‌وپه‌ری بانیژه‌کان ئه‌وه نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که ئه‌و کرمانه نه‌خۆشن.

* جنینی گه‌لاتوو‌ه‌کان، له‌م پشوو‌ه‌دا، پێویست نییه.

* هه‌ر رۆژه‌ی ٤ تا ٦ جار گه‌لاتوو‌یان ئه‌دریتێ.

* ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌کان په‌یتا په‌یتا ئه‌کرینه‌وه تا بای ژووره‌که پاک بێته‌وه.

* له رۆژی شانزه‌هه‌مدا ژێر جیگای کرمه‌کان ئه‌گۆرێ و کرمه نه‌خۆشه‌کانیش ئه‌سووتینێ و (١٠) ده‌ کیلوگرام گه‌لاتوو‌یشیان ده‌رخوارد ئه‌درێ.

- له رۆژی حه‌فده‌هه‌مدا کرمه‌کان له شوینێکی فراوانتردا بلاو ئه‌کرینه‌وه، (١٥) پانزه کیلوگرام گه‌لاتوو‌یشیان ئه‌دریتێ.

- له رۆژی نۆزده‌هه‌مدا کرمه‌کان له شوینێکی فراوانتردا بلاو ئه‌کرینه‌وه و (٣٠) سی کیلوگرام گه‌لاتوو‌یشسیان ئه‌دریتێ ئه‌گه‌ر ژێر جیگای کرمه‌کان بونی لێ هات، ئه‌بێ ده‌مۆده‌ست بگۆرێ چونکه کرمه‌کان ئه‌گۆرێ و کرمه‌کانیش له شوینێکی فراوانتردا بلاو ئه‌کرینه‌وه ئه‌بێ (٢٥) کیلوگرام گه‌لاتوو‌یشیان بدریتێ.

- له رۆژی بیست و یه‌که‌مدا هه‌ندی کیلوگرام گه‌لاتوو‌یش به‌سه بۆ خواردنی ئه‌و کرمانه‌ی که هیشتا به‌رۆژوو نه‌بوون پێویسته بای ناو ژووره‌که پاک بکریته‌وه ژێر جیگای کرمه‌کانیش بگۆرێ.

- له رۆژی بیست و دوو هه‌مدا زۆریه‌ی کرمه‌کان به‌رۆژوو ئه‌بن بۆ ئه‌و کرمانه‌یش که هیشتا به‌رۆژوو نه‌بوون ته‌نیا (٥) کیلوگرام گه‌لاتوو به‌سه بۆ خواردنیان.

* ئەم نۆره‌یه له سه‌ره‌تای رۆژی بیست و سێهه‌مه‌وه ده‌ست پێ ئەکات له رۆژی سی و دوو هه‌مدا ته‌واو ئه‌بێ.

* ئەو هه‌لمه‌ی که له خۆه (عرق) رشتنی کرمه‌کانه‌وه په‌یدا ئه‌بێ، له جیگای به‌خیتوکردنی کرمه‌کاندا شیی ته‌ری په‌یدا ئەکات ئەم شیی ته‌رییه‌یش زیان ئه‌گه‌بێته‌وه به‌کرمه‌کان جا له‌به‌ر ئه‌وه پێویسته ژووره‌که چهند جارێک بایه‌که‌ی پاک بکریته‌وه ئه‌گه‌ر هاتوو بایه‌که خۆشی شیی ته‌ری هه‌بوو، (واتا هه‌لمی ئاوی تیا‌بوو)، له چهند سه‌به‌ته‌یه‌کی بچوو‌کدا (کسلێ زیندوو)^(١) دائه‌نرێ و له شوین به‌رزایی جوێ جوێدا ئه‌و سه‌به‌تانه هه‌ل ئه‌واسرێن، له‌ناو ژووره‌که‌دا.

* کرمه‌کان پێویستیان به‌چهند بانیژه‌یه‌کی وا هه‌یه که کۆمه‌له‌ی پێوانه‌یان له ناوه‌ند ٢م٤٠ و ٢م٦٠ دابێ.

- له رۆژی بیست و سێهه‌مدا (٢٠) بیست کیلوگرام گه‌لاتوو به‌کرمه‌کان ئه‌درێ به‌چوار ژه‌میش ده‌رخواردیان ئه‌درێ ژێر جیگا‌که‌یشیان ئه‌گۆرێ.

- له رۆژی بیست و چواره‌مدا (٣٠) سی کیلوگرام گه‌لاتوو به‌کرمه‌کان ئه‌درێ کرمه‌کانیش له یه‌کتري دوور ئه‌خرینه‌وه.

- له رۆژی بیست و پینجه‌مدا (٥٠) په‌نجای کیلوگرام گه‌لاتوو به‌کرمه‌کان ئه‌درێ ئه‌ویش به‌چوار جار ژێر جیگا‌که‌یشیان ئه‌گۆرێ.

- له رۆژی بیست و شه‌شه‌مدا (٧٠) حه‌فتا کیلوگرام گه‌لاتوو به‌کرمه‌کان ئه‌درێ بای ژووره‌که‌یش به‌ته‌واوی پاک ئه‌کرینه‌وه.

- له رۆژی بیست و هه‌وته‌مدا (١٠٠) سه‌د کیلوگرام گه‌لاتوو به‌کرمه‌کان ئه‌درێ بای ژووره‌که پاک ئه‌کرینه‌وه کرمه‌کان له یه‌کتري دوور ئه‌خرینه‌وه ژێر جیگای کرمه‌کانیش ئه‌گۆرێ.

- له رۆژی بیست و هه‌شته‌مدا (١٣٠) سه‌د و سی کیلوگرام گه‌لاتوو به‌کرمه‌کان ئه‌درێ کرمه نه‌خۆشه‌کان له‌وانی تر دوور ئه‌خرینه‌وه و ئه‌سووتینێ ژووره‌که‌یش په‌یتا په‌یتا ئه‌دریتێ به‌ریا و بایه‌که‌ی پاک ئه‌کرینه‌وه.

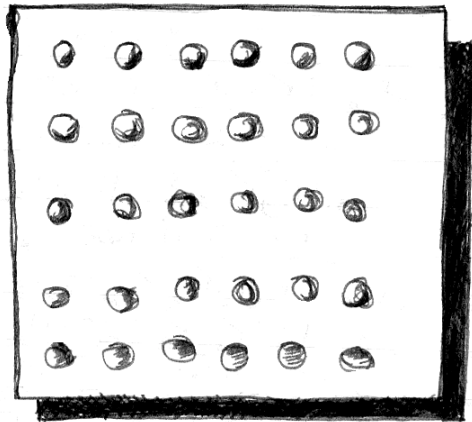
(١) کسلێ زیندوو: قسلێ (جیری)ی زیندوو.

شیوهی گۆرینی ژیر جیگا

بۆ گۆرینی ژیر جیگای کرمه‌کان پارچه‌یه‌ک مقه‌بیا به‌کار ئه‌هێنرێ که کون کون کرابێ ئه‌شکێلتی ههر کونه، له نۆره‌کانی سه‌ره‌تاییدا یه‌ک سانتیمه‌تره ئه‌بێ به‌لام له نۆره‌کانی دوایی دا، کارتۆنیکێ وه‌ها به‌کار ئه‌هێنرێ که ئه‌شکێلتی کونه‌کانی ۱,۵ سانتیمه‌تره بێ ئه‌مه‌یش به‌م جووره جێبه‌جێ ئه‌کری:

- کارتۆنه کون کون کراوه ئه‌خریته سه‌ر بانیه‌که
- گه‌لای تووی ئه‌خریته سه‌ر.

- کرمه‌کان له‌ناو ئه‌و کونانه‌وه سه‌ر ئه‌که‌ون بۆ سه‌ره‌وه بۆلای گه‌لاتووه‌کان.
- ئه‌و کارتۆنه کون کون کراوه که هه‌ل ئه‌گیرێ ئه‌و گه‌لاتووانه‌یش که کرمه‌کانیان به‌سه‌ره‌وه‌یه دانه‌گیریتته سه‌ر بانیه‌یه‌کی تر. ئه‌ویش به‌م جووره پێک دێ که کارتۆنه‌که هه‌ندێ بله‌ریتریتته‌وه.
- ئه‌و ژیر جیگایه‌ی که له‌سه‌ر بانیه‌یه‌ی یه‌که‌م دانرا‌بوو لانه‌برێ.

پارچه مقه‌بیا یه‌کی کون کون کراو که بۆ گواستنه‌وه‌ی کرمه‌کان به‌کار ئه‌هێنرێ.

* له رۆژی بیست و نۆه‌مه‌دا ژیر جیگای کرمه‌کان ئه‌گۆرێ (۱۰۰) سه‌د کیلوگرام گه‌لاتوویش به‌کرمه‌کان ئه‌دریت.

هه‌روه‌ک سه‌رنج ئه‌درێ هه‌ندێ له کرمه‌کان که‌م ئاره‌زووی گه‌لا‌خواردن ئه‌که‌ن. په‌ری دوایی کرمه‌کانی ره‌نگیان زه‌رد هه‌ل ئه‌گه‌رێ، زه‌ردیکی بریسکه‌دار.

* له رۆژی سیهه‌مه‌دا (۸۰) هه‌شتا کیلوگرام گه‌لاتوو به‌کرمه‌کان ئه‌درێ ژیر جیگا‌که‌یان ئه‌گۆرێ شوینه‌که‌یان فراوانتر لێ ئه‌کری تا ئه‌بیته (۶۰) شه‌ست مه‌تره چوارگۆشه‌یی له‌سه‌ر بانیه‌که‌کان لاسکه‌ لۆکه، یاخود لقی داری (ئه‌لکزورینا) یاخود چله‌ توو دانه‌نرێن. بۆ ئه‌مه‌ی بێن به‌هێلانه‌یه‌ک بۆ کرمه‌کان.

* له رۆژی سی و یه‌که‌مه‌دا، هه‌ندێ له کرمه‌کان ته‌واو گه‌وره‌ ئه‌بن، خا و ئه‌بنه‌وه، ره‌نگیان زه‌رد هه‌ل ئه‌گه‌رێ، سه‌ری خویشیان ئه‌پێچن (۸۰) هه‌شتا کیلوگرام له گه‌لای توو ئه‌خریته به‌رده‌م ئه‌و کرمانه‌ی که هیشتا‌ماویانه گه‌وره‌بێن هێلانه چیلکه‌یش هه‌روه‌ک پێشوو بۆ کرمه‌کان دروست ئه‌کری.

* له رۆژی سی و دووه‌مه‌دا، (۳۰) سیی کیلوگرام گه‌لای توو ئه‌خریته به‌رده‌م ئه‌و کرمانه‌ی که هیشتا‌ماویانه گه‌وره‌بێن.

له دوایی ئه‌م رۆژه‌دا هه‌موو کرمه‌کان خه‌ریکی ئه‌وه ئه‌بن که هه‌ل‌بگه‌رێن به‌سه‌ر چله‌داره‌کاندا نابێ ده‌ستیان لێ بدرێ ئه‌بێ بای ژووره‌که‌یش زوو به‌زوو تازه‌ بکریته‌وه له به‌یانی رۆژی دوایشدا ئه‌و کرمانه‌ی که هیشتا‌پێوستییان به‌گه‌لا‌ خواردن هه‌یه جیا ئه‌کریته‌وه پاش ئه‌وه گه‌لا‌ توویشیان ئه‌دریتێ تا وایان لێ دێ ده‌ست ئه‌که‌ن به‌هه‌ل‌گه‌ران به‌سه‌ر لق و پۆی چله‌ داره‌کاندا که له‌سه‌ر بانیه‌که‌کان بۆیان کراون به‌هێلانه.

نەخۆشییەکانی کرمی ئاوریشم

کرمەکان لە کاتی ژیانیاندا تووشی هەندێ نەخۆشی ئەبن و لە خوارەوه، بە کورتی، لەو نەخۆشییانە و هۆی ئەو نەخۆشییانە و چارە کردنیان ئەدوین:

نەخۆشی بېرین:

ئەم نەخۆشییە لە ناو خۆینی پەپولەدا ئەژی لەویشەوه ئەگاتە ناو هیلکەکه جا لەبەر ئەوه پیتۆستە تۆوی کرمی ئاوریشم لەو شوێنانە بکری که باوەر بە چاکی و خاوینی تۆوه که بیان ئەکری.

نەخۆشی سەک چوون:

ئەمە لەوهوه پەیدا ئەبێ که کرمەکان گەلاتووی تەر بخۆن جا بۆ ئەمە ی بەرپەستی ئەم نەخۆشییە بکری پیتۆستە گەلاتووی وشک بە کرمەکان بدری.

نەخۆشی موسکار دین:

ئەم نەخۆشییە بە هۆی هەندێ خۆرهوه پەیدا ئەبێ که لەسەر لاکێ کرمەکه ئەژی کرمەکه که ئەو نەخۆشییە ی پێ ئەگات لە ماوهی دە رۆژدا ئەمری ورده ورده لەشی وشک هەلەدی رەنگیشی بەرهو بۆری یاخود سووری هەل ئەگەر پێ لەهێ سپی لەملا و لەولای لەشیا دەر ئەکەوی، بەمەرجی بایەکه شیبی تەریی هەبێ پیتۆستە ئەو کرمە نەخۆشانە لە ناو بېرین نەوهک نەخۆشییە که تووشی کرمە تەندروستهکانی تریش بێ.

* جۆره خۆرهیهکی رەش لەسەر پیتۆستی کرمە مێچکە مردووهکان که لەناو قۆزاخه ی ئاوریشم دان پەیدا ئەبێ و گەشه ئەکات رەنگی ئاوریشمە که تیک ئەدات ئەگەر بێتو قۆزاخهکان باش وشک بکرینهوه، ئنجا کۆبکرینهوه و بخرینه ناو گەنجینهوه، ئەم باره^(۱) پرونادات.

کۆکردنەوهی قۆزاخەکان

* لەپاش تێسپەر بوونی دە رۆژ بەسەر هەلگەرانێ کرمەکاندا بۆ سەر چل و پۆپە ی لقه دارەکانی هێلانە که بیان، دەست ئەکری بە کۆکردنەوهی قۆزاخەکان.

* قۆزاخەکان لەسەر پووشە بەرپەیهک هەل ئەخرین و ئەخرینه بەر رۆژ بەلام ئەبێ بە جۆریکی وابێ که بەسەرپە کدا کەلەکه نەکرین و رۆژیش هەموویان بگرتەوه.

* واچاکه قۆزاخەکان لەو ماوهیهدا بلاویکرینهوه و بخرینه بەر رۆژ که ئەکەوێتە ناوەند کاتی ۱۱ ی بەیانی و کاتی ۲ ی پاش نیوهرۆ وه واتا سێ کات ئەخرینه بەر رۆژ.

* ئەم کاره تا سێ چوار رۆژ دووباره ئەکریتهوه تا کرمه گهوره کچهکان که لەناو قۆزاخهکانزا بکوژرین.

* جا بۆ ئەمە ی که بەتەواوەتی بزانی ئەو کرمە گهوره کچانه کوژاون یان نا، بەکێک له قۆزاخهکان ئەکریتهوه و ئەپشکری.

* تاکه یەک قوتوو که گرانیی بریتی بێ له ۲۵ گرام تۆو، نزیکه ی سیی و پینج ههزار کرم بهرهم ئەهینێ.

تا بەتەواوەتی پەرورده ئەبن نزیکه ی سی ههزار قۆزاخه یان لێ پەیدا ئەبێ کاتی که ئەم قۆزاخانه ییش ئەکرینهوه دەزوله ئاوریشمیان ئەمەندە لێ پەیدا ئەبێ که کیشانه بیان ئەگاتە نزیکه ی شەش کیلوگرام.

کردنەوهی قۆزاخەکان

* هەرچی کەلۆپەلی ناسراوی ناخۆیه، ئەوهی له باردانییه که قۆزاخانهکان یه کالاکا بکاتەوه چونکه ئەو دەزوانه ی لیبی ئەکریتهوه، ئەستور دەر ئەچن، نرخ ی بازرگانیشیان کەم ئەبێ.

* کەلۆپەلی یه کالاکردنەوهی پوخته بۆ قۆزاخهکان بەکار بهیینه (وینە ژماره: ۵)، تا دەزوی ریکوپیکی و پەسەندت دەست بکەوی که بۆ بازرگانی دەست بدات.

* جووتیارهکان، ئەوانه ی که کرمی ئاوریشم بهخێو ئەکەن ئەتوانن لەناو خۆیاندا ریک بکەون و پیکه وه یه کێک لهم کەلۆپەله بکرن بۆ کەلکی هەموویان یاخود کۆمەلێ هەر وهز بۆیان ئەکری.

(۱) ئەم باره: راستتر: ئەم حاله نه، ئەم دیاردهیه.

نامۆزگارىي گىتى

* گەلاتىننى تەرىپى ياخۇد ئاورنگ لىن كەوتوو مەدە بەكرمەكان.

* پىتوبىستە پەنجەرەكانى ژوورى كرم بەختىكردن بەپەردە داپۆشترىن، تا كرمەكان راستەوخۇ نەكەونە بەر رۆژ.

* قۇزاخە لاي خۆت گل مەرەوۋە بۆ ئەمەي كرمى لى بىپوژىتتەوۋە چونكە ئەو بەگران پىتك دى ھۆي ئەمەيش ئەوۋەيە كە باو سەرما و گەرما زوو زوو ئەگۆرىن. پىپا و لەوۋەيش دلتىيا نىيە كە تۆۋەكانى لە نەخۆشى دوورىن. ھەرۋەھا ئەو كرمانەيش كە لە جىتى خۇدا بەرھەم ئەھىترىن كزوللاواز دەرئەچن و زوو تووشى نەخۆشى دىن.

ئەو قۇزاخانەيش كە لەوانە پەيدا ئەبن بچووك دەرئەچن و بەرھەمى ئاورىشمەكەيش بەو پىيە كەم ئەكات.

* ئەبى شوتىنى بەختىكردنى كرمى ئاورىشمەكە و كەلۋپەلى پەرۋەردەكردنى كرمى ئاورىشمەكە، لە پىش دەست پىن كرىن بە پەرۋەردەكردن و لەدوای پەرۋەردەكردنى كرمى ئاورىشمەكە پاك بىكرىنەوۋە ئەمەيش بەم جۆرە ئەبى:

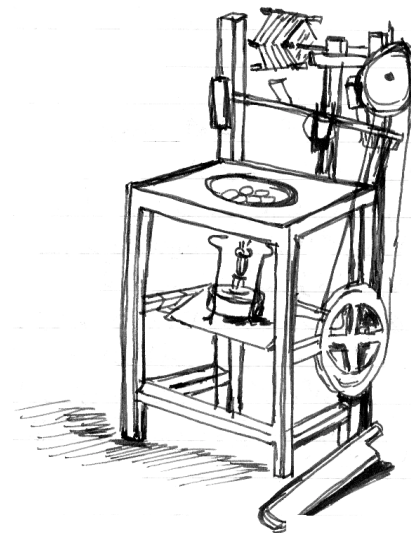
* كەلۋپەلى پەرۋەردەكردنەكە لەناو ئاۋىكى رەواندا تەواو بشۆ.

* ئەم كەلۋپەلەنە بەخەرە بەر رۆژو ووشكىيان بىكەرەوۋە پاش ئەوۋە بىناخەرەناو جىگاي خۇبان و پەنجەرەكانى ژوورەكەيش دابخە.

* كىلوگرامىك گۆگرد بەخەرە ناو ئاگردانىكەوۋە و بىسوتىنە. لەو كاتەدا پەنجەرە و دەرگانان دابخەن و تا دوو رۆژىش مەيان كەرەوۋە بام ژوورەكە بەو دووكەلە قانگ بدرى دواي ئەو، ژوورەكە بىكەرەوۋە بۆ تازەكردنەوۋە بايەكەي ناۋى.

تەواو بوو

۱۹۶۷/۱۰/۷

كەلۋپەلى يەكالاكردنەوۋە قۇزاخەكان بەپوختەيى

فرۆشتى ئاورىشم

* ئەو ئاورىشمەي ھىناوتەتە بەرھەم بەتەنيا مەببەرە بەردەم بازگان، ئەگىنا بەھەرزان نەبى لىتى ناكړى.

* چاكتىرىن رىگا بۆ فرۆشتى ئاورىشم ئەوۋەيە كە ھەرچى ئاورىشمىك لە گوندەكەدا ھاتۆتە بەرھەم لە شوتىنىكا كۆبىكرىتتەوۋە پىتوبىستە كىشانەي كۆمەلە ئاورىشمى ھەموو كەسكىش بەجىيا بزائرى دواي ئەوۋە ھەموو ئاورىشمەكە بەگەلە ئەفرۆشرى بەو بازگانەي كە چاكتىرىن نرخی پىن ئەدات بەم رەنگە نرخی ئاورىشمەكە گەلىك زۆرتەر ئەبى لەوۋەي كە ھەر جووتىيارە خۆي بەتەنيا ئاورىشمەكەي خۆي بفرۆشى.

واتای خهوهکانت چین؟

نووسینی: ههر بهرت ههسپرو

ئهم نووسراوه

نووسراوی (واتای خهوهکانت چین؟)، که له لایهن زانای ئینگلیز (ههر بهرت ههسپرو) وه، به زمانی ئینگلیزی بلاو کرابوه وه، له گوڤاری (کتابی) دا، که له لایهن (حلمی مراد) وه له شاری (قاهره ی مصر) دا دهرده چوو، له ژماره (۳۸) ی مانگی به خته باران (مایس) ی سالی ۱۹۵۵ دا به کورتکراوی په رچقه کرا بوو به عه ره بی، داخه که م دانهی ئینگلیزی به که یم دهست نه که وت، له بهر ئه وه ناچار بووم له په رچقه عه ره بی به که یه وه کردم به کوردی.

(ههر بهرت ههسپرو) که به پسپوریک داده نری له (زانستی دهر وون) دا ئهم نووسراوه نایابه ی کردوو به دوو به شه وه: له به شی یه که میدا له (واتای خه و) و (پیشبینی دهر وونی له بابه ت خه و بینینه وه) و (له لیکدانه وه ی خه ودا ته ماشای باری خاوه ن خه و ده کری)، سی بابه تی به لیکۆلینه وه یه کی ته و او وه، له شیوه یه کی جوان و رازوه دا پیشان دا وه، له بابه ت بیرو باوه ری جوئی جوئی زانایان و رۆشنبیران و وێژه وانانی کۆن و تازه وه، که دهر باره ی (خه و بینین) گوتوو یانه وه ک پیشان گایه ک هه موو شتیکی به جوانی و ریکوپیتیکی دهر خستوو ده وای ئه وه پوخته ی بیرو باوه ری زۆریه ی زانایانی ئهم سهرده م یه شی دهر باره ی (خه و بینین) دهر بریوه له گه ل بیرو باوه ری خۆیدا، ههروه ک زانای پسپور (ههر بهرت ههسپرو) پیشانمانی ده دات خه و بینین هه ر له سه ره تای ژبان ی مرۆقه وه هه تا ئیسمرۆ هه بووه و هه یه و ده بی، خه ویش یه جگار جورا و جوره خه ویش هه یه دیتته دی، خه ویش هه یه نایه ته دی، به لام هه مووده م خه ویش په یوه ندی به باری ژبان ی خاوه نه که ی و کۆمه لایه تی و ئه و ناوچه یه وه هه یه که خه و بیننه ره که تیییدا ده ژی، جا له بهر ئه وه که خه و لیک ده دریتته وه پتویسته ئه و جوره بارانه ره چا و بکری.

له به شی دوومه ی نووسراوه که دا زانای دهر وونی (ههر بهرت ههسپرو)، له پوخته ی بیرو باوه ری زانایانی دهر وون و سه رنجدان و تاقیکردنه وه و، لیکۆلینه وه کانی خۆی (فه ره نه گۆک) یکی دانا وه بۆ لیکدانه وه ی ئه و خه وانیه ی ده یان بینین، به لام ههروه کوه له سه ره وه پیشانم دا، ئامۆژگاریشی کردووین که ده بی ته ماشای باری خاوه ن خه وه که بکری،

ئنجا بریاری لیکدانه وه ی خه وه که بدری، که ئایا بۆ خاوه ن خه و موژده ی خۆشی پتویه، یان چاوترساندنیکه بۆ خاوه ن خه و که ده بی له دوارۆژی خۆیدا ناگای له خۆی به هه له نکات، یاخود ئه و که موکورتیبیه ی هه یه تی هه ر له ئیستاره چاره ی بکات، تا تووشی دهر دیسه ری و ناخۆشی نه یه ت.

له راستیدا (خه و بینین) له هه ندیک کاتدا، یاخود بۆ هه ندیک کهس، بایه خ و گرنگیه کی گه وه ی هه یه، له میژوودا خه و ی و ا بینراوه و هاتوویشه ته دی که به جاریک ره وتی میژووی گۆریوه، له (قورئانی پیروژ) یشدا ئهم راستیبه خودای پاک ی بی هاوتا پشتی ده گری، بۆ وینه ئه و خه وه ی (یوسف) پیغه مبه ر بۆ (یعقوب) ی باوکی گپراپه وه و، باوکی بۆی لیکدایه وه و، ئامۆژگاریبیشی کرد که بۆ که سی نه گپرتته وه، ته نانه ت بۆ براکانی خۆشی، نه وه ک داویکی بۆ بنینه وه، به ته و او ته ی هاته دی، ههروه ها خه وه که ی فیرعه ون که کهس نه ی توانی بۆی لیک بداته وه (یوسف پیغه مبه ر) نه بی، به ته و او ته ی هاته دی.

فیرعه ونیکی تریش که پاش ئه وه به چهند سه د سال بوو خه ویتیکی دی مندالیک له ناو جووله که کانی ژیر ده ستیدا په یدا ده بی، خۆی و ته خت و تاراجی تیک ده دات و له ناوی ده بات، به ته و او ته ی له سه ر دهستی (موسا پیغه مبه ر) دا هاته دی. ههروه ک روویداوه پیغه مبه ره کان زۆریه ی سه رو شه کانیان له رتگای (خه و بینینه وه)، یاخود (زینده خه وه وه) له لایهن خودا وه پی به خه سراوه.

به کورتی (خه و بینین) بۆ پیماوی دلپاک و کرده وه چاک و، ره وشت و خو و، جوان، ده بیته رابه ر، یان موژده ی سه رکه وتن و کامه رانی و ته ندروستی و خوشگوزه رانی ده داتی، یان وریای ده کاته وه که خۆی له هه له بیاریزی، یاخود ئه و هه له یه ی کردویتی چاره سه ری بکات. منیش ئه و نووسراوه که پیشکه ش به خوینده واران ی به رتیزی کورد ده که م. هیوادارم که لک و خۆشی لی ببین.

شاکر فه تاح

(خاوه نی پرۆژه ی خوینده واری کورد)

سلیمانی - ۱۹۶۷/۶/۲۵

واتای خه و چیه؟

له بابته خه و بینینه و بیروباوهر زوره و له بهکتریش زور جیواوزن، بهلای ئهوانهوه که یه جگار باوهریان بهخه و ههیه، خه و بریتیه له جوره سرووش (وحي: الهام) یک، و اتا نیازیته و خودا دهیخاته دلای پیاووه تا بهجوریکه دیاردیکراو بجوولیتتهوه، یاخود بههیوای موژدهی دواروژتیکه خوی بی، یان خوی له هندی کردهه یان شت بیاریزی.

بهلای ئهوانه یسهوه که خه و بهبابه تیکه هیچوپوچ داده نین، خه و بریتیه له ئه نجام تیکه زورخوری و پریونی سک له خوارده مهنی!...

خه و ئه مهنده زوره له ژماره نایهت، هه ندیك له و خه وانه بینراوه و گیتراو تهوه یاخود له بییر چوتهوه، هه ندیکی شیبیان دراو ته بهر گالته و پیکه نین، یاخود که سانی هیناوه ته گریان، خه و و اهه بووه به سرووش تیکه راسته قینه دانراوه. هی و ایش هه بووه به گالتهی مندالان دانراوه، یاخود به رامبه به هه ر خه و یک چاکگو و به دگو، ریزگر و ریزنه گر، باوهر پیکه و باوهر پیکه به هه بووه و هه یه.

ئه وهنده هه یه، هه ر له په یاد بوونی جیهانه وه تا نیمرۆ، خه و کاری خوی کردۆته مرۆف... خه و و اهه یه دلای پیاو پر له هیوا دهکات. خه و و ایش هه یه دلای پیاو پر له مه ترسی دهکات. گه لیک که سی و اهه بووه، به هوی خه و وه دهستی داوه ته پیشکه وتن و سه رکه وتن، یاخود به هوی خه و کانی تریه وه نیاز چووه ته دلاییه وه و که وتووه ته سه ر دانانی به ره می ویزه یی و پر هونه ری هه ره ناوازه و نایاب، هه ر له سه رده می (هۆمیرۆس) وه تا ده گاته سه رده می (فرۆید) لایه ره کانی ویزه، چ به هۆنراوه بوون، چ به په خشان، به زوری پریون له خه و... وشه ی (خه و) و ئه و وشانه ییش که له وشه ی خه و دروست کراون، له گه لیک جیگای رووداو و روونه داودا به کاره یینراون، به لام ئه و واتایه ی که له م بابته دا به کاری ئیمه دی ئه وه یه که (خه و) و اناوه که بریتیه له کۆمه له یه که یاخود له ریزه بیریک، باوهر یک، وینه یه که، تاسه و ته زوو یه که، دهنگیک، دل داخوریانیک، دل بزوتنیک، که له کاتی نوستنماندا دین به می شکه ماندا. سه رنجدان و لیکۆلینه وه و تاقیق کردنه وه ی زاناکان ئه وه مان بو درده خه ن که هه مو که سیک خه و ده بینن، وه نه بی خه و هه رچهنده که سیکی دیاردیکراو بیبینن، یاخود له ری و شویتنیکه دیاردیکراودا بیبینن، له راستیدا خه و، هه مو که سه ده بینن، له هه مو باریکی شدا ده بینن، ئه مه هه ر له سه رده می کۆنه وه و اووه تا نیمرۆ!...

تیکرا ئیمه له و کاته دا خه و ده بینن که نوستوین، رهنگه چا و ئه ندازه کانی خه و که له بییر خاوه ن خه و که بچنه وه، یاخود بگۆررین، چونکه باوهر به بیرووه ری خاوه ن خه و که ناکریت، ههروه ها له بابته ماوه ی خه و که یسه وه بیروباوهر جیواوزن. به لام باوهری وایه که زوره ی کاره ساته کان له چهنده تاویکی زور که مدا، زور کورتدا، به می شکی نوستووه که دا گوزه ر دهکن، و اتا له وردیله (دهقیقه) یه که زور که متریان پی دهچی، ئه مه ییش به هیچ کلۆجیک له گه ل ماوه ی پیوستی روودانی راسته قینه ی ئه و کاره ساتانه دا به راورد ناکر!... هه رچی (بابته) ی خه و یسه، ههروهک هۆشی مرۆف له کاتی هۆشیاریدا بییر له هه موو شتیک دهکاته وه، ههروه ها له کاتی خه و بینن و نوستنیشدا بییر له هه موو شتیک دهکاته وه.

جا له بهر ئه وه خه و بینن ناچیتته ژیر چنگی ئه و سنوورانه وه که له ژبانی رۆژانه ماندا پییانه وه راهاتووین، سا هه ر له بهر ئه م هۆیه یه که جاری و اهه یه خه و بیننه کان ئاسایی دهبن، وهک ژبانی رۆژانه ی خۆمان جاری و ایش هه یه سه ییر و سه رسوهره یته ر و له و ئه ندی شانه دهبن که هه رگیز له ژبانی رۆژانه ماندا نایان بینن. له راستیدا خه و بینن بی ئه ندازه یه هیچ کاره ساتیک به گران نازانن بیه و میتن!...

له لایه کی تریشه وه، خه وانی و اهه ن دلای پیاو تهنگ دهکن، خه وانی و ایش هه ن دلای پیاو خۆش دهکن، ههروه ها خه و ی جوان هه یه و خه و ی ناشیرین و خه و ی پروبووچ هه یه و خه و ی به نرخ، خه و ی سه رلئدانه هه یه و خه و ی ناپه سند و په ست... هه رچی خه و له هه موو بابته تیکه وه دهووی، له سه ره وه تا خواره وه.

پیشینی دهروونی له بابته خه و بینینه وه

ئه و پرسه ییش که هه مووده م ده کرئ ئه وه یه: ئایا خه و کانی دینه دی؟ ئایا کاتی هه لبرئیراوی و اهه یه، که ئاواته کانی خاوه ن خه و که ی تیدا بیته دی؟. هه رچهنده (هۆراس) ی بوئ گوتوو یه تی خه و کانی پاش (نیوه شه و) دینه دی... هه رچهنده (ئوقید) ی بوئ گوتوو یه تی ئه و خه وانه راست دینه دی که له پیش (به ره به یان) دا ده یان بینن... به لام (زانست) له م بابته وه به ره ره چیان ده داته وه. لیکۆلینه وه و لیکدانه وه ی خه و ییش له شپوه یه کی (زانست) یدا له گه ل ناوردنی (سیگمۆند فرۆید) ی پزیشکی نه مسه ییدا بییر ده که ونه وه، ئه م پزیشکه به (باوک) ی (زانستی شیکردنه وه ی دهروون) دانراوه. (فرۆید) بایه خی به و به ره ره کانی و به ره نگارییه داوه که له ناوه ند (به شی وریای هۆشی مرۆف) و (به شی وریا نه بووی هۆشی مرۆف) دا په ییدا دهبن، له ئه نجامی خه ریکبوونیدا به وه وه،

که و ته سهر ئه و باوه ره ی که هۆشی وریا، ده یه وئ به جوړتیکی واکار بکات، یاخود به جوړتیکی واکار دهکات که بتوانی له گه ل نه اندازه کانی ره وشت و خو و چپژ که (ذوق) و هه لسان و دانیشتنی ناو کومه لایه تی پیشکه و توودا به رپوه بچن. هه رچی هۆشی ناوریاییشه خه بات بو ئه وه دهکات که رپگه یه ک بدوژبته وه بو ئاره زووه سروشتیه کان، تا خو یان دامرکینه وه. ئه م ئاره زووه سروشتیه یانه ییش شارستانی نین، ئیمه ییش به هۆی پال پیوه نانی کومه لایه تیسه وه، به هۆی پیگه یانندن و په روه رده کردمانه وه ناچار ده بین ئه و ئاره زووانه بشارینه وه، بچ دهنگیان بکه یین زه پروزه نگیان به سه ردا بنوینین، تا به هۆی ئه وانه وه تووشی گه پروگتیچهل و شه روشور نه بین له گه ل ئه م و ئه و کومه لایه تییدا جا له بهر ئه وه ی ماوه ناده بین به و ئاره زووانه مان که دامرکیتته وه، که تیر بن، که بکه ونه سه ره و ته وه، ئه وانه ده که ونه ناو (هۆشی ناوه وه) یاخود (هۆشی ناوری) وه، له ئیمه وایه که ئه و ئاره زووانه تا سه ر له بهر چونه ته وه، به للام له راستیدا له بهر ناچنه وه، هه روا له ژیره وه خو یان مات داوه، چاوه روانی هه لیکن هه لکه وئ و بیته ده روه .

جا (فرۆید) که له لیکۆلینه وه کانی خو ی ده بیته وه، ده چیتته وه سه ر ئه و باوه ره که ئه و (ئاره زووانه) له شپوه ی (خه و بینین) دا خو یان ده رده خه ن!

له لیکدانه وه ی خه ودا ته ماشای باری خاوه ن خه و ده کړی

له و بابه ته گرنگانه ی که له لیکدانه وه زانسته یه کانی ناو ئه م نووسراوه دا سه رنج را ده کیشی ئه وه یه که چه ند خه ویک پیکه وه، یه ک لیکدانه وه یان هه یه . هه ندی لیکدانه وه ی خه ویش هه یه که لیکدانه وه کانی تر ته واکار دهکات، ته نانه ت هه ندی لیکدانه وه ییش هه یه که هه ندی جار پیچه وانه دیتته پیش چاوی مرۆش. هه روه ها هه ندی خه ویش هه یه که بریتیه له جزه ئه ندیشه یه ک، یاخود جزه وریته یه ک! هه روه ها ئه مه ییش دیتته بهرچا و که هه رچه ند بو خاوه ن خه و ده گونجی که به خه وه خو شه کانی خو ی دل ی بکریته وه و پییان دلنیا بی، به للام نابی له خه وه ناخو شه کانی خو ی دل ی ته نگ بی، چونکه ده ستور وایه که زوریه ی خه وه کان به پیچه وانه ی خو یانه وه لیک ده دریته وه کاتی که خاوه ن خه و ئه م لیکدانه وه ی له خواره وه نووسراون، بو خه وه کانی خو ی به کار ده یینی، پیوسته ته ماشای باری ژبانی خویشی بکات، هه روه ها لیکدانه وه کانی تایه تی خویشی بخاته کار، چونکه هه ندی ناوه رۆک و، ورده بابه تی دووردریژ هه ن، خاوه ن خه و خو ی نه بی که س نازانی چین، پیوسته ئه مانه ییش له کاتی لیکدانه وه ی خه وه که دا بخریته

بهرچا و، و له خواره وه له شپوه ی فه ره هه نگو کیتکدا ئه و خه وانه ی که زور باون له ناو هه مواندا، له گه ل لیکدانه وه کانیان ده خه یه بهرچا و، ئه مانه له سه ر بنچینه کانی زانسته و تاقیکردنه وه کانی پرودا و دامه زراون.

ئه لف

(ئه لومنیوم): ئه گه ر که وچک و کپرد و چنگال و ئامانی ئه لومنیوم له ناو چیتته خه وانه دا بینرا، ئه وه نیشانه ی موژده یه که که کامه رانی خیزانی به ده مه وه یه .

(ئیش): ژانه سه ر نیشانه ی ئه وه یه که کاروباری رۆژانه و تایه تی خو ت ده شاریتته وه . ژانی ددان واتای ئه وه یه که نامه یه کی خوشت بو دی. ژانی گویش نیشانه ی ئه وه یه که موژده ی سه رکه وتنی پرۆژه یه کی خو ت وهرده گریته که له وه پیش به ته نگییه وه نه بویت.

(ئه سپ): سواری بونی ئه سپ واتای ئه وه یه که ده گه یته پایه یه کی کومه لایه تی سه رکه و توانه، ئه گه ر نالی ئه سپه که ت ده کوتایه وه، ئه وه نیشانه ی ئه وه یه که ژینیکی پر کامه رانی دووردریژ به سه ر ده به یته، ئالیکی دانیس به ئه سپ ئه وه ده گه یینی که له ماوه ی سالیکیا بریاریکت بو ده رده چی که به که لکی فرمانه که ت دیت، ئه گه ر ئه سپه که یشت لی ون بی، ئه وه و ده گه یینیته که فرمانه که ت له م شوینه وه ده گوینه وه بو شوینیکی تر.

(ئه سپه ئاسنینه): بینینی ئه سپه ئاسنینه واتای ئه وه یه که گیروگرفته که ت چاره ناکری تا چه ند هه لیه که نه که یته، ئه گه ر به سواری ئه سپه ئاسنینه ییش سه رکه و تیت به سه ر گردیکدا، ئه وه واتای ئه وه یه که به سه ر گیروگرفته کانی فرمان و خیزانته سه ر ده که ویت، ئه گه ر به سواری ئه سپه ئاسنینه هاتیتته خواره وه، ئه وه واتای ئه وه یه که ده نگوباسی وات دیتته بهرگۆی که دلته پی ته نگ بی.

(ئوتۆمۆبیل): ئه گه ر خه وت وای بیی که ئوتۆمۆبیلیکی لی ده خو ریت، ئه وه واتای ئه وه یه که تو به ره و گوزدرانیکی خو ش ده رۆیت، به للام ئه گه ر ئوتۆمۆبیلی کریت به کری گرت، ئه وه وای ده گه یینی که کوچیکی دووردریژت دیتته بهر، هه ندی ماندوو ده بیته، به للام ئه گه ر ئوتۆمۆبیلی کریت لی خو ری ئه وه واتای ئه وه یه که پایه یه کی گرنگت ده ست ده که وئ، که به هۆی ئه و پایه یه وه ژنیکت ده ست ده که وئ جوانی و سامانی هه یه!....

(ئاله تی ره ش): ئه مه نیشانه ی ئه وه یه که جه ره زه یی ده نوینیته له دلداریدا و، له دلداریه که یشتدا سه رده که ویت.

(ئاگر): دانیشتن به لای ئاگره وه نیشانه ی ئه وه یه که له ژبانی خیزانیتدا به دلنیا بییه وه

دهژیت، ناگر هه لگیرساندنیش نیشانهی ئه وهیه که ناکوکییه که ههیه له ناودا و به زووی لادهچی. کوژاندنه وهی ناگریش نیشانهی ئه وهیه که له کاریکی گران و سهختدا ده بیت، به لام تیبیدا سهرده که ویت.

ب

(برنج): خواردنی برنج له خه ودا ئه وه ده گه بیینی که پیوسته به چیتته لای پزیشک بۆ پاراستنی ته ندروستیت.

(به ره): ئه گهر له خه ودا گه سکت له به ره دا یا خود له قالیه که، ئه وه واتای ئه وهیه که ژنه یینان و ژنیکی پر کامه رانیت ده ست ده که وئ، پاک کردنه وهی به ره پش له توژ به ته کاندن، موژدهی سه رکه وتنی پیوهیه، به مه رجی له و ته کاندنه دا خۆت ماندوو کرد بی.

(بیر): ئه گهر که وتبوو یته بنی بیریکه وه، ئه وه نیشانهی ئه وهیه که توشی گیروگرفتییکی وا ده بیت که بۆت چاره ناکرئ، خستنه خواره وهی سه تلش بۆ ناو بیر وا ده گه بیینی که بانگت ده که ن، که له سه ره هندی کرده وهی خۆت بکه یته وه له فرمانه که تدا، ناو ده ره یینانیش له بیر واتای ئه وهیه که به و زووانه سه رکه وتنیکی وا سه رده که ویت که له وه پش به میشتکدا نه هاتوه.

(به فر): بینینی په له به فری گه و ره موژدهی ئه وه ده دات که له نا کا و چاره ی گیروگرفتییکی ناخۆش ده وژیته وه. به کاره یینانی به فریش ئه وه ده گه بیینی که به و زووانه گوژانیکت به سه ردا دئ، بۆ تو به که لک ده بی. ئه گهر به فر که وتبووه سه ر سه رت، ئه وه موژدهی ئه وهیه که به رز ده کرتیته وه. بینینی ئه وانه پش که به فره خلیسکی ده که ن، ئه وه ده گه بیینی که سه رۆکه کانت له سه ره چاره کردنی گیروگرفتییکی که کردو ته چه ندو چوونت له گه ل ده که ن. بینینی به فر له رتگادا واتای ئه وهیه که له پاش چه ندو چوونیککی زۆر ده چیتته سه ره فرمانیککی تازه، که سه رکه وتنی بۆ خۆت تیدا یه. ئه گهر له سه ره په له به فریککی ته نک به فره خلیسکیت کرد، ئه وه وا ده گه بیینی که کار و فرمانه که ی تو، توانج و پلاری تیده گیری. ئه گهر به فرت دی له نا و په ردا خدا ئه وه نیشانهی ئه وهیه که له گره ویکدا سه رده که ویت. به فری تو او ویش واتای ئه وهیه که له پرۆژه یه کی هیچووچدا ره نجت به با ده چی. خواردنی به سته نییش واتای ئه وهیه که له دلداریه که تدا سه رده که ویت. کرینی به سته نییش واتا که ی ئه وهیه که له کاروباره سامانییه کانتدا باش بۆی چوویت. فرۆشتنی به سته نییش واتای ئه وهیه که له ماوه ی سالیکیدا پایه ت به رز ده کرتیته وه.

(به ندیخانه): ئه گهر له خه ودا خرابوو یته به ندیخانه وه، ئه وه وا ده گه بیینی که تو ئه وه نده له فرمانه که تدا سه رده که ویت، که سانی تر ریزت لی ده گرن و پاداشت ده ده نه وه. ئه گهر خۆشه ویسته کانی خۆت له نا و به ندیخانه دا دی، واتای ئه وهیه که هه ندی که س هه ن ده یانه وئ ئه وانه نازار بده ن.

بینینی به ندییه کانیس له کاتی فرمان کردندا نیشانه یه کی باش نییه.

(بیابان): ئه گهر خۆت و خۆشه ویسته که ی خۆت دی به ته نیا له نا و بیاباندا بوون، ئه مه نیشانه ی ئه وهیه که له ژبان تاندا به خۆشییه وه راده بویرن.

(به ربه ره کانی): ئه گهر خۆت دی له خه ودا به ربه ره کانی له سه ره ژنه که ت، یا خود دۆسته که ت ده که ی، و اتا ناته وئ که سی بیگانه خۆی لییان هه لبسوئ، ئه مه ئه وه ده گه بیینی که تو به راستی خۆشه ویستیت لای هه مووان. به لام ئه گهر دیت که سانی تر به ربه ره کانیته له سه ره ده که ن، ئه مه ئه وه ده گه بیینی که له ژبانی کوومه لایه تیتدا زۆر سه رده که ویت.

(به په تدا کردن): خه و بینین به هه موو جوړه کوشتنیکه وه به پیچه وانه لیک ده دریتته وه. و اتا به ته مه ن درژی و کامه رانی و پایه به رزییه وه لیک ده دریتته وه.

پ

(پۆسته): موژده ی پیوهیه بۆ ناو بانگ ده رکردن و، به خت یاربوون و، سه رکه وتنی ناو کوومه لایه تیت.

(پیتلاو): کرینی پیتلاو نیشانه ی ئه وهیه که ته مه نت درتژ ده بی و ته ندروست ده بیت. له پی کردنی جووته پیتلاویکی کۆن نیشانه ی ئه وهیه که له سه ره کاریکی سه ره رزانه پاداشت ده دریتته وه. له پی کردنی جووته پیتلاویکی تازه پش ئه وه ده گه بیینی که به سه ره ئه وانه دا سه رده که ویت که به ربه ره کانیته له گه ل ده که ن. بینینی پیتلاو دروستکه رانیش واتا که ی ئه وهیه که له کار و فرمان و له ژبان تدا یه جگار سه رده که ویت. پی پیخا ووسیش واتای ئه وهیه که دۆسته کانت ده گوړیت.

(پیکه نین): پیکه نین نیشانه ی ئه وهیه که به درتژیای ته مه نت به ختت یار ده بی. به لام ئه گهر وات دی له خه ودا که که سانی تر ده هینیتته پیکه نین، ئه مه وا ده گه بیینی که سامانه که ی خۆت ده خه یته گه ر و، سوودت ده ست ده که وئ.

(پزیشکایه تی): ئه گهر له خه ودا سه رت له پزیشکیک دا، موژده ت لی بی که

دهرامه ته که ت زورتی لی دئ. ئەگەر بوو بوویت به پزیشک له وه دلنیا به که هاوړیکانت دلسوزن بۆت. بانگکردنی پزیشکیش به ته له فون نیشانهی ئەوهیه که له ناو کۆمه لایه تیدا سهرکه و تینیکی گه ورهت دهست دهکهوئ. چوونه لای پزیشکی ددانیش ئەوه دهگه یینی که له تافی پیریتدا ده بیته خاوهن سرهوت و به ناسووده بی دهژیت. کرینی دهرمان، یا خود خواردنه وهی دهرمانیش واتای ئەوهیه که ناچار ده بیته په نا بهریته بهر پزیشک.

(پشتی که شتی): بینینی پشتی که شتی موژدهی بهخت یاری تیدایه له گه شتکردن و ته ندروستی و دهرامهت و ژبانی ژن و میتریدا.

(پاچ): ئەو پاچهی نوکه که ی تیز کرا بی نیشانهی سهرکه و تنه له ژباند، نیشانهی کامه رانییه.

(پیر): بینینی پیر یا خود پیاوچاک نیشانهی ئەوهیه که ژبانیکی ناسووده و بی وه بیته دهست دهکهوئ.

(پینوسی مز): بینینی پینوسی مز (قهلم فەرهنگی) نیشانهی ئەوهیه که له تۆلهی کرده وهیه کی چاک پيشووتدا که کردووته پارهیه کی زورت دهست دهکهوئ.

(پاره خانه): ئەگەر له خه ودا بینیت که له ناو پاره خانه (بانق) یه کدایت، ئەوه واتای ئەوهیه که دهکه ویته ته نگانه وه.

ت

(تیشکی X): بینینی وینه یه که به تیشکی ئیکس گیرا بی، واتای ئەوهیه که له کهینه وه یه یه کدا گیروگرفت تووش دیت. ئەوهنده هه یه چاره ی بۆ ده دۆزیته وه.

(تووتن): ئەگەر له خه ودا یه کیک بینیت جگهره ده کیشی، ئەوه نیشانهی ئەوهیه که دلشکاوییه که چاره ده کړی و، له ناو دا نامیت. به لām ئەگەر خۆت جگهره بکیشیت، له وه دلنیا به که ژبانی خیزانیت پیکو پیک ده بی. له کاروباریشدا سهرده که ویت. جگهره داگیرساندن، یا خود تووتنی لول دراو داگیرساندن واتاکه ی ئەوهیه که کار و فرمانه که ت فراوانی لی دئ. جگهره یا خود سیگار کوژاندنه ویش واتاکه ی ئەوهیه که به شیک له ژبانت ته واو ده بی، بۆ ئەمه ی به شیک باشتی دهست پی بکه یته.

(ته له فون): قسه کردن به ته له فون واتای ئەوهیه که یه کیک هه یه و ده یه و به بونه ی کهینه وه یه یه کی گرنه وه قسه ت له گه لدا بکات. به لām ته لگراف نیشانهی ئەوهیه که له دۆستیکته وه هندی دهنگوباس وهرده گرت، که ده میک بووه دهنگی نه بووه.

(ته نس): یاری (ته نس) کردن له خه ودا نیشانهی ناوبانگ دهرکردن و نزیکبوونه وهیه له ههر دوو ره گه ز. یاری بردنه وه واتای ئەوهیه که له کار و فرمانه که یدا سهرده که وئ. یاری دۆراندنیش واتای ئەوهیه که له دلداریه که یدا سهرده که وئ.

(تۆله سه ندنه وه): ئەگەر خۆت دی له خه ودا تۆله له که سیکی تر ده سینیته وه ئەمه نیشانهی ئەوهیه که له کاروبارتدا و له په یه وندی تاییه تی خۆتدا بهخت یار نابئ. به لām ئەگەر خۆت دی له پیناوی تۆله سه ندنه وهی که سیکی تردا له ناو ده چیت. موژده ت لی بی که کاروبارت به ره و چاکي ده ورات. ئەگەر ده سه لاتیش هه بوو تۆله بکه یته وه، به لām نه تویت تۆله بکه یته وه، ئەوه واتای ئەوهیه که گیروگرفتیکت له به ردا به و به سهریدا زال ده بیته.

(تهختی نوستن): بینینی چهند تهختیکی نوستن له خه ودا، نیشانهی ئەوهیه که له کاروباره که تدا سهرده که ویت. موژده ی ئەوهیشی تیدایه بۆ ئافره ت که به پیاویکی خاوهن کاروباری سهرکه و توو شوو ده کات. کرینی تهختی نوستن نیشانهی کامه رانی خیزانییه. پیخهف تهخت کردنیش واتای ئەوهیه که له ژبانی ژن و میتریدا سهرده که ویت. نوستنیش له ناو تهختیکی تازه دا ئەوه ده به خشی که له ماوه یه کی که مدا گۆرانیکی کوتوپر له ژبانتدا روو ده دات. له تهخت که و تنه خواره ویش ئەوه ده به خشی که له لایه ن سهرۆکه که ته وه قسه ی ناخۆش ده بیته. داکه و تن یا خود داشکانی تهختی نوستنیش ئەوه ده گه یینی که ناکوکییه کی خیزانی روو ده دات. بینینی تهختی نوستنی مندالیش نیشانهی سهرکه و تنه له ژبانی رۆژانه دا. ئەگەر له ناو بیشکه که دا دوو مندالی وای تیدا بوو که پیکه وه له دایک بووین، ئەوه نیشانهی ئەوهیه که کامه رانی ژن و میتریت دهست ده که وئ. ئەگەر بیشکه که هیه که سی تیدا نه بوو، ئەوه نیشانهی ئەوهیه که خودا مندالیکت ده داتنی تا بلایی ته ندروست ده بی.

(تارمایی): خه و بینین به تارمایی که سانی تره وه موژده ی خۆشی پیوه یه. بینینی تارمایی که سیک واتای ئەوهیه که دهنگوباسی خۆش ده بیته. ئەگەر له تارماییه که ت بیست قسه ده کات واتای ئەوهیه که له رووی سامان په یدا کردنه وه به ره و چاکي ده چیت. ئەگەر تارمایی که سه که به ده مه ته وه، زهرده خه نه ی کرد، ئەوه واتای ئەوهیه که ته مه نت دریز ده بی.

(ته مومژ): ته مومژ واتای ئەوهیه که کاروباره که ت به جوړیکی و اه لده سووړی، که پیاو لی دلنیا نییه. که واته پینوسته وریای خۆت بیت، خۆت له کاری خراب بیارتیت!

(چارپان): ئەگەر لە خەودا جارەکانی ناو رۆژنامەکان بخوینیتەوه، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که دەبێ تیبیکۆشیت باری ژیانى خۆت چاکتر لى بکهیت. وەرآمدانەوهى جارپیش موزدەى بەرزبونەوهى تیدایه. که خۆت جارپیک بلاو بکهیتەوه واتای ئەوهیە کاروبارەکەت فراوانتر لى دەکەیت. کارکردنیش لە جارپاندا واتای ئەوهیە که کار و فرمانەکەت دەگۆرێ. بەهۆى ئەوهیەشەوه دەسلالتى بەرەبرەکانیکەرەکانت کەم دەبیتەوه. خویندەنەوهى جارەکانى سەرەپتگایش نیشانەى ئەوهیە که دوور دەکەویتەوه بۆ جیگایه کى تر.

(جوان): ئەگەر کچه که خۆى وا بینى لە خەودا که بۆتە دلکیشکەرى کۆمەلایه تى یاخود گولێ کۆمەلان، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که زۆر کەس دین بۆ ماره کردنى^(۱). لەبەر ئەوه نایى پەلە بکات لە هەلبێژاردنى مێردى دواڕۆژى خۆیدا. ئەگەر پیاویش کچیکى جوانى لە خەودا بینى و حەزى لى کرد، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که بەدلێى خۆى ژنیکی باش دەهینى و پیتیشیهوه کامەران دەبێ.

(جالجالۆکه): بینینى جالجالۆکه لە خەودا ئەوه دەگەیتى که پتیبوسته وربای خۆت بیت، لەو مانگەدا که تیبیدایت، نە بچیت بۆ گەشت، نە دەست بکهیت بەدەرآمەت پتیکەوه نان.

(جەنگەل): ئەگەر لە خەودا خۆت بینى بەتەنیا بەناو جەنگەلێکدا دەپۆیت، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که تۆ هەموودەم خاوەن تەندروستى و دەرآمەتى چاک دەبیت. بەلام ئەگەر هاوپیەکت لەگەڵدا بوو، ئەوه موزدەى ئەوهیە که بەم زووانە ژن دەهینیت.

(چا): چاخواردنەوه موزدەى ئەوه دەدات که لە کار و فرمان و ناومالدا بەختیار دەبیت. چا تیکردنیش بۆ میوان نیشانەى ئەوهیە که بەم زووانە دەنگویاسى خۆشت بۆ دى. ئەگەر لە پیالەکەیش چایه که رژا، واتاکەى ئەوهیە که هەر ریتوشوتنیکت داناوه بۆ بەرهمهتینانى پرۆژەکانت سەر ناگرێ.

(چنن): ئەگەر دیت لە خەودا بەدەستى خۆت، لەسەر سیپالێک چنن دەکەیت، یاخود کەسیکی تر چنن دەکات، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که دەنگویاسى خۆشت بۆ دى، بەلام لە شتیهیه کى پچر پچر و ماوهیه کى دووردریژدا پیتندەگەن.

(۱) راستتر: دین بۆ خوازینى، داخوازی.

(حوشتر): ئەگەر چاوت بەحوشترپک بکهویت لە بیاباندا، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که تۆ هەرگیز تووشى ئەرک و ئازار و دلتهنگى ناییت. ئەگەر حوشترت چاوت پتیکەوت بەسترا بووهوه، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که کۆچیکت دپتە بەر و سامانت دەست دەکەویت.

(خیزان): بینینى خیزان لە خەودا نیشانەى تەندروستى و کامەرانى و پتیکوپتیکى ناو خیزانە. ئەگەر باوکى خۆت دى لە خەودا، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که باری کار و فرمانت روو لە چاکى دەکات. ئەگەر دایکى خۆت بینى، ئەوه موزدەى ئەوهیە که لە کۆرى هونەرمەندى و کۆمەلایه تیدایه سەردهکەویت. ئەگەر هەردووکیانت پتیکەوه دى ئەوه واتای ئەوهیە که هەر سەردهکەویت و کاروبارت سەر دەگریت.

(خۆشهویستى): خەو بینن بەدلداریبهوه، یان بەخۆشهویستیبهوه نیشانەى ئەوهیە که ئەو هاوپیانەى لەگەڵتدان چاکەى تۆیان دەوێ. خەو بینینیش بەسەر نەگرتنى دلداریبهوه واتای ئەوهیە که لە کاتى هۆشیاریتدا خاوەن هیوا دەبیت. تیکۆشین بۆ خواستنى یار نیشانەى سەرکهوتنە لە دلدارى و کامەرانیدا. خەو بینینیش بەدەزگیرانبهوه واتای ئەوهیە که لە ماوهى سالتیکدا دەزگیرانبهوه راستهقینهکەت سەردهگریت.

(خەنجەر): بینینى خەنجەر بەدەست یهکیکی ترهوه واتای ئەوهیە که باری ئابووریت بەرهو خراپى دەروات. بینینى خەنجەرىش لەسەر زهوى واتای ئەوهیە که هەندى کەس هەن دەیانەوێ زیانت پى بگهیتن. بەلام ئەگەر خەنجەرەکه بەدەست خۆتەوه بوو، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که بەهۆى زیرەکی و وریایى خۆتەوه دەتوانیت هەل دەست خۆت بخەیت و پۆرژیش بۆ کەلکی خۆت وەرپسوریتیت. ئەگەر خەنجەرەکه لە کالاندا بوو ئەوه نیشانەى ئەوهیە که هەندى دەنگویاسى خۆش بۆ خۆشهویستیکت دەبەیت.

(خویندن): ئەگەر دیت لە خەوتدا وانات پى دەخوینن، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که لە هەموو کارپتکتدا سەر دەکەویت. ئەوهندەى دل بەدەیتە واناکە ئەوهندە سەردهکەویت. خەو بینن بەوهوه که بوویتە شاگردیکى زانکۆ نیشانەى ئەوهیە که لە ژیانى رۆژانەتدا زوو سەردهکەویت. بەلام دەبێ هەندى خەباتى بۆ بکهیت. ئەگەر بوویتە شاگردیکى هاوودەستەى زانکۆبى لەناو رەگەزەکەى تردا، ئەوه نیشانەى ئەوهیە که لە ماوهى سالتیکدا ژن دەهینیت. بەلام ئەگەر هاوودەستەکەى تۆ هەر لە رەگەزى خۆت بوو، ئەوه نیشانەى ئەوهیە

که له گهڼ ھاوکارۍ کې خوږتا د ډوستایه تییه کی به هیڅ ده گریټ. بینینی خوږندنګا و زانکوږش له خه ودا نیشانه ی ئه ویه که هه ندی به سهرهاتی ناکاوت به سهردا دیت، که به هوی ئه وانه وه که سایه تیت قال و پوخته ده بی. خو ئه گهر خوږت له خه ودا بینینی بوویت به ماموستا ئه وه موژده ی ئه ویه که پایت بهرز ده بیته وه.

د

(داهینان): ئه گهر خه ووت دی خه ریکی داهینانی شتیک بوویت، ئه مه واتای ئه ویه، که ده بی وربای خوږت بیت، ئه و پرژانه ی ته و او نه بوون لای که س ناشکرایان نه که یټ. (دیل): ئه گهر خه ووت دی کراویت به دیل، ئه مه موژده ی ئه ویه که توشی جهره زه بییه کی دلډاری ده بیت و له ناو کومه لی ئا فره تاندا کارت سر ده گریټ. به لام ئه گهر خوږت یه کیکت کرد به دیل، ئه مه واتای ئه ویه که هه رچی دلټ ده یه وئ ده ستت ده که وئ. (دهرگا): دهرگای کراوه ئه وه ده گه بینینی که پیوسته وربا بیت هه لت له ده ست دهرنه چن. دهرگای داخراویش ئه وه ده گه بینینی که له هه ل ده ستکه ووتندا سه رناکه ویت. دهرگای سوورخوږش و اتاکه ی ئه ویه که تو هیچ ئامانجیکت نییه و له خوږته وه ده رږیت به رپږگادا. (دلنیاکردن): ئه گهر له خه ووتدا به لټن نامه به کت گریټ دا، ئه وه موژده ی ئه ویه که له باره ی ئابووربیه وه روو ده که یته چاکی. ئه گهر له خه وده که تدا سه ربه ربه ی دلنیاکردنه که ت لی ون بوو بوو، ئه وه نیشانه ی ئه ویه که وربای خوږت بیت، چونکه له باهت پاراستنی سامانه که ته وه هه لټ کردوه. ئه گهر خوږت له خه ودا دی بوو یته جینوشینی کارگبری به لټن نامه ی دلنیاکردن، ئه وه وا ده گه بینینی که تا خوږت ده گیرسینیته وه، هاتوچو و گوږانه ووت زور دیته بهر.

(دهنکه چه مچه): دهنکه چه مچه ی پهرتوبلاو، یاخود کومه له کراو له ناو قوتوویه کدا، نیشانه ی ئه ویه که دهنگو باسیټکی زوری خوږت پیکه وه بو دی. شانہ ی گوگردیش ئه وه ده گه بینینی که له هیللی ریشنتندا گوږانیک پیدا ده بی. به لام چاکی خوږت تیتدا ده بی. داگیرساندن دهنکه چه مچه ییش واتای ئه ویه که ئاواتیکی خوږت دیته دی. فریدانی دهنکه چه مچه ییش بو دوور واتای ئه ویه که به دبه ختی له خوږت دوور ده خه یته وه. ئه گهر دهنکه چه مچه ییش بهرله لالا کرد بی بسووتی، ئه وه واتای ئه ویه که تو لای خاوه ن ده سه لاتان خوږه ویست و په سند ده بیت. دهنکه چه مچه ی کوږاوه ییش نیشانه ی ئه ویه که هه لت له ده ست ده چن. به لام بهم زووانه هه لیکی ترت ده ست ده که ویت.

(دیوار): ئه گهر دیواریکت چا و پیکه ووت که وتبووه ناوه ند خوږت و دوستیکت یاخود خوږه ویستیکته وه، ئه وه واتای ئه ویه که هه ندی که یه نه و به یه دینه پیسه وه له یه کتان جوئی ده که نه وه، پیوسته به سه رباندا زال بیت. ئه گهر خوږت دی به سه ر دیواریکدا ده ریشیتیت، ئه وه واتای ئه ویه که ده ست به پرژه یه کی تازه ده که یټ. ئه گهر له دیواره که نه که ویتته خواره وه، ئه و پرژه یه سه ر ده گریټ.

(دهرزی): بینینی دهرزی له خه ودا نیشانه ی ئه ویه که تا ماوه به ک توشی کاری وا سووک دیتت که زیانت پی ده گه بینینی. دهرزی تیک ئالاویش نیشانه ی ئه ویه که بهم زووانه له گه لیک ئاهه نگی خوږت خوږشدا دلخوږت ده بیت.

(دانتیل): بینینی سپالی (دانتیل) به سه ر کراسیکه وه، موژده ی ئه ویه تیدایه که بهم زووانه ژن ده هیټیت. ئه گهر دانتیلی شروپریشت چا و پیکه ووت، ئه وه واتای ئه ویه که وربای خوږت بیت بهرز و باوی خراپت بو هه لټه به ستن.

(دهستیواو): دهستیواو (قرض) دانه وه، نیشانه ی به خت یارییه. داوای دهستیواو دانه ویش واتای ئه ویه که کاروباره کانت گه شه ده که ن.

(دهنگ دانه وه): بیستنی دهنګ دانه وه واتای ئه ویه که چاوه پروانی دلډاریه که به.

(دهروون): خو سه رزه نشت کردن له خه ودا نیشانه ی ئه ویه که تو هه لټه ی گه وره گه ورت له ده ست نه وه شواو ته وه. له بهر ئه وه هه لټه گریټ هاورپیکانت باوه رت پی بکه ن و، کرده وکانیشت په سند بکه ن.

(ددانی فیل): خه و بینینی به و شتانه وه که له ددانی فیل دروست کراون نیشانه ی ئه ویه که کوچکردنی زورت دیته به رده م بو گه لیک شاران. گه رانیش به دوا ی ددانی فیلدا موژده ی ئه ویه تیدایه که که له پوور (میراث) یکت ده ست ده که وئ.

(دوږل): بینینی شیو و دوږل نیشانه ی ناشتیی و کامه رانییه له دلډاری و ژیان ی ژن و میړدیدا.

پ

(رهش): رهنگیکه نیشانه ی سه رگه ردانی و ناخوشییه.

(رژژنامه): ئه گهر له خه ودا سه یری رژژنامه یه کت ده کرد و لیتی ورد ده بوو یته وه، بو ئه نجامیک ده گه راپت که له ناو رژژه کاندا ده ستت بکه وئ، ئه وه نیشانه ی ئه ویه که بهم زووانه بهرز ده بیته وه.

(پۆن): كړېنې پۆن نېشانې دهنگوياسې خوښه كه بهم نزيكانه دېته بهرگوټ. فرۆشتنې پوښ و اتاي ټوويه كه پوښوټنې فرمانه كه ت گورپرا، سوودت دست ده كه وي. چه وركردنې مه كينه يه كېش و اتاي ټوويه كه گيروگرفت نامېنې. كېلگه كاني نه وتېش نېشانې ټوون كه له ژيانندا هه لگير و وهرگيرت تووش دي، به لام چاكه ي خوتې تېدايه. (پښاي ټاسن): سواربوونې كاروانې سهر پښاي ټاسن و اتا (شه منده فهر) نېشانې ټوويه كه كوچ ناكه يت. بېنېنې كاروانې پښاي ټاسنېش يا خود بېستني فيك و هووپه كه ي به ي سواربوون نېشانې ټوويه كه دهگوتيزته وه پو خانوويه كي تازه، يان دهچيت پو گه شتېكي دوور.

(پاوكردن): پاوكردنې درنده له خه ودا نېشانې ټوويه كه تووشې ده مه قالي دېيت له گه ل هاو كاره كاتندا، يا خود له گه ل هاوپيكانندا. به لام پاوكردنې گيانله به راني درنده و اتاي ټوويه كه ده كه ويته ناو هه ليه كي كو مه لايه تيبه وه. ټه گهر بوو بشيت به هاو به ش له پاوه ووناني كه سېكدا، و رباي خوت به نه وهك ناوت به خراب ده رېچې. پاوه ماسيېش نېشانې سهر كه وتنه له كار و فرماندا.

(پښاي): ټه گهر پښاي كه له بهر ده متدا دريژ بوو بووه وه، ټوويه نېشانې ټوويه كه ژيانېكي به ختيارانې ټاسووده و پر له دلداري راده بوېريت. ټه گهر له ناو پښايه كي چوليشدا پوښتيت، به بهر تيشكي پوښه وه ټوويه نېشانې ټوويه كه خودا دوستي زورت پو ده رېخسېنې.

ز

(زه رده خه نه): ټه گهر له خه ودا يه كېكت دي زه رده خه نه ت پو دهكات، موژده ت لي بي كه بهختت يار ده بې.

(زه وي): بېنېنې زه وي پان و فراوان و اتاي ټوويه كه پشتت پې ده به ساتن و، پارديه كي زورېشت له لا داده نېن، كيتلاني زه وي نېشانې ژي نېكي چاكه كه رايده بوېريت. بېنېنې زه وي ش له پال كوچېكي ناو ده ريا موژده ي پيوه يه كه گيروگرفته كات نامېن. ټه گهر له خه ودا بوو بوويت به خاوه ن زه وي، ټوويه نېشانې ټوويه كه ساليكي پر پيت و پر سامان رايده بوېريت.

(زه رد): ټه م رهنگه نېشانې ټوويه كه له سهر كه وتنه كه تدا چاوت پې هه لده هېن. به لام ناتوانن زبانت پې بگه بېن.

(زبه): ټه گهر له خه ودا چاوت به زبه يا خود ده ريا كه وت ټوويه نېشانې ټوويه كه كوچت دېته بهر. ټه گهر له سهر پشتي كه شتېيه ك بوويت خه رېكي نو قوم بوون بوو، ټوويه و اتاي ټوويه كه يه كېك پيدا ده بې و ټاگادارت دهكات له داو نانه وه ي ټوويه كه سانه ي كه به درو خويان به دوستت پېشان ده دن! هه رچي زري هه لساوېشه، نېشانې سهر گهر دانيه. ټه گهر له خه ودا بوو بوويت به كه شتېيه وان، ټوويه و اتاي ټوويه كه تو له پېش ټه مه دا ټارام بگريت و دابه زرييت، له چيگا و فرمانه كه ت دهگوتيزتېته وه پو چيگا و فرمانېكي تر. بېنېنې كه شتېيه وانه كانيش له شپوه ي مه شق كردن يا خود نومايشدا موژده ي ټوويه تېدايه كه ژيانېكي كو مه لايه تي پر چستوچالايي ده ژيت.

(زه نگ): بېستني دهنگي زهنگ له دووره وه و اتاي ټوويه كه به و زووانه باري ژيانت روو ده كاته چاكې. ټه گهر له نزيكه وه دهنگي زهنگه كه ت بېست ټوويه چاو ترساندنيكه پو تو كه ټه گهر بېتو به ټاموژگاري دل سوژه كات نه جوو لېتېته وه، تووشې زيانېكي زور دېيت له و پوښه يدا كه پيوه ي بايي بوويت.

(زېر): بېنېنې زېر نېشانې به ختيارې و ده و له مه ندي و خو شگوزه رانيه. دو زينه وه ي پارچه زېر يا خود پارچه زبو يكيش نېشانې ټوويه كه ده ستكه و ته كه ت تا ټه نده زي به كي ته و او فره ده بې.

ژ

(ژميركاري): ټه گهر كچه كه خه وي و ادي كه ده زگيرانه كه ي ژميركاره يا خود نوسيارې ژميركاريه، ټوويه و اتاي ټوويه كه له دواوژدا ده بېته مېرديكي وها كه هه رچيه كي بوې بوې جبه جې بكات، و اتا به دلي كچه كه بجوولېتېته وه. ټه گهر ژميركاره كانيشت دي فرمانې خويان ده كن، ټوويه و اتاي ټوويه كه تو پېش ده كه ويت و ده گه يته پايه ي سهر و كايه تي. مه كينه ي ژميركاريش نېشانې ټوويه كه له سامانداريدا سهر ده كه ويت.

(ژنه پېنان): ټه گهر كه سېكي تر ژني هېنا و توېش له و كاته دا له وي بوويت و ده ستېكيشت له و ژنه پېنانه دا هه بوو، ټوويه و اتاي ټوويه كه تو هه موو ده م دوستي دل سوژت له گه ل ده مي نېته وه. ټه گهر خوت دي خه رېكي ژنه پېنانيت پو خوت، ټوويه موژده ي ټوويه تېدايه كه تا چه ند ساليك بهختت يار ده بې.

(سپی): پهنگی سپی موژدهی بهختی چاکی تیدایه: له تندرستی و فرمان و دلداریدا.

(سور): ئەم پهنگی نیشانهی ئەوهیه که تهمەنت درێژ دەبێ، لەشت خووش دەبێ، له بابەت سامان و دلداریبیشتەوه دلنیا دەبیت له خۆت.

(سوز): ئەم پهنگی موژدهی بهختیاری دەدات. ئەگەر بهگژوگیاوه بینرا ئەوه نیشانهی ئەوهیه که له کاروباری سامانی و بهرهم هیتاندا سەردەکهووت. ههروهها موژدهی مندالانی چاکیشی پێوهیه که دەتبی.

(ساختمان): ئەگەر له خهودا ساختمانیکی تازەت دی، ئەوه واتای ئەوهیه که کار و فرمانهکهی خۆت دهگۆریت. ئەگەر وهستا و کارگه رانیشت بینی خهریکی دروستکردنی خانوو بوون، ئەوه وا دهگه پینێ که ژیانته ریکویتیکی تیدهکهوئ.

(سهرپه په): کپینی سهرپه په بۆ گه شتکردن یاخود بۆ سینهما، نیشانهی ئەوهیه که ههلی سهرکه و تنت زۆرتر دەست دهکهووت، بهلام بهمەرجهی که کهموکووری خۆت نه هیلیت.

(سهرکه و تن): ئەگەر سهرکه و تن به سهر شاخه که دا تا گه بشتیتته پۆپه کهی ئەوه نیشانهی ئەوهیه که بهختت یار دەبێ. بهلام ئەگەر نه گه بشتیتته سهره پۆپۆی شاخه که و ههه له خهباتکردندا مایتهوه بۆ گه بشتته ئهوی، ئەوه واتای ئەوهیه که سهردهکهووت. بهلام ئەگەر وازت لهو هه لگه پانه هیتا و پشتت تیکرد، ئەوه واتای ئەوهیه که خۆت تیکه ل به پرۆژهیه که دهکهیت بیکهیت، بهلام سهر ناگرێ.

(سامان): خه و بینین بهوهوه که دهولمه مند بوویت موژدهی دهولمه مندی تیدا نییه. واتای ئەوهیه که ههژار دهبیت.

(سهر باز): ئەگەر خهوت دی بهخۆتهوه که بوویت به سهر باز، ئەوه نیشانهی ئەوهیه که چهند گۆرانییک به سهر ژبانته دا. بینینی سهر بازی بالبازیبیش له خهودا واتای ئەوهیه بهختت یار دەبێ.

(سرکه): بینینی سرکه واتای ئەوهیه که سهرزه نشته دهکریت، یاخود ریسوا دهبیت. (سهرۆک): ئەگەر له کوپونهوهیه کهدا سهرۆکیکت دی، واتای ئەوهیه که مانگانه کهت زۆرتری لێ دێ. بهلام ئەگەر خۆت بوو بوویت به سهرۆک ئەوه وا لیک دهدریتتهوه که بانگت

دهکهن بۆ ناو بژی کردنی ناوهند چهند هاوکاریکی خۆت. ئەگەر خهوت دی بهوهوه که کهوتبووتته گهفتوگۆکردن له گه ل سهره که کومار یاخود له گه ل سهره که کومه لیکدا، ئەوه واتای ئەوهیه که پاداشت دهدریتتهوه.

(سابوون): بینینی سابوون موژدهی ئەوهی تیدایه که له ئه رکه و نازاره کانت رزگارت دهبێ. بهلام بهمەرجهی خۆت زۆرتر ماندوو بکهیت.

(سهرنه گرتن): سهرنه گرتنی کار له خهودا نیشانهی ئەوهیه که کاره کهت سهرده گری.

(سهر بازخانه): ژبان له ناو سهر بازخانه دا موژدهی ئەوهی تیدایه که بۆ پایه به کی گه وره بهرز ده بپستهوه. سهر لیدان له سهر بازخانه ییش واتای ئەوهیه که له ماوه به کی کورتدا دهگۆتیریتتهوه بۆ ناو چهند پایه به کی و چهند شاریک. دره چوونیش له سهر بازخانه واتای ئەوهیه که دهنگو یاسی خۆشت له ری دایه بۆت بی.

ش

(شین): ئەم پهنگی نیشانهی خۆشهویستی و ریکی ناو خیزانه. ئەو چاوانه ی شین نیشانهی چا که دانه وەن. ئاسمانی شینیش موژدهی کامه رانی و دلنیا یی پێوهیه. شتومه کی شینیش واتای ئەوهیه هاو ریکانت له کاتی تهنگانه دا چا کهت دهده نهوه و دل سوژیت بۆ دهنوین.

(شا کلاو): شا کلاو له سهرکردن موژدهی پایه به کی بلندی به دهمه وهیه، نهویستی شا کلاویش واتای ئەوهیه که له بهر ئەوهی باوهر به خۆت ناکهیت پایه ت نزم ده بپستهوه. ئەگەر به کیکت دی له خهودا شا کلاوه کهت له سهر داده گریت، ئەمه واتای ئەوهیه که به کیکت ههیه و به ربه ره کانیته له گه ل ده کات. ئەگەر دیت خونکاریک شا کلاو له سهر سه ری داده نین ئەوه واتای ئەوهیه که تو دور دهکهووتتهوه. بهلام ئەگەر شا کلاویان له سهر خۆت دانا، ئەوه موژدهی ئەوهیه که که له پووریکی زۆرت بۆ ده میتیتتهوه.

(شیر): خواردنه وهی شیر له خهودا، نیشانهی تندرستی به کی هه مووده مییه، فرۆشتنی شیریش واتای ئەوهیه که دهکهووتته گوزه رانیکی خۆشی تاسه ره وه.

(شهو): ئەگەر خۆت دی له خهودا که له تاریکایی شهودا درۆیت، ئەمه چاوترساندنی ئەوهی تیدایه که هه ندی به ره له ستت دیتته بهر، دوات دهخه ن له گه یشتن به ئامانجه کانت.

(شووشه): ئەگەر شووشه که پر بوو، ئەوه موژدهی ئەوهیه که له کار و فرمان و دلداریدا سهرده کهووت. شووشه ی بۆشیش واتای ئەوهیه که تووشی ره نجه رۆی دیتت. بهلام له پاش

هەندى گيروگرفت سەرکەوتنت دەست دەکەوێت. شووشەى شکاويش نيشانەى ئەوھەيە کە کارەساتيکى ناخۆشت بەسەردا دێت.

ف

(فۆنۆگراف): ليدانى فۆنۆگراف لە خەودا، ياخود گوێگرتن لە دەنگەکەى ئەو دەگەيینی کە لە زۆریەى کار و فرمانەکاندا دەست دەکەیت بەکارگوزارى و چستوچالاکى. لەو کار و فرمانانەيشدا سەردەکەوێت.

(فەرھەنگ): کردنەوھى فەرھەنگ واتای ئەوھەيە کە کار پراگرتن و نياز کردنت بۆ کردنى کاروبار دەبنە ھۆى دەستکەوتنى سوودىکى سامانى. فەرھەنگى داخراويش چاوترساندنیکە کە بەقسەى ميچکە ميچکەى کەسانى تر تەفرە مەخۆ. ئەگينا زيان لە خۆت دەدەیت.

(فريشته): ئەگەر دیت لە خەودا فريشتهيەک بەسەر خانووەکەتدا دەسوورتيتهو، ئەو نيشانەى ئەوھەيە کە کەلک و چاکەيەکى زۆرت دەست دەکەوێت. ئەگەر فريشتهکە لەگەلتدا بدوێ، ئەو موزدەى ئەوھەيە کە ھەندى خاوەن سايە و پايە دەبنە دۆستت. ویتەى فريشتهيش موزدەى ئەوھى تىدايە کە لە ژيانى ژن و ميترديتدا کامەران دەبیت.

ق

(قاوہ): قاوہ نيشانەى بەختى چاک و خۆشگوزەرانيیە.

(قاقەزى يارى): ئەگەر لە خەودا چاوت کەوت بەيەکيک بەقاقەزى يارى يارى دەکرد، ئەمە چاوترساندنیکە بۆ تۆ کە لە ھيچ کاروبارىکى خۆتدا گۆزان دەست پى نەکەیت، تا ماوھەکى بەسەردا دەچى. ئەگەر خەوھەکەبشت وا بوو کە خۆت يارى قاقەزت دەکرد، ئەو قاقەزەى لە دەستيشتدا بوو چاک بوو، ئەو موزدەى ئەوھەيە کە سەردەکەوێت.

ک

(کەلوپەلى پيشەسازى): بينينى کەلوپەلى پيشەسازى لە خەودا موزدەى ئەوھى تىدايە کە لە کۆرى پيشەسازيدا سەردەکەوێت. کەوتنە گەرى مەکينەکانيش واتای ئەو دەبەخشی کە گيروگرفتیکى سەخت و گرنگت بۆ لادەبریت. بەلام وەستانەوھى مەکينەکە، چاوترساندنیکە بۆ تۆ کە ئەو ريگاى گرتووتە بۆ چارەکردنى گيروگرفتهکەت تەواو نيبە و پيوستە بيگۆریت.

(کەلوپەلى ناوماں): کرينى کەلوپەلى ناوماں موزدەى ژنھينانى بەدەمەوھەيە. بەلام ئەگەر خاوەن ژن بوويت و ئەوھت لە خەودا دى، ئەوھ واتای ئەوھەيە کە ژيانى ژن و ميترديتان لە شپۆھەيەکى چاکدا دەگۆرپیت. کرينى کەلوپەلى کارکراو، ياخود ئەوھى لەناو بازاردا بەناشکرا بانگ دەکەن بۆ فرۆشتنى لە شپۆھى بەرھەرکانيدا، نيشانەى ئەوھەيە کە ناچار دەبیت کاروبارىکى وا ھەلسوورتييت کە پیت گرانە بيکەیت.

(کۆبونوھە): خەو بينين بەوھەيە کە چوويته ناو کۆبونوھەى کۆمەلپکەوھە کە خۆت ئەندامىکى لەناويدا، واتای ئەوھەيە کە دەست دەکەیت بەرپکەخستەوھى ناوھندى دوو کەس کە ھەردووکیان ئەوھيان بەبيردا نەدەھات کە جاریکى تر يەکتر بيننەوھە. ئەگەر خۆت دى لە خەودا کە خۆت نامادە دەکەیت لەپاش ماوھەيەک چەند دۆستىکى خۆت بينيت، ئەوھ واتای ئەوھەيە کە دەنگوياسى سەير سەير و کاربگەر دینە بەرگويیت. بينينى ئەو دۆستانەيش کە لە دەمپکەوھە لتيان جيا بوويتهو، موزدەى ئەوھى تىدايە کە بەراستى چاوت پتيان دەکەوێ. بينينى دۆستىکى مردوويش واتای ئەوھەيە کە دۆستاھەتیبەکى تازەت دەست دەکەوێ!

(کووپە): ئەگەر کووپەکە پر بوو، ئەوھ واتای ئەوھەيە کە خۆشگوزەرانيیەک بەرپۆھەيە بۆ تۆ. ئەگەر کووپەکە ناوھەيە بۆش بوو، ھيچى تىدا نەبوو، ئەوھ چاوترساندنیکە بۆ تۆ کە خۆت لە ناموزگارى بيتگانان و ھاوړپى سەرھپتگا پيارتيزت! خۆشاردنەوھيش لەپشت کووپەيەکەوھ، واتای ئەوھەيە کە لەناو کۆبونوھەيەکى گرنگدا کردەوھەيەکى ناشيرين دەنوئيت.

(کيژ): ئەگەر لە خەودا گفتوگۆت لەگەل کيژتکدا کرد، ئەوھ واتای ئەوھەيە کە بەم زووانە کامەرانىيەکت دەست دەکەوێت.

(کەمەرە): ئەگەر خەوت دى لە ناوھراستى کەمەرە (دائره)يەکدا بوويت، ئەمە نيشانەى ئەوھەيە کە لە دەست کار و فرمانەکەى خۆت وەرسييت، ژيانىشت تال بوو و پيوستە بيگۆریت. کيشانى کەمەرەيش موزدەى ئەوھى تىدايە کە کردەوھت پەسند دەکريت و پاداشت دەدرتتەوھە. چونکە تۆ خۆت دەخەبتە تەنگانەوھە بۆ ئەمەى بەکيک لە تەنگوچەلەمە رزگار بکەیت.

(کەشتيیەوان): ئەگەر خۆت دى لە خەودا بوويته کەشتيیەوان، لە کەشتيیەکى گەشت کردندا، ئەوھ واتای ئەوھەيە کە دەست دەکەیت بەنوواندى کارگوزاريیەک لە کۆمەلایەتيدا. بەلام ئەگەر کەشتيیەکە گەرە بوو فرمانىکى پايە بلندت دەست دەکەوێ.

(کوچکردن): کوچکردن له خه ودا نیشانهی چوونه دهره ویه بهمه بهسی فرمانکردن و سرهوت بهخودان. خه و بینینیش بهچوونه دهره ویه له و خه وانه یه که له کاتی هوشیاریدا دیتته دی. گه شتی کورت واتای نه ویه که خانوو که ده گوتیزیتته وه، یاخود فرمانه که ده گوتیزیت. نه گهر له کوچ که تدا نه رک و ماندوویتیت هاته بهر، نه وه چاوترساندنیکه بو توو که خوټ له گورران بپاریزیت.

(که ره): بینینی که ره یاخود ئونیشک نیشانهی نه ویه که جهریه زه بییه کی پر به زمته به دهسته ویه بییه که ت. خواردنی که ره پیش له خه ودا، واتای نه ویه ته ندروست ده بیت و ده که ویتته کامه رانییه وه. نه گهر که سانی ترت دی که ره ده خوټ نه وه واتای نه ویه که هاو ده مه کانت دلسوژن بوټ. کرینی که ره پیش موژدهی نه وهی تیدایه که که له پوروت ده ست ده که وئی. فروشتتی که ره پیش واتای نه ویه که کاره کی توو ههر له سه رگرتندا ده بی. دروست کردنی که ره پیش نیشانهی نه ویه ناوبانگ ده ده که ت.

(کاترمیتر): بینینی کاترمیتری سه ر دیوار نیشانهی نه ویه که له رووی سامانداریه وه به ره و چاکی ده چیت. بیستنی چرکه چرکی کاترمیتر، واتای نه ویه که توو ده بی پشت به خوټ بیه ستیت له بپاردانی کاریکدا که فری به سه ر دواروژی خوټته وه هیه. به لام لیدانی کاترمیتر، موژدهی نه وهی تیدایه که به م زووانه که له پورویکی ته واوت ده ست ده که ویت. کاترمیتری دروست نیشانهی نه ویه که کوچیککی دووردریټ دیتته ری بو مه به سی فرمانکردن. کاترمیتری دواکه و توویش واتای نه ویه که توو خراپه ت له گه ل که سیکی ادا کردووه، که نه گهر له گه لیدا بسازایتایه که لیکیکی زورت لیتی ده ست ده که وت. بینینی شووشه ی کاترمیتریش نیشانهی نه ویه که لی وردبوونه وه که ت له کاتی کاروبار هه ل سووراندندا ده بیتته هوی نه وهی پاداشتیککی باشت بدریتته وه. به لام شکاندنی شووشه ی کاترمیتر، چاوترساندنیکه بو توو که خوټ بپاریزیت له په له په ل کردن بو سامان په یدا کردن به هوی پروژهی پروپوچوه وه. دهنگی چرکه چرکی کاترمیتری ده ستیش نیشانهی نه ویه که دهنگویاسی خوشت به گوتدا ده درئی. کرین یاخود فروشتتی کاترمیتریش نیشانهی نه ویه که په یوه ندی خیزانیت به ره و چاکی ده روا ت.

(کاره سات): بینینی کاره ساتی ئوتوموټیل و فرۆکه و که شتی و کاروانی ریگی ای ناسن، چاوترساندنیکه بو توو که خوټ بپاریزیت له چوونه دهره وه، تا ماوه یه که نه گهر له خه ودا به چه کیچ پیکرای، نه وه چاوترساندنیکه بو توو که ده بی ناگات له خوټ بی، نازارت نه دن.

(که وانچه): بیستنی دهنگی که وانچه (که مانجه) له خه ودا نیشانهی نه ویه که له کاره ساتی خوټدا به شدار ده بیت.

(کزه با): نه گهر خه وه که ت وا بوو که کزه بایه کی خوټی لی ده دایت، نه وه موژدهی نه وهی تیدایه که به ختته و او یار ده بی، نه خواز ه لا له که یه وه یه نه ی دلداریدا.

گ

(گه نمه شامی): بینینی که ندووی پر له گه نمه شامی موژدهی نه وه ده دات که ته ندروست ده بیت، به خوټشیه وه راده بویت، مندالی باشیشت ده بی. خواردنی گه نمه شامی نیشانهی نه ویه که ناز و جیازه که ت تا سه ر ده بی. شینایی گه نمه شامییش نیشانهی نه ویه که سه رکه و تنیککی بی هاوتات ده ست ده که ویت له کار و فرمانه که تدا.

(گوم): بینینی گوم له خه ودا نیشانهی دلداری و هه رزه کاری و هه لکردنه. مه له کردنی له ناو گومه که دا واتای نه ویه که به ره له ست له ریگه تدا نامیتن. نه گهر خه ویشتی دی که له ناو نه ستیرکیکی بوگه ناودا مه له ده که ت، نه وه چاوترساندنیکه بو توو که له بهر نه وهی که یه وه یه نه کانی خوټ خراپ چاره ده که ت، تووشی ده ر دیسه ری دیتت.

(گریان): گریانی ناو خه و واتایه کی پیچه وانه ده به خشی... وانا ده بیتته نیشانهی دلخوټی.

(گوره وی): نه گهر خوټ دی له خه ودا گوره وی ده کپیت، موژده ت لی بی، له رووی سامانداریه وه روو ده که یته چاکی. نه گهر گوره ویت به دیاری بو هات، نه وه واتای نه ویه که له خوټه ویستیککی دوورکه و تووه وه دهنگویاست بو دی. نه و ژنه ی له خه ودا گوره وییه که ی درای بی، واتای نه ویه خوټی فری ده داته ناو جهریه زه بییه کی دلداریه وه. گوره وی دوورینه وه، یاخود پینه کردن نیشانهی نه ویه که به هوی کاروباری هیچو پوچوه وه کاره ساتی گه وره روو ده دات. شتی گوره وییش واتای نه ویه که له کاریککی خه م هینه ر پرگارت ده بی.

(گیانله بهر): بینینی ژماره به ک له گیانله بهرانی جوئی جوئی، چاوترساندنیکه بو توو که ژبان ت پر ده بی له نه رک و ماندوویتتی. به لام له نه نجامدا سه رده که ویت و، به ری ره نجی خوټ ده خوټت. بینینی گیانله بهرانی درنده ییش له باخچه ی گیانله بهراند، واتای نه ویه که توو نه ونده له کار و فرمانه که تدا شاهزا ده بیت، که سه په نجه له په نجته نادات. نازاردانی گیانله بهریش له خه ودا، نه وه ده گه بینتی که کاره که ت سه ر ناگری، که به کامی خوټ ناگه بیت.

خۆرشت دانیش به گیانله بهر، موژدهی ئهوهی پتویه که نامه به کی گرنگت بۆ دئ.

(گورگ): بینینی گورگ نیشانهی ئهوهیه که دوژمنیکی فروفتلدارت ههیه و داوت بۆ دهئیتتهوه ئازارت بدات.

(گیتزه لئوکه): ئهگهر له خهودا گیتزه لئوکه ت لئ پهیدا بوو، ئهوه وا دهگه بیننی که بۆ ماوهیه که به دهختی پرووت تیده کات.

(گاز): ئهگهر خۆت دی له خهودا په له هه ورپکی گازت تووش بوو، ئهوه واتای ئهوهیه که ناچار ده بیته ژبانی خۆت له پیناوی ئابووری خۆتدا بگۆریت.

(گه نم): بینینی گه نم نیشانهی خۆشبهختیه له کاروباری سامان و دلداری و ژبانی ژن و میردیدا.

(گولاو): بینینی گولاو (کۆلۆنیا) یاخود بۆنکردنی گولاو نیشانهی ئهوهیه که دهکه ویتته خۆشی و سهروهت و دلسوژی و کامهرانی ناو خیزانه کات.

(گوشت): ئهگهر خۆت له خهودا دی گوشت ده کپیت، یان ده پخۆیت به کالی، ئه مه واتای ئهوهیه که هیز و ته ندروستیت دهست ده که وئ. گوشتی رزیویش نیشانهی ئهوهیه که تۆ دهست کردوو به لادان له نیازپاکی، که چی پتویسته له نیازپاکی لانه دهیت.

ل

(لال): ئهگهر خهوت دی لال بوویت، ئهوه واتای ئهوهیه که هاو پیکانت نرخ به گفتوگۆکهی تۆ نادهن!

(له هۆش خۆ چوون): له هۆش خۆ چوون له خهودا، واتای ئهوهیه که پرۆژه کانت سه رناگرن. ئهگهر له خهوتدا ژنیکت دی له هۆش خۆی ده چوو، ئه مه نیشانهی ئهوهیه که تۆ و ئه و ژنه په یوه ندیبه کی دلدارانه تان له ناودا پهیدا ده بی. ئه گهر به کیتکیش تۆی دی و له هۆش خۆی چوو، ئه وه واتای ئهوهیه که دهنگوباسی کاربگه رت بهرگوتی ده که وئ که له کی خۆتی تیدا ده بی.

(لۆکه): بینینی شینایی لۆکه موژدهی ئهوهی تیدایه که ئه و نه دهی فراوانی کپلگه که له فرمانه کانتدا سه رده که ویت. چینی لۆکه بيش یاخود په موو نیشانهی ئهوهیه که سه به نیته له دوینیت چاکتر ده بی. سیپالی له لۆکه دروستکراویش نیشانهی ئهوهیه که له پرووی سامان و درامه ته وه ده که ویتته ئاسووده ییبه وه و داده مه زریته.

(لا ساییکه ره وه): ئه گهر له خهودا لا ساییکه ره وه یه کی گه ورهت چاو پیکه وت، ئه مه واتای ئهوهیه که تۆ ده که ویتته خۆشگوزه رانیبه کی ته وا وه وه، به جگار خۆش را ده بو تریته. به لام ئه گهر خۆت بوو بوویت به لا ساییکه ره وه، ئه مه واتای ئهوهیه که بۆ ههر کو تیه ک بچیت سه ر ده که ویت. ئه گهر خه ویشته بیننی که قسه کانت له بیر چۆته وه بیلیت له کاتی لا ساییکه رنه وه که دا، ئه مه چاو ترساندنیکه بۆ تۆ که تووشی کاره ساتی وا دپیت که پیت ناخۆش بی.

م

(مال): ئه گهر له خهودا مال یاخود خانوویه کت بیننی ئه وه واتای ئهوهیه که له ناوچهی ئیستاتدا کامهران ده بیته، که ژن ده هیته و مندالت ده بی. ئه گهر خانوویه کت دروست ده کرد، ئه وه واتای ئهوهیه که له فرمانه که ت سوود وه رده گریته، یاخود ژن ده هیته.

(مار): بینینی مار بۆ هه رزه کار نیشانهی ئهوهیه که به م زوانه ژن ده هیته بۆ خاوه ن ژن و مندالیش واتای ئهوهیه که کامهرانی و خۆشگوزه رانی دهست ده که وئ.

(میشک): ئه گهر دان به میشک بدهیت موژدهی ئهوهی تیدایه که فرمانه کانت زۆرتر له وهی چاوه روانت ده کرد فراوان ده بن. فروشتنی میشک نیشانهی کۆچکرده. ده رکیشانی په ری میشک واتای ئهوهیه که هه لیکتی وات دهست ده که ویت که ههر به بیریشته نا یهت به لام سه ر برینی میشک ئه وه ده گه بیننی که ناچار ده بیته شیهوی ژبانی خۆت راست بکه یته وه. به خپوکردنی جووجه له میشکیش نیشانهی ئهوهیه که هپچ ده می بی ده رامه تیکتی دیار دیکراو و دامه زراو نابیت. پارچه پارچه کردنی گوشت میشکیش له سه ر خوان واتای ئهوهیه که تۆ ده که ویتته نا وه وه، دوو دوژمن یاخود دوو ناکۆک پیک ده هیته وه.

(مانگ): مانگی چله (جه نوهری) نیشانهی ئهوهیه که له مانگه کانی تر دا دهست که وتی پارهت زۆر ده بی، که له سامانداریدا سه رده که ویت. مانگی ره شه می (شوبات) موژدهی ئهوهی تیدایه که ترس و له رزت له دلدا نامیننی. مانگی گولان (نیسان) نیشانهی کامهرانی و ناوبانگه. مانگی خه رمانان (حزیران) بۆ هه رزه کار نیشانهی ژنه یانه له پیتسه ته وا بوونی ئه و ساله دا. بۆ خاوه ن ژن و مندالیش نیشانهی سه رکه وتنه. مانگی میوه خۆش (ته مووز) واتای ئهوهیه هه رچیت ده وئ دیتته دی. مانگی گه لایژ (تاب) نیشانهی ئهوهیه که هه ندی به ده ختیت به سه ردا دئ. ئه گهر خۆیشته دی له

خه‌ودا که له مانگی په‌له (تشرینی یه‌که‌م) دا کارتی‌ک ده‌که‌یت، ئەوه چاوترساندنیکه بۆ تۆ که فرمانه‌که‌ت بخه‌یته دوا‌ی ئەم مانگه.

(مندال): مندالی له دایک بوو نیشانه‌ی ئەوه‌یه که تۆ ده‌بیته هاوکار له فرمانی‌کی به‌سووددا، که ئەو فرمانه فری به‌سه‌ر فرمانه‌که‌ی پیتشووته‌وه، یاخود به‌سه‌ر فرمانه‌که‌ی پاشه‌رۆژته‌وه نییە. بینینی مندالی‌کی‌ش که یاری بکات نیشانه‌ی ئەوه‌یه که له‌لایه‌ن یه‌کی‌که‌وه که لیتی ده‌ترسیت ده‌نگویاسی خوشت بۆ دێ. بینینی مندالی‌کی‌ نوستوویش موژده‌ی ئەوه‌ی تیدایه که له دلداریه‌که‌تدا، یاخود له فرمانه سامانییه‌که‌تدا سه‌رده‌که‌ویت. بینینی مندالی‌کی نه‌خۆش یاخود ئەو مندالی‌ش که ده‌گری نیشانه‌ی ئەوه‌یه که توشی به‌دبه‌ختی دیت، یاخود دووبه‌ره‌کی ده‌که‌وتته‌وه ناو فرمانه‌که‌ته‌وه. ئەگه‌ر له خه‌ودا له مندالی‌کت دا ئەوه نیشانه‌ی ئەوه‌یه که فرمانه‌که‌ت سه‌رناگرێ، یاخود له کاره‌که‌تدا سه‌رناکه‌ویت.

(میوه): خواردنی میوه له خه‌ودا واتای ئەوه‌یه که له فرمانه‌که‌تدا سه‌رده‌که‌ویت که ته‌ندروستیت بۆ پتیک دێ. ئەگه‌ر میوه‌که به‌دره‌خته‌که‌وه بوو، ئەوه نیشانه‌ی ئەوه‌یه که له دلدار‌ی و ژنهنیاندا کامه‌ران ده‌بیت. میوه‌که‌دنه‌وه‌یش له داره‌که‌ی واتای ئەوه‌یه که هه‌رگیز هه‌ژاریت توش نایه‌ت.

(میوانخانه): ئەگه‌ر خه‌وت دی چوو‌یته ناو میوانخانه‌یه‌که‌یه‌وه تیدایا بنوویت، ئەوه نیشانه‌ی ئەوه‌یه که به‌و زوانه ده‌که‌ویتته ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی چهند پرۆژه‌یه‌که‌وه که تیا‌ی‌اندا سه‌رناکه‌ویت.

(ماچکردن): ماچکردنی خوشه‌ویست واتای ئەوه‌یه که ماره‌ی ده‌که‌یت و کامه‌ران ده‌بیت. ماچکردنی ژنه‌که‌یشت واتای ئەوه‌یه که له ژیان‌تاندا ناکۆکی نابین. ئەگه‌ر مندالی‌کت ماچت بکات ئەوه نیشانه‌ی ئەوه‌یه که خوشه‌ختی رووت تیده‌کات. ئەگه‌ر بینیت یه‌کی‌ک ده‌می له یه‌کی‌ک له ره‌گه‌زه‌که‌ی تر نزیک ده‌خاته‌وه، ئەوه واتای ئەوه‌یه که به‌و زوانه هاوسه‌ری‌کی باش هه‌لده‌بژیریت بۆ خۆت. ئەگه‌ر ژن لێوه‌کانی خۆی له خه‌ودا بینی، ئەوه نیشانه‌ی ئەوه‌یه که له کارتی‌کی هونه‌ردا ناویانگ دره‌ده‌کات. به‌لام ئەگه‌ر پیاو لێوه‌کانی خۆی بینی ئەوه چاوترساندنیکه بۆ ئەو که ناگای له خۆی بێ هاو‌ری‌کانی زبانی پێ نه‌گه‌ییتن.

(مرواری): ئەگه‌ر ژن خه‌وی دی مرواری به‌دیاری بۆ هاتووه، ئەوه نیشانه‌ی ئەوه‌یه که

گوزه‌رانه‌که‌ی خوشت ده‌بێ. ونبوونی مرواری‌ش چاوترساندنیکه بۆ خاوه‌ن خه‌و که کار و فرمانه‌که‌ی به‌جۆری‌کی وا لێ ده‌گۆرێ که پیتی دلته‌نگ ده‌بێ. به‌لام دۆزینه‌وه‌ی مرواری ئەوه ده‌گه‌ییتن که هه‌ندی هه‌لی تازه‌ی لێ هه‌لده‌که‌وی.

ن

(نان): ئەگه‌ر له‌و نانه‌ی ده‌یخۆیت له خه‌ودا، به‌شی که‌سانی تری لێ بده‌یت، ئەوه واتای ئەوه‌یه که تا ده‌مینیت گوزه‌رانت باش ده‌بێ. خواردنی نانی تازه‌یش موژده‌ی به‌خت چاک‌ی پتویه‌یه. به‌لام ئەگه‌ر نانه‌که‌ کۆن بوو، ئەوه چاوترساندنیکه بۆ تۆ که ناگات له خۆت بێ، دژمنت بۆ په‌یدا نه‌بێ. ئەگه‌ر خه‌وه‌که‌ت وا بوو که له‌ناو کولێره‌خانه‌یان نانه‌واخانه‌یه‌که‌دا بوویت ئەوه واتای ئەوه‌یه که مندالی‌کی زۆرت ده‌بێ. به‌لام ئەگه‌ر نانت ده‌کرده‌وه ئەوه واتای ئەوه‌یه که مانگانه‌که‌ت فره‌تری لێ دێ!

(نامه): ئەگه‌ر نامه‌که له باهت کار و فرمانه‌وه بوو، ئەوه واتای ئەوه‌یه که سوودی‌کی گه‌وره‌ت له بازرگانییه‌کی بچووک‌وه ده‌ست ده‌که‌وی. نامه‌ی خوشه‌ویستیی‌ش نیشانه‌ی ئەوه‌یه که دیتته‌وه ناو کۆمه‌لانی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه. نامه‌ی دلدار‌ی ناوه‌ند دوو یار یاخود ژن و می‌ردیش واتای ئەوه‌یه که ریکوپی‌کت ده‌بی له‌گه‌لیاندا.

(نوێژکردن): خه‌و بینین به‌وه‌وه که نوێژ ده‌که‌یت موژده‌ی ئەوه‌ی تیدایه که سامانی‌کی زۆر و کامه‌رانییه‌کی ته‌واوت ده‌ست ده‌که‌وی.

(نووسراو): خه‌و بینین به‌خوێندنه‌وه‌ی نووسراوانه‌وه واتای ئەوه‌یه که ئاره‌زووی خوێندنه‌واری ده‌که‌یت و، له‌وه‌یشه‌وه پاره‌یه‌کی زۆرت ده‌ست ده‌که‌وی. نووسراوانی که‌له‌که‌کراویش له‌ناو تا‌قاندان نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتن و زال بوونه به‌سه‌ر گه‌روگره‌فته‌کان‌تدا.

(نه‌زانین): نه‌زانینی تۆ له خه‌ودا نیشانه‌ی ملکه‌چیته. نه‌زانینی که‌سانی تریش به‌لگه‌ی ئەوه‌یه که تۆ ئاره‌زووی توانج و پلار تیگرنت هه‌یه. ئەگه‌ر نه‌توانی ده‌ست‌نووسی خۆت بخوێنیته‌وه، ئەوه نیشانه‌ی ئەوه‌یه که گه‌روگره‌فتی‌کت هه‌یه و پتویسته‌ی راوێژ به‌شاره‌زایان بکه‌یت. ئەگه‌ر ده‌ست‌نووسی که‌سانی تری بۆ نه‌خوێندرایه‌وه، ئەوه نیشانه‌ی ئەوه‌یه که ده‌نگویاسی وات دیتته به‌رگوێ که سه‌رت لیتی سوور مپیتن.

(نوقوم بوون): نوقوم بوون له‌ناو ئاودا چاوترساندنیکه بۆ تۆ که خۆت له هه‌ندی‌کرده‌وه پیا‌ری‌زیت که یه‌کی‌ک له‌وانه ده‌ست‌بلاوییه. ئەگه‌ر له خه‌ودا یه‌کی‌کت له نوقوم بوون رزگار کرد، ئەوه واتای ئەوه‌یه که هه‌تا سالی‌ک ده‌ست مه‌ده‌ره‌ گۆرینی ژیان‌ت. ئەگه‌ر له خه‌ودا

دیت یه کیتک له نوقوم بوون رزگارت دهکات، ئه وه چاوترساندنیکه بو تو که که مسته رخه میی خوت یه کیتک بو په یدا دهکات له فرمانه که تدا به ره کانتیت له گه لدا ئه کات و له وانه یه نانت ببری. به لام ئه گهر که شتییه کت دی نوقوم ده بی، ئه وه موژده ی ئه وه ی تیدایه که ژبانیکی خوش و به ریزت دست ده که وی.

و

(وینه دان): ته ماشاکردنی وینه دان (ئه لبووم) واتای ئه وه یه که ناشنایه تییه کی دلدارانه ت دست ده که وی، که له کاره ساتیکی خراپه وه دست پی دهکات به لام به ماره کردنی کچه که دواپی دیت. ئه گهر وینه کان هی شوپنان بوون، ئه وه واتای ئه وه یه که چهند گه شتییکت دیته بهر، دواپی له جیگه یه ک ده مینیته وه و نارام ده گریت و داده مه زرییت.

(ورچ): ئه گهر خهوت دی به ورچیکه وه را دهکات به دووتدا، ئه وه واتای ئه وه یه که له سه ر دست ی دوژمنیکتدا هه ندی گیروگرفتت دیته بهر. ئه گهر ورچه که ت کوشت یا خود له دست ی رزگار بوویت، ئه وه واتای ئه وه یه که به سه ر گیروگرفته کانتدا زال ده بییت.

(وینه): بینینی وینه به دیواره وه، نیشانه ی ئه وه یه که دۆستیکی چاکت دست ده که ویت. به لام ئه گهر وینه کان له ناو کوگایه کی بازرگانی یا خود له ناو ناوازه گاه (متحف) یکدا هه لواسرا بوون، ئه وه واتای ئه وه یه که له کار و فرمانه که تدا سه رده که ویت. ئه گهر وینه ی خوشه ویستیکی خوت له ناو (نیشان) یکدا دی، ئه وه نیشانه ی ئه وه یه که ئه وه که سه له ته نگانه دا دلسوژیت بو ده نوینی. گرتنی وینه ی که سیکیش واتای ئه وه یه که ئه وه که سه له فرمانه که تدا یارمه تیت ده دات. وینه کیشانیش نیشانه ی ئه وه یه که فرمانه که ت ده گۆزی.

ه

(هیلکه): هیلکه بینین نیشانه ی سه رکه وتن و ده رانه تی باشه. خواردنی هیلکه یش واتای ئه وه یه که ته ندروس تییه کی وات دست ده که وی که هه رگیز پیوستیت به پزیشک نه بی.

(هه له کردن): خه و بینین به هه له کردنه وه واتای ئه وه یه که تو له فرمانه که تدا وردیت. گونا ه کردنیش له خه ودا واتای ئه وه یه که تو خه ریکیت هه له بکه یت. به ره نگاری کردنی گونا ه کردنیش نیشانه ی ئه وه یه که ژبانیکی چاکی پر سه رکه وتن ده به یت بهر.

(هه له پهرین): بینینی سه ما که ران له خه ودا نیشانه ی ئه وه یه که ژبانیکی کو مه لایه تی پر له کاری هونه ر راده بو پریت. هه له پهر کییش له گه ل یاره که تدا واتای ئه وه یه که ماره ی ده که یت. ئه گهر سه ما کردنیش له خه ودا کرد بو به پیشه بو خوت، ئه وه واتای ئه وه یه که کاره ساتی دلداری زورت به سه ردا نایه ت. جا هه تا ئه و یاره ده دۆزیته وه که پییه وه به ختیار بیت گه لیک جار له دلداریه کانتدا ره نجت به با ده چی.

(هیلانه ی مه ل): بینینی هیلانه ی مه ل نیشانه ی کامه رانی و کوکی ناو خیزانه. ئه گهر له خه ودا هیلانه یه کت ده پاراست له نازاردان، ئه وه واتای ئه وه یه که زور که سی وا هه ن نایاناسیت، به لام ئه وان نرخی خوت ده دهنی و کارت په سه ند ده که ن و بو چا که ی تویش تیده کو شن.

ی

(یا قووت): بینینی یا قووتی سوور نیشانه ی ئه وه یه که سه روت و خوشگوزه رانیت دست ده که وی. بینینی یا قووتی شینیش نیشانه ی ئه وه یه که به ختیکی چاک، بی ئه وه ی خوت به بیتردا هاتبی، به ریویه ده تگاتی... یا قووتی زه ردیش موژده ی ئه وه ی تیدایه که دۆسته که ت و نازداره که ت دلسوژییه کی راسته قینه ی ده بی بو تو.

ته واو

۱۹۶۷/۶/۲۵

پہرہ رندہ

ئىمپىل

ياخود دەستوورى پەرودە كەردنى مندال

نووسىنى: ژان ژاك رۆسۆ

راستى پەرستى ھەرە بەناوبانگى فەرەنسە

ئەم نووسراوہ

ئەم نووسراوہ (ئىمپىل) ياخود ئەم دەستوورەى پەرودە كەردنى ھەرە گەورەى مندال(ە) ھە كە ئىمپىرۆ پوختە كەى پىشكەشى خوتىندەوارە بەرپىزە كانى (كورد) دەكەم راستى پەرستى ھەرە گەورەى فەرەنسە (ژان ژاك رۆسۆ) لە سالى (۱۷۶۲ز) دا دايناوہ. ھۆى دانانى ئەم نووسراوہيش ئەوہ بوو كە ئافرەتتەك تەكاي لىكرد بوو رىنگاي پىشمان بدات چۆن مندالە كەى خۆى پەرودە بكات. لىرەدا (رۆسۆ) خۆى وا پىشمانداوہ كە برىتىيە لە مامۆستايەكى تايبەتى، مندالەتەك پەرودە دەكات كە لە مەيشكى خۆيدا ناوى ناوہ: (ئىمپىل) ۋەك باوكىكى دلسۆز بىروباوہرى خۆى لەناو ئەم نووسراوہدا دەرپىوہ دەرپارەى پەرودە كەردنى مندالەكە ۋ شىوہى ئامادە كەردنى مەيشكى: بۆ فەيرىوونى سەرەتاكانى (كردوہ ۋ رەوشتى بلىند) ۋ (ھەستى مەرقايەتى) ۋ (زانستە كانى سەروشت) ۋ (مىكانىك) ۋ (كشتوكال بەرھەم ھىنان) ۋ ھەموو (بابەتەكى زانستى گشت لايى) ى تر...

جا بۆ ئەمەى خوتىندەوارانى خۆشەويست بزائن نرخی راستە قىنەى ئەم نووسراوہ لە چ ئەندازە يەكدايە دەلەيم: مامۆستا گەورە كانى جىھان كە لە (زانستى پەرودە كەردنى مندالان) دا بەپىسپۆر ۋ شارەزا دادەنرەين ۋەك (بىزدۆ) ۋ (بىستالۆزى) ۋ (فەردىل) لە سەر بنچىنەى ئەم نووسراوہى (ئىمپىل) ە دەستوورە كانى خۆيان دامەزراندوہ لە پەرودە كەردنى مندالانى ئەم چەرخەدا، كە لە خوتىندە كەردنى (باخچەى ساواكان) ۋ (سەرەتايىيەكان) دا بەكار دەھىنرەين... لە راستىشدا ھەر ئەم جۆرە خوتىندە كەردنى ئەن كە بەتەواوہتى كار دەكەنە ھۆش ۋ دل ۋ دەروونى مندالەكان ھەر لە سەرەتايىيەنەوہ ھەتا دوايى ژيانيان!...

(ژان ژاك رۆسۆ) يەكەكە لەو چەند كەسە كەمەى كە لە جىھاندا پەيدا بوون ۋە بەھۆى (ھىزى ھۆش) يانەوہ توانىو بانە كار بكەنە ژيان ۋ رەوشت ۋ خوى ھەموو مەرقى سەر

زەمىن. بەرھەمە كانى (ژان ژاك رۆسۆ) كە نووسراوہى (ئىمپىل) يش يەكەكە لەوان ئەمە دوو سەد سالى تەپەرىوہ بەسەرباندا كەچى ھىشتا لە زانكۆ كانى جىھاندا رەزىيان لى دەگىرەى ۋ كەلكيان لى دەبىنرەى. كەلە پىاوہكان ۋ شۆرەژنە كانى رۆشنىرى جىھان زۆرەيان بوونە شاگردى بەرھەمە كانى ئەو ۋ پىيانەوہ دل خۆش ۋ سوپاسگوزار بوون. ھەندەك لەوانە ئەمانەن: (كانت)، (ھىگل)، (گۆتە)، (شىللەر)، (شاتۆرىيان)، (لامارتىن)، (جۆرج ساندا)، (فەردى)، (تۆلستۆى) كە زۆر كەلكيان لە بەرھەمە كانى ئەو ۋەرگرتوہ كار تەكەردنى بەرھەمە كانى (ژان ژاك رۆسۆ) ھەر لە خاكە كانى رۆژتاوادا نەگىرسايەوہ زۆرى پەنچو كاربان كەردە خاكە كانى رۆژھەلا تەيش ۋەك (ژاپونىا) ۋ (چىنى تازە) كە دەستوورە كانى پەرودە كەردنى مندالەى (رۆسۆ) يان لەناو خوتىندە كەردنى خۆياندا بەكار ھىناوہ. (ژان ژاك رۆسۆ) گەردەتارى ئەقلىنى (سەروشت) بوو. بەلای ئەوہوہ ھەموو مندالەتەك لە سەرەتادا چاكە ۋ پاكە ۋ بى گەردە. بەلام كۆمەلە يە تەبى خراب لە خستەى دەبات لەبەر ئەوہ ئىمە پىوستە ئاگامان لى بى لە سەروشتە چاك ۋ پاكە كەى خۆى لا نەدات. دەبى بەتەنگ ئەو ھىشەوہ بىن كە بىكە بىن بە (مەروفت). واتا ئازارى كەس نەدات ۋ زىان بەكەس نەگە بىنەى ۋ تەبىشكۆش بۆ كەلكى گشتى. بەواتايەكى تر (خۆپەرست) نەبى (خوداپەرست) بىن. ئىمەى (كوردەوارى) يش پىوستىمان بەم جۆرە دەستوورە ھەيە كە بەكارى بەنەين لە پەرودە كەردنى مندالەكانماندا كاشكى بەكارمان دەھىنا تا لەم سەرگەردانىيەى كە تەبىكەوتووين رەزگار بىن.

شاكر فەتاح

(خاوەنى پەرۆزەى خوتىندەوارى كورد)

سلىمانى - ۱۹۶۷/۴/۱۵

بام به مرۆفایه‌تی خۆمانه‌وه سازین

من به‌تەنگ ئەوه‌وه نەیم کە شاگردەکه‌ی خۆم وا راهینراین کە بۆ پیشە‌ی یاسایی یاخود نایینی یان سەربازی دەست بدات... چونکە پێش ئەمە‌ی باوک و دایکی پیشە‌یەکی بۆ هەلبێژێرن سروشت پیشە و کاریکی سەرەتایی بۆ هەلبێژاردوو، ئەویش ئەوەتا کە ببی بە (مرۆف) ... جا لەبەر ئەوه ئامانجی هەرە باشی پەرورده‌کردن، دەبێ ئەوه بێ کە هەموو کەسیک لەم پیشە‌یەدا واتا لە پیشە‌ی (مرۆفایەتی) دا قان بێ... چونکە هەموو کەسیک لە (تۆوی) سەرەتایی ئەم (مرۆفایەتی) یەدا وەک یەک بەشیان بەرده‌که‌وی.

لەبەر ئەوه یەکه‌م شت کە فێری شاگردەکه‌می دەکەم: (ژیان) ه! ژیا‌نیش بریتی نییە لە هەناسەدان. بریتی‌یە لە جوولان و بەکارهێنانی هەست و هۆش و لێهاتوویمان... هەر پەلویۆیه‌کیش بگرت لە لەشی ئێمەدا یارمەتی ئەوه‌مان دەدات کە پە‌ی بێهین بە (بوون) مان... جا لەبەر ئەوه ئەوه‌نده‌ی ژیا‌ن به‌وه دەپێورێ کە زوو بەزوو هەستی زیندوو‌انه بەخۆمان بکه‌ین کە (زیندوو) یین ئەوه‌نده ناپێورێ بەدرێژایی تەمەن کە ئەوه‌نده رۆژە ژیا‌وین!...

مرۆف بەنده‌یه

مرۆفی شارستانی‌یش هەر لە دایکبوونی‌یه‌وه تا دەمرێ بە (بەنده‌یی) یه‌وه دەژی... لە تافی مندالییدا بەنده‌ی جل‌بەرگە تەنگ و تەسکە‌کانیەتی کە له‌وانەن هەناسە‌ی سوار بکه‌ن!... کە دەشمرێ له‌ناو گۆرە تەنگ و تەسکە‌که‌یدا دەمێنێته‌وه... بەدرێژایی ژیا‌نی خۆشی لە چنگی کۆت و زنجیری کۆمه‌لایه‌تی‌یه‌که‌مان و یاسا سه‌خته‌کانی رزگاری نابێ... ئەگەر سەرنج لە سروشت بدەین و شیوه‌ی کارکردنی تەماشای بکه‌ین دەبینین: مندال بەهەزار شت‌ه‌وه خەریک دەکات، تا لە پەلویۆ ده‌که‌وی... لە ژیا‌نی مندالییدا هەموو جووره گیروگرفتیک دەروێنێ. فێری دەکات لە واتای (نازار) و (خەفەت) تیبگات رایشیده‌هینێ بەسه‌ختی‌یه‌وه کە زۆری پێ ناچێ لە ژیا‌نی دوا‌رۆژیدا تووشی دەبێ!... (سەرگەردانی) مندالی‌یش له‌وه‌وه پەیدا دەبێ کە (کز) و (بێ دەسه‌لات) ه، کزی و بێ دەسه‌لاتی‌یش بنچینه‌ی هەموو خراپه‌یه‌کن. که‌واته تا ده‌توانیت مندال‌ه‌که‌ت لە هەموو روویه‌که‌وه به‌هێز بکه. تا ببیته (پیاو) یکی باش و به‌که‌لک!... جا ئەگەر بۆمان بلوا‌یه هەر شتی‌کمان ئاره‌زوو بکرا‌یه بۆمان بکرایه ئێتر هیچ کاریکی خراپمان نه‌ده‌کرد، هیچ

فرمانی‌کی ناشایسته‌مان له‌ دەست نه‌ده‌وه‌شایه‌وه!... له‌ناو هەموو کرده‌وه و ر‌ه‌وشته‌کانی (خودا) یشدا کە زاله‌ به‌سەر هەموو شتی‌کدا و ده‌توانی هەموو کاریکی‌ش بکات (دل چاکی) له‌ هەموویان زۆتر پێوه‌ی دیاره. به‌و شیوه‌یه‌یش کە دیته‌ به‌رچاومان له‌ هەموو کرده‌وه‌کانی تری زۆتر خۆی ده‌گرێ و زۆتریش ر‌ه‌گی دا‌کو‌تاوه!

یاریکردن به‌ناگر

کە شاگردەکه‌م (ئیمیل) خۆی خەریک دەکات به‌یاری و گەمە‌یه‌که‌وه نامە‌وی بەر‌به‌ستی بکه‌م له‌ نازاردانی خۆی... به‌پێچه‌وانه‌وه له‌وه دلته‌نگ دەبم و رقم هەلدەستی کە هەرگیز خۆی نازار نه‌دات... چونکە به‌و ر‌ه‌نگه‌ که‌ گه‌وره بوو ئاشنا نابێ بە (نازار) وه‌ نازاریش ئاشنا نابێ به‌وه‌وه هیچ کامی‌کی‌شیان له‌گه‌ل ئەو‌یترا ر‌انابێ... کەچی راستی‌یه‌که‌ی ئەوه‌تا به‌رگه‌گرتنی نازار و خۆ راهینان به‌نازاره‌وه یه‌که‌م (وانا) ی هەرە به‌که‌لک پێویسته‌ فێری بێ... له‌جیا‌تی ئەمە‌ی مندال‌ه‌که‌ت له‌ ژوو‌ریکی کپ و بێ دەنگ و بێ بادا به‌هێلێته‌وه کە بۆ ئەو به‌چه‌شنی (به‌ندی‌خانه) یه‌ هەموو رۆژیک بیبه‌ره‌ ده‌شت لێی بگه‌رێ بام به‌ئاره‌زووی خۆی بزو‌یته‌وه بام هەلپه‌رێ بام بکه‌وی و هەلبسێته‌وه بام جاریکی تریش بکه‌ویت‌ه‌وه!... جا هەرچەند زۆتر بکه‌وی ئەو رۆژە‌ی زۆتر لێ نزیک ده‌بیت‌ه‌وه کە فێر بێ چۆن له‌پاش (که‌وتن) (راست بێته‌وه) کە چۆن خۆشی له‌ (که‌وتن) بپاریزی!

بێ دەسه‌لاتی به‌پێی که‌س ده‌گۆرێ

کە ده‌لێین: (مرۆف کز و بێ دەسه‌لاته) مه‌به‌سمان چیه‌؟... وشە‌ی (بێ دەسه‌لات) له‌ واتا و مه‌به‌س پێشان‌دانیدا بەنده‌ به‌و که‌سه‌وه کە پێی ده‌گوترێ: (بێ دەسه‌لات) ... هەرچی جرو‌جان‌ه‌وه‌ر یاخود کرمیک هێزی له‌وه‌نده زۆتر بێ کە پێویستی پێی هه‌یه به‌جرو‌جان‌ه‌وه‌ر یاخود به‌کرمیکی (به‌هێز) داده‌نرێ... هەر فیل یاخود شیر، یان سەرکرده‌ی داگیر‌کەر یان پال‌ه‌وان، تەنانه‌ت ئەو خودایه‌یش کە (پێویستی) یه‌کانی له‌ (هێزی) ی زۆترین به‌ (کز) و (بێ دەسه‌لات) داده‌نرێ!...

ئەو که‌سه‌یش کە (نازاد) ی ته‌واو بێ تەنیا ئەوه‌نده ئاره‌زووی شت ده‌کات کە له‌ توانایییدا بێ بیکات هەرچی‌یه‌کیش ئاره‌زوو بکات بیکات ئەمه‌ بیروبا‌وه‌ری بنچینه‌یی منه‌ تۆیش له‌گه‌ل مندال‌ه‌که‌تدا به‌کاری به‌ینه‌ ئەوساکه‌ بۆت ده‌رده‌که‌وی: هەرچی ده‌ستووریکی پەرورده‌کردن هه‌یه له‌م سەرچاوه‌یه‌وه پەیدا دەبێ.

مندالکه‌ی خۆت وا فێر بکه که پشت به‌کەس نەبەسێ پشت به (شتومەک) ببەستێ و هیچی تر بەلام ئەویش له کاتی (پیتووستی) دا لیتی بگه‌ڕێ بام ئاره‌زووه‌کانی تووشی به‌ره‌ه‌ه‌ستی که‌ره‌سته‌یی بین، یاخود به‌ره‌ه‌ه‌ستی له‌ش بین. یان تووشی ئەو سزایه‌ بیته که له ئەنجامی کرده‌وه و کاری خۆبه‌وه پیتی ده‌گات... جا ئەگەر تۆ هاتوو ئەم کاره‌ساتانه جاریکی تر دووباره‌ بوونه‌وه مندالکه‌ ئەو (وانا) به‌ی بێر ده‌که‌وتیه‌وه که له یه‌که‌م جاریدا وه‌ریگرتوو!

خۆپاراستن یاخود خۆ چاک‌کردنه‌وه

تۆیش هەر له‌سه‌ر ئەو پێگایه‌ برۆ که نه‌هێلێت هه‌له‌ یاخود خراپه‌ی مه‌که له هه‌له‌کردن. پیتووستی مه‌لێ له ده‌ست بووه‌شیته‌وه. به‌لام بێ به‌شی ئەو هه‌له‌یه‌ مه‌که!... مه‌به‌سیش له‌مه‌ ئه‌وه‌یه که (تاقیکردنه‌وه) جیگای (یاسا) بگرتیه‌وه، له‌وه‌دا که ده‌توێ له شتیکی دوور بخه‌یته‌وه که بۆ مرۆف نه‌شی بیکات... نابێ مندالکه‌ت هه‌رچی ویست ده‌ستی بکه‌وێ ده‌بێ ئەوه‌نده‌ی ده‌ست بکه‌وێ که (پیتووستی) ی پیتی هه‌یه... به‌و ناوه‌یشه‌وه نابێ کار بکات و بجوولێته‌وه که کوێرانه‌ ملکه‌چی ده‌نوێنی ده‌بێ به‌و ناوه‌وه کار بکات که به‌پیتووستی ده‌زانێ بکری. ئەم وشانه‌یش له فه‌ره‌ه‌نگی مندالکه‌ت دوور بخه‌ره‌وه: (گوێ دیری) و (ملکه‌چی) (فه‌رمان) و (فه‌رمانی سه‌رشان) و (ئوبالی ئەستوووه)... که وات ر‌اهینا مندالکه‌ که پیاویکی به‌ئارام و له‌سه‌رخۆ و، خۆشه‌ویستی یاسا ده‌رده‌چی... هه‌روه‌ها ده‌بیته (گوێگر) و (ملکه‌چ) یک بۆ تۆ، ده‌توانی به‌ئاسانی کیشی بکه‌یت بێ ئەمه‌ی داوای ملکه‌چی لێ بکه‌یت و، وه‌ک (فه‌رمانیکی نه‌نگه‌ویست) ئەو ملکه‌چییه‌ی به‌سه‌ردا ده‌یت!... ته‌نانه‌ت ئەگەر ئەوه‌نده‌یشی ده‌ست نه‌که‌ویت که لیتی ده‌خوازیت، از له ملکه‌چی و گوێ دیری خۆی ناهینیت! چونکه‌ سروشتی مرۆف وایه: هه‌رچی سروشتی کاروبار و کاره‌سات ده‌یدا به‌سه‌ریدا به‌ئارام و سنگینکی فراوانه‌وه جیبه‌جینی ده‌کات. به‌لام که مرۆفینکی تر فه‌رمانی به‌سه‌ردا بدات هه‌ز ناکات ئەو فرمانانه‌ جیبه‌جینی بکات!

چاکه‌یه له کانگای ده‌روونی مرۆندا بنجی به‌ستوو، نه‌ک خراپه

ئهمه‌یش بخه‌ره پیتووستی چاوی خۆت که ئاره‌زووه‌کانی سه‌ره‌تایی که سروشت ده‌یانخاته دلی مرۆقه‌وه هه‌موو ده‌م راست و دروستن، ئهمه‌یش ده‌ستوریت که ته‌واو هیچ گومانیکێ تی نابێ... چونکه له دلی هیچ که‌سیکدا هه‌له و گوناھی و نییه که بنجی دابه‌ستبێ... له راستیدا هه‌موو هه‌له و گوناهییک هۆی خۆی هه‌یه سه‌رچاوه‌ی ده‌ره‌وه‌ی خۆی هه‌یه که ده‌توانی بدۆزیته‌وه... جا له‌به‌ر ئەوه پیتووسته (په‌روه‌رده‌کردنی مندال) له سه‌له‌کانی سه‌ره‌تای ته‌مه‌نیدا له‌سه‌ر ئەو بنجینه‌یه بێ که راسته و راست فێری کرده‌وه‌ی چاک و راستگویی نه‌کری هه‌ر ئەوه‌نده‌ی به‌سه که دلی مندالکه‌ و ده‌روونی مندالکه‌ له کرده‌وه‌ی خراپ و به‌دخوویی بپاریزێ! یاخود به‌واتایه‌کی تر: خۆت به‌وه‌وه ماندوو مه‌که که چاکه له‌ناو ده‌روونی مندالکه‌دا بروینی چونکه (چاکی) هه‌ر له خۆبه‌وه له سروشت و هه‌ستی مندالدا هه‌یه و بنج به‌ستیش بووه، تۆ هه‌ر ئەوه‌نده به‌ته‌نگه‌وه به که ده‌روونه پاک و خاویته‌که‌ی مندالکه‌ له‌و خراپانه‌ بپاریزیت که له ده‌ره‌وه بۆی دین!... ته‌نیا وانا یه‌ک که پیتووست بێ به‌مندال بگوتی یاخود به‌هه‌موو که‌سیک بگوتی، له هه‌موو تاقیتکی ته‌مه‌نیدا، ئەوه‌یه که پیتی بلتیت: (نه‌که‌یت ئازاری که‌س ده‌یت!) چونکه کردنی چاکه خۆیشی ئەگەر بیتو له‌سه‌ر ئەم وانا یه‌ نه‌روات به‌چاکه‌کردنیکێ بێ فه‌ر یاخود پیتچه‌وانه، یان پر ته‌نگه‌چه‌له‌مه‌ داده‌نری... ئاخۆ که‌سی وا هه‌یه که هه‌رگیز چاکه نه‌کات?... نه‌. که‌سی وا نییه... له راستیدا هه‌موو که‌سیک چ پیاوی چاک بێ چ پیاوی خراپ تا ئەندازه‌یه‌ک چاکه ده‌کات... به‌لام جاری وا هه‌یه ئەو چاکه‌یه‌ی ئەم پیاوه‌ ده‌یکات یاخود ئەو پیاوه‌ مرۆفینکی ده‌خاته کامه‌رانییه‌وه به‌لام به‌هۆی ئەو چاکه‌یه‌وه سه‌د که‌س سه‌رگه‌ردان ده‌بێ... جا هه‌رچی خراپه‌یه‌ک هه‌یه له‌مه‌وه رووده‌دات!

هه‌لبژاردنی ئەو زانیاریانه‌ی به‌مندال ده‌گوتی

ئەو زانیاریانه‌یش که فێری کوره‌که‌تی ده‌که‌یت پیتووسته زۆر به‌وردی هه‌لیان بپزێت... چونکه زیره‌کی مرۆف تا ئەندازه‌یه‌که له‌وه تیناپه‌ریت هیچ که‌سیکیش نییه که بتوانی هه‌رچی زانیاریه‌ک هه‌یه له جیهاندا بیخاته میتشکیه‌وه ته‌نانه‌ت که‌سی وایش نییه که بتوانی ئەو زانیاریانه‌ی که بلاو بوونه‌ته‌وه به‌ناو میتشکی که‌سانی تر دا وه‌ریانگری!... جا چونکه هه‌موو بیروباوه‌ریکی هه‌یچ‌ه‌وچ له به‌رامبه‌ریدا راستیه‌کی ته‌واو هه‌یه که‌واته راستیه‌کان ئەوه‌نده زۆرن له ژماره‌ نایه‌ن هه‌روه‌ها بیروباوه‌ری پر‌وپو‌وچیش ئەوه‌نده‌ی ئەو

راستیباڻه زۆر!... ڪه واته پٽويسته ٺهوهي فيري منڊالائي دهڪهين هه لٿارده و پوخته بن جا لھم پرووه ٺهوهي له پيش هممو شتيڪدا پٽويست بي ٺهويهه ڪه فري بهسهر دل خوشڪردني پياوهه هه بي له ٿيانيدا ههروهه ٺهويهه ڪه چاڪه و ڪه لڪ و خوشگوزهراني بي پيڪ بهيني ٺهوهي زانياريبانن ڪه هه لھم باهه ٺهوهه دهوئين ٺهه منده فراوانن و لڪيان لي بۆتهوه هه لدهگرن پياوي تيگهيشتوو بهوردی تيان بگات و لتيان بکۆلتيهوه دهههه له بهر ٺهويهه ڪه ٺهوه منڊالهي بمانهوي بي به پياويڪي تيگهيشتوو پٽويسته شتي وهه اي فير بڪهين ڪه هه زانيارى بي!... ڪه واته هممو دهه ٺهوه راستيههت له بيردا بي: ڪه زانين ٺهوهندهي هه لهدردن زبان نابه خشى. له راستيدا ٿيمه ڪه ري ون دهڪهين هه له بهر ٺهوهه نييه ڪه نه شاره زانين زۆرتر له بهر ٺهوهه ونى دهڪهين ڪه يه جگار پشت ٺههستورين به خومان ڪه واته بام له ههست پي ڪردمانهوهه بيروباوهه ڪانى خومان دهست بخهين، له راستيدا ٺهههه راسترين پيگايه بۆ ٺهوهي بيروباوهه ري دوست پيڪ بهينين بام هه ٺهه ناماني ههست پي ڪردمان بڪهينه رابه بۆ پهي بردنه سه ره تاييهه ڪامان!... هيچ نو سراويڪ نييه ڪه له سروشت راستر بي هيچ خويندن پيڪيش نييه ڪه له زانيني راستي به ڪه لڪتر بي!... ڪه واته شاگرد هه ڪهت فير بڪه: به چاوي خوي ديمه و پروكesh و ڪاره ساتي سروشت بييني و سه رنجي لي بدات ٺهه گه چاوي ڪهوت به گروگيايه ڪه دهروي پهله مڪه: زوو رازي گه شه ڪردنه ڪه تي بگه بييني و سه رجليي داهر ڪينيتهوهه مهه هيله شتيڪ بزاني به هوي توهه واي لي بڪه: وا بزاني به سايهي خويهوهه و هه له خويهوهه ٺهوه شتهي زانپوهه... چونڪه ٺهه گه هاتوو هوشي خوت خسته جيبي هوشي ٺهوه بي گومان رۆڙيڪي وا دي ڪه هوشي منڊالهه ڪه له بير ڪردنهوهه بڪهوي ٺهوه ساڪهيش ههروهه ڪه يارپيهه ڪي منڊالانهي لي دي، ياخود وهه ڪه تووتپيهه ڪي لي دي ڪه به بيروباوهه ري ڪه ساني ترهوه ناز بڪات!.

هه لھه ڪاني بۆ راست مه ڪهروهه

هه ڪاتي ڪورهه ڪهت ياخود شاگرد هه ڪهت هه لھه ڪه ي بۆ راست مه ڪهروهه جيبي بهه هيله بۆ خوي. له دههت نه پيته دهري تا خوي بهه هه لهدردنه ڪه ي خوي دهزاني و راستي ده ڪاتهوهه!. ياخود ٺهه گه هه ويستيشت شتيڪي بۆ بڪهيت له وهنده زۆرتري بۆ مه ڪه ڪه له به ڪه م هه لدا شتي وهه اي بۆ بهينيته پيشهوهه ڪه يارمه تپي بدات زوو له هه لھه ڪاني خوي تي بگات... چونڪه ٺهه گه هه لھه نه ڪات هيچ فير ناي!... دهستوري هه رهه گه وهه شپوهي بهروهه ده ڪردنه ڪه ي منپش ٺهه مهه تا: مي شڪي منڊالهه ڪه به باهه تي زۆر و زانيارى زۆر پر

مه ڪه!. ته نيا باههت و زانيارى پٽويستي فير بڪهيت بهسيهه تي به لام وريا به ماوهي ٺهوهي نه دههيت: بيروباوهه ري په شوڪاو و بي سنور له ميشڪيدا دروست بي... ٺهوهه زبان به من ناگه بييني ڪه له باههت شتيڪهوهه هيچ نه زاني ٺهه مهه چاڪتره له وهه ڪه هه لھه تييدا بڪات. من هه ٺهوهه ندهم دهوي له شاره زانريديدا هه ندي راستي: ڪه بيپاريزم له وهه لانهي ڪه تيان بڪهوي.

به ڪه لڪترين شت ٺهويهه ڪه خوي خوي فير بڪات

ٺهوهه له سهر تو نييه ڪه منڊالهه ڪهت فيري هممو جو ره زانستپڪ بڪهيت تو ههه ٺهوهندهت له سهره ڪه فيري ٺهوهه ريگايه ي بڪهيت ڪه چون چيتره ڪه ي ٺهوهه زانياريبانن بڪات. ڪه چون تيان بگات و چون لتيان بکۆلتيهوهه ٺهوهه پيش له ڪاته دا ڪه دهستي تيگهيشتني هه بي... ٺهه مهيش دهستورني ڪي بنچينه نييه بۆ هه مو پهروهه ده ڪردنيڪي دروست، هيچ گومان له وهه يشدا نييه ڪه ٺهوهه بيروباوهه رانهي مرؤف خوي فيريان ده بي و خوي دهست خوي دهخات زۆرتر له ميشڪيدا جيگير ده بن و، باشتر تيان ده گات له وهه بيروباوهه رانهي ڪه ڪه ساني تر فيري ده ڪن!... چونڪه مرؤف ٺهوهه پي خوشتره ڪه به هوي تيڪوشيني خويهوهه شت بدۆرپتهوهه و بي جگه له وهه به جو رپيڪي تيڪرايي هوشيشمان راست ده پيتهوهه له ملڪه چڪردني ڪو ترانه بۆ ٺهوهه دهسه لاته ي ڪه به زۆر بيروباوهه ري خومان به سهر دا ده چه سپيني! ڪه واته ماموستا راسته فينه ڪامان ٺهه مانن: (تاقير ڪردنه وهه ڪان) (تاسه و ته زوهه ڪان) (دل هاتنه جو شه ڪان)... مرؤفپش له ٿير سيبهه ري باري تايهه تپي خوي دا نه بي هيچي وا فير ناي ڪه به ڪه لڪي بي و له گه ليدا رپيڪ بڪهوي... جا هه رۆڙيڪي توانيمان شاگرد هه ڪه ي خومان وا لي بڪهين ڪه واتاي وشه ي (به ڪه لڪ) تي بگات ٿيمه هوي ڪه ي تازه مان دهست ده ڪه وي ڪه بتوانين بيخهينه ٿير چنگي خومانه وهه... له راستيدا پٽويسته ٺهوهه پرسه ڪه ده لي: (ڪه لڪي ٺهوهه شته چپيهه... به ڪاري چي دي؟...) بيڪهين به واته و نيشانتيڪي پيرۆز ڪه ماموستايش و شاگرديش هه مو ڪرده وهه ڪي خوياني له ٿياندا پي تاقى بڪه نه وهه!.

بام پهروهه ده ڪار بي بي به نمونه يه ڪ بۆ شاگرد هه ڪه ي خوي

هه به خيٽوڪه رپيڪ له پهروهه ده ڪردني شاگرد هه ڪه ي خوي دا قسه زۆر به ڪار بهيني و له ٺهه ندهي تيپهه بڪات هه لھه ده ڪات. له راستيدا ٿيمه يه جگار ده مه وهه ري ده ڪهين يه جگار ليڪدانهوهه و رۆشن ڪردنهوهه به ڪار دههينين به زمان. ڪه چي ههست به وهه ناڪهين ڪه منڊالان و

ته‌ماشاگردنی مرۆڤ و نرخه راسته‌ئینه‌کانی شتوبه‌ک

هه‌روه‌ک سه‌رنج ده‌دری زۆربه‌ی که‌سان به‌چاو‌ئیکی و اوه سه‌یری هونه‌ره جوئی جوئی‌کان ده‌که‌ن و پێش‌ه‌وه ر‌اهاتوون که کاتێ دینه سه‌ر ریزکردنیان به‌پیتی ئەندازه‌ی چاکی و به‌که‌لکی و گ‌رنگیان هونه‌ره بی به‌ره‌کان له سه‌رووی رسته‌که‌وه داده‌نێن هونه‌ره به‌که‌لکه‌کانیش له دامینی رسته‌که‌وه داده‌نێن!... تۆیش نه‌گه‌ر بێتو شاگرد‌ه‌که‌ی خۆت به‌خه‌ینه سه‌ر ئەوه‌ی که باوه‌ر به‌م پێشبینییه‌ پر‌وپو‌و‌چانه بکات یاخود له به‌کاره‌یتانی ئەو پێشبینیانه‌دا هاوبه‌ش بیت له‌گه‌ڵیدا به‌هه‌له‌دا ده‌چیت... ئەگه‌ره‌هاتوو ریزی گه‌وه‌ره‌فرۆشت له کوگا ناوازه‌که‌یدا زۆر گرت له هی ئاسنگه‌ر یاخود کلیل و کلۆم دروستکه‌ر له دوو‌کانه پنتیبه‌که‌یاندا. ئەنجامی سروشتی ئەو ره‌وشته‌ت به‌وه ده‌گات که منداڵه‌که گه‌وره بوو بیه‌رکردنه‌وه‌ی هه‌له له‌ناو مێشکیدا جیگیر بێی له باب‌ه‌ت نرخ‌ی هه‌موو شتی‌که‌وه... منداڵه‌که‌ وای لێ دێی که ریزی لهو شتانه بگ‌ریت که نرخیان گرانه و که‌لکیان که‌مه ریزی لهو شتانه‌یش نه‌گ‌ریت که نرخیان هه‌رزانه و که‌لکیان زۆره!... جا هه‌ر کاتێ ئەم جو‌ره سه‌یه‌رکردنه له مێشکی منداڵه‌که‌دا بنج به‌ست بوو هه‌رچی ره‌نجی‌کت داوه له پیناو به‌خێوکردنیدا له شیوه‌یه‌کی راست و دروستدا به‌با ده‌چی!... به‌کورتی هه‌تا هونه‌ره‌که به‌که‌لک بێ و پتویست بێ مرۆڤ له‌سه‌ری پتویسته ریزی لێ بگ‌رێ و چه‌ندیش هه‌له‌ده‌گرێ نرخ‌ی خۆی بدات... منیش له سه‌رووی رسته‌ی هونه‌ره به‌که‌لکه‌کانه‌وه (هونه‌ری کشتو‌کال) داده‌نیم که له هه‌موو هونه‌ره‌کانی تر کۆنتره!... دوا‌ی ئەویش هونه‌ری (کان هه‌له‌که‌ندن) و پێشه‌سازییه‌کانی سه‌ر به‌کانه‌کان داده‌نیم... دوا‌ی ئەویش (هونه‌ری بازگانی) داده‌نیم... تا هه‌موو رسته‌که ته‌واو ده‌که‌م... جا پتویسته شاگرد‌ه‌که‌ وای فیه‌ر بک‌رێ که له‌م چاوه‌وه سه‌یری هونه‌ره‌کان بکات و اتا به‌پیتی ئەم رسته‌یه نرخیان بدات... نه‌ک ماوه‌ی ئەوه بدری که بیه‌ر هه‌چ‌وپو‌و‌چه‌کان کاری خراپ له سه‌رنج‌دان و سه‌یه‌رکردنه‌کانی بکه‌ن... ئا له‌م کۆره‌دا (ئیمیل)‌ی شاگردم ده‌توانی‌ به‌تێکی^(١) زۆر و به‌که‌لک له نووسراوی (رۆب‌نسن کرۆزۆ) وه‌رگ‌رێ!

کور‌ان لاسایی کرد‌وه‌که‌گامان ده‌که‌نه‌وه نه‌ک قسه‌که‌گامان. ئەوانه ده‌یان‌ه‌وی چه‌شنی ئیمه ب‌جوولێنه‌وه یه‌که‌یک بن وه‌ک ئیمه به‌لام گوئی ناده‌نه قسه‌که‌گامان. ئەگه‌ر گوئی‌شیا‌ن له قسه‌که‌گامان گرت زۆر له‌بیرب‌اندا نامینیت‌ه‌وه... خۆشیم ئەوه‌م پێ خۆش نییه که شاگرد‌ه‌که‌م له‌سه‌ر نووسراوی فیه‌ری خۆت‌ن‌دن بکه‌م... چونکه نووسراوی فیه‌ری ئەوه‌مان ده‌کات: له شتی وای بدوین که له راستی و روودا‌دا هه‌یچیان لێ نه‌زانین... خۆ ئەگه‌ر پرسیار‌یشم لێ بکه‌یت که چاکترین نووسراوی کامه‌تا که ژبان وه‌ک خۆی هه‌یه، فیه‌ری شاگردی بکات و اتا وه‌ک خودا دروستی کرد‌وه؟ منیش وه‌رامت وای ده‌ده‌مه‌وه که ئەو نووسراوه هه‌ره چاکه له نووسراوه‌کانی (ئه‌ره‌ستوو) یاخود راستی په‌رسته‌کانی تر نییه!... ئەو نووسراوه ناوی (رۆب‌نسن کرۆزۆ)‌یه...^(١) چونکه ئەم نووسراوه ئەوه‌مان پێشان ده‌دات: که مرۆڤ‌یک چۆن ده‌ژی به‌ته‌نیا له‌ناو دوورگه‌یه‌کی چۆله‌هۆلدا که که‌سی تیدا نه‌بێ ته‌نیا گیانه‌به‌ر و گ‌ژوگیای تیدا بێ!... که چۆن ده‌ژی له‌سه‌ر سروشتی خۆی؟... هه‌روه‌ها ئەوه‌مان پێشان ده‌دات که مرۆڤ چۆن به‌سه‌ر که‌ره‌سته‌کانی سروشتدا زāl ده‌بێ چۆن ر‌ایان ده‌هه‌یتێ به‌ ئاره‌زووی خۆی چۆن ده‌یان - چه‌وسه‌ئینه‌وه به‌که‌لک و چاکه‌ی خۆی... که ئەمانه هه‌موویان ئاسۆی بیه‌رکردنه‌وه له پێشه‌سازی و شت دا‌هه‌یناندا منداڵ ده‌که‌نه‌وه... پتویسته ئامانجی هه‌ره گ‌رنگ له په‌ره‌ده‌کردنی شاگرد‌ه‌که‌دا ئەوه بێ هه‌رچی بیه‌رکردنه‌وه‌یه‌ک هه‌بێ له باب‌ه‌ت ئاشنا‌یه‌تیی کۆمه‌لایه‌تیی‌ه‌وه و منداڵ ناتوانی تیی بگات له ئاسۆی بیه‌رکردنه‌وه‌ی ئەوی دوور به‌خه‌ینه‌وه... به‌لام هه‌رده‌می کاره‌سات هاته پێشه‌وه و زانیارییه‌کانی منداڵه‌که گه‌شه‌یان کرد و گ‌ور‌ان به‌جو‌رئیکی وای که ناچارت بکه‌ن ئەوه‌یان تێبگه‌یینی که چۆن مرۆڤه‌کان هه‌ندێکیان پشت به‌هه‌ندێکیان ده‌به‌ستن و چۆن یارمه‌تیی بیه‌کتر ده‌ده‌ن له باب‌ه‌ت گه‌لی رووی ژبانه‌وه، هه‌ر خه‌می ئەوه‌ت نه‌بێ که رووی په‌وشتی یاخود رووی وێژه‌یی له‌ناو رووه‌کانی ئەو یارمه‌تیدانه‌دا بۆ منداڵه‌که ده‌ریخه‌یت چاکتر ئەوه‌یه که له‌وتیوه ده‌ست پێ بکه‌یت که له‌پێش هه‌موو شتی‌که‌دا رووی وه‌ر‌بگ‌ریت بۆ که‌لک و چاکه‌ی یارمه‌تیدان له کۆری په‌ره‌پیدان و گه‌شه‌پێکردنی پێشه‌سازییه‌کان و هونه‌ره‌کانی مێکانیکدا... که مرۆڤ وای ده‌کات بپێته (پیاوئیکی به‌که‌لک) بۆ بر‌اکانی خۆی له مرۆڤ‌یه‌تیدا!.

(١) رۆب‌نسن کرۆزۆ: رۆمانیکی ئینگلیزی دانیال دیقۆیه - ١٧١٩، ده‌باره‌ی رووداوه‌کانی (رۆب‌نسن) که گ‌یژاوئیک ده‌یخاته ناو دوورگه‌یه‌کی دووره‌ده‌ستی چۆله‌وه، به‌لام له‌گه‌ل (جومعه)‌ی خزمه‌تکاریدا به‌به‌خته‌وه‌ری تیا‌یدا ده‌ژین، دوور له دنیا.

(١) یان راستتر: په‌ند و وان‌ه‌یه‌کی زۆر به‌که‌لک له...

پیاوی بئ کار دزه

پیتوسته ئەم بیروباوهره‌پیش بخه‌یته میتشکی شاگردە‌که‌تە‌وه‌ که هه‌موو که‌سی‌ک پیتوسته بژی... بە‌لام نابئی دەست له مافی که‌سانی تر بدات.

هەر که‌سی له چۆ‌له‌وانی و تە‌نیاییدا بژی و دوور بئ له سنووری کۆ‌مه‌لایه‌تییه‌وه هەرچییه‌کی پئ خۆش بئ ده‌توانئ بی‌کات و ده‌ستی‌او‌ی هیچ که‌سی‌کیشی به‌سه‌ره‌وه نابئ!... بە‌لام ئەو که‌سه‌ی له‌ناو کۆ‌مه‌لایه‌تییه‌کدا^(۱) بژی له‌سه‌ری پیتوسته: (ئه‌رکی ژیا‌نی خۆی نه‌خاته سه‌ر که‌سانی تر). به‌واتایه‌کی تر پیتوسته بۆ ئەو کۆ‌مه‌لایه‌تییه‌ فرمانی‌کی وا بکات که نرخه‌که‌ی بگاته‌ نرخ‌ی ئەو چاودێر‌یکردنه‌ی که له کۆ‌مه‌لایه‌تییه‌وه پیتی ده‌گات... چونکه‌ مرۆ‌ف که‌ه‌وته ناو کۆ‌مه‌لایه‌تییه‌وه نابئ بئ کار و فرمان مینیت‌وهه. پیتوسته کار و فرمان بکات هەر که‌سی‌کیش مان بگرئ له فرمان‌کردن به‌دز داده‌نرئیت. چونکه‌ ده‌بیته‌ بارێک به‌سه‌ر ئەو کۆ‌مه‌لایه‌تییه‌وه که تییدا ده‌ژی!...

پیتوسته (ئیمیل)‌ی شاگردم فیری پیشه‌یه‌ک بکه‌م... ره‌نگه‌ تۆ‌یش له‌م باب‌ه‌ته‌وه قسه‌یه‌ک بکه‌یت و پتم بلئیت: (پیتوسته پیشه‌یه‌کی پاک و خاوپنی بۆ هه‌لب‌بژیرت!)... بە‌لام مه‌به‌ست چییه له وشه‌ی (پاک و خاوپن)؟... بۆچ هەر پیشه‌یه‌ک به‌که‌لک بیت پاک و خاوپن نییه؟... سه‌ره‌رزانه نییه؟... من شاگردە‌که‌م ناکه‌م به‌ وه‌ستای ئاوریشم دورو و نه‌خش و نیگار له‌سه‌ر په‌لاس بچنئ... هه‌روه‌ها نایشیکه‌م به‌ وه‌ستای نه‌خش و نیگاری له‌ ژێر دروست کراو... یان به‌وه‌ستای بریسک و هور‌دان به‌شتومه‌ک... وه‌ک شاگردە‌که‌ی راستی په‌رست (لۆک)‌ی^(۲) لئ ناکه‌م... هه‌روه‌ها نایکه‌م به‌ ساز و ئاوازی‌ده‌ر یاخود به‌ لاساییکه‌ره‌وه یان به‌ نووسراو دانه‌ر... بە‌لام من ئەو‌هم پئ باشتره‌ که‌ ببئ به‌پینه‌چی نه‌ک به‌بوژ!... ئەو‌هم پئ خۆ‌شتره‌ که‌ ببئ به‌گه‌سه‌کلێ‌ده‌ری کۆ‌لانان نه‌ک ببئ به‌نیگار دروستکه‌ری‌ک و وینه‌ی گۆ‌ل بکیشی له‌سه‌ر چینی!... ره‌نگه‌ تۆ‌یش قسه‌که‌م پئ به‌ریت و بلئیت:

(به‌لام ئایا پیشه‌ی بال‌بازه‌کان و رازدز (جاسوس)‌ه‌کان و که‌له‌له‌په‌رینه‌کانی

(۱) له‌ناو کۆ‌مه‌لایه‌تی‌کدا بژی...

(۲) جۆن لۆک ۱۶۳۲ - ۱۷۰۴: فه‌یله‌سوفی‌کی ئینگلیزی بوو، به‌لیت‌بوورده‌یی و بیرو‌پا پیشه‌که‌وتوه‌کانییه‌وه ده‌ناسرا، ده‌بیوت: هه‌لب‌بژاردن سه‌رچاوه‌ی هه‌موو زانیارییه‌که‌، رتیبازی (بیر و بۆ‌چوونه‌ کاتییه‌کان)‌ی رەت ده‌کرده‌وه. کتیبی‌کی هه‌یه‌ به‌ناوی: هه‌ول‌دانئ بۆ تێگه‌یشتنی به‌شه‌ر.

فه‌رمان‌ره‌وا‌یی، پیشه‌ی به‌که‌لکن؟... ئایا ده‌ته‌وی شاگردە‌که‌ی خۆت بکه‌یت به‌یه‌کی‌ک له‌وانه‌؟...).

منیش وه‌هات و هه‌رام ده‌ده‌مه‌وه: که (کۆ‌مه‌لایه‌تییه‌کی دروست و ته‌واو پیتوستی به‌هیچ پیشه‌یه‌ک له‌و پیشانه‌ نییه‌ پیتوستی به‌هیچ خاوه‌ن پیشه‌یه‌ک له‌و خاوه‌ن پیشانه‌ نییه‌!...).

له‌دوای هۆش دڵ ده‌بی په‌روه‌رده‌ بکری

تا ئیستا خه‌ریکی (ئیمیل) بووین بیکه‌ین به‌پیاوی‌کی ژیر و تیگه‌یشتوو خاوه‌ن بیر... ماوه‌ته‌وه سه‌ر ئەو‌ی بیکه‌ین به‌مرۆ‌قی‌کی دڵ پر له‌ خۆ‌شه‌ویستی و دل‌نهرم که به‌هه‌سته‌کانی خۆی په‌ی پئ بردنه‌کانی خۆی ته‌واو بکات... بە‌لام پئش ئە‌مه‌ی خۆمان بگه‌ییتینه‌ ئە‌م په‌له‌ تازیه‌ له‌ په‌له‌کانی په‌روه‌رده‌کردنیدا پیتوسته سه‌رنج‌یک بده‌ین له‌ هه‌نگاوی پئشوومان که ناومانه. مه‌به‌س له‌مه‌یش ئە‌وه‌یه‌ که بزانی‌ن له‌ کوی بوه‌ستین و تا کوی گه‌یشتووین... (ئیمیل) تا ئیستا فیری که‌مێک زانیاری بووه. به‌لام ئە‌وه‌ی فیری بووه خۆی فیری بووه که‌س فیری نه‌کردوو زانیاری خۆیه‌تی هی که‌سی تر نییه‌!... (ئیمیل) زانیاری که‌م و ناته‌واو ناخاته میتشکی خۆیه‌وه... ئە‌و زانیارییه‌ که‌مه‌ی که‌ ده‌یزانی... به‌ته‌واوی ده‌یزانی... ئە‌و بیروباوهره‌پیش که‌ ده‌بی له‌م پرووه‌وه له‌ میتشکیدا بنج به‌ست ببئ ئە‌وه‌یه‌ که‌ زۆر شت هه‌ن ئیمرو نایانزانی. به‌لام رۆژێک دی هه‌موویان بزانی زۆر شتی تریش هه‌ن که‌سانی تر ده‌یانزانن به‌لام ئە‌و هه‌رگیز نایانزانی!. دوایی شتانی وایش هه‌ن که‌ له‌ ژماره‌ نایه‌ن نه‌ ئە‌و ده‌توانئ بیانزانئ نه‌ که‌سانی تریش ده‌توانن بیانزانن نه‌ ئیمرو نه‌ سبه‌ینئ نه‌ هیچ ده‌مێک!

ئە‌و راستی له‌ هه‌موو شتی‌ک خۆ‌شتر ده‌وی

شاگردە‌که‌م (ئیمیل) ئاسۆی فراوانه. بیرکردنه‌وه‌یه‌کی زۆری هه‌یه ئە‌مه‌یش له‌وه‌وه نییه‌ که‌ زانیاری و شاره‌زایی زۆر فیر کراوه‌ ته‌نیا له‌وه‌وه‌یه‌ که‌ توانایی ئە‌وه‌ی هه‌یه: له‌ کاتی خۆیدا چ جۆره‌ زانیاری و زانستی‌کی پیتوست بئ وه‌ده‌ستی بخات... (ئیمیل) زیه‌که‌ راست و ره‌وان قسه‌ ده‌کات پتچوپه‌نای نییه‌ ئاماده‌یه‌ بۆ به‌رامبه‌ریکردنی هه‌موو کاره‌ساتی‌ک که‌ رووبدات... منیش هه‌ر ئە‌وه‌نده‌م لئ ده‌وی که‌ (هۆیه‌کان)‌ی بیروباوهره‌کانی خۆی و (مه‌به‌سه‌کان)‌ی کرده‌وه و کاره‌کانی خۆی بزانی... چونکه‌ نامانجی

من له پهروه درده كړنيدا نهوه نيبه كه كه لله ی پر بكم له زانباری. نامانجی من نهوه یه: بیخه مه سهر نهو ریځایه ی كه ههر كاتې پیوستی بهو زانباریانه بوو بتوانی دهموده ست ودهه ستیان بخات... نامانجی دووه میشم نهوه یه: فیرو نهوه ی بكم كه نهو زانباریانه چون بکیشی و هه لسه نگیڼی و هه ربه كه بشیان نرخي راسته قینه ی خوی بداتی... دواپی فیرو نهوه یشی بكم كه راستی له هه موو شتیك خوشتر بوئ!...

(ئیمیل) لاویکی کارگوزار و داوین پاک و به تارام و له سه رخو و تازایه... جا چونكه نه ندیشه كه ی هیشتا له (خه و) دایه نهوه نازانی شت بهینیته بهرچاوی خوی و بیرو بی نه ندازی بی له بابته مه ترسی و تهنگوچه له مه كانه وه... نهوه یش ده زانی كه به بی دهنگی تارام بگری له كاتی نهوه نه خوشیبه كه ماندها كه توشی ده بن. هوی نهوه یش نهوه یه كه هیشتا فیرو نهوه نه بووه كه چون له چاره نووس راست بیته وه و بچی به گزیدا!

ههرچی مردنیسه ههر نازانی واتای چییه... به لام له بهر نهوه ی كه راهاتووه به ملكه چییه وه بو (یاسای پیوستی) و نایه وی بهرنگاری بی ههر روژتیک مرد بی ناخ و ئوف دهری له قه فرتی بی بو ناکات... نهوه یش نهوه یری تواناییمان كه له سروشتی داوا بکه ین لهو كاتی گیانه لاییه دا، كه هه موومان به زه بیمان به خوماندا دپته وه... له راستیدا شپوهی مردنی بی هاوتا كه پیوسته فیرو ببین نهوه یه كه به تازادییه وه بزین له ناز و جیازی ژیان خومان تازاد بکه ین. له کاروباره هیچوپوچه كانی مرؤقایه تییش خومان دوور بخه ینه وه واتا نه مه نده پوله کی و خوپه رست و چا وچونك نه بن... جا تو پروا ده كه یت كه ساله سهره تاییه كانی ته مهنی مندالکی وه ها كه گه یشتیته سالی پانزه هم و به مجوره هوشه وه گه وره بوو بی به خورایی له دست بچی!؟.

بهرهنگاریكردنی تاسه و تهزوو کاری خودا تیک ددها

تاسه و تهزووه كانیشمان هویه کی گه وره ن بو پاراستنی كه سایه تیمان، بو پاراستنی خومان... كه واته ههر خه باتیك بگری بو تیکدان و له ناوبردنی نهو تاسه و تهزووانه به كاریکی پروپوچ و زر و بی بهر داده نری. چونكه واتای نهو كار نهوه یه كه ئیمه بهرنگاری سروشت بکه ین كه کاری خودا تیک ددهه ین!...

منیش نهوانه ی كه ماوه ناده ن تاسه و تهزوو له دایك بن ههروهك نهوانه ی كه تاسه و تهزووی له دایكبوو ده كوژن به گه وچ و تینه گه یشتوو داده نیم!. دووریش نیبه یه كیک بلتی: نه گه ر نه مه راست بی كه تاسه و تهزوو ههست پیکردنیکی سروشتی بن له مرؤقدا ناخو

نهوه دهگه بیڼی كه ههرچی تاسه و تهزوویه كمان هه یه و هه ستیان پی دهكه ین له دهروون و دلماندا یاخود هه ستیان پی دهكه ین له دل و دهروونی كه سانی ترده هه میسان سروشتی بن؟! بام تاسه و تهزوویه کی تیکدر و رووخینه ریش بن؟!...

وه رامیش نه مه یه: كه نهو تاسه و تهزووانه ی تیکدر و رووخینه رن كه ده مانكه ن به دیل و ژبانیشمان تیک ددهن له سهرچاوه كه ی تره وه هه لده قولین نهك سروشت. سروشت نهو تاسه و تهزووانه له دل و دهروونی ئیمه دا دروست ناکات. به لام ئیمه خومانین كه گوی ناده ینه سروشت و هوزریان ده یین!... شاگرده كه ی خویشت فیرو نهوه بکه كه مرؤق له سروشتی خویدا پاكه و چاكه و حه زیش به چاكه كردن دهكات... جا نه گه ر به دخوییه کی لی رویدات و رهوشتی تیک بچی ئوبالی به نه ستوی كومه لایه تیبه نهك سروشت... منیش كه ده لیم مرؤق له باوه شی سروشتدا پهروه ده بگری چاكه، مه به سم نهوه نیبه كه نهو مرؤقه بكم به پیواپیکی ده شته کیی سهره تایی یاخود به درنده یهك كه له ناو جهنگه لستاندا بزی... به لام مه به سم نهوه یه كه مرؤقه كه بام له ناو كومه لایه تیبه کی تیکچووی پر له تازاوه یشدا بزی به لام نابی ماوه به خوی بدات كه چاو له كه موکوورپی كومه لایه تیبه كه و كرده وه نهنگه كسانی بکات!... واتا نابی چاولیتكه ری بکات و نهو كرده وه نهنگانه و نهو كه موکوورپیانه ی له دست بوه شیتته وه!... بام به چاوی خوی سه رنج له هه موو شتیك بدات بام به دلی خوی هه ست به هه موو شتیك بکات!... شاگرده نمونه بییه كه ی منیش حه ز له دهنگه دهنگ و شاته شات و ده مه قالی ناکات نه له ناوه ند مرؤقدا نه له ناوه ند گیانله به راندا... نه م جوړه تاره زووی خوپه رستی یاخود له خویاییبوونی تیدا نه بزواندووه هانه ی نه داوه... له بهر نهوه هانه ی نهوه یشی نه داوه كه خوشی لهوه بیڼی كه دهسه لات به سه ر كه سانی ترده په یدا بکات، یاخود به وه دلشاد بیڼ كه كه سانی تر بیڼی له نالاندن و تازار و هاواردا بن... به پیچه وانه ی نهوه هه رچه ند كه سانی تر به تازاره وه ده بیڼی دلی پییان ده سووتی و خه فته یان بو ده خوات... نه مه یش به هه ستیکی (سروشتی) داده نری له شاگرده كه مدا، بهو ناوه وه كه نهو یش (مرؤق) تیکه!.

کیزه هه‌رزه‌کاره‌گانمان

نووسینی: پزیشک سۆزان برۆنیته

ئهم هه‌لسه‌نگاندنه له‌لایه‌ن مامۆستا ئیبراهیم ئەمین بالداره‌وه
سه‌بارده‌ت به‌گرنگی باب‌ه‌ته‌که نووسراوه

ئهم باسه، که (دکتۆره سۆزان برۆنیته) نووسیوتی و مامۆستا شاکر فه‌تاح وه‌ریگیتراوه
بۆ کوردی په‌فتاری- بیر و ئەندیشه و هه‌ست و کرداری سه‌رزاری و ژیرزاری- ئه‌و کیزه
تازه پیگه‌یشتوانه پیشان ده‌دات، که گه‌یشتوونه‌ته هه‌ره‌تی هه‌رزه‌کاری.
بسه‌که گه‌لیک پر بایه‌خ و نرخه، نووسه‌ره سه‌ره‌تاییه‌که‌ی زۆر به‌شاره‌زایی و وه‌ستایی،
به‌قوولی و فراوانی چۆته بنج و توانستی بناوانی هۆی په‌فتاره‌کانی کچه هه‌رزه‌کاره‌کانه‌وه
به‌شیتوه‌یه‌کی زانستیانه‌ی ساکاری روون و په‌وانی دیاریکراو، پیشانمان ده‌دات، که
کچۆلان له‌و ده‌مه‌ی ته‌مه‌نیانا بیره‌که‌نه‌وه، دلێان به‌چیه‌وه خه‌ریک ده‌پیت، شوین کام
خولیا ده‌که‌ون و، چۆن هه‌مه‌چه‌شنه خۆزگه و، تاسه و ته‌زووی جوور رایان ده‌ژهن و
رایان ده‌پسکیتن و ئەیانخه‌نه گیتراویکی پر له هه‌مه‌ره‌نگه هه‌ست و سۆز و قولپ و
تاسه‌وه. پر له مووچرک و راچه‌نین و خوتوکه و ته‌زووه‌وه... پر له تاوتوای ئاوی و،
سه‌رسامی، حه‌په‌سان و بیتاکییه‌وه.

نووسه‌ری به‌نرخه‌ی به‌پزیش مامۆستا شاکر فه‌تاح، زۆر به‌جوانی، خۆمانه،
به‌هونه‌رمه‌ندییه‌کی هه‌لکه‌وتوانه‌وه، وه‌ری گیتراوه‌ته سه‌ر کوردی، به‌چابوکیانه و
په‌وانی‌پزیه‌کی بێ هاتواییانه، به‌ووشه‌ی به‌ئاوی پر به‌پستی ئه‌و بیروباوه‌رانه، ئه‌وه‌نده‌ی
تر و ته‌کانی دکتۆر سۆزانی به‌هادار و دلگیرتر و کاریگه‌رتر کردوه.

ئیمه‌ی کورده‌واری، له‌م په‌له‌یه‌دا پتووستمان به‌کجار زۆره به‌م جووره وێژه‌ی
په‌روه‌رده‌ییانه، که ریتی ژبانی ئه‌مرۆمان بۆ روون بکه‌نه‌وه- ئه‌و ژبانه‌ی، که زۆر به‌گوهر و
فراوانی له‌ گۆرانیکی بیتوچانی رۆژ به‌رۆژ دایه.

نووسینه‌که‌ی دکتۆر سۆزان هه‌رچه‌ند بۆ ناوچه‌یه‌ک و جووره شارستانییه‌کی جیاوازه‌ی
ئیمه نووسراوه، به‌لام له‌رووی سروشت و مرۆقاییه‌تی و ژبانی کۆمه‌لایه‌ته‌ی ئه‌مرۆی ئیمه‌وه
به‌دوورنیه‌یه. کچانی ئیمه‌ش هه‌روه‌ک هی ئه‌وان هه‌مان بیر و تاسه و قولپیان تیا دیته
جووله، به‌لام ما‌که‌که‌یان ره‌نگه له هه‌ندیک رووه‌وه به‌جوهریکی جیاوازتر ده‌رکه‌وت.

بۆ به‌ره‌نگاریوون و چاره‌سه‌رکردنی ئه‌و کاره‌سات و، به‌سه‌ره‌ات و رووداوانه‌ی
به‌هۆیانه‌وه به‌رپا ده‌بن... وه بۆ ده‌ست پێشکه‌ریکردن و خۆپاراستن لێیان، ده‌بیت بزانی
چۆن بچینه بنجوانانی هۆیه‌کانیانه‌وه... چۆنیش بتوانین، ئه‌و ته‌وژم و قولپ و
گیزه‌لووکانه بۆ دامرکاندنیانه، به‌لایه‌کی بێ مه‌ترسیا ده‌ریازبان بکه‌ین، بێ ئه‌وه‌ی به‌پیلین
کاریکی ناپه‌سند بکه‌نه سه‌ر ئەندیشه و دل و ده‌روون و کرداری کچه‌گانمان.

ئیبراهیم ئەمین بالدار

پیشه‌کی

ئهم نووسراوه نایابه‌ی که ئیمه‌رۆ پێشکه‌شی (خوتنده‌وارانی کوردی) به‌پزیری ده‌که‌م،
له‌لایه‌ن خاوه‌ن لیکۆلینه‌وه‌ی فه‌ره‌نسه‌یییه‌وه، (پزیشک سۆزان برۆنیته) به‌زمانی
فه‌ره‌نسی، له‌ ساڵه‌ په‌نجاییه‌کاندا^(١)، وه‌ک وتاریک له (خوتندنگای دایک و باوک)دا،
که له (زانکۆی سۆربۆن)ی شاری (پاریس) له‌ خاکی (فه‌ره‌نسه‌)دا دامه‌زراوه‌وه،
خوتنده‌واراوه‌وه. نووسه‌ری میسریش که ناوی (کلیم أبو سیف)ه له‌ گۆفاری (کتابی) له
(قاهره) له‌ میسردا که خاوه‌نه‌که‌ی (حلمی مراد)ه، له‌ ژماره (٤٤) و (٤٥)ی سالی
١٩٥٥ دا به‌کورتکراوه‌یی په‌رچقه‌ی کردبوو به‌عه‌ره‌بی بلاوی کردبووه‌وه. جیتی داخه‌ که
نووسراوه فه‌ره‌نسه‌ی به‌که‌م ده‌ست نه‌که‌وت تا بزانه‌م له‌ چ سالتیکدا چاپکراوه.

به‌لام چونکه خاوه‌نی گۆفاری (کتابی) پیشه‌ی ئه‌وه‌بوو کورتکراوه‌ی نووسراوه‌کانی
جیهانیی به‌عه‌ره‌بی بلاوده‌کرده‌وه، زۆرتر بیر بۆ ئه‌وه ده‌چی که له‌ ساڵه‌ په‌نجاییه‌کاندا
نووسراوه که به‌فه‌ره‌نسی بلاوکرایته‌وه. له‌ راستیدا ئه‌و (خوتندنگای دایک و باوک)ه‌ی
که له‌ زانکۆی (سۆربۆن)دا دامه‌زرا بوو، گه‌لیک پسپۆرانی تریش و تاران‌تری به‌نرخیان
تیدا بوو، بۆ دایک و باوکه‌کان، یاخود بۆ ئه‌وانه‌ی خه‌ریکن ده‌بن به‌خاوه‌ن خه‌زان،
خۆشبه‌ختانه منیش هه‌ندیک له‌و وتارانهم هه‌ر له‌و گۆفاره‌وه، به‌زمانی عه‌ره‌بی
ده‌ستکه‌وت و کردمن به‌کوردی. له‌وانه‌ سیانیانم له‌ گۆفاری (ئۆتۆنۆمی)ی سه‌ر به
(ئه‌نجومه‌نی یاسادانانی ناوچه‌ی کوردستان)دا که له‌ شاری (هه‌ولێر)دا ده‌رده‌چی
بلاوکرده‌وه.

په‌روه‌رده‌کردنی مندال له‌ده‌ست هه‌موو دایک و باوکێک نایه‌ت. چونکه شاره‌زاییه‌کی

(١) راستتر: له‌ سالانی په‌نجاکاندا.

ئاگانان لەخۆتان بئى كچهكانان گۆراوه

گه لىك جار ئەم قسه يه مان گوئى لى ده بى، كه باوك و دايكه كان به كچه كانى خۆيان ده لىن: «كەس لە توانا ييدا نيبه له م كچانه تى بگات، ئەمانه به ته و اوه تى گۆراون» كه چى كه گوتمان له كچه كانيش ده بى، به نيوه ملكه چى و نيوه سهركيشيبه كه وه سكاله له دست باوك و دايكه كانى خۆيان ده كەن، وه رامى ئەو بۆله بۆله يان ده ده نه وه و ده لىن: «باوك و دايكه كانان تيمان ناگەن»...

ئيمه يش پى لىده نىن كه په بىردن به و گۆراوه بنچينه ييه كه له كچه كاناندا ديارى ده دات كارىكى ئاسان نيبه. ئەو ده مه ته مه نىيان له ناوه ند دوانزه سالى و بىست سالى دايه.

به لام ده مانه وئى ئەوه بىرسىن: «ئەى دايكه كان خۆيشيان له م ته مه نه وه تى نه په رىون؟... كه واته بۆچ ناتوانن له م ته مه نه دا له كچه كه ي خۆيان تى بگەن؟!» زۆرى پىناچى هه ست به و هيش ده كه ين كه بىره وه رى كارىكى ئاسان نيبه چونكه كاره ساتى ژيان بىره وه شى دايكه كانى گۆريوه. ئەو نه ده هيه خۆشبه ختانه پسپورانى وا په يدا بوون كه به سالان ته مه نى خۆيان به خت كردوو له لىكۆلئينه وه ي گىروگرفته كانى هه رزه كارى و هه رزه كاراندا. له به رئه وه له توانا يياندا هه يه كه به ره مه مى لىكۆلئينه وه و تىگه يشته كانى خۆيان پىشكه ش به باوك و دايكه كان بگەن...

... خانمه كه م!... كچه كه ت له ساوايى ده رچوو ه... كه واته ناتوانيت له سه ر بنچينه ي ئەو بىره هه له يه ي خۆت له گه لىدا بجو لئىته وه. باش ته ماشا ي بگه... ته واو سه رنجى لى بده... ده موچاوى گۆراوه... شى به يشى هه ر گۆراوه... ئى به يش باوك و دايكه كان خۆتان به هه له دا ده بن، ئەگه ر وا بزنان كه كچ پىگه يشت، پىگه يشته كه ي هه ر كار له له شى ده كات. له راستىدا هه روه ك كار له له شى ده كات، كار له هۆشيشى ده كات، كار له دل و ده روونيشى ده كات پىجگه له وه، كچه كه، خۆى له پىش هه موو كه سىكدا چاوى به و گۆراوه ده كه وئى. له پىش هه موو كه سىكيشدا هه ست به بوونى ده كات.

باوكه كان!... دايكه كان! ته ماشا يه كه بگەن. لىشى وورد بىنه وه! ئى به يش واتان نا يه ته پىش چاوى كه چه ز له ته نيايى ده كات؟ ئەى نا بىين سهرى كز كردوو و بىر له خۆى ده كاته وه، ئاگای له وه هه ست بزوتنه وان هه يه كه تازه له دلیدا په يدا بوون. هه ستىان پى ده كات و ئاگای لىيانه؟...

زۆرى ده وئى له (زانست) و (هونه رى په روه ده كردن) و (زنگارى) دا. هه روه ها ره وش و خووبه كى داد په روه رانه و، تىكۆشانيكى بىوچانى دل سۆزانه ي ده وئى، كه پر بى له پاكى و بلنديى و، ئارام و، دۆستايه تى و، دلته رى. له به رئه وه زۆر له زانكۆكانى ئەوروپا و ئەمه رىكا، (خویندنگا) يان كرده ته وه بۆ دايك و باوكه كان، تا تىيدا فىرى زانست و هونه رى په روه ده كردن بن و له شى به يه كى پاك و راست و دروستدا بتوانن مندا له كانيان په روه ده بگەن. جا هه روه ك له مه و پىش پىشانم دا، يه كى كه له و زانكۆيانه (زانكۆى سۆر بۆن) ه كه له شارى (پارىس) دايه، له خاكى (فه رهنسه) دا خویندنگا يه كى له م جوړه ي بۆ دايك و باوكه كان كرده ته وه.

پىويسته ئەوه يش بلتىم: هه رچه نه ده (كۆمه لايه تى كورده وارى) و (كۆمه لايه تى فه رهنسه يى) زۆر له يه كتر جىاوازن، به لام ئەو گىروگرفته انه ي (پزىشك سۆزان برۆنئيه) لىيان ده وئى و چاره يان بۆ ده دۆزىته وه، هه ندى كيان له ناوچه ي كورده ستانى شدا باون، هه ندى كى ترىشيان وا خه رىكن سه ره له ده دن له ناوماندا بىجگه له وه يش هۆش و دل و ده روونى كچۆله كانى ئيمه يش، به چه شنى كچۆله فه رهنسه ييه كان، به بىروه هه ست و تاسه وته زوو و جو شوخرۆش له ته مه نى هه رزه كارىياندا دىنه جو ش. ئەو نه ده هيه له شى به يه كى تايبه تى خۆمانه دا ده ريان ده رپن و ده رده كه ون و ماكه كه يان به رچاومان ده كه وئى. له به رئه وه پىويسته باوك و دايكه به رىزه كانمان هه ر له ئىستا كه وه خۆيان تاماده بگەن و بگه ونه جموجۆل بۆ ئەمه ي به شىنه يى و به زرنگانه چاره سه رى هۆى ئەو كاره سات و، به سه ره ات و، رووداوانه بگەن كه دوور نيبه بقه ومىن و كچه كانيان، ئەگه ر هۆيه كانيان نه دۆز نه وه و ده ستى پىشكه رى نه كەن له چاره سه ر كوردياندا پىويسته بزنان چۆن ده چنه بنجوينوانى هۆيه كانى ئەو كاره ساتانه وه. كه چاوه روان ده كرى بقه ومىن. هه روه ها پىويسته ئەوه يش بزنان چۆن ئەو ته ووژم و جو شوخرۆش و گىژه لئوكانه، كه دىنه ناو هۆش و دل و ده روونى كچه كانىانه و، بۆ دامر كانده وه يان، به لايه كى بى مه ترىدا ده رىاز بگەن، بى ئەوه ي به لىن كارىكى نا په سند بگەنه سه ر ئەندىشه و دل و ده روون و كوردارى كچه كانيان.

ئىتر ئەمه نه ده و هيوادارم دايك و باوكه به رىزه كانمان له خویندنه وه ي ئەم نووسراوه ناوازه و نايابه، كه لك و فه ر و به رىگرن، كه لك و و فه ريش به كچكانىان به خشن.

شاكر فتاح

خاوه نى پرۆژه ي خویندنه وارى كورده

ههوی ههزره کاران

کچه که ههتا نهگه یشتبوه ته مهنی ههزره کاری ههتا پئ نهگه یشتبوو، بابه تی دلخوشکردنی خۆی هه بوو.

ههروهها بابه تی دلته نگبوونی خویشی هه بوو. بهلام زوو بهزوو نهوانه ی لهبیر دهچوه وه. نهو کاره ساتانه ههروهک گیایهک و ابوون، که له له وه پرگه مندالیدا دههاتبوون. بهلام کچه که ئیستای له دوینی ناکات. چونکه ههستی ئیستا که ی جیا یه. له ههستی مندالیی ناکات.

سه ریشی لیشتیواوه هه موو رهنگه ههست و ته زوو، تاسه یهک به دلیدا دیت. ته و او بو ی روون نابیتته وه که چین. هه ندیکیشیان پیچه وانه ی هه ندیکی تریان. جاری وا هه یه کچه که له پر دلته نگ ده بیت، جاری وایش هه یه دلخوش ده بی که چی هه چهنده کات هۆی دلخوشییه که ی خۆی نازانی!... بهلام نهو له ههردوو باره که دا وهک یهک به جوش و خرۆشیکه وه دلته نگ ده بی و به جوش و خرۆشیکیشه وه دلخوش ده بی. ههردوو باره که ییشی پئ خوش دی. نه گهر بتانتوانیایه ته ماشایه کی پیچوپه ناکانی ژبانی دهروونی تازهی کچه تان بکر دایه، نه گهر ته ماشایه کی لاپه ره کانی ناو دلیتان بکر دایه که تو ماریکی تازهی لی پهیدا بووه، ده تانبینی چون ههست و تاسه و ته زوو په یته پیتا به دلیدا دیت، که هه ریه که یان جوئییه له وانی تریان، رۆژیکیان وای لی دی ده که ویتته بیر کردنه وه و خه و بینینه وه و شت ده هینیتته پیش چاوی خۆیه وه. له تاسمانی نه ندیشه دا گه شتوگوزار ده کات.

دلی خوشه به بیره وه ریه کانی خۆی رۆژیکیش وای لی دی، هۆشی له لای خۆی نامین، بیره کانی په رشویلاو دهنه وه، هه چیان ناچنه وه سه ریه ک خه م و په ژاره ییش دلی داده گری!... وا (جانین) بیری به مللاو به ولادا رۆشستوه. ناخۆ له چ زرییه کدا مه له ده کات؟ ناخۆ له چ ئاسمانیکدا ده فری؟ نهو جیهانی وا دیتته پیش چا، که پر له ژبانیکی خوش، پر له به زموره زم، بو هه رکوییه ک ناوو ده داته وه به جوانی دیتته پیش چا. نهو خۆی وا دیتته پیش چا که له گه ل کورپکی جوان دایه و پیکه وه سواری به له میتک بوون، به ناو تاودا بیتاکیشه، به دهست و بازووه، سل له کهس ناکات...

ههردووکیان له ناو تیشکی مانگه شه ودا که وهک زیو ده دره وشیتته وه و پرشنگ بو لهشیان ده هاو ویتتی دهستیان کردوه به مه له کردن. شه پۆله کانی رووباره که خوتوکه ی نهو

لووتکه یه ده دات که له ناوی دان، هه ر له خوتوکه دانی دلپیک ده کات که به خوشه ویستییه که وه یاری له گه ل منداله ساواکه ی خۆی ده کات!...

نه میش (دانپیل) ه، دهروات و نایشزانیته رووده کاته کو ی، دواروژی خۆی لا تاریکه نازانی چی تیدا روو ده دات. بهلام به لای خۆیه وه پر له شتی سه ر سه ر!... نه م کچ خۆی وا دیتته پیش چا که له ناو ژوورپیک دایه، که به رده کانی په م یی، یان بنه وشه یی، یا خود رهنگی گوله باخیان هه یه. درهنگ له خه وه هه ستاوه و، له ناو جیگا که ی خۆیدا باویشک ده دا و خۆی ده کیشیتته وه.

له شیشی خاوبوته وه، به سستییه که وه ده جو لیتته وه. بهلام به هیواشی و له سه رخۆ له ناو پیخه فه که ی خۆی دیتته دهروه و ده چیتته بهر ئاوتنه، ده وهستی!... بهلام چی ده بینن له ناو ئاوتنه که دا!؟

خۆی جوان و شهنگوشۆخ دیتته پیش چا و خۆی وا دیتته بهر چا که وینه کیشی هه ره گه وه، په رپکی چاوه سته که رانه ی گرتوه به دهسته وه و له له ش و رووی نه ودا وینه یه کی بی وینه له جوانی و شهنگوشۆخیدا دیتته به ره م!... ناخۆ نه م خه و و نه ندیشه که له ناو نه و دل به چکۆله یه دا وهک گول ده پشکوین له ناو نه و دهروونه نه و جوانه دا که ده گه شینه وه چ رازپیک پیشان ده دن؟!... نه م نیشانانه، هه موویان، هه ر یه ک شت پیشان ده دن نه ویش نه ویه که گه وه کچ ناره زووی نه وه ده کات که سه رنجی که سانی تر رابکیشی بو خۆی، که که سانی تر جوانییه که ی په سند بکه ن که خۆی بچه سپینیتته دلی نه م و نه وه وه. و اتا که سانی تر له م تافی کچینییه تازه یه دا دلپان پیتا بچی، به جوانی بزنان، خوشیشیان بو ی!... نه ندیشه، یان شت هینانه بهر چا ویش، هه ر له چا و نه ندازی سه ر ئا و ده کات که له چۆل و بیاباندا دیتته بهر چا و هه یچ نه ندازه یه کی بو نییه. هه یچ شتیک به گران نازانی!... که واته کچه ههزره کاره کم، هه ر چیت بو ی، له شت هینانه بهر چا ودا، بو ت دروست ده بی: به له می زپرت بو ی که سه و له کانی له زمرووت دروست کران، یا خود کو شک و بالاخانانت بو ی، که به کو له که ی نه لاسه وه به ندر کران: بنمیچه کانیان به زوبه رجه د نه خش و نیگار کران: که زه وییه کانیان به یاقووت دارپژرابن نه مانه هه موویان له جیهانی شت هینانه بهر چا ودا، بو ت دروست ده کرین، بو ت ده چنه سه ر!...

جا له مه وه یه که کچه ههزره کاره کان زۆر دلناسک ده بن، که هه ر تزوه ناخوشییه کیان تووش هات، دوو نه وه نده جارانیان دلپان ده شک ی و ههست به خه موخه فه ت و سه رگه ردانی ده که ن!...

دیسانہ وہ ہر لمہ وہیہ کہ لہ ناکا، لہم بارہ وہ دہ گویزنہ وہ بۆ ئو بار یان ئو ہندہ خہ مبار دہ بن کہ لہ داخان خویان بکوژن.

یا خود ئو ہندہ پیش دلخوش دہ بن کہ لہ خوشبانا گہ شکہ دار ببن یان ئو ہندہ دل پر لہ ہیوا دہ بن کہ ہہ موو جیہانیان بہ جوانی بیتہ پیش چا، یا خود ئو ہندہ پیش بیزار دہ بن کہ جیہانیان لی بیتہ وہیہ ک!...

کچی نہ پرؤ و کچی دوینئ

گہ ورہ کچی ہرزہ کار، لہ توندو تیژی دل وروژانیدا، لہ ہلقولینی ہستہ کانیدا، لہ گرتیبہ ریوونی گیاندا، لہ گہل کوری ہرزہ کاردا، یہ جگار جیاوازہ لہ برئوہ گہ ورہ کچ لہم تافہ پیدا، کہ تہ ماشای کوری ہرزہ کار دہ کات، سووکی دیتہ پیش چا ئوہ ناہینئ کہ س خوی تیبگہ تینئ، کہ س گوتی بداتی کئ چوزانئ چی دہ کات؟! دوورنیہ کچہ کہ مان، وک زورجار روودہ دات، لہ ناوند تہ مہنی چوارده سالان و ہرژدہ سالاندا، یادنامہ کانی بنووسیتہ وہ.

تا چند مانگیک لہ سہریہ ک، بہ تہ اوہ تہ خوی بہ نووسینہ وہ خہریک بکات.

لہ ناو ئو یادنامہ یہ یشدا بیرہ وری ناسک و نازدار تۆمار بکات. وک دۆستاییہ تی گہرموگور و، دۆزینہ وہیہ کی بہ ہادار و، دہرکہ وتنی سہرہ تہی دلدارئ!... بہ لام کہ س ئوہ نہ کات ئو یادگارنہ بخوی تینتہ وہ. ئو ہر بۆ خوی نووسیوہ تہ وہ.

ناہوئ کہ سی تر بیخوی تینتہ وہ. ئوہ بۆ ئوہی نہ نووسیوہ تہ وہ کہ سہرچلہ کان شارہ زای ببن. بۆ ئوہی نووسیوہ تہ وہ کہ پیچوپہ نای ناو دہروونی خوی روشن بکاتہ وہ. تا بتوانئ لہ رازی ہست و تاسہ و تہ زووہ کانی دل و دہروون و لہ شی خوی تی بگات!... پاش ئوہ، ئو تہ نگوجہ لہ مہیہ تیدہ پپرئ ئو گپژہ لوو کہ بچکۆلہ یہ دادہ مرکیتہ وہ ئو پشکۆئی ناگرہ دہ کوژیتہ وہ.

جا نابئ نیمہ لہ وہ سہرمان سورمیتئ، کہ پاش ماوہیہ ک، کچہ کہ ئو یادنامہ ی لہ بیر بچیتہ وہ. چونکہ ہر بۆ ئوہی دہ نووسیتہ وہ کہ گری دہروونی خوی پی بکوژیتہ وہ، ہست و تارہ زووی دلئ خوی پی دہربریئ، تا گیانی بسرہ وئ و تارام بہ دلئ بگات. دیسانہ وہ نابئ لہ وہیش سہرمان سورمیتئ، کہ کچہ کہ ببین یادنامہ کی خوی پارچہ پارچہ بکات. چونکہ شتی وای تیدا نابینئ کہ ہلگری بیہیلتہ وہ و پاریزگاری بکات!...

بہ لام کچہ ہرزہ کارہ کہ مان، ئوہندہ ی پیناچی، گوی ہلندہ خات بۆ ناوازی دلدارئ!... ئہمیش لہ و کاتہ دا روودہ دات باوک دایکہ بہرئزہ کان! کہ ئیوہ بہ کچیک ساوای تیدہ گہن و بہو پیہ لہ گہ لیدا دہ جو لینہ وہ کہ کچہ کہ ہستیکہ تازہ لہ دل و دہروونیدا ورژا وہ و، ہہ موو لہ شی ہینا وہ تہ لہ رزین وک ہستکردنی بہ دۆستایہ تیبہ ک بہرامبہر سہرؤ کہ تافرہ تہ کی خوی یا خود بہرامبہر یہ کیک لہ مامۆستاکانی خوی.

لہ ناکا و گرفتاری خوشہ ویستی یہ کیک دہ بی کہ بہ تہ مہن لہ خوی گہ ورہ ترہ. ئو دہ کات بہ نمونہ یہ کی بی ہاوتای خوی، کہ گہردیک کہ موکوورپی پیوہ نیہ. ئیتر ہر لہ بیرکردنہ وہی خویدا دہ مینیتہ وہ بہرامبہر ئو کہ سہ، کہ جارہ جاریک بہرہ رہ کانی تیکہ لاو دہ بی و، جارہ جاریکیش ہناسہ ساردئ!...

جا ئہم گری دلدارییہ، ئہم چرای خوشہ ویستیہ، بہ لای کچہ کانی ئہم سہر دہ مہ وہ بہ بابہ تیکہ کۆن دادہ نرئ، ئو کچانہ ی کہ سہرہ ست و ببانک و کۆ لہ کہ س ناکہ نہ وہ، کہ وەرژشکارن خویان بہ نیمچہ رووتی دہر دہ خہن و قژہ کانی سہریان بہرہ لالا دہ کەن بۆ کزہ با، تا پەخشان و پەرشانی بکات!... ئہم کچانہ لہ گہل ئو کچانہ دا زور جیاوازیان ہہ یہ، کہ کہ مہرہ و ہہ یاسہ یان دہ بہ ست و کراسی ناودامانیان دہ پۆشی، کہ تا کہ لہ موستی پی دادہ پۆشین!... لہ گہل ئو ہیشدا کچہ سہرہ ستہ کہ ی ئیمپرۆ ہیشتا لہ ودا ماوہ کہ لہ دۆستایہ تیبی سہرہ خۆ تیبگات و چہ شہی بکات و خوشیشی لی وەرگری. جیاوازییش لہ ناوند کچی ئیمپرۆ و کچی دوینتیدا لہم رووہ وہ ئوہیہ، کہ ہستکردنی زوو بہ دلدارئ بہ لای کچی دوینتہ وہ «تاقیکردنہ وہیہ کی ناچارئ» بو بہ لام بہ لای کچی ئیمپرۆ وہ، بہ «پہرہ ردہ کردنیکی تاسہ و ہست» دادہ نرئ!...

خۆرشتی تاسہ و ہست ناو دہزینتہ ناو دہی مرؤئہ وہ

برسیتیہ ہست و تاسہ ی کچی ہرزہ کار، گریکی بہ تینی لی دہ بیتہ وہ!... چونکہ لہ و دہ مہ دا، کچہ کہ ہیچ کۆ ناکاتہ وہ لہ وہی کہ ہر خۆرشتیکہ دہ ست بکہوئ قووتی بدات، بۆ ئوہی برسیتیہ ہست و تاسہ کانی خوی پی بشکینئ!...

جاری وا ہہ یہ دہ چیتہ سہر خوانیک کہ ہر کہ س لہ گہ لیدا دانیشتوہ، چیرۆکی دلدارئ و جہرہ زہی دہ گپژتہ وہ!... جاری وایش ہہ یہ دہ چیتہ سینہ ما سہیری ئو فیلمانہ دہ کات کہ سہرگوروشتہ ی شۆرہ سواران و سوارچاکی دہ گپژنہ وہ!...

ئہ مانہ و بۆ لای گہ لیک خۆرشتی ہست و تاسہ و تہ زووی تریش خوی دہ کوتئ کہ ہہ تا

لییان بخوات زۆرتەر ئاره‌زوی ده‌زوی بۆ خواردن. برسیتییه‌که‌ی توندتر و تیژتری لێ دێ. ئەگەر ئێوه لاپه‌ره‌کانی هه‌ندی له‌و رۆژنامه و گوڤارانه‌تان کردوه که له‌ بابەت کاروباری ئافره‌تانه‌وه ده‌دوین ئه‌وه‌تان بۆ ده‌رده‌که‌وی، که ئه‌و بابەتانه‌ی سه‌رنجی کچ راده‌کێشن له‌م ته‌مه‌نه‌یدا، زۆرتەر ئه‌وانه‌ن که ده‌رباره‌ی که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌ی جهره‌زه‌یه‌یی دل‌داری نووسراوه‌ته‌وه. کچه‌که‌ کاتێ ئه‌م پرسانه‌ی به‌رچاو ده‌که‌وی لیلیان ورده‌بیتته‌وه: «ئایا ئه‌وه ده‌شی کچیک هه‌ز له‌ پیاویکی خاوه‌ن ژن بکات؟... ئه‌و، له‌وساکه‌وه که بۆ دوامین جار چاومان به‌یه‌کتر که‌وت، هیچ نامه‌یه‌کی بۆ نه‌ناردووم. ئاخۆ باشه که من ده‌ست به‌نامه‌کاری بکه‌م له‌گه‌ڵیدا؟... من هه‌ز له‌ پیاویک ده‌که‌م که زۆر له‌ خۆم، به‌ته‌مه‌ن، گه‌وره‌تر بێ. که‌چی باوک و دایکم ناهیلن له‌مرۆ به‌دواوه تیکه‌لیی له‌گه‌ڵدا بکه‌م ئه‌و هه‌ناسه‌سارد و خه‌فه‌تبار. منیش هه‌روه‌ک ئه‌و ره‌نجه‌رۆ و دل‌پر له‌ خه‌م نازانم چی بکه‌م؟!...»

کچه‌ هه‌رزه‌کاره‌که ده‌که‌ویته‌ جموجۆل و ده‌ست ده‌کات به‌گه‌ران به‌دوای ئه‌و ده‌ستورانه‌دا که بۆ زمانی هه‌ست و تاسه‌ دانراون، تا له‌سه‌ریان پروات به‌رپه‌وه. ده‌گه‌ری بۆ دۆزینه‌وه‌ی هونه‌ری دل‌داری تا له‌ ژبانی دل‌داری خۆیدا سه‌رکه‌وی... ئه‌ویش وه‌ک ئافره‌تیک! جا له‌و ته‌مه‌نه‌دا له‌ نووسینه‌کانی ناو ئه‌و گوڤار و رۆژنامه‌دا و پینه‌به‌کی زیندووی ئەندیشه‌کانی خۆی ده‌دۆزیتته‌وه کچه‌که‌ چیرۆکی ئه‌و کورپه‌ جهره‌زه‌یه‌ ده‌خوینیتته‌وه که ئه‌وه‌نده ئازا و بیباک بوو توانی دل‌ی ئافره‌تیک داگیر بکات بۆ خۆی نه‌ له‌ ده‌روونی خۆی شه‌رمی کرد، نه‌ له‌ په‌وشت و کرداری خۆی!... رۆژنامه‌که‌یش چیرۆکی دل‌داریکی بێ په‌روای وای ده‌خاته به‌رچاو که ئه‌مه‌نده‌ گری دل‌داری تینی سه‌ندووه هه‌ر ده‌سووریتته‌وه به‌چوار لای خانووی یاره‌ نازداره‌که‌یدا شه‌ویش تا به‌یانی له‌بن په‌نجه‌ره‌ی ژووری نوستنه‌که‌ی ئه‌ودا ده‌میتیتته‌وه، خه‌و ناچیتته‌ چاوی... پاش ئه‌وه‌ چیرۆکی ژبانی ئه‌و کچه‌ ده‌خوینیتته‌وه که کورپیکی خه‌ستبووه‌ داوی دل‌داری خۆیه‌وه تا وای لێ کردبوو له‌تاو دل‌دارییه‌که‌ی به‌وه‌وه خه‌ریکبووه شیت بێ و بداته کێو که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌ویشدا له‌پر کورپه‌که به‌ره‌للا ده‌کات و خۆی ریک ده‌خات له‌گه‌ڵ کورپیکی تردا ئه‌و به‌سه‌ زمانه‌یش له‌ناو گێژاوی خه‌موخه‌فه‌تدا ده‌هیلیتته‌وه به‌ده‌ردی دل‌دارییه‌ سه‌ر نه‌گرتوه‌که‌یه‌وه بتلیتته‌وه!...

هه‌روه‌ها کچه‌ هه‌رزه‌کاره‌که ئه‌و چیرۆکانه‌یش ده‌خوینیتته‌وه که تا چ راده‌یه‌ک خۆیه‌رستی و ئالۆش و خرۆش کاری خراپ و ناپه‌سند ده‌که‌نه‌ کردوه و کاری ژن و پیاو!... لیدوانه‌کان جوێ جوێ ده‌بن له‌ یه‌کتری، و پینه‌کانیش له‌ یه‌کتری ناکه‌ن.

چیرۆکه‌کانیش هه‌روه‌ک یه‌ک دوا‌ییان دیت: یان ئه‌وه‌تا خۆشه‌و‌یستی کورپ و کچه‌که‌ بۆ

یه‌کتری به‌هێز و هه‌ره‌ته‌وه دیتته‌کایه‌وه و، هه‌موو که‌ند و کۆسپیکیش له‌ رێگای خۆیدا را ده‌دات و، به‌سه‌ر هه‌موو گیروگرفتیکدا زال ده‌بێ... یاخود ئه‌وه‌تا خۆشه‌و‌یستییه‌که‌یان به‌هێز و هه‌ره‌ته‌وه دیتته‌کایه‌وه. به‌لام هه‌ر دوولا وه‌ک یه‌ک ئه‌و خۆشه‌و‌یستییه‌ راناگرن. دوا‌یی دۆسته به‌ره‌للا کراوه هه‌ناسه‌سارده‌که‌ کیش ده‌کات بۆ له‌ناوچوون!...

چاوتان لیلیه، ده‌بێ ئه‌و کچه‌ چهند به‌سه‌زمان بێ، که باوه‌ر به‌و هه‌موو قسه‌ پرپووجانه بکا؟... جا ئیستا تیکه‌یشتن که هۆی فرۆشتنی ئه‌و هه‌موو رۆژنامه‌ چیه‌؟. که هۆی به‌رووی فرۆشتنی ئه‌و هه‌موو چیرۆکانه چیه‌ که بووه‌ته که‌ره‌سته‌یه‌کی بنچینه‌یی بۆ خویندنه‌وه لای ئه‌و کچه‌ هه‌رزه‌کارانه، به‌هه‌موو چین و ده‌سته‌یه‌کیانه‌وه، هه‌ر له‌ کرێکاره ئافره‌ته‌کانه‌وه تا ده‌گاته کچه‌ لادییه‌کان، تا کچه‌ شاگرده‌کانی خویندنگاگان؟!.

وازهی‌نان له‌ دل‌داری وازهی‌نان له‌ پیاوان

کچ له‌و ته‌مه‌نه‌دا، دل‌داری به‌چاوه‌ستییک دیتته‌ پینش چاو، که دارده‌سته‌که‌ی خۆی وه‌شاند، له‌ هه‌ر شتییک که‌وت، ده‌موده‌ست ده‌یکوژێ. هه‌ر گیروگرفتیک هاته‌به‌ر، هه‌رچه‌ندی گه‌وره‌ بێ، ئه‌وه‌نده‌ی شاخیک به‌رز و پان، که ئه‌و دارده‌سته‌ی لێ درا، ده‌موده‌ست ده‌پووختی و، هه‌پروون به‌هه‌پروون ده‌بێ!. هه‌مووده‌میکیش هه‌ر ئه‌وه له‌ کچه‌که‌مان رووده‌دات، که ئه‌و خۆشه‌و‌یستی و دل‌دارییه‌ی له‌ جیهانی راسته‌قینه‌دا تووشی دێ، له‌گه‌ڵ ئه‌و خۆشه‌و‌یستییه‌ بێ هاوتایه‌دا، که له‌ خه‌و و ئاواته‌کانیدا ده‌هاتنه‌ پینش چاوی، یه‌ک ناگرێ!... ئه‌م (ئیفۆن)ه، که له‌ یه‌کێک له‌ کارخانه‌ گه‌وره‌کاندا فرمان ده‌کات. گوێی له‌ ده‌سته‌ خۆشه‌کانیتت که به‌ته‌مه‌ن له‌ خۆی گه‌وره‌ترن، له‌بابه‌ت دل‌دارییه‌وه زۆر ده‌دوین... رۆژی وا هه‌یه‌ گوێی له‌ پیداهه‌لدانی دل‌دارییه‌. رۆژی وایش هه‌یه‌ گوێی له‌ داشۆری دل‌دارییه‌ که‌وا له‌ مرۆف ده‌کات بیزی لێ بکاته‌وه. ئیتر ئه‌ویش وای لێ دێ، ده‌که‌ویته‌ سه‌رلیشبوانه‌وه. هه‌ستیش وا به‌خۆی ده‌کات که که‌وتوته‌ ناوه‌ند دوو هۆی به‌هێزه‌وه: هۆیه‌کیان دل‌داری وا پیشان ده‌دات که شتیکی نه‌نگ و ناشیرینه، مرۆف هه‌زی لێ ناکات.

هۆیه‌کیشیان دل‌داری وا پیشان ده‌دات که بابه‌تیک بێ هاوتایه‌ و له‌ هی راسته‌قینه‌ و رووداویش یه‌کجار جیاوازه‌!...

ئهمیش (جینیت)ه‌ و ده‌زانی که چاره‌نووسی خۆی برپه‌ته‌وه و، کاری خۆی ته‌واوکردوه، نیازی وایه‌ ده‌ست بکات به‌ژیان ده‌یه‌وی بچیتته‌ ژبانه‌وه و تیروپر خۆشی له‌

تیز به کچه ههزره کاره گانستان به کهن

بام ئیستا ئه وه بپرسین: ئاخۆ باوک و دایکه کان، له م تافی ته مه نه ی کچه کانیا ندا چیا ن بۆ بکه ن؟...

ده توان زۆر به که لکیان بپن، به مه رجی: له شیوه یه کی راست و دروست و بپوه یدا ئامۆژگاری به کانی خۆیان پشک شه بکه ن. ئه گه ر بپتو باوک و دایکه کان به ته وا وه تی له و پشپوی ده روونی به ی کچه کانیا ن ئاگادار بپن و، به شینه بی و له سه رخۆ، له شیوه یه کی دووربیا نه دا، چاره ی ئه و پشپوی به ی بکه ن.

ده توان به کامی خۆیان بگه ن و، کچه کانیشیا ن له ده ست وه ی و ئازاری ئه و ته نگچه له مه سامنا که رزگار بکه ن!...

به لām ئه گه ر هاتو و باوک و دایکه کان له جیا تی ئه وه، وه ک زۆر جار رو و ده دات تیزیا ن کرد به کچه کانیا ن و، توانج و پلاریا ن تیگرتن، قسه ی پێ ناوی، سه ر ئه نجامی کچه کانیا ن ده بپته سه رگه ردانی!...

بام بۆ ئه وه ی وینه یه ک به یینه وه: ئه مه کچه که که وتۆ ته گیتراوی ئه و ته نگچه له مه ی ده روونی به وه. باوک و دایکه که یه شی هه ستیا ن به وه کردو وه. به م ره نگه قسه ی بۆ ده که ن: «وا ز له م بیره پر و پو و چانه به یته و، خو و بده ره خۆبندنه کانت... چونکه گه لپک کاروباری تر هه ن، که ده بپ کچه کی ها و ته مه نی تۆ خۆیا نی پپوه خه ربک بکه ن به لām ئه و که یه وه به یه یه که پێ ده لپن: (دلدا ری)، له نا و ئه و کاروبارا نه دا نبیه!».

پاش ئه وه زۆری پیتا چپ، دایکی شی پێ ده لپ:

«کچی خۆم! رۆژتیک دپ ئه م ئه ندیشه و بیره پر و پو و چانه ت نامین. کاتێ که گه وه بوو ب و شووت کرد، هه ر ئه وه نده هه فته یه کت له گه ل مپرده که تدا رابوارد، تپده گه یته که پیا و ئه و نا هپن ئه مه نده بی ری لپ بکه یته وه، یاخو د ئه وه نده به یه یته پپش چاوی خۆت و، ئه م ئاوات و نیازه پر و پو و چانه یه ب خه یته دل و مپشکی خۆته وه، له بابته پیا وانه وه!».

باشه، ئه نجام به چی ده گات؟... ئه نجامی ته واوی ئه م کرده وه ناشیبا نه به وه ده گات که کچه که خۆی کز بکات و هه موو کاتیک خۆی به بپر کرده وه له خۆی و دوا رۆژی خۆی به خت بکات. ئنجا زمانی خۆی بگرپ و، رازی دلپ خۆی به باوکی و دایکی خۆی نه لپ ئه وانیش هه رچه ند بکه ن نه توان له هه ست و تاسه و ئاره زووی ئه و تی بگه ن. ئه مه یه ش

ژیان بپینپ له دوا ی ئه وه چی ده بپ بام بپپ! ئه وه ی که ها نه یه شی ده داته سه ر کردنی ئه و شتانه ی بریاری له سه ر دا ون بپانکات، ئه و قسا نه یه که له رادیۆ وه گوپی لپ ده بپ، که له کچه کی هه زره کاری وه ک خۆی نا وه شپته وه، گوپ له و قسا نه بگرپ!... هه روه ها ئه و نووسینا نه ها نه ی ده داته سه ر کردنیا ن که له نووسرا وندا ده یان خۆبپته وه که ئا فره تپک له و ته مه نه ی ئه و دا بپ، نابپ بپان خۆبپته وه. له دوا ی ئه وه، بپبا کانه ده ست ده کات به جه ره زه بی، دلپ دا نا له رزی، سلپش له که س ناکات!... جا ئه و کچه هه زره کاره له م تافه سامنا که ی ژیا نه یدا، خۆی وا دپته پپش چا و، که ده سه لاتپ هه یه و ده توانپ هه موو شتپک بکات، هه موو کارپکپش بپاته سه ر!...

به لām (سیمۆن) ته وا و به پپچه وانه ی (جینیت) ده جو و لپته وه. چونکه بریاری دا وه که ئیتر خۆی له که یه وه به یه نه ی دلدا ری نه گه بپنپ تا ده یه شپتی، هه رگیز به لایدا نه چپ! چونکه:

چونکه ئه و خۆشه و یه شی به دپته پپش چاوی له دلدا ری دا ده ستی بکه و پت له جیهانی راسته قینه دا سه رو شپتی نبیه!... ئه و ده یه وپ دلپ خۆی بدا ته ده ست پیا ویکپ بی ها و تا پیا ویکپ یه کجا ر په سند، که هه رگیز وینه ی له نا و پیا وندا نه دۆزپته وه!... جا که ئه م جو ره دلدا ری به بی ها و تا یه ده ست نه که و پت، ئیتر خۆشه و یه شی بپچ دا به زپتی له دلپ خۆبدا!... که واته نه خۆشه و یه شی و نه دیداری پیا وان!

تا بپنپ له ژیا ندا، خۆی له و دا وانه نا گه پنپ!... جا ئه و جیا وازی و پپچه وانه یه ی که و تو و نه ته نا وه ند ئه ندیشه و راستی به وه، که دل و ده روونی کچه کا مان پپیا نه وه خه ربک ده مپنه وه له ته مه نی هه زره کاری دا، زۆر جاری وا هه یه ئه نجامی خراب خرا پیا ن لپ په یدا ده بپ. چونکه له نگه ری ژیا نیا ن لپ تپک ده دن ده یه شیبا نه پشپوی و گلا را و یه کی یه کجا ر سه خته وه!... که واته کچ له و ته مه نه دا، دا ده مپنپ له سه ر رابه ربک که ئامۆژگاری بکات و، رپگایه شی پپشان ببات، که له تاریکی ئه و هه ست و تاسه و ته زوو و، ئه ندیشه شپوا و جوپ جو پیا نه وه ده ری به یته وه ده ره وه، و له و تافی ژیا نه یدا رزگاری بکات، که ژیا نی هه ست و تاسه و ته زوو ی، خه ربک ده بپ له مبه ری ده سه ته راسته وه بۆ ئه وه به ری ده سه ته چه پ بگو پزپته وه!...

دیاربوو که وای لی دههات چونکه کچه که له سه ره تای ژیانیدا بوو دلی پربوو: له ناواتی خوش خوش میشکی پربوو: له نه ندیشه و بیرکردنه و له ژبانیکی رازاوه و ناوازه ی بی هاوتا، پر به دل خوشی له و ناوات و بیرکردنه وانه ده بینی که باوک و دایکی دایان له که لله ی و دلیان شکاند، ژبانی لی تالبوو، بویه کا نه ویش که و ته خهم و په ژاره وه.

هر بیری له خوی ده کرده و، هیچ رازیکی دلی خویشی لای باوک و دایکی ناشکرا نه ده کرد. به لام دایکی تیگه یشتوو، به جوریکی و گفتوگو له گه ل کچه که ی خویدا ده کات که کچه که تی بگه یی و دلی دایر کینیتته وه، بۆ وینه وای پی ده لی: «نه! کچه بچکوله که ی خوم... وانیه... چونکه کاره بی هاوتا کانی دل داری، هر له خویانه وه پیک نایه و نایه نه دی... چونکه نه و دل داری به می شکدا دیت نه و نه گه وریه، نه ویش مهر جی خوی هه یه، که به بی نه و مهر جانه پیدا ناب. یه کیک له و مهر جانه نه وریه، که نه و خوشه و یستیبه ده بی له دلی هه ردو و لادا هه لبقولی. ده بی هه ردو و لایه کتربیان یه جگار خوش بو. نه گینا ناتوان زال بین به سهر نه و شهر و ناژا وانه دا که له ناوند هه موو ژن و پیا ویتکدا ده قه و میتن! جا نه گهر بته و پایه ی نه و نا ره زووی له دلت دایه به رز بکه یته وه، پیوسته خوشه و یستیبه کی یه جگار گه وری تیکه ل بکه یته!».

باری هه ره گران به سهر دایکه وه یه

کچی هه رزه کار به دل نا ره زووی نه وه ده کات، که هه موو شتیک بخوینیتته وه. که له هه موو شتیک نا گادار بیت. نه و قسه یه دانا مرکی که شتی واهه به ناب نه و بیخوینیتته وه، یا خود نه و تیی بگات. چونکه نه و شتانه نا ره زو و ده بزوتین نه و ده زانی هه رچی له خوی گه وریه تر بی راستیی ژبانی لی ده شاریتته وه. که چی خویشی پروای وایه، که له و ته مه نه دایه مافی زانینی هه موو شتیک هه بی!...

جا له به ره نه و پی خوش نییه و ما ویش به وه نادات که وه کچیتکی کزی بیده سه لات ی دامو له سهر پاراستن ته ماشای بکری و له گه لیدا بچو لینه وه!...

جا له م باره دا فرمانی سهرشانی نیمه هه ره نه وریه که به شینه یی هوی نه وری تیبگه یینین که بچی هه ندی که س، ته نانه ت گه وریه کانیس، خویان ده پاریزن له خویندنه وه ی هه ندی نووسراو، یا خود له بینینی هه ندی چیرۆکی ناو سینه ما:

نه وانه ی خویان له و خویندنه وه و ته ماشا کردنه ده پاریزن له به ره نه وری نییه که که موکو وری بیان هه یه و، خویان به کز و بیده سه لات و دامو ده زانن به لام له به ره نه وری نا ره زو و

ده که خویان لی دوور بخه نه وه که بیرو هوشیان له که لک نه که ون و تیک نه چن. که ده روونیان به پاکی مینیتته وه و پیس نه بی که له نگه ری گیانیان وه ک خوی مینیتته وه و تیک نه چن، که له ریزگرتنی خویشیان به رامبه ری خویان که م نه بیتته وه!.

جا به هوی شیکردنه وه به کی واه، به هوی هه درخستنیک واه، ده توانین کچه که وای لی بکه بین که له خویندنه وه ی نووسراوه کال و کرچه کان، له ته ماشا کردنی فیلمه خراپه کان که له گه ل دلت هری و کرده وه ی شیریندا ریک ناکه ون، دوور بکه ویتته وه. لی ره دا ده مانه و ی پیرسین: «ناخو نه و نا فره تانه ی که سه ره رشتیی په روه ره کرده ی کچان ده که ن، پیمان ده کری ریکه بۆ نه و کچانه رو شن بکه نه وه له م تافه یاندا!...» نه وانه ی سه ره رشتیی په روه ره کرده ی کچان ده که ن، هه ر دایکه کان یانن بیگومان نه وانه له م رو وه زور شت یان پی ده کر. جا نه گهر دایکه که تیکوشا کچه که ی خوی بخاته سهر نه وری که جموجوله که ی خوی له وه دا به خت بکات که نووسراوانی ویتته ی تازه بخوینیتته وه، نه و لیکولینه وانه بخوینیتته وه، که له باره ی هه سته گه وریه کانی مرؤفایه تیبه وه نووسراونه ته وه. که نه و دو ستایه تیبانه بگریت که گیانین و پاک و بیگه ردن و دوورن له خوی به رسته ییه وه. که نه و دل داری به بکات، که پری بی له سه ره رزی و داوین پاکی و کرده وه ی په سند... نه گهر دایکه که توانی کچه که ی خوی بخاته سهر نه و شتانه بیگومان نه رکه که ی به خویابی ناروات، چاکترین به ره می لی پیدا ده بی... نه میش له به ره نه وریه، که کچ نه وری پی خوشه دایکی دل نه رمیی له گه لدا بکات، باوکی چاودیری بکات و، هه روه ها نه ویشی پی خوشه که، گوپی له ناموژگاری دایک و باوکی واه نهمونیان و خوشه و یستی بی. چه ز ده کات خویشی به اویتته ناو باوه شیانه وه!...

نه وری لی ره دا به گرنگی بزاین نه وریه، که باوک و دایکه کان راستیی هه ست و تاسه و نا ره زووه کانی سروشتی مرؤفایه تی، بۆ کچه کان یان رو شن بکه نه وه.

واتاکانی نه و با به تانه یشیان به ته واه تی تیبگه یینن که هه ست و تاسه و ته زووی چون پیدا ده بن؟... چون به هتیزیش ده بن؟...

کۆمه له کانی نا فره ت له جیهاندا له م هه موو گیرو گرفتانه یان کۆلیوه ته وه. نووسراوانیشیان ده ر باره یان بلا و کرده و ته و نیمه ش نه گهر ریکامان بۆ کچه کافان ته خت کرد، که نه و نووسراوانه بخویننه وه، بیگومان له ده ست نه و نه ندیشه و بیره پرو بوو چانه رزگاریان ده که یین، که می شکیان داگیر کرده ون و راستیی ژبانی مرؤفایه تیبیان لی گوپیون!...

پهیداوونی بیری سه‌ره‌خۆیی لای کج

ئهمه شتیکی ئاشکرایه که ئه‌وه ئاسان نییه بۆ ئیهمه، کچه‌که بگه‌ییینه پایه‌یه‌کی دلداریی وای بێ هاتا که ژبان و زیندوویتی و جموجۆلی خۆی به‌ناو هه‌موو توانایییه‌کی مرۆقه‌واریی خۆیدا ته‌واو بلا‌وبکاته‌وه به‌لام ته‌نیا ریتگایه‌ک که هه‌بێ بۆ ئه‌وه‌ی کچه‌که بخاته‌وه سه‌ر دۆخی جاران و له‌نگه‌ربشی پێ راست بکاته‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌یه که ده‌روونی کچه‌که بخاته‌وه سه‌ر هه‌ستکردن به‌وه‌ی که ژبان پره له‌ کرده‌وه بلندی و جوامیری و به‌رزگی جا له‌به‌ر ئه‌مه‌ی کچه‌که ئاماده‌یه بۆ ئه‌و گۆرانه‌ گه‌وره‌یه‌ی که به‌سه‌ریدا هاتووه، هه‌روه‌ها به‌ته‌واوه‌تیش ئاگای لیبه‌تی، ئه‌م باره‌ی پالی پتوه‌ده‌نی بۆ ئاره‌زووکردنی بریاردان له‌سه سه‌ره‌خۆیی، چونکه کچه‌که هه‌ست و ده‌کات، که هه‌ر کچه‌ بچکۆله‌که‌ی جاران نییه، کچی ئه‌م‌رۆیه‌ جا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌م هۆیه‌یه که له‌ باوک و دایکی خۆی هه‌لده‌گه‌رپتیه‌وه و، سه‌رکیشی ده‌کات و، هه‌ر فرمانیکیشی به‌سه‌ردا ده‌ده‌ن به‌رپه‌چی ده‌داته‌وه و چه‌قه‌چیشیان له‌گه‌لدا ده‌کات کچه‌که بۆیه‌کا ده‌لێ: (ئه‌ء) تا خۆی وای پێشان بدات هه‌ر خۆی گه‌وره‌ی خۆیه‌تی، خاوه‌ن بیری سه‌ره‌خۆیش هه‌ر خۆیه‌تی!...

بام نمونه‌یه‌ک بۆ ئه‌مه به‌یینه‌وه:

ئهمه (فرانسواز)ه‌ خه‌ریکی سنووقی نووسراوه‌کانیه‌تی، ریتکیان ده‌خات، چونکه پشوری هاوینه‌ی خۆیندنگه‌ ته‌واو بووه خۆیندنگاکان ده‌ستیان کردۆته‌وه به‌پێ خۆیندن. دایکه‌که‌یشی راوه‌ستا و سه‌یری ده‌کات، بزانی چی ده‌کات. که ته‌ماشای ده‌کات: کچه‌که‌ی شتی و ده‌خاته‌وه ناو سنووقه‌که‌یه‌وه که هه‌یج فریتکیان به‌سه‌ر خۆیندنه‌وه نییه. که چی گۆی ناداته ئه‌وه‌ی که نووسراوه‌کانی و که‌لوپه‌له‌کانی خۆیندنگای له‌ناو ئه‌و سنووقه‌دا دابنی. (فرانسواز) سنووقه‌که‌ داده‌خات... لێره‌دا دایکه‌که‌ی هه‌لده‌داتی، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌وه‌ی تیبگه‌ییته‌ی که نووسراوه‌کانی و که‌لوپه‌له‌ گرنه‌گه‌کانی له‌ودیه‌و سنووقه‌که‌یه‌وه، داناوه.

که‌چی سنووقه‌که‌ی پرکردووه له‌ شتی پرپووج که هه‌ر له‌ سه‌به‌ته‌ی پووشوپه‌لاش ده‌کات!... که‌واته‌ پتویسته‌ سه‌رله‌نوێ سنووقه‌که‌ی بکاته‌وه و به‌جوانی دای به‌زینینه‌وه. به‌لام (فرانسواز)یش وای وه‌رامی ده‌داته‌وه، ده‌لێ: «من خۆم باش ده‌زانم که چیم پتویسته و چیم پتویست نییه» له‌ راستیدا (فرانسواز) ده‌یه‌وێ ئه‌وه بنوینێ که هه‌رچی دایکی ده‌یه‌وێ بیکات، ئه‌وه نه‌کات!.

بۆچی تو‌ئه‌گه‌ر له‌ (فرانسواز) بپرسیت: بۆچی وای ده‌که‌یت... رهنه‌گه‌ نه‌زانیت چۆن

وه‌رامت بداته‌وه. به‌لام له‌ راستیدا ئه‌و له‌ کانگای دلیدا ئاره‌زووی ئه‌وه ده‌کات که هه‌رچییه‌کی کرد، به‌ئاره‌زووی خۆی بیکات، به‌ئاره‌زووی که‌سی تر نه‌یکات. هه‌ز ده‌کات له‌ ده‌ربینی بیروباوه‌ری خۆیدا سه‌ره‌به‌ست بێ، ئازاد بێ، سه‌ره‌به‌خۆ بێ که‌س فه‌رمانی به‌سه‌ردا نه‌دا. ئه‌و وای هه‌ست ده‌کات هه‌ر که‌سی به‌زۆر شتی پێ بکات، سه‌ره‌به‌ستی لێ بار ده‌کات. چهن‌د جار گۆیت لێ بووه که پتوی گوتویت: «من سه‌ره‌به‌ستم هه‌رشتی ئاره‌زوو بکه‌م، بیکه‌م، ده‌یکه‌م». جا ئه‌گه‌ر وایستت ئه‌وه‌ی تیبگه‌ییته‌ی که ئه‌گه‌ر پتویه‌ی چهن‌د ده‌ستوریکه‌ی هه‌لسان و دانیشتن نه‌کات له‌گه‌ل که‌سانی تر، تووشی تیز پیکردن و توانج و پلاری ئه‌م و ئه‌و دیت به‌دناوی ده‌که‌ن.

به‌ندوبایی بۆ ده‌دۆزنه‌وه، گۆتی خۆیت لێ ده‌خه‌فینێ و له‌ هه‌یج ئامۆژگاریی و پێشاندانیکه‌ گۆی ناگریت!... که‌واته‌ بۆچ ئه‌م کچه‌ به‌رله‌لا بکه‌ین و به‌یله‌ین به‌هه‌وه‌س و ئاره‌زووی خۆی بچوولینه‌وه؟!... بۆچ وای له‌ هه‌یز و ده‌سه‌لاتی خۆمان به‌یینه‌ین به‌سه‌ریدا?... ئیهمه ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌مان له‌گه‌ل کرد بیکومان هه‌له‌یه‌کی مه‌زن ده‌که‌ین. ده‌بینه‌ هۆی ئه‌وه‌یش که ئه‌رک و ئازاری زۆرتر بپێ چونکه کچه‌که هه‌شتا ناشی و نه‌زانه‌ پتویستی به‌ئامۆژگاری و پێشاندان هه‌یه... گه‌لێک ریتگ و زۆر شتیوه هه‌یه که له‌گه‌لیدا ریتک بکه‌وین و له‌ یه‌کتر تیبگه‌ین، بێ ئه‌مه‌ی قینی هه‌لسینین و بیکه‌ین به‌گۆر خۆماندا. جا ئه‌گه‌ر وایستمان فه‌رمانی به‌سه‌ردا بده‌ین، هه‌یچی پێ ناوی ئه‌وه نه‌بێ که له‌ شتیوه‌یه‌کی تازه‌دا (فه‌رمان)ه‌که‌مانی به‌سه‌ردا بده‌ین. ئه‌و شتیوه توندوتیژی که بۆ [فه‌رماندان] به‌کارمان ده‌هینا له‌گه‌لیدا، هه‌روه‌ها قیزاندن به‌سه‌ریدا، هه‌ره‌شه‌ لێ کردنی، ددان لێ ریتکردنه‌وه... ئه‌مانه هه‌موویان کاتی به‌کار ده‌هاتن که مندال بوو. به‌لام ئیستا که گه‌وره‌ بووه، کچه‌که له‌و سزایانه‌مان په‌روای نییه و ناترسێ. ته‌نانه‌ت شیرگێرتیش ده‌بێ پێیان له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانی خۆی!... ئه‌وه‌ی پتویستی له‌م کاته‌دا، په‌یره‌ویی بکری، ئه‌وه‌یه که یه‌ک قسه‌ بین به‌رامبه‌ری به‌لام دل‌ره‌قی و قسه‌ ره‌قی نه‌نوینین هه‌روه‌ها ئامۆژگارییه‌کی وایشی بکه‌ین، که به‌ده‌نگیکه‌ی به‌هه‌یزه‌وه بێ، به‌لام دووربێ له‌و توندوتیژی و تووره‌ و ترۆبیه‌وه، که بیه‌خاته‌وه شه‌رم و ریسواییه‌وه!...

به‌لام گه‌لێک جار گۆیمان له‌ یه‌کێک له‌ دایکه‌کان ده‌بیت که به‌توره‌بیه‌که‌وه ده‌لێ: «ئهم کچه‌ تووره‌م ده‌کات و تیکم ده‌دات!... که‌واته‌ ئیوه چۆن ئه‌مه له‌ من داوا ده‌که‌ن که هه‌روه‌ک کچه‌ شاهیکه‌ بچووک بێ قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م؟!...». ئه‌م دایکه‌ تووره‌یه ئه‌وه‌ی له‌بیر چۆته‌وه که کچه‌که‌ی له‌ تافیکه‌ی هه‌ره‌ سه‌ختی ژبانی خۆی دایه. ئیهمه‌یش له‌م دایکه‌

بۆلەبۆلەكەرە دەپرسین: «ئەگەر كچه كەت نەخۆش كەوت و پزیشك فرمانى دا كە زۆر بەوردىبەھە چارەى نەخۆشىبەھەى بكەيت، تا چاك دەبىتتەھە و، دىتتەھە سەرخۆى، ئاخۆ خۆت پى دەگىرى توخنى نەكەويت و، دەرمانى نەكەيت، بام ئەرک و نازارىشت زۆر بىبى و خۆبەختكردنېشت توش بىبى؟... جا ئەگەر تۆبەھەموو دلېكتتەھە ئەو لەبەر تەندروستىبى كچه كەت بگرتتە ئەستۆى خۆت، ئەى چۆن ئەوئەى بۆ ناكەيت لەبەر هۆش دروستىبەھەى؟!... لە ژيانى خىزانىدا چەند تاوئىكى وا هەلەدەكەويت، كە بەكارى ئەو بىن باوكەكان لەگەل كچه كانياندا ورده ورتە گفوتگۆ بكن. كە پر بن لە تىگەيشتن لە يەكترى و لە بىدەنگ و سەنگىبى. كە بەھۆى ئەوانەھە كچه كان بەرەبەرە دىنەسەر بىروباوەرەكانى باوكيان كە لەو پىش لەسەر ئەوانە تىك چووبون. ئەوئەى لىرەدا بەگرنگ بزائرى ئەوئەى كە باوكەكان ئەوئەندەى پەيوەندى بەخۆيانەھەبى، دەبى كرددەھى وا بنوئىن كە لەسەر بنچىنەبەھەى تىگەبىشتووانە و رىگەبەھەى ديارىكراوھە دامەزراىبى، نەسەرچلبى تىدا بنوئىن و نەسەر كىشى.

ھەندى سەربەستىيان بەدەنى

واچاكە ماوئەبەك بەكچه كە بىەخشىن كە تىبىدا سەربەست بى. دەست بكات بەتاقىكردنەھە سەرتايىبەھەى خۆى، كە ئۆباليان بەئەستۆى خۆى بى!

چونكە سەرزەنشتكردى ھەموو دەمى، ئامۆژگارى كرددى دووبارە كراو، ھەر لە بەيانىبەھە تا ئىوارە، بۆلەبۆلەكردن لە ھەموو ھەلسان و دانىشتنىكى كچه كە، لە ھەموو بزوتتەھەبەھەى، لە ھەموو نووسراوئىك كە دەبىخۆبىتتەھە، توانج و پلار تىگرتن لە شىوئەى قژ داھىنان و خۆ ئارايىش كرددىبەھە... ئەمانە ھەموويان لەوانەن كە كچۆلەكان بئالۆزىن توروپەيان بكن كە بىانخەنە سەر ئەوئەبىش كە گوئى لە ھىچ ئامۆژگارىبەھە نەگرن. كە بايەخ بە ھىچ رىگا پىشاندانىتكىش نەدەن. كچ لەم تافى تەمەنەبەھەى لە بەرەنگارىكردن دەكات، ھەر لەبەر بەرەنگارىكردن، بەلام ئەم بەرەنگارىكردنە تەنىبا برىتىبەھە لە نەخۆشىبەھەى بچووكى دەرورنى كە زۆرى پىناچى لادەچى. ھەر لەوئەبىشەھە پەبىدابوھە كە لە سەرەتاي كارگوزارىبى ھۆشە بچووكەبەھەبەدا چەند بىرىك بەمىشكىدا ھاتوھە، كە لەو كاتەدا ھۆشەھەى خەرىكى ئەوئەى نىبەھە كە لەوان باشتربى. ھىچ كەسايەتىبەھەى سەربەخۆبىشى نىبەھە كە لەوان جىاواز بى!... ئنجا ئەو ئارەزووئەى [خۆ جۆبىكردنەھە] و [ناز و جىازاھى كچه كە ھەبەھەى، لە زۆر شىوئەدا دەرەكەھەى، ھەك ئەو شىوئەبەھەى لە كاتى

قەسەكردن و ھەلسان و دانىشتن و بزوتتەھە و دەست و دەموچا و جولااندەھە و جلوبەرگ لەبەر كرددن و خۆ رىكخەستىن و برۆ رەنگكردن و نىنۆك دەرەوشاندەھە و لووسكردىدا دەنوئىن جا ھەتا گومان بەرئەھە جىوانى و خۆبىن گەرمىبى خۆى زۆرتەر خوو دەداتە خۆ جىوانكردن و خۆرازاندىھەى خۆى، بەبا چوھە و كەس خۆى تى ناگەبىننى و كەس دان بەجىوانى بەكەبەدا نانى، ئىتر واز لەو ھەموو كەلۇپەل و خۆرازاندىھە و خۆ جىوانكردنە دەھىننى و پەنا دەباتە بەر چەند رىگەبەھەى تىر بۆ گەبىشتن بەھەبەسەھە كە ھىچ فرىتكىيان بەسەر رىگەكانى پىشووھە نىبەھە ھەموو ھەر بەئاواتى ئەوئەبىشەھەبەھە، كە بەكامى دلئى خۆى بگات و ئەو نازدارىبەھەى دەست بكەھەى كە لە ھەموو كچه كانى تر جىاوازىبى لەسەر وو ھەموو شىيانەھە دابىرى ئەوئەى لە ھەموو شتىك زۆرتەر دلئى كچه كە برىندار دەكات و دەبىخاتە شەرمەھە، ئەوئەبەھە، كە ھەست بەخۆى بكات كرددەھە و رەھوشت و خوو و ھىز و تواناىبى و بلىمەتىبەھەى واى نىبەھە كە بەئارەزووى خۆى سەرنجى كەسانى تر رابكىشى. نە لە خۆبىندنگەدا، نە لە كارخانەدا، نە لە كاتى كار و فرماندا، نانوئىن تا سەرنجى كەسانى تر رابكىشى تا پەنچەى بۆ بكىشن و ناوى لەناو ناواندا بىرى. لەبەرئەھە ھەك دەرەكەھەى ژمارەى كچه دواكەوتوھەكان و كچه نىوھە سەركەوتوھەكان زۆرتەر لە ژمارەى كچه سەركەوتوھەكان و كچه بەناوبانگەكان. ئەمەبىش ھەموو دەم بەجۆرىكى تىكرابى، لە ھەموو شىونىكدا واىبەھە. بەلام ھەستكردى كچه بچكۆلەكان بەتالى و ناخۆشىبى سەرنەكەوتن، لە ھى كچه گورەكان زۆرتەر توندوتىبىترە!...

ئەوئەبىش سەبارەت بەھەبەھە كە ئارەزوو خۆ نواندن و كەشوفشكردن لای بچكۆلەكان بەھىزترە تا لای گورەكان!...

(ئانى) لە يادنامە نەبىبەھەى خۆبەدا نووسىوئەھە:

«چەند ھەز دەكەم خۆم لە دەست ھەموو بەندەبەتىبەھە رىگار بكەم و ھەموو پىوئەندىك پىچرىنم، تا لەپاش ئەوئەى خۆم ئەو پىوئەندەھە بۆ خۆم دابىتتەھە، تا وا لە ھەموو كەسىك بكەم كە بزەنن من ھەم!... ھەرچەند دەكەم نازانم چۆن بچمە دلئى كەسانى ترەھە، تا لەناو ئەوانەدا منىش جىگايەك بۆ خۆم بكەمەھە. بەلام بەھەموو رەنگ ئەمە ئەوئەى ناگەبىننى كە من بەكامى خۆم ناگەم. چونكە من ھىشتانە گەبىشتوومەتە تەمەنى ھەقدە سالى!».

ئەم كچه داخى زۆر چۆتە دلەھە. خەفەت زۆر دەخوات چونكە خۆى وا دىتتە پىش چاوكە لە جىگايەكى وا داىبە كە پاىبە ئەو جىگايە نزمترە كە ئاواتى بۆ دەخوازى و ئارەزوو دەكات دەستى بكەھەى. ھەرەھە بۆبەھە مگىن و دل بەئازارە، چونكە ھىچ كەسىك

نادۆزیتسهوه که ئهوهندهی ههڵدهگرئ، ریزی لئ بگرئ و ئهوهندهی مافی ههیه نازی بکیشی!... جا ئهگهر بمانهوی ئهم کچه بگتیرینهوه له ههڵهکردن و له ئەندازه نهگرتن، فرمانی سهراشانمان ئهوهیه که نرخى راستهقینهی خۆی تئ بگهیینین. چونکه ئهوه ئهوهنده بهخۆی دهنازی و ئهوهنده له خۆی باییه، له ئەندازه بهددر نرخ دهئات بهخۆی. پتویسته لهسهرمان بیبری رۆشن بکهینهوه و چاوهکانی بکهینهوه تا راستیش بهرووتی ببینئ، تا زۆر پروکهشی سهوز و سووری پتوه نهووساوه! پتویسته ئهوهیش بخهینه مئشکپییهوه که ئهوه هیچ نهنگییهکی تیدا نییه که بهشی ئهوه له (سهرکهوتن) و (جیاوازی)دا کهم بئ. چونکه ههموو مرۆفئیک ههر ئهوه بهشه دیاربکراوهی ههیه. ههروهها ههموو مرۆفئیکیش بهشی خۆی چاکه و خراپه ههیه، جوانی و ناشیرینی ههیه، تهواوی و ناتهواوی ههیه. مرۆفئیش ههچهنده له ههندئ رووهوه کهموکووری ههبئ، بهلام دهسهلاتئیکى سهیر و بئ ئەندازهی ههیه له گهشهکردن و پیشکهوتن و گۆزان و گهوره بووندا!...

بووه، رینگایهک بکاتهوه بۆ خۆی، له ژيانی رووداوا ئهگهر کچهکه بیروباوهری خۆی دهبرئ، بهههموو هیز و ههپهتیهکیهوه لهسهری دهروات چونکه ئهوه پروای وایه که بیروباوهرکانی، ههموو تازهن، ههموو پیگهیشتوون! ئهوهندهیش هۆگری ئهوه بیروباوهرانهی خۆی دهبئ، مهگهر ههر باو داهینهرتیک ئهوه هۆگریه بنوینئ بۆ نوخشهی دۆزراوهکانی خۆی! دلئیشی بهوه زۆر خوشه، ههست بهخۆی دهکات که له توانایییدا ههیه که ههر خۆبهخۆی، بیروباوهری خۆی دهبرئ، بهرامبهر بهژیان و دلدارى و کۆمهلايهتى، بهههموو گيروگرفتئیکیشهوه که پیاوان پئیهوه خهريکن.

ههروهها بهتهواوتهی لهو باوهرەیش دایه که دهتوانئ ههموو شتئیک فئیربئ، که ئهوه بیروباوهرانهی دهريان دهبرئ دهبارهی کاروبار و بابهتی ژيان، لهو بیروباوهرانه گهلیک باشتره که پیاوه گهورهکان دهري دهبرن. چونکه ئهوانه تازه پیربون، بهکهلکی ئهوه نایهن که بیروباوهر دهبرن. ئهوانه لهم چهرخهدا که تئیدا دهژین له دواى ههموو کهسهوهن، ههروهک تئیشیدا نهژین وایه!... کهچی لهگهڵ ئهوهیشدا، بیرهکانی زوزوو دهگۆرئین. ههراگیز وهکو خۆیان نامئین. جا ئهگهر بیهوی ههندئ بیروباوهر بخاته کهللهی خۆیهوه، لهملاره: بیروباوهرئیک و، لهولایشهوه بیروباوهرئیکى تر وهردهگرئ، بئ ئهمهی گوی بداته ئهوهی که ئهوه بیروباوهرانه پئچهوانهیه کترن و لهگهڵ یهکتریشدا ناسازئین. کچهکه ئیمرۆ لهسهر بیروباوهرئیک دهکاتهوه. کهچی رۆژئیکى تر لهسهر بیروباوهرئیکى تر دهکاتهوه که پئچهوانهی بیروباوهرکهی پئشووبهتی. ههر ههفتهیه بهشپهیهک دهگۆرئ.

ههر مانگه دهچئته رهنگئیکى ترهوه. کچهکهیش لهمهدا ههر له ههرزهکاربییهکهی خۆی دهکات که بیروباوهرکانی خۆی، له شپهیهکی بریار لهسهردراو و، دیاربکراوا دهردهبرئ، ههراگیز گوی ناداته ئهوهی بیروباوهرکانی راستییان تئدایه یان نا. چونکه له توانایییدا نییه لهو راستییانه تئ بگات!... ئامانجی کچی ههرزهکار ئهوهیه که بکهوئته پئش چاو که کهسانی تر بایهخی پئ بدن!.

زۆر لهوه دهتۆقی که خۆی وایته پئش چاو، گوی نادرتئ و کهنهفتکراوه. چونکه ئهوه بهپئیی تئگهیشتنه کهمهکهی خۆی و بهپئیی بیروباوهرکانی خۆی، بهلايهوه وایه که دهپئ کهسانی تر گهشکهدارى جوانی و ناوازهیی جلویهرگهکانی بن. که بشروات بهرئیگادا سهرنجی ههموو کهسئیک رابکئیش بۆ خۆی ههروهک پئیدا ههلبدهن و بلئین: «پهککوو که جوانئ!... پهککوو که خۆین گهرمئیت و دلکئیش دهکهیت!...». چاو دهبرئته ئافرهتئیک له ئافرهته لاساییکهروه بهناوبانگهکانی سینهما. خۆی خهریک دهکات بهوهوه که خۆی وهک ئهوه جوان بکات و برازئینتتهوه. ئهمجا که ههستی بهوه کرد کهس گوی ناداتئ و سهرنجی کهس راناکئیشئ، خهموخهفته دایدهگرئ و دلئیشی پر دهپئ له رهنجهروئیی و ههناسه ساردی!...

(ئهندریه) دلئ چوو بوو بهخۆیدا پشئتی بهزیرهکیی خۆی ئهستور بوو.

ئهوه خۆی وا دههاته پئش چاو که لهناو ههموو دهسته خوشکهکانی خۆیدا دباره، چونکه له زوو ههستکردن بهشتدا کهسیان نایگهئئ له قوولئیی ههست و تاسه و تهزوویشدا له ههموویان پئشکهوتووتره. له فراوانیی تئگهیشتنیشدا له راستیی کاروبار و بابهتی ژياندا کهسیان هاوتای نهن. جا ئهم بیره ههچووچانه، چاوبهستیان دهکرد، تا ئەندازهیهکی گهورهیش دهبوون بههۆی کامهرانئیی!... جا لهو کاتهدا که ئهوه کچه لهناو گئژاوی ئهم خوتوکه و خوشییهدا نوقم بوو بوو، لهپر و تارئیک کهوته بهرچاوی، که له بابهت ههزرهکاری و کوپ و کچی ههزرهکارهوه دوابوو. که خۆتئدیهوه، لهناکا و ئهوهی بۆ دهکهوت که ئهوه ههست و تاسانه بهدلئیدا دئین و ئهوه بیروئهئندئشانئیش، که بهمئشکئیدا دئین، بابهتئیکى گشتئین، بهسهر ههموو کهسئیکدا دئین و که له تهمنهئیی خۆیدا پئیدا دهروات!...

جا کچهکه ههست بهرهنجهروئیییهکی گهوره دهکات، که دهپئنی خۆیشی وهک ههموو کچئیکى تره و، ههچ ناز و جیازئیکى.^(۱)

(۱) لئیهدا وهک باسهکه تهواو نهکراپئ، له گۆفارهکهدا ههروابوو.

کج و کوره‌کان که موکوورپی دایک و باوکه‌کانیان گه‌وره ده‌کهن

کچه هه‌رزه‌کاره‌کیشمان، ئیمیرۆکه گه‌یشتۆته راده‌یه‌کی وه‌ها، که ده‌توانی دهر‌بارهی راستییی کۆمه‌لایه‌تی و ژیان و بیروباوهری خۆی دهر‌بهری و بریاریشیان به‌سه‌ردا بدات. کچه‌که‌مان تا ساوا بوو، به‌ژیانیتی رهنگا‌ورهنگ و گه‌ش و خۆشی پاک و خاوتینه‌وه راهاتبوو به‌لام ئیستاکه به‌ره‌به‌ره خه‌ریکه په‌رده له‌ پرووی راستییی پروتی بپه‌رهنگ و بی نه‌خش و نیگاروه، لا ده‌چن له‌پر، له‌ناکا و کچه‌که ئه‌وه‌ی بۆ دهر‌ده‌که‌وی، که مرۆقه‌کان کرده‌وه و ره‌وشتیان پر له‌ گه‌نگی و نه‌نگی، له‌ که‌موکوورپی و ناشیرینی له‌ناویاندا زۆر و ستم ده‌بینی و پشموقین و رقه‌به‌ری چاوپه‌یده‌که‌وی.

خۆپه‌رسی و ئالۆش و خروۆش و ناپاکی و لووتبه‌رز و که‌لله‌شه‌قی و ده‌ست قووچاویانی دیته‌ پيش چاوا!...

به‌لام له‌ هه‌موو شتیکی ناخۆشتر بۆ دلی کچه‌که ئه‌وه‌یه، که له‌م ته‌مه‌نه‌یدا نه‌نگی و که‌موکوورپی باوک و دایکی خۆی بۆ دهر‌ده‌که‌وی. کچه‌که ئه‌و که‌موکوورپییانه له‌ پيش چاویدا گه‌وره دهنۆین. چونکه کوران و کچان سروشتیان وایه، که‌موکوورپی باوک و دایکه‌کانی خۆیان، گه‌وره دیته‌ پيش چاوا، له‌ ئه‌ندازه به‌ده‌ر هه‌لیانده‌سه‌نگین. چونکه ئه‌وانه به‌لایانه‌وه وایه که باوک و دایکه‌کانیان له‌ هه‌موو هیتز و ده‌سه‌لات و کرده‌وه و ره‌وشتیکی جواندا بی‌هاوتان، که‌س له‌وان به‌ره‌و ژوور نییه‌!

ئنجاکه ئه‌وه‌یان بۆ دهر‌که‌وت:

باوک و دایکه‌کانیان نه‌نگی و که‌موکوورپییان هه‌یه، یه‌جگار پیتی دلته‌نگ ده‌بن. جا ئه‌و هیوا نه‌مانه‌یان^(١)، ئه‌و ره‌نجه‌رۆیییه‌یان، وایان لێ ده‌کهن، که ئه‌و خه‌وشه و ئه‌و که‌موکوورپییانه‌یان گه‌وره‌تر بیته‌ پيش چاوا!...

ئه‌مه (ماری کلۆد) ه. نیشانه‌ی هه‌ناسه‌ساردی و ره‌نجه‌رۆیی پتوه دیاره. جاری وایش هه‌یه، له‌تاو ئیش و ئازاری دلی خۆی، هه‌ستیکی نه‌ناسراو دی به‌دلیدا و کیشی ده‌کت بۆ ئه‌و کاره‌ساته نه‌ناسراوه‌ی که پیتی ده‌لین: «مردن»! هۆی ئه‌وه‌یش ئه‌وه‌یه که له‌ بیه‌ختییی خۆی ئه‌وه‌ی لێ ئاشکرا بوو: که باوکی له‌ دهر‌وه خه‌ریکی کرده‌وه‌ی نه‌نگه، که له‌سه‌ر خۆی و له‌سه‌ر خه‌زانه‌که‌یشی زۆر گران ده‌که‌وی!... که سه‌رنجی دا دایکیشی له‌وه زۆر پيش

(١) یان: ئه‌و بی‌هیوایه‌یان، ئه‌و ناوئمیديه‌یان.

ده‌خواته‌وه، کچه‌که زۆر شتی پیچه‌وانه‌ی یه‌کتربی به‌دلدا دی. جارێکیان ئه‌وه‌ی به‌دلدا دی که واز به‌ینی و بیده‌نگ بی له‌و باره.

جاری وایش هه‌یه ده‌یه‌وی به‌گژ ئه‌و باره‌دا بچن. له‌به‌رئه‌وه (ماری کلۆد) له‌ کانگای دلایه‌وه ئاوات بۆ ئه‌و ره‌ژه ده‌خواری که باوکی په‌شیمان بیته‌وه له‌ کرده‌وه‌ی خۆی و وه‌ک خۆی لێ بیته‌وه. به‌لام کچه‌که وه‌رس ده‌بی له‌وه‌ی که ئاواته‌که‌ی نایه‌ته‌دی هه‌ناسه‌ساردی و ره‌نجه‌رۆیییه‌که‌ی ده‌بیته‌ هۆی په‌یدا بوونی هه‌ستیکی سه‌یر له‌ناو دهر‌وونیدا. کچه‌که خۆیشی به‌گوناها‌ر دیته‌ پيش چاوا!

ئه‌میش ناوی [هیلین] کچی پیاویتی تره به‌لام ژن و پیاویتی کردوویانه به‌کچی خۆیان که زۆر نازی ده‌کیشن و به‌ته‌نگیه‌وه‌ن. کچی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا ئه‌م بیرانه به‌میشکیدا دین: - «بۆچ خۆیشی باوک و دایکی راسته‌قینه‌ی نه‌بی وه‌ک مندالانی تر؟!... ئه‌ی باوک و دایکه‌که‌ی خۆی چۆن توانییان وا به‌ره‌للای بکه‌ن؟!». بیگومان ئه‌م جووره بیرانه که چرپه ده‌کهن به‌لای میشکیدا، له‌ ئه‌نجامدا وای لێ ده‌کهن که هه‌ست واکات به‌خۆی پایه‌که‌ی له‌ پایه‌ی هاو‌پیکانی و ده‌سته‌ خوشکه‌کانی نزمتره‌! له‌ هه‌سته‌یشه‌وه توشی ئه‌وه دی که له‌ دوا‌رۆژی خۆی دوودل بمینیته‌وه‌!

(هه‌نرییت) یش هیتتا مندالیکی ساوا بوو که (بازاره ره‌شه) له‌ ئاسۆی جیهانه‌وه تازه دهر‌که‌وتبوو پاشان که گه‌وره بوو، و بووه کچیکی پیگه‌بشتو ناچار بوو ئه‌ویش فیری فروفیل بی، تا بتوانی له‌ناو ئه‌و بازاره ره‌شه‌دا پیوستییی ژبانی خۆی بکری!... پاش ئه‌وه‌ی کچه‌که ئه‌وه‌ی دی گه‌وره‌کان چۆن له‌و فروفیل‌بازیه‌دا شاره‌زاییان په‌یدا کردووه و ده‌ستویردی دهنۆین ئیتر پیتی نه‌کرا، له‌ شوینییکی وادا که تیبیدا گه‌وره بوو بوو، ده‌ستبه‌رداری بیروباوهره‌کانی کرده‌وه و ره‌وشته باشه‌کان نه‌بی... بۆیه‌کا ئه‌ویش به‌دخوو دهر‌چوو!...

کچه هه‌رزه‌کاره‌کان هه‌ز ده‌کهن زوو بگه‌نه تافی لاوینی

کچه هه‌رزه‌کاره‌کان هه‌ز ده‌کهن زوو بگه‌نه تافی لاوینی و تافی ژنیتی. ئه‌مه‌نده په‌له‌په‌ل ده‌کهن بۆ ئه‌وه ئارامیان له‌به‌ر ده‌برن.

ئه‌وه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌یه که هه‌تا مندال بن هه‌یچ ئاواتیکیان بۆ نایه‌ته‌دی. کچه‌که له‌ کانگای دلایه‌وه ئاره‌زووی ئه‌وه ده‌کات که ته‌مه‌نی زوو تپه‌ر بکات. چونکه ئه‌و له‌ دوا‌رۆژدا ئه‌مانه‌ی دیته‌ پيش چاوا: میرد و مندال، کار و پيشه‌یه‌کی وایش که به‌دلی خۆی بی و که

له دهستی بیت به باشی هه‌لی بسوورینتی!... هه‌رچی کچه کرێکاره‌کانیشن له‌گه‌ڵ کچه لادییه بچووکه‌کاندا سالانی داهاتوویان به‌جۆرێکی ناخۆشتر و سه‌ختتر دیته پیش چاو له‌چاو سالانی ئیستا که‌یاندا. جا له‌به‌رئه‌وه ئه‌و کچانه له هه‌موو کچه‌کانی تر زۆرتر به‌دوای ژبانی پر تاسه و ته‌زوودا ده‌گه‌ڕین. زۆرتریش له‌وان را ده‌کهن به‌دوای بێرکردنه‌وه‌ی بۆش و تاواته‌خه‌ودا!! گه‌لێک جاری وایش هه‌یه که تۆ به‌سه‌رسورمانیکه‌وه له خۆت ده‌پرسیت: «کچه‌که‌م له‌م چوار پینج ساله‌ی دواییه‌دا چهند گۆراوه؟!». له‌راستیدا تۆ له‌وه‌دا بیانوت هه‌یه که به‌و چه‌شنه سه‌رت سوپماوه له‌و گۆرانه گه‌وره‌یه‌ی که به‌سه‌ر کچه‌که‌تدا هاتووه.

چونکه تۆ له‌وه‌پیش وا راهاتبووی، که کچه‌که‌ی خۆت ده‌دی، بریتی بوو له‌یه‌کێک که پۆژ به‌پۆژ ده‌ژیا. نه‌گلاراوی هه‌بوو، نه‌گوتی ده‌دایه هه‌یج شتی که‌ملکه‌چ بوو، هه‌رچییه‌کی پێ ده‌گوترا به‌جیتی ده‌هینا، دلنیا بوو له هه‌موو که‌سیک، باوه‌ری پێ ده‌کردن زۆریه‌ی جارێ تۆی به‌دلدا ده‌چوو. ریزیشی له‌ بیروباوه‌ره‌کانت ده‌گرت. ده‌مه‌قالی له‌سه‌ر نه‌ده‌کرد له‌گه‌ڵتا.

که‌چی ئیستا که‌کچیکێ بچووکی تازه پێگه‌یشتوو ده‌بینیت له‌به‌رده‌متدا:

سه‌رکێشی ده‌کات، خۆی له‌ راستی ده‌ریاز ده‌کات، به‌ره‌و ئه‌ندیشه و تاواته‌خه‌و ده‌چیت که ته‌ماشای ژبانی ئیستای خۆی ده‌کات، هه‌یچو پوچی دیته پیش چاو. له‌به‌رئه‌وه‌ی وای لێ دێ که به‌هه‌موو کۆلی دلێوه‌هه‌ چاوه‌روانیی دوا پۆژی خۆی بکات. دلێشی ته‌نگه، پر له‌خه‌موخه‌فه‌ت، پر له‌گلاراوی ئه‌م خه‌موخه‌فه‌ته‌یش پالی پێوه‌ده‌نی بگه‌ڕێ به‌دوای (دلدار) دا.

ئه‌ی چۆن وا نابێ؟!... ئه‌وێک که له‌ دایکبوونی هه‌ستکردن به‌ره‌گه‌زبازی خۆی، به‌چاوی خۆی ببینێ، کاره‌ساتی هه‌ستی ئه‌و ره‌گه‌زبازییه‌یشی وه‌ک ته‌ماشاهه‌یک بێته پیش چاو که چیرۆکی تیدا لاسایی ده‌که‌نه‌وه! ته‌نانه‌ت ئیستا که تۆ له‌ به‌رامبه‌ر کچه‌که‌دای که ده‌یه‌وێ جیگای خۆی بکاته‌وه له‌ناو که‌سانی تردا که ده‌یه‌وێ خۆی بنوینێ به‌سه‌ر که‌سانی تردا.

هه‌موو ژبانی‌یشی پێوه‌ له‌ شتی پێچه‌وانه‌! هه‌ر له‌و کاته‌دا که وات دیته به‌رچاو:

که‌له‌ره‌ق و لووتبه‌رز و له‌خۆبایی بوو و، پشت به‌خۆیه‌سته، که‌چی زۆری پیناچێ ده‌بینی به‌خۆیدا رانا په‌رموێ هه‌یج شتی که‌کات. دوودله له‌خۆی، دلنیا‌یش نییه له

بیروباوه‌ره‌کانی خۆی! هه‌رزه‌کاره‌کان، به‌کۆر و کچه‌وه، هه‌موویان له‌م ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی ژبانه‌وه تیده‌په‌رن. جا لێره‌وه‌یه که گۆرانیکی زۆر به‌سه‌ر گه‌شه‌کردنی گیانیاندا دێ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا بۆ باوکه‌کان ئاسانه که له‌گه‌ڵ کۆره‌کان و کچه‌کانی خۆیاندا رێک بکه‌ون. ئه‌وه‌یش کاتێک ده‌بێ که ئه‌و کۆر و کچانه گه‌وره بووبن، که کچه‌کانت گه‌وره بوون لیت نزیکتر ده‌بنه‌وه، له‌وه‌مه‌ی که منداڵ بوون. ئه‌وسا که له‌ تواناییاندا هه‌یه که هه‌ستیان وه‌ک هه‌ستی تۆی لێ بچ. ئه‌وانیش له‌ خۆشه‌ویستیدا به‌رامبه‌ریت بکه‌ن به‌واتایه‌کی تر دلت رابگرن. به‌لام به‌مه‌رحه‌ی که تۆیش پشتیان پێ به‌ستیت و باوه‌ریشیان پێ بکه‌یت.

ئه‌ی باوک و دایکه‌کان! ئه‌وه‌تان له‌بیر نه‌چیت که ئیوه ده‌توانن زۆر کار له‌ کچه‌کانتان بکه‌ن، ده‌سه‌لاتتان زۆره به‌سه‌ریاندا که هه‌یزی که‌سایه‌تیتان و، بێرکردنه‌وه‌ی راست و دروستتان و بیروباوه‌ره‌کانتان، که کرده‌وه‌ی کچه‌کانتان به‌رامبه‌رتان دیاری ده‌کهن. زۆرجاری وا هه‌یه کچه‌ بچوکۆله‌کانمان خۆیان به‌وه‌ ده‌نوین که گه‌وره کچه‌کان سووک و ریسوا بکه‌ن! له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا، ئه‌و کاره‌ی گه‌وره کچه‌کان ده‌یکهن له‌ کچه‌ بچوکۆله‌کان، هه‌ر له‌ کاری چاوه‌سته‌ ده‌کات. چونکه کچی هه‌رزه‌کار پێویستی به‌خورشتیک هه‌یه بۆ دل ناسکییه‌که‌ی خۆی جا ئه‌گه‌ر توانیت ئاراسته‌ی بکه‌یت بۆ لای هونه‌ره‌ جوانه‌ په‌نگاوه‌نگه‌کان، وه‌ک: سا. و ئاواز و گۆرانی و وینه‌کێشان و په‌یکه‌رتاشین... له‌راستیدا یارمه‌تییه‌کی گه‌وره‌ی ده‌ده‌یت، له‌ به‌کاره‌ینانی ئه‌و هه‌یز و تینه‌شاراوه‌یه‌یدا که له‌ دلناسکییه‌که‌یه‌وه په‌یدا بووه و په‌نگه‌یشی خواردۆته‌وه له‌ دل و ده‌روون و میتشکیدا ئه‌وسا که کچه‌که له‌نگه‌ری خۆی ده‌گریته‌وه. ئه‌گه‌ر توانیشت له‌ شپوه‌یه‌کی ژیرانه و به‌ئهن‌دازه‌دا یارمه‌تییه‌ی بده‌یت له‌ بێرکردنه‌وه‌دا له‌ باب‌ه‌ت په‌وشت و کرداری خۆیه‌وه، له‌راستیدا یارمه‌تییه‌کی باشی ده‌ده‌یت که له‌ ده‌ست به‌نده‌یی سه‌روشتی خۆی و له‌ ده‌ست پێوه‌ندی هه‌وه‌س و ئاره‌زوو و ده‌مار بزوتنه‌وه‌ی خۆی رزگاری بێ، چونکه هه‌ر ئه‌و هه‌ست و تاسه و دل بزوتنه‌وانه بوون که وروژاون و، هوروزمیان بردۆته‌سه‌ری و گه‌لێک جاریش بریاری خراپ خراپیان پێداوه! جموجۆل و بزوتنه‌وه، نه‌خۆشیی ئاواته‌خه‌و چاک ده‌که‌نه‌وه تاقیکردنه‌وه‌ی راسته‌قینه‌یش وا له‌ کچه‌که ده‌کات که خۆی رابگریت که بریار بدات به‌سه‌ر توانایی مرۆفدا، که ئه‌ویش تی بگات، مرۆف تا چ ئهن‌دازه‌یه‌ک ده‌توانی پێشکه‌وێ و سه‌رکه‌وێ که‌واته پێویسته له‌سه‌رمان چهند کار و فرمانیک دیاری بکه‌ین بۆ کچه‌کانمان که له‌ناو ماڵدا خۆیان پێوه‌ خه‌ریک بکه‌ن هه‌روه‌ها له‌ ده‌ریشه‌وه بیانه‌ینه سه‌ر کارگوزارییه‌ک له‌ کۆری کۆمه‌لایه‌تیدا، وه‌ک ئه‌وه‌ی که بیانکه‌ین به‌ئهن‌دامتیک له

کۆمه له چاکه به خشه کاندای که یارمه تیی پیاوی پیر و مندال دهدهن، که سه ره رشتیی ئه و فرمانه ده که ن.

دباره لیره دا مه به سمان ئه وه نیبه که کچه که بخریته ناو ئه و کۆمه لانه وه که ئه ندامه کانی حه ز به هاو به ش بوون ده که ن له گره و به ره ره کانی زانستی پر له گیر و گرفتدا چونکه له باریکی وادا ده بی ئه مه نده به ته نگ کچه کافمانه وه بین که هه ر ریگایه کمان پیشاندان پیتیدا برۆن ده بی له پیتشه وه له سه ر بنچینه به کی زانستی و لیکنۆلینه وه به کی ته واومان تیدا کرد بی ئنجا پر یارمان له سه ر ئه و ریگایه دابی. کچه کان له ته مه نی هه رزه کاریدا، له ریگایه کی گرنگی ژیا نیانه وه تیده په رن زۆر هه ستی به هیتز و هور و ژم ده به نه سه ر دل و ده روونیان تووشی زۆر ره وشت و خووی به د و توند و تیژ ده بن. کرده وه ی زۆر نابه جییان لی پروو ددهات و ایان لی دی تووشی دوو دلی دین له گیانی خو یان وه رس ده بن بۆله بۆل ده که ن دلیان ته نگ ده بی هه ست و تاسه و ته زوویان زوو گرده سی نی زو ویش ده ژاکین و کز و سیس ده بن! ئه و ره نج و کۆش شه ی ش که باوک و دایکه کان به ختی ده که ن له پیتناوی ئه وه دا، که له گه ل کچه هه رزه کاره که یاندا هه ل بکه ن و به پیتی بیرو هۆشی ئه و برۆن به ری توه بیتگومان یارمه تییان ددهات که چاره به کی به که لکی بۆ بدۆزنه وه له و چه ند تا وه ناسکه دا، که له م به شه پر ته نگوچه له مه ی ژیا نه یدا، له ریگا پیشاندانی کچه که یاندا کاریان سه ر بگری پیتویسته له سه ر یان هه ندی ره وشت و خووی لاوان بگرن وه ک: دل سۆزی و کارگوزاری و خوین گه رمیی و، خواستی کی به هیتز و هه ره ت و به خو دا راپه رموون. جا به هۆی ئه م ره وشت و کردارانه وه به که بتوان فرمانی خو یان به جی به یین به رامبه ر کوره کان و کچه کانی خو یان له شیتوه به کی (یه کسانی) دا!...^(۱)

(۱) ئه م باب ته له گۆقاری «رۆشنیبری نو ئی» دا بلا و کرا وه ته وه. ژماره (۱۰۷) ی ئه یلولی ۱۹۸۵. ده زگای رۆشنیبری و بلا و کردنه وه ی کوردی - به غدا.

نووسه‌ری: پزیشک ماریان رۆدۆرف

پسپۆرتیکی لیتکۆلینه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی فهره‌نسیی

تۆ بلیی دز بی؟

«ده‌دزی» یان «ده‌یشاریتته‌وه» یاخود «ده‌یخاته په‌ناوه»، له‌گه‌ڵ گه‌لیک کرده‌وه‌ی تریشدا که له‌ فهره‌نگی زماندا هه‌ن، هه‌موویان بۆ ئه‌وه به‌کارده‌هینترین که یه‌کێک شتییک ده‌ست خۆی بخات وه مافی نه‌بی ئه‌و شته‌ی ده‌ست بکه‌وی... جا هه‌رچه‌ند دزه‌که کرده‌وه‌که‌ی خۆی بچووک پیشان بدات، ئه‌وه‌ندیش خاوه‌ن سامان دزراوه‌که ئه‌و کرده‌وه‌ی دزینه به‌گه‌وره پیشان دهدات. کاتێ که دزه‌که ده‌لێ: (هه‌لم گرت) یاخود (شاردمه‌وه) پیاوه سامان لێ دزراوه‌که که پیتی ده‌لێ: (نه‌! تۆ دزیت و دزیت کردوه‌!...) ئه‌و وشه‌یه‌یش که بۆ پیشاندانی دزییه‌تی به‌کاری ده‌هین، ئه‌وه دهرده‌خات که چه‌ند له‌و کرده‌وه ناپه‌سندده‌ بێزار و وه‌رسن. چونکه له‌ هه‌موو وشه‌یه‌که‌دا شتییک هه‌یه هه‌ستی ناو دهره‌ومان پیشان دهدات. قسه‌ دهربرینیش هه‌یج نییه ئه‌وه نه‌بی که وه‌ک ئاوێنه‌یه‌ک هه‌ست و تاسه‌ی ورووژاوی ناو دهره‌ومان پیشان دهدات... له‌به‌رئه‌وه وشه‌ی (دزی) کرده‌وه‌یه‌ک پیشان دهدات که به‌لامانه‌وه نه‌نگ بی. که‌چی وشه‌ی (شاردنه‌وه) کرده‌وه‌یه‌ک پیشان دهدات که هه‌ندێ شاره‌زایی تیا بی... وشه‌ی (فراندن) یه‌ش ئه‌و واتایه پیشان دهدات که خۆ ماندوو کردنیکی وا بی که هه‌ندێ (وه‌رز) ی تیا بی!! کاتیکیش که له‌ بابته‌ منالیکه‌وه ده‌وێن و ده‌لێن: (ئه‌وه منالیکه‌ی وایه ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ڵیدان چه‌واشه‌یان ده‌کات و شتی وایش هه‌لده‌گرێ و... ده‌یبات که مافی پیتوه نه‌بی). رسته‌که به‌دوو جوړ لیک ده‌درتته‌وه. لیکدانه‌وه‌که‌یان دل‌ه‌قیی تیا ده‌بی، ئه‌گه‌ر بێتو به‌چاوێکی راستیه‌وه سه‌یری کرده‌وه‌ی منداله‌که بکه‌ین... لیکدانه‌وه‌یه‌کیشیان دل‌نه‌رمیی تیا ده‌بی، ئه‌گه‌ر بێتو به‌چاوێکی ئاساییه‌وه سه‌یری کرده‌وه‌ی منداله‌که بکه‌ین بی ئه‌مه‌ی کرده‌وه‌که‌ی له‌به‌رچاوی خۆماندا گه‌وره بکه‌ین!... که‌ینه‌وه‌یه‌که‌یش به‌جوړیکی تیکراییی له‌ سه‌ره‌تادا پرۆپوچ ده‌ست پێ ده‌کات. وه‌ک بلتین منداله‌که پارچه شیرینییه‌که له‌ ده‌ست خوشکه‌که‌ی خۆی ده‌سینی... پاش ئه‌وه که ده‌گاته ئه‌وه‌ی که ده‌فره‌نگ، به‌دزییه‌وه، له‌ پرېاسکه‌ی پاره‌کانی دایکی دهره‌هینتی، دوا

(۱) الحكم الذاتي - مجلة: ع (۳) السنة (۵) ۱۹۸۰ - المجلس التشريعي لمنطقة كردستان - أربيل.

ئه‌وه ده‌گاته ئه‌وه‌ی که سه‌د فره‌نگ، به‌دزییه‌وه له‌ کیرفانی باوکی خۆی دهره‌هینتی... یاخود سه‌وزه فرۆشه‌که چه‌واشه بکات و هه‌ندێ که‌لوپه‌لی ناو دووکانه‌که‌ی هه‌لبگرێ و بیبات! یان له‌کاتیکه‌که که سه‌س چاوی لێ نه‌بی، به‌ری دارێک بکاته‌وه له‌ باخی یه‌کێک له‌ دراوسێکان. جا منداله‌که به‌ره‌به‌ره هه‌تا گه‌وره ده‌بی یه‌ک له‌ دوا یه‌ک دزی گه‌وره‌تر و گرنگتر ده‌کات. تا وای لێ دێ رۆژتیک له‌ رۆژان بپیاکانه، هه‌زار فره‌نگ له‌ چاوی مینزی ژووری سه‌رداره‌که‌ی خۆی ده‌رده‌هینتی و ده‌دزی!... پاشان هه‌تا دێ به‌ره‌و که‌تنی گه‌وره‌تر ده‌چیت، تا وای لێ دێ به‌تفه‌نگه‌وه هه‌لده‌کووتیته سه‌ر جیگا گشتیه‌کان بۆ تالانکردن!... پاش ئه‌وه له‌ تالانکردنیشدا به‌ره‌به‌ره پیتش ده‌که‌وی...

له‌ پیتشدا له‌ تاریکیدا به‌تفه‌نگه‌وه هورروژم ده‌باته سه‌ر جیگا گشتیه‌کان... دوا یه‌وه وایشی لێ دێ که به‌رۆژی رووناک به‌تفه‌نگه‌وه هورروژم بیاته سه‌ر جیگا گشتیه‌کان، بۆ ئه‌مه‌ی سی ۳۰ هه‌زار، یاخود سی ۳۰ ملیون فره‌نگ تالان بکات! جا له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که ئه‌م کرده‌وانه له‌گه‌ڵ یه‌کترا جیاوازییان زۆر هه‌یه، که له‌ ناوه‌ند سه‌ندنی پارچه شیرینییه‌ک له‌ ده‌ستی خوشکیک و تالانکردنیکی به‌چه‌که‌وه به‌رۆژی رووناک ماوه‌یه‌کی یه‌کجار دوور هه‌یه! ده‌لێم له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که ماوه‌یه‌کی یه‌کجار دوور هه‌یه له‌ ناوه‌ند ئه‌م دوو کرده‌وه‌یه‌دا به‌لام راستیه‌کی بریار له‌سه‌ر دراو هه‌یه، که هه‌یج گومانیکه‌ی تی نابری، ئه‌ویش ئه‌وه‌تا که ئه‌مه یه‌کجار گرانه بۆ ئیمه که به‌ته‌واوته‌ی ئه‌وه دهربخه‌ین که (گه‌رای دزیتیه‌که) له‌ چ جیگایه‌که‌وه، یاخود له‌ چ کرداریکه‌وه ده‌ستی کردوه به‌په‌یدا بوون: ئاخۆ گه‌رای دزیتیه‌که له‌وکاته‌وه په‌یدا بووه که پارچه شیرینییه‌که‌ی له‌ ده‌ست خوشکه‌که‌ی خۆی سه‌ندوه؟ یاخود له‌وکاته‌وه په‌یدا بووه، که منداله‌که سه‌د فره‌نگه‌که‌ی، به‌دزییه‌وه له‌ گیرفانی باوکی دهره‌هیناوه؟ هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر گه‌رای دزیتیه‌که هه‌ر له‌وکاته‌وه په‌یدا بووی که ئه‌و کرده‌وه... بچووکه پرۆپوچه رووی دابن، ئه‌ویش بۆ ئیمه گرانه که بزانی تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک ئه‌و دزیتیه‌ په‌رده‌ده‌سینی و گه‌شه ده‌کات، یاخود که‌ی ئه‌و کاره وای لێ دێ که به‌که‌تن و تاوان دابنری؟ یاخود ئه‌نجامی تاوانباره‌که به‌چی ده‌گات؟... یان له‌ چ ئه‌ندازه‌یه‌که‌دا راده‌وه‌ستی! ئه‌وه‌نده هه‌یه هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌م کرده‌وانه له‌لایه‌ن منداله‌که‌وه ئه‌و نرخ و بایه‌خه‌ی نییه که ئه‌وانه‌ی له‌ ناویان داده‌ژی هه‌لی ده‌سه‌نگین. چونکه هه‌ندێ باوکی واده‌بینن که دل‌ه‌قییه‌کی بی ئه‌ندازه پیشان ده‌ده‌ن به‌رامبه‌ر ئه‌و کوربه‌ بچکۆله‌یان که پارچه شیرینییه‌کی له‌ چاوی دۆلابیکی ژووری نانخواردن دهره‌هیناوه. به‌دزییه‌وه. ته‌نانه‌ت له‌ دوا رۆژی کوربه‌که‌یان ده‌ترسن که بیی به‌دزیتکی ته‌واو. که‌چی باوکانی وایش

دهبیین که ئەم جوۆره کردووه به (هونهەر) یاخود به (شارهزایی) یهک دادهنن بۆ کوردهکهیان، که زانیویتی چۆن سواری (ترام) ببیت و خویشی له دهست دانیی مزى سواریبوونه که ی رزگار بکات؟! بیجگه له وهبیش ئەم کردووه به هەر بۆ بهزم و پیکه نین دهگێر نهوه!

بام خهریک بین بزانی چى بهمیشكى منداله کهدا دی؟

ئیمه لێره دا نامانهوی له کورده تاوانبار که بدوین، که کردووی وای لێ دهو شهتتهوه یاسا سزای له سهر ده دات. ئیمه ده مانهوی له کورده بدوین که شتی پر و پووج له ناو مال یاخود له خوتندنگا هه لده گری به دزی بهوه.

واتا له و مناله ده دوین که ئەم کردووانه ی ده یانکات خو یان له خو باندا به سامناک و گرنگ دانانرین. به لام جار و بار یک ئیمه له نه نجامیان ده که وینه په ژاره وه. هه ندی باوکانی وایش هه ن له سه ره تادا به ته نگ رو ودانی ئەم کردووانه وه نین. به شتیکی بی نرخیان داده نین. که چی زۆری پی ناچت، ئەو باوکانه مان چا و پت ده که ویتته وه له سه ره کردووه به ک له و کردووانه که رو وده دات، به ته وا وه تی ده گۆرین. واتا له که مه ته رخه مییه وه ده گه نه دلته نگیه کی یه جگار ناخۆش و گرنگ... له و که مه ته رخه مییه وه که تیا بوون و به و کردووه به یان ده گوت هیج نییه و شتیکی پر و پووج، ده گه نه دلره قبییه کی یه جگار ناخۆش له جه ز به گه بان دن به و منداله ی که ئەو کردووه (بچو که) و (هیچو پووجه) ی کردووه... پاشه جار یش زۆر سه ر یان سو رده میتنی له وه ی که توند و تیژی به که یان له سزادان و سه رزه نشتکردندا، هیج که لکیکی نه بووه.

جا ئەگه به دل یاندا بیت و له گه ل منداله که دا به شیرینی بچو و لیتنه وه. بۆ یان ده رده که وی که نه رمی و شیرینی به که یان خرا پتری لێ کردووه... ئەمیش سه باره ت به وه یه که ئەگه کورده که له بهر توند و تیژی سزادانی باوک و دایکی بی که وازی له دزیتی هینای، یاخود له بهر ریکه وتن و نه رم جو و لانه وه یان بیت له گه لیا، له پاش خو کیشانه وه ی له دزیتی به که ی، خو ی له کار و فرمان و چالاکیش ده کیشیتته وه... پاش ئەوه خو ی له خوتندنگه یش ده ر یاز ده کات؟

که واته ده بی ئیمه چی بکه یین؟

بام له پيش هه مسو شتیکی له وه تی بگه یین که چی دیت به بییری کورده بچکۆله دزه که ماندا؟!... وا چهند وینه به که ده هینینه وه گرنگ و زیندوو له بابه ت ئەو بارانه وه که

به لاماندا تیپه پر بوون و خاوه نه کانیا مان ناسیوه. وینه کانیش وه ک خو یان هه ن، پيشانیان ده ده یین، هیچیان لێ ناگۆرین... ئیمه یش وامان به باش زانی که وینه ی هه ره ورد و هه ره قو و لیان لێ هه لبرترین له واتا به خشیندا. هه روها وینه ی هه ره باویشیان... چونکه هیج شتیکی له وه به که لکتر نییه بۆ ئیمه، که له نزیکه وه سه رنج له منداله کانمان بده یین به جو رتیکی ورد و تابه تی... خو زگه ش له پيش ئەوه دا که ده ست بکه یین به په روهر ده کردنی ئەوان. ماوه مان به و مندالانه خو یان بده یه، که ئەوانیش ده ست بکه ن به په روهر ده کردنی ئیمه...

هه ندی له وانه ی ده یاناسم

وینه ی یه که م

(رۆجیه) و (جانین) برا و خوشکن، له گه ل یه کتر دا شه رو شو ز ده که ن و قاوو قیژ ده که ن، له یه کتر ده ده ن!... کاتیک ده زانی ت که له یه لی ناو ژوو ره که یان سه ره و ژیر ده بی! دایکه که یان به هه لده اوان ده گاته لایان تا بزانی چی رو ویدا وه. به لام ده چی پشتی که چه بچکۆله که ی ده گری و قسه ئاراسته کورده که ی ده کات پیتی ده لی: (من فه رمانت پی ده ده م که واز له م خوشکه بچکۆله یه ی خو ت به یینیت... ئیوه بۆ چ واتان به سه ره هاتو وه؟)... لێره دا (جانین) ده ست ده کات به گریان وه ده لی: (برا که م نو قله که ی له ده ست سه ندم!...)... دایکه که یشی بۆ ئەمه ی (بیرو با وه ر) ده که ی خو ی پیا ریزی، به نا چاری هه ندیک له (رۆجیه) ی کوری مو ر ده بیتته وه... پاش ئەوه له ژوو ره که ده چیتته ده ره وه، سنگی خو ی ده رده په رینی و هه رچی به ک رووی دا وه ده مو ده ست له بیری ده چیتته وه... ئەو واده زانی که ئەو کاره ساته با به تیکی که م با یه خه و ئەوه یش نا هینتی که له وه نده به ولا وه پیوه ی خه ریک بی!... به لام هه ر ئەوه نده چه ند رۆژیکی پیده چی، دایکه که له نا کا و دی به سه ره (رۆجیه) دا، که ته ماشا ده کات ئەوا چا و پتی ئەو میتزه ی کردۆته وه که خو ی هه ندی شیرینی تیا شار دبو وه، ده ستیشی کردو وه به چیکۆلاته ده ره یان، ده می خو ی لێ پر کردو وه!... له راستیدا لێ پرسینی ئەوه ی که ئەو چیکۆلاتانه ی له کو ی هینا وه به کات به فه ر ددان داده نری!... چونکه ئەم کاره ساته ئەوه نده ئاشکرایه هیج پرسیکی پی ناوی!... جا له بهر ئەوه ی دایکه که ئەوه ی له کورده بچکۆله که ی خو ی رانه ئە په رمو که کاره ساتی وای لێ رو ویدات، نه چوو بوو ده رگای چاوی میتزه که دا بخات تا نه هینتی ئەو دزی به ی لێ بکات... به م ره نگه ئەم کاره ساته یشی هه روا به ئاسانی تیپه پر بوو چونکه دایکه که به کار تیکی

بچووکى بى نرخی دانا، که نهوهی هه لئه ده گرت خۆی پتوه خه ریک بکات!... به لّام ئەم باره زۆری پى ناچى به ته و اه تهى ده گۆرئى که يه وه به يه نه که ده بى ته راستى، گه مه و پتکه نى نى تيا نامى نى، چونکه ئەمه نه ده مه تر سى لى ده کرى، دل زۆر تر نه خاته بى سر وه تى به وه...

رۆژتیک له رۆژان، له و کاتدا که باوک و دایکه که و کچه بچکۆله که (جانين) له م دیوه و له و دیوی خوانی نانخواردنه که وه دانى شتیبون، ژوره که ماتى و بیده نگی به کی ته و او داگيرى کردبوو. (رۆجیه) له گه لیاندا دانه نى شتیبوو، چونکه که وتبوو له جیگا که یدا... کچه بچکۆله که یش هه رچه ند ته ماشای ده موچاوى دایک و باوکى نه کرد خه فه ت دا یده گرت. له به رئه وه نان و چى شته که ی باش پى نه ده خورا... کاتیک زانى له پر باوکى هه ستایه سه رپى و له ته نى شت خوانه که وه وه ستا و به دلێکی ته و او ته نگه وه ئەم قسانه ی ده رپى گوتى:

(له وه تى گه یشتم که مناله که بى ناگادارى ئی مه نو قلّه که ی له ده ست خوشکه که ی خۆی سه ندبوو به زۆر... هه روه ها له وه یش تى گه یشتم که به دزى ئی مه وه چوو بوو گى رفانى یا خود ده مى خۆی پر کردبوو له چى کۆلا ته که له چا وه یه کی ناو ژوورى نانخواردنه که دا پارێز را بوو... به لّام هه رگىز له مه تى ناگم چۆن فیربووه پاره بدزئى؟!...).

وا رپک که وت له سه ره تاي ها ویندا گه رما ده ستى پى کرد. ما وه ی نا وه ند مال و خویندن گاه یش زۆر درێژبوو. جارێکیان (رۆجیه) (جاک) ی ها و رپى له خویندن گاه ده گه رانه وه مالى، له پر چا و یان به ده سگى رپک که وت (به سته نى) ی ده فرۆشت. له په نایه کی شه قامه که دا وه ستا بوو. بى جگه له به سته نى هه موو جو ره سارده مه نى به که خوشب پى بوو ده یفرۆشتن... له پر (جاک) ی ها و رپى (رۆجیه) رای کرد و خۆی گه یانده لای فرۆشیا ره که، هه ندی به سته نى لى کرى و ده ستى کرد به خواردنى. که چى (رۆجیه) یش له به رده ميا وه ستا بوو. ئا و زا بوو ده ميه وه، به په رۆشه وه بوو بۆ خواردنى سارده مه نى به که، تا له و تى نو تى تى به رزگارى بى که نه وه نده ی نه ما بوو گه رووى له ت له ت بکات.

جا ئەم کاره ساته هه موو رۆژ دوو باره ده بووه وه: رۆجیه ی به ش برا و جاکى خوا پى دا و پتکه وه له خویندن گاه وه نه گه رانه وه مالى. (جاک) له و سارده مه نى به خوشانه ی ده کرى و ده خواردنه وه، که چى (رۆجیه) یش هه ر نه وه ی بۆ نه مایه وه ته ماشای نه و سارده مه نى به ره نگا و ره نگه گه شان به کات که زهرد و سوور و سه وز دان را بوون، نه برى سکا نه وه... پر به دل هه زى لى ده کردن بى خواته وه. به لّام چونکه پاره ی پى نه بوو بى انکرى پى شى لى ده خواردنه وه... له به ده ختیبى خۆیشى (رۆجیه) نه مندالێکی ده رویش سروشت بوو

نه مندالێکی راستى په رست... هه روه ها (جاک) ی ها و رپى شى نه مندالێکی خۆ پارێزبوو، نه مندالێکی به رچا و فراوان و به خشنده... که واته چى له وه ئاسانتر بوو بۆ (رۆجیه) که ده ست درێژ بکات بۆ پر یاسکه که ی دایکی و بى ست فرهنگى لى بدزئى?... خۆ که س ناتوانى دزى نى پار به کی وا که م بدزئ ته وه... له راستى شدا به سته نى به خۆ شه که یشى نه وه هه لئه گرى، که پیا و به م جو ره خۆی بۆ ماندوو بکات... به م ره نگه (رۆجیه) خوى گرت به وه وه که هه موو رۆژتیک به دزى به وه ده ست ببات بۆ پر یاسکه که ی دایکی و بى ست فرهنگى لى ده ربه پى... به لّام نه و پاره که مانه، هه ر له و دلۆپه ئا وانه یان ده کرد له گلى نه یه که دینه خواره وه، که له پاش ما وه یه ک گلى نه که چۆر برى... نه گه ر و نبوونى بى ست فرهنگ له رۆژى خۆیدا ئاشکرا نه بى، و نبوونى بى ست فرهنگ که هه موو رۆژتیک رو و دات، چه ند رۆژتیکى پى ناچى ئاشکرا ده بى... چونکه دایکه که له برانه وه ی حه فه تا ده ستى کرد به پیا چو نه وه ی له نگه رى پاره ی ماله که ی، به ژماردى پاره ی به ختکرا و له و حه فه ته یه دا. که سه رنجى دا سه د فرهنگى ته و او ديار نه بوو... ديار بوو و نبو بوو، له پى شدا بى ريان بۆ (رۆجیه) ده چى... پاش نه وه گومانه که یان ده گۆرئى و ده بى به با وه... له دوا ی با وه رکردن یش پى لى تان دینه پى شه وه... جا له مه وه بوو که نه و رۆژه له ژوورى نانخواردنه که دا ماتى و بیده نگی دایک و با و که که ی دا گير کردبوو. هه روه ها ماله که شى وا لى کردبوو...

نه وه بوو له وه پى ش گومان که هه لسه نگاندى کار و کرد وه ی منداله که له لایه ن منداله که خۆ به وه زۆر جیا وازى به یه له گه ل هه لسه نگاندى نه وانه ی که له نا و یاندا ده ژى هه رچى با و که که یه. که کاره ساتى و رو و ده دات، نه وه ی دینه پى ش چا و که «کوره که ی دوا یى خۆی له به ندیخانه توند ده کات...» له گه ل دایکه که یشیا نه و را و یژه ده کات که ره وانه ی بکه ن بۆ یه کى که له «راست کردنه وه خانه کانى ره و شتى مندالان» ئەم هه موو شت گه وره کردنه و گى رو گرت نا وندنه ی بۆ چى به ؟ ناخۆ نه گه ر بى تو به چا و تى راستى و رو و دا وه سه یرى هه موو شتیک بکه ین کاره که مان ئاسانتر نابى و چاره کردن یشى سو و کترى لى نایه ت?... با م له وه وه ده ست پى بکه ین که رۆژانه یه کی که م بۆ (رۆجیه) بى رى نه وه، له گى رفانى بى. هه رده مئى ئاره زووى کرد، به ختى بکات، چونکه ئەم پاره ی رۆژانه یه بۆ نه و هه ر پى بو سته، ته نانه ت نه گه ر به په رۆش یش وه نه بى بۆ خواردنى سارده مه نى، نه و پاره یه ی هه ر پى بو سته... چونکه بى گومان منداله که شه رم ده کات له خۆی که نه توانى وه ک ها و رپى کانى خۆی نه و شتانه بکرى ت که دلئى پى تیان خۆش ده بى... باوک و دایکه که ی ده یان توانى له م که یه و به یه نه یه تى بگه ن. هه ر له و سا وه که (رۆجیه) نو قلّه که ی له ده ست

خوشکه‌که‌ی خۆی فراند بوو!... (رۆجیته) هه‌ستی وا به‌خۆی کردبوو که به‌شبراو له خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی پیاها‌تته‌وه‌ی دایک و باوکی له دلسۆزی و خه‌مخۆرییان، که وه‌ک خوشکه‌که‌ی چاودێری ناکهن. خوشکه‌که‌ی له‌وه‌ پێشتره، جاهر چه‌ند دایک و باوکه‌که‌ ئه‌و جیا‌وازییه‌یان له‌ناو ئه‌و و خوشکه‌که‌یدا پتر ده‌نواند، کوربه‌که‌ش زۆتر هه‌ستی به‌ناخۆشیی به‌ش بر‌وای ده‌کرد...

جا ئه‌م هه‌ست به‌خۆکردنه‌ی بوو که پالێ پێوه‌ ده‌نا بۆ (دزی) کردن!... له‌م کاره‌ساته‌یشدا که له (رۆجیته) روویدا، له‌پاش ئه‌وه‌یش که باوک و دایکه‌که‌ی جه‌زه‌به‌یان پێگه‌یاندا، ده‌ماره‌ میتشکییه‌کانیان دامر‌کانه‌وه‌ و هه‌سانه‌وه‌. ئارامیت‌کیش به‌میتشکیان گه‌یشت، ئنجا هۆشیان هاته‌وه‌ به‌ر خۆیان و هات به‌دلیاندا که پێویسته‌ زنگانه‌ بێر له‌ که‌ینه‌وه‌یه‌که‌ بکه‌نه‌وه‌، که له‌سه‌ر خۆ لیکۆلینه‌وه‌ و شیکردنه‌وه‌ی تیا بکه‌ن، جا له‌به‌رئه‌وه‌یه‌ که‌م کارێک که نواندیان به‌رامبه‌ر (رۆجیته) ئه‌وه‌ بوو که تێیان گه‌یاندا له‌ شێوه‌یه‌کی راست و په‌واندا، که هه‌ر کاتێ ویستی شتیکی ده‌ست بکه‌وێ، زوو به‌زوو ئاره‌زووی خۆی ئاشکرا بکات بۆ هه‌ردووکیان. چونکه‌ هه‌ر ئه‌م رێگایه‌ هه‌یه‌ که بێگرێ و بتوانێ دلیان به‌ستێ به‌خۆیه‌وه‌ و دلیان خۆش بکات و باوه‌ریشی پێ بکه‌ن ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌ ناگه‌ینێ که هه‌ر چیه‌یه‌کی لێ داواکردن بۆیان جێبه‌جێ ئه‌کرد. ئه‌وه‌نده‌ هه‌بوو به‌رپه‌چدانه‌وه‌که‌یان، هه‌موو ده‌مێک هه‌ر له‌سه‌ر شتیکی دیاریکراو بوو چونکه‌ بێگومان به‌رپه‌چدانه‌وه‌ شتیکی دیاریکراو، له‌ سروشتا جیا‌وازی هه‌یه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و په‌رچدانه‌وه‌ گه‌ستیه‌ی که بۆ هه‌موو شتیکی بکریت که ئه‌و ئاره‌زوویان ده‌کات، هۆی بنچینه‌یی کاره‌ساتی به‌سته‌نییه‌که‌یشی ئه‌وه‌بوو که قه‌وما، (رۆجیته) نه‌یوترا‌بوو دا‌وای بکات له‌ باوک و دایکی... له‌به‌ر ئاره‌زووی ده‌ستکه‌وتنی ئه‌و به‌سته‌نییه‌ چوو بووه‌ کانگای دلیه‌وه‌ و په‌نگی تیا خواردبووه‌وه‌. بۆ هه‌لێک ده‌گه‌را که لێی بێسته‌ ده‌ره‌وه‌... جا هه‌ر له‌مه‌وه‌ بوو که ئه‌و پارانه‌ی له‌ دایکی ده‌دزی، بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌و به‌سته‌نییه‌ی پێ بکری!... چونکه‌ ئه‌وه‌ بۆ هه‌موومان ده‌رکه‌وتوه‌ که ئه‌گه‌ر ئاره‌زوویه‌ک پێک نه‌هێنریت، تا دیت هه‌ڵ ده‌چی و گر ده‌سینێ. جا ئه‌گه‌ر ئه‌م ده‌ستووره‌مان به‌سه‌ر کوربه‌که‌دا نواند، و سه‌یری کرده‌وه‌ له‌ ئه‌ندازه‌ به‌ده‌رکه‌ی باوک و دایکه‌که‌یمان کرد که به‌رامبه‌ر کرده‌وه‌ی کوربه‌که‌یان چییان کردووه‌، بۆمان ده‌رده‌که‌وێ که ئه‌م جۆره‌ له (ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ری) یه‌ له‌گه‌ڵ کاره‌ساته‌که‌ی یه‌که‌مدا ته‌واو به‌رپه‌چدانه‌وه‌ ده‌چی!... چونکه‌ ئه‌گه‌ر ئیمه‌ ئاره‌زووه‌کانی منداله‌که‌مان رابگر‌تایه‌ و نه‌مان شکاندایه‌، ئه‌گه‌ر خۆشی مندالیمان ته‌واو هه‌ڵ به‌سه‌نگاندایه‌، منداله‌که‌ ئاره‌زووه‌کانی ئه‌وه‌نده‌ هێز و هه‌ره‌تیا‌ن نه‌ده‌سه‌ند که پالێ

پێوه‌ بێن بۆ دزیکردن، تا به‌پاره‌ی دزیتیه‌یه‌که‌ ئه‌و ئاره‌زووانه‌ی پێ دابهر‌کیتیه‌ته‌وه‌... هه‌روه‌ها توور‌ه‌یی باوک و دایکه‌که‌یش ئه‌وه‌نده‌ گرێ نه‌ده‌سه‌ند که بچیته‌ میتشکیانه‌وه‌ ئه‌نجامی کوربه‌که‌یان به‌به‌ندیخانه‌ ده‌گات!... باوک و دایکه‌که‌ که‌ینه‌وه‌یه‌نی (رۆجیته) یان بۆ یه‌کێک له‌ پزیشکه‌ پسه‌پۆره‌کان گێرایه‌وه‌، به‌لام پزیشکه‌که‌ کوربه‌که‌ی به‌نه‌خۆش نه‌هاتبووه‌ پێش چاو، که پێویست بێ چاره‌ی بکری. به‌م په‌نگه‌ هۆشی باوک و دایکه‌که‌ی هینابووه‌وه‌ سه‌رخۆی وای لێ کردبوون که به‌چاویکی راستی و دروستی و رووداووه‌ سه‌یری ئه‌م که‌ینه‌وه‌یه‌ بکه‌ن... ئیتر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ باوک و دایکه‌که‌ به‌را‌وێژی پزیشکه‌که‌یان کرد، له‌وه‌دا سه‌رکه‌وتن که کوربه‌که‌ی خۆیان به‌خه‌نه‌وه‌ سه‌ر رێگای راست.

وینه‌ی دووهم

(هه‌نری) مندالێکه‌ دایکی مردووه‌. له‌به‌رئه‌وه‌ له‌ خۆشه‌ویستی ئه‌و بێبه‌ش ماوه‌ته‌وه‌. له‌ ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا هه‌ندیک له‌ کاروباری ماڵ که‌وتبوو به‌سه‌ر شانی ئه‌وه‌دا... هاو‌رپێکانی (هه‌نری) یان و راهاتبوون که هه‌موو ئیوارانێکی رۆژی پێنج شه‌مه‌ له‌ناو دارستانه‌که‌دا یاری بکه‌ن و کاتێکی پر به‌زمو‌خۆشیش پێکه‌وه‌ رابووێن، که‌چی هه‌ر له‌و کاته‌دا ده‌بوو (هه‌نری) له‌گه‌ڵ خوشکه‌ بچکۆله‌که‌ی دابوایه‌ و بگه‌رایه‌وه‌ بۆ ماڵه‌وه‌. که رۆژه‌کانی یه‌کشه‌مه‌یش ده‌هاتن هه‌ر به‌م جۆره‌ی راده‌بوارد، به‌ته‌نیا، له‌ چۆلیدا ده‌مایه‌وه‌. هه‌یچی ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت کاتی پێ بکوژێ ئه‌وه‌ نه‌بێ که هه‌ندی وینه‌ بکیشی و په‌نگیان لێ بدات^(١)... له‌به‌رئه‌وه‌ ژیا‌نی (هه‌نری) له‌سه‌ر شێوه‌یه‌کی وه‌رسبوی خه‌فه‌تبارانه‌ به‌رپه‌چدانه‌وه‌ چوو... که له‌ پاش ماوه‌یه‌ک بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی (هه‌نری) فێری سه‌رکزی بێ و هه‌ر بێر له‌ خۆی بکاته‌وه‌... کاتێ که ده‌چوو خوتیندنگه‌، که‌س له‌ هاو‌رپێکانی خۆی تێ نه‌ده‌گه‌یاندا... هه‌روه‌ک به‌ردێک بێ و له‌وێ فری درایی و ابوو. هه‌یج وته‌ی له‌ ده‌مه‌وه‌ نه‌ده‌هات. هه‌موو ده‌مێکیش به‌لا تریسه‌کی و دووره‌په‌رتیزیه‌وه‌ ئه‌ژبا... تیکه‌ڵ به‌که‌س نه‌ده‌بوو. کاتێ که هاو‌رپێکانی له‌ بابته‌ تۆپ و تفه‌نگه‌وه‌ قسه‌یان ده‌کرد، ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی له‌ ده‌ست ده‌هات که ئاواتیان بۆ بخوازیت، رۆژتیک له‌ رۆژان به‌کاربان به‌ییت... له‌ دلی خۆیدا ده‌بگوت: راست ده‌که‌ن تۆپ و تفه‌نگ یه‌جگار جوانن!. رۆژتیکیان (هه‌نری) هاته‌وه‌ ماڵه‌وه‌. ناچار بوو په‌لاماری فرمانی خۆیدا بیکات. هه‌روه‌ها به‌خوشکه‌ بچکۆله‌که‌یشیه‌وه‌ خه‌ریک بێت، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ له‌و کارانه‌ی بووه‌وه‌ بیری خۆی به‌ره‌للا کرد، رۆیشت به‌هه‌موو لاییک!

(١) یان: په‌نگیان بکات.

به لّام ناخۆ بیری له چی کردبیتتهوه؟!... بیری لهو تۆپ و تفهنگه جوانانه دهکردهوه که هاوړتیکانی قسهیان لپوه دهکردن. دیمه نی تفهنگیش بهرپوژ و بهشوه دههاته بهرچاوی، له کهللله نه دههچوو دهروه... ته نانهت له خه ویشدا ههر له بهرچاویا بوو... ههرچه ننده هه لپیکي دهست بکهوتایه دهچوو بهر دوکانی چهک فرۆشه که، لهو تفهنگه جوانه بریسکه دارانه ورد دهبووه که له رووی دوکانه که یا داینا بوون بۆ فرۆشتن!... جا دهزانن چی روویدا که ههنری، ئەم کوره شهرمنه و بیدهنگ و سەنگه ی گۆشه گیره، که دوور له هاوړتیکانی خۆی دهژیا، به یانیه کیان چاویان پیتی کهوت تفهنگیکي به دهسته وه بوو له بهر دهم شاگرده کاندایا له خۆیندن گاکه دا پیشانی ئەم و ئەوی ددها، خۆی ده نواند!... کاتیک زانرا هه موو شاگرده کان لپی کۆبوونه وه و سه رنجیان لهو تفهنگه ددها که به دهسته وه بوو. ته نانهت شاگرده گه وره کانیش تفهنگه کیان چوو به دلدا و چاویان به (ههنری) هه لده هینا که تفهنگیکي وای دهسته کهوتوه!... به لّام (ههنری) چۆن ئەو تفهنگه ی دهسته کهوتیو...؟ ئەو ته و او شاره زای ئەو جیگایه بوو بوو که باوکی سنووقه پاره که ی خۆی دانا بوو. باوکی هیشتا نه گه رابوو ده ماله وه... هه رچی خوشکه بچکۆله که یشی بوو، به خواردنی شیوه که به وه خه ریکبوو. که واته هه لی له دهستدا بوو، بۆ چ له دهست خۆی بدات؟ زوو دهستی خسته ناو سنووقی پاره که نه وه... به لّام کاتێ خه ریکي ئەوه بوو، گوئی له دهنگی دهرگاکه بوو کرایه وه. بێگومان که س نه بو، باوکی نه بی، هاتبووه وه... له دلێ خۆیدا گوئی: درهنگه، ئەوه نده ی به دهسه وه نه ماوه. بهم رهنگه ناچار بوو دوو بانکه نۆتی له سنووقه که دهرهینا و به په له خسته یه گیرفانه وه. لهم کاته دا باوکی گه یشته ژوو ره که و روو به رووی وهستا... (ههنری) به بی دهنگی به که وه هه ر سه یری ده موچاوی باوکی ده کرد... به لّام ئەو خووی وا گرتبوو باوکیشی به وه ره راهاتبوو که هه موو دهم به و جوړه ی ببینی... به لّام که س لهو کاته دا به بیران نه دههات که ماتی و بیدهنگی به که ی ئەم جاره ی له ئەنجامی کارتیکي نهنگه وه یه که تازه کردو پیتی!... هه ره ها باوکیشی هه رگیز له وه پیش خۆی ماندوو نه کردبوو به وه وه که بزانی له دوا ی ئەم بیدهنگی و سه نگیه وه چ جوړه هه ست و تاسه یه که له دلایا ده جو شێ و نازاوه دهنیتته وه، که هه ر لهو ژیا نه ناخۆشه وه په یدا بووه که ئەو مناله بچوو که تیا ئەژی... بهم رهنگه (ههنری) دوا یی گه یشت به تا واتی خۆی. ئەو شته ی کامی بۆ کردبوو دهستی کهوت. له مه و دوا ییش ده توانی گه شتی خۆش خۆش ریک بخت بۆ راوکردن. له مه و دوا ییش ده بی به که سیکی وه ها که نه ری هه بی و ریزی لپی بگیری وه که سانی تر. بۆ هه یه له وان ژۆرتیش با یه خی پین بدری!... به لّام کامه رانی به که ی (ههنری) ژۆری نه کیشا. پاش

ئهمه ی... باوکه که ی دزیتیبه که ی ئەوی، بی خۆماندوو کردن، دۆزی به وه، که ی نه وه یه ی نه که ی ناشکرابوو!... نایا نیتر ئەوه مان پی ده گوتری که سه رزه نشت کردن و سزادانی دلره قانه چاره یه کی سه رکه وتوو ده بن بۆ (ههنری) ی به سه زمان!..

وینە ی سێهەم

(مارسیل) له چوار برا که ی خۆی گه وره تره. جا له بهر ئەمه ی دایکی هه موو ده میک به کاروباری ماله که وه ماندوو، وای لپ ده خوازی که ماندوو پیتی و برست برانی تری بۆ نه دۆزیتته وه. پیتیسته بیخ به نموونه یه کی باش بۆ برا بچکۆله کانی خۆی. چونکه ئەو له وان، به ته مه ن گه وره تره. دایکه که ی وازی لپ ناهینتی هه ر هه له یه کی بچوو که بکات، هه ر که موکوپی به کی پروو پوچی لپ روو بدات ده موو ده ست سه رزه نشتی ده کات و سزایشی ددهات!... له نا کاو منالیکي تریش له دایکبوو، هاته ناو خیزانه که وه... منداله که کچیکي ساوا بوو ناوی (فرانسین) ی نازدار بوو... کاتیک زانرا، هه ر روو خۆشی به که و هه ر کار په سن دی به که هه بوو رووی کرده ئەم کچه ساوا یه. هه ر خه می ئەو ده خورا... ئەمه راسته که (فرانسین) کچیکي جوان بوو. بێگومان برا هه ره گه وره که یشی (مارسیل) ژۆری خۆش ده ویست. ئەو ییش به پیتیستی ده زانی که به شی خۆی به ته نگیه وه بی... جا له بهر ئەوه ی که له ته مه ندا گه وره بوو، هه موو ده میک هه ندی کار و فرمانی خیزانی به سه ردا ددها، که بیانکات... ئەم باره ییش بوو بوو به هۆی ئەوه ی که به شپراو بمینیتته وه له یاری کردن له گه ل هاوړتیکانیا!... باوک و دایکه که ئەوه یان له بېردا نه ما بوو، که (مارسیل) هیشتا له ته مه نی یانزه سالاندا بوو... دایکه که ئەوه ی له بېر چوو بووه که پیتیستی سه رشانی به تی، که خه میکی ئەو ییش بخوات و به ته نگ دلخۆشی و چاکه ی ئەو یشه وه بی... وه که ئەوه ی له کاتی نووستندا بیخاته ناو پېخه فه که یه وه، یا خود کون و دراوی هه ندی گۆره وی و جلوه رگه کانی بۆ بچینیتته وه!... جا ئەم که مه تره می به ی که باوک و دایکه که له گه ل مارسیلدا ئەیان نواند، بووه هۆی ئەوه ی که (مارسیل) ییش هه ندی کار و کرده وه ی ناهه مواری لپ روو بدات. وا دههاته پیش چاو، که بېروهۆشی به ملاو به ولادا چوو بیت، که می شکی پروو بی له په ژاره و تاوات و ئەندیشه. هه ویری ناو کو لپ ره که ی له ناو چنگی خۆیدا نه گلۆفته وه ده یکردن به خرکه ی بچوو که بچوو که، هه ندی جار له تۆبی پیتیان ده کرد. هه ندی جار ییش له هه لّماته شووشه بچکۆله کانیان ده کرد... جاری وایش هه بوو ده یکردن به هه ندی یاری مندالانی تر!... واتا ده یکردن به و یاریانه ی که لپیان به شپراو بوو بوو، که

(مارگریت) کچیکی تهنیایه، له تهمهنی ده سالی دایه، باوکه‌که‌ی تووشی نه‌خوشییی‌کی گران بوو، که پیوست بوو دایکه‌که‌ی به‌دریژییی نه‌ ماوه‌یه‌ی که نه‌خوش بوو له‌گه‌لیا بمییتیه‌وه و ناگای لیتی بچ و پاریزگارییشی بکات... بیجگه له‌مه‌ی نهرکی ماله‌که‌ییشی به‌سه‌ر شانیه‌وه بوو، که یه‌جگار گران بوو، جا ئه‌م باره‌ نا‌هه‌مواره‌ که (مارگریت) تیتی که‌وتبوو، به‌هوی نه‌خوشییی‌ه گرانه‌که‌ی باوکییه‌وه، له‌گه‌ل‌خه‌ریک مانی دایکی‌ی‌ی به‌کار راپه‌راندنی نه‌خوشییی‌ه‌ی باوکییه‌وه بوو، به‌هوی ئه‌وه‌ی که له‌خوشییی ژبانی پر به‌زموره‌زمی مندالانه‌ی بی به‌ش بمییتیه‌وه. (مارگریت) ی مندالی‌ی‌ی به‌وه زۆرت‌ر دلته‌نگ ده‌بوو، که له‌ده‌مودوی خیزانه‌که‌وه ده‌بیستیه‌وه، که مالی باوکی له‌ته‌نگانه‌یه‌کی گه‌وره دایه به‌ده‌ست ده‌ست‌کورتییی‌ه... له‌به‌رئه‌وه هه‌رچه‌ندیکی پی ئه‌کرا، تیده‌کو‌شا بو‌ ئه‌مه‌ی دلی دایکی بداته‌وه و خه‌م و تهمی له‌ دل پره‌وینییته‌وه... هه‌روه‌ها له‌ هه‌موو لایه‌کی‌شه‌وه بو‌ ئه‌وه تیده‌کو‌شا که رووی دایکی وه‌رگی‌ریت بو‌ لای‌ خوی. به‌لام هه‌رچه‌ندیکی کرد ئه‌وه‌ی بو‌ نه‌چووه سه‌ر... بو‌ وینه‌ویستی به‌هوی ئه‌و پله‌ نا‌وازانه‌وه که له‌ هندی وانا‌دا وه‌ری گرتبوو له‌ خویندن‌گادا سه‌رنجی دایکی رابکی‌ش بو‌ خوی. مارگریت له‌ هندی وانا‌دا به‌یه‌که‌م ده‌رچوو بوو. که‌چی دایکی بایه‌خیتی به‌وه‌ی نه‌ده‌دا. مارگریت له‌ وانا‌یه‌کی‌شدا هیچی وه‌رنه‌گرتبوو. که‌چی دایکی به‌وه‌یش نه‌جو‌ولا. هه‌رچه‌ند (مارگریت) قسه‌یه‌کی بکر دایه، لیتی وه‌ردس ده‌بوون و بو‌له‌بو‌لیان له‌ ده‌ست ده‌کرد. که‌چه به‌سه‌زمانه‌که‌ ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌ی پی باشت‌ر بوو که سزا بدری و سه‌رزه‌نش‌تیش بکری نه‌وه‌ک له‌م جو‌ره‌ نا‌وجه‌یه‌دا بژی، که‌ پری بوو له‌ بیده‌نگ و سه‌نگی و خه‌موخه‌فه‌ت. نه‌که‌س به‌هیچی ده‌زانی و نه‌که‌س روویشی ده‌دای... چونکه‌ ته‌گه‌ر وانه‌بوا‌یه هه‌ر هیچ نه‌بی به‌شتیک داده‌نرا و هه‌ست به‌بو‌نیشی ده‌کرا!.

رۆژی‌کیان ویرای هندی پاره له‌ دایکی بدری بو‌ ئه‌وه‌ی هندی شیرینی پی بکری. چونکه‌ هه‌رچه‌ند ئه‌و نوقس‌انه‌ی ده‌خسته‌ ده‌می‌ه‌وه و ده‌میژین هندی له‌ بی‌زاری و وه‌رسبو‌نه‌که‌ی که‌م ده‌بو‌وه‌وه، به‌لام رۆژی دوا‌یی، بیباکییه‌که‌ی په‌ره‌ی سه‌ند. ته‌مجاره‌ ویرای که‌مه‌له‌ پاره‌یه‌کی گه‌وره‌تر له‌ دایکی بدر، که‌ توانی به‌و پاره‌یه‌ پی‌نووسیتی مه‌ره‌که‌بی وشکی پی بکری. مارگریت خه‌می ئه‌وه‌ی بوو که ئه‌و پی‌نووسه‌ له‌ هه‌موو که‌س به‌شاریته‌وه، تا که‌س به‌دزی‌تییه‌که‌ی نه‌زانی... که‌چی له‌پاش ئه‌وه پی‌نووسه‌که‌ی ده‌رخست چی‌رۆکی‌کی‌ی بو‌ هه‌له‌سه‌ت: گوتی (دارلیل) ی دۆسته‌خوشکم به‌دیاری پیشکه‌شی

پی خوش بوو ده‌ستی به‌رژیت و به‌یلن بیانکات!... ئیواره‌یه‌کیان واری‌که‌که‌وت که (مارسیل) هه‌ر له‌خویه‌وه‌وه‌ چاوی به‌خشلتیکی مندالانه‌ی بچووک که‌وت، له‌ژیر سه‌ره‌پوشی نا‌خوارنه‌که‌دا که‌وتبوو. خشله‌که‌ که‌م نرخ بوو. ناوی خوشکه‌ هه‌ره‌ بچکۆله‌که‌ی خوی له‌سه‌ر نه‌خشک‌رابوو. ناوی (فرانسین) ی تازه‌ مندالی‌ی‌ی نازدار... (مارسیل) یش خشله‌که‌ی هه‌لگرت و خسته‌یه‌ گیرفانییه‌وه، بی ئه‌مه‌ی خوی ئه‌وه‌ بزانی که‌ ئه‌وه‌ بو‌ چ ده‌کات!... کاتیکی زانی دایکه‌که‌ ته‌گه‌را به‌دوا‌ی ئه‌و خشله‌ بچکۆله‌یه‌دا که‌ هی (فرانسین) ی که‌چه‌ هه‌ره‌ بچکۆله‌که‌ی بوو، که‌چه‌ نازداره‌که‌ی... به‌لام هه‌ر چه‌ندیکی کرد بو‌ی نه‌دۆزرایه‌وه. دایکه‌که‌ زۆر به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه‌ بوو که‌ ئه‌و پارچه‌ خشله‌ بچکۆله‌یه‌ بو‌ (فرانسین) ی که‌چه‌ نازداره‌که‌ی خوی بدۆزیتیه‌وه... چونکه‌ ئه‌و پارچه‌ خشله‌ هه‌رچه‌نده‌ به‌نرخ زۆر هه‌رزان بوو، به‌لام به‌لایه‌وه‌ زۆر بایه‌خداربوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ یه‌که‌م دیارییه‌ک بوو پیشکه‌ش به‌که‌چه‌ ساواکه‌ی کرابوو... ئنجا که‌ دایکه‌که‌ ده‌ستی شت له‌ دۆزینه‌وه‌ی پارچه‌ خشله‌که‌ له‌ داخانا ده‌ستی کرد به‌توره‌ و ترۆیی. قاوو‌قی‌زه‌که‌ییشی ئه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌بوو، هه‌رگیز له‌گه‌ل‌ ئه‌وه‌دا نه‌ده‌گوف‌جا که‌ بو‌ شتیکی ونبوو و بی نرخ به‌بابه‌تیکی واپروبو‌وچ بکری!... جا لیره‌دا دل‌بان له‌ (مارسیل) پیس کرد... ده‌ستیان کرد به‌چه‌ندو‌چوون کردن له‌گه‌لیا... پاش ئه‌وه‌ هه‌ره‌شه‌شیان لی کرد... به‌لام (مارسیل) ده‌ترسا له‌وه‌ی راستی بلتی... ده‌بگوت نازانم له‌ کو‌تییه‌... هه‌رچه‌ندیکی‌ش ئه‌وان توند‌تر چه‌ندو‌چوون‌بان له‌گه‌ل‌دا ده‌کرد ئه‌و زۆرت‌ر به‌ره‌په‌چی ده‌دانه‌وه‌ که‌ هیچ نا‌گادارییه‌کی له‌و پارچه‌ خشله‌ نییه‌!... له‌ رۆژی دوا‌ییدا (مارسیل) بو‌ ئه‌مه‌ی که‌ باری تاوانباری خوی له‌پیش ده‌می خویدا سووک بکات خوی له‌به‌رده‌می خویدا دزی‌تییه‌کی له‌ خوی ئاشکرا کرد... یارییه‌کی وای له‌گه‌ل‌ منداله‌کانی هاو‌پیدا کرد، که‌ هه‌موویان بخاته‌ جو‌له‌وه‌. یارییه‌که‌یش ناوی (گه‌نجینه‌ی دزراو) بوو. چ خوی چ منداله‌کانی تر ئه‌مه‌نده‌ به‌و یارییه‌وه‌ خوشی خوشییان پی‌گه‌بشتبوو، خویان له‌بیر چو‌بو‌وه‌وه. له‌به‌رئه‌وه‌ (مارسیل)، که‌ له‌گه‌ل‌ هاو‌پیکانی‌دا یاری (گه‌نجینه‌ی دزراو) ی یاری ده‌کرد، به‌چی ئه‌و یارییه‌ی ده‌کرد؟... له‌ راستیدا به‌و پارچه‌ خشله‌ هه‌رزانه‌ یاری ئه‌کرد که‌ هی خوشکه‌ هه‌ره‌ بچکۆله‌که‌ی بوو، هی (فرانسین)، که‌ ئیواره‌که‌ی پیشوو هه‌لی گرتبوو و خسته‌بو‌یه‌ گیرفانییه‌وه، بی ئه‌مه‌ی خوی هوی ئه‌وه‌ بزانی که‌ بو‌چ ئه‌وه‌ی کرد!

کردووم... جا ئەم پینووسه که ئەم هه موو رهنج و ئەرکی بۆ کیتشا تا دەستی کهوت، ناخۆ (مارگریت) چیی لێ کردبێ؟ مارگریت پینووسه کهی پیشکەش به دایکی کرد؟ ناخۆ ئەمه چۆن لێک بدەینهوه؟ لێکدانەوهی ئەمه ئەوهیه که ئەم کچه بچکۆلهیه هه رچییه کی له دەست هات کردی، هه ر بۆ ئەمه ی دلێ دایک و باوکی خۆی کیش بکات بۆ خۆی. به تاییه تی دلێ دایکی، له پاش ئەو هه موو که مته ر خه مییه ی که له گه لیا پێشانی ده دا!... رهنجه راستترین پێشاندانی ئەم جوۆره دزیبانه ئەوه بیت، که دزیتییه ک بوون (دهستکراوهیی) یان تیا دیاربوو!... ئەم جوۆره دزیبانه ییش کهم روونادهن. هۆی روودانیسیان بۆ مه به سی دزیتییه که خۆی نییه، له راستیدا بریتییه له ئاره زوو نواندنی منداله که بۆ ئەمه ی رووی بدریتتی و خه می بخوړی، ئەوه ییش کاتیک ده کات که بزانی له خو شه ویستی باوک و دایکه که ی و به ته نگه وه هاتنیان بپه ش ماوه ته وه.

وینە ی پینجهم

(جوۆزیف) مندالێکی نمونه بییه، هه موو ده م له ناو ده سته که ی خویدا سه رده سته یه، له ته مه نی دوانزه سالان دایه. له به ره ئه وه بچوو کترین شاگرده له ژوو ره که ی خویندا. ئەو بیجگه له وه هه موو ده م، له تیکۆشان دایه، له وانه کانی خویدا. ته نانه ت هه موو که سیک چاوی به باوک و دایکی هه لده هیتا که مندالی وای هه بوو!... دیاره کوپتیکیش ئەمه نده زبره ک و سه رکه وتوو بێ هه موو ده م له لای باوک و دایکی خۆی نازدار و خو شه ویست ده بێ، چونکه زبره کییه کی وها بێ هاوتا، نابێ که مته ر خه مییه له گه لدا بکری. به م رهنجه باوک و دایکه که ی، تیده کووشان، پالی پتوه بنین بۆ پیشه وه هه ر رۆژه پیره وییه کی تاییه تیی خۆی هه بوو. ته نانه ت ژوو ره کانی پتیشووی خویندنگایش هه ره که، پیره وییه کی تاییه تیی خوینان هه بوو... ته نانه ت کوپه که وای لیهاتبوو، سه ره به سته یی ئەوه نده بۆ نه ما بووه وه که کاتیک له و کاتانه به ئاره زووی خۆی بچوولیته وه... چونکه له رۆژه کانی پشوو دا ئەمه ی له سه ر بوو: که هه ندی وهرزشی ته ندرو ستانه بکات، که له سه ر ده سته مه له وانیکیی تاییه تیدا مه له کردن فیربێ. پاش ئەوه وینه کیشانی ش فیربێ... کاشکی به شیکیشی له و کاتانه بۆ بایه وه تا به فیربوونی ساز و ئاوازه وه رابووێ. هه رچه نده باوک و دایکه که ی ده وله مه ند نه بوون، به لام هه رچییه کیان له ده ست ده هات ده یانکرد، بۆ ئەمه ی له هه موو روویه کی فیربوون و کرده وه چاکییه وه به شی هه ره گه وره ی چنگ که وێ... به کورته ی نه یانده هیتشت (جووزیف) تاوێک به ئازادی بمینیته وه و به ئاره زووی خۆی

رابووێ. وای لیهاتبوو گوێ دیریبی به کاریکی سروشتی داده نا. هه ر له خو به وه چیی پێ بگوترا به ده یکرد. هۆی ئەمه ییشی ئەمه بوو که باوک و دایکه که ی به جگار به ته نگیه وه بوون، به جگار خه میان ده خوارد...

ئە ی پاش ئەوه چی رووی دا؟!... ئەوه ی رووی دا ئەمه بوو که له ئەنجامی ئەو ده ست به سه را گرته ن زۆره وه که هه رگیز برانه وه ی نه بوو سروشتی مرۆقا یه تییبه که ی (جووزیف) له وه به ولا وه به رگه ی نه گرت. چونکه (جووزیف) هه سته ی به خۆی کرد، کیشانه یه کی هه به، ریزی لێ ده گیرێ. به کوپتیکیی ناوازه ییش داده نری، ئەو له و مندالانه ی تر ناکات، که له بارستاییی خۆی که متری دینه پێش چاو. که واته مافی و ده ست خۆی بۆ نه خات، که که سانی تر نه توانن ده ستیان بکه وێ؟!... بۆ وینه، که ئەو به کوپتیکیی ناوازه و سه رکه وتوو دا بنری، ئەمه هه چی تیا نییه که هه ندی میوه بدزی له باخی دراوسێکانی... یاخود به دزیبه وه هه ندی پاره هه لبرگێ و بیبات بۆ خۆی... به م رهنجه (جووزیف) له دزینی میوه وه ده سته ی پیکرد له باخی دراوسێکان. ئەم کاره ی پێ خو ش بوو. یه که م له به ره ئه وه ی که خو شییبه کی لێ ده چیتشت. دووم: له به ره ئه وه ی که له و ژبانیه پر کار و فرمان و بیزارییبه وه هیتنا یه ده ره وه بۆ ژبانیکیی تر. سیتیه مییش: له به ره ئه وه ی که جه ره زه یی و خو خستنه ناو ته نگه چه له مه وه بۆ ته مه نی ئەو به کرده وه یه کی خو ش داده نری. جا ئەم هه موو با به تانه که تا ئەوسا که لێیان بپه ش ما بووه وه که مافی هه بوو ئەو ییش وه ک هه موو هاو رپیکانی خۆی خو شییان لێ وهرگرێ، پالیان پتوه نا که به ره به ره کاری گه وره تر بکات، که ئەو ییش (دزیتتی) یه کی ئاشکرا بوو... چونکه له پریاسکه ی پاره ی دایکی هه ندی پاره ی دزی، کۆمه له یه ک پولی پۆسته ی پێ کری، که تا ئەوسا که به ئاواتیه وه بوو ده سته ی بکه وێ. جا چونکه به پتیبوستی ده زانی نه یان خاته به رچاو، هه موویانی دانا له ناو په راوێکی پول کۆکردنه وه دا و داینا له ناو په راوه کانی سالی رابردوودا...

ناخۆ ئەمه دادپه روهری تیا بوو که (جووزیف) له هیتنا نه دیی ئەو ئاواته ی به ره به ست بکری. که ئەو ییش هه ندی پولی پۆسته کۆبکاته وه بۆ خۆی؟!... ئەو رینگایه ی که باوک و دایکه که ی له گه ل (جووزیف) دا گرتبوو یان، که هه موو رهنج و تیکۆشانیکیی خۆی بخاته سه ر وانا کانی خۆی، هه ر له به ره ئه وه ی که کوپتیکیی سه رکه وتوو، وای لێ کردبوون که ئەوه به کات به فیرۆدان دا بنین، که کوپه که یان. پولی پۆسته کۆبکاته وه و خۆی پتیبانه وه خه ریک بکات. ئەمه له لایه که وه. له لایه کی تریشه وه ده سته نگیی دایک و باوکه که ی، له ئەندازه یه که دا بوو، که ئەوه یان پێ با شتر بوو پاره ی ئەو کۆمه له پوولانه بدری

به نووسراویکی به که لک بو ئه وه، یاخود بو خویندنیکی تاییه تی بهخت بکری، له دلی خویدا ئه یگوت: (ئه گهر باوکم بیزانیا به من کاته که ی خۆم له شتیکی تر دا بهخت ده که م، که دووره له وانا کانه وه ئاخۆ چیی ده کرد؟...) به واتا به کی تر ئه وه له وه نه ده تر سا که باوکی به دزیتیی به کی بزانی. له وه ده تر سا که باوکی که م تر پیزی لی بگری. که که م تر کار و کرده وه کانی په سندن بکات، که که م تر به دل یا بچی. خویشی ئه وه ی ده زانی که ریزگرتنه که ی له لایهن باوکیه وه، و په سندن کردنی کار و کرده وه کانی له لایهن ئه وه وه، ههر له وه وه په یدا ببون که له خویندن گادا پیش هاو ریکانی خۆی ده که وئ. به راستی ئه مه یش جیتی داخه، که له وه رۆژه دا باوک و دایکه که ی (جو زیف) رازی ده سکه وتنی ئه وه کۆمه له پوولی پۆسته به یان بو ده رده که وئ، ئه وه تر سانه ی که به دلی (جو زیف) دا ده اتن ههر له خویانه وه دینه دی.

وینیه ی شه شه م

(جان) کو رپکی هه شت سالانه. که ته مهنی گه یشتبو وه دوو سالان، دایکی له ده ست چوو بو. باوکیشی ژنیکی هینا، نمونه ی بالابو بو باوه ژنیکی... له ئه ندازه به دهر چاودیری (جان) ی ده کرد، به ته نگیه وه بو، خه مخوری ده کرد. هه روه ها که که م تر خه مییش لی دهر بکه وتا به سه رزه نشتی ده کرد... ئه وه یش سه باره ت به وه بو که ژنه که ده یوست (جان) له هه موو روویه که وه ته واو دهر بچی... جا له به رئه وه هه موو ده م بۆله بۆلی له ده ست ده کرد. چونکه زۆر جاوی وا هه بوو ئاواتی ئه وانی نه ده هینا به دی: ده یگوت: له کار و فرمانیا که م تر خه مه، کاتیکی که تۆزه سه رزه نشتیکیش بکری وه ک شاخه ئاگرینه به گژ ئه وه که سه دا ده چی... بیجگه له وه درۆژنیشه، ئه مه نده درۆ ده کات له ژماره نایه ت!... ئه وه نده هه به (جان) روویه کی تری ره وشتی و ریکای تیکه یشتنی و ئاگاداری به کاروبار مان بو دهر ده خات به وه ی باش بوو ژنه که ی باوکی هه یج ئه م رووه ی بو دهر نه که وتبو. ئه گینا سه رگه ردان و په ریشان ده بوو... ئه وه یش ئه وه بوو که به ئاواته وه بو ئه وه یش چاوه به کی دۆلابی تاییه تی خۆی هه بی، هه رچی به کی هه به تیا دابنی، که له خۆی به ولاره که سی تر سه یربان نه کات... چاوه که یش به جو رپکی وا بی که نه باوه ژنه که ی، نه که سی تر مافی ئه وه ی نه بی که بزانی چیی تیا به. هاو ریکانی به شی ناوه وه ی خویندن گاکه، هه ربه که چاوه دۆلابیکی هه به به کلیل و کلۆمکی بچووک دای ده خات... به لام ئه وه له م جو ره چاوه دولا به بیبه ش ماوه ته وه... هۆی ئه وه یش ئه وه به که له شاگردانی به شی ناوه وه نیبه... رۆژیکیان (جان) به هه لی زانی، بی ئه مه ی دراوسیکه ی ته نیشتی له ژووری خویندن دا

ئاگای لی بی کلیلی کلۆمه بچکۆله که ی لی دزی... چه ند کاتیکی تریشی بی چوو، توانی کلۆمه که خویشی بدزی... پاش ئه وه (جان) به ته نگ ئه وه وه بوو که باوه ژنه که ی چاوی به و (گه نج) ه نه که وئ... کاتی که شه و داها ت کلیل و کلۆمه که ی خسته ژیر سه رینه که ی خۆبه وه. به دلکی بی خه مه وه نووست، هه ر بیری له چاوه دۆلابه نه یینی به چاوه به سته که ده کرده وه... کاتی که به یانی ها ت و له خه و راپه ری کلیل و کلۆمه که ی له ژیر سه رینه که ی هینا به ده ره وه و ده ستی کرد به کردنه وه و داخستنی کلۆمه که، بی ئه مه ی لی وه رس یاخود ماندوو بی جا لیره دا باوه ژنه که ی چاوی پیکه وت. لیبی پرسی: (کی ئه و کلیل و کلۆمه ی دایتی)...؟ ئه ویش گوتی: (دیبوونی هاو ریم)... باوه ژنه که ی زۆر به ته نگ ئه وه وه بوو که (جان) ره وشت و کرده وه ی جوان و دروست بی، له به رئه وه ده مو ده ست پیتی گوت: من چه ند م پی گوتیت خۆت له دیاری به که سانی تر به ریزیت. که دیاری به که هه ر چه ند تیکیش که م نرخ بی له که سی وه رنه گرت... هه رچی ئه م کلیل و کلۆمه به ه ی (دیبوون) نیبه، ه ی باوک و دایکی تی، که بۆیان کرپوه و له گیرفانی خۆیان نرخه که یان داوه... که واته پیوسته هه ر نیستا ئه و کلیل و کلۆمه ی به ده یته وه... تیکه یشتیت؟ به لام (جان) نه یوترا کلیل و کلۆمه که به داته وه به خاوه نه که ی. چونکه ئه و لیبی دزیبوو... بیجگه له وه باوکی (دیبوون) که زانیبووی کلیل و کلۆمه که ی لی دزراوه، کلیل و کلۆمکی تری بو کری بو. که واته ده بی (جان) چی بکات، تا خۆی له م هه موو گیروگرت و ته نگوچه له مانه رزگار بکات؟ هه رچه ندی کرد له ریکایه ک به ولاره نه یدۆزی به وه، بو ئه مه ی له م ته نگوچه له مانه خۆی رزگار بکات. ئه ویش ئه و بوو که کلیل و کلۆمه نازداره که ی فری بداته ناو مالی خویندن گاکه وه. کاتیکیش که ئه وه ی کرد، به کیکی له منداله کان چاوی پیکه وت، ده موو ده ست قیزاندی، گوتی (ئه وه کلیل و کلۆمه که ی منه...) پاشان بازدی دایه سه ر کلیل و کلۆمه مه که و هه لی گرت و خسته ی گیرفانه وه...

ئیتر (جان) هه ستی کرد به جو ره ئاسو ده ییبه ک له دل و دهر وونیدا. ئارامی پیکه یشت. چونکه وای بو دهر که وت که هه ر ئه و نیبه دزی بکات. مندالانی تریش هه ن که به چه شن ی ئه و دزی ده که ن... که کرده وه ی ئه و دنوتین... چونکه ئه و ده یزانی که خاوه نی کلیل و کلۆمه که ئه و منداله دز و درۆزه نیبه، (دیبوون) ی هاو ریه تی... (جان) گه ره بوو، بوو به پیاو. ئه م چیرۆکه ی خۆی گیرا به وه که له ته مهنی هه شت سالیدا لیبی روودابوو. پاشان گوتی: (هه رچه ند بیری ئه وم ده که ویتته وه که رۆژیک له رۆژان ئه و (دزی) به م کردوو، شه رم ده مگری له خۆم و، خۆیشم ریسوا ده که م).

ئىتر يەكەم جار و دوامىن جارى دزىتتېيەكەي (جان) ھەر ئوۋە بوۋ، لە ھەموو ژيانىدا... ئوۋە بوۋ ئىمەش لە سەرەتاي چىرۆكەكەيدا گوتقان: باش بوۋ باۋەژنەكەي جان لە كەينەوبەينەي دزىتتېيەكەي جان ئاگادار بەھاتايە باۋەژنەكەم بەۋ كەينەوبەينەيەي بزانييە، ئوۋەندە سزاي دەدام سەرزنەشتى دەكردم، لە ئەندازە دەردەچوۋ... ئەگەر وايشى لە من بگردايە، لە داخانا دەستم دەكردەۋە بەدزىكردن... ئەمىش خالانەي ئوۋەبوۋ كە ھەرچەند روۋى بشكاندايە و پياھەلشاختايە بەتاۋانى درۆ و كەمتەرەمىش بەدناۋى بگردايە لە قىنى ئوۋ دەستى دەكردەۋە بەدرۆكردن و كەمتەرەمى لە خوتىندەكەيدا... ئەمىش سەبارەت بەۋدەيە كە مندال ھەرچىيەكى پى بگوتىرى، بەراستى دەزانى، ئىمە ھەر ناۋبانگىكى بۆ دەركەين، ئوۋ لەۋ شىۋەبەدا خۆي دادەرتىرى... ھەرگىز لەۋەيش سامناكتر نىيە، كە ئىمە ھەلەكانى ئوۋ، كە لە پىشدا لە ھەلىك دەكەن و زۆرى پىناچى لەناۋدەچن، ئەمەندە گەۋرەيان بگەين و ئەمەندە چەقەچەقىيان لەسەر بگەين، بىانگۆرىن و بىانكەين بەبابەتتىكى رەقوتەق، كە بەچەشنى بەردىيان لى بىت و ھىچ شتىك كارىيان لى نەكات.

لەم كارەساتانەۋە چى تىدەگەين؟

زاناي گەۋرە (پاسكال) وتەيەكى بەناۋبانگى ھەيە ئەۋىش ئەمەتا: كە (دل بىيانوۋى واى ھەيە، ھۆش دانى پىا نانئ)... دلئى مندالئىش پىرە لە بىيانوۋ و ھۆي شارراۋە كە ئىمە بەگران تىي دەگەين، بەگرانئىش دەتوانىن دەرى بخەين بەلام ئەم ھۆيانە ھەموۋدەم دروستن. كاتى كە باۋكەكانئىش كورەكەي خۆيان دەبىينن دزىي كر دوۋە، پىويستە لەپىش ھەموو شتىكا، رەنج بەدن و تىبكوژن بۆ ئوۋەي كەينەوبەينەكە لە روۋيەكى راستىيەۋە تىبگەن. جارى ئوۋ بىروباۋەرانەيش بخەنە لاۋە، كە ھەموۋان لەسەرى رىك كەوتوون لە بابەت دزىتى و دزانەۋە. چونكە ئەم بىروباۋەرانە بۆ گەۋرە و تىگەيشتوۋان دائراۋن. بۆ ئەم جۆرە مندالانە دانەنراۋن.

ھەر بارىكىش روۋيدا پىويستە بەجىاۋازى لىي بكوژىتەۋە... چونكە مندالانى وا ھەن، دزىتى بۆيەكا دەكەن كە توۋشى نمونەبەكى خراب بوۋن، چاۋى لى دەكەن، كە دوور نىيە لەناۋ خىزانەكەي خۆياندا بن... ھەرۋەھا دزىتى لەناۋ ھەندى مندالانى تردا لەۋوۋە روۋ دەدات كە ھۆيەكى نەخوشىيان تىايە ئەمەيش زۆر كەم روۋ دەدات. ئەۋانەيش كە بۆ نمونە ھىنماننەۋە، ھىچ لەگەل ئوۋ مندالانەدا جىاۋازىيان نىيە كە ئوۋ ھەلەنەيان نەكر دوۋە، چونكە نە نەخوشىيەكى دەروونىيان توۋش بوۋ، نە نمونەبەكى خراپىشيان لە بەرچاۋدا

بوۋە... لە راستىدا ئەۋانە ئوۋ مندالانەن كە لە رى و شوپىتىكى گران و سەختدا گەۋرە بوۋن. ئوۋ دزىتتېيەيش كە كر دوۋيانە ھەر بۆ ئوۋە بوۋە كە دەردى دلئى خۆيان سارپىژ بگەن و ئارامىتىكىش بەدروۋنى خۆيان بەدن، لەتاۋ ئوۋ تەنگوچەلەمەيەي كە تىادا ژياۋن.

ھەست بەگوناهكردى مندالان

لىرەدا پىويستە ئوۋ پىشان بەدەين كە ئەگەر مندالئىك دزى كر، ئوۋە باش دەزانى كە كر دودەكەي نەنگە و ناپەسندە و ئەنجامىشى يەجگار خراپە... بەلام ئوۋ ھەموۋدەم ئاۋىتەي ئوۋدەيە كە ئوۋ شتەي دەست بگەۋى كە نىەتى و لىي بەش پىراۋ بوۋە!... تەنانەت زۆرجارى وايش ھەيە كە ھەست بەگوناهكەي خۆي دەكات. ئوۋ ھەستەي خۆشى لە شىۋەي شىن و گرىاندا دەردەپرئى. ئەمەيش سەبارەت بەۋدەيە كە ھەستكردى مندال بەگوناهى خۆي تا بلئى گەۋرە و گرنگە... ھەرۋەھا پىويستە ئوۋەيش بزانىن كە سروشتى ئوۋ شتەي كە دزراۋە گرنگى خۆي ھەيە. چونكە دەرھىنانى ھەندى خواردەمەنى شىرىن لە چاۋەدۆلابىكى ژوۋورى ناخواردن رەنگە ھەر ئەۋەمان تى بگەيىنى كە مندالەكە لە شىرىنى خواردندا يەجگار چلىسە. بەلام پىويستە لەسەرمان، لەۋە زۆر بكوژىنەۋە كە ئايا دزىتتېيەكە جارىكى تر دوۋبارە كراۋەتەۋە يان نا. چونكە دوۋبارەكردەۋەي دزىتتېيەكە لە بابەتانى تر ئاگادارمان دەكات. چونكە ئوۋ مندالەي كە لە يەكەم دزىتتېدا بگىرىت، ئەگەر جارىكى تر دزى كر دودە بەچاۋىكى تر سەيرى ئوۋ كر دودەيەي خۆي دەكات. واتا جارىكى تىش گەراۋەتەۋە سەر دزىتتېيەكەي!...

زۆرجارى وايش ھەيە كە شتە دزراۋەكە دەبىتە نىشانە بۆ ھەستىكى دىاردىكر اوۋ پەنگ خواردوۋ لەناۋ دەروۋنى مندالەكەدا، كە تىا ھاتۆتە جۆش.

ئىمە ھىشتا ئەم مندالەمان لە بەرچاۋە كە كلىل و كلۆمەكەي دزى. ھەرۋەھا ئوۋ مندالەيشمان لەبىرە كە دزى بۆ ئوۋە كر، كۆمەلەيەك پوۋلى پۆستەي پى بگرئ... چونكە دزىتى ئوۋ ھەردوۋ مندالە ئوۋە پىشان دەدات كە: (پازىك ھەيە لاي خۆم دەيشارمەۋە و بەھۆي ئوۋ پازەيشەۋە دەمەۋى لە كەسانى تر جىاۋاز بىم...) ھەرۋەھا ئوۋ مندالەيشمان لەبىرە كە پارەي لە باۋكى خۆي دزى، ھەر بۆ ئەمەي تەنگىك بگرئ و خۆي پىۋە بنوئىنى لەناۋ ھاۋرىكانى خۆيدا... واتاي ئەم كر دودەيەيش ئوۋە پىشان دەدات كە: (من دەمەۋى ھىزىكم بىي. بەھىۋايشم كە سەر كە وتىتىكم دەست بگەۋى!...).

ھەرچى ئوۋ مندالەيش بوۋ كە پارچە خشلە ھەرزانەكەي لە خوشكە بچكۆلەكەي خۆي

دزی، ئەوەی که بەناوی دیارییهوه پیشکەشی کرا بوو، بەلای منداڵە دزەکەوه واتای ئەوەیە که: (ئەمە تا بەشی من لەو خۆشەویستییهی که لە دڵمایە بەرامبەر خوشکە ساواکەم، که تازه لە دایکبووه!...).

کەواتە چارەمان چیه؟!

هەردەمێ کەوتینە سەر ئەوەی بێر لە چارەکردن بکەینەوه پێویستە کەینەوبەینەکان ئەوەندە گەورە نەکەین. وایش هەڵدەگرێ که لە شتێوەکی بێ دەنگ و سەنگ و شینەبیدا بێر لەو چارەکردنە بکەینەوه... چونکە ئەو ئاسان نییە کە بگەینە ناخی دەروونی منداڵەکەوه و راز و نهیتییەکانی ناو دەوی دەرخەین... چونکە ئەو خۆشی لەوانە نییە کە بتوانێ هۆبە راستەقینەکانی کردارەکانی خۆی دەرخات... کەواتە ئیمەیش پێویست و دەکات کە بەجۆریکی تایبەتی ئەو هۆیانە لێ نەکوێنەوه. جا ئەگەر خۆمان بۆمان کرا لەو هۆیانە بکوێنەوه و بیانزانین، یاخود لە بەراوردکردندا دەریان بخەین بام بەتەنگەوه بین کە لەو بابەتانەوه لەگەڵ منداڵەکە نەدوین چونکە ئەگەر چەندوچوونمان لەگەڵ منداڵەکەدا کرد لە ئەندازەبەدەر دلی دەشکینین و دەروونی ئازار دەدەین... ئەمەیش مەترسییهکی گەورە تیا هەیە... هەر رەنگە لەبەر ئەو دڵناسکییه زۆرەیش بێ، کە دەست خستنه کاری پەرۆردەکەرەکان لەم رووهوه کەلکیکی نەبێ. تەنانەت زۆرجاری وایش هەیە کە بەپێچەوانەوه ئەنجام دەدات!... ئەمەیش سەبارەت بەوێه کە هەر منداڵێ دزی بکات، منداڵێکی خاوەن ئارەزوو و ئاواتبازە. ئەو بەپەرۆشەوهیە کە ئەو شتە دلی دەیگریت و ئاواتی بۆ دەخوازێ دەستی بکەوێ. جا ئەگەر ئەوانە سەرپەرشتیی پەرۆردەکردنەکی دەکەن دەست بخەنە ناو کەینەوبەینە دزیکردنەکەیهوه، بەتایبەتی بەجۆریکی وا کە تووڕە و تروۆبی و قسە ی رەق و کردەوی ناشیرینی تیا بەکار بهین، بێ گومان ئەم رەوشتهیان پال بە منداڵەکەوه دەنێ بۆ درۆکردن، ئەویش نەک هەر جارێک، بەلکو وای لێ دەکات کە بەدرۆزنییهوه رابێ، کە لە گەلیک جاریشدا پێویست بەدرۆکردن ناکات. تەنانەت منداڵەکە وایشی لێ دێ کە هۆ و بیانوو دروست بکات و بیاندرۆزیتەوه بۆ خۆی، بەجۆریکی وا کە هیچ مێشکیکی بەبیردا نەیهت و هیچ هۆشیکیش نەبێ... بۆ وێنە: راستییەکی ناشکرا و دیار، بەرپەج بداتەوه و بلتی نییە. هەرۆک بەرۆژی رووناک بلتی رۆژ دیار نییە!... هی وایش هەیە، هەر لەبەر نوواندنی بەخشندەیی و دڵکراوەیی خۆی دەست بەدزیکردن دەکات. هەرۆک ئەو کچه بچکۆلەیهی کە چیرۆکەیمان گێرایهوه و

گومان پارە ی دزی، هەر بۆ ئەمە ی پینووسیک بکری بۆ دایکی و بەدیاری پیشکەشی بکات... چونکە ئەو دیارییهی کە پیشکەشی دایکەکی کردووه، بریتییە لە شتێوەیهکی گوناھی خۆی. ئەمەیش بریتییە لە بێرکردنەوهیە کە دەیهوێ کاریکی جوان بکات لە رووکەشدا، کە بەلای خۆبەوه بەباشی دەزانی... کەواتە هەر تووڕە و تروۆبییهک یاخود کردەوهیەکی ناشیرین و ناپەسند، لە لایەن باوکەکانەوه روو بدات بەرامبەر منداڵە دزەکانیان، لەوانەیه کە کارەکه خراپتر لێ بکات و منداڵەکانیش بورووزینێ یاخود بیانخاتە سەر کە تنکردنی گەورە گەورە، کە لەوانە بن نەچن بەدڵماندا کە ئەو منداڵانە لە دەستیان هاتبێ بیانکەن، یاخود بەج جۆریک کردبیتیان!...

بەلام ئەو کردەوانە ی کە لە کاتی قەومانی ئەم جۆرە کارەساتانەدا، زۆرجار لە باوکەکانەوه روو دەدەن، بەکورتی بریتین لەمە:

یهکەم: باوکەکان کە بەو کەتانه دەزانن زارەترە ک دەبن... کەینەوبەینە کە یە جگار گەورە پێشان دەدەن... وا دەزانن کە ئەو کارەساتە ی رووی داوه، سەرگەردانییهکی گەورەیه و لێ قەومانیکی ناسۆرە... وایش دیتە پێش چاویان کە لە داوارۆژدا کەتنی نەنگتر و دەدات... جا ئەم قاوو قیژ و دەنگە دەنگە و ئەم شت گەورە کردنە، تەنانەت ئەم رەشینییه، هیچیان لێ پەیدا نابێ ئەو نەبێ کە زبانیکی زۆر گەورە و پرمەترسی بێخشن بە منداڵەکە.

دووهم: باوکەکان سزای منداڵەکانیان زۆر دەدەن. لە راستیدا دەستووری سزادان، لە خۆیدا، خراپ نییە. چونکە کورەکه خۆشی ئەو بیره ی لا پەسندە کە سزا بدرێ، بەمەرجی سزاکە بەپیتی ئەو گوناھه بێ کە کردوویهتی. منداڵەکە لەو بەتەواوتی تێدەگات. ئەوەندە هەیە دەبێ ئیمە زۆر وریای خۆمان بین کە باش کیشانە ی تاوانەکی بکەین، کە لە هەموو روویهکیشەوه کەتنە کە و سزاکە ی، بەوردی هەلبەسەنگینین. نەوهک منداڵەکە هەست و بکات کە ئیمە بەخۆرای سزای دەدەین، تەنانەت زۆر و ستەمیشی لێ دەکەین... ئەگینا ئەگەر وا نەکەین، دووبارە ئەو هەست و ئارەزووانە لە دلیا دەبزوینیهوه کە لەوهپێش هانیان داوو بۆ دزیکردن. بۆ وێنە: ئەگەر منداڵێک سەد فرەنگ بدرێ. ئیمە نابێ ئەو زۆردارییهی لێ بکەین کە سەد فرەنگە کە لە نرخێ ئەو دیارییه کەم بکەینەوه کە دەمانهوێ بۆی بکڕین. چونکە ئەم جۆرە سزادانە دلرەقی تیا یە بەرامبەر منداڵەکە. کە زۆر بەپەرۆشەوه چاوهروانی پیشکەشکردنی ئەو دیارییهانە دەکات. جا هەر سزادانی کە رووی منداڵەکە بشکینێ، شتی خراپی لێوه روو دەدات، ئەنجامی پرمەترسی لێ پەیدا دەبێ.

جا ئەگەر زۆر لە منداڵەكە بکەیت لە بەردەم ئەندامانی خێزانەكەدا پێی لە گوناھی خۆی بنی، یاخود ناچاری بکەیت کە بە دەستی خۆی بنووسیت: (من دزم) و ئەو پەرەیی پێی لێنانە بداتە دەست مامۆستاکی لە خۆتەنگادا، کە پەرەتی لە سەر شۆری... بێ گومان ئەگەر تۆ ئەمانە بکەیت، لە راستیدا هەرچی دەستووریکی راستەقینە منداڵ پەرورە کردن هەبێ دەشکێنیت... خۆ ئەگەر لەسەر ئەو بەشە هەر شەهێ لێ بکەیت کە دەبخەیتە یەکێک لە ماله خۆتەنگاکان، بێ گومان ئەو هەر شەهێ کاری منداڵەكە خراپتر لێ دەکات، کەینەو بەینەکی زۆرتر دەشپۆینێ... من تکتان لێ دەکەم کە جارێکی تریش ئەو وێنە زندووانە بخۆیننەو کە لەمەو پێش پێشکەشم کردن. هەر بۆ ئەمەیی لەو تێبگەن کە پێویستی ئەو منداڵە بچووکانەیی دزی دەکەن چەند زۆر بەخۆشەوێستی خێزان و دڵسۆزییەکی... ئەم جۆرە کردووە ناپەسندانەیش کە لەمەو پێش لێیان دوام، لەوانەن کە ئارەزووی منداڵەكە بۆ دەستکەوتنی ئەو شتەیی کە بەئاو تێبەوێ دەستی بکەوێ، بەهێزتر بکەن، کە دلتەنگی و پەشەوێبەکی زۆرتر لێ بکەن. هەر وەها دەماریشی ببزۆین بۆ بەرەنگاریکردن. لە بەرەنگاریکردنیش مەبەس ئەو بەهێز کە جارێکی تر (دزی) بکاتەو...

(سێبەم)... روو خۆشی و زەرەخەنەکردن. بە کورتی مەبەس لەمەیش ئەو بەهێز کە باوکەکان چا و لە هەلەکانی کورەکانیان بپۆشن. نابێ هەر بەمەندەیش واز بهێتەن. چونکە هەندێ جار ئەو بەهێز بەکەلک دیت کە باوکەکان بە شتەوێ دزیکردنەکی منداڵەکانیان دا هەلبەدن. وەک بەدزەكە بلێن... (هونەری نوواندوو لە دزیبەتیبە کەیدا) ئەوسا کەیش منداڵەكە و دەزانی دەتوانی هەموو شتێک بکات... ئیتر جەلەو بۆ خۆی شل دەکات، تا ئەندازەبەکی وەها کە ئارەزووی ئەو بەکات باوک و دایکەکی خۆی توورە بکات، تا بزانی دەتوانی تا چ ئەندازەبەک توورەیان بکات. ئەو بۆ ئەو، ئەو ناکات کە ئالۆشی پێگەیشتوووە بۆ دزیکردن. ئەو هەر ئەو ئەندەیی ئەوئ کە بیانبزۆینێ. تا روویان وەر بگێریتە خۆی... هۆی ئەمەیش ئەو بەهێز کە هەست بەخۆی دەکات... باوک و دایکی هێچ روویەکی نادەن، هێچ بەتەنگیبەو نایەن... یاخود لەبەر ئەو دەیانبزوینێ تا بزانی رادەیی خۆشەوێستی بەهێز کەیان دەگاتە چەند. ئەو خۆشەوێستی بەهێز کە لەمەو پێش لێی نەدیون... ئەمەیش ئەو ناگەبەنێ کە کورەكە بەتەواوەتی بەرەللا بکەین چی دەکات بیکات. چونکە لە رووی گزنگیبەو ئەمە لەگەل زۆرداری و نازاردانەمان بۆ کورەكەمان، وەک یەک دەوێستیتەو... دوور نییە واریک بکەوێ کورەكە باوک و دایکەکی خۆی ببینێ دزی دەکەن ئەوسا کەیش ئەو هێچ بەرەلستێک لەپێش دەمی خۆیدا نابینێ، کە چاویان لێ بکات و، لەسەر رێگای

ئەوانیش بڕوات بەرێو... کاتیک دەزانی، باوک و دایکەکی هەست بەدزیتیبەکی ئەو دەکەن. کەچی خۆیان ئەو نازانن کە کورەكەیشیان هەستی بەدزیتیبەکی ئەوان کردووە. ئیتر دەمو دەست خۆیان لێ دەگۆرن. بەپێچەوانەیی پێشوووە رەفتاری لەگەلدا دەکەن... ئەگەر لەو پێش لەگەلدا یەجگار نەرم بووین وایان لێ دێ کە یەجگار توندوتیژی لەگەلدا بنوین... ئیمە کە بەهەموو توانایەکانەو تێدەکوێشین بۆ ئەو دلی تۆ خۆش بکەین و هەرچی ئارەزوویەکیشت هەبێ بۆتی تەخت بکەین، کەچی تۆ ئەو ئەندە بێ ئابروویت، دەچیت ئەم کەتنە نەنگانە لەگەل ئیمەدا دەکەیت... بەلام باوک و دایکی کورە گوناھی کورەكەتان چیبە، کە هەر ئەو لاسایی دەکاتەو کە ئێو خۆتان دەبکەن...؟

پێویستی باوک و دایکەكەیش، هەر ئەو رێگایە بگرن لە ژبانی خۆیاندا کە دەیانەوێ یاخود ئاواتی بۆ دەخوازن کە کورەكەیان لەسەری بڕوات... هێچ شتێکیش لەو ئاسانتر نییە، لەویش نزیکتر نییە کە سروشتی هەموو شتێکەو، کە کردووەیان لەگەل کورەكەیاندا تێکەل بێ لە کاردروستی و خۆشەوێستی.

نامۆزگاری کاریگەر

(یەكەم): پێویستی لەسەرمان منداڵەكە بێ کار نەهێلینەو. بەلام دەبێ هەندێ سەر بەستیبەشی بەدەین. جا ئەگەر منداڵەكە دەست بکات بەکوێردنەوێ هەندێ پوولی پۆستە، یان خەریکی تەختە داھێنان بێ، یاخود بیەوێ بچیتە ناو ئەو ھاوڕێیانەییەو کە خۆشی دەوین و بەھاو دەمیانبەو کامەران دەبێ، یان بیەوێ ھاو بەشی تێپێکی دیدەوانی بکات، یاخود بەتایبەتی ھۆگری وەرزشکاری بوو بێ. بەجۆرێکی تێکرای، ئەگەر منداڵەكەمان بەرەللا کرد خۆی خەریک بکات بەگەلێک کار و پیشە و یاریبەو. لە هەموو رووی بەکێشەو چستوچالاکی بنوین. ئەگەر ھاتو ئیمەیش یاریدەمان دا لەم جۆرە کارگوزاری و چستوچالاکییانەیدا، ئەگەر پشتمان بەهێز کرد لەم جۆرە شتانەدا و، تێریشمان کردە سەریان و ئاراستەیشمان کرد بۆ سەرکەوتن لەوانەدا، ئەگەر ھاتو ئیمە ئەمانەمان کرد، بێ گومان کورە بچکۆلەمان هەرگیز بێر لە (دزیکردن) ناکاتەو... خۆ ئەگەر ھاتو دزیشی کرد، بێ گومان دزیبەتیبەکی ئەو ئەندە گزنگ نابێ، کە نرخێکی بێ بدری، شتێکی پڕوویوچی وایش دەبێ کە بایەخی بێ نەدری...

(دووەم): نابێ ئەویشمان لەبیر بچێ کە ئەگەر منداڵێک دەستی کرد بەدزیکردن، سەبارەت بەو بەهێز کە لە ناوچە کەیدا شتێکی وایە هەمانە دەدات و پالی پێو دەنێ بۆ

دزیکردن... کهواته بام ناگامان له خۆمان بئ، له هه موو کار و کرده ویهک و پێچوپه نایهک بکوڵینهوه تا له راستییان تیبگهین.

(سییه م): پێویسته خۆمان بپارێزین له هه له گۆبی و تووره و تۆپی و کاری نارهوا له گه له منداله کهدا، تا وا ههست نهکات به خۆی که ئیبه لیبی دل کرمیبین وه مه ترسی لبی ده کهین و به کرده وکانیشی پشت نابهستین. بۆ وینه: هه رۆلا بیک له مالبی دایه کلبل و کلۆمی بکهین. هه روهها نابب له نه ندازه به ده ر پشت پب به ستنیشی پیشان بدهین... وهک ئه وهی کۆمه له پاره ی گه و ره له و ناوه دا دابنننن که بتوانی ده ستیان بۆ ببات... چونکه ئه مه هانه ی ده دات بۆ دزیکردن... جا ئه گه ر دزیتییه که ی کرد، پبویسته ئه وه ی لبی نه شارینه وه که پیمان زانیوه دزی کردوه. به لام نهک به و ناوه وه که (دزی) ی کردوه به و ناوه وه که (هه له) ی کردوه. پاش ئه وه ناشیبی رقی لبی هه لبگرین، ناشیبی ئه وه ی بدهینه وه به چاودا. ته نانه ت پبویسته له سه ریشمان که وای لبی بکهین هه ست بکات به خۆی که هیشتا پشتی پب ده به ستین و باوه ریشی پب ده کهین. پبویسته هه مووده میکیش ناگامان له خۆمان بب که ئه وه نه خهینه میتشکییه وه که به کوپبکی ناراستی داده نین... هه روهها پبویسته له سه رمان که نه هیلن کوپه که له رهنج و کوپره وه ری و گیروگرفتی ژبانی ئیبه ی ته مه ن گه و ره ناگادار بچ. چونکه دوور نبیه ئه و ناگادارییه بۆ ته مه نی ئه و ده ست نه دات و زبانی پب بگه یه نچ. بام هه مووده م به روویه وه پب بکه نین... ته نانه ت له کاتی ماندوویتی و وه رس بوونیشماندا... چونکه منداله بچوکه که ئه وه ی له سه ر نبیه که له کاتی ته نگانه دا ده ست بداته ده ستی دایک و باوکی.

(چواره م): پبویسته به رامبه ر راستی ئه و باره بوه ستی. ئه ویش به و جوژه که راست و ره وان و دل سوژانه گفتوگو له گه له کوپه که دا بکریت... جا تۆ هه ر چه ندیک راست و ره وان ببت له گه له ئه ودا، ئه و ئه وه نده لبیت تیده گات، ئه وه نده هه ست به سه ره وتی دل ده کات، ئه وه نده یش ده سه سینته وه و لبیت دلنیا ده ببیت... پبویسته له سه رت هه له کردنه که ی خۆی پیشان بدهیت... به لام نه که ی هه له سه نگاندنی خۆتی بۆ ده ربه خه یه ت له بابته کرده وه ی دزیه تیه که یه وه... رینگایشی پیشان بده که له دواروژدا له سه ری بروات... تۆ ده توانیت، له کاتی هه له کردنیا، هه ندی توندوتیژی له گه له دا بنوینی.

به لام خۆشه ویستییه که تی لبی مه بره. ته نانه ت ئه گه ر توندوتیژیشت له گه له دا نوواند، ئه و خۆشه ویستییه ت له کانگای دلتا به یلته ره وه. ده بی هه ر کرده ویه کیشته له گه له دا نوواند،

راسته و راست ببکهیت. ده بی به جوړبکی وایشی بکه ی که به لای کوره که وه ره وا ببیت... واته بیانووکی په سندی هه ببیت به لای ئه وه وه... پاش ئه وه پبویسته ئیتر له و بابته وه قسه نه کری...

نه که ی جاریکی تر له و بابته وه قسه ی له گه له دا بکه یته وه... هه روهها خۆبشت له چاره کردنی نبوه چلی بپارێزه. پبویسته چاره یه کی وای بۆ بدوژبته وه که مام ناوه ندی ببیت... تۆبش له منداله کانت ژیرتر و کار په سندتر به... له هه ندی باریشدا، که باوکه کان هه ست به وه ده که ن منداله کانیا ن زۆر تووره و دل ناسکن، له هه موو شتییک زوو هه له دن، له هیچه دلته نگ ده بن، وا چاکتره که راویژ به پزیشکه پسپوره کان بکه ی... هه رچی په روه ده کردنی منداله، بریتییبه له کار و فرمانیکی رۆژانه ی هه مووده می. بام هه مووده مییک ئه و قسه ی ژیرانه مان ببته وه یاد که په روه ده کاری سویره یی به ناوبانگ (کالاباید) له ده می ها تۆته ده ری که گو تویه تی: (له هیچ ده میکا، هیچ که س، هه رگیز ئه وه ی نه گو توه، په روه ده کردنی مندال کاریکی سووک و ناسانه...).

خویندنگای دایک و باوک

گیروگرفتی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی

نوسینی: فه‌رناند ئیزانبیر

پزیشک و خاوه‌ن لیکۆلینه‌وه‌ی فه‌ره‌نسی

پیشه‌کی

په‌روه‌ده‌کرنی مندال له ده‌ست هه‌موو دایک و باوکیک نایه‌ت چونکه شاره‌زاییه‌کی زۆری ده‌وی له (زانست) و (هونه‌ری په‌روه‌ده‌کردن) و (زرنگ‌کاری) دا هه‌روه‌ها پوشت و خوییه‌کی دادپه‌روه‌رانه و، تیکۆشانیتکی بی وچانی دلسۆزانه‌ی ده‌وی، که پر بی له پاکیی و بلندی و ئارامی و دۆستایه‌تی و دلته‌ری له‌به‌ر ئه‌وه زۆر له زانکۆکانی ئه‌وروپا و ئه‌مریکا (خویندنگا) یان کردۆته‌وه بو دایک و باوک‌کان، تا تیتیدا فیتری زانست و هونه‌ری په‌روه‌ده‌کردن بن و، له شپۆیه‌کی پاک و راست و دروستدا بتوان منداله‌کانیان په‌روه‌ده بکه‌ن. یه‌کیک له‌و زانکۆبانه (زانکۆی سۆربۆن) ه که له شاری (پاریس) دایه له خاکی (فه‌ره‌نسه‌دا)، که خویندنگایه‌کی له‌م جوړه‌ی کردۆته‌وه بو باوک و دایکه‌کان. نووسراوی (گیروگرفتی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی) یش که ئیستا که پیشکه‌شی خوینده‌واره به‌ریزه‌کانی کوردی ده‌کم، پوخته‌یه‌که له‌و وتاره‌ی که پزیشک و خاوه‌ن لیکۆلینه‌وه‌ی فه‌ره‌نسی (فه‌رناند ئیزانبیر)، به‌زمانی فه‌ره‌نسی له‌و (خویندنگای دایک و باوک) ه‌دا خویندویتتیبه‌وه که له (زانکۆی سۆربۆن) دا دامه‌زرابوو.

ئه‌و وتاره کورت کراوه‌یه له گوڤاری (کتابی) دا، له ژماره (٤٦) و (٤٧) ی سالی ١٩٥٦ دا په‌رچه کرابوو به‌عه‌ره‌بی له‌لایه‌ن (کلیم یوسف) ه‌وه ئه‌م گوڤاره‌یش له قاهیره ده‌رده‌چوو، له خاکی میسرادا، خاوه‌نه‌که‌ی (حلمی مراد) بوو منیش له‌و گوڤاره‌وه وتاره‌که‌م کرد به‌کوردی له ٥-٢-١٩٦٦ دا. وتاره‌که له شپۆیه‌کی قوول و فراواندا، گیروگرفتی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی پیشان ده‌دات، له‌گه‌ل هۆیه‌کانی ئه‌و گیروگرفتا‌نه‌و، شپۆیه‌ی چاره‌سه‌رکردنیان، بو ئه‌مه‌ی ژبانیتکی ژن و میردی سهرکه‌وتووانه و پر خوشی و کامه‌رانی و به‌که‌لک بو هه‌موو ژن و میردی پیک بیته‌ت، له‌ناو ئه‌و خیزانه سهرکه‌وتوو و کامه‌ران و خوش گوزه‌رانانه‌یشدا، منداله‌کان به‌باشی گه‌وره‌ببن و گه‌شه بکه‌ن و په‌روه‌ده‌ببن، تا کۆمه‌لایه‌تیبه‌کی پیشکه‌وتوو پیک بیته‌ت.

وتاره‌که به‌شپۆیه‌کی وه‌ها نووسراوه که هه‌موو که‌س تیتی ده‌گات و که‌لکی لی وهرده‌گریته جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گیروگرفته‌کانی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی ئیمه‌ی کورده‌واریبش، تیکرا هه‌ر چه‌شنی ئه‌و گیروگرفته‌تانه‌یه که وتاریتیر (فه‌رناند ئیزانبیر) پیشانی داو، لام وابه‌ دایک و باوک‌کانی ناو کۆمه‌لایه‌تی کورده‌واری ئیمه‌یش له‌م نووسراوه که‌لکیکی زۆر وهرده‌گرن چونکه هه‌رچه‌نده، کۆمه‌لایه‌تی ئیمه و کۆمه‌لایه‌تی فه‌ره‌نسه زۆر له یه‌کتر جیاوازن له کۆری پیشکه‌وتوویدا، به‌لام چونکه هه‌ردوو کۆمه‌لایه‌تیبه‌که له سروشت و ره‌وشتی مرۆقا‌یه‌تیدا بنجینه‌یان یه‌که، گیروگرفته‌کانی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی هه‌ردوو لایه‌شیان تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره له یه‌کتر ده‌چن.

کۆمه‌لایه‌تی کورده‌واری ئیمه‌رۆ، له گه‌شه‌کردن و گۆراندایه، هه‌روه‌ها به‌و پیشه‌یش گیروگرفته‌کانی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی کورده‌واریبه‌که‌مان له گه‌شه‌کردن و گۆراندان له‌به‌ر ئه‌وه له‌سه‌ر باوک و دایکه به‌ریزه‌کامان پیوسته هه‌ر له ئیستاهه‌ خو‌یان ئاماده بکه‌ن بو چاره‌سه‌رکردنی ئه‌و گیروگرفته‌تانه‌ی دینه‌پیش ده‌می له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی، تا بتوان منداله‌ خو‌شه‌ویسته‌کانیان له‌سه‌ر بنجینه‌یه‌کی (زانست) و (هونه‌ری په‌روه‌ده‌کردن) و (زرنگ‌کاری) پین بگه‌ین، تا کۆمه‌لایه‌تیبه‌کی پیشکه‌وتوو (کورده‌واری) له دوا‌رۆژتیک نزیکدا بو ئیمه پیک بیته چونکه مندال چاو له دایک و باوکی خۆی ده‌کات.

ئه‌گه‌ر باوک و دایکه‌که‌ی ریک بوون و خو‌شه‌ویستی و ریزیان به‌رامبه‌ر یه‌کتری پیشانی دا، ئه‌و منداله‌یش له شپۆیه‌کی ریکو‌پیک و راست و دروستدا گه‌وره‌ده‌بی و په‌روه‌ده‌ده‌بی و پین ده‌گات. ئه‌گه‌ر باوک و دایکه‌که‌ی هه‌مووده‌م خه‌ریکی ده‌مه‌قالتی و شه‌پوشۆر و ئاژاو‌ه‌یش بوون و رقه‌به‌ری، ئه‌وا ئه‌و منداله‌یش که گه‌وره‌بوو وه‌ک ئه‌وان ده‌رده‌چیت، واتا خراب و بی فه‌ری لیدیت، که زیان به‌کۆمه‌لایه‌تیبه‌که‌مان ده‌گه‌نیت.

ئیتتر ئه‌مه‌نده و، نووسراوه‌که: (گیروگرفتی له یهک تیگه‌یشتنی ژن و میردی)، پیشکه‌شی (خوینده‌وارانی به‌ریزی کورد) ده‌کم، هیوادارم به‌خودا زۆر که‌لک و خوشی لی وهریگرن.

شاکر فتاح

«خاوه‌نی پرۆژه‌ی خوینده‌واری کورد»

سلیمانی: ٨-٤-١٩٨٥

له پيش ژن هيناندا خو پاراستن چاگتره له خوچاره كړدن

ئيمه نه گهر بمانه وئ به باشي منداله كانان په روه رده بكهين، پيويسته له سهرمان له گه لئاندا بژين نابج زوريش لئيان دور بكه وينه وه.

نهمه پيش كيشمان ده كاته سه رته وه، كه ئيمه دايك و باوك، ده بي نه و نه ده مند و له سه رخوين، ماوه نه دهين به گيرو گرفته تايه تيبه كاني خو مان تيكمان بدن، نه وه كه نه وه كار له ره وشت و خووي منداله كانان بكات و ماوه پيش بو خو مان نه هيلتته وه كه په رشتي په روه رده كرنديان بكهين چونكه نه گهر وا نه كهين، خو مان تووشی گه لپك گهر و گيچهل ده كهين، كه هه موو شيبان له وه وه په يدا دهين، كه گيرو گرفته تايه تيبه كاني خو مان كار له شيوه په روه رده كرندي منداله كانان ده كهن بو وينه: نهمه دايك كيكه هه ست وا به خوئی ده كات كه رووه رگيراني مي رده كه ی ژيانی لی تال كرووه كه ته ماشاده كه يت نه وه له كوره كه ی خوئی ده خوازيت كه له نه دازه به در خوشی بویت و، خوئی لی نزيك بخاته وه بو نه مه ی توله ی نه و خوشه ويستيبه ی بو بكاته وه كه مي رده كه ی ليی بی به ش كرووه!...

نهميش: باوك كيكه هه رچند ده كات ده سلات په يدا ناكات به سه ر ژنه كه ی خویدا هه موو دم هه ر خه ريكي نه وه يه كه كوره كه ی خوئی به فه رمانی سه خت و گران سه ر كویر بكات هه موو شی مه به سی نه وه يه كه له به ردم ژنه كه ی خویدا، خوئی وابنوینتی كه پيا ویتكي به چنگ و به زه بروزه نگه له ناو مالی خویدا!...

نهمه پيش: باوك كيكی تره هه رچند منداله كاني ده بينی له ناو مالدا به به رده مي دا دين و ده چن دلی تنه گ ده بی چ بگرين، چ پي بكه نن، نه و پي سه خت ده بی هه موو شی له به ر نه وه يه كه وا هه ست ده كات نه وانه به ربه ره كانيی له گه ل ده كهن چونكه به هوئی بوونی نه وانه وه ژنه كه ی هه ر به وانه وه خه ريك ده بی، گوئی ناداته مي رده كه ی نه ویش بو يه كا نه و ژنه ی هیناوه كه نه م خه مخواردن و چاو دتير كرنه ی هه ر بو خوئی بی، نه ك بو منداله كانی!...

له مانه وه تیده گهين كه پيوست و ايه خه می ليكولئينه وه ی نه وه بخوين كه چون ژن و مي رده كه ريك ده كهن و، چون له ناكوكی دور ده كه ونه وه، و اتا ژن و مي رديكي و ابن كه دلی هه ر دوو كيان يه ك بكه وئ و، هو ش و بي ر كرنه وه شيبان له گه ل يه كتر دا بسازئ، له يه كتر جيانه بنه وه. ده بی نه م ليكولئينه وه يه پيش له پيش مندالبوندا بكرئ، و اتا له «پيش ژن هينان» دا... نه گينا نه گهر وا نه كهين تووشی ده مه قالی و چه قه چه قی وا دين، كه زور

جاری وا هه يه روو ده دن له ناو ژن و مي رده كاندا... كه نه ویش هه ر گيزاو هه ر گيز بو نه و خيزانه ده ست نادات، كه بيه وئ له سه ر شيوه يه كي پاک و پوخته و راست و دروست منداله كانی خوئی په روه رده بكات...

نه م لي دووانه پيش كيشمان ده كاته سه ر پيشان دانی نه م چوار با به ته ی خواره وه:
(يه كه م): سه رده می ده زگيرانی.

(دووه م): نه وه ی كه پيويسته كور بيزانی له پيش ژن هينانيدا.

(سييه م): نه وه ی كه پيويسته كچ بيزانی له پيش شوو كرنيدا.

(چواره م): ره وشتی باوكه كان له پيش ژن هيناندا بو كوره كانيان.

سه رده می ده سگيرانی

تيكرا نه وه ی له سه رده می ده زگيرانيدا روو ده دات نه وه يه كه كور و كچه كه زور به تنه گ نه وه وه نين كه باش يه كتری بناسن، هوئی نه مه پيش نه وه يه كه هه ر كامپكيان بگريت له و سه رده مه دا نه و ی تريانی وا ديتسه پيش چاو كه نه و وينه يه يه كه هه موو دم له وه پيش هينايه ته پيش چاوی خوئی و، بوئی به نا و اته وه بووه پيی بگات، كه خه و ی پيوه بينيوه. هيچ كامپكيان وينه كه يان له شيوه يه كي راست و دروست و، دور له بيی پروپوچه وه نايه ته پيش چاو نه وه پيش يه كه م ته نگوچه له مه يانه كه تيی ده كه ون و، تووشی كاره ساتی كتوپر و له ناکاو دين، تووشی ره نجه رويی وا دين كه هه ر به بي ريشياندا نه هاتوه.

جا نه م وينه يه كه ته نيا له ناو ميشكدا دروست كراوه، وا له هه ر دوولا ده كات كه هه ر گرؤزی و هه له يه ك، له و سه رده مه دا، له كروه و ره وشتی هاوړپكه ی خویدا بينيت، وای ليك ده داته وه كه با به تيكي سه ير و ناوازه يه له نيوان ره وشت و كرده واندان. نه و وای تی ناگات كه هه له يه كه و له سه روشتی هاوړپكه يدا بنجی داکوتا وه ياخود گرؤزيه كه و له ده روونيدا جيتگيربووه، له مه يشه وه نه وه په يدا ده بی، كه هه رچی توندی و تووره ييه ك و تالوش و خرؤشپك له هه ر دوو كيان، روو ده دات، وا ليك ده دريتسه وه كه له به ر نه وه روو ده دات كه هه ر دوو كيان له و سه رده مه دا له بار تيكي ناتاسايی دان، كه گري دلّه بو (بي گه يشتن) نه و هه له و گرؤزيه يان پي ده كات. نه وانه به لا يانه وه و ايه كه ماره كرن براهه وه، هه ر كاره ساتي ك له سه رده می ده زگيرانيدا روويداوه له خو يه وه نامينی، ميشك و هو ش ده گه رپنه وه سه رخويان، كاروباريش ده چنه وه سه ر دوخی جارن!...

دوور نییه ئه‌مه به‌راست دهریچن به‌لام ئه‌وه ژیری پی نالین که پایه‌کانی خیزان له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی گۆتره‌یی دابه‌زرینین چونکه راهینانی ژن و میرد به‌یه‌که‌وه که به‌شپوه‌یه‌کی جوان و شیرین پیکه‌وه ژبان به‌سه‌ربه‌ن، کاریکی ورده تا پیک دیت پیوسته له‌سه‌ر هه‌ردووکیان ماوه‌یه‌کی پر ته‌نگوچه‌له‌مه رابووین ئه‌مه‌یش نارامیکی دووردریژی پی ده‌وی، خۆبه‌خت کردنیکی ژۆریشی پی ده‌وی، که پیوسته له‌سه‌ر هه‌ردوولایان له‌ مافی خۆیان داب‌تاشن بۆ ئه‌مه‌ی بتوانن به‌ته‌واوه‌تی بسازین له‌گه‌ل به‌کتردا، که کرده‌وه و ره‌وش‌شیشیان له‌گه‌ل به‌کتردا ریک به‌کوه‌ی ئه‌مه‌یش به‌چهند سالیک نه‌بی سهرناگری!...

ژن و میردیش جورجۆره، ره‌نگا‌وره‌نگه، جوئی جوئیبه له‌یه‌کتری. که‌واته ئه‌وه هه‌له‌یه که خه‌ریکی ئه‌وه بین ده‌ستووری دامه‌زراو و نه‌گۆراو بۆ ژن و میردی داب‌نیتین. یاخود به‌هۆی چهند باریکی ژن هینانی دیاردی کراوه‌وه، چهند ده‌ستووریک داب‌نیتین و بیان نوینین به‌سه‌ر هه‌موو باره‌کانی ژن هیناندا، ره‌نگه ئه‌وه‌ی بۆ میردیک به‌کارده‌هینری، بۆ میردیکی تر به‌کارنه‌هینری.

چونکه ته‌مه‌نی میرده‌کان یاخود ژنه‌کان، ئه‌و شوینانه‌ی تیتیاندا گه‌وره‌بوون، بیروبا‌وه‌ره زرنگ کاربیه‌کان و ئایینییه‌کانیان... ئه‌مانه هه‌موویان له‌وانه‌ن که کار به‌که‌نه سه‌ر ژبانی ژن و میردی به‌لام ئه‌وه بۆ ئیمه زۆر گرانه که ده‌ستووری وایان له‌سه‌ر دابه‌زرینین که هه‌رگیز نه‌گۆرین، که ده‌ست بده‌ن بۆ هه‌موو که‌سیک به‌کاربه‌تیرین چونکه جاری واهه‌یه ریکه‌وتنی ژن و میرده‌که له‌وه‌وه‌یه که دل و هۆشیان ریک ده‌که‌ون جاری وایش هه‌یه ریکه‌وتنی ژن و میردیک له‌وه‌وه‌ی په‌یدا‌بووه که دل‌یان له‌یه‌ک ناکات و هۆشیشیان پیچه‌وانه‌ی به‌کتریه‌!...

له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا نابج ئه‌وه‌مان له‌بیرچییت که نابج هه‌ر به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه‌بین په‌وشتی ژن یاخود میرده‌که لیک بده‌ینه‌وه هه‌روه‌ها ده‌بی به‌ته‌نگ ئه‌وه‌یشه‌وه بین که خویشیان له‌گه‌ل به‌کتردا ریک به‌کوه‌ی، که دل ته‌ریشیشیان له‌گه‌ت به‌کتردا ریک به‌کوه‌ی که له‌و ناوچه‌یه هه‌ریان گرتوه که تیتیدا گه‌وره‌بوون وه‌ک خیزان و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانیان هه‌روه‌ها لیکۆلینه‌وه له‌که‌سایه‌تی ئه‌وانه‌یشدا به‌که‌ین که بوون به‌هاو‌ده‌م و هاو‌پیان...

به‌کورتی ده‌بی له‌م باب‌ه‌تانه‌وه له‌ هه‌ردووکیان بدوین، ره‌وش، خو، دلته‌ری، هاو‌ده‌م، تا ته‌واو تیتیان ده‌گه‌ین...

ئنجا ئه‌گه‌ر تو خۆت دووربخه‌یته‌وه له‌و وینه ره‌نگا‌وره‌نگه ئه‌ندیشه‌ییانه‌ی له‌سه‌رده‌می

ده‌زگیرانیدا زال ده‌بن به‌سه‌ر دل و هۆش‌تدا، ئه‌وانه‌ی که به‌رچاوت ده‌گرن و ناهیلن له‌ ناوه‌رۆک و راستیی ئه‌و که‌سه‌ تی بگه‌یت که له‌ دوا‌رۆژدا ده‌بی به‌هاوسه‌رت... کی چوزانی، له‌دوای ماره‌کردن، که له‌ راستیی هاوسه‌ره‌که‌ی خۆت تی گه‌یشتیت، دلته‌ لینی سارد نابیته‌وه و بیژی لێ ناکه‌یته‌وه!...

ژن هینان له‌ تاو ته‌نیایی

واتای ئه‌و پرسته‌یه چییه؟! واتای ئه‌و پرسته‌یه ئه‌وه‌یه، که کوره‌که له‌ تاو هه‌رزه‌کاری ژن ماره‌ده‌کات، تا له‌وه به‌ولاوه ئیتر ته‌نیایی و، گیروگرفتی ژین و رابواردن و، وه‌رس بوون نه‌چیژی!... یاخود له‌ده‌ست ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی ژبانی ناو خیزانه‌که‌ی خۆی رزگاری بی!...

جا ئه‌م جوژه ژن و میردیه‌ که‌م سه‌رده‌گرئ. تیکرا له‌ هه‌موو ده‌می‌کدا هه‌ر تیک ده‌چی!... چونکه زۆری پی ناچی راستیی ژن هینانه‌که‌ی بۆ خۆی ده‌رده‌که‌وی که بریتیه‌ له‌وه‌ی ئه‌ویک که ژنی بۆ ئه‌وه هینابوو له‌ ده‌ست زۆرداری خیزانه‌که‌ی خۆی رزگاری بی، که سه‌ربه‌ستی و سه‌ربه‌خۆی لێ بارکردبوو، دیسانه‌وه که‌وتۆته‌وه ده‌ست خیزانیکی تری وه‌ها که دووباره زۆری لێ ده‌کاته‌وه، سه‌رله‌نوێ له‌سه‌ربه‌خۆیه‌که‌ی خۆی که‌م بکاته‌وه!...

گه‌لیک ژن و میردی تریش هه‌ن که له‌ ژماره‌ نایه‌ن، هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و بنچینه‌یه پیک دیت، که خۆتندنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ گۆقاره‌کان، یاخود نامه‌کاری درێژ، یاخود کورت کار له‌ دل و ده‌روونی هه‌ردوولایان ده‌کات و ده‌بن به‌ژن و میردی به‌کتری!... ئه‌م جوژه ژن هینانانه‌یش ده‌بنه‌ هۆی ئه‌وه‌ی که خاوه‌نه‌کانیان تووشی ئافره‌تانی وایین، که له‌ناو میشکی خۆیاندا دروستیان کردوون. که ماره‌کردنه‌که برابیه‌وه، ورده ورده راستییان ده‌رده‌که‌وی له‌ دوا‌ییدا وای دینه‌پیش چاوی خاوه‌نه‌کانیان که ته‌واو له‌ راستیه‌وه دوورن! گه‌لیک جاری وایش هه‌یه که کوره‌که ژن ده‌هینن، یاخود که‌چه‌که شوو ده‌کات، ئه‌وه‌نده دل‌داری له‌ناو دل‌یاندا نیه که بیته په‌رژینیکی به‌هینر و ژبانی ژن و میردیه‌که‌یان بپاریژی. نه‌کوره‌که ژن بۆ ئه‌وه ده‌هینن که بیته میردیکی راسته‌قینه بۆ ژنه‌که‌ی.

نه‌ که‌چه‌که‌یش بۆ ئه‌وه شوو ده‌کات که بیته ژنیکی راسته‌قینه بۆ میرده‌که‌ی خۆی... که که‌چه‌که شوو ده‌کات، له‌ دلێ خۆیدا ئه‌وه ده‌شاریته‌وه که هه‌رچه‌نده شوی کردووه، به‌لام مه‌به‌سی ئه‌وه بوو میرده‌که‌ی له‌ جیتی باوکی خۆی دابنی، نه‌ک له‌ جیتی میردی خۆی.

جا ئه‌گه‌ر میرده‌که‌ی خۆی خۆش ویست، هه‌ر به‌و جوژه خۆشی ده‌وی که له‌ جیتی باوکی خۆی دایناوه، ئه‌و باوکه‌ی که له‌ مندالییا به‌ ناسینی ئه‌و کامه‌ران نه‌بووه!...

ههروهها که کورده که پش ژن دهه پیتی، له دلێ خۆیدا ئەوه دهشاریتتهوه که هه چرهنده ئەو ژنه ی ماره کردووه، بهلام مهبهسی ئەوه بووه که ژنه که ی له جیتی دایکی خۆی داناوه، ئەو دایکه ی که هه موو دهه پشتهی دهگرت و دهپیاراست، که رتیگای ژینی پیشان ددها، که ئەوه نده پش خۆشه و بستی به رامبه ر دنواند به شی ئەوه ی ده کرد که هه موو دهه دهروونی له تارام و ئاسایشدا بیتیتهوه ئەمانه هه موو هه له ی گه وره گه وره!... چونکه پیاو نابێ ژن بو ئەوه به پیتی که وهک مندالیتیکی دابنی، پیتی بلتی بکه و پیتی بلتی مه که. یاخود وهک دایکیکی دابنی نازی بکیشی و پشتهی بگری!... ههروهها ژنیش نابێ بو ئەوه شوو بکات که پیاوه که بیپاریژی و له سه ری بکاته وه، ده بی بو ئەوه شوو بکات که هاو ده مپکی ده ست بکه وی له ته نیایی رزگاری بکات و ژبانیشی پر له خۆشی و شادمانی بکات!

هه رچی مرۆفایه تییبه، به ژن و پیاویه وه، بو ئەوه ده گه ری که له یه کتر نزیک بیتیته وه، پیکه وه ژبان به خۆشییبه وه رابویری... جا ئە گه ر پیاویک هه ر بو ئەوه گه را که به ته نیای خۆشی له ژبان ببینی، له وه دا یه که م هه نگاو ده هاو و ژن بو ره نه ج رۆیی و تیکدانی ژبانی ژن و میردیی خۆی و ژنه که ی خۆی، له مه ی شه وه ئەوه په یدا ده بی که په یوه ندیبه کانی ره گه زبازی (جنس) له ناوه ندیاندایه بینه په یوه ندیبه کی درنده بیانه، که دلناخۆشی و ته نگه چه له مه ی سامناکی لێوه په یدا ده بی، یاخود هه ردوولایان ده بینه په ند و واتهی رۆژگار و به ر تیز پیکردن و ریسوا کردنی ئەم و ئەو ده که ون، که به هۆی ئەوه وه دلدارییبه که یان تووشی ده رد و ئازاریکی وا دی، که چاک کردنه وه ی له ده ست که س نه یه ت!...

جا ئە گه ر ژنت هیتا و نیازت ئەوه بی که به شی هه ره گه وره ی خۆش رابواردن هه ر به ر خۆت بکه وی، بیگومان تو له سه ره تای نا کوکیبه کی وادی که هه تا ژن و میردیتان له ئارادا بی. ئەو نا کوکیبه به ژبانته وه ده لکی و لیتی نابیتته وه!... چونکه ژن و میردیی راسته قینه ئەوه تا که ئاره زوویه کی راسته قینه له دلێ هه ردوولایاندا هه بی بو دلخۆش کردنی یه کتری. کامه رانیی راسته قینه پش ئەوه تا که تیشکه کانی له کامه رانیی هاوسه ره که ته وه گه رابیتته وه ناو دلته وه، نه ک ئەو کامه رانیبه ی که هه ر خۆت بیچیتیت و به شی هاوسه ره که تی لی نه ده بت!...

تافی لاویتی به سه ره ده چی و ئەو جوانییبه پش که تییدا یه له ناو ده چی... ئەو به ره مه مه که ره سه ته بیانه پش که له ژبانی ژن و میردییبه وه پیک دین، ههروهها تا سه ر نامیتنه وه. بهلام کرده وه و ره وشته نه ژاده کانی مرۆف، که له دل و دهروونیدا بنج به ست بوون،

ههروهها ئەو چستوچالاکي و هیز و هه ره ت و زیندوویتی و به خشنده بیبه پش که مرۆفیان پی ده رازیتته وه هیه چیان لی نایه ت، تا سه ر ده میتنه وه... چونکه ئەوانه بریتین له گه وه ره کانی مرۆفکه که، پاک و پوخته ن، دهووریش له پیچوپه نا و چاوورا و فرۆفیلبا زیبه وه!...

ژن و میرد چۆن ریک ده که ون

ژن و میرد به جو ریک ده توانن ریک بکه ون، که هه ردوولایان پیا ریده ن ئەم کاروباران پیک به پیتی:

۱- ده بی هه ردوولایان خه ریکی ئەوه بن که ژبانی ژن و میردییان سه ر بگری. که ژبانیان به خه نه سه ر رتیگای سه وکه وتن. جا بو ئە مه ی ئەوه سه ر بگری، پتیسته هه ردوولایان له به رده م گه یرو گه رفته کانی ژن و میردیدا خۆیان رابگرن، و اتا له سه ر نه گرتنی ژن و میردیبه که یاندا گوریز به رنه دن و، ده ست به ردار ی ژبانی ژن و میردیبه که یان نه بن.

نابێ وره به ریده ن، نابێ وه رس بن، بام ره نه ج رۆیی به ته رتیان، یان هه ندی جاریش ته نگه تاو بی!

۲- ده بی هه ردووکیان له بیرو و هۆشی یه کتر تی بگه ن و بیخه نه پش چاوی خۆیان... جا ئە گه ر هه ردووکیان خه ریکی ئەوه بوون که که موکوپیی یه کتری ته واو بکه ن، زۆری پی ناچی ئەو که موکوپیه له یه کتر دا ده دۆزنه وه... ئەوه نده هه یه نابێ بیروباو ره پره کانی خۆیان ئەمه نده تیکه لوییکه ل بکه ن، که که سیان بیروباو ره و پش بینییبه سه ره خۆییبه کان و وینه بی هاو تاکانی خۆیان نه ناسنه وه، یاخود له بیریان بچه وه!...

۳- ده بی هه ردووکیان له کاروباری ژباندا یارمه تیی یه کتر به دن: یه کتری کامه ران بکه ن، یه کتر به کامی سه ره سه تی بگه پیتی، یه کتری وا لی بکه ن که هه ر که سه یان له نرخ و بایه خی خۆی تی بگات!...

ببجگه له مه ژن و میرد ئوبالیان به ئەسته ی خۆیان به رامبه ر منداله کانیان، که له پش ماره کردندا ته واو له ته ندروستی و له ش خۆشیی خۆیان دلنیا بن، ئنجا بن به ژن و میردی یه کتری چونکه له پاش ماره کردن به گران ده ستیان ده په رژی و پتیان ده کری خه می ته ندروستیی خۆیان بخۆن کاتی که ده ستیشیان په رزا خه ریکی ته ندروستیی خۆیان بن، تازه کار له کار ترازوه و که لکیکی ئەو تۆی نابێ!...

ژن و میردیش گه لیک لپه رسینه وه ی پر ئه رک و ئازاری به سه ره وه یه. هه ر کاتی ئەو

فرمانانەش جیبەجی کران، ئەوئەندە ماوه نامییتەتەوه بۆ ژن و میردەکه تەواو بحەسینەوه و بصرەون. سەرەوت و حەسانەوه و بەهەم پایەیه بۆ تەندروستییهکی تەواو و دل تەریبەهکی شوخ و شەنگانە، جا لەبەر ئەوه پیتویستە لەسەریان که خۆیان ئەوئەندە ماندوونەکن بەو کاروبارانەوه که زۆر پیتویست بۆ پاراستنی تەندروستییان.

دەزگیرانەکانیش لەو دەمەدا ناچارن هەر بێر لەوه دەکەنەوه که لەپاش تەواوبوونی ژن و میردییهکهیان چەند مندالیان دەبێ. لەو دەمەدا ئەوان وا هەست دەکن که لەبەردەم دروستکراویکی (نەناسراو) دان، خەریکه ریگا بۆ خۆی بکاتەوه لە ژیاندا جا ئەم (مندالە نەناسراوه) یه که هیشتا ناوونیشانەوی دەرئەکەوتوو و نەهاتۆتە جیهانەوه، که پال بەکۆر و کچهکهوه دەنێ لە یه کتر نزیك ببنهوه، که تیکەل بەیه کتری ببن، ئەنجا هینانەپیش چاوی لە دایک بوونی ئەم مندالە تەزوویه که لە تەزووه بەهیزەکانی ژیان که هەردوو دەزگیرانەکه هەستی پێ دەکن و پالیان پیتوودەنی بۆ پیتشەوه؛ هەر وهه رۆشن کردنەوه و لیتکدانەوه یهکی بەهیزیشە بۆ ئەوهی که تیبگەن لە ژیاندا جوانی هەیه، که لەناو دلداریه که یشاندا هیزیکێ (دروستکار) (۱) ی راستەقینه خۆی شاردۆتەوه!

ئەگەر ژنیک لە ژبانی خۆیدا فرمانی دلداریی بەجێ نەهێنای، هەموو دەم دلشەنگی سەری تێ دەکات و، لە گیانی خۆی وەرپسی دەکات، ئەو نامەوی خوداییهش وا بەلای ژنەکهوه بەتەواوتی بەجێ ناگەتێرێ، تا خۆی لەلای مندالەکه یهوه نەبینێ که بەجوانترین دیاری دادەنێ پیتشەکی میردەکهی و، پیتشەکی هەموو مرۆفایه تیبی بکات!

ئەگەر مندالەکهیش لە ئەنجامی ئاوات و خواست و ئارەزووی دایک و باوکەهی خۆبهوه هاتیبێتە جیهانەوه گەشە دەکات و، وەکو گولیش شەنگوشۆخانە دەگەشیتەوه!... سەرئەنج دراوه که گەوره بوون و گەشەکردنی مندالیکی وا گەلیک زۆرتەرە لە گەوره بوون و گەشەکردنی ئەو مندالەهی که بێ ئارەزووی دایک و باوکەهی خۆی، لە ئەنجامی کارەساتیکیی ناچاریهوه دوروست بووه و هاتوو تە جیهانەوه!...

هاتنی مندالەکه بۆ ناو مائی باوک و دایکه کهی خۆی، هیچ زبانیکی بەوان نابه خشی تازاری هەستی ژن و میردییه که یشیان نادات، بەپیتچەوانهوه، منالەکه دەبیتە هۆی بەهیزبوونی خۆشه و بیستییه که یان.

دەبیتە سەرچاوه یهکی وایش که هەموو دەم ژبانیان پر بکات لە خۆشه و بیستی و هۆگری و دلشۆزی!...

(۱) هیزیکێ دروستکار: (قوة خلاقه).

ئەوهی که پیتویستە کۆر بیزانی لەپیش ژن هینانیدا

ژن و پیاو، لە کەرەستە و لەنگەر راگرتندا لە یه کتر زۆر دوورن. هەرچی ژنە لە هەموو مانگیکدا چەند رۆژتیک خۆین لە مندالانی دیتەدەرەوه. لەم سەرەدەمەدا بەتایبهتی لەپیش پەیدا بوونی خۆینەکه دا، تووشی گەلیک تیکچوون دیت، چ لە دەمارە میتشکییهکانیدا، چ لە دەروونیدا، که لەو کاتانەدا زۆرتەر هەست دەکات بەدامایی خۆی لەسەر خۆشه و بیستی پیاوه کهی هۆی ئەو تیکچوونی دەمارە میتشکییانە و دەروونەیش که تووشی ژنەکه دیت لەو کاتی خۆین چوونەدا، ئەوهیه که خۆین چوونەکه، خۆی، دەبیتە بەلگە بۆ ئەوهی که (گەرا) ی سک و زای پیاوه که نەگەیشتوو بە (گەرا) ی سک و زای ژنەکه؛ ئەگینا ئەگەر بگەیشتایه بەیهک (مندال) لە مندالانی ژنەکه دا پەیدا دەبوو.

ئەوسا کهیش ئیتر خۆینی ژنەکه لە مندالانی نەدەهات!... جا لەبەر ئەمەهی لەم رووهوه، پیاو لە ژن ئارام و سەرەوتی زۆرتەر کەواته پیاوه که نابێ لە باریکی وادا بەتایبهتی لە کاتی خۆین چوونی ژنەکهیدا، گوێ بداتە ئەو کردەوه و رەوشتە ناخۆشانەهی که لە ژنەکه یهوه روودەدەن.

چونکه ئەوه بۆ ژنەکهی زۆر گرانه، که خۆی لەو جۆره توندوتیژیانەهی بپاریزێ!... لەگەڵ ئەمەیشدا، نابێ بەو هەلەیهدا بچێ، که شێوهی لووت بەرزێ و سووک کردن بەرامبەری ژنەکهی خۆی بنوینێ، لە تۆلەهی ئەو هەلە بچووکانهدا که ژنەهی دهیکات لە کاتی دلشەنگیی یاخود ماندوتییدا. چونکه هۆی ئەو کردەوه دلشکینانەهی که لە ژنەکه یهوه روو دەدەن، رەنگه هەر لە رووی ئەوهوه نەبێ که ئەو نەخۆشیی خۆین لێ چوونەهی هەیه، هەر وهه له رووی ئەوه یهوه بێ که لە کانگای دلیدا هەستیکی بیزاری شاردیتهوه دەر بارهی میردەکهی خۆی که دلێ بەو میردەهی خوش نییه!...

لەگەڵ ژنەکه تەدا روو گرز مەبه

بەلام لە هەموو شتیکی گرنگتر که پیاو بیزانی ئەوهیه، که هەست بزوتنی ئافرەت لە کاتی بەرەللابوون و هەلقولانیدا، لە هی پیاو بەهیزتر و زۆرتەر لەبەر ئەوه تەنیا وشەیهکی بچووک که لە دلێکی پر خۆشه و بیستی و پشتگرتنەوه بیتەدەرەوه لە توانایدا هەیه که ئاژاوهی رۆژتیک دا بمرکیتیتەوه که لە سەرەتایدا پر لە گیشەلووکه بووبێ ئەمەیش ئەوه ناگەبیتێ که پیاوه که هەر بەسەر لیتووه قسەیهکی ناسکی سەرپێ یی بکات چونکه دوورنییه ئەو وشەیه بەشی ئەوه نەکات که خەم و تەمی دلێ خیزانەکه پرۆینیتەوه!.

هەندى پىياو ھەن كە لە پاش ماو ھەيەكى گرزى و مۆنى، ھەز بەو دەكەن كە لە گەل ژنەكانياندا رىك بەكون چونكە خۆشيبەك لەو ھەردەگرن، بەتايبەتى لەبەر ئەو ھەي ناست يونەو ھەكەيان بەو ھەوى دوايى دىت: ماچوموچى يەكتر دەكەن و ناخۆشيبى پيشوويشيان لەبىر خۆيان دەبەنەو!... بەلام پيشوويستە پىياو ھەكە ئەو ھەزى بزانى كە ئەم جۆرە روو گرزكردانە لە راستيدا درزىكن و دەكەونە بناغەى ژيانى ژن و مېترديبەو!... چونكە بەرەبەرەكانى كردنى يەكترى و، شەرووشۆر كردن، ھەموودەم كارتىكى ناخۆش دەكەنە سەر ژيان، نەخوازەلا ئەگەر بەرپىكوپىكىش رووبدەن و دووبارەببنەو ھەموورنبيە پىياو ھەكە ئەو بەشتىكى ناوازە بزانى، كە ھەندى جار لەبەرچاوى ھاوړىكانى توانج و پلار لە كردهوكانى ژنەكەى خۆى بگرى دوورنبيە لەو توانج و پلارانەيشدا ھىچ مەبەستىكى خراپى نەبى بەرامبەر ژنەكەى.

رەنگە ھەر مەبەستى ئەو ھەي بى كە ژنەكەى خۆى بدوئىنى و گالتهى لەگەل بكات، گەمە و گەپى لەگەل بكات! بۆبەكا پىي خۆشە كە ببىزوينى!...

لە راستيدا ھەندى جارى وا ھەيە ژن كردهو ھەي واى لىو ھەوى روودەدات كە پىياو دەھىتتە پىكەن، ياخود پەستى دەكات بەلام پىياو ھەكەيش ناي ئەو ھەي لەبىر بچىت كە ژنەكەى ھەرچىبەكە لە دەست ھاتو ھەردوويى. دلسۆزانە تىكوشاو ھەوى ماندووكردو ھە پىناو بەجى ھىنانى ئەو كارو فرمانانەدا ھەرچەند لە كارو فرمانەكانيشيدا ھەلەى كردى، بەلام ھەموو كات و رەنجىكى خۆى تىدا بەخت كردو ھە. كەواتە ناي ئەم ئەم فرمانە بداتەبەر كلكان، ھەروەھا نايشبى ئەم و ئەو بە ژنەكەى خۆى بەھىتتە پىكەن!...

كاروبارى رۆژانەى ئافرەت لە مالىەكەى خۆيدا، ھەموو رۆژ تىكرا لەسەر يەك شىو ھەروەھا مېترديبەكەيش ھەرچەندە ھەست بەو دەكات كە كارو فرمانەكانى ژنەكەى چەند بەكەلكى خۆى و مندالەكانى دىن، بەلام زۆر جارى وا ھەيە كە رەنج و كوئىرەو ھەي و ئەركى سەرشانى ژنەكەى خۆى نايتتە پىش چا و كە لە پىناو جىبەجى كردنى فرمانەكانى مالىدا تووشى دىن، كە ئەو رەنج و كوئىرەو ھەيەيش لە ھەموو رۆژتىدا دووبارە دەبەنەو، كە ژنەكەى ھەموو رۆژ بەرپىكوپىكى فرمان دەكات، نەو ھەك كارو فرمان كەلەكە بن بەسەرەو ھەي و، ئەو ھەيە كاربكاتە سەرھوت و چاكە و دلخۆشيبى خىزانەكە ژنەكەيش لە سەرپىكى ترەو چاوەروانى مېترديبەكەى بەگەرتتەو مالىەو ئەم ئەم گەرانەو ھەيە بەتەنيا سەرھوتىك دادەنى بۆ خۆى كە ئەرك و ماندوويى رۆژانەى لەبىرەبەتەو، ژنەكە چاوەروانى ئەو دەكات و بەپەرۆشەو ھەي بۆى كە مېترديبەكەى لە كار و كردهوكانى دلخۆش بى و، رووخۆشى پيشان بدات لەبەر ئەو ھەرچى بۆ دلخۆش كردنى ئەو دەست بدات،

ژنەكە ئەو ھەي بۆ نامادە دەكات كەواتە ئەمە دلرەقىبى پى دەلەن كە پىياو ئەو كار و فرمانانە، بەكار و فرمانىكى ئاسايى دابنى و ھىچ بايەختىكى پى نەدا! جا ئەگەر ھات و ژنىش نرخی نەدا بەو ئەرك و ماندوويەتییانە كە پىياو تووشیان دى، لە پىناوى كاروبارىبىنەكەيدا، رەنگە ھەي ئەو، ئەو ھەي كە مېترديبەكەى ماو ھەي نادات لە فرمانەكانيدا ھاوبەشيبى بكات بەلام ئەگەر ئەو ژنەكەى خۆى ئاگادار بكات لە شىو ھەي بەرپىكوپىكى كارو فرمانەكەى خۆى، بىگومان ژنەكەى زۆرتر رىز لە رەنج و تىكوئىشەكانى دەگرى، زۆرترىش نرخیان پى دەدات ھەروەھا باشتريش ھەست بەپيشوويستى مېترديبەكەى خۆى دەكات بەسەرھوت و ئارام لە كاتى گەرانەو ھەي بۆ مال.

ئەو ژنانەى لى دەرىجى كە جەلەوى خۆيان داو ھەتە دەست ئالۆش و خروشى خۆيان، ياخود بوونەتە ژىر دەستى ئارەزووى خۆيان بۆ پارەپەيداكردن، ھەر ژنىك تو بىگرىت، دلسۆزە و چاكەى لەبەرچاوە و ھەز دەكات چاكە بداتەو!... ئەمەيش سروشتيكە لە ھەموو ژنىكدا ھەيە.

بەلام ناپاكيى ژن لە گەلتيك جاردا لەو ھەو ھەي پەيدا دەبى، كە لە خۆشەويستى مېترديبەكەى خۆى دلنيا نەبى كە دەستى لى شتىبى، كە بۆ ئەو ھەي بەگەرى پىياويكى تر بدۆزىتەو ھەدى خۆى بى، كە تا ھەيە بەدلسۆزى و پاكيەو ھەلەلدا بىتتەو، ھەموويشمان ئەو دەزانين و پىي لى دەنيتين كە بۆ ھىچ پىياويك ئاسان نبيە ئەم بىروباو ھەي ژنەى خۆى پەسەند بكات!... بەلام لەلای پىياو ھەكەو چاكەدانەو ھەي دلسۆزى واتايەكى تريان ھەيە، كە بەكورتى ئەو دەگرىتەو پىياو ھەكە ھەر لەرووى لنگبازىبەو ھەلەل ژنىكى تردا، ناپاكي لەگەت ژنەكەى خۆيدا نەكات!... بەلام ئەو ھەي لى دەرىجى، سەرەست بى لە ھەروەھى مالىەكەى خۆيدا، ھەر جۆرە بەزم و رەزم و خۆش رابواردنىكى ويست بىكات، كاتى كە گەرايشەو مالى لە رووى نيازىباكى خۆبەو، لە ئەندازە بەدەر خۆشەويستى خۆى بنوئى بۆ ژنەكەى خۆى، لەبارەى لەش بازىبەو ھەي كە چى ئەو ھەي بەو نابات كە ژنەكەى لەو بەجگار دلتنەنگ دەبى كە ببىن مېترديبەكەى ھەر لە رووى لەش بازىبەو ھەي دلسۆزى لەگەلدا دەنوئى كە چى لە رووى گيانبازىبەو ھەي دلسۆزى نبيە لەگەلدا، و، گيانبازىبەكەى خۆى بەسەر ئافرەتانى تردا دابەش دەكات!...

گیروگرستی سازبوونی رهگهزبازی له دوای ژن هیئان

له راستیدا ئەو کورپی که له پیش ژن هیئاندا، به ژنیانی لنگبازییهوه راهاتیبی له گهڵ کچانی داوین پیسدا، به گران ئەوهی بو پیتکدی که خۆی بخاته دل و هۆشی کچیکی داوین پاکهوه، زۆرجاری وایش ههیه که کورکه، کچیکی (مهند) و کچیکی (دهست لی نه دراو) به یهک شت تی دهگات که چی ئەمه هه موو ده میتک به راست دهرناچیت، دوورنییه که چه که (مهند) بی، به لام (دهست لی نه دراو) نه بی!... ههروهها رهنگه که چه که (دهست لی نه دراو) بی، به لام جری بی، مهند و له سه رخۆ نه بی!... که واته سووکی و لی نه کۆلینهوهی ئەم بابەتانه له پیش ژن هیئاندا، ده بنه هۆی ئەوهی که له پاش ژن هیئان کورکه به گران رابیت له گهڵ ژنه کهی خۆیدا، له رووی کاری رهگهزبازییهوه ئەویش له بهر ئەوهیه که کورکه له پیش ژن هیئاندا، خۆشی له ئالۆش و خروشی رهگهزبازیی پر گیروگرفت دیوه و پیتیهوه راهاتوووه کاتیکیش که ژنی هیئا و کچیکی داوین پاک و مهند و له سه رخۆ بوو به ژنی، دلی به خۆی دهسووتی که ژنه کهی له بابەتوه ههچ شارهزایییه کی وای نییه له بهر ئەوه ناچار ده بی که به راوردیک بکات له ناوه ند ژنه کهیدا و ئەو ژنه داوین پیسانه دا که له وه پیش دهستی له گهڵ تیکه ل کردبوون جا له وێوه به زه بی به خۆیدا دیته وه که به شپراو بووه له و لنگ بازییه پر به زم و ره زمانه و پر به دلش ئاره زووی ئەو جوژه په یوه ندییه پر ئالۆش و خروشانه ده کاته وه که له وه پیش خۆشی لی دیون!...

لەم بابەتەیشەوه جیوازی له ناوه ند پیاو و ژندا ئەوهیه، که پیاوان بایه خیتی زۆر ده دن به م جوژه کاروبارانه به راوردیش زۆر ده کەن له ناوه ند هه موو جوژه ژنه کاند، له رووی لنگبازییه وه... که چی ژن ئەم جوژه په یوه نییانه هه ر به شتیوهیه کی هه ست دهرپینی مرۆقاییه تیبی راسته قینه داده نی... به لای ئەوه وه بابەتی لنگبازییه که له دوای گیانبازییه که وه دی!... لیته دا که یه نه وه یه نه یه کی گرنگی تر هه یه .

ئەویش ئەوه تا که پیاوه که راست و ره وان رابردووی خۆی بو ده زگیرانه کهی خۆی بگیتیته وه و لیشی ئاشکرا بکات. بام پیاوه که له وه پیش دلنیا بی که ئەو به سه رهات گیتیرانه وهیه کار له دل سوژی نیستای و چاکه دانه وهی ناکات ههروهها کار له دلی ده زگیرانه کهیشی ناکات، که له بهر چاویدا سووک بنویتی!... چونکه ئەگه ر ده زگیرانه کهی له سه رده می ده زگیرانیدا شاره زای ژنیانی رابردووی ئەو بیت، هه رچه ندە دلته نگه داگیری ده کات، وه که له هه موو باریکی وادا ده قهومی، به لام له وانه یه شه که ئەو رابردووی ئەوی

به هه موو بابەتیکیه وه له بیر بچیته وه. که چه که ئەمه ی پی خۆشتره که له کاتی ده زگیرانیدا له و رابردووی ئەو ناگاداری بی، نه وه که له پاش شوو کردنی؛ چونکه ئەوه راستیییه که که خۆشی بی و ترشی بی ده دری به گویتیدا:

به هه موو رهنگ کورکه یه ش و که چه که یه ش ده که ونه بهر گیتره ل سوکه یه کی دل و روژان و هه ست بزوتن، که پیتیا نه وه ده تلپته وه.

هه ر له و باره یه شدا ده میتنه وه تا دلنیا له سه ر شتیک ئارام ده گری و برپاریکی خۆیان ده دن. هه چ کامیکیشیان به کاری ژن و میددی نایه ن؛ تا به هه موو کولی دلنیا نه وه ئاره زوو نه کەن و له سه ر ئەوه هه چ نه گرن که هه ر ده بی بگه ن به یه کتر و له گه ل یه کتر یه شدا ریک بکه ون و هه ل بکه ن و خۆشی له ژنیان ببن!...

لاوانی ئیمهرو چاکترن له لاوانی دوینی

له و واتایانه ی که له روژانی کوندا گه وره ترین کاریان کرد له لاوان دووان بوون: (یه که میان): ئەوه بوو که (پیتوسته لاویتی رینگایه ک بو خۆی بدوژیته وه، که دلی خۆی بی دابهر کیتیته وه!) (دووه میشیان): ئەوه بوو که (پیتوسته لاو له ده ست ئه رک و ئازاری برسیتی خۆی رزگار بکات!).

ئەم واتانه ئەوه ندە کاریان ده کرده هه رزه کاران، ده موده ست به کاریان ده هیئان!... به لام لاوه کانی ئیستا زۆر جاری واهیه به وه ده که ن که زبندویتی خۆیان بپاریژن که هیتز و هه ره تی ره گه زبازی خۆیان به ته واوه تی به یلنه وه کاری نه کەن. هه موو مه به سینکیشیان له و خۆ پاراستنه ئەوهیه که خۆیان ئاماده بکه ن بو دلداریییه کی گه وره که له پیتیشیا نه وهیه!... نابی ئیمه یه ش ئەم هه ست پی کردنه - یاخود ئەم ئاره زوو بو پاراستنی زبندویتی و هیتز و هه ره تی ره گه زبازی و کارنه کردنیان - له گه ل ئەو شه رمنیییه دا تیکه ل بکه ین، که هه ندی لاوان هه ستی پی ده کەن له ئاستی ئافره تاندا چونکه ئەم دووشته له یه کتر جوئی نین ههروهها ناشی ئەو هه سته تیکه ل بکه ین له گه ل ئەو ترسه دا که هه ندی لاوان به ربه ست ده کات له دل دامرکانه وهی خۆیان له کۆری ره گه زبازیدا، له بهر نه خۆش که وتن... چونکه ئاره زووی پاراستنی زبندویتی^(۱) و هیتز و هه ره تی لاویتی، له پیتاوی

(۱) واته: (عزیزة المحافظة علی البقاء).

دلدارییه کی گه ورده دا، ده بیته هۆی گه شه کردنی هیزو توانایی لاوه کان که چی بهر به سترکردنی ئاره زووی په گه زبازی له دامرکاندنه وه، له ترسی نه خووشی، ده بیته هۆی له نگه تیکچوونی لاوه کان!...

له شهوی په رده هۆتان بپارین

په ننگه میرده لاوه که وا بزانی که مافی هه یه له ژنه که ی خوی هه موو شتیکی دست بکه وی، ئه و له وده زور به هه له دا ده چی ئه و وا ده زانی که مافی هه یه هه موو خووشیه که له له شی ژنه که ی خوی وهر بگری، به مهر چی ده موده ستیش بی ئه و ئه و نازانی که که سانی تر سالان به تاقیکردنه وه ی ئه و وه خه ریک بوون، ئنجا ئه و خووشیا نه یان ده ست که وتوو، ئه و وای ده وی که هه ر کاتی خوی و ژنه که ی به ته نیا مانه وه، خووشی ژن و میردی به ته و او ته ی بیینی، ئه و خووشیه ی له هیه چ روویه که وه که موکوری تیدا دیاری نه دات که چی هه ست و تاسه و ته زوو هه کانی ژنه هه رزه کاره که ی به شینه یی نه بی نابزوونه وه، خو یان ده رناخن که واته پیاوه که نابجی له م شینه ییبه سه رسورمانی خوی پیشان بدات نه وه که ژنه که ی خوی نه دات به ده سه ته وه و، ده ست بنی به روویه وه و دللی بشکیتی!... هۆی ئه م شینه ییبه ییش له زبندوو بوونه وه و راپه رینی هه ست و تاسه و ته زوو هه کانی ژنه که دا ئه وه یه، که له تافی کچینییدا وایان تیگه یان دبوو، هه ر کرده وه و کاریک په یوه ندیی به ره گه زبازییه وه بیی، شه رمه ساری به سه ر کچدا ده یینی، جا له بهر ئه وه کچه که له سه ره تای ژنیانی ژن و میردیدا، هه ر له بهر ئه وه به لای ئه م په یوه ندییانه وه ده چی که میرده که ی خوی دلخووش بکات به لām له وه پاش ورده ورده، هه ست و تاسه کانی ده بزوونه وه و ورپاده بنه وه، تا وای لی دئ له و په یوه ندییبه ره گه زبازیانه دا به رامبه ر میرده که ی خوی ده وه ستیته وه و، به ته و او ته ییش له گه ل میرده که ی خویدا تیکه ل ده بی: دللی به دللی و، گیانی به گیانییه وه ده نووسینی و پیکه وه وه ک یه ک خووشی له ژنیانی ژن و میردییان ده بیین!...

هه ندی جار وا باشه که له شه وی په رده دا (لنگ بازی) نه کری! ئه مه ییش هه ر له بهر ئه وه نییه که رۆژی ژن گواستنه وه پر له ئه رک و کاریکی زور و زه به نده که هه موو لایه ک ماندوو ده کن، له بهر ئه وه ییشه که ته و او کردنی (لنگ بازی) یه که، له شه وی په رده دا، دوور نییه به هۆی ئه وه وه په یدا بووی که میرده که مه ی له که لله ی دایج و مهستی کردبی و هۆشی لی سه ند بی یا خود ئه مه نده گه شکه دار بووی به ژنه که یه وه که له ئه ندازه به ده ر دلخووشی و شادمانیی خوی ده ر پیبی... جا له هه ر دوو باردا دوور نییه ئه و لنگ بازیه

ژنه که ی وا لی بکات که بیژ له و که ی نه وه به یه یه بکاته وه، که لی بیژار بیی و خووشی لی دوور بخته وه.

هه روه ها ئه و کاره، کار له ته ندروستی و زیره کی ئه و منداله ییش بکات که له ئه نجامی ئه و لنگ بازیه توند و تیژه، به زوره وه په یدا ده بی!.

ئه مه ییش وه ک ده رده که وی هۆیه کی یه جگار گرنگه!... هه ست و تاسه ی ئافره ت، له هه ست و تاسه ی پیاو زورتر ده کریته وه، زور تریش به ره لالا ده بی هه روه ها زور تریش ده مییتیه وه له ژنیانی ئاساییدا، هه رچی ئافره ته هه ست به وه ده کات که په یوه ندییبه کی راسته قینه ی له ش هه یه و نابریته وه، ده ی نووسینی به میرده که یه وه، ته نانه ت له دوور بییشدا.

به لām جاری وایش هه یه، دللی به وه ته ننگ ده بی، که ده بیینی ئه و چه ند تاوه خووشه ی که له گه ل میرده که ی خویدا راپه ر بووی، هه مووده م، هه ر له یه ک شیوه دا ده پرینه وه، هه ر به یه ک چه شنه ئه نجامیکیش ده گهن، که هه ر گبیز ناگۆری!... ژنه که به هۆی ئه م بیه ر کردنه وه یه وه، له دللی خویدا هه ست به وه ییش بکات، که له ژنیانی ژن و میردیدا شیوه ی تریش هه ن، پر ن له خووشی، له و شیوه یه ییش نا که ن که هه ر دوو باره ده بیته وه!... که واته ده بی میرده که به زمان و به کرده وه، به ش به باری خوی ئه وه ی تیگه بیینی که له ژنیانی ژن و میردیدا، گه لیک شیوه ی تریش هه ن بو خووش رابواردن، (نه ک هه ر شیوه یه ک بی و هه ر گبیز نه گۆری!). له بهر ئه وه پیوسته له سه ر میرده که ناگاداریی خووشه ویستییه که ی خوی بکات و بیپاریزی، په روه رده ی بکات و گه شه ییشی پی بکات... چونکه ئه گه ر خووشه ویستی به وه دابنیین که کاریکه بر او ته وه و، مافیکیشه تازه ده ست که وتوو، ناژی و له ناوده چی...

به لām خووشه ویستی به وه گه وره ده بی و به وه ییش گه شه ده کات که بیژوینری و بخریته گه ر، که به کاریه یینری، تا وه ک مه لیک هه ناسه بدات و، بفریت به ئاسماندا به وه ییش بلندده بیته وه و، شه نگو شوخ ده بی، که ژن و میرده که له ژنیانی ته نیایی واز به یین و ده روازه کانی مالی خو یان بو که سانی تر بکه نه وه که هه ر خه ریکی ئه وه ییش بن، کامه رانییه که یان له شیوه ی جوگه له یه کی بچوو کدا نه مییتیه وه، بام بچیتته شیوه ی کانییه کی گه وره وه که چاکه و فه ر به خو یان و به که سانی تریش به خشی.

واتا کامه رانی به خه نه دللی خووشیان و دللی که سانی تریشه وه!...

ئەۋەدى كە پىۋىستە كچ بىزانى لەپىش شووكرىنىدا

خۆشەۋىستىيى پىياۋ ۋەك چۆلەكەيەكى سىرك ۋايە، پىۋىستى بەئازادى ھەيە، بەباۋەر بەخۆكرىن، بەھىزىز ۋە تۋانايى بەرەللا بون!...

ۋەك سەرنج دراۋە، ھەست ۋە تاسەكانى پىياۋ لەگەل ھەست ۋە تاسەكانى ئافىرەتدا زۆر جىياۋازن، ئەگەر ژن ۋە مېتردەكە ھەردوۋىكىيان، بەكترى ۋەك خۆيان ھەن پەسند نەكەن، ئەگەر ھەر كەسەيان بىھەۋى بىرۋاۋەرى خۆى بەسەر ئەۋى تردا بەسەپىنى، ئەنجامى ئەمە بەۋە دەگات كە ھەردوۋىكىيان تۋوشى رەنجەپۆيى ۋە ھەناسەساردىيەكى ناھەموارىبەن چونكە بەگران ئەۋە دەزانرى كە كامىيان لە كامىيان زۆرتر ھەست بەخۆشەۋىستى دەكات!... ئەۋەندە ھەيە پىياۋ لەۋ ژنە دلخۆش دەيى، كە لە كارۋىكرىدەۋى نەكۆلپتەۋە بەگرنگ ۋە بى بايەخىانەۋە!... ھەر پۆزىتىك خۆى ناچار بېتە پىش چاۋ كە ھەموو كىرەۋە ۋە كارىكى خۆى، ھەموو ھاتۇچۆبەكى خۆى بۆژنەكەى خۆى بگىرپتەۋە ۋە پۆشەن بكاتەۋە، ئەۋە بەچەندوچۈنۋىتىك دەزانى كە لەلايەن ژنەكەيەۋە لەگەلدا دەكرى، بەجۆرە يەخەگرتن ۋە لى پىسىنەۋەيەكى دېتە پىش چاۋ.

ئەۋىش زۆرى پىنچاچى كە زو دەست دەكات بەۋ چەندوچۈن كىرەن لەگەل ژنەكەيدا، بېتجگە لەۋە مېتردەكە ئەۋ پەۋشەۋى ژنەكەى بەرەۋشەۋى خاۋەن گومانىك دادەننى كە دللى كىرمى بوۋە لىيى لە پەۋشەۋى ۋە خۋى، لە كىرەۋە ۋە كارى ئەۋىش بەۋ ئەنجامە دەگات: كە ژنەكەى ھەر پىسىكى لى بكات، ۋەرامى نەداتەۋە. ياخۇد ۋەرامى بداتەۋە، بەلام راستىيى پى نەللى! لىرەدا ژن ۋە مېتردەكە تۋوشى سۆپىندخاۋەردن دېن، دەبېتە دەمەقالىيان ۋە دەچن بەگژىبەكدا. ھۆى ئەمەيش ئەۋەيە كە ھەرىبەكەيان پىرواى ۋايە خۆى لە كىرەۋەۋەكارىدا دروست ۋە راستە، نەمافدارىشە! ئەمەيش دەبېتە ھۆى ئەۋەي كە ژن ۋە مېتردەكە، ھەردوۋىكىيان، لەۋ باۋەرەدا نەمىپن كە خۆشەۋىستىيەكى تەۋاۋ ھەيە لەناۋياندا، كە نە كەموكۆپىي ھەيى، نە گىروگىرپتەۋە بەرەدەمدا ھەيى!.

جا لەم پۋەۋە بارى ئافىرەت ۋە بارى پىياۋ لە يەك جىياۋازن، ئەگەر ئافىرەتەكە لەناۋ خىزانىكىدا گەۋرەبوۋىي كە ناكۆكى ۋە شەر ۋە ئاۋاۋە ھەموۋدەم لەناۋىدا بوۋىي، بىن گومان ئاۋات بۆژىيانى ژن ۋە مېتردەيەكى ۋە دەخاۋزى كە لە ژىيانى خىزانەكەى خۆى نەكات ۋە ئاۋات ژىيانى كۆكى ۋە پىكىي دەۋى ژىيانىكى بېدەنگ ۋە سەنگ ۋە سازاۋ لەگەل يەكتردا.

جا ئەگەر ژنەكە مېتردەكەى خۆى خۆش بوى ھەرگىز ژىيانى ژن ۋە مېتردەيەكەى ناپىتە بار

بەسەرەيەۋە تەننات ئەگەر ئەرك ۋە كارۋىفرمانىشى ئەمەندە بەسەرەۋە كەلەكە بوۋىي، كە ھەموو كات ۋە ھەموو خەباتىكى خۆى پىۋە بەخت بكات، ئەۋ ژىنەى پىن ناخۆش نايەت.

ئەۋ كات ۋە خەبات ۋە بەختكرىدەنەيش بۆ ئەۋ پىۋىستىن كە بىيانكات، تا جىگا بۆ خۆشەۋىستىيەكەى خۆى بكاتەۋە ۋە بىنچ بەستىشى بكات پىۋىستە ژنەكە ژن ۋە مېتردەيەكە بەھۆبەك دابنى كە ماۋەى دەدات ئازادىيى خۆى بەخت بكات ۋە رەنج ۋە تىكۆشەۋى خۆى تەرخان بكات لە پىناۋ دلخۆشكرىدەنە كەسانى تردا، نەك ھەر دلخۆشكرىدەنە خۆى!... چونكە خۆپەرستى ناشى بكات!...

ئەۋەندە ھەيە سەرسورمانى ژنەكە، لە پىۋىستىيە زۆرەكەى مېتردەكەى بەسەرەيەستى ۋە ئازادى، زۆرى پىن ناچى لەناۋدەچى ۋە نامىنپتەۋە.

چونكە ھەر تۆزى بىرىبكاتەۋە لە پەۋشەۋى ۋە خۋى مېتردەكەى لەپىش ژن ھىنانىدا بۆى دەردەكەۋى كە يەكپىك لە خۋە ناسراۋەكانى:

(خۋىپەرستى) بوۋە (خۋىپەسەندى)! چونكە پەيۋەندىيەكانى خىزانى ۋە بىرەۋەرىيەكانى ناۋمال، كە دەۋىست بىيانپارىزى ۋە بىيانھىلپتەۋە بەخۆبەۋە لەپىش ژن ھىنانىدا، بوۋىۋە ھۆى ژىيانىكى ئاسۋودە بۆ خۆى لەناۋ مالى باوك ۋە دايكىدا، ۋە ئاۋا ئەۋە بەكەللى ئەۋ دەھات كە ئەۋ پەيۋەندىيانە بپارىزى ۋە بىيانھىلپتەۋە! لەگەل ئەۋەيشدا ئەۋ ژىيانە ئاسۋودەيە بەخۋىرايى بۆ ئەۋ نەدەھاتە بەرھەم، دەۋىۋە لە سەرىبەستى ۋە ئازادىيەكەى خۆى نىرخەكەى بدات، ۋە ئاۋا دەۋىۋە بىۋاۋە بەئىزدەستى باوك ۋە دايكى خۆى، جىيان پىن بگوتايە جىبەجىبى بىكردايە، كەۋاتە ئەۋ سەردەمەى لەناۋ ئەۋاندا رايىۋاردۋە، ۋەك ماۋەى مەشق كىرەنپىك ۋە بوۋە كە لەسەرى بوۋە تەۋاۋى بكات، ئىنجا دەست بداتە ژىيانى سەرىبەخۆيى. كەۋاتە سەرسورمانى پىن ناۋى كە لەپاش ئەمەى بوۋە بەخاۋەن ژن ۋە مال ۋە مندال، پىگايەكى تر بگرى لە ژىياندا كە زۆر جىياۋازىي لەۋ رىيى ژىنەى كە لەناۋ مالى باوك ۋە دايكىدا گرتىۋى چونكە ئىستاكە لەئىزدەستى باوك ۋە دايكىدا نەماۋە، ھەتا بىن پىسى ئەۋان نەجۋىلپتەۋە ئىستاكە ئازاد بوۋە خۆى گەۋرەى خۆبەتى.

پەرىۋەتە ئەۋ بەرەۋە كە بىرتىيە لە ئارەزۋى فەرماندارى ۋە زال بوۋن بەسەر ئەم ۋە ئەۋدا تا تۆلەى ئەۋ كاتەى خۆى بكاتەۋە كە لەناۋ مالى باوكىدا بوۋ، لەئىزدەستى فەرماندارى باوك ۋە دايكىدا دەجۋولايەۋە!...

ئەمە بەم پەنگەيە، ئەگەر لاۋەكە لە خىزانەكەى باوكى بەتەۋاۋەتى جۋى بوۋىتەۋە بەلام ئەگەر لەپاش ژن ھىنانەكەيشى ھەر پەيۋەندىي پىيانەۋە ماۋى، كەينەۋەبەينەكە زۆرتر

گیروگرفتی تیدا پیدایا دهبی چونکه کوره که، بهدریژیایی رۆژگار ههر خهریکی ئه وه ده بیته که بهراوردنیک بکات، له ناوه ند ئه و خۆشه و بیستی و چاودیرییهی که دایکی ده بی نوواند بهرامبه ری، له پیش ژن هینانه که یدا، له گه ل ئه و خۆشه و بیستی و چاودیرییهی که نیستا ژنه که ی خۆی بۆی ده نوینی دوورنییه که ئه م بهراوردکردنه، کوره که بخاته سه ر شله ژان و سه رلی شیوانیکی زۆر له ژبانی خیزانیدا!...

کاریکی گرنگیش هه یه، که ده بی ژنه که بیخاته بهرچاوی خۆی و لیبشی وردیته وه ئه ویش ئه وه یه که پیاوه که ههر به وه ند تیر ناخوات که ژنه که ی پشتی پی به سستی و باوه ریشی پی بکات ئه و ده یه وئ ئه و باوه رپی کردنه، هه موو ده م له ئارا دابن، ئه و ئه مه ی له ژنه که ی خۆی ده وئ که هه موو ده م باوه ری پی بکات، هه موو ده م لیبی دلنیایی.

ته نانه ت کوره که ئه گه ر خۆبشی له دللی خۆیدا بزانی ئه وه هه لئاگرئ که ژنه که ی به و جو ره باوه ری پی بکات، ئه و باوه رپی کردنه ی له ژنه که ی خۆی ههر ده وئ!... بی گومان ژنه که ئه وه ند هه لئ بۆ هه لده که وئ، که بتوانی له هه ندیکیدا باوه رپی کردن و پشت پی به سستی خۆی بنوینی بهرامبه ر میترده که ی که بتوانی دللی میترده که ی خۆی به هیز بکات که خۆبشی بکات به پشتیوانیکی وه ها که ئارام و ئاسایش به گیان و هۆشی میترده که ی خۆی به خشی!...

له ژبانی ژن و میتریدا خۆشی وهرگرتن له لهش بایه خیکی هه یه

هه رچه ند ه خۆشه و بیستی له چه ند که ره سه ته یه ک پیک دیت، له گه ل که ره سه ته ی خۆشی وهرگرتن له لهش، به لام نابن هه رگیز ئه م که ره سه ته یه له یاد ده ریکه ی که له ژبانی ژن و میتریدا بایه خیکی هه یه، چونکه پیاو به جو ریکی تیکراییی، به چاویکی واوه سه یری په یوه ندیی په گه زبازی ده کات، که جو ره شانازییه کی تیدا یه، له گه ل گه وره یی و سه ربلندیدا.

که چی ژنه که ئه وه ند ه بایه خ به و جو ره په یوه ندیی نادات له و چاوه یشه وه سه یربان ناکات که میترده که ی سه یربان ده کات ئه ویش له ترسی ئه وه ی، نه وه ک میترده که ی لیبی بیزار ببی، کاتی که نه توانی له م رووه وه به کامی خۆی بگه یینی!... ئه وه ند ه هه یه، جاری وا روو ده دات که میترده که سه یری خۆی ده کات: (پیاوه تیبی پی نه ماوه)، که چی هیشتا له سه ره تایی ژبانی ژن و میتریدا یه!... بیگومان ئه م که یه وه یه یه کاریکی گه وره له دللی ده کات، بام ژنه که یشی په له پهللی کاری ژن و میتریدی لئ نه کات، بام ژنه که یشی ئه وه به کاریکی

ئاسایی دابنی که ده بی ژن و میتر، هه ردووکیان تا ماوه یه کی باش، چاوه روان بن، تا هه ستیان پی ده گات و، ناره زوو یان ده بزوی بۆ کردنی لنگبازی و راباردنی خۆش!... جا له باریکی وادا، پیویسته ژنه که زۆر ره وشت شیرین بی له گه ل میترده که یدا، هه رگیز کاریکی وانه کات که دللی بره نجینی و تووشی شه رمه زاری بکات ئه مه یش به وه پیک دئ که بیخاته میشکی میترده که یه وه، که په یوه ندیی په گه زبازی، له ژبانی ژن و میتریدا به شتیکی هه ره گرنگ دانانری که خۆبشی له توانیدا هه یه چاوه روانی بکات، تا ورده، ورده، رۆژگار گیانی خۆی و ئه و ئاویته ی یه ک ده کات ئنجا که گیانی هه ردوولایان ته واو تیکه لئ یه کتر بوو، بیگومان تیکه لیبی له شیشیان ههر له خۆیه وه، به ته واوه تی پیک دیت!.

هه روها پیویسته له سه ر ژنه که، که له شیوه یه کی شیرین و زرنگانه دا ئه وه یشی تی بگه یینی که ئه م چاوه روانی کردنه ی خۆی و، ئه و که موکوپییه ی ئه و، به هیچ کلۆجیک له خۆشه و بیستی خۆی بهرامبه ری میترده که ی که م ناکاته وه! (نه مانی پیاوه تی) ییش په نگه له پیاویکی وا بقه ومن، که خاوه نی پیاوه تیبیه کی ته واو بی ئه مه یش له وه وه روو ده دات، که له سه ره تایی ژن هینا که یدا جو ره شله ژان و ترسیکی تووش دیت که وای لئ ده که ن له پیاوه تی بکه وئ! واتا له نگه ری په نگه زبازی پی تیک ده دن به لگه یش بۆ ئه مه ئه وه یه، کاتی که ژنه که خۆی که م ته رخه م ده کات له وه و، ئه و کاره ش ئاسان ده کات له لای میترده که ی کاتی که ئه و کاره ساته به شتیکی بی بایه خ پیشان ده دات و گوپی ناداتی... هه رچه ند ه ژنه که هه ست به ته نگوچه له مه یه ک ده کات که له م باره نا هه مواره وه په یدا بووه، زۆری پی ناچی میترده که ی خۆی ده بینی گه راوه ته وه سه ر له نگه ری په گه زبازی خۆی، (ده ماری پیاوه تی) یه که ی ها توته وه سه ر دۆخی جارن، ژبانی ژن و میتردییشیان گه یشتوته وه سه ر باری سروشتی خۆی، هیچ که موکوپییه کی تیدانه ماوه!... پیویسته ژنه که زۆر ئاگای له خۆی بیته، که له و بابه ته وه قسه نه کات، که هه رگیز په نجییه یی بۆ نه کیشیت، بام له خۆی و میترده که یشی به ولاره که سی تر له ویدا نه بی... ده بی زۆر وریای خۆبشی بی که ئه و باره نه کات به بابه تیکی گه مه و پیکه نین، یاخود تیز پی کردن چونکه ئه و هه ست به وه ناکات که چه ند میترده که ی دلته نگ و خه مبار ده بی، که چه ند له دلدا خۆی سووک دیته پیش چا و، به هۆی ئه وه وه که ناتوانی فرمانی په گه زبازی بهرامبه ر ژنه که ی خۆی بنوینی!.

به هیله منداله کانت میرده کت له بیر بهرنه وه!

که کوره که خۆی ده بینه له پر بوو ته پیاویکی خاوهن ژن و مال، ههز به وه ده کات که گالته به هه ندی سهرنجدانی سووک و ئاسان و قسه درێژکردنه وه و، وردکردنه وهی ژنه که ی خۆی بکات که ئه و یه جگار بایه خیابن پین ده دات که چی به لای ژنه که وه ئه م بابه ته بچووک بچووکانه (ئهندازهی خۆشه و یستی) یان پین ده گیرێ خۆیان له خۆیاندا نیشانهی خۆشه و یستین!... بیگومان ژنه که له مه دا به هه له دا ده چی.

به لام پیاوه که، بایه خدانی ژنه که ی به م بابه ته پر و پوچانه به نیشانه یه ک داده نی بو با وه رنه کردنی ژنه که ی به خۆشه و یستی به که ی ئه و به رامبه ر به خۆی، که چی ئه و خۆشه و یستی به، به لای پیاوه که وه وایه، ئه وه نده قولله، ئه وه نده به هیز و هه ره ته، که هه یچ پتووستیه کی به و جوژه ده رپینه سه رزاریه پر و پوچانه نییه!... جا له به ر ئه وه گله یی کردن له هه ردوولا وه ده ست پی ده کری، ئه و گله ییانه یش بپه ک و فهرن، به خۆرای پی ده کری، هه یچ سوو دیکیان نابێ چونکه ئه م کاروباره ورد و ناسکانه، ئه م ره وش و کرداره هه ست بزویانه ی که له سه ره وه ناومان بردن، ئه گه ر بپتو له ئه نجامی زۆر و زۆرداره کیدا بپه نا وه وه، یاخود به هۆی گله یی کردن و بۆله بۆل کردنه وه به کار به یترین، هه رچی نرخیه کی گیانیان هه یه پتیا نه وه نامینێ... چونکه جوانی و پرشنگداری ئه م کرده وه و کارانه له وه دا ده رده که ون که بی پین گوتن له خۆیا نه وه بکرتن، که بی ری و شوین دانان و لیکدانه وه یه کی پتیشو له لایه ن به خشنده یاخود وه رگریانه وه، له خۆیا نه وه بکرتن!...

ئافره تیش له کانی دلێه وه قسه ده کات، چ له پتیش شوو کردنیدا، چ له پاش شوو کردنی له توانا ییشیدا هه یه هه رچی له دلدا یه، هه رچی له ده رووندا یه ده ری بپری. له به ر ئه وه ژنه که سه ری سو رده میتنی له کرده وه و کاری می رده که ی، که ده بینه ده می خۆی گرتو وه و هه یچ قسه یه ک ناکات که چی له سه ره تای یه ک ناسینیا ندا، له سه رده می ده زگیرانیاندا قسه کردن نه بپه هه یچی تری له ده ست نه ده هات، که هه ست و تاسه ی خۆی پین ده ربپری و، خۆشه و یستی خۆبشی به رامبه ری پین بنوینێ هه ر کات قسه ی بۆ نه کرایه، په نای ده برده به ر نووسین تا له نامه یه ک ده بو وه بۆی بنیتری، نامه یه کی تریشی ده نووسی و به دا ویدا ده نارد هه رده می بگه یشتنا یه یه ک، هه رگیز ما ندو نه ده بو له قسه کردن له بابه ت پرۆژه دوو لاییه کانی هه ردوو کیانه وه که بۆ دا وەرژیا ن داده نا بیکه ن ته نانه ت له پاش ژن هینانه که یشی به ما وه یه ک، ئه م جوژه نامه نا گرینانه ی بۆ ژنه که ی خۆی هه ر ده نووسی: له کاتی جیا بو نه وه یاندا له روژانی سه ره تای ژیا نی ژن و می ردیاندا!...

لیره یشدا ده مانه وی ژنه که تی بگه یین که قسه زۆر نه کردن له ژیا نی ئاسایی روژانه دا، ئه وه نا گه یینێ که می رده که ی له ژیا نی ژن و می ردی وه رس بو وه، هه ر ئه وه ده گه یینێ که وای لی ها تو وه ناتوانی هه سته دل و ده روونی به جوانی ده ربپری به رامبه ر به ژنه که ی خۆی، که له کانگای دلێ خۆیه وه خۆشی ده وی و دلێ را ده گری و نازی ده کیشی!... ئه گه نا ئه گه ر وانه بی کام می رده هه یه، له پاش ژن هینان، بتوانی ما چی بالا پۆشی ژنه که ی خۆی بکات، به چه سنی ئه وه ی که له سه رده می ده زگیرانیدا ده یکرد؟!...

وا هه لده گری ژنه که ئه وه بچینه می شکبیه وه، که که م دووانی می رده که ی له به ر ئه وه نییه که خۆشه و یستی به که ی که م بو ته وه، یاخود نا گری دلدا ری به که ی کوژا وه ته وه به لام له به ر ئه وه یه که له پاش ژن هینان، خۆشه و یستی به که ی پین گه یشتو وه و گه یشتو وه ته ئه ندازه ی پیا وه تی، و اتا ئه ندازه ی خۆشه و یستی به که ی مه ردا نه!... چونکه می رده که ی پین خستو ته ده روازه ی ژیا نیکی نو یه، که هه موو هیوا یه کی خۆی به وه وه به ندکردو وه، ئه و ژنه یش که ناوی خۆی به ناوی وه نوو سا ندو وه له به رچا ویدا بو وه ته سه رچا وه کامه رانی و جیگای ئاوات و هیوا ی!... ئه و ژنه یش که سه ری له وه سو رده میتنی، می رده که ی بایه خ بدات به شتانی تر، نه ک به خۆشه و یستی به که ی ئه و، یاخود به خۆشه و یستی به که ی هه ردوو کیان، ئه وه ی له بی رده چپته وه که ئه م که م ته ر خه می به ی می رده که ی- هه مو وده م- له به ر خۆیه رستی نییه- به لام پتووستیه کی گرنگی تیدا یه بۆ می رده که ی!... ئه مه یش له به ر ئه وه یه که پیا وه که پتووستی به وه هه یه که به هه موو کولی دلێه وه ده ست بداته کار و فرما نه که ی خۆی، که به هه موو هیزو هه ره تیکه وه به ری لی بکاته وه و تیکو شینی خۆبشی بۆ ته رخان بکات، ئه و له مه دا گو ی ناداته ده سته که وتی خۆی چونکه ئه و خۆی و ده بینه که له پاش ژن هینانه که ی، که وتو وه ته خۆشی و کامه رانی به که ی گه وره وه، که ده سته دا وه ته ژیا نیکی نو ی و به هۆی ژیا نه پر له ئارام و ئاسایشه که ی نا و مالی تازه ی شیه وه ده توانی کار و فرما نه کانی خۆی به ته وا وی به جی به یینێ، هۆی ئه مه یش ئه وه یه که می رده که ی سه رده می ده زگیرانی به سه رده میتکی ئارام و ئاسایش و دلنیا یی دانانی چونکه پر له گه یرو گرت و ئه رکیه کی زۆر، بپه جگه له وه سه رده میتکی خۆ ئاماده کردنی شه بۆ ژیا نیکی خیزانی به ئارام و نه رمونیان، که می رده که ی هه موو که ره سته یه کی ئه وه ی تیدا ده و ژیتته وه که بتوانی کار و فرما نه کانی خۆی له شپوه یه کی زۆر ته وا و و رتیکو پتیکدا ته وا و بکات کاتیکیش که می رده که ی له به ره م پیکه ییناندا ده گاته ئه وه پری سه رکه و تووی، ئیمه و امان دپته پیش چا و که ئه مه نده خۆی به فرما نه که ی خۆیه وه خه ربک کردو وه، خۆشه و یستی نا وه ند خۆی و

ژنه‌کە‌ی بېرناکه‌وێته‌وه به‌لام ئە‌و دە‌بێ‌ ئاگاداری ئە‌م دل‌دارییه‌ی بێ‌.

نابێ‌ دە‌ست به‌رداری بێ‌، پێ‌ویسته‌ بې‌پارێ‌زی، پێ‌ویسته‌ تینی‌ بداتی، پێ‌ویسته‌ دە‌ری بې‌رێ‌، له‌گه‌ڵ ئە‌مانه‌شدا کاروفرمانی‌ خوێشی‌ هه‌ر بکات و له‌ کۆ‌ری ژيانیشدا بجه‌نگی‌!... جا ئە‌گه‌ر مێ‌رده‌که‌، ژنه‌که‌ی پشته‌ی بگه‌رێ‌ و دل‌ی ساردنه‌کاته‌وه له‌ کار و فرمانه‌که‌ی، ئە‌گه‌ر بۆ‌ هه‌موو شوێ‌نێ‌ک دوا‌ی نه‌که‌وێ‌ و، سه‌ری لێ‌ تێ‌ک نه‌دات، بې‌گومان، ئە‌وه‌یان بۆ‌ ده‌رده‌که‌وێ‌ که‌ بێ‌ ئە‌مه‌ی خوێانی‌ پێ‌وه ماندوو بکه‌ن، هاو‌به‌شیه‌کی به‌هێ‌ز و دامه‌زراو له‌ فرمان‌کرندا، په‌یدا‌بووه له‌ ناوه‌ند هه‌ردووکیاندا.

ئە‌مه‌ راسته‌ که‌ ژنه‌که‌ ناتوانی‌ له‌ رووی‌ هونه‌ر و کارگوزارییه‌وه، له‌ فرمانی‌ مێ‌رده‌که‌ی خوێدا‌ هاوکار بێ‌ به‌لام ئە‌گه‌ر رێ‌گای‌ فرمان‌کرده‌که‌ی بۆ‌ مێ‌رده‌که‌ی خوێ‌ ئاسان‌ کرد: گه‌روگرفتی‌ نه‌هێ‌تایه‌ به‌رده‌می‌ و، ته‌گه‌ری له‌ فرمانه‌که‌ی نه‌دا، بې‌گومان ژنه‌که‌ له‌وه‌دا وه‌ک ژنی‌ک ده‌جوولێ‌ته‌وه، که‌ به‌ته‌واوه‌تی‌ فرمانی‌ سه‌رشانی‌ خوێ‌ به‌جێ‌ هێ‌نایێ‌، به‌رامبه‌ر مێ‌رده‌که‌ی خوێ‌!... ئە‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه‌ که‌ ژيانی‌ پیاوی‌ خاوه‌ن ژن، به‌نده به‌ژنه‌که‌یه‌وه و پشت به‌و ده‌به‌ستێ‌. مێ‌رده‌که‌یش کاتێ‌ په‌لاماری‌ فرمانه‌که‌ی خوێ‌ ده‌دات و به‌کولێ‌ دل‌ه‌وه ده‌ستی‌ ده‌داتێ‌ کاتێ‌ فرمانه‌که‌ی سه‌رده‌گرێ‌، که‌ هه‌ست به‌وه بکات ژنه‌که‌ی پر به‌دل‌ خوێ‌ی‌ ده‌وێ‌.

به‌لام خوێ‌هه‌وێ‌ستییه‌کی‌ وه‌هایش که‌ هه‌مووده‌م پالی‌ پێ‌وه‌بنێ‌ و بۆ‌ پێ‌شه‌وه، که‌ هه‌مووده‌م به‌گه‌شی‌ و روو‌خوێ‌شییه‌وه به‌ره‌و پیری‌ی‌ بیت و باوه‌شی‌ پێ‌دا بکات! پێ‌ویسته‌ ژنه‌که‌یش ئە‌مه‌نده‌ خوێ‌ به‌من‌داله‌کانی‌ خوێ‌هه‌ر خه‌ریک نه‌کات، که‌ که‌لکی‌ ژنی‌تی‌ پێ‌وه‌نه‌می‌نی‌ و له‌ شه‌نگوشوخی‌ و دل‌کێ‌ش کردنه‌که‌ی بکه‌وێ‌، به‌پێ‌چه‌وانه‌وه پێ‌ویسته‌ هه‌روه‌ک جار‌ان به‌ته‌نگ ژيانی‌ خوێ‌شییه‌وه‌بێ‌، خه‌می‌ ته‌ندروستی‌ و شه‌نگوشوخی‌ خوێ‌ بخوات بۆ‌ گه‌شه‌کردن و په‌ره‌سه‌ندنی‌ زانیاری‌ و خوێ‌نده‌واری‌ی‌ خوێ‌شی‌ تێ‌ بکوێ‌شی‌ چونکه‌ ئە‌مه‌ له‌ هه‌موو رێ‌گایه‌ک باشته‌ بۆ‌ ئە‌و:

له‌ سه‌رێ‌که‌وه ده‌بێ‌ته‌ هۆی‌ ئە‌وه‌ی‌ دل‌ی‌ به‌دل‌ی‌ مێ‌رده‌که‌ی‌ خوێ‌هه‌ر بنووسێ‌ و له‌گه‌لێ‌دا بێ‌ی‌ به‌یه‌ک، له‌ سه‌رێ‌کی‌ تری‌شه‌وه ده‌بێ‌ته‌ هۆی‌ ئە‌وه‌ی‌ که‌ له‌ شێ‌وه‌یه‌کی‌ باش و بێ‌ وه‌یدا، بتوانی‌ هاوکار بێ‌ له‌ په‌روه‌رده‌کردنی‌ من‌داله‌کانی‌ خوێ‌دا و سه‌ره‌رشته‌ی‌ گه‌شه‌کردنیشیان بکات له‌ هه‌موو تافی‌کی‌ ژيانیاندا، پێ‌ویسته‌ ژنه‌که‌ ئە‌وه‌یش بزانی‌ که‌ ئە‌گه‌ر به‌ته‌نگ پاراستن و گه‌شه‌کردنی‌ خوێ‌هه‌ر بێ‌- وه‌ک ژنی‌کێ‌ش و، وه‌ک دایکی‌کی‌ من‌دالانی‌ش- که‌سه‌یه‌تی‌ خوێ‌ باشته‌ بۆ‌ ده‌پارێ‌زی‌ و، جوانتر بۆ‌ ده‌می‌نێ‌ته‌وه!...

کاروبار هه‌لسووراندنی‌ مال‌ بۆ‌ ژنه‌که‌ت به‌هێ‌نه‌رده‌وه

ئە‌گه‌ر ده‌ستکه‌وتی‌ مێ‌رده‌که‌ له‌ فرمانه‌که‌ی‌ زۆ‌ریش بێ‌، ژنه‌که‌ نابێ‌ ئە‌وه بکات به‌بیانوو که‌ که‌متر خوێ‌ له‌ مال‌ و من‌داله‌که‌ی‌ خوێ‌ بگه‌ی‌تی‌.

به‌پێ‌چه‌وانه‌وه پێ‌ویسته‌ وه‌ک جار‌ان، خوێ‌ به‌مال‌ و من‌داله‌که‌یه‌وه خه‌ریک بکات، بام له‌وه‌یشدا هه‌ندی‌ک له‌ مافی‌ خوێ‌ که‌م بکاته‌وه.

چونکه‌ هه‌روه‌ها چاکتره‌ که‌ ژنه‌که‌ ژيانیکی‌ مام ناوه‌ندی‌ بژی‌، بۆ‌ ئە‌مه‌ی‌ من‌داله‌کانی‌ له‌ژێ‌ر سه‌ره‌رشته‌ی‌ خوێ‌دا گه‌وره‌بن، نه‌ک ژيانیکی‌ ده‌ست بلاوانه‌ بژی‌، که‌ له‌وه‌وه که‌مه‌ترخه‌می‌ لێ‌وه‌ رووبدات ده‌رباره‌ی‌ ئە‌م فرمانه‌ به‌رز و پێ‌رۆ‌زی‌!...

به‌لام ئە‌گه‌ر ده‌ستکه‌وتی‌ مێ‌رده‌که‌ به‌شی‌ نه‌کردن و، ژنه‌که‌یش ناچار بوو فرمان بکات، تا ئە‌وه‌یش شتی‌ک په‌یدا بکات بۆ‌ ژيانی‌ خێ‌زانه‌که‌، پێ‌ویسته‌ ژنه‌که‌ هه‌رچی‌یه‌کی‌ له‌ ده‌ست بیت بیکات بۆ‌ ئە‌مه‌ی‌ مال‌ه‌که‌ پر بکات له‌ گه‌شی‌ و خوێ‌ی‌ و نه‌رمونیانی‌، تا توێ‌له‌ی‌ ئە‌و ژيانه‌ی‌ ده‌روه‌ه‌یان بۆ‌ بکاته‌وه، که‌ هه‌یج ئارامیکی‌ تێ‌دانی‌یه‌، پر له‌ ئه‌رک و ئازار و دل‌ته‌نگی‌، به‌هۆی‌ ئە‌وه‌وه که‌ هه‌ردووکیان خوێ‌ان ده‌کوتن و په‌له‌قازێ‌ ده‌که‌ن بۆ‌ پێ‌ویستی‌ ژین!...

پاره‌یش وایه‌ که‌ هه‌مووده‌م له‌ناو هه‌موو خێ‌زانی‌کدا ده‌بێ‌ته‌ هۆی‌ مقۆ‌مقۆ‌ و ده‌مه‌قالی‌. که‌واته‌ ژن و مێ‌رده‌که‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای‌ ژيانی‌ ژن و مێ‌ردی‌یانه‌وه له‌سه‌ر ئە‌وه رێ‌ک بکه‌ون که‌ ژنه‌که‌ هه‌ندی‌ پاره‌ی‌ دیاردی‌ کراوی‌ بۆ‌ دا‌بنی‌، هه‌موو مانگی‌ک به‌ئاره‌زووی‌ خوێ‌ له‌ پێ‌ویستی‌ مال‌ه‌که‌دا به‌ختی‌ بکات، دوورنییه‌ ژنه‌که‌ له‌ هه‌ندی‌ رووه‌وه به‌ده‌ستبلاوی‌ به‌ختی‌ بکات دوورنییه‌ ژنه‌که‌ له‌ هه‌ندی‌ رووه‌وه ده‌ست بلاوی‌ بنوێ‌نێ‌ به‌لام ئە‌و ئە‌وه‌ی‌ پێ‌ خوێ‌هه‌ر که‌ کاروبار هه‌لسووراندنی‌ مال‌ هه‌ر به‌ده‌ست خوێ‌هه‌ر بێ‌ ژن ئە‌وه‌یشی‌ پێ‌ ناخوێ‌شه‌ که‌ فرمانی‌ پیاوی‌ بدرێ‌ به‌سه‌ردا، وه‌ک چاک‌کردنه‌وه‌ی‌ ته‌لی‌ کاره‌با، یاخود لووله‌ی‌ ئاو!... ئە‌وه‌یش بۆ‌ ژنه‌که‌ چاکتره‌ که‌ هه‌رچه‌ند کاروباری‌ وا رووبدات، ده‌موده‌ست به‌مێ‌رده‌که‌ی‌ خوێ‌ بلتی‌ چاره‌ی‌ بکات.

نه‌ک خوێ‌ بیکات و له‌ دل‌یشدا پێ‌ی‌ ناخوێ‌ش بێ‌ که‌ ده‌یکات و، بۆ‌له‌بۆ‌لی‌ لێ‌ بکات چونکه‌ دل‌ی‌ ئاسووده‌ و سه‌روشتی‌ مام ناوه‌ندی‌ ئە‌وه‌نده پێ‌ویسته‌ به‌ژيانی‌ خێ‌زانی‌، مه‌گه‌ر هه‌ر رۆ‌ژ ئە‌وه‌نده پێ‌ویست بووبێ‌ به‌ژيانی‌ مرۆ‌ف!

به‌جو‌ری‌کی‌ گشتی‌ ژن له‌ پیاو زۆ‌تر هه‌ل‌ده‌کات له‌گه‌ل‌ کاره‌ساتی‌ رۆ‌ژگارا‌دا ژن له‌وه‌دا

توانایی و دهمارنرمیی له پیاو زۆرتره، كهواته پیتویسته لهسه‌ری كه لهم سوروش و كرده‌وانه‌ی خۆی كه‌لك وهر‌بگرت و اتا به‌باشی به‌كاربان به‌یتنی، تا به‌ره‌می به‌رز و پیرۆزی ده‌ست بكه‌وی!

په‌وشتی باوكه‌كان له‌پیش ژن هینانی كوره‌كانیاندا

له‌سه‌ر ئەمه‌ ده‌میکه‌ پریاردراوه، كه‌هه‌لبژاردنی میترد یاخود ژن، له‌و كاروبارانیه‌یه‌ كه‌ بایه‌خیتکی تایبه‌تییان پێ ده‌دری ده‌بی ئەمه‌یش به‌جۆرتیکی وابی كه‌ ئۆبالی ئەم هه‌لبژاردنه‌، هه‌مووی نه‌خه‌رتیه‌ سه‌ر ئەستۆی ژنه‌كه‌، یاخود میترده‌كه‌ به‌ته‌نیایی... جا ئەگه‌ر باوك و دایكه‌كه‌ كوره‌كه‌ی خۆیان دروست په‌روه‌رده‌ كردبێ، ژن هینانی كوره‌كه‌یشیان، هه‌ر به‌و جۆره‌، له‌ شیتویه‌یه‌کی راست و دروستدا پیتك دی ئەگه‌ر باوك و دایكه‌كه‌ توانییان ژبانی خۆیان بکه‌ن به‌ئومونه‌یه‌کی بلند بۆ منداله‌كانیان، تا به‌كرده‌وه‌، نه‌ك به‌زمان^(۱)، له‌سه‌ر شیتویه‌ی ئەو ژبانیه‌ی ئەوان بژین، ئەوا هه‌لی باش هه‌لده‌كه‌وی بۆ ئەو مندالانه‌، كه‌ ژبانیکی ژن و میتردیی سه‌رکه‌وتوانه‌ بژین!

كامه‌رانی ژبانی ژن و میتردیی كور و كچه‌كه‌یش، تا ئەندازه‌یه‌کی گه‌وره‌، به‌نده‌ به‌و شیتویه‌یه‌وه‌ كه‌ باوك و دایكیان په‌یره‌هه‌ییان كرده‌وه‌ له‌گه‌ڵیاندا، له‌و كاته‌دا كه‌ له‌ تافی هه‌رزه‌كارییاندا، هه‌موو ورده‌بایه‌تیی گۆران و گه‌شه‌كردی ژبانی ره‌گه‌زبازییان تی گه‌یاندين جا ئەگه‌ر دایك و باوكیان له‌ شیتویه‌یه‌کی ساكار و راست و په‌واندا كه‌ینه‌وبه‌ینه‌ی ره‌گه‌زبازییان تێگه‌باندین، كور و كچه‌كه‌یش له‌ كاتی ژن و میتردییاندا باری هۆش و ده‌ماره‌میشكیه‌كانیان دروست و په‌سه‌ند ده‌بێ، له‌ ئەندازه‌ ده‌رناچێ پاش ئەوه‌یش له‌ شیتویه‌یه‌کی بێ ده‌نگ و نه‌رمونیاندا ژبانی ژن و میتردی ده‌به‌نه‌سه‌ر! پیتویسته‌ باوكه‌كان ماوه‌ نه‌ده‌ن به‌وه‌ی كه‌ سه‌رده‌می ده‌زگیه‌رانی درێژبیتیه‌وه‌ ئەوه‌یش بۆ ئەمه‌ی كوره‌كانیان زووبگه‌نه‌ سه‌ر ژبانی ئارام و ئاسایش و دلنیا، كه‌ له‌ ده‌میکه‌وه‌به‌ ئاواتی بۆ ده‌خوازن و خۆبانی بۆ ده‌كوتن!... به‌هه‌موو ره‌نگه‌ چه‌ند مانگیکی پێ ده‌وی ئارام بگرن تا خانویه‌کیان بۆ پیتك دی، ژن و میترده‌كه‌ به‌سه‌ره‌خۆیی تیبیدا بژین بۆ باوك و دایكیش هه‌روه‌ها چاكتره‌ كه‌ له‌ پیتكه‌یتنانی ژن هینانه‌كه‌دا په‌له‌نه‌كه‌ن، نه‌وه‌ك دوا‌ی ناچار بێن كه‌ له‌گه‌ڵ زاوا و بووكدا له‌ یه‌ك خانوودا بژین چونكه‌ ژبانی (گه‌له‌یی) كه‌ له‌گه‌ڵ دایك و

(۱) راستتر: (نه‌ك به‌ده‌م).

باوكی كوره‌كه‌دا بژین، ده‌بیته‌ هۆی دووركه‌وتنه‌وه‌ی ژن و میترده‌كه‌ له‌ یه‌كتری، نابیته‌ هۆی ئەوه‌ی كه‌ ژن و میترده‌كه‌ هه‌ست به‌ژبانیکی ژن و میتردیی سه‌ره‌خۆی پێ له‌ كامه‌رانی بکه‌ن، ئاره‌زووی سه‌ره‌خۆیی له‌ هه‌موو سه‌رده‌میتكدا هه‌ر وا بووه‌، كه‌ زال بێی به‌سه‌ر ئەو لاوانه‌دا كه‌ ژن هینانیان به‌ده‌سته‌وه‌ بووه‌!...

جا ئەگه‌ر باوكه‌كان، له‌پاش ژن هینانی كوره‌كانیان، هه‌ستیان پێ كرد، كوره‌كانیان داماون له‌سه‌ر پاره‌، ئەوا پیتویسته‌ له‌سه‌ریان ده‌ستیان بگرن به‌لام به‌مه‌رجێ كه‌ له‌ شیتویه‌یه‌کی یه‌جگار خۆشه‌ویستانه‌ و دل‌سۆزانه‌دا پیتشه‌شیان بکه‌ن چونكه‌ ئەگه‌ر وا نه‌كه‌ن، ده‌ستگیرویییه‌كه‌یان ده‌بیته‌ هۆی دل‌شكاوی و ته‌نگه‌تاوی بۆ كوره‌كانیان ئەوساكه‌ هه‌ست به‌زۆرداری كۆمه‌لایه‌تی ده‌كه‌ن كه‌ وای لێ كرده‌وون نه‌توانن خۆیان بژیتن، ده‌بی یارمه‌تی له‌ باوكه‌كانیان داوابه‌ن جا ئەگه‌ر باوكه‌كان ئەو یارمه‌تییه‌یان سووك و ئاسان هینایه‌ پیتش چاوی كوره‌كانیان، و اتا نه‌یانكرده‌ باریکی گران به‌سه‌ریانوه‌، به‌جۆرتیکی وایش یارمه‌تییه‌كه‌یان دان، كه‌ كاریکی ئاساییه‌- كه‌ له‌ راستیییدا هه‌روایه‌ بێ گومان له‌وه‌دا منداله‌كانی خۆیان ده‌پاریزن له‌وه‌ی هه‌ست به‌خۆیان وا بکه‌ن، كه‌: باریکی گران به‌سه‌ر باوكه‌كانیانوه‌!...

له‌ پاش ژن هینان به‌هه‌یوای هه‌یج مه‌بن له‌ كوره‌كانتان

له‌ پیش ژن هینانی كوره‌كانیاندا، فرمانی سه‌رشانی باوكه‌كان وایه‌. ماوه‌ته‌وه‌ پرسیتك، بیه‌كین و وه‌رامی بده‌ینه‌وه‌، تادوا‌ی به‌م لێ دووانه‌مان به‌یتن ئەوه‌یش ته‌وه‌تا: له‌پاش ژن هینانی كوره‌كان باوكه‌كان ده‌بی چی بکه‌ن؟. پیتویسته‌ باوكه‌كان له‌پیش هه‌موو شتیتكدا وریای ئەوه‌ بێن كه‌ بۆ كه‌لكی خۆیان هه‌یج فرمانیتك نه‌خه‌نه‌ سه‌رشانی كوره‌كانیان جا ئەگه‌ر باوكه‌كان دلێ خۆیان وا راهیتنا، كه‌ چاوه‌روانی هه‌یج شتیتك نه‌بن له‌ كوره‌كانیانوه‌ ده‌ستیان بكه‌وی كه‌ داوا‌ی هه‌یج شتیکیشیان لێ نه‌كه‌ن. ئیتر له‌وه‌پاش كوره‌كانیان هه‌ر تۆزه‌ ئاورپیکیان لێ بده‌نه‌وه‌، هه‌ر تۆزه‌ چاودیریه‌یه‌کیان بکه‌ن، به‌لای باوكه‌كانیانوه‌ وایه‌ كه‌ ده‌ست بلاییه‌کی زۆر گه‌وره‌یان له‌گه‌ڵ كرده‌وون، له‌ خۆشیاندا پیتی گه‌شه‌دار ده‌بن! جا ئەگه‌ر باوكه‌كان له‌دوا‌ی ژن هینانی كوره‌كانیان خۆیان وا هاته‌ پیتش چاوه‌ كه‌ ده‌توانن هه‌ندی فرمانی سه‌رپیتی بۆ كوره‌كانی خۆیان هه‌لبسوورپین، نابێ ئەوه‌ بکه‌ن به‌بیانوو بۆ ئەمه‌ی كوره‌كانی خۆیان بخه‌نه‌وه‌ ژیر چنگی خۆیانوه‌وه‌، فه‌رماندارییان به‌سه‌ردا بنویننه‌وه‌. پیتویسته‌ باوكه‌كان له‌وه‌ ئاگاداربن كه‌ هه‌یج كه‌سه‌یتك نییه‌ له‌سه‌ر زه‌ویدا، یه‌كیتك

نه دۆزیتنه وه بۆی که له جیگه ی ئه و دابنری چونکه ئه گهر بیهتو ئه وان ئه و یارمه تییا نه ی کوره کانیان نه دن، کهسانی و دهست ده که ون که ئه و یارمه تییا نه یان به ته و او ده تی، یا خود با شتر له دهست بو ه شیته وه!

به لام زۆر تر ئه وه رو و ده دات، که کوره کان خۆیان به با و که کانیان ده لێن ئه و جو ره کار و بارانه یان بۆ هه لیسو و ری تهن مه به سی شیان ئه وه به که دلی با و که کانیان به و جو ره خوا ستانه خو ش بکه ن، نه وه ک دلیان بشکی به وه ی که ئه و کار و بارانه به کهسانی تر بسپیرن!... به راستی ئه وه یه ش کاریکی زۆر ناشیرینه که ئه و دایک و با و کانه ئه م جو ره کار و فرمانانه یان بکه ن به بیانو و بۆ ئه وه ی فه رمانداری بنوی تهن به سه ر ئه و خیزانه بچکۆ له یه دا که تازه یی ده گات که ده بو له جیا تی ئه وه هه ستیان به کامه رانی بکردایه که ده توانن ئه و یارمه تییه ی بده ن!

ئه مه یه ش به شتیکی په سه ند دانانری، که یه کیک له ژن و میرده که، خو ی هۆگری خیزانه که ی خو ی بکات و، ها و سه ره که ی خو شی نا چار بکات دوا ی بکه وی بۆ ئه و خیزانه!... چونکه ژن و میرده بری تیه له هیلانه یه کی تازه که ده بی سه ره خو یی له هیلانه کانی با و ک و دایکه کان و به سه ره خو یی یی بگات و گه شه بکات... ئه وه ی کاریش ئاسان ده کات ئه وه به که با و که کان کار و فرمانیکی وایان به ده سه ته وه بی، که خۆیان یان پتوه خه ریک بکه ن، که بی کار نه میننه وه، که هه موو ده میکی خۆیان یان پتوه به خت بکه ن چونکه به هۆی ئه وه وه نزیک ده بنه وه له ژبان، له بار ستایی بیرو هۆشی ئه و سه ر ده مه یه ش که تییدا ده ژین هه رو هه پر زگاریش ده بن له ده ست ئه و وه رس بو نه تاله ی تووشیان دی به هۆی ئه وه وه که به ته نیا ده میننه وه له پاش ژن هینانی کوره کانیان و، له پر به دلێش ئاره زووی ئه وه ده که ن که به وه وه خۆیان خه ریک بکه ن: په نجه به او یژنه ژبانی تاییه تی کوره کانیانه وه! ئه وه نده هیه، راستیه کی پر یار له سه ر درا و ده بی پتی لی بنیین ئه و راستیه یه ش ئه وه به، که ده توانین هه موو ده م چاره بۆ هه موو کار و بار یکی پر گیر و گرفت بدۆزینه وه، بیته ئه گه ر به چا و یکی مه ند و له سه ر خو وه سه یری ژبان بکه یین گیر و گرفته کانی شی یه که له دوا ی یه ک چاره بکه یین، نه ک به یلین گیر و گرفته کانی پشوو که له که یین به سه ر گیر و گرفته کانی ئیمپۆ و دوا رۆژدا... هه رو هه ئه گه ر ئه وه یه ش بخه یه پش چا و مان که له پش هه موو شتی کدا خه می ئه وه بخو یین خۆمان بکه یین به سه ر چا و ی کامه رانی بۆ کهسانی تر، نه ک کهسانی تر بکه یین به سه ر چا و ی کامه رانی بۆ خۆمان!...

دلداری و ژن و میریدی

کۆمه‌لیک له نووسه‌ره گه‌وره‌کانی جیهان ئامۆژگارییه‌کی به‌که‌لک بۆ کور و

کچ پێشکەش ئەکەن

محمد فائق الجوهری:

کۆی کردوونه‌توه و گۆریوبه‌ته‌سه‌ر عه‌ره‌بی

کوردی نووسی: له‌سالی ۱۹۶۵

پێشه‌کی

سروشتی مەرۆف، به‌گشتی وایه، که له‌کانی دله‌وه‌هه‌ز به‌دلداری بکات. هه‌موومان هه‌ز به‌دلداری ئەکه‌ین هه‌روه‌ها هه‌ز به‌زێش ئەکه‌ین ئه‌وی خۆشمان ئه‌وی خۆشی بوین پیاو و ژنیش بریتین له‌ دوو منالی گه‌وره‌ره‌نگه‌ بلین، که پیاو که‌وت به‌سالدا، ئه‌بی خۆی گران پابگری، خۆی بگێریته‌وه‌ له‌ هه‌ستی دلداری به‌لام ئه‌م خۆگران گرتنه‌ و خۆگێرانه‌وه‌یه، ئه‌گه‌ر له‌ وزه‌بشدا بی، ئیتمه‌ به‌زیندوویی ناهیلایته‌وه‌، وشکمان ئەکات وه‌ک داروبه‌ردمان لی دئی ئه‌و ساکه‌ ئیتمه‌ و سروشت له‌ یه‌ک دوور ئەکه‌وینه‌وه‌ چونکه‌ سروشت له‌ دلی هه‌موو پیاویک و ژنیکدا ئاره‌زوویه‌کی به‌هێزی دامه‌زراندوه‌ بۆ دلداری که‌ هه‌رگیز له‌ بن نایه‌ت. جا ئه‌م ئاره‌زوویه‌ که‌ هه‌موده‌م دل ئه‌وروژینی به‌رامبه‌ر هاوده‌مییک له‌ ره‌گه‌زه‌که‌ی تر، تا به‌خۆشه‌ویستی ئه‌وه‌وه‌ بکه‌ویتنه‌ کامه‌رانیه‌وه‌ هه‌مو ژنیک ئاواته‌ خوازی دلداریکی پیاوه‌. هه‌موو پیاویکی ئاواته‌خوازی دلداریکی ئافره‌ته‌. هاوده‌می ئاساییش که‌ سروشت په‌سه‌ندی کردوه‌ ژنه‌ بۆ پیاو، مێردیش بۆ ژن هه‌ر کامیکیان بگریته‌، له‌کانی دلایه‌وه‌، ئاوات ئه‌خوازی بۆ ئه‌و ره‌ژه‌ی که‌ خانوکی بی و خۆی و ژنه‌که‌ی تیا بژین و منالیان بی و تیا گه‌وره‌ بکه‌ن جا ئه‌م ئاره‌زوویه‌، که‌ بۆته‌ بنچینه‌ی په‌یدا‌بوون و مافی مەرۆف.

که‌واته‌ دلداری و ژن و مێردیه‌ی و منالان، رووکه‌شی ژبانن، سروشت پیتی هینان و خوای پاکي بی هاوتا به‌هۆی ئه‌م سنی شته‌وه‌ مەرۆقايه‌تی و ژبانی مەرۆقايه‌تی له‌سه‌ر زه‌ویدا پاراستوه‌ هه‌ر که‌سیکیش له‌م ژبانهدا به‌دوای کامه‌رانیدا بگه‌ری، بی ئه‌و سنی شته‌ بۆی ناچیته‌ سه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌ر دلدارییه‌ک ئه‌نجامی به‌ ژن و مێردیه‌ی نه‌گات، ئه‌وانه‌ تاوان و

گوناهن ئه‌بی ئه‌وه‌نده‌ی خۆت له‌ جنۆکه‌کان دوور ئەخه‌یته‌وه‌، له‌و دوانه‌یش ئه‌وه‌نده‌ خۆت دوور بخه‌یته‌وه‌.

جا له‌سه‌ر ئه‌م بنچینه‌یه‌یه‌وه‌ هه‌ر له‌به‌ر ره‌شکردنه‌وه‌ی بیی هه‌مووانه‌ له‌ بابته‌ ئه‌م بابته‌ گرنه‌گ و به‌که‌لکه‌وه‌، که‌ ره‌وش و خووی کۆمه‌له‌یه‌تیمان به‌ریه‌ستی لی دوانی ئەکات، به‌ته‌واویی و ئاشکرای، هه‌زم کرد ئه‌م نووسراوه‌ پێشکەش بکه‌م.

محمد فائق الجوهری (۱)

ئایا ئه‌توانین بی دلداری بژین؟

نووسه‌ری: هول کین

له‌ سه‌ره‌تای نووسراوه‌ داناما، که‌ زۆتر له‌ ئیستا جهره‌زه‌ییم ئەکرد له‌ نووسینیدا، ره‌ژنیک به‌بیرم داها که‌ چیرۆکیک دا بینم.

ناوی بنیم: (هه‌زار ره‌ژه‌ی دوایی جیهان) ئه‌مویست ئه‌وه‌ی تیا پێشان بده‌م که‌ مەرۆف چۆن له‌سه‌ر زه‌ویدا نامین و له‌ ناو ئەچی، و اتا چۆن قری تی ئەکه‌وی ئه‌ویش نه‌ک به‌ئاگر، نه‌ک به‌لافاو، به‌لکه‌و به‌ کوزاندنه‌وه‌ی به‌هێزترین هه‌ست که‌ هه‌تا ئیستا له‌ دلی مەرۆفدا ده‌رکه‌وتوه‌ ئه‌ویش به‌وه‌ی که‌ خوا هه‌ستی دلداری له‌ دلی مەرۆف ده‌ره‌بیت، به‌ناوی سزادانییه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌و گوناوه‌ به‌دکردارییه‌ی که‌ کردیتی تا ئیستا، به‌تایبه‌تی ئه‌و تاوانانه‌ی که‌ له‌بابته‌ که‌ینه‌وه‌یه‌ی ره‌گه‌زخوازییه‌وه‌ لیتی رووداوه‌ که‌ به‌وه‌م هه‌رچی بابته‌تی ژبان هه‌یه‌ نامینی و له‌ناو ئەچی. وای به‌هینه‌ره‌ پێش چاوت، که‌ هه‌موو که‌سی بچیتنه‌ ناو جیگاوه‌ و کامه‌رانیش بی به‌وه‌ هه‌سته‌ شیرینه‌ پاکه‌وه‌، که‌چی که‌ به‌یانی هه‌ستا له‌خه‌و، ئه‌و هه‌سته‌ی له‌ دلا نه‌ماب و له‌ده‌ستی چوینی، تاسه‌ر بۆی نه‌گه‌ریته‌وه‌.

(۱) له‌ ژبان نامه‌که‌یدا، مامۆستا، باس له‌ گۆفاریکی میسری ده‌کات که‌ سالی ۱۹۳۱ به‌نامه‌ په‌یوه‌ندی کردوه‌ به‌گۆفاری (الرياضة البدنية) وه‌ به‌مه‌به‌ستی سود و ریتمای و ده‌رگرتن تا باری ته‌ندروستی چاک بکات، ئه‌و گۆفاره‌ که‌ سه‌رنوسه‌ر و خاوه‌نی (محمد فائق الجوهری) پارێزه‌ر بووه‌ و دیاره‌ ئه‌م کتێبه‌ش هه‌ر به‌شیکه‌ له‌و وتارانه‌ی که‌ تیا بلاوکراوه‌ته‌وه‌، من بۆخۆم ژماره‌ی مانگی مارتی ۱۹۴۸ی گۆفاره‌که‌م دیوه‌، به‌م شێوه‌یه‌ تاریفی خۆی ده‌کات: (الرياضة البدنية/ مجلة صحیة تصدر لخدمة الجنس البشري، صاحبها و محررها: محمد فائق الجوهری المحامي - الأمانة: ۶ شارع سكاكين باشا - مصر، القاهرة).

ئەو مالەى كە كەردبووم بەتەختى تەماشىگای مەرگەساتەكەم، داىكىكى بچوكت تيا ئەدىي، ھەر لەو رۆژەووى كە منالەكەى بووبوو، ئەمەندە خۆشى ئەويست و ھۆگرى ئەبوو ئەپپاراست ئەترسا لەووى كە كزەبايەكى بەيان لە دەموچاوى بکەوى و ئازارى بدات.

كەچى كە خۆشەويستى لە جىھاندا ھەلگىرا، ھەر لەو كاتەدا كە منالەكەى لەسەر مەرگدا بوو و گىيانى ئەدا، ئەو بەبەزمورەزمى خۆبەو ھەرىك بوو، ھاوبەشىي ئاھەنگىكى ھەلپەركىي ئەكرد ھەر ھەروەھا باوكىكىشت ئەدىي، ھەرچى لە پىناو كامەرانى كورەكەيدا بەخت بگردايە بەكەمى ئەزانى كەچى كە خۆشەويستى لە جىھاندا ھەلگىرا، كورەكەى خۆى ئەدىي لە سەرگەردانى و مال ويرانيدا ئەتلايەو، ئەويش دەستىكى يارمەتى بۆ درېژنە ئەكرد.

جا لەبەر ئەووى كە پىتاك دەرەكان وازيان لە پىتاك دان ھىنابوو، ھەرچى نە خۆشخانە و جىگايانى ئاوارە و پەك كەوتەكان ھەبوون، يەك لە دواى يەك دائەخران ھەزار دەرد دابكەوتايە پزىشكەكانى، دەستيان بۆ نەخۆشكى نەئەبرد چاكى بکەنەو، تا لە وەرگرتنى مەزەكانى^(۱) خۆيان دليان نەبوونايە دەرەكە تەواو تەشەنەى ئەكرد و تىنى ئەسەند و بلاوتەبوو، ھەزاران بەھەزاران ئەمەردن كەچى فەرمانبەران نەيان ئەناشتن، نەبەزەبيان بەواندا ئەھاتەو كە ئەمەردن، نە بەزەبىيان بەزىندووكاندا ئەھاتەو كە لەوانەو توشى نەخۆشى ئەبن.

بۆ وىنە، لە (مەسىنا)دا بوومەلەرزەيەك پەيدا ئەبى، ھەزاران بى نان و بى جىگا ئەمىنەو، كەچى كەسپك نىبە بىر لەو بەكاتەو پىتاكىك بۆ ئەو كۆل و بىچارانە كۆيكاتەو.

ھەر كەسە ھەرىكى بەزمى خۆبەتى ھەر مالىك ئەبىنى: خۆشىي تىادا نەماو، خىزانەكان ھەر بەناو خىزانن ژن و مېردىي دراوئە بەر كلكان فەرمان بوو بەتالان كەردن كاروبارى گەل و فەرمانرەو اىيش پېووە لە تەنگتېن چەواشەكەردن و تەلەكەبازىي ئاينىش بوو بەچاولىكەرىي و خۆنوواندىكى نەنگەويست كەردو و پەوشتىش بوو بەگالتەى منالان بەزەبى بەكزو بىچارەدا ھاتنەو، بۆتە شتىكى پېوچ. ئەمىنەتەو سەر برايتى و يەكسانى، ئەوانىش بوونەتە خۆتېتىي منالان.

ئىتر ئەوكاتە، ھەموو كەس ھەست بەو ئەكات، كە جىھان بەرەو نەمان و سەرگەردانى

(۱) مز: كرى، (أجره).

ئەروا ھەر ھەروەھا ژيانى كۆمەلايەتېش بەھۆى چاوپرسىتى و، چاوپى ھەلھىنان و، پشم و قىن و، بەرەكەكانى و، تۆلەسەندەووە پاىە مال بوو ئەو تەنيا ھەستەيش كە گىيانى كامەرانى پى ئەبەخشىن، لە جىھانى شتى بەرجەستە و بابەتى بىروباو، ھەر ھەستى دلدارىي بوو، كە بووئە ھۆى پەيدا بوونى منال و خۆشەويستى و بەزەبى پىا ھاتنەو و دادپەرورەبى.

لام واىە ئىتر پىويست بەو ناكات كە لەمە زۆرتەر ئەو كارەساتانە پىشان بەم، كە ئەنجامى جىھانىكى دوور لە دلدارىي و خۆشەويستى دەرېخت، كە لە ئەندازە بەدەر سامناك و ناخۆش ئەبى ھەر ھەروەھا پىويست بەوئەيش ناكات كە بلىم چىرۆكەكەم تەواو نەكرد. ھەر تەنيا بىرىكى گشتىم دەرېارەى دەرېرى ئەويش لەو جۆرە نووسراوانەيە كە نووسەرەكانيان دەستيان پى ئەكەن، بەلام تەواويان ناكەن.

لەگەل ئەمەشا ھەمى لەدەست چوونى ئەو چەند مانگەم نىبە كە بەبىر كەردنەو لە چىرۆكەكەدا بەختم كەردن چوونكە بەھۆى ئەووە توانىم ھەستىكى وا بەنرخ و بايەخى خۆشەويستى و دلدارىي بەكەم كە لەو پىش ھەستم پى ئەكەرد ئەو خستىمە سەر ئەو باوەرەى كە خۆشەويستى و دلدارىي دابنىم بە ھەستىكى تاقانە بۆ دروستكەردن و دامەزراندن و پىكھىنان، كە رەنگە ھەستەكانى تر ھەر بۆ رووخاندن و تىكدان و ھەلەشاندن دەست بەدەن لەووە تىگەيشتم كە خۆشەويستى ژيانە ھەرچى خۆشەويستىش نەبى مردنە.

لە جىھانىشدا ھىچ شتىك نىبە لە خۆشەويستى سەبىر تېرى خوا برىتېبە لە خۆشەويستى خۆشەويستىش برىتېبە لە خوا بى گومان، ئەگەر خۆشەويستى نەمىنى لەسەر زەويدا، رەگەزى مەوقايەتېش ھەرگىز نامىنەتەو.

رەنگە تۆ بەمە پىبەكەنى رەنگە تۆيش وەك زۆر كەس لەوانە بىت كە خۆشەويستى بەجۆرە رابواردنىكى منالانەدا ئەنەن نە نرخی ھەبى و نە واتا بەلام ھەرچى تىگەيشتوويەك ھەبوو لە جىھاندا نرخی خۆشەويستىيان زانىو و بايەخىشان پى داو ھەر ھەروەھا زانىوويشيانە كە تا چ ئەندازەيەك ژيان بەووە بەندە جا بۆ ئەمەى كاروپىشەى خۆشەويستىت تى بگەنم، كە لە پىناو ئاودانيدا چى ھىناوئە بوون، ئەوا ئەم ھەستەت، لە ھەموو رويەكەو پىشان ئەدەم:

خۆشەويستى داىك، خۆشەويستى باوك، خۆشەويستى ژن و پىاو.

خۆشه‌ويستی دايک

ئەگەر خۆشه‌ويستی دايک، لە ھەموو خۆشه‌ويستییەکانی تر بەھێزتر نەبێ، بێ گومان، لە ھەموویان پاكتر و لە خۆپەرستی دوورترە چونکە دايک لە پێناوی مائالە کەیدا ھەموو شتێک بەخت ئەکات، بێ ئەمەى داواى شتێک بکات.

(لامارتین) گوتویەتى:

(ئەگەر بێتو ھەموو کەسێک، خۆشه‌ويستییەکەى وەک خۆشه‌ويستی دايکان بێ، مەبەسى خۆبى تیانەبى، ئەوساکە ئەبىن بەکۆمەلێکى فریشتە).

چونکە دايک لە جیھانى مرۆفایەتیدا، وەک دايکە درندەکانى ناو جەنگەلەکان شەر ئەکەن بەلام ئەبى ئەویشمان لەبىر نەچى کە ئەم شەر و کوشتارەى ئەیکەن، دوورن لە خۆپەرستی و خۆپەسەندییەو چونکە خۆشه‌ويستییەکەیان بۆ ھىچ شتێک ناکەن، تەنیا لەبەر خۆشه‌ويستی نەبى.

دايک کە رۆلەکەى خۆى خۆش ئەوئى، تەماشای ئەوہى ناکات کە جوان، یاخود ناشیرینە کورەکە ھەر چۆنیک بى ئەو خۆشى ئەوئى، خاوەن دەسلالت و کردەوہى بلند بى، یان نا.

تەنانەت، گوناھبار و تاوانبار ھەرە خراپەکانیش، دايکىکیان ھەبە وەک ھەموو دايکىکى تر خۆشى ئەوئى مێژوویش پرە لە وینەى ئەم کەینەوہینە سەرسوڤھینەرە، کە لە راستیدا بەزەببیش لە دلدا ئەبزوئى.

چەند سالیک لەمەو پیتش، لاوتیک خراپە بەردەم دادگا لەسەر کەتتیکى کوشتنى سامناک چەندوچونى لەگەل کرا بەلگەبەکی زۆر ھەبوو لەسەرى. دواى دادگا برىارى لەسەردا کە لە ناوى بەرن ھەرچى لە دادگاکەدا بوو، چوو دەروہ بەھەستىکى واوہ کە تاوانبارەکە سزای خۆى وەرگرتووہ.

بەلام لە گۆشەبەکی ھۆلەکەدا، تەنیا ئافرەتێک دانیشتبوو ئەگرىا سۆمایى چاوى بەفرمیتسکدا ھاتبوو ئەو ئافرەتە دايکى ئەو کورە تاوانبارە کلۆلە بوو.

لەوکاتەدا کە ناوئێکەر سەبرى تاوانى کورەکەى ئەوى ئەکرد تا برىارى کوشتنەکەى بدات، ئافرەتەکە لەو پەنا دیوارەدا، دللى خۆى بەوہ ئەدایەوہ، کە کاتى لە دايک بوونەکەى و، مائیلیە بى گوناھەکەى و، ئەو رۆژەى ئەھینایەوہ بەرچاوى خۆى کە بەشانازییەوہ

سەبرى ئەکرد، بۆ یەکەم جار لە ژيانیا ئەچووہ بەر خوتندن بىجگە لەوہ بىرەوہریبە خۆشەکانى تریشى ئەھینایەوہ بەرچاوى خۆى... ھەتا گەیشتە ئەو رۆژە رەشە کە برىارى کوشتنەکەى بدرى.

ئەمە وینەبەک بوو لەوینەى خۆشەويستی دايک کە ھەرگىز لەبىرم ناچیتەوہ.

چىرۆکىکى تریشم لەلایە، لەبابەت بىوہژنىکى ھەزارەوہ، کە لەگەل کورەکەیدا لە کۆلتىکى شروپرە ئەژیا، نزیک لە مالى ئىمەوہ کە لە دوورگەى (مان)دا بوو کورەکە چەتون و گوناھبار و سپلەبوو، تاما بار بوو بەسەر دايکیەوہ.

پاشان دايکەکەى خۆى بەجى ھىشت، دەست لەم و لەو پان بکاتەوہ خۆبى چوو بۆ (ئەمەریکا)، ئىتر لەو دايکەى خۆى نەپرسیبەوہ بەلام دايکەکەى، ھەرگىز، بى ھىوانەبوو لەوہى کە رۆژى لە رۆژان کورەکەى نامەبەکى بۆ بنوسى.

ھەموو ھىواکەبىشى ھەر ئەوہبوو کە بۆى بنوسى چۆن ئەژبى و لەکوى رانەبوئى.

ھەموو رۆژىک لە کۆلتىتەکەى خۆى ئەھاتە دەروہ و بەخۆى و گالۆکەبەوہ ئەو رىگایەى ئەبىرى، تا ئەگەیشتە شەقامى گشتى، بۆ ئەمەى کە نامەبەرى پۆستەخانە بەوئىدا رابرد لى بىرسى:

- گەوہى خۆم نامەبەکى منت لانىبە؟

ھەمىشەو تا سەرىش وەرەم ھەر ئەمەبوو:

- ئە دايە.

ئەویش بەسەزمانە، بەخەمبارى و دلشکاوویبەوہ، وردە وردە ئەھاتەوہ مائەوہ تا بىست و چوارکاتى تر چاوەروانى ئەکرد، ئنجا دووبارە ئەچووہ سەر شەقامەکە و لە نامەبەرەکەى ئەپرسیبەوہ بۆ نامە.

حەزم ئەکرد، دللى خوتندەوارم بەوہ خۆش بکردایە کە بلیم کورە خوتىبەکە، دواى، خۆى فرى دایەوہ باوہشى دايکى بەلام کلۆلە، نەھاتەوہ ئەو پىرئە ھەش بەسەرەبىش تاما چاوى بى نەکەوتەوہ.

بەیانىبەک زوو، دراوسىکانم بۆیان گىراومەوہ، کە ئەو پىرئە بەسەزمانە مردووہ دیوانە لەناو جىگاکەیدا خۆى ھیناوەتەوہ بەک، وەک لەتاو سەرما مردبى و ابوو رووى خۆبى لەناو دیوارەکەدا شارڈۆتەوہ.

نازانم ئەو پېرئېنە، دەمى گىيانە لايبىيەكەى خۆى چۆن تىپەپەراندو بەلام بىن ئەوہى بترسم
كە سوئندەكەم ئەشكىن، سوئند ئەخۆم كە ژنەكە بەدلئىكى پىر خۆشەويستى و هېواوہ چۆتە
بەر بارەگای خوايى چونكە پروای و ابووہ كە كورەكەى ئەبىن لە ئەمەرىكادا مردبىن، (بەوہدا
كە هېچ نامەيەكى بۆ نەناردوہ)، لەبەر ئەوہ كە گىيانى خۆى بەخوا سپارد، يەكەم دەموچا و
چاوى بىن بگەوى، دەموچاوى كورەكەى ئەبىن.

ئەمەتا خۆشەويستى داىك جا ئىستاكە تو لەوہوہ چى تىن ئەگەيت؟ ئەوہى من تىنى
ئەگەم ئەوہوہ كە ئەم خۆشەويستىيە، ھۆيەكە لەو ھۆيانەى كە خوا ژيانى پىتوہ بەندكردوہ.

لە راستىدا، ئەگەر ئەم خۆشەويستىيە، بەھىزە سەيرە نەبوايە، كە دوورە لە ھەموو
خۆپەرستىيەك، كە هېچ داىكىك نىيە نەبىن بەرامبەر بەكزەى جەرگەكەى، هېچ
داىكىك وا بەو شانازى و دلخۆشىيەوہ منالئىكى لەسكى خۆيدا ھەل نەئەگرت، كە
زۆرجارى وا ھەيە تا منالئىكى ئەبىن گىيانى دەرئەچى، ياخود دەرديكى گرانى تووش ئەبىن.

۲

خۆشەويستى باوك

سەردەمىك بوو، لەم جىھانەدا، پىباو ھەزى بەكور و كورەزا كردوہ و بۆى تىكۆشاوہ
ھەر بۆ ئەمەى پىيانەوہ گەورە و بەھىز بىن و، وەك سەرەك ھۆزىكىش بىتتە خاوەن پاىە و
ساىە، ئەوہكانى بتوانن بىنە خاوەن زەوى، بەلام ئەوہ ئەوساكە بوو، كە پىتەمبەرانى كۆن
ھاتوونەتە جىھانەوہ.

بەلام پاش ئەو دەمە، زۆرىەى پىباوان، بىن گومان، بەچاوپكى وەھا سەيرى منالئىان
كردوہ، وەك بارىكى گران بىن و كەوتىن بەسەر شانىاندا و ابووہ بەلام ئەم بارەگرانە و ئەم
لىن پىرسىنەوہ تازەيە، لە چا و خۆشەويستى باوكى دا، هېچ دەرناكەوى.

باوكىتى، كەس ھەستى پىن ناكات ئەوانە نەبن كە بوون بەباوك.

چونكە ھەر باوك خۆى ئەزانى كە لە جىھاندا هېچ سەرکەوتنىك نىيە ئەوہندەى
سەرکەوتنى كورەكەى خۆى لای گەورەبىن.

ھەر وەھا هېچ شتىك نىيە لە جىھاندا ئەوہندەى سەر ئەنگرى بوونى كورەكەى خۆى لای
گران بىن.

بەلامى منەوہ وايە كە خۆشەويستى باوكانە، لە ھەموو شتىك زۆرتەر پال بەپىاوەوہ ئەنى

بۆ پارە دەست خستى و كۆكردنەوہى، ئەويش نەك لەبەر باوكەكە خۆى، بەلكو بۆ ئەمەى
بەكەلكى كورەكانى بىت لەپاش مردنى خۆى لە راستىدا خۆشەويستى باوكانە، لە ھەموو
ھۆيەك گەورەترە بۆ فرمان كردنى راستەقىنە بىن گومان خۆشەويستى باوكانەيش، ھەر وەك
خۆشەويستى داىكانە وايە خواى پاكى بىن ھاوتا ئەويشى كردوہ بەھۆيەك بۆ
دامەزراندنى ژيان و مانى مرۆقاىەتى لەسەر زەويدا.

لەگەل ئەويشا، خۆشەويستى باوكانەيش بىن وەى نەبووہ لە ھەموو سەرگەردانىيەك
ناخۆشتر بۆ باوك ئەوہوہ، كە زۆرجارى وا ھەيە كور لەگەل باوكىا سىلەيى ئەنوئىن،
بەلكو دۆژمنايە تىشى لەگەل ئەكات تىكرا، لە ھەموو خىزانىكا، ئەوہ ھەيە كە ئەوہندەى
باوك كۆرى خۆى خۆش ئەوى، كور باوكى خۆى ئەوہندە خۆش ناوى ئەمەش دەستورىكە لە
دەستورەكانى سروشت چونكە سروشت بەتەنگ ئەوہوہوہ كە ئەو خۆشەويستىيەى باوك لە
دلى خۆيدا ھەلى ئەگرى، ئەبىن ھەر بۆ منالەكانى خۆى بىن چونكە سروشت ھەر سەيرى
پىشەوہ ئەكات سەيرى داوہ ناكات ئەگەر بەھاتايە كورەكان خۆشەويستىيەكەيان لەسەر
باوكيان تەرخان بكردايە، ئەوساكە ھەر كورپىك خەمى ئەوہى نەئەخوارد كە كورپىكى بىن.

ئەوساكە منال بوونىش لە ئەندازەيەكدا ئەوہستا لىنى تىن نەئەپەرىي ھەر وەھا نەوہى
مرۆقاىە تىش قرى تىن ئەكەوت جا لەبەر ئەوہ، ھەچ باوكىك، خۆشەويستى كورەكەى
ئەوہندەى خۆشەويستىيەكەى خۆى نەبىن، نابى خۆى بەرئەجەرۆ داىنى، پىتوہستە
پرووہپرووى راستى بوەستى و بىن بۆلە و بىن وەپس بوون خۆى بەبارى خواوہ رابھىتىن.

۳

خۆشەويستى ژن و پىباو

بام ئىستە سەرنج لە خۆشەويستى سىيەم بدەين كە خۆشەويستى پىباو و ژنە: ئاخۆ ئەمە
چۆن پەيدا ئەبىن؟ كردوہ و كارپىكىش ئەتوانن پەيداي بكات؟ چى ئەبىتتە ھۆى ئەوہى كە
پىباوپىك لەناو ھەموو ئافرەتاندا، تەنيا كچىك ھەل ئەبژىرى و بەدلىا ئەچىن، بۆ ئەمەى
بىكات بەداىكى منالەكانى و نەوہى منالەكانى تا جىھان ئەبپرتتەوہ؟ ئاخۆ ئەم
ھەلبژاردنەى لە ئەنجامى ئارەزوويەكى خوايىوہ پەيدا بووہ، كە هېچ دەسلەتتىكى بەرپەرچ
دانەوہى نەبووہ، نەيكا؟ ياخود لە ئەنجامى رىكەوتەوہ، يان كارەساتى رۆژگارەوہ، يان لە
كۆبوونەوہى ژن و پىباوہ پەيدا بووہ، وەك كۆبوونەوہى مەر و مانگا كاتى كە بەرەو لىيان
ئەخوون بۆ كىلگە.

ئەو قەسەيە زۆر بەرپروپوچ ئەزانم، كە لە ھەندىكەم گوى لى ئەبى، لەكاتى گەتوگۆكردندا بەھەموو كور و كچىكى خۆشەويست ئەلەين: (ئەبى لەبەرچى ئەو كچەي بەدلا چووبى؟) چونكە وەرەمى پىرسى وا بەزىنگەتەين و تى گەيشتووترىن كەس نادىتەوھە لە راستىدا، كە دلدارىي ئەگاتە كاتى خۆي، پىاوەكە لەناو ھەموو ئاڤرەتاندان تەنبا كچىك ھەل ئەبىرئى بى ئەمەي، لە زۆرەي جاراندان، بىچىنەبەكەي راست و دروست ھەبى بۆ كار و كوردەوي تايبەتەي ئەو كچەي، جارى وايش ھەيە پىاوەكە لە كچى وا ئەكات كە نە جوانە، نە كوردەويشى پاكە ئەوھى رووئەدا، ئەوھى كە ئەم ھەستە بەچنگەي كە زال بوو بەسەر ھەموو مرۆڤايەتيدا و بەھىترىن ھۆيە بۆ پاراستنى رەگەزى مرۆڤايەتەي، دوورنىيە لەوھى پەيدا بووبى كە دەستىكى لە دەستى كەوتبى، ياخود چاوپكى پىاخشاندىي، بى ئەوھى بىرى لى بىكاتەوھ، دلى پىيى بزوتبى.

كەسەم نەديوھ وەك (ھارىت مارتىنو) دلدارىي پىشان دانى. ئەلەي (ئايا ئەبى، دلدارىي، بەشتىكى ھىچووپوچ بزائىن و تىزى پى بەكەين؟ ياخود زۆردارىي لى بەكەين و بەھەستىكى رووتى دانبىين؟ يان ھەر وەك لە نەخۆشى ئەترسىن لەویش بترسىن؟ يان ھەر وەك شەرم لە ھەموو كەموكووربىيەك ئەكەين، لەویش شەرم بەكەين؟ ياخود بەشتىكى گەورە و پىويستى دانبىين بۆ مانەوھى مرۆڤايەتەي و كامەرانى بەشتىكى پىويستى واى دانبىين كە ھىچ مرۆڤىك بى ئەو ناڤى، ياخود ھەر وەك باوھ بەخو ئەكەين، باوھ بەرۆڤى دوایى ئەكەين ئەبى باوھ بەویش بەكەين؟).

خۆشەويستى پىاوە بۆ ژن، خۆشەويستى ژن بۆ پىاوە رازىكى سىروشتىيە بەلام مەبەس لەم خۆشەويستىيە چىيە؟ كلىسا ئەلەي: خۆشەويستى دوو مەبەسى ھەيە بەلام مەبەس يەكلىيان راستە و بلندە بەلام ئەو تىرەيان ھىچووپوچە و سووكى تىايە بۆ مرۆڤايەتەي، كلىسا ئەلەي: دلدارىي بۆ ئەوھە دانراوھ كە سەك و زاي لى پەيدا بى ھەر وھە بۆ ئەوھەيش دانراوھ كە مرۆڤ لە گوناھ دوورىخاتەوھ چونكە ھۆيەكە مرۆڤ لە گوناھى داوین پىسى ئەپارىڤى.

ئاخۆ ھىشتا، نەگەيشتووينەتە ئەو سەردەمەي كە كلىسا و ھەموو جىھان واز لەو لىكدانەوھ شوورەيىيە بەيئەن؟ سەرچاوەي ئەو لىكدانەوھە ھەر كوئىيەك بى من بەشتىكى شوورەيى دانەنەيم.

ئەمە راستە خوا دلدارىي بۆ ئەوھە داھىناوھ كە سەك و زاي بىي بەلام ھەر لەبەر منال بوون داى نەناوھ ھەر وھە بۆ ئەوھەيشى دانراوھ كە ژن و پىاوەكە ھەردووكىيان ھەست بەو

كامەرەنييە بەكەن كە لە يەكسانىيەكى واوھ پەيدا ئەبى، مەگەر ھەر خۆشەويستى خۆي بتوانى پىكى بەيئەي.

كەواتە بەيئەن بام لە كەبەنەويەينەي راستەقەينەي ژن و مېردى تى بەگەين ئىمە لەگەل كلىسادا نالىين ژن و مېردىي چارەي داوین پىسى ئەكات ئىمە ئەلەين ياسايەكە، لەسەر ھەستىكى بەرز و پىرۆزى ئاسمانى دامەزراوھ، ھەر لەسەرەتاي ژىنەوھە خوا دروستى كوردوھە لەگەل دروست كردنى نىر و مېدا ئەو ھەستە بووھ بەبىچىنەي مال، بىچىنەي خىزان، بىچىنەي ڤەرمانرەوايى ئەو ھەستە بووھ بەگەورەترىن ھۆي شارستانىيەي، دووربىش نىيە كە بوئەتە ھۆي ھەرە گەورەي پاراستنى ئايين.

خۆشەويستى چىيە؟

نوسەرەي: بەرنا مەكفەرن

خۆشەويستى لە ھەموو شتىك زۆتر، لە ژيانى مرۆڤ كارئەكات خۆشەويستى ئەگەر سەربگرئ، گەورەترىن كامەرانى ئەبەخشى بەخاوەنەكەي خۆي لەسەر زەويدا ئەو پىرشنگە جوانەيش ئەدات بەژيان، كە شايستەي خۆي بى.

بەلام ئەگەر خۆشەويستى سەرنەگرئ، سەرگەردانى و رەنجەرۆيەكى وا ئەبەخشى بەخاوەنەكەي كە لە جىھاندان وئەي نەبووبى.

خۆشەويستى، پىشكەوتووترىن وئەي ھەستى رەگەزخاويەيە.

ھەر وەك پەيوەندىي ناوھند تەندروستىي گشتى و كەلوپەلى سەك و زان توند و بەھىزە، ھەر وھە پەيوەندىي ئەم تەندروستىيە و ئارەزووى خۆشەويستىي توند و بەھىزە چونكە پىاوى تەندروست، كە بۆ خۆشەويستى تەواو بەگەرئ، ناشى لەبەر سامان و كەلك ژن بەيئەي ھەر وھە ژنىش ئەبى و ابى چونكە ئارەزووى خۆشەويستى بەھىچ تەواو نابى، بەتەندروستى لەش نەبى.

كە تەواو بى بوو، گىيانى ھەلئەزاردنىكى دروست ئەبەخشى بەمرۆڤ ئەوساكە بىش، لەبەر ھۆيەكى راست نەبى و لەناو رۆڤگارنىكى دروستىشدا نەبى ژن ناھىئەي.

جا ئەم جۆرە ژن ھىنانەي كە لە ئەنجامى ھەلئەزاردنىكى دروستدان پىك دى، لە باريا ھەيە كە منالى ھەرە چاك و تەندروست، بەدرئىيى سالان بدا بەدەستەوھ.

كەچى ژن ھىنانەكانى تر كە باون لەناو خىزانەكاندا، واتا ئەوانەي كە لەسەر بىچىنەي

سروشستی دانامه زرتین، سهر نه نجامیان به هیچ ناگات به وه نه بی که به ره به کی کز و لاواز بهینه به ره هم، پشت له سهر پشت^(۱) ههر بهو جو ره بن نه مه یس جیتی داخه.

پیوا و ژنی ته ندروست و لهش ته واو، خاوه نی هیزتیکی سروشتین بو هله لباردنی جووتی هاوسهر و ههر کامیکیان بگریت، له توانیدا هه به، که له ناو ره گه زی به رامبه ریا، هی و هله لباردنی، که له هه موو که س زورتر دلکیشی بکات، له هه موو که س زورتریش خوی به دلی ته ودا بیچی جا نه گهر نه م تاره زوو، به هوی په روه رده کردنی خراب و خوی په رسته به وه کز نه بی، به جووتیکی تیکرایی خراب و خوی په رسته به وه کز نه بی، به جووتیکی تیکرایی له باریا هه به، که ژن و پیوا هه روه وکیان بخاته سهر ته وهی که چاکترین هاوسهری خویان له ژیاندا دهست بخهن، بی ته وهی گوئی بده نه په سه ندرکن و په سه ندرکنی باوک و دایک و دوست و ناموزگاری که رانی تر به لام نه بی ته و هیشمان له بیر نه چی، که ته و که سهی ماوهی نه بووی مه شق له سهر به کارهینانی نه م تاره زوو بکات، به هوی ته وه که تیکه لی ته وانه ی نه کردی که به کاری هاوسهری دین له ره گه زه که ی تر، که م هه ل ته که وهی که له هله لباردنه که یا سهر بکه وی. جا له بهر ته وه به که هه موو دهم هاواری ته وه مان کردوه که ساوه بدری به کور و کچ تیکه ل به کترین. بو ته مه ی بگن به ناواتی هله لباردنیکی سهرگرتوو، که ته ویش نه یانگه ینتی به ژن و میردیه کی سهرگرتوو.

هه روه ک سهرنج ته دری، دلکیش کردنی ناوه ند ژن و پیوا، دوور نیبه له ته ماشا کردنی له شه وه په پیدا بیچی که ههر دوولایان جوانی له شی به کترین بیچی به دلا، بی ته مه ی ته ماشای دهروون و هوشی به کتر بکن.

هه روه ها دووریش نیبه که دلکیش کردنه که، له بهر جوانی دهروون، یاخود هوشه وه په پیدا بیچی، بی ته مه ی گوئی بدریته لهش له هه روه و باردا خوشه و یسته به که ته واو نیبه، تاسه ریش نامینیتیه وه له ناویاندا له راستیدا خوشه و یستی ته واو، که تاسهر، سهر بگری، ته وه به که له سهر بنچینه ی دلکیش کردنی (لهش) و (هوش) و (دهروون) دابه زری.

له راستیدا ژن و پیوا هه روه وکیان به نا ته واوی هاتونه ته جیهانه وه، خوشه و یستی به بریتیه له و هاوده میبه ی که په پیدا نه بی له ناو ژن و میردیکوی وادا که هه به که نا ته واوی ته وهی تر ته واو بکات ته مه یس ته وه ناگه ینتی که هه موو ژن و پیوا یک نا ته واوی به کتر نه توانن ته واو بکن له راستیدا ته نیا پیوا یک ههر نه توانی نا ته واوی ته نیا ژنیک یاخود،

ته گهر ریم بدری، راستی بلیم نا ته واوی چند ژنیک ته واو بکات جا نه گهر پیوا یک توانی ژنیک واپه پیدا بکات که به ته واوه تی له گه لیا ریک بکه وی نیتر خوشه و یسته به کی پاکوی بی گهردی و له ناویاندا په پیدا نه بی که هه تا سهر به زیندوتی بمینیتیه وه. له م قسانه؛ که پیوا به نا ته واوی دروست کراوه و پیوستی به ژنیک هه به ته واوی بکات مه به سمان ته وه نیبه، که ههر له بهر ته وهی پیوا، پیوستی به تافره تیک هه به فرمانی سک و زای له گه ل جیهه چی بکات ته وه مان ههر به بیرشدا نه هاتوه چونکه ته وه، جو ره نه نگیه که، که مرؤقیاه تی خوی لی دوور ته خاته وه، له بهر زور لیکراویبه کی گه وره ی ره گه زی تافره تان له راستیدا، ریک که وتن له ناوه ند ژن و پیوا، نه بی له هه موو روویه که وه بیت ته نانه ت کارو فرمان و تاره زوو و بیروباوه و ژیان کی کومه لایه تی و ژیان کی هونه ریشیان، نه بی بگریته وه. تاره زوی ره گه زخوایی، ناشی به ره و خوار پروات بو بارستایی گیانله به ران به لکو نه بی به ره و ژور پروات، بو هه ره شیه ی پاک و بلند خوی چونکه ته گهر وانه که بن، ناتوانین هوی سهر گه ردانی ژیان کی ژن و میردی له ناو به به ی پیوسته نیبه له ههستی ره گه زخوایی، بو تالوش و خرؤشی درنده یی نه گه رین چونکه ههستی ره گه زخوایی، بریتیه له و ههسته سروشتیه ی که مرؤقیک هه به تی به رامبه ر په وشت و کرده وه و چوینتی لهش و هوش و دهروونی مرؤقیکی تر له ره گه زی به رامبه ر، هه روه ها په ی بردنیکیشه به وهی که ته و چوینتی و په وشت و کرده وانه له گه ل هی خوتا ته واو ریک ته که ون، که م ریک ته که ون، یاخود ههر هیچ ریک نا که ون به م پیبه ههستی ره گه زخوایی^(۱) له ههسته کانی تر دره نگتر گه شه ته کات ههر له بهر ته م هویبه شه که زور کهس لیبی شاره زانین، به تاییه تی ته و که سانه ی که تالوشی درنده یان له هه موو ههستیکی تریان به هیزتره.

به لام ته مه یس ته وه ناگه ینتی که بلین نیبه چونکه له راستیدا ته وه ههسته هه به چونکه ته وه ههسته به که په یوه ندیه کی دوستانه له ناو تافره تان، یاخود له ناو پیوا اندا دروست ته کات له راستیدا تافره ت دلی به و تافره ته دا نه چی که له لهش و هوش و دهرووندا وه ک خوی بی هه روه ها پیوا یس دلی به و پیوا هدا نه چی که له لهش و هوش و دهرووندا له خوی بیچی. ههر ته وه ههسته یسه که به خورایی دوو به ره کی ته خاته ناو دوو که سه وه، بی ته مه ی هویبه کی ناشکرا و دیاری بی.

(۱) ههستی ره گه زخوایی: (الشعور الجنسی).

(۱) یان: بهرو دوا، نه وه دوا ی نه وه.

ھۆرەكانى خۇشەويستى

نوسەرى: باون بار تنگتون

خۇشەويستى زۆر جۆرى ھەبە رەنگە تۆھەز لە ساز و ئاواز، ياخود ھۆنراو، يان ئۆتۆمۆبىل لى خورپن يان كەشتى لى خورپن بىكەيت بەلام لەمانە ھىچيان نادوتپن لە راستيدا ئەمانەوى لەو خۇشەويستىيە رەگەزخاويىيە بدوتپن كە لە ناوھند ژن و پياودا روو ئەدات ھەروھە لەو وئەنە و شىوانە بدوتپن كە رەنگە ئەم خۇشەويستىيە خۆى تيا بنوتپن.

بىلندترين جۆرى خۇشەويستى ئەو خۇشەويستىيە كە راستەقىنە و خاوتپن بى ئەو دىكىش كىرەنەيش كە تيا روو ئەدات لە ناوھند ژن و پياوھەدا، پىكەوھە دەربارەى لەش و ھۆش بى كەواپو، ھەردوو كيان، دىيان ئەچىتە سەر لەش و ھۆشى يەكتىرى و يەكتىر كىش ئەكەن ئەم دىل پيا چوونەيش، بى گومان، بۆ ھەموو كەس وەك يەك نىيە چونكە ھەر كەسى بگىرەت، چىشكەو سىرشتى خۆى ھەبە بەلام جوانىيەكانى لەش و ھۆشى ھەردوو كيان ئەبىتە خۇرشتى خۇشەويستى ناوھنديان كە لەگەل يەكتىر ئەيگۆرپنەو.

بەلام ھەز لىكردنى بى گەرد، شتىكى ترە برىتبيە لە رىككەوتنى دووگان، نە جوانى لەش دەستى تيا ھەبە، نە پەيوھەندى سىك و زاكردن. بەواتايەكى تر ھەز لى كىردنى بى گەرد، ھەر برىتبيە لە دۆستايەتبيەكى پاك و بى گەرد لە ناوھند ژن و پياوئىكدا.

ئەگەر ھەر جوانى لەش بوپتە ھۆى دىلدارى، چ لای ژنەكە بى يان لای پياوھەكە، ئەو دىلدارىيە بەدىلدارىيىكى تەواو دانانرى ئەو بەئالوشىكى دىندانە دائەنرى ھەر كەسى و ابى، بەگيانلەبەرىكى ئالوشاويى دائەنرى، لە ژياندا مەبەسى ھەر ئەوھەتا خۇشى دىندانەى خۆى دامركىنيتەو.

بى گومان، لەم سى خۇشەويستىيە، ئەو خۇشەويستىيە كە كامەرانى ژن و مېردىيى ئەھىنيتە بەرھەم، خۇشەويستى يەكەميانە بەلام دوانەكەى تر بەكەلكى ئەو نايەن كە بىكرپن بەبىنچىنەى ژن و مېردىيەكى پر كامەرانى، لە شىوھەكى تەواودا.

خۇشەويستى چۆن پەيدا ئەبى؟

نوسەرى: ئالىس ھوايت

ژنى وا ھەبە كە لەسەر مېزى چاي خواردەنەو دائەنيتى يارى بەجگەرەكەى ناو پەنجەكانى ئەكات، سەرى دوو كەلەكەى ئەكات كە ئەچى بەئاسماندا، ئنجا ئەلئى: (ئەو پياوھە چا بىكەم لەگەل ئەكات، وا ديارە ئەيەوى بەتيرى دىلدارىيى خۆى گرفتارم بىكات!)

ئەم قسەيە ئەوھندە دوورە لە راستىيەو، ئاسمان ئنجا ئەوھندە دوورپن لە زەويەوھە. پياو، ھەرچەندە دەسكە گول پىشكەشى ئافرەت بىكات و بانگى بىكاتە سەر نان خواردن، لە راستيدا ئەو بەراوگەر دانانرى، ئافرەتەكەيش بەنيتچىر دانانرى چونكە لە راستيدا، خۇشەويستى لە ژنەو دەست پى ئەكات.

لەناو پياوانىشدا، گىژ و وئىژى وا زۆر كەم ھەبە، كە خۆى فرى بداتە ناو دىلدارىيەوھە لەگەل ئافرەتتىكدا كە ھىچ بابەختىكى پى نەدابى.

رەنگە پياو لەوھە سەرى سورمىپن. كە بۆى دەرىكەوى كچەكە خۆى لەپىشدا راوى ئەوى كىردوھە. ئەو بووھە رازاويى و شۇخوشەنگى خۆى، جار لەسەر جار، بۆ ئەو دەرخستوھە، ئەو بووھە فرۆفېلېزانە داوى بۆى ناوھتەوھە، وردە وردە تالە دەزووھەكانى داوھەكى لوول داوھە لە قاچى ئەوى ئالاندا تا تىبى كەوتوھە.

كەچى لەوھە دوايش واى لى كىردوھە داوى كەوى و لەپاش چاوى كەسانى ترە وەك راوگەر خۆى بنوتپن.

ئەمە سىرشتىكى ئافرەتەنەبە، ھەر لە كۆنەوھە تيا جىگىرىبووھە وئەبەكى ئەمە لە (ديانا) دا ئەبىنى كە بىونانىيەكان بە (خوای راو) يان داناوھە بىونانىيەكان و ايان وئەبەكىشاوھە كە بۆ نىچىرەكانى خۆى چۆتە بنارى شاخىك كە خاكان لەویدا رايان بواردوھە كە خاكان ئەويان چاويكەوتوھە، بەتيرى دىلدارىيى ئەو گرفتارىبون، ئنجا كەوتوونەتە داوى، كەچى لە راستيدا ئەو دەستى كىردوھە بەراوگەردنى ئەوان.

لە سەردەمەكانى ناوھەراستدا، كە سوارچاكەكان بە بەريالا پەنجەرەكانى خۇشەويستەكانياندا ئەھاتن و ئەچوون و بەدەستيانەوھە دەسەسپەكانى يارەكانيان پائەوھەشاندا، كى راوگەربوو؟ ئەو كچە راوگەربوو كە دەسەسپەكەى خۆى بۆ فرى ئەدايە

خواره وه، یاخود ئه شوږه سواره راوکه ربوو که دهسه سره که ی ئه وی ئه قوژته وه، که بویه کا بوی فری ئه دایه خواره وه رووی تی بکات و گرفتاری دلداریی بیی...؟
چه کی نافرته، له راوکردنی پیاودا، جوانییه که به تی...

همه موو ژنیکی، له همه موو ته مه نیکیا، نه توانی په نا بهریتته بهر ئه م چه که. په میانگاکانی نارایش دان و جوان کردن له همه موو شویتیکدا هه ن، شتی وا ئه که ن پیاو سه ری لی سورته میتنی.

جا ئه گهر لاویکت چوو به دللاو بوشته دهرکه وت که ئه گهر ببیته میردت کامه رانت ئه کات له ژیانتا، له پیش همه موو شتیکا تی بکوشه بو ئه وهی چاوت پیی بکه وی.

دیاره ئه وه یش باش نییه که به لیتیکی بدهیتی به نامه به کی تاییه تی، یان به ته له فون، که بتیینی. نه که ی وا بکه یت وا باشته که شاره زای هه لسان و دانیشتنی بییت.

پاشان دۆستیکی خۆت بدۆزیتته وه، یاخود ریگایه کی وا بدۆزیتته وه که وه ک همه موو نافرته تیکی به په ند و فروفتلبازی خۆتی پیشان بدهیت و قسه ی له گه ل بکه یت.

هه نگاوکی دووه میش ئه وه به که تی بکوشیت زور چاوی پیت بکه وی ئه ویش به وه پیک دی که زور بچیتته ئه و جیگایانه ی که ئه و هاتووچۆیان ئه کات ئه وساکه هه لت بو هه ل ئه که وی که پیی بکه یت و گفتوگۆیشی له گه ل بکه یت ئه بی ئه وه بشت له بیی نه چی که خۆتی به جوانترین بهرگ و شیوه وه پیشان بدهیت، تا له همه موو کچیکی تر زورتر دلی کیش بکه یت نه گینا روو ئه کاته کچه کانی تر، نه ک تو.

ئنجا ئه گهر توانیت کار له دلی بکه یت و ههردووکتان بوون به دۆستی به کتر، تی بکوشه گرفتاری خۆتی بکه یت دیاره که به هوئی دۆستایه تییه که تانه وه، هه لتان بو هه ل ئه که وی بو چوونه گه ران و جیگای به زموره زم. وریابه، خو ش وهرام بییت، گفتوگۆیشت شیرین بییت به لام نه که یت چه نه بازی بکه یت.

خه ربکی جل و بهرگیشته به، به جوانی تیا برازیته وه به لام نه که یت وه ک نه دی و بدی و خۆت دهریخه یت جا له بهر ئه وه ی که پیاوانی ئه م سه رده مه دلپان به کچی له ش سووکدا ئه چی که گورج و گو ل و ئازا و وریابن حه ز له مه له کردن و یاری ته نس و وهرزشه کانی تر بکه ن ئه گهر زانیت کوره که یش حه ز له و شتانه ئه کات، ئه و تویش خه ربک به فیریان بییت.

به لام... نه که یت وا بکه یت ئه و تی بگات که ئه مانه له بهر دلی ئه و فیر ئه بییت چونکه پیاو حه ز به وه ئه کات که خۆی راوی کچ بکات، نه ک کچ راوی ئه و بکات.

له بهر ئه وه پتوبسته وازی لی بهیتت، که هه روا بزانی خۆی راوی تو ئه کات نه وه ک روژتیک بییت و بیداته وه به چاوتا که تو دهستت کردوو به دلداریی له گه ل ئه ودا و تویش بوویت، همه موو تیکو شاویت تا ناگری دلداریی له ناو دلپا بکه یتته وه.

جا که زانیت ناگره که ت له دلپا کردوه ته وه، ئیتر وازی لی بهیتته، مه چۆ به دوویا، بام ئه و خۆی بییت به دووتا و راوت بکات چاوی بکه وتنی زوریشی له گه لدا مه که بیانوی بو بهیتته وه که له بهر فرمانی زور دهستت نا په رژی بیبینی چونکه که م کردنه وه ی چاوی بکه وتن ناگره که ی ناودلی زورتر گر تی بهرته دا. دوا یی که له بهر پیتا که وت و خۆی دا به زه ویدا، بیاریتته وه لیت شووی پی بکه یت، ئه ووت له بیی نه چی که خۆتی لی بکه یتته ئاسمان و ایشی تی بکه ینی که هیچ ئه ووت به دللا نه هاتوه پتوبسته به سه رسورمانیکه وه سه یری بکه یت و گو ی له خواسته که ی بگریت.

به کورتی ئه وی دلداریی نه بزویتنی له دلی پیاودا هه ر نافرته چونکه نافرته تی وت و وریا و شاره ز، وا له پیاو ئه کات که دلی بچیتته سه ری، پاشان دل پیا چونه که یشی وا لی ئه کات که ئه گهر خۆی وازی له پیاوه که هینا، ئه و وازی لی ناهیتنی و به دوویا ئه چی جا ئه گهر نافرته تیک وایی، پیاوه که هه ر چه ندیک سه رساردی و حه ز له نافرته نه کات، وا لی ئه کات که ببیته دلدار و هاوسه ری.

نیشانه ی خۆشه ویستی راسته قینه

نوسه ری: قه رجینیا فاندواته ر
ئیمه له ناو جیهانیکی پر داهینانی سه یردا ئه ژین که لویه لی و امان هه یه، که نه توانین گرانیی په ریکی پی بکیشین^(۱) ئه ستووری داوی جالجالۆکه به کیشی پی بییوین تا ئه ندازه یه کی وا که سه دیه کی دره مه تیک یاخود سه دیه کی سانتیمه تره یه کی پی بخوینینه وه ههروه ها ریگای وایشمان دۆزیوه ته وه، که چاکی و خراپی به رده به نرخه کان، زور به باشی، تا قی بکه ینه وه که چی له گه ل ئه وه یشا که س هه تا ئیستا، شتیکی وای دانه هیناوه که دلداره کان بتوانن راستی ههستی ناو دلی خو یانی پی تا قی بکه نه وه: ئاخو ئه وه ههسته بریتییسه له دل پیاچونیکه ی رووت، یاخود ناوبانگیتکی له ناوچوه، یان دلدارییسه کی راسته قینه ی وایه که به پاکی و بی گهردیی و دلسوژی هه تا سه ر ئه میتته وه.

(۱) یان: قورسای په ریکی پی بکیشین.

جا ئەگەر ھەموو كچىك بىتوانىيايە ھەستەكەى دلى خۆى باش شى بكاتەو، و، ورد ليكى بداتەو، ئەيتوانى كامەرانى خۆيشى و كامەرانى ئەوكەسانەيش كە ھۆگرى بوون دەست بخا و بپارىزى بەلام ئەو كەم روو ئەدات.

لە راستيدا زۆريەى كچەكان، لەپاش شووكردن ھۆشيان ديتەو، سەر خۆيان كە ئەو، بەدلدارىي راستەقىنە يان داناو، بەرووكەش و سەرزاري دەروو دەورنىيە ژنەكە نەتوانى خۆى بەرەللا بكات ياخود نەيەوئى خۆى بەرەللا بكات لەبەر ناچارىي ئيتەر ھيچى بۆ نامىنيتتەو ئەو نەبى، كە ھەموو ژيانى خۆى بەھەناسە ساردىي و سەرگەردانىيەو، رابوئى.

ئەلئىن يەكئى لە نيشانەكانى خۆشەويستى ئەو، كەكچەكە ئەو كورەى خۆشى ئەوئى، وەك سەردارىكى بيتە پيش چا و لەناو پياواندا، بام كورەكە لە لەش و ھۆشدا، ئەو، ھەلنەگرى لە راستيدا، ئەو نيشانەيەكى راستە، بەمەرجئ كچەكە بەتەواو، ئەو، دلتىابئى، كە ئەو كورەى لە ھەموو پياويكى تر بەدل تر، بام ئەوان جوانترىش بن لەو، خۆيشيان نزيك تر بخەنەو، بەھەموو بايەخ پيدان و دل راگرتتەكيا نەو.

ھەروەھا يەكئى لەو نيشانە راستەقىنە ئەو، كە ماو، دەزگيرانى واى دائەنيئىن كە ئەم ماو، تە سالتىك بخاينى؛ لەگەل كورەكەى دەزگيرانتا بەتەنيا، ھەر ھەفتەى چەند كاتتەك بەخۆشى و كامەرانىيەكى تەواو، بەسەر بەرەت، لە گفستوگۆكردن و گوئى ليگرتنىشى خۆشەويستى تەواو، وەرگرت بەكورتى ھەتا لەگەل دەزگيرانەكە تا بيت، دلخۆش و كامەران بيت بئى گومان ئەو، نيشانەيەكى خۆشەويستى بەلام ئەگەر تۆ لە گفستوگۆكردنيدا، ياخود لەگەل رابواردنيدا، ھەست بە وەرپس بوون بكەيت، بئىگومان تۆ خۆشت ناوئى چونكە خۆشەويستى و وەرپس بوون لە يەكتر، پيئەكەو كۆنابنەو.

بەلام پيئەستە لەو دلتىابيت كە ھۆى كامەرانىيەكەت ھاودەمى دەزگيرانەكەت، نەك بابەتى رابواردنەكەتان وەك سەنەما و بەزمگا و گەشتوگەرانى تەنيايى و چيشتخانە چونكە بۆى ھەيە تۆ و ازانيت ئەو كورەت خۆش ئەوئى كە بۆ ئەم جۆرە شتانە بەپەرۆشە، كەچى لە راستيا خۆت ھەز لەو شتانە ئەكەيت، نەك لە كورەكە خۆى، جا ئەگەر وابئى، ئەوا پيئەستە پيئە بليئم كە ژيانى ژن و ميئردىي زۆر جياوازە لە ژيانى دەزگيرانى و پيش دەزگيرانى دەورنىيە دەزگيرانەكەت، كە وەك (حاتەم) دەست بلاو بووئى لەپاش مارەكردن ئەو، ھەندە دەست قووچاوى لئى بيت ئەوسەرى ديار نەبى، بئى ئەمەى لە سەروسامانەكەى شتىك كەم بويئەتەو جا ئەگەر ئەو، (خۆى)، نەبئى كە دلى كيش كرديويت، ھەلپەركئى و

سەما و ئاھەنگى نان خواردن بئى لەگەل ساز و ئواز، شووكرنەكەت بەو كورە، تەنگوچەلەمەيەكى گەورەى لە دوا ئەبئى.

دلدارى راستەقىنە ھەرچىيەك لەملاو لەولاي خۆيدا ئەبىنئى بەلايەو، جوانە بەلايەو، وايە كە پەلەو، باشتر ئەخوئىن لە جاران، لە رۆژى ھەرە تەمومئيشدا ئاسمانى بەرووناكى ديتە پيش چا، گولەكانيش نازەنينتر و جوانتر و بۆن خۆشترن، ناشىرنى بەجوان ديتە پيش چا، جوانيشى لەلا جوانترە لەگەل خۆشەويستىيەكى راستەقىنەدا، دەروون بلندتر ئەبىتتەو، مەرفئيش كەسانى ترى زۆرتر خۆش ئەوئى زۆرترىش ھەز بەچاكەكردن ئەكات، ھيچ شتىكيش نايەتەو بەبىريا كە ناوى خۆپەرستى و خۆپەسەندىي بئى.

ھەر كەسپكيش كەوتە ناو خۆشەويستىيەو، ئارەزوويەكى زۆر بەھيئى لە دلدا پەيدا ئەبئى، بۆ خۆپيش خستن لە رووى لەش و رەوشتەو، لە بابەت قسەو كرەو، چونكە ئەو كچەى گوئى نەداتە سەرو سىماو رووكەشى خۆى.

باكى ئەو، ھيئى كە بەقزىكى بژ و شىواو، وە چاوى پيئە بكەوئى، بەدەمودانىيەكى نەشوراو، قسەت لەگەل بكات، لەو دلتىابە كە ئەو كچە ھيچ خۆشەويستىيەكى لە دلانىيە بەرامبەر بەتۆ.

جا ئەگەر ھاتو لەگەل ئەم ھەموو كەموكوربىيانەيشدا ھەر خۆشت ويست، بئى گومان خۆشەويستىيەكەت، خۆشەويستىيەكى كوترايە نەك راستەقىنە بەلام دلتەنگ بوونت لەو، كە كەسانى تر يەجگار بايەخى پئى ئەدەن و دلى رائەگرن، نابىتە نيشانەيەكى تەواو، خۆشەويستى چونكە بەر بەرەكانئى، بئى دل پيسى و خۆپەرستى روونادات لەگەل دوو دلى و خۆپەرستىشدا، ھەرگيز ناگوئى، خۆشەويستى گەشە بكا و بەر بدات لەلايەكى ترىشەو، خۆشەويستى راستەقىنە، باوەر پيئەكردن و پشت پئى بەسنتىيەكى تەواو پئى ئەوئى: باوەر پيئەكردى تەواو و دل كرمئى يى و بەرەرهكانئى يەكدا ھەرگيز كۆنابنەو چونكە ھەر بەو، نەك ھەست بكەيت بەدلتەنگى و بەرەرهكانئى كە دەزگيرانەكەت قسە لەگەل كچىكى تردا ئەكات، ياخود نامەى لە ئافرەتتەكەو بۆ دئى، ئەو، تەبىرەدانەيە كە ئەو كورەت خۆش ئەوئى.

ئەمە با لەمنەو، ئامۆزگارىي بئى بۆ تۆ، كە ئەو ژن و ميئردىيە لەسەر ئەو خۆشەويستىيە پيئەك بيت كە ئەو نيشانەى بيت، ژن ميئردىيەكى پرتەنگوچەلەمە ئەبئى.

زۆريەى پياوان و ژنان و خۆشەويستى ئەچىتە دلپانەو، ياخود وا ئەزانن كە خۆشەويستى چۆتە دلپانەو، نەك جارىك ئەو، يان لئى روو بدات، بەلكو زۆرجارى وا كە

له ژماره نایهت دوايي بهوه نه پرتته وه که په کټیک له وانه ههستی راسته قینه بکات بهوه ی که به راستی تووشی دلداریی بووه، نه ویش به زوری به ژن و میړدییبه کی پر کامهرانی دوايي دیت به لامل ژن و میړدییبه پر سرگره راننښه کان نه وه تان که کور بی یان کچ، هه که سیکی هاته به ردهم، ژن و میړدییبه له گه لا نه پرتتته وه به لامل نه که له سهر بنچینه ی خوشه ویستی به لکو له سهر بنچینه ی نه وه ی که به و هوه که کچه که نه بیته خانم، نه بیته خاوه ن مال، په کټیکیشی دهست نه که ویت که به خپوی بکات.

له گه ل نه و هشا من نامه وئ زور سهر زه نیشتی نه و جوړه کچانه بکه م دورنښه که بیانویبه کی وایان به دهسته وه بی پرتی لی بگری نه ویش له بهر نه و دیه که هه موو کچیک له توانیدا نییه چاوه روانی شوو کردن بیت، تا هه لیکي باشتی دهست بکه ویت هه روه ها چاوه روانی کردنی میړدی هه ره ناوازه، دورنښه که نه یگه نیی به کامی خو، به لکو بیگه نیی به و دهسته کچانه ی که تاسه ر بی میړد نه میتنه وه.

له گه ل نه و هشا ناچارم که هه موو کچیک ناموژگاری بکه م، نه و کچانه ی که هه ر بو میړد په یداکردن شوو ناکه ن که نابی شوو بکه ن به هیچ کوریک تا به ته و او ته ی له وه تی نه گه ن که به دل خوشیان نه وین، نه و انیش به دل نه و انیان خوش نه وئ.

ژنه کت چوڼ هه ل نه بژیړی؟

نوو سه ری: گوڅاری وهرزش

گرنگترین کاره ساتی ژیانی مرؤف سچ شته: له دایک بوون ژن هینان، مردن.

مرؤف له دایک بوونی خوئی به دهستی نییه، مردنیش تا نه ندازه به کی که نه بی، ناتوانی کاری تی بکات، نه ویش به هوی خه مخوری له شی و تهن دروستییه وه، نه توانی که میک دوروی بخاته وه به لامل له ژن هیناندا، هه موو که سچ نه توانی به سه ربه سستی ژنی خوئی هه لژیړی.

هه ندی که س که دواړوژنی خویمان وینه نه کیشن، هه تا نه گه نه پایه ی په سه ندکراوه ی خویمان، به دوا ی ژن هیناندا ناگه رین.

به لامل (کیوید) لی ناگه ری، نه مه سه رگری له پر کچیک په یدا نه بی و نه و پیره ویی ژیانه به و کوره تیک نه دا.

له ناکا و کوره که نه که ویتته نا و داوی دلدارییبه وه، بی نه مه ی نیازی هیچ شتیکی بووی.

نیتر له وساره کوره که نه که ویتته ژیانیکی تروه هه موو بی و هوشی دیتته سه ر نه وه که نه و کچه ی تالانی دل و گیانی کردوه، ماره ی بکات.

به لامل نه و پیاوه ی نه که ویتته داوی دلدارییبه وه، که کاتی خوئی هات، بو ژن هینان، دهست نه کات به هه لژیړدنی کچیک له نا و کچه کانی خزمیا، یا خود له نا و کچه ناسیاوه کانی کچیک و ا دیتته پینش چا و که نه توانی یارمه تی بدات له سه رکه و تنی نا و ژیاندا، چونکه نه بیسینی وریایه و به هیوايه و حه ز له بلندی نه کات کچیک تریشی نه چیت به دلا، چونکه خاوه نی چی شکه یه کی جوانه و شاره زای ره وشت و خووی کومه لا یه تیبه .

کچیک تریش نه چتی به دلایا، چونکه خوینده واریبه کی باشی دهست که و توه .

کچی چواره میس نه بیسینی، که بیانویتی پر به پیستیتی، حه ز له ژیانی خیزانی نه کات و نه یشتوانی بیبات به پرتوه کچی پینجه میس، تا بلتی جوانه و شه نگوشوخه و رازاوه یه ناخو نه بی کام کچیان هه لژیړی، تا له ژیانی ژن و میړدیدا کامهرانی دهست بکه وئ؟ زوری و ا هیه نه لین که بیانوه که یان له هه موو چاکتره . هه لی بژیړی به لامل نه بی نه وه بزاین که هیچ کچیک نییه نه توانی بیته که بیانو، به مه رجی (کیوید) فرمانی خوئی باش هه لسورانند بی.

له راستیدا، هیچ دهستوریک له وه چاکتر نییه، که پیا و نه و کچه هه لژیړی که هه ر له بهر که سایه تی خوئی کچه که حه زی لی کردبی و اتا کچه که گوئی نه دایتته سایه و پایه و مایه ی کوره که، یا خود نه و شتانه ی که کچی بی چه و اشه نه کری.

جا نه گه ر پیاوه که نه ی توانی بریار بدات کام کچ له و کچانه به که لکی دی پیوسته نه و کچه یان هه لژیړی که نه زانی ناماده یه بو خو به خت کردن له پیناوی کامهرانی نه و دا به لامل نه وه ت له بی نه چتی، نه و خوئی و کامهرانیبه ی که له رژیړانی دلداریدا دهست نه که و ت و گه شکه داری نه کردیت، که که ویتته نا و ژیانی ژن و میړدییبه وه نه باوکیتی، نه دایکیتی، هیچیان به ناسانی و خوشی ناچنه سه ر. لی پرسینه و دیه کی گه وره یان له دوايه، نه رک و نازاریکی وایان تیا به، که خاوه ن له شیکي به هیژی ته و او نه بی، دهره قه تی نایه ی ت.

نه وه مه رجیکي بنچینه یبه نه گه ر چا و له هه موو شتیکی تریش بیوشیت، پیوسته ژنه کت وینه کی بلندی نافرته ی ته و او بیت نه بی له شیکي به هیژی دروست و چالاکی هه بی، له وانه بی که وک پیاویک دلی تو دامرکیتیتته وه، هه روه ها به ربه کی وایشی لی بکه ویتته وه که نه ونده جوان و به هیژن، دلی خو ت و ژنه کت پر له کامهرانی بکه ن.

جا ئەگەر ئەتەوئى كامەران بېت بەژن ھېنانە تەوھ پېئوسىستە ئەوھت لەبەر چاۋ بېت ھەرۋەھا ھەموو كېچىكىش ئەبى ئەوھى لەبەر چاۋ بېت.

پېش ئەمەى دەست بىكەيت بەدلدارىي ھەرۋەھا پېش ئەمەى پرېار بەدەيت كە پېاۋىك لە پېاۋان بەكەلكى ئەوھت دىئ كە بېتتە ھاوسەرت لە ژيانا چاۋەكانت باش بىكەرۋە بزانه ئەو پېاۋەى دلت پېاچوۋە لەوانەپە كە ھەل بگرئ دلدارىي لەگەل بىكەيت، لەوانەپەشە كە بتوانى بېتتە ئەو ھاوسەرى كە ئاۋاتت بۆ خواستوۋە؟

لەناۋ پېاۋاندا، ھى وا ھەپە كە بەرگ و پۆشەنىسەكەى دلت كېش ئەكات، كەچى لە راستىدا نرخیان لە نرخی ئەو پەپىكەرەنە زۆرتىنىسە كە خاۋەن كۆگانى بەرگ فرۆشتن، لە جامخانەكانى پېش كۆگاكانياندا دايان ئەنېن.

ئەوانە، ئەوھپان لە دەست ناپەت كە ئەوھندەى ژنەكانيان ھەل ئەگرن، خۆشەوېستىيان تىا بەخت بىكەن چۈنكە ئەوانە ناشېن، نازانن لەشى مەرۆف پېئوسىستى بەچىسە ھەرۋەھا كرددوۋە و پەوشتى پېاۋى تەواۋىشېان لى ناۋەشېتتەوھ.

پەنگە كەپنەوېپنەى سامان، جىگايەكى گەورەى ھەبى لە ژن ھېناندا بەلام ئەبى ئەوھىشمان لەپېش چاۋبى كە ھەموو ئافرەتېك، پېش ھەموو شتېك مافى ئەوھى ھەپە كە بېتتە خاۋەن مېردىكى تەواۋ، و اتا پېاۋىكى تەواۋ ئەگەر دوو مېردىان پېشانداين، يەككىيان دەولەمەند بوو، بەلام پېاۋەتى ناتەواۋ بوو يەككىشىيان ھەژاربوو، بەلام خاۋەنى لەشېكى تەواۋ دروست بوو.

تۆ پېئوسىستە مېردەكەى دوۋەمېان ھەلېئېرېت.

خانۋى گەورە و ناۋازە، لەگەل پېاۋىكى كز و لاۋازدا، زۆر جارى واھەپە، ئەبېتتە تەماشىگايەكى مەرگەساتى وھا كە لەژياندا لېئى ناخۆشتر و پر ئازارتر نەبۆتتەوھ زىچىكى گەداپېش لەگەل پېاۋىكى بەھېزى لەش تەواۋدا - پېاۋىكى واپى كە ژنېكى وەك تۆ دلتخۆش بىكات و تۆش بە ھەموو دل و گىانېكتتەوھ خۆشت بۆئ - لە توانايدا ھەپە كە ھەموو ژيانت پر بىكات لە گەشى و خۆشى و كامەران. كامەرانى ھەر بە شتومەك پېك ناپەت بەبابەتى كىانېش پېك دىئ پېئوسىستى خاۋاردنېش، پېئوسىستى خۆشەوېستى بەدۋادا دىئ خۆشەوېستى راستەقېنەپەش لە دەست پېاۋى لەش تەواۋ و تەندروست نەبى ناۋەشېتتەوھ بەلام نېوھ پېاۋان بۆژيانى ژن و مېردىي ناشېن و بەكەلك ناپەن.

پېاۋى بەھېز پەنگە كەمېك وشك و رەق بى پەنگە چاۋ بازىي و پشى پشى كردن و

پېاھەلدان باش نەزانى بىكا... بەلام ئەو لە ھەزار پېاۋى ناسكى كزو لاۋازى وەك ژن چاكتەرە.

لە راستى ژن ھېنان ھەر بۆ ئەو پېاۋانە ئەشى كە تەندروست و بەھېزن و لەش و ھۆشېكى تەواۋيان ھەپە ھەر ئەوانەن كە خۆشەوېستى تا سەريان پى رەواپە چۈنكە ھەر ئەوانەن كە ئەتوانن ئەو خۆش وېستتەيان خۆش بۆپېت، كە ھەموو ئافرەتېك ئاۋاتى بۆ ئەخاۋزى ھەرۋەھا ھەر ئەوانەپەش كە ئەتوانن ئەو مىنالانەت بۆ دروست بىكەن كە لە جوانى و بەھېزېدا لە رادەپەك دان، كە ئەتوانن تۆش و مېردەكەپەش دلتخۆش و كامەران بىكەن.

خۆشەوېستى خۆت چۆن ئاشكرا ئەكەپت؟

نوسەرى: كېوېد

* بەچېرۆكىكى درېژ ۋەرەسى مەكە، بەدوۋ قسە بېرېنەرەوھ.

* ۋاز لە قسەى پېچوپەنا بەپېنە، راستەوئۆ مەبەستى خۆت دەرىخە.

* ۋاز لە قسەى ئەملاۋتەۋلا بەپېنە چۈنكە كارتى كىردنى راستەوئۆ نەبى، بەكار ناپەت.

* تا پېت ئەكرى خۆت لەوۋە دوۋرىخەرەوھ كە پېشەكى قسەت ئامادەكردېن، ياخود لە نوسراۋانەوھ ئەو قسانەت ۋەرگرتېن يان لە تاقى كىردنەوھى كچانى ترەوھ فېرېوېبىت بېلېت.

* ھەر لە يەكەم چاۋپېكەوتتەنەوھ، دلدارىي خۆت بۆ كچەكە دەرمەخە و داۋاى شوۋكردنېشى لى مەكە بەلكو خۆت بگرە تا تەواۋ تېئى ئەگەپت كە بەكەلكى ژيانى ژن و مېردىت دىئ، ئنجا دللى خۆتى بۆ ئاشكرا بىكە.

ماچی یه کهم

نووسه ری: ئیغیت شانون

ماچ بۆنی گۆلی ههسته، تریفه ی مانگه شهوه له ئاسمانی دلدارییدا دلداری بی ماچ، وهک هاوینییکی بی ههتاو، یان وهک گۆلیکی بی بۆن، یاخود گۆرانیبه کی خۆش وایه که گۆرانی بیژه که ی جوان نه بی.

هه رچی ئه رک و ئازاریکی جیهان هه یه هه ر له سه رده می (حه وا) وه هه تا ئیمپرو، ههروه ها له سه رده می ئه و ئافره ته دا که له چ و لیوه جوانه کانی ئه و له شکره کانی (ئاشوری) په وانه ئه کرد بۆ سه ر ریگای سه رکه وتن و خۆبشی له شوره کانی (نهینه وا) وه سهیری ئه کردن... ههروه ها له سه رده می ئه و که سه دا که خۆی فری ئه دایه سه لاشه ی (جولیت) تا له گه لیا بچیتته ناو گۆرپکه وه، هه ر دوو کیانی تیا میننه وه... ئه م هه موو ئه رک و ئازارانه ی ژبانه ئه و هه موو خه موخه فه تانه که له دلدا کو ئه بنه وه، ههروه ها ئه و هه موو تاوه شیرینه خۆشانه که له م جیهانه ئه دزرینه وه، ئه وانه، هه موویان له و تاوه دا ئه توینه وه و ئه چکینه وه که له درزی لیوه وه گیان سهیری گیان ئه کات به هۆی ماچیک له ماچه کانی دلدارییه وه ته نیا ریگایه ک که هه بی بۆ ئه وه ی ئافره ت و لئ بکه یه ت، که به قسه ت بکات ماچ کردنه، جاری و اهه یه ئافره ت ئه گری و فرمیسه که کانی به هیچ وشک نابنه وه نه به قسه ی ژیرانه و تیگه یشتوانه، نه به هه رچی قسه یه کی زرنگ هه یه له سه ر زه ویدا تویش و ئه زانیت که به خۆرای ئه گری به لām تو زور دووریت له راستییه وه ئه و ئافره ته له بهر هه یچ ناگری له بهر بی ماچی نه بی دوورنییه خۆبشی ئه وه نه زانئ به لām راستییه که ی ئه وه یه، هه له ی هه یچ تیانییه.

بۆ تاقی کردنه وه ی ئه م قسه یه، ئه توانیت ماچیک بکه یه ت که سه یه ئه که یه ت ده موده ست ژیر ئه بیته وه و بی ده نگیش ئه بی له راستیدا، بۆ فرمیسه که نه رشتنی کچان، هه یچ چاره یه ک له ماچ کردن چاکتر نییه.

ئه لئین بۆ مل که چ کردن به پیاوان، له شکر به کاره یینان و توپ ته قاندن به کار دیت به لām نه هیزی توپ. نه هیزی له شکر، هه یچان ناگه نه هیزی دوو لیوی جوانی ئافره تی جوان.

(ریشیلیو) ئه یگوت پینووس له شیر به هیزتره ئه وه یه قسه یه کی راسته، به مه رجی پینووس له ده ستیکی به هیزتره دا بی له و دهسته ی که شیریه هل گرتوه به لām ماچ له هه ر دوو کیان به هیزتره، له لایه ن ئافره ته وه بکری، یان له لایه ن پیاوه وه.

هه یچ قسه یه کی ژیرانه ی پیاو ناگاته ئه وه ی ژن بخاته سه ر پنی ماچ کردن نه بی هه یچ ریگایه کیسه به کار نایه ت بۆ ئه وه ی پیاو به خریته سه ر ری، ماچ کردنی ئافره ت نه بی ماچ کردن هه ر وهک ئافره ت ئه خاته سه ر ری، پیاویش ئه خاته سه ر ری، ماچ کردن بۆ هه ر دوو کیان له شیر به هیزتره له بۆمبا له گولله ی توپ کاریگه رتره، بام ماچ کرنیکی درۆ و چه واشه کردنیسه بی.

هه موو لاویک زووبی، یان درهنگ، ئه وه ی بۆ ده رئه که وه ی، که هه موو کچیک حه ز له ماچ کردن ئه کات ه ی وایش هه یه، کاتیک ئه و راستییه ی بۆ ده رئه که وه ی، که هه لی له ده ست چوبی به لām ئه وه ی که هه ندی ئافره ت ئه یلئین، حه ز له ماچ کردن ناکه ن، راست نییه، درۆیه، چه واشه کردنه چونکه هه موو ئافره تیک له کانی دلپه وه حه ز له وه ئه کات که پیاوه که ی خۆی ماچی بکات.

له ماچ کردنیسه دا، وهک له هه موو شتیکی تره هه بوو پیشینان له سه ر په وشته پروپوچه کانی خۆبان ئه رویشتن و تئ ئه گه یشتن که مرۆقایه تی ته واو وای بی ئه وی که خۆبان به و جوژه ده ریخه ن. کچه که، بۆ خۆی دانه نیشت و له دللی خۆیدا ئه یگوت: (هه رچییه کم پئ کرا کردم، بۆ ئه مه ی ماچم بکات، که چی هه یچ له ده ست نه هات).

ئیمه نابی سه رمان له وه سویمینی چونکه کوران له وساو هه تا ئیستا، تا ئه ندازه یه کی گه وره ناشی و گیتروویژن چونکه ئه گه ر کوره گیتروویژه که بیستوانییه له شت تئ بکات، ماوه ی نه ئه دا به کچه که ئه وه نده بۆله بۆلی لئ بکات.

یه کیک له وانه یه ئه وه یه که (لۆرد بیروئن) بوژی ئینگلیزی به ناویانگ گوتویه تی: که حه ز ناکات ئافره تیک ببینی، بخوات چونکه ئه وه (وهک پیشانی داوه)، جوانی ته واوی ئافره ت تیک ئه دات (بیروئن) له سه ره تای سه ده ی نۆزده هه مدا ئه ژیا ئه و سه رده مه یه، له رووی کۆمه لایه تییه وه، به سه رده میکی سه یه دانه نری له میژووی جیهاندا چونکه هه رچی وینه یه کی بالا و په وشتیکی باو هه بوو، هه مووی گۆررابوو چونکه له و سه رده مه دا، وایان داناوو، که ئافره ت ئه بی ناسک و ترسنۆک و کزبی ئه بی پیاوی به هیز و ئازا راوی بکات راوه دووی بنی تا پرستی ئه بری، ئنجا پیاوه که کچه که به مل رابکیشی تا ئه یگه ینیتته لای پیره میردیکی ریش سپی؛ یاخود ریش رهنگیکی تر، بۆ ئه مه ی له سه ر ده ستووری ئاین و یاسا ماره یان بکات پاشان هه ر دوو کیان بچنه ده روه و خۆبان و ابونین له بهر دللی لۆرد بیروئن و هه قاله کانی، نه وهک چیشکه یان لئ تیک بدری که نه ئه خۆن، نه ئه خۆنه وه، نه یه کتریش ماچ ئه کهن، به لکو هه رچی ژن و میردانی تر بیکه ن ئه وان ئه وه ناکه ن.

چونکه ماچ کردن له خۆبهوه روو ئەدات هەرچهنده بهمهشق کردن باشتر دهرئهچی لهگهڵ ئەوهشا پیاوی وا ههیه، لهگهڵ ئەوهشا که ژنهکهی خۆی زۆر خۆش ئەوێ، کهچی شهرم ئەکات ماچی بکات ئەوهیش ههلهیهکی گهورهیه، پیاو ئەبێ تێ بکۆشی که بهسهه خۆبا حهز ئەکات پێی بگوترێ خۆشهویسته حهز ئەکات گوتی لهو وشه نههینیانه بێ که ههموو ههستی داگیر ئەکات و چاوبهستی ئەکات ئەو وشانه هەرچهندی دووباره بکرتنهوه، ئەو لێیان وهرس نابێ بهلام هەر بهگفتوگۆکردن واز مههینه چونکه کردوه له قسه کاربگهتره کهواته مهترسه لهوهی که دهست بهربیت بۆ دهزگیرانهکەت بیگرهه باوهشت وا بکه ههست بکات بههیتز و ههپهت چونکه ئەو حهز لهوه ئەکات هەر ههلیکی پهسهندت بۆ ههلهکوت ماچی بکه ماچ کردنیش هەر بۆ دهمی پێگهیشتن و لهیهک جیابونهوه دانهراوه بۆ ههموو دهمیگ دانراوه.

لهگهڵ ئەمهشا پتویسته بزاین که ههركچه رهوشت و چیشکهی تایبهتی خۆی ههیه ئەوهیش بهرهو رووی خۆت کراوهتهوه بیدۆزیتهوه تا بهو پێیه لهگهڵ کچهکهدا بجولیتهوه دهبێ بزانی، چ شتیگ له ههموو زۆتر دلخۆشی ئەکات ئەوکاتانهیش بخهروهو بهیر خۆت، که ئەوت بهکامهرانی تیابینیوه بهیرکهروهو، ئەو رۆژه چیت کردوه، که ئەوت کامهران کردوه.

جا ئەوهی کردوته بۆی، دووبارهی بکهروهو بزانه دلێ بۆچی ئەچی، ئارهزووی چی ئەکات؟ (بێ گومان ئەوهیش ئارهزووی تایبهتی خۆی ههیه) خهریک به بهپێی دلێ ئەو بجولیتهوه، ئارهزووی ئەو بهجێ بهینیت بهلام ئەوه مهکه بهدهستوریکی ههموودهمی بیهخهپته ئەندازهیهکهوه باشتره چونکه ژن وا دروست کراوه که دواي مێرد بکهوێ نهک پیاو دواي ئافرهت بکهوێ لهههموو شتیگا ئەمهیش ئەوه ناگهپنی که زهبر و زهنگی خۆتی پیشان بدهیت چونکه ئەوه وای لێ ئەکات که خۆی لهتو دوربخاتهوه سهکردهیی کردن بهمهندی و شیرینی پێک دێ جا ئەگهه ئەوهیش تۆزیک هۆشی ههبێ، خۆی لهخۆبهوه ئەم سهکردهییی تۆیه گهشه پێ ئەکات بهبۆنهی ههموو ههلیکی پهسهندیشهوه مل کهچی خۆیت بۆ ئەنوینی، تا لهبههراوت، خۆی شیرینتر بکات و، ههستیش پێ بکات که تۆ مرۆفیکی، ههله ئەگریت نازت بکیشرت.

کچی وایش ههیه حهز بهپیتاک و دیاریی ورده هات و، چوونه سینهما و بهزمگاو جیتی ههلهپهین و ئەو جوهره بابهتانه ئەکات مهبهسیشی ئەوهیه که ناگری دلداریی نهکوژیتهوه ئەمهیش سههرگهردانییهکه، که پیاو بکهوێته داوی دلداریی کچیکی اووه، جا ئەگهه

تووشی کچیکی وابووی، هیچت بۆ نامینیتهوه ئەوه نهبێ، که بهپێی ئارهزووی دهست بلاوانهی ئەو برۆیت بهرپوه، تا خوا دهروویهکت لێ ئەکاتهوه و لهم دلداریییه پرگارت ئەبێ منیش ئاواته خوازی ئەوهم که لهپیش ئەوهدا له دهستتا پشکی، لێی جیابیتهوه لام وایه پتویست بهوهیش ناکات که پیت بلیم:

خۆشهویستی راستهقیبه ئاگرهکهی بهسووتهمهنی متومووروو خشل و گول و سنوقه چیکۆلاته خۆش ناکرێ چونکه خۆشهویستی راستهقیبه، بهپرشنگیکی دل روشن نهپیتهوه، هەر وابه روشنیش ئەمینیتهوه تا ئەو کهسهی چراکهی دلێ خۆی داگیرساندوه، بهدهستی خۆی بیکوژینیتهوه.

لهگهڵ ئەوهیسا، ئەوه ناشاریتهوه که جار بهجاریک دیاریی ناردن، دلێ ههموو کچیک خۆش ئەکات و پریشی ئەکات له سوپاس گوزاریی ئەوهیش لهبهههیه که ههست بهخۆشهویستی ئەکات کهواته لهوهدا کم ترخهمی مهکه نابێ ههزاریی بهپته هۆی پشکهش نهکردنی دیاریی چونکه ئەو کچهی خۆشهویستییهکی راستهقیبهی لهدلای گوی ناداته نرخ دیارییهکه، تهنیا بایهخ ئەدات بهدیاریی پشکهش کردنهکه.

تاقه گولیکی ساده و ساکار، له توانایدا ههیه، که دلێ ببوژینیتهوه و پریشی بکات له خۆشی و کامهرانی.

پتویسته باش تهماشای دهزگیرانهکەت بکهیت تا بهپێی ئەوهی لێی دهرئهکهوێ، پتویستی سهرشانت بهجێ بهینێ جا ئەگهه بۆت دهرکهوت: ماندووه یاخود خهملهباره، بهپێی ئەوه تێ بکۆشه ماندووتیهکهی بحهسینیتهوه و خهمهکهیشی برهوتینیتهوه.

بیرلهوه مهکهروهوه که کهسانی تر له کاتی وادا چی ئەکهن ئەوه بکه که خۆت بهباشی ئەزانیت و دلێ پتێ ئەسهروێ چونکه ئەو سهروهت و دلخۆشی بهوه پێک دێ که لهسهه پتیرهویی و رێ و شوینی خۆت برۆیت بهرپوه.

ئوهیش بزانه که هیچ کچیگ نییه، دلێ بهوه خۆش بپێ دلێ دۆستهکهی خۆی پارچه پارچه بکات بام لهبههراویا وینهیهکی هههه بلندیش نهبێ بهمهرحێ خۆشی کورهکهی خۆش بوێ بهلام ئەمهیش ئەوه ناگهپنی که بهو خۆشهویستییهی ئەو پشت بهستی و دلێ ئەو پانهگریت بهپێچهوانهی ئەوه، پتویسته تا پیت ئەکرێ دلێ رایگریت و ههرحی ئەو پتیی ناخۆشه نهیکهیت.

وربایه لهوه که جهرهزهیی و شتی ناگا، بهلای ئافرهتهوه یههه جگار خۆش کهواته ناگات

له وەبێ بە تاییه تی له و کاته دا که پیتی ئەلیت: حەزم لێ کردوویت و ئەمەوێ مارهت بکه م بۆ ئەو کاتیکی تاییه تی دامەنی پتویست به وەیش ناکات که وتاریکی درێژ و فراوانی بۆ ئاماده بکهیت و له بەریشی بکهیت، پاشان بچیته لای و له پاش چەند بزوو تنه وەیه کی شلەژاوانه وتاره کهی بۆ بخوینیته وە وهک شاگردیکی گێژ و وێژ بیت و له بەردەم مامۆستایه کی سامناکدا بیخوینیته وە ئنجا که لیبوینه وە، بێ دەنگ ببیت و هەناسه یه کی درێژ و قوولی بۆ بدەیت خوهی (*). ناوچه وانیش ئەو دەریخات که فرمانیکی گرانته له کۆل بۆتە وە. ئە ئەو نەکهیت، چونکه ئەو له دوورە و هەستی به نیازه کهت کردوو هە تافهت له وەدا زۆرزان هەر به وەتا که زۆرتر له جارێ خۆت رێک خستوو هەستت بێ ئەکات که نیازیکی وات هەیه ئەویش به رەچدانە وەیه کی خوشکانه ی ناسکت بۆ ئاماده ئەکات، پیت بلێ، که چی تویش که به پلێکانه کاندای سەر ئەکه ویتە سەرئ بچیته لای ئەو، ئە وەندە دل پەرشانیت، دەستت ئەگرین بە دلته وە، شلەژاویی خۆت ئاشکرا ئەکهیت.

ئنجا که فرمان به و ئەنجامه گەشت، تویش هیچت بۆ نامینیته وە ئەو نەبیت که بە دلێکی شکا و وە خوشه و یستە کهت به جێ بهیلتی و سەیرتکی ئەملا و ئەولای خۆشت بکهیت بۆ ئەمە ی جوگایه کی نزیک بدۆزیتە وە و خۆتی تی فرێ بدەیت.

پیاو نابێ لەم شتیه وەدا، خوشه و یستی خۆی بۆ دلخوازه کهی خۆی ئاشکرا بکات، بۆ ئەمە ی بیکات به هاوسه ی خۆی بە لکو ئەبێ، له ناکا و یکی وا دا پیتی بلتیت که خۆشت به بیرتا نەهاتبێ ئەو کاته بیکهیت هەر دەمی، دلته پتی دایت، ئەو رازە ی پتی بلتی تا پیتشت ئەکرێ، به کورتی بپیرتە روهه درێژە ی پتی مەده جا ئەگەر ئەویش له وانه بێ که خۆشی ئەو پیت، وەرانت بە دللی خۆت نەبێ، ناداته وە چونکه ئە وەندە ی ماوه بۆ نامینیتە وە که بتوانی به ریه رچ دانە و یه کهت بۆ ئاماده بکات چونکه دلدارێکیش له به رامبەر خوشه و یستیکی ئاره زووداری به هیزدا، هیچی بۆ نامینیتە وە ئەو نەبێ که زوو خۆی بدات به دەسته وە جا ئە وەت له به رچا و بیت.

منیش له وە دلنیام که له وە پاش هەر چەند ئەو رۆژەت بپیر بکه ویتە وە، که خوشه و یستی خۆت بۆ دۆسته کهت ئاشکرا کردوو و داوای شوو کردنیشت لێ کردوو، به کامه رانترین رۆژی ژبانتهی دابنیت.

پیش ئەمە ی قسه کانم ته و او بکه م، حەز ئەکه م ئەو بلیم: که هەر هەرزه کارێک کچیکی

(*) خۆه = (تارهق، عرقی لهش) - وەرگێر-

خۆش ویست و تاما و یه کی دوور درێژ له گەلیا مایه وە، بێ ئەمە ی بزانی هەستی ئەو چیه به رامبەری؛ هەر له بهر ئە ویش و ابێ که بترسێ له وە ی پیتی بلتی و رەنجە رۆی بکات، ئامۆژگاری ئەکه م که دەم دەست بچیته لای کچه که و رازی دللی خۆی بۆ ئاشکرا بکات، داوای شوو کردنیشتی لێ بکات چونکه هەر ئەم رێگایه یه که رزگاری بکات له دەست تاریکی دوو دللی و بیخاته ناو رۆشنا یی با وە روه.

چونکه ئەو کچه ی ریز له خۆی بگرت و بزانی هەل ئەگرێ که تۆ به راستی خوشت بو، هەر گیز ئەو ناکات که خوشه و یستی خۆی به رامبەر به تۆ ئاشکرا بکات به لکو چا وە روانی تۆیه ئەو خوشه و یستی ئاشکرا بکهیت.

که واته چا وە روانی ئەو مە به، که ئەو بیبینی پیت بلتی:

حەزت لێ ئەکه م خۆت قسه بکه خۆ ئەگەر به شیمانیش بو ویتە وە له قسه کهت، زۆرتر به لای ئە وەدا ئەچم، که به شیمانیه کهت له وە وە بێ که تا ئەو رۆژه وەک په یکه ی (أبو الهول^(۱)) به بی دەنگی ما ویتە وە.

وینە ی هەرە بلند

نوسه ی: کارۆل کامیرون

کچ هەر ئە وەندە گەشتە تەمەنی هەرزه کاری، ئیتر گێژی بپیره وەری روو ئە کاته دلداریی له پیتشدا، دەست ئەکات به وینە هینانه به رچاوی خۆی، وینە ی خوشه و یستی چا وە روان کراوی، پاش ئە وە رۆژ به رۆژ چا وە روانی ئە وە ئە بپیت که خا وەنی ئەو وینە یه ی چا و پتی بکه و ی ئیتر هەر له و چا وە روان کردنه دا ئە مینیتە وە، بۆ ئەو کاته و بۆ ئەو جیگایه ئە روانی، که له گەل ئەو خوشه و یسته یدا کو بپیتە وە.

به درێژایی رۆژگار، ئارام به خۆی ئەدا، به و بپرا یه وە که هەر ئە بپ رۆژتیک له رۆژان ئەو کورە ی که له ناو مێشکیا وینە ی کیشا وە، له ناو کوراندای بیدۆزیتە وە زۆر کچی وا هەیه، خۆی وەک (لهیلا) دیتە پیش چا و، وایش دێ به بیریا که رۆژتیک دێ هەموو کهس له

(۱) په یکه رتکی گه وری فیرعه و نین میصریه، دروستکرا و یکی ئەفسانه ییبه سەری ئینسانه و له شه که ی شپرتکی راکشا وە له به رده م هەر مه کانی (جیزه) دا؛ درێژی ئەم په یکه ره (۱۷) ه و به رزیبه که ی (۳۹ م) گرېکه کان به (سفنکس) ده یانناسی، ئەمە به یه کتیک له کاره هونە ریه ده گمە نه عه جباتیه کانی دنیا ده ژمیدری، (خفرع) ی فیرعه ون له ده و ربه ری ۲۴۸۰ پ. ز بنیاتی نا وە.

بابەت (مەجنون) ەكەى ئەو ەو ە گەتوگۆ ئەكەن، لەم پەرى نىشتمانەكەيەو ە تا ئەو پەرى نىشتمانەكەى .

ئەو ەيش ئاشكرايە، كە كچان ەك يەك سەبرى ئەم كەينەويەينە ناكەن ەروەها شېو ەى دلداری ەريەكەيان، مېردى دواروژى ەريەكەيان لەوانى تر جوئيبە لەوكاتەدا كە كچىكيان ەى دېتە پيش چا ەسى رەنگ و بالا درېژ و قزە زەرد و چا ەهنگوينى بى كچىكى تريشيان ەى دېتە بەرچا ە كە گەنم رەنگ و چوارشانە و قز و چا ەرش بى .

بەلام جوانى مەرجىكى بنچينەيبە لای ەموو كچىك كەچى لەگەل ئەو ەيشا، زۆرجارى ەرو ەدا، كە لاوتىكى ەرى بەكچەكە بگرى، كە لەگەل وينە ەرە بلندەكەى ناو ميتشكيا بەتەواو ەتى پيچەوانەبى نە ئەو كەلەگەتیبەى ەبى كە ئەو بۆى دانابو ە ميتشكى خۇيدا، نە ئەو جوانيبەيشى ەبى كە بەهيواى بووبى بى، رەنگە درېژىكى ەبى كەلەرم بكات ياخود كورته بنەيەكى ە دەرېچى كە لە بستە بالاى چل گەزىشە بكات .

بەلكو دوورنبيە كە لووت پان بى، ياخود جىگای ئاولەهيشتا لە ەموچاويا مابى . بەلام زۆرى پى ناچى، كورەى فروفيلباز، ئەىخاتە ميتشكى كچەكەو ە كە لە ەموو كانى دلپەو ە ەزى لى ئەكات، ئەویشى لە ەموو كچىك پى جوانترە كچەيش ەى لى دى، ەر ناوى كورەكە ببەن دللى لى ئەدا ەرجيبەكيش ئەوى تيانەبى خۆى بەتاك و تەنيا دېتە پيش چا ەموو رۆژىكيش بەگلاراويبەكەو ە چا ەروانى نامەبەرەكە ئەكات، كە نامەيەكى لەلای ئەو ەو ە بۆ ەپينى بەلكو بەنووسينە شېرى و پريبىبەكەى و ناو ەرۆكە ەيچوپوچەكەى دللى بسروى خۆ ئەگەر رۆژىكى بۆ دانابى، ببينى، ئيتەر لە خۇشيدا گەشكەدار ئەبى .

ەر كاتىكيش قۆلى كە بەقۆلىا، خۆى ە دېتە پيش چا ە كە قۆلى كەدو ە بەقۆلى ئەو كەسەدا كە خوا بۆ ئەوى دروست كەدو ە، ئەوكەسەيە كە لەجىتى گشت كەسيتى، لە جىتى باوكى ە داىكى ە ەموو مرۆفایەتیبە .

ئەو ەيش شەويك لەشەوان رازى دللى خۆى بۆ ەرئەخات، پىتى ئەللى: خۆشم ئەوييت، پىتى ئەللى:

مارەت ئەكەم، كەچى كچەكەيش بەخۇشيبەكەو ە لەگەلپا رېك ئەكەوى. ئاوا بەم جۆرە كورى رۆژگار بەكامى خۆى ئەگات .

كەچى ئەو كورەى كەكچەكە لەناوميتشكى خۇيدا ەك وينەيەكى ەرە بلندى خۆى داينابو، دەستى نەكەوت. كار لەكار ترازازا تازە ەى ەو!...

هەلەى دلداریى

نوسەرى: باون بارىنگتون

هەلە نەكەيت ەبزانى كە ەر پياوى زۆر دەستى گرتيت ە دەستى لە قزتدا، ئەتوانى ببیتە مېردىكى باشى پاشە رۆژت چونكە دوورنبيە كە لەپاش تەواوبونى ژن ە مېردى، دەستەكانت ە داينى كە بەكەلكى خۆى دېن، قزەكەيشت، ەر ئەو ەى پى ئەكرى كە سەرت گەرم بكاتەو ە .

ەروەها ەلە نەكەيت ەبزانيت كە ئەو كورەى بەلپشا ەياريت بۆ ئەهينى ە ەرشتيك داوا بكەيت بۆت جيبەجى ئەكات، ئەبیتە مېردىكى باشت چونكە زۆر دلداری دەست بلاوى ە ەيە، كە لەپاش تەواوبونى ژن ە مېردى ەيچ كۆناكاتەو ە لەو ەى كە بچى بەگز ژنەكەيا ە شرت ە شوى لى بېرى، تەنيا لەسەر ئەو ەى كە لەسەر (ئەركى مال) پارەى جگەرەكانى ياخود كرى چا كەردنەو ەى پيلاو ەكانى بۆ نەداو ە .

ئەو ەيش ەلەيە كەوا بزانييت لە يەكەم چاوپيەكەوتنەو ە دلداریى دەست پى ئەكات ئەگەر ەر ئەتەوى لەگەل ئەوانەدا بسازييت كە ئەو قسەيە ئەكەن، ەر ەيچ نەبى تا دوو سى مانگيتك لەسەريەك چاوت بەم ە بەو بكەوى و لپيان وردبیتەو ە، ئنجا برپار بەدەيت كە ئەم كورەيە ياخود ئەو كورەيانە كە لەناو ەموو كوراندان خۆشت ئەوى ە ەلت بزاردو ە بۆ ەوسەرى ژيانت .

ەروەها ەلەيە كەوا بزانييت ەموو رۆلەيەكى دلسووزى داىك، ئەبیتە مېردىكى دلسووز بۆژنى خۆى گەلىك لەو رۆلە دلسووزانەى داىكيان، بۆلەبۆل لە چيشتەكانى ژنەكانيان ئەكەن، ئەلپن ەك چيشتەكانى داىكيان خۆش نين...

زۆر لەو كورانه نازدارن، رەوشت ە خويان تپك دراو ەبنازاريى، نەك ەر بەكەلكى رپاوردن لەگەل ژنيكدا نايەن، بەكەلكى ەاو دەمبى سەگىكيش نايەن .

ئەو ەيش ەلەيە كە پروا بەو دلدارە خوين گەرمە بكەيت، كە ەرەشەت لى بكات، ئەگەر شووى پى نەكەيت جاميتك لە (ترشەلۆكى فينك) ئەنۆش، يان خۆى فرى ئەداتە دەرياو ە بۆ ئەمەى خۆى بكورژى... ئەمانە ەموو قسەى پوپوچن... چونكە ئەم جۆرە پياوانە بەكارى خۆشەويستى نايەن، بۆ كار ە فرمانيش دەست نادەن نابى بروايان پى بكەيت ەروا چاكتەرە كە خۆيتان لى پياريزيت ئەو ە چاكتەرە لەو ەى كە رۆژىك بىت، بەهوى ئەو ەو ە، ەز لە ژيان بەپينى .

دلداریی باو

نوسه ری: ئەلینۆر گلن

ئاخۆ دلداریی هه ره یی ئەوانه بووه که له سه ره تاي مرۆفایه تیدا ژیاون؟... ئایا هه ره بابیه تی ئەو سه ره ده مه کۆنه بووه، که (رۆمیۆ) قسه چاوه سه ته کانی خۆی ئەچرپاند به گوئی (جولیت) دا؟... ئاخۆ دلداریی، هه ره به هی ئەو سه ره ده مه دائه نری، که پالئه وانانی دلداریی ناو میژوو و ناو چیڕۆک، له سه ره ماچ کردنی، یاخود له سه ره ده ست گو شینیک، یا ن له سه ره په میانیکی دلداریی و دۆستایه تی راسته قسینه، خۆیان تووشی کوشتن و ته فروتونا کردن ئەکرد؟

یاخود ئەوه هه ره شتییکه نوسه رانی چیڕۆک نه بی نایزانن، ئەوانه ی که جاروبار کاره ساتی دلداریی وای ئەم سه ره ده مه پاره په رستییه ی تیا یا ئەژین، ئەخه نه به ره ده مان، که هه ست ئەبزوین و ده روونیش گرتی به ره ئەده ن که چی ئەندیشه یان هه ره چه ندیک تیا بی، له چاوه ئەو چیڕۆکانه ی کۆندا، که پر ن له کرده وه و هونه رمه ندی پالئه وانانی دلداریی، هیچ ناوین.

ئەویش له به ره ئەوه یه، که ئەگه ره له کۆری چیڕۆک کۆن و نوێ خۆمان دوور بخه ینه وه، پاشان ته ماشای کاره ساتی رۆژانه ی ئیمرومان بکه ین، هیچ گیانیکی ئەندیشه یی، یاخود گیانیکی شۆره سواریی کۆن نادۆزینه وه له و کاره ساتانه دا که جار جار ئەبیه ینه وه: گوایه ئافره تییکی نه خۆشیار (مروضه) شووی کردوه به وه نه خۆشه ی که یارمه تیی داوه له چاک بوونه وه یدا یاخود پیاویکی ده وله مه ند کچییکی هه ژاری خواستوه.

له گه ل ئەمه شا، ئەمه ئەوه ناگه ینی که ئیمه له دلداریی نازانین، یاخود وه ک هه ندی کهس دیته پیش چاویان، خۆشه ویستییه که مان خۆشه ویستییه کی هیچو یوچ و گێژ و وێژانه یه چونکه هه موو خۆشه ویستییه که ته نانه ت ئەوانه ییش که له ناو ته نگوچه له مه دا نه پیشکوتون، ته نانه ت له م سه ره ده مه یشدا، که پیتی ئەلینۆر سه ره ده می پاره په رستی نیاشی، له ئەندیشه و چی شکه ی خۆش و هه ست بزواندن و ده روون خرۆشان دندا، وه ک خۆشه ویستی پیشینان وایه، هیچ جیاوازییه کی نییه.

هه ره ئەوه نده ی تیا یه، که خۆشه ویستی ئەم رۆژه، به ناچاریی چووه ته ئەو شیوه یه وه، که پیوستیی ژیا نی ئەم سه ره ده مه، ئەیه وی چونکه ئەوه ده ست نادات که یار به سه ره یشتی ئەسپی رازاوه و نایابه و بفرینین له ناو جه رگی شه وی تاریکدا، یاخود ئەو شتانه بکه ین

هه ره ها هه له یه که ده زگیرانه که ت به پاره به خت کردنیکی زۆر، به پاره به فیرودان بارگران بکه یت. هه موو ده م تی بکۆشه، که وای لی بکه یت، بتوانی به ئاسانی دلت خۆش بکات پیوسته هه ردو وکتان ئەو پاره یه پاشه که وت بکه ن بۆ پاش ماره کردن.

هه له نه که یت، له گه ل دۆسته که تا ری بکه ویت، به دزییه وه په دووی که ویت په نگه ئەوه له پیشه وه خۆش بی به لام ئەم جو ره ژن هینانه نه یینییه، له سه د جاردا نه وه دوو نۆجاری په شیمانیه کی به ئازاری له دواته بی.

هه له نه که یت، دۆسته که ت هه رچییه کی گوت یاخود نوسی، باوه ری پی بکه یت.

چونکه دلداران بایه خیک نادن به نووسیینه کانیان، هه ره به قاقه ز و مه ره که بی دائه نین قسه کانی شیان به پووشیک دائه نین که به ره با که وتی تا بلتی ناپاکییان له ده ست دی تا بلتی به لین و په میانی خۆیان ئەشکین.

هه ره ها هه له یه، که کوریک، هه ره له به ره ریکو پیکی و جوانی جله کانی به دلتابچی... چونکه ئەو کوره ی زۆر بایه خ بدات به بریسکانه وه ی نینۆکه کانی و، رازاندنه وه ی قری سه ری، زۆر که م به ته نگ مال و مندال و گوزه رانی خۆیه وه ئەبی به لام ئەوانه ی که کچان ئەیانده نه به ره کلکان، له به ره که م ته رخه مییان له پاک کردنه وه ی پیلاره کانیاندا، چاکترین میرد له وانه په یدا ئەبی هه ره ها نه که یت هه له بکه یت، دلت بچیته سه ره ئەو کوره ی که ده ست له فرمانی خۆی هه ل ئەگرئ بۆ ئەمه ی کاتیکی له گه ل تودا رابوویری چونکه پیاوی و، له ده ستی دی، که زۆر به ئاسانی تۆش به جی به یلی هه ره بۆ ئەمه ی که له گه ل کچییکی تر دا ده ست بازیی بکات هه رگیز ئەوه ت له به ره نه چی، که ئەوی به دل و گیان خوو بداته فرمانی خۆی هه لی سوړینی، تا به ره هه می لی ده ربینی، ئەو که سه ئەتوانی بی به میردییکی چاکی واکه ماله که ی خۆی بکات به به هه شتی سه ره زمین.

دوایی، ئەوه ییش هه له یه، که له گه ل دۆسته که تابی، کاتی که ئەو دوا ی کاری ناپه سه ند و داوین پیسی بکه وی پیوسته تیی بگه ینی که له ئەندازه ی خۆیدا بوه ستی و لیبی تیپه ره نه کات.

داوینی خۆشت به پاکی رابگره ئەوه ییش بخه ره پیش چاوت، که هه تا ره وشت و خووت پاک و په سه ندیی، تۆ له ناو ریگایه کدا ئەرۆیت که ئەملا و ئەولای به گو ل و ریحانه ته نرای بی به لام ئەگه ره له ریگای راست و داوین پاکی لابه ده ت، درک و دالت دیته ری ئەو رۆژه نزیکه یشت له پیشه وه یه که له ناو سه ره رگه رانی و هه ناسه ساردییدا، په نجیه ی په شیمانیت ئەگوشیت و له بریتی فرمیسک خۆین هه ل ئەرۆیت!...

که له نووسراوه کانی چیرۆک نووسه کاندایه یان خوینینه وه وهک ئهوانه ی له بابته (رۆمیۆ) و (جولیت) وه گه لیکه تری وهک رۆمیۆ و جولیته وه نووسراونه ته وه که چی له گه ل ئه وه یشا، زۆر کچی وا ئه بینن، که بالی ئه ندیشه هه لئ ئه گری و ئه فری، ئه وه یش له دلداریی ئه م سه رده مه ئه خوازی، ئه و گیانی شوهره سواریه، که مه گه ر له چیرۆکه کانی نووسه رانی چیرۆکه دا خویندبیتیه وه.

ئه و وای ئه وئ، که کوره که ی ده زگیرانی، ده زگا و دوکانه که ی خۆی به جی هیشته (که هه ر خوا ئه یزانی ئه و رۆژگا ره درێژه چه ند ماندوو بووه به فرمانه وه) ده ست به جی به نامه به ریکه ی دلسوژدا، نامه به کی بو بنیتر، پری بی له وشه ی چاو به ست که رانه، وهک گول به یونه خویشه که ی خۆی سه ری مه ست بکات، به گلۆله یه کی ئاوریشمیش پیچرایته وه پاش ئه وه خویشی به دوویدا به جی به سه ر گورسیته که دا بۆی سه ریکه وئ که به ته ختی نوسته که یه وه به ندرکراوه ئنجا له گه ل خویدا به ییتیه ته خواره وه، بو ئه مه ی خویمان فری بده نه سه ر پشتی ئه و دوو ئه سپه ی که بو هه ردووکیان ئاماده کراوه، ئنجا وهک تیزکه ی تفه نگ غار بکه ن تا ئه گه نه ئه و په رستگایه ی، که کابرای ریش سپی، له یه کتر ماره یان بکات.

ئه خا نم وانای... چونکه ده زگیرانه که ت، هه ر کاتی و یستی بتبینن، زۆرتر بو ئه وه ئه چم، که ده ست ئه بات بو پارچه ئاسنیکه ی ره ق و گران، که هیچ شاره زای هۆنراوه و ئه ندیشه نییه... ده ست ئه بات بو ته له فۆنه که ی... دوور نییه که له دوکانی سه وهزه فروشیکه وه، گوشت فروشیکه وه، یاخود خلۆز فروشیکه وه قسه ت له گه ل بکات... ترن... ترن... هۆ هۆ... هۆ... ده زگیرانه که م... من هۆ مه رم! گوئ بگه ره! ناوت چییه?... من لای ئیستگه ی ترامه که وه...، یاخود له چیشته خانه که دا چاوه پروانیت ئه که م...

یان له سه ر سوچی شه قامه که... یان له به رده م خویندنگا که دا ئه مبینی... کات ئه مه نده یه... ئنجا ته له فۆنه که ی دائه نن و قسه که ی خۆی ئه بریتیه وه.

ئه گه ر بیتو (کیوید) فرمانی خۆی به جی به یتنن، کاره سات و رۆژگار هه ر چۆنیک بئ، جیگایان هه ر کوپیه ک بئ، کور و کچه که، له سه رده می دلدارییاندا، کامه رانییه که ی راسته قینه ی وایان بئ ئه گات، که په نگه هیچ پاله وانیکه ی گه وره ی چیرۆکه کان کامه رانی وایان بئ نه گه یشتی.

وه نه بی هه ر کچ بئ، که تووشی ده ردی ئه ندیشه بووی، له دلداریییدا له کورانیشدا هی وا هه یه که له ئه ندیشه بازییدا گه یشتوته ئه ندازه ی شیتی ئه چن، له نامه ی پر له بۆنی

خۆشدا نه بی، نانوسی له به ر تیشکی مانگه شه ویشدا نه بی و له سه ر که ناری رووباریشدا نه بی که هه ر چوار لای گول و لاله زاری، نایه وئ بگات به یاری!...

له راستیدا، یه کیکه ی وا، که م هه ل ئه که وئ که دلداریه که ی راسته قینه ی لی بووه شیتیه وه چونکه ئه و خۆی وا دیته پیش چاو که (رۆمیۆ) به هه موو کچیکه ی وادیته پیش چاو که (جولیت) ه ئنجا ئه گه ر کچه که، له کرده وه ی هیچوپوچانه ی تی ئه گه یشت و پشتی تی هه لکرد ئیتر، ئه و، هه رچی ئه ندیشه و بیریکه ی هۆنراوه یی له که لله ی دایه، له بییری ئه چیتیه وه خۆنایش چن، خۆی فری بداته رووباره وه، یاخود ده مانچه که ی بنی به سه ری خۆیه وه، خۆی بکوژی.

ئه چن به و به ر په رچدانه وه یه، له شیه وه یه کی راستی په رستیدا دلی خۆی ئه داته وه که هیچ دلداریکه ی ناو چیرۆک په ی به وه نابه ن شکاویی لوته که ی چاک ئه کاته وه ئنجا روو ئه کاته کچیکه ی تر، له گه ل ئه ویشدا، به ختی خۆی تا قی ئه کاته وه دوور نییه که له چاوه پروانیدا زۆر بمیتیه وه له سه ر ئه و قسه یه پروات که کراوه:

(ئافره ت وهک ترام وایه نابئ تووای بکه وی پیوسته چاوه پروانی بکه ییت زۆری پی ناچن، ئافره تیکه ی ترت دیته به ر ده ست).

لیره دا، پیوسته ئه وه پیتشان بده یین که کوریکه ی وهک ئه م کوره، مافی ئه وه ی نییه که ژن به یتنن.

چونکه هیچ کچیک له گه لیا، وهک ژنی، گوزه وانی له گه ل ناکات هۆنراوه و ئه ندیشه که یشی هه رچه ندی خوتوکه ی بدات، به لام له گه لیا به کامه رانی، ناتوانی بژی.

ئه وه یش ئاشکرایه که هه موو کچیک له پییشه وه، سه رده می خو شه ویستی و ژن و میتردی خۆی، زۆر به کامه رانی دیته پیش چاو که دائه نیش ئه وه ئه هینیتیه پیش چاوی خۆی، که ده زگیرانه که ی و ئه و میتردی چاوه پروانی ئه کات، وهک سه رداریک له ناو پیاواندا وه ستاوه، به هه موو دل و گیانییه وه خو شی ئه وئ، بو هه ره جیگای خو ش و بلندی ئه بات، له خانوکی وایشدا ئه یحه ویتیه ته وه که تا سه ر پری بئ له کامه رانی نه خه فه تی تیا ئه بینن، نه خه م، نه شه وشو و نه به ره لاکردن، نه هیچ ده ردیک که تووشی ژن و میترد دین.

به لام زۆری پی ناچن، که راستیه تاله که ی بو ده رئه که وئ چونکه ئه و کامه رانییه ی که هیناوتیه یه پیش چاوی خۆی، ئه و پیاوه یش که کردویتی به نمونه ی هه ره بلندی خۆی، له

جیهانی ئەندێشەیی خۆیدا نەبێ، لە هیچ کۆتییەکا دەست ناکەون ئیتر هەر ئەوەندە بەسە
کە تاقی کردنەوێهەکی بچووکی تۆش بێی بۆی دەرنەکەوێ کە پتیبستە باوەر بەرووداو
بەیتنی: واتا پیاویکی وای بوو، بێتتە مێردی، کە (هەموو) کەموکورییەکانی پیاوانی
تری تیانەبێ، ژیانیککی وایشی بوو بژی، کە (تا بۆی بلوێ) لە گێروگرفت و ناخۆشی
دووربێ.

کەواتە ئەی کچەکە، بەئامۆژگاریی من بکە: ئەگەر لەو کورانت چاوپێکەوت، لەوانەبوو
کە پشتی پێ بیهسترت، بام بێ ئەندێشەیش بێ ئەگەر جوامیتروو، بام نەیشتوانی
هەستی خۆی دەربیری. . . تۆ ئەگەر ئەوەی کە وەک دلداریک جوانت نایەتە پێش چاو،
دەس مەنێ بەروویەوه و پیتی بلێی شووت پێ ناکەم.

چونکە کە ئەوت لە دەست خۆتدا، مێردیککی وات لە دەست چوو، کە لە باریا هەبوو
بتگەینیتتە ئەو کامەرانییە راستەقینەیی خۆت حەزی لێ ئەکەیت ئەمە لەوێ بوەستت.

کەچی ئەو کورانهی کە بەزمان لووسی و پیاھەلدان و مێ بازبێ ناسک، کچان تاو
ئەکەن، لە راستیدا یاری بەدلێان ئەکەن تاکە سالیکی ژیانێ ژن و مێردی بەسە بۆ
ئەوەی کە هەموو شیرینی و مێ بازبێ و ئەندێشەییکیان لە بیریاتەوه.

رەنگە دەزگیرانەکەت لەناو ترامدا دلداری خۆیت بۆ دەریخات نەک لە گولزاریککی گۆی
چەمی پرووندا، بەلام کەینەوبەینەیی واپروبووچ، ھانەت نەداتە سەر دەست نان بەروویەوه
تۆ کە لەوه دلنیابیت، ئەو بەدل و گیان خۆشی ئەوئیت بەدلێش حەز ئەکات بێی بە
ھاوسەری تۆ خۆبشت کە بەچەشنێ ئەو ئەوت خۆش بوو و بشزانیت کە ئەو لە باریا ھەیه
ژبانێ بۆ رێک بخات.

ئتر بۆچ دەست بنییت بەروویەوه!؟

ئەو کورپەیی کە لەسەر خوان، یان لە تەلەفۆندا، یاخود لە نامەییەکدا، یان لە
تەلگرافییکدا، دلداری خۆیت بۆ ئەنوینێ، بێ گومان ئەوکەسە راست ترە لە
دلدارییەکەیدا، لەوەی کە لەسەر ساز و ئاواز نەبێ و لەژێر تیشکی مانگە شەودا نەبێ
دلی خۆیت بۆ دەرنەخات.

چونکە ساز و ئاواز و تیشکی مانگەشەو، لە مرۆقدا ئەندێشە وریا ئەکاتەوه، ئەویش
وا دیتە پێش چاوی کە حەزی لێ ئەکات کەچی لە راستیدا، ھەرچیەکی نواندوو،
بریتییه لە ھەستیکی دەمدەمی، ھەر لەگەڵ ھۆیەکی لە ناودانەما، ئەویش لەناودا نامینێ

ئەگەرچی ھەموو کچیک حەز بەوه ئەکات کە لە ناوچەییەکی پڕ ھەستی و جواندا، چرپەیی
دلداریی بدری بەگوتیدا، بەلام واهەل ئەگرێ کە ھەموو کچیک ئەو بەخاتە بەرچاوی خۆی
کە دلدارییەکی راستەقینە، بەلگەییەکی بەھێزترە بۆ راستیی ھەست و راستیی ھەلێژاردنی
ھاوسەریکی ژیان.

ئافرەت و دلداریی نوواندن

لەلایەن کچیکەوہیە کە پێش سەردەمی خۆی کەوتووہ

نوسەری: دورووشی دیکس

ئایا کچ مافی ئەوەی ھەیه کە دلداریی خۆی دەریخات و لەپیتشا ئەو داوای شووکردن
بکات بەو کورپەیی حەزی لێ ئەکات؟

وہرامەکی منیش ئەمەتا: بەلێ مافی ھەیه!

ھەموومان ئەو ئەزانین کاتێ کە دەنگی ئافرەت بلند بووہ داوای مافی ھەلێژاردنی
ئەکرد، دەنگی پیاوکانیش بلند بووہ، بەرپەرچی ئەو خواستەیی ئەدایەوه ئەوەندە ھەیه،
کە داوایی ژیری و تینگەیشتویی زالی بوو لە گەلیک جیگادا، پیاوان ئەویان بۆ دەرکەوت
کە ئافرەتیش وەک پیاو مافی ھەیه کە دەنگی خۆی بدات بەگوتی ھەموواندا، لە بابەت
ھەموو شتیکیەوه قسە بکات وەک خێزان و مائ و بابەتی تر بەلای منیشەوه وایە، کە
مافی ئاشکرکردنی دلدارییش ھەرەک مافی دەنگدانی لێ دێ، لە رێگای خۆیەوه
ئەروات تا داوایی ئافرەت ئەو مافەیشی ئەسینت.

لەپیتش شەری جیھانی یەکەمدا، ئەو بیری داکەوت کە ئافرەتیش مافی ھەیه، ھاوسەری
ژیانێ خۆی ھەلێژیری ئنجا کە شەر تەواوو، بیری تازە کەوتە ناوہ وینەیی بلندی تازە
ھاتە کایەوه پێچەوانەیی ئەوانەبوون کە لەوه پیتش ئەمان زانین.

ئیتیر بیری یەکسانی ھەردوو رەگەزەکە ھاتە پیتشەوه و سەرکەوت، ئافرەتان لە ئینگلتەرە
و جیگیانی تردا کە بەھۆی شەرەوه سەرگەردان بووون، دەستیان کرد بەکۆیونەوه داوایی
برپاری ئەویاندا کە ئافرەتیش مافی ئەوەی ھەیه کە سەرپەرچ، داوای شووکردن بکات لەو
سەربازانەیی کە لە شەردا، بریندار کران و ئەندامی لەشیان تیک چوو، چونکە ئەوانە
لەبەر ناشیرین بوونی ھەندێ لە ئەندامەکانی لەشیان شەرم ئەکەن داوای مارەکردنی کچان
و ژنان بکەن.

به لای منیشه وه وایه، که پیاو مافی ئه وهی نییه، دلداریی و کاروباری دلداریی ههر بۆ خۆی بهیلتیه وه چونکه ئافره تیش مافیکی سروشتیی ههیه، کهس ناتوانی بلتی نییه تی که ئه وه هاوسه ره ی خۆی ههلبژیرتی، چونکه هه موو ژبانی خۆی له گه ل ئه ودا به خت ئه کات ئه وه ییش قسه یه کی پر و پوچه که بگوتری، ئاشکرا کردنی دلداریی و پیشاندانی ئاره زووی شووکردن له گه ل ره وشت و خوی بلندا ریک ناکه وئی.

بئ گومان کور چاوپیکه وتنی ئافره تیش به مه به سی شووپیکردنی، له گه ل ره وشت و خوری چاکدا باشت ریک ئه که وئی له وهی که ئافره ته که هه موو فروفیل و چه و اشه کردنیکی چاک و خراب له گه ل کوره که دا بخاته کار ههر بۆ ئه مه ی که تووشی داوی دلداریی خۆی بکات.

ئیه ئه لئین شووکردن گرنگترین کاره ساتی ژبانی ئافره ته که واته چۆن دلتنان پروایی ئه دات، ئافره ت به ره به ست بکری له چوونه لای ئه و کوره ی که دلی پیاجووه و له وه ییش دلنیا یه که به شووپیکردنی کامه ران ئه بی له ژبانی، بۆ ئه مه ی به ئاشکرا داوی شووپیکردنی لی بکات و بیکات به هاوسه ری خۆی له خۆشی و تهنگانه و سامانیا!؟.

ئیه ئه لئین ئافره ت بۆ ئه وه دروست کراوه که منالی بیی که واته چۆن دلتنان پروایی ئه دات به ره به ستی بکه ن له هه لبژاردنی ئه و دلداره ی که منالی بۆ په یدا ئه کات؟

داوی ئه وه ییشی لی بکه ن هه ردانیشتی و چاوه پروانی بکات تا تووشی چاره نووسی خۆی دی؟ ئیه ئه و مافه ی ئه دهنی که ههر پیاوئ به دلی نه بوو، پیتی بلتی: (نه) که واته بۆچ ئه و مافه ییشی ناده نی که ئه و پیاو ه ی به دلیه تی، پیتی بلتی: (باشه) زۆر پیاو ی وا هه یه، ئافره تی خراب ماره ئه که ن؛ چونکه کچه داوین پاکه کان، نازانن چۆن دلنیا کیش بکه ن ئه وه ییش له به ر ئه وه یه که راستی دلی خۆیان ئه شارنه وه، ناویرن دلداریی خۆیان ده ربخه ن، نه وه ک به سۆزانیان دابنن!...

پیاویش که ئافه تی سۆزانی ماره کرد، وای دیته پینش چا و که له سه ر بنچینه ی دلداریی ماره ی کردوه که چی له راستیدا دلداریه که ی ده ست کرده به للام ئه و دلداریه ی که ئه توانرا له لایه ن کچیکه ی داوین پاکی سه ربلنده وه پیشان بدری، وه ک ئاگر تکی نه یینی له ناو دلنیا ئه مایه وه^(۱) دلی به جاریک ئه سوتاند، بیی ئه مه ی ئه و هه ستی پی بکات، یاخود کچه که بتوانی بلتی وا له ناو دلنیا به لپسه ئه سینئ به للام ئه گه ر به اتایه، ئیمه ئه و مافه مان

(۱) یان: وه ک ژیه له مۆ له ناو دلنیا....

به کچه که بدایه، که دلداریی خۆی بۆ ئاشکرا بکات، به مه رجی له وه ییش دلنیا بیی که ئه توانی بیته ژنیکی باشی ئه و کوره، ئه وساکه ئیمه کوره که ییش و کچه که یشمان به تاییه تی کامه ران ئه کرد چونکه ئه گه ر دلداریی بۆ کور به با به تیکه خۆش رابواردن دابنری، بۆ کچ به با به تیکه پیوستی ژبان دانه نری به لکو بۆ ئه و هه موو شتیکی ژبانییه تی.

کچ هه چ پیاو یک بیینی، به میردیکه ی چاوه روان کراو دیته پینش چاوی ره وشت و خوری وایه، ههر پیاو یک ناسیاوی خۆی دیی، ته واو لیبی ورد ئه بیته وه، تا بزانی ئاخۆ به که لکی ئه وه دیی که بیته میردی و پییه وه کامه ران بیی؟ ئه گه ر بیته سه ره به ستی قسه کردنی بدریتی، ههر خۆی له خۆیه وه، ئه گاته چاکترین میرد که ئاواتی بۆ ئه خوازنی که چی له بریتی ئه وه، ئیمه ده م کوتی ئه که یین ئه وه ییش یه جگار رووئه دا که پیاو کچیکه ی وا ماره ئه کات که (به دل) هزی لی ناکات.

بۆیه کا ئه وه ییش وا رووئه دا، چونکه ئه و کچه ی به دلنیا چووه، ئه ترسی لی شووی پی نه کات، ناویری داوی شووکردنی لی بکات یان کچه که و ابزانی که له به ر چاکی و جوانی خۆی نییه داوی ده ستی ئه کات^(۱) به لکو له به ر سایه و سامانییه تی که چی له راستیدا، کچه که له کانی دلنیه وه هزی لی ئه کات، به هه موو ئاره زوویه کیه وه ئه یه وئی له به ر پییدا بکه وئی، بییه رستی.

به للام ئیمه ئه چین به ره به ستی ئه که یین له ده رپینی رازی دلی له به ر ئه وه ئه بیته هۆی سه رگه ردانی هه ردو وکیان له ژبانیاندا که ئافره ت داوی جلویه رگیکی تاییه تی ئه کات، یان کلاویکی تاییه تی ئه کات، به سه ر زاری ئه وه په سه ند ئه کات که ئه یدریتی و پییشی ئه گوتری جلویه رگ و کلاوه که له چاکی و قایمیدا نزیکه ئه وانن که خۆی داوی کردوون.

به للام له راستیدا، له کانی دلنیه وه، پیتی ناخۆشه، چونکه ئه وه ی ویستویه تی ده ستی نه که وتوو. له شووکردنیشیا ههر ئه مه روو ئه دات؛ که به لای ئافره ته وه له هه موو جلویه رگ و کلاویکی جیهان بایه خدارتره.

چونکه ئه و ئافره ته ی که شوو به پیاو یک ناورا و ئه کات ههر له به ر ئه وه ی که ده ره تانی نییه شوو به که سیکی تر بکات نه وه ک بیی میرد پییتیه وه له ژبانی، له توانایدا نییه که له گه ل میردیکه ی وادا ژبانیکی پر کامه رانی بیاته سه ر، بام میرده که ی خاوه نی ره وشت و

(۱) راستتر: داوی ده کات، گۆرینه که ی ده فاوده قتیکی عه ره بییه. (یطلب یده).

خوبه‌کی هه‌ره بلنډ و هه‌ستیکێ ژۆر پاک و خاوینیش بێ به‌لام ئەو ئافره‌ته‌ی که به‌راستی کامهران ئەبێ له‌ ژیا‌نیا، ئەوه‌یه که شوو به‌و که‌سه ئەکات که دلێ پێوه‌یه‌تی جا له‌به‌ر ئەوه‌ی که کامهرانی می‌ردیش به‌نده به‌کامهرانی ژنه‌که‌یه‌وه، پێویسته له‌سه‌ر ئیمه‌یش که به‌ ئافره‌ت ڕێ بده‌ین داوای شوو پێ کردن له‌و پیاوه بکات که هه‌لی بژاردوووه بۆ ئەمه‌ی بێ به‌هاوسه‌ری له‌ ژیا‌نیا.

دوورنیه، هه‌ندیک هه‌ل بداتێ بلێ: که هاتوو ئیمه‌ ڕیگه‌مان دا به‌ئافره‌ت داوای شوو پێکردن بکات له‌و پیاوه‌ی که هه‌زی لێ کردوووه، زۆرجاری وا هه‌یه پیاوه‌که له‌به‌ر ئەوه ماره‌ی ناکات، که هه‌زی لێ ئەکات، به‌لکو له‌به‌ر ئەوه ماره‌ی ئەکات که شه‌رم ئەکات ده‌ست به‌روویه‌وه بێ، به‌زه‌یی پیا دیته‌وه دیاره ئەو ژن و می‌ردیه‌یش سه‌رناگرێ، ئەو سه‌رگه‌ردانییه‌یش که تیا په‌یدا ئەبێ، له‌و سه‌رگه‌ردانییه‌ که متر نابێ که ئەمانه‌وێ له‌ناو‌دا نه‌یه‌تێن.

به‌لام ئەوه به‌ده‌ستووور دانانێ، په‌سه‌ندتر ئەوه‌یه که به‌شتیکێ که‌م رووداوی وا دابنێ که بایه‌خی پێ نه‌درێ چونکه هه‌یج ئافره‌تیکێ ژیر ئەوه ناکات، دل‌داری خۆی ئاشکرا بکات و داوای ژن و می‌ردیه‌ی له‌ کورپیک بکات، که له‌وه‌پیش نه‌یخستبێته‌ داوی دل‌داریی خۆبه‌وه و، له‌ خۆشه‌ویستی راسته‌قینه‌ی دلیا نه‌بێ.

پیاو، پیش ئەمه‌ی ژن به‌یتێ نازانی چۆنی ئەوێ ژنه‌که‌ی وای به‌لام ئافره‌ت له‌مه‌دا، له‌ پیاو، دووربینتره چونکه ئەو، پیش شووکردن، ئەزانی چیه‌ی ئەوێ له‌ می‌رده‌که‌ی ئەزانی، می‌رده‌که‌ی، ئەبێ چۆن بێ له‌به‌ر ئەوه زۆری پێ ناچی له‌ناو ئەو کورانه‌دا که ئەیاناسی، تی ئەگات کامیان له‌وانه‌یه که له‌ ژیا‌نی ژن و می‌ردیه‌یدا کامهرانی بۆ پێک به‌یتێ.

که‌چی له‌گه‌ل ئەوه‌ی‌شا، که خۆی و ئەو کورپه‌ی له‌ دلێ خۆیدا هه‌لی بژاردوووه، که‌وتنه‌ ناو کورپه‌که‌وه، ره‌وشت و خوروی کۆمه‌لایه‌تی ناچاری ئەکات خۆی وا پێشان بدات که ده‌ربه‌ستی ئەو شووکردنه نییه‌ که‌چی له‌ راستیدا، له‌ کانی دلیه‌وه، به‌لکو له‌ هه‌موو ئەندامیکه‌یه‌وه، هاوار هه‌ل ئەستی، داوای ئەوه‌ی لێ ئەکات، که به‌ته‌نگ دلێ کورپه‌که‌وه بێ، بایه‌خی پێ بدات، به‌نده‌یی بۆ بنوینێ ئەمه‌یش له‌وه ئەکات، که پیاویک برسیته‌ی زه‌یفی لێ سه‌ندی^(١) که‌چی له‌گه‌ل ئەوه‌ی‌شا که خاوینیکێ رازاوه‌ی له‌به‌ر ده‌ما، هه‌موو خۆرشتیکێ خۆش و نایابی له‌سه‌ر دانرا، ده‌ستی بۆ نه‌بات ئاه‌ی سکی خۆی پێ

بشکینێ هه‌مووی له‌به‌ر ئەوه‌ی که که‌سیک له‌وانه‌ی نان ئەخۆن پێی نه‌لێن فه‌رموو، خۆشی نه‌یه‌وێ خۆی سووک بکات و خۆی بخاته ڕێزه‌ی چلێسه‌کانه‌وه.

ئافره‌تیش له‌ ئاهه‌نگی دل‌دارییدا به‌و جووره‌ی به‌سه‌ر هاتوووه که‌س ڕیگایان نادات، ئەوه‌ی ئەیانه‌وێ وه‌ری بگرن یان به‌ئاشکرا داوای بکه‌ن له‌سه‌ر ئەوه‌ی‌شه‌وه پێی نه‌لێن مرڤنی چاکتره له‌وه‌ی که خۆی داوای شووکردن له‌ که‌س بکات.

ئاخۆ ئیتر ئەوکاته نه‌هاتوووه، که به‌پێوستی بزاین، به‌ هه‌موو نازایه‌تییه‌که‌مانه‌وه بانگ بده‌ین: که چاره‌کردنی راسته‌قینه‌ی که‌ینه‌وه‌ینه‌ی ژن به‌ره‌للاکردن و داوین پیسی ژن که دادگا‌کانیان خه‌ریک کردوووه به‌خۆیانوه، به‌وه ئەبێ که ماف بدرێ به‌ئافره‌ت، ئەو می‌رده بۆ خۆی هه‌ل بژیرێ، که هه‌زی لێ ئەکات، نه‌ک وای لێ بکری که به‌ناچاری شوو بکات به‌و که‌سه‌ی که ڕۆژگار بۆی هه‌ل‌بژاردوووه، یاخود که‌سانی تر بۆیان هه‌ل‌بژاردوووه ئەویش له‌به‌ر ئەوه‌یه که ئافره‌ت باشت‌تر ئەگات له‌ باه‌ته‌ی خۆشه‌ویستی له‌پیاو به‌شیکێ هه‌ره‌ گه‌وره‌ی دل‌کێش کردنی له‌ش و ده‌روونیش، که بنچینه‌ی هۆگری راسته‌قینه‌یه له‌ ناوه‌ند کچ و کوردا، به‌ره‌و رووی ئافره‌ت ئەبیته‌وه بێجگه له‌وه‌ش که ئافره‌ت له‌بابه‌ت پیاوه‌وه برباری راست‌تر ئەدات له‌ پیاو که له‌بابه‌ت ئافره‌ته‌وه ئەیدات هه‌ل‌بژاردنه‌که‌ی ئەو چاک‌تریش و قایم‌تریشه.

ئافره‌ته‌که‌ له‌ پیاوه‌که، خۆی، باشت‌تر ئەزانی که پیاوه‌که‌ی چی له‌ ژنه‌که‌ی ئەوێ و چی پێ خۆشه و چیه‌ی پێ ناخۆشه کچی وا هه‌ل ئەکه‌وێ له‌ناو ئەو کچانه‌دا که له‌ پیاویک کۆ ئەینه‌وه، پیاوه‌که ئەو هه‌ر به‌بیریشدا نایه‌ت، که‌چی ئەو ئەزانی که ئەتوانی بیسته چاک‌ترین ژن بۆ ئەو، ئەگه‌ر مافی بدرایه‌تی دل‌داریی خۆی بۆ ئاشکرا بکرایه هه‌روه‌ک پیاو ئەو مافه‌ی دراوه‌تی و ده‌ستی‌ی بگرتایه و ببیردایه بۆ تو‌مارگای ژن هینان^(١) بۆ وینه، پیاویک به‌یتنه‌ره پیش چاوی خۆت که ژنه‌که‌ی مرڤیت و چه‌ند منالیکه‌ی بۆ به‌جی هیشته‌ی؛ چاک‌ترین ژن بۆ پیاویکی وا، ئافره‌تیکێ ته‌مه‌ن ناوه‌نجیه‌یه، که بتوانی خۆشی له‌وه ببینی که ببسته دایکی مناله‌کانی که‌چی له‌جیاتێ ئافره‌تیکێ وه‌ها، ئەو ئەچی کچیکی شو‌خوشه‌نگی تازه ته‌مه‌ن هه‌ل ئەبژیرێ بۆ خۆی، که زۆری پێ ناچی رووناکی ماله‌که‌ی لێ ئەکات به‌تاریکی، شه‌روشۆرپیکێ یه‌جگار نه‌نگ و ناخۆشیش له‌گه‌ل مناله‌کانیا ده‌ست پێ ئەکات.

(١) یان: په‌ریشانی کردبێ، بێ هیزی کرد بێ...

(١) یان: ده‌ستی‌ی بگرتایه و ببیردایه و ماره‌ی بکرایه...

ههروهه ها ئه و پياو و پياو به پيش چاوت كه ههز له چيشتي مالى خوئ و ژيانى خانووى خوئ بكات، كه چى تووشى كچىكى وا ببیت رقى له چيشت لىنان ببیته وه و گرفتارى ئاههنگى شهوان ببیت، ههه رۆژه دهستى جلى تازه له بهر بكات، بۆ ئه مەى له پيسى ناومايش خوئ رزگار بكات ناچارى بكات كه له ميوانخانه كه دا بژين، بىر كه ره وه له و پياوه، كه ئه بى چه ند به هه ناسه ساردى به وه بژى!...

پاش ئه وه بىر له وه پيش بكه ره وه كه چون ئه توانرا ئه م هه ناسه ساردى به نه هيلرئ روو بدات، ئه گه ر ئافره ته ته مه ن ناوه نجى به كهى و پنهى يه كه م رتى بدرابه، وهك داى كى كى كارگوزارى خوئ دهر بخستايه ههروهه رى به و كچه پيش بدرابه كه ئه زانى كاروبارى ناو مال باش هه ل بسورپتنى، چه ند نمونه به كهى چيشته كانى دهستى خوئ و مال رىك خستنه كهى پيشان بدايه به كورتى چه ند سه رگه ردانى وا هه به، ئه توانرئ له خو دوور بخرئ ته وه ئه گه ر رى به ئافره ت بدرابه، ميره ده كهى خوئ به ئاره زوى خوئ هه ل بژار دايه سه رگرتنى ژن و ميره دى و سه رنه گرتنىشى، ئه وه ندهى په يوه ندى به ژنه وه هه به، به نده به وه وه كه چ جو ره هه ستىكى هه به به رامبه ر ميره ده كهى خوئ.

له مه دا ته ماشاى چاكي به كانى خوئ و كه مو كوربه كانى ميره ده كهى نه كراوه كه ينه وه به ينه كه له سه ر ئه مه به نده، ئايا ميره ده كهى به دل به تى يان به دل به نيه؟... جا ئه گه ر ميره ده كهى خوئ نه چو و ببیت به دلا، هه رگيز پيه به وه كامه ران نابى، بام ميره ده كه يشى خو شه و بستی و دل سو زى خوئ بۆ بنوتنى و، ديارى و داهاتى پيشكه ش بكات و هه رچى چاكي شه له ژياندا بۆ ده ست بخات به لام ئه گه ر ئه م ميره دهى خوئ ئه يه وئ، ده ستى كه و تبهى، بى گو مان به هه موو دل به كه به وه ئاماده ئه بى كه هه موو جلوه رگى كى كو ن له به ر بكات و، هه موو خو به خت كردن بكيش بۆ دل را گرتنى ئه و بكات.

له راستيدا، هه موو ژنى كى توند و تووره و چه نه باز و ئاژاوه گيرى، كه جيهان له ميره ده كهى و كه س و كارى ميره ده كهى ئه هيتته وه يهك، بۆ به كا واى لى دئ، كه ئه و شووه به دل به تى^(۱) ده ستى نه كه و تووه به لكو ناچار يان كردووه كه شوو بكات به يه كه كى تر له بهر ئه وه ئه و پيش، رقى خوئ به م ميره ده ئه رپژئ، تو لهى خوئ به لكو ئه وه لايه تيه زۆرداره ئه كاته وه كه به ش براوى كردووه له تا قى كردنه وهى ئه و ژيانهى كه ئه يو بست له گه ل ميره دى كى وادا به سه رى ببا كه به دل به خوئ بى.

ئه مه راسته كه ئافره ت تا ئه ندازه يهك ميره ده كهى خوئ به ده ستى خوئ هه ل ئه بژيرئ كه م ژنى وايش هه به كه پى له وه نه نى بام به دزبشه وه لای خوئ پى لى بنى كه خوئ بووه ميره ده كهى خوئ هه لفرى وان دووه مارهى بكات.

له راستيدا، ئه گه ر كو ر وازى لى به يترئ، هه رگيز بىر له ژن هينان ناكاته وه خو ئه گه ر هه لفرى وان دنى كچىكى ديار دى كرا و پيش نه ببته ئاراه، به شه نك و شو خى به كهى و خو رازان دنه وه كه يه وه، ئه و كو ره دل به نه ئه چو وه سه ر ئه و كچه و ماره يشى نه ئه كرد به لام ئه بى ئه وه پيشمان له بىر نه چى، كه هه رچى فرمانى ك به دزبشه وه بكرئ، به ته وا وه تى جيه به جى نابى، كه مپيش رىك ئه كه وئ كه به ته وا وه تى سه ر بگرئ جا ئه م رىگا دوور و درى ژبه كه خرا وه ته سه ر ئه ستوى ئافره ت، پياوى پياكى ش بكات بۆ كوشتارخانهى ژن و ميره دى، كه ئه وه مان بۆ لىك ئه داته وه، له به رچى زۆرى پياوان هه ر له ناوه راستى رىگا وه خو يان دوا ئه خه ن و هه ر ئه كه ن ئه مه ش سه رسوپمانى پى ناوى چونكه جيا وازى به كهى گه وه هه به له ناوه ند ئه و راو كه ردا كه به دزبشه وه داو ئه نيه ته وه له سه ر رىگاى نى چيره كه يدا و، ئه و راو كه ره پيش كه به هه موو ئازايه تيه به كهى خو به وه روو ئه كاته نى چيره كه و به گولله يهك ئه يكو زئ.

ئه وه بوو له مه و پيش پر و پو جى ئه و قسه به م ده رخست كه ئه لى: ده رپى دلدارى و ئاره زو و پيشان دنى شوو كردن لای كو رىك، بۆ سه ر به رزى ئافره تىك ده ست نادا جا ليره دا ئه مه وئ له و خا وه ن توانج و پلارانه پى رسم: ئافره ت بۆچ وا به جوانى خوئ ئه رازى نيه ته وه؟ بۆچ ناز و شه نگو شو خى پيشان ئه دات؟ ئايا هه ر له بهر ئه وه نيه به كه كار بكاته دل به پياوان، به هيو اى ئه وهى كه له ناو ياندا يه كى كى وا هه ل بژيرئ كه بتوانى شووى پى بكات؟! جا ههروه كو له وه پيش گوتم، ئايا ده رپى دلدارى به ئاشكرا، بۆ سه ر به رزى ئافره ت، له وه چا كتر نيه به، كه ئافره ته كه له وشيوه فرى وانه خو ا رو خى چ و پر و پو چه دا خوئ بنوتنى؟!...^(۱) ته نيا، به ربه رچدان هه وه به ك كه ليره دا نر خى هه بى، ئه وه به كه له با به ت سامانى ميره ده كه وه بكرئ هه موو ژنىك، له گوزه ران و ژيانى به سه ر ميره ده كه يه وه به له راستيدا زۆر پى گرانه، كه له كاتى داو كردنى ماره كردن يا، ئه وه پيش لى داوا بكات كه تاسه ر ميره ده كهى بى ژنى به لام ئه م به ربه رچ دان هه وه پيش، خوئ، خوئ، به ربه رچ ئه داته وه

(۱) له راستيدا ئه م ده رپه نه زۆر سه ير و عه جبا تيه هه ر نه بى با راستتر به: (... بۆ ژيانى پر له ئاژاوهى ژن و ميره دى) ده رى بپريا، يا (... بۆ لانهى ئالوز و پر له جهنگى ژن و ميره دى).

(۱) راستتر: ئه و شووه دى بوست...

چونکه له نافرته تاندا، نافرته تی وا هه یه، له میترده که ی خوی گه لیک دهوله مه ندرته ههروهه
ژماره یه کی زوریشیان تیا هه یه که له توانایدا هه یه، خوی، خوی بریینه جی له بهر نه وه ی
ئیمه پیاو بهش براو ناکه یین له وه ی که لهو جوړه کچانه بچیتته پیسه وه و داوای ماره کردنی
لی بکات، ههروهه له رووی بیرو دروستیسه وه، مافی نه وه مان نیسه که نافرته،
هه رچه ندی هه ژاریش بی، لهو مافه بهش براو بکه یین که بچیتته پیسه وه له پیاو و داوای
لی بکات ماره ی بکات به لکو داو کردنی نافرته له پیاو که ماره ی بکات، زورتر ریک
نه که وی له گه ل ده ستوری سروشتدا، که پیاوانی بو نه وه داناوه وه ک خوتان نه لاین نافرته
به خپو بکه ن.

کچی شاه^(۱) ری نه دری شوو به وکه سه بکات که به ناره زووی خوی هه لی نه بژی ری
نه مه ییش مافیتی وایه، که پیویسته به هه موو نافرته تیک بدری تا کو بتواری به ریسه ستی ژن
به ره لاکردن و هه موو سه رگه رانیسه کی ژن و میردی بکری^(۲) چونکه له وه دا کامه رانی
ژنی تیا یه، سه باره ت به وه ی که ژنیکی وای ده ست که وتووه که ناماده یه بو به ختکردنی
سه روسامانی خوی له پیناو دل راگرتنی نه ودا.

په یوه ندی هه ردوو دزگیران

نوسه ری: بهر نارما کفادن

بو نه مه ی تهن دروستی نه ندانه کانی سک و زا به باشی پیاویری پیویسته هه ردوو ره گه ز
له نه ندازه به در هوگری به کترنه بن.

ره نگه نه م قسه یه مان به لای هه ندی که سه وه، پیچه وانه ی قسه کانی پیشومان بیت، که
هاو ارمان نه کرد بو پیویستی تیکه ل بوون، له ناو هه ردوو ره گه زدا، له جیگا گشتیسه کاندا،
وه ک خویندن گاو فرمان و به زمگاهه پاکه بی گه رده کان به لام له مه دا پیچه وانه یی نیسه
چونکه مه به سی ئیمه له تیکه لی، تیکه لی کومه لایه تی رووته نه ک تیکه لی تر.

ره نگه به لای کوریکه وه نه وه خوش بی، که نه و کچه ی له گه لیا رانه بویری له شوویکی پر
به زمو ره زما، له ناو خیزانیکدا، که له گه ل جوئی بوونه وه له یه کتر له بهر درگادا، ماچیتیکی
کچه که بکات ئیمه هه رگیز نه و کرده وه یه په سه ند ناکه یین.

(۱) شازده.

(۲) ژن به ره لاکردن: ژن ته لاقدان.

چونکه له نه نجامدا زیانیتی گه وره ی لیوه په یدا نه بی، له راستیدا نه نکه کانیش،
مافیان هه یه، که له کرده وه ی وها رووی خو بان گرژ بکه ن چونکه نه و ماچه، ماچیتیکی
تریسه له دواته بی. نه ش گاته سی ماچ و چوارماچ نه وه ییش وه ک خوارنده وه ی مه ی وایه
هه ر نه ونده ی به سه که جامیک بخوریتته وه، ئیتر مه ی خوړه که، ناره زووی نه چیتته سه ر
مه ی خوارنده وه، به جام و دوو جام واز ناهیتی تا نه یگه یتیتته نه و په ری سه ر خوئی به لام
نه ونده هه یه، خوئی ره گه زیازی له خوئی مه ی خوئی خرابتر و زیانیشی زورتره.

خوړاگرتن، چاکترین شیوه ی، ره وستی چاکه ههروهه گرن گترین هویشه بو ده ست
که وتنی ژیانیتیکی پر سکوزای ژیرانه و دروست و پر کامه رانی چونکه زال نه بوونی مروث
به سه ر نه م جوړه تالوشی دلداریبانه دا، زورجا کاره ساتی نه نگ و سامناکیان لی په یدا
نه بی ههروهه نه بیته هوئی ماندو کردنیکی خرابی که لویه لی ده مار، که زیانیتیکی زوریشی
لی نه دات.

باوهش پیاکردنی کوروکچیتیکی دلخوازی یه کتر، ته نیا یه ک نه نجامی لی په یدا نه بی
چونکه به هوئی نه م کیش کردنه ی له شه یانه وه، یان هه ره یچ نه بی، به لای که مه وه به خوئی و
نه لی بو نه مه ی پاکانه بو کرده وه که ی خوی بکات.

جا نه گه ر کچه که لهو نافرته تانه بوو که به په ره ژشه وه په روه رده کرابی و له وه پیش ماوه ی
نه بووی که نه م جوړه به زمانه ی له گه ل بکری، نه و ساکه نه ویش و نه زانی که نه م ده ست
کردنه مل و باوهش پیاکردن و نازگرتن و ماچوموچ کردنه به خوړایی نیسه، به لکو هه موویان
پیکه وه به لگه یه کن له به لگه کانی خو شه ویستی راسته قینه که چی راستیسه که ی وانیه.

پیویسته ئیمه ییش بی په رده نه وه پیشان بده یین چونکه نه م ده ست بازیانه، هه ر
نیشانه ی دلکیش کردنی له شن نه م دلکیش کردنه، ره نگه بگاته راده ی خو شه ویستی،
به لام ره نگه نه ییش گات به لام به جوړیتیکی تیکرای، شتیکی ده مو ده ستیسه.

پاش خو دامرکاندنه وه، له نارادا نامینتی جا نه زانینی نه م راستیسه، بوته هوئی
نابروو چونی زور کچی به سه زمانی داوین پاک جا نه گه ره هشتا کچانی و ما بن که به م
راستیسه نه زانن، ئیمه ییش به پیویستی نه زانین که نه م راستیسه یان لی تاشکرا بکه یین.

زور که س پروایان وایه که ده زگیرانی ماف نه دات به هه ردوو دزگیران، هه موو
ده ستبازیسه کی و بکه ن به لام، ته نانه ت له ناو ده زگیرانه کانیشدا، نه م جوړه ده ست
بازیانه، دیسانه وه نه نجامیان به و زیانانه نه گات.

چ له رووی رهوشت و خووهوه، چ له رووی تهندروستیبیهوه.

دباره ئیمه‌بش پیمان ناکړی دهستوریکي گشتی دابنیتین بۆ ههموو جووته ده‌زگیرانیک، که پتوبسته چی بکه‌ن و چی نه‌که‌ن به‌لام نه‌مانه‌وئ سهرنجیان بۆ نه‌وه رابکشین، که زۆریی دهست بازیی نه‌بیته هزی ماندوو‌کردنیکي زۆری که‌لوپه‌لی ده‌مارو سک و زایان له‌گه‌ل کزکردنی تهندروستی گشتیباندا.

له‌راستیدا ده‌زگیرانی به‌هه‌نگاویک دانانری بۆ مه‌شق کردن له‌سه‌ر په‌یوه‌ندیی ژن و میتریدی نه‌وه ههر بۆ نه‌وه دانراوه که ههردوو ده‌زگیرانه‌که له‌کرده‌وه و ره‌وشتی هوش و ده‌روونی په‌کتر تی بگهن، تا بزانی ناخو پییان نه‌کړی له‌گه‌ل په‌کدا ریک بکه‌ون و بینه ژن و میتردی په‌کتر و له‌ژیانی ژن و میتردیشدا کامهران بن، یان نا به‌لام ده‌ست بازیی ههر له‌ دلکیش کردنی له‌شوه په‌یدا نه‌بی جا نه‌وه که‌سه‌ی له‌سه‌ری پروات، دوورنیسه بگاته نه‌وه‌ی که‌که‌ماره بکات، به‌لام هانه‌ده‌ره‌که‌ی خو‌شه‌ویسته‌یبه‌کی کوترانه‌یه. چونکه له‌ رووی هوش و له‌ رووی گه‌لی شتی تره‌وه له‌گه‌لیا ریک ناکه‌وئ نه‌نجامی نه‌وه ژن و میتردیبه‌بش سه‌رگه‌ردانبیه‌کی ته‌واو نه‌بی.

خو‌شه‌ویستی، نابی له‌و نه‌ندازه‌یه ده‌ریچن، که ههردوو ده‌زگیرانه‌که دل‌سوزی و ریزگرتیان به‌رامبه‌ر په‌کتر بپاریزن پتوبسته له‌سه‌ر ههموو که‌چیکیش، که ریز له‌له‌شی خو‌ی بگری و به‌شتیکي پیروزی بزانی، هه‌روه‌ها ههموو که‌سپکیش بخاته سه‌ر نه‌وه‌ی که ریز له‌له‌شی بگری و به‌شتیکي پیروزی دابنیت چونکه ژبان رووی تری زۆر هه‌یه جیهانیش پر له‌و خو‌شیه‌ پاک و بی‌گه‌ردانه‌ی که ههردوو ده‌زگیران نه‌توانن تیری لی بخون، بی نه‌مه‌ی زیانیک له‌خوبان بدن به‌لام زیانی گه‌وره له‌وه‌دایه، که ئالوش و خرۆشی میبازی وربا بکرتیه‌وه و به‌خو‌رایي که‌لوپه‌لی سک و زاو ده‌ماره‌کان ماندوو بکرتین.

ئیمه له‌ تو‌مان ناوئ که که‌لوپه‌لی سک و زا کردنت کز بکه‌یت ئیمه نه‌مانه‌وئ نه‌وه که‌لوپه‌له‌ به‌هیزه‌وه بمینیته‌وه هه‌روه‌ها نه‌بشمانه‌وئ کرده‌وه‌ی بابه‌تی سک و زا له‌بیر خو‌ت به‌یته‌وه تا له‌ شپوه‌یه‌کی دروست و په‌سه‌نددا ده‌زگیرانه‌که‌ت ماره نه‌که‌یت و ژن و میتردیبه‌کی به‌رز و پیروزی له‌گه‌لدا به‌جی نه‌هینیت.

مانی دندار

له ماجدۆلینه‌وه وه‌رگیراوه^(۱)

له ماجدۆلینه‌وه بۆ ستیقن:

ستیقن چیت کرد؟ تو‌دوینتی شه‌و ئارام و سره‌وتت له‌ من تیکدا چونکه هه‌رچه‌ند نه‌وه ماچه‌تم بپه‌ر نه‌که‌ویتته‌وه که له‌ ناوچه‌وانت کردم، وا هه‌ست نه‌که‌م که ناگرتکت به‌رداوه‌ته گیانم.

لاپه‌ره‌ی ژبانیشم که تا دوئ شه‌و سپی و پاک و بی‌گه‌ردبوو، به‌و ماچه‌په‌له‌یه‌کی ره‌شی تیکه‌وت، هه‌تا ئیستا هه‌ر نه‌بزویتته‌وه هه‌ر خه‌ریکی نه‌وه‌م که له‌بیر خو‌می به‌رمه‌وه، که چی وه‌ک په‌کیک که تاریکایی به‌چاوی داهاتبی هه‌ر نه‌مه‌وئ لای ببه‌م و بۆم لانا‌بریت چاوه‌کانم فرمیسه‌کیکي زۆریان هه‌ل رشت، زۆر له‌ خوایش پارامه‌وه که له‌ گونا‌هم خو‌ش بیی نایش زانم چیم به‌سه‌ردینتی هه‌روه‌ها نایشزانم چۆن له‌ رۆژی چه‌ندو‌چوون کردندا، له‌به‌رده‌میا بوه‌ستم، منیک که نا به‌م جو‌ره له‌به‌ر گونا‌هاریی ناوچه‌وانم ره‌ش بووبی و، به‌م په‌نگه‌یش له‌شه‌رماندا په‌نگم سوور هه‌لگه‌رایی؟!... لیت ناشارمه‌وه، نه‌ی گه‌وره‌م که نه‌گه‌ر به‌وه دل‌ی خو‌م نه‌دایه‌وه، که تو‌نه‌وه ماچه‌ت به‌زۆر لی سه‌ندم و به‌خواهیشی خو‌م نه‌مدایتی، ئیستا که خو‌م ده‌رمان خوارد نه‌کرد ستیقن، ئیتر جاریکي تر وا نه‌که‌یت.

نه‌گینا، رۆژیک له‌رۆژان به‌کوژراویی نه‌مبینی.

***

له ستیقنه‌وه بۆ ماجدۆلین:

پیش ئیمه‌رۆ نه‌وه‌م نه‌نه‌زانی، که نه‌وه که‌جه‌ی دل‌داریی و په‌یمانیشی دابی به‌دل‌داره‌که‌ی خو‌ی، له‌پیش دهم دۆسته‌که‌یشیان سویندی دل‌سوزی و چاکه‌دانه‌وه‌ی خواردی که هه‌ر بۆ نه‌ویشی و دۆسته‌که‌یشی هه‌ر بۆ نه‌ویشی، هه‌روه‌ها سویندیشی خواردی که مه‌رگ نه‌بی له‌یه‌کتر جو‌ییان نه‌کاته‌وه... ماچیکي به‌رز و پیروزی به‌زۆریان لی دۆسته‌که‌یه‌وه که ناوچه‌وانی ماچ کردی، که هه‌یچ له‌گه‌ل نه‌وه ماچه‌دا جیاوازیی نبیه که برا ماچی ناوچه‌وانی

(۱) ماجدۆلین: په‌کیکه له‌ به‌ره‌مه‌ وه‌رگیراوه دپاره‌کانی نووسه‌ری میسری (مسته‌فا لوتفی مه‌نقه‌لوتی) ۱۸۷۶ - ۱۹۲۴، به‌پال نه‌مه‌دا (النظرات، العبرات) هه‌ر هی نه‌رن. ناوبراو له‌ نه‌زه‌هر خویندوویه و قوتابی (شیخ محمه‌د عه‌بده) بووه.

خوشکی خۆی ئەکات یاخود خواپەرستیکی ماچی دەستی قەشەى خۆی ئەکات.

من وام دیتە پێش چاو، ئەى (ماجدۆلین)، که تۆ چەواشەى خۆمت کردووه، خۆت داناوه بەدڵدار لەراستیدا تۆ له دڵدارى زۆر دووریت چونکه ئەو کچهى دڵدارى بکات. دەرپەستى ئەوەنبییه، که ماچیک بیهخشی بەدۆستهکەى خۆى چاوه‌روانى ئەوه‌پیش ناکات که دۆستهکەى ئەو ماچەى بەزۆر لێ بسێنێ.

ئێستا تیگە‌یشتووم، که گریانەکەت لەبەر دەما و، شلەژانەکەى دەستت لەناو دەستما و، دڵ لێ دانەکەت له چاوپێکەوتنما، لەرووی دڵداریتەوه نەبووه، بەلکو لەرووی ترس و لەرزوه بووه دیاره که لات لێ کردوومهوه و، خۆشه‌ویستنت بۆ پێشان داوم و، هۆگرم بویت، لەبەر ئەوه نەبووه، که بەراستى خۆشت ویستیم بەلکو هەر لەبەر ئەوه بووه که کچیکى کزی بەسەزمانى وهک تۆ، هەر ئەبوو دڵ بداته پیاویکی به‌هێز که پشتى بگرێ.

تۆ پێم ئەلێی: دوینێ شەو لەبەر خەموخەفەت خەو نەچۆتە چاوت، جیگات بەخۆت نەگرتووه بەلام من پیت ئەلێم: ئەوه‌تى هەم شەوى وهک ئەو شەوه خۆشم رانه‌بواردووه چونکه هەر ئەو ماچەم ئەهینایه‌وه پێش چاوى خۆم که لەناو چەوانتاکردم، که لای من وهک دوو لێوهى گولنارى وابوو که خۆشترین زەردەخەنەم بۆ بکەن هەستیشم ئەکرد بەگیانى دڵدارى بەناو دەمارەکانى لەشما هاتوچۆیان ئەکرد، وهک یه‌کیک مه‌یى خواردبیتەوه گری بەردابووه لەشمه‌وه که‌چى ئیمرو وام دیتە پێش چاو، له په‌یکه‌رتیکى بێ گیان ئەکات که له‌بەردیکى رەق و تەق دروست کرابێ، لەبەر دەستما وه‌ستابیت، نه‌ببزویتەوه، نه‌ ورته‌یشى لێوه‌ بیت. بمه‌خشه، ماجدۆلین! من بۆیه‌کا ئەو ماچەى ناوچه‌وانتم کرد، چونکه بروام وابوو، که ماچی ژنى خۆم ئەکەم چونکه من جیاوازییه‌ک نابینم له‌ ناوه‌ند سه‌رده‌مى دلسۆزبیدا که له‌بەرده‌م خۆشه‌ویستى دایه و، سه‌رده‌مى ماره‌کردنیشدا که له‌بەرده‌م که‌شیشا ئەکرێ سوپاسى ئەو چەندکاته که‌مه‌یشت ئەکەم، که له‌بەرده‌مى تۆدا تیا کامه‌ران بووم، هەر چەند له‌و کامه‌رانیه‌یشدا چەواشه‌ بووبووم ئەیشتوانم پیت بلێم که هەتا ئەم کاته‌یش، ئەو په‌مانه‌ى پیم داویت نەم شکاندوه تا ئیستایش له‌ دڵما جیگات هه‌یه وهک خۆشم ویستویت.

چونکه من بۆیه‌کم خۆش نه‌ویستویت که پاداشى خۆشه‌ویستیه‌کەت بده‌مه‌وه، هه‌روه‌ها له‌بەر ئەو‌پیش نه‌چوویت به‌دڵما که جوان یان ژیر یان زبهره‌ک بویت له‌بەر هه‌چ شتیکی وایش خۆشم نه‌ویستویت که پیاو له‌بەر ئەوه ئافره‌تى خۆش ئەوی بەلکو هەر له‌بەر خۆشه‌ویستى، خۆى، خۆشم ویستویت ئیتر ئەسپه‌رده‌ى خوابیت.

نامه‌ى دڵدارى

له‌ ماجدۆلینه‌وه وه‌رگیراوه

من زۆرم بۆ نووسیویت بەلام تۆ نه‌ زۆرت بۆ نووسیوم، نه‌ که‌م، چونکه تۆیش وه‌ک زۆریه‌ى کچان بروات وایه که هەر کچه‌ى نامه‌یه‌کى دڵدارى بنیڕى بۆ خۆشه‌ویسته‌کەى خۆى، یان گونا‌هباره، یان بێ ئابرووه!... بەلام من بروام وایه: ئەگەر کچیک وانەکات، به‌په‌ند و په‌راویزه، چەواشه‌ که‌ره چونکه ئەو کچه‌ى، به‌راستى دلى خۆى به‌خشیه‌ى به‌یه‌کیک هه‌چ شتیکی نابینى به‌رپه‌ستى بکات له‌وه‌ى که نامه‌بنیڕى بۆ دڵخوازه‌کەى خۆى، که له‌لای نبییه، ئەوه‌ى تیا‌بنووسى که ئەگەر له‌بەر وه‌ روویشى دابێ، هەر ئەوه‌ى پێ بلێ.

پاریزگاریش له‌ کۆرى دڵداربیدا، بیروباوه‌رتیکه، له‌ ئافره‌تیک ئەوه‌شیتەوه که داوین پیس بێ، هەر رۆژه‌ دۆستیک بگرێ و سوتندیکى گرانیشى بۆ بخوات که له‌پێش ئەودا دلى بۆکه‌سى تر نه‌کردۆته‌وه چونکه ئەو ئەترسى له‌وه‌ى، که به‌ده‌ستى خۆى، ئەوه‌ بنووسى له‌سه‌رخۆى له‌و رۆژه‌یدا، که که‌ینه‌وبه‌ینه‌ى سبه‌ینى لێ تیک بدات بەلام ئافره‌تى داوین پاک، له‌وانه هه‌م‌موى دووره چونکه ئەو دڵدارى ئەکات، دلسۆزى ئەنوینى له‌ دڵداریه‌که‌یدا چى له‌ دلایه‌ ئەیلێ، هەر ئەوه‌پیش ئەنووسى که ئەیلێ!...

که‌واته، ئەى ماجدۆلین! تۆیش نامه‌م بۆ بنوسه چونکه ئەو که‌سه‌ى بتوانێ رازى قسه‌کانت بشاریتەوه، ئەیشتوانێ رازى نووسینه‌کانیشت بشاریتەوه ئەوه‌پیش بزانه، که من ئەو پیاوه‌نیم نامه‌کانت لێ بکات به‌شیریک و ملتى پێ بپه‌رینێ، کاتى که‌ بته‌وى له‌ ده‌ستى دهرپازبیت هه‌روه‌ها تۆیش ئەو کچه‌ نیت، که به‌خۆى ره‌وا ببینى، دلى خۆى بیه‌خشى به‌پیاویک که بازرگانى به‌رازى ئافره‌تانه‌وه بکات.

سرپه‌ی ژن هیئان

له ماجدۆلینه‌وه وه‌رگیراوه

له‌نامه‌یه‌کی ماجدۆلینه‌وه:

هه‌موو بابه‌تییکی کامه‌رانی، ئاماده‌کراوه له‌به‌رده‌ما باوکیشم هه‌ر کامه‌رانییه‌کی من هه‌بێ به‌کامه‌رانی خۆی ئه‌زانێ هه‌ر سه‌روه‌ت و ئارامی خۆی ئه‌زانێ تا منیش نه‌بینێ به‌روویه‌کی خۆشه‌وه، هه‌یچ چاوه‌ نه‌ندازتیکی جوانی پێ جوان نییه‌ ته‌نانه‌ت کاروباری باخچه‌که‌یشی ده‌ست لێ هه‌ل ئه‌گرێ تا گه‌لاکانی وشک ئه‌بن و گوله‌کانی ئه‌وه‌رێن، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی کاروباره‌کانی من پێک به‌یئێ و پێبوستییه‌که‌ نام جیبه‌جێ بکات.

که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشا من ئه‌گریم... به‌خۆرایێ ئه‌گریم... له‌سه‌ر هه‌یچ دلتنه‌نگ ئه‌بم... ئه‌وه‌نده‌یش خه‌موخه‌فه‌ت به‌خۆمه‌وه ئه‌بینم، نه‌ئه‌زانم له‌ کوێ وه‌ هاتووه و بۆ کوێ وه‌یش ته‌روات ته‌نانه‌ت جاری وایش هه‌یه، خۆم وای دێته‌ پێش چاوه‌، که‌ شتییه‌که‌م به‌سه‌ر هاتووه، ئیتر له‌وه‌وه ئه‌شله‌ژێم و ترسم لێ ئه‌نیشێ.

ئه‌وانه‌ی هۆی ئازار و خه‌موخه‌فه‌ته‌ی خۆیان ئه‌زانن، هه‌ناسه‌ ساردنێن چونکه‌ به‌هه‌یواوه ئه‌ژێن، به‌ئاواته‌وه‌ گوزه‌ران ئه‌که‌ن به‌لام من هه‌ناسه‌ ساردم چونکه‌ نه‌خۆشیه‌که‌م نازانم، تا چاری بکه‌م رۆژی چاک بوونه‌وه‌یشم نازانم، تا ئاواتی بۆ بخوازم.

***

له‌نامه‌یه‌کی ستیقنه‌وه:

له‌ جوانی ئه‌م جیهانه‌ وه‌هه‌موو گه‌شی و خۆشیه‌یه‌کی، هه‌ر ئه‌وه‌م ئه‌وی که‌ هاوده‌مه‌یکم ده‌ست که‌وی و له‌گه‌لیا خۆش رابوێرم، به‌و دلم بگه‌شیته‌وه و به‌ویشه‌وه ئارام بگرم هه‌روه‌کو ئه‌لێن، پیاوان بریتین له‌ نیوه‌ مرۆف نیوه‌که‌ی تریشیان له‌ناو جیگای ئافره‌تاندا ته‌واو ئه‌که‌ن هه‌شتا پیاو له‌ کانگای دلیه‌وه هه‌ست به‌و که‌موکوپریه‌ ئه‌کات، که‌ (ئاده‌م) هه‌ستی پێ ئه‌کرد، له‌پێش گۆرینی وینه‌ی په‌راسوه‌که‌ی چه‌پیدا، تا ئه‌و ئافره‌ته‌ ئه‌دۆزیته‌وه‌ که‌ خوا بۆی داناوه، ئه‌و ساکه‌یش سه‌روه‌ت و ئارامی پێ ئه‌گات و گالۆکه‌که‌یشی فری ئه‌دات!...

چۆنیستی ژن و میردی

نووسه‌ری: هول کهن

وا ده‌رئه‌که‌وی، که‌ بیروباوه‌ری گشتی به‌لای ئه‌وه‌دا بچێ که‌ له‌م ده‌ساله‌ی دواییه‌دا، به‌تایبه‌تی پاش شه‌ری جیهانی یه‌که‌م، ژن و میردی بایه‌خی نه‌مایێ.

له‌مه‌، مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌ نییه‌، که‌ ژن هه‌تانی ئه‌م ده‌مه‌ له‌ هی پێشووه‌ که‌متری لێ هاتبێ ئیتمه‌ ئه‌مانه‌وی ئه‌وه‌ بلێن که‌ رێزی ژن و میردی ده‌ستی کردووه‌ به‌نه‌مان، ژن ماره‌کردن هه‌روه‌کو پێشووه‌ ئه‌کری، به‌لام به‌و شتیه‌یه‌ی پێشووه‌ بایه‌خی پێ نادری ژن و میردیه‌که‌یش، هه‌روه‌ک پێشووه‌ ئه‌میته‌وه، به‌لام وه‌ک پێشووه‌، هه‌ست به‌ به‌رزیه‌ی پیرۆزی ناکری ژماره‌ی ئه‌و ژن و میردانه‌یش که‌ له‌ژێرین میچیکدا ئه‌ژێن، هه‌شتا زۆره‌ به‌لام به‌ته‌نیا یه‌یه‌کی ته‌واوه‌ ئه‌ژێن هه‌ر کامیکیان ئه‌گریت، هاوده‌م و هاوپی خۆی هه‌یه ئه‌وه‌یش باوه‌ که‌ باوکه‌کان و دایکه‌کان له‌ شتیه‌ی یه‌کیته‌دا خۆیان پێشان بده‌ن، که‌چی له‌ راستیدا هه‌ریه‌که‌یان به‌ئاره‌زووی خۆی ئه‌جولیته‌وه.

ئه‌گه‌ر ئیتمه‌یش بریاری خۆمان له‌سه‌ر ئه‌و ناله‌باریه‌ی ره‌وشت و خووه‌ بده‌ین، که‌ له‌ جیهاندا روو ئه‌دات و، رۆژنامه‌کان ده‌ری ئه‌خه‌ن، هه‌یچمان بۆ نامیته‌وه‌ ئه‌وه‌ نه‌بێ، که‌ له‌ چاویلکه‌یه‌کی ره‌شه‌وه‌ سه‌یری ئه‌نجامی (هه‌رکه‌سه‌ی به‌ئاره‌زووی خۆی ئه‌کات) بکه‌ین که‌چی به‌سه‌ر خه‌زان و مال و منالاندا دێ ئه‌گه‌ر هاتووه‌ که‌ینه‌وه‌ به‌ینه‌یه‌کی شارستانیه‌تی یاخود تاوانباری، بخه‌رتنه‌ به‌رده‌می دادگا، له‌بابه‌ت ژینی ژن و میردیه‌که‌وه، که‌ هه‌یچ له‌گه‌ل ژینی مه‌یوونه‌کاندا جیاوازی نه‌بێ، هۆلی دادگا که‌ پر ئه‌بێ له‌ سه‌یرکه‌ران، له‌ ژن و له‌ پیاو.

ئه‌گه‌ر هاتوو چیروکی ئابرووبه‌ر له‌ناو یه‌کی له‌ ته‌ماشاکاندا، لاسایی کرایه‌وه، ئۆتۆمۆبیله‌ گه‌وره‌ نایابه‌کان گورج له‌به‌ر ده‌رگا که‌یدا کوته‌بنه‌وه‌ ئه‌گه‌ر هاتوو نووسراویکیش چاپکرا، که‌ تیز به‌ژن هه‌تانی بکات و له‌ ناشیرینترین شتیه‌دا پێشانی بدات، له‌ نووسراوانی هه‌موو مالیکدا ئه‌یینه‌ی هه‌ر به‌زمگا هه‌یکیش، ری درایی، مه‌ی خۆزی تیا بکری تا به‌یانی، ئه‌یینه‌ی له‌ هه‌موو چینیکی تیا کوته‌وه‌ ئه‌وه‌نده‌ پر بووه، که‌سه‌تر ناگری.

بێ گومان، ژن هه‌تانی وای لێ هاتووه، له‌ناو زۆریه‌ی چینه‌کاندا، به‌ تیز پێکردنه‌وه ئه‌بریته‌ سه‌ر، هه‌روه‌ها به‌ تیز پێ کردنیسه‌وه هه‌ل ئه‌وه‌ش پێریته‌وه‌ ته‌نانه‌ت وای لێ هاتووه، که‌ ژن هه‌تانی وه‌ک کاریکی ریکه‌وت سه‌یر ئه‌کری ئه‌و ریکایانه‌یش که‌ ئه‌گیرین بۆ

رژگار یون له په یمانی ژن و میړدی، وایان لیتها توه، که به نزمترین پله ی زورداریی و ترسنوکی و دل رقی بژمیرین.

یهدی له وانه، نه ویه که چهند سالتیک له مه و پیش رویدا پیاویتک نافرته تیکي نه مه ریکایی ماره کردبو دوانزه سال بو ژنی بو دوو منالیسی لی بوو بوو که چی لای دادگا، سکالای خوی کردبو، توانجی گرتیوه ژن هیئانه که ی خوی بیانوه که یسی نه و بوو که مه رجیتک له مه رجی کانی ژن هیئانه که ی، له و خاکه دا که په یمانمه ی ژن هیئانه که یان تیا جیبه چی کردبو، نه هاتبووه دیی نه و مه رجی ش نه مه بووه، که نه بی ژن و میړده که هه ردوویان، به لای که مه و، بیست و یه ک رۆژ، له پاش ماره کردندا، له ناو خاکی نه و فرمانر په واییه دا بچینه و، بیرم نایه ت بریاری دادگا که چون بووه به لام نه گهر بریاره که، بو چاکه ی پیاهه که، دهرچوبی، و اتاکه ی نه ویه که نه و ژنه ی دوانزه سالی خشت له سهر یه ک، وه ک ژنیکی دل سوز له گه لیا ژیاوه، وه ک هه موو دوستیکی سوزانی، په له ی نه نگي و شوریه یی، که و توتته سهر داوینی نه و منالانه یش که له و له دایک بوون، نه بی به زول دابنرین نه ویش هه ر له بهر نه وه ی که له خاکی نه و فرمانر په واییه دا، پیش ماره کردن، بیست و یه ک رۆژی ته و او نه ماوه ته و!

نه م کاره ساته شهرم هیئهره، هیچ په یوه نندییه کی به منوه نه بوو به لام له و رووه و هه که په یوه نندی به یاساوه هه یه، کاری کرده دهر و نم و ایشم هاته پیش چاو، که نه م پیاهه، نه بی له هوی ژن هیئان و مه به سی ژن هیئان و اتای ژن هیئان تی نه گه یشتی، نه گینا هه ر چندی دل رقی بووی و هه ر چندی کرده و ناشیرین بووی، نه نه بوو نه و کرده و نه نگي لی بوه شیتته وه پروایش ناکه م که س توانجم تی بگری، نه گهر توبالی نه گه یشتنی بابه تی ژن و میړدی بخرمه نه ستوی پیوانی یاسا و پیوانی کلیسا.

له گه ل نه و هشا، هه ر له بهر نه م هوی که نه مه م له ده م هاتوتته دهر و هه، تا چهند رۆژتیک بیروباوه ری هاو نیشتمانه کانیان له من وروژاند.

زور نووسه ر، تیکوشاوه و اتای ژن و میړدی دیاردی بکات هه ندیک وای پیشان داوه، که ژن و میړدی بریتیه له په یوه نندییه کی ئایینی، یان په یوه نندییه کی پیرۆز.

هه ندیکی تریش گوتوویانه: بریتیه له په یماننامه یا خود ریکه و تنیکی شارستانی یانه، به مه به سی پاراستنی نه و منالانه ی که له ژن و میړده که نه بی که واته لیبه دا دوو بیروباوه ری جوئ په یدا بووه یه کیکیان بیروباوه ری یاسایی شارستانی یه که که ی تریشیان بیروباوه ری کلیسا.

نه گهر له بۆره پیاویتک بهرسری: ژن و میړدی چیه؟ وهرام و نه داته و هه، که ژن هیئان بریتیه له په یوه نندییه کی ناوه ند ژن و پیاهه که به هوی یاسایی شارستانییه و هه پیک هاتوه به پیتی یاسا، نه م دیاردی کردنه دروسته. به لام به لای منه و هه له یه و پریشه له ته نگوچه له مه چونکه له و هه، و اتی نه گه ین که یاسایه په یوه نندیی ژن و میړدی پیک نه هیئتی نه گهر یاسایش له ناودانه بی، ژن هیئان پیک نایه.

نه گهر نه مه راست بی، نه ی به و په یوه نندییه ی ناوه ند باو و باپیرانی پیشومان بلتین چی، که هیشتا یاسا له ناویاندا په یدا نه بوو بوو؟... چونکه به پیتی نه م پیشان دانه نه بی ژن و میړدی (یعقوب و راحیل) و (اسحاق و ربیکا) و (ابراهیم و ساره) و (تاده م و حه و) ژن و میړدییه که ی دروست نه بووی نه مه یش نه و نه گه ینی که هه رچی مرۆف هه یه، هه ر له سهره تای مرۆفایه تیه و هه تا ئیمرۆ، زولن!!!

له لایه کی تریشه و هه هه ر به پیتی نه م پیشان دانه، نه بی زور له و په یماننامه هیچو بوچ و نه گانه ی که له سهر دهستی یاسا دامه زرتیراون، ژن و میړدییه کی دروست بن.

چونکه نه و پیاهه ی ژنیک بهیئتی له بهر سامانه که ی، نه و نافرته یش که شو بکات به پیاویتک له بهر سایه و پایه که ی، نه بی به م پییه به ژن هیئانیک کی راست و دروست دابنرین، سه باره ت به وه ی که له ژنر سیبه ری یاسادا پیک هاتوون.

رهنه گه هه ندیک بلتین، نه مانه بابه تی ره وشت و کرده و دن، یاسا په یوه نندی پیانیه و نه نییه چونکه یاسا، فری به سهر دیوی ناوه و ه ی ژن هیئانه و نه نییه نه و هه ر ته ماشای دیوی دهر و ه ی نه کات، وه ک ناو و که له پوور و بابه تی تر وهرامی نه مه یش نه ویه که یاسا سهیری دیوی دهر و ه ی ژن هیئان و نه کات که به بنچینه ی ژن هیئانی دانه تی، که به بی نه و ه ژن هیئانه که سهر ناگری.

چهندیک له مه و پیش، که زور دوور نییه له ئیستاوه، نافرته تیک بانگ کرایه دادگا بو ده م لی وهرگرتنی^(۱) که به ئاشکرا له گه ل پیاویتکدا نه ژیا و رای نه بوارد، وه ک ژنیک له گه ل میړدی خویدا بژی و رابویری که دادگا لیی پرسی ناوت چیه؟ گوتی: من خافی نه و پیاهه م، ناو بژی که ر لیی تووره بوو، گوتی پیی: نابی جاریک کی تر، نه و هه له رووی دادگادا دووباره بکه یته و هه - به پیتی یاسا، ناو بژی که ر مافی هه بوو نه و ه ی پی بلتی چون یاسا، هیچ ژن هیئانیک به ژن هیئان دانانی، تا به پیتی یاسا په یماننامه ی بو نه کرای - له گه ل

(۱) ده م لی وهرگرتن: (إفاده).

ئەو ھەش، مەن ناتوانم ھېچ بېرىپىرىك بەدەم، ئەو ھەش، ئەو ئەم ئاڧرەتە ژنى راستە قىنەى ئەو پىاوە بوو بەم ناو بېرىكەر بەر پەرجى قسەى ئاڧرەتە كەيشى دا بېتتەو ھە بە ھېچى دانابى و بەر بەستىشى كەردى بە دووبارە كەردنەو ھى لە رووى دادگادا.

ئىنجا ئەگەر لە رووى ئاينىبەو ھە لە ژن ھىنان بدوئىن، بۆمان دەرتە كەوئى كە كە شىشەكان بە ژن ھىنانىان گوتووە پەيوەندىبە كى پېرۆزە، جا ئەگەر لە بۆرە پىاويكى گاور بېرسىن، ژن ھىنان چىبە؟ ئەو گورج وەرەم ئەداتەو ئەلئى: ژن ھىنان بىرتىبە لە بە كىتتەبە كى ناو ھەند ژن و پىاوە كە خوا و كلىسا پىڭاى بەدەن.

بەلام مەن، ئەم پىشان دانەيش، پەسەند ناکەم چونكە ئەگەر ھەر كلىسا بېت كە ژن لە پىاوە مارە بكات؛ ئەى ئەو ژن ھىنانە چىبە پىن ئەگوتى كە دوور لە كلىسا جىبە جى كراو ھە؟ ئاخۆ ئەو ھىش بە ژن ھىنانىكى بى جى و نا پەسەند دانەنرى؟ ئەى ئەمە راستە كە ھەر ژن ھىنانىك لەسەر دەستى كلىسا دا جىبە جى بى، لەسەر دەستى خوادا جىبە جى بوو ھە؟ كەواتە خوايش ئەو ژن ھىنانانە پەسەند ئەكات كە لەبەر پوول پەرسى و چاوپرسىتى جىبە جى كراون، كە كچەكانىان بە ژۆر تىا كىش ئەكرى، بەبى ئارەزووى خۆيان.

بۆ كوشتارگای كلىسا!!...^(۱) بەلام، مەن، پروام واىە، كە نە ياسا، نە كلىسا، پەيمانامەى ژن ھىنان گرى ئەدەن. پروا كەيشم بە خۆراىى نىبە ديارە بەلگەم لەلاىە بۆىە وا پروا ئەكەم چونكە ياسايش و كلىسايش، ھەردوو كىان رى ئەدەن بەو ھى كە ئەو ژن ھىنانەى، نوستنى ژن و مېردەكەى، پىكەو تىا پەيدا نەبوو بى، ئەتوانرى ھەل بوەش پىرتتەو ھەردوو كىشيان بىارى ئەو ھىان داو، كە چ ژنەكە، چ پىاوەكە، ھەردوو كىان، مافى ئەو ھىان ھەبە، كە لەو پىاش ژن و مېردىبە لەگەل كەسانى تردا بە جى بەئىن رەنگە ئاڧرەتەكە لەگەل دەزگىرانە كەبدا بچىتە كلىسا و لەوئى ئەموسىتەبەلى ژن و مېردىبە لى وەرگرى ئىنجا سوتىند بىخوات لەسەر دەستى كە شىشدا و تۆمارى ژن ھىنانەكەيش مۆر بكات بەلام لە گەرەنەو ھەدا، كە گەبىشتە بەر دەرگای كلىسا، ئەگەر ژنەكە لىبى جىا بوو ھە و لەو ھەش پاشىش تىكەل بەمېردەكەى خۆى نەبوو ھە ئىتر ئەو ئاڧرەتە بە ژنى ئەو پىاوە دانانرى لە ھەموو خاكىكى پىشكەوتو بىشدا واىە، كە ئەو پىاوە مافى ھەبە ئەوژنە بەرەللا بكات و ژنىكى تر بەئىن.

(۱) لىرەدا مەبەستى لە (كوشتارگای كلىسا) بەشى پىشەو ھى كلىسا بە كە سەكۆى قەشە و رەڧفەى مۆم و پىنە و پەبىكەرى مەرىمە و خاچى لىن دادەنرى و (مذبح)ى پىن دەلئىن.

كەواتە، بەلگەى تەنىا و راستە قىنەى ژن و مېردىبە پىاوە و ژنىك ئەو ھىبە كە ئاھەنگى ژن ھىنانىان بۆ كراو بەلگە ئەو ھىبە كە ھەك ژن و مېردىك ژىاون، ئەو مەرجانەيشىان بە جى ھىناو كە لەبابەت پاراستنى ناوماال و ناو بانگىانەو ھىبە لەلاى كەسانى تر.

كەواتە ژن ھىنان چىبە؟ مەن ھەك دەستور دانەرەكانى رۆماىبەكان وەرەم ئەدەمەو ھە، بەم ئەوانە بت پەرسىش بووبن و خوايان نەناسىبى ئەلئىم: (ژن ھىنان بىرتىبە لە پىك كەوتنىكى سروسىتى، لەناو ھەند ژن و پىاويكدا بۆ ئەمەى تا سەر ھەك ھاوسەر بژىن).

بەم ياساكانى مەروڧاىە تىش وانەلئىن، ژن ھىنان ئەتوانرى لە ناو ھەند ژن و پىاويكدا پىك بەئىنرى، كە ھەر خۆشيان بەن كەسى ترىان لەگەل نەبى ئەگەر كلىسايش نەبى، ياخود ژن و مېردەكەيش برواىان بەخوا نەبى، ئەو ژن ھىنانە لە پاكى و خاوتىنى كەم نا بېتتەو ھە.

ئىتر بەكورتى: (ژن ھىنان ئەو پەيوەندىبەى ژن و پىاوەبە كە ھەر لەسەر بىنچىنەى خۆشەو بىستى دامەزراو ھە) ئەو پىاوەى كە بەدل، بەئاڧرەتەكە ئەلئى، كە خۆشى ئەوئى، (تۆ ژنى) ھەر ھەا ئەو ئاڧرەتەيش كە بەو پىاوەى خۆشى ئەوئى ئەلئى: (تۆ مېردەمى) ئەو ژن و پىاوە، لە راستىدا، ژن و مېردىبە كى راست و دروستىان دامەزراو ھە، كە ھەرگىز ھەلناو ھىتتەو مەگەر بەكىكىان، يان ھەردوو كىان نەتوانن مەبەسى راستە قىنەى ژن و مېردىبەكە بە جى بەئىن.

رەنگە ئەم جۆرە پىشان دانەى مەن، بە ئەندىشە دا بىنرى... بە پىچە وانەى ياسا دا بىنرى، بەلام لەگەل ئەو ھىشا، لەو قسانە بەولواو تر نىبە كە باو و باپىرانى پىشنىانمان بەدەم گوتووىانە، كە ھىشتا لە خاكى (سكوتلاندا) دا كاربان پىن ئەكرى قسەكەى مەن لەگەل ئەو قسەبەيشدا پىچە وانە ناو ھىستى كە ئەلئى: خوا پەيمانامەى ژن ھىنان پىك ئەھىنە ھەر ھەا ياسايش مافى ھەبە، كە چەند مەرجىك دا بىنرى بۆ پاراستنى ژن و مېردىبە ياخود ژن و مېرد.

لە راستىشدا، پىشان دانەى ژن ھىنان، بەو جۆرە، كە بىرتىبە لە پەيمانامەبەكە سروسىتى، لە چاكەى كلىسا كەم ناكاتەو ھە، كە ھەبە تى بەسەر پاك و خاوتىنەى ژن ھىنانەو ھە و دامەزراندن و مانىبەو بە پىچە وانەو ھە، كار و پىشەى ئاينى، كارىكى گەرە ئەكاتە دلئى ژۆرەبە كەسان.

ھەر بۆ ئەو ھە دانراو كە بىچارە و بى دەسەلاتەكان بىارىزى ئەو ھىش وا ھەرمان ئەدا، كە ئەبى مېرد پارە بۆ ژنەكەى خۆى بەخت بكات ھەر ھەا مافى كورەكانىشى ئەپارىزى جا

له بهر ئه وهی که ره وشت و خووی گشتی به جگار نزم بۆته وه، ئه گهر بهاتایه ژن هینان به بی یاسا پتیک بهاتایه، ژن و میردیی ئه بوو به ناژاوه و شه پرشۆر، ئه بوو به نموونه یه کی سهرگهردانی.

وا گوتراوه که بووک له ئاههنگی بوو کیتییه که ی خزیدا ئه گری، ئیمه نابج سهرمان له وه سورمییی چونکه ئه وه به بزانی، یان نه بزانی، له گه وره ترین راستیی ژیاندا به شی خوی فرمان رانه پهرینی. ئه ویشه فرمانیکی وایه، که هه رچی ئاههنگ و شاییه ک هه به، له چاویا ده رناکه وی؛ به لئی ئه و فرمانه به که له پینا و زیندویتییه ره گه زی مرۆقایه تیدا، یا خود مانی ژیان له سهر زه ویدا، به جیتی ئه هینی.

له ئه نجامدا ئه وه م بۆ ده رکه وتوه، که ماره کردنی راسته قینه، له سهر دهستی یاسادا پتیک نایهت، ههروه ها له سهر دهستی کلیتسایشدا پتیک نایهت ته نیا له سهر دهستی خوشه ویستییدا پتیک دیت هه ر ئه وه نده هه به که یاسا، په سه ندی ئه کات و ئه یپارێزیت کلیتسایش ریزی لئ ئه گری و پیرۆزبایشی لئ ئه کات به لām ئه و ژن هینانه ی له سهر بنچینه ی خوشه ویستی دانه مه زرابی، بام به پیتی به نده کانی یاسا پتیک هاتی و، کلیتسایش په سه ندی کردی، به ژن هینانیکی هه چووچ دانه نری.

ژن هینان بۆ که لکی تاییهتی

له ماجدۆلینه وه وه رگه راوه ئه و پیاوه ی ژن له بهر سامانه که ی بهینی، بریتییه له دزیک ناپاک، چونکه ئه و به ناوی دلداریه وه پاره له ژنه که ی کیش ئه کات، که چی ژنه که یشی خوش ناوی.

ئه و پیاوه به په ککه وته و ریتگا و دانه نری چونکه وازی له کار و فرمان هیناوه، خوی پئ بژینی پالی داوه ته وه به ئافره تیکی بئ ده سه لاته وه، بیژینی و به ختوی بکات.

ههروه ها پیاویکی نامهرد و خویری و سوکیشه چونکه له شی خوی داوه به کری ئه ئافره تیک ههروه ک ئافره تیکی سۆزانی له شی خوی ئه دا به کری به پیاوان و به هوی ئه وه وه خوی ئه ژینی.

بئ هه له چۆن ژن ئه هینی؟

نوسه ری: دا قید ئارنۆلد بالش

له راستی په رستی گه وره (ئوگۆست کونت) ئه گه پرنه وه که له ژیانیا دوو جار نوسراوه کانی خوی هیناوه ته به رده می خوی و هه ر بیروباوه رتیکیان تبا بووی له بابته خوشه ویستییه وه گۆپیوونی؛ سهره تای تۆمار کردنی ئه و بیروباوه رانه ی له کاتی لاییتی دا بووه یه که م گۆپینی ئه و بیروباوه رانه ی له ناوه راستی ته مه نیا کرد دووهم گۆپینی شی له ده می پیرییدا کرد. واتا له وه ده مه دا کردی که هه رچه ندیک له توانای دا بوو له بابته ئافره ته وه و په یوه ندیی ئافره ته وه به پیاو زانیاری کۆکرد بووه وه.

ههروه ها زۆرکه سی تریشمان، ده رباره ی بیروباوه ره کانیان، ئه وه ئه که ن یان که سیش نه بی، منیش ئه وه م کرد له بیروباوه ری خۆم که ده رباره ی ژن هینان نواند بووم چونکه من له و سئ سالی پيشووه دا که خه ریکی ته ماشا کردنی که ی نه وه یه نه ی ژن و میردیی ئه م و ئه و بووم، که له هه موو چینییک بوون، ههروه ها خه ریکی ته ماشا کردنی ژن هینانه که ی خۆم بووم به هه موو لکه کانییه وه دوو جار چاوم خشانده وه به بیروباوه ره کانی خۆمدا که له بابته ژن و میردیه وه دام نابوو هه ر جار تیکیش پیا بوو مایه وه، بژارتیکی تازهم تیا ئه کرد.

راست و ره وان قسه ئه که م، ئه م بیروباوه رانه م بۆ چاکه ی ژن و میردیی به کار ئه هه اتن چونکه یه که م جار، که سه رنجم دا له ژن هینان خوا بم به خشی، له تافی کوریتی دا بووم؛ وام ئه هاته پیش چاو، که شتیکی پرۆچی بئ نرخه، چاو لیکه ریبه کی کوترانه یشه له باو و با پیرمانه وه بۆ مان هاتۆته خواره وه ئیتر له وه به ولاره هه چی تری تبا به سته نییه پاش ئه وه، کاتیکی ترم به سه ردا هات، زۆرتر ئارامم ئه گرت له به رامبه ر خراپه کانی ژن هیناندا به لām ئه وه ی وای لئ نه کرد بووم، که زۆرتر ریزی لئ بگرم.

که چی که ته مه نم گه یشته سی سالان، ده ستم کرد به وه ی که ژن هینانم وابیتته پیش چاو، شتیکه هه ل ئه گری ریزی لئ بگیری ئیتر تا ئه هات زۆرتر ریزم لئ ئه گرت. تا دوایی وام لیتهات که به دل باوه ر بکه م، ژن و میردیی گرنگترین و پیرۆزترین یاسایه، که بتوانری جیهانی پئ ئاوه دان بکرتته وه، له راستیدا، ئه م په یوه ندیه، که زۆرکه س به چاره نووسی دانه نین، هه چ فریکی به سه ر چاره نووسه وه نییه؛ ئه مه یش ئه نجامیکه، که له پاش سی سال لیکۆلینه وه و تاقی کردنه وه راستیه که ییم بۆ ده رکه وتوه.

زۆریه ی پیاوان له ژن هیناندا سه رئه که ون به پیتی دلّی خوڤان چاکترین ژنیان دهست نه که وی به واتایه کی تر هه ربه که یان ژنیکی وای دهست نه که وی که نه وی نه وی پیتی خوڤه ، نه ویش پیتی خوڤه ، نه وی پیاوه که ییش پیتی ناخوڤه ، نه ویش پیتی ناخوڤه ، یه که مه به س هه ردوکیان نه کات به یه که ، سا نه مه به سه ، خه م خواردنی که له پهلای ناومالّ بی، یان پاره کوژدنه وه بی، یاخود منالّ به ختوکردن بی، یان هه رچییه که بی هه رکه سیکیش له جوژی ژیان و گوژه رانی هه ردوکیان ورد بیته وه ، تی نه گات، که چ له هوش و بیریاندا، چ له ده روونیاندا، چ له تاسه و هه ست و ئاره زوویاندا، به ئاشکرا، له گه ل یه کتردا، ریک که وتوون. دوورنییه له م قسانه ما، جوژه دوورکه وتنه وه یه که بیینی له راستی، به وه دا که نه و قسانه له گه ل پروداوی بییرو و بیسترادا ناگونجین له گه ل نه مه شا نه وه ی له سه ره وه نووسیومه ، راسته هه چ گومانی تیانییه .

به لگه ی یه که مه بۆ راستیی قسه که م، به راورد کردن و ژماردنی ده زگاکی فه رمان په واییه نه وانه پیشانی نه دن، که زۆریه ی ژن هینانه کان سه رکه وتوون به لام نه وانه ی سه رنه که وتوون که من. په نگه تۆ وهرام و ابده یته وه که نه م ژماردن و به راوردکردنانه له سه ر کارساتی ژن به ره لاکردن دامه زراون که چی ژن به ره لاکردن، راست نییه بکری به پنچینه یه کی تاقانه بۆ ژن و میردیی سه رنه گرتن چونکه زۆر ژن و میردی واهیه که له سه رگه ردانیه کی هه مووده میدا نه ژین، له گه ل نه وه بشدا نابانه وی ژنه کانیا ن به ره لالا بکه ن، یاخود هیشتا نه که یشتوونه ته نه و راده یه ی که ژنه کانیا ن به ره لالا بکه ن.

نه وه ییش به ر په رچ دانه وه یه که ، خویشم سه رده می ت که زم پی نه کرد به لام نه و سا که هیشتا ، بۆ جاری دووم به سه ر بیروبا وه ره کا ئا نه چوو بوومه وه .

به لام نیستاکه ، به ته واهه تی با وه رم کردوه ، که نه و بیره زۆر هه له یه چونکه من نه و هویه سه ره تاییا نه م دۆزیوه ته وه که دلکیش کردنی ره گه زیا ن پیوه به نده و مروقیش نه خه نه سه ر ژن هینان. وایشم بۆ ده رکه وتوه که هه ر نه و هه یانه یه نه مانه نه سه ر ریکای راست که ژن و پیاویکیش نه به نه هاوسه ری یه کتر، هه ریکه ی پیروزیش له ئاردا هه یه ، که چاره یان بۆ نه نوی.

جا کامه رانی و سه رگه ردانی ژن و میرده که ییش له وه وه په یدا نه بن، که (هه یزی هه ره سه روو) به ریا ر بدات ناخو یاسای هه لژاردنی سو روشتی، ته واهه جیبه جی کراوه ، یاخود له هه ندی رووه وه ، لپی لادراوه .

***

ژن هینان به درێژایی نیوه ی یه که مه نه م سه رده مه ، جیگای دوودلی و تیز پیکردن بوو نه وه ییش سه باره ت به وه بوو ، که گیانی پوول په رستی زال بووبوو له ناو نه م سه رده مه دا هه ره ها له به ر نه وه ییش بوو که به دخوویی و کرده وه ی ناشیرین له هه موو شوینیکا بلا بووبوو وه له م سه رده مه دا، هه ر ژن هینان نه بوو که به ته نیا، سووکی به سه را هاتی تی ته نانه ت تایین خویشی سووک و ریسوا نه کرا. مروف وای لی هات له بوونی خوا گومانی نه کرد که مه لیک له نو سه رانیس ، له م گه یزی تیز پیکردنه دا راپه یج کران، تیزیا ن به به به ته تی ناو ئاسمان و نه وی له ئاسمانه وه هاتو ته خواری نه کرد. بۆیه که تیزیا ن به ژن هینانیس نه کرد چونکه به یاسایه کی ئاسمانیا ن دا نه نا نه وانه ته واهه خوڤان ماندوو کرد، له ژه راوی کردنی بیروبا وه ری هه موواندا له به به ت ژن هینان و ژن و میردیسه وه بیروبا وه ری هه مووانیا ن تیکدا. پاش نه وه ، نه و سه رده مه هات، که پیتی نه گو ترا (سه رده می زانست)، که به پنچینه که ی له سه ر نه وه دامه زرابوو: که هه رچی نه بییرو و دهستی لی نه دری با وه ری پی نه کری ئیتر له وه وه تیزکردن به ئاسمان و به وه ی که له ئاسمانه وه دپته خواره وه ، په ره ی سه ند ئیتر له و سا که وه ، خوڤه ویستی و ژن هینان لای هه موو که س وای لیته ات که به یاری منالّیا ن دا نه نا .

هه ر نه وه نده مان به سه ، چاو ی که به و نو سه را و چه رۆکانه دا به خشی نی ن که له م بیست سا له ی دواییه دا چاپ کراون؛ بۆ نه مه ی به ته واهه تی بزاین که چه بیروبا وه ریکه خراب ده ریا ره ی ژن هینان، له م سه رده مه دا، چۆته ناو میشکی هه مووانه وه نه تبینی پیاویک ژن نه هینی، که چی نه ی نه زانی، تا چ نه ندازه یه ک ژن و میردیه که ی بۆ نه مینیته وه هه ره ها نه ییشی نه زانی که له ژن هینانه که یدا کامه رانی نه بی، یان سه رگه ردان. ژن هینان هه ره کو وابوو، هه روا ییش نه مینیته وه: پیوستیکه له پیوستیه کانیا ن ژیا ن. به لام له و سه رده مه دا به پیوستیه کی سه خت و خراپیا ن دا نه نا سه یری ئافره تیشیا ن و نه کرد (هی ماره کراو)، وه ک سه یری جنۆکه ی به رده باران کراو بکه ن و ابو وایان نه زانی پیا و هه رگیز ناتوانی نه و ئافره ته ماره بکات که پیوسته له سه ری ماره ی بکات ژیا نیس به لای نه وانه وه وای لیته اتبوو، که به سه رگه ردانیه کی بی نه ندازه ی دوور و درێژ دا نه ترا .

نه مه بوو، نه و بیروبا وه ره ی که هوشمانی داگیر کردبوو، له به به ت ژن هینانه وه ، له بیست سا لیک له مه و پیسه وه که نه ویس به وه تیک چوو بوو، که نو سه رانی چه رۆک میشکمانیا ن به چه رۆکه کانیا ن ژه راوی کردبوو، که له به به ت کارساتی سه رگه ردانی و نا پاکیی ژن و میردایه تبیه و نه دووان ئیتر له وه وه بوو، که ئیمه ییش وه ک نه وانه ، چاوما ن له

هه‌موو رووبه‌کی جوان و شیرینی ژبانی ژن و می‌دی و ده‌گه‌گیرا، هه‌ته‌ماشای خرابترین روویان نه‌کرد که‌واته نابی سهرمان له‌وه سورمییی، که زۆر له‌خواهن ژنه‌کان نه‌بینین به‌چاوی خه‌فت و په‌شیمانیه‌وه سه‌یری ژبانی ره‌به‌نیی پیتشوووی خویان نه‌که‌ن به‌لام نه‌وه‌یانه‌ی که پاکانه‌ی پیتش بینیه‌که‌ی خویانی پیتش نه‌که‌ن، له‌م نمونه‌یه‌ی منا ده‌رته‌که‌وئ.

***

یه‌کیتکیان نه‌لئ:

(نه‌بج ژن هینان به‌شتیکی گه‌وره دابنری چونکه یاسایه‌کی ئاسمانیی تاسه‌ره. نه‌گه‌ر من نه‌وه ژنه‌م ماره بکرده‌یه که هه‌ل ته‌گرم ماره‌ی بکه‌م، به‌راستی ته‌گه‌یشتمه نه‌وه کامه‌رانیه‌ی که ئاواتی بو ته‌خوازم که‌چی له‌جیاتیی نه‌وه چونکه کچیکیی ساکارم کرد به‌ژنی خۆم نه‌وه ئافره‌ته پایه بلنده‌م ده‌ست نه‌که‌وت که دلئ پیری له‌هه‌ست و ئاره‌زوو و ده‌رته‌که‌وئ، چاره‌نوسم وابج، که هه‌تا به‌مردن له‌یه‌کتر جیا نه‌بینه‌وه، نه‌م ده‌رده بکیشم ئاخ له‌ده‌ست ژبان چهند تاله‌!)

نه‌م می‌رده، له‌گه‌ل نه‌م سکالایه‌یشیا هه‌روه‌کو به‌هۆی تاقی کردنه‌وه‌یه‌کی زۆربه‌وه بو‌م ده‌رکه‌وتوووه که نه‌یکا، له‌راستیدا نه‌وه ئافره‌ته تاقانه‌یه‌ی ماره‌کردوووه، که پر به‌پیتستی هه‌ر پیاویکیش به‌ئاره‌زووی خۆی ژنی هینایی، تیکرا وه‌ک نه‌وی به‌سه‌ره‌اتوووه چونکه نه‌وه خۆشه‌ویستییه‌ی که پالت پتوه نه‌ن بو‌ژن هینان، کاریکی یه‌جگار ورده.

ته‌نانه‌ت، نه‌توانین نه‌وه‌یش بلین، که له‌سه‌دی نه‌وه‌د و نۆی ژن هیناندا، پیاو هه‌ر نه‌وه ژنه‌ی به‌ر نه‌که‌وئ که سروشت بو‌ی داناوه جا کابرا به‌وه پروا نه‌کات یان نایکات ئاره‌زووی خۆیه‌تی. چونکه بنچینه‌ی کامه‌رانی ژن و می‌دی له‌سه‌ر نه‌م هۆیانه دامه‌زراوه، که توانیویانه ژن و می‌رده‌که له‌یه‌کتر نزیک به‌خه‌نه‌وه، هه‌ردووکیان به‌خه‌نه دلئ یه‌کتره‌وه و بیشیان به‌ستن به‌یه‌که‌وه چ رۆژگار، چ کاروبار، چ کاره‌ساتی گشتی، نه‌مانه هه‌موویان کاربان کردوووه له‌هه‌ردووکیان تا به‌م نه‌نجامه‌گه‌یشتووون نه‌م نه‌نجامه‌یش هه‌روا نه‌مینیتته‌وه، تا ئاگری خۆشه‌ویستی له‌ناوه‌ند هه‌ردووکیاندا نه‌کوژیتته‌وه.

جا که نه‌م ئاگره‌ کوژایه‌وه، ئیتر به‌چ هۆیه‌که‌وه به‌یه‌که‌وه نه‌به‌سترنه‌وه؟ ئاخۆ نه‌وه هۆیه‌ مناله‌کانیانه، یان پیوستی ژبانیانه، یان هه‌ر ره‌وشت و خوو و چاولیکه‌ریی کۆمه‌لایه‌تیه‌ی؟

به‌لای منه‌وه وایه که ژن و پیاو دلئ یه‌کتری رانه‌کیشن، هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌یه که ره‌وشت و خوویان یه‌ک نه‌گری نه‌وه‌یش له‌به‌ر نه‌وه‌یه، که هه‌موو پیاویکی دیاردیی کراو، له‌هه‌موو

ئافره‌تیکی دیاردیی کراودا، چهند ره‌وشت و خوویه‌کی تایبه‌تی نه‌بینی که له‌گه‌ل ئاره‌زوو و ئاواتی خۆیدا ریتک نه‌که‌وئ و نه‌سازئ.

نه‌ویش به‌وه دل‌خۆش و کامه‌ران نه‌بج. هه‌روه‌ها ئافره‌ته دیاردیی کراوه‌که‌یش نه‌وه هه‌سته دئ به‌بیر و دلایا به‌رامبه‌ر نه‌وه پیاوه دیاردیی کراوه. من گه‌لێک وینه‌ی وام چاوپیتکه‌وتوووه که راستیی نه‌م پیتش بینیه‌ ده‌رته‌خات.

جا نه‌گه‌ر ویستت بزانیته ژن و می‌دی ریتک له‌ژبانی ژن و می‌دی یاندا کامه‌ران یان نا؟ یاخود ژن و می‌دی به‌کیان تا سه‌ر نه‌مینیتته‌وه یان نا؟ له‌پیتش هه‌موو شتیکی تماشای هۆی ریتک که‌وتن یاخود ریتک نه‌که‌وتنی چیشکه‌و بیروباوه‌ر و ئاره‌زوو و ئاواته‌کانیان بکه پاشان له‌سه‌ر چه‌ندیتییه‌ی نه‌وه ریتک که‌وتن و ریتک نه‌که‌وتنه‌ پریری خۆت بده.

بروایشته وابج که برپاره‌که‌ت له‌سه‌دی نه‌وه‌د و نۆ جاردا راست ده‌رته‌چیت بو‌ره پیاوانیش هه‌له‌یان نه‌کردوووه که گوتویانه (لێی ماره بکه‌ن، هه‌ر بو‌نه‌وه نه‌شی) مه‌به‌ستم له‌مه‌ نه‌وه‌نییه‌ که بو‌ نه‌مه‌ی بزانیته نه‌م کچ یان نه‌وه کچ به‌که‌لکی نه‌وه دیت که‌بج به‌ژنت و پیتیه‌وه کامه‌ران بیت، هه‌ردووکتان بچه‌کارگه‌یه‌کی ده‌رمانکارییه‌ی نه‌گه‌ر کارگه‌ی وا ده‌ست بکه‌وئ تا له‌وئ هه‌ست و ئاره‌زووی خۆتان شی بکه‌نه‌وه، بو‌ نه‌مه‌ی بزانیته له‌گه‌ل یه‌کتردا ریتک نه‌که‌ون یان ریتک ناکه‌ون به‌لام هه‌ر نه‌مه‌وئ نه‌وه پیتشان بده‌م، که له‌ناوه‌ند هه‌موو ژن و می‌دی کامه‌ران و سه‌رکه‌وتوووا، له‌یه‌ک چوونیکیی زۆرسه‌یرم چاوپیتکه‌وتوووه دوورنییه‌ نه‌م له‌یه‌ک چوونانه له‌هه‌ست و ئاره‌زووی خراب دابن به‌لام گرنگی له‌وه‌دایه که له‌گه‌ل یه‌کتردا بسازین، بابه‌تی ریتک که‌وتنه‌که بایه‌خی نییه.

دوورنییه بابه‌تی نه‌م ریتک که‌وتنه‌یان له‌وه‌دا بی که هه‌ردوولا یان چه‌ز له‌گالتته‌وه‌گه‌ب بکه‌ن یان گیانیکی راست و دروست و یه‌جگار مه‌ندیان تیبایی یان ئاره‌زوویه‌کی زۆری نه‌ندازگه‌یری بکه‌ن له‌پاره به‌ختکردن و پاشه‌که‌وت کردندا، یان هه‌ردوولا یان ده‌ست بلاوین و پاره به‌فیرۆ به‌خت بکه‌ن، یاخود خواناس بن، یان خوانه‌ناس بن، یان چه‌ز له‌نوسراو، وه‌رز، گه‌شتوگوزارکردن، گه‌ران و چۆله‌وانی، یان خواردنی ناو چیشته‌خانان بکه‌ن نه‌مانه و هه‌زاران شتی تریش هه‌ن که له‌ژماره‌ نایه‌ن، نه‌بهنه بابه‌تی ریتک که‌وتنه‌که‌یان به‌لام پیوسته‌ نه‌وه‌ندی لایه‌کیان چه‌ز به‌و بابه‌ته‌ نه‌کات لایه‌که‌ی تریشیان چه‌زی پیت بکات، تا هه‌ردووکیان به‌ته‌نشت یه‌کتره‌وه خۆشیه‌کی وه‌ها یان پیت بکات، که بتوانن به‌ریتکویکی و له‌یه‌ک تی گه‌یشته‌نیکی خۆشه‌وه له‌گه‌ل یه‌کتردا بژین.

کوړ و کچیک نه‌ناسم، له‌ده‌می شه‌ردا به‌رئ که‌وت، بوون به‌ژن و می‌دی یه‌کتری

لاوه‌کان خوویان وا گرتبوو، که ئەیان زانی بۆ کۆری جهنگ ئەچن و دووریش نییه له‌ناو‌بچن، بچ ئەمه‌ی بیرتکی ته‌واوی لی بکه‌نه‌وه، ژنیان ئەهینا ئەوان له‌و کاته‌دا ده‌ریایان ئەبیری و ئەچوون خۆشیشیان له‌وه دلتیا نه‌بوون که ئەگه‌رینه‌وه لای ژنه‌کانیان. خوویان وابوو، هه‌ر کامیکیان کچیکی وای بدیایه که توژی خۆشه‌ویستی خۆی بۆ پێشان بدات، ده‌ست به‌جی راپیچی ئەکرد بۆ ده‌زگای ژن هینان، پاشان بۆ نزیکترین کلپسا ئنجا که له‌وه ئەبوونه‌وه، ئەهاتنه‌ ده‌روه، ده‌ستیان ئەکرد به‌قۆلی یه‌کترا و، وه‌ک هه‌موو ژن و می‌ردیکی تر ئەگه‌ران به‌سه‌ر شه‌قامه‌کاندا.

ئنجا تا شه‌ر ئەبرایه‌وه و، می‌رده‌که‌یش به‌له‌ش دروستییه‌وه ئەگه‌رایه‌وه لای ژنه‌که‌ی خۆی، په‌یوه‌ندیی ژن و می‌ردیشیان ئەبرایه‌وه. به‌لام ئەگه‌ر ئەو په‌یوه‌ندییه‌ بمایه‌ته‌وه و نه‌گۆرایه، ته‌نیا سه‌بارته‌ به‌وه‌بوو که هه‌ست و ئاره‌زووی هه‌ردووکیان له‌گه‌ڵ یه‌کدا ری ئەکه‌وت. به‌لام ئەو کورۆکچه‌ی که گوتم به‌ری ئەکه‌وت، له‌کاتی جه‌نگدا بوو‌بوونه‌ ژن و می‌ردی یه‌کترا، ژن و می‌ردییه‌که‌یان هه‌ر له‌سه‌ر بنچینه‌ی خۆشه‌ویستی دانه‌مه‌زرا‌بوو، که هه‌ریه‌که‌یان ئەو شتانه‌ی پێ خۆش بوو که ئەوه‌ی تریشیان خۆشی ئەویست به‌لکو له‌سه‌ر ئەو بنچینه‌یه‌یش بوو که هه‌ردووکیان له‌یه‌ک شت رقیان هه‌ڵ ئەستا: سا ئەو شتانه نووسراو، یان یاری، یان گۆرانی، یاخود بابه‌تی به‌زم‌موه‌زم، یان وه‌رش بووین، یاخود که‌سانی تر، پتیوسته (که‌سانی تر) یش له‌بیر ده‌رنه‌که‌ین چونکه ئەوانیش هه‌ریه‌که‌یان بابه‌تیی گرنگی خۆشه‌ویستی ئەبن، یان بابه‌تیی گرنگی نه‌نگه‌ویستی، جا ئەگه‌ر دیت ده‌زگیرانه‌که‌ت، له‌ نه‌نگه‌ویستی که‌سیکی دیاردی کرادا - که له‌به‌ر سه‌روپۆته‌لاک، یاخود له‌به‌ر کرده‌وه و کاری یان له‌به‌ر لووت به‌رزبی، یان له‌به‌ر هیچ شتیکی، قینت لی ئەبیتته‌وه - به‌ره‌نگاریت ئەکات، پتیوسته له‌سه‌رت ته‌واو چاوت بکه‌یتته‌وه و تی بگه‌یت که ئەم کچه به‌که‌لکی هاوسه‌ریت نایه، له‌ خۆشی و ته‌نگانه و بیرو باوه‌رتا هاوبه‌شیت بکات به‌لام ئەم ژن و می‌رده‌ی لییان ئەدویم وانه‌بوون، چونکه هه‌ردوو لاه‌وه که به‌ته‌واوه‌تی له‌گه‌ڵ یه‌کترا سازابوون و ریتک که‌وتبوون.

له‌گه‌ڵ ئەمه‌شا ژن و می‌ردییه‌که‌یان کاره‌ساتیی ریتکه‌وتی سه‌رده‌می جه‌نگ بوو هه‌ردووکیان یه‌کتریان دیبوو پاشان کوره‌که له‌ کچه‌که‌ی خواستبوو که شووی پتی بکات ئەویش خواسته‌که‌ی ئەوی جیبه‌جی کردبوو هه‌روه‌ک تو کچییک بانگ بکه‌یتته‌ سه‌ر نان خواردن و بیت بۆ سه‌رخوانه‌که‌ت، ئاوا به‌ناسانی پتیک هات، دووم رۆژی کچه‌که‌م دیی، له‌ ئیستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فهردا، می‌رده‌که‌ی خۆی ره‌وانه ئەکرد.

له‌پاش چه‌ند تاویک، می‌رده‌که‌ی له‌گه‌ڵ پینج سه‌د سه‌ریازی تر سواری شه‌مه‌نده‌فهریوون و روویان کرده کۆری شه‌ر و کوشتار، به‌ختی یاریبوو، له‌ مردن رزگاری بوو، گه‌رایه‌وه لای ژنه‌که‌ی ئیتر له‌وسا‌که‌وه په‌یوه‌ندیی ژن و می‌ردیی ته‌واو ده‌ستی پێ کرد له‌ناوه‌ندیاندا به‌لام ریتک که‌وته‌که‌یان تا سه‌ر نه‌بوو نه‌ک له‌به‌ر ئەوه‌ی که له‌گه‌ڵ یه‌کترا نه‌ئه‌سازان به‌لکو له‌به‌ر ئەوه‌بوو، که هۆی تیتک چوون، له‌ناوه‌ند دوو خۆشه‌ویستدا هه‌ر په‌یدا ئەبچ، له‌ناو ژن و می‌ردیکدا هه‌ر په‌یدا ئەبچ یه‌کتییان بچ هۆشی بکات، یان هه‌ردووکیان، هه‌ر ئەبچ له‌ یه‌کترا جوی بینه‌وه ئەمانیش وایان به‌سه‌رهات به‌ته‌واوه‌تی له‌ یه‌کترا جوی بوونه‌وه و یه‌کتیشیان به‌ره‌لل‌اکرد کوره‌که تا سه‌رده‌مییک به‌ئاره‌زووی خۆی ژیا پاشان کچیکی بچوو‌کترا و جوانتری دۆزییه‌وه، ماره‌ی کرد، به‌لام زۆر پتیکه‌وه نه‌ژیان زۆری پتی نه‌چوو ئەویشی به‌ره‌لل‌اکرد له‌پاش ماوه‌یه‌ک، سه‌رله‌نووی ژنه‌که‌ی پتیشووی ماره‌کرده‌وه هۆی ئەوه‌یش ئەوه‌بوو، که ئەیزانی خۆی و ئەو له‌زۆر شتا ریتک ئەکه‌ون، که له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌ی دووه‌میا وانه‌بوون. وا ئیستاکه وه‌ک ژن و می‌ردیکی ته‌واو له‌ کامه‌رانیدا ئەژین به‌لام له‌ ژنه‌که‌ی دووه‌می دوورکه‌وته‌وه هه‌روه‌ک بیروه‌رییه‌کی کۆن به‌بیربادی.

هه‌روه‌کو گوتم ژنه‌که‌ی دووه‌می جوانتر و شه‌نگوش‌ختر بوو به‌لام ئەوه به‌ته‌نیا به‌که‌لکی ژن و می‌ردییان نه‌ئه‌هات ریتکه‌وتنی ده‌روونی و هه‌ست و ئاره‌زوو و بیروباوه‌ری پتی ئەویست له‌به‌ر ئەوه، ژن و می‌ردییه تازه‌کراوه‌که‌ی، له‌ باریا هه‌بوو به‌رگه‌ بگری و تا سه‌ریش سه‌ر بگری هه‌روه‌ها له‌باریا هه‌بوو که خۆشه‌ویستی هه‌ردوولایان به‌رامبه‌ر یه‌کترا تا بیت جیگرتربی و، هه‌رجه‌ندیکیش به‌ره‌لل‌ست و کۆسپی بیتسه به‌رده‌م له‌بن هه‌لل‌ه‌که‌ندری.

له‌ هه‌موو ژن و می‌ردییه‌کیشدا ئەمه‌ روونادات ژن و می‌ردیی واهه‌یه، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تایه‌وه ده‌رئه‌که‌وی که‌سه‌ر ناگری و هه‌ل ئەوه‌شیتته‌وه چونکه ئەو کوره‌ی که کچیکی دیاردی کراد ماره ئەکات هه‌ر له‌به‌ر لنگه‌ جوانه‌کانی که کاریان له‌ دلی کردوه، ژن هینانه‌که‌ی له‌باریا نابچ سه‌ر بگری و کامه‌رانیشی بۆ بیاریزی به‌لام ئەگه‌ر ژن هینان، له‌پیش هه‌موو شتیکیا، له‌سه‌ر بنچینه‌ی ریتکه‌وتنی کرده‌وه و کاری ده‌روونیان دامه‌زرا، بچ گومان له‌ ده‌جار نۆ جاری سه‌ر ئەگری و کامه‌رانیشی بۆ ئەپاریزی ئەو کرده‌وه و ره‌وشتانه‌یش که ژن و پیاو به‌یه‌که‌وه ئەبه‌ستنه‌وه، ئەبچ کرده‌وه و ره‌وشتی بنچینه‌یی بن.

دوورنیه‌یه که رووکه‌شی ئەم کرده‌وه و ره‌وشتانه له‌یه‌ک جوی بن به‌لام بایه‌خ هه‌ر به‌بنچینه‌کانیان ئەدری له‌به‌ر ئەوه‌ بوونی ئەو کرده‌وه و ره‌وشته‌ بنچینه‌ییانه، ئەوه‌نده

پیتوسته که له ههردووکیاندا بێ، ئەبێ وهک پیتوستی خواردن و نوستن وا بن.

ئەم کردەوه و ڕهوشته بنچینه‌بیانه کار له ئاره‌زووه سروشتیه‌کانیشمان ئەکەن، په‌یوه‌ندیان به‌پاراستنی خۆمانه‌وه بێ، یان به‌رگه‌زمانه‌وه، جیاوازیی نییه، هه‌روه‌ها کار له له شیشمان ئەکەن، له گیانیشمان ئەکەن، له خواست و فرمانیشمان ئەکەن چ ئەو ڕێگه‌یه‌ی که پاره‌کامانی تیا به‌خت ئەکەین، چ ئەو هه‌سته‌ی که هه‌مانه به‌رامبه‌ر هونه‌ره‌کان، له‌وه‌دا وهک به‌کن گرنه‌گ ئەوه‌یه، که ژن و مێرده‌که، هه‌ردووکیان، له ده‌روون و دل‌ی به‌کتردا، هه‌ست و ئاره‌زووی خۆیان بیه‌ن، پشتگیریه‌یان ئەکری.

دوو‌رنیه‌یه، به‌کێک له‌و ئاره‌زوو و هه‌سته سروشتیه‌یه پاشه‌کهوت کردنی پاره‌یه‌ی، یاخود ده‌ست گرتنه‌وه‌یه‌ی له پاره به‌خت‌کردندا ئەوه‌یش ڕووه‌شیکێ ترسه له پیتوستی به‌پاره.

یاخود خۆناسی بێ، که ئەوه‌یش ڕووه‌شیکێ ترسه له ڕۆژی پاش مردن یان زۆره ملی کردن بێ له‌سه‌ر به‌زموره‌زم که ئەوه‌یش ڕووه‌شیکێ ئەو ده‌روونه‌یه که ئەیه‌وی به‌رله‌لابی و به‌هیچه‌وه نه‌به‌ستریته‌وه له راستیدا، ئەوانه‌ی که له ئەندازه ئەچنه ده‌روه، کۆمه‌لێکی کورت بین و بێ په‌روان، هیچ بایه‌خیک ناده‌ن به‌سروشتی ئاره‌زووه‌کانیان هه‌روه‌ها ئەوانه‌یش که خۆانه‌ناسن، هیچ ترستیکیان له دل‌دانیه‌یه له‌پاش مردن سا تیا ئەم کرده‌وه و په‌وشتانه هه‌بیت له که‌سیکا، یان ئەوانه‌ی تر هه‌بیت. ئەبێ که‌سه‌که له‌وه‌یش دل‌نیا‌بیت که ئەو کرده‌وه و په‌وشتانه له هه‌وسه‌ری ژیا‌نیشیا هه‌یه ئەگینا له ژن هه‌ینانه‌که‌یا کامه‌ران نابیت که‌واته ئەگه‌ر ده‌ست بلاوتیک له‌گه‌ڵ کچیکێ ده‌ست بلاودابوون به‌ژن و مێرده‌، هه‌روه‌ها خۆناسیکیش بوو به‌مێرده‌ی کچیکێ خۆناس، به‌زم بازیکیش به‌زمبازیکێ کچی ماره‌کرد، بێ گومان هه‌ر جوتیک له‌و جوتانه، له‌گه‌ڵ به‌کتردا ریک ئەکه‌ون و به‌خۆشی و ریکیه‌یه‌وه ئەژین ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر راستیه‌ی هۆگره‌یه‌که‌یشیان نه‌زانن بایه‌خی نییه.

ئوه‌ی سه‌رم زۆر لێی سوپماوه، په‌وشتی ئەندازه‌گیریه له پاره به‌خت کردندا، که ژماره‌یه‌کی زۆر له ژن و مێرده‌ی، له‌سه‌ری دامه‌زراوه و به‌کامه‌رانیشه‌وه ژیا‌ون ئەبنیت له‌م ژن و مێرده‌یه‌یه‌دا هه‌ردوولا دل‌ی به‌کتریا‌ن کیش کردووه و ژن و مێرده‌یه‌که‌ی خۆیا‌نی په‌سه‌ندکردووه ئەوه‌یش له‌به‌ر هیچ نا، له‌به‌ر ئەوه نه‌یه‌ی که گیانی ئەندازه‌گیریه له هه‌وریکه‌یدا دیوه، نه‌ک هه‌ر ئەوه به‌لکو گیانی ده‌ست قووچاندنیش، که له خۆشیدا هه‌ن. وه‌ک گوتم من ئەو‌م به‌چاوی خۆم دیوه له ژماره‌یه‌کی به‌جگار زۆر ژن و مێرده‌ی دا ئەمه‌یش سه‌رسو‌رمانی پێ ناوی چونکه ئەندازه‌گیریه له کۆری نابوویدا، کرده‌وه‌به‌که له کرده‌وه به‌هه‌زه‌کانی چهند زۆرن ئەو ژن و پیا‌وانه‌ی که ئەم جو‌ره هه‌زه‌یان به‌دل‌دا ئەچی که له

هه‌وسه‌ره‌کانی خۆیا‌ندا نه‌یه‌ین... تو‌بش ئەگه‌ر باش ورد به‌بسته‌وه له ژیا‌نی ئەو ژن و مێرده‌ی که ئەیا‌ن ناسیت ژماره‌یه‌کی زۆرت له‌م نمونه‌یه به‌ ده‌رئه‌که‌وی له باریکێ وادا، هیچ هه‌یه‌کی تر نا‌دۆزیته‌وه که ئەم په‌یوه‌ندییه‌ی لێ په‌یدا بووی.

له‌وانه‌ی ئەمناسین، ژن و مێرده‌یکێ ده‌ست کورتم چاوپێکه‌وت، هه‌ی کۆبوونه‌وه‌یا‌ن ئەوه‌بوو که به‌دل‌ حه‌زیا‌ن ئەکرد سامان پیکه‌وه‌بنین هه‌ردووکیان له‌ده‌می خۆیا‌ن ئەگرته‌وه، بۆ ئەمه‌ی پاره کۆیکه‌نه‌وه مێرده‌که پیتا‌وه‌کانی خۆی به‌ده‌ستی خۆی پاک ئەکرده‌وه ژنه‌که‌یش جله‌کانی خۆی به‌ده‌ستی خۆی ئەدوریه ئەگه‌ر ناچار ببو‌نایه له میوا‌نخانه‌یه‌ک بیه‌نیته‌وه، ژنه‌که بۆ خۆی و مێرده‌که‌ی نانی به‌ک که‌سی داوا ئەکرد هه‌ردووکیان له ژووره‌که‌ی خۆیا‌ندا ئەیا‌ن‌خوارد تا له‌سه‌ر خۆانی میوا‌نخانه‌که نه‌خۆن و نانی دوو که‌سیان له‌سه‌ر دا‌بنین پاشان خوا یارمه‌تی دان، به‌دل‌ی خۆیا‌ن پاره‌یا‌ن بۆ کۆبووه‌وه، تا وایان لیهات بوون به‌خا‌وه‌ن ملیۆن.

که‌چی له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشا، له خۆیا‌ن نه‌گۆری هه‌رچه‌ند به‌چو‌نایه میوا‌نخانه‌یه‌ک، ته‌نیا نانی به‌ک که‌سیان ئەخواست که ئەیا‌ن هه‌ینا، له ژووره تاییه‌تیه‌که‌ی خۆیا‌ندا پیکه‌وه ئەیا‌ن‌خوارد نه‌ئەچوونه هۆلی میوا‌نخانه‌که‌وه. هه‌روه‌ها ژن و مێرده‌ی وایشم ناسی که کرده‌وه و په‌وشتی ده‌ست بلاوی خستبو‌نیه‌یه به‌ک، له هه‌ر جوتیکیا‌نم سه‌رنج ئەدا، بۆم ده‌رئه‌که‌وت که ژن و مێرده‌که هه‌ردووکیان له‌و جو‌ره که‌سانه‌ن، که ده‌ره‌ستی هیچ شتیک نین هه‌ر ئەوه‌یا‌ن ئەوی ئەو ڕۆژه‌ی تیا‌یا‌ن به‌خۆشی ڕابو‌ترین باکی سه‌به‌ینی یان نه‌بوو ئەگه‌ر ده‌ریا‌لیان له‌ده‌ستا بمایه، له گیرفانیاندا ئارامیا‌ن نه‌ئەگرت، کاتیکت ئەزانی له‌یه‌کێ له چیشته‌خانه نا‌وازه‌کاندا به‌ختیا‌ن ئەکرد و نانیکی نا‌وازه‌یا‌ن پێ ئەخوارد که سه‌ری مانگ ئەهات، مێرده‌که به‌جگار به‌په‌رۆشه‌وه، چاوه‌روانی مانگانه‌که‌ی خۆی ئەکرد، بۆ ئەمه‌ی ده‌ستیا‌وه‌کانی به‌سه‌ره‌به‌وه بوون، بیانداته‌وه.

ئەگه‌ر له دواییدا شتیکیا‌ن بۆ بمایه‌وه، ده‌موده‌ست به‌ختی ئەکرد، ئەیدا به‌جلوبه‌رگیکێ نایاب، یان خۆرشتیکێ خۆش، یان ئاهه‌نگیکێ به‌جۆش، یاخود ئەیدا به‌شتی وا که له‌سه‌ری دانه‌مابوو ژنه‌که‌یشی له‌سه‌ر ئەوه هیچ به‌ره‌نگاریه‌کی نه‌ئەکرد خۆیشی هه‌روه‌ک ئەو ده‌ست بلا‌وو له هه‌موو کانی دل‌یه‌وه هه‌وبه‌شیه‌ی ئەو ژیا‌نه‌ی ئەکرد منیش وه‌ک ناسیا‌وه‌کانی تریان بۆم ده‌رکه‌وت، که به‌خت کردنه‌که‌یا^(۱) له‌شیه‌یه‌کی زۆر ناخۆش و پر ئازاردا، له ده‌ست که‌وته‌که‌یا‌ن تی ئەپه‌ری به‌لام خۆیا‌ن هیچ هه‌ستیان به‌وه نه‌ئەکرد.

(۱) به‌خت کردن: خه‌رجکردن.

رهنگه تۆ! بلتی: که ئەگەر ئەم پیاو، ژنیکی وای هه‌بوایه، له ئابووری بزانیایه و خەمی ئاوه‌دانی مالا و ژبانی خیزانی بخواردایه، نه‌ک ژنیکی وا دەست بلاو و سامان به‌فیرۆ دەر، ئەیتوانی پاشه‌که‌وتیکی وای بۆ بکات، که به‌که‌لکی رۆژی ره‌شی بیت، ئەیتوانی بیکات به‌پیاوی ناو پیاوان، ئەو ساکه کامه‌رانتریش ئەبوو، وایشی به‌سه‌ر نه‌هات که به‌م جۆره به‌سه‌رگه‌ردانی بمینیتته‌وه له زۆر که‌سم گوێ لیبوه که وایان گوتوه دیاره تۆیش و ئەوانه‌ی تریش ئەوه نازانن، که می‌ردیکی وه‌ک ئەم پیاوه ئیمه‌ لیتی ئەدوین، له توانیدا نه‌ه‌بوو که کامه‌رانی دەست به‌کوێ له‌گه‌ل ژنیکی و مالا رێک خه‌ر و که‌بیانوی ته‌واودا، که تۆ و ئەوانی تر ئەتانه‌وئ ببینن ئەو ژنه‌ی که بتوانی له سامانی می‌رده‌که‌ی ئەوه‌نده‌ی بۆ پاشه‌که‌وت بکات، که ماله‌که‌ی به‌جوانی رابگرئ و خویشی بکات به‌پیاوی ناو پیاوان چونکه ئەو ساکه، ئەو، سنوورانه‌ی ژنه‌که‌ی بۆی دانه‌نا، پیتی راکگیر نه‌ه‌کرا، قسینی لێ هه‌ل ئەگرت و لیتی تووره ئەبوو له بۆله‌بۆل‌کردن و چه‌ندوچوونی ژنه‌که‌یشی وه‌رس ئەبوو دوایی وایشی لێ ئەهات که به‌گه‌رئ به‌دوای کچیکی تردا، له دهره‌وه، له‌گه‌ل‌یا به‌خویشی رابووتی: خواردنی ناوازه‌ی له‌گه‌ل‌ بخوات، گه‌رانی خویشی ناو دهره‌ده‌شتی له‌گه‌ل‌ بکات، به‌و به‌زموره‌زم و بابه‌تی خویشیانه‌ی تریشه‌وه خوێ له‌گه‌ل‌ خه‌ریک بکات، که دەست قووچاویی ژنه‌که‌ی نه‌ی نه‌ه‌یشت پیتانه‌وه کامه‌ران بێ ئەوسا که له‌گه‌ل‌ کچیکی وادا که ته‌واو له رازی دلێ تی ئەگه‌یشت و به‌ئاره‌زووی دلێ ئەو ئەجولا‌یه‌وه، هه‌ستی ئەکرد که له‌گه‌ل‌ یه‌کیک دایه به‌ته‌واوه‌تی تیی ئەگات و له‌ گه‌ل‌یشیا رێک ئەه‌وئ. له‌مه‌دا قسه‌ی (کیپلینگ)^(۱) بووتی به‌ناویانگی ئینگلیزم به‌دله، که ئەلێ: (گیژ و ویتیش، ئەبێ وه‌ک من و تۆ، به‌ته‌واویی، دوای دلێ خوێ بکه‌وئ!).

له راستیدا، ئیمه هه‌موومان، هه‌رچی ئەکه‌ین، له‌وه‌وه‌یه که دوای دلێ خویمان ئەکه‌وین سا ئەم سروشته‌مان ژیرانه‌بێ یاخود بێ هۆشانه، هه‌یج جیاوازییه‌کی نییه.

له توانایشماندا نییه ئەو سروشته‌مان بگۆرین هه‌ر وه‌کو پلنگیش له توانیدا نییه که ره‌نگی پیتستی خوێ بگۆرئ چونکه ئەو پیاوه‌ی سروشتی وای که ئەندازه‌گیری بکات له به‌خت کردنی پاره‌دا، به‌ شه‌و و رۆژتیک ناگۆرئ بۆ پیاویکی دەست بلاوی پاره به‌فیرۆ دەر. هه‌روه‌ها پاره به‌فیرۆ ده‌ریش، ده‌موده‌ست ناگۆرئ بێ به‌پیاویکی ئابووری خواز، چ پاره به‌فیرۆ ده‌روو چ ئابووری خواز، هه‌ردووکیان وه‌ک خویمان ئەمیننه‌وه، هه‌روه‌کو خوا

(۱) رۆدبار کیپلینگ (۱۸۶۵-۱۹۳۶) له شاری (بۆمبای) هیندستان له دایکبوه، شاعیر و چیرۆکنوسیکی ئینگلیزه، (کتیبه‌ی گیاکه‌له‌کان) هه‌ی، له ۱۹۰۷دا پاداشتی نۆلی به‌ده‌سته‌پیتاوه.

بۆی داناون جا هه‌ر کامیک له‌وانه کچیکی ماره‌کرد، که له‌سه‌ر سروشتی خوێ بیت، ئەوا به‌کامی دلێ خوێ ئەگات، به‌کامه‌رانی ئەگات.

چه‌ند شتیکیش هه‌یه ژن و می‌رد ئەنوسینن به‌یه‌که‌وه، پاش ئەوه‌ی په‌یوه‌ندییه تازه‌که‌یان ئەو هه‌سته ئەورووتینن که تا ئەندازه‌یه‌ک کز ئەبێ له‌ناو مرۆفدا هه‌ی وا هه‌ن خویمان له‌ خوێانه‌وه چه‌ز له‌ کۆمه‌لایه‌تی ئەکه‌ن ئەوانه چه‌ز به‌وه ئەکه‌ن که سه‌ر له‌م و له‌و بدەن، که ئەم و ئەویش سه‌ریان لێ بدەن چه‌ز ئەکه‌ن هه‌ر رۆژه له‌ ئاهه‌نگیک دابن که بۆیان بکری هه‌روه‌ها که‌سانی وایش هه‌ن چه‌ز له‌ تیکه‌لی ناکه‌ن ئەوه‌یان پێ خویشتره که به‌ته‌نیایی بمیننه‌وه که دوور له هه‌موو که‌س بژین ئەوانه چه‌ند له توانایاندا بێ وا ئەکه‌ن هه‌ی وایش هه‌ن، ئەوه‌نده‌ی بۆ دۆسته‌کانیان ئەژین، ئەوه‌نده بۆ خویمان ناژین.

که‌چی هه‌ی وایش هه‌ن بۆ خویمان نه‌بێ بۆ که‌سی تر ناژین جا ئەگه‌ر ژن و پیاویک به‌م جۆره له‌سه‌ر یه‌ک سروشت بن، ئەوا ئەبینه ژن و می‌ردیکی ته‌واو، له کامه‌رانییه‌کی ته‌واودا ئەژین به‌لام ئەگه‌ر سه‌روشته‌کانیان پێچه‌وانه‌ی یه‌کتر وه‌ستان، له‌سه‌ر گه‌ردانی به‌ولاوه هه‌یچی تریان ده‌ست ناکه‌وت له‌به‌ر ئەوه، هه‌رگیز له‌و ژن و می‌رده کامه‌رانتی نییه که به‌یه‌ک زمان قسه بکه‌ن و یه‌ک تاینیان هه‌بێ و، له بیروباوه‌ر و هه‌ست و ئاره‌زوو و چیشکه‌یشدا یه‌ک بن.

له‌و شتانه‌ی که ئەمه‌وئ باسی بکه‌م، به‌سه‌رهاتی هاوپییه‌که‌م که له‌ده‌میته‌وه ئەیناسم، پيشه‌یشی نووسینه که‌سانی تر وه‌ک مرۆقیکی سه‌ریان ئەهاته به‌رچاو له راستیشدا زۆربه‌ی نووسه‌ره‌کان، وه‌ک مرۆقی سه‌یروان، سروشتیان له هه‌ندی روه‌وه جیاوازه له‌هه‌ی که‌سانی تر ناکات که‌چی له‌گه‌ل ئەوه‌یشا له ژبانی ژن و می‌ردیه‌که‌یدا کامه‌ران بوو که جۆری کامه‌رانییه‌که‌یش تی گه‌یشتم، به‌ته‌واوه‌تی بروام کرد، که ئەبێ ژنه‌که‌یشی، وه‌ک خوێ، سروشتی جیاوازی هه‌بێ.

که له سروشتی ژنه‌که‌یشی ورد بوومه‌وه، بۆم ده‌رکه‌وت ئەویش وه‌ک می‌رده‌که‌ی وایه، ئەگه‌ر له‌و زۆرتی جیاوازه‌بێ که‌مترینیه ئەویش وه‌ک ئەو کرده‌وه و ره‌وشتی جیاوازی هه‌بوو، هه‌چ کاروکرده‌یه‌کیشی رانه‌په‌راند، وه‌ک هه‌ی می‌رده‌که‌ی جیاوازی له‌هه‌ی که‌سانی تر، هه‌موو که‌سیکی تری ئەخسته دلته‌نگ بوون و سه‌رسورمانه‌وه من له‌پاش ژن هه‌ینانه‌که‌یدا ناسیبوم هه‌ر له‌و ساوه ئەمزانی که ئەم جۆره کرده‌وه و ره‌وشته جیاوازه‌ی هه‌یه؛ به‌رێکه‌وت رۆژتیکیان چاوم که‌وت به‌ده‌سته خوشکیکی ژنه‌که‌ی، که له‌کاتی خویندنیا‌وه ئەیناسی یه‌کیک له قسه‌کانی ئەمه بوو: (ژنی هاوپیته‌که‌ت، ئیستایش هه‌ر

ئەو كچە بەسەزمانەو بىچ دەنگ و سەنگە، كردهو و رەوشت سەپرەپە، كە لە بىست سالى لەمەو پيشەو و ناسيومە).

لەو و دەرتەكەو، كە ژن و مېردىي نەبوو: هەردوو كيانى يەك خستوو و سروشتيانى رېك خستوو، بەلكو بەپيچەوانەو، سروشتى هەردوو كيان، بوو بەهۆى رېك كەوتنيان و پيەك هينانى ژن و مېردىيان هەردوو كيان بۆ يەكتر ئەشيان، هەردوو كيان لەگەڵ يەكتردا ئەسازان لەبەر ئەو تەوانىيان لە ژن و مېردىيەكەياندا كامەران بن.

ويەنەپەكى تروش، ديتتەو بېرم، كە بەلگەپە بۆ گرنگى رېكەوتنى چيشكە و ئارەزوو و بېروباوەر لە دامەزراندنى كامەرانى ژن و مېردىيدا، دوو هاوپرېي ژن و مېردم ئەناسى كە لەپاش هەشت سالىدا بووبون بەژن و مېردى يەكتر لەوكاتەدا كە ماركەران لە يەكتر، تەمەنى هەردوو كيان لە سى سالى تىپەرى كردهو ئەو سروشتەى كە هەردوو كيانى كۆكردبوو و، هەردوو كيشيانى تيا هاوبەش بوون، ئەو بوو، كە هەردوو كيان حەزبان لە جوانى ئەكرد و حەزبشيان لەو ئەكرد كە خانووەكەيان بە نايابترين و جوانترين كەلپەلى ناو مالى پرازينتتەو. وايش رېك كەوتبوو، كە پياو كە لە هونەرمەندان بوو ژنەكەيش لە هاوبەشپەيدا كامەرانى ئەبىنى هەموو كامەرانىيان ئەو بوو، كە لە فرمان بوونەو، زوو بگەنەو مالى كەى خويان بۆ ئەمەى لەناويا بە بەختيارىيەو رابوتن، چونكە وايا لى كردهو، بووبو بەهەشتىكى سەر زەوىي لادى.

كە ئەگەرانەو مالىو، لە هېچ بابەتتەك نەئەوان، ئەو نەبى كە قسە لە پازانەوى خانووەكەيانەو بەكەن.

و ك ئەو: چراپەكى سەپرى چىنى پەيدا بەكەن، ياخود گولدانىكى ناوازى پر لە وردهكارى بكن، يان قالىپەكى ئىرانى بىچ هاوتا بدۆزنەو و بىكرن... هەردوو كيان، بەم گفوتگوپانە، يەجگار كامەران ئەبوون، تەنانت ئەو بەبىردا ئەهات: كە ئەگەر ئەم دوانە دووربخرىنەو بۆ دوورگەپەكى چۆلوهۆل، بىچ گومان، بەبىچ دەنگى رايان ئەبوارد نە قسەيان ئەكرد لەگەڵ يەكتردا، نە گفوتگوچونكە كە لەسەر ئەو بابەتە بەتەنيا قسەيان ئەكرد، بەجۆرېكى وا بەگەرموگورپەو لىي ئەوان، بەجۆرېكى وا چاويان پيە ئەگەشاپەو، وا دەرتەكەوت كە هېچ بابەتتەكى تر نىيە بەدل و گيان خويانى پيە خەرىك بەكەن ئەو نەبى دوورنىيە لەو دوورگە چۆل و هۆلەيشدا، ئەو نەديان بابەتى سەپرى گوى دەريا كۆبكرداپەتەو، كە بووبونايە بابەتتەكى تازەى گفوتگوپان، كەچيان لى بەكەن و چۆنىش كۆلىتە جوانەكەى خويانى پى پرازينتتەو لەو دوورگە چۆلوهۆلەدا كەچى بەپيچەوانەى

ئەوان، ژن و مېردىكى ترم ناسى: لەسەر تادا، بەسەرزارى، بەكامەرانىيەو ئەژبان پياو كە پەيكەرتاشىكى بەناوبانگ بوو ژنەكەيش ئافرەتتەكى يەجگار جوان بوو پارهيشيان بۆ كۆبووبووەو لەگەڵ سى منالدا.

لەكاتى دۆستايەتيماندا، كارەساتتەك لەو كارەساتە كۆمەلايەتپەئاسايە بەسەر هەمووماندا روویدا بەلام پيويست بوو ژنەكەى، فرمانتتەكى تايپەتى بەجى بهيتى، كە نەئەبو نەكرى. من و مېردەكەى لەوبابەتەو موقمۆمان كرد منيش ئەو بە باشم زانى پيەم گوت كە ئەبى ژنەكەى ئەو بەكات بەلام مېردەكە سەرى راوشاند و گوتى: (ئەديت ئەو بە پى ناكرى) سەرنجم دا، لە دەنگەكەيا، زرنگانەو بەكەى خەموخەفەتى تيابوو، كە راي نەئەپەرمو بەژنەكەيا، ئامۆزگارپەكەى من بەجى بهيتى بەلام ئەو بەكەى ئەيگوت ژنەكەى نايكات، لەو بەولواو هېچ رېگاپەكى ترمان بەدەستتەو نەبوو بىكەين.

سەپرم كرد خوئشى راويژەكەى منى پەسەند ئەكرد هېچ بەرەلستتەكىش نەبوو لەبەردەميا، بەرپەردانەو ئەو ژنەكەى نەبى پيەم گوت: پيويستە لەسەرت بىخەيتە سەر ئەو بەكەى بەجى بهيتى بەلام جارىكى تروش سەرى راوشاندەو و گوتى: (دەيفى! من ناتوانم زۆر لە ژنەكەم بەكەم).

جا چونكە هەردوو كمان دۆستتەكى گيانىيە بىكتر بوون، جارىكى تروش پيەم گوتەو: (نابى نەيكات چونكە لەو بەولواو رېگەى ترنيسە) بەلام بۆ جارى سىيەم سەرى راوشاندەو و گوتى: (ئيمە لەم جۆرەشتانەدا بېروباوەرمان يەك نىيە).

ئيتىر ژن و مېردىيەكەيان لە سى سالى زۆرتى نەخاياند هەردوو كيان لەبەردەم ناوېرېكەرى ژن بەرەللا كردندا^(۱) وەستان هۆى ئەو هيش هېچ نەبوو ئەو نەبى كە (لەم جۆرە بابەتەدا بېروباوەرمان يەك نەبوو).

بىچ گومان، خوئندەوار، لەمەدا، لەگەلما، رېك ئەكەو، كە بلېم نەئەبوو بونايە بەژن و مېردى يەكتر.

ئەمەيش ويەنەپەك بوو بۆ ئەو ژن و مېردەى كە يەكترين خوش ئەويست، بەلام بېروباوەر و چيشكە و ئارەزوويان ئەو نەديەكى نەئەگرت، كە لە ژيانى ژن و مېردىياندا، بتوانى كامەرانيان بەكات كەواتە خوئشەويستتەكەيان، ئەو خوئشەويستتەپراست و دروستە نەبوو كە ئەمانەو بىكرى بەبنچينەى ژن و مېردىي.

(۱) ناوېرېكەرى ژن بەرەللا كردن: مەبەستى (قازى) يە لە دادگەى شەرى، يان هەر دەزگەپەكى دى لەم شپۆپە، ئەو دەزگەپە (ژن و پياو) لەپەك بەرەللا دەكات، نەك هەر تەنيا (ژن).

پېر است

ژبانی هونهرمه ندان 5

مهريه می مهجده لی 7

مؤزار 63

مبکیل ته نجیلو 89

عومه ر خه یام 109

قوالتیر 143

زانستی خوناسین 167

هونه ری سرهوت به خودان 169

سامانیک بو دابه شکردن 199

چون دهنوویت؟ 231

رینگای سه رکه وتن 263

نواندنی موگناتیسسی 335

خوت بپاریزه له خهم 383

ترس دوژمنی یه که مته 421

زانستی خوناسین ده بیتته رابه رت 457

هونه ری خوشرابواردن 475

به ختوکردنی کرمی ناوریشم 477

واتای خه وه کانت چین؟ 495

پهروه ره 523

ئیمیل یاخود ده ستوری پهروه رده کردنی مندال 525

کیژه هه رزه کاره کاغان 539

ناره زووی دزیکردن له دلّی مندال چون دهر به تین؟! 565

خوتندنگای دایک و باوک گیروگرفتی له یه ک تیگه یشتنی ژن و میردی 589

دلداریی و ژن و میردیی 617

ماچی یه که م 639

خوشه ویستی راسته قینه، له وه وه په یدا ته بی که چیشکه و ناره زوو و بیروباوه ری کور و کچ یه ک بگری له راستیدا خوشه ویستی راسته قینه بيش، که کامه رانی ژن و میردیی له سه ر بنچینه ی ته و دانه مه زری، پیک نایه ت، هه تا هه ردوولا، کچه که بيش و کوره که بيش، هه ز له یه ک شت نه که ن و، قینیشیان له یه ک شت نه بی که واته سه رت لی تیک نه چی، ته وه به خوشه ویستی بزانیته، که دورنیه، هه ر خوشه ویستی نه بی، هه ستیکی تر بی چونکه هه ر له توانای هوش و دلّی کراوه دایه، که بزانی ته و ناره زوو و ده سه لانه ی لای ده زگیرانه که ت هه یه، له گه ل ناره زوو و ده سه لانه ی تودا یه ک ته گری و ریک ته که ون، به جوریکی واکه کیشته بکات بز پشت بی به ستان و باوه ر پیکردنی و، ریک که وتن له گه لیا هه روه که به چاوی خوم دیومه، له زوریه ی خوشه ویستییه کاندایه مه وایه له راستیدا دلکیشکردنی ناوه ند هه موو کور و کچیک له سه ر بنچینه ی ته م ریککه و تنه دانه مه زری هه ر ته مه یشه که وای لی کردوم بلیم ژن هینان بریتی نییه له چاره نووس.

هه ر کاتیی ژن هینان له سه ر بنچینه ی خوشه ویستی راسته قینه دامه زرا، ژن هینانیکیی راست و دروست دهر ته چی هه له ی تیانا بی چونکه ته گه ر وانه بوایه، یاسای ژن هینان، هه ر له سه ره تایی ژبانی مرؤقایه تییه وه تا ئیستا، وابه زیندویتی نه ته مایه وه هه روه ها تا ته و روزه بيش نامییتته وه، که خوا ژبان له سه ر زه ویدا هه ل ته گری.

پراپه وه